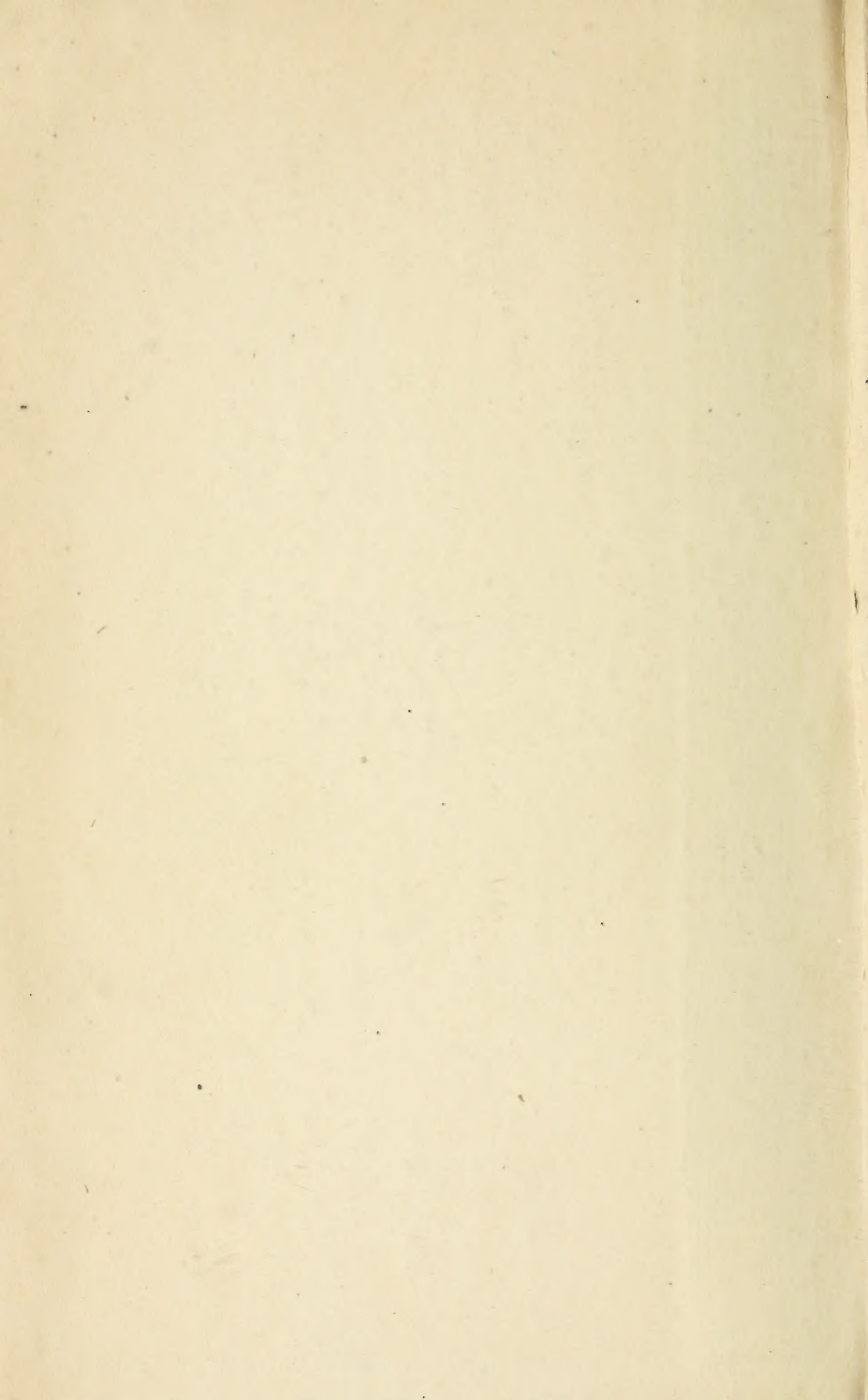

3 1761 07747682 8

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

AG
T532Be

85729

THUCYDIDIS

DE

BELLO PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO.

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

SCHOLIA GRÆCA ET DUKERI WASSIQUE ANNOTATIONES.

VOL. I.

OXONII,

APUD J. PARKER; ET R. BLISS:

LONDINI, APUD G. ET W. B. WHITTAKER: CANTABRIGIÆ,

APUD J. DEIGHTON ET FIL.

1821.

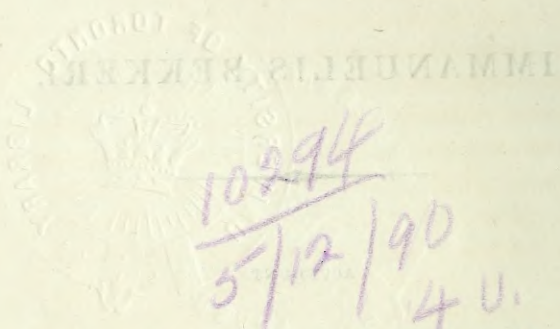
THUCYDIDES

DA

BELLO PEROPONNESIAGO

LIBRI OCTO

EX BIBLIOPHILA

4 U.

SCHEDE REGIA ET BIBLIOPHILA UNIVERSITATIS

6

VOL. I

OZONII

Excudebant S. et J. Collingwood.

PRÆFATIO EDITORIS.

OPERÆ a me in Thucydide positæ partes sunt duæ, altera meâ sponte suscepta, altera alienis rationibus concessa. Ego enim cum codices nactus essem nec notos antea et notis præstantes, ad emendandam iis nobilissimi scriptoris orationem utebar, scholiastam aut editores non attingebam. Redemptori aliter visum. Cui dum morem gero, id studui ut, quanquam quæ supervacua minusque necessaria ducerem non omnia tollebam, falsa tamen et inutilia pauca relinquerem. Itaque et scholia passim de conjectura refinxi, et nugis quorundam hominum abolitis Wassio ac Dukero, si quid nunc si reviviscerent non videbantur posse scribere, remisi. Rursus criticum instrumentum ita administravi, ut quantum moli ejus detraherem, tantum pretio adderem. Addidi lectiones sane multas, quas a me e bonis libris accurate excerptas præstare possem; detraxi quicquid aut fide careret aut utilitate. Atque fide carere existimabam, quæ originem haberent aut incertam aut dubiam, editiones primas, Stephanianæ marginem, conjecturas ex interpretatione Vallæ factas; utilitatem desiderabam eorum, quæ ex codicibus maximam partem recentissimis tradi solent de interpunctione, de littera paragogica, de apostropho, de universa orthographia.

Superest ut sigla codicum exponam. Est igitur

A. codex membr. f. max. qui cum ex Italia superiore Parisiensi bibliothecæ illatus esset, anno 1815 Austriacis redditus ubi nunc lateat nescio. Ejus folio ultimo inscriptum erat illud *Θουκυδίδης ἐλέλιξεν* (ita enim legebatur) *ἔδὸν νόον—πολυθρέπτοις τιθῆνης*, additis pagina versa his: *ἔμετρήθησαν τὰ φύλλα τοῦ παρόντος βιβλίου παρ' ἐμοῦ θεοδώρου, καὶ εὐρέθησαν ὄντα διακόσια ἑνενηκόντα καὶ ἕν. εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῶν κεκομμένα ἐξ ἀκ... δέκα τρία. καὶ ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ οἰκιοχειρῶς.* Scholia ine-

rant, ad medium fere librum ab antiqua manu scripta, deinde a recentiore. Hunc ego anno 1812 Bellovaci apud Seguerium meum excussi.

- B. Vaticanus 126. membr. f. paullo minore, fol. 188. versuum 30—32. qui singuli litteras habent 60—70. scriptura compendiis referta neque absimili Coisliliano 345. Scholia ab eadem manu adscripta. In ultima pagina epigrammatis illis, *Θουκυδίδης ἐλέλιξεν*, et *᾽Ω φίλος εἰ σοφὸς εἶ*, subjecti versus iambici quatuor, litteris grandioribus:

χαῖρε — φῶν χα — θουκυδίδη

— γλώτταν ἐστόμωσα τοῖς σοφοῖς λόγοις

ἠρόδοτε πρ — δάρω —

— βραδεῖς γίνεσθε πρὸς παρουσίαν.

- C. Laurentianus plut. 69. cod. 2. membr. f. max. litteris grandibus et rotundis, quæ Platicum Δ referant. Versus habet vicos septenos, litterarum 26—28. Folia sex ab initio recentia. Scholia et lemmata a recentiore manu satis multa, ab antiqua rara neque ante librum secundum. Subscriptionem mireris: **DEO GRATIAS PETRUS SCRIPSIT.** Hujus ego librum secundum, et primi capita 15—146. octavi 1—31. cum editis comparavi.

- D. Marcianus 367. Bessarioneus, bomb. f. max. fol. 61. versuum 60—64. Præmissum folium recens vitam Thucydidis habet. Ego librum septimum comparavi.

- E. Palatinus 252. Heidelberg. membr. f. max. fol. 326. versuum 32. manu Aristophanem Ravennatem et Photium Marcianum referente. Habet et Marcellinum. Scholia nec multa neque antiqua. Comparavi libros tertium et sextum, et primi capita ea quæ desunt Laurentiano.

- F. Augustanus (Reiser. p. 69. n. 40.) membr. seculo duodecimo antiquior.

- G. Basileensis s. Camerarianus.

- H. Cassellanus, bomb. scriptus anno 1252.

- I. Vindobonensis (n. 33. codd. histor. Gr. ap. Alter.)

- K. Grævianus, chart.
 L. Arundelianus.
 M. Baroccianus, qui conciones tantum habet.
 N. Clarendonianus (nunc Cant. Nn. 3. 18. teste P. P. Dobraeo ad Aristophan. Plut. 145.)
 O. Claymondianus collegii Corporis Christi Oxon.
 P. Danicus s. Hafniensis.
 Q. Mosquensis 217. chart.
 a. Parisiensis 1868, qui finitur primi libri capite 40.
 b. ——— 1791—2.
 c. ——— 1636 (ol. 2537). chart. fol. 195.
 d. ——— 1637 (ol. 2645). membr. fol. 226.
 e. ——— 1733.
 f. ——— 1735 (ol. 3046). chart. fol. 325.
 g. ——— 1736 (ol. 3044). chart. fol. 357. Dukeri Regius.
 h. ——— 1734. (ol. 3047). chart. fol. 396.
 i. ——— 1638.
 k. ——— 317.

Parisienses cum valde recentes esse omnes viderem, inspexi, non pertractavi; quo factum est ut non nisi in sexto libro aliquoties discesserim a Gailio. Ceteros non vidi.

Scrib. Berolini Cal. Feb. a. 1821.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΠΑΡΕΚΒΟΛΗ.

ΤΩΝ Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεστούς γενομένους καὶ ἰκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστῆναι· πολλὸς γὰρ ὁ ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ στρατηγία καὶ συμβουλαῖς καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσειν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἔξεταστέον τοῖς φρονούσι καλῶς. Θουκυδίδης τοῖν ὁ συγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατὴρ, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἠγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ᾠκείωτο δὲ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Λιάκον τὸν Δίος. οὕτως ἀνχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις Δίδυμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· “ Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος οἰκεῖ ἐν ταῖς Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δαίικλος^α, τοῦ δὲ Ἐπίδουκος, τοῦ δὲ Ἀκέστωρ, τοῦ δὲ Ἀγήνωρ, τοῦ δὲ Ὀλιος, τοῦ δὲ Λύκης· τοῦ δὲ Τύφων, τοῦ δὲ Λάϊος, τοῦ δὲ Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ Τίσανδρος, ἐφ’ οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις * τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Ἴπποκλείδης, ἐφ’ οὗ ἄρχοντος Παναθήναια ἐτέθη * τοῦ

^α Forsan Αἴκλος. CASAUBON.

δὲ Μιλτιάδης, ὃς ᾤκισε Χερρόνησον." μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσώπιδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὗτος τούτου συγγενής. Θραῖκες καὶ Δόλοπες^b ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους, ὄντας γείτονας· ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μείον ἔχειν ἅει τῶν πολεμίων, καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐρίσκει πόρους. θεῶν γὰρ ἰσχύς καὶ κατ' Αἰσχύλου^c ὑπερτέρα· πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὑπὲρ τε ὀμμάτων κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἔξειν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσει. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπαιόντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν ὄρων καθεζομένῃ τῆς Ἀττικῆς^d, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, δικαίαν δὲ ζητοῦντι τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ᾤκινόμησεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. ὄρων οὖν αὐτοὺς πλανήτων ἔχοντας στολῆν, συνεῖς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἀνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λαυθάνων. οἱ δ' ἤσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες, καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτόν. οἱ μὲν οὖν τὸν θεόν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέσαι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενον ἀπελθεῖν. ὃς καὶ προσδοῦς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἤσθεις ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίνεται καὶ Χερρόνησου οἰκιστής. ἀποθανόντος δὲ μετὰ παιδὸς αὐτοῦ, διαδέχεται τὴν ἐν Χερρόνησῳ ἀρχὴν Στησαγόρας [ὁ] ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμομήτριος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμῶνυμος μὲν τῷ

^b Δόλογοι Wesseling. ad Herodot. p. 452.

^c Septem 200.

^d Immo πρὸ τῶν θυρῶν καθεζομένῃ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ut dudum correxit Rutgersius.

πρώτῳ εἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου ἁμομήτρις καὶ ἁμοπάτρις. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἕξ Ἀττικῆς γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θρακῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἠγησιπύλῃν πρὸς γάμον. ἕξ οὖ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασάμενος τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναῦς ἀλίσκεται, ἐν ἧ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρακικῆς· ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἶγε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θράκης διαφυγὼν σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν [ἐχθρῶν] συκοφαντίαν· ἐγκλήματα γὰρ αὐτῷ [ἐπέφερον,] διεξιόντες [αὐτοῦ] τὴν τυραννίδα [τὴν ἐν Χερρόνησφ.] ἀποφεύγει δὲ [καὶ τούτους, καὶ] στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου γίγνεται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαί φασι τὸ Θουκυδίδου γένος, καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης κτήματα καὶ μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισὶν [ἀδελφιδούς] εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατρίδους. παρέσχε δ' ἡμῖν τηράλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένους. μὴ ἀγνωῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὀρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστὶ, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ῥ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὀρολός ἐστίν, ἡ στήλη δηλοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἔνθα κεχάρακται

Θουκυδίδης Ὀρόλου Ἀλιμοῦσιος ἐνθάδε κεῖται.

πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλουμένα Κιμώνια μνήματα, ἔνθα δείκνυται Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὐρίσκεται δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντως· ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως μαρτυρεῖ· ἔνθα * καὶ θεο * ^ε αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἑρμιππος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθεβεῖν αὐ-

^ε ἔνθα καὶ Τιμίθεον εἰς αὐτῷ Casaubon. secutus Suidam v. Θουκυδίδης.

τόν φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς περὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόνοι· οὐ γὰρ ἐφόνησαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκαπτῆς ὕλης τῆς Θράκης πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην ἐν τῇ Θράκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων οὐκ εἰς τρυφὴν ἀνήλισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθηθεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα, προελόμενος συγγράφαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίωι καὶ πολλοῖς ἄλλοις, ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα κατὰ καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ Λακεδαιμονίους παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἐξὸν Ἀθηναίους μόνους διδόναι καὶ παρ' ἐκείνων μαθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις παρεῖχε· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγράφαι, εἰκὸς δὲ ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἀπαγγέλλοντας τὸ ἑαυτῶν ψεύδεσθαι, καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνίκησαμεν, οὐ νικήσαντες. διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηράμενος τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν συναδούσῃ συμφωνίᾳ. Ἦκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, ἔθεν, φησὶν Ἀντυλλος, καὶ ἄθεος ἡρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεωρίας ἐμφορηθεὶς, Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν ἀνδρὸς, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ὁγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταστάσεως. ὅτι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σειώπηκεν, ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος· λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δὲ ὁ συγγραφεὺς γενόμενος ἐν ἡλικίᾳ, οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δὲ ἀρχέκακον ἀρχὴν παραλάβων· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν, Βρασίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν ἔσχεν αἰτίαν, καίτοι μὴ

πάντα καταστάς ἀνόνητος Ἀθηναίσις· τῆς μὲν γὰρ ἀμαρτάνει, Ἡϊόνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυμόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτω, τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἀμάρτημα μεταλαβόντες, φυγαδεύουσιν αὐτόν. γενόμενος δ' ἐν Αἰγύῳ μετὰ τὴν φυγὴν, ὡς ἂν πλουτῶν, ἐδάανεσε τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κάκειθεν μετῆλθε, καὶ διατρίβων ἐν Σκαπτῇ ὕλη ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφε· μὴ γὰρ δὴ πειθόμεθα Τιμαίῳ λέγουσι ὡς φυγὼν ἔκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτω μνησικακῶν τοῖς Ἀθηναίσις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἦθη μέτριος, εἶγε οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπέλαυσε λαιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. καίτοι οἱ πολλοὶ τοῖς ἰδίαις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἦκιστα μελλῆσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεριφθεὶς ὑπὸ Κορινθίων, ἀποδρᾶνάι φησιν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμίῳ ναυμαχίαν· Τιμαίος δ' ὁ Ταυρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας· Φίλιππος δὲ τῷ νέῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λαιδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἐταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ ἐπιεικῆς, τῆς ἀληθείας ἦττων.

Μὴ ἀγνωῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοὶ, οὗτός τε ὁ Ὀλόρου παῖς, καὶ δεύτερος δημαγωγὸς, Μιλησίου, ὃς καὶ Περικλεῖ διεπολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὗ μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος· τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητῆς, τὸν δὴμον Ἀχερδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδρυσίῳ ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι πατρὸς Ἀρίστωνος· συνεχρόνισε δ', ὡς φησι Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, Ἀγάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Μελανιππίδῃ. καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς αὐτὸς Πραξιφάνης φησίν· ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθανμάσθη. οἱ μὲν οὖν ἐκεῖ λέγουσιν αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἔνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὢν, καὶ φέρουσι μαρτύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀττι-

κῆς· ἰκρίον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενотаφίου δὲ τοῦτο γνώρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυστυχίᾳ τετελετηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Δίδυμος δ' ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα, βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν· τοῦτο δὲ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δεδωκέναι τοῖς φυγάσι, πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν, μετὰ τὴν ἤτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ· ἤκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βία, καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίοις μνήμασι. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελετηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι. εἰ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασι συλλήβδην τεθεῖς^f, οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτε ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ προσκειμένη τοῦ συγγραφέως μνηύει τὸ ὄνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἄρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληρεῖν νομίζω, λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκῃ τετελετηκέναι, καὶ ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τίμαιον αὐτὸν καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι, μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ἦ. λέγεται δ' αὐτὸν τὸ εἶδος γεγευέναι, σύννου μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὄξυ πεφυκυίας, τὴν τε λοιπὴν ἔξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ. παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσμίαν.

Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὀμήρου, Πινδάρου δὲ εἰς τὸ μεγαλοφυῆς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτήρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ^g ἐπίτηδες, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατὸς, μηδὲ εὐτελής φαίνεται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζεται· ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλειφθῆναι τοῖς ἐπικρίνουσιν. ἐξῆ-

^f Leg. ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς οὐκ ἂν—
πατρώοις μνήμασιν, ἢ κλέβδην τεθεῖς . . . ^g Fortasse ὁ ἀνὴρ.

λωσε δὲ ἐπ' ὀλίγων, ὡς φησιν Ἀντυλλος, καὶ τὰς Γόργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκείνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ Προδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. μάλιστα δὲ πάντων, ὅπερ εἶπομεν, ἐξήλωσεν Ὅμηρον, καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς, καὶ ψιλῇ μόνῃ χρησαμένων διὰ παντὸς διηγῆσαι, προσώποις δὲ οὐ περιθέντων λόγους τινὰς οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος (δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων, ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢ περὶ δημηγορίας) μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας, καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφαλαίων καὶ διαιρέσεως, ὥστε καὶ στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας· ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων εἰκὼν. τριῶν δὲ ὄντων χαρακτήρων φραστικῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχυροῦ, μέσου, παρὲς τοὺς ἄλλους ἐξήλωσε τὸν ὑψηλὸν, ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρέποντα τοῦ τοσούτου πολέμου· ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγων εἰκέναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μὴδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῆς χαρακτήρας, ἴσθι ὅτι μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὃς αὐτὲ ὑψηλὸς ἐστὶν οὔτε ἰσχυρὸς, ἰσχυρῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διὰ γε οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι, καὶ μεταφοραῖς τισί. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφύνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ ἐστὶ ρητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶ ποιητικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ τινί. εἰ δὲ τις ἡμῖν ἀντείποι ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ρητορικῆς ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἱατρικὰ, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἢ συγγραφὴ κεφαλαίως διαιρεῖται καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνάγεται ρητορικῆς, κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικὸν (ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκω-

μιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους), ἔξαιρέτως δὲ ἡ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἶδεν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν ὄλων δημηγοριῶν, πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ τρίτῃ, τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ας ἀνωτέρω τῶν ἄλλων ὑπεξειλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παραγεγόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται, διὰ πλείονων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τοῦτοις ὁ Θηβαῖος, εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἢ τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα, δικανικὸν καθαρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος.

Λέγουσι δὲ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι καὶ μὴ εἶναι Θουκυδίδου, ἀλλ' οἱ μὲν φασιν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι, δῆλον. οὐ γὰρ γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμήσασθαι ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὀγδόην ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἂν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτῆρ μόνου οὐχὶ βραχὺ· πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχυροῦ χαρακτῆρος καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὴν οὐδὲ Θεοπόμπου, καθά τινες ἤξιωσαν. τισὶ δὲ, καὶ μᾶλλον τοῖς χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κέφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένων. ἔνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφρασται, καὶ ὀλίγον^h καθότι ἀρρώστῶν αὐτὴν φαίνεται συνθετικῶς. ἀσθενούντος δὲ σώματος βραχὺ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀνωτέρως εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θράκῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ. εἴκοσι γὰρ καὶ ἑπτὰ κατέσχευε ὁ

^h An fuit ὀλίγου?

J. E. Guthrie
March 16th
1845

Thucydides
Baker
vol. I.

Lat. New York New York 1845
Inquiries for New York
Great authority 1845
Quality has first contact 1845

5729

πολεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξ ἑτῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὅ, τε Θεόπομπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι στρατηγῆσας ὁ Θουκυδίδης ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ δόξας ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι, καὶ προλαβόντις αὐτὸν τοῦ Βρασίδου, ἐφυγαδέυθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι, καὶ ὡς μεμνηνότα αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ. καὶ ἀπειθῶν, ὡς φησιν, ἐν τῇ Θράκῃ, τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ἅπαντα καὶ τὰ πρᾶττόμενα, οὐ μὴν κάλλους ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἢ τοῦ μόνου σῶσαι τῇ σημειῶσει τὰ πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ὕλη τῆς Θράκης χωρὶς διατῶμενος, συνέταξε μετὰ κάλλους ἂ ἐξ ἀρχῆς μόνου ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταυτὸν συγγραφεῦσιν οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἱ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιούμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτω τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μαυθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἠδονὴν ἀπέφυγε, τὰς παρενθήκας, ἅς εἰώθασι ποιεῖν οἱ πλείους, ἀπέκλινας, ὅπου γε καὶ παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ δελφίς ἐστίν ὁ φιλήκοις καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώμενος μουσικῆ, καὶ ὅλως ἢ δευτέρα τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος, ἂν ἀναμνησθῆ τινὸς περιττοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνου εἰς γνώσιν τῶν ἀκουόντων ἀφικνούμενος. ὅ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνου περὶ πάθων τῶν γυναικῶν, ἢ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνήμηνεῦθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων, ὅτε σωφροεῖ, μνημοσιεύεται, ἔθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσιος ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους ταιούτους. δεινὸς δὲ ἤθεο γραφήσται. καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφῆς, ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν

¹ Vulgo σωφροεῖν.

ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἑρμηνείας ἀόηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτῆρα ὑπέρσημον καὶ μέγαν. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως, τραχύτητος ὄν μεστόν, καὶ ἐμβριθῆς καὶ ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταὶ, καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάνυ ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατὸς, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ πολιορκίας, νόστους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. πολυειδῆς δὲ ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αὐστηρότησιν, ἠθῶν μιμητῆς καὶ ἄριστος διαγραφεύς. ἔφει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους, καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας, καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιθεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπὶ πλείστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι [τῇ παλαιᾷ], ἢ τὸ ξ̄ ἀντὶ τοῦ σ̄ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμμαχίαν λέγει, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αἰ ἀντὶ τοῦ ᾠ γράφει, αἰεὶ λέγων. καὶ ὅπως ἐφευρετῆς ἐστὶ καινῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, τὸ Αὐτοβοεὶ καὶ τὸ Πολεμησεῖοντες καὶ Παγχάλεπον καὶ Ἀμαρτάδα καὶ ὕλης Φακέλους· τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον τὸ Ἐπιλύξαι^k καὶ τὸ Ἐπηλύται καὶ τὸ Ἀνακῶς καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δ' ἴδια, οἷον Ἀποσίμωσις καὶ Κωλύμη καὶ Ἀποτεΐχισις, καὶ ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ κείται, ὑπ' αὐτοῦ δὲ λέλεκται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ ὥσπερ φθάσαντες εἴπομεν, βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ Ἀντίπαλον δέος. ἔχει δὲ καί τι τοῦ πανηγυρικῷ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰσφέρων, καὶ ἐρωτήσεις ποιοῦμενος, καὶ φιλοσόφοις εἰδεσι δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, φιλοσοφεῖ. τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ

^k Fortasse ἐπηλυγάζεσθαι. STEPHAN.

πλείους, ὧν ἐστὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι ταῦτα πάντα δυνάμεώς ἐστι περιττῆς καὶ ἔξωσ πλεονεξία. φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἶγε ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων ἐσβολῆς ἐς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὡς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου παρὼν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας ἐδάκρυσεν· ἔπειτά φασι τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον “ ὦ Ὀλορε, ὄργῃ ἢ φύσιν τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα.” ἐτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θράκῃ καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠρέχθη τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κρύφα παρὰ τῶν συγγενῶν, καὶ οὕτως ἐτάφη· οὐ γὰρ ἐξῆν φανερῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἀντυλλας, ἀξιόπιστος ἀνὴρ μαρτυρῆσαι, καὶ ἱστορίαν γνῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ στήλη δὲ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ὈΛΟΡΟΥ ἈΛΙΜΟΥΣΙΟΣ ἔχουσα ἐπίγραμμα· τινὲς δὲ προσέθηκάν καὶ τὸ ἘΝΘΑ ΔΕ ΚΕΙΤΑΙ. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι. ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτήρα μεγαλοπρεπῆς, ὡς μὴδὲ ἐν ταῖς αἰκτοῖς ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς· ἐμβριθῆς τὴν φράσιν, ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαιρεῖν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν, καὶ ποικιλώτατος μὲν ἐν ταῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τούναντίον ἀσχημάτιστος. οὔτε γὰρ εἰρωνείαις οὔτε ἐπιτιμήσεσιν οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεσιν οὔτε ἄλλαις τισὶ πανουργαῖς πρὸς τὸν ἀκρατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοία σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις πρέποντας καὶ ἀρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους. οὐ γὰρ ἔπρεπε

Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδῃ, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωϊκῆν ἔχουσι δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι, ὡς μὴ παρρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρυς μέμφεσθαι καὶ ὀτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἀπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σώζων καὶ τούτοις τὸ προσῆκον καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξει τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκόλουθον κόσμον. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς τρεῖςκαιδεκά ἱστορίας, ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὅμως δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κερκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτῶ διηρησθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιός.

ἈΛΛΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ, ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θράκιον δὲ αὐτῷ τὸ γένος. καὶ γὰρ ὁ πατήρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θράκης εἶχε τὸννομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς. αὐτίκα γοῦν ἔνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγγημε τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα Ἠγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν, καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς ὅτι ᾧ ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἀλυσιτελέστατα, ἐάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἰ

οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη, τὸ δὲ ἄτιμον ἐγένετο. στρατηγικὸς δὲ ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος, καὶ τὰ περὶ Θάσσον πιστευθεῖς μέταλλα, πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο· ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτήτός τε καὶ ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδης τὰς ἐπὶ Θράκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίους δὲ προστιθείς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι, καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἡϊόνα ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἡϊόνα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν ἀπώλεσε. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θράκης πόλεσι κατέπλευσε μὲν εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδης μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτὸν, Κλέων δὲ ἀπέθανεν, ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθείς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Βρασίδης τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανεν, καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίῳ δὲ ἐγένετο. ἔνθα καὶ τὰ Ἀγνώμεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολιταὶ Βρασίδεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ, καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα. γενόμενος δὲ φυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε τῇ ξυγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν. οὐ^k γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατειπεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούντων ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μιτυληναίων αἰτιωμένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐρρύη· καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ ξυμφορὰς ἠΐξεσε τὰς Ἀττικὰς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπαυται δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τουτέστι περὶ τὸν Ἑλλάσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐτέροις γράφειν κατέλιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν

^k Vulgo οὐ.

ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμίῃς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπόλεσαν Ἀθηναῖοι καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθρέθη, καὶ ἡ τῶν τριάκοντα τυραννὶς κατέστη, καὶ πολλαῖς ξυμφοραῖς περιέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάντων κατὰ γένος Ἀθήνησι δοξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν, πρὸ τῆς συγγραφῆς πρέστη τῶν πραγμάτων· πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τῆδε ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν. Πυριλάμπης γάρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διὰ τινὰ ζηλοτυπήσας ἐφόνευσε· ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κινουμένης πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαν παιούμενος ὑπὲρ τοῦ Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκα. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἐλομένῳ Ἀθηναίων, ἄρχων πρέστη τοῦ δήμου. μεγαλόφρων δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα τὸν πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαστηρίου φεύγων ἐάλω· ὕστερον δὲ ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα. φεύγων δὲ ἐν Αἰγίνῃ διέτριβε, κακεῖ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανεράν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατοκίζων ἀναστάτους ἐποίησε. μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν φασὶ συντετάχθαι τῷ συγγραφῆ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὡσπερ τῆς Δήλου καθάρσεως, ἣν περὶ τὸ ἑβδόμῳ ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαι φασί. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων “ Ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.” ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ φησὶ “ Κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων.” πληρώσας δὲ τὴν

ὀγδόην ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ. σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ' ἑτέρου συγγραφέως. τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτιδῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλη, εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφότερα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ὈΛΟΡΟΤ' ἈΛΙΜΟΥΣΙΟΣ ἘΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

A.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένου καὶ ἐλπίσας μέγαν

I.
Auctoris
consilium
inde a belli
Peloponne-

I. Θουκυδίδης Ἀθηναῖος] Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος κατ' ἀρχάς, ἀντιδιαστέλλων ἑαυτὸν τῶν ὁμωνύμων ἐν τοῖς ἔτεσιν· ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν, ἅμα δὲ καὶ τοῦ μὴ ἕτερόν τινα τὸ αὐτοῦ σφετερισάσθαι σύνταγμα. Ξυνέγραψε] ἄλλο ἐστὶ γράφαι, καὶ ἄλλο ξυγγράφαι. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἐνὸς πράγματος λέγεται, τὸ δὲ ξυγγράφαι ἐπὶ πολλῶν. ξυγγράφαι τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι· γράφαι δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἀνευρεῖν. 2. Πρὸς ἀλλήλους] καὶ ὁ πρὸς ἕξερξην πόλεμος τῶν αὐτῶν ἦν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἀλλήλους· διὸ καὶ οὐ μάτην πρόσκειται. 3. Καθισταμένου] ἀρχὴν λαμβάνοντος. Ἐλπίσας. τὸ ἐλπί-

I. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ συγγραφῆς πρῶτον B. Θουκυδίδου ξυγγραφῆς πρῶτον F. et partim rec. H. θουκυδίδου συγγραφῆς α. E. θουκυδίδου συγγραφῆς βιβλίον πρῶτον L. θουκυδίδου ξυγγραφῆς τὸ πρῶτον N. θουκυδίδου ξυγγραφῶν πρώτη Q. θουκυδίδου ἀθηναίου περὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ξυγγραφῆ πρώτη d. θουκυδίδου ἱστοριῶν α. G. θουκυδίδου ἱστοριῶν πρώτη c. θουκυδίδου ἐλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλίον α. h. et additis præterea his, θουκυδίδου συγγραφῆς α, g. Iidem fere reliquorum librorum indices.

De more veterum nomina sua in principio scriptorum suorum memorandi vid. Dion. Chrysost. Orat. LIII. Heins. Lect. Theocr. C. III. et Barth. XLII. Advers. I. ΔΥΚ.

I. ξυνέγραψε g. συνέγραψε E. I. c. d. e.

Ξυνέγραψε] Sunt, qui ξυνέγραψα malunt, quomodo apud Li-

vium, *Annibal peto pacem*, non sane ineleganter; verum Noster ξυνέγραψε ad minimum decies, neque unquam aliter locutus est. Denique ita citat Dion. Halicarnasseus, p. 145. et alibi. Eustathius ad Od. δ'. p. 1501. Θουκυδίδης ὁ Ἀθηναῖος συνεγράφατο, memoriae vitio. Formulam Thucydidis observavit hanc Dion. Chrys. Orat. LIII. Historiam hanc in lucem edidisse Xenophontem ait Laërtius, p. 114. De Procemio hoc vid. Lucian. tom. I. p. 636. et de v. ἀξιολογώτατον Hermogenem, p. 24. WASS.

τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων I.

2. Πελοποννησίων c. et, eraso altero ᾧ, H. in quo deinde hæc vox fere semper sine rasura uno ᾧ scribitur.

ἐπολέμησαν I.

3. ξυισταμένου imitator Thucydidis apud Lucian. 2. p. 22.

siaei initio
captum, hoc
bellum scri-
bendi, maxi-
mum, ut jam
tum augu-
rabatur, o-
mnis me-
moriae fu-
turum.

τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων, τεκ-
μαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφότεροι
παρασκευῇ τῇ πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὄρων ζυ-
ιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοού-
μενον. κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο 5
καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖ-
στον ἀνθρώπων. τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἐπι παλαιό-
τερα σαφῶς μὲν εὐρεῖν διὰ χρόνου πλήθος ἀδύνατα ἦν

σας οὐ μόνον ἐπὶ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται.
2. Ἀκμάζοντες τε ἦσαν] ἀντὶ τοῦ ἠκμαῖζον. 3. Παρασκευῇ τῇ πάσῃ]
πῶς ἠκμαῖζον ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ, εἶγε τοῖς Πελοποννησίοις χρη-
μάτων ἐνέδει; Ξυριστάμενον πρὸς ἑκατέρους] εἰς σύστασιν καὶ εἰς βοήθειαν
ἑκατέρων κινούμενον. 4. Τὸ μὲν εὐθύς] ἅμα τῷ ἄρξασθαι τὸν πόλεμον.
6. Καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων] Θρᾷκας λέγει καὶ Πέρσας· οἱ μὲν γὰρ μετὰ
Σιτάλκου συνεμάχουν Ἀθηναίοις, οἱ δὲ μετ' Ἀρταξέρξου καὶ Δαρείου ὕστερον
τοῖς Λακεδαιμονίοις. 7. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν] τὰ Μηδικὰ καὶ Τρωϊκά.

1. τεκμαιρόμενός τε ὅτι Dionys.
Hal. de compos. verb. p. 163.
Reisk.

2. ἦσαν ἐς αὐτὸν] Lexicon
Græcum MS. apud Montfaucon.
in Biblioth. Coislin. p. 600. Ἦα,
ἀντὶ τοῦ ἦλθον, ἐπορευόμεν. Καὶ παρὰ
Θουκυδίδῃ· ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς
αὐτόν, οἱ δὲ Ἴωνες ἦσαν. Sed ἦσαν
etiam Dionys. Halic. v. Hort.
Adon. Ceterum Auctor Lexici
illius Suidam exscripsit in ἦα.
Wass. Etiam aliud Lexicon
MS. in ead. Biblioth. p. 234.
hic ἦσαν legit. Suidas scribens
καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνω-
στέον, ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτόν.
indicare videtur jam olim dubi-
tatum fuisse de scriptura hujus
loci. Ἦσαν vel ἦσαν habet quo
se tueri possit. Thucydides I.
118. ὄντες μὲν καὶ προτοῦ μὴ τα-
χεῖς ἵναί ἐς τοὺς πολέμους. Et cap.
123. ἀλλὰ θαρσύνοντας ἵναί κατὰ
πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον. Add. quæ

ad III. 14. adnotata sunt e
Xenophonte. Duk.

3. τῇ] om. I.

ἄλλον c.e.

συνιστάμενον c.e.

4. πρὸς ἑκατέρους] om. H.I.a.c.e.
et pr. F.

5. κίνησις τε γὰρ g.

8. ἀδύνατα A.B.N.O.Q.c.e.f.g.
h. et margo L. cum Suida v. ἀδύ-
νατα ἦν et Schol. Eurip. Hippol.
269; ceteri ἀδύνατον cum Diony-
sio p. 164 & 858 & 871.

Lectio altera, ἀδύνατα, eun-
dem omnino sensum efficit: sed
magis Thucydideam (utpote ve-
teri lingue Atticæ, qua potissi-
mum utitur Thucydides, magis
convenientem) esse crediderim.
Sic certe 1, 59. νομίσαντες δὲ οἱ
στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρὸς τε
Περδίκκαν πολεμεῖν. Sic etiam 3,
88. θέρος γὰρ δι' ἀνδρίαν ἀδύνατα
ἦν ἐπιστρατεῦν. Et alibi, ὡστ'
ἀδύνατα ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθη-

ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μεγάλα νομίζω γενέσθαι, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους οὔτε ἐς τὰ ἄλλα. * φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη οὐ πάλαί βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε οὔσαι τὰ πρότερα, καὶ ῥαδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπὸ τινων αἰεὶ πλειόνων. τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης, νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀπο-

2. Regressio ad antiquiorem Græciæ statum, imbecillum sane. Plurimæ, imprimis fertilissimæ, provinciæ incolæ sæpe mutaverunt

2. Ξυμβαίνει] ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιοῦται. Τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολλὰ καὶ συνεχῶς. 3. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα] κατασκευῆ δηλονότι. 4. Ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη] πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ἡμικοκαταλήκτου Γοργίου καλεῖται. 5. Μεταναστάσεις] μετακινήσεις, φαίνονται δηλονότι. 6. Καὶ ῥαδίως] ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαίνονται. 7. Πλειόνων] οὐκ εἶπε δυνατῶν, ἵνα μὴ ἐπαίνεση. Ἐμπορίας] τῆς κατὰ θάλατταν πραγματείας. 8. Ἐπιμιγνύντες] ἐπιμιγνύμενοι. 9. Νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι] ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη· Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιοσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἀλλὰ σπεύροντες, καὶ ἀπλῶς εὐμετακόμιστοι ὄντες πρὸς τὸ μετανίστασθαι ὃ ἐστίν, οὐ χαλεπῶς ἀνίσταντο δηλονότι, ἀλλ' εὐχερῶς. Ὅσον ἀποζῆν] μετρίως ζῆν· ἀποζῆν ἐστὶν εὐτελῶς ζῆν, ζῆν δὲ μετὰ τριφῆς ζῆν. λέγει δὲ τὴν ἐφήμερον

ναίσις ἅμα πολεμεῖν. Nec vero isto tantum nomine in plurali potius quam in singulari uti solet, sed pariter τεῖα ἴτιδὲν ἀτὴε ἐπιχειρητέα, quin etiam, πλευστέα, pro pariter τεῖον, et ἐπιχειρητέον, atque πλευστέον, dicit. STERN. Cf. Valcken. ad Eurip. Hippol. p. 203. Koen. ad Gregor. p. 53.

1. Σκοποῦντι] Dion. Hal. p. 67. σκοπῶντι. Observat ibi Auctoris copiam. Τὰ γὰρ—φυτεύοντες Idem p. 148. W. Observat copiam etiam Homogenes περί μεθόδου δεινότητος 4. DUK. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι. Videtur ab Herodoto fluxisse: cujus locis Abreschio notatis Auctar. Diluc. Thuc. p. 213. addatur alius II.

34. περί μὲν δὴ τοῦ βέματος αὐτοῦ ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, εἶρηται. WYTTENBACH.

2. ξυμβαίνει B.E.a.b.f.g. συμβαίνει I. συμβαίνει ceteri.

3. γὰρ] μὲν A.

5. μετανάστης τε οὔσα g.

6. ἕκαστος Dionys. p. 872.

ὑπὸ τινων αἰεὶ E, qui raro vel nunquam αἰεὶ; αἰεὶ ὑπὸ τινων P.Q.

7. Τῆς γὰρ—ἀλλήλοις] Dion. Hal. p. 797. adnotat ἐπιμιγνύντες hic poni pro passivo ἐπιμιγνύμενοι.

DUK.

ἐμπορείας i.

8. ἀλλήλους I.

9. ἑαυτῶν Q.a.e.f. cum Dionysio p. 169.

Solae Arcadia et Attica indigetibus habent.

ζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἀδῆλον ὃν ὅποτε τις ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων, ἄλλος ἀφαιρήσεται, τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἠγούμενοι ἐπικρατεῖν, οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο, καὶ δι' αὐτὸ οὔτε μεγεθεὶ πόλεων ἰσχυρον οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη αἰὲ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν, ἢ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία Πελοποννήσου τε τὰ πολλὰ, πλὴν Ἀρκαδίας, τῆς τε ἄλλης ὅσα ἦν κράτιστα. διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς αἱ τε δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι στάσεις ἐνεποίουν, ἐξ ὧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπὸ ἀλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβουλεύοντο. τὴν γοῦν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον διὰ τὸ λεπτόγεων ἀστασίαστον οὔσαν ἄριστον

τροφὴν. 1. Περιουσίαν] περιουσία ἢ περιττὴ οὐσία, οὐσία δὲ ἡ σύμμετρος. 2. Ἀδῆλον ὃν] ἀντὶ τοῦ ἀδήλου ἔντος· Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα. 4. Ἀναγκαίου] Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως. Ἐπικρατεῖν] εἰπορεῖν. 6. Τῇ ἄλλῃ] τῇ ὀπλιτικῇ. 7. Ἡ τε νῦν Θεσσαλία] πρότερον γὰρ Ἡμαθία ἐκαλεῖτο ἢ νῦν Θεσσαλία. 9. Ὅσα ἦν κράτιστα] ὅση ἦν ἀρίστη. 10. Αἱ τε δυνάμεις] τὰ στρατεύματα. 10. Οὔσαν.] ἀντὶ τοῦ εἶναι.

2. ἀτειχίστων ὄντων ἀφαιρήσεται a.

3. τε] om. Dionysius p. 165. καθ' ἡμέραν] om. L.O.

4. ἀναγκαίως f.

5. ἀνίσταντο f. cum Dionysio l. l. qui ἀπανίσταντο p. 805.

7. εἶχεν] ἐλάμβανεν Maximus Tyrus 2. p. 84. Reisk.

Νῦν Θεσσαλία] In Cod. Reg. est scholion, πρότερον γὰρ Ἡμαθία ἐκαλεῖτο. Sic Catull. Carm. LXV. 26. "Emathiae columen Peleu." Add. Serv. ad Virg. I. Georg. 492. Sed aliis Emathia est pars Macedoniae. Strabo IX. 443. primum Pyrrhaem, inde Haemoniam ab Haemone patre Thessali, ac denique Thessaliam dictam scribit.

Stephano est Αἴμων, et regio Αἰμενία, sine adspiratione. Et Eustath. in Il. β'. p. 321. Αἴμων ὄθεν Αἴμονες μοῖρα Θετταλική. Duk.

8. Πελοποννήσου——Ἀρκαδίας] Hermog. p. 27. Wass.

10. ἐγγιγνόμεναι A.F.H. a.b.c. γιγνόμεναι e. γενόμεναι f. ceteri ἐγγιγνόμεναι.

12. ἀττικὴν διὰ τὸ λεπτόγεων εἶναι ἀστασ. Maximus l. l.

13. Διὰ τὸ λεπτόγεων] Erat enim solum Atticum parum uber: ipsi deparci victus, qualis hominum pauperum: tota vitae ratio adstricta et diligens. Vide Casaub. Animadvers. in Athenæum, pag. 95. HUDS. Et Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. et Av. 123. Videtur etiam eo respicere Lucian.

excellence
of the soil

with the (say) di-
miptoc. 112. Kew
ὄσων ἢ Ἀττικῶν

ἄνθρωποι ὥκουσι οἱ αὐτοὶ αἰεὶ. καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι, διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως αὐξηθῆναι· ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους οἱ δυνατώτατοι, ὡς βέβαιον ὄν, ἀνεχώρουν, καὶ πολῖται γιγνόμενοι εὐθύς ἀπὸ παλαιῶ μείζω ἔτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν, ὥστε καὶ ἐς Ἰωνίαν ἕστερον, ὡς οὐχ ἰκανῆς οὔσης τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν.

Cause of the offspr
not increase
like Athens

1. Οἱ αὐτοὶ αἰεὶ] τῷ γενεῖ δηλονότι· οὐ γὰρ ἦσαν ἀθάνατοι. Καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου] ὁ νοῦς, οἱ μὲν οὕτω, σημεῖον δὲ τοῦ τὴν Ἀττικὴν αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς οἰκεῖν, τὸ κατὰ μὲν τὰ ἄλλα πράγματα μὴ αὐξηθῆναι, οἷον πλοῦτόν τε καὶ ὄπλα καὶ τᾶλλα, κατὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν μεγάλην γενέσθαι. Ἄλλοι δὲ οὕτω, σημεῖον δέ μοι παντὸς τοῦ προειρημένου λόγου, τοῦ τὰς ἀρίστας τῶν γαιῶν μεταβάλλειν τοὺς οἰκήτορας, τὸ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ ἄλλα αὐτῆς μέρη μὴ ὁμοίως τῇ Ἀττικῇ αὐξηθῆναι τῷ πλήθει τῶν ἀνδρῶν. 3. Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος] Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ δυνατώτατοι ἐκπίπτοντες ἀνεχώρουν παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς βεβαίως οὔσης τῆς οἰκήσεως. 4. Πολέμῳ ἢ στάσει] πόλεμος ὁ τῶν ἄλλοτριῶν, στάσις ὁ ἐμφύλιος. 5. Ἀνεχώρουν] οἱ Ἡρακλεΐδαι, καὶ Μεσσήνιοι οἱ περὶ Μέλανον. Καὶ πολῖται γιγνόμενοι] οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθύς μετεδίδοσαν πολιτείας, ἕστερον δὲ οὐκέτι, διὰ τὸ πλῆθος. 7. Ἐς Ἰωνίαν] προληπτικόν ἐστι σχῆμα, ὅταν τὸ συμβῆν ἕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. Ὁ γὰρ ξυμβῆθι μετὰ τὴν οἰκίσειν τῶν ἀνδρῶν (λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰωνίαν), τοῦτο αὐτὴν προσηγόρησε πρὶν ἐπεμψθῆναι τοῖς ἀνδρα, προδιδοὺς καὶ προχαριζόμενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χάρα. Οὐ γὰρ οὔσης πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας, ἀπέστειλαν ἐκεῖσε τὸν ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκίσαι τὴν γῆν· καὶ οἱ πεμφθέντες κατοικίσαι, οὕτω καλεῖσθαι τὴν χάραν ἕστερον παρεσκευάσαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐποίησεν, εἰπὼν “ λυσαμένη τὴν ζώνην “ ἐν Ζαστήρι τῆς Ἀττικῆς.” Ὁ δὲ νοῦς οὗτος· Πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χωρίον, τοσούτων ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Ἀττικῆς στενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἰκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. Οὗτος δὲ

Encom. Patr. p. 480. Add. Spanh. ad Julian. Orat. I. p. 78. et ad Aristoph. Nub. v. 298. Duk.

1. Οἱ αὐτοὶ αἰεὶ] Herodot. lib. 7. Ἔοντες Ἀθηναῖοι, ἀρχαιότατον μὲν ἔθνος παρεχόμενοι, μῦνοι δὲ ἔοντες οὐ μετανάσται Ἑλλήνων. Hud.

οἱ] om. I.

2. ἀποικίας O.P. d.i. et γρ. Q.

3. αἰκίας] om. e.

4. οἱ] ἢ b.

5. οἱ δυνατώτατοι] om. N.

βεβαίως I.

ὄν] om. pr. g.

6. γινόμενοι N.Q.

Ἀπὸ παλαιῶν] Vid. Petit. Leg.

Attic. p. 130. Duk.

3. * δηλοῖ δέ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἤκιστα· πρὸ γὰρ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῆ ἐργασαμένη ἢ Ἑλλάς. δοκεῖ δέ μοι, οὐδὲ τὸννομα τοῦτο ζύμπασά πω εἶχεν, ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἢ ἐπίκλησις αὕτη, κατὰ 5 ἔθνη δὲ ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον ἀφ' αὐτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι, Ἑλληνος δὲ καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἐν τῇ Φθιώτιδι ἰσχυσάντων, καὶ ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ἀφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις, καθ' ἑκάστους

Ante Trojanum bellum nullam unquam res communi opera gesta. Ne nomen quidem unum atque idem Graecos conjunxit, ipso Homero teste, qui, multo post illud bellum flo-

προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν “ εἰς Ἰωνίαν ἐπεμψαν.” 1. Οὐχ ἤκιστα] ἀντὶ τοῦ μάλιστα. 4. Εἶχεν] ἀντὶ τοῦ ἔχειν. 5. Καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλας εἶναι. Κατὰ ἔθνη] τουτέστι τοῖς ἰδίους ὀνόμασιν ἐχρῶντο, οἷον Πελασγοὶ μόνον, Βωιωτοί· οὐπω δὲ κοινῶ ὀνόματι Ἑλληνες. 6. Ἐπὶ πλεῖστον] ἢ ἐπὶ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκλήθησαν Πελασγοί. 8. Παιδῶν αὐτοῦ] Ἑλληνος παῖδες, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος· Δῶρόν τε Ξοῦθόν τε καὶ Αἴολον ἰππιωχάρμη. Ἐπαγομένων] ἀμφίβολον, τίνες τίνας ἐπηγάγοντο, πότερον οἱ Ἑλληνος παῖδες τοὺς ἄλλους, ἢ οἱ ἄλλοι τούτους. 9. Ἐπ' ἀφελείᾳ] ἀφελείαν εἶωθεν ὁ Θουκυδίδης τὴν συμμαχίαν καλεῖν. Καθ' ἑκάστους] κατὰ μέρος, οὐ πάντας

1. ἀσθένειαν] om. pr. g.

3. ἐργασμένη a.

4. πως N.

5. καὶ πάνυ] om. d.

κατὰ] καὶ τὰ H. καὶ Salmasius de Hellenist. p. 274 & 283.

6. Καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπιπλεῖστον] Nulla fere regio fuit, quam non peragrarent Pelasgi, ita ut latissime apud veteres Pelasgorum nomen patuerit. Vide Herodot. l. 1. c. 56. Strabon. l. 9. et 13. et Palm. Græciam antiq. p. 24, 25, 38, 39. HUDS.

7. Ἑλληνος etc.] Antiquitus ea tantum portio priscae et avitae Græciæ Ἑλλάς appellabatur, quæ posterioribus Thessalia dicta est. Hinc doctissimus Grammaticus (Servius in 2. Æn.) Græcos proprie Thessalos esse dicit; et Didym. ad 1. Il. Ἀρίσταρχος παρ' Ὀμήρῳ Θεσσαλίαν μόνην τὴν Ἑλλά-

δα εἶναι φησιν, καὶ Θεσσαλοὺς τοὺς Ἑλληνας, παρακολουθῶν τῷ Θουκυδίδῃ. Aristarchus, auctoritatem nimirum Thucydidis sequens, Thessalos ἀρχαϊκῶς καὶ κυρίως apud Homerum Ἑλληνας sive Græcos esse scripsit, Thessaliam autem ipsam solam dici Græciam; Ἑλληνας insuper proprie appellari, qui eam Thessaliæ partem inhabitarent, ubi est urbs Larissa, testis est Apollodorus apud Strabonem, l. 13. Vide Casauboni Diatribam in Dionem Chrysost. c. 12. et Salmasium in Solinum p. 100. De tempore autem, quo Hellenum nomen per totam Græciam obtinuerit, vide notas in Chronicon Marmor. p. 133. Palmer. Gr. Antiq. 3. Casaub. in Strab. p. 240. HUDS.

8. Φθιώτις A.B.F.H.I.a.g.h.

9. ἐς] καὶ d.

μὲν ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι Ἑλληνας, οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι. τεκμηριοῖ δὲ μάλιστα Ὀμηρος· πολλῶ γὰρ ὕστερον ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος, οὐδαμῶ τοὺς ζυμπαντας ὠνόμασεν, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἕλληνες ἦσαν, Δαναοὺς δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀργείους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἶρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνας πω, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀντίπαλον ἐς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. οἱ δ' οὖν ὡς ἕκα-
 10 στοι Ἕλληνες κατὰ πόλεις τε, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν,

tens, nusquam univ-
 versos ap-
 pellant Hel-
 lenes.

(Hesychian)

ὁμοῦ. 1. Τῇ ὁμιλίᾳ] οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης ἀπάντων, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπιχωρίων ὁμιλίας. 2. ἅπασιν ἐκνικῆσαι] τελείως ἐπικρατῆσαι, τὸ καλεῖσθαι Ἑλληνας. Πολλοῦ γε χρόνου] οὕτως λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, πολλῶν ἡμερῶν οὐκ εἶδόν σε, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλαῖς ἡμέραις. Ἐκνικῆσαι] ἀντὶ τοῦ ἐπικρατῆσαι· τὸ δὲ πᾶσι, κατὰ παντός, καὶ τὸ πολλοῦ γε χρόνου, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλῶ γε μέντοι χρόνῳ. Οὐκ εδύνατο δὲ ἅπασιν ἐκνικῆσαι τὸ ὄνομα τοῦτο, ἀλλ' ἢ ἐν πάνυ πλείστῳ χρόνῳ. 3. Ἵστερος] οὕτως ἐν ἑτέρῳ, καὶ καλῶς γέγραπται. τὸ πολλῶ γὰρ ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ χρόνου, καὶ τὸ ὕστερον πλεονάζει. τὸ δὲ ὕστερος ἐπὶ τοῦ Ὀμήρου λεγόμενον ἔχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου σαφῆ. 4. Ζυμπαντας] τὸ γὰρ “Ἐγγεῖη ἐκέκαστο ἀν’ Ἑλληνας καὶ Ἀχαιοὺς” νεόθενται. (Il. 2, 530.) 7. Οὐδὲ βαρβάρους] τὸ γὰρ βαρβαροφάνων νεόθενται. (Il. 2, 867.) 9. Ἀντίπαλον] ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ

- 1. μᾶλλον] om. e.
- 2. πολλοῦ γε] γε πολλοῦ d.i. εδύνατο f.
- 3. ὕστερον A.B.E.F.G.H.L.N. O.P.a.b.c.d.e.f.h.i. om. I. ὕστερος reliqui.
- 4. οὐδαμῶ οὕτως τοὺς Reiskius : ὠνόμασεν Ἑλληνας Augustus Matthæi.
- 5. φθιώτιος i. φθιώτιας d. Φθιώτιδος] Vid. Schol. ad Il. i. 395. et Il. π'. 595. et Dicæarchum p. 22. Ed. Huds. Contra Nostrum disputat Strabo 8, 370 et 14, 661. WASS. Salmas. l. d. p. 349. removet ea, quæ veteres quidam adversus Thucydidem disputaverunt. Versum Homeri, quem hic adfert

- Enarrator Græcus ex Il. β'. 530. spurium esse etiam ibi adnotat parvus Scholiastes. Et sic Salmas. l. d. p. 350. Duk.
- 7. ἀντικαλεῖ I.
- 8. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] in margine ponit a.
- 9. εἰς ἀντίπαλον εἰς a. Ἀντίπαλον] Citat Hesych. et expl. Ἐναντίον, ἐχθρόν. damnat D. Halic. De Caribus v. Herodot. I. 161. WASS. Quæquidam Codd. addunt ad illa ἀλλήλων ξυνίεσαν, glossam sapiunt. Duk.
- ὡς] om. I.
- 10. κατὰ] om. a.
- τε] om. d.
- ἀλλήλων ξυνίεσαν] ἀλλήλων ὁμόφανοι ἦσαν ξυνίεσαν L.O. ὁμόφανοι

καὶ ζύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν δι' ἀσθeneian καὶ ἀμιζίαν ἀλλήλων ἀθροοὶ ἐπραξαν. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατείαν θαλάσση ἤδη πλείω χρώμενοι ξυνῆλθον. * Μίνως γὰρ παλαιάτατος ὢν ἀκοῆ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτίησάτο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπὶ πλείστον 5 ἐκράτησε, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἤρξέ τε καὶ οἰκιστῆς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας καὶ τοὺς

σινεδ. in Hic. am. dicitur
4.

Minos primus classis paravit, ex Cycladibus Cares ejecit, præ-

πολέμιον ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἑλληνι ὁ βάρβαρος. τὸ δὲ ἐξῆς, οἱ Ἕλληνες ὡς ἕκαστοι, καὶ ζύμπαντες, ὕστερον κληθέντες Ἕλληνες. 3. Τὴν στρατείαν—ξυνῆλθον] ἀντὶ τοῦ συνεστράτευσαν. δεῖ δὲ προσθεῖναι τὴν εἰς, οἶον, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν στρατείαν ξυνῆλθον. Θαλάσση—χρώμενοι] τοῦτέστιν ἐμπορευόμενοι. 4. Μίνως γὰρ παλαιάτατος] διὰ τριῶν συγκρίσεων δείκνυσι τὰ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἀσθενῆ, ἀφ' οὗ ἄνθρωποι μέχρι Μίνω, καὶ ἀπὸ τούτου μέχρι τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν μέχρι αὐτοῦ. τινὲς δ' οὐκ ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ "φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλάς" πρᾶτην λέγουσι σύγκρισιν. Ὡν] τὸ ὄν ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνων. 5. Ἑλληνικῆς θαλάσσης] πρότερον γὰρ Καρικῆ ἐκαλεῖτο ἡ θάλασσα. Ἐπὶ πλείστον] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολλὸ μέρος αὐτῆς ἢ τὸ ἐπιπλείστον ἀντὶ τοῦ πάνυ. 6. Κυκλάδων] παρὰ τὸ ἐν μέσῳ ἔχει τὴν Δῆλον, τὴν ἱεράν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ κύκλον τινα περὶ αὐτὴν μιμεῖσθαι. εἰσι δὲ κατὰ τινὰς ἰεῖ αὐται, Πάρος, Ἄνδρος, Ἰκαρος, Σκύρος, Ῥήνεια, Ῥήνη, Δῆλος, Νάξος, Σίφνος, Κέα, Μύκος, Τῆνος, Κίθνος, Ἀμοργος, Σέριφος κατὰ δὲ τινὰς ἱβ, πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρου καὶ Ἰκάρου, μᾶλλον δὲ πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρου καὶ Ἀμοργου. 7. Τῶν πλείστων] ἵπακουστέον Ἑλλήνων.

ἦσαν ἀλλήλοις ξυνίεσαν Q. ἀλλήλων ὁμήφρονι ἦσαν ἀλλήλοις ξυνίεσαν P. ἀλλήλων ξυνήεσαν a.d.i. et correctus E. ξυνήεσαν etiam Jac. Tusanus, cujus lectiones et correctiones Aldinae Vindobonensi adscriptas edidit Alterus.

3. στρατείαν A.B.E.I.P.

πλείω A.B.E.F.G.H.L. e.f.h.

et pr. g. τὰ πλείω reliqui.

4. ἐξῆλθον e.

μηνος d.

παλαιότατος G.I.L.O. a.c.d. παλαιώτατος H.

Μίνως γὰρ etc.] Minoa maris imperium obtinuisse testatur Aristot. in Polit. l. 2. c. 8. Diodorus Siculus I. 4. Stobæus serm. 42. Strabo I. 10. Apol-

lorus I. 3. aliique, quos affert Meursius in Creta, lib. 3. c. 3. HUDS. Vide Cumberlandi Orig. Gentium Antiquis. p. 299. WASS. Et Selden. Mar. Claus. I. 9. DUK.

5. νῦν] om. b.

θαλάσσης. ἐπὶ τόπου νῦν τὸ πλείστον. ἐπὶ πλείστον E.

ἐπὶ πλείστον] om. a.

7. τῶν πλείστων] om. a.

Κᾶρας ἐξελάσας] Cares a Minoe ejectos et Cycladibus memoratur Libanio in Antiochica et Isocrati in Panathenica. HUDS. Herodot. I. 28. 171. WASS. Locum hunc de Caribus laudat Serv. ad Virg. Æn. 8, 725. Ἀρτικὸν habet Thom. Magist. DUK.

ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας· τό τε ληστι- donecque
 κόν, ὡς εἰκός, καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἡδύνα- coërcuit.
 το, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἵεναι αὐτῶ. * οἱ γὰρ Ἕλ- 5.
 ληνες τὸ πάλαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἱ τε ἐν τῇ ἡπειρῶ Antiquitus
 5 παραθαλάσσιοι καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο enim et
 μᾶλλον περαιουσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ἐτράποντο Græci et
 πρὸς ληστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατατάτων barbari præ-
 κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι dabantur;
 τροφῆς· καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις καὶ κα- more olim
 10 τὰ κώμας οἰκουμέναις ἤρπαζον, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ non igno-
 βίου ἐντεῦθεν ἐποιούντο, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου minioso, et-
 τῶ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. δηλοῦσι δέ tiam Aucto-
 τῶν τε ἡπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς cris Ozolis,
 quare arma-
 ti quare pro-
 deunt.

1. Ἐγκαταστήσας] ποιήσας κατὰ μέρος, οὐ πάντας ἑμοῦ. Τό τε ληστι-
 κόν] ληστικόν τὸ σύστημα, ἡγουν τοὺς ληστὰς· ληστικόν δὲ τὸ κτήμα.
 3. Τὰς προσόδους μᾶλλον ἵεναι αὐτῶ] ἡ γὰρ μὴ ληστευομένη πλείους φέρει
 προσόδους. Οἱ γὰρ Ἕλληνας] τὴν αἰτίαν τοῦ ληστεύειν ἐπάγει νῦν. 4.
 Ἐν τῇ ἡπειρῶ] ἡπειρος τριχῶς λέγεται. ἡ πᾶσα γῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς
 θαλάσσης, ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχὴν, καὶ μέρος τι τῆς....Κεφαλληνίαν. 7. Οὐ
 τῶν ἀδυνατατάτων] εἶπε γὰρ ἀτειχίστων ὄντων, ὥσπερ ἦν ἡ Ἀττικὴ πάλαι,
 κατὰ κώμας οἰκουμένη. 10. Ἐρπαζόν] ἐλήστευον, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν ἐβί-
 ουν. Τὸν πλεῖστον τοῦ βίου] οὕτω Θεουκιδίδης, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου.
 11. Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην] ἡγουν οὐκ αἰσχροῦ νομιζομένου τοῦ ληστεύ-
 ειν. 13. Καλῶς] ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως· οὔτε γὰρ βοῦν ἀρο-

1. ἡγεμονίας B.
 ληστικόν I.N.O.P.a.c.d.e.f.i.
 2. καθαίρει L. Conf. Lobeck.
 ad Phrynich. p. 242. Plato Me-
 nexen. p. 391, 9. ed. Berolin.
 ἐδύνατο N.f.
 3. τοῦ] τὸ α.
 4. οἱ τε] ὅσοι α.
 6. μᾶλλον] om. α.
 ἐπ'] πρὸς α.
 8. αὐτῶν A.B.E.F.H.L.N.O.
 om. I.e. ceteri αὐτῶν.
 εἵνεκα L.

10. Vid. Suidam in κώμα, et
 Küsteri Notas. Hesych. κῶμαι,

ἀγναι, ῥύμαι. apud quem in κῶμα,
 pro κοίμισμα et λιθάδης, repone
 κοίμημα et ληθάδης. Vid. Suid. et
 Etym. M. in κῶμα. Wass.

οἰκουμένας F.
 τὸν] τὸ I.L.N.d.e. et γρ.Q.
 πλεῖστον πόρον τοῦ P.

11. — χοντος — p. 17, τὰ
 πρὸ αὐτῆς] om. i.

πω] που e.g.
 τούτου] om. α.

12. δόξης] τιμῆς P.Q.

13. Laudat h. l. Suidas v. κα-
 λῶς. Wass.
 καλῶς E.

ταῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πίστεις τῶν καταπλέοντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταί εἰσιν, ὡς οὔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναι, οὐκ ὀνειδιζόντων. ἐλήϊζοντο δὲ καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους. καὶ μέχρι τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλ- 5
λάδος τῶ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, περί τε Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀκαρνανᾶς καὶ τὴν ταύτη ἤπειρον. τό τε σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἡπειρώταις ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ληστείας ἐμμεμένηκε * πᾶσα γὰρ ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφóρει διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκίσεις καὶ οὐκ ἀσ- 10

6.
Qui mos ar-
ma gerendi

τήρα ἐλεηλάτου, ἢ ἔκλεπτον υκτῶς, αὔτε μετὰ φόνον ἐποίουν τὴν ληστείαν. Ὅμηρος· οἷά τε ληστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα. (Od. 9, 254.) 4. Οὐκ ὀνειδιζόντων] τῶν ἐρωταμένων, ἢ τῶν ἐρωτῶντων] διχῶς γὰρ ὁ ναῦς. 10. Ἐσιδηρο-

1. Οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν] Exstat testimonium apud plurimos, imprimis vero antiquissimum Homerum, Odys. 3, 71. et Hymn. Apollinis 452. ubi Scholiastes: οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ληστεῖν, ἀλλ' ἐνδοξον. Huds. Add. Eustath. In Od. γ'. p. 1457. et Justin. 43, 3. ibique Bern. Duk.

Πίστεις] Inter Thucyd. γλωττάδῃ ponit Suidas in περιωπῇ. ἐρώτησις etiam expl. Hesych. D. Halic. Ant. I. 81. εἰδέναι κατὰ ΠΥΣΤΙΝ τοῦ τρέφοντος. Sic MS. Vatic. v. eundem de Thucyd. §. 29. Gloss. πῖσμα percontatio. Eurip. Electra 690. ἡ μὲν ἔλθη ΠΥΣΤΙΣ εὐτυχῆς σέθεν, Ὀλοοῦζεται πᾶν δῶμα. a πῦσω πίστις, ἢ δι' ἀκοῆς μάθησις. Eustath. ad Odys. α'. WASS. Grammatici quidem discrimen statuunt inter πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾶν, item inter πίστιν et ἐρώτησιν, ita ut ex eorum sententia non videatur dici posse πίστιν ἐρωτᾶν. Sed non credo Scriptores Græcos se semper il-

lorum dictatis adligare. Certe Lucian. Pseudom. p. 767. promiscue πίστιν et ἐρώτησιν, πυνθάνεσθαι et ἐρωτᾶν dicit. Deinde, si jam πίστεις accipiamus pro ἐρωτήσεις, cur ineptius sit dicere ἐρωτήσεις ἐρωτᾶν, quam πίστεις πυνθάνεσθαι, quod est ap. eumd. l. d. et infinita alia hujus generis in utriusque linguæ Scriptoribus? Locum hunc Thucydidis ante oculos habuit Philostrat. Vit. Apollon. II. 29. Duk.

3. Ὡς οὔτε—ὀνειδιζόντων] Demetrius Phalereus §. 25. et legit οἷς τε. v. Sextum Pyrrh. Hypot. III. 24. WASS.

ἐπαξιούντων A.

4. εἰδέναι] om. a.

5. τοῦδε τὰ πολλὰ f.

7. Αἰτωλοῦς] Ætoli olim prædones. Polyb. 4. 377. WASS. ταύτης Q. ταύτην I.

8. Σιδηροφορεῖσθαι] Huc spectat Ammianus M. XXIII. ult. v. Aristot. 2. Polit. VI. WASS. Adde Petit. Leg. Attic. p. 125. et 561. Duk.

φαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους, καὶ ζυνηθὴ τὴν διαίταν
 μεθ' ὄπλων ἐποίησαντο, ὥσπερ οἱ Βάρβαροι. σημεῖον δ'
 ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα τῶν ποτὲ
 καὶ ἐς πάντας ὁμοίαν διαιτημάτων. ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ
 5 Ἀθηναῖοι τὸν τε σίδηρον κατέθεντο καὶ ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ
 ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀνι-
 τοῖς τῶν εὐδαιμόνων διὰ τὸ ἀβροδαίτον οὐ πολλὸν χρόνον
 ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες καὶ χρυ-
 σῶν τεττίγων ἐνέρσει κραιβύλον ἀναδύμενοι τῶν ἐν τῇ κε-

olim omni-
 bus Græcis
 erat com-
 munis. A-
 thenienses
 primi arma
 deposue-
 runt, mol-
 lioremque
 vitæ ratio-
 nem recepe-
 runt; Lac-
 cedæmonii
 autem pri-
 mi mediocri
 vestimento
 usi sunt.

φάρι] ἔθεν τὰς μαχαίρας μαυλίας ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐμοῦ αὐλίζεσθαι, οἷον
 ὁμαυλίας. 4. Ἐν τοῖς] ἐν τούτοις, ποιητικῶς. ἰπερβιβιάζεται γὰρ ὁ δέ.
 5. Ἀνειμένη] τρυφή καὶ ἀνηρέα. 6. Ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν]
 ἀντὶ τοῦ μετέστησαν εἰς τρυφῶσαν διαίταν, τὸν σίδηρον καταθέμενοι. Οἱ
 πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων] ἀντίπρωσις ἐστίν, οἱ εὐδαιμόνες τῶν
 πρεσβυτέρων. ἰπερβατὸν, διὰ τὸ ἀβροδαίτον. 8. Χιτῶνάς τε λινοῦς] οὐ
 πολλὸν χρόνον ἀφ' οὗ ἐπαύσαντο φοροῦντες χιτῶνας λινοῦς, καὶ τέττιγας χρυ-
 σοῦς ἐξαρτῶντες τῶ τῶν τριχῶν πλέγματι. 9. Ἐνέρσει κραιβύλον] ἐν ἔρ-

3. ταῦτα] ἄττα Wytttenbach.
 Select. Hist.

οὕτω ἔτι P.Q.

4. καὶ] om. d.

ὁμοίως I.Q.

δὲ] μὲν Q. τε e.

5. Ἀνειμένη τῇ διαίτῃ] *Soluta,*
neque certis legibus adstricta vi-
vendi ratione; illustrat Wytttenb.
Anim. ad Jul. Or. I. Bibl. Crit.
Vol. III. P. I. p. 68. sive ex edit.
Schæferi (Lips. 1802.) p. 159.

6. τρυφερώτατον I.c.

8. λινους A.g.

Καὶ χρυσῶν τεττίγων, &c.] *Hic*
capillorum congestus mulieri-
bus Romanis (nam et illæ
crines ad verticem convolutos
gestabant) vocabatur Tutulus,
ut auctor est M. Varro. Vide
Æliani Var. Hist. l. 4. c. 22. et
Kuhnii notas. Brodæum in Epi-
gramm. l. 6. p. 573. Junium de
Coma, Nic. Loënsis Miscell. et

Meursium de Fort. Att. l. 1. c.
1. HUDS. Locum tangit Eu-
stath. ad Il. 3. 395. d. et ra-
tionem cultus de Ino addit qua-
si ex nostro. WASS.

9. ἐνέρσει A.B.E.F. et Parisini
 omnes. vulgo ἐν ἔρσει.

κραιβύλον A.F.a.c.f.g. cum Sch.
 Aristoph. (Nub. 980.) κραιβύλην
 B.

Κραιβύλον] εἰδὸς τι ἐμπλοκῆς.
 Harpocrat. unde Etymologus v.
 κραιβύλος. Κορδύλην vocant Cyprii,
 Persæ Κίδαριν. Idem v. ἐγκεκορ-
 δυλημένος. Vide Anthol. VI. 22.
 Xenoph. Cyr. V. 352. et Lu-
 cian. Lexiph. Pollucem II. 30.
 Κρ. Cinnus Glossæ. usus est D.
 Halic. Etiam in V. H. Ælianus.
 Suidas in κραιβύλος, κραιβύλους ἀνα-
 δούμενοι, et ἐνέρσει ποικίλων κραιβύ-
 λων. Hinc emendes licet et ἐνέρ-
 σει, in τεττιγοφόροι. Hunc beatu-
 lorum cultum ridet haud inele-

φαλῆ τριχῶν· ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ζυγγενές ἐπὶ πολὺ αὐτῇ ἡ σκευὴ κατέσχε. μετρία δ' αὖ ἐσθῆτι καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα πρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι ἰσοδίατοι μάλιστα κατέστησαν. ἐγυμνώθησάν 5

σει, ἢ ἐν εἰσέρσει, ἢ ἐν πλοκῇ. κραιβίλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἐκατέρων εἰς ὄξυ ἀπολήγον. ἐκαλεῖτο δὲ τῶν μὲν ἀνδρῶν κραιβίλος, τῶν δὲ γυναικῶν κραιβίλος, τῶν δὲ παίδων σκορπίος. Ἐν ἔρσει, ἐν ἀναέσει, παρὰ τὸ εἶρην. Ἐνήλλαξε τὴν πτώσιν, ἀντὶ τοῦ χρυσῶς τέττιγας. ἐφίρην δὲ τέττιγας διὰ τὸ μουσικόν, ἢ διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι· καὶ γὰρ τὰ ζῶον γηγενές. 2. Μετρία δ' αὖ ἐσθῆτι.] λείπει ἢ τῆ, ἢ ἡ, καὶ τῆ ἐς τὸν νῦν τρόπον. πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ἰσοδίατοι κατέστησαν. 4. Τοὺς πολλοὺς] τοὺς πέντας. 5. Ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι.] ἐν τοῖς ἀγῶσι δηλονότι·

ganter Strato Epigramm. 34. Οἱ πρεσβύτεροι—τριχῶν Schol. Herodogenis p. 393. Conf. Antiphannem in Antæo. Τριχῶν abundat etiam apud Eurip. Iphig. Aul. Μῆτι—πλόκαμον ἐκτέμης ΤΡΙΧΟΣ. Hinc etiam corrig. Etymologus V. ἀνείρειν. WASS. Ubi ex h. l. laudat ἀνέρσει. At in ἔνερσις, ἐνέρσει· nam non dubito, quin ibi ad h. l. respexerit. Et sic præter Suidam et Varin. in ἔνερσις, etiam Clem. Alex. II. Pædag. p. 199. Καὶ κραιβίλον, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, ἀνεδοῦντο χρυσῶν, (χρυσῶν recte emendavit Episcopus Oxon.) ἐνέρσει τέττιγαν κοσμοῦμενοι· ubi mihi suspecta sunt illa, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, tanquam a studioso quodam, qui verba Lexicographorum, nam apud eos hæc leguntur, ad marginem transcripserit, profecta. Paulo ante οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων sunt grandes jam natu inter opulentos, non, ut Schol. et Interpretes Latini accipiunt. Ita Perizon. ad Ælian. IV. Var. Hist. 22. Sed in re non multum interesse utro modo vertas, nec

facile quemquam τοὺς πρεσβυτέρους pro hominibus tempore antiquioribus accepturum, puto. Ceterum an ex Herodot. II. 36. sine controversia possit confici, hunc morem adhuc obtinuisse apud Athenienses, quo tempore Historiam scribebat Herodotus, quod putat Salmas. in lib. de Coma p. 542. quærant alii. Duk.

1. Καὶ Ἰώνων] Poll. VII. 71. λινῶς χιτῶν, ὃν Ἀθηναῖοι ἐφόρουσιν ποδήρη, καὶ αἰθῖς Ἴωνες, add. Clem. Alex. l. d. et Excerpt. Peiresc. p. 234. Duk.

2. ἐπὶ πολὺ αὐτῇ] αὐτῇ ἐπὶ πολὺ f. κατασκευὴ A.B.P.h. παρασκευὴ g. in F. spatium relictum inter articulum et σκευή.

4. τἄλλα f.

5. Ἰσοδίατοι] Vid. Spanh. ad Julian. Orat. I. p. 134. Quæ mox sequuntur, ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, illustrant Casaub. ad D. Hal. p. 475. et Perizon. ad Ælian. III. Var. Hist. 38. Ἀποδῶναι inter verba propria Gymnasiorum ex h. l. memorat Poll. III. 153. D.

Ἐγυμνώθησαν] Πρῶτοι non ni

τε πρώτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες λίπα μετὰ τοῦ
 γυμνάζεσθαι ἠλείφαντο· τὸ δὲ πάλαι καὶ ἐν τῷ Ὀλυμ-
 πιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ
 ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο, καὶ οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπανται.
 5 ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα
 τοῖς Ἀσιανοῖς, πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται, καὶ
 διεζωσμένοι τούτο δρῶσι. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τις
 ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοίωσεντα τῷ νῦν βαρ-

καὶ γὰρ περὶ τὰ αἰδοῖα ἐξάννυτο. "Ὀμηρος· Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώ-
 ωσι καὶ οἶδε Μαρναμένους. (Od. 18, 30.) Ταῦτα δὲ ὡς ἐν παρεκβάσει
 εἴρηται. 1. Λίπα] τὸ λίπα Ὀμηρος ἐπιθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον, οὗτος δὲ
 ὄντως αὐτὸ ἰνομάζει. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶ-
 σιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα, Ὀρσίππῳ Μεγαρεῖς μεγαλόφρονι
 τῆδ' ἀρίστην Μνήμα θέσαν, φάμῃ Δελφίδι πειθόμενοι· Πρῶτος δ' Ἑλλήνων
 ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔστυφανώθη Γύμνος, ζωννυμένον τῶν πρὶν ἐπὶ σταδίῳ. Ἰστέον
 ὅτι περὶ τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἀσθένειαν τῶν ἀρχαίων παραδίδωσιν (ἀδιά-
 φορον γὰρ τὸ γυμνῶν ἢ ἐζωσμένους ἀγωνίζεσθαι πρὸς δύναμιν) ἀλλὰ μόνον
 ὅτι ὁμοίως διητῶντο τοῖς βαρβάροις. τὸ δὲ ἐξῆς ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβά-
 ροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται.
 5. Ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς] ἐν τισι τῶν βαρβάρων. 6. Ἄθλα] ἄθλος

mis urgendum est; Cretenses enim fuere primi, a quibus Lacedæmonii, ut alia, hunc morem acceperunt, si quidem fides habenda est Platoni, Reip. L. V. p. 452. ὅτε ἤρχοντο τῶν γυμνασίων πρῶτον μὲν Κρήτες, ἔπειτα Λακεδαιμόνιοι. Laudavit h. l. Thuc. Dionys. de jud. Thuc. p. 856. GOTTI.

1. λίπος c.

Λίπα] Pro λιπαρὸν Suidas h. v. et λίπα ἀλείφονται ex Æliano adducit. v. Hesych. λίπα, ἕφα, ἀλειφα οὐ κλίνονται inquit Etymologus in ἀλειφα. WASS. add. Eustath. ad Od. ξ'. p. 1560. DUK.

2. γυμνάσθαι I.

Ὀλυμπικῶ I.

3. Διαζώματα ἔχοντες] Subligaculi meminit Homerus, et in

alio insigni loco præter istum a Scholiaste citatum, sc. II. 23, 683. Vide Fabri Agonisticon, l. 2. c. 2. 3. 4. HUDS. Διαζώματα—ἠγωνίζοντο. Magister in ζῶμα. WASS. De Ὀλυμπιακὸς et Ὀλυμπικὸς leg. quæ disputat Küster ad Aristoph. Plut. 583. add. infr. V. 49. DUK.

4. καὶ οὐ πολλὰ] καὶ πολλὰ Meurs. de Arch. Athen. 1, 6.

πέπανται Reiskius.

5. καὶ] om. L. O.

τοῖς] om. e.

6. τίθενται e.

7. Διεζωσμένοι] Suidas in σέσωσται legit διεζωμένοι, et σεσωμένος pro σεσωσμένος. Vid. Vossium ad Catullum 321. WASS.

8. νῦν] om. g. h.

7. Propter
praedatio-
nem urbes
vel munie-
bantur, vel
remotiori-
bus a littore
locis conde-
bantur.

7. Βαρικῶ δαιτιώμενον. * Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα
ᾠκίσθησαν καὶ ἤδη πλοῖμωτέραν ὄντων, περιουσίας μᾶλ-
λον ἔχουσαι χρημάτων, ἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τείχε-
σιν ἐκτίζοντο καὶ τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον, ἐμπορίας
τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τοὺς προσοίκους ἕκαστοι ἰσχύους· 5
αἱ δὲ παλαιαὶ διὰ τὴν ληστείαν ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσαν
ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ᾠκίσθησαν, αἱ τε ἐν ταῖς νήσοις
καὶ ἐν ταῖς ἠπείροις (ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν
ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾠκουν), καὶ μέχρι
τοῦδε ἔτι ἀνακισμένοι εἰσὶ. * καὶ οὐχ ἦσσαν λησταὶ ἦσαν 10
οἱ νησιῶται, Κᾶρες τε ὄντες καὶ Φοίνικες· οὔτοι γὰρ δὴ τὰς
πλείστας τῶν νήσων ᾠκισαν. μαρτύριον δέ· Δήλου γὰρ

8. Nec minime
insulani
praedatio-
nem exerce-

ὁ ἀγὼν, ἀρσενικῶς ἄθλον δὲ τὸ ἔπαθλον, οὐδετέρας. 2. Πλοῖμωτέραν] ἀδείας τυχεῖσαι τοῦ πλεῖν. ἢ δὲ σύγκρισις πρὸς τοὺς ἀρχαίους. Περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι] πανταχοῦ τοῖς παρὰ θάλατταν ἀνθρώπους εἰσπρατέ-
ρους λέγει εἶναι. 3. Τείχεσιν ἐκτίζοντο] λείπει ἢ σὺν, ἢ α ἢ, σὺν τείχε-
σιν ἐκτίζοντο. 5. Προσοίκους] τὸ πρόσοικος ἐπὶ πόλεως οἰκειότερον μᾶλλον
τοῦ ὄμορος· ἐπὶ γὰρ ὄραν τοῦτο λαμβάνεται. 6. Διὰ τὴν ληστείαν] διὰ
τὸ ληστεύεσθαι. Ἀντισχοῦσαι] μετὰ μάχης ἐναντιωθεῖσαι. 8. Ἐφε-
ρον] τὸ ἔφερον, ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον, ἐλήστευον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. 9.
Κάτω] ἦτοι ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ὅσοι κάτω ᾠκουν,
ὄντες οὐ θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. 10. Οὐχ ἦσσαν] ἀντὶ τοῦ λίαν.

1. νεώτατοι I.c.e.

2. πλοῖμωτέραν A.B.E. vulgo
πλωῖμωτέραν. Sic I, 8. A.B.E.
πλοῖμώτερα; I, 28. A.B.C.F.g. et
II, 13. A.B.F.I.K.g. πλοῖμοις; I,
50. A.B.C.g. πλοῖμοις; I. 52.
iidem πλοῖμοι.

περιουσίαν P.

6. ἀντισχοῦσαν B.E.G.L.O.6.
f.i. vulgo ἀντισχοῦσαι.

8. Ἐφερον] Suidas in φέρειν,
ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἦττον. WASS.

9. ὄντες οὐ θ.] οὐ θ. ὄντες c.
κάτω ᾠκουν] κατ᾿ ᾠκουν I.

10. ἔτι] om. F.N.h.

ἀνακισμέναι Wyttenbach. et
Coraes.

Καὶ οὐχ ἦσσαν] Priscian. 18,
1195. ἦττον, ἀντὶ τοῦ, καὶ μᾶλλον
ἐλήστευον. Vid. Diodorum I. et
Tournefort. Itinerar. l. 154.
WASS.

ἦττον c.

11. Νησιῶται, Κᾶρες τε, &c.] Ca-
res olim fuisse insulanos clare
testatur Strabo, lib. XII. illos-
que Phœnicibus successisse tra-
dit Conon, istis verbis: Φοινίκων
δ' ἐκπεσόντων, Κᾶρες ἔσχον. ὅτι καὶ
τὰς ἄλλας νήσους περὶ τὸ Αἰγαῖον
ᾤκισαν. Vide Meursii Cretam et
Rhodum. HUDS.

ὄντες] om. G.

12. ᾤκισαν B.K.Q.c.g.i. et cor-

καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν
 θηκῶν ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ,
 ὑπὲρ ἧμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν
 ὅπλων ζυντεθαμμένῃ καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι.
 5 καταστάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ πλοῖμώτερα ἐγένετο
 παρ' ἀλλήλους· οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστη-
 σαν ὑπ' αὐτοῦ, ὅτε περ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατώ-
 κιζε, καὶ οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι μᾶλλον ἤδη τὴν
 κτήσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι βεβαιοτέρον ᾤκουν, καὶ
 10 τινες καὶ τείχη περιεβάλλοντο, ὡς πλουσιώτεροι ἐαυτῶν
 γιγνόμενοι. ἐφίεμενοι γὰρ τῶν κερδῶν οἱ τε ἥσους ὑπέ-
 μενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν, οἱ τε δυνατώτεροι περι-
 ουσίας ἔχοντες προσεποιούντο ὑπηκόους τὰς ἐλάσσους πό-
 λεις. καὶ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες ὕστερον
 15 χρόνῳ ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσαν. ✕

* Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προύχων, ^{9.} Agamem-

3. Γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ] Κᾶρες πρῶτοι εἶρον τοὺς ἀμφιλοῖς τῶν ἀσπίδων
 καὶ τοὺς λόφους. τοῖς οὖν ἀποθνήσκουσι συνέθαιπον ἀσπίδισκιων μικρὸν καὶ λό-
 φον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως· καὶ ἐκ τούτου ἐγνωρίζοντο οἱ Κᾶρες. οἱ δὲ Φοίνικες
 ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ταφῆς· τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποιοῦνται ὄραν τοὺς
 νεκροὺς, οἱ Φοίνικες ἐξεπίτηδες ἐπὶ ὄσιν. ἵνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν,
 εἶπε Κᾶρας καὶ Φοίνικας. Ἐπὲρ ἧμισυ] οὐ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἧμισυ,
 ἀλλὰ τῶν Φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἕκαιον τὰ σώματα. 5. Καταστάντος
 δὲ τοῦ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνω Ἀττικόν. 6. Ἀνέστη-
 σαν] ἀνάσταται ἐγένοντο. 10. Καὶ τείχη περιεβάλλοντο] καὶ τούτο ἐπα-
 νάληψις· προεῖπε γὰρ, τείχεσιν ἐκτίζοντο. 16. Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ]

recti F.G. ceteri φήκων.

1. καθαιρομένης I.H.N.c.

τῷδε] om. O.

2. ἀφαιρεθεισῶν L.O.P.

τεθνηκότων a.

ἐν τῇ νήσῳ] margo P.

3. ὑπὲρ ἧμισυ] ἐν ἐρύμασι Quin-
 tilian. 9. 4. p. 852. Burm.

4. ζυντεθαμμένῃ A.H.a. ζυντε-
 θαμμένοι I.K.L.N.O.P.d.e. ζυν-
 τεταμμένοι b.c.

νῦν ἔτι] καὶ νῦν ἔτι a. νῦν d.g.

7. ὕπερ a.

8. περὶ g.h.

9. κτῆσιν H.

10. περιεβάλλοντο c.

ὡς πλ. ἐ. γ.] om. f.

11. τῶν] om. N.

12. τὴν] om. c.

14. ὕστερον A.B.E.F.H.I.K.N.
 Q.a.c.f.g. ὑστέρῳ ceteri.

16. Ἀγαμέμνων—προύχων] Her-
 mogenes. WASS.

τῶν τότε δυνάμει] δυνάμει τῶν

nonis imperium amplissimum et in Peloponneso et in insulis, unde sit partum.

καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὄρκοις κατειλημμένους τοὺς Ἑλένης μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι. λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, Πέλοπα τε πρῶτον πλήθει χρημάτων, ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, 5 δύναμιν περιποιησάμενον τὴν ἑπωνυμίαν τῆς χώρας ἐπηλύτην ὄντα ὅμως σχεῖν, καὶ ὕστερον τοῖς ἐκγόνοις ἔτι μείζω ξυνεχθῆναι, Εὐρυσθέως μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος, Ἀτρείως δὲ μητρὸς ἀδελφοῦ ὄντος αὐτῶ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, ὅτ' ἐστράτευε, Μυ- 10 κήνας τε καὶ τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ οἰκίον Ἀτρεΐ τυγχάνειν δὲ αὐτὸν φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον, καὶ ὡς οὐκέτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεὺς, βουλομένων καὶ τῶν Μυκηναίων φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ ἅμα

τὸ ἐξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγεῖραι. 3. Καὶ οἱ τὰ σαφέστατα] ὁ νοῦς τοιοῦτος. Λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμη σαφέστατα δεδεγμένοι. ἢ ἢ ἐπίρρημα τὸ σαφέστατα. 4. Πέλοπα τε πρῶτον] τὸ ἐξῆς, Πέλοπα τε πρῶτον ἐπηλύτην ὄντα ὅμως σχεῖν. τὸ πρῶτον πρὸς τὸ πλήθει χρημάτων. 6. Τὴν ἑπωνυμίαν] Ἀπία γὰρ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. Ὅμηρος· Τηλόθεν ἐξ Ἀπίας γαίης. (Il. 1, 270.) Πελοπόννησος γὰρ νῦν καλεῖται. 7. Καὶ ὕστερον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγουσι. 8. Ὑπὸ Ἡρακλειδῶν] οὐχ ὅτι ἐπ' αὐτῶν μόνον ἐφανεύθη, ἀλλ' ὅτι δι' αὐτοῦς. 9. Ἀτρείως δὲ μητρὸς] Ἀστυδάμεια μήτηρ Εὐρυσθέως, ἀδελφὴ Ἀτρείως. 12. Τὸν πατέρα] τὸν Πέλοπα. ὁ γὰρ Πέλοψ τὸν Χρυσίππου τὸν υἱὸν ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Ἀτρεὺς, φοβούμενος μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃ, ἔφυγεν. 13. Ἀνεχώρησεν] ἀντὶ τοῦ φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον. τότε L.O.P.Q.

1. Τυνδάρεω ὄρκοις] Vid. Plutarchus in Theseo, Apollodorus, lib. 3. Pausanias in Laconicis, p. 108. et Scholiastes Sophoclis ad Ajac. p. 63. Ed. Steph. HUDS.

4. τε om. N.

5. ἀπόρους ἀνθρώπους C.

7. ὁμοίως g.h.

καὶ] om. f.

τοῖς ἐκγόνοις οἷον Ἀτρεΐ ἀγαμέμνων· ἔτι A.B.E.F.d.g. et, qui ατρείων habere dicitur, h.

μεῖζον d. om. F.G.H.a.c.e.

8. Ξυνεχθῆναι] Schol. Cammer. exponit per εὐτυχηθῆναι. WASS. Etiam H.g. habent Scholion ἀντὶ τοῦ εὐτυχηθῆναι, ἢ συναχθῆναι. DUK.

10. Εὐρυσθέως—παραλαβεῖν] D. Halic. p. 136. in quibus inquit σκολιά, καὶ πολὺπλοκος, καὶ δυσεξέλικτος ἢ τῶν ἐνθυμημάτων κατασκευὴ γίνεται. WASS.

11. τε] om. e.

12. φεύγοντα τὸν Πέλοπα τὸν πατέρα E.

δυνατὸν δοκοῦντα εἶναι καὶ τὸ πλῆθος τεθεραπευκότα, τῶν
 Μυκηναίων τε καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἤρχε τὴν βασιλείαν
 Ἀτρεῖα παραλαβεῖν, καὶ τῶν Περσείδων τοὺς Πελοπίδας
 μείζους καταστῆναι. ἅ μοι δοκεῖ Ἀγαμέμνων παραλα-
 5 βάν, καὶ ναυτικῶ [τε] ἅμα ἐπὶ πλεόν τῶν ἄλλων ἰσχύ-
 σας, τὴν στρατείαν οὐ χάριτι τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ ζυγα-
 γὰν ποιήσασθαι. φαίνεται γὰρ ναυσί τε πλείσταις αὐ-
 τὸς ἀφικόμενος καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχών, ὡς Ὅμηρος
 τοῦτο δεδήλωκεν, εἴ τω ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. καὶ ἐν τοῦ
 10 σκῆπτρου ἅμα τῇ παραδόσει εἴρηκεν αὐτὸν

Πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν·

οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων (αὗται δὲ οὐκ
 ἂν πολλαὶ εἴησαν) ἡπειρώτης ὦν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ

ἐπανήλθεν. 1. Θεραπευκότα] χρήμασι δηλονότι. 3. Τῶν Περσείδων]
 Ὅμηρος· Εὐρυσθεὺς Σθενέλειο πάϊς Περσεΐδας. (Π. 19, 123.) ὁ δὲ Ἀτρεὺς
 Πελοπίδης. 4. Ἀ] τὰ δύο σκῆπτρα. 6. Οὐ χάριτι] Ὅμηρος· χάριν
 Ἀτρεΐδῃσι φέροντες (Od. 5, 307.) 7. Ναυσί τε] λείπει σὺν ναυσί τε.
 8. Καὶ Ἀρκάσι] τὸ ἐξῆς, πρὸς δὲ καὶ Ἀρκάσι παρασχών. 9. Ἰκανὸς]
 διὰ τοῦ ἱκανὸς τὸ ἀξιόπιστον τοῦ ποιητοῦ παρέστησεν. 12. Οὐκ ἂν οὖν νή-
 σων] συλλογισμὸς τὸ σχῆμα. Ἀγαμέμνων ἤρχε μὲν τοῦ Ἀργεῖ καὶ τῶν
 περὶ αὐτὸ νήσων, ἐπέκεινα δὲ τῶν ἐν τῇ περιουσί τοῦ Ἀργεῖ νήσων, ἤρχε καὶ
 ἐτέρων νήσων πολλῶν, αἱ οὐκ ἂν ἦσαν πολλαὶ, εἰ μὴ ναυτικὸν εἶχεν ὁ Ἀγα-

1. τῶν] om. c.
 5. ναυτικὸν d.
 τε om. g. δὲ reponerat Reis-
 kius.
 ἐπιπλέων pr. F.
 6. στρατιῶν A.B.E. et plerique
 omnes.
 τὸ πλεῖον] μάλλον K. τὸ πλεῖ-
 στον a.
 7. πλείσταις] Fuerunt qui πλεῖ-
 στος; legerent.
 αὐτὸς] om. a.
 9. ἱκανὸς τοῦτο τεκμ. K.
 Εἴ τω ἱκανὸς τεκμηριῶσαι] Di-
 ctionem Thucydideam ab aliis
 scriptoribus hinc sumtam nota-

vit Wyttenb. Bibl. Crit. Vol. I.
 P. III. p. 49. Addit in not. h. l.
 Euseb. Præp. Ev. III. 103. C.
 εἴ τῳ ἱκανὸς πιστώσασθαι Πλάτων.
 Ἐν τοῦ σκῆπτρου] Π. 2, 108.
 Sceptrum hoc fuit hasta, quam
 Chæronenses tanquam Deum
 venerati sunt. v. Pausan. IX.
 40. p. 795. Ita Sceptrum Jovis
 in gemmis est hasta pura. v.
 Lipperti Diactyloth. p. 7.
 GOTTI.

10. αὐτὸν] om. Q.
 11. ἔξω τῶν π.] τῶν π. ἔξω a.
 13. τε] om. a.

10. Neque illud quidem dubium, bellum Trojanum omnibus superioribus bellis majus, hoc autem Peloponnesiaco minus fuisse, etiamsi Homero fidem habemus.

ναυτικὸν εἶχεν. εἰκάζειν δὲ χρῆ καὶ ταύτῃ τῇ στρα-
 τεῖα ὡς ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς. * καὶ ὅτι μὲν Μυκῆναι
 μικρὸν ἦν, ἢ εἴ τι τῶν τότε πόλισμα νῦν μὴ ἀξιοῦσθαι
 δοκεῖ εἶναι, οὐκ ἀκριβεῖ ἂν τις σημείω χρώμενος ἀπι-
 στοίῃ μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσαύτον, ὅσον οἱ τε ποιη-
 ταὶ εἰρήασιν καὶ ὁ λόγος κατέχει. Λακεδαιμονίων γὰρ
 εἰ ἡ πόλις ἐρημαθῆναι, λειψθῆναι δὲ τὰ τε ἱερά καὶ τῆς κα-
 τασκευῆς τὰ ἐδάφη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνά-
 μεως προελθόντος πολλοῦ χρόνου τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ
 κλέος αὐτῶν εἶναι (καίτοι Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς
 δύο μοῖρας νέμονται, τῆς τε ξυμπάσης ἡγούνται καὶ τῶν
 ἕξω ξυμμάχων πολλῶν ὅμως δὲ οὔτε ξυνικισθείσης
 πόλεως οὔτε ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελεσί χρησα-
 μένης, κατὰ κόμας δὲ τῶ παλαιῶ τῆς Ἑλλάδος τρόπω

μέμων, δι' οὗ τούτων κρατεῖν ἠδύνατο. 1. Εἰκάζειν δὲ χρῆ] εἰ γὰρ τὰ
 οὕτως ὑμνούμενα εὐτελεῖ ἦν, πόσω μᾶλλον τὰ πρὸ αὐτῶν; 4. Οὐκ ἀκριβεῖ]
 οὐ γὰρ ἔστιν ἀκριβὲς σημεῖον τὸ ἐκ τῶν τόπων τὰς δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων
 στοχάζεσθαι. 5. Μὴ γενέσθαι] Ἀττικῶς τὸ μὴ ἐνταῦθα παρέλκει. 6.
 Λακεδαιμονίων γὰρ] τὸ σχῆμα κατὰ ὑπόθεσιν. καταρᾶται δὲ τοῖς Λακεδαι-
 μονίοις λεληθότως. 7. Ἡ πόλις] ἡ μητρόπολις, ἡ Σπάρτη. Τὰ τε ἱερά]
 εὐσεβῶς λέγει τὰ ἱερά. 10. Πελοποννήσου] Πελοποννήσου αἱ πέντε μοῖραι
 Λακωνική, Ἀρκαδική, Ἀργολική, Μεσσηνιακή καὶ τῆς Ἡλιδος. ἀποθανόντος
 δὲ Κρεσφόντου ἔσχον τὴν Μεσσηνιακὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 11. Δύο μοῖρας]
 Λακωνικὴν καὶ Μεσσηνιακὴν. Τῆς δὲ ξυμπάσης ἡγούνται] Ἰστέον ὅτι τῆς Ἀρ-
 γολικῆς οὐκ ἤρξαν, ἀλλὰ συνεκδρομικῶς εἶπε. τὸ ἐξῆς, ὅμως δὲ φαίνεται ἂν ὑπο-
 δεεστέρως, πόλεως καὶ εὐτελοῦς, καὶ οὔτε συνικισθείσης, καὶ τὰ ἐξῆς. 13. Πο-

1. στρατιᾶ plerique omnes.	9. πολλοῦ] τοῦ πολλοῦ H.
2. Μυκῆναι] Huc respexit	τοῦ g.
Schol. Hermogenis. p. 62.	11. μοῖρας] δυνάμεις L.O.P.Q.
Wass.	12. συμμάχων I.
3. ἀξιοῦσθαι E.	δὲ] om. L.O.P.Q.
5. οἱ τε] τε οἱ K.d. οἱ e.	13. Πολυτελεσί] Exscripsit
6. Λόγος κατέχει] Vid. Valck. ad	Schol. Suidas in πολυτελες. Wass.
Eurip. Hippol. p. 322. GOTTL.	14. Κατὰ κόμας] Suidas v. κόμη
7. ληφθῆναι A.B.K.g.	(p. 364.) Εἶρηκε δὲ Θουκυδίδης τοὺς
τά τε] τὰ L.g. τὰ ταύτης e.	δήμους κόμας ἐν πρώτῃ. Κατὰ κό-
ταύτῃ I.	μας δὲ τῶ παλαιῶ τρόπω οἰκηθεῖσα.
8. πολλὴν γὰρ ἂν L.	GOTTL.

οικισθείσης, φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα), Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ ταῦτο παθόντων διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανεραῆς ὄψεως τῆς πόλεως ἢ ἔστιν. οὐκ οὐκ ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις, νομίζειν δὲ τὴν στρατιὰν ἐκείνην μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν, τῇ Ὀμήρου αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεῦειν, ἦν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μείζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμήσαι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα. πεποιήκε γὰρ χιλίων 10 καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν Βοιωτῶν εἰκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ Φιλοκτῆτου, πεντήκοντα, δηλαῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας· ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρα ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. αὐτερέται δὲ

λυτελέσι] πολυδαπάνοις τέλος γὰρ τὸ ἀνάλωμα. 1. Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο] ἐξ ὑποθέσεως φησι περὶ Λακεδαιμονίων τὸ, εἰ ἡ πόλις αὐτῶν ἐρημωθείη καὶ τὰ ἱερὰ λειφθείη. ἐπεὶ πῶς ἂν περὶ Ἀθηνῶν, Ἀθηναίους ἂν, καταρῶμενος τὸ αὐτὸ εἶρηκεν; ὥστε μάτην ἢ παραγραφὴν θέττειται, ὅτι λεληθότως ἐπαράται τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀλλότριον γὰρ τοῦτο τῆς τοῦ συγγραφέως ἴσμεν προθέσεως. 3. Ἡ ἔστιν] τὸ ἡ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἦπερ. Ἡ ἔστιν] τὰ κατὰ Μυκήνην καὶ τὸν στόλον τὸν εἰς Τροίαν. ἡ διάνοια, ἐρημωθείσης τῆς μὲν τῶν Λακεδαιμονίων πόλεως, μείων φαίνοιτο ἢ ἡ δύναμις γενομένη τῆς ἔπειτα· τῆς δὲ τῶν Ἀθηναίων, μείζων ἢ νῦν ἐστί. 9. Πεποιήκε] ἐπιτηδείας τὸ ποιητῆς πεποιήκεν ὥσπερ λέγομεν τὸ φιλόσοφος ἐφιλοσόφησε. Χιλίων] ὁ μὲν Εὐριπίδης (Androm. 106. Or. 352. Electr. 2.) καὶ Λυκόφραν (210.) χιλίας ναῦς λέγουσι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀγαγεῖν, ὁ δὲ Ὀμηρος χιλίας ἑκατὸν ἐξήκοντα ἐξ. 12. Ἄλλων] ἀνδρῶν δηλονότι· ἔστι γὰρ

1. ὑποδεεστέρα] Fortasse retracto accentu leg. ὑποδεέστερα.

3. τῆς πόλεως] om. I.e.

ἦ] ἢ E.

5. στρατεῖαν F.H.P.a.c.e. στρατεῖαν K.

7. αὖ] δ' αὖ e.

καὶ ἐνταῦθα g.

8. μείζω a.

κοσμήσειν K.

9. Χιλίων καὶ διακοσίων] Scho-liast. hic ex Homero, ut ait, I 166. numerat. Eustathius ad

II. β'. 358. ex Catalogo Homeri 1186. Varie proditus est numerus. Vid. Cerd. ad Virg. II. Æn. 298. et Meziriac. ad Ovid. Epist. Hermion. p. 319. De Bæotorum navibus est apud Poëtam in Catalogo v. 16. et de Philoctetæ ibid. v. 226. Duk.

13. Pollux I. 95. Αὐτερέτας (ita enim legend. ex Cod. Palatino) Θουκυδίδης ἀνόμασε τοὺς καὶ ἐρεττοντας καὶ ἀπομαχομένους· πέρνηως δὲ καλεῖ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας. HUDS.

ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες, ἐν ταῖς Φιλοκλήτου ναυσὶ
 δεδήλωκε· τξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώ-
 πους. περινεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν
 βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει, ἄλλως τε καὶ μέλ-
 λοντας πέλαγος περαιώσεσθαι μετὰ σκευῶν πολεμικῶν, 5
 οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας, ἀλλὰ τῷ πα-
 λαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον παρεσκευασμένα. πρὸς τὰς
 μεγίστας δ' οὖν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι
 οὐ πολλοὶ φαίνονται ἐλθόντες, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλά-
 δος κοινῇ πεμπόμενοι. * αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία 10

II.
 Non autem

καὶ ἀνδρῶν παρ' αὐτῶν κατάλογος. 2. Προσκώπους] τοὺς πρὸς ταῖς κόπαις
 ναύτας, τοὺς κωπηλάτας. 3. Περινεως] τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας,
 οἶον δούλους. 4. Ἐν τέλει] οἶον Μηρίονου, Πατρόκλου, καὶ τῶν τοιούτων ἐν
 τέλει. 6. Οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα] οὐκ ἦν, φησὶ, σεσανιδωμένα
 τὰ πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθεῖν τὰ ὄπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν. Τῷ
 παλαιῷ τρόπῳ ληστικώτερον] τὰ γὰρ τῶν ληστῶν πλοῖα οὐκ ἦσαν σεσανι-
 δωμένα, ἀλλὰ καὶ κάτω ἐκαθέζοντο, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι αὐτοὺς πλέοντας.
 ἦν οὖν διὰ τοῦτο κοιλώτερα. 8. Τὸ μέσον σκοποῦντι] μέσον τῶν ἑκατὸν εἴ-
 κοσι καὶ τῶν πενήκοντα ἐστὶν ὁ ὀδοῦντα πέντε· συναγεται οὖν ὁ τῶν χι-
 λίων διακοσίων νεῶν τῶν ἀνδρῶν ἀριθμὸς, μυριάδων δέκα καὶ δισχιλίων.

1. ναυσὶ] om. e.
 2. Τξότας] Homer. II, 2, 227.
 Τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. DUK.
 πρὸς κόπην g.
 3. Περινεως] Suidas h. v. WASS.
 et in Πρωτόνεως. DUK.
 δέ] om. g.
 Ἐξω τῶν βασιλέων] Id est,
 χωρὶς, Thom. Magist. in ἔξω.
 Scholiastes Thucydidis III. 61.
 et V. 26. exponit ἄνευ. DUK.
 τῶν] om. K.
 5. περαιώσασθαι Q. g. περαιώσα-
 σθαι K. d.
 7. ληστικώτερον a.
 8. δ' οὖν] οὖν N. γοῦν ceteri.
 Utroque aptius visum est quod
 de conjectura reposui.
 ναῦς] om. a.
 Τὸ μέσον] Hunc locum ob
 oculos habuit Eustath. p. 260.

a. WASS. et p. 329. DUK.

9. πολὺ a.
 ἐλθόντες A. B. E. F. H. a. c. e. f. g.
 h. δὲ ἐλθόντες N. vulgo ξυνελθόντες.
 10. κοινὸν d.

Ἄϊτιον] Hermogenes cap. 13.
 περὶ μεθόδου δεινότητος, αἴτιον ἦν
 οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία, ὅσον ἡ ἀχρημα-
 τία. Non est infrequens in tali-
 bus concisum genus loquendi.
 supr. cap. 9. τῶν τότε δυνάμει
 προῦχων, καὶ οὐ τοσοῦτον ταῖς Τυνδά-
 ρευ ὄρκοις—et cap. 138. γίνεται
 παρ' αὐτῶν μέγας, καὶ ὅσος οἰδεὶς πω
 Ἑλλήνων. Nec desunt exempla
 aliorum Scriptorum. Eodem
 modo καίπερ, vel καίτοι ante ἕως
 sæpe deesse observat Stephanus,
 cap. 9. Sed omnes MSS. et Edd.
 tumentur vulgatum. DUK.

τοσούτον, ὅσον ἢ ἀχρηματία. τῆς γὰρ τροφῆς ἀπορία τὸν
 τε στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλιπζον αὐτοὺς
 πολεμοῦντα βιοτεύειν, ἐπειδὴ τε ἀφικόμενοι μάχῃ ἐκρά-
 τησαν (δῆλον δὲ τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ οὐκ ἂν
 5 εἵτειχίσαντο), φαίνονται δ' οὐδ' ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει
 χρησάμενοι, ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν τῆς Χερσονήσου τρα-
 πόμενοι καὶ ληστείαν τῆς τροφῆς ἀπορία. ἢ καὶ μᾶλλον
 οἱ Τρῶες αὐτῶν διεσπαρμένων τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον βία
 τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. περιουσίαν δὲ εἰ
 10 ἦλθον ἔχοντες τροφῆς, καὶ ὄντες ἀθροῖς ἀνευ ληστείας καὶ
 γεωργίας ξυνεχῶς τὸν πόλεμον διέφερον, ῥαδίως ἂν μάχῃ
 κρατούντες εἶλον, οἳ γε καὶ οὐκ ἀθροῖς, ἀλλὰ μέρει τῷ
 ἀεὶ παρόντι ἀντεῖχον. πολιορκία δ' ἂν προσκαθεζόμενοι
 ἐν ἐλάσσονί τε χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἶλον.
 15 ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν τά τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ

hominibus,
 sed opibus
 carebant il-
 la tempora,
 quod obsi-
 dione Tro-
 jae diuturna
 probatur.

1. Ὅσον ἢ ἀχρηματία] συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο κάκεινο. Ἰστέον δὲ
 ὅτι ἠῦρηται ἢ ἀχρημασία. 3. Βιοτεύειν] τροφήν ἐξείν. Μάχῃ] τῇ τῆς
 ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ἣ Πρωτεσίλαος πίπτει. 4. Ἐρυ-
 μα] ἔρυμα λέγει νῦν οὐχ ὅπερ ἐν τῇ ἢ (II. 7, 337. 436.) λέγει Ὀμηρος
 γενέσθαι, ἀλλὰ πρότερον μικρότερον διὰ τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς. 6.
 Ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν] ἂν ἦ, εἶτο Ἀκάμας καὶ Ἀντίμαχος. 11. Διέφερον]
 ἐπέμενον, ἐπιμελῶς ἐξήνουν, διήνουν. 12. Τῷ] ἔνοι συνεγκλίνουσιν, ἀλλὰ

1. τοσούτον] om. Hermogenes

π. μεθ. δειν. 13.

τῆς] τῇ K.

2. ἐλάσσω K.

αὐτόθι c.

3. βιοτεύειν I. βιώτεύσειν g. βιω-
τεύειν K. Q.

Βιοτεύειν] τὸ ζῆν Thucyd. in-
quit Hesych. Wass.

4. ἔρυμα I.

6. Χερσονήσου A. B. E. h. χερωνή-
σου I. χερωνήσου F. H. vulgo χερ-
ρονήσου Infra 4, 42. χερρωνήσου L.

O. χερωνήσου d. f. i. χερσονήσου h.

4, 5. χερωνήσου H. f. 6, 97. χερρό-
νησος Q. d. i. χερώνησος f. 8, 62. χερ-

ρονήσου L. O. Q. c. f. g. χερωνήσου i.

χερωνήσου d. 8, 99. χερωνήσου H. i.

χερωνήσου F. 8, 102. χερσονήσω

F. χερωνήσω d. i. χερωνήσων A. 8,

104. χερρώνησον B. g.

9. ἀεὶ] om. d.

ἀντίπαλον b.

11. διέφεροντο K.

12. μέρη I.

13. παρόντι A. B. E. F. H. I. K. N.

P. a. c. d. e. f. g. h. i. vulgo παρατυ-
χόντι.

δ' ἂν] δὲ d.

προκαθεζ., a.

14. ἐν] om. e.

αὐτά γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα δη-
λοῦνται τοῖς ἔργοις ὑποδέεστερα ὄντα τῆς φήμης καὶ τοῦ
ἔν περὶ αὐτῶν διὰ τοὺς ποιητὰς λόγου κατεσχηκότος·

12.
Ne post
Troica qui-
dem Græcia
requievit.
Multæ in
civitatibus
singulis se-
ditiones,
inde novæ
civitates or-
tæ. Bæoti
quidem, LX
annis post
Trojæ exci-
dium ex Ar-
ne a Thes-
salis pulsî,
terram Cad-
meam occu-
parunt ;
LXXX an-
nis post
Trojam e-
versam Do-
rienses cum
Heraclidis

* ἐπεὶ καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἡ Ἑλλὰς ἐτι μετανίστατο
τε καὶ κατακίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσατα αὐξήθῃναι. ἢ 5
τε γὰρ ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου χρονία γενο-
μένη πολλὰ ἐνεόχμασε, καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ὡς
ἐπὶ πολὺ ἐγίνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἐκτι-
ζον. Βοιωτοὶ τε γὰρ οἱ νῦν ἐξήκοστῳ ἔτει μετὰ Ἰλίου
ἄλωσιν, ἐξ Ἄρνης ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν, τὴν νῦν 10
μὲν Βοιωτίαν πρότερον δὲ Καδμηίδα γῆν καλουμένην ᾤκι-
σαν· (ἦν δὲ αὐτῶν καὶ ἀποδασμὸς πρότερον ἐν τῇ γῆ

μέρει τῆ, ἀπὸ τοῦ μέρει τινί. 1. Δηλοῦνται τοῖς ἔργοις] τὰ Τρωϊκὰ ἐλέγ-
χεται. 4. Μετὰ τὰ Τρωϊκὰ] τριχῇ διείλε τὴν ἀρχαιολογίαν, εἰς τὰ πρὸ
τῶν Τρωϊκῶν, εἰς αὐτὰ τὰ Τρωϊκὰ, εἰς τὰ ἐχόμενα αὐτῶν. καθ' ἕκαστον δὲ
μέρος διπλῆ παράγραφος κείται. δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων τὴν αἰτίαν, δι' ἣν
τὰ Ἑλληνικὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν ἦν ἀσθενῆ. 5. Ἠσυχάσατα] ἡσυ-
χία γὰρ καὶ αὐξήσιν ποιεῖ. Ἡ τε γὰρ ἀναχώρησις] μῆκετι γὰρ ἐπι-
ζοντες αὐτοῖς ἐπανειθεῖν ἐπανίσταντο, ἐλθούσι δ' ἐπολέμου, καὶ οἱ ἠττώ-
μενοι ἐξέπιπτον. 8. Ἀφ' ὧν] ἡ πόλεων, ἢ στάσεων. Τὰς πόλεις ἐκτι-
ζον] πολλοὶ γὰρ ἐξέπεσον· οἷον Τεύκρος μὲν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς διὰ
τὸν Διῶντα, εἰς Κύπρον ἀφίκετο· καὶ Φιλοκτήτης, διὰ τὸν Πάριδος θάνατον
θήλειαν νόσον νοσήσας, καὶ μὴ φέρων τὴν αἰσχύνην, ἀπελθὼν ἐκ τῆς πατρί-
δος, ἔκτισε πόλιν, ἣν διὰ τὸ πάθος Μαλακίαν ἐκάλεσε. Διομήδης ὑπὸ Κομή-
του ἐκβληθεὶς, εἰς τὰς Λιβυρτίδας νήσους ἀφίκετο· καὶ ὁ Μενεσθεὺς, ὑπὸ τῶν
Θησειδῶν, εἰς Ἰβηρίαν, καὶ ἄλλοι πολλοί. 10. Ἐξ Ἄρνης] Ἄρνη πόλις Θεσ-

1. γε δὴ] δὴ H.K.N.a.c.d.e. δὲ
F.L.O.P.

5. κατακίζετο A.B.E.F.G.H.
N.a.b.c.e.f.g.h. μετακίζετο vulgo.
ἡσυχάσασαν A.B.E.F.K.g.h.

7. ἐνεόχμασε B.F.H.h.g. ἐνεώχ-
μάσε a.

ὡς] om. g.

8. ἐπὶ τὸ πολὺ F.G.H.I.N.a.c.

ἐγένοντο K.

9. τε] om. e.

οἱ νῦν] om. a.

μετὰ τὴν Ἰλίου L.g.

10. Ἐξ Ἄρνης] Vid. Steph. By-
zant. h. v. et ibi interpretes. Duk.

11. μὲν] om. F.H.a.c.

11. καδμηίδα F.H. καδμίδα a.

Καδμηίδα] Καδμηίδα, quod
est in Cass. nusquam alibi in-
veni, et errori scribentis tribu-
endum puto. Stephanus in Βοι-
ωτία, ἐκαλεῖτο δὲ—καὶ Καδμηίς, ὡς
Θουκυδίδης. Eustath. in Il. δ'. 487.
παράγονται δὲ Καδμεῖσι μὲν ἀπὸ τῆς
Καδμηίδος γῆς. Duk.

γῆν τὴν χαιρώνειαν (vel χαιρώ-
νεαν) καλουμένην E.

11. ᾤκισαν a.

12. καὶ] om. a.c. ante prono-
men ponunt N.e.g.

πρότερον] post ταύτη ponunt

ταύτη, ἀφ' ὧν καὶ ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν), Δαριῆς τε ὀγδοηκοστῶ ἔτει ζῦν Ἑρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον. μόλις τε ἐν πολλῶ χρόνῳ ἡσυχάσασα ἡ Ἑλλὰς βεβαίως καὶ οὐκέτι ἀνισταμένη ἀποικίας ἐξέπεμψε, καὶ Ἴωνας 5 μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τοὺς πολλοὺς ἄκισαν, Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας τὸ πλεῖστον Πελοποννήσιοι, τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος ἔστιν ἂ χωρία. πάντα δὲ ταῦτα ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἐκτίσθη.

in Peloponnesum invasurunt. Et deinceps coloniae in Ionia et in insulis Atheniensium, in Sicilia Italiae Peloponnesiorum maxime, exstiterunt.

* Δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν αὐκτῶν ὀπίσθινον

σαύτης, ἀφ' ἧς ἀνάσταται κατὰ μετακίαν καὶ ἡ ἐν Βοιωτίᾳ Ἄρη. ἡ δὲ Βοιωτία Ἄρη νῦν Χαϊρώνεια καλεῖται. 1. Δαριεῖς τε ὀγδοηκοστῶ] οἱ γὰρ Ἑρακλείδαι βουλευμένοι κατελθεῖν εἰς Πελοπόννησον, ἤροτο τὸν Ἀπόλλωνα· ὁ δὲ αὐτοῖς ἀνείλε δια τῶν στενῶν εἰσβαλεῖν. οἱ δὲ νομίσαντες τὸν ἰσθμὸν λέγειν αὐτὸν, καὶ ἀστοχῆσαντες τοῦ χρησμοῦ, προσβάλλουσι τοῖς Πελοποννησίοις κατὰ τὸν ἰσθμὸν· καὶ ἠττηθέντες ἐποίησαντο σπονδὰς, ὥστε ἑκατὸν ἔτη παραχωρήσαι τὴν χώραν Πελοποννησίοις. μετὰ δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη πάλιν ἤροτο τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τῆς καθόδου· ὁ δὲ ἀνείλεν αὖθις δια τῶν στενῶν εἰσβάλλειν. ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Δαριέων ὡς καὶ πρότερον εἶεν ἠπατημένοι, εἶπεν ὡς οὐ συνήκατε τὸν χρησμὸν· στενὰ γὰρ λέγω τὸν Κρισαῖον κόλπον. οἱ δὲ, ἐντεῦθεν ἐπιχειρήσαντες, ἔτυχον τῆς καθόδου, ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π. ἡ δὲ πρώτη ἐσβολὴ πρὸ ἐτῶν εἴκοσιν ἦν. 4. Ἀποικίας ἐξέπεμψε] ἀποικίαι ἐστὶ κτίσαι πόλιν ἐπ' ἐρήμῃ. 7. Ἔστιν ἂ] ἀντὶ τοῦ ἔνια. λέ-

F.G.H.I.N.a.c. post γῆ, omisso pronomine e.

- 2. σὺν d.
- 3. μόλις A.B.E.N.f.g.h. vulgo μόλις. Ita 7, 40. B.Q. 7, 44. A.D. F.H.L.N.O.P.Q. d.e.f.g.h.k. 8.
- 34. B. Uno loco (8, 92.) omnes μόλις.

Μόλις] Clar. μόλις. Tho. Magistro interprete. ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. μόλις ἀντὶ τοῦ βραδέως. Il-lud Ionum, hoc vero Atticorum, Corinthus et Helladius apud Photium dicunt esse. Verum μόλις apud nostrum, Isocr. Xenoph. Platon. Sophoc. Æschyl. Herodot. Cæterum Ecclesiastic. XXI. 20. pro μόλις Clemens Alex. μόλις. Glossie utrumque vix, et vix tandem reddunt. Qui

plura cupis de voce μόλις, adeas Schol. Nicandri p. 17. Schol. Sophoclis p. 226. Ed. Steph. 1568. Schol. Theocriti ad Idyl. 14. Schol. Æschyli Steph. pp. 8. et 302. De μόλις Schol. Orpiani ad α'. 550. Verum Grammaticis οἰμῶζειν λέγω. Wass.

- βεβαίως] ante ἡσυχάσασα ponit a.
- 4. ἐξέπεμπε F.H.I.L.N.O.P.B. c.d.e. ἐξέπεμψε a. ἐξέπεμπε K.
- 5. ἄκησαν E.I.d.
- Ἰταλίαν Levesquius.
- 6. πλέων F.G.H.I.N.a.c.
- 7. ἄλλης] om. P.

9. γιγνομένης vel γινομένης A.B. E.F.H.I.a.c.e.f.g.h. vulgo γενομένης.

bus, tyrannides orate. Item rei navali majorem operam dederunt imprimis Corinthii, divitiis celebres. Præter eos, navali bello primum insignes, Iones Cyri tempore, et Polyocrates,

χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης, τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο, τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων (πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι), ναυτικά τε ἐξήρτυετο ἢ Ἑλλάς, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο. πρῶτοι 5 δὲ Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τῶν νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς, καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι. φαίνεται δὲ καὶ Σαμίσις Ἀμεινοκλῆς Κορίνθιος ναυπηγὸς ναῦς ποιήσας τέσσαρας·

γεῖ δὲ Ἀμπρακιάτας, Ἀνακτορίου. 2. Τὰ πολλὰ] τουτέστι τὰ ἐπιτολὴν τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος. Τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι] διὰ τοῦτο δὲ ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ. ἢ γὰρ τυραννὶς οὐκ ἐξτελέως αὔξει τὰ πράγματα. 3. Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογούμενοις γέρασι. τοῦτο δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν τυραννίδων· ὁ γὰρ τύραννος νόμου κρείττω ἔχει τὴν βούλησιν, καὶ οὐχὶ τὸ αἴσιον. 4. Πατρικαὶ βασιλεῖαι] ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβάνόμεναι κατὰ διαδοχὴν γένους. διαφορὰν δὲ λέγει τυραννίδος καὶ βασιλείας, ὡς καὶ οἱ φιλόσοφοι· οἱ δὲ ῥήτορες ἀδιαφόρως λέγουσιν. 5. Ἀντείχοντο] προσεῖχον αὐτῇ. 6. Μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς] ἐναλλάξαι, τουτέστιν ἀπὸ πεντηκοντάρων ποιεῖν τριήρεις. 8. Ναυπηγηθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγονται. 1. Ἐτη δ' ἐστὶ μάλιστα

3. γενομένων K.d.i.

Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι.] Hoc exponunt Steph. ad Schol. Spanhem. ad Julian. Orat. I. p. 128. et Bos. Observ. Crit. c. 3. ubi in Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 61. pro ἐπὶ ῥητοῖς λαβῶν πέρασι, recte emendat γέρασι. Sed hoc præceperat Küster. ad Suid. in βασιλεὺς· quamquam nonnihil de hac emendatione dubitans, quæ, mea sententia, certa est. Duk.

4. ναυτικά] ναυσί a.

5. μᾶλλον] μόνον i.

6. μεταχειρῆσαι f.g.

Μεταχειρίσαι] Suidas in h. v. Schol. scriinia compilavit. Wass. H. Steph. reprehendit Scholiastæ interpretationem hujus verbi. Sed Salmas. de Mod. Usur. p. 327. putat μεταχειρῆσαι etiam habere significationem

mutandi. Et Observat. ad Jus Attic. et Rom. p. 692. scribit, antea solis quinquereimis usos fuisse Græciæ populos, eamque rationem mutasse Corinthios institutis triremibus pro quinquereimis, ut hic Schol. Duk.

7. Καὶ τριήρεις.] Vide Scaligeri Animadvers. ad Eusebii Chron. p. 61. HUDS.

πρῶτον ἐν Κορίνθῳ A.E.F.G.H.I. a.c.e.f.g.h. ceteri ἐν K. pr.

8. ἐναυπηγηθῆναι F.G.H.I.K. L.O.b.d.e. et, post illa τῆς ἑλλάδος, a.

9. ἀμεινοκλῆς I.K.c.

κορίνθιοις I.

ναυπ. Κορ. a.

Ἀμεινοκλῆς] Ita MSS. et Themistius Orat. 26. Amenoclem vocat Plin. N. H. 7, 56. Confer Herodot. I. 163. Wass.

ἔτη δ' ἐστὶ μάλιστα τριακόσια ἐς τὴν τελευταίην τούδε τοῦ πολέμου, ὅτε Ἀμεινοκλῆς Σαμίσις ἦλθε. ναυμαχία τε παλαιτάτη ἣν ἴσμεν γίνεσθαι Κορινθίων πρὸς Κερκυραίους· ἔτη δὲ μάλιστα καὶ ταύτη ἑξήκοντα καὶ διακόσια ἐστὶ 5 μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. οἰκοῦντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κορινθιοὶ ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ αἰεὶ δὴ ποτε ἐμπόριον εἶχον, τῶν Ἑλλήνων τὸ πάλαι κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω, διὰ τῆς ἐκείνων παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων, χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, 10 ὡς καὶ τοῖς παλαιαῖς ποιηταῖς δεδήλωται· ἀφνειὸν γὰρ ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον. ἐπειδὴ τε οἱ Ἕλληνες μᾶλλον ἐπλωίζον, τὰς ναῦς κτησάμενοι τὸ ληστικὸν καθήρουν, καὶ

Cambysis
æqualis,
item Pho-
censes, Mas-
silia condi-
tores, clas-
sibus vale-
bant.

τριακ.] εἰκὸς ἐν τῇ τοσοῦτῳ χρόνῳ πολλὰς ναῦς γενέσθαι. 1. Ἐς τὴν τελευταίην τούδε τοῦ πολέμου] γνωστότερον καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι ὕστερον συνέγραψεν ὁ Θεουκιδίδης τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας. 2. Ναυμαχία τε παλαιτάτη] Περιάνδρου τοῦ υἱοῦ Κυβέλου τυραννοῦτος Κορίνθου, διὰ τὸν φόνον Λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ, ἐν ἀνεῖλον οἱ Κερκυραῖοι. ἢ δὲ ἱστορία κείται κατὰ διέξοδον παρ' Ἡροδότῳ (3, 53). 5. Μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου] ἐς τὴν τελευταίην δηλονότι τούδε τοῦ πολέμου. 12. Καθήρουν] οὐχ οἱ πάντες, ἀλλ' οἱ Κορινθιοὶ. Τὸ ληστικὸν καθήρουν] ἐπὶ τοῦ Μίνως φησὶν, ἐφόσον ἠδύνατο, τὸ ληστικὸν

Plinius auctore, ut ait, Thucydide scribit, Aminoclem primum triremem instituisse. Verum Thucydides a Corinthiis quidem triremes primum inventas esse dicit, sed Aminoclem earum inventorem non facit. Salmas. ad Jus Attic. et Rom. p. 693. ubi et alia vid. huc pertinentia. Duk.

1. ἐστὶ] om. a.

2. Ναυμαχία] Vid. Wess. ad Herod. 3. 53. p. 223. GOTTL.

3. παλαιτάτη A.E.F.H.N.Q.b. c.e.g.h. παλαιωτάτη ceteri.

4. δὲ] om. F.H.c.e.

καὶ ταύτη] om. A.B.E.K.f.g.

h. καὶ ταῦτα N.

ἐστὶ καὶ διακόσια a.

6. ἐμπόριον E. et hic et infra.

πλείω
ἑλλήνων τὰ πάλαι κατὰ γῆν ἢ a.
'Αεὶ δὴ ποτε ἐμπόριον] Eustathius ad Hom. Il. 2. p. 290. Θεουκιδίδης δὲ ἐμπόριον αὐτὴν Ἑλλάδος λέγει. cf. Strab. 8. p. 580. GOTTL.

7. θάλατταν G.a.c.e.

10. Ποιηταῖς] Homerum intellegit, qui Il. 2. 570. Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον εὐκτίμενον ποτλιοθρον, Ἄφνειόν τε Κόρινθον. WASS. Vid. ibi Eustath. et Casaub. ad Dion. Chrys. Corinthiac. p. 464. Duk.

11. ἐπωνόμαζον a.

τε] καὶ P.

12. ἐπλωίζον A.E.F.G.H.I.K. a.c.e.h. ἐπλωίζοντο ceteri.

ληστικὸν F.G.H.I.N.O.a.c.d.e.

Τὸ ληστικὸν] Si verum est, quod a Scholiaste scribitur cap.4.

ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφοτέρα δυνατὴν ἔσχον χρημάτων προσόδῳ τὴν πόλιν. καὶ Ἴωσιν ὕστερον πολὺ γίγνεται ναυτικὸν ἐπὶ Κύρου, Περσῶν πρώτου βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· τῆς τε καθ' ἑαυτοὺς θαλάσσης Κύρω πολεμοῦντες ἐκράτησάν τινα χρόνον. καὶ Πολυκράτης Σάμου τυραννῶν ἐπὶ Καμβύσου, ναυτικῶ ἰσχύων, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπηκόους ἐποίησατο, καὶ Ῥήνειαν ἔλῶν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. Φωκαῖς τε

καθῆρει· νῦν δὲ τὸ λεῖπον οἱ Κορίνθιοι εἰργάσαντο. 2. Καὶ Ἴωσιν] μετὰ τὴν τῶν Κορινθίων ναυπηγίαν ἢ τῶν Ἰώνων εἰσάγεται περὶ τὸ ναυτικὸν ἐπιμέλεια. 4. Τίεως] Ἀττικῶς, ἀπὸ εὐθείας τῆς υἱεύς. Τῆς τε καθ' ἑαυτοὺς] τῆς γείτονος· οὐ γὰρ πάσης. 7. Ῥήνειαν] μία τῶν Κυκλάδων ἢ Ῥήνεια. 8. Φωκαῖς τε Μασσαλίαν] Φωκεῖς οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ Φωκίδος πόλεως·

ληστικὸν quidem esse τὸ σύστημα, videlicet τοὺς ληστὰς, at vero ληστικὸν dici τὸ κτήμα, lectioni margini adscriptæ altera anteponenda est. Sic vero et cap. 10. ληστικώτερον παρεσκευασμένα legimus: verum ληστρικῶς vicissim habemus apud Dion. Halic. ubi scribit ληστρικῶς διασκευασάμενος; itidemque apud hunc Enarratorem c. 37. videmus τὸ ληστρικῶς ὀρρονί τῷ φιλικῶς. ΣΤΕΡΗ.

1. ἀμφοτέρα A.B.E.H.N.a.b. c.f.g.h. ἀμφοτέροι K. ἀμφοτέροις e. ἀμφοτέροις d.i.

Ἀμφοτέρα pro κατ' ἀμφοτέρα apud Thucydid. accipiendum esse docet Suidas in voce. HUDS. Ἀμφοτέρα utrinque, eleganter, hinc, illuc. II. 4, 145. Πολέες τέ μιν ἠρήσαντο Ἰππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγαλμα, ἈΜΦΟΤΕΡΟΝ, κόσμος θ' ἵππων, ἐλατῆρι τε κῦδος. WASS.

2. τὴν πόλιν προσόδῳ g.h.

4. τοῦ] om. N.

υἱεύς A.B.K.L.N.O. cum Thoma Mag. v. υἱέα. υἱέως Q. vulgo υἱέως.

6. σάμου] om. B. supra ponit f.

7. ἠνίαν B.E.f.

8. ἀνελῶν F.G.H.N.

Ἐλῶν] In libris, qui ἀνελῶν habent, ultima syllaba vocis præcedentis temere repetita est. Infra 3, 104. de eadem re Ῥήνειαν ἔλῶν. Ῥήνειαν hic habent scripti et editi. Et sic Pausan. Messen. c. ult. Sed varie scribitur, Ῥήνεια, Ῥήναια, Ῥηναῖα, et Ῥηνια. Vid. Holsten. ad Steph. in Ῥήνη, et Cellar. II. Geogr. 14. In Homeri Hymn. Apoll. v. 44. vulgo est Ῥηναῖα, quod ibi Barnes. edidit. Ῥηναῖα: non scio quam bene. DUK.

τῷ δηλίῳ ἀπόλλωνι f.

Φωκαῖς] Φωκαῖς hic habent omnes alii scripti et editi. Nec tamen minus rectum est Φωκαῖες, quemadmodum a Νίκαια, Νικαῖος et Νικαῖεύς. v. Spanhem. Dissert. IV. de Præstant. et Usu Numism. §. ult. et ad Callimach. in Add. p. 755. ubi eosdem Asiaticos ab Herodoto alisque Veteribus etiam Φωκεῖς dictos scribit. De

Μασσαλίαν οἰκίζοντες Καρχηδονίους ἐνίκων ναυμαχοῦντες·

* δυνατάτα γὰρ ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα, πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γεγόμενα τῶν Τραϊκῶν, τριήρεσι μὲν ὀλίγαις χράμενα, πεντηκοντόροις δ' ἐτί 5 καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα, ὥσπερ ἐκεῖνα. ὀλίγον τε πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, ὃς μετὰ Καμβύσῃν Περσῶν ἐβασίλευσε, τριήρεις περὶ τε Σικελίαν τοῖς τυράννοις ἐς πλῆθος ἐγένοντο καὶ Κερκυραίοις· ταῦτα γὰρ τελευταῖα πρὸ τῆς Ξέρξου στρατείας ναυτικὰ ἀξίολογα ἐν τῇ Ἑλλάδι κατέστη. Αἰγινῆται γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, βραχέα ἐκέκτηντο, καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκοντόρους· ὅψέ τε ἀφ' οὗ Ἀθηναίους Θε-

14.
Siculi vero tyranni et Corcyraei majorem adeo triremium numerum habebant, jam ante bella Persica.

Φωκαεῖς οἱ τῆς Ἰωνίας, ἀπὸ Φωκαίας πόλεως. Ἴωνες ὄντες οἱ Φωκαεῖς, καὶ πολεμοῦμενοι ὑπὸ Περσῶν, ἀφέντες τὴν Ἰωνίαν ἐπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἀφρικήν, τὴν πάλαι Καρχηδόνα καλουμένην. αἰεὶ δὲ ταῖς οἰκίζομέναις αἰ πλησίον ἐναντιοῦνται. ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς. 4. Πεντηκοντόροις] πεντηκοντόρος ἐστὶ ναῦς ὑπὸ πενήκοντα ἐρροσομένη. 5. Ἐξηρτυμένα] ἤτοιμασμένα. Ἐκεῖνα] τὰ παλαιά. 8. Τοῖς τυράννοις] Γέλωνι καὶ Ἰέ-

eo si nulla controversia est, a Φωκαεῖς aequè recte fit Latinum Phocensium, ac pleraque alia gentilia Græca in eûs apud Latinos in ensis exeunt. Hoc tamen negant Viri magni, Scalig. ad Euseb. Chron. p. 81. Salmas. ad Solin. p. 66. aliique ad Justin. 37, 1. et 43, 3. Vellem Spanhemius indicasset loca veterum, ubi Asiatici Φωκαεῖς dicantur. Nam in Herodoto compluribus locis est Φωκαίεες. Vid. lib. 1. c. 152. 163. et seqq. In Eustathio autem ad Dionys. Perieg. v. 70. variat scriptura, de quo ibi Huds. et hic Steph. ad Schol. DUK.

43, 5. DUK.
2. ταῦτα] om. B.
4. μὲν] μὲν γὰρ a.
ὀλίγα I.K.L.N.P.i.
δέ τι H.g.
5. Πλοίοις μακροῖς] Salmas. Observ. ad Jus Attic. et Rom. p. 725. legit μικροῖς. Aliter exponit Scheffer. II. de Re Naval. 2. p. 85. ex cujus sententia locus non indiget emendatione. DUK.
6. τοῦ] om. K.d.
8. κερκυραίαν P. κερκυραίοις g.
9. γὰρ τὰ τελευταῖα a.
στρατιᾶς tantum non omnes.
10. κατέστη ἐν τῇ Ἑλλάδι a.
11. εἴ] οἱ F.H.I.c.e.
12. ἀφ' οὗ] ἐπεὶ a.

1. μασσαλίαν L.N. μασσιλίαν I. μασσαλίαν B.E.F.G.H.N.Q.a.c. g.

Καρχηδονίους ἐνίκων] Hac de re Herodot. 1, 166. et Justin.

Ἀθηναίους Θεμιστοκλέης ἐπεισεν] Vid. Herodot. 7, 144. p. 569. et Valcken. cf. Plut. Them. T. I. p. 446. Nep. Them. 2. GOTTL.

μιστοκλῆς ἔπεισεν Αἰγινήταις πολεμῶντας, καὶ ἅμα τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ὄντος, τὰς ναῦς ποιήσασθαι αἰσπερ καὶ ἐναυμάχησαν· καὶ αὗται οὕτω εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα.

15.
Classibus
Gracorum
insulae sub-
jectae, terra
nonnisi
proximi lac-
cessiti: nec
unquam in
partes dis-
cessum, nisi
in bello in-
ter Chalci-
denses et E-
retrienses.

Τὰ μὲν οὖν ναυτικὰ τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν, τὰ τε 5
παλαιὰ καὶ τὰ ὕστερον γιγνόμενα. ἰσχύον δὲ περιεποίη-
σαντο ὅμως οὐκ ἐλαχίστην οἱ προσσχόντες αὐταῖς, χρη-
μάτων τε προσόδῳ καὶ ἄλλων ἀρχῇ· ἐπιπλέοντες γὰρ
τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ
εἶχον χώραν. κατὰ γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις 10
παρεγένετο, οὐδεὶς ξυνεστή· πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ
εγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους ἐκάστοις, καὶ
ἐκδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ' ἄλλων
καταστροφῇ οὐκ ἐξήσαν οἱ Ἕλληνες. οὐ γὰρ ξυνεστήκε-
σαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις ὑπήκοοι, οὐδ' αὖ αὐτοὶ ἀπὸ 15

ρωνι. 2. Προσδοκίμου ὄντος] διὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. 3. Ἐναυμά-
χησαν] ἐν Σαλαμῖνι δηλονότι. 7. Ἀυταῖς] ταῖς ναυτικαῖς. 9. Ὅσοι μὴ
διαρκῆ] οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, αὐτοὶ μὴ διαρκῆ χώραν ἔχον-
τες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας νήσους. 11. Ὅσοι] πόλεμοι δηλονότι.
12. Καὶ ἐκδήμους στρατείας] τὸ ἐξῆς, καὶ στρατείας ἐκδήμους πολὺ οὐκ
ἐξήσαν. 14. Οὐκ ἐξήσαν] οὐκ ἐξιώντες ἐποίουν. Οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν]
αἱ ἐλάττους πόλεις οὐ συνεμάχον ταῖς μεγάλαις, ἀνηήκοοι οὔσαι· οὐ γὰρ
ὑπήκουον. 15. Ἀπὸ τῆς ἴσης] λείπει τὸ συντελείας, ὡς ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐ-

1. αἰγινήτας A.B.E.g.

2. αἰσπερ B.h.

3. αὐταῖ F.H.I.

4. Καταστρώματα] Vid. Is.
Voss. de Construct. Trirem. p.
722. Tom. XII. Antiq. Rom.
Graev. Duk.

6. ὕστερα d.i.

γενόμενα F.I.a.b.c.d.e.f.i.

7. προσσχόντες A. προσέχοντες
E. προσχόντες ceteri.

9. μὴ] om. K.L.N.

10. οὐκ εἶχον Q.

11. δὲ] γὰρ F.H.a.

ἦσαν ὅσοι] ὅσοι ἦσαν K.L.N.P.b.i.

13. ἐκ δήμου a. δήμους g.

πολὺ] om. H.a. ante οὐκ po-
nunt F.N.

ἀπὸ—καταστροφῇ] om. a.
ἐπ' ἄλλων καταστροφῇ] ante ἀπὸ
ponunt F.H.N.

14. ἐξίασιν F.H.N.

ξυνεστήκεσαν F.H.a.

αἱ ante ὑπήκοοι omisi cum A.
B.C.F.G.H.K.L.N.O.a.b.c.g.h.

15. αὖ] recepi ex C.G.a.c. et
γρ.Q. ἀν F.H. et margo g. vulgo
deest.

αὐτοῖ] αὐτοὶ a.c.

with 23

τῆς ἰσῆς κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο, κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτορες ἐπολέμουν. μάλιστα δὲ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ

Ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ζυμμαχίαν ἕκατέ-

Habitus V. 99

5 ρων διέστη. * ἐπεγένετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα 16.

μὴ αὐξήθῃναι, καὶ Ἴωσι προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν

Cyrus, de-
victa Asia
intra Ha-
lyn, Iones,
Darius et-
iam insulas
subegit.

πραγμάτων Κύρος καὶ ἡ Περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον κα-

10 θελοῦσα καὶ ὅσα ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν,

ἐπεστράτευσεν καὶ τὰς ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεις ἐδούλωσεν, Δα-

10 ρεῖος δὲ ὑστερον τῶ Φοινικῶν ναυτικῶ κρατῶν καὶ τὰς νή-

10 σους. * τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλε-

17.
Tyranni,
suum unice
commodum
spectantes,
per quietem
regnabant.

10 σι, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προσεράμενοι ἐς τε τὸ σῶμα καὶ

10 ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὖξεν δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύναντο

10 μάλιστα, τὰς πόλεις ᾤκουν, ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν

σίας ἕκαστος τὸ φθάνον. κατ' ἰσότητα μιγνύμενοι. 3. Πόλεμον Χαλκι-
δέων καὶ Ἐρετριέων] ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ἀηλαντίου πε-
δίου. 4. Ἐκατέρων] τῶν Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. 5. Διέστη] διεσπά-
σθη, ἀνεχώρησεν, οὐ συνεμάχησεν. οὐ γὰρ λέγει ὅτι ἐμερίσθη, ἀλλὰ μόνου
Χαλκιδεῖς μόνου] Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. Κωλύματα μὴ αὐξήθῃναι] λεί-
πει τὸ τοῦ. 6. Τῶν πραγμάτων] τῶν Περσικῶν. τὸ ἐξῆς, καὶ Ἴωσι Κύρος
ἐπεστράτευσεν, Κροῖσον καθελῶν. καὶ τὰ ἐξῆς. 10. Καὶ τὰς νήσους] ἐδού-
λωσεν δηλονότι. 12. Ἐς τε τὸ σῶμα] ἐς τε τὸ φυλάσσειν τὸ ἴδιον σῶμα.
14. Μάλιστα τὰς πόλεις] τὸ μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λαμβάνει ἡ Θουκυ-

1. κοινῆς a. om. d.i. et pr. K.

στρατείας d.i. ceteri aut στρα-
τιᾶς aut στρατιᾶς.

Κοινὰς στρατείας] Suidas in ἀπὸ
τῆς ἰσῆς. WASS.

3. γενόμενον] om. d.

Πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέ-
ων] Vid. Spanh. ad Callim. h. in
Del. v. 289. p. 569. item Val-
ken. ad Herod. 5. p. 472. GOTTL.

4. ἄλλον f.g.

5. ἐπεγένετο A.B.K.L.N.O.Q.

g.h. ἐπεγίγνετο vel ἐπεγίμετο ceteri.

ἄλλοις τε ἄλλοθι] ἄλλοθι ἄλλα
τε a. ἄλλοις τε ἄλλοθεν e.

6. μὴ] τοῦ A.B.b.g.h.

προχωρησάντων A.B.h.

7. καὶ] γὰρ G.

βασιλεία] ἐξουσία F.H.N.a.

8. θάλατταν A.

10. δὲ A.B.K.g.h.i. vulgo τε.
τῶν h.i. cum Tusano.

φοινικῶ a. φοινικικῶ c.

11. τε C.F.G.H.a.c.e.

ἄλλοι] om. A.

12. ἀφ' c.

13. ἐδύναντο A.B.C.F.H.I.K.
Q.a.c. ceteri ἠδύναντο.

14. Μάλιστα] Habet Suidas in
μάλιστα, Schol. secutus. WASS.

δὲ C.H.I.e.

οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν C.F.G.H.I.a.c.e.

ἔργον ἀξιολόγον, εἰ μὴ εἶ τι πρὸς περιοίκους τοὺς αὐτῶν ἐκάστοις· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμεις. οὕτω πανταχόθεν ἢ Ἑλλάδος ἐπὶ πολὺν χρόνον κα-

Η τείχετο μήτε κοινῇ φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι.

5

18.

Tandem Lacedaemoniorum ope tyrannis ejectis, orta sunt bella cum Persis, in quibus Lacedaemonii ceterorum Graecorum du-

Ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων τύραννοι καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπὶ πολὺ καὶ πρὶν τυραννευθείσης οἱ πλείστοι καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν (ἢ γὰρ Λακεδαιμῶν μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν **ΙΟ** χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκ παλαιτάτου καὶ εὐνομήθη καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν· ἔτη γὰρ ἔστι μάλιστα τετρακό-

δίδη. τὸ δὲ ὑπερβατόν, τύραννοι γὰρ, φησί, τὰς πόλεις ἄκου. 2. Γὰρ] τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμεις] ἡγουν πλείονα δυνάμιν περιβάλλοντο. 5. Ἀτολμοτέρα εἶναι] κατὰ κοινῶν τὸ κατείχετο. 7. Καὶ πρὶν] ἦται καὶ πρότερον, δηλονότι πρὸ τῶν τῆς Ἀθήνης τυράννων. λέγει δὲ πλείστους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων τυράννους, καὶ αὐτοὺς τελευταίους καταλιθῆναι ὑπὸ Λακεδαιμονίων. 8. Τῶν ἐν Σικελίᾳ] τυράννων· οὗτοι γὰρ ἕστατοι κατελύθησαν τῶν ἀπάντων. 9. Ἡ γὰρ Λακεδαίμων] ἢ σύνταξις, ἢ γὰρ Λακεδαίμων ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου δηλονότι, ὅμως μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων εὐνομήθη. **ΙΙ.** Ὅμως ἐκ παλαιτάτου καὶ εὐνομήθη] πόθεν, φησὶν, οἱ

1. ἔργον] om. c.

εἶ] C.K.N.d.f.g.h.i.

4. οὐδὲν F.H.N.a. μηδὲν ante φανερόν c.

κατεργάζεσθαι d.i.

5. ἀτιμότερα L.O.P.Q.

6. Ἐπειδὴ δὲ] Hermog. Περὶ μεθόδου δεινότητος cap. 4. Μακρὸν δὲ γίνεται ὑπερβατόν, ὅπότεν ἢ αἰτία ἑτέρας αἰτίας χρεῖαν ἔχη, οἷον, ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων—ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν. πᾶς, ᾧ Θουκυδίδῃ; ἢ γὰρ Λακεδαίμων—καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν. αἰτίαν τῆς αἰτίας ἀποδίδωσιν· ἔτη γὰρ ἔστι μάλιστα—καθίστασαν· εἶτα ἐπανέρχεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κα-

τάλυσιν. Duk.

δὲ] τε L.O.P.

ἐκ] om. G. et pr. g.

8. ἐν τῇ σικελίᾳ g.

ὑπὸ τῶν λακ. P.

Ἐπὶ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν]

Pluribus narrat hæc Herodot.

5, 68. 72. cf. Thuc. I. 126. 127.

Pausan. III. 212. et Schol. Arist.

Nub. v. 37. GOTTL.

9. κτήσιν A.B.F.H.I.N.O.Q.

a.b.c.d.f.g.h.i. et pr. K.

10. αὐτῇ] ἐν αὐτῇ Hermog. 14.

πλείστον ἴσμεν b.

11. παλαιτάτου C.F.G.H.I.K.

L.N.O.P.a.c.i.

12. Μάλιστα τετρακόσια] Πεν-

σια καὶ ὀλίγω πλείω ἐς τὴν τελευταίην ταῦδε τοῦ πολέμου, ces exstiterunt; Athenienses autem navalem potentiam nacti sunt. Devictis barbaris, cum 5 λάδος, οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὑστερον καὶ ἢ ἐν Μαραθῶνι μάχη Μήδων πρὸς Ἀθηναίους ἐγένετο. δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν αὖθις ὁ Βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε. καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος οἱ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν ζυμπολεμησάντων

Λακεδαιμόνιοι τοὺς τυράννους κατέλυσαν; ἐκ τῆς εὐνομίας καὶ τοῦ αἰεὶ τῆ αὐτῆ πολιτεία χρῆσθαι. 2. Ἀφ' οὗ] γράφεται καὶ ἄ, ἢ εἰς ἄ ὅ ἔτη οἱ Λακεδαιμόνιοι τουτέστιν, ἐν αἷς ἔτεσιν. Τῇ αὐτῇ πολιτεία] τῇ ὀλιγαρχία, τῇ γεροσία. 3. Καθίστασαν] εἰς τάξιν τινὰ καὶ κατάστασιν ἔφερον τὰ πρά-

τηκόσια omnino legendum esse censet *Auctor notarum* ad *Chronicon Marmor.* p. 52. Vide *Meursii Miscell.* *Lacon.* 2, 5. et *Marshami Chron.* p. 427. ed. *Lond.* *Huds.* *Scaliger* ad *Euseb. Chron.* p. 61. hæc ἔτη ὀλίγω πλείω definit annis 17. ut 417. anni effluerint, ex quo *Lacedæmonii* *Lycurgi* legibus uti cœperunt, usque ad finem belli *Peloponnesiaci*. Sed longius intervallum fuisse putant, quos hic laudat *Hudsonus.* *Duk.*

2. ἀφ'] ἄ ἀφ' A.h.

λακ.] οἱ λακ. C.g.h.

τῇ αὐτῇ] τοιαύτη C.g.h.

4. τῶν] om. K.L.O.P.d.

6. τῶν μήδων I.K.

Δεκάτῳ δὲ ἔτει] *Scalig.* ad *Euseb. Chron.* p. 100. et *V.* de *Emendat. Temp.* p. 406. undecim annos inter pugnam *Marathoniam* et *Salaminiam* interfuisse putat: *Petav. X.* de *Doctr. Temp.* 23. et seqq. aliique *Viri docti* tantum decem. *Revocat* eorum argumenta ad examen, et,

omnibus adcurate expensis, *Scaligeri* sententiam probat *Hier. Van Alphen* in *Commentar. Chronolog.* ad *Daniel.* *Cap. IX.* *Part. III.* c. 3. Plane verba hæc *Thucydidis* de *Xerxe* δεκάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε, nihil juvant *adversarios Scaligeri*, et, quod *Idem* recte animadvertit, bene exponi possunt, de initio expeditionis a *Xerxe* susceptæ, qui decimo anno post pugnam *Marathoniam* e *Perside* movit, et, quum *Sardibus* in *Lydia* hie-masset, teste *Herodoto* 7, 37. deinde versus *Græciam* progressus est. Nec debuerat *Petav. Rat. Temp. Part. II. lib. 3. c. 11.* scribere: *Marathonia pugna commissa est decimo anno ante Salaminiam, auctore Thucydide, lib. I. p. 13.* Nam ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἦλθε, non est, *pugna commissa est.* *Duk.*

8. ἦκε F.H.C.

9. λακ.] πελοποννήσιοι L.O.

his terra
potentibus;
orta sunt
bella inter
utrosque et
socios eo-
rum, aut
etiam ipso-
rum cum
sociis defi-
cientibus;
quibus qui-
dem bellis
belli peritia
aucta.

Ἑλλήνων ἠγήσαντο, δυνάμει προὔχοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικῶς ἐγένοντο. κοινῇ τε ἀπωσάμενοι τὸν βάρβαρον, ὕστερον οὐ πολλῶν διεκρίθησαν πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους οἱ τε 5 ἀποστάντες βασιλέως Ἑλληνες καὶ οἱ ζυμπολεμήσαντες. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη ἰσχυρον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί. καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ζυνέμεινεν ἡ ὀμαιχιμία, ἔπειτα δὲ διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ζυμμάχων πρὸς ἀλλή- 10 λους, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰ τινὲς που διασταίειν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν. ὥστε ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε αἰὲν τὸν πόλεμον τὰ μὲν σπενδόμενοι τὰ δὲ πολεμοῦντες ἢ ἀλλήλοις ἢ τοῖς ἑαυτῶν ζυμμάχοις ἀφιστα-

γματα, τὰς τυραννίδας καθαιροῦντες. 2. Διανοηθέντες] οὐχ ὅτι διανοηθέντες οὐκ ἐποίησαν, ἀλλὰ θαυμάζει πῶς ἕλως διενόηθησαν. 3. Ἀνασκευασάμενοι] τὰ σκεύη ἀναλαβόντες. 5. Διεκρίθησαν] οἱ Ἑλληνες. 6. Οἱ ζυμπολεμήσαντες] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. 7. Ταῦτα] τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Ὀμαιχιμία] ἡ ὀμαιχιμία ἐκ τοῦ ὀμοῦ καὶ ἐχω, ἢ μῆλλον ἐκ τοῦ ὀμοῦ καὶ αἰχμῆ. Ἐπειτα δὲ διενεχθέντες] ἢ μὲν ἀκριβῆς αἰτία τῆς μάχης οὐ φέρεται πόθεν ἐγένετο· δεῖ δὲ εἰδέναι ὡς μετὰ τὸν Μηδικὸν ἐγένετο πόλεμον, καὶ ἔστι μία ὧν μένηται ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 10. Τῶν ζυμμάχων] τῶν ἰδίων δηλονότι. τούτεστιν ἔχοντες οὗτοι τοὺς συμμαχούς, κακέينو τοὺς ἰδίους. 11. Διασταίειν]

3. ἐσβάντες C.F.H.I.c.

4. τε] om. a.

5. διεκρίθησαν f.

6. τοῦ βασιλέως N.

7. διεφάνη] δὴ ἐφάνη Stephanus.

9. Ὀμαιχιμία] Ὀμαιχιμία γὰρ Θουκυδίδη μὲν, οὐ μὴν ἠδὲν πρὸς τὴν ἀκοὴν inquit Pollux I. 153. utitur D. Halic. noster Herodotum sequitur. Καὶ ὀλίγον — ἀλλήλους tanquam ex Herodoto laudat Suidas in ὀμαιχιμῆ, ubi om. δὲ,

et οἱ ante Ἀθηναῖοι. WASS. Rursus Poll. 4, 30. τὸ γὰρ ὀμαιχιμίαν πονηρόν. Mihi vero unus Thucydides pluris est, quam decem Polluces. DUK.

δὲ] om. F. G. H. K. c. cum Suida.

alterum οἱ om. B. C. F. G. H. K. i.

10. ἐπεπολέμησαν c.

συμμάχων c.

11. εἶ] οἶ B. g. h.

14. αὐτῶν N.

μένοις, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι. * καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς 5 μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσουσι θεραπεύοντες, Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς τε τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων, καὶ χρήματα τοῖς πᾶσι τάζαντες φέρειν. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων ἢ ὡς τὰ κράτιστά ποτε μετὰ ἀκραιφ-
 10 νοῦς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν.

19. Et Lacedæmonii quidem tributa non exigebant; Athenienses autem naves et tributa cogebant.

Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εὔρον, χαλεπὰ ὄντα παν-
 τὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἦν ἐπιχώρια σφίσιν ἤ, ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. Ἀθηναίων γοῦν
 20. Hæc pauca certis quibusdam indicis constant; non enim cuili-

διενεχεῖεν, στάσιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. 3. Ἐχοντες φόρου] τὸ ἐξῆς, ἔχοντες φόρου οὐχ ὑποτελεῖς τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο. Τὸς ξυμμάχους ἡγοῦντο] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν ξυμμάχων. 4. Κατ' ὀλιγαρχίαν] ἡγοῦντο δηλονότι. 5. Θεραπεύοντες] ὅπως αὐτοῖς, τοῖς Λακεδαιμόνιοις, ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως πολιτεῦσθαι ἀναγκάσωσι, θεραπεύοντες, αὐτοὶ δηλονότι οἱ Λακεδαιμόνιοι. τὸ ἐξῆς, θεραπεύοντες δηλονότι συμμαχους τοῦτο μόνον ὅπως πολιτεύσωσιν ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς, τουτέστι κατ' ὀλιγαρχίαν. 7. Χίων καὶ Λεσβίων] ὡς δυνατῶν ὄντων. ὕστερον δὲ καὶ τούτους ἐχειρώσαντο. 9. Μείζων] ἐκ τῶν φόρων δηλονότι. Ἡ ὡς τὰ κράτιστα] ὅτε εἶχον ἀβλαβῆ τὴν τῶν πάντων συμμαχίαν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 11. Χαλεπὰ ὄντα] χαλεπὰ γὰρ εἰσιν, ἐξ ὧν εἶπε, πιστεῦσαι, ὅτι μεγάλα ἦν. 12. Τὰς ἀκοὰς] τὰς ἀκροάσεις, τὰς φήμας. 14. Ἀβασανίστως] ἡ λέξις μετενηνεκται ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς λίθου, ἥτις τὸν χρυσὸν δοκιμαζει. Ἀθηναίων γοῦν] δεινῶς

σαν
 1. παρεσκευάζοντο K. παρεσκευ-
 γρ.σθη
 άσαντο c.
 3. φόρους F.c. et pr. A.H.
 5. πολιτεύσουσι C. ceteri πολι-
 τεύσωσι.
 6. τῶν πόλεων A.B.C.F.G.H.I.
 N.c.e.f.g.h.i. correctus K. γρ.b.
 om. a. τῶν πολεμίων reliqui.
 Quod vulgo post παραλαβόντες
 legitur ἤρχον, omisi cum A.B.C.

F.G.H.I.N.a.c.f.g.h. quorum B.
 C. inter versus "ἐκ κοινῶ τὸ ἡ-
 γοῦντο."
 7. ἅπασι d.
 8. ἡ ἰδία] αἰεὶ δὴ ἡ G.
 11. χαλεπὰ ὄντα] παλαιπόντα d.
 12. πιστῶσαι Wyttenbachius
 post Reiskium (Animadv. ad
 Gr. auct. 3. p. 7.)
 14. Ἀθηναίων γοῦν τὸ πλῆθος, &c.]
 Vide 6, 54. Huds.

het argu-
mento fides
habenda,
propter ho-
minum ἀκ-
ρισίαν, cuius
nonnulla
exempla
Thucydides
affert.

τὸ πλῆθος Ἰππαρχον οἶονται ὑφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστο-
γείτονος τύραννον ὄντα ἀποθανεῖν, καὶ οὐκ ἴσασιν ὅτι Ἰπ-
πίας μὲν πρεσβύτατος ὦν ἦρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων,
Ἰππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφὸς ἦσαν αὐτοῦ, ὑπο-
τοπήσαντες δὲ τι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ παραχρῆμα Ἀρ- 5
μόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ἐκ τῶν ζυνειδῶτων σφίσιν Ἰπ-
πία μεμνηῦσθαι, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο ὡς προειδότες, βου-
λόμενοι δὲ πρὶν ζυλληφθῆναι δράσαντές τι καὶ κινδυνεύ-
σαι, τῷ Ἰπάρχω περιτυχόντες περὶ τὸ Λεωκόριον κα-
λούμενον τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι, ἀπέ- 10
κτειναν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι καὶ νῦν ὄντα καὶ οὐ
χρόνῳ ἀμνηστούμενα καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οὐκ ὀρθῶς

ταῦτα πρέταξεν, Ἀθηναίους τοὺς δοκῶντας σοφοὺς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι οὐδὲ
αὐτοὶ δοκιμάζουσι τὰ ἴδια. 1. Ἰππαρχον οἶονται] τὸ ἐξῆς, Ἰππαρχον
τύραννον ὄντα. 3. Πρεσβύτατος ὦν] τὸ ἐξῆς, πρεσβύτατος ὦν τῶν Πεισι-
στρατιδῶν, ἦρχε, τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. τὸ δὲ υἱέων, ἀπὸ τοῦ υἱεύς. 4.
Ἰππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλός] ταῦτα λέγει ὁ συγγραφεὺς ὡς καὶ αὐτὸς ὦν τοῦ
γένους τῶν Πεισιστρατιδῶν, καὶ διαβάλλει τοὺς περὶ Ἀρμόδιον. Ἰποτο-
πήσαντες] ὑπονοήσαντες, ὑπολαβόντες. τὸ ἐξῆς, ὑποτοπήσαντες καὶ παρα-
χρῆμα μεμνηῦσθαι, ἀμ' ἐβουλεύσαντο καὶ ἐγνώσθησαν. 5. Ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ] ἐν ἣ δηλονότι συνέθετο ἀνελεῖν τὸν τύραννον. 9. Τῷ Ἰπάρχω
περιτυχόντες] ὃ λέγει, τοῦτό ἐστιν, ὅτι Ἰππίας μᾶλλον ἦρχε τυραννῶν, οὐχ
Ἰππαρχος. ἀδελφὸς δ' ἦν Ἰππίου ὁ Ἰππαρχος. ἀνῆρέθη δὲ παρὰ Ἀρμοδίου
καὶ Ἀριστογείτονος, οὐχ ὡς οἱ Ἀθηναῖοι φωντο, τύραννος ὦν, ἀλλ' ὡς οὗτός
φησιν, αὐτοὶ μᾶλλον ἐπιβουλευσάμενοι Ἰππίᾳ, καὶ γνωσθέντες, ἐπεὶ εὖρον
τὸν αὐτὸν Ἰππαρχον, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Ἰππίου, περὶ τὸ Λεωκόριον, ἀπεκτει-
ναν. Περὶ τὸ Λεωκόριον] ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττικὴ, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν
παίδων σφαγῆ. Λεῶς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ κόρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ
λιμοῦ τὴν πόλιν. καὶ τούτων ἱερὸν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸ καλούμενον Λεω-
κόριον. 11. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔτι] ἐπιτείνει τὸ ἄσποιν τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι οὐ μόνον τὰ παλαιὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ ἀβασανίστως
ἀκούουσι. τὸ γὰρ τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχαίων. 12. Οἱ ἄλλοι] αἰνίττεται

3. Πρεσβύτατος] Ita Schol.
Aristoph. Σφ. 500. WASS. Vid.
Meurs. in Pisistrato cap. 11. et
quæ in Præfat. tom. 5. Antiquit.
Græcar. habet Jac. Gronovius.
Duk.

6. συνειδῶτων C. c.

9. Λεωκόριον] De Leocorio

Hudson. ad lib. 6, 57. Add.
Maussac. ad Harpocrat. in Λεω-
κόριον, et quæ ad Meurs. Pana-
then. c. 19. in Præfat. tom. 7.
Antiq. Græc. adnotat. Grono-
vius. Duk.

10. κοσμοῦντι c. et pr. a.

οἶονται, ὡς περ τούς τε Λακεδαιμονίαν βασιλέας μὴ μῖα
 ψήφῳ προστίθεσθαι ἐκάτερον ἀλλὰ δυοῖν, καὶ τὸν Πι-
 τανάτην λόχον αὐτοῖς εἶναι, ὃς οὐδ' ἐγένετο πώποτε. οὐ-
 τως ἀταλαίπαρος τοῖς πολλοῖς ἢ ζήτησις τῆς ἀληθείας,
 5 καὶ ἐπὶ τὰ ἐτόῖμα μᾶλλον τρέπονται. * ἐκ δὲ τῶν εἰρη- 21.
 μένων τεκμηρίων ὅμως τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα In illis igi-
 ἀ διήλθον οὐχ ἁμαρτάνοι, καὶ οὔτε ὡς ποιηταὶ ὑμνήκασι tur acqui-
 περὶ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες, μᾶλλον πιστεύων, est, si ea
 οὔτε ὡς λογογράφοι ξυνέθεσαν ἐπὶ τὸ προσαγωγώτερον τῆ certis argu-
 10 ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὄντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ πολλὰ poetae et
 ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνευικηκότα, scriptores
 εὐρῆσθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, mythicae li-
 ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. καὶ ὁ πόλεμος οὗτος, storicae.

τὸν Ἡρόδοτον. 1. Λακεδαιμονίαν βασιλέας] οἱ γὰρ Λακεδαιμονίαν δύο
 βασιλεῖς ψήφους ἔφερον ἐν τῇ γερουσίᾳ ἐκάτερος μίαν διττὴν ἔχουσαν δύναμιν.
 2. Ἀλλὰ δυεῖν] οὐκ ὀρθῶς οἶνται μὴ μῖα ψήφῳ προστίθεσθαι ἐκάτερον,
 ἀλλὰ δυεῖν. Καὶ τὸν Πιτανάτην] Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης
 λοχος, Πιτανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιτάνης, κάμης Λακωνικῆς. 4. Ἀταλαίπαρος]
 ἀνεξέταστος. 5. Τὰ ἐτόῖμα] τὰ εὐχερῆ καὶ ἀναπίδεδικτα. Ἐκ δὲ τῶν εἰρη-
 μένων] τὸ ὑπερβατὸν οὕτω, τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εἶρον. εἶτα μετὰ
 τὰ παραδείγματα ὑστερον πρὸς ταῦτο ἀποδίδωσι τὸ ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων. 9.
 Λογογράφοι] αἰνιττεῖται τὸν Ἡρόδοτον. Προσαγωγώτερον] τὸ ἡδύτερον, ὃ
 προσάγει. 10. Ἀνεξέλεγκτα] οὐκ ἐλέγχους οὐδὲ ἀποδείξεις ἔχοντα, οὐδ'
 ἀληθῆ ὄντα. Καὶ τὰ πολλὰ] τὸ ἐξῆς, τὰ πολλὰ αὐτῶν. 13. Εἶναι] ἀντὶ
 τοῦ ὄντα. Ἀποχρώντως] ἢ περιουχὴ τοῦ λόγου, οὕτως διήλθον αὐτὰ, ὡς
 πρέπει τῷ διηγουμένῳ πράγματα. ἀρκούντως εἰπεῖν. Καὶ ὁ πόλεμος οὗτος]

1. Τούς τε Λακεδαίμ.] Locum
 Herodoti (6, 57.) falsi arguit
 Thucydides, non expresso tamēn
 Herodoti nomine, ob anti-
 quioris (ut putat Palmerius) re-
 verentiam. Vide Meursium de
 Regno Laced. c. 23. HUDS.

τε] om. C.I.a.c. *in Herodot.*
 λακ.] τῶκ λακ. a. λακεδαιμονι-
 ους c.

βασιλέας] om. g.
 2. δυοῖν A.B.F.G.H.I.K.N.a.
 c.f.g.h.i. ceteri δυεῖν.

Δυεῖν, quae vulgata scriptura
 est, defenditur testimonio Eu-

stathii ad Hom. Il. κ'. p. 802.
 add. Nunnes. ad Phrynich. p.
 42. Duk.

3. Ὁς οὐδ' ἐγένετο] Ita Hesych.
 ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζεται
 οὐκ ἂν ταῖς ἀληθείαις. Vide Meur-
 sii Att. Lect. 1, 16. Non dubi-
 to, quin Herodotum hic quoque
 innuat Thucyd. qui 9, 53. hujus
 cohortis mentionem facit. HUDS.
 add. Spanhem. ad Callimach.
 Hymn. in Dian. v. 172. et Th.
 Gale ad Herod. l. d. Duk.

7. ἁμαρτάνει C.I.e.
 ὡς οἱ ποιηταὶ N.

καίπερ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι, τὸν πα-
 ρόντα αἰεὶ μέγιστον κρινόντων, παυσαμένων δὲ τὰ ἀρχαῖα
 μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δη-
 λῶσαι ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν. * καὶ ὅσα μὲν
 λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ 5
 ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆν τῶν λεχθέντων
 διαμνημονεύσαι ἦν, ἐμοὶ τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα καὶ τοῖς
 ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὡς δ' ἂν ἐδόκουν
 ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν αἰεὶ παρόντων τὰ δέοντα μά-
 λιστ' εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ζυμπάσης γνώ- 10
 μης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τὰ δ' ἔργα
 τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος
 πυνθανόμενος ἤξιωσα γράφειν, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ'
 οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, ὅσον δυνατόν,
 ἀκριβείᾳ περὶ ἐκάστου ἐπέξελλθάν. ἐπιπόνως δὲ εὕρισκτο, 15
 διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις οὐ ταῦτα περὶ τῶν

λείπει τὸ τοῖνον. τὸ ἐξῆς, καὶ ὁ πόλεμος οὗτος τοῖς ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων
 σκοποῦσι δηλῶσει, ὅτι μείζων ἐστὶ γεγενημένος τῶν ἀρχαίων· τοῦτο γὰρ
 ἐστὶ τὸ αὐτῶν. ἢ τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων· τουτέστι, μείζων τῆς
 δυνάμεως αὐτῶν ἐγένετο. 4. Ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον. προκατασκευάζει τὰς
 δημηγορίας. 6. Χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν] χαλεπὸν ἦν ἐμοὶ τε αὐτῷ, φη-
 σιν, ὧν ἤκουσα, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσί μοι, τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεχθέντων
 διαμνημονεύσαι. ὡς ἐδόκουν τοῖνον ἐμοὶ τὰ δέοντα εἰπεῖν, ἐχομένῳ μοι τῆς
 ὅλης γνώμης, ἐγγύτατα τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τουτέστιν,
 ὡς ἔδοξα δὲ ὅτι εἶπον ἂν ἀληθῶς, οὕτως εἴρηκα, εἰ καὶ μὴ αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ
 λεχθέντα ῥήματα. ἐπιτηδείως τὴν ἀγνοίαν προφασίζεσθαι, ἵνα χρήσθαι τοῖς
 οἰκείαις ἐνθυμήμασιν. 13. Οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει] ἐπειδὴ φιλαθῆναιος δοκεῖ,
 τοῦτο λέγει. 14. Αὐτὸς παρῆν] ἐστρατηγείη γὰρ καὶ αὐτὸς ἕως τῆς τετάρ-
 της ἱστορίας. ἢ διάνοια, ἀλλ' ἤξιωσα τῆς γραφῆς τὰ ἔργα, οἷς αὐτὸς παρῆν.
 15. Ἐπέξελλθάν] ἐρευνῶν. 16. Τῶν αὐτῶν] τῶν λεχθέντων. ὅρα δὲ, πῶς

1. τῶν] πάντων g.h.
2. κρίνοντα I.
- τὰρχαῖα Dionys. Hal. p. 146.
3. θαυμαζ. μᾶλλον F.H.c.
- ἀπ'] ἐπ' L.e. om. cum ipsis
αὐτῶν τῶν ἔργων a.
8. ποθεν] om. a.
- ἀπαγγέλλουσιν B. ἀπαγγείλασιν

- Sylburgius ad Dionys. l. l.
9. ἐμοὶ A.B.F.H.g. vulgo μοι.
  10. τῆς ξ.] ξ. τῆς a.
  11. τῶν ὡς ἀλ. L.O.P.
  - δ'] γὰρ L.
  12. λεχθέντων γρ.g.
  - τῶν παρατυχόντων g.h.
  13. δοκεῖ A.B.F.H.a.g.h.

αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὡς ἑκατέρῳ τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανέται· ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφές σκοπεῖν καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αἴθις 5 κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσσεθαι, ἀφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει. κτῆμά τε ἐς αἰεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ζύγκεται.

πρότερον εἰπὼν περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων καὶ ἔργων, ἐνταῦθα λέγει περὶ τῆς ἱστορίας καὶ ἀφελείας. 1. Εὐνοίας, ἢ μνήμης] εὐνοίας ἐπὶ Λακεδαιμονίαν, μνήμης ἐπὶ Ἀθηναίαν. 2. Ἐχοι] ἀντὶ τοῦ εἶχεν. Τὸ μὴ μυθῶδες] πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. 3. Τῶν τε γενομένων τὸ σαφές] τὸ ἐξῆς καὶ ἡ διάνοια, ἀρκούντως ἔξει (ἦτοι ἀρκέσει) κρίναι αὐτὰ, τὰ γεγραμμένα δηλονότι, ἀφέλιμα εἶναι πᾶσιν, ὅσοι βουλήσονται σκοπεῖν τῶν τε γενομένων τὸ σαφές καὶ τῶν μελλόντων ἔσσεθαι ποτε αἴθις τοιούτων καὶ παραπλησίων. 5. Κατὰ τὸ ἀνθρώπειον] ἐπειδὴ ἀδήλα τὰ ἀνθρώπινα. 6. Κτῆμα] κέρδος. κτῆμα τὴν ἀλήθειαν, ἀγώνισμα τὸν γλυκὺν λόγον. αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. 7. Ἀγώνισμα] θέαμα, παιδιὰ, ποιητικὸν ἀγώνισμα κωμωδοποιῶν ἢ τραγωδοποιῶν. Ξύγκεται] ταυτέστι, σαφές ἐστι, ξυγγράφεται.

1. ἑκατέρῳ A.B.F.H.a.f.g. vulgo ἑκατέρων.

τις] τῆς K.

2. Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν—ξύγκεται] Laudat hæc Dion. Halic. p. 139. ubi est ἀνθρώπινον. WASS. ut et p. 146. Ὅσοι δὲ βουλήσονται—ἀφέλιμα. Id. p. 6. DUK. μῆ] om. e.

3. Ἀτερπέστερον] Pindar. Ol. I, 44. Καὶ που τι καὶ βροτῶν φρένας, ὑπὲρ τὸν ΑΛΗΘΗ λόγον Δεδαίδαλμένοι ψευδοσι ποικίλοις Ἐξαπατῶντι ΜΥΘΟΙ. WASS.

τῶν γεγενημένων a.

5. ἀνθρώπινον B.I.a.b.c.d.e. ἀνθρώπειον K.

Ἀνθρώπειον] Ita recte quidam MSS. Nam Iones ἀνθρωπῆϊος et Attica vetus; atque ita Magister, neque aliter Rhodienses Hesychio teste. WASS. Ἀνθρώπειον etiam Dion. Halicarn. p. 65. DUK.

Post τοιαύτων omisi ὄντων cum A.B.C.F.a.b.c.d.e.f.g.h.i. et Dionysio p. 824. Vid. Schaefer. ad

Soph. Trachin. 1066.

6. ἀρκούντως C.

Κτῆμά τε] Hæc repetit ad verbum Lucianus in præceptis de scribenda Historia; et Quintilianus hujus loci sensum pulcherrime expressit, lib. X. Totum historiae opus non ad intuitum rei pugnamque præsentem, sed ad memoriam posteritatis et ingenii famam componitur. HUDS.

Κτῆμα—ξύγκεται laudat D. Hal. p. 25. ubi habet κτ. δὲ εἰσαεῖ, et pro παραχρῆμα, non bene παραντίκα. at p. 139. ἐς αἰεὶ vid. Plin. Ep. V. 8. Quintil. X. 1. WASS. Non est, cur recedatur a vulgata scriptura ἐς αἰεὶ, quam etiam Lucian. habet de Hist. scrib. p. 634. Nec dubito, quin pro eo, quod est in eodem libello p. 603. ἦν τις, ὡς ὁ Θεουκιδίδης φησὶν, ὡς αἰεὶ κτῆμα συντιθείη, legendum sit ἐς αἰεὶ. Et sic emendatum erat a nescio quo ad oram Edit. Ald. DUK.

7. Ἀγώνισμα] Agn. Pollux III.

23. Belli diu-
turni et a-
trocissimi
varia por-
tenta fuere,
initium au-
tem a sub-
latis indu-
ciis, post
captam Eu-
bream fac-
tis. Inde
ad contro-
versias
Græcorum
et rupti fœ-
deris causas
Thucydides
transit.

Τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικὸν, καὶ τοῦτο ὅμως δεῦν ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν τα-
χεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε. τούτου δὲ τοῦ πολέμου μῆκος τε
μέγα προὔβη, παθήματά τε ξυνηέχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ
τῇ Ἑλλάδι οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. οὔτε γὰρ πόλεις 5
τοσαῖδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων,
αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμούντων (εἰσὶ δὲ αἱ καὶ
οἰκήτορας μετέβαλον ἀλισκόμεναι), οὔτε φυγαὶ τοσαῖδε
ἀνθρώπων καὶ φόνος, ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ
διὰ τὸ στασιάζειν. τὰ τε πρότερον ἀκοῆ μὲν λεγόμενα, 10
ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα, οὐκ ἄπιστα κατέστη,
σεισμῶν τε πέρι, οἱ ἐπὶ πλείστον ἅμα μέρος γῆς καὶ
ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον, ἡλίου τε ἐκλείψεις, αἱ
πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονεύμενα

2. Δεῦν ναυμαχίαν] ναυμαχίαι δύο, ἐν Ἀρτεμισίῳ, ἐν Σαλαμῖνι· πεζομα-
χίαι δύο, ἐν Πύλαις, ἐν Πλαταιαῖς. Ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε] ἤγουν τα-
χεῶς ἐπαύσατο. 3. Τούτου] τοῦ Πελοποννησίου. 5. Ἐν ἴσῳ χρόνῳ] ἐν
κ' ἔτεσιν. 7. Εἰσι δὲ αἱ καὶ οἰκήτορας] ὅων ἡ Ποτίδαια καὶ Ἀγῖνα.
9. Ὁ δὲ διὰ τὸ στασιάζειν] ξυνηέχθη, ἀπὸ κοινῆς. 10. Τὰ τε πρότερον
ἀκοῆ μὲν λεγόμενα] καὶ τὰ λεγόμενα (φησὶν) ὅτι ἐγένοντο πρότερον, ἄπερ
σπανιώτερον ἔργῳ ἐβεβαιούντο. ταυτέστι, ὅτι τοιαῦτα ἔστιν ὅτε ἐγένοντο. καὶ
ἐβεβαιούντο τὰ λεγόμενα ἀκοῆ, ἔργῳ· καὶ τὰ λεγόμενα τοῖνυν οὐκ ἄπιστα
κατέστη. πόθεν; ἐκ τοῦ συμβῆναι τοιαῦτα. καὶ γὰρ ἐλέγετο (φησὶ) περὶ
σεισμῶν καὶ ἐκλείψεων ἡλίου καὶ αὐχμῶν. καὶ γέγονασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
πολέμου δευνότερα τοιαῦτα, ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον.

141. huc spectat Lucianus de
Hist. conscrib. 631. WASS. De
sententia horum verborum vid.
Casaubon. ad Sueton. Caligul.
c. 53. Interpretes ad Plin. Ep.
5, 8. et Bos Observat. Critic.
c. 3. Duk.

1. ἔργῳν d.i.

2. τούτου] om. d.i.

δεῦν C.G.a.c.d.e.f.i.

καὶ πεζομαχίαν] om. d.

4. ξυνηέχθη] ξυνήβη Dionysius
p. 1074. non p. 860.

5. οἷα] πολλά Dionysius.

7. ὑπὸ σφῶν] præpositionem
omittit Dionysius l. l. habet p.
768.

8. μετέβαλλον] a.

9. ἀνθρώπων] om. f.

φθόνος b.

10. διατάζειν N.

πρότερα c.

12. μέρος τῆς γῆς P.Q.a.

13. ἰσχυρότατοι] ἰσχυρότεροι b.i.
et γρ. c. ἑψηλότερον L.O.P.

14. παρὰ τὰς—μνημονεύμενας
Dionysius p. 861. qui p. 1075.
ut editur.

ξυνέβησαν, αὐχοί τε ἔστι παρ' οἷς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ, καὶ [ἦ] οὐχ ἥκιστα βλάβασα καὶ μέρος τι φθείρασα ἢ λοιμώδης νόσος. ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνέπεθετο. ἤρξαντο δὲ αὐ-
 5 τοῦ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακον-
 τούτεϊς σπονδὰς, αἱ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἄλω-
 σιν. διότι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτίας προέγραψα πρῶτον καὶ
 τὰς διαφορὰς, τοῦ μή τινα ζητῆσαι ποτε ἐξ' οὗτο τοσοῦτος
 πόλεμος τοῖς Ἑλλήσι κατέστη. τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστά-
 10 τὴν πρόφασιν, ἀφανέστατην δὲ λόγῳ, τοὺς Ἀθηναίους
 ἠγοῦμαι, μεγάλους γιγνομένους καὶ φόβον παρέχοντας
 τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀναγκάσαι ἐς τὸ πλεμεῖν· αἱ δ'

1. Ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ] σημειῶσαι, ἀπὸ τῶν αὐχμῶν λιμὸς καὶ λοιμὸς. τὴν δὲ λοιμώδη νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα. 4. Μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα] ἢ σύνταξις, μετὰ τοῦ πολέμου ἅμα. παρέλκον τὸ ἅμα. 5. Τὰς τριακοντούτεϊς σπονδὰς] μετὰ 15 ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεϊς σπονδαί, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη 10, ὡς γενέσθαι ἔτη 5 ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν. 7. Ἐγραψα] ἀντὶ τοῦ γράψω μετ' ὀλίγον. 8. Τοῦ μή τινα ζητῆσαι] λείπει τὸ ἕνεκεν. 10. Πρόφασιν] αἰτίαν. Ἀφανέστατην δὲ λόγῳ] κεκρυμμένην. 12. Ἀναγκάσαι ἐς τὸ πλεμεῖν] τὰ ὀνόματα ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ

2. καὶ ante λιμοὶ om. a.c.

καὶ οὐχ ἥκιστα βλ. καὶ μ. τι φθ. ἢ A.B.c.g.h. καὶ οὐχ ἥκιστα καὶ ἢ βλ. καὶ μ. τι φθ. ἢ Dionysius p. 187. καὶ οὐχ ἥκιστα φθ. καὶ μ. τι ἢ L.O.P. καὶ οὐχ ἥκιστα καὶ μ. τι φθ. ἢ. f.

4. ξυνεπέθετο f.

δὲ ἀθηναῖοι αὐτοῦ Dionysius.

5. πελ.] λακεδαιμόνιοι f.

τριακοντούτις A.

Τριακοντούτεϊς] Hue respicit Suid. h. v. et laudat Aristophanem, quasi is quoque hac voce utatur. Sed Aristophanes non τριακοντούτεϊς, verum τριακοντούτιδας σπονδὰς dicit Equit. 1385. et Acharn. 193. 251. Et sic Thucyd. infra c. 87. vid. Jun-

germ. et Kuhn. ad Poll. I, 56. Duk.

6. μετὰ τὴν εἰβ. Dionysius.

7. δι' ὅτε A.B. ὅτι c.

δ'] om A.B.h.

προέγραψα A.B.F.H.N.a.f.g.h. cum Dionysio p. 141. et 146. (cf. Porson. ad Aristophan. Eccles. 1009.) προσέγραψα Prisciano. p. 1181. Putsch. ξυνέγραψα idem p. 1207. ἔγραψα ceteri.

8. τινα A.B.F.H.a.f.g. cum Prisciano. vulgo τινας.

9. γὰρ] om. e.

10. πρόφασιν] αἰτίαν Dionysius p. 796. qui mox λόγῳ δὲ ἀφ. τ. ἀθ. οἴομαι.

11. γιγνομένους] om. a.

ἐς τὸ φανερὸν λεγόμεναι αἰτίαι αἰδ' ἦσαν ἑκατέρων, ἀφ' ἧν λύσαντες τὰς σπονδὰς ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν.

24.
Epidamni

* ἘΠΙΔΑΜΝΟΣ ἔστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέοντι τὸν

Ἀθηναῖσι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. 1. Αἰδ' αἰ καθεξῆς ῥηθησόμεναι. 3. ἘΠΙΔΑΜΝΟΣ] ἡ οὖν Δυβράχιον καλεῖται, ἦντινα παραγραμ-

3. ἐς δεξιὰ Harpocratio v. Ἴόνιος.

Hesychii locus in Ἐνδέξια, nonnihil habere mihi videtur obscuritatis; nam magna parte truncatum esse, quod huic Lexicographo pejus etiam, ut opinor, quam Stephano, contigit, res ipsa clamat. Primum sic censeo, triplicem olim in antiquis Hesychii membranis exstitisse lectionem, ἐς δεξιὰ, ἐνδέξια, et ἐν δεξιᾷ. Hæc autem varietas orta non ex eo tantum, quod illæ voces facile commutentur, sed potissimum ex male sedula Grammaticorum cura, qui sæpe locutiones, quarum potestatem veterum usus non distinguerat, distinguere sategerunt, quod ex uno Demosthene, ut de Homero taceam, exemplo non uno possem probare. Primum ἐς δεξιὰ studiosissimus antiquæ scripturæ habet Harpocratio: sic tum alii, tum Syncellus ex melioribus pag. 258. B. τοῖς πλείουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιὰ. Itaque legendum esse apud Pollucem II. 161. præne mihi persuadet Palatini Vossianique codicum, qui raro fallit, consensus: neque hoc alia ratione dicitur, quam quod apud Herodotum III. 90. ἀπὸ τῶν Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ εἰσπλέοντι. Secundum etiam casum adjungunt: Lucianus T. II. Ed. Salm. p. 480. τοὺς ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσόντων ἄφες: et Dial. Meretric. IV. εἰσόντων ἐπὶ

τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, quibus in locutionibus rarissime, credo, reperies ἐπὶ δεξιὰ, vel ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῖς εἰσιούσι, vel ἐξιούσι. In Lysia legebatur junctis vocibus εἰσιόντων πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἔστηκεν ἐπιδέξια, quod Pollux tanquam minus usitatum pro ἐκ δεξιᾶς χειρὸς, observare non neglexit II. 159. alias etiam solent τῶν εἰσιόντων vel ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, ἐν δεξιᾷ, veluti non Lucianus quidem, sed eruditus tamen et ingeniosus scriptor Encomii Demosthenis ad ipsum initium. Ælianus V. H. VIII. 16. Philostratus de Vitis Soph. lib. I. in fine, itidem ἐκ δεξιᾶς. Sed usu rariore præpositionem omisit Pyrgion apud Athen. IV. p. 143. F. τράπεζα τρίτη δεξιᾶς εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρείαα. Non me fugit, Casaubonum ἐκ δεξιᾶς corrigere vel ἐν δεξιᾷ: sed, quo minus adsentiar, retinet me Schol. Pindari ad O. II. 32. qui ex Theopompo protulit, εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν ἀριστερᾶς χειρὸς, ubi ἔξ perinde deficit. Tum secundum illud ἐνδέξια legisse Hesychium, vel potius vetustiorum aliquem Grammaticorum, ex quo ista fuerant descripta, sic satis est manifestum. Non me fugiunt, quæ, quia locus sit mutilatus, si qui pretendat, contra possint disputari, hæc alio pertinere, atque adeo esse transferenda ad præcedens ἐν δεξιᾷ, ἐκ δεξιῶν, cui Thucydideum istud ad vulgatas Edd. emendandum exempli vice

Ἴόνιον κόλπον· προσοικοῦσι δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι Βάρβα-origines et
ροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος. ταύτην ἀπόκισαν μὲν Κερκυραῖοι, Paullo ante
ματίζοντες Δοράκιον καλοῦσι. 2. Ἀπόκισαν] οὐχὶ ἀπανέστησαν τῆς οἰ- li Pelopon-

fuerit adjectum : sed multo minore, ut quidem puto, probabilitatis specie, quam si hunc in modum sententiam verborum capiamus : Ἐνδέξια quando antepenultimam habet acutam, addere non poterimus in orationis proximo membro, quod oppositum est : ita Thucydides nullam facturum mentionem loci alterius ad sinistram siti, scripsit ἐνδέξια εἰσπλ. In iis autem, quæ perierunt (hoc satis ostendit ei MEN) diversam esse rationem docuerat, si scribas ἐν δεξιᾷ : tum enim solere ἐπιφέρεισθαι τὸ ἀντικείμενον, quomodo in Strabone XVII. apud eundem atque alios. Ego quidem discrimen illud haud magni facio ; sed tale tamen est, pag. 1144. B. κατὰ μὲν τὸν εἰσπλουν ἐν δεξιᾷ ἢ νῆσος &c. κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα. et sæpius ut ingenio Grammaticorum et consuetudine minime sit indignum. Etymologus itidem, sed alia paulum via, hæc utraque separavit, quoniam quæ notat ad Homerum proprie pertinent, cuius οἰνοχοεῖν, δεῖξαι, αἰτεῖν ἐνδέξια II. A. 597. H. 184. Od. P. 365. duplici fere modo veteres interpretantur, ἐπιδεξίως aut ἐκ δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενον : nam ἐνδέξια σημαῖα II. I. 236. sine controversia sunt αἴσια καὶ καλά, ut recte Etymol. Jam in Thucydide quin per linguæ Græcæ genium scribi possit ἐνδέξια εἰσπλέοντι minime videtur dubitandum. Si Lysiae licuit εἰσιόντων ἕστηκεν ἐπιδέξια (de statua, credo, loquebatur), cur displiceat εἰσπλέοντι πόλις εἶσθιν ἐνδέξια ; præsertim quum

ista phrasis habere videatur nescio quid Atticisismi veteris, quælia sunt hujus generis plura, χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις, &c. Neque tamen idcirco tertiam lectionem et vulgatam damnavero, quam similium exemplorum multitudo tuetur : verum hoc solum contendendo, nunc difficulter admodum posse dijudicari, quid ab ipso historicorum principe revera sit profectum. HEMSTERHUIS.

Ἐσπλέοντι τὸν Ἴόνιον] Quod in Harpocr. v. Ἴόνιος, vulgo editur, ἐς δεξιὰ, ferri posset, nisi et Thucydides, et Cod. Medic. repugnarent. Nam et ita fere Xenoph. Ἀναβ. 6, 4. ἡ Θράκη αὐτῆ ἐστίν—ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν πόντον εἰσπλέοντι. Sed multo frequentius est ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ. Arrian. Peripl. Pont. Eux. pag. 12. Ed. Huds. ἀπὸ δὲ τοῦ ἱερῦ πλέοντι ἐν δεξιᾷ Ῥήβας ποταμῆς. et p. 18. τάδε μὲν τὰ ἀπὸ Βυζαντίου πλεόντων ἐν δεξιᾷ ὡς ἐπὶ Διοσκουριάδα. Lucian. Scyth. p. 592. et Ver. Histor. p. 689. Nec placet scriptura Cod. Voss. ad Poll. II. 161. εἰς δεξιὰ εἰσπλέοντι—εἰς ἀριστέρα, pro vulg. ἐν δεξιᾷ—ἐν ἀριστερᾷ. ἐν δεξιᾷ quoque habet Maximus Tyrius hunc locum laudans Diss. 12. DUK.

1. Ἴόνιον I.

κόλπον] πόντον Schol. Pindar. Pyth. 3. 120.

προσοικοῦσι C.

αὐτὸν Priscian. p. 1203.

ταβλάντιοι d.i. ταλάντιοι H.a.

2. ἀπόκισαν d. κατὰκίσησαν Demetrius Phal. 72.

nesiaci
plebs ejicit
optimates,
qui ultionis
causa cum
barbaris
praedas a-
gunt terra
marique.
Epidamnii
auxilium
petunt a
Corcyraeis,
sed frustra.

οἰκιστῆς δ' ἐγένετο Φάλιος Ἐρατοκλείδου Κορίνθιος, γένος τῶν ἀφ' Ἡρακλέους, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεῖς· ζυγάκισαν δὲ καὶ Κορινθίαν τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικῶ γένους. προελθόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐγένετο ἡ τῶν Ἐπιδαρνιῶν πόλις μεγάλη 5 καὶ πολυάνθρωπος· στασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις ἔτη πολλὰ, ὡς λέγεται, ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοίκων

κίας, ἀλλ' ἀποικίαν πέμψαντες ᾤκισαν. 2. Κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον] ὁ παλαιὸς νόμος οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους ἐκάλει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, τουτέστι τῆς πατρίδος· ἐκ τῆς Κορίνθου, Κορίνθιος. 3. Κατακληθεῖς] τὸ κατακληθεῖς κυρίως εἶπεν· ἀπὸ γὰρ μειζόνων τῶν Ἡρακλειδῶν. ὡς περ ἀνακληθεῖς ἀπὸ ἐλασσόνων λέγεται. 7. Τῶν προσοίκων βαρβάρων] τῶν Ταυλαν-

1. γένους a.

2. Κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον] Quænam fuerint jura, quæ coloniæ originibus suis debebant, non alienum erit paucis hoc loco perstringere. Primo igitur ii, qui in coloniam mittebantur, armis et commeatu, a civibus suis instruebantur de publico, ut docet Libanius in Argumento orationis Demosthenis, περὶ τῶν ἐν Χερρόνῃσιν. Præterea publica iis Diplomata debebantur, quæ ἀποίκια vocabant, teste Hyperide in orat. Deliaca apud Harpocrat. Sed quod præcipuum est, sacra patria coloni secum asportabant, ignemque sacrum e penentrali urbis depromptum et accensum; quod docet Auctor Etymolog. in Πρυτανεία. qui quidem ignis si casu extinctus esset, ex Prytaneo conditorum accendi eum oportebat. Moris quoque erat, ut coloniæ quotannis legatos in majorem patriam (sic Curtius lib. 4. vertit, quam Græci μητρόπολιν dicunt) mitterent Diis patriis sacra facturos, ut testantur Polybius, cap. 114. legationum, et Curtius, lib. 4. Solenne etiam erat, ut coloniæ

ab originibus suis Pontifices acciperent, ut constat ex Thucydide, pag. 44. l. 14. et Scholiaste ad eundem locum; quin etiam, si aliquando coloni aliam coloniam aliquo deducere vellet, moris erat, ut ducem a majore patria postularent, ut hoc in loco docet Thucyd. nam Corcyraei coloni erant Corinthiorum, ideoque Phalium ex Metropoli arcessebant, ut coloniæ Epidamnium deducendæ dux esset. Plura hac de re vide in Valesii notis ad Excerpta Polybii p. 7. HUDS. Add. Spanhem. Dissert. IX. de Usu et Præst. Numism. p. 570. seqq. DUK.

3. ζυγάκισαν F.H. ζυνάκισαν Q. Ante κορ. omisi τῶν cum A.B. C.F.I.a.d.f.g.h.

4. τοῦ ἄλλου A.B.C.F.I.a.c.d.

h. ἄλλου H.N. ἄλλοι ἐκ τοῦ vulgo.

5. τῶν] om. N.

πόλις] δύναμις C.I.L.O.P.Q.c. d.e. δύναμις καὶ πόλις K.N.

7. ὡς λέγεται ἔτη πολλὰ a.

ἀπὸ A.B.C.F.G.H.I.K.L.N. O.P. et Parisini omnes cum Hermogene π. μεθ. δειν. 35. vulgo ἰπό.

Ἵπὸ πολέμου] Aristides in Lib.

βαρβάρων ἐφθάρησαν καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ἐστερήθησαν. τὰ δὲ τελευταῖα πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς, οἱ δὲ ἀπελθόντες μετὰ τῶν βαρβάρων ἐλήϊζοντο τοὺς ἐν τῇ πόλει κατὰ τε 5 γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες Ἐπιδάμνιοι, ἐπειδὴ ἐπιέζοντο, πέμπουσιν ἐς τὴν Κέρκυραν πρέσβεις ὡς μητρόπολιν οὔσαν, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους, ἀλλὰ τοὺς τε φεύγοντας ξυναλλάξαι σφίσι καὶ τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον καταλῦσαι. ταῦτα 10 δὲ ἰκέται καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἑραῖον ἐδέοντο. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὴν ἰκετείαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν. * γνόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι οὐδεμίαν σφίσιν ἀπὸ Κερκύρας τιμωρίαν οὔσαν, ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι

25.
Itaque Del-
phos mit-

τίαν. 2. Τὰ δὲ τελευταῖα] ἀντὶ τοῦ, τέλος δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα, ἤγουν κατὰ τὰ τελευταῖα τῆς στάσεως αὐτῶν. Πρὸ τοῦδε] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. 3. Αὐτῶν] τῶν Ἐπιδαμνίων. 10. Ἐς τὸ Ἑραῖον] ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἑρας. 11. Τὴν ἰκετείαν οὐκ ἐδέξαντο] οὐχὶ τὴν πρεσβείαν οὐχ ὑπέδεξαντο, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν. τὸ τέλος εἶπεν ἀντὶ τῆς πράξεως, συντομώτερον εἰπὼν καὶ καινότερον. τὸ γὰρ εἰπεῖν ὅτι ὑπέδεξαντο τὴν πρεσβείαν καὶ κατέθεντο τὴν τιμωρίαν ποιῆσαι, μακρὸν ἂν ἐγένετο καὶ σύνθετος κατὰ τὴν φράσιν. 13. Τιμωρίαν οὔσαν] βοήθειαν οὔσαν. ἢ ὑπακουστέον τὸ κατὰ τῶν ἀδικούντων. τιμωρίαν, κατὰ τῶν ἀδικούντων, αὐτοὺς δηλαδὴ, ἐκδίκησιν. Θέσθαι

de Dict. Simpl. c. 13. ait simplicem orationem esse στασιάζαντες, et asperiores reddi, si dicas, ἐπειδὴ δὲ ἐστασιάζαν. Refert etiam Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος c. 35. hæc, στασιάζαντες—ἐφθάρησαν inter exempla ἀμφιβολίας. Nam ambiguum esse, a bello, an a seditionibus perierint. Non posse dici eos a bello perisse. Itaque sententiam esse e bello seditiones ortas, et a seditionibus interitum. Neminem enim dicere ἀπὸ πολέμου ἐφθάρησαν. Non adsequor, quid velit, et videtur arguari. Duk.

3. ἐδίωξε a. ἐξεδίωκε G.

Ἐξεδίωξε] Pollux IX. 157. Wass.

4. μετὰ τῶν βαρβάρων] om. L. O.P.Q.

7. δεόμενοι—σφίσι] om. L.g.

8. ξυναλλάξαι A.B.C.Q.a.b.c. vulgo συναλλάξαι.

9. τὸν] om. P.Q.

10. δὲ] δὴ Priscianus.

Ἰκέται] Priscian. 18. p. 1178. ordinem invertit: καθ. εἰς τὸ Ἑ. ἰκέται, sed p. 1174. recte citat; denique p. 1186. corrupte, καθ. δὲ αἰσχύνης ἰκ. δ. ε. τὸν Ἑραῖον. ex secundo Lib. Wass. De Heræo Palmer. II. Græc. Ant. 10. p. 352. Duk.

13. ἀπὸ κερκ. τιμωρίαν] τιμω-

tunt, ac, jubente
 deo, Corin-
 thiiis se de-
 dunt. Hi li-
 benter eos
 recipiunt et
 auxilia pro-
 mittunt,
 partim rati,
 suos se co-
 lonos defen-
 dere, partim
 odio in Cor-
 cyraeos, di-
 vitiiis et na-
 valibus co-
 piis super-
 bientes.

τὸ παρὸν· καὶ πέμφαντες ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπήρουντο εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὡς οἰκισταῖς, καὶ τιμωρίαν τινὰ πειρᾶντο ἀπ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὁ δ' αὐτοῖς ἀνείλε παραδοῦναι καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι. ἐλθόντες δὲ οἱ Ἐπιδάμνιοι ἐς τὴν Κόρινθον κατὰ τὸ μαντεῖον παρέ-
 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

ρίαν ἀπὸ κερκ. a.

1. ἐπήρουντο A.B.F.H.K.N.a.f.

g.h.i. vulgo ἐπηράτων.

3. ὁ—ποιεῖσθαι] om. L.

αὐτὴν C.O.P.c. et pr. G.

5. παρέδ. τὴν ἀποικίαν] om. c.

6. ἀποδεικνύοντες d.

8. φθειρομένους B.G.I.O.P.c.e.

12. Ἀποικοί] De hoc Scalig.

ad Euseb. Chron. p. 78. Span-

hem. de Usu Numism. p. 569.

et Palmer. l. d. p. 356. Duk.

αὔτε γὰρ] Cf. Diodor. Sic. 12,

30. ibique Wesseling.

ἐν ταῖς π. ταῖς K.

13. κορινθίων] P.

14. προκατερχόμενοι c.

περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς, καὶ χρημάτων δυνάμει ὄντες
κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὁμοῖα τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτά-
τοις καὶ τῇ ἐς πόλεμον παρασκευῇ δυνατώτεροι, ναυτικῶ
δὲ καὶ πολὺ πρόεχεν ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι, καὶ κατὰ τὴν
5 τῶν Φαιάκων προενοίκησιν τῆς Κερκύρας, κλέος ἐχόντων
τὰ περὶ τὰς ναῦς. ἢ καὶ μᾶλλον ἐξηρτύοντο τὸ ναυτικὸν
καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι· τριήρεις γὰρ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
ὑπῆρχον αὐτοῖς, ὅτε ἤρχοντο πελεμῆιν. * πάντων οὖν τού-
των ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ Κορίνθιοι ἐπεμπον ἐς τὴν Ἐπί-
10 δαμνον ἄσμενοι τὴν ἀφέλειαν, οἰκήτορά τε τὸν βουλόμενον
ἵεναι κελεύοντες, καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων καὶ
ἑαυτῶν φρουρούς. ἐπορεύθησαν δὲ πεζῇ ἐς Ἀπολλωνίαν,
Κορινθίαν οὔσαν ἀποικίαν, δέει τῶν Κερκυραίων, μὴ κα-

26.

Corinthii colonos et propugnatores Epidamnum mittunt, pedestri itinere, ne a Corcyraeis, per mare

πεμφθεῖσαι ἀποικίαι. 1. Περιφρονοῦντες δὲ αὐτοῖς] Ἀττική ἢ σύνταξις, ἀντὶ τοῦ περιφρονοῦντες αὐτῶν. 4. Ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι] οὐ γὰρ αἰεὶ πλεόν εἶχον ναυτικόν. διὰ τοῦτο φησὶν, ἔστιν ὅτε. Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τῇ προενοίκησει τῶν Φαιάκων. προενοίκησει λέγει τῆς Κερκύρας· καὶ γὰρ οἱ Φαίακες παλαιότεροι ἦσαν τῶν Κερκυραίων, καὶ ἀριστοὶ τὰ ναυτικά. Ὡς τῶν Κερκυραίων οὕτω δοξαζόντων λέγει, καὶ οὐχὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. αἰεὶ γὰρ τὸ μὴθᾶδες φεύγει. 5. Κλέος ἐχόντων] τῶν Φαιάκων ἐς τὰ περὶ τὰς ναῦς. 6. Ἡ καὶ μᾶλλον] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ εἰός. διὸ καὶ μᾶλλον, διὰ τὴν φήμην τῶν Φαιάκων, μὴ φανεῖν χεῖρους. 7. Καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι] τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥήμα, οἷον αὐτε τελείως δυνατοὶ αὐτε ἀσθενεῖς. 8. Πάντων οὖν τούτων] ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἕνεκα πάντων τούτων οἱ Κορίνθιοι τοῖς Κερκυραίοις. 9. Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Κερκυραίων ἐγκαλοῦντες. πρὸς Κορινθίους ἰδίως εἶπε τὸ ἐγκαλεῖν ἐγκλήματα ἔχειν. 10. Τὴν ἀφέλειαν] ἀφέλεια, βοήθεια, συμμαχία, ἐπικουρία. 11. Καὶ ἑαυτῶν φρουροῖς] ἔπεμπον δηλονότι.

2. τὸν χρόνον] om pr. g.
ὁμοῖα A. Vide Wesseling. ad Diodor. 13. p. 542. GOTTL.
ἔλλησι δυνατατάτοις a.
3. τῇ παρασκευῇ τῇ ἐς πόλεμον c.
4. ἔστιν ὅτε καὶ πολὺ πρόεχεν a.
5. τῶν] om. C.e.
6. τὸν ναυτικὸν g. τὰ ναυτικά I.
L.O.P.Q.
7. οὐκ] om. pr. i.
εἴκοσι γὰρ f.

12. αὐτῶν K.i.
13. Κορινθίων οὔσαν, &c.] Corcyraeos in ejus conditu socios Corinthiis addit Scymnus Chius, his versibus : Οἷς πλησιόχωρός ἐστιν ἡ Ἀπολλωνία Κορινθίων Κερκυραίων τε κτίσις. Quibus consentit Pausanias in Eliacorum 2. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 150. HUDS. Add. Spanhem. l. d. p. 570. DUK.

transeun-
tes, inter-
ciperentur.
Sed hi illo-
rum remis-
sionem ex-
sulumque
receptio-
nem ab E-

λύονται ὑπ' αὐτῶν κατὰ θάλασσαν περαιούμενοι. Κερ-
κυραῖοι δὲ ἐπειδὴ ἤσθοντο τοὺς τε οἰκήτορας καὶ φρουροὺς
ἤκοντας ἐς τὴν Ἐπίδαμον τὴν τε ἀποικίαν Κορινθίους δε-
δομένην, ἐχαλέπαινον· καὶ πλεύσαντες εὐθὺς πέντε καὶ
εἴκοσι ναυσὶ, καὶ ὕστερον ἑτέρῳ στόλῳ, τοὺς τε φεύγον- 5

1. Περαιούμενοι] πλέοντες. 3. Τὴν τε ἀποικίαν Κορινθίους δεδομένην] ταυ-
έστι τὴν τῶν Ἐπιδαμνίων τοῖς Κορινθίοις ἀναφερομένην. 5. Τοὺς τε φεύ-

1. κωλύονται B.

θάλασσαν A.C.F.G.H.a.c.d.g.
vulgo θάλατταν.

2. ἐπεὶ a.

ἤσθοντο A.C.F.H.I.K.a.b.c.f.g.
h.i. ceteri ἤσθητο.

3. εἰς τὴν ἐπίδ. ἤκοντας a.

5. Τοὺς τε φεύγοντας—αὐτοῖς] Suidas in ἐπήρεια. Ἐπηρεάζω est, injuriam facio tam re quam ver-
bis, et fere in contumeliam in-
ferioris. Noster: Καὶ παρήγγειλε
παραφυλάσσειν, μὴ ἄρα που τις ἀπὸ
τῆς ἄλλης στρατιᾶς ἐνῶν ΕΠΗΡΕΑ-
ΖΟΙ αὐτοῖς. Recentiores pro cal-
umniari, invehi, obtrectare, in
foro lites facessere, corpus de-
honestare. Grammatici βιάζει, βλάπτει, et κατ' ἐπήρειαν, reddunt
κατ' ἀπειλίην ἐν τῷ πολέμῳ, vel τὴν
πολέμου καταδρομὴν proprie a voce
Ἄρης. Una cum ἵβριζω, προσπη-
λακίζω, ἵβρις, λοιδορία conjungit
Demosthenes. Audiamus Ari-
stotelem Rhet. 2. Τρία ἐστὶν εἶδη
ὀλιγωρίας, καταφρόνησις τε, καὶ Ἐ-
ΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, καὶ ἵβρις ὅ, τε γὰρ
καταφρονῶν ὀλιγωρεῖ· ἃ γὰρ οἴονται
μηδενὸς ἄξια εἶναι, τούτων καταφρο-
νοῦσι. Τῶν δὲ μηδενὸς ἄξιων, ὀλιγω-
ροῦσι. καὶ ὁ ἘΠΗΡΕΑΖΩΝ, φαί-
νεται καταφρονεῖν· ἔστι γὰρ ὁ ἘΠΗ-
ΡΕΑΣΜΟΣ ταῖς βουλήσεσιν, οὐκ ἵνα
τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Idem
Polit. 3, 16. Οἱ ἐν πολιτικαῖς ἀρ-
χαῖς πολλὰ πρὸς ἘΠΗΡΕΙΑΝ καὶ
χάριν εἰώθασιν πράττειν. Alibi uti-

tur de mulcta a parente impo-
sita. Pollux idem valere tradit
atque ἐργολαβεῖν. et alio in loco:
Τῶν ἐκ Δικαστηρίων ἰνομάτων τὸ συ-
κοφαντεῖν, ἐργολαβεῖν, ἘΠΗΡΕΑ-
ΖΕΙΝ, καταψευδῆσθαι, καταψευδο-
μαρτυρεῖν.—καὶ τὸ πρῶγμα συκο-
φαντία, ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, ἐπήρεια,
ψευδολογία. Iterum in Cap. περὶ
ψόγου Ῥήτορος. ἀπατεῶν, ἐπιβουλεύ-
ων, ἘΠΗΡΕΑΖΩΝ, δημεύων. Dio-
dorus 17: Græci ora, naribus
mutilati dicunt se περιόντας ἐν
ταῖς πόλεσιν ἐπονειδιστον μὲν ἔξειν
τὴν ἐκ τῆς τύχης ἘΠΗΡΕΙΑΝ. Et,
in Syracusarum direptione Lib.
19: Παρῆν ὄραν πᾶσαν τὴν πόλιν
πεπληρωμένην ἕβρεως καὶ φόνων, καὶ
παντοίων ἀνομημάτων. οἱ μὲν γὰρ διὰ
τὰς προὔπαρχούσας ἔχθρας οὐδεμιᾶς
ἘΠΗΡΕΙΑΣ ἀπέειχοντο. Josephus
etiam de Civium suorum injuriis
in Alexandrum Antiq. 13, 14.
μύρια εἰς ἕβριν καὶ ἘΠΗΡΕΙΑΝ
πραξάντων. 15, 2. quando Hero-
des Pontificatum dabat obscuro
cuidam, posthabito Alexandræ
filio, οὐκ ἠμεγικεν, inquit, Ἀλεξάν-
δρα τὴν ἘΠΗΡΕΙΑΝ. et infra,
χαλεπῶς ἔφερε τὴν ἀτιμίαν. D. Pe-
trus I. 3, 16. ἵνα ἐν ᾧ ΚΑΤΑΛΛ-
ΛΩΣΙΝ ἑμῶν ὡς κακοποιῶν, κατα-
σχυνθῶσιν οἱ ἘΠΗΡΕΑΖΟΝΤΕΣ.
D. Matth. 5. 43. 44. ἠκούσατε ὅτι
ἐρῆθη, ἀγαπήσεις τὸν &c. προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἘΠΗΡΕΑΣΟΝ-
ΤΩΝ ἡμᾶς καὶ διωκόντων. Illud hic

τας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτοὺς (ἦλθον γὰρ ^{pidamniis}
 ἐς τὴν Κερκυραν οἱ τῶν Ἐπιδαμνίων φυγάδες, τάφους τε ^{postulant,}
 ἀποδεικνύντες καὶ ζυγγένειαν, ἣν προῖσχομενοι ἐδέοντο ^{missis navi-}
 σφᾶς κατάγειν) τοὺς τε φρουροὺς οὓς Κορίνθιοι ἐπέμψαν
 5 καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀποπέμπειν. οἱ δὲ Ἐπιδαμνιοὶ οὐδὲν
 αὐτῶν ὑπήκουσαν. ἀλλὰ στρατεύουσιν ἐπ' αὐτοὺς οἱ Κερ-
 κυραῖοι τεσσαράκοντα ναυσὶ μετὰ τῶν φυγάδων, ὡς κατά-
 ζοντες, καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. προσκαθεζόμε-
 νοι δὲ τὴν πόλιν, προεῖπον Ἐπιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον ^{εἰμὶν}
 10 καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι, εἰ δὲ μὴ, ὡς πολεμίοις ^{χρῆσθε. Αἰτια}
 χρῆσασθαι. ὡς δ' οὐκ ἐπέθοντο, οἱ μὲν Κερκυραῖοι (ἔστι ^{ἠσθενιστέ ο}
 δ' ἰσθμὸς τὸ χωρίον) ἐπολιόρκουν τὴν πόλιν. * Κορίνθιοι ^{27.}
 Etiam Co-

γοντας] τοὺς πλουσίους, τοὺς φυγάδας. 1. Κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι] κατὰ
 βλάβην καὶ στάσιν, ὅπως πάλιν στασιάζωσιν, ἢ κατ' ἀπειλήν. τρία εἶδη
 ἄνιγμάς, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς καὶ ὕβρις. τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις,
 ἃ μὴδενὸς ἠγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ
 κατὰ Ἀριστοτέλην (Rhet. 2, 2.) ὁ ἐπηρεασμὸς ἐμποδισμὸς ταῖς βουλήσε-
 σιν, οὐχ ἵνα τι αὐτῷ. ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Αὐτοῖς] τοὺς Ἐπιδαμνίους.
 3. Προῖσχομενοὶ] προτείνοντες. 4. Τοὺς τε φρουροὺς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκέ-
 λειον οἱ Κερκυραῖοι. 5. Ἀποπέμπειν] τῆς Ἐπιδαμνον. 6. Ἀλλὰ στρα-
 τεύουσι ἐπ' αὐτοῖς] καὶ ἐκστρατεύουσι κατ' αὐτῶν. Αὐτοὺς] τοὺς φυ-
 γάδας] τοῦτο γὰρ ἱπακοιστέον. τὸ ἐξῆς, στρατεύουσι καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς
 προσλαβόντες. 9. Τὴν πόλιν] τὴν πόλιν Θουκυδίδειον, τῇ πόλει κοινόν.
 11. Ἐπέθοντο] οἱ Ἐπιδαμνιοὶ δηλονότι. 12. Ἴσθμὸς] γῆ ἀμφιθάλασ-

obiter rogo, a quibus audivistis ?
 nempe ab Euripide. Πρὸς σοῦ μὲν,
 ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον, τά τ'
 ἐχθρὰ μισεῖν. Vid. Æschylum 2.
 Diodor. 599. b. Pindarus apud
 Stobæum, p. 307. ἘΠΗΡΕΑ-
 ΖΟΝΤΑ' τι, καὶ παθεῖν ἔοικε. WASS.
 Add. Salmas. Observat. ad Jus.
 Attic. et Rom. p. 288. DUK.
 2. δὲ A.B.g.h.
 3. ἐδέοντό τε σφᾶς C.a.
 4. articulum ante Κορ. omisi
 cum A.B.C.F.G.H.
 5. οἱ δὲ] ὡς δὲ οἱ g.h.i.
 οὐδὲ A.
 6. ἀλλὰ om. g.h.
 ἐπ' αὐτοῖς] ἐαντοῖς A.B.C.h.

7. τεσσ. ναυσὶ A.B.C.F.G.H.
 f.g. vulgo ναυσὶ τεσσ.
 ὡς] om. a.
 8. αὐτοὺς post καταζόντες omisi
 cum A.B.C.F.G.H.K.L.N.O.a.
 b.c.e.i.
 ἰλλυρικοὺς H.K.N.i.
 9. τὴν πόλιν A.B.C.F.G.H.N.
 a.c.e.f.g.h. cum Prisciano: ceteri
 τῇ πόλει.
 ἐπιδαμνίων] κορίνθιον g.
 τε] δὲ C.
 10. ἰέναι H.
 11. χρῆσασθαι A.B.F.G.H.K.
 L.N.O.b.c.d.g.h.i. vulgo χρῆσε-
 σθαι.
 Κερκ.—ἐκ] om. L.

rinthii exercitum et classem, plurium civitatum navibus et pecunia auctam, parant.

δ', ὡς αὐτοῖς ἐκ τῆς Ἐπιδάμου ἦλθον ἄγγελοι ὅτι πολιορκοῦνται, παρεσκευάζοντο στρατιάν, καὶ ἅμα ἀποικίαν ἐς τὴν Ἐπίδαμον ἐκήρυσσον, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἱεναί· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὲν μὴ ἐθέλοι συμπλεῖν, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας, 5 πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας μένειν. ἦσαν δὲ καὶ οἱ πλείοντες πολλοὶ καὶ οἱ τὰργύριον καταβάλλοντες. ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν Μεγαρέων ναυσὶ σφᾶς συμπροπέμψειν, εἰ ἄρα κωλύοιντο ὑπὸ Κερκυραίων πλεῖν· οἱ δὲ παρεσκευάζοντο αὐτοῖς ὀκτῶ ναυσὶ συμπλεῖν, καὶ 10 Παλῆς Κεφαλλήνων τέσσαρσι. καὶ Ἐπιδουρίων ἐδεήθησαν, οἱ παρέσχον πέντε, Ἑρμιονῆς δὲ μίαν καὶ Τροιζήνιοι δύο, Λευκάδιοι δὲ δέκα καὶ Ἀμπρακιῶται ὀκτῶ. Θηβαίους δὲ χρήματα ἤτησαν καὶ Φλιασίους, Ἡλείους δὲ ναῦς τε κενὰς καὶ χρήματα. αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες 15 παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὀπλίται.

28.
Corcyraei frustra de pace agunt.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπίθοντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν, ἐλθόντες ἐς Κόρινθον μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Σικυωνίων πρέσβεων, οὓς παρέλαβον, ἐκέλευον Κορινθίους τοὺς ἐν

σος. 1. Πολιορκοῦνται] οἱ Ἐπιδάμιοι. 3. Ἐπὶ τῇ ἴσῃ] λείπει τιμῆ. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ ἱεναί, τοῖς Ἐπιδάμιοις δηλονότι, ἵνα κακεῖ ἔχοιεν πάντα ὡς ἐν Κόρινθῳ. 4. Εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα] τουτέστιν εἴ τις οὐ βούλεται ἀπιεῖναι, ἀλλὰ ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, διδόντω δραχμὰς πεντήκοντα, καὶ μενέτω, φησὶν, ἐν Κόρινθῳ οἰκῶν. 11. Παλῆς] Παλῆς, ὡς Μεγαρῆς. πόλις δὲ ἡ Παλὴ τῆς Κεφαλληνίας· τετράπολις γὰρ ἐστὶν ἡ Κεφαλληνία, Παλὴ, Κράναια, Σαμαία, Πράναια. 17. Παρασκευὴν] τὴν οἰκονομίαν τοῦ πολέμου. 19. Παρέλαβον] ἵνα αὐτοῖς ὡς μάρτυρες τῶν

1. ἐκ τῆς] om. P.

5. ἐθέλοι A.B.F.H.I.K.P.b.h.
vulgo ἐθέλει.

6. κορινθίους B.K.N.c.d.e.g.h.i.
cum Tusano.

7. τὰργύριον A.B.F.H.a.f.g.h.
vulgo τὸ ἀργύριον.

9. συμπροπέμψειν A.B.F.H.K.
N.a.f.g.h. vulgo συμπροπέμψαι.

11. παλῆεις correctus H.
κεφαλῆων B.h. Vide Eustath.
ad Dionys. 431. et ad Od. I. p.
1396. Duk.

14. ἡλείους δὲ A.B.F.H.a. vulgo
ἡλείους τε.

17. ἐπεὶ C.K.L.N.P.Q.c.d.e.

19. ἐν om. d.

Ἐπιδάμνω φρουρούς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν, ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου. εἰ δέ τι ἀντιποιῶνται, δίκας ἤθελον δοῦναι ἐν Πελοποννήσῳ παρὰ πόλεσιν αἷς ἀν ἀμφότεροι ζυμβῶσιν ὀποτέρων δ' ἀν δικασθῆ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν. ἤθελον δὲ καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς μαντεῖα ἐπιτρέψαι. πόλεμον δὲ οὐκ εἶων ποιεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἀναγκασθῆσθαι ἔφασαν, ἐκείνων βιαζομένων, φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων μᾶλλον, ὠφελείας ἕνεκα. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ἦν τὰς τε ναῦς καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ Ἐπιδάμνου ἀπάγωσι, βουλευέσθαι· πρότερον δὲ οὐ καλῶς ἔχειν τοὺς μὲν πολιορκεῖσθαι, αὐτοὺς δὲ δικάζεσθαι. Κερκυραῖοι δὲ ἀντέλεγον, ἦν καὶ ἐκείνοι τοὺς ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀπαγάγωσι, ποιήσειν ταῦτα· ἐτοῖμοι δὲ εἶναι καὶ

τῶν λόγων, ἣ ἵνα αὐτοὺς αἰδεσθῶσιν οἱ Κορίνθιοι. σημειῶσαι τὸ παρέλαβον ἐπὶ τοῦ φιλικῆς ἔλαβον, καὶ ὡς συναγωνιστάς. 2. Δίκας ἤθελον δοῦναι] ἐπιτρέψαι δικαστηρίῳ καὶ κριθῆναι ἐβούλοντο. Δίκας ἤθελον δοῦναι, ἀντὶ τοῦ ἔλεγον δίκας ἀμφοτέροις δίδουσι, αὐταῖς τε Κορινθίους καὶ Κερκυραίους, δικάσασθαι ἔθα βούλονται καὶ συμφανήσωσιν. 4. Δικασθῆ] ἀπαφανθῆ. 5. Ἦθελον δὲ καὶ] ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντεῖον, τίσι νέμει τὴν ἀποικίαν καὶ τὰ δίκαια. Καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς] ἴσως γὰρ οὐκ ἐπίθοντο τὸν χρῆσμον, ὃν ἔλαβον οἱ Ἐπιδάμνιοι διὰ Κορινθίους. 6. Ἐπιτρέψαι] τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κρίσεως δοῦναι. Εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ οὐκ ἐθελήσουσι παῦσαι τὸν πόλεμον. 7. Βιαζομένων] ἀντὶ τοῦ βιαζόντων. 8. Οὓς οὐ βούλονται] οἱ Κερκυραῖοι, οὐχὶ οἱ Κορίνθιοι. Ἐτέρους] ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων. ἢ ἑτέρους λέγει μᾶλλον φίλους τῶν παρόντων φίλων. Τῶν νῦν ὄντων] τῶν νῦν ἰσχυόντων. λέγει δὲ Ἀθηναίους. 10. Καὶ τοὺς βαρβάρους] τοὺς Ταυλαντίους. 11. Ἀπαγάγωσιν] ἀποστήσωσιν. 13. Ἀντέλεγον] οὐκ ἐναντία ἔλεγον, ἀλλὰ ἴσα· ὡς ἀντίθεος ὁ ἰσῆθεος. 14. Ἐτοῖμοι

1. φρουράς e.
2. αὐτοῖς τοῦ ἐπιδ. K.
- δ' ἔτι L.N.
3. ἀμφότεροι] om. i.
5. τούτους C.c.
- τὸ—μαντεῖον A.
- ἐν τῶ ἐν δ. K. ἐν τῶ δ. d.
7. ἔφασκον g.
8. οὓς ἀν βούλονται f.
9. μᾶλλον] om. f.
10. αὐτοῖς] om. pr. a.

11. ἀπαγάγωσι C.K.L.O.b.c. d.e.i.
- βουλευέσασθαι C.a.b.c.e.f. βούλεσθαι Q.
12. αὐτοὺς A.B.F.H.K.L.N. O.a.f.g.h.i. vulgo ἑαυτούς.
13. ἦν ἐκείνον g.
14. ἀπαγάγωσιν A.B.F.H.a.d. e.f.g.h. ceteri ἀπάγωσι.
- ἐτοῖμα e.
- καὶ] om. a.

29.
Corinthiis
bellum in-
dicentibus,
fit navalis
pugna, qua
vincunt
Corcyraei.

ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν, σπονδὰς ποιήσασθαι
ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται. * Κορίνθιοι δὲ οὐδὲν τούτων ὑπή-
κουον, ἀλλ' ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες καὶ οἱ
ἔξυμμαχοὶ παρῆσαν, προπέμψαντες κήρυκα πρότερον πό-
λεμον προερούντα Κερκυραίοις, ἄραντες ἐβδομήκοντα ναυ- 5
σὶ καὶ πέντε, δισχιλίοις τε ὀπλίταις, ἔπλεον ἐπὶ τὴν
Ἐπίδαμνον Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσοντες· ἐστρατή-
γει δὲ τῶν μὲν νεῶν Ἀριστεύς ὁ Πελλίχου καὶ Καλλι-
κράτης ὁ Καλλίου καὶ Τιμάνωρ ὁ Τιμάνθους, τοῦ δὲ πε-
ζοῦ, Ἀρχέτιμος τε ὁ Εὐρυτίμου καὶ Ἰσαρχίδας ὁ Ἰσάρ- 10
χου. ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ τῆς Ἀνακτορίας γῆς,
οὗ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν, ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
Ἀμπρακικοῦ κόλπου, οἱ Κερκυραῖοι κήρυκά τε προέπεμ-
ψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατίῳ ἀπερούντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς,
καὶ τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, ζεύξαντές τε τὰς παλαιὰς, 15

δὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐτοιμῶς ἔχουσιν, εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται, σπονδὰς ποιήσα-
σθαι, μένειν ἐν Ἐπίδαμνῳ καὶ τοῖς πεμφθέντας Κορινθίων καὶ τοῖς πεμφθέν-
τας Κερκυραίων, μὴδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν, ἕως ἂν δίκας δώσωσι. 1.
Κατὰ χώραν] ἐφ' ἡσυχίας, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι. 4. Προ-
πέμψαντες κήρυκα] ἕρα πῶς κατεφρόνουσιν οἱ Κορίνθιοι· οὐ γὰρ λάθρα ἐβού-
λοντο πλεῖν. κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. 6. Δισχιλίοις τε ὀπλί-
ταις] καὶ μὴ ἄνω τρισχιλίοις ἡτοίμαζον. ῥητέον οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρεία
τῶν χιλίων ἢ καταφρονούντες τῶν Κερκυραίων τοῦτο ποιῶσι. 11. Τῆς
Ἀνακτορίας γῆς] ἢ Ἀνακτορία γῆ τῆς ἡπείρου. ἐστὶ δὲ τὸ Ἄκτιον λιμῆν.
14. Ἐν ἀκατίῳ] ἵνα εἰρηρικῶς φρονούντες δηλώσωσιν. Ἀπερούντα] ἀπαγο-
ρεύοντα, ἀποστρέφοντα, τὰ ἐναντία ἐρούντα. 15. Ἐπλήρουν] ἀνδρῶν δη-
λοῦσι. Ζεύξαντες] ζυγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι. εὐτρε-
πίσαντες, τοὺς ζυγοὺς ἀρμόσαντες ἐν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἔθος ἔχουσιν αἰρεῖν
αὐτοὺς ἀπὸ τῶν οὐ πλεουσῶν νεῶν. Τὰς παλαιὰς] οὐδεμία καινὴ ναῦς ἦν,
εἴγε τὰς μὲν ἔξευξαν διαλελυμένας οὖσας καὶ ζυγωμάτων προσδεηθείσας εἰς

1. ὥστε] om. L.O.P.a.
Quod vulgo post σπονδὰς legi-
tur δέ, recte omittit Poppo.
4. παρῆσαν] om. a.
5. προσερούντα d. ἀγγελούντα a.
8. δέ] μὲν e.
πέλλίχου A.B.C.F.G.H.I.K.L.
N.O.g. vulgo πελλίκου. Vid.Koen.

ad Greg. Cor. p. 135.
9. μαλλίων L.
10. ἐρυτίμου P.Q.
11. ἐπεὶ C.K.Q.c.d.e.i.
13. ἀμπρακικοῦ A.B.g.
14. ἀκτίῳ F.G.H.I.K.L.N.O.
P.i.
15. παλαιὰς] πολλὰς Coraēs.

ὥστε πλοῖμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες.
ὡς δὲ ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν
Κορινθίων καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐπεπλήρωαντο οὕσαι ὀγδοή-
κοντα (τεσσαράκοντα γὰρ Ἐπίδαμνον ἐπολιοῦντες), ἀν-
5 ταναγόμενοι καὶ παραταξάμενοι ἐναυμάχησαν· καὶ ἐνί-
κησαν οἱ Κερκυραῖοι παρὰ πολὺ, καὶ ναῦς πεντεκαίδεκα
διεφθείραν τῶν Κορινθίων. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ξυπέ-
βη καὶ τοὺς τὴν Ἐπίδαμνον πολιορκῶντας παραστήσα-
σθαι ὁμολογία ὥστε τοὺς μὲν ἐπὶ ἡλύδας ἀποδόσθαι, Κο-
10 ρινθίους δὲ δῆσαντας ἔχειν, ἕως ἂν ἄλλο τι δοῖται. * μετὰ 30.
δὲ τὴν ναυμαχίαν οἱ Κερκυραῖοι τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ Hi dum
graviter ex-

συναχόν, τὰς δὲ ἐπισκεύαταν. 1. Ἐπισκευάσαντες] ἐπισκευάζω τὸ ἐκ πα-
λαιότητος εἰς νέαν κατάστασιν εἰδοποιῶ, καὶ ἐπισκευαστής, ὁ τῶν σαθρῶν
οἰκοδόμος. Ἐπισκευάσαντες, ἐκ σαθρότητος νέας ποιήσαντες. 2. Εἰρηναῖον]
εἰρήνης ποιητικόν. 4. Τεσσαράκοντα] πρὶεῖπε γὰρ ὅτι ἑκατὸν εἴκοσιν εἶχον.
5. Ἐναυμάχησαν] τὴν ναυμαχίαν ταύτην οὐκ ἀκριβῶς διηγείται, πρὸς βυτέραν
ἴσως οὖσαν αὐτοῦ. διὰ δὲ τῆς φθορᾶς τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν τὴν ἐπικράτειαν
αὐτῶν δηλοῖ. καὶ αὐταὶ μὲν τελείως διεφθάρησαν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐτραυματί-
σθησαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἐλήφθησαν ἱκανοί. 6. Παρὰ πολὺ] ἀντὶ τοῦ σφό-
δρα, διαφερόντως, μᾶλλον ἢ πολὺ. 7. Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ] δευτέραν νύκτα
λέγει τῶν Κερκυραίων. 9. Ἐπὶ ἡλύδας] ξένους. Ἀποδόσθαι] παλῆσαι.
Κορινθίους δὲ δῆσαντας] οὗτοι ἐδέθησαν. καὶ οἱ ἐν Ἐπιδάμῳ ἄλλοι Κορίν-
θιοὶ εἰσι. 11. Τροπαῖον] Τροπαῖον ἢ παλαιὰ Ἀτθίς, ἧς ἔστιν Εὐπολις,
Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· τρόπαιον ἢ νέα Ἀτθίς, ἧς ἔστι Μέναν-

2. ὁ] om. d.i.
τέ] om. e.g.h.
3. αἱ] om. g.
ὀγδοήκοντα] Septuaginta habet
Diodorus.
4. ἀνταναγόμενοι A.B.C.F.G.H.
I.L.N.O.a.b.c.f.g.h.i. ceteri ἀν-
ταναγόμενοι.
6. οἱ om. Schol. Aristophan.
Plut. 445. Wass.
καὶ ναῦς τε π. C.K.L.O.d.e.
7. κορ.] πολεμίων L.O.
δὲ αὐτῇ] αὐτῇ δὲ a.b.
συνέβη b.d.
11. Τροπαῖον] Τρόπαιον, quod
Gr. habet, sæpissime etiam apud
alios legitur. Hoc Eustath. ad

Homer. Il. ε'. p. 531. et Odys.
π'. p. 1800. κοῖνον, τροπαῖον au-
tem Ἀττικὸν esse dicit Schol. Ari-
stoph. Plut. 453. et ex eo Suid.
h. v. τροπαῖον veterum Atticorum,
τρόπαιον recentiorum esse. Ita-
que, si hos sequimur in Thucy-
dide ubique scribendum est τρο-
παῖον. Add. Etymol. M. h. v.
Leucimnen rursus memorat in
fin. hujus Cap. I. 47. et 3, 79.
De ea vid. Palmer. Græc. Ant.
2, 10. p. 352. et 361. cujus e-
mendatio loci Plin. H. N. 4, 12.
etiam Harduino in mentem ve-
nit. Duk.

ercent imperium maritimum.

τῇ Λευκίμῃ τῆς Κερκύρας ἀκρωτηρίῳ, τοὺς μὲν ἄλλους οὓς ἔλαβον αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν, Κορινθίους δὲ δῆσαντες εἶχον. ὕστερον δὲ, ἐπειδὴ οἱ Κορινθιοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι ἠσσημένοι ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, τῆς θαλάσσης ἀπάσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκείνα τὰ χωρία οἱ 5 Κερκυραῖοι, καὶ πλεύσαντες εἰς Λευκάδα τὴν Κορινθίαν ἀποικίαν τῆς γῆς ἔτεμον, καὶ Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίγειον ἐνέπρησαν, ὅτι ναῦς καὶ χρήματα παρέσχον Κορινθίοις. τοῦ τε χρόνου τὸν πλείστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐκράτουν τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς τῶν Κορινθίων ξυμμά- 10 χους ἐπιπλέοντες ἔφθειρον, μέχρι οὗ Κορινθιοὶ περιόντι τῷ θέρει πέμψαντες ναῦς καὶ στρατιάν, ἐπεὶ σφῶν οἱ ξύμμαχοι ἐπόνουν, ἐστρατοπεδεύοντο ἐπὶ Ἀκτίῳ καὶ περὶ τὸ Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος, φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε Λευκάδος καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅσαι σφίσι φίλιαί ἦσαν. 15 ἀντεστρατοπεδεύοντο δὲ καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπὶ τῇ Λευκίμῃ ναυσὶ τε καὶ πεζῶ. ἐπέπλεόν τε οὐδέτεροί ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὸ θέρος τοῦτο ἀντικαθεζόμενοι χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου ἐκάτεροι.

ἄρος καὶ οἱ ἄλλοι. 7. Τῆς γῆς ἔτεμον] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις. Καὶ Κυλλήνην] ἄλλη Κυλλήνη τῆς Ἀρκαδίας. Ἐπίγειον] ἐπίγειόν ἐστι πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων, ὥσπερ ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἡ Νίσαια τῆς Μεγαρίδος· δύνασαι δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίῳ χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσι. 9. Τοῦ τε χρόνου τὸν πλείστον] αἰὶ ὁ Θουκυδίδης τὸν πλείστον ἀρσενικῶς. 11. Περιόντι] ἐμισταμένῳ. 13. Ἐπόνουν] ὑπὸ τῶν Κερκυραίων. Τὸ Χειμέριον] οὕτω καλεῖται τόπος. 18. Ἀντικαθεζόμενοι] ἀντιστρατοπεδεύ-

1. λευκιμμη B.F.H.f.g. λευκο-
μμη a.
κερκυραίας C.L.O.P.
6. τῆν] τῶν g.
8. ante κυρ. omisi articulum
cum A.B.C.F.H.I.L.N.O.a.b.c.
d.e.f.
9. τὸν] τὸ B.C.K.L.O.d.h.i.
10. ἐκράτουν A.B.F.H.a.g.h.

ceteri ἐπεκράτουν.

11. ἔφθειραν C.I.K.L.b.c.
περιόντι Reiskius.
13. ἀντεστρατεύοντο a.f.
ἐπὶ] ἐν a.
16. ἐπὶ τῇ λ.] om. a.
λευκίμμη B.F.H.f.g.h.
17. ἐπέπλεον δὲ K.L.O.

* Τὸν δ' ἐναυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν ὕστερον, οἱ Κορίνθιοι ὀργῇ φέροντες τὸν πρὸς Κερκυραίους πόλεμον ἐναυπηγῶντο καὶ παρεσκευάζοντο τὰ κράτιστα νεῶν στολόν, ἐκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐρέτας, μισθῶ πείθοντες. πυνθανόμενοι δὲ οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἐφοβῶντο, καὶ (ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔσπονδοι, οὐδὲ ἐσεγράψαντο εαυτοὺς οὔτε ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς οὔτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων) ἔδοξεν αὐτοῖς ἐλθῶσιν ὡς τοὺς Ἀθηναίους ζυμμάχους γενέσθαι καὶ ἀφέλειάν τινα πειρᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν εὐρίσκεισθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι πυνθόμενοι ταῦτα ἤλθον καὶ αὐτοὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρεσβευσόμενοι, ὅπως μὴ σφίσι πρὸς τῶν Κερκυραίων ναυτικῶ τὸ Ἀττικὸν προσγενόμενον ἐμπόδιον γένηται θέσθαι τὸν πόλεμον ἢ βούλονται. καταστάσης δὲ ἐκκλησίας ἐς ἀντιλογίαὶν ἤλθον, καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι ἔλεξαν τοιαύδε.

* « ΔΙΚΑΙΟΝ, ᾧ Ἀθηναῖοι, τοὺς μῆτε εὐεργεσίας με-

οιτες. 2. Ὀργῇ φέροντες] ὀργιζόμενοι, διὰ τὸν πόλεμον τῶν Κερκυραίων. 7. Οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔσπονδοι] οὐκ ἐσεγράφησαν ταῖς σπονδαῖς. Ἐσπονδοὶ] φίλοι. κυρίας δὲ ἔσπονδος ὁ ἀπὸ πολέμου. 17. Δίκαιον, ᾧ Ἀθηναῖοι] οὔτε εὐεργεσίας ἀφείλετε, ᾧ Ἀθηναῖοι, οὔτε συμμαχίαν ἢ ἡμῖν ἢ τοῖς Κορινθίοις. δίκαιον οὖν ἐστὶ τοὺς πρὸς τοιοῦτους ἤκοντας δεησομένους ἐπικουρίας, πρῶτον ἀναδιδάξαι ὅτι μάλιστα συμφέροντα δέονται. Δίκαιον ἀντὶ τοῦ εὐλογον. Ἡ τοῦ Κερκυραίου δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται ἢ περὶ τὸ δίκαιον, ἢ δὲ τοῦ Κορινθίου μᾶλλον τὸ δίκαιον ἢ περὶ τὸ συμφέρον· οἱ γὰρ Κορίνθιοι σύμμαχοι ἦσαν, οἱ δὲ Κερκυραῖοι ναῦς εἶχον ἑκατὸν εἴκοσι. Τοὺς

4. νεῶν] τῶν νεῶν K.d.
ἀγείραντες C.a.c. ἐγείροντες K.
L.O.P.

5. καὶ] om. a.
7. ἑλλήνων] ἀλλήλων K.d.i.
8. ἐσεγράψαντο A.B.F.H.I.a.e.
f.g.h. ἐέγραψαντο N. vulgo ἐπεγράψαντο.

10. ἀθηναίων C.c.
13. τὸ—ναυτικὸν C.
κερκυραῖω F.H.

14. ante τὸ omisi καὶ cum A.
B.F.H.a.g.

ἀττικὸν A.B.F.H.K.N.d.f.g.h.
i. et correctus O. αὐττικὸν a. ceteri αὐτῶν. in C. hæc καὶ τὸ αὐτῶν προσ. a recentiore manu sunt, supra quinque ferme litteras e-rasas.

15. βούλονται K.
δὲ τῆς ἐκκλ. e.

31.
Corinthii maximas copias comparant. Quo metu compulsi Corcyraei, qui adhuc neque Atheniensibus, neque Lacedaemoniis societate juncti erant, ab illis auxilia petunt. Sed etiam Corinthii Athenas mittunt legatos, qui Atheniensium opem illis detrahere conentur. Utrique in concione Atheniensium audiuntur.

32—36.
Oratio Corcyraeorum.

“ γάλης μήτε ζυμμαχίας προφειλομένης ἤκοντας παρὰ
 “ τούς πέλας ἐπικουρίας, ὡσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν, δεησο-
 “ μένους ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν ὡς καὶ ζύμ-
 “ φορα δέονται, εἰ δὲ μὴ, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια, ἔπειτα
 “ δὲ ὡς καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἔξουσιν· εἰ δὲ τούτων 5
 “ μηδὲν σαφὲς καταστήσουσι, μὴ ὀργίζεσθαι ἢ ἀτυχῶ-
 “ σι. Κερκυραῖοι δὲ μετὰ τῆς ζυμμαχίας τῆς αἰτήσεως
 “ καὶ ταῦτα πιστεύοντες· ἐχῦρὰ ὑμῖν παρέξεσθαι, ἀπέ-
 “ στειλαν ἡμᾶς. τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρὸς τε
 “ ὑμᾶς ἐς τὴν χρεῖαν ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα αὐ- 10
 “ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀξύμφορον. ζύμμαχοί τε γὰρ οὐδενός
 “ πῶ ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἐκούσιου γενόμενοι νῦν ἄλλαν τοῦτο
 “ δεησόμενοι ἤκομεν, καὶ ἅμα ἐς τὸν παρόντα πόλεμον
 “ Κορινθίων ἔρημοι δι’ αὐτὸ καθέσταμεν, καὶ περιέστηκεν
 “ ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη, τὸ μὴ ἐν ἄλλο- 15

μήτε εὐεργεσίας] ἡμᾶς τοὺς Κερκυραῖους. 1. Παρὰ τοὺς πέλας] πέλας
 τῇ γνώμῃ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ Κέρκυρα πέλας τῶν Ἀθηναίων. 5. Τὴν χάριν]
 τὴν ἀντίχαριν. Βέβαιον] σημειῶσαι, τὸ βέβαιον θηλυκῶς. 6. Καταστή-
 σασιν] ἀπαδείξουσιν. τούτέστιν, εἰ τοιαῦτα ἀποδείξουσιν ἑαυτοὺς ζητοῦντας,
 ἐπιτυχεῖν εἶεν ἂν ἄξιοι· εἰ δὲ μὴ, ἀποτυγχάνειν. δεκνύουσι δ’ ἑαυτοὺς ἔχον-
 τας μᾶλλον ταῦτα καὶ δικαίως ἐπιτυχεῖν ἂν δέονται. Μὴ ὀργίζεσθαι] ἀπὸ
 κοινοῦ τὸ δίκαιον. 7. Κερκυραῖοι δὲ] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Μετὰ τῆς
 ζυμμ. τῆς αἰτ.] μετὰ τῆς αἰτήσεως συμμαχίας. 9. Τετύχηκε δὲ] δεύτε-
 ρον τοῦτο προοίμιον. Τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα] τὸ ἰδιοπραγμανεῖν καὶ ἡσυχάζειν
 λέγει ἐπιτήδευμα. Ἄλλως. Ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἴποιμι ἂν τὸ αἰρεῖσθαι αὐ-
 τοὺς ἕως νῦν (ὡς κατιῶν φησι) μηδενὶ ζυμμαχεῖν· νῦν γὰρ, φησί, καὶ δεό-
 μεθα ἡμεῖς, καὶ ἂν, εἰ πρὶν ξυμμαχοῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαβεῖν,
 ἀποτυγχάνομεν. Πρὸς τε ὑμᾶς] ὅσον ἐς τὴν κρίσιν τὴν ἡμετέραν. 11.
 ζύμμαχοί τε γάρ] καθὼς ἔρημοὶ ἐσμεν ζυμμαχίας. 15. Σωφροσύνη] ἡ

1. προφειλομένης K.L.M.O.a.c.
 d.e.f.g. προσφειλομένης C.G. πρω-
 φειλομένης I.

4. ὅτε A.

γέ] τε B.g.h. om. A.

6. σαφές] om. pr. g.

8. παρέξασθαι M.

11. ζύμμαχοι] Huc spectat
 Hermogenis Scholiasta, p. 44.
 Ed. Aldinae, σύμμαχοι perperam

scribens. Wass.

12. Post πρὸ τοῦ omisi χρόνον
 cum A.B.F.H.Q.a.g.h.

14. αὐτὸ] αὐτῶν a. αὐτὸ τοῦτο f.
 καθέσταμεν A.B.C.G.H.I.L.N.
 O.Q.a.c.d.e.f.g.h.i. καθέστημεν K.
 M. κατέσταμεν F. vulgo κατέστη-
 μεν.

15. ἡμῖν a.

“ τρία ξυμμαχία τῆ τοῦ πέλας γνώμη ξυγκινδυνεύειν,
 “ νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη. τὴν μὲν οὖν γενο-
 “ μένην ναυμαχίαν αὐτοὶ κατὰ μόνας ἀπεωσάμεθα Κο-
 “ ρινθίους· ἐπειδὴ δὲ μείζονι παρασκευῇ ἀπὸ Πελοπον-
 5 “ νήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐφ’ ἡμᾶς ἄρμηνται,
 “ καὶ ἡμεῖς ἀδύνατοι ὁρῶμεν ὄντες τῆ οἰκείᾳ μόνον δυνά-
 “ μει περιγενέσθαι, καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος εἰ ἐσό-
 “ μεθα ὑπ’ αὐτοῖς, ἀνάγκη καὶ ὑμῶν καὶ ἄλλου παντὸς
 “ ἐπικουρίας δεῖσθαι, καὶ ξυγγνώμη, εἰ μὴ μετὰ κα-
 10 “ ^{εἰσε} δόξης δὲ μᾶλλον ἀμαρτία, τῆ πρότερον ἀπραγ-
 “ μοσύνη ἐναντία τολμῶμεν. * γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθο- 33.
 “ μένοις καλὴ ἢ ξυτυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας
 “ χρείας, πρῶτον μὲν ὅτι ἀδικουμένοις καὶ οὐχ ἐτέρους
 “ βλάπτουσι τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε, ἔπειτα, περὶ τῶν
 15 “ μεγίστων κινδυνεύοντας δεξάμενοι, ὡς ἂν μάλιστα μετ’
 “ ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθεῖσθε, ναυτικόν

το καλον χ δίκαιον

το συμφερον

ἰδιωτεία καὶ ἀπραγμοσύνη. 1. Τῆ τοῦ πέλας γνώμη] πολλάκις ἀδίκῳ
 αἴσῃ, εἰ κατὰ πατέρων ἢ κατὰ ἱεροῦ στρατεύειν. 2. Τὴν μὲν οὖν] τρίτον
 προσίμιον. Γενομένην ναυμαχίαν] λείπει ἢ κατὰ. 5. Ἐφ’ ἡμᾶς] καθ’
 ἡμῶν. 7. Περιγενέσθαι] τῶν Κορινθίων. Ἐσόμεθα ὑπ’ αὐτοῖς] Ἀττικῇ
 ἢ σύνταξις, εἰμὶ ἰπὸ σοί. ἤγουν εἰ δουλασθῆμεν αὐτοῖς. 10. Ἀπραγμο-
 σύνη] ἀπραξία. 11. Γενήσεται δὲ ὑμῖν] ἐντέυθεν οἱ ἀγῶνες. 12. Καλὴ
 ἢ ξυτυχία] συμφέρουσα ἢ ἐπιτυχία τῆς χρείας. Ξυτυχία χρείας] περι-
 φραστικῶς ἡ χρεία. 13. Πρῶτον μὲν] τὸ δίκαιον πρῶτον. Οὐχ ἐτέρους
 βλάπτουσι] ὡσπερ οἱ Κορινθιοί. 14. Τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε] ἤγουν
 βοηθήσετε. Ἐπειτα] τὸ συμφέρον δεύτερον. 16. Μαρτυρίου] τὸ μαρτύ-

2. οὖν] om. g.

3. κορινθίους C.

6. μόνον] om. d.i. post δυνάμει
ponit e.

8. primam καὶ om. d.

11. δὲ καὶ ὑμῖν g.

12. ξυμμαχία B.g.h. cum Tu-
sano.

15. Μετ’ ἀειμνήστου μαρτυρίου]
Scholiastes ita loquitur, quasi
observatione dignum sit μαρτύ-
ριον neutro genere a Thucydide
dici. Schol. Rostg. et Cass. ad-

dunt, hoc apud solum Thucydi-
dem inveniri. Falluntur. Etiam
 e Xenophonte adfertur in Lexi-
 cis, et est apud Plutarchum cum
 alibi, tum in Public. p. 195. Ed.
 Steph. Thom. Magist. hæc verba
 Thucydidis laudans in μαρτύριον,
 dicit elegantius esse μαρτύριον,
 quam μαρτυρία. Et tamen μαρτύ-
 ρία multis locis in Demosthene,
 Æschine, et aliis Atticis Scrip-
 toribus legitur. DUK.

16. καταθήσθε F.H. in C. η α cor-

7ο συμπερον

“ τε κεκτήμεθα, πλὴν τοῦ παρ’ ὑμῖν, πλείστον. καὶ σκέ-
 “ ψασθε, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, ἢ τίς τοῖς πολεμίοις
 “ λυπηροτέρα, εἰ ἢν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ
 “ χάριτος ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῖν προσγενέσθαι, αὕτη
 “ πάρεστιν ἀτεπάγγελτος, ἄνευ κινδύνων καὶ δαπάνης 5
 “ διδοῦσα ἑαυτὴν, καὶ προσέτι φέρουσα ἐς μὲν τοὺς πολ-
 “ λούς ἀρετὴν, οἷς δὲ ἐπαμυνεῖτε, χάριν, ὑμῖν δ’ αὐτοῖς
 “ ἰσχύν· ἃ ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ ὀλίγοις δὴ ἅμα πάντα
 “ ξυνέβη, καὶ ὀλίγοι ζυμμαχίας δεόμενοι, οἷς ἐπικα-
 “ λῶνται, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον οὐχ ἤσπον διδόντες ἢ 10
 “ ληψόμενοι παραγίνονται. τὸν δὲ πόλεμον, δι’ ὄνπερ
 “ χρήσιμοι ἂν εἴημεν, εἴ τις ὑμῶν μὴ οἶεται ἔσσεσθαι,
 “ γνώμης ἀμαρτάνει, καὶ οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαι-
 “ μονίους φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ πολεμησεύοντας, καὶ τοὺς
 “ Κορινθίους δυναμένους παρ’ αὐτοῖς καὶ ὑμῖν ἐχθρούς 15
 “ ὄντας καὶ προκαταλαμβάνοντας ἡμᾶς νῦν ἐς τὴν

ριον οὐδετέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης λέγει. 2. Σπανιωτέρα] μεγίστη. τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα σπάνια, τὰ δὲ χερείονα κτθ. (II. 1, 576.) 3. Ἦν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων] ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω. (Demosth. Olynth. 1. ab initio.) 4. Ἐτιμήσασθε] ἡγοράσατε. 9. Οἷς ἐπικαλῶνται] οὗς ἐπάγονται πρὸς συμμαχίαν.

rectore est loco duarum litterarum capace: vulgo κατάθησθε.

2. Σπανιωτέρα] Verti magis singularis. Noster 7, 68. Κινδύνων αὐτοὶ ΣΠΑΝΙΩΤΑΤΟΙ, οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆνας βλέποντες, πλείστα διὰ τὸ εὐτυχεῖσαι ἀφελούσι. WASS. Theophil. Corydall. §. 57. Exposit. Rhetor. in Fabric. T. 13. Bibl. Gr. male: καὶ σκέψασθε τῆς εὐπραξίας σπανιώτερα. Duk.

3. εἰ] ἢ f. ἢ εἰ Reiskius.

Ἦν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε] Huc respexisse videtur Suidas: Ἐτιμήσασθε. ἀντὶ τοῦ, ἡγοράσατε. Θου-

κυδίδης· ἢν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. Duk.

5. κινδύνων A.B.C.F.G.H.I.a. c.f.g.h. ceteri κινδύνου.

7. Ἀρετὴν] Pro εὐδοξία Harpocrat. Vid. Etymol. ita et Andocides, vid. Suidam. WASS.

8. παντὶ] παρόντι F.H.M.N.a.] b.e.

11. διόπερ A.B.F.g.h.

14. Πολεμησεύοντας] Suidas πολεμησεύειν, πολεμικῶς ἔχειν. θουκυδίδης ἐν τῇ α'. Vid. II. §. 57. Eustath. II. Bas. Ed. 33, 7. et Marcellin. WASS.

15. ἑαυτοῖς b.

16. ἡμᾶς C.

“ ὑμετέραν ἐπιχείρησιν, ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει κατ’ αὐτῶν
 “ μετ’ ἀλλήλων σταῶμεν, μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἀμάρτωσιν
 “ ἢ κακῶσαι ἡμᾶς ἢ σφᾶς αὐτοὺς βεβαιώσασθαι. ἡμέ-
 “ τερον δ’ αὖ ἔργον προτερῆσαι, τῶν μὲν διδόντων, ὑμῶν
 5 “ δὲ δεξαμένων τὴν ζυμμαχίαν, καὶ προεπιβουλεύειν
 “ αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν. * ἦν δὲ λέγωσιν 34.
 “ ὡς οὐ δίκαιον τοὺς σφετέρους ἀποίκους ὑμᾶς δέχεσθαι,
 “ μαθέτωσαν ὡς πᾶσα ἀποικία εὖ μὲν πάσχυσα τιμᾷ
 “ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἀλλοτριῶται· οὐ γὰρ
 10 “ ἐπὶ τῷ δούλοι ἀλλ’ ἐπὶ τῷ ὁμοίοι τοῖς λειπομένοις
 “ εἶναι ἐκπέμπονται. ὡς δὲ ἠδίκουν, σαφές ἐστι· προ-
 “ κληθέντες γὰρ περὶ Ἐπιδάμνου ἐς κρίσιν, πολέμου
 “ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελ-
 “ θεῖν. καὶ ὑμῖν ἔστω τι τεκμήριον ἂ πρὸς ἡμᾶς τοὺς
 15 “ ζυγγενεῖς δρῶσιν, ὥστε ἀπάτη τε μὴ παράγεσθαι ὑπ’ ^{ἡ παρὰ τὴν ἐπιβουλήν}
 “ αὐτῶν, δεομένοις τε ἐκ τοῦ εὐθέως μὴ ὑπουργεῖν· ὁ γὰρ ^{ἡ ἐκ τοῦ εὐθέως}

1. Τῷ κοινῷ ἔχθει] τῇ κοινῇ ἔχθρῃ, ἥγουν ἵνα μὴ κοινὰ ἔχθρᾶι τῶν Κορινθίων γενόμενοι. 2. Μηδὲ δυοῖν] λείπει θάτερον. ἐν ὑπερβατῶ δὲ ἡ σύνταξις. Ὁ δὲ νόσ τοιούτος, μηδὲ ἀποτύχουσι δυοῖν θατέρου, ἢ φθάσαι ἡμᾶς κακῶσαι, ἢ ἑαυτοὺς βεβαιώσασθαι. 4. Προτερῆσαι] προλαβεῖν, πρόχειν, τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. Τῶν μὲν] ἡμῶν δηλονότι. 8. Μαθέτωσαν] ἀμαθεῖς γὰρ εἰσι, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς πονηρίαν. Εὖ μὲν πάσχυσα] ἐπὶ τῆς μητροπόλεως. 10. Ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις] ὁμίτιμι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἐν τῇ μητροπόλει. 11. Ἠδίκουν] οἱ Κορινθιοί. Σαφές ἐστι] προεῖρηται. Προκληθέντες γὰρ] παρακινήθέντες. 13. Τῷ ἴσῳ] τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ, παρ’ οἷς ἡ ἰσότης. Ἐγκλήματα μετελθεῖν] κολάσαι. 16. Ἐκ τοῦ εὐθέως μὴ ὑπουργεῖν] ἀ-

1. ἡμετέραν L.O.
 ἐπιχείρησιν L.O.P.
 αὐτοῖς A.B.C.F.K.d.e.i.
 2. δυοῖν A.B.C.F.I.b.c.d.e.g.h.
 i. ceteri duēin : duēin ἐν Schaeferus
 ad Bos. Ellipsis. p. 184.
 3. ἡμέτερον A.B.C.H.I.N.a.c.
 f.g.h. ceteri ἡμέτερον.
 4. Post δὲ omisi γ’ cum A.B.
 C.F.H.a.f.h. ejus loco γούν ha-
 bent d.i.

6. αὐτοῖς] om. N.
 8. μὲν ἀπ. εὖ π. a.
 9. οὐδὲ γὰρ L.N.
 10. εἶναι τοῖς λειπ. g.
 11. ἐκπέμπεται L.O.P.Q. et P.
 Q. quidem ante εἶναι.
 13. ἐβουλήθησαν A.B.C.F.H.I.
 K.a.c. ceteri ἡβουλ.
 14. τι] om. L.
 15. τε] om. L.O.P.
 16. εὐθέως C.

- “ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς
 “ ἐναντίοις λαμβάνων ἀσφαλέστατος ἀν διατελοίη.
 35. “ * λύσετε δὲ οὐδὲ τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς δεχό-
 “ μενοι ἡμᾶς, μηδετέρων ὄντας ζυμμάχους. εἰρήται γὰρ
 “ ἐν αὐταῖς, τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἤτις μηδαμοῦ ζυμ- 5
 “ μαχεῖ, ἐξείναι παρ’ ὁποτέρους ἀν ἀρέσκηται ἐλθεῖν.
 “ καὶ δεινὸν, εἰ τοῖσδε μὲν ἀπὸ τε τῶν ἐνσπόνδων ἔσται
 “ πληρῶν τὰς ναῦς καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλ-
 “ λάδος, καὶ οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων,
 “ ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης τε ζυμμαχίας εἴρξουσιν 10
 “ καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλοθεν ποθεν ἀφελείας, εἴτα ἐν ἀδική-
 “ ματι θήσονται πεισθέντων ὑμῶν ἀ δεόμεθα. πολὺ δὲ ἐν
 “ πλείονι αἰτία ἡμεῖς μὴ πείσαντες ὑμᾶς ἔξομεν· ἡμᾶς
 “ μὲν γὰρ κινδυνεύοντας καὶ οὐκ ἐχθροὺς ὄντας ἀπά-
 “ σεσθε, τῶνδε δὲ οὐχ ὅπως καλύπται ἐχθρῶν ὄντων καὶ 15
 “ ἐπιόντων γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρ-
 “ χῆς δύναμιν προσλαβεῖν περιόψεσθε, ἣν οὐ δίκαιον,
 “ ἀλλ’ ἢ κακείνων καλύειν τοὺς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθο-
 “ φόρους, ἢ καὶ ἡμῖν πέμπειν, καθ’ ὅ τι ἀν πεισθῆτε,
 “ ἀφέλειαν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς δεξαμένου 20

σκέπτως ὑπηρετεῖν. 1. Ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας] ἀντὶ τοῦ, ὁ μὴδ’ ὅλως λαμβάνων μεταμελείαν ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐχθροῖς ἀσφαλέστατος ἀν διατελοίη. 4. Εἰρήται γὰρ ἐν αὐταῖς] ῥητὸν καὶ διάνοια. τὸ μὲν ῥητὸν ὁ Κερκυραῖος, τὴν δὲ διάνοιαν ὁ Κορίνθιος. 9. Ἀπὸ τῶν ὑμετέρων] κολακεύει λανθανόντων τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἐν ὑποστιγμῇ, ἢ εἰρωνικῶς. Ἐπηκόων] πολλὰκις γὰρ τινες διὰ πενίαν ἐμισθοφόρουσιν καὶ κατὰ τῶν οἰκείων ἐστράτευσιν. λέγει δὲ περὶ Παλέων τῆς Κεφαλληνίας, οἵτινες Ἀθηναίων ὄντες ὑπήκοοι Κορινθίους συνεμάχουν. 16. Ἐπιόντων] καθ’ ἡμῶν. 20. Ἀπὸ τοῦ προφα-

4. γὰρ] δὲ L.

6. ὁποτέροις P.

εὑρέσκηται a.

9. ἀπὸ] ὑπὸ P.

10. εἴρξουσιν A. qui nusquam aliter, plerumque consentientibus B.E. vulgo εἴρξουσιν.

15. δὲ] om. i.

όντων] om. P.Q.

καὶ ἐπιόντων] om. I.N.

16. καὶ] om. g.

18. τὰς—μισθοφορίας I.L.O.

20. μάλιστα δὲ] μάλιστα δὴ G.c.

- “βοηθεῖν. πολλὰ δὲ, ὡσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπέίπομεν, τὰ
 “ξυμφέροντα ἀποδείκνυμεν, καὶ μέγιστον, ὅτι οἱ τε αὐ-
 “τοὶ πολέμιοι ἡμῖν ἦσαν, ὅπερ σαφεστάτη πίστις, καὶ
 “οὔτοι οὐκ ἀσθενεῖς ἀλλ’ ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλά-
 5 “ψαι· καὶ ναυτικῆς καὶ οὐκ ἡπειρωτίδος τῆς ξυμμα-
 “χίας διδομένης, οὐχ ὁμοία ἢ ἀλλοτριώσεις, ἀλλὰ μά-
 “λιστα μὲν, εἰ δύνασθε, μηδένα ἄλλον εἶν κεκτῆσθαι
 “ναῦς, εἰ δὲ μὴ, ὅστις ἐχυρώτατος, τοῦτον φίλον ἔχειν.
 “* καὶ ὅτῳ τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖ- 36.
 10 “ται δὲ μὴ οἱ αὐτὰ πειθόμενος τὰς σπονδάς λύσῃ,
 “γνώτω τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ, ἰσχὺν ἔχον, τοὺς ἐναντίους
 “μᾶλλον φοβῆσον, τὸ δὲ θαρσοῦν μὴ δεξαμένου, ἀσθενὲς
 “ὄν, πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς ἀδέεστερον ἐσόμενον,
 “καὶ ἅμα οὐ περὶ τῆς Κερκυράς νῦν τὸ πλεόν ἢ καὶ
 15 “τῶν Ἀθηναίων βουλευόμενος, καὶ οὐ τὰ κράτιστα αὐταῖς

νοῦς] ἢ προφανῶς, ἢ λάθρα. μάλιστα δὲ φανερώς. I. Βοηθεῖν] λείπει τὸ
 χρῆ, ἵνα γένηται, βοηθεῖν χρῆ. 6. Ἡ ἀλλοτριώσεις] ἢ στερήσεις. 8. Εἰ δὲ
 μὴ] ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίου, ἢν λύει τῷ συμφέροντι. Φίλον ἔχειν] κατὰ
 κοινῷ τὸ δίκαιον. II. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ] τὸ μὲν λύσαι τὰς σπονδάς,
 δεδιὸς ὄν, φοβερὸν ἦν τοῖς Λάκωσι· τὸ δὲ μὴ λύσαι, θαρσοῦν, ἀδέεστερον ἦν
 τοῖς αὐτοῖς. Τὸ λύσαι τὰς σπονδάς, τοῦτο τὸ φόβον ἐμποιοῦν, τοῦτο οὖν
 τὸ κατὰ φόβον ἰσχύον ἔχει, ἡμῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ προσλαμβανόμενων. τὸ δὲ
 θαρσοῦν καὶ εὐελπί, τὸ μὴ ἡμᾶς προσδέξασθαι, ἀσθενὲς ὄν. πρὸς γὰρ τοῖς
 Λακεδαιμονίοις, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἰσχύοντας, τοῦτο ἀδέεστερον ἔσται.
 οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες τὴν τῶν σπονδῶν λύσιν οὐκ ἂν δηλονότι ἐδέξαντο
 τοὺς Κερκυραίους καὶ τὴν ἀπ’ αὐτῶν δύναμιν· καὶ δῆλον ὅτι τὸ δεδιὸς τοῦτο
 ἰσχὺν ἔφερε τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ τῶν Κερκυραίων, φόβον δὲ τοῖς Λακεδαι-

2. οἱ τε] τε οἱ F.H.a.

3. ἡμῖν B.C.F.G.H.I.L.M.f.g.

h. μὲν a. vulgo ἡμῖν.

5. καὶ ante ναυτ. om. f.g.

6. δεδομένης f.

8. ἄχυρώτατος d.

Ἐχυρώτατος] Ἐχυρὸς non tan-
 tum ad loca, sed et personas
 spectat. Plutarch. Solone. ἐχυ-
 ρὸς ἦν πρὸς τοὺς καλοὺς. Apud Jo-
 sephum p. 186. pro ὀχυρώτατον

omnino leg. ἐχυρώτατον, cui fa-
 vet Codex Saub. Noster pag.
 26. 6. Vid. Schol. p. 462. Voce
 ὀχυρώ usi Ælian. V. H. 13, 1.
 Xenoph. D. Halicarn. Wass.

ταῖς

9. ταῦτα g.

10. λύσει F.N.

12. φοβῆσαι f.

15. ἀθηναίων L.O.

αὐτοὺς B.

“ προνοῶν, ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα
 “ πόλεμον, τὸ αὐτίκα περισκοπῶν, ἐνδοιάξῃ χωρίον προσ-
 “ λαβεῖν ὃ ^{καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ} μετὰ μεγίστων καιρῶν οικειοῦται τε καὶ
 “ πολεμοῦται. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας κα-
 “ λῶς παράπλου κείται, ὥστε μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν 5
 “ ἔασαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, τό τε ἐνθένδε πρὸς τὰ
 “ κεῖ παραπέμφαι καὶ ἐς τὰλλα ζυμφορώτατον ἔστι.
 “ βραχυτάτῳ δ’ ἂν κεφαλαίῳ, τοῖς τε ζύμπασι καὶ
 “ καθ’ ἕκαστον, τῶ δ’ ἂν μὴ προσέσθαι ἡμᾶς μάθοιτε,
 “ τρία μὲν ὄντα λόγου ἄξια τοῖς Ἑλλησι ναυτικά, τὸ 10
 “ παρ’ ὑμῖν καὶ τὸ ἡμέτερον καὶ τὸ Κορινθίων· τούτων δ’

μονίσι. θαρσήσαντες δὲ ταῖς σπονδαῖς, καὶ ἀπασάμενοι τοὺς Κερκυραίους, αὐτοῖς μὲν τοῖς Ἀθηναίοις ἀσθενὲς ἦν τὸ θάρσος τοῦτο, ζημιουμένοις τὴν ἐκ τῆς Κερκύρας βόθησαν, τοῖς δὲ πολεμίοις αὐτῶν Πελοποννησίοις ἀσφαλὲς καὶ ἀδέεστερον. 1. Ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα] τὸ ἐξῆς, ὅταν ἐνδοιάξῃ καὶ διατάξῃ χωρίον προσλαβεῖν εἰς τὸν σχεδὸν μέλλοντα πόλεμον, τὸ αὐτίκα περισκοπῶν, ταυτέστι τὴν ἐνπάρχουσαν εἰρήνην. Ὅσον] ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅσον. καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον τὸ οὐ βραδέως, ἀλλὰ ταχύ. 3. Καιρῶν] καιρῶν νῦν, εὐτυχιῶν καὶ ἀτυχιῶν· ἢ μᾶλλον καιρῶν λέγει ἀντὶ τοῦ ἀναγκῶν καὶ κινδύνων. 8. Βραχυτάτῳ δ’ ἂν κεφαλαίῳ] ἐντεῦθεν οἱ ἐπιλογοί. Καὶ καθ’ ἕκαστον, τῶ δ’ ἂν] λείπει τὸ λέγομεν. ἢ δοτικὴ ἀντὶ εὐθείας, ἢ ἡ, μάθοιτε ἂν οἱ τε σύμπαντες καὶ καθ’ ἕκαστον. 9. Μὴ προσέσθαι] μὴ προδῶτε.

1. ὅσον οὕτω M.

Ὅσονοῦ] Pro lectione ὅσον οὕτω faciunt alii quidam Thucyd. loci: ut l. 4. ὅσον δὲ οὐδέπω παρεῖναι. et l. 6. ὅσον οὕτω πάρεσι. ΣΤΕΡΗ. Loca, quæ adfert Stephanus, nihil faciunt pro lectione ὅσον οὕτω. Nam Thucydides non minus sæpe dicit ὅσονοῦ et ὅσονοῦκ, quam ὅσον οὕτω, et ὅσον οὐδέπω. Vid. Ind. Et utrumque recte dici docet Thom. Mag. Porro ubique varie scribitur ὅσονοῦ, ὅσον οὐ, ὅσονοῦκ, et ὅσον οὐκ. DUK.

παρόντα αὐτίκα πόλεμον α.

2. ἐνδοιάξῃ C.

3. τε post οικειοῦται addidi ex A. B.C.F.H.M.N.O.a.b.c.e.f.g.h.i.

4. πολεμεῖται L.O.P.e.

Πολεμοῦται] Convenientius,

quam πολεμεῖσθαι, videtur huic loco esse πολεμοῦσθαι: quod habes et c. 57. duobus in locis. Pro eodem autem et ἐκπολεμοῦσθαι dicitur. ΣΤΕΡΗ. Sed Harpocration dicit ἐκπολεμῶσαι esse εἰς πόλεμον καταστήσασθαι· quod huic loco non convenit. DUK.

Τῆς τε γὰρ Ἰταλίας] Vide Xenophontis Ἑλληνικῶν lib. 6. pag. 585. Ed. Leuncl. et Diod. Siculum, lib. 12. p. 313. Ed. Steph. HUDS.

5. ὥστε] om. C.L.O.P.a.d.i.

6. ἔασαι ναυτικὸν α.

ἐντεῦθεν C.L.O.P.c.d.e.i.

7. ζυμφορώτατον B.F.H.

9. τὸ δ’ A.C.

11. τὸ Κορ.] τὸ τῶν Κορ. g.h.k. τῶν Κορ. A.B.F.H.a.d.c.f.

“ εἰ περιόψεσθε τὰ δύο εἰς ταῦτόν ἐλθεῖν καὶ Κορίνθιοι
 “ ἡμᾶς προκαταλήψονται, Κερκυραίοις τε καὶ Πελοπον-
 “ νησίοις ἅμα ναυμαχήσετε, δεξάμενοι δὲ ἡμᾶς ἔχετε
 “ πρὸς αὐτοὺς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ὑμετέραις ἀγωνίξε-
 5 “ σθαι.”

Τλαῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· οἱ δὲ Κορίνθιοι μετ’
 αὐτοὺς τοιάδε.

* “ ἘΝΑΓΚΑΙΟΝ Κερκυραίων τῶνδε οὐ μόνον περὶ 37—43.
 “ τοῦ δεξασθαι σφᾶς τὸν λόγον ποιησαμένων, ἀλλ’ ὡς Oratio Co-
 “ καὶ ἡμεῖς τε ἀδικούμεν καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰκότως πολε- rinthiorum.
 “ μῶνται, μνησθέντας πρῶτον καὶ ἡμᾶς περὶ ἀμφοτέ-
 “ ρων, οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἵεναι, ἵνα τὴν ἀφ’
 “ ἡμῶν τε ἀξίωσιν ἀσφαλέστερον προειδῆτε, καὶ τὴν
 “ τῶνδε χρεῖαν μὴ ἀλογίστως ἀπάσσηθε. φασὶ δὲ ζυμ-
 15 “ μαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δεξασθαι· τὸ δ’
 “ ἐπὶ κακουργία καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν, ζύμμαχόν
 “ τε οὐδένα βουλόμενοι πρὸς τὰδικήματα οὐδὲ μάρτυρα
 “ ἔχειν, οὔτε παρακαλοῦντες αἰσχύνεσθαι. καὶ ἡ πόλις

3. Ἐξετε] ἰσχύσετε. 8. Ἐναγκαῖον Κερκ.] οὐ μόνον οἱ Κερκυραῖοι λόγον ἐποίησαντο περὶ τοῦ δεξασθαι ὑμᾶς αὐτοὺς, ἀλλ’ ἤδη ἤψαντο καὶ ἡμῶν, κατηγοροῦντες ὅτι παρὰ τὸ εἶκος αὐτοῖς μαχόμεθα. ἀνάγκη τοίνυν ἐστὶ μνησθῆναι ἀμφοτέρων πρότερον, ὅτι οὐ δίκαιος δεξασθε αὐτοὺς καὶ ὅτι προσηκόντως αὐτοῖς μαχόμεθα, εἶτα ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον. 15. Ξύμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον] οὐ συνεμάχησάν τινι διὰ τὴν σωφροσύνην. 16. Ἐπετήδευσαν] μετεχειρίσαντο. 18. Αἰσχύνεσθαι] ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης. Καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα] καὶ ἡ πόλις αὐτῶν συμβαίνει τῇ γνώμῃ τῶν

1. εἰ] ἐν εἰ I.L.M.O.b.c.i.
 ταυτόν A.B.F.H.a.f.g. ταυτό g.
 vulgo τὸ αὐτό.

4. ἡμετέραις A.B.F.H.L.M.N.
 O.a.b.h.

8. ἀναγκαῖον ὃ ἀθηναῖοι f.
 τῶνδε] om. a.

Ἐναγκαῖον—ἀμφοτέρων] Schol.
 in Hermogenem p. 80. Wass.

10. τε] om. L.

11. παρ’ c.

15. πω] που O.P.

16. Ἐπὶ κακουργία—ἔχειν] Hæc
 laudat Schol. Hermogenis, p.
 44. Wass.

οὐκ ἐπ’ ἀρετῇ L.O.

ἀρετῇ μᾶλλον ἐπετ. f.

18. παρακαλοῦντα g. παρακα-

“ αὐτῶν ἅμα, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς
 “ δικαστὰς ὧν βλάβπτουσί τινα μᾶλλον ἢ κατὰ ξυνηθ-
 “ κας γίγνεσθαι, διὰ τὸ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέ-
 “ οντας μάλιστα τοὺς ἄλλους, ἀνάγκη καταίροντας,
 “ δέχεσθαι. κὰν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον οὐχ ἵνα 5
 “ μὴ ξυναδικήσωσιν ἑτέροις προβέβληνται, ἀλλ’ ὅπως
 “ κατὰ μόνας ἀδικῶσι, καὶ ὅπως ἐν ᾧ μὲν ἂν κρατῶσι
 “ βιάζονται, οὗ δ’ ἂν λάθωσι πλεον ἔχουσιν, ἣν δέ που
 “ τι προσλάβωσιν, ἀναισχυντῶσι. καίτοι εἰ ἦσαν ἄνδρες,
 “ ὥσπερ φασίν, ἀγαθοὶ, ὅσῳ ἀληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέ- 10

πολιτῶν ληστεύοντες γὰρ ἔχουσιν αὐτὴν συνεργεῖν, ἐπιτηδεῖαν ἔχουσιν
 τὴν θέσιν πρὸς ἀρπαγὴν. οὐ γὰρ ἐκπλέουσι πρὸς τινὰς, μᾶλλον δὲ τοὺς πλεον-
 τας, ὑπὸ τῆς βίας τῶν πνευμάτων καταίροντας, δέχονται καὶ διαρπάζουσιν,
 εἶτα δικάζουσιν αὐτοὺς, ὡς δίκαια δηλαδὴ πεπόνθασιν. καίτοιγε οὐ προκάθη-
 νται εἰς τὸ δικάζειν συνθήκη, ἦγον συμφωνία. τὸ δὲ ὅλον, αὐτοὶ ἀδικηταὶ καὶ
 κριταί. ἐν τούτῳ γίγνεται αὐτοῖς τὸ ἄσπονδον εὐπρόσωπον καὶ πιθανόν. διὰ
 τοῦτο γὰρ συμμάχους οὐκ ἔχουσιν, ἵνα καταμόνας αὐτοὶ ἀδικῶσι, καὶ μὴ
 μεθ’ ἑτέρων τὴν ἀδικίαν ἐργάζονται ἵνα μὴ μάρτυρας μᾶλλον ἂν ἐργάζον-
 ται ἢ συμμάχους ἔχωσι. 1. Αὐτάρκη θέσιν] περιτροπὴ τὸ σχῆμα. ἡ θέσις τῆς
 πόλεως αὐτῶν ἀρμόττει αὐτῶν τῇ γνώμῃ, καὶ αὐτάρκης ἐστὶ τῆς προαιρέσεως
 καὶ κακίας αὐτῶν πρὸς τὸ ληστεῖν. 3. Διὰ τὸ ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας]
 εἰ γὰρ ἐξέπλεον (φῆσιν) ἀλλαχοῦ, οἱ ἀδικούμενοι ἂν ἐκράτουσιν αὐτῶν ὀμίηρος.
 4. Ἀνάγκη] διὰ πνευμάτων βίαν. 5. Δέχεσθαι] τὸ δὲ δέχεσθαι ληστρι-
 κῶς, ὡς τὸ ὑποδέχεσθαι φιλικῶς. Κὰν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς] τὸ ἐξῆς, κὰν
 τούτῳ τὸ ἄσπονδον εὐπρεπὲς προβέβληνται, καὶ τὰ ἐξῆς. 9. Ἀναισχυντῶ-
 σιν] ἀρνούμενοι δηλονότι, μὴ κοινανοῦντας αὐτοῖς τινὸς εἰς τὴν τῶν λαφύρων
 διανομήν. 10. Ἀληπτότεροι] ἀκατηγορητότεροι. οἱ γὰρ εὐάλωτοι φόβῳ τῶν

λούντος b. παρακαλοῦντας margo i.
 cum Tusano.

2. τινα A.B.C.F.G.H.N.a.c.h.
 vulgo τινὰς.

4. μάλιστα δὲ τοὺς g.h.

5. καὶ τοῦτο C.I.L.O.Q.c.

Τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον] Camera-
 rius post adnotatam varietatem
 scripturae addit: Explicator le-
 gisse videtur, ἄσπονδον, οὐχ ἵνα
 μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις, προβέβληται.
 Duk.

ἄσπονδοι G.

6. ξυναδικήσωσιν A.B.F.H.L.a.
 c.f.g. ceteri ξυναδικῶσιν.

ἑτέρους a.

7. Καταμόνας] Lex. Seg. p.
 101, 11. Καταμόνας, ἀντὶ τοῦ ἴδιου.
 Θουκυδίδης α'. Ξενοφῶν ἀπομνημονεύ-
 μάτων γ'. (3, 7.) GOTTL.

κρατηθῶσι C.F.G.I.L.O.c.

8. βιάζονται B.F.H.

ἔχουσιν B.F.H.

9. προσλάβωσιν C.G.

ἀναισχυντῶσιν B.C.F.H.h.

10. ὅσον a.

“ λας, τοσῶδε φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν, δι-
 “ δοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια, δεικνύουσι. * ἀλλ’ 38.
 “ οὔτε πρὸς τοὺς ἄλλους οὔτε ἐς ἡμᾶς τοιοῦδε εἰσὶν, ἀποι-
 “ κοι δὲ ὄντες ἀφεστᾶσί τε διὰ παντὸς καὶ νῦν πολε-
 5 “ μῶσι, λέγοντες ὡς οὐκ ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν ἐκ-
 “ πεμφθείησαν. ἡμεῖς δὲ οὐδ’ αὐτοὶ φαμεν ἐπὶ τῷ ὑπὸ
 “ τούτων ὑβρίζεσθαι κατοικίσαι, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες
 “ τε εἶναι καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι. αἱ γοῦν ἄλλαι
 “ ἀποικίαι τιμῶσιν ἡμᾶς, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀποίκων
 10 “ στεργόμεθα· καὶ δῆλον ὅτι εἰ τοῖς πλείοσιν ἀρέσκοντές
 “ ἐσμεν, τοῖσδ’ ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν, οὐδ’
 “ ἐπιστρατεύομεν ἐκπρεπῶς, μὴ καὶ διαφερόντως τι ἀδι-
 “ κούμενοι. καλὸν δ’ ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖσδε μὲν
 “ εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ, ἡμῖν δὲ αἰσχρὸν βιάσασθαι τὴν
 15 “ τούτων μετριότητα· ὑβρεῖ δὲ καὶ ἐξουσία πλούτου
 “ πολλὰ ἐς ἡμᾶς ἄλλα τε ἡμαρτήκασι, καὶ Ἐπίδαμον
 “ ἡμετέραν οὔσαν κακουμένην μὲν οὐ προσεποιούντο, ἐλ-
 “ θόντων δὲ ἡμῶν ἐπὶ τιμαρία ἐλόντες βία ἔχουσι. * καὶ 39.
 “ φασὶ δὴ δίκη πρότερον ἐβελῆσαι κρίνεσθαι, ἢν γε οὐ

πέλας κολακεῖν ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικούντας. 1. Τὴν ἀρετὴν] φιλίαν, δύναμιν, συμμαχίαν. Διδούσι καὶ δεχομένοις] τὸ ἐξῆς, φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν δεικνύουσι διδοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια. 4. Διαπαντὸς] τὸ διαπαντός, ἵνα μή τις εἴποι ὅτι νῦν ἀδικηθέντες. 5. Ἐκπεμφθείησαν] ὑφ’ ἡμῶν δηλονότι. 12. Διαφερόντως] ἐξαιρέτως. 13. Εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν] εἰ γὰρ μὴ ἠδικούμεθα περιφανῶς, οὐκ ἂν προδήλως ἐστρατεύομεν. ὁμῶς εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, ἐπαινετὸν ἦν ἐνδύναμι ἡμῖν ὀργιζομένοις. 15. Μετριότητα] ἀνεξικακίαν, ἐπιείκειαν. 19. Πρότερον] πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτήν. Ἡν

1. τοσοῦτον α.

2. δεχομένοις] λαμβάνουσι f.
τὰ δίκαια] om. a.

3. πρὸς] om. d.

ἐς] πρὸς a.e. om. L.O.

5. ἐπὶ τὸ i.

7. κατοικῆσαι C.

10. ὅτι] om. a.

τοῖς] om. d.

πλείοσιν a.d. πλείοσιν c.

12. ἐπιστρατεύομεν A.B.C.F.H.
I.c.e.f.g.h. vulgo ἐπιστρατεύομεν.
ἐκπρεπῶς A.B.C.F.G.H.N.P.Q.
a.d.e.f.g.h.i. vulgo ἐππρεπῶς quod
om. Schneiderus Lex. in v.

διαφερόντως] ἐκπρεπῶς Schneid.

13 δ’ αὖ ἦν a.c.

16. ἄλλα] post te ponit a.

“ τὸν προύχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλῶς προκαλούμενον
 “ λέγειν τι δοκεῖν δεῖ, ἀλλὰ τὸν ἐς ἴσον τὰ τε ἔργα
 “ ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους, πρὶν διαγωνίζεσθαι, καθι-
 “ στάντα. οὔτοι δ' οὐ πρὶν πολιορκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλ'
 “ ἐπειδὴ ἠγήσαντο ἡμᾶς οὐ περιόψεσθαι, τότε καὶ τὸ 5
 “ εὐπρεπὲς τῆς δίκης παρέσχοντο. καὶ δεῦρο ἤκουσιν οὐ
 “ τὰ κεῖ μόνον αὐτοὶ ἀμαρτόντες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς νῦν
 “ ἀξιοῦντες οὐ ζυμμαχεῖν ἀλλὰ ζυναδικεῖν καὶ διαφό-
 “ ρους ὄντας ἡμῖν δέχεσθαι σφᾶς. οὐς χρῆν, ὅτε ἀσφα-
 “ λίστατοι ἦσαν, τότε προσιέναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν 10
 “ ἠδικήμεθα, οὔτοι δὲ κινδυνεύουσι, μῆδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς
 “ τε δυνάμεως αὐτῶν τότε οὐ μεταλαβόντες τῆς ὠφελίας
 “ νῦν μεταδώσετε, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογενόμενοι

γε οὐ] λείπει ἢ εἰς, εἰς ἦν. ὁ νοῦς οὕτως· οὐ δεῖ τὸν ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντα καὶ
 προβαλλόμενον δίκην δοκεῖν λέγειν τι. Μετέθηκε τὸν χρόνον ὁ Κορίνθιος. μετὰ
 γὰρ τὸ λαβεῖν, φησὶ, τὸ χωρίον, καὶ κατασχεῖν, ἤξιον δικάζεσθαι οἱ Κερ-
 κυραῖοι. καὶ οὐ δεῖ, φησὶ, προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλῶς καὶ ἰσχυροῦ προ-
 καλούμενον εἰς κρίσιν, οὐδὲ δοκεῖν ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν. 4. Ἄλλ'
 ἐπειδὴ] ἀλλὰ μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἔκπεμψιν. 5. Τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης]
 τὴν δόκησιν τῆς δίκης, οὐχὶ τὴν ἀλήθειαν· ἠδίκον γὰρ κατὰ ἀλήθειαν τὰ ἐν
 Ἐπίδαμνῳ. 6. Οὐ τὰ κεῖ μόνον αὐτοὶ ἀμαρτόντες] οὐκ ἀδικήσαντες αὐτοὶ
 μόνον εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἐπίδαμνον. 10. Ἐν ᾧ] λείπει τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ
 καιρῷ. 11. Μῆδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς] τὸ ἐξῆς, μήτε μεταδώσετε αὐτοῖς τῆς ὠφε-
 λίας ἡμεῖς, τότε τῆς δυνάμεως αὐτῶν οὐ μεταλαβόντες. λέγει τὸν κατὰ

2. τι] τὸ L.O.P.

δεῖ] om. C. ante δοκεῖν ponunt Q.f.

Post δεῖ quod vulgo legitur
 τηρεῖν, omittunt A.B.F.H.N.a.f.
 g. et pr. C. habet ex ultima il-
 lius δοκεῖν littera effectum recens
 C.

τε] recepi ex A.B.F.H.M.N.
 f.g.h.

3. διαγωνίσασθαι d.

7. ἀμαρτάνοντες I.

ἡμᾶς c.

9. ἐχρῆν K.N. χρῆ d.

10. ἡμεῖς μὲν] μὲν ἡμεῖς d.

12. ὠφελίας A. ceteri ὠφελίας.
 Sic ὠφελία 2, 65. A.B. 3, 95. A.
 E.F.H. 6, 93. c.g. 7, 69. D.g.
 ὠφελίας 2, 61. A.B. 3, 82. A.B.
 E.h. 6, 80. A.E.F.H.K.c.h. 6,
 92. c. ὠφελία 5, 38. et 5, 90. K.
 6, 17. A.E.F.H.h. ὠφελίαν 2, 7.
 A. 2, 43. A. B. 3, 13. E. 3, 43.
 A.B.E.O.h. 6, 16. E.F. 6, 73.
 A.B.E.F.H.K.c. 6, 80. A.B.E.
 c.h. 6, 88. B.E.F.H.K.c.h. 7, 5.
 D.g.

13. ἀπο γενόμενοι H.L.M.

- “ τῆς ἀφ’ ἡμῶν αἰτίας τὸ ἴσον ἔχετε, πάλαι δὲ κοινά-
 “ σαντας τὴν δύναμιν κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν.
 “ * ὡς μὲν οὖν αὐτοὶ τε μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων 40.
 “ ἐρχόμεθα, καὶ οἶδε βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσι, δεδή-
 5 “ λωται· ὡς δὲ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε, μαθεῖν
 “ χρῆ. εἰ γὰρ εἴρηται ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐξῆναι παρ’
 “ ὁποτέρους τις τῶν ἀγράφων πόλεων βούλεται ἔλθειν,
 “ οὐ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων ἰσῦσιν ἢ ζυνηκῆ ἐστίν, ἀλλ’
 “ ὅστις μὴ ἄλλου αὐτὸν ἀποστερῶν ἀσφαλείας δεῖται,
 10 “ καὶ ὅστις μὴ τοῖς δεξαμένοις, εἰ σωφρονῶσι, πόλεμον
 “ ἀντ’ εἰρήνης ποιήσει· ὃ νῦν ὑμεῖς μὴ πειθόμενοι ἡμῖν
 “ πάθοιτε ἄν. οὐ γὰρ τοῖσδε μόνον ἐπικουροὶ ἂν γένοισθε,
 “ ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντι ἐνσπόνδων πολέμοι· ἀνάγκη γὰρ,
 “ εἰ ἴτε μετ’ αὐτῶν, καὶ ἀμύνεσθαι μὴ ἄνευ ὑμῶν τού-
 15 “ τους. καίτοι δικαιοὶ γ’ ἐστὲ μάλιστα μὲν ἐκποδῶν
 “ στήναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τὸναντίον ἐπὶ τούτους
 “ μεθ’ ἡμῶν ἵεναι (Κορινθίοις μὲν γε ἐνσπονδοὶ ἐστε,

Σαμίων καὶ Αἰγυπτῶν πόλεμον. 1. Τὸ ἴσον] τῶν τῆς Ἐπιδάμνου. κατὰ κοινῶ τὸ ἐν ᾧ. αἰτιασόμεθα γὰρ, φησὶ, τοῖς συμμαχῆσαντας τοῖς Κερκυραίοις ὡς ἐχθροῖς. καὶ ὑμεῖς δὲ τὸ ἴσον αὐτοῖς, ἔχετε αὐτῶν, καὶ πολέμοι κληθήσεσθε. 14. Μὴ ἄνευ ὑμῶν τούτους] τοῖς Κερκυραίοις. τουτέστι κολα-

1. τῆς τε ἀφ’ α.
 κοινανήσαντας A.B.K.a.g. cum
 Tusano.

2. ὑποβαίνοντα G.
 Post ἔχειν quae vulgo leguntur,
 ἐγκλημάτων δὲ μόνων (μόνον M.O.)
 ἀμετόχους (ἀμετόχως K.M.O.b.c.
 d.e.i.) οὕτω τῶν μετὰ τὰς πράξεις
 τούτων ἡμῶν κοινανεῖν, omisi cum A.
 B.F.H.N.a.f.g.h. et, qui ἐγκλη-
 μάτων servat, C.

3. μετὰ τῶν προσηκόντων c.
 ἐγκλημάτων A.B.F.H.N.c.f.g.
 om. C. τοῦ δικαίου κεφαλαίων ἐς
 ἡμᾶς G.K.L.O.P.f.g.i. vulgo τῶν
 ταῦ δ. κ. ἐς (πρὸς I.P.a.e) ἡμᾶς.

VOL. I.

5. χρῆ μαθεῖν I.H.a.

7. τίς βούλεται τῶν ἀ. π. ἐ. C.
 G.I.K.L.O.P.Q.d.e. ipsum βού-
 λεται om. a.

9. ἄλλου A.B.F.H.N.a. ἄλλους
 Q. ἄλλου vel ἄλλους, non enim
 liquet, C. vulgo ἄλλων.

αὐτὸν ἀποστ. A.B.f.g.h. ἀποστ.
 ἑαυτὸν F.H.a. ἑαυτὸν ἀποστ. ce-
 teri.

11. μὴ] om. a.

12. πάθητε A.

14. εἰ ἴτε] εἴητε P. εἴτε B.

15. γ’] om. C.K.L.O.P.d.e.g.i.
 ἐκποδῶν A.

17. γε] γὰρ a.

F

“ Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι’ ἀνακωχῆς πάποτ’ ἐγένεσθε),
 “ καὶ τὸν νόμον μὴ καθιστάναι ὥστε τοὺς ἑτέρων ἀφι-
 “ σταμένους δέχεσθαι. οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς Σαμίων ἀπο-
 “ στάντων ψῆφον προσθέμεθα ἐναντίαν ἡμῖν, τῶν ἄλλων
 “ Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων, εἰ χρὴ αὐτοῖς ἀμύ- 5
 “ νειν φανερωῖς δὲ ἀντίπομεν τοὺς προσήκοντας ξυμ-
 “ μάχους αὐτόν τινα κολάζειν. εἰ γὰρ τοὺς κακόν τι
 “ δρῶντας δεχόμενοι τιμωρήσετε, φανεῖται καὶ ἅ τῶν
 “ ὑμετέρων οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν πρόσεισι, καὶ τὸν νόμον ἐφ’
 “ ἡμῖν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἐφ’ ἡμῖν θήσετε.

10

σθήσεσθε καὶ ἡμεῖς μετ’ αὐτῶν. 1. Δι’ ἀνακωχῆς] ἀνακωχή ἐστὶν εἰρήνη
 πρόσκαιρος, πόλεμον ἀδίνουσα, ὅαν ἢ μικρὰ τοῦ πολέμου ἀνάβλησις, παρὰ τὸ
 ἄνω ἔχει τὰς ἀκοκὰς τῶν δοράτων. 2. Καὶ τὸν νόμον] ἀπὸ κοινοῦ, δί-
 καιοί ἐστε. τὸ δὲ τὸν ἄρθρον περισσόν. πολλοί, φησὶν, εἰσὶ φόρου ὑποτελεῖς
 παρ’ ἡμῖν, ὅτινες πολλὰκις μελετῶσιν ἀπίστασιν καὶ εἰ δέξεσθε Κερκυ-
 ραίους τοῦσδε, καὶ κοινὸν ταῦτον ποιήσετε νόμον, ὄρατε μὴ ἑαυτοὺς λανθά-
 νητε βλάπτοντες. φησὶ δὲ αὐτοῖς, τὸ δέξασθαι νόμον καλῶν. 5. Δίχα
 ἐψηφισμένων] δισταζόντων, φησὶν, αὐτῶν ἡμεῖς φανερωῖς ἀντίπομεν. Ἄ-
 μύνειν] ἀμύνειν βοηθεῖν, ἀμύνεσθαι δὲ κολάζειν. 7. Εἰ γὰρ] τὸ γὰρ
 ἀντὶ τοῦ δέ. 8. Φανεῖται] ἀντὶ τοῦ μέλλει φανῆναι. 9. Οὐκ ἐλάσσω
 ἡμῖν] αἰνίττεται Ποτίδαιαν. 10. Ἐφ’ ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ καθ’ ἡμῶν.

1. Δι’ ἀνακωχῆς] Ἐνακωχή vox
 glossematica et obscura, cujus
 ob usum Thucydidem reprehendit
 Dionys. Halicarn. in libello
 περὶ τῶν τοῦ Θουκυδίδου ἰδιωμάτων.
 HUDS. Locus est pag. 133. Sed
 fortassis hic quoque, ut alibi,
 quemadmodum adnotarunt Viri
 docti, κριτικότερος, quam par erat,
 fuit Dionysius. Nam quomodo
 ætate Thucydidis obsoletum et
 obscurum potuit esse nomen
 ἀνακωχῆ, quum Herodotus, paulo
 ante eum, et non multo post,
 Sophocles, usi fuerint verbo ἀ-
 νακωχεῖν? Quin et ipse Dionysius
 suo se gladio jugulat, Antiq. 3,
 16. scribens ἀνακωχῆς δε-
 χημέρους ποιησαμένους. Posset
 quidem videri non adeo sui oblitus
 fuisse, ut voce a se damnata uti

voluerit, atque ideo hic præferendum,
 quod est in Cod. Vatic. ἀνοχῆς. Sed hoc
 firmiter esset, nisi etiam alibi usurpasset,
 quæ in Thucydidem reprehendit, quorum
 nonnulla observarunt Sylburgius ad l. d.
 περὶ τῶν τοῦ Θουκ. ἰδιωμ. et H. Steph. Annotat. in
 Dionys. Halicarn. c. 16. Scholiastæ
 interpretationem descripsit Suidas in
 ἀνακωχῆ. Add. Ammon. h. v. ubi pro
 ἀνοχῆ μακρὰ πολέμων, e Schol. Thuc. Th. Mag. et
 Suida, scribendum est μικρὰ. DUK.

πω] om. K.d.i.

3. ἀπος. ἡμῶν ψ. a.

4. ἄλλων δὲ πελ. d.

5. Ἀμύνειν] Hic quoque Scholiasten descripsit Suidas in ἀμύνεσθαι. DUK.

8. φανεῖται I.

* “ Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἰκανὰ 41.
 “ κατὰ τοὺς Ἑλλήνων νόμους, παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξιώ-
 “ σιν χάριτος τοιάυδε, ἣν οὐκ ἔχθροὶ ὄντες, ὥστε βλά-
 “ πτειν, αὐδ’ αὖ φίλοι, ὥστ’ ἐπιχρῆσθαι, ἀντιδοθῆναι
 5 “ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμέν χρῆναι. νεῶν γὰρ μακρῶν
 “ σπανίσαντές ποτε πρὸς τὸν Αἰγινητῶν ὑπὲρ τὰ Μηδι-
 “ κὰ πόλεμον παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε· καὶ
 “ ἡ εὐεργεσία αὕτη τε καὶ ἡ ἐς Σαμίους, τὸ δὲ ἡμᾶς
 “ Πελοποννησίους αὐτοῖς μὴ βοηθῆσαι, παρέσχεν ὑμῖν
 10 “ Αἰγινητῶν μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν, καὶ
 “ ἐν καιροῖς τοιούτοις ἐγένετο οἷς μάλιστα ἀνθρώποι ἐπ’
 “ ἔχθρους τοὺς σφετέρους ἴοντες τῶν πάντων ἀπερίοπτοι
 “ εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν. φίλον τε γὰρ ἠγαῦνται τὸν ὑπουρ-
 “ γοῦντα, ἣν καὶ πρότερον ἔχθρὸς ἦ, πολέμιόν τε τὸν ἀν-
 15 “ τιστάντα, ἣν καὶ τύχη φίλος ἂν, ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα
 “ χεῖρον τίθενται φιλονεικίας ἕνεκα τῆς αὐτίκα. * ἂν
 “ ἐνθυμηθέντες, καὶ νεώτερός τις παρὰ πρεσβυτέρου αὐτὰ

Ηλ. 8
VI. 8

Ἡολοχισ. 105. 105
712. 212

2. Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν] τὸ παρανεῖν καὶ ἀξιοῦν, ἐγγράματα ὄντα, ὀνομα-
 τικῶς προήνεγκεν. 3. Ἡν] ἣν χάριν ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμέν
 χρῆναι. Οὐκ ἔχθροὶ ὄντες:] οἱ γὰρ τοῖς ἔχθροῖς συγκροτοῦντες θλάπτονται μάλ-
 λον. 4. Ἐπιχρῆσθαι] τὸ πύλλαιος χρῆσθαι. 6. Τὸν Αἰγινητῶν—πόλεμον]
 τὸν περὶ τῶν ἀγαλμάτων. 12. Τῶν ἀπάντων] τῶν προλαβόντων ἀπάντων
 πρὸς ἔχθραν ἢ φιλίαν μετελαθνημάτων. Ἀπερίοπτοι] ἀπρόβρατοι, ἢ ἀπροσέητοι,
 ἢ ἀνεπίστροφοι. 13. Παρὰ τὸ νικᾶν] ἤγαγον διὰ τὴν νίκην. 15. Ἐπεὶ καὶ τὰ
 οἰκεῖα] ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τὰ οἰκεῖα. 16. Ὦν] τῶν προειρημένων εὐεργεσιῶν.

42.

1. ἰκανὰ] om. Dionysius de Thucyd. p. 795.

2. τοὺς τῶν ἑλλ. N.

6. πρὸ C.

τὸν] τῶν A.C.e.

8. ἣ] om. P.

12. πάντων A.B.F.H.N.f.g.h. vulgo ἀπάντων.

Ἀπερίοπτοι e Thucyd. laudat Poll. II. 58. Imitatus est hunc locum Thucydidis Dion. Halic.

2, 11. Καὶ οὐδενὸς τῶν ἀνηκέστων ἀπεχόμενοι παρὰ τὸ νικᾶν. Vid. Henr. Steph. ad Dionys. cap. 16. et in Annot. ad illum locum p. 10. Duk.

13. περὶ i.

14. ᾗ] ἣν c.e.

15. τύχοι c.

16. τίθεται g.

17. αὐτὰ παρὰ πρεσβ. L.O.P.

- “ μαθῶν, ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι, καὶ μὴ
 “ νομίση δίκαια μὲν τάδε λέγεσθαι, ζυμφορα δὲ, εἰ πο-
 “ λεμήσει, ἄλλα εἶναι. τό τε γὰρ ζυμφέρον, ἐν ᾧ ἄν τις
 “ ἐλάχιστα ἀμαρτάνῃ, μάλιστα ἐπεται· καὶ τὸ μέλλον
 “ τοῦ πολέμου, ᾧ φοβούμεντες ὑμᾶς Κερκυραῖοι κελεύουσιν 5
 “ ἀδικεῖν, ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται, καὶ οὐκ ἄξιον ἐπαρθέ-
 “ τας αὐτῶ φανεράν ἔχθραν ἤδη καὶ οὐ μέλλουσιν πρὸς
 “ Κορινθίους κτήσασθαι, τῆς δὲ ὑπαρχούσης πρότερον διὰ
 “ Μεγαρέας ὑποψίας σῶφρον ὑφελεῖν μᾶλλον· ἡ γὰρ
 “ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, κὰν ἐλάσσων ἦ, δύνα- 10
 “ ται μείζον ἐγκλημα λύσαι. μὴδ’ ὅτι ναυτικοῦ ζυμ-
 “ μαχίαν μεγάλην διδάσι, τούτῳ ἐφέλκεσθε· τὸ γὰρ
 “ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους ἐχυρωτέρα δύναιμι, ἢ τῷ αὐ-
 “ τῆ φανερῶ ἐπαρθέντας διὰ κινδύνων τὸ πλεον ἔχειν.
 43. “ * ἡμεῖς δὲ περιπεπτωκότες οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐ- 15

1. Ἀμύνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ἀμύνεσθαι παρλείπεται. Ἀμύνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. μόνον δὲ Θουκυδίδης ἐναυθῆα κέχρηται τῇ ἐναλλαγῇ τῆς λέξεως, ὡς καὶ τινες ἐναλλάττειν τὴν γραφὴν, καὶ γράφειν ἀμείβεσθαι. οὐκ ἔστι δέ. 4. Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου] ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλον πόλεμος. 5. Κελεύουσιν] τὸ κελεύει οὐκ ἐπὶ μείζονων μόνον λέγεται. 9. Ἵποψίας] ὑποψίαν εἶπε τὴν μάχην, εὐφῆμως. ἐρεῖ δὲ ταύτην ἐν τῇ πευτηκονταετηρίδι. Ἡ γὰρ τελευταία] ἢ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαίρως γενομένη, καὶ τὰ ἐξῆς. 13. Τῶ αὐτῆ φ] τῶ πρὸς ὀλίγον. Τῶ αὐτῆ φανερῶ] τῇ δυναμίει τῶν Κερκυραίων. ἡ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτῆ καὶ ἀφανής. 15. Ἡμεῖς δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. Περι-

1. ἀμύνεσθαι b. ἀμείβεσθαι: L. O.P.Q.f.

Ἀμύνεσθαι] Ita legit Eustath. II. 546. c. et ἀμείβεσθαι reddit, κατὰ τὴν Suidam in ἀμύνεσθαι. WASS. Suidæ interpretatio est e Scholiaste ad vers. 5. pag. 66. nec ad hunc locum refertur. Potius huc pertinet, quod est in princ. ejusdem articuli apud Suidam: Ἀμύνεσθαι. Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. Vid. hic Schol. qui recte censet, ἀμείβεσθαι, quod

nonnulli MSS. habent, ex interpretatione esse. Duk.

2. νομίσει c.
- ταῦτα g.
3. τὸ αὐτὸ παρ' ὑμ. c.
4. ἀμαρτάνῃ A.C.F.H.I.K.N. e.i. B. hocne habeat an vulgatum ἀμαρτάνοι, non liquet.
5. οἱ κερκ. K.
13. ἰσχυρωτέρα G. τὸ I.
14. φανερῶς P.Q.
15. τῇ] om. L.O.

- “ τοὶ προεῖπομεν, τοὺς σφετέρους ζυμμάχους αὐτόν τινα
 “ κολάζειν, νῦν παρ’ ὑμῶν τὸ αὐτὸ ἀξιούμεν κομίζεσθαι,
 “ καὶ μὴ τῇ ἡμετέρᾳ ψήφῳ ἀφελθέντας τῇ ἡμετέρᾳ
 “ ἡμᾶς βλάψαι. τὸ δ’ ἴσον ανταπόδοτε, γνόντες τοῦτον
 5 “ ἐκεῖνον εἶναι τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ὁ τε ὑπουργῶν φίλος μά-
 “ λιστα, καὶ ὁ ἀντιστὰς ἐχθρὸς. καὶ Κερκυραίους τούσδε
 “ μῆτε ζυμμάχους δέχεσθε βία ἡμῶν, μῆτε ἀμύνετε αὐ-
 “ τοῖς ἀδικούσι. καὶ τάδε ποιῶντες τὰ προσήκοντά τε
 “ δράσετε, καὶ τὰ ἄριστα βουλευέσθε ὑμῖν αὐτοῖς.”
 10 Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον.

* Ἀθηναῖοι δὲ ἀκούσαντες ἀμφοτέρων, γενομένης καὶ 44.
 δις ἐκκλησίας, τῇ μὲν προτέρᾳ οὐχ ἦσσαν τῶν Κορινθίων
 ἀπεδεξάντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν
 Κερκυραίοις ζυμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι, ὥστε τοὺς
 Athenien-
 ses prima
 ecclesia Co-
 rinthiis ob-
 temperant,
 altera Cor-

πεπτακότες] ἐκ τύχης τινός. φοβεῖ δὲ διὰ τοῦτου τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι τὸ τῆς
 τύχης ἀδηλον, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε. Οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι]
 οἷα ἐν τῇ Λακεδαίμονι εἶπομεν. ποῖα εἶπομεν; τὸ τοὺς σφετέρους ζυμμάχους,
 καὶ τὰ ἐξῆς. τοῦτο καὶ παρ’ ὑμῶν ἀξιούμεν. 6. Τούσδε] ἐμφαντικὸν τὸ
 τούσδε, οἷον τοὺς ἀδικούντας. 11. Ἀκούσαντες ἀμφοτέρων] Μηδὲ δίκην
 δικάσης πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης. 13. Μετέγνωσαν] μετεβουλευσάντο.

1. αὐτῶν F.
 τινα κολ.] κολ. τινα C.G.K.L.
 O.P.Q.d.e.
 3. μὴ] om. H.
 4. τοῦτον εἶναι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
 f. τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι καιρὸν h.
 6. καὶ] om. Q.e.
 τε post κερκ. omisi cum A.B.
 e.f.g.h. δὲ F.H.K.Q.
 τούτους g.
 7. δέχεσθε A.B.C.F.H. δέχοι-
 σθε e. vulgo δέχθησθε.
 ἀμύνετε A.C.F. ἀμύνοιτε e.
 vulgo ἀμύνητε.
 8. τε om. g.
 9. βουλευέσθε B.
 ἐν ὑμῖν I.K.L.M.O.b.

13. ὑτέρᾳ f.
 μετέγνωσαν μὲν κερκ. Q.
 14. συμμαχίαν μὲν F. μὲν ζυμ-
 μαχίαν P.
 μὴ] om. e.g.h.
 Ξυμμαχίαν] Ammonius in συμ-
 μαχεῖν· συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσα-
 σθαι, quod rotundius; sed aliter
 libri. WASS. Ostendit ibi Am-
 monius discrimen inter συμμα-
 χεῖν et ἐπιμαχεῖν· sed corruptum
 est, quod editur, ἐπ’ αὐτοῖς ἐπίοιεν
 πολέμιοι, εἴθ’ ἕτεροι ἐπιστρατεῖοιεν.
 Forte, εἴθ’ ἕτεροις ἐπιστρατεῖοιεν αὐ-
 τοῖ. Suidas in συμμαχία Scholia-
 sten exscripsit; sed pro μόνον per-
 peram habet μόνῳ. DUK. Andr.

cyraeis ita
opem decer-
nunt, si quis
Corcyram
aggredia-
tur.

αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν (εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον σφίσιν οἱ Κερκυραῖοι ζυμπλεῖν, ἐλύοντ' ἂν αὐτοῖς αἰ πρὸς Πελοποννησίους σπονδαί), ἐπιμαχίαν δὲ ἐποίησαντο, τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, εἴαν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ζυμμάχους. ἐδόκει γὰρ ὁ πρὸς 5 Πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὡς ἔσθθαι αὐτοῖς, καὶ τὴν Κέρκυραν ἐβούλοντο μὴ προσέσθαι Κορινθίοις ναυτικὸν ἔχουσαν τσοῦτον, ζυγκρούειν δὲ ὅτι μάλιστα αὐτοὺς ἀλλήλοις, ἵνα ἀσθενεστέροις οὔσιν, ἦν τι δέη, Κορινθίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ναυτικὸν ἔχουσιν ἐς πόλεμον καθιστῶνται. 10 ἅμα δὲ τῆς τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἢ νῆσος ἐν παραπλῶ κείσθαι. * τοιαύτη μὲν γνώμη οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Κερκυραῖους προσεδέξαντο, καὶ τῶν Κορινθίων ἀπελθόντων οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναῦς αὐτοῖς

45.
Itaque nam-
vibus decem
Corcyram
missis man-

τὸ ἐξῆς, συμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι μετέγνωσαν, ἐπιμαχίαν δ' ἐποίησαντο. διαφέρει δὲ συμμαχία ἐπιμαχίας· ἐπιμαχία μὲν, ὅταν ἀλλήλοις παρέχωσι δυνάμεις ἐκάτεροι, συμμαχία δ', ὅταν μόνον Ἀθηναῖοι δῶσι Κερκυραίοις βοήθειαν. 1. Εἰ γὰρ] αἰτία δι' ἣν ζυμμαχίαν οὐκ ἐποίησαν. 3. Ἐπιμαχίαν δὲ ἐποίησαντο] αὐτὸς δηλοῖ, τί ἐστὶ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία. ἐστὶ δὲ συμμαχία, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχη τῷ συμμαχομένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον· ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τις μόνον τῷ συμμαχομένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῆ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικούντι συμπτράττη. ἐπιμαχίαν οὖν οὐ βούλονται ποιῆσαι οἱ Ἀθηναῖοι. 5. Τοῖς τούτων ζυμμάχους] Εἶχον γὰρ οἱ Κερκυραῖοι ζυμμάχους τοῖς Ἐπιδαμνίοις καὶ Ζακυνθίοις. 10. Τοῖς ἄλλοις] Πελοποννησίους δηλονότι. 12. Ἐν παραπλῶ κείσθαι] τοῖς παραπλέ-

Dounæus (Prael. ad Demosthen. Or. de Pace p. 135.) sede duarum vocum immutata legendum censet Κερκυραίοις ἐπιμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι—συμμαχίαν δ' ἐποίησαντο. Quæso te, rationes expende: nam me profecto pæne perpulerunt, ut ad istam sententiam accederem. HEMSTERHUS.

4. τῇ] τῷ G.

Τῇ ἀλλήλων] Deest χάρα, γῆ, vel simile quiddam: nam mox dicit ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ Ἀθήνας. Di-

onys. Halic. III. 34. ἐμβαλόντες εἰς τὴν ἀλλήλων γῆν. Thucyd. infr. c. 50. δείσαντες, μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν περιῶσιν ἀποβαίνειν. Scriptor anonymus apud Suidam in ἐπιμαχεῖν· φιλίαν σφίσιν ἔνσπονδον εἶναι, ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. Duk.

7. τοῖς ante Κορ. omisi cum A. B.F.H.N.c.e.g.h.

9. δέοι K.

10. τοῖς ἄλλοις] Malim iterato articulo τοῖς ἄλλοις τοῖς.

ἀπέστειλαν βοηθούς· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Λακεδαιμόνιος τε ὁ Κίμωνος καὶ Δίοτιμος ὁ Στρομβίχου καὶ Πρωτεύας ὁ Ἐπικλέους. προεῖπον δὲ αὐτοῖς μὴ ναυμαχεῖν Κορινθίοις, ἢν μὴ ἐπὶ Κέρκυραν πλέωσι καὶ μέλλωσιν ἀπο-
5 βραίνειν, ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίων· οὕτω δὲ κωλύειν κατὰ δύναμιν. προεῖπον δὲ ταῦτα τοῦ μὴ λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς. αἱ μὲν δὴ νῆες ἀφικνουῦνται ἐς τὴν Κέρκυραν.

dant, ne Corinthios invadant, nisi impetum in Coreyram facientes.

* Οἱ δὲ Κορίνθιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκευάστο, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ναυσὶ πενήτηκοντα καὶ ἑκατόν. ἦσαν δὲ
10 Ἡλείων μὲν δέκα, Μεγαρέων δὲ δώδεκα καὶ Λευκαδίαν δέκα, Ἀμπρακιωτῶν δὲ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ Ἀνακτορίαν μία, αὐτῶν δὲ Κορινθίων ἐνεήκοντα· στρατηγοὶ δὲ τούτων ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων, Κορινθίων δὲ Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους πέμπτος αὐτός. ἐπειδὴ δὲ προσέ-
15 μίξαν τῇ κατὰ Κέρκυραν ἡπεύρω ἀπὸ Λευκάδος πλέοντες, ὀρμίζονται ἐς Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος γῆς. ἔστι δὲ λιμὴν, καὶ πόλις ὑπὲρ αὐτοῦ κεῖται ἀπὸ θαλάσσης,

46. Corinthii naves CL. emittunt, XC. suas, ceteras sociorum. Eae ad Chimerium, Thesprotidis promontorium, appellunt.

ουσιν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν, ἔχειν τὴν Κέρκυραν. 1. Βοηθούς] οὐκ εἶπε συμμάχους. Λακεδαιμόνιος] ὄνομα κύριον. 5. Ἐκείνων τι χωρίων] ἀνιτίττεται Ἐπίδαμνον. 8. Παρεσκευάστο] τὰ τῆς μάχης. 14. Πέμπτος αὐτός] ἀντὶ τοῦ μετ' ἄλλων τεσσάρων. αὐτός δὲ ἀντὶ τοῦ πρώτος· ὡς γὰρ τῶν ἄλλων μὴ ὄντων ἐπισήμων τῇ τοῦ ἐνὸς ἠρέσθη ὀνομασίᾳ. ἢ ὅτι αὐτῶ ἠκολούθουν οἱ ἄλλοι, ὡς

2. κίμωνος A.C.F.H.K.L.N.
O.f.g: vulgo κίμμωνος.

στρομμίχου g.h: στρομβίλου c.

4. μέλλωσιν A.B.h.

5. χωρίων A.B.C.F.H.f.g.h:
vulgo χωρίων.

6. λύειν] κωλύειν L.

7. τὴν om. K.

9. δὲ] μὲν d.i.

10. δὲ] om. B.

11. ἀνακτόρων K.d.

12. ἐνεήκοντα A.B.C.F.H.f.g.
h. et infra 8, 44. A.B.F.H.d.e.g.
i. vulgo ἐνενηκοντα. Sic ἐνακοσίαν
5, 12 H.K; ἐνενηκοστῶ 3, 68.

A.B.E.H.c.g.h.i; ἕνατον 4, 133

A.F.H (ἕνατον B.) et 4, 135

A.F.H.h. (cum aspero iterum

B); ἐνάτω 1, 117 A.B.F.H.h.i;

ἐναταῖοι 2, 49 A.C.F.H.K.L.O.

b.c.i.

13. καὶ] om. h. i.

14. ἐπεὶ L.O.

συνέμιξαν g.

16. Ἐς Χειμέριον] Totum h. l.

ante oculos habuit Strabo, 7,

499. qui ἄκραν Χειμέριον vocat, ut

Noster. GOTTI.

17. ὑπὲρ] ἐπ' L.O.P.Q.

αὐτῶν c.

ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι τῆς Θεσπρωτίδος, Ἐφύρη. ἔξεισι δὲ παρ' αὐτὴν Ἀχερουσία λίμνη ἐς θάλασσαν· διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν, ἀφ'

μείζον τι καὶ σφοδρότερον βουλεύεσθαι δυναμένω. 1. Θεσπρωτίδος Ἐφύρη] ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη Ἐφύρη, ἢ Κόρινθος. ὡς εἶναι τὴν Ἐλαιᾶτιν μέρος χώρας

1. ἐλαιάτιδι c.f: ἐλαιώτιδι d.i: ἐλειώτιδι K.

Ἐν τῇ Ἐλαιάτιδι] Aut pars agri Thesprotici Ἐλαιάτις vocabatur [forsan, ut conjicit Palmerius, a portu Ἐλαίας, quem memorat Ptolemæus] cujus tamen rei nullum auctorem habeo: aut Ἐλειάτιδι scribendum, et significabit Ephyrā in palustri loco sitam, ut distinguatur a cæteris, quæ eodem nomine vocabantur. *F. Port.* Ἐλαιώντιδι pro Ἐλαιάτιδι rescribendum censeo; ita enim illa regio appellabatur, ob Elæunte oppido, quod in confiniis Thesprotiæ situm erat. *Berkelius.* Vide Palmerii Græc. Antiq. p. 281. etc. et p. 292. *Huds.*

Ἐφύρη] Deinde, ut Strabo VII. Κίχυρος, pro Ἐλαιάτιδι rescribit *Berkelius* Ἐλαιώντιδι. *V. Holsten. Wass. Holstenius* ad Stephan v. Ἐλαία retinet scripturam vulgatam. Ea si recte habet, nihil probabilius est sententia Palmerii, quam etiam sequitur *Cellar. Geogr. Ant.* 213. p. 1038. ubi vitio operarum puto scribi, in Græcis exemplaribus Thucydidis esse Ἐλειάτιδι. Nam ita legisse Vallam, ut qui verterit, in palustribus Thesprotibus sita, suspicatur *Portus. H. Stephanus* in marg. Edit. secundæ remittit *Lectorem* ad Annotata sua; nec tamen in his quidquam de hac

voce habet. Ἐφύρη cur casu tertio scribi debeat, non video, et utique cum Interpretibus Thucydidis et Palmerio cum πόλις jungendum puto. Nec adsentior *Cellario*, aliam esse πόλιν, quam memorat Thucydides, aliam Ἐφύρην putanti, ut ex eo patet, quod χειμέριον portum juxta promontorium esse scribit; urbis autem nomen quodnam fuerit, dubitari. Nam si Ἐφύρη, quod editur, et *Cellarius* probare videtur, relinquitur, non alius esse potest horum verborum sensus, quam πόλιν illam in Ephyre, urbem scilicet in urbe, sitam esse: quod intelligi non potest. *Strabo Lib. VII. p. 327.* de Ephyre ita scribit: ὑπέρκειται δὲ τοῦτου μὲν τοῦ κόλπου Κίχυρος, ἢ πρότερον Ἐφύρα, πόλις Θεσπρωτῶν quæ a Thucydide sumpta esse apertum est, et monuit *Palmerius*. In *Cass.* quoque et *Græv.* est Ἐφύρη in quo tamen non multum præsidii foret, nisi sententia alteri scripturæ repugnaret. Nam in his 1, quod subscriptum vocant *Grammatici*, plerumque omittitur. De Acherusio lacu et Acheronte fluvio *Palmer. II. Græc. Ant. 5. et 8. Duk.*

ἔξεισι C.L.O.P.b.e.

2. Articulum ante θάλασσαν omisi cum A.B.C.F.G.H.N.c.e.f.g.h.

3. ἐς] om. d.

τὴν αὐτὴν b.

οὐ καὶ τὴν ἑπανυμίαν ἔχει. ρεῖ δὲ καὶ Θυάμις ποταμὸς, ὀρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην· ὧν ἐντὸς ἡ ἄκρα ἀνέχει τὸ Χειμέριον. οἱ μὲν οὖν Κορίνθιοι τῆς ἡπείρου ἐνταῦθα ὀρμίζονται τε καὶ στρατόπεδον ἐποίησαντο. * οἱ 47. Corcyraeorum apparatus bellici.

5 δὲ Κερκυραῖοι ὡς ἤσθοντο αὐτοὺς προσπλέοντας, πληρώσαντες δέκα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὧν ἤρχε Μεικιάδης καὶ Αἰσιμίδης καὶ Εὐρύβατος, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν μιᾷ τῶν νήσων αἱ καλοῦνται Σύβοτα· καὶ αἱ Ἀττικάι δέκα παρήσαν. ἐπὶ δὲ τῇ Λευκίμνῃ αὐτοῖς τῶ ἀκρωτηριῶ ὁ πεζὸς 10 ἦν, καὶ Ζακυνθίων χίλιοι ὀπλίται βεβοθηκότες. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Κορινθίοις ἐν τῇ ἡπείρῳ πολλοὶ τῶν βαρβάρων παραβεβοθηκότες· οἱ γὰρ ταύτῃ ἡπειρῶνται ἀεὶ ποτε αὐτοῖς φίλοι εἰσίν. * ἐπεὶ δὲ παρεσκευάστο τοῖς Κορινθίοις, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυ- 48. Utriusque classis acies instructa.

15 μαχίαν ἀπὸ τοῦ Χειμερίου νυκτὸς, καὶ ἅμα ἑῷ πλέοντες

ἐπὶ μείζονα χώραν. 2. Ἐντὸς] πρὸς θάλασσαν, ὡς εἶναι ἰσθμὸν. 3. Ἀνέχει] ἀνατείνεται. 4. στρατόπεδον] δύο σημαίνει τὸ στρατόπεδον, τὸν λαὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ λαὸς. ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, ὅσον τοῦ στρατοῦ πέδον. 5. Προσπλέοντας] ἀπὸ τῆς Λευκίμνης εἰς τὸ Χειμέριον δηλονότι. 8. Σύβοτα] τρεῖς εἰσὶν αἱται αἱ νῆσοι, μικραὶ, σὺς ἔχουσαι πολλὰς. 9. Τῇ Λευκίμνῃ] ἀκρωτηριῶν Κερκύρας ἢ Λευ-

1. Θυάμις] Vid. Strabon. VII. p. 324. Cic. Attic. VII. 11. Athenæum III. 1. Pausan. I. 11. et Ptolemæum. Plinio et Athenæo flumen est Thesprotiæ. Hodie juxta Theuenum Calama. Est et ejusdem nominis pagus in Gedrosia. De Thuamia agri Phliasii ad Xenophont. Hist. VII. p. 624. Noster Θυάμιον ὄρας meminit p. 209. 4. Wass. De Thyami fluv. et Cestrine etiam Palmer. II. Græc. Ant. 4. et 5. Λευκίμνη, de qua Cap. seq. supra quoque Cap. 30. in quibusdam MSS. est Λευκίμνη. Vid. Casaub. ad Strab. VII. 324. Duk.

2. ἡ ἄκρα] om. L.

6. μεικιάδης H: μεικιάδης c.

8. Articulum ante ἀττικάι om. c.

9. λευκίμνη B.F.c.f.g.h.

10. βεβοθηκότες b.

11. ἐν τῇ ἡπείρῳ] om. L.O.P.

12. αὐτοῖς φίλοι A.B.F.H.c.f. g.h: vulgo φίλοι αὐτοῖς.

13. δὲ] καὶ P.

14. ὡς] om. N.

ναυμαχίαν A.B.F.H.Q.c.f.g.h: ceteri ναυμαχίη.

15. ἑῷ] ἔσω F.O.P.

καθορῶσι τὰς τῶν Κερκυραίων ναῦς μετεώρους τε καὶ ἐπὶ σφᾶς πλεύσας. ὡς δὲ κατεῖδον ἀλλήλους, ἀντιπαρετάσσοντο, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων αἱ Ἀττικάι νῆες, τὸ δὲ ἄλλο αὐτοῖ ἐπέειχον, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἕκαστου εἷς. οὕτως μὲν Κερκυραῖοι ἐτάζαντο, Κορινθίοις δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας αἱ Μεγαρίδες νῆες εἶχον καὶ αἱ Ἀμπρακιώτιδες, κατὰ δὲ τὸ μέσον οἱ ἄλλοι ζύμμαχοι ὡς ἕκαστοι· εὐώνυμον δὲ κέρας αὐτοῖ οἱ Κορίνθιοι, ταῖς ἄριστα τῶν νεῶν πλεύσαις, κατὰ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸ δεξιὸν τῶν Κερκυραίων εἶχον. * ζυμμίζαντες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἐκατέρωθεν ἦρθη, ἐναυμάχουν, πολλοὺς μὲν ὀπλίτας ἔχοντες ἀμφοτέροι ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, πολλοὺς δὲ τοξότας τε καὶ ἀκοντιστάς, τῷ παλαιῷ τρόπῳ ἀπειρότερον ἔτι παρεσκευασμένοι. ἦν τε ἡ ναυμαχία καρτερά, τῇ μὲν τέχνῃ οὐχ ὁμοίως, πεζομαχία δὲ τὸ πλεόν προσφερῆς

49.

Descriptio
naumachiae,
quae atrox
quidem,
sed magis
pedestri,
quam nava-
li proelio
similis erat.
Dextrum

κίμνη. 1. Μετεώρους] ἀντὶ τοῦ πελαγίου καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἰσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων. * ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. 3. Ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν] τὸ σχῆμα ἐκφρασίς. 10. Τοὺς Ἀθηναίους] ἐνόμιζον γὰρ καὶ ταῖς Ἀθηναίους πολεμεῖν. 11. Τὰ σημεῖα] σύμβολά τινα εἶχον περὶ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεκνύμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀνετείετο τὰ σύμβολα, ἦρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο. 13. Καταστρωμάτων] σανιδωμάτων. 14. Τῷ παλαιῷ] τῷ κατὰ τὰ μυθικά. 16. Οὐχ ὁμοίως] τὸ

1. τῶν] om. C.K.L.O.P.Q. P.d.e.
d.e.

Νῆας] habebant Suidæ exemplaria, quomodo semper Herodotus, forma Ionica. Noster ναῦς, hic et alibi, atque ita D. Halicarn. p. 242. 20. Thueyd. laudans. WASS.

μετεώρους rec. g.

τε] om. g.

2. ἀντιπαρετάσσοντο C.

6. κορίνθιοι d.

7. alterum αἱ om. C.K.L.O.

10. καὶ] κατὰ I.K.e.i: καὶ κατὰ d.

11. Ἐκατέρωθεν ἦρθη] Laudat Suidas in σημεῖα. WASS. Vid. Lips. 4. de Milit. Rom. Dial. ult. Kusterus ad Suidam non recte adnotat, locum illum e cap. 63. hujus libri esse. Duk.

12. ἔχ. ἀμφ.] ἀμφ. ἔχ. c.

14. τε] om. K.L.O.P.

15. κατεσκευασμένοι L.O: κατασκευασμένοι P.

οὔσα. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις, οὐ ραδίως
 ἀπελύοντο ὑπὸ τε πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν, καὶ μᾶλ-
 λόν τι πιστεύοντες τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὀπλίταις
 ἐς τὴν νίκην, οἱ καταστάντες ἐμάχοντο ἡσυχάζουσῶν τῶν
 5 νεῶν. διέκπλοι δ' οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ θυμῶ καὶ ῥώμῃ τὸ
 πλεόν ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμη. πανταχῇ μὲν οὖν πολὺς
 θόρυβος καὶ ταραχάδης ἦν ἡ ναυμαχία· ἐν ἣ αἱ Ἀττικαὶ
 νῆες παραγιγνόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴ πη πιέζοντο,
 φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις, μάχης δὲ οὐκ ἤρχον
 10 δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθηναίων. μᾶ-
 λιστα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων ἐπόνει· οἱ γὰρ
 Κερκυραῖοι εἴκοσι ναυσὶν αὐτοὺς τρεψάμενοι καὶ κατα-

Corinthio-
rum cornu
Coreyraei
fugant, si-
nistro Co-
rinthii su-
periores
sunt, donec
Athenien-
ses quoque
pugnam
commit-
tant.

καρτερά ἀπὸ κοινοῦ. 4. [Ἠσυχάζουσῶν] ἀντὶ τοῦ μὴ ναυμαχοῦντων.
 5. Διέκπλοι] διέκπλους ἐστὶ τὸ ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέφαι καὶ αἰθὶς
 ἐμβαλεῖν. 9. Μάχης δὲ οὐκ ἤρχον δεδιότες] οὐκ ἤρχον αἱ νῆες μάχης, τῶν

1. προσβάλλοιεν c.

ἀλλήλους A.

2. ante πλήθους omisi articu-
lum cum A.B.F.H.N.g.h.

καὶ] τε καὶ K.

τῶν] om. Q.

3. Τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος
 ὀπλίταις] Vid. Scheffer. II. de
 Re navali 5. Διέκπλους, de qui-
 bus mox, rursus dicit in pugnis
 navalibus, II. 89. VII. 36. et
 70. Et sic sæpe alii. Vid.
 Kuhn. ad Polluc. I. 153. et
 Scheffer. III. de Milit. Nav. 6.
 eoque etiam pertinent, quæ ad-
 notavit Freinshem. ad Flor. II.
 2. in fin. Suidas in διέκπλοι
 descripsit scholia ad h. l. sed
 verba illa καὶ διασχίζειν τὴν τῶν
 ἐναντίων τάξιν, quæ Kusterus in
 scholiis non legi dicit, sunt e
 Scholiaste ad II. 89. Duk.

5. δ'] τε K.

καὶ] τε καὶ K.

6. ἦ] ἢ καὶ g.

οὖν] om. C.K.L.O.P.c.d.e.

7. Ἐν ἣ αἱ Ἀττικαὶ] Hic Thu-
 cydides περὶ τῶν Ἀθηναίων νεῶν τὸν
 λόγον ποιούμενος, πρὸς τοὺς αὐτῶν
 στρατηγούς μετέβη. Schol. ad
 Sophocl. p. 219. 225. Ed.
 Steph. Huds. Ἐν ἣ—Ἀθηναίων]
 Hæc laudans Schol. Sophoclis
 ad Antig. 133. ἐκείνος, inquit,
 περὶ τῶν Ἀθήνηθεν νεῶν τὸν λόγον
 ποιούμενος, ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς
 τοὺς αὐτῶν στρατηγούς. εἴποι habet
 pro εἴ πη, hinc corrigendus, et
 τοῖς ἐναντίοις omittit contra MSS.
 Idem ad vers. 266. εἴ πη agnos-
 cit, atque etiam τοῖς ἐναντίοις; sed
 utroque loco παραγιγνόμεναι per-
 peram exhibet. Wass.

8. παραγιγνόμεναι P.d.e.i. cum
 Schol. Soph. Antig. 133.

10. ἀθηνῶν c.

καταδύσειαν, πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο φονεύειν tores inse-
 διεκπλέοντες μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν· τοὺς τε αὐτῶν φίλους, οὐκ quantur
 αισθόμενοι ὅτι ἦσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα, ἀγνοῦντες Corcyraeos,
 ἔκτεινον. πολλῶν γὰρ νεῶν οὐσῶν ἀμφοτέρων καὶ ἐπὶ sed cum in
 5 πολὺ τῆς θαλάσσης ἐπέχουσῶν, ἐπειδὴ ξυνέμιζαν ἀλλή- eo esset, ut
 λοις, οὐ ραδίως τὴν διάγνωσιν ἐποιοῦντο ὅποιοι ἐκράτουν ἢ praelium
 ἐκρατοῦντο· ναυμαχία γὰρ αὕτη Ἑλληνσι πρὸς Ἑλληνας iteraretur,
 νεῶν πλήθει μεγίστη δὴ τῶν πρὸ ἑαυτῆς γεγένηται. ἐπει- adventu vi-
 δὴ δὲ κατεδίωξαν τοὺς Κερκυραίους οἱ Κορίνθιοι ἐς τὴν γῆν, ginti navi-
 10 πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους ἐτρά- um Attica-
rum, quas
Athenien-
ses, id quod
factum erat
providen-
tes, in sub-
sidium mi-
serant, se
recipiunt,

1. Φονεύειν] τὸ ἄμὼν τῶν Κορινθίων δηλοῖ. 2. Τοὺς τε αὐτῶν φίλους] Μεγαρέας καὶ Ἀμπρακιώτας φησί. τὸ ἐξῆς, τοὺς ἑαυτῶν φίλους ἀγνοοῦντες ἔκτεινον, νομίζοντες Κερκυραίους εἶναι. 7. Ἑλληνσι πρὸς Ἑλληνας] διὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ. 8. Τῶν πρὸ αὐτῆς] διὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι. 10. Ναυάγια] ναυάγια μὲν οὐδετέρως λέγεται, ὅταν τι τῆς νεῶς ἀποκλασθῆ, οἷον πηδάλιον ἢ τι τοιοῦτον· ναυαγία δὲ θηλυκῶς ἢ πᾶσα τῆς νεῶς ἀπώλεια λέγεται. τὰ δὲ

νεῶν per periphrasin erunt ναῦς, ut apud Æschylum quoque exponit Scholiastes. Idque etiam suspicabatur H. Stephanus in Thes. prolato loco Euripidis, in quo σκάφος νεῶς pro navi dicitur: quod verum puto. Nam si hic σκάφη pro alveis navium accipias cum Scholiaste, non facile dictu est, quomodo alvei navium submersarum a puppibus victricium religari potuerint. Scribit ille quidem ad cap. 54. et ex eo Suidas in καταδύσαντες, καταδύναι hic non esse *deprimere* naves, sed *lacerare*. Verum hæc expositio, ut ibi adnotat Stephanus, merito in dubium vocari potest, nec facile ullius probati Scriptoris testimonio confirmari poterit. Illa autem, quæ sequuntur, ἃς καταδύσειαν, per ellipsin erunt exponenda, hunc in modum, ut mihi videtur: con-

versi ad cædem hominum, qui fuerant in navibus, quas submerserant, quique, malis, antennis, tabulis arreptis, per mare ferrebantur. Sed tota structura orationis valde intricata est. Morem religandi puppibus naves captivas sæpe memorant Thucydides et omnes alii. Vid. Xenoph. I. Græc. p. 445. Liv. XXX. 10. 24. Duk.

1. καταδήσειαν I.
- φονεύσειν C.
2. τε] δὲ i.
3. αισθόμενοι A.B.F.N.d.g.h.i:
 ἐσθόμενοι H: ἡσθημένοι ceteri.
 ἦσσηντο P: ἦττοντο d.
 τῷ] om. B.
4. οὐσῶν νεῶν P.Q.
 καὶ] om. d.
6. ἐκράτουν ἢ] om. I.L.O.P.
 Q.e.
8. ἑαυτῆς A.B.F.H.K.N.b.c.
 d.e.g: ceteri αὐτῆς.

ποντο, καὶ τῶν πλείστων ἐκράτησαν ὥστε προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, οἱ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν βαρβάρων προσεβεβοηθήκει· ἔστι δὲ τὰ Σύβοτα τῆς Θεσπρωτίδος λιμῆν ἔρημος. τοῦτο δὲ ποιήσαντες, αὐθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον ταῖς Κερκυραίαις. οἱ δὲ ταῖς πλείμοις καὶ ὅσαι ἦσαν λοιπαὶ μετὰ τῶν Ἀττικῶν νεῶν καὶ αὐτοὶ ἀντέπλεον, δείσαντες μὴ ἐς τὴν γῆν σφᾶν πειραῶσιν ἀποβαίνειν. ἤδη δὲ ἦν ὄψε καὶ ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐς ἐπίπλου, καὶ οἱ Κορινθιοὶ ἐξἈπίνης πρύμναν ἐκρούοντο κατι-

νῦν οὐδετέρας εἴρηκε. 1. Πλείστων] δηλονότι σωμάτων. τινὰ γὰρ ὁ ἄνεμος τῇ Κερκύρα προσέβριψε. Προσκομίσαι] ἐφρόντιζον γὰρ τῆς ταφῆς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πιπτόντων. 2. Πρὸς τὰ Σύβοτα] Σύβοτα ἄλλα ἐν τῇ ἠπείρῳ, ὁμωνύμως ταῖς πρὸ μικροῦ λεχθεῖσαις νήσοις πρὸ τῆς Κερκύρας. 5. Ταῖς πλωῖμοις] ταῖς πληγείσαις μὲν, δυναμέναις δὲ πλείν. 6. Λοιπαὶ] ὑγιεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἀντεπέπλεον] ἐπὶ τὸ καλύσαι δηλονότι. 8. Ὀψε] οὐ λέγει ὅτι ἦν ἑσπέρα, ἀλλ' ὡς ἐννάτη ἢ δεκάτη ὥρα· τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας ἀπαξ κείται ἐν τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐπίπλου] δύο παιᾶνας ἦδον οἱ Ἕλληνας, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπίπλου λέγει ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πολέμου ἔπερ δέον πρὸ τῆς ναυμαχίας εἰπεῖν, ὕστερον λέγει. Ὡς ἐπίπλου] ὡς ἐπιπλέοντες κατὰ τῶν Κορινθίων. 9. Πρύμναν ἐκρούοντο] πρύμ-

1. κομίσαι I.L.O.P.Q.e.

2. ὄ C.G.K.L.O.P.d.i.

ε] om. d.

γῆς c.

6. ἀντέπλεον A.B.F.H.N.P.c.

h.i: ceteri ἀντεπέπλεον.

8. ἐπαιώνιστο F. H: ἐπεπαιώνιστο f.

Etsi Græci non παιᾶνα, sed παιᾶνα ἄδειν dicunt, tamen promiscue παιωνίζω et παιανίζω usurpant. Stanl. ad Æschyl. Sept. cont. Theb. v. 274. cui adsentior. Ita Æsch. l. d. Aristoph. Equit. 1315. et Pac. 554. Lucian. Zeux. p. 583. Thucydid. IV. 96. et sæpe alibi. Vid. Ind. sed tamen apud eum omnibus locis scriptura variat. Duk. V. Wessel. ad Diod. 13. 16. p. 554. GOTTL.

ἐς addidi ex A.B.C.G.Q.e.f.

g.h.

ἐπίπλου] ἐπὶ πλοῦν H.

Ὡς ἐπίπλου] Suidam, qui hæc corrupte citaverat in Παιᾶνας, emendat Kusterus. conf. I. 50. et Spanheim. ad Juliani Orat. I. p. 233. Wass. Ubi multis agit de pæane, et rursus ad Callim. Hymn. Apoll. v. 98. Add. Luisin. II. Parerg. 12. Lips. IV. de Milit. Rom. 11. et Camerar. ad Xenoph. Cyrip. pag. 356. Duk.

9. Πρύμναν ἐκρούοντο] De hac phrasi vide Schefferum de Militia Navali, l. 3. c. 4. et Gronovii Observat. l. 4. c. 26. HUDS. Poll. I. 125. Suid. in πρύμναν. Salmas. Epist. 113. et seq. Duk.

δόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεύσας· ἃς ὕστερον τῶν δέκα βοηθούς ἐξέπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, δέισαντες ὅπερ ἐγένετο, μὴ νικηθῶσιν οἱ Κερκυραῖοι καὶ αἱ σφέτεροι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὧσι. * ταύτας οὖν προΐδόντες οἱ

51.
et pugna
dirimitur,
nocte in-
gruente.

- 5 Κορίνθιοι, καὶ ὑποτοπήσαντες ἀπ' Ἀθηνῶν εἶναι οὐχ ὅσας ἐώρων ἀλλὰ πλείους ὑπανεχώρουν. τοῖς δὲ Κερκυραίοις (ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς) οὐχ ἐωρῶντο, καὶ ἐθαύμαζον τοὺς Κορινθίους πρύμναν κρουομένους, πρὶν τινες ἰδόντες εἶπον ὅτι νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλεύουσι· τότε δὲ
- 10 καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρουν· ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη, καὶ οἱ Κορίνθιοι ἀποτραπόμενοι τὴν διάλυσιν ἐποίησαντο. οὕτω μὲν ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων, καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. τοῖς Κερκυραίοις δὲ στρατοπεδευομένοις ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ αἱ εἴκοσι νῆες αἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν αὐται, ὧν ἤρχε
- 15 Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου καὶ Ἀνδοκίδης ὁ Λεωγόρου, διὰ

ναν κρούεσθαι ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν μὴ στρέψαντα τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τῇ πρύμνῃ κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιῶσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ὑπατιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες βῆον τιτράσκωνται. 4. Προΐδόντες] πρὸ τῶν Κερκυραίων. 5. Καὶ ὑποτοπήσαντες] ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύσαντες· οὕτω γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀναλύουσι τὴν λέξιν. 7. Ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς] αἱ εἴκοσι νῆες τῶν Ἀθηναίων κατὰ νότου γὰρ αὐτῶν ἦσαν. 8. Ἐθαύμαζον τοὺς Κορινθίους] θαυμάζω σου, ἐπὶ μέμψεως· θαυμάζω σε, ἐπὶ ἐπαίνου καὶ πολλάκις ἐκπλήξεως. Πρύμναν κρουομένους] ἐπαναχωροῦντας. 12. Ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων] διελέθησαν ἀπ' ἀλλήλων. 13. Στρατοπεδευομένοις] σκηνομένοις. 15. Ἀνδοκίδης] ὁ εἷς τῶν δέκα βῆτόρων, ὡς φησιν Ἀκουσίλαος. Διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων] τῶν Κερκυραϊκῶν δηλονότι.

2. οἱ] om. f.

3. κινήσασιν H.

4. ὀλίγαι ἀμύνειν] naves pauciores, quam ut vim propulsare possint. Hanc loquendi formam illustrat Wyttenb. ad Julian. Orat. p. 217. ed. Schäf.

5. ἀθηναίων P.Q.

6. ὑπανεχώρουν A.B.C.F.H.I.K.

P.b.c.f.g: vulgo ἐπανεχώρουν.

9. δὲ] A.B.F.H.g.h: vulgo δῆ.

10. καὶ οἱ αὐτοὶ B.

συνεσκόταζε c.

11. ἀποτραπόμενοι A.F.H.N.c.g.

13. κερκυραίοις δὲ A.B.F.H.c.f.g.h: δὲ κερκ. ceteri.

καταστρατοπεδευομένοις P.g.h.

14. λευκίμμῃ B.F.c.f.g.h.

alterum αἱ om. A.B.F.H.K. N.g.h.

ἀπὸ A.B.F.H.N.f.g.h: vulgo

ἐκ.

τῶν] om. f.g.

15. ἀνδοκίδης g.

λεωγόρου K.N.Q.

Λεωγόρου] Sic Andocides Orat.

τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων προσκομισθεῖσαι κατέπλεον ἐς τὸ στρατόπεδον, οὐ πολλῶ ὕστερον ἢ ᾤφθησαν. οἱ δὲ Κερκυραῖοι (ἦν γὰρ νῦξ) ἐφοβήθησαν μὴ πολέμια ᾤσιν, ἔπειτα δὲ ἔγνωσαν, καὶ ᾤρμισαντο.

52.
Postridie
Atticæ na-
ves Corin-
thiis pugnae
occasionem
praebent.
Sed illi de
reditu cogi-
tant, veriti,
ne domo
intercludan-
tuntur.

* Τῇ δὲ ὑστεραία ἀναγόμεναι αἱ τε Ἀττικαὶ τριάκον-5
τα νῆες καὶ τῶν Κερκυραίων ὅσαι πλοῖμοι ἦσαν, ἐπέ-
πλευσαν ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβότοις λιμένα, ἐν ᾧ οἱ Κορίν-
θιοι ᾤρμου, βουλόμενοι εἰδέναι εἰ ναυμαχήσουσιν. οἱ δὲ
τὰς μὲν ναῦς ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ παραταξάμενοι
μετεώρους ἡσύχαζον, ναυμαχίας οὐ διανούμενοι ἄρχειν 10
ἐκόντες, ὄραντες προσγεγενημένας τε ναῦς ἐκ τῶν Ἀθηναίων
ἀκραιφνεῖς καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ζυμβεβηκότα,
αἰχμαλώτων τε πέρι φυλακῆς, οὓς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον,
καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὔσαν τῶν νεῶν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. τῷ
δὲ οἰκαδὲ πλοῦ μᾶλλον διεσκόπουον ὅπη κομισθήσονται, 15

4. Ἐγνωσαν] τὰς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι. 7. Ἐν τοῖς Συβότοις] τοῖς τῆς ἠπείρου. 12. Ἀκραιφνεῖς] ἀβλαβεῖς, ἀκεραιοφανεῖς. 13. Αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς] ἠπόρου, πῶς αὐτοὺς φυλάξουσι. 14. Καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὔσαν τῶν νεῶν] μὴ δυνάμενοι τὰς βλαβεῖσας τῶν νεῶν ἐπισκεύασαι.

I. pag. 246. non Λεογόρου. WASS. Λεωγόρας etiam Aristoph. Nubib. v. 109. et ibi apud Schol. Plato Comicus, Athenæus IX. 9. et Plutarch. Vit. X. Rhetor. Item alius apud Lucian. Phalar. 2. p. 737. Est hic Andocides Rhetor, cujus supersunt Orationes quædam. — Plut. l. d. De Leogora Schol. Aristoph. ad Nub. et ex eo Suidas in φαστιανοί. DUK.

1. ναυαγιῶν A.C.

3. πολέμιοι unus Parisinus.

5. ἀναγαγόμεναι C.I.c: ἀναγ-
καζόμεναι h.

7. οἱ] om. F.

9. Ἀπὸ τῆς γῆς] Cl. ἀπὸ γῆς.
Mallem ναῦς etiam omisisset, ut
Act. 27, 13. et Noster non uno

in loco. WASS. Τὰς ναῦς ἄραν-
τες mihi non magis suspectum
est, quam ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς
nam hoc quoque infrequentius
est, quam ἄραντες solum. Schol.
ad II. 23. quum dicitur ἄραντες,
supplet τὰς ναῦς: alii τὰς ἀγκύρας.
Thucydides alibi dicit ἄραντες
ταῖς ναυσὶ, supr. c. 29. et IV.
129. Ἀπὸ γῆς non minus recte
dici arbitror, quam ἐν γῆ, et ἐκ
γῆς, de quibus Salmas. Ep. III.
DUK.

τῆς] om. N.

11. προγεγενημένας K.

ἀθηναίων A.B.F.H.c.f: ceteri
ἀθηναίων.

12. καὶ] τὰ f.

13. φυλακῆν] d.i.

15. ἔποι c: ἔπου i.

δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖσι, νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπον-
δας διότι ἐς χεῖρας ἦλθον, οὐκ εἴωσι σφᾶς ἀποπλεῖν.

* ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας 53.

Statuunt igitur, viros quosdam absque caduceo ad Athenienses mittere. Illis oburgantibus, quod pacem ruperint, Athenienses respondent, se non pacem violare, sed Coreyraeis, sociis suis, opem ferre. Si aliquo

ἄνευ κηρυκείου προσπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ πείραν

5 ποιήσασθαι. πέμψαντές τε ἔλεγον τοιαύδε “ ἀδικεῖτε, ὡ

“ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολέμου ἄρχοντες καὶ σπονδὰς λύοντες”

“ ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωροῦμενοις ἐμπο-

“ δῶν ἴστασθε ὄπλα ἀνταιρόμενοι. εἰ δ' ὑμῖν γνάμη ἐστὶ

“ καλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄλλοσε εἴ ποί βουλό-

10 “ μεθα, πλεῖν, καὶ τὰς σπονδὰς λύετε, ἡμᾶς τούσδε λα-

“ βόντες πρῶτον χρήσασθε ὡς πολεμίους.” οἱ μὲν δὴ τοιαῦ-

τα εἶπον· τῶν δὲ Κερκυραίων τὸ μὲν στρατόπεδον ὅσον

ἐπήκουσεν, ἀνεβόησεν εὐθύς λαβεῖν τε αὐτοὺς καὶ ἀποκ-

3. Κελήτιον] μικρὸν πλοιάριον, ὑπὸ ἐνὸς ἑρεττόμενον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέ-
λητος ἵππου, ᾧ εἰς ἀνὴρ ἐπικάθηται. 4. ἄνευ κηρυκείου] κηρύκιον ἐστὶ ξύλον
ὄρθιον, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὕφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς
ἀλλήλους κειμένους, ὑπερ εἰώθασιν φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξῆν
αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὄρθιον ξύλον τοῦ
ὄρθου λόγου, τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὕψεων, τὰ ἀντιτασσόμενα στρα-
τόπεδα ὃ γὰρ ὄρθος λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. 12. τῶν δὲ Κερκυραίων]
τῶν δὲ, τοιούτῃ τῶν τοῦ ἄλλου μέρους. οὕτω Φιλιζάμμων φησίν. ἢ ἢ, τῶν

1. οἰ] om. K.b.e.

3. ἐς] ὡς i.

κελήτιον c.i.

ἐμβιβάσαντας F.H. ἐμβιβάσαν-
τες B.g.

4. κηρυκείου A.B.g.h. vulgo
κηρυκίου.

Κηρυκείου] hic etiam legit Sui-
das, et simul Scholiasten de-
scripsit. Κηρύκειον etiam sæpe
apud alios legas. In Pollucis
exemplaribus 8, 138, varia est
scriptura. Duk.

προσπέμψαι A.B.F.H.N.f.g.h.
vulgo προσπέμψαι.

4. Supra cap. 29. προσπέμ-
ψαντες κήρυκα πρότερον. Homer.
II. α'. 442. πρό μ' ἔπεμψεν ἀναξ
ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. Ubi est

pro simplici mittere. In supe-
riore loco Thucydidis pro prius
mittere: quam significationem
quum non omnino requirat hic
locus, non plane damnandum
videtur προσπέμψαι. Nam et alibi
προσπέμπειν κήρυκα dixit Thucydi-
des. vid. Steph. Thes. Aristoph.
Equit. 471. προσπέμπων φίλους.
Duk.

5. τοιαῦτα g.

ὡ ἄνδρες ὡ ἄθ. K.

9. τε] om. e.

ἐπή C.F.G.I.K.d.e.i.

10. λαβόντες πρῶτον A.B.H.N.
c.f.g.h: vulgo πρῶτους λαβόντες.

13. ἐπήκουσεν A.B.C.F.H.c.
g.h: ἤκουσεν d. ceteri ὑπήκουσεν.

vellent cursum dirigere, se non impedire; sin Coreyam, non esse passuros.

54.

Posito ab utraque parte tropæo, quod utraque victoriam sibi vindicabat,

τεῖναι, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοιάδε ἀπεκρίναντο “ οὔτε ἄρχομεν
 “ πολέμου, ᾧ ἄνδρες Πελοποννήσιοι, οὔτε τὰς σπονδὰς λύο-
 “ μεν, Κερκυραίοις δὲ τοῖσδε ζυμμάχοις οὔσι βοηθοὶ ἦλθο-
 “ μεν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοσέ ποι βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν.
 “ εἰ δὲ ἐπὶ Κέρκυραν πλευσεῖσθε ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίων, 5
 “ οὐ περιοψόμεθα κατὰ τὸ δυνατόν.” * τοιαῦτα τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀποκριναμένων οἱ μὲν Κορίνθιοι τὸν τε πλοῦν τὸν ἐπ’
 οἴκου παρεσκευάζοντο, καὶ τροπαῖον ἔστησαν ἐν τοῖς ἐν
 τῇ ἡπείρῳ Συβότοις. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὰ τε ναύαγια καὶ
 νεκροὺς ἀνείλοντο τὰ κατὰ σφᾶς ἐξενεχθέντα ὑπὸ τε τοῦ 10
 ῥοῦ καὶ ἀνέμου, ὃς γενόμενος τῆς νυκτὸς διεσκέδασεν αὐτὰ
 πανταχῇ, καὶ τροπαῖον ἀντέστησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ ἡσῶ
 Συβότοις ὡς νενικηκότες. γνώμη δὲ ἐκάτεροι τοιάδε τὴν
 νίκην προσεποιήσαντο. Κορίνθιοι μὲν κρατήσαντες τῇ
 ναυμαχίᾳ μέχρι νυκτός, ὥστε καὶ ναύαγια πλεῖστα καὶ 15
 νεκροὺς προσκομίσασθαι, καὶ ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλώ-
 τούς οὐκ ἐλάσσους χιλίων, ναῦς τε καταδύσαντες περὶ

δὲ τὸ μὲν στρατόπεδον τῶν Κερκυραίων, — οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. I. Οὔτε ἄρχομεν] ἀπίκρισις Ἀθηναίων πρὸς Πελοποννησίους πρώτη, τῇ τάξει δὲ τετάρτη. 3. Τοῖσδε ζυμμάχοις οὔσι] τὴν ἐπιμαχίαν ζυμμαχίαν λέγει. μᾶλλον δὲ κατὰ τὰ προλαβόντα καὶ ἐνταῦθα φησίν. οἷς γὰρ αὐτοὶ ἐπιμαχίαν στείλαντες ἐβοήθουν, ἐκείνους ἐαυτῶν συμμαχούς ἄρτι καλεῖ, εἰκότως, ὡς μόλις καὶ διὰ ζυμμαχίαν, ἣν πρόεφημεν ἀναδοχὴν τοῦ ὕλου πολέμου εἶναι καὶ τῆς τῶν ζυμμάχων πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχθρας οἰκείωσιν, τὴν ἐκ πολὺ μείζονος σταλεῖσαν πόλεως καὶ ἐπιμαχίαν ἀντισηκώσαντας. 9. Τὰ τε ναύαγια] γράφεται, τὰ τε ναύαγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο, τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντων ὑπὸ τε τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου. II. Γενόμενος] λείπει ἢ διὰ, ἢ ἢ διαγενόμενος. 14. Προσεποιήσαντο] ἰδιοποιήσαντο. 17. Καταδύσαντες] ἀντὶ τοῦ τρώσαν-

1. τοιαῦτα N.

3. βοηθεῖν e.

4. πη e.

βουλεύεσθε L.

5. χωρίων A.B.H.c.h. vulgo
χωρίον.

7. ἀποκριναμένων c.

τὸν ante ἐπ’ om. e.

10. ἐξενεχθέντων C.G.

τε] om. B.F.H.N.g.h.

11. καὶ τοῦ ἀνέμου K.g.h.

12. πανταχοῦ g.

ἀνέστησαν A.B.H.N.c.g.h.

13. τοιᾶδε ἐκάτεροι C.G.K.L.

O.P.d.e. ἐκάτερος τοιᾶδε B.

14. προσεποιήσατο b.

15. ναυμαχία d.

17. Καταδύσαντες] Agn. Suidas
h. v. et Schol. exscribit. WASS.

ἐβδομήκοντα, ἔστησαν τροπαῖον· Κερκυραῖοι δὲ τριάκοντα
 ναῦς μάλιστα διαφθείραντες, καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον,
 ἀνελόμενοι τὰ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ναυάγια καὶ νεκροὺς,
 καὶ ὅτι αὐτοῖς τῆ τε προτεραία πρύμναν κρουόμενοι ὑπε-
 5 χώρησαν οἱ Κορίνθιοι, ἰδόντες τὰς Ἀττικὰς ναῦς, καὶ
 ἐπειδὴ ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι, οὐκ ἀντέπλεον ἐκ τῶν Συβότων,
 διὰ ταῦτα τροπαῖον ἔστησαν. οὕτω μὲν ἐκάτεροι νικᾶν
 ἤξιον. * οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀποπλέοντες ἐπ' οἴκου Ἀνακτό-
 ριον, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου,
 10 εἶλον ἀπάτη (ἦν δὲ κοινὸν Κερκυραίων καὶ ἐκεῖνων,) καὶ
 καταστήσαντες ἐν αὐτῷ Κορινθίους οἰκήτορας ἀνεχώρησαν
 ἐπ' οἴκου, καὶ τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους μὲν, οἱ ἦσαν
 δαῦλοι, ἀπέδοντο, πεντήκοντα δὲ καὶ διακοσίους δῆσαντες
 ἐφύλασσον καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ, ὅπως αὐτοῖς
 15 τὴν Κέρκυραν ἀναχωρήσαντες προσποιήσασιν· χετύγχανον
 δὲ καὶ δυνάμει αὐτῶν οἱ πλείους πρῶτοι ὄντες τῆς πόλεως.
 Ἡ μὲν οὖν Κέρκυρα οὕτω περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν
 Κορινθίων, καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀνεχώρησαν ἐξ αὐ-
 τῆς. αἰτία δὲ αὕτη πρώτη ἐγένετο τοῦ πολέμου τοῖς Κο-

55.
 Corinthii,
 domum pro-
 ficiscentes,
 in itinere
 Anactorium
 dolo capi-
 unt, cap-
 tosque Cor-
 cyraeos in
 vinculis
 custodiunt,
 quorum
 opera (erant
 enim nobil-
 issimi)
 Corcyram
 sibi concii-
 liatum iri
 sperant.

τες· οὐ γὰρ λέγει ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες, τοιοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἄς καταθύ-
 σειαν. 2. Μάλιστα] τὸ μάλιστα ἢ πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι οὐχὶ εἴκοσι
 ἐννέα, ἢ πρὸς τὸ διαφθεύραντες, ὅτι οὐ μόνον ἔτρωσαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔφθει-
 ραν αὐτάς· ἐκεῖνοι δὲ μόνον κατέδυσαν. 8. Ἀποπλέοντες] ἀπὸ τῶν Συβό-
 των πλέοντες. 10. Εἶλον ἀπάτη] ὡς φίλοι γὰρ οὐχ ὑπωπτεύοντο.
 13. Ἀπέδοντο] διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναλώματα, καὶ οὐκ ἀπέκτειναν. διὰ
 δὲ ταῦτα καὶ τὸ ἡμέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ τρόπου δηλοῖ, καὶ ὡς ἀπηνὲς μετὰ μά-

1. ναῦς τριακ. c.
2. ἀθηναῖοι ἦλθον] ἦλθον οἱ ἀθη-
 ναῖοι c. ἦλθον ἀθηναῖοι f. ἀθη-
 ναῖοι e.
6. ἦλθον οἱ ἀθηναῖοι A.B.C.F.
 G.H.I.L.O.P.c.e.g.h. ἦλθον ἀθη-
 ναῖοι N. vulgo ἦλθον nude ponunt.
 οὐκ ἀντέπλεον C.G : οὐ κατέ-
 πλεον A.B.F.N.g.h.
7. διὰ ταῦτα] om. b.

8. ἀναπλέοντες f.
 De Anactorio Palmer. Græc.
 antiq. 3, 3. Duk.
12. μὲν] om. P.
14. ἐφύλασσον C.K.L.O.d.e.i.
 vulgo ἐφύλαττον.
16. ὄντες] om. d.
17. τῶ] om. c.
19. ἐγένετο πρώτη f.
 τοῖς] om. f.

ρινθίοις ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι σφίσιν ἐν σπονδαῖς μετὰ Κερκυραίων ἐναυμάχουν.

56.

Præter hanc belli Atheniensium cum Peloponnesiis causam et aliæ intercedebant. Nam Potidaætis, Corinthiorum colonis, Atheniensium autem sociis, ne ab illis ad defectio- nem perducerentur, hi imperarunt, ut murum, Pallenen spectan- tem, diruerent, obsi- desque da- rent, et Corinthio- rum præ- fectos di- mitterent.

* Μετὰ ταῦτα δ' εὐθὺς καὶ τάδε ξυνέβη γενέσθαι Ἀθηναίους καὶ Πελοποννησίοις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν. τῶν γὰρ Κορινθίων πρᾶσσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτοὺς, 5 ὑποτοπήσαντες τὴν ἔχθραν αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι Ποτιδαία- τας, οἱ οἰκοῦσιν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης, Κορινθίων ἀποίκους, ἑαυτῶν δὲ ζυμμάχους φόρου ὑποτελεῖς, ἐκέ- λευον τὸ ἐς Παλλήνην τείχος καθελεῖν καὶ ὀμήρους δαῦ- ναι, τοὺς τε ἐπίδημιουργοὺς ἐκπέμπειν καὶ τὸ λοιπὸν 10 μὴ δέχεσθαι, οὓς κατὰ ἔτος ἕκαστον Κορινθιοὶ ἔπεμπον, δέισαντες μὴ ἀποστῶσιν ὑπὸ τε Περδίκου πειθόμενοι καὶ

χην τοὺς ἐαλωκότας θανατῶν, ἄλλως τε καὶ δούλους τοὺς μὴ κατὰ γνώμην οἰκίαν πολεμοῦντας. 5. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τὸ ἐς Παλλήνην τείχος] ἀντὶ τοῦ, τὸ μέρος τοῦ τείχους τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Παλλήνην. Ὀμήρους] τοὺς ἐνεκα εἰρήνης δίδομενους εἰς ἐνέχυρα. ἴνα, ἐὰν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γένωνται. 10. Ἐπίδημιουργοὺς] ὁ Ἀσκληπιάδης τὴν ἐπιπρόθεσιν πε-

1. ἀθηναίους ἐς τοὺς κορινθίους c.

3. ταῦτα δ'] δὲ ταῦτα Q. δὲ ταῦτα δ' d.

4. Ante ἀθηναίους omisi articu- lum cum A.B.F.H.g.h.

5. τιμωρήσονται B.C.K.g.h. τιμωρηθήσονται c. τιμωρήσεται G. τιμωρήσονται vulgo.

7. Ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ] Vid. Steph. de Urb. in Παλλήνη et Ποτιδαία, et quæ ibi adnotantur. Add. Thucyd. IV. 120. Duk.

παλήνης F.H. post hoc voca- bulum omisi ὄντας cum A.B.F. H.N.g.h.

κορ.] κορ. μὲν L.P.

9. παλήνην H.N.

10. Ἐπίδημιουργοὺς] Apud Do- rienses, inquit Hesyehus, qui publica negotia resque civitatis administrant, Demiurgi vocan- tur, qui similes sunt iis, qui ab

Atheniensibus Demarchi vocan- tur, id est, Tribuni. Pelopon- nesii autem Dorici sunt generis : quo factum est, ut Achæo- rum magistratus Demiurgos Do- rice Livius diceret. l. 38. c. 30. Eosdem ἐπίδημιουργοὺς appellat Thucyd. Vide Turnebi Adver- sar. l. 14. c. 11. HUDS. Sui- das in δημιουργός. Καὶ μηκέτι δέ- χεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους Κορινθίων Ἐπίδημιουργοὺς κελεύοντες, nescio an huc spectans? WASS. Idem, quod Hesyehus, de Do- riensibus scribit Eustath. ad Od. ρ'. 1825. et de Argivis ac Thessalis Etym. M. De more magistratuuum a Metropolitibus in colonias mittendorum Spanhem. Dissertat. IX. p. 581. de Usu et Præstant. Numism. Duk.

12. περδίκου c.

Κορινθίαν, τούς τε άλλους τούς ἐπὶ Θράκης Ξυναποστήσωσι
 Ξυμμάχους. * ταῦτα δὲ πρὸς τοὺς Ποτιδαίαιτας οἱ Ἴθη-
 ναῖοι προπαρεσκευάζοντο εὐθύς μετὰ τὴν ἐν Κερκύρα ναυ-
 μαχίαν· οἱ τε γὰρ Κορινθιοὶ φανερώς ἤδη διάφοροι ἦσαν,
 5 Περδίκκας τε ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεὺς, ἐπε-
 πολέματο, ξύμμαχος πρότερον καὶ φίλος ἂν. ἐπολεμά-
 θη δὲ ὅτι Φιλίππῳ τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ καὶ Δέρδῳ, κοινῇ
 πρὸς αὐτὸν ἐναντιουμένοις, οἱ Ἀθηναῖοι Ξυμμαχίαν ἐποιή-
 σαντο. δεδιώς τε ἔπρασεν ἔς τε τὴν Λακεδαίμονα πέμ-
 10 πων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς Πελοποννησίους,
 καὶ τοὺς Κορινθίους προσεποιεῖτο τῆς Ποτιδαίας ἕνεκα
 ἀποστάσεως· προσέφερε δὲ λόγους καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης
 Χαλκιδεῦσι καὶ Βοττιαίοις Ξυναποστήναι, νομίζων, εἰ
 15 πόλεμον μετ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ἂν οἱ Ἀθηναῖοι αἰσθόμε-
 ριτὴν εἶναι λέγει. ἐπιδημιουργοὶ ἄρχοντες πεμπόμενοι, φιλάρχων τάξιν ἔχον-
 τες. ἐπιδημιουργοὺς τοὺς ἐπιμελητάς τῆς ἀνακτίσεως τῶν τειχῶν. ὄνομα ἀρ-
 χῆς ὁ ἐπιδημιουργὸς παρὰ Κορινθίοις· ἄλλοι γὰρ ἄλλως τοὺς ἄρχοντας κα-
 λοῦσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι τούτους ἀπέστειλλον οἱ Κορινθιοὶ κατὰ ἔτος ἄρχοντας
 Ποτιδαίαιτας, ὡς ἀποκοικίς. 5. Ἀλεξάνδρου] τοῦ φιλέλληρος καλουμένου, ὃς
 ἐν τοῖς Μηδικαῖς ἤκμαζεν. 7. Δέρδα] Δέρδας, Ἀριδαίου παῖς, ἀνεψιὸς
 Περδίκκα καὶ Φιλίππου. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 12. Τοῖς ἐπὶ Θράκης
 Χαλκιδεῦσιν] εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς, οἵτινες ἀπάκησαν εἰς Θράκην.
 14. Ὅμορα] καὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἀλλήλαις. 15. Πόλεμον] τὸν κατὰ Φιλίππου

57.
 Eodem tem-
 pore etiam
 Perdiccas,
 Macedoniae
 rex, hostis
 Athenien-
 sium ex so-
 cio factus,
 ut bellum
 illis cum
 Lacedæmo-
 niis confla-
 ret, horum
 societatem
 petiit.

1. τοῖς] om. A.B.F.H.N.g.h.
 Ξυναποστήσουσι A.B.H.
 2. συμμάχους F.
 πρὸς] περὶ C.F.H.I.c.e.f.g.h.
 3. παρεσκευάζοντο c.
 4. ἤθη sumpsit ex A.B.F.H.N.
 f.g.
 5. περδίκας b.c.g.
 τε ὁ τοῦ φιλέλληρος καλουμένου
 ὃς ἐν τοῖς μηδικαῖς ἤκμαζεν ἀλεξ I.
 Ὁ Ἀλεξάνδρου] Vid. de eo et
 Perdicca Spanhem. d. Lib. Diss.
 VII. p. 372. seqq. Ad Alexan-
 drum hunc in Cass. referuntur,
 quæ Schol. infr. hoc cap. adno-

tat ad Ἀρχεστράτου Λυκομήδους.
 Recte. vid. Herodot. IX. 43,
 44. Duk.
 6. πρότερος B.
 9. ἐπραττεν f.
 10. αὐτοῖς καὶ πελοποννησίοις
 πρὸς ἀθηναίους f.
 12. δὲ καὶ λόγους K,
 13. βοττιαίοις B.g. ποτιδαίαι-
 ταις e.
 συναποστήναι g.
 14. ἔχη K. ἔχει P.
 τὰ] om. A.B.F.H.g.h.
 15. οἱ] om. L.O.

νοι, καὶ βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, (ἔγυχον γὰρ τριάκοντα ναῦς ἀποστέλλοντες καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους μετ' ἄλλων δέκα στρατηγούντος) ἐπιστέλλουσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν Ποτιδαιατῶν τε ὁμή-
5 ρους λαβεῖν καὶ τὸ τεῖχος καθελεῖν, τῶν τε πλησίον πό-
λεων φυλακὴν ἔχειν, ὅπως μὴ ἀποστήσονται. * Ποτι-

58.

Interim Potidaea simul cum Atheniensibus et Lacedaemoniis agunt.

Quoniam ab illis nil impetrant, ab his autem auxilium ita promittitur, si Athenienses Potidaeam

βραῖς, εἴ πως πείσειαν μὴ σφῶν περὶ νεωτερίζειν μηδὲν, ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα μετὰ Κορινθίαν, 10
[ἔπρασον] ὅπως ἐτοιμάσαιντο τιμαυρίαν, ἣν δέη, ἐπειδὴ ἔκ τε Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν ἤυροντο ἐπι-
τήδειον, ἀλλ' αἱ νῆες αἱ ἐπὶ Μακεδονίαν καὶ ἐπὶ σφῶς ὁμοίως ἔπλεον, καὶ τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων

καὶ τῶν Ἀθηναίων. 1. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν] βουλόμενοι κατέχειν καὶ καυλίειν τὰς πόλεις, ἵνα μὴ ἀπιστώσι. 3. Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ] τοῦ Περόικκα, διὰ τὴν τοῦ Φιλίππου βοήθειαν. 5. Ἐπιστέλλουσι] ἐπιστέλλουσιν, ἐντέλλονται· οὕτω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες. 9. Νεωτερίζειν] νεώτερα ποιεῖν. 14. Τὰ τέλη] ἦτοι οἱ προάρχοντες τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρ-

4. τοῦ] om. g.

5. ἐπιστέλλουσι: om. H, inter versus habet F.

6. τὸ] om. C.

7. ἀποστήσονται C.K.g. vulgo ἀποστήσονται.

8. μὲν] om. C.e.

πρὸς g.

11. Verbum ἔπρασον melius abesse vidit Poppo.

δέει e.

12. ἀθηνῶν C.

ἤυροντο A.B.F.H.g.h. εὔρον τὸ I. ceteri εὔροντο.

13. αἰ] om. A.B.g.h.

14. Τὰ τέλη τῶν Λακεδαίμων.] Ad ea, quæ adnotat Schol. add. Meurs. Miscell. Laconicor. II. 4. et III. 7. Sed non Lacedæmoniorum solum, verum etiam aliorum Magistratus τέλη dicun-

tur. Xenoph. VI. Hist. Græc. 5. princ. τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἐκάστη πόλει. Est enim nomen generale. Schol. parv. Hom. ad Il. κ'. 56. τέλος significat καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἐνεστὶν εὐρεῖν παρὰ τῷ Θεουκιδίδῃ καὶ Ξενοφῶντι. Et Eustath. ibid. p. 789. Ulpian. ad Demosth. Leptin. p. 282. Ed. Paris. τέλος καὶ τὴν τῶν ἀρχόντων τιμὴν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ καὶ Θεουκιδίδης λέγει, Λακεδαιμονίων τὰ τέλη, τοὺς ἀρχοντας ὀνομάζων αὐτῶν. Ita οἱ ἐν τέλει pro his, qui in Magistratu sunt. vid. Leopard. I. Emend. 5. Æschyl. Sept. contr. Theb. 1032. etiam in singulari dicit: Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καθμείων τέλει. Ubi Schol. β'. recte interpretatur ἐξουσία· nam v. 1014.

ὑπέσχετο αὐτοῖς, ἢ ἐπὶ Ποτίδαιαν ἴωσιν Ἀθηναῖοι, ἐς τὴν
 Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τούτων ἀφίσταν-
 ται μετὰ Χαλκιδῆαν καὶ Βοττιαίων κοινῇ ζυνομόσαντες.
 καὶ Περδίκκας πείθει Χαλκιδῆας τὰς ἐπὶ θαλάσῃ πόλεις
 5 ἐκλιπόντας καὶ καταβαλόντας ἀνοικίσασθαι ἐς Ὀλυν-
 θον, μίαν τε πόλιν ταύτην ἰσχυρὰν ποιήσασθαι τοῖς τε
 ἐκλιποῦσι τούτοις τῆς ἑαυτοῦ γῆς τῆς Μυγδονίας περὶ τὴν
 Βόλβην λίμνην ἔδωκε νέμεσθαι, ἕως ἂν ὁ πρὸς Ἀθηναίους
 πόλεμος ᾗ. καὶ οἱ μὲν ἀνωκίζοντό τε καθαιροῦντες τὰς
 10 πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο. * αἱ δὲ τριάκοντα
 νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀφικνουῦνται ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, καὶ
 καταλαμβάνουσι τὴν Ποτίδαιαν καὶ τὰλλα ἀφεστηκότα.
 νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρὸς τε Περδίκ-
 καν πολεμεῖν τῇ παρουσίᾳ δυνάμει καὶ τὰ ζυναφεστῶτα
 χροντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτοῖς τὰ τέλη ταῖς πράγμασι τίθηναι. 2. Τότε δὴ
 τὰ ἐξῆς, ἐπειδὴ οὐδὲν εὖρον ἐπιτήθειον, τότε δὲ, καὶ τὰ ἐξῆς. 4. Καὶ Περδίκκας
 πείθει] ἐφοβοῦντο γὰρ τοὺς θαλασσοκράτορας Ἀθηναίους, ὄντες παραθαλάσ-
 σιοι. 5. Ἀνοικίσασθαι ἐς Ὀλυθον] τὴν οἰκσιν ἀναγαγεῖν εἰς τὴν Ὀλυθον.
 eosdem vocat δήμου προβούλους, et
 v. 1033. Καδμείων προστάτας.
 Schol. α' perperam, τῷ τάγματι
 πάντων τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει.
 Duk.
 1. ὑπέσχετο A.B.C.F.H.N.h.
 vulgo ὑπέσχοντο.
 2. ἐμβαλεῖν d.i. προσβαλεῖν c.
 4. περδίκκας c.
 τοὺς correctus K.
 5. καταβαλόντας K. καταλα-
 βόντας A.B.i.
 ἐς] om. F.
 6. ἰσχυρὰν ταύτην f.
 7. ἐκλιποῦσι A.B.C.F.G.K.N.
 b.c.f.g.i. ἐκλειποῦσι H. vulgo ἐκ-
 λείπουσι.
 ἑαυτοῦ] τε αὐτοῦ K.
 Post τῆς omisi τε cum A.B.
 F.G.H.K.L.O.P.d.g.h.i.
 8. βόλβην A.B.F.H.K. vulgo
 βολβήν.

ired, Poti-
 daeata de-
 ficiunt cum
 Bottiæis et
 Chalciden-
 sibus, qui
 Chalciden-
 ses, suaden-
 te Perdicca,
 urbes suas
 prope mare
 sitas de-
 struent, et
 Olynthum
 et in Myg-
 doniam mi-
 grant.

59.

Itaque A-
 theniensium
 naves adve-
 ctæ, cum Poti-
 daeam alias-
 que urbes
 Thracie
 jam defe-
 cisse cogno-
 vissent,
 quia simul
 cum Thra-
 cia et Per-
 dicca con-
 tendere non
 poterant, in
 Macedonia
 nam se
 converte-
 bant, et
 una cum
 Philippo et
 Derda, de-
 super inva-

Βολβην] Etiam in Scylace p.
 63. Ed. Gron. Βολβή, ἔξυτό-
 νως. At Thucyd. IV. 103. Macedo-
 niæ Pers. v. 494. Aristot.
 Hist. Anim. II. 17. et Steph.
 in Βολβαί, Βόλβη, ut hic quidam
 libri. Qui in Cod. Reg. emen-
 davit Βοιβήν, fortassis ante oculo
 habuit ea, quæ leguntur ap.
 Steph. in Βοιβή. Sed Stephanum
 in vitiosos Codices incidisse,
 non sine ratione suspicatur
 Vossius ad Scylacem. Duk.
 9. ἦν c.
 11. τῶν ἀθ.] om. K.i.
 12. Post τὴν omisi τε cum
 A.B.F.H.g.h.
 13. ἀδύνατοι e. ἀδύνατα εἶναι
 post πολεμεῖν ponit f.
 τε] om. L.P.
 14. ἀφεστῶτα I.

dentibus,
adversus
Perdiccam
bellum ge-
rebant.

60.

Interim
Corinthii
praesidium
mittunt
Potidaeam,
duce Ari-
steo.

χωρία, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ τὸ πρότερον ἐξεπέμποντο, καὶ καταστάντες ἐπολέμου μετὰ Φιλίππου καὶ τῶν Δέρδου ἀδελφῶν, ἀνάθεν στρατιᾶ ἐσβεβληκότων. * Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Κορίνθιοι, τῆς Ποτιδαίας ἀφεστηκείας καὶ τῶν Ἀττικῶν νεῶν περὶ Μακεδο-
5 νίαν οὐσῶν, δεδιότες περὶ τῶ χωρίῳ καὶ οἰκείον τὸν κίνδυνον ἠγούμενοι, πέμπουσιν ἑαυτῶν τε ἐθελοντὰς καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων μισθῶ πείσαντες, ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὀπλίτας καὶ ψιλοὺς τετρακοσίους. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Ἀριστεὺς ὁ Ἀδειμάντου, κατὰ φι-
10 λίαν τε αὐτοῦ οὐχ ἤκιστα οἱ πλεῖστοι ἐκ Κορίνθου στρατιῶται ἐθελονταὶ ζυέσποντο· ἦν γὰρ τοῖς Ποτιδαίαις αἰεὶ ποτε ἐπιτήδειος. καὶ ἀφικνοῦνται τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ὕστερον ἐπὶ Θράκης, ἢ Ποτιδαία ἀπέστη. * ἦλθε
δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις εὐθύς ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι
15 ἀφεστᾶσι· καὶ πέμπουσιν, ὡς ἦσθοντο καὶ τοὺς μετὰ Ἀριστεῶς ἐπιπαρόντας, δισχιλίους ἑαυτῶν ὀπλίτας καὶ τεσσαράκοντα ναῦς πρὸς τὰ ἀφεστῶτα, καὶ Καλλιᾶν τὸν Καλλιᾶδου πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. οἱ ἀφικόμενοι ἐς Μακεδονίαν πρῶτον καταλαμβάνουσι τοὺς προτέρους 20

61.

Item A-
thenienses
XL naves
et duo mil-
lia militum
gravis ar-
maturæ,
duce Cal-
lia, subsidio
mittunt
eodem. Qui
cum in
Pydnæ op-

4. Ἐσβεβληκότων] ἄστε τὸν Περδίκκαν μετὰξὺ ἀποληφθῆναι. 5. Ἀφεστηκείας] ἀπ' Ἀθηναίων πρὸς Περδίκκαν. 9. Ψιλοὺς τετρακοσίους] ψιλοὶ καλοῦνται οἱ μὴ καθαπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὄργανῳ χρώμενοι. ἢ τοξόται, παρὰ τὸ ψιλῆ σκευῇ χρῆσθαι. 10. Ἀδειμάντου] τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα στασιάζοντα. 13. Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ] ἀντὶ τοῦ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀφ' οὗ ἢ Ποτιδαία ἀπέστη. 14. ἢ Ποτιδαία ἀπέστη] ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. 20. Τοὺς προτέρους χιλίους] τοὺς ἐν ταῖς λ' ναυσὶ τῶν

1. τὸ πρῶτον C.G.I.L.O.Q.f.g.

3. δέρδα H. et correctus F.

Δέρδου] Δέρδα secundo casu in Cass. ut Πιθαγόρα, Ἀρχύτα et alia, quæ etiam communiter per ov et α efferuntur. DUK.

4. ἐσβεβληκότα C. ἐμβεβληκότων L.

5. μακεδονίας c.

6. τῶν χωρίων c.h.

11. τε] δὲ c.

12. ζυέσποντο N.g.

13. ποτε] om. N.

14. ἡμέρᾳ] om. K.d.

ἢ correctus F.

19. αὐτῶν K.b.d.e.

20. πρῶτον] om. B.

χιλίους Θέρμην ἄρτι ἡρηκότας καὶ Πύδναν πολιορκούοντας. pugnatione a Potidæatis et Aristeo premerentur, cum Perdicca societatem necessario ineuntes, Beræam conten-
 προσκαθεζόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν Πύδναν ἐπολιόρκησαν
 μὲν, ἔπειτα δὲ ξύμβασιν ποιησάμενοι καὶ ξυμμαχίαν
 ἀναγκαίαν πρὸς τὸν Περδίκκην, ὡς αὐτοὺς κατήπειγεν ἡ
 5 Ποτίδαια καὶ ὁ Ἄριστεὺς παρεληλυθῶς, ἀπανίστανται
 ἐκ τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Βέροισιν, κἀκεῖθεν

Ἀθηναίων. 1. Θέρμην ἄρτι] σημειῶσαι ὅτι ἡ νῦν Θεσσαλονίκη πόλις πά-
 λαι Θέρμη ἐκαλεῖτο ἔστι δὲ Μακεδονίας, ὅτι καὶ ἡ Πύδνα πόλις Μακεδο-

1. Θέρμην] Ita libri: Θέρμα Siciliae, Θέρμος Ætoliæ oppidum. vid. ad Steph. Berkelium et Holsten. At Polyb. p. 57. Θέρμην vocat illud in Sicilia πολύχριν. Θέρμη ἢ Θεσσαλονίκη, καὶ Ἡμαθία. Schedæ MS. Angeli Aprotii. Urbs Thessalonica a Cassandro ædificata, nomen habet uxoris, quæ Philippi Amyntæ filia erat. WASS.

2. καὶ προσκαθ. c.

3. δὲ post ἔπειτα om. e.

4. ὡς δὲ αὐτοὺς c.

ἢ ποτίδαια] om. d.i.

6. βέροισιν A.C.F.G.H. vulgo βέρροισιν.

Βέροισιν] Tria omnino hujusce nominis oppida memorantur; prima in Emathia Maced. Irenopolis ab Irene dicta de qua alicubi Anna Comnena. Secunda Syriæ, inter Hierapolim et Antiochiam, conditorem agnoscit Seleucum circa annum Mundi 3713. ante Christum 291. Hanc Appianus, Josephi Codices, uno Henriciano excepto, Galenus de Aliment. Facult. II. 30. Nicephorus Call. Cinnamus, Nicetas Choniates cum duplici ρ scribunt; Annæ Comnenæ exemplaria variant. Numi Trajani et Antonini Pii aliorumque Βέροισιν servant. Beroam et Βερὸν Itinerar. et Notitia Epis-

copat. Veriam Sophianus et Ruffinus MS. penes me, in Josephi Antiq. XII. p. 547. vocant. Tertia civitas Scylacis tempore maxima, et unde cæteris nomen profluxit; ad radices montis Bermii ponit Strabo. Inter eam et Thessaloniceam medius fluit Astræus, inquit Hist. Anim. XV. I. Ælianus. Verum ibi opinor legendum Axius, quem Anna, eadem fere repetens, Nicephorus aliique Bardarium dixerunt. A Pherone, ut videtur, conditore Βέροισιν audit, φ enim in β apud hanc gentem haud raro migrat, uti docent Grammatici veteres, et in Quæst. Gr. Plutarchus. Exemplaria Thucydidis ρ geminant: D. Lucas Act. XVII. 10. Stephani Abbreviator, Nonnus Dionys. Lucianus in Asino, Antipater Sidonius Anthol. III. p. 600. Etymologus, Pliniani Codices, et Strabo cum numis Vet. faciunt. Apud Lucan visitur Βέρροισιν, sed in MSS. tantum recentioribus, quibuscum consentiunt Ptolemæus, Scylax, Philostorgius IX. 8. et inclinantis imperii Scriptores Latini. Dicitur etiam Βερόνη cuius scripturæ vestigia etiamnum servant Itin. et Notitiæ Episc. Gentilia Βεροισίν apud Polybium et

dunt, inde que terra versus Potidaeam iter dirigentes, castra ponunt ad Gigonum.

62.

Utriusque partis consilia. Perdiccas statim ab Atheniensibus ad Potidaeam transit. Prope Po-

ἐπιστρέψαντες, καὶ πείρασαντες πρῶτον τοῦ χωρίου καὶ οὐχ ἐλόντες, ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν Ποτίδαιαν, τρισχιλίους μὲν ὀπλίταις ἑαυτῶν, χωρὶς δὲ τῶν ζυμμάχων πολλοῖς, ἰππεῦσι δὲ ἑξακοσίοις Μακεδόνων τοῖς μετὰ Φιλίππου καὶ Πausανίου· ἅμα δὲ νῆες παρέπλεον 5 ἐβδομήκοντα. κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες τριταῖοι ἀφίκοντο ἐς Γίγωνον, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο. * Ποτιδαῖαται δὲ καὶ οἱ μετὰ Ἀριστέως Πελοποννήσιοι προσδεχόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς Ὀλύμπω ἐν τῷ ἰσθμῷ, καὶ ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποιήντο. στρατηγὸν μὲν 10 τοῦ πεζοῦ παντὸς οἱ ζύμμαχοι ἤρηντο Ἀριστέα, τῆς δὲ ἵππου Περδίκκαν· ἀπέστη γὰρ εὐθὺς πάλιν τῶν Ἀθη-

νική. ὅτι καὶ ἡ Βεῤῥοῖα πόλις Μακεδονική. 1. Τοῦ χωρίου] τῆς Βεῤῥοῖας. 5. Πausανίου] οὗτος ὁ Πausανίας κατὰ μὲν τινὰς υἱὸς τοῦ Δέρδου, κατὰ δὲ ἄλλους ἀδελφός. 7. Γίγωνον] Γίγωνος χωρίον ἐστὶ μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θράκης, οὐ

Steph. et, quomodo numi veteres, Simmias Antholog. IV. 22, 24. Motraii Numus ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, et Procopius, Βεροῦσιος. In Thucydide tamen, nisi aliquo Codice præeunte, nihil immutandum censemus. WASS.

1. τὸ χωρίον L.

Τοῦ χωρίου] Sic Thom. Mag. in πειρῶ, et Moeris v. πειράσαντες. DUK. Conf. Moer. p. 319. Eustath. ad Il. 4. p. 445. GOTTL.

7. γίγωνον f.

Γίγωνον] Γεργανίδα appellat Artemidorus Ephesius: χωρίον Schol. Auctor Etymol. Γίγωνος Ἀκρα μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Πελλήνης, inde Γίγων ὁ Διόνυσος inquit. pro navium tutela apud Phœnices Hesychius v. accipit. Æthiopum regem fuisse ait Steph. Gigonem. Indigitamenta Orphei in Baccho hunc titu-

lum minime agnoscunt. Ibi pro Πρωτογόν' ἤρικε παιᾶ, ubi merito hæret Scaliger, fortasse legendum Εὔρεσιπαιᾶ supra dixerat πολυόργιον, εἴρηκε Παιᾶν. vel potius εὔρετο. Meminit Γίγωνίας πέτρας, sed juxta oceanum, Apollodor. III. 3. vid. Herodot. VII. 123. WASS.

8. πελοπ.] om. f.

9. ἐστρατοπεδεύσαντο c.

πρὸ Ὀλύμπου H.I.K.L.O.P.Q.d. πρὸς Ὀλύμπου C.

Πρὸς Ὀλύμπω] Non πρὸς Ὀλύμπω, sed πρὸ Ὀλύμπου, legit Valia. STEPH.

10. μὲν] δὲ c.f.

11. Ante τοῦ omisi οὖν cum A. B.C.F.H.c.g.h.

Post τοῦ omisi δὴ cum A.B.F.H.L.c.g.h.i. pro quo δὲ habet C, μὲν c.f.

11. ἤρηνται G.

ναίων, καὶ ξυνεμάχει τοῖς Ποτιδαιαταῖς, Ἴόλαον ἀνθ' αὐ-
 τοῦ καταστήτας ἄρχοντα. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως
 τὸ μὲν μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον ἔχοντι ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπι-
 τηρεῖν τοὺς Ἀθηναίους, ἦν ἐπίωσι, Χαλκιιδέας δὲ καὶ τοὺς
 5 ἔξω ἰσθμοῦ ξυμμάχους καὶ τὴν παρὰ Περδίκκου διακο-
 σίαν ἵππον ἐν Ὀλύμπῳ μένειν, καὶ ὅταν Ἀθηναῖοι ἐπὶ
 σφᾶς χωρῶσι, κατὰ νότου βοηθοῦντας ἐν μέσῳ ποιεῖν αὐ-
 τῶν τοὺς πολεμίους. Καλλίας δ' αὖ ὁ τῶν Ἀθηναίων
 στρατηγὸς καὶ οἱ ξυνάρχοντες τοὺς μὲν Μακεδόνας
 10 ἵππέας καὶ τῶν ξυμμάχων ὀλίγους ἐπὶ Ὀλύμπῳ ἀπο-
 πέμπουσιν, ὅπως εἰργασί τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν, αὐτοὶ
 δ' ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον ἐχώρουν ἐπὶ τὴν Ποτί-
 δαιαν. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῷ ἰσθμῷ ἐγένοντο καὶ εἶδον τοὺς
 ἐναντίους παρασκευαζομένους ὡς εἰς μάχην, ἀντικαθί-
 15 σταντο καὶ αὐτοὶ, καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ξυνέμισγον. καὶ
 αὐτὸ μὲν τὸ τοῦ Ἀριστέως κέρας, καὶ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον
 ἦσαν Κορινθίων τε καὶ τῶν ἄλλων λογάδες, ἔτρεψαν τὸ
 καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἐπεξήλθον διάκοντες ἐπὶ πολὺ τὸ δὲ
 ἄλλο στρατόπεδον τῶν τε Ποτιδαιατῶν καὶ τῶν Πελοπον-

tidæam
 pugna com-
 mittitur ;
 Corinthii
 Potidæam
 refugiant.

πολὺ ἀπέχον Ποτιδαίας. 6. Ἐπὶ σφᾶς] ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν. 8. Τοὺς πολε-
 μίους] τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τοὺς—ἵππέας] τοὺς μετὰ Φιλίππου. 12. Ἀ-
 ναστήσαντες τὸ στρατόπεδον] νῦν ἀντὶ τοῦ ἐγειράντες κείται ἡ λέξις, οὐκ

- 1. συνεμάχει f.
- τοῖς] om. g.
- 3. μεθ'] θ' i.
- ἔχοντι A.B.C.F.H.f.g.h. ἔχον-
 τες c. vulgo ἔχοντα.
- 5. παρὰ] om. i.
- 7. νότον I.
- βοηθοῦντες F.
- 8. αὖ] om. d.i.
- 9. μακεδόνας F.H.f.
- 10. ὄλυθον K.c.f.
- 15. ὕστερον] ὕστερον καὶ K.
- συνέμισγον B. ξυνέμισγον C.i.

- συνέμισγον d.h.
- 16. ἐκεῖνου Q.
- 17. ἦσαν om. d.
- τε om. f.
- ἔτρεψαν G.H.K. vulgo ἐτρέ-
 ψαντο.
- τὸ] om. A.B.C.F.N.c.
- 19. ἄλλων i.
- τῶν τε ποτιδ. A.B.F.c.f.g. τῶν
 ποτιδ. H.N.g. vulgo ποτιδαιατῶν.
 τῶν πελοπ. A.B.F.H.N.c.f.g.
 h. vulgo πελοπ.

νησίῳν ἡσῶατο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν. * ἔπαναχωρῶν δὲ ὁ Ἄριστεὺς ἀπὸ τῆς διώξεως, ὡς ὄρα τὸ ἄλλο στράτευμα ἡσσημένον, ἠπόρησε μὲν ὁποτέρωσσε διακινδυνεύσει χωρήσας, ἢ ἐπὶ τῆς Ὀλύμπου ἢ ἐς τὴν Ποτιδαίαν, ἔδοξε δ' οὖν ζυναγαγόντι τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτιδαίαν· καὶ παρῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς, ὀλίγους μὲν τινὰς ἀποβαλὼν, τοὺς δὲ πλείους σώσας. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ὀλύμπου τοῖς Ποτιδαίαταις βοηθοὶ (ἀπέχει δὲ ἐξήκοντα μάλιστα 10 σταδίους, καὶ ἔστι καταφανὲς) ὡς ἡ μάχη ἐγίγνετο καὶ τὰ σημεῖα ἦρθη, βραχὺ μὲν τι προῆλθον ὡς βοηθήσοντες, καὶ οἱ Μακεδόνες ἰππῆς ἀντιπαρετάξαντο ὡς κωλύσοντες·

ἀντὶ τοῦ ἐκβαλόντες. 2. Ἐπαναχωρῶν] τῆς Ποτιδαίας. 3. ἠπόρησε] ἐν ἀμμηχανίᾳ ἐγένετο, εἰς ὁπότερον μέρος εἰλεύσεται, δηλονότι διὰ κινδύνου. 6. Ὡς ἐλάχιστον] ἢ ἐλάχιστον χωρίον λέγει, ὅτι συνῆξεν αὐτοὺς, ὡς γενέσθαι ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ· ἢ μᾶλλον τὸ διάστημα λέγει τῆς Ποτιδαίας· ἐγγὺς γὰρ ἦν, ἢ περὶ ἢ Ὀλυμπος. τὸ γοῦν ὡς ἐλάχιστον τοῖς ἐξῆς συναπτέον. 7. Τὴν χηλὴν] χηλὴ καλεῖται οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τεύχος προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτεται. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ εὐκέναι χηλῆ βροῦς. 10. Βοηθοί] οἱ Μακεδόνες. Ἀπέχει] ἦγον διίσταται Ὀλυμπος τῆς Ποτιδαίας. 11. Καὶ ἔστι καταφανὲς] ὑψηλὸν γὰρ τὸ χωρίον ἢ Ὀλυμπος. 13. Ἰππεῖς] οἱ Φιλίππου.

1. ἡττάτο d.
κατέφειγεν f.
2. ἄριστεὺς τῆς ποτιδαίας ἀπὸ A.F.g.
3. ὄρα A.B.C.F.H.g.h. vulgo ἔωρα.
ἡττημένον d.i.
4. διακινδυνεύσει A.C. διακινδυνεύσαι B.h. vulgo διακινδυνεύσει.
5. τὴν] om. K.
ἔδοξε—ποτιδαίαν] om. G.
οὖν K.d.i. ceteri γοῦν. Correxerit Poppo (Observ. crit. in Thucyd. p. 222.)
συναγαγόντι e.
αὐτοῦ C.

6. ἐς] om. A.B.C.F.P.e.g.h. χωρίου P.
7. De voce χηλὴ vid. Kuhn. ad Poll. I. 99. Suidas in χηλαὶ descripsit Scholiasten. Duk.
10. ἀπέχει A.B.F.H.N.g.h.
11. ἐγίγνετο A.B.F.H.c.f.g. vulgo ἐγένετο.
Καὶ τὰ σημεῖα] Vid. Lipsium de Militia Rom. l. 4. Huds. Suidas in σημεῖα ἀρθῆναι nescio an huc referri debeat. Confer Platonem 462. WASS. Vid. supra ad cap. 49. Duk.
12. τι] τοῖ b.i. om. d.
13. ἀντεπαρετάξαντο F.H. ἀν-

ἐπειδὴ δὲ διὰ τάχους ἢ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐγίνετο καὶ τὰ σημεῖα κατεσπᾶσθη, πάλιν ἐπανεχώρουν ἐς τὸ τείχος καὶ οἱ Μακεδόνες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους ἰππῆς δ' οὐδέτεροις παρεγένοντο. μετὰ δὲ τὴν μάχην τροπαῖον ἔστησαν
5 οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν τοῖς Ποτιδαιάταις. ἀπέθανον δὲ Ποτιδαιατῶν μὲν καὶ τῶν ζυμμάχων ὀλίγω ἐλάσσους τριακοσίων, Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός. * τὸ δ' ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τείχος εὐθὺς οἱ Ἀθηναῖοι 64.

10 ἀποτείχισαντες ἐφρούρου. τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον ἦν· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐνόμιζον εἶναι ἐν τε τῷ ἰσθμῷ φρουρεῖν καὶ ἐς τὴν Παλλήνην διαβάντες τειχίζειν, δεδιότες μὴ σφίσιν οἱ Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ ζύμμαχοι γιγνο-

Athenienses Potidæam ab isthmo intercludunt; deinde Athenis submissi alii

2. Ἐς τὸ τείχος] τῆς Ὀλύμπου. 3. Ἰππεῖς δ' οὐδέτεροις] ἐν τῇ μάχῃ δηλονότι. οὔτε τοῖς Ἀθηναίοις Ἀθηναῖοι, οὔτε τοῖς Ποτιδαιάταις Ποτιδαιᾶται. 5. Ἐποσπόνδους] ἐπειδὴν τι μέρος ἠττηθῆ τῶν μαχομένων, μὴ δυναμένοι τοὺς νεκροὺς αὐτῷ λαβεῖν, αἰτεῖ γενέσθαι σπονδὰς, ἕως ὅθ' λαβὸν θάψῃ, καὶ τότε πάλιν μάχονται. ἔστι δὲ πολλὰς ὅτε καὶ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἐκομίζοντο, δηλονότι κατὰ τὸ ἴσον ἔχοντες ἑκάτεροι, καὶ τῆς μάχης ἰσορροπία γενομένης. 10. Ἀποτείχισαντες] τὸ πρὸς Ὀλυμπον ὄρων τείχος περιοικοδομήσαντες, ἵνα μὴ τις ἐπεκφύγῃ τῶν ἔνδον. Τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην] τὸ πρὸς τὴν Παλλήνην.

τεπαρετάξαντο C.

1. ἐπειδὴ A.B.F.H.L.N.c.f.g.h. vulgo ἐπεὶ.

5. οἱ] om. N.

Καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν] Vid. Turneb. V. Advers. 7. Herald. I. Advers. 9. et, qui Heraldō quaedam debet, Kirchmann. de Funerib. Append. cap. 4. Add. quæ adnotantur ad Ælian. XII. Var. Hist. 27. Liv. 31, 38. Caduceatore ad Consulem misso, qui inducias ad sepeliendos equites peteret. Et 33, 11. Idem 23, 46. tacitas inducias ejus rei causa memorat:

posterum diem induciis tacitis, sepeliendo utrimque casos in acie, consumserunt. Duk.

10. Ἀποτείχισαντες] Harpocrat. in ἀποτείχισαι, et ex eo Suidas: qui etiam ἀποτείχισιν exponit τὴν τῶν τειχῶν ἀφαίρεσιν, sed alia est significatio hujus vocis cap. 65. Duk.

ἀτείχιστος g.

12. De Pallene peninsula, Dionys. R. A. I. p. 124. Reisk. et Steph. Byz. h. v. p. 620. de urbe hujus nominis in hac peninsula sita, Cell. G. A. p. 1048. GOTTL.

13. γενομένης K.L.O.P.Q.

militēs
etiam ab
altera parte
urbem cir-
cumvallant.

μένοις δίχα ἐπιθῶνται. καὶ πυθνανόμενοι οἱ ἐν τῇ πόλει
Ἀθηναῖοι τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον οὔσαν, χρόνῳ ὕστερον
πέμπουσιν ἑξακοσίους καὶ χιλίους ὀπλίτας ἑαυτῶν καὶ
Φορμίωνα τὸν Ἀσωπίου στρατηγόν· ὃς ἀφικόμενος ἐς τὴν
Παλλήνην καὶ ἐξ Ἀφύτιος ὀρμώμενος προσήγαγε τῇ Πο- 5
τιδαίᾳ τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προῖὼν καὶ κείρων ἅμα
τὴν γῆν, ὡς δὲ οὐδεὶς ἐπεξῆει ἐς μάχην, ἀπετείχισε τὸ
ἐκ τῆς Παλλήνης τείχος. καὶ οὕτως ἤδη κατὰ κράτος
ἢ Ποτιδαία ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης
ναυσὶν ἅμα ἐφορμούσαις. * Ἀριστεὺς δὲ ἀποτειχισθείσης 10
αὐτῆς, καὶ ἐλπίδα οὐδεμίαν ἔχων σωτηρίας, ἦν μὴ τι ἀπὸ
Πελοποννήσου ἢ ἄλλο παράλογον γίγνηται, ξυμβούλευε
μὲν πλὴν πεντακοσίων ἄνεμον τηρήσασι τοῖς ἄλλοις ἐκ-
πλεῦσαι, ὅπως ἐπὶ πλεόν ὁ σῆτος ἀντισχῆ, καὶ αὐτὸς
ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι· ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, βουλόμενος 15
τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, καὶ ὅπως τὰ ἔξωθεν ἔξει
ὡς ἄριστα, ἐκπλουν ποιεῖται λαθῶν τὴν φυλακὴν τῶν
Ἀθηναίων. καὶ παραμμένων ἐν Χαλκιδιεῦσι τὰ τε ἄλλα

65.
Quo facto
Aristeus
clam Poti-
dæa exce-
dit, et cum
Peloponne-
siis de auxi-
lio mitten-
do agit, in-
terim per-
manens a-
pud Chal-
cidenses.

5. Ἐξ Ἀφύτιος] ἢ γὰρ ὁδὸς ἐκεῖθεν ἐστὶν ἀπὸ Θράκης. μία δὲ πόλις τῶν
ἐν Παλλήνῃ ἢ Ἀφύτις. Ἰωνικῶς δὲ εἶπεν Ἀφύτιος· ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ.
11. Σωτηρίας] οὐ περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίας. 12. Ἡ ἄλλο
παράλογον] οἷον σεισμὸς· εἰώθεσαν γὰρ οἱ Ἕλληνες ἀναχαρεῖν τοιαύτου τινὸς
γινόμενου, οἰωνιζόμενοι τὸ ἐκ τούτου κακόν. 15. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν] ἔπαινος
Ἀριστεύς. τὸ ἐξῆς, ὡς δὲ βουλόμενος τὰ ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν, οὐκ ἔπει-
θεν. 18. Τὰ τε ἄλλα ἐπιλέμει] τὰ μὴ ἀποστάντα τῶν Ἀθηναίων δηλονότι

1. ἐπιθῶνται C.F.K. vulgo ἐπί-
θωνται.

5. Ἀφύτιος agn. Steph. Stra-
bonis Ep. 330. Scylax 26. He-
rodot. VII. 123. oppugnasse Ly-
sандрum, ait Pausanias III. pag.
253. Rem narrat Plutarchus
Lysand. 444. ubi legendum Ἀ-
φύταιων. Vid. Aristot. Pol. 173.
8. An huc pertineat ἢ Ἀφρυταῖος
ἀμπελος apud Theophrast. Caus.

Pl. III. 20. nescio. WASS.

7. τὴν μάχην G.K.L.O.P.Q.
e.i.

11. καὶ] om. c.

12. γίγνεται C. γίνονται c.

ξυμβούλευσε N.

14. ὁ σῆτος] post ἀντισχῆ po-
nit f.

ἀντισχῆ C. ἀντίσχοι Tusanus.
vulgo ἀντίσχη.

16. ἐξη d.i.

ξυνεπολέμει, καὶ Ἑρμυλίαν λαχίσσας πρὸς τῆ πόλει πολ-
λοὺς διέφθειρεν, ἕς τε τὴν Πελοπόννησον ἔπρασεν ὅπη
ἀφέλειά τις γενήσεται. μετὰ δὲ τῆς Ποτιδαίας τὴν ἀπο-
τείχισιν Φορμίων μὲν ἔχων τοὺς ἑξακοσίους καὶ χιλίους
5 τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν ἐδήου, καὶ ἔστιν ἂ καὶ πο-
λίσματα εἶλε.

* Τοῖς δ' Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις αἰτίαι μὲν αὐ- 66.
ται προσγεγένητο ἐς ἀλλήλους, τοῖς μὲν Κορινθίοις, ὅτι Consum-
τὴν Ποτιδαίαν ἐαυτῶν οὔσαν ἀποικίαν καὶ ἄνδρας Κο- matio belli
10 ρινθίαν τε καὶ Πελοποννησίαν ἐν αὐτῇ ὄντας ἐπολιόρουν, causarum,
τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἐς τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι ἐαυτῶν τε ex hac de
Potidaea
contentione
tum Corin-
thiis, tum

ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι. 1. Καὶ Σερμυλίαν] τὸ ἐξῆς οὕτω, καὶ πολλοὺς
τῶν Σερμυλίαν διέφθειρε, λαχίσσας αὐτοὺς πρὸς τῆ ἐαυτῶν πόλει. ἔστι δὲ ἡ
Σερμυλὶς Χαλκιδικῆ πόλις, τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονούσα. 4. Φορμίων] ἀπο-
ρον, πᾶς ὁ Φορμίων τὸ πρὸς τῆ Παλλήνη τεῖχος φυλάσσω, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ
Βοττικὴν γῆν ἐδήου, καὶ ἄχι μᾶλλον τὸ ἕτερον μέρος τῆς φυλακῆς, ἕπερ εἶχεν
ὁ Καλλίας πρὶν ἢ τελευτῆσαι. καὶ φημὲν ὅτι τὸ πρὸς τῆ Παλλήνη μέρος φί-
λιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ πρὸς Ὀλύμπῳ ἐχθρὸν. εἰκότως οὖν ἠμέλητο τὸ τοῦ

1. ξυνεπολέμει A.B.F.H.N.c.f.
g.h. vulgo ἐπολέμει.

Ἑρμυλίαν A.B.F.H.g. vulgo σερ-
μυλίαν.

Σερμυλίαν] Quod in Reg. et
Cass. est Ἑρμυλίαν, id eo per-
tinere puto, quod Casaub. ad
Strab. l. p. 50. adnotat, multo-
rum nominum initiis modo Σ,
modo adspirationem praeponi.
Add. Holsten. ad Steph. v. Ἡ-
ράκλεια, et Reland. I. Dissert. 4.
§. 5. Schol. Reg. hic, Ἑρμυλίαν
ἢ Σερμυλίαν, Ἑρμυλὶς ἢ Σερμυλὶς.
Urbem Stephanus vocat Σερμυ-
λίαν. ubi vid. Holsten. Duk.

2. ὅπη] ὅπως Tusanus.

4. μὲν] om. e.

5. καὶ βοττικὴν] om. d.

Βοττικὴν] Regio est inter Axii
et Ludiae ostia. Vid. Herodo-
tum VII. 123. 127. qui Βοττιαί-
δα., Livium XXVI. 25. Plin. IV.

11. trans Strymonem perperam
locat. MSS. et Auctores universi
τ geminant, ut a Botyæo vel Bo-
tyeio Phrygiae distinguatur. Vid.
et Dionys. Halicarn. p. 196. Im-
mani errore Diodorus XII. p.
311. εἰς Πακτωλὸν τῆς Βοττικῆς ex-
hibet: ubi meo periculo legas
Σπαρτωλὸν, ut ipse alicubi Thu-
cydides, et Suidas. De gentis
origine Aristoteles apud Plutar-
chum in Theseo, p. 7. et Quæst.
Rom. p. 298. ubi μῆθεν ex MS.
P. legendum. In hac regione ci-
vitas Castoria; auctor Cantacu-
zenus 275. illam denique et to-
tam provinciam a Barbaris ex-
cisam narrat p. 303. Adi Sui-
dam v. Νίκαια. WASS.

8. προγεγένητο C. προσγεγένητο i.

10. τε] μὲν C.e. om. c.

11. δ'] om. d.

ἐς] αἰτία ἐς K.

Atheniensibus natarum. πόλιν ζυμμαχίδα καὶ φόρου ὑποτελῆ ἀπέστησαν, καὶ ἐλθόντες σφίσιν ἀπὸ τοῦ προφανοῦς ἐμάχοντο μετὰ Ποτιδαιατῶν. οὐ μέντοι ὁ γε πόλεμος πω ζυνερρώγει, ἀλλ' ἐτι ἀνακοχῆ ἦν· ἰδία γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἐπραξαν.

67. * πολιορκουμένης δὲ τῆς Ποτιδαίας οὐχ ἠσύχαζον, ἀνδρῶν τε σφίσιν ἐνότων, καὶ ἅμα περὶ τῶ χωρίῳ δεδιότες· παρεκάλουν τε εὐθύς ἐς τὴν Λακεδαίμονα τοὺς ζυμμαχούς, καὶ κατεβῶν ἐλθόντες τῶν Ἀθηναίων, ὅτι σπονδάς τε λευκότες εἶεν καὶ ἀδικοῖεν τὴν Πελοπόννησον. Αἰγινῆται τε φανερώς μὲν οὐ πρεσβευόμενοι, δεδιότες τοὺς 10 Ἀθηναίους, κρύφα δὲ οὐχ ἥκιστα μετ' αὐτῶν ἐνήγον τὸν πόλεμον, λέγοντες οὐκ εἶναι αὐτόνομοι κατὰ τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προσπαρακαλέσαντες τῶν ζυμμαχῶν τε καὶ εἴ τίς τι ἄλλο ἔφη ἠδικῆσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων, ζύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα 15 λέγειν ἐκέλευον. καὶ ἄλλοι τε παρόντες ἐγκλήματα ἐποιῶντο ὡς ἕκαστοι καὶ Μεγαρήης, δηλοῦντες μὲν καὶ

Φορμιάνος μέρος, ὡς ἰκανῶν ὄντων τῶν Παλληγέων τὸ καθ' ἑαυτοὺς μέρος φυλάσσειν. 2. Σφίσιν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ὅτι οἱ Κορίνθιοι. 3. Ὅγε πόλεμος] ὁ Πελοποννησιακὸς, φησὶ, πόλεμος οὐπω συνεκροτήθη. Ζυνερρώγει] συνεπεπτάκει. 5. Οὐχ ἠσύχαζον] οἱ Κορίνθιοι. 12. Αὐτόνομοι] αἱ γὰρ σπονδαὶ εἶχον τὰς ἀγράφους τῶν πόλεων αὐτόνομους εἶναι. Αἰγινῆτας δὲ, μὴ ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς, ὑφ' ἑαυτοῦς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. Κατὰ τὰς σπονδάς] κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν σπονδῶν. 15. Ζύλλογον σφῶν] τὸν εἰωθότα λέγει· ξύλ-

3. πω] γε d.

ζυνερρώγη^η e.

4. ἀνακοχῆ g.

10. τε A. B. C. F. H. L. O. c. e.

g. h.

12. τὰς] om. N.

13. προσκαλέσαντες g.

14. τε om. F. H. f. g. h.

ἔφη ἄλλο f. ἄλλος ἔφη Tusa-

nus.

ἐπὸ τῶν ἀθ. d. i.

16. ἄλλα τε C. G. I. K. c. d. e.

ἄλλοτε B.

παρόντες L. P.

17. Μεγαρεῖς] Semel de diversa scriptura horum nominum, quale hic unum habes, te monebo, eam in meo veteri exemplari esse potius per η ut hic in Marg. habes Μεγαρήης, quum in textu (ut vulgo vocant) sit Μεγαρεῖς. Sic Πλαταιεῖς et Πλαταιῆς (ut alia pleraque hujusmodi omittam) legitur. Sed hoc Ἀττικώτερον sicut et ἱππῆς, quod apud Aristophanem quoque invenies. ΣΤΕΡΗ.

ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἵργε-
σθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς
παρὰ τὰς σπονδάς. παρελθόντες δὲ τελευταῖοι Κορίνθιοι,
καὶ τοὺς ἄλλους ἐάσαντες πρῶτον παροῦσιν τοὺς Λα-
κεδαιμονίους, ἐπέειπον τοιαύδε.

* « ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ ὑμᾶς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ' Eorum ora-
tio
« ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας ἀπιστοτέρους ἐς 68—71.
« τοὺς ἄλλους, ἣν τι λέγωμεν, καθίστησι· καὶ ἀπ' αὐ- Primum ac-
cusant La-
cedaemonios
« τοῦ σωφροσύνην μὲν ἔχετε, ἀμαθία δὲ πλεονί πρὸς τὰ securitatis
« ἔξω πράγματα χρῆσθε. πολλάκις γὰρ προαγορεύον- et negligen-
tia, eoque
IC « των ἡμῶν ἀ ἐμέλλομεν ὑπὸ Ἀθηναίων βλάπτεσθαι, nomine eos
cum Athe-

λογον, ὅτι ἐν πανσελήνῳ ἐγίγνετο αἰεὶ. I. Μάλιστα δὲ λιμένων τε εἵργε-
σθαι] φασὶν ὅτι Περικλῆς, μέλλων λόγον δοῦναι τῶν χρημάτων τοῦ ἀγάλ-
ματος, ὃ κατεσκεύασεν ὁ Φειδίας, ἠθύμει. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλκιβιάδης παῖς
αὐτοῦ, ἤρετο ὅ τι ἀθυμῆ. τοῦ δὲ φήσαντος ὅτι διὰ τοῦτο ἀθυμῶ, ὅπως δώσω
λόγον τῶν χρημάτων, ἐκεῖνος φθάσας εἶπε, μᾶλλον σκόπει ὅπως μὴ δώσεις. ὁ
δὲ ὑπολαβὼν τὸν λόγον, εἰσάγει ψῆφον εἰς τὴν πόλιν κατὰ Μεγαρέων, ἀξίων
αὐτοὺς εἵργεσθαι λιμένων καὶ ἀγορᾶς. καὶ τῶν Ἀθηναίων θορυβηθέντων αὐ-
τὸς ἐκφεύγει. οἱ δὲ φασὶν ὅτι διὰ τοῦτο τὴν ψῆφον εἰσήγαγε, διότι οἱ Με-
γαρεῖς Ἀσπασίαν τὴν διδάσκαλον Περικλέους ἔβρισαν, πόρνην αὐτῆν ἀποκα-
λέσαντες. 6. Τὸ Πιστὸν ὑμᾶς] τὸ πιστὸν, ὃ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ' ἡμᾶς
αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας, ἀπιστοτέρους ὑμᾶς ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας,
ἣν τι λέγωμεν, καθίστησι. 7. Ἀπιστοτέρους] ὑμᾶς ἀπίστους, μὴ πειθο-
μένους. 9. Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα] πρὸς τὰ τῶν συμμάχων.

Etiam Hudsonus verbo monet,
scripturam hujusmodi nominum
in Codicibus vetustis, tam per
eis, quam ης esse. Inane est dis-
crimen, quod inter propria et
appellativa e Chærobosco adfer-
tur in Etymol. M. v. ἰσπῆς. Ὡς
ἕκαστοι sæpe dicit Thucyd. Vid.
Indic. In qua formula περισσῶς
poni τὸ ὡς adnotatum est in Reg.
et Cass. ad cap. 15. Vid. Gro-
nov. ad Lucian. I. Var. Hist. p.
648. τὸ μέσον δὲ οἱ σύμμαχοι, ὡς
ἕκαστοι. Ubi imitatus est Thu-
cydidem I. 48. Duk.

I. Εἵργεσθαι] De hoc Periclis

VOL. I.

decreto vid. Aristoph. B. 1337.
A. 531. et Tzetzen Chil. XI.
955. versum 961. ex MS. ita
suppleas, τὴν Ἀσπασίας οὔσαν γὰρ
Μεγαρικὴν ἑταίραν, et legendum
συνευνέτιν. WASS.

2. τῶν] om. K.
3. τελευταῖον L.O.P.Q.
οἱ κορ. c.d.g.h.i.
6. ὑμῶν G.
9. πλεονί. A.B.C.F.H.K.N.O.
P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo πλεονί.
11. μέλλομεν e.
ἀπὸ K. om. cum ipso ἀθηναί-
ων g.

H

niensibus comparant. Deinde tarditatem quandam consilii Lacedæmoniiis exprobrant, qua minime pares sicut Atheniensibus, summa ingenii agilitate conspicuis, cum Spartani a veteribus institutis numquam recedere velint. Denique minantur defectiōnem, nisi fortiter socios suos Lacedæmonii defendant.

“ οὐ περὶ ἧν ἐδιδάσκειν ἐκαστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖ-
 “ σθε, ἀλλὰ τῶν λεγόντων μᾶλλον ὑπενοεῖτε ὡς ἔνεκεν
 “ τῶν αὐτοῖς ἰδία διαφόρων λέγουσι· καὶ δι’ αὐτὸ οὐ
 “ πρὶν πάσχειν, ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔργῳ ἔσμεν, τοὺς
 “ ζυμμάχους τούσδε παρεκαλέσατε, ἐν οἷς προσήκει 5
 “ ἡμᾶς οὐχ ἥκιστα εἰπεῖν, ὅσα καὶ μέγιστα ἐγκλήματα
 “ ἔχομεν, ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων ὑβριζόμενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν
 “ ἀμελούμενοι. καὶ εἰ μὲν ἀφανεῖς που ὄντες ἠδίκουν
 “ τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν ὡς οὐκ εἰδόσι προσέδει·
 “ νῦν δὲ τί δεῖ μακρηγορεῖν, ἧν τοὺς μὲν δεδουλωμένους 10
 “ ὄρατε, τοῖς δ’ ἐπιβουλευόντας αὐτοὺς, καὶ οὐχ ἥκιστα
 “ τοῖς ἡμετέροις ζυμμάχοις, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρε-
 “ σκευασμένους, εἴ ποτε πολεμήσονται; οὐ γὰρ ἂν Κέρ-
 “ κυράν τε ὑπολαβόντες βία ἡμῶν εἶχον καὶ Ποτίδαιαν

5. Παρεκαλέσατε] κυρίως παρακαλεῖν ἐστὶν ἢ τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι· ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. Ἐν οἷς προσήκει] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δίκαιον. 6. Ἐγκλήματα ἔχ.] κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ ὑμῶν δηλονότι. 8. Ἀφανεῖς που ὄντες] ἤγουν ληληθῶτας. 9. Προσέδει] ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις] 10. Τοὺς μὲν δεδουλωμένους] τοὺς Λιγυήτας. 11. Τοῖς δ’ ἐπιβουλευόντας] Ποτιδαίαταις καὶ Μεγαρεῦσι. 12. Ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους] ὡς συνειδῶτας τὰς ἑαυτῶν ἀμαρτίας, καὶ γινώσκοντας ὡς πάντως οὐκ ἀνεξόμηθα, ἀλλὰ πολεμήσομεν. Προπαρεσκευασμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄρατε. 13. Ἄρα] ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα.

2. ὑπονοεῖτε b.
 ἔνεκεν A.B.C.F.H.f.g.

5. παρεκελεύσατε P.

6. ἡμᾶς] om. L.

7. ἀθηναίων μὲν A.

9. ὡς] om. K.P.

11. τοὺς δ’ O.c.h.

12. ἡμετέροις f.

13. post ποτε omisi ἄρα cum
 A.B.C.F.G.N.c.e.f.g.h.

14. τε] om. K.d.

Thom. Mag. in ἐπάγω h. l.
 adferens τε omittit. In Cass.
 est interpretatio δεξάμενοι. Eo-
 dem modo ὑπολαβόντες exponit
 Scholiastes vulgatus VIII. 105.

et I. 121. ὑπολαβεῖν, δέξασθαι.
 Stephanus putat præpositione
 ὑπὸ hic indicari Athenienses
 Coreyram clam et per insidias
 partibus suis adjunxisse, non
 aperto Marte occupasse: nam
 et eandem vim habere in hoc
 verbo VI. 58. τοῖς ἐπικούροις φρά-
 σας τὰ ἔπλα ὑπολαβεῖν. Habet
 omnino significationem occultæ
 et clandestinæ molitionis. I. 143.
 Εἴ τε μισθῷ μείζονι πειρώντο ἡμῶν
 ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τῶν ναυτῶν·
 id est, ut Scholiastes, ὑποκλέπτειν.
 Duk.

“ ἐπολιόρκουν, ὧν τὸ μὲν ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ
 “ ἐπὶ Θράκης ἀποχρῆσθαι, ἢ δὲ ναυτικὸν ἂν μέγιστον
 “ παρέσχε Πελοποννησίους. * καὶ τῶνδε ἡμεῖς αἴτιοι, τό 69.
 “ τε πρῶτον ἐάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν μετὰ τὰ Μηδι-
 5 “ κὰ κρατῦναι, καὶ ὑστέρων τὰ μακρὰ στήσαι τείχη, ἐς
 “ τόδε τε αἰεὶ ἀποστεροῦντες οὐ μόνον τοὺς ὑπ’ ἐκείνων
 “ δεδουλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡμετέρους
 “ ἤδη ζυμμάχους· οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ’ ὁ δου-
 “ νάμενος μὲν παῦσαι περιορῶν δὲ ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾶ,
 10 “ εἴπερ καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν

1. 'Ἐπικαιρότατον] ἀρμολιώτατον. 'Ἐπικαιρότατον χωρίον] ἢ Ποτίδαια. 2.
 'Ἐπιχρῆσθαι] ἀποχρῆσθαι, ἐνέργειαν ποιεῖν. 'Ἡ δὲ ναυτικὸν ἂν] ἢ δὲ ἔδωκεν ἂν
 συμμαχίαν ναυτικὴν, εἰ πόλεμος γενήσεται δηλονότι. 4. Μετὰ τὰ Μηδικὰ]
 μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Μηδικόν. 5. Κρατῦναι] ἰσχυροποιῆσαι. 'Ἐς τόδε] μέχρι
 τοῦδε. 8. Οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος] τὸ σχῆμα συλλογισμῶς. 9. Τοῦτο]
 τὸ δουλοῦν. 10. Εἴπερ] ἐπεὶ. Τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς φέρεται] τὸ σεμνο-

2. ἀποχρῆσθαι A.B.C.F.G.H.
 K.L.N.O.b.c.d.e.g.h.i. χρῆσθαι f.
 vulgo ἐπιχρῆσθαι.

'Ἐπιχρῆσθαι] 'Ἀποχρῆσθαι est
 ex interpretatione. Wass. Ste-
 phanus in Thes. scribit, in vulg.
 Lexicis citari ἀποχρῆσθαι τὰ ἐπὶ
 Θράκης, pro *obtinere Thraciam* :
 sed sine nomine auctoris, cujus
 si non auctoritas, at certe fides
 exemplarium desiderari possit.
 Apparet, auctores Lexicorum
 ante oculos habuisse hæc verba
 Thucydidis; sed iidem perperam
 omiserunt præpositionem πρὸς,
 qua addita plane alia est synta-
 xis. Utrum autem legendum sit
 ἐπιχρῆσθαι, an ἀποχρῆσθαι, non
 definitio. Hoc plurimum MSS. et
 Edd. auctoritate nititur, quam
 ἐπιχρῆσθαι, et videtur illi hic ad-
 commodari posse ea significatio,
 quam in Plutarchi et Luciani
 locis apud Stephanum habet.
 Scholiastes Cass. non habet

scholion illud, quod est in edito.
 Suidas dicit, ἐπιχρῆσθαι apud
 Thucyd. esse τὸ πολλάκις κεχρῆ-
 σθαι. Duk.

3. τοῖς πελ. B.C.L.N.O.Q.e.
 g.h.

Τῶνδε ἡμεῖς αἴτιοι — κρατῦναι]
 Inter exempla σφοδρότητος in ora-
 tione refert Aristid. Rhetor. in
 Lib. de Dict. civ. cap. 5. item
 quod mox sequitur, ἡσυχάζετε
 γὰρ μόνοι Ἕλληνας, pro quo habet
 ἦσ. δὲ μόνοι τῶν Ἑλλ. Pro κρατῆ-
 σαι τὴν πόλιν ibi recte emenda-
 tum est κρατῦναι. Duk.

5. τείχη στήσαι C.G.c.e.f.

6. ἀποροῦντες e.

ἐκείνῳ A.

8. Οὐ γὰρ ὁ δουλ.—δρᾶ] Sto-
 bæus p. 311. et Hermogenes
 Aldi, qui minus recte ὁ μὲν δουλ.
 Wass. Δεδουλωμένος e Thucyde
 laudat Pollux III. 75. Duk.

10. Ἀξίωσιν — φέρεται] Cit. Th.
 Mag. in ἀξίῳ. Si μόλις cum MSS.

“ Ἑλλάδα φέρεται. μόλις δὲ νῦν τε ξυνήλομεν, καὶ
 “ οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς. χρῆν γὰρ οὐκ εἰ ἀδικοῦμεθα ἔτι
 “ σκοπεῖν, ἀλλὰ καθ’ ὅτι ἀμνυόμεθα. οἱ γὰρ δρῶντες
 “ βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἤδη καὶ οὐ μέλ-
 “ λοντες ἐπέρχονται. καὶ ἐπιστάμεθα οἶα ὀδῶ οἱ Ἄθη- 5
 “ ναῖοι καὶ ὅτι κατ’ ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας.
 “ καὶ λαιθάνειν μὲν οἴομενοι διὰ τὸ ἀναίσθητον ὑμῶν ἦσ-
 “ στον θαρροῦσι, γνόντες δὲ εἰδότας περιορᾶν ἰσχυρῶς ἐγ-
 “ κείσονται. ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, ᾧ Λακε-
 “ δαιμόνιοι, οὐ τῇ δυνάμει τινα ἀλλὰ τῇ μελλήσει 10
 “ ἀμνυόμενοι καὶ μόνοι οὐκ ἀρχομένην τὴν αὔξησιν τῶν
 “ ἐχθρῶν διπλασιουμένην δὲ καταλύοντες. καίτοι ἐλέ-
 “ γεσθε ἀσφαλεῖς εἶναι, ὧν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκρά-
 “ τει. τόν τε γὰρ Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς

λόγημα, τὸ ἀξίωμα τῆς δικαιοσύνης ἔχει. 2. Οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς] καὶ
 νῦν γὰρ, φησὶν, ἀμφιβάλλεται, εἰ ἀδικοῦμεθα. 3. Οἱ γὰρ δρῶντες] οἱ γὰρ
 Ἄθηναῖοι πρὸς οὐ διεγνωκότας ἡμᾶς. οἱ γὰρ μετὰ σκέψεως εἰς τὴν πράξιν
 ἔρχόμενοι, οὐκ ἀναβεβλημένως ἔρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. 5. Οἶα ὀδῶ]
 οἶα τρέπω. 6. Ἐπὶ τοὺς πέλας] ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. 7. Διὰ τὸ
 ἀναίσθητον] διὰ τὴν ἀγνοίαν. 8. Ἰσχυρῶς ἐγκείσονται] μετὰ βάρους ἐπιτε-
 θήσονται. 9. Ἠσυχάζετε γὰρ μόνοι] ἐπιπλήττων κολακεῖει. 13. Ἀσφα-
 λεῖς εἶναι] προσεκτικοί, ἐν οὐδενὶ σφαλλόμενοι. Ὡν ἄρα] γράφεται ἂν ἄρα.
 Ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει] τούτεστιν, ὁ λόγος ψευδῆς ἢ τοῦ ἡμᾶς ἀσφα-

intellige βραδέως. Si μόλις, μετὰ
 βίας, quomodo utrumque Atticis
 in usu esse ait Th. Magister.
 At certe apud Homerum con-
 funduntur. Denique μόλις et μό-
 λος idem sonant. WASS.

1. φαίνεται A.B.h.

2. ἔτι σκοπεῖν] ἐπισκοπεῖν F.

4. μέλλοντας e.g.

5. Καὶ ἐπιστάμεθα οἶα ὀδῶ] Uli-
 pian. in Prolegom. ad Demosth.
 Olynthiacas observat imitatio-
 nem Demostheneam hujus loci:
 sed e memoria laudat, καὶ ἴσμεν
 οἶα ὀδῶ χωροῦσιν οἱ Ἄθηναῖοι ἐπὶ τοὺς

πέλας. DUK.

οἱ om. F.

9. ἡσυχ. μὲν γὰρ F.H.N.

11. αὔξησιν] δύναμιν C.I.K.L.
O.P.Q.c.d.e.i.

Αὔξησιν] Quidam MSS. δύνα-
 μιν, sed ex interprete. Firmat
 Diodorus, ubi Thucyd. fere ex-
 scribit. p. 262. d. 268. et alibi.
 WASS.

12. δὲ καταλύοντες] καταλύ-
 ετε I.

λέγεσθε C.c.d.

13. ὧν] ἂν γρ. A.

“ πρότερον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ
 “ ὑμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι· καὶ νῦν τοὺς Ἀθηναίους
 “ οὐχ ἐκὰς, ὥσπερ ἐκείνον, ἀλλ’ ἐγγὺς ὄντας περιοράτε,
 “ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν αὐτοὶ ἀμύνεσθαι βούλεσθε μάλ-
 5 “ λον ἐπιόντας, καὶ ἐς τύχας πρὸς πολλῶ δυνατωτέρους
 “ ἀγωνιζόμενοι καταστῆναι ἐπιστάμενοι καὶ τὸν βάρβα-
 “ ρον αὐτὸν περὶ αὐτῶ τὰ πλείω σφαλέντα, καὶ πρὸς
 “ αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἀμαρ-
 “ τήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ’ ὑμῶν τιμωρία περι-
 10 “ γεγενημένους, ἐπεὶ αἱ γε ὑμέτεραι ἐλπίδες ἤδη τινὰς
 “ που καὶ ἀπαρασκευάτους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἔφθειραν.
 “ καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπ’ ἐχθρὰ τὸ πλεόν ἢ αἰτία νομίσῃ
 “ τάδε λέγεσθαι· αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν
 “ ἀμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων. * καὶ 70.
 15 “ ἄμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, ἀξιοὶ νομιζόμεν εἶναι τοῖς
 “ πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ μεγάλων τῶν
 “ διαφερόντων καθεστώτων, περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν
 “ γε δοκεῖτε, οὐδ’ ἐκλογίσασθαι πάποτε πρὸς οἷους ὑμῖν

λέεις εἶναι. 1. *Ἡ τὰ παρ’ ὑμῶν] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἤπερ. δηλοῖ δὲ αὐτῶν τὸ
 ἰκνηρόν. 2. Ἀξίως] ἀξιμάχως. 5. Καὶ ἐς τύχας] καταστῆναι. ὁ γὰρ πρὸς
 μείζονα πολεμῶν τύχην καλεῖται συνεργόν. 7. Περὶ αὐτῶ] ἐν τῷ στενῷ
 τῆς Σαλαμῖνος τολμήσαντα ναυμαχῆσαι, ὅστις ἐγένετο αἰτίας τῆς ἤττης.
 Πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους] ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. 12. *Ἡ αἰ-
 τία] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀλλά. 13. Φίλων ἀνδρῶν] λέει ἢ κατά. 14. Καὶ
 ἄμα, εἴπερ τινὲς] ἐπειδὴ ἐπέπληξεν ὁ Κορίνθιος, λέγει τῶν ὅτι οὐχ ὁ τυχῶν

1. ἢ τὰ] εἶτα Α.Ι.
2. προαπαντῆσαι C.
καὶ τοὺς νῦν L.P.Q.
6. καταστῆσαι b.
7. αὐτῶ] αὐτὸν K.
10. γε] τε A.F.H.c.f.g.
12. τὸ πλεόν g.
Αἰτία] Confer Isocratem Pa-
neg. p. 98, 20. WASS.
13. γενέσθαι pr. K.
15. ἀξιοὶ νομιζόμεν A.B.F.H.c.

g.h. vulgo νομιζόμεν ἀξιοὶ.
 *Ἀξιοὶ—ἐπενεγκεῖν] Plutarch. de
 Adul. 71. (Tom. 6. p. 264 R.)
 ubi pro τοῖς πέλας legit ἐτέροις.
 Ibi pro ὑπερέιδει, lege ὑπερέπει και
 διεργάζεται τὴν κακίαν. Supra ἐπ’
 ἐχθρὰ. Vid. Euripidem Hec. 1237.
 WASS.

17. καθεστώτων] om. C.c.
18. γε] om. d.e.g.

“ Αθηναίους ὄντας, καὶ ὅσον ὑμῶν καὶ ὡς πᾶν διαφέ-
 ροντας, ὁ ἀγὼν ἔσται. οἱ μὲν γε νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπι-
 νοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργα ὃ ἂν γνῶσιν ὑμεῖς,
 δὲ τὰ ὑπάρχοντά τε σώζειν καὶ ἐπιγνῶναι μηδὲν καὶ
 ἔργα οὐδὲ τἀναγκαῖα ἐξικέσθαι. αὖθις δὲ οἱ μὲν καὶ 5
 παρὰ δύναμιν τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ
 καὶ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δὲ ὑμέτερον τῆς τε
 δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βε-
 βαιοῖς πιστεῦσαι, τῶν τε δεινῶν μηδέποτε οἶσθαι ἀπο-
 λυθῆσθαι. καὶ μὴν καὶ ἄσκηνοι πρὸς ὑμᾶς μελλήτας 10
 καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους· οἴονται γὰρ οἱ

εἶμι, καὶ μὴ ἀπαξιάσης ὑπ' ἐμοῦ ὀνειδιζόμενος. 2. Νεωτεροποιοὶ] οἱ νεω-
 τέρων πραγμάτων ἐφίεμενοι. Καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς] πᾶν νόημα καὶ πρᾶξαι.
 οὐ γὰρ δύναμιν λέγει, ἐπεὶ ἀποτροπὴ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. 3. Ἐπιτελέσαι]
 ὀξεῖς ἀπὸ κοινοῦ. 5. Οὐδὲ τἀναγκαῖα] οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων περιγενέσθαι.
 τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν. 9. Πιστεῦσαι] θαρρῆσαι. 10. Μελλη-
 τὰς] ἀναβεβλημένους. 11. Ἀποδημηταὶ] ὑπερόριοι τῆς οἰκείας πατρίδος. Πρὸς
 ἐνδημοτάτους] ἦγον ἀποδημοῦσι τῆς οἰκείας πατρίδος, καὶ ἐπιδημοῦσι δήμους

2. Νεωτεροποιοὶ] Ita Codices
 et Scholiastæ in Thucyd. Her-
 mogen. p. 133. Dion. Halic. p.
 219. ad ἐξικέσθαι, qui τὰ ἀναγ-
 καῖα non male repræsentat. vide
 eundem p. 220. 45. WASS.

3. ἔργων c. et omisso ἂν d.

4. τε] om. L.P.Q.c.

5. Αὖθις δὲ οἱ μὲν] Ipse Diony-
 sius elegantiam hujusce loci in
 Rhetoricis annotat; et in Hi-
 storia sua p. 355. sic imitatur:
 δι' ἣν καὶ παρὰ γνώμην τολμηταὶ γί-
 νονται τινες καὶ παρὰ δύναμιν μαχη-
 ταί. Livius etiam l. 45. c. 23.
 in oratione legatorum Rhodio-
 rum locum hunc Latine est in-
 terpretatus. Atheniensium po-
 pulum (inquit) fama est celerem
 et supra vires audacem esse ad
 conandum: Lacedæmonium cun-
 ctatorem, et vix in ea, quibus fi-
 dit, ingredientem. Huds. Ob-

servarunt hoc etiam H. Steph.
 ad Dion. Hal. c. XVI. et Cas-
 saub. ad eumd. p. 26. Steph.
 quoque in Dicæarchi Sympract.
 p. 69. scribit, se de hoc loco
 Thucydidis egisse in suis Schedi-
 asmat. et duo ex eo menda
 sustulisse: de quo in Schediasm.
 illius editis nihil invenio. Duk.
 7. ἐπὶ A.B.F.H.K.N.d.g.h.i.
 vulgo ἐν.

10. καὶ ante ἄσκηνοι om. L.O.
P.d.

11. Ἀποδημηταὶ π. ἐνδ.] Agn.
 Pollux IX. 9. Vocem ἐνδ. ser-
 vant Hesiodus, Xenoph. Aristo-
 teles. Lex vetus apud Æschine-
 nem in Tim. Μηδὲ ἀρχάτω ἀρχὴν
 μηδεμίαν, μήτ' ἘΝΔΗΜΟΝ, μήθ'
 ὙΠΕΡΟΨΙΟΝ. Sic ξεῖνον τῶ ἐνδή-
 μω opponit Theognis 792. Dion.
 Halicarn. Ant. V. 55. αὐταὶ γί-
 νονται μνησταὶ πρὸς τὸν ἘΝΔΗ-

“ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ ἂν τι κτᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ τῷ ἐπελθεῖν
 “ καὶ τὰ ἐτοῖμα ἂν βλάβαι. κρατοῦντές τε τῶν ἐχθρῶν
 “ ἐπὶ πλεῖστον ἐξέρχονται, καὶ νικώμενοι ἐπ’ ἐλάχιστον
 ἀναπίπτουσιν. ἐτι δὲ τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτά-
 5 “ τοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται, τῇ γνώμῃ δὲ οικειοτάτῃ
 “ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς. καὶ ἂ μὲν ἂν ἐπινοή-
 “ σαντες μὴ ἐξέλθωσιν, οικεῖα στέρεσθαι ἠγοῦνται, ἂ δ’
 “ ἂν ἐπελθόντες κτήσωνται, ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα
 “ τυχεῖν πράζαντες. ἢν δ’ ἄρα καὶ του πείρα σφαλῶ-
 10 “ σιν, ἀντελπίσαντες ἄλλα ἐπλήρωσαν τὴν χρεῖαν· μό-
 “ νοι γὰρ ἔχουσί τε ὁμοίως καὶ ἐλπίζουσιν ἂ ἂν ἐπινοή-
 “ σωσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὧν ἂν
 “ γνῶσι. καὶ ταῦτα μετὰ πόνων πάντα καὶ κινδύνων δι’

ἀλλοτρίως πρὸς τὸ κτήσασθαι αὐτοῦς. 1. Τῷ ἐπελθεῖν] ὄεσθε, φησὶν, ὅτι,
 ἂν ἐπέλθῃ τίσι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῖν ἀπόλλυται. 2. Τὰ ἐτοῖμα ἂν]
 τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἐτοῖμα ἀπόλαυσιν ἔχοντα. 3. Ἐπ’ ἐλάχιστον] ἀντὶ
 τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστον. 4. Ἀναπίπτουσι] ἢ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυμοῦσι. Ἀλ-
 λοτριωτάτοις] λείπει τὸ ὡς, ἢ ἢ, ὡς ἀλλοτρίως. 5. Οικειοτάτῃ] πρὸς
 τὴν πατρίδα δηλοῦσι. 7. Μὴ ἐπεξέλθωσι] μὴ πράξωσι. 8. Πρὸς τὰ
 μέλλοντα] ἀπὸ κοινοῦ, ἠγοῦνται. 10. Μόνοι γὰρ ἔχουσι] τὸ δ’ ἐξῆς οὕτω
 μόνοι γὰρ, φησὶν, ἂ ἂν γνῶσιν, ἐλπίζουσί τε ὁμοίως καὶ ἔχουσι, διὰ τὸ τα-
 χεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι. πρῶτον γὰρ τις ἐπινοεῖ, εἴτα ἐλπίζει, καὶ

ΜΟΤΝΤΑ τῶν ὑπάτων· sic etiam
 ἐκδημῆσαι Clem. Alexand. στρωμ.
 IV. p. 640. ἘΚΔΗΜΗΨΑΙ ἐκ τοῦ
 σώματος καὶ ἘΝΔΗΜΗΨΑΙ πρὸς
 τὸν Θεόν. WASS. Add. Spanhem.
 ad Callim. Hymn. in Apoll. v.
 13. et Interpretes Pollucis l. d.
 DUK.

πτειν ex Athenæi I. p. 23. WASS.

5. γνώμῃ δὲ A.B.F.H.c.f.g.h.
 vulgo δὲ γνώμῃ.

οικειοτάτῃ—109, 7. ἀδυνάτων]
 om. e.

7. ἐξέλθωσιν A.B.F.g.h. vulgo
 ἐπεξέλθωσιν. Cf. 3, 108.

οικεῖα A.B.F.K.d.g.h.i.

9. καίτου A.B.g.h. του καὶ C.
 F.G.H.K.L.O.b.c.f.i. vulgo που
 καὶ.

10. ἄλλα] ἄμα O.

11. ὁμοίως καὶ A.B.C.F.H.K.L.
 M.N.O.b.c.d.f.g.h.i. vulgo καὶ ὁ-
 μοίως.

12. ποιεῖσθαι τὴν ἐπιχείρησιν C.

13. πόνου K.

1. ἀπελθεῖν d. cum Tusano.
 2. τε] δὲ K. om. g.
 3. ἐπεξέρχονται L.O.P.
 4. Ἀναπίπτουσιν] Athenæus lib.
 1. τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχὴν
 ἔστιν, οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. Ea-
 dem fere verba occurrunt apud
 Suidam. Huds. Citat Eustath.
 p. 1641. 7. et Suidas in ἀναπί-

- “ ὅλου τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσι, καὶ ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα
 “ τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ αἰεὶ κτᾶσθαι καὶ μῆτε ἑορτὴν
 “ ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πράττειν, ζυμφορὰν
 “ τε οὐχ ἦσσαν ἡσυχίαν ἀπράγμονα ἢ ἀσχολίαν ἐπιπο-
 “ νον. ὥστε εἴ τις αὐτοὺς ζυγελὼν φαίη πεφυκέναι ἐπὶ 5
 “ τῷ μῆτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν μῆτε τοὺς ἄλλους ἀν-
 71. “ θρώπους εἶναι, ὀρθῶς ἀν εἶποι. * ταύτης μέντοι τοιαύτης
 “ ἀντικαθεστηκυίας πόλεως, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, διαμέλ-
 “ λετε, καὶ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων
 “ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖν, οἱ ἀν τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια 10
 “ πράσσωσι, τῇ δὲ γνώμῃ, ἣν ἀδικῶνται, δῆλοι ὥσι μὴ
 “ ἐπιτρέψοντες, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ μὴ λυπεῖν τε ἄλλους καὶ
 “ αὐτοὶ ἀμυνόμενοι μὴ βλάπτεσθαι τὸ ἴσον νέμετε. μό-

μον βεβηκωσιν καὶ ἀφελωσιν γουρτελοισ

εἶθ’ οὕτως ἐπιχειρεῖ, ὕστερον δὲ καὶ κτᾶται. 2. Καὶ μῆτε ἑορτὴν] αἰνί-
 τεταί εἰς τοὺς Λάκωνας, οἵτινες ἐν ἑορτῇ οὐκ ἐστράτευον. 4. Ἡ ἀσχολίαν
 ἐπίπουνον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡγεῖσθαι. 9. Οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων] ὁ νοῦς
 τῶν λεγομένων τοιοῦτος, Νομίζετε οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων δεῖν παραμένειν
 τὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην, οἱ τῇ μὲν διαγωγῇ καὶ παρασκευῇ εἰρηναίως διά-
 γωσι, τῇ δὲ γνώμῃ φανεροὶ ὥσι ὡς ἀμυνοῦνται, ἣν ἀδικῶνται. θέλει δὲ εἰ-
 πεῖν, ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, οὐ ποιεῖτε τούτο. ταῦτα τινὲς μὲν
 κατ’ ἐρώτησιν, τινὲς δὲ κατὰ ἀπόφασιν ἀνέγνωσαν. 12. Μὴ λυπεῖν τε]
 οὔτε ἀδικεῖν βούλεσθε, καὶ ἀδικούμενοι ἀμύνεσθαι· καὶ διὰ τούτο τὸ ἴσον

1. Αἰῶνος] Ex Homero Od. σ'.
 202. ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυ-
 μὸν ΑἴΩΝΑ φθινύθω. WASS.

2. ἑορτὴν ἢ ἄλλο K.i.

Ἑορτὴν] Huc spectat Origenes
 contra Celsum VIII. 392. Δῆλον,
 ὅτι οἱ τὸ θεῖον ἐξητασμένους σέβειν
 θέλοντες ΕΥΛΟΓΟΝ τι πράττοιεν,
 μεταλαμβάνοντες τῶν δημοτελῶν ἑορ-
 τῶν ἑορτὴ γὰρ, ὡς φησὶ τις καὶ τῶν
 Ἑλληνικῶν σοφῶν, καλῶς λέγαν, οὐ-
 δὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ τὰ δέοντα πράτ-
 τειν. ubi sententia summi viri μὴ
 μεταλ. cum MS. flagitat. Sal-
 lust. in Orat. Marii. Sudorem,
 pulverem, et alia talia relinquunt
 nobis, quibus illa EPULIS ju-

cundiora sunt. D. Joan. IV. 34.
 ἐμὸν ΒΡΩΜΑ' ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ
 θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Ubi v.
 30. θ. οὖν, nam hujusmodi parti-
 culas fere negligit. Probat A-
 lex. Cant. et 18. MSS. et Æ-
 thiop. Confer Dionem XXXVIII.
 p. 83. d. Ælian. V. H. XIII. 1.
 Pindar. Nem. VIII. Ὁφον λόγοι
 φθοεροῖς. Hesiod. apud Poly-
 bium p. 489. Antiphont. apud
 Stobæum p. 97. Wass.

8. καθεστηκυίας d.

9. οὐ] μὴ L. om. d.

12. Post τε omisi τοὺς cum A.
 B.F.H.N.f.g.h.

“ λισ δ’ ὄν πόλει ὁμοία παροικῶντες ἐτυχάνετε τού-
 “ του ἦν δ’, ἔπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν, ἀρχαιότροπα
 “ ἡμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτούς ἐστιν ἀνάγκη δ’
 “ ὡσπερ τέχνης αἰεὶ τὰ ἐπιγυγνόμενα κρατεῖν” καὶ ἡσυ-
 5 “ χαζούσῃ μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα, πρὸς
 “ πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἵεναι πολλῆς καὶ τῆς ἐπι-
 “ τεχνήσεως δεῖ. διόπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς
 “ πολυτειρίας ἐπὶ πλεον ἡμῶν κεκαίνωται. μέχρι μὲν
 “ οὖν τοῦδε ἁρίσθω ἡμῶν ἢ βραδυτής· ἦν δὲ τοῖς τε ἄλ-
 10 “ λοις καὶ Ποτιδαίαιταις, ὡσπερ ὑπεδέξασθε, βοηθήσατε
 “ κατὰ τάχος ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἵνα μὴ ἄν-
 “ δρας τε φίλους καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ἐχθιστοῖς πρόησθε,
 “ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους ἀθυμία πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμ-
 “ μαχίαν τρέψητε. δρῶμεν δ’ ἂν ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς

νέμετε. 1. Ὅμοία] ὁμογνώμονι, τὰ ἴσα ζηλούσῃ. 2. Ἀρχαιότροπα] οἷον ἀπλᾶ καὶ ἀφελῆ. προεῖπε δὲ τοὺς Ἀθηναίους νεωτεροποιούς. 4. Ὅσπερ τέχνης] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, Τὴν γὰρ αἰοδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ’ ἄνθρωποι, ἢ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται (Od. I, 351.) Ἀεὶ τὰ ἐπιγυγνόμενα] τοῦτο πρὸς τὸ ἀρχαιότροπα. οὐκ ἔδει, φησὶν, ἡμᾶς αἰεὶ τοιοῦτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ἔθῃ ζηλοῦν. 6. Ἐπιτεχνήσεως] ἐπιτεργήσεως, ἐξευρέσεως. ἐπιμένει δὲ τῇ παραβολῇ. 8. Κεκαίνωται] κεκαινοτόμηται. 9. Νῦν δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. 10. Ὑπεδέξασθε] ὑπέσχετο γὰρ ἀνωτέρω τοῖς Ποτιδαίαιταις. 12. Ξυγγενεῖς] Δωριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαίαιται. 13. Πρὸς ἑτέραν τινὰ] πρὸς τοὺς Ἀργεῖους· ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις. 14. Δρῶμεν δ’ ἂν ἄδικον οὐδὲν] ἐπεὶ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμαχίαν τραπεῖσθαι, μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ἦν τοῦτα κατασκευάζει, καὶ λέγει ὅτι οὐδὲν ἄδικον δρῶμεν, εἰ πρὸς ἑτέροις τραπώμεν συμμάχους, αἰνίττεται δὲ τοὺς Ἀργεῖους, οἵτινες ἐχθρωδᾶς διέκειντο πρὸς τοὺς

2. Νῦν δ’ ὅπερ—δεῖ Stobæus pag. 244. ubi ἀρχαιότροπα ἡμῶν, pro νόμιμα μόνιμα, et ἀναγκαζομένοις corrupte, at pro ὅ rectius utroque loco δὲ exhibet. WASS.
 6. ἀναγκαζομένη Ο. ἀναγκαζομένης c.
 τῆς] om. A.B.F.H.c.g.h.i.
 7. ὑπὸ Κ.
 8. κεκαίνωται g. κεκένωται C.

ἐπικεκαίνωται i.
 Μέχρι μὲν οὖν τοῦδε] Inter exemplā βαρυτήτος ponit Aristides, de Dictione civ. cap. II. sed habet μέχρις οὖν, et διαρίσθω. Duk.
 9. οὖν] om. L.i.
 10. καὶ τοῖς ποτιδ. F.H.N.
 11. ἐσβαλόντες O.
 14. μηδὲν i.

“ θεῶν τῶν ὀρκίων οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων
 “ λύουσι γὰρ σπονδὰς οὐχ οἱ δι' ἐρημίαν ἄλλοις προσ-
 “ ιόντες, ἀλλ' οἱ μὴ βοηθοῦντες οἷς ἀν' ἑνωμόσασσι. Βου-
 “ λομένων δὲ ὑμῶν προθύμων εἶναι μενοῦμεν· οὔτε γὰρ
 “ ὅσια ἀν' ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι, οὔτε ζυνηθεστέρους 5
 “ ἀν' ἄλλους εὔροιμεν. πρὸς τὰδε βουλευέσθε εὔ, καὶ τὴν
 “ Πελοπόννησον πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι ἢ οἱ
 “ πατέρες ὑμῖν παρέδωσαν.”

72.

Athenien-
 sium lega-
 ti, qui tum
 forte, aliud
 quidem, a-
 gentes, La-
 cedamone
 erant, non
 alienum du-
 centes, et
 ipsos pro-
 dire, et, de
 summa re
 et opibus
 suis verba
 facientes,

Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε
 γὰρ πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι περὶ ἄλλων 10
 παροῦσα, καὶ ὡς ἦσθοντο τῶν λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς πα-
 ριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι, τῶν μὲν ἐγκλημά-
 των περὶ μηδὲν ἀπολογησομένων, ὧν αἱ πόλεις ἐνεκά-
 λουν, δηλῶσαι δὲ περὶ τοῦ παντὸς ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς
 βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλείονι σκεπτέον. καὶ ἅμα τὴν 15
 σφετεράν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι, ὅση εἴη δύναμις, καὶ
 ὑπόμνησιν ποιήσασθαι ταῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ἤδεσαν,

Λακεδαιμονίους. 1. Ὀρκίων] τῶν ἐφόρων τῶν ὀρκων. Αἰσθανόμενων] ἦτοι τῶν ζώντων, ἢ τῶν φρονίμων, ἢ τῶν ἡρώων. 2. Δι' ἐρημίαν] συμμα-
 χίας δηλονότι. Προσιόντες] καὶ ἐπικαλούμενοι συμμαχεῖν. 4. Μενοῦ-
 μεν] ἤγου ἐν τῇ ὑμετέρα συμμαχίᾳ. 7. Ἐξηγεῖσθαι] ἄρχειν, κρατεῖν,
 ἢ ἄγειν. 9. Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι] ἐμέρισε πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν
 τῶν Κορινθίων τὴν ἀπολογία τῶν Ἀθηναίων, πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐ-
 τῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ἐτυχε γὰρ πρεσβεία]
 ἤγου, ἔτυχον παρόντες πρέσβεις. 11. Παριτητέα] δίκαιον εἶναι παριέναι.
 13. Μηδὲν ἀπολογησομένους] ὡς μέγα φρονῶν ὁ Ἀθηναῖος οὐδὲ ἀπολογεῖται,
 ὡς κηδόμενος τῶν Λακεδαιμονίων. Αἱ πόλεις] αἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαί-
 μονίων. 16. Σημῆναι] τὸ σημῆναι Ἰακόν. πλὴν τὸ σημάσαι πλείονα ἔχει

6. Τὴν Πελοπόννησον] Lectio-
 nem margini adscriptam (τῆς πε-
 λοποννήσου—ἐλάσσονος) non dubi-
 to, quin amplecti oporteat, ut
 verbum ἐξηγεῖσθαι suum geniti-
 vum habeat. ΣΤΕΡΗ. Dion. Ha-
 licarn. tamen p. 135. habet τὴν
 Πελοπόννησον, et ἐξηγεῖσθαι hic pro
 προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννησον ἤγου-

μένους αὐτῆς poni scribit. Duk.
 7. ἔλαττον Dionysius de Thu-
 cycl. p. 803.
 11. αὐτοῖς d.
 παριτέα h.
 15. πλείονι A.B.F.H.c.f.g.h.
 vulgo πλέονι.
 16. δύναμις εἴη K.
 17. ποιήσασθαι A.B.F.H.c.f.g.

καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξηγήσιν ὧν ἄπειροι ἦσαν, νομίζοντες Lacedaemonios a bello
detertere;
copia dicen-
di impetra-
ta, oratio-
nem habent.
μᾶλλον ἂν αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τρα-
πέσθαι ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. προσελθόντες οὖν τοῖς Λα-
κεδαιμονίοις ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος
5 αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκωλύοι. οἱ δ' ἐκέλευόν τε
ἐπιέναι, καὶ παρελθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον τοιάδε.

* “ Ἡ ΜΕΝ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς 73—78.
Dissuadent
Lacedaemoniis bellum
cum Atheniensibus,
memorantes primum,
quid hi de
ipsis meruerint bello
Persico, et ostendentes, injustum esse odium Peloponnesio-
“ ὑμετέροις ἑσθμᾶχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ὧν ἡ πόλις
“ ἔπεμψεν αἰσθόμενοι δὲ καταβοῆν οὐκ ὀλίγην οὕταν
10 “ ἡμῶν παρήλθομεν, οὐ τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀν-
“ τεροῦντες (οὐ γὰρ παρὰ δικασταῖς ὑμῖν οὔτε ἡμῶν οὔτε
“ τούτων οἱ λόγοι ἂν γίνοντο) ἀλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως
“ περὶ μεγάλων πραγμάτων τοῖς ἑσθμᾶχοις πειθόμενοι
“ χεῖρον βουλευθήσθε, καὶ ἅμα βουλόμενοι περὶ τοῦ
15 “ παντὸς λόγου τοῦ ἐς ἡμᾶς καθεστῶτος δηλῶσαι, ὡς

τὴν εὐρύτητα. 6. Παρελθόντες] ἐπελθόντες ἐπὶ ξέναν, παρελθόντες ἐπὶ ἰδίων. 7. Ἡ μὲν πρέσβευσις] ἡ στάσις πραγματικὴ τὸ μέλλον γὰρ ζητεῖ. Ταύτην ἐπλάσατο οικονομικῶς τὴν δημογραφίαν ὁ συγγραφεὺς, χαίρων ταῖς ἀντιθέταις δημογραφίαις αἰεὶ. Ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβολήσιν καὶ τὸ καταβολή, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ἡμετέροις ἑσθμᾶχοις] οὐκ ἐπρεσβεύσαμεν εἰς τὸ ἀντεπεῖν τοῖς συμμαχοῖς ἡμῶν. 9. Καταβοῆν] κατηγορίαν. 12. Ἄλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως] οἱ γὰρ κατὰ τινος στρατεύοντες ἢ ὡς ἀδικούμενοι τοῦτο ποιοῦσιν, ἢ ὡς εὐτελεῦς καὶ καταφρονουμένου. τεχνικῶς δὲ ὁ Ἀθηναῖος δέκνυσιν ἑαυτὸν καὶ δίκαιον καὶ μέγαν καὶ οὐκ εὐκα-

2. ἂν recepi ex A.B.F.H.N.g.
τρέπεσθαι I.L.O.P.

5. εἴτι correctus A.
ἀποκωλύει F.H.K.c.d.i. ἀποκω-
λύη A.B.f.g.h.

ἐπέκλενον b.
6. ἐπιέναι A.B.F.H.K.M.N.b.
d.h.i. περιέναι Q. vulgo παριέναι.
Conf. I, 90. ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοι-
νόν. I, 91. ἐπελθῶν τοῖς Λακεδαιμο-
νίοις. I, 119. τελευταῖοι ἐπελθόντες
ἔλεγον.

7. πρεσβευσία Dionys. p. 794.
πρεσβεῖα nescio quis Paris.

9. αἰσθανόμενοι C.

Dionys. Halicarn. p. 133. in
Thucydide reprehendit καταβολή,
tamquam poeticum. Sed Wass.
pro eo haud dubie recte cum
Sylburgio legit καταβολή. Pro
πρεσβευσία etiam quidam MSS.
Dionys. habent πρέσβευσις. Duk.
10. Παρήλθομεν] Huc spectant
verba Suidæ v. παρελθεῖν pro αὐ-
τικά, ἐπελθεῖν, inquit, τὸ ἀναβαλ-
λόμενον χρόνον τοῦτο διαπράξασθαι.
Hæc interpretatio huic loco mi-
nus convenit. Hesych. παρ. εἰσ-

rum in Atheniensibus, utpote iis fere conflare solitum, qui imperarent, maxime si cum aequitate imperarent; denique belli discrimina demonstrantes.

“ οὔτε ἀπεικώτως ἔχομεν ἀ κεκτῆμεθα, ἢ τε πόλις ἡμῶν
 “ ἀξία λόγου ἐστί. καὶ τὰ μὲν πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέ-
 “ γειν, ὧν ἀκοαὶ μᾶλλον λόγων μάρτυρες ἢ ὄψεις τῶν
 “ ἀκουσομένων; τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ζύνιστε,
 “ εἰ καὶ δι’ ὄχλου μᾶλλον ἐσταὶ αἰεὶ προβαλλομένοις, 5
 “ ἀνάγκη λέγειν· καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν, ἐπ’ ὠφελείᾳ
 “ ἐκινδυνεύετο, ἧς τοῦ μὲν ἔργου μέρος μετέσχετε, τοῦ δὲ
 “ λόγου μὴ παντὸς, εἴ τι ὠφελεῖ, στερισκώμεθα. ῥηθή-
 “ σεται δὲ οὐ παραιτήσεως μᾶλλον ἔνεκα ἢ μαρτυρίου

ταφρόνητον. 1. Ἄ κεκτῆμεθα] ἤρουν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. 2. Ἀξία λόγου] ἀξίεπανος. Πάνυ παλαιὰ] τὰ κατὰ Ἀμαζόνας καὶ Θυρῆκας καὶ Ἡρακλείδας φησὶν. 4. Τὰ δὲ Μηδικὰ] αἰεὶ γὰρ ἐμεγαλαύχουν οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὰ Μηδικὰ. 7. Ἐκινδυνεύετο] μετὰ κινδύνων ἐπράττετο. Τοῦ μὲν ἔργου μέρος] ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης ἐδίαξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. 8. Μὴ παντὸς] μὴ παντὸς εἶπε διὰ τὰ τοῦ Κίμωνος ἔργα. τὸ δὲ στερισκώμεθα ἐν ἦθει ἀναγνωστέον. 9. Οὐ παραιτήσεως] οὐχὶ ἔνεκα τοῦ αἰτεῖν

ελθόντων. WASS. Suidas locum illum descripsit e Scholiasta Thucyd. ad I. 90. DUK.

3. ὧν αἰ ἀκοαὶ Q.

μᾶλλον] om. P.

ὄψις B.C.F.H.I.K.N.c.d.f.g.

h.i.

4. Τὰ δὲ M.—προβαλλόμενοι] Suidas in προβάλλεσθαι, qui etiam αὐτοὶ cum quibusdam MSS. et Valla, εἰ vero omittit. WASS. Dion. Halicarn. p. 134. inter ἰδιώματα Thucydidis ait esse commutationes masculinorum et foeminorum a communi forma loquendi remotas, et pro exemplo adfert ὄχλον pro ὄχλησιν. Sed tamen etiam alii, iique probatissimi, Scriptores ita utuntur voce ὄχλος. Et Grammatici hac significatione ὄχλον potius, quam ὄχλησιν, dicendum esse praecipunt. Vid. Ammon. et Th. Mag. Quae sequuntur ita ordinat Perizon. ad Sanct. Minerv. I. 6. ἀνάγκη ἡμῶν αἰεὶ προβαλλομένοις λέγειν, et

locum vertit: *necesse est, nos, qui semper ea proferimus, apud vos quoque illa dicere, licet minus grata vobis futura.* In Porti versione Latina recte est, *quod hac semper proferamus, non quae, ut hic.* DUK.

αὐτοὶ A.B.F.H.K.O.g. ceteri αὐτοῖς.

6. Καὶ γὰρ ὅτε ἐδρῶμεν, &c.] Hunc locum imitatus est Demosthenes in oratione pro corona: ἀ πολλῶν μὲν ἔνεκα, εἰκότως ἀκούσατέ μου, μάλιστα δὲ αἰσχροὺν ἐστίν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ἡμῶν πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. HUDS.

7. ἐκινδυνεύετε C.I.

οἷς F.

κατέσχετε d.i.

τοῦ] μὴ O.P.

8. στερισκώμεθα A.B.H.I.O.g. vulgo στερισκώμεθα.

9. παραινήσεως O.

- “ καὶ δηλώσεως, πρὸς οἴαν ὑμῖν πόλιν μὴ εὔβουλευ-
 “ μένοις ὁ ἀγὼν καταστήσεται. φημὲν γὰρ Μαραθῶνι 490 B.C.
 “ τε μόνου προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρῳ, καὶ ὅτε τὸ ὕστε-
 “ ρον ἦλθεν, οὐχ ἱκανοὶ ὄντες κατὰ γῆν ἀμύνεσθαι, ἐσ-
 5 “ βάντες ἐς τὰς ναῦς πανδημεῖ ἐν Σαλαμῖνι ξυμμα- 490 A.C.
 “ χῆσαι, ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα
 “ τὴν Πελοπόννησον πορθεῖν, ἀδυνάτων ἂν ὄντων πρὸς ναῦς
 “ πολλὰς ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. τεκμήριον δὲ μέγιστον
 “ αὐτὸς ἐποίησε· νικηθεὶς γὰρ ταῖς ναυσὶν, ὡς οὐκέτι
 10 “ αὐτῷ ὁμοίας οὔσης τῆς δυνάμεως, κατὰ τάχος τῷ
 “ πλέονι τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησεν. * τοιοῦτου μέντοι ξυμ- 74.
 “ βάντος τούτου, καὶ σαφῶς δηλωθέντος ὅτι ἐν ταῖς ναυ-
 “ σὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο, τρία τὰ ἀφε-
 “ λιμώτατα ἐς αὐτὸ παρεσχόμεθα, ἀριθμὸν τε νεῶν πλεῖ-
 15 “ στον καὶ ἄνδρα στρατηγὸν ξυνετώτατον καὶ προθυμίαν
most able & sagacious.

συγγράμην φησί. 3. Προκινδυνεύσαι] μετὰ κινδύνου μαχέσασθαι τῷ βαρ-
 βάρῳ ἐν Μαραθῶνι, πρὸ τῆς Ἑλλάδος κινδυνεύσαι. ταῖς δὲ Πλαταιεῖς εἰά-
 σεν, ὅτι ὕστερον παρεγένοντο. 5. Πανδημεῖ] καὶ γέροντες καὶ νέοι. 6. Ἔσχεν] ἐπέσχε, διεκάλυσε. 10. Τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ] λαβὼν τὸ
 πλεόν τοῦ στρατοῦ. 11. Τοιοῦτου] θαυμαστικῶς τοῦτο φησίν. 12. Ἐν
 ταῖς ναυσὶ] ἤγουν ἡ βοήθεια τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐν ταῖς ναυσὶν ἦν.
 14. Ἀριθμὸν τε νεῶν] ταῦτα πάντα παρ' Ἡρόδοτον κεῖται κατὰ διέξοδον. *cf. Hecataeus VIII. 79.
 VIII. 57.
 VIII. 124*

1. μὴ] οὐκ d.
 βεβουλευμένοις c. βουλομένοις d.
 2. Μαραθῶνι] In Clem. Alex.
 VI. Strom. p. 626. perperam
 Μαραθωνῖται μόνου προκινδυνεύσαι,
 ται pro τε, errore obvio. Sylbur-
 gio ibi non venit in mentem lo-
 cus Thucydidis. Duk.
 3. Προκινδυνεύσαι] Hinc decan-
 tatum illud mutuatus est jusju-
 randum Demosthenes: Οὐκ ἔστιν
 ἔπος ἡμάρτετε· οὐ ΜΑ' τοὺς ἐν Μα-
 ραθῶνι ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ,
 &c. Vid. Plutarch. de Gloria

Athen. Quintilian. XII. 10. Lu-
 cian. in Demosth. Encom. et
 Longinum cap. XVI. mox v.
 7. ἂν ὄντων MSS. ut p. 107, 2.
 WASS.
 τὸ] om. N.
 4. ἀμύνασθαι g.
 7. τὴν τε πελ. B.g.h.
 ἂν addidi ex A.B.F.H.I.K.L.
 N.O.c.d.f.g.h.i.
 11. πλείονι g.h.
 ξυμβάντος τούτου A.B.F.H.c.g.
 h. vulgo τούτου ξυμβάντος.

σύνεσις is περίε
 ἰτίαι 1. 10. 71. 10
 ἀπορησεῖν ἂν τ
 κη. } βουλευσατ
 1. 4. Quotatio fro
 Hesiod. 1. 3. 3
 ἄλλος δ' αὖ κακεῖν
 ὅς ἐν εἰπόντι πιθ
 c. 2. συνετος
 cf. Hecataeus VIII. 79.
 VIII. 57.
 VIII. 124

α/β. || “ ἀοκνοτάτην, ναῦς μὲν γε ἐς τὰς τετρακοσίας ὀλίγω
 || “ ἐλάσσους δύο μοιρῶν, Θεμιστοκλέα δὲ ἄρχοντα, ὃς
 “ αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σα-
 “ φέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα, καὶ αὐτὸν διὰ τοῦτο
 Ηστίως. VIII. 124 “ ὑμεῖς δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα ξένον τῶν ὡς ὑμᾶς 5
 “ ἐλθόντων. προθυμίαν δὲ καὶ πολὺ τολμηροτάτην ἐδεί-
 “ ξαμεν, οἱ γε, ἐπεὶδὴ ἡμῖν κατὰ γῆν οὐδεὶς ἐβοήθει,
 “ τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν δουλεύοντων ἤξιώσαμεν,
 “ ἐκλιπόντες τὴν πόλιν καὶ τὰ οἰκεῖα διαφθείραντες,

2. Δύο μοιρῶν] ἀντὶ τοῦ τὸ δίμοιρον, ὃ ἐστὶ διακόσιαι ἐξήκοντα ἦσαν γὰρ αἱ πᾶσαι τετρακόσιαι, κατὰ δὲ ἄλλους τετρακόσιαι ὀδοήκοντα. τοῦτο οὖν λέγει, ὅτι αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δίμοιρον δεδώκαμεν. 3. Ἐν τῷ στενῷ] ἐν τῇ Σαλαμῶνι. 8. Τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν] Μακεδόνων, Θεσσαλῶν, Λακρῶν, Βοιωτῶν, Φωκέων. μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἠξιώσαμεν] ἄξιον ἐκρίναμεν. 9. Διαφθείραντες] τὸ διαφθείραντες τινὲς φασὶ τὸ διαφθαρῆναι ἐάσαντες· ἄλλοι δὲ παριστοροῦσιν ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοχειρὶ τὴν πόλιν κατέβαλον, ἵνα μὴ ἔχη αὐτῇ ὁ βάρβαρος ὡς ὀρμητηρίῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως εἴληπται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν σκευῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ τῆς ἄλλης περιουσίας, ἣν οὐκ ἦν δυνατόν ἐπεκθῆσθαι οὔτε ἐν ταῖς ναυσὶ φέρειν. τάχα δὲ καὶ ἐπὶ κινῶν καὶ βοσκημάτων τοῦτο συν-

1. Ναῦς ἐς τὰς τετρακοσίας] Numerum posuit rotundum navium Græcarum, ut et Demosth. de Cor. c. 70. τριακοσίαν οὐσῶν τῶν πασῶν τριήρεων. τὰς διακοσίας ἢ πόλις (Atheniensium) παρέσχετο. Sic reliqui oratores; v. c. Isocr. Paneg. c. 31. κεκτημένοι τριήρεις διπλασίας μὲν, ἢ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. Lys. Epit. p. 105. Reisk. Ita secundum Diod. Sic. L. XV. 58. Athenienses ducentas naves dederunt. Accuratius si numerum navium ineamus, classis fuit 378. navium (Herod. VIII. c. 48.) Athenienses secundum Herodotum (VIII. 44.) miserunt 180. naves. cf. Plut. in Them. c. 14. p. 467. Egregie egerunt de hac re Valken. ad

Herod. L. VIII. p. 619. et 640. et Morus ad Isocr. Pan. p. 71. GOTTL.

μὲν τοιγε d.i.
 τριακοσίας I.L.O.
 2. ἐλάττους g.h.

Ante δύο omisi τῶν cum B.C. F.G.H.I.N.c.e.f.h. et A. qui literas ους δυ in litura habet pluri-um capace.

3. σαφῶς F.H.
 4. αὐτοὶ A.H.K.d.g.h.i.

τοῦτο δὴ μάλιστα ὑμεῖς ἐτιμήσατε ἄνδρα B. τοῦτο δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα A.F.H.d.e.g.h.i. τοῦτο δὲ μάλ. ἐτ. ἄν. N. vulgo τοῦτο ὑμεῖς ἐτιμήσατε μάλιστα δὴ ἄνδρα.

5. Ἐτιμήσατε] Vid. Plut. in Them. c. 17. p. 472. ὡς] εἰς L.

α/β.

4 “ μηδ' ὡς τὸ τῶν περιλοίπων ζυμμάχων κοινὸν προλιπεῖν,
 5 “ μηδὲ σκεδασθέντες ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι, ἀλλ' ἐσ-
 “ βάντες ἐς τὰς ναῦς κινδυνεῦσαι, καὶ μὴ ὀργισθῆναι ὅτι
 “ ἡμῖν οὐ προετιμωρήσατε. ὥστε φαμέν οὐχ ἥσσον αὐτοῖ
 5 “ ὠφελῆσαι ὑμᾶς ἢ τυχεῖν τούτου. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀπό
 “ τε οἰκουμένων τῶν πόλεων καὶ ἐπὶ τῷ τὸ λοιπὸν νέμε-
 “ σθαι, ἐπειδὴ ἐδέισατε ὑπὲρ ὑμῶν καὶ οὐχ ἡμῶν τὸ
 “ πλεόν, ἐβοηθήσατε (ὅτε γοῦν ἡμεν ἔτι σῶσι, οὐ παρε-
 “ γένεσθε)· ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τε τῆς οὐκ οὔσης ἔτι ὀρμάμενοι,
 10 “ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν βραχεῖα ἐλπίδι οὔσης κινδυνεύοντες,
 “ ζυνεσώσαμεν ὑμᾶς τε τὸ μέρος καὶ ἡμᾶς αὐτούς. εἰ δὲ
 “ προσεχωρήσαμεν πρότερον τῷ Μήδῳ, δέισαντες ὥσπερ
 “ καὶ ἄλλοι περὶ τῆς χώρας, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὕστερον
 “ ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς ὡς διεφθαρμένοι, οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει
 15 “ ὑμᾶς μὴ ἔχοντας ναῦς ἰκανὰς ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ'
 “ ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ προεχώρησε τὰ πράγματα ἢ ἐβού-
 “ λετο. * ἄρ' ἀξιοί ἐσμεν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυ-

75.

νοηθῆναι δύναται. 1. Μηδ' ὡς] παιητικῶς, μηδ' οὕτως. Προλιπεῖν] μὴ
 προλιπεῖν ἡξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθήσαι. 2. Σκεδασθέντες] εἰς ἄλλας χώρας.
 Αὐτοῖς] τοῖς συμμάχοις φησὶν. 3. Καὶ μὴ ὀργισθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ, ἡξιώ-
 σαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις. 5. Ὑμεῖς μὲν γὰρ] κατα-
 σκευὴ τοῦ νοήματος. 6. Τὸ λοιπὸν] χρόνου. 8. Οὐ παρεγένεσθε] εἰς βοή-
 θειαν. 9. Οὐκ οὔσης ἔτι] οὐκ οὔσης τῆς πόλεως, ἐν βραχεῖα ἐλπίδι αἱ τριή-
 ρεις ἢ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. 12. Προσεχωρήσαμεν] οἱ Ἀθηναῖοι προσ-
 ἤλθομεν. 13. Ἄλλοι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Περὶ τῆς χώρας] ἑαυτῶν
 δηλονότι. 14. Διεφθαρμένοι] ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν, ὡς
 ἀπόλιδες. Οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει] τὸ ἐξῆς, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς τοὺς Λακεδαι-
 μονίους ναυμαχεῖν. 15. Μὴ ἔχοντας ναῦς ἰκανὰς] δέκα γὰρ εἶχον μόνως
 ναῦς. Καθ' ἡσυχίαν] ἀμαχητί. 16. Προεχώρησε] προσῆλθε. 17. Ἄρ'
 ἀξιοί ἐσμεν] ἐν ἐρωτήσει. ἄρα, φησὶν, ἀξιοί ἐσμεν ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἡμῶν

2. γενέσθαι αὐτοῖς g.h.

6. τὸ] om. A.B.g.h.i.

12. μήδῳ] μήπω C.

13. ἦ] καὶ K.d.i.

14. ἔδει ἔτι C.K.L.O.P.Q.d.e.i.

16. προσεχώρησε B.g.

ἦ] ὡς c. ῥ̄ d.

17. Ἄρ' ἀξιοί ἐσμεν] Hermog.
 Lib. II. περὶ ἰδεῶν cap. 8. e me-
 moria, ut puto, ἄρα ἀξιοί δοκοῦμεν
 ὑμῖν ὦ Λακεδαιμόνιοι; et inter ex-
 empla βαρύτητος orationis ponit.
 Duk.

καὶ] τῆς c.d.

- “ μίας ἕνεκα τῆς τότε καὶ γνώμης ξυνέσεως, ἀρχῆς γε
 “ ἧς ἔχομεν τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως δια-
 “ κείσθαι; καὶ γὰρ αὐτὴν τήνδε ἐλάβομεν οὐ βιασάμενοι,
 “ ἀλλ’ ὑμῶν μὲν οὐκ ἐβελησάντων παραμῆναι πρὸς τὰ
 “ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν 5
 “ ζυμμάχων καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστήναι·
 “ ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου κατηναγκάστημεν τὸ πρῶτον
 “ προαγαγεῖν αὐτὴν ἐς τόδε, μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους,
 “ ἔπειτα δὲ καὶ τιμῆς, ὕστερον καὶ ἀφελείας. καὶ οὐκ
 “ ἀσφαλές ἐτι ἐδόκει εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀπηχθημένους, 10
 “ καὶ τινων καὶ ἤδη ἀποστάντων κατεστραμμένον, ὑμῶν
 “ τε ἡμῖν οὐκέτι ὁμοίως φίλων ἀλλ’ ὑπόπτων καὶ δια-
 “ φόρων ὄντων, ἀνέντας κινδυνεύειν· καὶ γὰρ ἂν αἱ ἀπο-
 “ στάσεις πρὸς ὑμᾶς ἐγίγνοντο. πᾶσι δὲ ἀνεπίφθονον τὰ
 “ ζυμφέροντα τῶν μεγίστων περὶ κινδύνων εὖ τίθεσθαι. 15
 76. “ * ὑμεῖς γοῦν, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, τὰς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
 “ πόλεις ἐπὶ τὸ ὑμῖν ἀφέλιμον καταστησάμενοι ἐξηγεῖ-

μὴ φθονεῖσθαι τῆς ἀρχῆς; 1. Γνώμης ξυνέσεως] ἤγουν προαιρέσεως. 4. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου] πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μάχην. ἕως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι. 7. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου] ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τοῦ πράγματος. λέγει δὲ τῆς ἀρχῆς· ὁ γὰρ ἀρχων αἰεὶ μισεῖται. 8. Ὑπὸ δέους] τοῦ βαρβάρου, ἢ τῶν κακῶς παθόντων ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπηκόων. 9. Καὶ ἀφελείας] τοῦ φόρου δηλονότι. 11. Καὶ τινων καὶ ἤδη] ταῦτα διηγεῖται ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 12. Διαφόρων] ἐχθρῶν. καὶ οὐκ ἂν ἠλευθέρωντο· ὥστε οὐκ ἠδίκουν. 13. Ἀνέντας] ἀπολύσαντας. 14. Ἀνεπίφθονον] ἀμεμπτον, ἄψογον. 15. Τῶν μεγίστων περὶ] ταυτὸν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ ἐμπέσῃ εἰς μεγίστους κινδύνους. Εὖ τίθεσθαι] καλῶς οἰκονομεῖν. 16. Ὑμεῖς γοῦν] τὸ ἐγκαλούμενον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δουλώσασθαι τοὺς συμμαχούς, ἀνθυποφέρει τῆς Λακεδαιμονίας· ἐξηγεῖσθαι γὰρ λέγει καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸ αὐτοῖς ἀφέλιμον. 17. Ἐπὶ τὸ ὑμῖν ἀφέλιμον] τὴν

1. καὶ γνώμης καὶ ξ. N.c.

γε L.O.Q.

2. ἧς] om. P.

ὄντως Q.

5. τῶν βαρβάρων K.

9. δὲ] om. C.K.L.O.P.i.

11. καὶ ante ἤδη om. f.

ἤδη] δὴ d.

12. τε καὶ ἡμῖν O.

οὐκέτι] τε C.

φίλων ὄντων ἀλλὰ K.

15. τίθεσθαι] τίθεσθαι B.

17. ὑμῶν C.O.P.e.

ἐξηγήσθε K.

- “ σθε· καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες διὰ παντός ἀπήχθησθε
 “ ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ὡσπερ ἡμεῖς, εὖ ἴσμεν μὴ ἂν ἦσσαν
 “ ὑμᾶς λυπηροὺς γενομένους τοῖς ξυμμαχοῖς, καὶ ἀναγ-
 “ κασθέντας ἀν’ ἢ ἀρχεῖν ἐγκρατῶς ἢ αὐτοὺς κινδυνεύειν.
 5 “ οὕτως οὐδ’ ἡμεῖς θαυμαστὸν οὐδὲν πεποιθήκαμεν οὐδ’
 “ ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπέιου τρόπου, εἰ ἀρχὴν τε δεδομένην ἐδε-
 “ ξάμεθα, καὶ ταύτην μὴ ἀνεῖμεν, ὑπὸ τῶν μεγίστων
 “ νικηθέντες, τιμῆς καὶ δέους καὶ ἀφελείας, οὐδ’ αὖ
 “ πρῶτοι τοῦ τοιοῦτου ὑπάρξαντες, ἀλλ’ αἰεὶ καθεστῶτος
 10 “ τὸν ἦσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι, ἄξιοί τε
 “ ἅμα νομίζοντες εἶναι, καὶ ὑμῖν δοκοῦντες, μέχρι οὗ τὰ
 “ ξυμφέροντα λογιζόμενοι τῷ δικαίῳ λόγῳ νῦν χρῆσθε, ὃν

διγαρχίαν αὐτοῖς φησὶν ἀφέλιμον. I. Τότε] ἀπὸ τῆς Μικαλῆς δηλονότι.
 Ἐπὶ ἀπήχθησθε] οἱ γὰρ ἀρχοντες μισοῦνται· φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον.
 4. Ἐγκρατῶς] ἰσχυρῶς. 6. Διαδιδόμενην] κατὰ διαδοχὴν διδομένην. 7.
 Ἄνεῖμεν] ἐλαττοῦμεν. 8. Καὶ ἀφελείας] τοῦ ἀρχεῖν δηλονότι. 9. Κα-
 θεστῶτος] νομίζον ἕντος, νομίζόμενον. 10. Κατείργεσθαι] κατέχεσθαι,
 ἀρχεσθαι, δουλεύσθαι. Ἄξιοί τε ἅμα] ὁ νοῦς τῶν λεγόμενων, ἄξιοι τοῦ ἀρ-
 χεῖν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκοῦμεν, μέχρις οὗ τὰ συμφέροντα λογιζόμενοι ἦτε,
 ταυτέστιν, ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ· νῦν, ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ, τῷ δικαίῳ
 λόγῳ χρῆσθε, τῷ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων ὑπὸνότητι κρινόντες· δίκαιον
 ἰσχυρῶς νῦν ἐλευθέρους εἶναι τοὺς Ἕλληνας. 11. Τὰ ξυμφέροντα] ἀπὸ
 κοινοῦ τὸ νῦν, καὶ δηλοῖ ἐνταῦθα τὸν παρεξηγημένον χρόνον. 12. Δικαίῳ λό-
 γῳ] δίκαιον λόγον λέγει τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων. Νῦν χρῆσθε] ἐν-
 ταῦθα τὸ νῦν ἐνεστώτα χρόνον δηλοῖ. Ὅν οὐδεὶς πω] ὁ νοῦς τοιοῦτος· ὄν-
 τινα δίκαιον λόγον οὐδεὶς πάποτε προκρίνας, ἀπετράπετο τοῦ πλέον ἔχειν τι
 κτήσασθαι. τὸ δὲ μὴ περιττῶς κεῖται Ἀττικῇ συνηθείᾳ, ὡς καὶ παρὰ Δη-

I. ἀπήχθησθε A.B.F.H.g. vulgo ἀπήχθησθε.

6. ἀνθρωπίνου K.

διδόμενην A.B.C.F.H.L.N.O.P. b.c.f.g.h.i. vulgo διαδιδόμενην.

Διαδιδόμενην] Quidam MSS. διδομένην, sed recte διαδιδόμενην, quod per manus traditum interpretatur Sallustius. Wass. Magis probo διδομένην, nec illud per manus traditum huc convenire putato. Accepimus, ait, imperium dantibus et deferentibus sociis.

ἐλάβομεν τὴν ἀρχὴν ἡμῖν προσελθόντων τῶν ξυμμαχῶν, καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμονίας καταστήναι, cap. præced. cui sententiæ magis congruit διδομένην, quam διαδιδόμενην. Duk.

7. ἀνεῖμεν A.B.F.H.b.c.f.g.h. ἀνεῖμεν margo G.

9. τοῦ] om. N.

10. ἦσσω αἰεὶ ὑπὸ c.f.

11. ἅμα] om. d.i. post νομίζοντες ponunt L.P.

- “ οὐδεὶς πω, παρατυχὸν ἰσχύϊ τι κτήσασθαι, προθεῖς
 “ τοῦ μὴ πλεόν ἔχειν ἀπετράπετο. ἐπαινείσθαι τε ἄξιοι
 “ οἵτινες χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπεῖα φύσει, ὥστε ἑτέρων
 “ ἄρχειν, δικαιοτέροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν
 “ γεγένηται. ἄλλους γ’ ἂν οὖν οἴομεθα τὰ ἡμέτερα λα- 5
 “ βόντας δεῖξαι ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν ἡμῖν
 “ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τὸ πλεόν ἢ ἔπαινος οὐκ
 77. “ εἰκότως περιέστη. * καὶ ἔλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς
 “ ζυμβολαίαις πρὸς τοὺς ζυμμάχους δίκαις, καὶ παρ’
 “ ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρί- 10
 “ σεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. καὶ οὐδεὶς σκοπεῖ αὐτῶν,
 “ τοῖς καὶ ἄλλοθι που ἀρχὴν ἔχουσι καὶ ἦσσαν ἡμῶν πρὸς

μισθῆναι πολλάκις. 1. Παρατυχὸν] παρατυχόντος. Προθεῖς] προτιμῆσας, προκρίνας. 2. Ἐπαινείσθαι] ἀορίστως μὲν, ἑαυτὸν δὲ λέγει. 3. Τῇ ἀνθρωπεῖα] τῇ παρεπομένη τῇ ἀνθρωπεῖα φύσει ἀρχῇ. 4. Δικαιοτέροι] ἀντὶ τοῦ μετριοτέροι 5. Ἄλλους γ’ ἂν] ἀορίστως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δὲ αἰνίττεται. Ἡμέτερα] φησὶ τὴν ἀρχὴν. 6. Δεῖξαι ἂν μάλιστα] δηλονότι βιαιότερον ἄρξαντας. Μετριάζομεν] ταπεινοὶ ἔσμεν. 7. Καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς] ἐκ τῆς μετρίότητος. 8. Ἐλασσούμενοι] ἀδικαίμενοι, ζημιούμενοι ἐν ταῖς συναλλαγματοκαῖς χρεαίαις, καθὼ ἐξ ἰσοτιμίας δικαζόμεθα πρὸς αὐτοῖς, καίτοι δυνάμενοι ὡς ἄρχοντες ἔχειν τὸ πλεόν. 9. Καὶ παρ’ ἡμῖν αὐτοῖς] τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν τοῖς παρ’ ἡμῖν ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. 10. Ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις] ὁμοίοις νόμοις λέγει τὸν τε ξένον καὶ τὸν πολίτην· ἴσος γὰρ ἀμφοτέροις παρ’ ἡμῖν ὁ νόμος. 11. Φιλοδικεῖν] ἐκαμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς φιλόδικοι. 12. Ἄλλοθι που ἔχουσιν ἀρχὴν] οἷον Πέρσαις, Σκύθαις. Καὶ ἦσσαν ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἦσσαν.

1. παρατυχὸν C.

3. Χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπεῖα φύσει] De hac forma exposuit Hemsterhus. ad Callim. H. in Dian. v. 69. p. 103. GOTTL.

5. γεγένηται A.B.F.H.L.N.O. P.Q.g.h. vulgo γένεται.

6. μάλιστα] μάλλον K. om. c.f.

7. καὶ] om c.

τὸ πλεόν C.I.L.O.Q.

9. Συμβόλαια in universum sunt pacta, conventa, contractus, et συμβόλαιος δίκη controversia, iudicium de pacto et contractu.

Vid. Bud. Comm. L. Gr. et Salmas. de Modo Usurar. p. 425. Τὸ φιλοδικον Atheniensium multis locis perstringit Aristophanes, praesertim in Vespis. De eo hic etiam monet Schol., apud quem paullo ante ad verba καὶ παρ’ ἡμῖν. Reg. et Cass. pro φιλοδικεῖν rectius, ut puto, habent φιλοδικεῖν. DUK.

12. τοῖς καὶ] τοῖς δὲ c.f.

ἀρχὴν ἔχουσι A.B.H.c.f.g.h. τὴν ἀρχὴν ἔχουσι F. vulgo ἔχουσιν ἀρχὴν.

“ τούς ὑπηκόους μετρίοις οὔσι διότι τούτο οὐκ ὀνειδίζεται.
 “ βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἂν ἐξῆ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέον-
 “ ται. οἱ δὲ εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὀμιλεῖν,
 “ ἢν τι, παρὰ τὸ μὴ εἶσθαι χροῖναι, ἢ γνώμη ἢ δυνάμει
 5 “ τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ὁπωσούν ἐλασσωθῶσιν, οὐ τοῦ
 “ πλέονος μὴ στερισκόμενοι χάριν ἔχουσιν, ἀλλὰ τοῦ ἐν-
 “ δεοῦς χαλεπώτερον φέρουσιν ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης ἀποθέ-
 “ μενοι τὸν νόμον φανερώς ἐπλεονεκτοῦμεν. ἐκείνως δὲ
 “ οὐδ’ ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον ὡς οὐ χρεῶν τὸν ἥσσω τῶ κρι-
 10 “ τούντι ὑποχωρεῖν. ἀδικούμενοί τε, ὡς εἴκειν, οἱ ἄνθρω-
 “ ποι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιάζόμενοι· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ
 “ τοῦ ἴσου δοκεῖ πλεονεκτεῖσθαι, τὸ δ’ ἀπὸ τοῦ κρείσσο-
 “ νος καταναγκάζεσθαι. ὑπὸ γοῦν τοῦ Μήδου δεινότερα
 “ τούτων πάσχοντες ἠνειχοντο, ἢ δε ἡμετέρα ἀρχὴ χα-
 15 “ λεπὴ δοκεῖ εἶναι, εἰκότως· τὸ παρὸν γὰρ αἰεὶ βαρὺ τοῖς

1. Οὐκ ὀνειδίζεται] προφέρεται. οὐκ ὀνειδίζεται τὸ βίαιον τῆς ἀρχῆς παρ’ ἄλλοις, ἀλλὰ μόνις παρ’ ἡμῖν. 2. Δικάζεσθαι] ἀντὶ τοῦ δίκαια πράττειν πρὸς τοὺς ὑπηκόους. 3. Εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς—ὀμιλεῖν] διὰ τούτων ἔδειξε τὸ σπάνιον τῆς ἀδικίας. ὁ θεὸς τοῦτο· ἐάν τι τοιοῦτο πάθῃσι παρ’ ἡμῶν ὁ νομίζουσι αὐτοὶ μὴ δίκαιον εἶναι, ἀναγκατοῦσιν. οὐκ εἶπε δὲ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ παρ’ ὁ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον. 4. “Ἦν τι, παρὰ τὸ μὴ] ἐάν τι παρὰ τὴν ἐαυτῶν ὀφείαν, διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἡμῖν ἀρχὴν, ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ νομίσασιν ἐλαττωθῆναι. 6. “Ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς] λείπει ἢ ἔπερ, ἢ ἔ, ἔπερ τοῦ ἐνδεοῦς. 7. “Ἦ εἰ ἀπὸ πρώτης] τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς. “Ὀμηρος” ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει. 8. “Ἐπλεονεκτοῦμεν] κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον. “Ἐκείνως δ’ οὐδ’ ἂν] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. 10. “Ἀδικούμενοί δε—μᾶλλον ὀργίζονται] διὰ τοῦτο, φησὶν, ὀργίζονται οἱ σύμμαχοι, ὅτι ἀδικεῖσθαι νομίζουσι καὶ οὐχὶ βιάζεσθαι. ἴσους γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς ἐξ ἀρχῆς ἔνχομεν. 14. “Ἦ δε ἡμετέρα ἀρχὴ] ἢ τῶν Ἀθηναίων, ἢ φιλόανθρωπος. 15. Τὸ παρὸν] τὸ ἐνεσθηκός, τὸ

1. ταῦτο] om. P.
 οὐκ ὀνειδίζεται] οὐ προφέρεται Co-
 raes ad 2, 48.
 6. πλέονος A.B.C.F.H.c.f.g.h.
 ceteri πλείονος.
 7. εἰ] om. C.F.c.g.
 ἀπὸ τῆς πρώτης I.

8. πλεονεκτοῦμεν F.H.
 9. οὐ] om. g.
 10. οἰ] om. L.O.P.
 12. κρείσσονος A.B.f.g.h. vulgo
 κρείττονος.
 13. ἐπὶ—ἠνειχοντο] om. P.
 15. εἶναι δοκεῖ B.g.h.

- “ ὑπηκόοις. ὑμεῖς γ’ ἂν οὖν εἰ καθελόντες ἡμᾶς ἄρξαιτε,
 “ τάχα ἂν τὴν εὐνοίαν, ἣν διὰ τὸ ἡμέτερον δέος εἰλήφατε,
 “ μεταβάλοιτε, εἴπερ οἶα καὶ τότε πρὸς τὸν Μῆδον δι’
 “ ὀλίγου ἠγησάμενοι ὑπεδείξατε, ὁμοῖα καὶ νῦν γνώσε-
 “ σθε. ἄμικτα γὰρ τά τε καθ’ ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα 5
 “ τοῖς ἄλλοις ἔχετε, καὶ προσέτι εἰς ἕκαστος ἔξιων οὔτε
 78. “ τούτοις χρῆται οὐθ’ οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. * βου-
 “ λεύσθε οὖν βραδέως ὡς οὐ περὶ βραχέων, καὶ μὴ ἀλ-
 “ λοτρίαις γνώμαις καὶ ἐγκλήμασι πεισθέντες οἰκεῖον
 “ πόνον πρόσθησθε, τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος 10
 “ ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγωντε· μηκυνόμενος

ἄρχον. 1. Εἰ καθελόντες] προμαντεύεται· καθεῖλον γὰρ αὐτῶν τὰ τεῖχη οἱ Λακεδαιμόνιοι. 3. Εἴπερ οἶα] τὸ ἐξῆς, εἴπερ ὅμοια γνώσεσθε οἶα καὶ ἐπὶ τοῦ Μῆδου. 5. Ἄμικτα] οὐδενὶ γὰρ ξένῳ μετεδίδισαν τῶν παρ’ αὐτοῖς νομίμων οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ καὶ ἐξηγητάτων. 6. Ἐξιῶν] εἰς ἀρχὴν δηλονότι. 7. Τούτοις] τοῖς παρ’ ἡμῶν. Βουλευέσθε] ἐντεύθεν οἱ ἐπίλογοι. 8. Ἀλλοτρίαις] ταῖς τῶν Κορινθίων. 10. Πρόσθησθε] ἀνάθησθε, ἑαυτοῖς δηλονότι. Παράλογον] ἀπροσδόκητον. ἀρσενικῶς τὸν παράλογον.

1. ἂν] om. Tusanus.
 οὖν] om. c.
 ἄρξετε C. I. K. L. N. O. P. Q. d.
 e. f.
 3. μεταβάλητε K. O. P. d.
 4. ὑπεδείξατε A. B. C. N. e. g. h.
 vulgo ἀπεδείξατε.
 6. εἰσιῶν g.
 10. πόνον] τὸν πόνον P. Q.
 πρόθησθε B. h.

Τοῦ πολέμου—περίστασθαι] Stobæus p. 352. ubi et τὸ παράλογον, ὅσον. sed non ita Attici. v. Th. Magistrum. Τὸν παράλογον habet Schol. et Noster alibi, notantibus Gramm. vett. παράλογος πολλὸς Pollux II. 119. Diodor. et Jos. τὰ παράλογα. Προδιάγωντε recte servat Stobæus. Wass. Etiam Suidas et ex eo Schol. Luciani ad Abdicat. ex h. l. adferunt τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· quod ita dictum est, ut supr. cap. 5. τὸν

πλεῖστον τοῦ βίου. H. Steph. in Append. Thes. p. 157. scribit, Th. Magistrum potius debuisse dicere, ὁ παράλογος esse Thucydideum, quam Atticum: quia Pollux hunc usum non alii tribuat, quam Thucydidi; quod minime facturus fuisse videatur, si ceteris Atticis cum Thucydide communis fuisset. Mihi non adcurate ratiocinari videtur Stephanus. Nam ex eo, quod Pollux Thucydidi hunc usum tribuit, non magis confici potest, eum solum sic loquutum, quam Aristophani. Platonī, Menandro, et multis aliis propria fuisse omnia vocabula et loquendi genera, quibus eos usos fuisse sæpe dicit Pollux. ΔΥΚ.

τὸ παράλογον ὅσον Stobæus.
 11. προγῶτε L. O. P. Q. πρό-
 γῶτε I. e.

“ γὰρ φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιίστασθαι, ὧν ἴσον
 “ τε ἀπέχομεν, καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύ-
 “ εται. ἰόντες τε οἱ ἄνθρωποι ἐς τοὺς πολέμους τῶν ἔργων
 “ πρότερον ἔχονται ἢ χρῆν ὕστερον δρᾶν, κακοπαθοῦντες
 5 “ δὲ ἤδη τῶν λόγων ἀπτονται. ἡμεῖς δὲ ἐν οὐδεμιᾷ πα-
 “ τοιαύτῃ ἀμαρτία ὄντες οὔτ’ αὐτοὶ οὔθ’ ὑμᾶς ὁρῶντες λέ-
 “ γομεν ὑμῖν, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἢ εὐβουλία,
 “ σπονδαὶ μὴ λύειν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὄρκους, τὰ δὲ
 “ διάφορα δίκη λύεσθαι κατὰ τὴν ξυνήκην. ἢ θεοὺς τοὺς
 10 “ ὄρκίους μάρτυρας ποιούμενοι, πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι
 “ πολέμου ἄρχοντας ταύτῃ ἢ ἀν’ ὑψηγῆσθε.”

* Τοιαῦτα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι εἶπον. ἐπεὶ δὲ τῶν τε ξυμμά-
 χων ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐγκλήματα τὰ ἐς τοὺς
 Ἀθηναίους καὶ τῶν Ἀθηναίων ἃ ἔλεξαν, μεταστησάμενοι

79.

Dehinc Lacedaemonii, remotis omnibus, seorsum consultant; et plerisque omnibus

1. Ἐς τύχας] εἰς ἀδηλόγητα. “Ομηρος” νίκη δ’ ἐπαμείβεται ἄνδρας (II. 6, 339.) Περιίστασθαι] περιτρέπεσθαι. 2. Ἀπέχομεν] ἑκατέρως γὰρ τὸ μέλλον ἀόρατον καὶ ἀφανές. Ὅποτέρως ἔσται] ἀδηλόν ἐστιν ὅποιον μέρος κινδυνεύσει. Κινδυνεύεται] μετὰ κινδύνων πράττεται. 3. Οἱ ἄνθρωποι] οἱ ἀπρροβούλευτοι καὶ ἀνόητοι. Τῶν ἔργων] πρὸ τῶν βουλευμάτων δηλονότι. 4. Ἀ χρῆν ὕστερον] ἢ ἔργα δηλονότι. 6. Ἀμαρτία] τῇ προλεχθεισῇ ἀβουλίᾳ τοῦ πολέμου. 7. Αὐθαίρετος] αὐτεξούσιος. 9. Κατὰ τὴν ξυνήκην] κατὰ τὰς ἀμολογίας τὰς ἐν ταῖς σπονδαῖς. Τοὺς ὄρκιους] οὓς ἐν ταῖς σπονδαῖς ἀμύσαμεν. 11. Ὑψηγῆσθε] ἀδηγῆτε ἑμεῖς. 13. Ἐς τοὺς Ἀθηναίους] κατὰ τῶν Ἀθηναίων.

- 1. ἐς τύχας φιλεῖ F.H.
- 2. ὁποτέρων g.h.
- 3. ἐς τοὺς πολέμους] τοῖς πολέμοις
- L.
- 4. καὶ κακοπαθ. c.
- 6. ἡμεῖς K.e.i.
- 7. ἀμφοτέροις] om. i.
- 9. τὴν] om. L.O.Q.
- ἢ] εἰ δὲ μὴ] A.B.F.H.N.c.f.
- g.h.

ἢ θεοὺς] Fortasse aliquis εἰ δὲ μὴ margini adscripserat ad vocolæ ἢ expositionem. STERN. Lib. V. cap. 63. ἢ τότε ποιεῖν αὐτοὺς—Plato Phædro, πᾶσα ψυχὴ

- φύσει θεᾶται τὰ ὄντα, ἢ H (alioqui) οὐκ ἂν ἦλθεν εἰς τόδε τὸ ζῶον. WASS.
- 10. ἀμύνασθαι G. om. pr. K.
- 11. πολέμου ἄρχοντας] om. h.
- ὑψηγῆσθε Q.
- 12. ταῦτα d.

Τοιαῦτα μὲν] Pro δὲ, quod est in Reg. et Cass. fortassis scribendum est δὴ; ut in illo, quod est supra cap. 43. Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶπον, placebat Stephano. Sic cap. 53. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον. DUK.

δὲ A.B.C.F.H.g.h. vulgo μὲν. τε addidi ex A.B.F.H.N.f.g.h.

bellum Atheniensibus inferendum esse consentientibus, obstitit unus, Archidamus rex, qui oratione 80—85. monet, Lacedaemoniorum opes vicinis quidem Peloponnesiis pares esse, neutiquam vero externis hostibus, minime Atheni-

πάντας ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς περὶ τῶν παρόντων. καὶ τῶν μὲν πλείονων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γινῶμαι ἔφερον, ἀδικεῖν τε τοὺς Ἀθηναίους ἤδη καὶ πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει· παρελθὼν δὲ Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἀνὴρ καὶ ζυνετός δοκῶν εἶναι καὶ σώφρων, ἐλέξε τοιάδε. 5
 * “ ΚΑΙ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑμῶν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ ὄρω, ὥστε μῆτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαί τινα τοῦ ἔργου, ἔπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν, μῆτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα. εὗροιτε δ' ἂν τόνδε, περὶ οὗ νῦν βουλευέσθε, 10 οὐκ ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τις αὐτὸν ἐκλογίζετο. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς Πελοποννησίους καὶ

1. Ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς] ἔθος γὰρ εἶχον οἱ Λακεδαιμόνιοι παρὰ τὰς ἐκκλησίας ἰδιαζόντως βουλευέσθαι καὶ δημηγορεῖν, διώκοντες τοὺς πολλοὺς. 2. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γινῶμαι ἔφερον] ἁμονούον. 3. Πολεμητέα] ἄξιον πολεμῆσαι. 8. Ὀρῶ] λέπει τὸ ἔμπειρος. Ἀπειρία] γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος. 9. Οἱ πολλοὶ] οἱ ἀπαίδευτοι. 10. Εὗροιτε] ἕως ὧδε τὸ προοίμιον. 11. Ἐλάχιστον γενόμενον] ἤγων δι' ἐλαχίστου καιροῦ γενησόμενον. 12. Πρὸς μὲν γὰρ] οἱ ἀγῶνες,

1. περὶ τῶν παρόντων κατὰ σφᾶς αὐτοὺς f.

2. μὲν] om. Q.

πλείονων A.B.F.H.c.f.g.h. ceteri πλεόνων.

3. Πολεμητέα] Schol. Aristoph. ad Acharn. 393. πολεμιστέα legisse videtur. Utroque noster modo. Articulum, quem ante Ἀρχίδαμος quidam Codd. habent, etiam alibi addit Thucyd. WASS. Demosthenem ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν eodem artificio uti, in reprimendis Atheniensibus, ad bellum adversus Regem Persarum inflammatis, quo hic Archidamum in Lacedaemoniis, cupiditate bellandi cum Atheniensibus flagrantibus, observat Dion. Hal. in Art. Rhetor. p. 46. et 56. Duk.

4. δὲ ὁ ἀρχίδαμος L.O.

Ἀρχίδαμος] Sc. Archidamus II. Leotychidæ successor, et ejus e Zeuxidamo filio nepos, nam Zeuxidamus diem ante patrem obiit. Ejus res gestas, et sub ipso concitatum bellum Pelop. (a quo primum ejus decennium Ἀρχίδαμος πόλεμος denominatum, teste Harpocr.) breviter refert Pausan. Vide Meursium de Regno Laced. c. 17. Huds.

7. ἐν αὐτῇ τῇ Q. ἐν τῇ, omisso pronomine, C.

9. ἂν] om. O.

οἱ] om. B.K.

10. τόνδε A.B.F.H.N.g.h. τὸν πόλεμον L.P. τόνδε τὸν πόλεμον C. K.O.Q. vulgo τὸν πόλεμον τόνδε.

12. τοὺς] om. C.K.L.O.P.d.e.i. καὶ τοὺς ἀστυγέιτους B.C.K.b. c.f.g.h.i.

- “ ἀστυγείτονας παρόμοιος ἡμῶν ἢ ἀλκῆ, καὶ διὰ τα-
 “ χεῶν οἷόν τε ἐφ’ ἕκαστα ἐλθεῖν· πρὸς δὲ ἄνδρας, οἱ γῆν
 “ τε ἐκάς ἔχουσι καὶ προσέτι θαλάσσης ἐμπειρότατοι
 “ εἰσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται,
 5 “ πλούτῳ τε ἰδίῳ καὶ δημοσίῳ καὶ ναυσὶ καὶ ἵπποις
 “ καὶ ὄπλοις καὶ ὄχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἐνὶ γε
 “ χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἔστιν, ἔτι δὲ καὶ ζυμμάχους πολλοὺς
 “ φόρου ὑποτελεῖς ἔχουσι, πῶς χρῆ πρὸς τούτους ῥαδίως
 “ πόλεμον ἄρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντας ἀπαρα-
 10 “ σκεύους ἐπειχθῆναι; πρότερον ταῖς ναυσὶν; ἀλλ’ ἦσ-
 “ σους ἐσμέν· εἰ δὲ μελετήσομεν καὶ ἀντιπαρασκευα-
 “ σόμεθα, χρόνος ἐνέσται. ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ
 “ πολλῷ ἔτι πλεόν τούτου ἐλλείπομεν, καὶ οὔτε ἐν κοινῷ
 “ ἔχομεν οὔτε ἐτοιμῶς ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. * τάχ’ ἂν
 15 “ τις θαρροῖη ὅτι τοῖς ὄπλοις αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει
 “ ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δησοῦν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς
 “ δὲ ἄλλῃ γῆ ἔστι πολλή ἣς ἄρχουσι, καὶ ἐκ θαλάσσης
 “ ὧν δέονται ἐπάξονται. εἰ δ’ αὖ τοὺς ζυμμάχους

ensibus, qui
 divitiis na-
 vibusque
 pollerent,
 nec nisi
 classe vinci
 possent.
 Fore bel-
 lum atrocis-
 simum, at-
 que inexpli-
 cabile; ideoque diu
 deliberau-
 dum, non
 temere de-
 cernendum.

81.

καὶ τὸ δυνατόν. 1. Παρόμοιος] ἐκ παραλλήλου] πεζομάχοι γὰρ πάντες.
 2. Ἐφ’ ἕκαστα] λείπει χωρία. 3. Ἐκάς] τῆς Πελοποννήσου ἐκάς, ὥστε
 δυσχερῆς ὁ πόλεμος διὰ τὰ ἐφῶδια. 4. Ἐξήρτυνται. εὐτρεπισμένοι εἰσὶ.
 5. Πλούτῳ] διὰ τὰ Περσικά. 9. Καὶ τίνι πιστεύσαντας] χρῆ δηλονότι.
 10. Ἐπειχθῆναι] ἐτοιμῶς ἐλθεῖν. Ἦσους] ἐνδεέστεροι. 13. Τούτου]
 τοῦ ἔχειν χρήματα. Ἐν κοινῷ] ταμείῳ δηλονότι. Οὔτε ἐκ τῶν ἰδίων φέρο-
 μεν] πένητες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνες. 16. Ὑπερφέρομεν] οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 Δησοῦν] κείρειν. Ἐπιφοιτῶντες] κατ’ ἐκείνων ἐρχόμενοι. 17. Ἄλλη γῆ]
 Θράκη, καὶ Ἰωνία. Ἐκ θαλάσσης] τὸ ἐκ ἀντὶ τοῦ διὰ. 18. Ἐπά-

4. ἅπασιν] om. d.
 ἄριστα] om. Q.d.
 ἐξήρτηνται c.d.f.g.h.
 7. χωρίῳ] χρόνῳ H.
 πολλοὺς] om. g.
 8. φόρους I.
 11. ἐσμέν] om. P.

ἀντιπαρασκευασόμεθα A.B.C.F.
 H.I.N.g. ἀντιπαρασκευαζόμεθα pr.

K. ἀντιπαρασκευασθήσομεθα G.B.
 d. et correctus K.

13. πλεόν ἔτι C.G.K.L.O.P.Q.
 d.e.i.

15. θαρροῖη K.L.O.P.Q.i.

16. ἐπιφοιτῶντας i.

17. γῆ ἄλλη i.

ἔστι] ἔτι I.

“ ἀφιστάναι πειρασόμεθα, δεήσει καὶ τούτοις ναυσὶ βοηθεῖν,
 “ τὸ πλεόν οὔσι νησιώταις. τίς οὖν ἔσται ἡμῶν ὁ πόλεμος;
 “ εἰ μὴ γὰρ ἢ ναυσὶ κρατήσομεν, ἢ τὰς προσόδους ἀφαι-
 “ ρήσομεν ἀφ’ ὧν τὸ ναυτικὸν τρέφουσι, βλαφόμεθα τὰ
 “ πλέω. κὰν τούτω οὐδὲ καταλύεσθαι ἔτι καλόν, ἄλλως 5
 “ τε καὶ εἰ δόξομεν ἄρξαι μᾶλλον τῆς διαφορᾶς. μὴ γὰρ
 “ δὴ ἐκείνη γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα, ὡς ταχὺ παυθήσεται
 “ ὁ πόλεμος, ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν. δεδοικα δὲ μᾶλ-
 “ λον μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπωμεν· οὕτως εἰκὸς
 “ Ἀθηναίους φρονήματι μῆτε τῇ γῇ δουλεῦσαι, μῆτε ὥσπερ 10
 82. “ ἀπείρους καταπλαγῆναι τῷ πολέμῳ. * οὐ μὴν οὐδὲ
 “ ἀναισθήτως αὐτοὺς κελεύω τοὺς τε ζυμμάχους ἡμῶν εἶν
 “ βλάπτειν, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, ἀλλὰ
 “ ὅπλα μὲν μήπω κινεῖν, πέμπειν δὲ καὶ αἰτιᾶσθαι, μῆτε
 “ πόλεμον ἄγαν δηλοῦντας μῆθ’ ὡς ἐπιτρέψομεν, κὰν τού- 15
 “ τω καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι ζυμμάχων τε
 “ προσαγωγῇ, καὶ Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων, εἴ ποθέν τινα
 “ ἢ ναυτικοῦ ἢ χρημάτων δυνάμιν προσληφόμεθα (ανε-
 “ πίφθονον δὲ, ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ὑπ’ Ἀθηναίων ἐπιβου-

ξονται] εἰσάξουσιν. 1. Ἀφιστάναι] ἀποστήσαι. 2. Τίς οὖν ἔσται] κατὰ
 ποῖον τρόπον. 3. Τὰς προσόδους] τὰ κέρδη. 5. Κὰν τούτω] τῷ πράγ-
 ματι. Καταλύεσθαι] οὐδὲ τὸν πόλεμον παῦσαι δηλονότι φησί. 6. Ἄρξαι
 μᾶλλον] τὸ μᾶλλον πρόσκειται ὅτι οὐχὶ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι
 καὶ ἄλλοι ἤρξαντο τοῦ πολέμου. 9. Ἀπολίπωμεν] Ὀμηρὸς Μῆδ’ ἡμῖν
 τεκέεσσι τ’ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο. (Π. 3. 160.) 10. Φρονήματι] ἐπάρ-
 σει. Μῆτε τῇ γῇ δουλεῦσαι] ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν, τῆς γῆς, φησί,
 τεμνομένης τῶν Ἀθηναίων, οὐκ εἰκὸς οὐδὲ πρέπον τῷ φρονήματι αὐτῶν ἡμῖν
 δουλεῦσαι καὶ ὑπακοῦσαι. 13. Καταφωρᾶν] ἐλέγχειν. 15. Ἐπιτρέψομεν]
 ἐνδᾶσσομεν. Κὰν τούτω] τῷ καιρῷ δηλονότι. 16. Ἐξαρτύεσθαι] οἰκονομεῖ-
 σθαι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ κελεύω. 17. Προσαγωγῇ] συναθροίσει. 18. Ἀνεπίφθο-
 νον δὲ] ἀφθογον, ἀμώμητον, ἐκείνοις δηλονότι. 19. Ὅσοι ὥσπερ ἡμεῖς ὑπ’

5. διαλύεσθαι L.O.P.

7. παυσθήσεται C.

8. ἢν] εἰ d.i.

9. αὐτῶν ὑπολ. B.C.g.i. ἑπολ.
αὐτὸν F.H.

ἀπολίπωμεν L.O.P. ἀπολείπωμεν

K.Q.i.

10. τῇ om. L.O.

15. ἐπιτρέψωμεν B.

16. αὐτῶν] om. g.

“ λευόμεθα, μὴ Ἑλληνας μόνον ἀλλὰ καὶ βαρβάρους
 “ προσλαβόντας διασωθῆναι.) καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορι-
 “ ζώμεθα. καὶ ἦν μὲν ἐσακούσασί τι πρεσβευομένων ἡμῶν,
 “ ταῦτα ἄριστα· ἦν δὲ μὴ, διελθόντων ἐτῶν καὶ δύο καὶ
 5 “ τριῶν ἄμεινον ἤδη, ἦν δοκῆ, πεφραγμένοι ἴμεν ἐπ’ αὐτούς.
 “ καὶ ἴσως ὀρῶντες ἡμῶν ἤδη τὴν τε παρασκευὴν καὶ τοὺς
 “ λόγους αὐτῇ ὁμοῖα ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν,
 “ καὶ γῆν ἐτι ἀτμητον ἔχοντες, καὶ περὶ παρόντων ἀγαθῶν
 “ καὶ οὐπω ἐφθαρμένων βουλευόμενοι. μὴ γὰρ ἄλλο τι νο-
 10 “ μίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὄμηρον ἔχειν, καὶ οὐχ ἦσσον, ὅσῳ
 “ ἄμεινον ἐξείργασται ἢς φεῖδεσθαι χρὴ ὡς ἐπὶ πλεῖστον,
 “ καὶ μὴ ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέ-
 “ ρους ἔχειν. εἰ γὰρ ἀπαρασκευοὶ τοῖς τῶν ζυμμάχων
 “ ἐγκλήμασιν ἐπειχθέντες τεμοῦμεν αὐτὴν, ὁρᾶτε ὅπως
 15 “ μὴ αἰσχίον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξο-
 “ μεν. ἐγκλήματα μὲν γὰρ καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν οἴον

Ἀθηναίων] ἐξαίρει τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, καταπλήτταν τοὺς Λάκωνας.
 2. Καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα] πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχω-
 μεν. 5. Πεφραγμένοι] ὀπισθισμένοι. Ἴμεν] πορευσόμεθα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.
 6. Παρασκευὴν] ἐτοιμασίαν. 8. Ἀτμητον] ἀδῆατον. 10. Ὀμηρον]
 ὄμηρον, ἐνέχυρον τὸ ὑπὲρ εἰρήνης παρεχόμενον, παρὰ τὸ ὀμοῦ εἶρειν. Καὶ οὐκ
 ἦσσον] διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. 12. Ἐς ἀπόνοιαν] διὰ τὸ ῥηφοκίνδυ-
 νον. Ἀληπτοτέρους] ἀσκέτους. 15. Αἰσχίον] ὃ γὰρ ἐν πολέμῳ ἠττώμενος
 ἀναγκάζεται ἀπορεῖν καὶ εἰς αἰσχύνην καθίστασθαι, ἢ δουλεύειν, ἢ ἐπὶ με-

2. ἐκποριζόμεθα A.B.F.g.
 3. ἦν] εἰ c.
 μὲν] om. C.
 ἐσακούσασι A.B.C.c. . ἐσακού-
 σοσι F.H.g. ἐπακούσασι G.I.K.O.P.
 Q.e. vulgo ἐπακούσασι.
 ἡμῶν] om. d.i.
 4. ἐλθόντων L.O.P.
 καὶ post ἐτῶν recepi ex A.
 B.f.g.
 5. ἦν] ἂν g.
 7. ἐπισημαίνοντας f.
 10. Ὀμηρον] Agnoscit et ex-
 plicat Suidas in ὄμηρον. ἐνέχυρον,

τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις.
 Confer Harpocr. et Hesych. v.
 ὀμηρεῖν. Etymol. p. 335. 20.
 Wass.
 ἦσσω B.h.
 ὅσον K.c.d.e.f.
 11. χρῆ] δεῖ f.
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον L.
 14. ἐγκλήμασιν] om. d.
 15. μὴ] om. B.h.
 πράξομεν C. et Lex. Seg. p.
 162, 10. ceteri πράξομεν.
 16. καὶ] om. K.N.d.e.

83. “ τε καταλύσαι πόλεμον δὲ ζύμπαντας ἀραμένους ἔνε-
 “ κα τῶν ἰδίων, ὃν οὐχ ὑπάρχει εἰδέναι καθ’ ὅτι χωρή-
 “ σει, οὐ ράδιον εὐπρεπῶς θέσθαι. * καὶ ἀνανδρία μη-
 “ δεῖν πολλοὺς μιᾷ πόλει μὴ ταχὺ ἐπελθεῖν δοκεῖται
 “ εἶναι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις οὐκ ἐλάσσους χρήματα 5
 “ φέροντες ζύμμαχοι, καὶ ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων
 “ τὸ πλεόν ἀλλὰ δαπάνης, δι’ ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ,
 “ ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις πρὸς θαλασσίους. πορισώ-
 “ μεθα οὖν πρῶτον αὐτήν, καὶ μὴ τοῖς τῶν ζυμμάχων
 “ λόγοις πρότερον ἐπαίραμεθα, οἵπερ δὲ καὶ τῶν ἀπο- 10
 “ βαινόντων τὸ πλεόν ἐπ’ ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἔξομεν,
 84. “ οὔτοι καὶ καθ’ ἡσυχίαν τι αὐτῶν προΐδωμεν. * καὶ τὸ
 “ βραδύ καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν, μὴ
 “ αἰσχύνησθε. σπεύδοντές τε γὰρ σχολαίτερον ἂν παύ-
 “ σαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν καὶ ἅμα 15
 “ ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν διὰ παντός νεμόμεθα,
 “ καὶ δυναταὶ μάλιστα σωφροσύνη ἔμφρων τούτ’ εἶναι.

γάλην ζήμια τὸν πόλεμον καταλύαν. 1. [Ἐνεκα τῶν ἰδίων] ἰδίαν λέγει τῶν Κορινθίων. οὐ γὰρ ἦν κοινὰ τὰ ἐγκλήματα πάντων τῶν Πελοποννησίων, ἀλλὰ μόνων τῶν Κορινθίων. 3. [Θέσθαι] ἀποθέσθαι, καταλύσαι. 8. [Ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις] πλεόνων οὖν καὶ διὰ τοῦτο χρημάτων δεόμεθα. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἔστιν ὁ πόλεμος. 10. [Οἵπερ δὲ] ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι τι αὐτῶν προΐδωμεν τῶν ἀποβησομένων. 11. [Ἐπ’ ἀμφότερα] καὶ νίκη καὶ ἦτταν. 13. [Ὁ μέμφονται] οἱ Κορίνθιοι μέμφονται. τὸ ἐξῆς οὕτω καὶ τὸ βραδύ ἡμῶν καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων, μὴ αἰσχύνησθε. καὶ νεμόμεθα διὰ παντός τὴν πόλιν ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην. σπεύδοντες γὰρ σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν. ὑποστικτέον οὖν ἐς τὸ μὴ αἰσχύνησθε. 17. [Σωφροσύνη ἔμφρων] σωφροσύνη ἔμφρονα λέγει τὴν μετὰ λογισμοῦ τυγχάνουσαν, οὐ τὴν ἀλόγιστον καὶ ἀπὸ φύσεως μόνον συμβαίνουσαν. Τοῦτ’ εἶναι] τὸ βραδύ καὶ τὸ μέλλον.

1. ζύμπαντας ἡμᾶς ἀραμένους
K.d.i.

3. οὐ ράδιον εὐπρεπῶς θέσθαι]
Vide nos ad Sallustii Jug. Cap.
LXXXV. WASS.

9. πρώτην F.H.

14. παύσησθε A.B.F.H.K.N.
e.d.f.g.h.i.

15. Καὶ ἅμα—διαπαντός] T.
Magister. WASS. Est apud
Thomam in ἐπίδοξος, ubi variam
lectionem indicat: ἐνδοξος μέντοι,
καὶ εὐδοξος γράφεται παρὰ Θουκυδίδην
καὶ ἅμα—διαπαντός. DUK.

16. ἐνδοξοτάτην Tusanus.

17. μάλιστα καὶ σωφρ. K.

“ μόνου γὰρ δι’ αὐτὸ εὐπραγίαις τε οὐκ ἐξυβρίζομεν καὶ
 “ ξυμφοραῖς ἤσπον ἐτέρων εἴκομεν· τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ ἐξο-
 “ τρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν οὐκ
 “ ἐπαιρόμεθα ἠδονῆ, καὶ ἢν τις ἄρα ξὺν κατηγορίᾳ παρ-
 5 “ οξύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπίεσθημεν. πολε-
 “ μικοὶ τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνόμεθα, τὸ
 “ μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰσχύνης
 “ δὲ εὐψυχία, εὐβουλοὶ δὲ ἀμαθέστερον τῶν νόμων τῆς
 “ ὑπεροφίας παιδευόμενοι, καὶ ξὺν χαλεπότητι σωφρο-
 10 “ νέστερον ἢ ὥστε αὐτῶν ἀνηκουστῆιν, καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα
 “ ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες, τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς
 “ λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι ἀνομοίως ἔργῳ ἐπέξιέναι, νο-
 “ μίζειν δὲ τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους

C. Attic. d.
 U. S. role vol. TT. p. 110

2. Τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ] ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει. ἐκεῖνος γὰρ
 κατὰ τι καὶ ἐπήρσεν αὐτοὺς, κατὰ τι καὶ ἔψεξεν, εἰπὼν αὐτοὺς μελλητάς.
 5. Πολεμικοὶ τε καὶ εὐβουλοὶ] εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον. ἀσαφὲς τὸ χωρίον
 ποιεῖ ἢ τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγῇ. τὴν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνῃ κατὰ
 τοῦ αὐτοῦ τίθησι συνωνύμους, καὶ τὸ λοιπὸν ἔμφρασιν παρέχει ὡς ἐπὶ ἄλλου καὶ
 ἄλλου τάσσαν τὴν λέξιν. ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως
 τέθεικε. δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν πολεμικοὶ τε γιγνόμεθα καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐ-
 κοσμον. ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκόσμους σωφροσύνης πλείστον μετέχειν, διὰ τὸ
 τοὺς εὐκόσμους καὶ αἰδήμονας εἶναι, αἰδήμονας δὲ ὕπτας εἶναι εὐψύχους καὶ
 πολεμικούς· τῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ αἰσχύνης ἢ εὐψυχία πλείστον μετέχει. "Ομη-
 ρος· Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοὶ ἢ ἐπέφανται. (II. 15, 563.)
 8. Ἀμαθέστεροι] ὁ μὴ εἰδὼς τι κακὸν ποιῆσαι ἀμαθῶς αὐτοῦ ἔχειν δηλονότι.
 ἡμεῖς οὖν, φησί, παιδευόμεθα ἀμαθῶς ἔχειν τοῦ καταφρονεῖν τῶν νόμων, του-
 τέστιν οὐ παιδευόμεθα ὥστε ὑπεροφῆν τῶν νόμων. 9. Καὶ ξὺν χαλεπότητι]
 οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι βαρυτάτην εἶχον ἀγωγὴν, χαλεπῶς ζημιούμενοι καὶ σω-
 φρονιζόμενοι. ἐν γὰρ Λακεδαίμονι ἔφαροι τινες ἦσαν, οἱ εἴ τινα ἴδιον ἀργούν-
 τα, τοῦτον ἔτυπτον, λέγοντες ὅτι ὁ ἀργῶν καὶ τῶν νόμων σπεύδει καταφρονεῖν.
 10. Αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. Τὰ ἀχρεῖα] τὰ σοφίσματα τῶν λόγων
 οἱ γὰρ Λάκωνες βραχυλόγοι. 12. Ἐργῳ ἐπέξιέναι] ὡς τῶν Κορινθίων οὕτως
 ὄντων. 13. Τῶν πέλας] ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων. ὁ δὲ τέ σύνδεσμος

3. ἐξοτρυνόντων B.C.H.N.c.d.
 f.g.
 τὸ] om. C.
 4. σὺν C.
 5. Post οὐδὲν omisi δὴ cum A.
 B.F.H.N.c.f.g.h. pro eo δὲ ha-
 bet C.
 ἀν ἐπίεσθημεν G.L.M.g.

7. πλέον K.
 8. ἀμαθέστερον A.B.F.H.I.K.
 N.g. ceteri ἀμαθέστεροι.
 9. σωφρονέστερα L.Q.
 10. ἢ] καὶ G.
 13. τε] om. C.
 τῶν πέλας διανοίας c.f.

*not to be disjunctive
by language*

85. “ εἶναι καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαφέ-
 “ τας. αἰεὶ δὲ ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους
 “ ἔργῳ παρασκευαζόμεθα· καὶ οὐκ ἐξ ἐκείνων ὡς ἀμαρ-
 “ τησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας, ἀλλ’ ὡς ἡμῶν αὐ-
 “ τῶν ἀσφαλῶς προνοουμένων. πολὺ τε διαφέρειν οὐ δεῖ 5
 “ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου, κράτιστον δὲ εἶναι ὅστις ἐν
 “ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται. * ταύτας οὖν ἂν οἱ
 “ πατέρες τε ἡμῖν παρέδωσαν μελέτας καὶ αὐτοὶ διὰ
 “ παντὸς ὠφελούμενοι ἔχομεν, μὴ παρῶμεν, μηδ’ ἐπειχ-
 “ θέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας περὶ πολλῶν σωματίων 10
 “ καὶ χρημάτων καὶ πόλεων καὶ δόξης βουλευσάμεν,
 “ ἀλλὰ καθ’ ἡσυχίαν. ἔξεστι δ’ ἡμῖν μᾶλλον ἐτέ-
 “ ρων διὰ ἰσχύιν. καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε
 “ μὲν περὶ τῆς Ποτιδαίας, πέμπετε δὲ περὶ ὧν οἱ
 “ ζύμμαχοί φασιν ἀδικεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐτόιμων 15

πρὸς τὸ αὐτὸ ἐπιβήματα. τὸ δὲ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ μῆ, ἐν ᾧ οὕτως ἡ σύνταξις, καὶ πολε-
 μικοὶ καὶ εἰς βούλῃς γινόμεθα, παιδευόμενοι μὴ νομίζειν τὰς διανοίας τῶν πέλας
 καὶ τὰς προσπιπτούσας τύχας ὁμοίως εἶναι λόγῳ διααιρετάς, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ὡς
 λόγῳ λέγουσιν οἱ μὴ σκοποῦντες ἂν δεῖ, οὕτω τὰς τύχας ἔχειν ὑπολαμβάνομεν.
 ἀλλ’ ἐπεὶ γὰρ ἔστι λόγῳ διελεθεῖν τὰ μέλλοντα ὑπὸ τύχης ἔσεσθαι. 1. Προσ-
 πιπτούσας τύχας] ἀποβάσεις. Διααιρετάς] φανεράς. 3. Ἔργῳ] ἐμπράκ-
 τας. Καὶ οὐκ ἐξ ἐκείνων] πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται.
 5. Πολὺ τε διαφέρειν] πολὺ τε διαφέρειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου οὐ δεῖ νομίζειν,
 ὥστε ὄεσθαι πολὺ διαφέρειν τοῖς λογισμοῖς· ἀλλὰ κράτιστον τοῦτον νομίζειν
 μόνον, ὅς ἂν ὑπὸ τῶν δεινῶν καὶ τῶν περιστάσεων παιδευόμενος ἐπίνοιάν τινα
 σωτηρίας πορίσῃται. 6. Κράτιστον δὲ εἶναι] κράτιστός ἐστι, φησὶν, ὅστις
 μήτε πᾶσι μήτε περὶ πάντων πείθεται, περὶ δὲ μόνων τῶν ἀναγκαίων παιδευέ-
 ται ἀκοῦειν, καὶ τῶν αὐτῶν προσηγόντων. 7. Ἀναγκαιοτάτοις] ἐπικινδυνο-
 τάτοις. 12. Ἐξεστι δ’ ἡμῖν] ταῦτα πρὸς τὸν Κορινθίου αἰνίττεται ὁ Ἀρ-
 χίδαμος. 13. Διὰ ἰσχύιν] δι’ ἣν ἔχομεν ἰσχύιν· μὴ πως φθάσαντες ἀπολέσωμεν

3. τῷ ἔργῳ K.	τε e.
παρασκευαζόμεθα A.B.F.G.H.	ἀς] ἂν d.i.
I.K.N.g.	8. ἡμῶν i.
ὡς ἂν ἀμαρτησ. H.	13. τὰς] om. i.
5. τε] τι i.	14. τῆς] om. K.L.O.P.d.e.
6. δὲ] τε d.	g.h.i.
7. ταύτας] τὰς τε d.i. ταύτας	

“ ὄντων αὐτῶν δίκας δοῦναι· ἐπὶ δὲ τὸν δίδοντα οὐ πρό-
 “ τερὸν νομιμὸν ὡς ἐπ’ ἀδικούντα ἰέναι. παρασκευάζεσθε
 “ δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. ταῦτα γὰρ καὶ κράτιστα βου-
 “ λεύσεσθε καὶ τοῖς ἐναντίοις φοβερῶτατα.”

5 Καὶ ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοιαῦτα εἶπε· παρελθὼν δὲ
 Σθενελαΐδας τελευταῖος, εἰς τῶν ἐφόρων τότε ἂν, ἔλεξεν ἐν
 τοῖς Λακεδαιμονίοις ὧδε.

* “ ΤΟΥΣ μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ 86.

“ γιγνώσκω· ἐπαινέσαντες γὰρ πολλὰ ἑαυτοὺς, οὐδα- Sed Sthene-
 10 “ μῶ ἀντεῖπον ὡς οὐκ ἀδικούσι τοὺς ἡμετέρους ξυμ- laidas, unus
 “ μάχους καὶ τὴν Πελοπόννησον· καίτοι εἰ πρὸς τοὺς ex Ephoris,
 “ Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοὶ τότε, πρὸς δ’ ἡμᾶς κακοὶ νῦν, brevi admo-
 “ διπλασίας ζημίας ἄξιόι εἰσιν, ὅτι ἀντ’ ἀγαθῶν κακοὶ nitione Lac-
 “ γεγένηται. ἡμεῖς δὲ ὁμοῖοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμέν, cedæmoniis
 “ καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἣν σωφρονῶμεν, οὐ περιοψόμεθα suaudet bel-
 “ ἀδικουμένους, οὐδὲ μελλήσομεν τιμωρεῖν· οἱ δ’ οὐκέτι lum contra
 “ μέλλουσι κακῶς πάσχειν. ἄλλοις μὲν γὰρ χρήματά Athenien-
 15 ses, tam-
 “ quam inju-
 “ riam infe-
 “ rentes,

ταύτην δι’ ἀβουλίαν. 1. Δίκας δοῦναι] κρίσεις. 8. Τοὺς μὲν λόγους τῶν πολλῶν] δημηγορία Σθενελαΐδου τοῦ ἐφόρου κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Ἀρχίδαμου. τὸ δὲ τῆς δημηγορίας σύντομον καὶ Λακωνικόν· διὰ τοῦτο προσιμία οὐκ ἔχει. Ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλουτάρχος ἐν τοῖς πολιτικαῖς παραγωγέμασιν. Ἰστέον ὅτι ἦσαν τινες παρὰ Λακεδαιμονίους ἄρχοντες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, οὓς ἐφόρους ἐκάλουσαν διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν. 11. Πρὸς τοὺς Μήδους] κατὰ τῶν Μήδων. 12. Κακοὶ] κακώτροποι. 14. Ὅμοιοι καὶ τότε] ἐλευθερωταὶ τῆς Ἑλλάδος δηλονότι. 16. Μελλήσομεν] ὑπερθησόμεθα. Ταῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον, λέγοντα ὡς δεῖ βραδύνειν. Οἱδ’ οὐκέτι μέλλουσιν. ὑπακουστέον τὸ ἐπειδὴ, ἢ ἢ, ἐπειδὴ οὐκέτι μέλλουσι κακῶς πάσχειν. τὸ γὰρ μέλλουσιν νῦν οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βραδύνουσι δεκτέον, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. 17. Ἄλλοις μὲν γὰρ] ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀπο-

1. δὲ—ἐπ’] om. B.F.H.g.h.	9. ἑαυτοὺς πολλὰ c.g.
δὲ—ἰέναι] om. P.	10. οὐκ] om. O.
3. γὰρ· κράτιστα B.F.H.c.	13. ἀντ’] om. e.
f.g.	14. καὶ τότε ὅμοιοι h. καὶ ὅμοιοι τότε g.
βουλεύεσθε O.	15. ἦν] εἰ K.e.
4. φοβερῶτερα c.	σωφρονούμεν K.
5. ταῦτα e.	16. οἱ δ’ F.K. οὐδ’ C.I. vulgo
6. στενελαΐδας K.	οἱδ’.
ἐν recepi ex A.B.F.H.f.	

“ ἔστι πολλὰ καὶ νῆες καὶ ἵπποι, ἡμῖν δὲ, ζύμμαχοι
 “ ἀγαθοί, οὓς οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀθηναίοις ἐστίν, οὐδὲ
 “ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα μὴ λόγῳ καὶ αὐτοὺς
 “ βλαπτομένους, ἀλλὰ τιμωρητέα ἐν τάχει καὶ παντὶ
 “ σθένει. καὶ ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, 5
 “ μηδεὶς διδασκέτω, ἀλλὰ τοὺς μέλλοντας ἀδικεῖν μάλ-
 “ λον πρέπει πολὺν χρόνον βουλευέσθαι. ψηφίζεσθε οὖν,
 “ ᾧ Λακεδαιμόνιοι, ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον,
 “ καὶ μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἔατε μείζους γίνεσθαι, μήτε
 “ τοὺς ζυμμάχους καταπροδιδῶμεν, ἀλλὰ ζῆν τοῖς θεοῖς 10
 “ ἐπίωμεν πρὸς τοὺς ἀδικῶντας.”

87.
 eoque au-
 ctore Lace-
 dæmonii ju-
 dicant, fœ-
 dus ab A-
 theniensi-
 bus ruptum
 videri, id-
 que decre-
 tum sociis
 declarant.

* Τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπεψήφισεν αὐτοῦς, ἔφορος ἂν, ἐς
 τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ (κρίνουσι γὰρ βοῆ
 καὶ οὐ ψήφῳ) οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοῆν ὅποτέρᾳ
 μείζων, ἀλλὰ βουλόμενος αὐτοὺς φανερῶς ἀποδεικνυμέ- 15
 νους τὴν γνώμην ἐς τὸ πολεμεῖν μᾶλλον ὀρμησαί, ἔλεξεν
 “ ὅτῳ μὲν ἡμῶν, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, δοκοῦσι λελύσθαι αἰ

τείνει, λέγοντα ὡς πλουσίαι εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι. ὅρα δὲ πῶς ἀψυχά τινα καὶ
 ἀλόγιστα τοῖς Ἀθηναίοις ἐμαρτύρησεν. 4. Τιμωρητέον] ἀπαξ κεῖται ἡ
 λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι· οὐ χρῆ δὲ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ λέγειν αὐτήν.
 6. Τοὺς μέλλ. ἀδικεῖν] τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ταῦτα πρὸς Ἀρχίδαμον.
 13. Κρίνουσι γὰρ βοῆ, καὶ οὐ ψήφῳ] τὴν ἀποδοχὴν τοῦ λόγου οὐ ψήφῳ κρίνου-
 σιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῆ, οἷον ἢ πάντες βοᾶσιν, ἢ ἡσυχάζουσι· τινες,

1. πολλὰ] om. C.G.I.K.L. O.P.Q.e.

2. οὐδὲ] οὐ K.

5. προσήκει f.

11. πρὸς A.B.F.H.N.g.h. κατὰ d.i. vulgo ἐπί.

12. ταῦτα d.

δὲ addidi ex A.B.F.H.L.N.O. P.Q.h. δὴ c.

13. Κρίνουσι γὰρ etc.] De suffragiorum ratione apud Laced. vide Plutarchi Lycurgum, et Cragium de Repub. Laced. l. 1. c. 8. Ex totius hujus loci serie

patet, Lacedæmonem pura Aristocratia non usam fuisse, ut plures credunt: sed et Democraticum temperamentum in magnis negotiis usurpasse, ut docet Isocrates in Areopagitico. Palmerius. HUDS. Est in Exercit. Palmer. p. 45. De varia significatione τοῦ ἐπιψήφισεν vid. Bud. Comment. p. 167. et Valles. ad Harpocrat. h. v. Duk.

14. ποτέρα C.I.K.e.i.

17. ἡμῶν] om. c.f.

λελύσθαι δοκοῦσιν f.g.h.

“ σπονδαὶ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀδικεῖν, ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο
 “ τὸ χωρίον” δείξας τι χωρίον αὐτοῖς “ ὅτω δὲ μὴ δοκοῦ-
 “ σιν, ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα.” ἀναστάντες δὲ διέστησαν, καὶ
 πολλῶ πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύ-
 5 σθαι. προσκαλέσαντές τε τοὺς ζυμμάχους εἶπον ὅτι
 σφίσι μὲν δοκοῖεν ἀδικεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, βούλεσθαι
 δὲ καὶ τοὺς πάντας ζυμμάχους παρακαλέσαντες
 ψῆφον ἐπαγαγεῖν, ὅπως κοιῆ βουλευσάμενοι τὸν πό-
 λεμον ποιῶνται, ἢν δοκῆ. καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ’
 10 οἴκου διαπραξάμενοι ταῦτα, καὶ οἱ Ἀθηναίων πρέσβεις
 ὕστερον, ἐφ’ ἅπερ ἦλθον χρηματίσαντες, ἡ δὲ διαγνώμη
 αὐτῆ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τὰς σπονδὰς λελύσθαι, ἐγένετο
 ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ τῶν τριακοντουτίδων

τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα. 2. Δείξας τι χωρίον αὐτοῖς]
 τὸ ἐξῆς τῆς διανοίας οὕτως, ἔλεξε, δείξας τι χωρίον αὐτοῖς. τὸ γὰρ δείξας τι
 χωρίον αὐτοῖς πρὸς τὸ ἔλεξε. 6. Δοκοῖεν] ἐδοξάν. 7. Τοὺς πάντας]
 μόνου γὰρ οἱ πρέσβεις παρήσαν, καὶ οὐχὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων.
 9. Οἱ μὲν] ἦγον οἱ σύμμαχοι. 10. Διαπραξάμενοι] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνί-
 σασθαι τι παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπράξασθαι λέγεται. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ
 τοὺς ἄρχοντας προστάξαι τοῖς ὑπηκόοις. 11. Ὑστερον] ἀνεχώρησαν δηλονότι.
 Χρηματίσαντες] χρηματίσαι μὲν ἐστὶ τὸ πρᾶξαι, χρηματίσασθαι δὲ
 τὸ κερδᾶναι. καὶ σημειῶσαι τὴν λέξιν. Διαγνώμη] διάγνωσις καὶ

- 2. τι] τὸ i.
- δὲ μὴ] μὴ δὲ h.
- 6. δοκοῖεν ἀδικεῖν] δοκεῖν e.
- οἱ ἀθηναῖοι ἀδικεῖν K.d.
- βουλεύεσθαι F. βουλεύεσθε H.
- 7. ἄλλους ζυμμ. πάντας f. πάν-
 τας om. L.O.P.Q.
- 8. ἐπάγειν g.
- 9. δοκεῖ H.
- 10. ἀθηναῖοι P.
- 11. Χρηματίσαντες] Suidas v.
 χρηματισάμενοι hic Schol. exscri-
 bit. πραγματεῖσασθαι Hesychio,
 ut hoc in loco. Dion. Halicarn.
 XI. 28. ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος
 ΧΡΗΜΑΤΙΖΩΝ τε καὶ δικάζων τοῖς
 δεομένοις, et Jos. Ant. VIII. 12.
 2. Demosth. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς

- τοῦ χρόνου ΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΟ.
 WASS.
- διάγνωσις c.f. γνώμη d.
- Διαγνώμη] T. Mag. et Suidas
 hac voc. WASS.
- 13. τῷ] om. C.
- ἔτει καὶ δεκάτῳ A.B.g.h.
- τριακοντιδων P.b.
- Τριακοντουτίδων σπονδῶν] v. c.
- 23. h. libri, ubi vocantur hæ
 σπονδαὶ τριακοντούτεις. Utrumque
 dicitur v. Polluc. I. 56. et Jun-
 germ. Etymologus in τριακον-
 τούτης hujus loci meminit, sed
 vitiose: ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ τῶν
 τριακοντουτίδων νεῶν ubi reponen-
 dum est σπονδῶν. GOTTL.

σπονδῶν προκεχωρηκυῶν, αἱ ἐγένοντο μετὰ τὰ Εὐβοϊκά. *13. 145*

88.

Ad quam sententiam ferendam maxime timor potentiae Atheniensium admodum crescentis eos movit.

89.

Quare uberiorius explicatur, quomodo Atheniensium potitum sint inde a bello Persico. Nam, Lacedaemoniis domum reversis, ulterius persequuti hostes, post reditum urbem suam denuo ex-

* Ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδὰς λελύσθαι καὶ πολεμητέα εἶναι, οὐ τοσοῦτον τῶν ζυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις, ὅσον φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, 5 μὴ ἐπὶ μείζον δυνηθῶσιν, ὀρῶντες αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα. * οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τρόπῳ τοιαύτῃ ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς ἠϋξήθησαν. ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, νικηθέντες καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ οἱ καταφυγόντες αὐτῶν 10 ταῖς ναυσὶν εἰς Μυκάλην διεφθάρησαν, Λεωτυχίδης μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἠγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλη Ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν ἐπ' οἴκου ἔχων τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου ζυμμάχους, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου ζύμμαχοι, ἤδη ἀφεστηκότες ἀπὸ 15 βασιλείως, ὑπομείναντες Σηστὸν ἐπολιόρκουν Μῆδων ἐχόντων, καὶ ἐπιχειμάσαντες εἶλον αὐτὴν ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόν-

διάκρισις. ἰδικὴ δὲ αὕτη ἡ λέξις. 1. Μετὰ τὰ Εὐβοϊκά] μεθ' ὃ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Εὐβοίαν. 7. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι] ἀρχὴ τῆς πεντηκονταετίας. 8. Ἐπειδὴ Μῆδοι] θαυμάζεται τὸ χαρῖον καὶ ἐπὶ τῇ σαφηνείᾳ καὶ ἐπὶ τῇ συντομίᾳ. 9. Καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ] κατὰ τάξιν καὶ τοὺς ἀγῶνας τέθεικε, ναυσὶ καὶ πεζῶ. τὸ δὲ, ὑπὸ Ἑλλήνων, θαυμαστικόν, τάχα τὸ τοὺς Μῆδους τοσοῦτους ὄντας, ὑπὸ μικρᾶς χώρας αὐτοὺς ἀπελαθῆναι. 10. Αὐτῶν] τῶν Μῆδων. 16. Σηστὸν] Σηστὸς ἡ πόλις λέγεται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. 17. Ἐπιχειμάσαντες] τὸν χειμῶνα διαβιβάσαντες. Ἐκλιπόντων] ἤγουν

1. εὐβοικὰ F.Q.g.h.

3. Ἐψηφίσαντο] Hunc locum excerpit Dionys. de Thucyd. hist. jud. p. 834. Reisk. GOTTL.

4. πολεμητέα εἶναι] παλεμεῖν ἀθηναῖος Dionys. p. 834.

10. ἐπὶ] om. c.

11. λεωτύχης c.

12. ὅσπερ C.

13. ἐν πελοποννήσῳ C.I.K.b.c.

14. τῆς ἰωνίας O.

15. ἀφεστηκότες e.

Ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλείως] Ἀπὸ

nōn agnoscunt quidam libri: quia praecesserat. Noster praepos. non adhibet VIII, 2. VII, 7. quam alibi retinet. Utroque modo loquitur D. Halic. et Demosth. vid. Diodorum 263. a. WASS. Supra Cap. 18. Οἱ τε ἀποστάντες βασιλείως Ἑλληνας. DUK.

ἀπὸ] τοῦ K.L.O.P.d.i.

17. ἐπιλιπόντων K.L.O.P.Q.

του ὡς ἕκαστοι κατὰ πόλεις. Ἀθηναίων δὲ τὸ κοινόν, struxerunt,
 ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπήλθον, διεκο- nec non
 μίζοντο εὐθύς ὅθεν ὑπέξθετο παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν mirum,
 περιούσαν κατασκευήν, καὶ τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν παρ-
 5 εσκευάζοντο καὶ τὰ τείχη· τοῦ τε γὰρ περιβόλου βραχεά
 εἰστήκει, καὶ οἰκίαι αἱ μὲν πολλαὶ πεπτώκεσαν, ὀλίγαι
 δὲ περιῆσαν, ἐν αἷς αὐτοὶ ἐσκήνησαν οἱ δυνατοὶ τῶν Περ-
 σῶν. * Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι τὸ μέλλον ἤλθον 90—92.
 πρεσβεῖα, τὰ μὲν καὶ αὐτοὶ ἤδιον ἂν ὀρῶντες μὴτ' ἐκεί- quamvis
 10 νους μὴτ' ἄλλον μηδένα τείχος ἔχοντα, τὸ δὲ πλεόν τῶν renitentibus Spar-
 ξυμμάχων ἐξοτρυνόντων καὶ φοβουμένων τοῦ τε ναυτικῷ dolo elusit
 αὐτῶν τὸ πλῆθος, ὃ πρὶν οὐχ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἐς τὸν Μη- Themisto-
 δικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. ἤξιον τε αὐτοὺς μὴ cles, auctor
 τειχίζειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου μάλλον, ὅσοις illius muni-
 15 εἰστήκει, ξυγκαθελεῖν μετὰ σφῶν τοὺς περιβόλους, τὸ μὲν tionis.
 ἀφανισθέντων. 2. Ἐκ τῆς χώρας] τουτέστιν ἐκ Τροιζήνης καὶ ἐκ Σαλαμί-
 νος. 4. Τὴν περιούσαν κατασκευήν] τὴν κινητὴν περιουσίαν. Τὴν πόλιν]
 διαστολὴν πόλεως καὶ τειχῶν ἐποιήσατο· καὶ εἶκε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν
 λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν. 6. Οἰκίαι] ἀντὶ τοῦ οἰκιῶν. Ὀμηρος· οἱ
 δὲ δύο σκίπελοι. (Od. 12, 73.) 10. Μηδένα τείχος ἔχοντα.] Ἀτείχι-
 στον γὰρ ἔκον τὴν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 15. Ξυνειστήκει] περίβολος
 δηλονότι. <Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τὸ μὲν βουλόμενον] οὐκ εἶπεν
 ἀπλῶς τὴν γνώμην οὐ δηλοῦντες, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης, τὸ βουλόμενον τῆς
 3. καὶ ante γυναῖκας om. K. vulgo πρώην.
 L.O.P. 15. εἰστήκει C.G.c.d. vulgo
 6. ἐστήκει I. ξυνειστήκει.
 οἰκεῖαι F.H. συγκαθελεῖν d. ξυγκαταβαλεῖν
 πεπτώκεσαν A.B.F.H.g.h. vul- L.O.P.Q.
 go ἐπεπτώκεσαν. τὸ] τὸν K.
 7. ἐσκήνον L.O.P.Q.c.d.i. ἐσ- Τὸ μὲν βουλόμενον] D. Hali-
 κήνωσαν C.e. carn. in Epist. II. ad Ammæum
 8. αἰσθανόμενοι G. § 10. inter idiotismos Thucyd.
 9. πρεσβεῖα A.B.F.H.K.N.g. et hoc recenset, neque propte-
 πρεσβεῖαν C. ἐς πρεσβεῖαν d.i. εἰς rea in Antiqu. non adhibet, ut
 πρεσβεῖαν C.e. VII. 24. πολέμιον μὲν τὸ βουλόμενον
 μήτε vel μὴτ' A.B.F.G.H.I.N. ἰμῶν ἠγούμενος, δειλὸν δὲ τὸ δυνάμε-
 f.g.h. vulgo μήπασ'. νον. IX. 9. et alibi. Quod ad
 10. μηδ' H. Historiam spectat, adi Diodo-
 12. αὐτῶν] αὐτὸ c. rum XI. p. 262. d. Nepotem
 πρὶν A.B.C.F.H.N.c.e.f.g.h. Themistoel. p. 48. WASS.

βουλούμενον καὶ ὑπόπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες ἐς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς δὲ τοῦ βαρβάρου, εἰ αὐτὸς ἐπέλθοι, οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπὸ ἐχυροῦ πόθεν, ὥσπερ νῦν ἐκ τῶν Θηβῶν, ὀρμαῖσθαι· τὴν τε Πελοπόννησον πᾶσιν ἔφασαν ἰκανὴν εἶναι ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι Θεμιστοκλέους γνώμῃ τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους ταῦτ' εἰπόντας, ἀποκρινάμενοι ὅτι πέμψουσιν ὡς αὐτοὺς πρέσβεις περὶ ὧν λέγουσιν, εὐθὺς ἀπήλλαξαν· ἑαυτὸν δ' ἐκέλευεν ἀποστέλλειν ὡς τάχιστα ὁ Θεμιστοκλῆς ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἄλλους δὲ πρὸς ἑαυτῷ ἐλθόντους πρέσβεις μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπισχεῖν μέχρι τοσούτου, ἕως ἂν τὸ τεῖχος ἰκανὸν ἄρῳσιν ὥστε ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαίου τάτου ὕψους· τειχίζειν δὲ πάντας πανδημεὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας, φειδομένους μῆτε ἰδίου μῆτε δημοσίου οἰκοδομήματος, ὅθεν τις ἀφέλεια ἔσται ἐς τὸ ἔργον, ἀλλὰ καθαιροῦντας πάντα. καὶ ὁ μὲν ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν τᾶλλα ὅτι αὐτὸς τάκει πράξει, ἄχετο. καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐ προσῆει πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διήγε καὶ προῦφασίζετο.

γνώμης· ἐν φίλοις γὰρ μόνον ἡ γνώμη φανερῶται, ἐν δὲ ταῖς ἐναντίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. διὰ δὲ τοῦ ὑπόπτου τὸ κρυπτόν τῆς αὐτῶν πολιτείας σημαίνει. 5. Ἀφορμὴν] οἶον ἐξ ἧς ὀρμώμενός τις σώζεται. 11. Ἐπισχεῖν] καλύψαι. 13. Τειχίζειν] εἰς τὴν ἀνάκτισιν τοῦ τεύχους συνέρχασθαι. Πάντας πανδημεὶ] τὸ πάντας, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. τὸ δὲ πανδημεὶ, μηδενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου. 16. Ἐς τὸ ἔργον] εἰς τὴν κτίσιν. Πάντα] τὰ οἰκοδομήματα. 19. Προῦφασίζετο] αἰ-

3. ὄχυροῦ K.d.e. ὥσπερ ἐκ τῶν θ. νῦν c.	τὸ τεῖχος ἰκανὸν A.B.C.F.G. H.L.O.P.Q.c.e.f.g. vulgo ἰκανὸν τὸ τεῖχος.
4. ἰκανὴν εἶναι ἂ. τε καὶ ἂ. A.B. F.H.c.f.g. vulgo ἂ. τε καὶ ἂ. ἰκανὴν εἶναι.	12. ἄρῳσιν] libri omnes αἴρων σιν.
6. μὲν] om. Q.	16. πάντα] ταῦτα γρ. h.
7. ὡς] ἐς K.i. αὐτὸν F.	17. τᾶλλα A.B. τᾶλλα F.H.K. f.g. vulgo τὰ ἄλλα.
9. ὁ] om. C.K.L.O.P.d.e.	18. πράξει c.d.f.
11. ἐπισχεῖν] Nescio an re- ctius scribatur ἐπίσχειν.	19. πρὸς] ἐς i. προεφασίζετο F.H.

καὶ ὅποτε τις αὐτὸν ἔροιτο τῶν ἐν τέλει ὄντων ὅ τι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν, ἔφη τοὺς ξυμπρέσβεις ἀναμένειν, ἀσχολίας δὲ τινος οὕσης αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι, προσδέχεσθαι μόντοι ἐν τάχει ἤξειν, καὶ θαυμάζειν ὡς οὕτω

5 πάρεσιν. * οἱ δὲ ἀκούοντες τῷ μὲν Θεμιστοκλεῖ ἐπέειθον- 91.

το διὰ φιλίαν αὐτῷ τῶν δὲ ἄλλων ἀφικνουμένων, καὶ σαφῶς κατηγορούντων ὅτι τειχίζεται τε καὶ ἤδη ὑψος λαμβάνει, οὐκ εἶχον ὅπως χρῆ ἀπιστήσαι. γνούς δὲ ἐκείνος κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμ-

10 ψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας οἵτινες χρηστοὶ καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. ἀποστέλλουσιν οὖν, καὶ περὶ τίας προτείνεν. 2. Ἐπέρχεται] ἐπέρχεται ὁ ξένος, παρέρχεται ὁ πολίτης. Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή. αὐτὸς γὰρ οὕτω περὶ τῶν Ἀθηναίων λέγει “ καὶ “ παρελθόντες ἔλεγον.” μὴ ποτ’ οὖν τὸ μὲν παρελθεῖν τὸ αὐτίκα δηλοῖ, τὸ δὲ ἐπελθεῖν τὸ ἀναβαλλόμενον κατ’ ἀρχάς, χρόνῳ τοῦτο διαπραξασθαι. 9. Παράγεσθαι] ἀπατᾶσθαι. 11. Σκεψάμενοι] ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς;

1. Ὅτι οὐκ] Aliquis fortasse διότι scribere hic malit, aut δι’ ὅ, τι: at ego nihilo magis istud ὅτι suspectum habeo, quam mox ὡς, in his θαυμάζειν ὡς οὕτω πάρεσιν. STERN. Ὅτι pro διότι etiam in interrogatione poni, dudum ex Homero, Herodoto, Aristophane, aliisque adnotarunt Viri docti. Quæri tamen potest, cur tam inconstanter modo ὅτι, modo ὅ, τι scribatur. Herodot. I. 47. Ἐπρωτόντας ὅ, τι ποιεῶν τυγχάνει ὁ Λυδῶν Βασιλεὺς Κροῖσος. Ibid. III. Εἶρετο προτέρη ὅτι μὲν οὕτω προθύμως Ἄρπαγος μετεπέμψατο. Et sic sæpe apud alios. Schol. Aristoph. ad Vesp. v. 22. scribit in ὅ, τι pro quare, abundare ὅ, Ἀττικῶς, nec aliud esse, quam τί. Τί autem dicitur per ellipsin τοῦ διὰ, quid, id est, propter quid. Itaque ex illius sententia, quum hanc significationem habet, semper scribendum est ὅ, τι. Διήγε Thom. Magi-

ster, in διάγω exponit ἐβράδυνε. Interpres non male, rem trahat. Vid Suid. in διάγειν et διήγε. Quæ hic Schol. de significatione verborum παρελθεῖν et ἐπελθεῖν scribit, etiam ap. Ulpian. ad Demosth. περὶ τῶν ἐν Χερρόνησῳ p. 58. et Suidam in παρελθεῖν leguntur. Sed vid. hic Steph. ad Schol. add. quæ supr. ad cap. 73. adnotantur. Duk.

- 2. πρέσβεις b.
- 5. μὲν om. L.O.P.Q.b.d.
- 7. τειχίζει τε ἤδη καὶ d. ὑψος] πέρας K.L.O.P.Q.d.i.
- 9. αὐτοῦς] om. d.i.
- Παράγεσθαι] Suidas h. v. λογ. μόνους παραγ. Quod merito Kustero displicet. WASS.
- 10. σφῶν αὐτῶν πέμψαι K. εἵτινες O. χρηστοὶ] πιστοὶ K.i. πιστῶς] πως Q.
- 11. ἀπαγγελοῦσι A.B.F.H.N.f. g. cum Suida vulgo ἀναγγελοῦσι.

αὐτῶν ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς Ἀθηναίοις κρύφα πέμπει, κελεύων ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, καὶ μὴ ἀφεῖναι πρὶν ἂν αὐτοὶ πάλιν κομισθῶσιν· ἤδη γὰρ καὶ ἤκου αὐτῶ οἱ Ξυμπρέσβεις, Ἀβρώνιχος τε ὁ Λυσικλέους καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀγγέλλοντες ἔχειν ἰκανῶς τὸ 5 τεῖχος· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι σφᾶς, ὅποτε σαφῶς ἀκούσειαν, οὐκέτι ἀφῶσιν. οἱ τε οὖν Ἀθηναῖοι τοὺς πρέσβεις ὥσπερ ἐπεστάλη κατέϊχον, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμόνιοις ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν πόλις σφῶν τετεῖχισται ἤδη, ὥστε ἰκανὴ εἶναι 10 σῶζειν τοὺς ἐνοικοῦντας· εἰ δέ τι βούλονται Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ Ξύμμαχοι πρεσβεύεσθαι παρὰ σφᾶς, ὡς πρὸς διαγιγνώσκοντας τὸ λοιπὸν ἰεναὶ τὰ τε σφίσιν αὐτοῖς Ξύμφορα καὶ τὰ κοινά. τήν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι καὶ ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι, ἄνευ ἐκεί- 15 νων ἔφασαν γνόντες τολμῆσαι, καὶ ὅσα αὖ μετ' ἐκείνων

δηλονότι. 2. Ὡς ἥκιστα] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως. 3. Αὐτοῖ] οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα. 5. Ἀριστείδης] ὁ λεγόμενος δίκαιος. Ἀγγέλλοντες] τῷ Θεμιστοκλεῖ δηλονότι. 7. Οὐκέτι ἀφῶσιν] τὸ ἐξῆς, μὴ οὐκέτι αὐτοὺς ἀφῶσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅποτε σαφῶς ἀκούσειαν. Τοὺς πρέσβεις] τῶν Λακεδαιμόνιων. 9. Ἐνταῦθα] ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Φανερῶς εἶπεν] τὸ σχῆμα πλάγιον· δυνατὸν γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου ταῦτα λέγεσθαι. Κακῶς καὶ τοῦτο παραγέγραπται. ἄντικρυς τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή. λέγει γὰρ αὐτος, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμόνιοις, ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπε. 12. Πρεσβεύεσθαι] πρέσβεις πέμπειν. Παρὰ σφᾶς] ἤγουν τοὺς Ἀθηναίους. 14. Ξύμφορα καὶ τὰ κοινά] τοῦτο ἀπέδειξεν τοῦ ὅτι ἔμφρονές εἰσι. 16. Μετ' ἐκείνων] ἤγουν τῶν Λακεδαιμόνιων.

1. κρύφα τοῖς ἀθηναίοις h.
4. ἀβρώνιχος A.B. ἀβρώνιχος F.
H. ἀβρώνιχος Q. ἀκρώνιχος g.
7. οὖν] om. P.
8. ἐπεστάλκει Q. ἐπεστάλει c.
Articulum ante θεμιστοκλῆς
omisi cum A.B.F.H.c.f.g.h.
9. δὴ] om. g.
10. σφῶν] αὐτῶν C.G.I.K.L.
O.P.Q.

11. Post ἐνοικοῦντας omisi ἐν
αὐτῇ cum A.B.F.H.N.c.f.g.h.
12. ἢ] om. N.
πρεσβεύοντες C. πρεσβεύοντας c.
πρὸς διαγ.] προδιαγ. B.K.P.h.i.
14. Ξυμφέροντα L.O.P.Q.
15. ἐς] om. K.N.
ἐμβῆναι g.
ἄνευ] ἔξω L.O.P.
16. αὖ] ἂν i.

βουλεύεσθαι, οὐδενὸς ὕστεροι γνώμη φανῆναι. δοκεῖν οὖν σφίσι καὶ νῦν ἄμεινον εἶναι τὴν ἑαυτῶν πόλιν τείχος ἔχειν, καὶ ἰδία τοῖς πολίταις καὶ ἐς τοὺς πάντας ζυμμάχους ἀφελιμώτερον ἔσεσθαι. οὐ γὰρ οἷόν τ' εἶναι μὴ ἀπὸ 5 ἀντιπάλου παρασκευῆς ὁμοῖόν τι ἢ ἴσον ἐς τὸ κοινὸν βουλεύεσθαι. ἢ πάντας οὖν ἀτειχίστους ἔφη χρῆναι ζυμμαχεῖν, ἢ καὶ τὰδε νομίζειν ὀρθῶς ἔχειν. * οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες ὄργην μὲν φανεράν οὐκ ἐποιοῦντο τοῖς Ἀθηναίοις (οὐδὲ γὰρ ἐπὶ κωλύμῃ ἀλλὰ γνώμης παραι- 10 νέσει δῆθεν τῷ κοινῷ ἐπρεσβεύσαντο, ἅμα δὲ καὶ προσφιλεῖς ὄντες ἐν τῷ τότε διὰ τὴν ἐς τὸν Μῆδον προθυμίαν τὰ μάλιστα αὐτοῖς ἐτύγχανον,) τῆς μέντοι βουλήσεως ἀμαρτάνοντες ἀδήλως ἤχθοντο. οἱ τε πρέσβεις ἐκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως.

92.

1. Βουλεύεσθαι] κατὰ κοινῷ τὸ ἐδοκεῖ. 2. Τείχος ἔχειν] κατὰ κοινῷ τὸ ἔφασαν. 4. Οὐ γὰρ οἷόν τε εἶναι] ἐὰν μὴ ἔχωμεν, φασί, τείχος, ὡς οἱ ἄλλοι, μέλλομεν οὐδὲ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐν τοῖς πολέμοις. ἴσως γὰρ πολεμίων ἐλθόντων ἡμῖν μὲν δόξει μὴ μάχεσθαι, ἀλλὰ σπένδεσθαι, ὡς μὴ ἔχουσι τείχος, τοῖς δὲ ἄλλοις πολεμεῖν. οὐ γὰρ ἐνδέχεται, τὸν μὴ ὄντα ἴσον τῶν ἄλλων θαρσῆσαι κατ' ἐκείνους καὶ ὁμοῖόν τι ἀποφῆναισθαι. 6. Ἡ πάντας] ἵνα ἐπὶ πάντων σώζηται τὸ ἴσον. Ἀτειχίστους] ἀπὸ ἀτειχίστου πόλεως. 9. Καλύμῃ] καλύσει. Ἰδία δὲ ἡ λέξις Θεουκυδίδου. 10. Δῆθεν] ὁ δῆθεν προσποιήσων μὲν ἔχει ἀληθείας, δύναμιν δὲ ψεύδους. Τῷ κοινῷ] ὑπὲρ τοῦ κοινῷ. Ἐπρεσβεύσαντο] πρέσβεις ἔπεμπον. 12. Μάλιστα] ὑπερβαλλόντως. 14. Ἀνεπικλήτως] ἀκατηγορήτως, μηδὲν ἐγκληθέντες.

1. ὕστερον A.B.C.I.K.c.h.i.
φαιῆναι] δοῦναι K,
δοκεῖ L.O.P.
2. αὐτῶν vel αὐτῶν L.O.P.Q.
4. ἔπεσθαι f.
μὴ ἀντιπ. παρασκ. οὔσης d.
6. ζυμμαχεῖν] χεῖν g.
9. δὲ] om. L.
10. δὲ] om. K.
Προσφιλεῖς] e Thucydide laudat Pollux III. 63. Vid. ibi Jungerm. Utuntur eo sæpe etiam alii. Duk.

μῆδον] δῆμον I.
τὰ sumpsi ab A.B.C.F.H.K.
L.N.O.P.b.c.e.f.g.h.i.
12. ἀμαρτάνοντες γρ. Q.
14. Ἀνεπικλήτως] Agnoscit Pollux VIII. 68. et ex Xenoph. Κυρ. ἀνεπικλήτων. Josephus, ἀνεπικλήτῶν σοι παρασχόμενος τὴν ἑμᾶν τοῦ πίστιν. Ælian. III. Var. Hist. 15. ἐπικλήμα προσειρήφασι. Xenophontis Codd. ad oram habent ἀνεπικλήτων, quomodo locutus olim Eupolis. vide et Hesygium. Cæterum οἱ τε π.—

11. ἐς] πρὸς c.f.

93.
Qualis fue-
rit et ista et
Piraei mu-
nitio, et
quomodo
facta.

Τούτω τῷ τρόπῳ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. καὶ δῆλη ἡ οἰκοδομία ἐστὶ καὶ νῦν ἐστὶν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο· οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται, καὶ οὐ ξυνεργασμένων ἐστὶν ἢ, ἀλλ' ὡς ἕκα-
στοὶ ποτε προσέφερον, πολλαὶ τε στῆλαι ἀπὸ σημάτων 5
καὶ λίθοι εἰργασμένοι ἐγκατελέγησαν. μείζων γὰρ ὁ
περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πάλευς, καὶ διὰ τοῦτο
πάντα ὁμοίως κινουῦντες ἠπείγοντο. ἔπεισε δὲ καὶ τοῦ
Πειραιῶς τὰ λοιπὰ ὁ Θεμιστοκλῆς οἰκοδομεῖν (ὑπήρκετο
δ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἧς κατ' ἐνιαυτὸν 10
Ἀθηναῖοις ἤρξε), νομίζων τό τε χωρίον καλὸν εἶναι, λι-
μένας ἔχον τρεῖς αὐτοφυεῖς, καὶ αὐτοὺς ναυτικούς γε-
γεννημένους μέγα προφέρειν ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν· τῆς
γὰρ δὴ θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκτέα
ἐστὶ, καὶ τὴν ἀρχὴν εὐθύς ξυγκατεσκευάζε. καὶ ἀποδό- 15
μησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν

1. Τῷ τρόπῳ] τῇ μηχανῇ. 2. Οἰκοδομία] τὸ οἰκοδομία τινὲς ὀξύνουσιν· οἰκοδομῆ δὲ οὐκ εἴρηται. 4. Οὐ ξυνεργασμένων] οὐ ξυσθέντων καὶ ἰσωθέντων. Ἐστὶν ἢ] κατὰ τινὰς τόπους. 5. Ἀπὸ σημάτων] ἀπὸ βάσεων ἀνδριάντων. 6. Εἰργασμένοι] οἷον ἐγγηλυμμένοι τύπους τινὰς καὶ πρόσωπα ἔχοντες, λελαξευμένοι. Ἐγκατελέγησαν] ἐγκατακοδομήθησαν. Ὀμηρος· Αἰμασιάς τε λέγων (Od. 18, 358.) Μείζων] τοῦ προτέρου δηλονότι μείζων. 8. Ὀμοίως] καὶ κοινὰ καὶ ἰερά δηλονότι. 9. Ὑπήρκετο δ' αὐτοῦ] ἀρξάμενος ἦν τοῦ ἔργου αὐτός. 10. Ἐκείνου] τοῦ Θεμιστοκλέους. Κατ' ἐνιαυτὸν] κατὰ τινὰ ἐνιαυτὸν ἡγεμῶν ἐγένετο· πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν ἤρξε Θεμιστοκλῆς ἐνιαυτὸν ἕνα. 12. Αὐτοφυεῖς] ἤγουν οὐ χειροποιήτους. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 13. Προφέρειν] ἐπιδοῦναι. Ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν] εἰς τὸ δυνατωτέρους γενέσθαι. δύναμιν, ἤγουν θαλασσίαν. 14. Ἀνθεκτέα ἐστὶ] πρῶτος εἶπε, φησὶν, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει ἀντέχεσθαι τῆς θαλάσσης. 15. Εὐθύς ξυγκατεσκευάζεν] εὐθύς, φησὶν, ἅμα τῷ συμβουλευσῆαι, ἤρξατο θαλασσοκρατίαν κατασκευάζειν. 16. Τοῦ τείχους] τοῦ ἐν Πειραιεῖ.

ἀνεπικλήτως habentur apud Suidam in ἀνεπικλήτως. WASS. De loco Xenophontis vid. Jungerm. ad Pollucem. Verba Josephi apud Suidam sunt ex Archæolog. XVIII. 4. DUK.

1. οἱ] om. C.K.L.O.P.Q.d.e.

4. ἀλλ' ὡς] ἄλλως C.
ἕκαστον C.Q.

6. ἐγκατελέγησαν K.

8. ἐκείνου P.Q.

ἠπείγοντο] ὑπήγοντο e.

14. δὴ] om. Q.

ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ· δύο γὰρ ἅμαξαι ἐναν-
 τίας ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ ^{τινῶν}
 οὔτε πηλὸς ἦν, ἀλλὰ ξυνωκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι καὶ
 ἐν τομῇ ἐγγώνιοι, σιδήρω πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν καὶ
 5 μολύβδω δεδεμένοι. τὸ δὲ ὕψος ἡμισυ μάλιστα ἐτελέσθη
 οὗ διανοεῖτο. ἐβούλετο γὰρ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει
 ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβουλάς, ἀνθρώπων τε
 ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυ-
 λακὴν, τοὺς δ' ἄλλους ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσεσθαι. ταῖς
 10 γὰρ ναυσὶ μάλιστα προσέκειτο, ἰδὼν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς
 βασιλέως στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορω-
 τέραν τῆς κατὰ γῆν οὔσαν· τὸν τε Πειραιᾶ ἀφελιμώτερον
 ἐνόμιζε τῆς ἀνω πόλεως, καὶ πολλάκις ταῖς Ἀθηναίοις
 παρήνει, ἣν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιασθῶσι, καταβάντας

2. Ἀλλήλαις] ἢ ὑπαντῶσαι ἀλλήλαις, ἢ συνεζευγμένα διὰ τὰ μεγέθη τῶν λί-
 θων. 3. Ξυνωκοδομημένοι] συνδεδεμένοι. 4. Ἐν τομῇ] διὰ τῆς τομῆς. Ἐγγώ-
 νιοι] τετράπλευροι, τετράγωνοι. 6. Οὗ διανοεῖτο] οὗ τινὸς ὕψους διανοεῖτο εἶναι
 τὸ τεῖχος. Ἐβούλετο γὰρ] ὁ Θεμιστοκλῆς. 7. Ἀφιστάναι] ἀποτροπὴν ποιεῖν.
 ἀποπέμπειν. Ἐπιβουλάς] ἐπιθέσεις. 8. Τῶν ἀχρειοτάτων] οἶον, γερόντων
 καὶ παίδων. 10. Προσέκειτο ἰδὼν] τὸν νοῦν προσεῖχε νοήσας. διὸ καὶ ναύ-
 μαχος ἐκαλεῖτο. 11. Τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον] ἐπιστάμενος, φησὶ, τοὺς
 Πέρσας ῥῆον διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. Εὐπορωτέραν] πλέον δυνα-
 μένην. 13. Τῆς ἀνω πόλεως] εἶναι δηλονότι. 14. Καταβάντας ἐς αὐτὸν]

1. παρὰ g.
 2. ἐπῆγον τοὺς λίθους K.Q.
 χάλιξ K.Q.h.i.
 5. μολύβδω B.C.H.I.K.L.O.d.
 e.g.h.i.
 Μολύβδω] Μολύβδω quidam scri-
 pti; et sic apud Aristot. et Di-
 oscor. Μοῆρις, Μόλυβδος Ἀττικῶς,
 μόλυβος Ἑλληνικῶς. Huds. μόλυβος
 Ἀττικῶς. at potius μόλιβος. nam
 illud Homeri et Poëtarum. μό-
 λιβδος tamen passim apud LXX.
 et μόλιβος in quibusdam MSS.
 uti et Alex. Job. xix. 24. Ezek.
 xxii. 37. μολίβου et μολίβδου Alex.
 nunquam μολύβου aut μολύβδου.
 Jos. 1232. μολίβδις. Utroque
 modo Glossæ, Suidas, Hesych.

In Clem. Alex. MSS. variant.
 206. 12. puto μολίβ. a recentio-
 ribus. Corrige obiter Oppianum
 in Halieut. IV. 302. . . . . θαλ-
 λους γὰρ ὁμοῦ δῆσαντες ἐλαίης, Ὅτι
 τι μάλ' εὐφύεας, μολύβδον μέσον
 ἐγκατέθηκαν. Ibi Pal. 1. μολύβον
 recte. Wass. De structura mur-
 rorum apud veteres Vid. Lips.
 III. Poliorcet. 5. Duk.
 6. ἠβούλετο b.
 7. ἐπιβουλάς A.B.C.F.H.I.N.
 d.e.f.g.h.i.
 10. Προσέκειτο] Suidas, Προσέ-
 κειτο, προσεῖχε. Θεουκῶδ. α'. Duk.
 14. γῆν om. e. τὴν γῆν b.
 καταβάντες C.H.I.K.i.

ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν οὕτως ἐτειχίσθησαν καὶ τᾶλλα κατεσκευάζοντο εὐθύς μετὰ τὴν Μῆδαν ἀναχώρησιν.

94. Porro, duce Pausania, communi expeditione in Cyprum, et postmodo Byzantium facta, captoque hoc oppido,

95. socii, imprimis Iones, Pausanie violentia Iæsi, Atheniensibus imperium deferunt; reus factus Pausanias domum arcessitur, sed

* Παισανίας δὲ ὁ Κλεομβρότου ἐκ Λακεδαιμόνος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη μετὰ εἴκοσι νεῶν ἀπὸ 5

Πελοποννήσου· ζυπέπλεον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναυσὶ καὶ τῶν ἄλλων ζυμμάχων πλῆθος. καὶ ἐστράτευσαν

ἐς Κύπρον, καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ κατεστρέψαντο, καὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον Μῆδαν ἐχόντων, καὶ ἐξεπολιόρκησαν

ἐν τῆδε τῇ ἡγεμονίᾳ. * ἤδη δὲ βιαίου ὄντος αὐτοῦ οἱ τε ἄλλοι 10

λοὶ Ἕλληνες ἤχθοντο, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Ἴωνες καὶ ὅσοι ἀπὸ βασιλείως νεωστὶ ἠλευθέρωντο· φαιτῶντές τε πρὸς

τοὺς Ἀθηναίους ἠξίουσαν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφᾶν γενέσθαι κατὰ τὸ ζυγγενές, καὶ Παισανίᾳ μὴ ἐπιτρέπειν ἣν που

βιάζεται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους, καὶ 15

προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιεσφόμενοι τᾶλλά τε τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. 2. Ἐτειχίσθησαν] τῷ τείχει περιεφυλάχθησαν. Τᾶλλα] τὰ ἰδιωτικὰ καὶ οἱ ναοὶ δηλονότι. 3. Εἰθύς] μετὰ τὸ τευχίσθηναι. Μετὰ τὴν Μῆδαν ἀναχώρησιν] μετὰ τὰ κατὰ Μαρδόνιον. ταῦτα δὲ ἔδει εἰπεῖν μετὰ τὰ ἐν Μυκάλῃ. ἀλλὰ διὰ μέσου τὴν τευχισοῦσαν εἰπὼν, εἰκότως πάλιν ἐπανέρχεται ἐπὶ τὰ κατὰ Παισανίαν. 8. Ἐς Κύπρον] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπὸ βασιλείᾳ. Κατεστρέψαντο] κατεχάλασαν. 9. Ἐς Βυζάντιον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐστράτευσαν. Ἐξεπολιόρκησαν] πολιορκῆσαι τὸ μόνον πόλει προσκαθεσθῆναι πολέμιους· ἐκπολιορκῆσαι τὸ τελέως καταλαβεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν. 10. Βιαίου ὄντος αὐτοῦ] τυρανικοῦ ὑπάρχοντος τοῦ Παισανίου. 14. Κατὰ τὸ ζυγγενές] διὰ τὴν ζυγγένειαν. Ἐπιτρέπειν] ἄδειαν δίδοναι. 16. Προσεῖχον τὴν γνώμην] πρὸς αὐτοὺς εἶχον τὴν γνώμην. Τᾶλλα] τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας.

1. ἀπάτας g.
ἀνθίστανται I.

4. Παισανίας] Confer Diodorum XI. 265. a. qui pro XX. navibus L. habet, et Nostrum I. 128. Plutarch. Cimon. 482. b. WASS.

10. ἤδη] om. P.

δὲ] om. g. om. et Stephanus, novam periodum orsus ab illis ἐν τῆδε.

καὶ ante βιαίου omisi cum B. C.F.H.K.L.N.O.P.Q.c.d.e.f.h.

13. τοὺς ἄλλους ἀθηναίους B.g.h. γίγνεσθαι vel γίνεσθαι C.G.I.K. L.O.P.Q.d.e.i.

14. Κατὰ τὸ ζυγγενές] Vid. Spanhem. Dissert. IX. de Usu et Præst. Numism. p. 582. Duk.

16. τῇ γνώμῃ C.G.I.K.L.O. P.e.

καταστησόμενοι, ἧ φαίνοιτο ἄριστα αὐτοῖς. ἐν τούτῳ δὲ οἱ ^{absoluitur} ^{judicio.}
 Λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο Πausανίαν, ἀνακρινούστας
 ὧν πέρι ἐπυνθάνοντο· καὶ γὰρ ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο
 αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀφικνουμένων, καὶ τυραννί-
 5 δος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις ἢ στρατηγία. Ξυεβῆ τε
 αὐτῷ καλεῖσθαι τε ἄμα, καὶ τοὺς ξυμμάχους τῷ ἐκείνου
 ἔχθει παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ Πε-
 λοποννήσου στρατιωτῶν. ἐλθὼν δὲ εἰς Λακεδαίμονα τῶν
 μὲν ἰδία πρὸς τινὰ ἀδικημάτων εὐθύνη, τὰ δὲ μέγιστα ^{was correct for the}
 10 ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν· κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ οὐχ ἥκιστα ^{in the same way}
 Μηδισμός, καὶ ἐδόκει σαφέστατον εἶναι. καὶ ἐκείνου
 μὲν οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα, Δόρκιν δὲ καὶ ἄλλους
 τινὰς μετ' αὐτοῦ, στρατιὰν ἔχοντας οὐ πολλήν· οἷς οὐκέτι
 ἐφίεσαν οἱ ξυμμάχοι τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ αἰσθόμενοι
 15 ἀπῆλθον· καὶ ἄλλους οὐκέτι ὕστερον ἐξέπεμψαν οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι, φοβούμενοι μὴ σφίσιν οἱ ἐξίόντες χείρους

1. Φαίνοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐφάνη. 2. Μετεπέμποντο Πausανίαν] εἰς Λακε-
 δαίμονα δηλονότι. 4. Ἀφικνουμένων] εἰς Λακεδαίμονα ἐρχομένων. 5. Ἡ
 στρατηγία] τὸ ἢ ἄλλοι σύνδεσμον, ἕτεροι δὲ ἄρθρον εἶπον. 6. Καλεῖσθαι] εἰς
 Λακεδαίμονα δηλονότι. 7. Παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι] πρὸς Ἀθηναίους
 μετελθεῖν, μετατεθῆναι. Πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου] οἱ γὰρ Πελο-
 ποννήσιοι ἰπήκουον τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Εὐθύνη] εἰθίνας δέδωκε καὶ κα-
 τεδικάσθη καὶ κατεγνώσθη. Τὰ δὲ μέγιστα] τὰ κοινὰ, ὃ ἐστὶ δημόσια.
 11. Μηδισμός] τὰ τῶν Μήδων φρονήσαι. Σαφέστατον] τοῦτο ὡς παρὰ τοῦ
 Θεουκιδίδου εἴρηται. οὐ γὰρ λέγει τοῖς Λακεδαιμονίοις σαφέστατον εἶναι· ἢ
 γὰρ ἂν ἐτιμωρήσαντο αὐτόν, ὃ καὶ πεποιήκασιν ὕστερον μετὰ τὸν ἔλεγχον.
 12. Οὐκέτι ἐκπέμπουσι] Λακεδαιμονίοις πρὸ τῆς ἐξετάσεως ἐδόκει τὸ ἐγκλημα
 σαφές εἶναι· μετὰ δὲ τὴν οὐκ ὀρθὴν ἐξέτασιν ἐδόξε μὲν ἀπαλελεύσθαι, οὐ μὴν
 παντάπασιν ἀπῆλλακτο τῆς ἱπποναίας. διὸ οὐδὲ ἐξέπεμψθη παρ' αὐτῶν ἔτι.
 Δόρκιν] ὄνομα κύριον. 14. Ἐφίεσαν] παρεχάρον τοῖς περὶ τὸν Δόρκιν.
 Τὴν ἡγεμονίαν] ἡγεμονεῖν. 15. Ἀπῆλθον] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι.
 16. Μὴ σφίσιν] μὴ μηδίσωσι, καὶ χείρους τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν

1. καταστησάμενοι B.C.F.H.I.
 b.c.g.

7. ἄχθει L.O.Q.

14. ἀφίεσαν H.L.O.

τὴν] om. C.K.d.e.i.

15. ἐπῆλθον e.

ἐπεμψαν K.L.O.Q.

16. οἱ] om. K.i.

γίνωνται, ὅπερ καὶ ἐν τῷ Πausanία ἐνεῖδον, ἀπαλλα-
 ξείοντες δὲ καὶ τοῦ Μηδικῆ πολέμου, καὶ τοὺς Ἀθηναίους
 νομίζοντες ἰκανοὺς ἐξηγεῖσθαι καὶ σφίσιν ἐν τῷ τότε πα-
 ρόντι ἐπιτηδεύουσ. * παραλαβόντες δὲ αἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγε-

96.
 Athenien-
 ses autem
 tributorum
 et navium,
 quas singuli
 socii præbe-
 ant, ratio-
 nem consti-
 tuunt, item
 questores,
 et ærarium
 in Delo col-
 locant.

μονίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκόντων τῶν ζυμμάχων διὰ τὸ 5
 Πausanίου μῖσος, ἔταξαν ἅς τε ἔδει παρέχειν τῶν πό-
 λεων χρήματα πρὸς τὸν βάρβαρον, καὶ ἅς ναῦς· πρόσ-
 χημα γὰρ ἦν ἀμύνασθαι ἃν ἔπαθον, δηοῦντας τὴν βασι-
 λέως χώραν. καὶ ἐλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίους
 κατέστη ἀρχή, οἱ ἐδέχοντο τὸν φόρον· οὕτω γὰρ ἀνο-
 μασθη τῶν χρημάτων ἡ φορά. ἦν δ' ὁ πρῶτος φόρος

460 talents
 ἡ δὲ φορά τῶν χρημάτων
 ἡ δὲ φορά τῶν χρημάτων

ταχθεὶς τετρακόσια τάλαντα καὶ ἐξήκοντα ταμιεῖόν τετρακοσίων

ἦγονται. 1. Ἀπαλλαξείοντες] ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες, τοιούτῳ ἐπι-
 θυμοῦντες ἀπαλλαγῆναι. 3. Ἐξηγεῖσθαι] ἡγεμονίας εἶναι. Ἐν τῷ τότε
 παρόντι] ἐν τῷ ἐνισταμένῳ χρόνῳ. 7. Πρὸς τὸν βάρβαρον] κατὰ τοῦ
 βαρβάρου. Πρόσχημα] πρόφασις. 8. Ὃν ἔπαθον] λείπει ἢ ὑπὲρ, ἢ ἢ,
 ὑπὲρ ἢ. 9. Ἐλληνοταμίαι] οἱ δεχόμενοι τοὺς φόρους συναγομένους ἀπὸ τῶν
 Ἑλλήνων, καὶ φυλάσσοντες αὐτοὺς, ἐκαλοῦντο Ἐλληνοταμίαι. 11. Ἡ φό-
 ρα] ἡ δόσις. Φόρος ταχθεὶς] φόρος ἀνομασθη καὶ ἐτάχθη ἐπὶ Ἀριστείδου
 τοῦ δικαίου ὁ πρῶτος. 12. Ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν] ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἀθη-

1. ὡς περ Ο.

ἐν] om. A.

εἶδον N.

Ἀπαλλαξείοντες—πολέμου] Th.
 Mag. Wass. In ἀπήλλαξεν. Et
 Suidas in ἀπαλλάξειεν. Duk.

5. ἐκόντων τῶν ξ.] om. L.P.Q.

Ἐκόντων τῶν ξυμμ.] Herodotus
 VII. 144. ἅμα Ἑλλήνων τοῖσι βου-
 λομένοισι. Wass. Habet etiam
 Suidas in Ἐλληνοταμίαι. Duk.

8. ἀμύνασθαι A.B.F.G.N.O.d.
 g.h.i. vulgo ἀμύνεσθαι.

τὴν τοῦ βασιλέως C.I.e.

9. Ἐλληνοταμίαι] Vid. Sui-
 dam, Schol. et Thucyd. perpe-
 ram exscribentem in Ἐλληνοτα-
 μίαι, et Harpocr. ead. voc. Con-
 fer Plutarch. Aristide 333. πεν-
 τακοσίων καὶ ἐξήκοντα male Dio-

dor. Vid. Nepotem in Aristide.

Wass. De Ἐλληνοταμίαις habet
 etiam Andocides Orat. III. in
 fin. et Pollux VIII. 114. ubi vid.
 Jungerman. Suidas in Ἐλληνο-
 ταμίαι hunc locum Thucydidis
 descripsit a παραλαβόντες usque
 ad ἀρχή, ommissis tantum verbis
 τούτῳ τῷ τρόπῳ sed perperam
 apud eum est, κατέστη τοῖς Ἀθη-
 ναίοις πρώτη ἀρχή. Ceterum, quia
 φόρον nomen grave et odiosum
 erat Græcis, pro eo deinde cœ-
 pit dici σύνταξις. Harpocrat. in
 σύνταξις, et Spanhem. ad Julian.
 Orat. I. p. 166. Duk.

12. καὶ ταμιεῖόν g. ταμειον K.b.
 δὲ] K.

Ταμιεῖον quidem non raro pro
 ærario publico legitur in prosæ

Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ αἱ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερόν ἐγίγνοντο. * ἡγού- 97—99.
 μενοι δὲ αὐτονόμων τὸ πρῶτον τῶν ξυμμάχων καὶ ἀπὸ κοι- Cum ea,
 νῶν ξυνόδων βουλευόντων, τοσαύδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ hoc et Per-
 διαχειρίσει πραγμάτων μεταξὺ τούδε τοῦ πολέμου καὶ sicum bel-
 5 τοῦ Μηδικῷ, ἀ ἐγένετο πρὸς τε τὸν βάρβαρον αὐτοῖς καὶ lum ab A-
 πρὸς τοὺς σφετέρους ξυμμάχους νεωτερίζοντας καὶ Πελο- theniensi-
 πονησίῳ τὸς ἀεὶ προστυγχάνοντας ἐν ἐκάστῳ. ἔγραψα bus gesta
 plane omis-
 sa, aut mi-
 nus accu-
 rate tracta-
 ta sint,
 Thucydides
 singula bre-
 viter recen-
 set, causas-
 que expo-
 nit, quare
 socii ab A-

καῖοι εἰς ἴδιον κέρδος ἔχειν. 1. Δῆλος] νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Ξύνοδοι] συνελεύσεις. 2. Αὐτονόμων τὸ πρῶτον] ὕστερον γὰρ ὡς δοῦλαν ἤρχον. Ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων] πάντες γὰρ κοινῶς συνηθοῦζοντο ἐν ταῖς βολαῖς. 3. Τοσαύδε ἐπῆλθον] τοσαῦτα διεπράξαντο ὅσα κατιῶν ἐρεῖ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ. Καὶ διαχειρίσει] δικήσει. 4. Μεταξὺ τούδε τοῦ πολέμου] ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. 5. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 6. Νεωτερίζοντας] ἀφισταμένους. 7. Προστυγχάνοντας] ἐμποδίζοντας. Ἐν ἐκάστῳ] πολέμῳ ἢ χωρίῳ ἢ χρόνῳ. Ἐγραψα] οὐχ ὅτι ἤδη ἔγραψεν, ἀλλ' ὅτι ἄνωγ γέγραπται, εἰ καὶ μήπω εἴρηται. Ἐγραψα] μέχρι τούτου ἢ παρεκβολὴ τῆς διηγήσεως τῶν προὔπαρ-

Scriptoribus, ut Plutarch. Quæst. Rom. 41. et 42. Dion. Lib. LV. p. 565. Herodian. I. 6. et VII. 4. Sed hæc et alia hujusmodi loca suspecta esse possunt propter varietatem scripturæ in quibusdam. Ita, quod in Dion. Halic. p. 551. in Vulgatis est ταμείου, MS. Vat. habet ταμειῶν. Et in Excerptis ejusd. p. 747. Pacii Codex ταμειῶν pro ταμειῶν. In Plut. quoque quod l. d. est ταμειῶν, rursus in Publicolæ vita in Stephani Ed. et his, quæ post eam prodierunt, est ταμειῶν. Ταμειῶν pro cella penuria est in Theophr. Char. C. IV. et Menandro ap. Harpocr. v. Κτησίον Διός, qui locus fortassis non eget emendatione. Nam ibi sermo est de cella promptuaria. Et sic Gloss. Ταμειῶν, τὸ ἰδιωτικόν, collarium, cella, et, Ταμειῶν, τὸ δημόσιον, Fiscus, ærarium. Diodor. Sic. XI. 266. de hoc communi ærario Græcorum et conventi-

bus in Delo, Εἰθὺς οὖν ὁ μὲν Ἀριστείδης συνεβούλευσε τοῖς συμμαχοῖς ἅπασι, κοινὴν ἄγουσι σύνοδον ἀποδεῖξαι τὴν Δῆλον κοινὸν ταμειῶν. Videndum etiam, an huc pertineant verba Etymol. M. Σύνοδος, ἢ ἐκ πολλῶν συναγωγὴ ἐπὶ τιμῇ ὡς Θαυκιδίδης, ἀεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερόν ἠγέροντο. DUK.

1. δῆλον I.
 καὶ αἱ ξ.] A.B.F.H.L.N.O.c.
 f.g.h. καὶ οἱ ξ. Q. vulgo omit-
 tunt articulum.

4. διαχειρήσει A.B.I.N.O.f.g.
 h.i. διαχρήσει G.

Διαχειρίσει] Thom. Mag. ἐν πολέμῳ τε καὶ διαχειρήσει πραγμάτων. WASS. Est apud Thom. in διαχρῶμαι. Sed non est habenda illius ratio. Nec dubito, quin in Poll. v. 156. pro διαχειρήσεις sit legendum διαχειρίσεις. Nam a διαχειρίζω, unde ibi nomen deductum refert, non potest esse διαχειρήσεις. DUK.
 τοῦ] om. Q.

theniensibus oppressi sint, et poterint opprimi. Primum Eiam captum, deinde Scyrus et Carystus, et Naxus, quæ a societate defecerat.

δὲ αὐτὰ καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποίησάμην διὰ τὸδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, καὶ ἡ τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ ζυγετίθεσαν ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικὰ· τούτων δὲ ὅσπερ καὶ ἤφατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ζυγγραφῇ Ἑλλάνικος, βραχέως τε καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῆς τῶν Ἀθηναίων, ἐν οἷα τρόπῳ κατέστη.

98.

* Πρῶτον μὲν Ἡϊόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι Μήδων ἐχόντων πολιορκία εἶλον καὶ ἠνδραπόδισαν, Κίμωνος τοῦ Μιλτιά-
10

ξάντων. 1. Τὴν ἐκβολὴν] τὴν ἐκτροπὴν. (τὴν παράβασιν ἢ μετάβασιν.)
2. Τοῖς πρὸ ἐμοῦ] ἱστοροῦσι. Τὸ χωρίον] τῆς ἱστορίας δηλονότι, ἧτοι τῆς πεντηκονταετίας, εἰάθη παρ' ἐκείνοις. 3. Τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ] τὰ Τρωϊκὰ φησὶ καὶ Ἀμαζονικὰ καὶ Θρακικὰ. Ζυγετίθεσαν] συνέγραψαν.
7. Κατέστη] ἐγένετο. 8. Ἡϊόνα] ὅτι δύο Ἡϊόνες εἰσὶν ἐν τῇ Θράκῃ· ἀλλ' ἡ μὲν λιμὴν τῆς Ἀμφιπόλεως ἐστὶ, περὶ ἧς νῦν λέγει, ἡ δὲ ἄλλη πόλις. Λυκάφραν' τὸν μὲν γὰρ Ἡῶν Στρυμόνος Βισαλτία (477). Στρυμόνι] Στρυμὸν ποταμὸς Θράκης.

1. ἐκβολὴν K.

Ἐκβολὴν] Cicer. VII. ad Attic.

1. Sed hæc fuerit, ut ait Thucydides, ἐκβολὴ λόγου non inutilis. WASS. Add. Thom. Mag. h. v. DUK.

2. Ἐκλιπὲς] Scribendum potius ἔλλιπες, utitur autem hoc vocabulo et alibi. STERN. Descripsit hunc locum Dionys. Halicarn. p. 141. ab ἔγραψα usque ad κατέστη, ubi etiam est ἐκλιπὲς. WASS. Dionysium de ἐλλιπὲς, quod præfert Stephanus, non cogitasse apparet ex his illius verbis, αὐτὸς γὰρ ὡς ἘΚΛΕΙΦΘΕΝΤΑ τὸν τόπον τοῦτον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἄξιον ἱστορίας ἐπέληφεν, αὐταῖς λέξεσιν οὕτω γράψαν. DUK.

τὸ χωρίον τοῦτο ἦν Dionys. p. 836. τοῦτο τὸ χωρίον K. τοῦτο ἦν χωρίον I.

3. Ζυγετίθησαν B.e.g.h.

4. ὅσπερ L. ὅπερ Dionys.

9. Ἡϊόνα] Ita MSS. Stephanum, Scholiasten, et Eustathium reprehendit Holsten. et unam hujusce nominis urbem tantum agnoscit. In Olymp. LXXVII. 3. Diodor. p. 272. d. Xenoph. 442. Thucyd. IV. 7. 50. 102. 104. Voss. ad Seylacem p. 37. Pausan. 614. Plutarch. Vit. 482. Herodot. VII. 25. et 113. Polyæn. VII. 24. Pyrrhi Ligorii numus cum urna et urceo apud Harduin. 572. HIONEON. Cantacuzeno Ἀνακτορόπολις. WASS. Ad ea, quæ contra Stephanum, Scholiasten Thucyd. et Eustathium disputat Holstenius, add. Berkel. ad Steph. in Ἡϊών. DUK.

στρυμόνι Q.g.h.i.

δου στρατηγούτος. ἔπειτα Σκῦρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσ. *Scyros*

I. Σκῦρον] μίαν τῶν Κυκλάδων.

I. σκῦρον B. vulgo σκῦρον.

Σκῦρον] Κλήσιν ἔχει διὰ τὸ σκληρόν, καὶ οἷον σκυρᾶδες, ἦται λιθᾶδες. σκῦρος γὰρ ἡ λαιτύπη, inquit Eustathius. Eadem fere Hesychius, et Schol. Pindari Pyth. V. 124. σκυρωτὴ ἀντὶ τοῦ λιθόστρωτος. Ibi MS. Emman. Οἰχόμενες pro Ἰχόμενες. Confer Etymologum in Ἀργενῦσαι, et Suidam v. Ἀρχὴ Κυρ. Scopulosam recte vocat Statius. Vid. et Aristotelem Hist. Anim. I. 9. p. 277. Insula ab antiquitate, et lapide Scyrio perinde memorabilis est. Eam enim in belli societatem adsumsit Minos. v. Ovid. M. VII. 464. Rex ejus Lycomedes ante bellum Trojanum satis opinor notus, ob Achillis adfinitatem. Consule Statium et Apollodorum III. 12, 8. Pelasgi olim et Cares habuerunt, ut ex Nicolao apud Steph. constat. Postea Dolopes prædones tenuere; sed hanc gentem expulit Cimon, cuius acta et expeditionem tradunt Diodorus, Plutarchus, Pausanias. Hinc Dicæarcho Πελασγία Σκῦρος. Thessaliæ adtributam scribere videtur Catullus in Epithalam. Pel. et Thet. Domum tota frequentat Thessalia. —Deserit Scyros. Chalcidenses item possedisse ex numis ibi effossis cum hac inscriptione ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ, de quibus ad Tournefort I. 35. Idem tradit M. Heracleota. Demosthenis tempore Athenienses obtinere, ut ex ejus in Callippum oratione et Strabone postea satis constat. In Philippi potestatem venisse credo circa Olymp. CX. Dein Bello Macedonico Ol. CXLVII.

Atheniensibus restitutam a Romanis prodidit Valerius Antias. Neronem juvenem ibi hæsisse nos certiores facit Diodorus Sardinianus in Epig. 6. Αἰγυβότου Σκῦροιο, &c. Quod ad vocem αἰγυβότου spectat, notandum est Scyrum abundasse optimæ notæ capris. Ita Strabo, Ælianus de Animal. III. 33. alique, sed nec iis hodie destitui affirmant nuper itinerantium scripta. Vide Paremiographos in Capra Scyria, et Scyrius principatus. Auctor Sibyllinorum: Τλήμων Ἀντιόχεια, σὲ δὲ πόλιν οὐκ ἔτ' ἐρῶσιν, Εἴνεκεν ἀφροσύνης Ἰταλοῖς ὑπὸ δουρασι πίπτεις. Καὶ ΣΚΥΡΟΣ ΤΟΤΕ λοιμὸς ἔλοι, καὶ φύλοσι αἰνή· et paulo post: Καὶ τότε γινώσκειν θεὸν οὐκέτι πρῆν ἐόντα, Ἀλλὰ χρόνῳ κραινόντα, καὶ ἐξολέοντα γενεὰν Ἀνθρώπων μάλα πᾶσιν. Si ulla hic connexio, nec Sibyllina plane folia sint hi versus, respexisse putem ad annum Christi CXCIV. quo Nigrum Consulem ad imperium evexerunt Antiochenses. Illico enim stultitiæ suæ pœnas gravissimas Severo dederunt, in decretorio illo ad Issum prælio. Herodiani III. 4. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν διαγωνισαμένων, πολλοῦ τε ἐργασθέντος φόνου, ὡς καὶ τὰ ρεῖθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ρεόντων αἵματος πλεῖον ἢ ὕδατος κατάγειν εἰς θάλασσαν, τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται. At Nîger Antiochiam pervenit, καταλαβὼν δὲ φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον εἴ τις ΚΑΤΑΛΕΛΕΙΠΤΟ, οἰμωγὴν τε καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει, παῖδας τε καὶ ἀδελφοὺς θρηνοῦντων, γενόμενος ἐν ἀπογορῶσει καὶ αὐτὸς ἀποδιδράσκει, &c. Ὁ δὲ Σεβῆρος καθελὼν τὸν Νίγρον, τοὺς μὲν

βῶς ἔπρασον καὶ λυπηροὶ ἦσαν, οὐκ εἰαθόσιν οὐδὲ βου-
 λομένοις τάλαιπυρῆϊν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. ἦσαν
 δὲ πῶς καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ
 ἄρχοντες, καὶ αὐτε ζυεστράτευσον ἀπὸ τοῦ ἴσου, ῥάδιόν τε
 προσάγεσθαι ἦν αὐτοῖς τοὺς ἀφισταμένους. ὦν αὐτοὶ αἰ-
 τιοὶ ἐγένοντο οἱ ζύμμαχοι· διὰ γὰρ τὴν ἀπόκνησιν ταύτην
 τῶν στρατειῶν οἱ πλείους αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ὦσιν,
 χρήματα ἐτάζαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα
 φέρειν, καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἤϋξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ
 10 τῆς δαπάνης ἦν ἐκείνοι ζυμφέροισιν, αὐτοὶ δὲ, ὅποτε ἀπο-
 σταῖεν, ἀπαράσκευοι καὶ ἄπειροι ἐς τὸν πόλεμον καθί-
 σταντο.

* Ἐγένετο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποτα-
 μῷ ἐν Παμφυλίᾳ πεζομαχία καὶ ναυμαχία Ἀθηναίων
 15 καὶ τῶν ζυμμάχων πρὸς Μήδους, καὶ ἐνίκων τῇ αὐτῇ
 ἡμέρᾳ ἀμφότερα Ἀθηναῖοι Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρα-
 τηγούντος, καὶ εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειραν τὰς

Athenians not
 liked so much

100
 & themlives

100.
 Duplex pu-
 gna apud
 Eurymede-
 dontem in
 1470 a
 Chr.; bel-
 lum cum
 Thasiis,

Ἀκριβῶς ἔπρασον] ἀπήταν ἀνευδύτως. 1. Οὐκ εἰαθόσιν] τοῖς Ἕλλησιν.
 3. Οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες] ὡς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν Πανσανίαν, ἀλλ'
 ὡς ἄρχοντες δουλικῶς ἐχρῶντο ταῖς συμμαχίαις. τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ, ἀντὶ τοῦ ἱκα-
 ρότητι. 5. Προσάγεσθαι] δουλοῦν. 6. Τὴν ἀπόκνησιν] τὴν ἀναβολὴν.
 τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διὰ τὸν ὄκνον τοῦ στρατεύεσθαι. 7. Ἀπ' οἴκου ὦσιν]
 ἀποδημήσῃσι τῆς πατρίδος. 8. Τὸ ἱκνούμενον] τὸ ἀρκοῦν εἰς περιποίησιν
 τῶν νεῶν. Ἄλλως. τὸ φθάνον, τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστῳ τιμῆματι τῆς νεῆς κα-
 ταβάλλειν. 10. Αὐτοὶ δὲ] ἦγον οἱ σύμμαχοι. 11 Ἀπαράσκευοι] ἀδύ-
 ατοι. Καθίσταντο] ἐγένοντο. 16. Ἀμφότερα] πεζομαχίαν καὶ ναυμαχίαν.

- 2. προσαναγόντες A.B.F.G.H.
- K.c.d.f.g.h.i.
- 3. ἐν] om. L.O.P.
- 5. δὲ ἦν αὐτοῖς προσάγεσθαι c.
- 6. οἱ] om. B.
- ταύτην] om. g.
- 7. ἄποικοι G.
- 8. τὸ] om. b.
- 11. ἄπειροι A.B.C.F.G.H.c.f.
- g.h. ceteri ἄποροι.

- 13. Ἐγένετο—διακοσίας] Dion.
- Halic. p. 142. Wass.
- ἐπ'] ἐπ' Q.
- Εὐρυμέδοντι] Locum memorat
- et res gestas Harpocration. re-
 tulit ad annum IV. Artaxer-
 xis Euseb. Ol. LXXIX. 4.
- Wass.
- 14. καὶ ναυμαχία] om. c.

omitting, in all but 200.

πάσας ἐς τὰς διακοσίας. χρόνῳ τε ὕστερον ξυνέβη Θασίους αὐτῶν ἀποστῆναι, διενεχθέντας περὶ τῶν ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ ἐμπορίων καὶ τοῦ μετάλλου, ἃ ἐνέμοντο. καὶ ναυσὶ μὲν ἐπὶ Θάσον πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ναυμαχίᾳ ἐκράτησαν καὶ ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν· ἐπὶ δὲ Στρυμόνα πέμφαντες μυρίουσ οἰκίτορας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὡς οἰκιοῦντες τὰς τότε

1. Θασίους] Θάσος νῆσος ἀντικρυς τῆς Θράκης· ἀντιπέρας τῆς νήσου μέταλλά ἐστι χρυσοῦ. 2. Διενεχθέντας] διαφορὰν σχόντας. Περὶ τῶν] ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι παραχωρῆσαι τῶν ἐμπορίων καὶ τῶν μετάλλων, καὶ οὐκ ἠβούλοντο. Ἀντιπέρας] παροξυτόνας. ὄνομα γάρ ἐστι θηλυκὸν γενικῆς πτώσεως, σύνθετον. 3. Ἄ ἐνέμοντο] σημειῶσαι περὶ τῶν μετάλλων, ὅτι καὶ Θουκυδίδης ἐν Θάσῳ ταῦτα γινώσκει, πλὴν ὅτι ἐν τῇ ἀντιπέρας λέγει. ταῦτα οἱ Θάσαιοι ἐνέμοντο. 5. Ἀπέβησαν] ναυτικῶς δηλονότι στρατῷ. Ἐπὶ δὲ Στρυμόνα] ποταμὸς Ἀμφιπόλεως. λέγει δὲ νῦν αὐτὴν τὴν πόλιν. 7. Ὡς οἰκιοῦντες] οἰκειούμενοι, ἰδιοποιοῦντες.

1. ἐς τὰς διακοσίας] A.B.C.g. h. vulgo omittunt articulum.

Χρόνῳ δὲ ὕστ.] Diodorus non convenit cum Thucydide de tempore hujus Thasiarum defectio- nis, quam Thucydides ponit antequam Sparta terræ-motibus concuteretur, Diodorus autem post terræ-motum. Palmerius Exercitat. p. 109. HUDS.

τε A.B.F.G.H.N.f.g. ceteri δὲ. θασσίους g.

Θασίους] Vid. Syncellum 4064. Aristot. Hist. An. 136. Motrayii Numus Tab. XXIX. ΘΑΣΙΟΝ. Ita scribunt Herodot. Strabo, Arcestratus Γαστερονομία, Hegemon Thasius, qui Cratini tempore floruit, Scylax, Hippoer. Pausan. Apollodor. M. Hera- cleota, Diodor. Polyænus, Aristophanes, Pl. Galenus Tom. II. 358. Plutarchus Bruto, Dionys. Perieg. Schol. Homeri Od. κ'. 235. Chron. Paschale, Clemens Alex. Zenobius apud Suidam, Hesychius Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶν-

τος, sed ibi legendum γένος Ἀγ- pars est Epig. Simonidis, vid. Pausan. Phocic. cap. XXVII. Ex Latinis Virg. Statius, Varro, Cloatius Verus apud Macrob. Mela, Nepos, geminant Xenophon Hist. Gr. I. 432. Ptole- mæus: at uterque insulam in- telligit. Urbem Xenophon alibi Θάσον vocat. Livii exemplaria, et Excerpta Polybii variant. Plinius IV. 12. 23. Thassus, opi- nor male. De Urbis excidio sub Lysandro consule Diodorum XIII. p. 388. WASS.

2. τῶν ἐν] om P.

ἐν τῇ] om. C.I.K.d.e.i.

ἀντιπέραν I.

3. θράκης I.d.i.

4. θάσου P.Q.g. θάσον A. Di- onysius Periegeta v. 523. ὠγγυίη τε θάσος Δημήτερος ἀκτῆ.

5. στρυμόνα L.g.h.i.

7. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους] om. f. οἰκιοῦντες A.B.C.H.K.L.O.Q. g. ceteri οἰκειοῦντες.

καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς νῦν δὲ Ἀμφίπολιν, τῶν μὲν Ἐννέα ὁδῶν αὐτοὶ ἐκράτησαν ἅς εἶχον Ἡδωνοὶ, προελθόντες δὲ τῆς Θράκης εἰς μεσόγειαν διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ τῇ Ἡδωνικῇ ὑπὸ τῶν Θρακῶν ζυμπάντων, οἷς πολέμιον ἦν τὸ χωρίον αἰ. Ἐννέα ὁδοὶ κτιζόμενον. * Θάσιοι δὲ νικηθέντες μάχαις καὶ πολιορκούμενοι Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπαμῦναι ἐκέλευον ἐσβαλόντας εἰς τὴν Ἀττικὴν. οἱ δὲ ὑπέσχοντο μὲν κρύφα τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐμελλον, διεκαλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμῶ, ἐν

ΙΟΙ.
quibus cum
auxilium
clam prom-
misissent
Lacedæmo-
ni, et terra
motu et se-
ditione He-
lotum impe-
diuntur.

1. Ἀμφίπολιν] Ἀμφίπολις εἴρηται διὰ τὸ περιβῆσθαι αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ.
5. Θάσιοι δὲ νικηθέντες] πάλιν τὰ κατὰ τοὺς χρόνους ἀκολουθῶν μετέβη ἐπὶ τοὺς Θασίους, μεταξὺ τάξας τὰ τῆς Ἀμφιπόλεως. 7. Ἐπαμῦναι] τέως γὰρ

1. Καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς] Appellationis originem indicat Hyginus, Fab. LIX. cum ait, novies Phyllidem eo die, quo Demophoontis reditum præstolabatur, littus versus cucurrisset: indicatque id Coluthus lib. de raptu Helenæ. Vide Meursium de Regn. Athen. l. 3. c. 7. HUDS. Errorrem Stephani, qui in Ἀμφίπολις etiam Μυρικήν et Ἡδῶνα dictam scribit, redarguunt ibi Interpretes, et Voss. ad Scylac. p. 64. Ed. Gron. Duk.

2. προελθόντας d.h.i. προσελθόντες L.O.P.

3. διέφθειραν C.

δραβίσκῳ C.f. δραμίσκῳ B.G. δραμίσκῳ g.h.

Δραβήσκῳ] Stephanus Δραβήσκος. Geogr. MS. Vatic. Δράβησκος, teste Holstenio. Vid. Arrianum B. Civil. IV. 650. Strabonis Epit. lib. VII. in fin. male Δραβίσκος. Latini scriptores, haud memorant. Vid. Nostrum IV. 102. Campi cuiusdam nomen esse videtur. WASS. Apud Arrianum

quoque l. d. Δραβίσκος. Stephano χωρίον, id est, locus, vel campus, non oppidum, ut Cellar. II. Geogr. 13. qui hoc etiam non obscure ex Thucydidis verbis conjici putat. Si hoc conjicere voluit ex his διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῳ, non firma est illius conjectura. Nam ἐν nominibus urbium additum sæpe notat τὴν περιχώρον. Steph. Ἴσος—ἐν ἧ Ἀλέξανδρος Δαρεῖον ἐνίκησε. Lucian. de Conscrib. Histor. p. 621. τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνομένας σφαγὰς. Vid. Perizon. ad Ælian. II. V. H. 25. Straboni in Epit. l. d. est πόλις, et MS. Vatic. apud Holsten. ad Steph. Δράβησκος Ἡδωνῶν πόλις ἐν Θράκῃ. Idem colligi potest ex Arriano de situ Philipporum: ἐκ δὲ τῆς δύσεως πεδίον μέχρι Μυρκίνου τε καὶ Δραβίσκου. Add. infr. ad cap. 113. Duk.

4. ἰδωνικῇ L.

6. μάχη C.K.L.O.P.Q.d.e.i.

7. ἐπαμῦναι A.F.L. ἐπαμῦναι B. H.K.c.g.h.i. vulgo ἐπαμῦναι.

9. ἔμελλον] ἐκέλευον e.

ᾧ καὶ οἱ Εἰλωτες αὐτοῖς καὶ τῶν περιόικων Θουριάται
 τε καὶ Αἰθεεῖς ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν. πλείστοι δὲ τῶν
 Εἰλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων τότε δουλω-
 θέντων ἀπόγονοι· ἧ καὶ Μεσσηνιοὶ ἐκλήθησαν οἱ πάντες.
 πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐν Ἰθώμῃ πόλεμος καθειστήκει Λακε- 5
 δαιμονίοις· Θάσιοι δὲ τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι ἀμολό-
 γησαν Ἀθηναίοις, τείχος τε καθελόντες καὶ ναῦς παρα-
 δόντες, χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξά-
 μνοι, καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν, τήν τε ἡπειρον καὶ τὸ μέταλ-
 λον ἀφέντες.* Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν 10

102.
 Quò quidem
 in bello,
 cum Itho-
 men expu-
 gnare non

Ἰθώμῃ ἐμῆκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο
 συμμαχούς καὶ Ἀθηναίους· οἱ δ' ἦλθον Κίμωνος στρα-

φίλοι ἦσαν. 1. Οἱ Εἰλωτες] Ἔλος πόλις τῆς Λακωνικῆς, ἧς οἱ πολῖται ἐκα-
 λοῦντο Εἰλωτες. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι, διὰ τὸ ἀεὶ διαφόρους εἶναι ἀλλήλους,
 τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλεον Εἰλωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ ἔβριον. 4. Ἡ] τὸ ἧ
 ἀντὶ τοῦ καθέ, διό. 5. Ἐν Ἰθώμῃ] ἡ Ἰθώμη τῆς Μεσσηνιακῆς μίρας ἦν.
 ἀλαύσης οὖν τῆς Μεσσηνίας, ὅτι τῶν πέριξ ἀπέστησαν, ἐς Ἰθώμην ἀπέστη-
 σαν, ὡς ἐχθρὰν οὖσαν Λακεδαιμονίων. 8. Ὅσα ἔδει] ἀναλωθέντα ἐν τῇ
 πολιορκίᾳ. 10. Λακεδαιμόνιοι δὲ] ἀρχὴ τῆς διαφορᾶς τῶν Λακεδαιμονίων

1. παροίκων C.I.K.L.O.P.Q.c.
 d.e.i.

2. εἰθεεῖς I. αἰθνεεῖς A.B. αἰθιεῖς
 K. αἰθαιεῖς Tusanus.

Αἰθεεῖς] Non ita Gentile ab
 Αἰθαία secundum Stephanum
 Byzant. formari debet, neque
 ita apud Thucydidem legisse vi-
 detur. Quis autem veram ser-
 vaverit lectionem tute ipse judi-
 cabis. HUDS. Αἰθεεῖς] Situm hu-
 jus populi ignorat Cellar. p. 767.
 urbs Αἰθαία Stephano, qui Phi-
 lochorum exseribit. Apud eum
 Αἰθαία, et inde gentile Αἰθαιεύς.
 Suidas Ἀἰθεεῖς, ἐθνικόν. Antiqui
 omnes, quam Græci quam La-
 tini, hac in re plane silent. De
 secessionem vid. Pausan. Mess.
 IX. Gr. mox δὲ καὶ τῶν Εἰλ. sed

præcedit. WASS.

ἐς] ἐπ' K.L.O.Q.d.e.

δὲ καὶ τῶν K.

3. μεσσηνίων F.H.K.L.N.O.d.e.

g. Sic μεσσηνίων 2, 9. H.L.O.g.;
 2, 25. B.L.O.Q.g.; 7, 57. D.
 μεσσηνίων H.K.L.O.d.i.; 2, 102.
 C.L.O.P.Q.e.; 3, 75. L.O.d.e.;
 3, 88. L.O.P.d.e.: μεσσηνίων 3,
 81. E.K.L.O.P.d.: μεσσηνίων 3,
 90. K.L.O.Q.d.e.; 6, 50. et 74.
 vulgata.

δουλωθέντων τότε L.O.P.Q. τότε
 om. b.

4. ἧ] οἱ K.i.

5. οὖν] om. A.B.F.H.g.h.

8. τε] om. i.

παραδοῦναι L.P.

11. ὁ πόλεμος] om. f.

τηγούντος πλήθει οὐκ ὀλίγω. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκα-
 λέσαντο ὅτι τειχομαχεῖν ἐδοκουν ^{κὺλλεῖν τὴν ἀσπίδα} δυνατοὶ εἶναι, τοῖς δὲ
 πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο·
 βία γὰρ ἂν εἶλον τὸ χωρίον. καὶ διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς
 5 στρατείας πρῶτον Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ
 ἐγένετο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὸ χωρίον βία οὐχ
 ἠλίσκετο, δέισαντες τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν
 νεωτεροποιίαν, καὶ ἀλλοφύλους ἅμα ἠγησάμενοι, μὴ τι
 ἦν παραμείνωσιν, ὑπὸ τῶν ἐν Ἰθάμῃ πεισθέντες νεωτερί-
 10 σωσι, μόνους τῶν ζυμμάχων ἀπέπεμψαν, τὴν μὲν ὑπο-
 ψίαν οὐ δηλοῦντες, εἰπόντες δὲ ὅτι οὐδὲν προσδέονται αὐ-
 τῶν ἔτι. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐγνώσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι
 λόγῳ ἀποπεμπόμενοι, ἀλλὰ τινος ὑπόπτου γενομένου·
 καὶ δεινὸν ποιησάμενοι, καὶ οὐκ ἀξιάσαντες ὑπὸ Λακε-
 15 δαιμονίων τούτο παθεῖν, εὐθὺς ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, ἀφέντες
 τὴν γενομένην ἐπὶ τῷ Μήδῳ ζυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς,
 Ἀργείοις τοῖς ἐκείνων πολεμίοις ζύμμαχοι ἐγένοντο· καὶ
 πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ
 ζυμμαχία κατέστη. * οἱ δ' ἐν Ἰθάμῃ δεκάτῳ ἔτει, ^{13. c. 455} ὡς
 20 οὐκέτι ἐδύνατο ἀντέχειν, ζυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαι-
 monienses in auxilium vocati, duce Cimone, succurrunt. At illi, sus-
 picione ducti, Athenienses, oppido non-
 dum capto, dimittunt; quod hi mo-
 leste feren-
 tes, et cum Argivis statim societa-
 tem inie-
 runt, et,

καὶ Ἀθηναίων, κατὰ τὸν Ἀριστείδην γ. 2. Τῆς δὲ πολιορκίας] τὸ δὲ ἀντὶ
 τοῦ γάρ. 3. Τούτου] τοῦ τειχομαχεῖν, τῆς τέχνης, δηλοῦσι. 8. Ἀλλο-
 φύλους ἅμα ἠγησάμενοι] ὅτι οἱ μὲν Δωριεῖς, οἱ δὲ Ἴωνες. 12. Οὐκ ἐπὶ τῷ
 βελτίονι λόγῳ] ἀλλ' ἐπὶ ὑποψίᾳ. μετὰ σπουδῆς γὰρ αὐτοὺς καλέσαντες εὐ-
 τελῶς ἀπέπεμψαν. 18. Ἀμφοτέροις] Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις. 20. Ἀν-

- 1. ἐκαλέσαντο K.
- 2. τοῖς] τῆς I.K.L.N.O.P.Q.C.
- f.g.h.i.
- 4. εἶχοντο χωρείαν f.
- 6. τὸ χωρίον] om. d.i.
- 7. δῆσαντες; h. δεισάντων g.
- 9. παραμείνωσιν P.
- νεωτεροποιήσωσι C.
- 10. μὲν οὖν ὑποψίαν d.i.

- 11. οὐ] μὴ d.i.
- 12. οἱ] οὐ C.
- ἔγρασαν] om. A.B.F.g.h.
- 14. οὐκ] om. K.
- 16. ἐπὶ] ἐν N.
- μήδῳ] δημῷ e.
- 18. ὄρκοι] om. b.
- καὶ] om. g.

disset, ut
Messeniis
liceret dis-
cedere, Nau-
pactum his
habitandam
tradiderunt.
Megarenses
quoque ad
Athenien-
ses transie-
runt.

μονίους ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι καὶ
μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς· ἦν δέ τις ἀλίσκηται, τοῦ
λαβόντος εἶνα δούλον. ἦν δέ τι καὶ χρηστήριον τοῖς Λα-
κεδαιμονίοις Πυθικὸν πρὸ τοῦ, τὸν ἰκέτην τοῦ Διὸς τοῦ
Ἰθωμήτα ἀφίεναι. ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ καὶ παῖδες καὶ 5
γυναῖκες· καὶ αὐτοὺς Ἀθηναῖοι δεξάμενοι κατ' ἐχθὸς
ἦδη τὸ Λακεδαιμονίων ἐς Ναύπακτον κατὰκισαν, ἦν
ἔτυχον ἡρηνότες νεωστὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐχόντων.
προσεχώρησαν δὲ καὶ Μεγαρῆς Ἀθηναίοις ἐς ζυμμαχίαν,
Λακεδαιμονίων ἀποστάντες, ὅτι αὐτοὺς Κορίνθιοι περὶ γῆς 10
ὄραν πολέμῳ κατεῖχον· καὶ ἔσχον Ἀθηναῖοι Μέγαρα
καὶ Πηγὰς, καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη ἀνοδόμησαν Μεγα-

τέχειν] μάχεσθαι. 1. Ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ ἐξίεναι. ἰδίωμα
δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. 3. Ἦν δέ τι καὶ χρηστήριον] αἰτίαν λέγει τοῦ μὴ
ἀποκτείνειν αὐτοὺς, δέκα ἔτη ποιήσαντας ἐν τῷ πολέμῳ. 5. Ἰθωμήτα]
Δωριστί. 8. Ἐτυχον ἡρηνότες] ἀντὶ τοῦ ἐκράτησαν. 9. Προσεχώρησαν]
προσῆλθον. οὐκ ἐβούλοντο γὰρ αὐτοῖς βοηθεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 10. Περὶ
γῆς ὄραν] ἐμάχοντο αὐτοῖς ἕνεκεν ὀρίων τῆς γῆς. 12. Πηγὰς] Πηγαὶ ἐμπό-

1. τε] om. C.d.
2. μηκέτι K.L.O.P.Q.i.
αὐτῆς] αὐτοὶ K.
4. τοῦ διός] om. K.
5. ἰθωμήτου O.

De Jove Ithomete vid. quos
laudat Holsten. ad Stephan. in
Ἰθώμη. Scholiastes ait Ἰθωμήτα
Dorice dici, pro Ἰθωμήτου scilicet.
Si Thucydides postremam
syllabam Dorice extulit, credi-
bile est, eum idem sequutum in
illa, quæ præcedit, et scripsisse
Ἰθωμάτα. Nam hoc est Doric-
um. Steph. Ἰθωμήτης—καὶ Δω-
ρικῶ τρέψω Ἰθωμάτας. Et sic Paus.
Messen. cap. XXVI. et XXXIII.
Duk.

6. οἱ ἀθηναῖοι C.
7. τὸ] τῶν K.d.g.
8. εἰρηκότες B.

9. Μεγαρῆς] Hæc est Attica
terminatio, ut Ἀχαρῆς, Πλαταιῆς
et alia hujusmodi. Vid. Steph.
Append. Thes. p. 13. et 30.
De Pegis et Nisæa Holsten. ad
Steph. Quæ hic et ap. Herod.
I. 59. Νίσαια, Stephano et aliis
est Νισαία, de quo monet Syl-
burg. ad Pausan. Attic. cap.
XXXIX. Scholiastæ Theocr.
XII. Id. 27. Νίσαια, quod ibi e-
mendat Heinsius. Ab hoc Με-
γαρεnses Græciæ cognomine Νι-
σαῶρων a Megarensibus Siciliæ
distingui adnotat Casaub. ad A-
then. XIV. 22. Ovid. tamen
Epist. XV. 54. Nisiades dicit de
Megarensibus Siciliæ. Duk.

10. αὐτοῖς c.f.
11. εἶχον C.

ρεῦσι τὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐς Νίσαιαν, καὶ ἐφρούρουν αὐτοί. καὶ Κορινθίους μὲν οὐχ ἤκιστα ἀπὸ τοῦδε τὸ σφοδρὸν μῖσος ἤρξατο πρῶτον ἐς Ἀθηναίους γενέσθαι. *καὶ ἔτι. καὶ αὐτὸν ἔτι*

* Ἰνάρωσ δὲ ὁ Φαμμητίχου, Λίβυς, βασιλεὺς Λιβύων 104.
 5 τῶν πρὸς Αἰγύπτω, ὁρμώμενος ^{μαχίαν πρὸς αὐτὸν βασιλείαν} ἐκ Μαρείας τῆς ὑπὲρ Circa illud
 Φάρου πόλεως ἀπέστησεν Αἰγύπτου τὰ πλέω ἀπὸ βασι- Atheniensium
 λέως Ἀρτοξέρξου, καὶ αὐτὸς ἄρχων γενόμενος Ἀθηναίους classis,
 ἐπηγάγετο. οἱ δὲ (ἔτυχον γὰρ ἐς Κύπρον στρατευόμενοι quæ adversus
 ναυσὶ διακοσίαις αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμαχῶν) ἦλθον Cyprum missa erat,
ab Inaro, Libya rege,
in auxilium

ριον πλησίον Μεγάρων. 1. Νίσαιαν] Νίσαια λιμὴν Μεγάρων. Αὐτοί] οἱ Ἀθηναῖοι. 2. Ἀπὸ τοῦδε] τοῦ τρόπου. 5. Ὑπὲρ Φάρου] Φάρος νῆσος μικρὰ πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας. 6. Ἀπέστησεν] ἐποίησεν ἀποστήναι. 7. Ἄρχων] τῆς ἀποστάσεως δηλονότι. 8. Ἐπηγάγετο] ἐπεσπάσατο, εἰς συμμαχίαν δηλονότι. 9. Ἦλθον] ἀπῆλθον εἰς συμμαχίαν τοῦ Ἰνάρου.

4. Ἰνάρος L.O. Ἰναρος F.H.Q. [Ἰνάρωσ, &c.] De defectione Ægyptiorum a Persarum rege vide Diodorum Siculum, l. 11. p. 279. Ed. Steph. HUDS. Ἰνάρωσ] Ctesias cap. 32. Lydium vocat perperam. Vid. Herodot. III. 12. 15. VII. 7. et Cl. Montefalconii Palæograph. II. 4. WASS. In Herodoto quoque est Ἰνάρωσ, in Diodoro Ἰναρῶς, apud Schol. Aristoph. Plut. 178. Ἰναρῶς, in Ctesia apud Photium Biblioth. Cod. LXXII. Ἰναρος. Ibi perperam legi Ἰνάρου Λυδίου ἀνδρῶς, etiam observarunt Casaubon. ad Baron. Exercitat. XVI. §. 77. et Usserius in Annalib. ad A. P. I. 4254. Nam Herodotus III. 12. dicit ἀπὸ Ἰνάρω τοῦ Λίβυος, et VII. 7. Ἰνάρωσ ἀνὴρ Λίβυς, ut hic Thucydides, et infra cap. 110. Ἰνάρωσ ὁ τῶν Λιβύων βασιλεὺς. Errorem illum sequuti sunt omnes, qui hæc Excerpta Photii e Ctesia vel separatim, vel una cum Herodoto ediderunt. Sed non tam Ctesia, aut Photii,

quam, ut recte post Casaubonum Hudsonus in Var. Lect. ad cap. 110. librariorum vitium est, qui in Photio e Λιβύων fecerunt Λυδίων, quemadmodum e Λιβύων scriba Cod. Gr. infr. l. d. Λυβίων. Φαμμητίχος, ut hic quidam scripti, sæpe etiam Herodotus, Diodor. Sicul. I. 42. IV. 415. et Schol. Aristoph. Plut. l. d. At idem Nubib. 397. Φαμμήτιχος. Montfaucon. l. d. exhibet partem vetustæ Inscriptionis, qua continentur nomina Atheniensium, qui bellis, quæ hic memorat Thucydides, interierunt. DUK.

φαμμητίχου B.F.H.I.K.N.e.g. φαμματίχου d. λίβυς βασιλεὺς] om.d. βατ. λιβύων] λιβύων βασιλεὺς G. 5. αἰγύπτου e. μαρίας f. 6. αἰγύπτου] om. C.g. ἀπ' αἰγύπτου c.f. 7. ἀρτοξέρξου C.c. vulgo ἀρταξέρξου. 8. γὰρ] om. L.

Ægyptio-
rum accita,
Nilum oc-
cupat et
duas Mem-
phidis par-
tes capit.

ἀπολιπόντες τὴν Κύπρον, καὶ ἀναπλεύσαντες ἀπὸ θα-
λάσσης εἰς τὸν Νεῖλον, τοῦ τε ποταμοῦ κρατοῦντες καὶ
τῆς Μέμφιδος τῶν δύο μερῶν, πρὸς τὸ τρίτον μέρος, ὃ
καλεῖται Λευκὸν τεῖχος, ἐπολέμου' ἐνήσαν δὲ αὐτοῖσι
Περσῶν καὶ Μήδων οἱ καταφυγόντες καὶ Αἰγυπτίων οἱ 5
μὴ ξυναποστάντες.

105.
Arud Ha-
lias victi ab
Corinthiis
et Epidau-

* Ἀθηναίοις δὲ ναυσὶν ἀποβᾶσιν εἰς Ἀλιάς πρὸς Κοριν-
θίους καὶ Ἐπίδαυρίους μάχῃ ἐγένετο, καὶ ἐνίκων Κορίν-
θιοι. καὶ ὕστερον Ἀθηναῖοι ἐναυμάχησαν ἐπὶ Κερκυφα-

2. Καὶ τῆς Μέμφιδος] φασὶ γὰρ ὅτι τρία τεῖχη εἶχεν ἡ Μέμφις. τῶν οὖν
δύο ληφθέντων, πρὸς τὸ τρίτον ἡ μάχῃ ἐγένετο. λευκὸν δὲ ἐκαλεῖτο, ὡς τῶν
ἄλλων μὲν ἀπὸ πλίνθων ἐσκευασμένων, ἐκείνου δὲ ἀπὸ λίθων. 4. Αὐτοῖσι] ἐν
τῷ Λευκῷ τείχει. 5. Οἱ μὴ ξυναποστάντες] τοῦ Ἰνάρου. 7. Ἐς Ἀλιάς]
Ἀλικαὶ ὄξυτόνας πόλις Πελοποννήσου, περὶ Τροιζήνα, τῆς Ἀργολικῆς μοίρας.
Πρὸς Κορινθίους] διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν Ἐπίδαυρίων πρὸς Κορινθίους. 9.
Ἐπὶ Κερκυφαλείᾳ] νῆσός αὕτη περὶ τὰ δυτικά τῆς Πελοποννήσου.

1. ἀπὸ τῆς θαλάσσης Κ. ἐπὶ θα-
λάσσης g.

5. οἱ] om. g.

6. μὴ] om. G.L.O.

7. Ἐς Ἀλιάς] Strabo VIII.
373. Ἐρμιόνη ἐστὶ τῶν οὐκ ἀσήμεων
πέλαγον ἢς τὴν παραλίαν ἔχουσιν Ἀ-
λικεῖς λεγόμενοι, θαλαττοῦργοί τινες
ἄνδρες. Vid. Diodor. XI. p. 282.
Eustath. Ἀλικεῖς perperam scribit.
Vid. Steph. et Hesych. in ἀλική.
Scylax p. 20. Μετὰ τὴν Ἐπιδου-
ρείαν χώραν, Ἀλία, καὶ λιμὴν. Pau-
san. II. 36. ἡ Ἀλική τὰ μὲν ἐφ'
ἡμῶν ἐστὶν ἔρημος. Vid. Xenoph.
Hist. Græc. 515. b. 624. d. Ἀ-
λεὺς etiam Δῆμος τῆν Κῶ Schol.
Theocr. Confer Nostrum 115.
23. Demosth. in Olymp. p. 691.
ΑΛΑΙΕΥΣ Insc. vet. in Bacchi
Theat. Athen. ΝΙΚΩΝ ΑΥΣΙΟΥ
ΑΛΙΕΥΣ Wheler. 366. Vid. Pau-
san. VI. 334. Wass. Inscriptio
hæc pertinet ad Halæenses ex
δήμῳ Ἀττικῷ, cui Ἀλικαὶ nomen
erat. De quo Meurs. de Populis

Attic. Duk.

Καὶ ἐνίκων Κορ.] Cum Thucy-
dide pugnat Diodorus Sic. qui
victoriam adjudicat Atheniensi-
bus p. 282. Ed. Steph. Cum
Thucydide tamen consentit Tro-
gus, et cum Atheniensis fuerit
Thucydides, plus fidei mere-
tur, quam Diodorus. Palmerius.
Huds. Est in Palmer. Exercit.
p. 45. qui respicit ad ea, quæ
leguntur in Justin. III. 6. ubi
etiam Interpretes adnotant, tum
Athenienses a Peloponnesiis ad
Halias victos esse. Sed si de hac
pugna sensit, nonnulla aliter ac
Thucydides, et perperam, scri-
bit. Duk.

9. καὶ] om. f.

κερκυφαλεία K.L.O.P.Q.e. κρυ-
φαλεία d.

Κερκυφαλείᾳ] Cum Ar. C. scri-
bit Diodor. p. 282. d. κερκυφαλίᾳ
male. Κερκυφάλιον est reticulum
muliebre, unde ad retis et sto-
machi cavitatem transfertur. Vid.

λεία Πελοποννησίων ναυσὶ, καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. πολέμου riis Atheni-
 δὲ καταστάντος πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναῖοι μετὰ ταῦτα Cecryphale-
 ναυμαχία γίνεταί ἐπ' Αἰγίνῃ μεγάλη Ἀθηναίων καὶ Peloponne-
 Αἰγινήτων, καὶ οἱ ζύμμαχοι ἑκατέροις παῖσαν' καὶ cum Ægi-
 5 ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ ναῦς ἐβδομήκοντα λαβόντες αὐτῶν quo, acri-
 ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν καὶ ἐπολιόρκουν, Λεωκράτους τοῦ pugna na-
 Στρούβου στρατηγούντος. ἔπειτα Πελοποννήσιοι ἀμύνειν missa, A-
 βουλόμενοι Αἰγινήταις ἐς μὲν τὴν Αἴγιναν τριακοσίους victores in
 ὀπλίτας πρότερον Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων ἐπικούρους insulam de-
 10 διεβίβασαν, τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον καὶ rinthii, ut
 ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν Κορίνθιοι μετὰ τῶν ζυμμά- eos aver-
 χων, νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς sidia mit-
 Μεγαρεῦσιν, ἐν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ tunc Ægi-
 ἐν Αἰγύπτῳ· ἦν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστή- garidem in-
 15 σεσθαι αὐτούς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸ μὲν πρὸς Αἰγίνῃ στρα- vadunt; sed
 τευμα οὐκ ἐκίνησαν, τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων ὁ a seniori-
 Myronida
 occurrit,

1. Πολέμου δὲ] αὐτος διὰ τὰ ἀγάλματα πρὸ τῶν Μηδικῶν ἤρξατο. 3. Ναυ-
 μαχία] αὐτὴ ἢ ναυμαχία μετὰ τὰ Μηδικά. 5. Αὐτῶν] τῶν Αἰγινήτων
 δηλονότι. 6. Ἐπολιόρκουν] τὴν Αἴγιναν δηλονότι. 10. Τὰ δὲ ἄκρα] λεί-
 πει τὸ, ὕστερον δὲ. Γερανείας] Γερανία ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Μεγαρίδος,
 νεῦον εἰς τὴν μεσόγειον, καὶ ἐπίμηκες· καὶ ἀπὸ τοῦ σχήματος οὕτως ἀνομάζε-
 ται. 13. Στρατιᾶς πολλῆς] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

Aristot. Hist. An. II. ult. He-
 sych. Schol. Nicandri p. 30.
 Aldin. Unus, opinor, Plinius
 hanc insulam agnoscit. Κεκρυ-
 φαλία etiam cum Diodoro Ari-
 stides I. 269. WASS. Præter
 Plinium H. N. 4, 12. princ.
 etiam Schol. ad h. l. Thucyd.
 et alii apud Stephanum insulam
 esse dixerunt. Locum Aristidis
 descripsit Photius in Biblioth.
 qui itidem habet Κεκρυφαλία.
 Adnotavit Harduin. ad Plin.
 Errorem Stephani in Historia
 observant ad eum Interpretes.
 DUK.

1. ναυσί] om. G.
 2. αἰγινήτας e. qui ita solet.
 3. μεγάλη] om. d.
 5. Ἐβδομήκοντα] Ita Libri, qui-
 bus accedit etiam Lysias in O-
 rat. Funebri p. 510. De nume-
 ro consentit etiam Diodor. XI.
 282. d. p. 152, l. 2. μάχης ἰσορ. γ.
 C. meliore ordine. WASS.
 10. γερανείας A.B. qui nusquam
 aliter.
 12. τοῖς μεγαρεῦσιν] αὐτοῖς G,
 13. τε] τῇ F.K.N.
 14. καὶ] om. e.
 βοηθῶσιν] φοβηθῶσιν C.e.
 16. ἐκίνησαν I.

bis repel-
luntur,

τε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνοῦνται ἐς τὰ Μεγάρα, Μυρωνίδου στρατηγούντος. καὶ μάχης γενομένης ἰσορρόπου πρὸς Κορινθίους διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἐνόμισαν αὐτοὶ ἐκάτεροι οὐκ ἔλασσον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι (ἐκράτησαν γὰρ ὅμως μᾶλλον) 5 ἀπελθόντων τῶν Κορινθίων τροπαῖον ἔστησαν· οἱ δὲ Κορινθίοι κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει πρεσβυτέρων, καὶ παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὑστερον δώδεκα μάλιστα, ἐλθόντες ἀντίστασαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ὡς νικήσαντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοηθήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων τοὺς τε 10 τὸ τροπαῖον ἰστάντας διαφθείρουσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ζυμβαλόντες ἐκράτησαν. * οἱ δὲ νικώμενοι ὑπεχώρουν· καὶ τι αὐτῶν μέρος οὐκ ὀλίγον, προσβιασθὲν καὶ διαμαρτὸν τῆς ὁδοῦ, ἐσέπεσεν ἐς του χωρίον ἰδιώτου, ᾧ ἔτυχεν ὄρυγμα

106.

et pars co-
rum inter-
cepta inter-
imitur.

6. Τροπαῖον ἔστησαν] διὰ τὸ ἀναχωρῆσαι τοὺς Κορινθίους. 7. Κακιζόμενοι] ψεγόμενοι, ὅτι νέοι ὄντες ὑπὸ γερόντων ἠττήθησαν. 8. Παρασκευασάμενοι] ὀπλισθέντες. 9. Ἀντίστασαν τροπαῖον] ἐναντίον τροπαῖον ἔστησαν. 10. Ἐκβοηθήσαντες] μετὰ βοῆς ἐξελθόντες. 11. Ζυμβαλόντες] συμπεσόντες εἰς μάχην. 12. Οἱ δὲ] οἱ Κορινθίοι. 13. Αὐτῶν] τῶν Κορινθίων. Προσβιασθὲν] μετὰ βίας ἀπεληλαθέν. 14. Ἐσέπεσεν ἐς του]

3. ἰσορρόπου γενομένης O.

4. ἕκαστοι c.
ἐλαττον f.

7. κομιζόμενοι d.i.

8. ὑστερον] om. h.

9. ὡς δῆθεν νικήσαντες g.

10. ἐκβοηθήσαντες A.B.F.G.H.

L.N.O.P.h. vulgo ἐκβοήσαντες.

Ἐκβοήσαντες, quod habent quidam MSS. agnoscit Schol. Noster cap. 107. eodem significato ἐβοήθησαν. De hac voce ampliandum puto, quia apud Homerum βοῆν ἀγαθὸς et apud Æschylum in Supplic. εἰ βραδύνοιμεν βοῆ. ubi βοῆ pugna, et auxilium. Apud Nostrum aliosque αὐτοβοεῖ primo incursu valet: alibi quidem plenius, ἐμβοήσαντες, ἀθροῖο ὄρμησαν. Vid. Esaiam XLII. 13. WASS.

Ἐκβοηθεῖν, ἐπιβοηθεῖν, et alia cum βοηθῆ et præpositione composita, satis usitata sunt. Sed vix credo vel simplex βοῶ, vel alia ex hoc et præpositione composita, ea significatione, quam hic locus postulat, apud probatos Scriptores inveniri. Nec magis puto huic loco convenire ἐκβοήσαντες, quam si quis cap. 107. pro ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτοὺς velit dicere ἐβόησαν ἐπ' αὐτούς. DUK. Cf. Wesseling. ad Diodor. 13. p. 730.

11. τὰ] om. L.O.P.Q.

ζυμβάλλοντες C.

12. καὶ αὐτῶν τι K.N. καὶ τοι αὐτῶν τι G.d.g.h.i. καὶ τι αὐτῶν τι B.c.

14. ἐπέπεσεν O.

του] τι K.N.c.

μέγα περιεΐργον καὶ οὐκ ἦν ἕξοδος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γνό-
 ντες κατὰ πρόσωπόν τε εἶργον τῷσιν ὀπλίταις, καὶ περι-
 στήσαντες κύκλῳ τοὺς ψιλούς κατέλευσαν πάντας τοὺς
 ἐσελθόντας. καὶ πάθος μέγα τοῦτο Κορινθίοις ἐγένετο.
 5 τὸ δὲ πλῆθος ἀπεχώρησεν αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἐπ' οἴκου.

455 * Ἦρξαντο δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ τὰ μα-
 κρὰ τείχη ἐς θάλασσαν Ἀθηναῖοι οἰκοδομεῖν, τό τε Φαλη-
 ρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. καὶ Φωκέων στρατευσάντων ἐς
 Δωριᾶς, τὴν Λακεδαιμονίων μητρόπολιν, Βοῖον καὶ Κυτί-
 10 νιον καὶ Ἐρινεόν, καὶ ἐλόνταν ἐν τῶν πολισμάτων τούτων,
 οἱ Λακεδαιμόνιοι, Νικομήδους τοῦ Κλεομβρότου ὑπὲρ
 Πλειστοάναντος τοῦ Παισαίου βασιλέως, νέου ὄντος

107.
 Cum Spar-
 tani circa
 idem tem-
 pus Dorien-
 sibus contra
 Phocenses
 opem tulis-
 sent, rede-
 untibus vias
 interclud-
 unt Atheni-
 enses una

τὰ ἐξῆς, εἰς τινος χωρίον ἰδόντων, οὐκ ἔστιν ἰδιωτικόν, περι-
 κλείον τὰς ἐμφάντας. 1. Καὶ οὐκ ἦν ἕξοδος] τοῖς ἐμβάσι, διὰ τοῦ ἄλλου μέ-
 ρους δηλονότι. 2. Κατὰ πρόσωπον] καθ' ὃ μέρος εἰσῆλθον. Εἶργον] ἐκάλουν
 ἐξελεθῆναι. 5. Τὸ δὲ πλῆθος] τὸ σαθὲν τῶν Κορινθίων. 7. Τό τε Φάλη-
 ρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ] ἕως τοῦ Φαληρικοῦ καὶ ἕως τοῦ Πειραιῶς. 8. Ἐς
 Δωριᾶς] Δωριᾶς Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ Δωριέας. 9. Βοῖον καὶ Κυτίνιον καὶ Ἐρι-
 νεόν] αὗται αἱ τρεῖς πόλεις περὶ τὸν Παρνασσὸν εἰσὶ. 10. Ἐλόνταν] τῶν

2. τε] om. g.

3. κατέλευσαν B.

4. τοῦτο μέγα c.d.e.f.

ante κορινθίους omisi articulum
 cum A.B.C.F.G.H.N.c.f.g.

5. ἀπεχώρησαν g.

7. ἐς θάλασσαν ἀθηναῖοι A.B.F.
 G.H.c.f.g.h. οἱ ἀθηναῖοι ἐς θάλασ-
 σαν K. ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν vulgo.

8. Ἐς Δωριᾶς, τὴν Λακ. μητρ.]
 Lacedæmonii, qui a Doriensibus
 traxerunt originem, initio urbes
 tantum tres tenebant; Bœum,
 Cytinium, et Erineum: hinc
 progressi, auctis viribus, Græ-
 ciæ imperium obtinuerunt. Vide
 Meursii Miscell. Lacon. l. 3. c.
 9. HUDS.

Δόριον infr. III. 92. WASS.

9. τὴν] τῶν K.

βυόν F.H. βιδόν Q.

Βοῖον] Vid. Hesychium in Λι-
 μωδωριεῖς. Strabon. et Steph. Ἐρι-
 νεόν. Steph. aliquando Ἐρίνειος.
 Sic sane Plato p. 106. confer
 Philochorum, apud D. Halic. p.
 198. Aristides Leuctr. Κοιτίνιον
 male. WASS. In Diodor. L. XI.
 pag. 283. perperam Κυτίνιον, Ἐ-
 ρίβιον, καὶ Ἐριναιόν. DUK.
 σκυτίνιον A.g. κτίνιον I.

11. Νικομήδους τοῦ Κλ.] Dio-
 dorus Sic. pag. 273. habet Νι-
 κομ. Κλεομένους, proculdubio Li-
 brarii errore. HUDS.

κλεοβρότου g.

12. Τοῦ Παισαίου βασιλέως]
 Minus proprie Thucydides eum
 semel iterumque, qui regnum
 pro pupillo gubernabat, regem
 vocat. Pausanias enim non erat
 rex, sed tutelam gerebat regis

cum Argivis ἔτι, ἡγουμένου, ἐβοήθησαν τοῖς Δωριεῦσιν ἑαυτῶν τε πεν-
 aliisque so- τακοσίους καὶ χιλίους ὀπλίταις καὶ τῶν ζυμμάχων μυ-
 ciorum, et- ρίοις, καὶ τοὺς Φωκέας ὁμολογίᾳ ἀναγκάσαντες ἀπο-
 iam Thes- ρίους, καὶ τοὺς Φωκέας ὁμολογίᾳ ἀναγκάσαντες ἀπο-
 salis, qui ta- δῶναι τὴν πόλιν ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ κατὰ θάλασσαν
 men in ipsa δῶναι τὴν πόλιν ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ κατὰ θάλασσαν
 pugnae con- μὲν αὐτοὺς, διὰ τοῦ Κρισαίου κόλπου εἰ βούλοιντο περαι- 5
 tentione ad οὔσθαι, Ἀθηναῖοι ναυσὶ περιπλεύσαντες ἔμελλον κωλύ-
 Lacedaemo- σειν· διὰ δὲ τῆς Γερανείας οὐκ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐ-
 nios transi- τοῖς, Ἀθηναίων ἐχόντων Μέγαρα καὶ Πηγάς, πορεύεσθαι.
 erunt. εἶναι, Ἀθηναῖοι ναυσὶ περιπλεύσαντες ἔμελλον κωλύ-
 σειν· διὰ δὲ τῆς Γερανείας οὐκ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐ-
 τοῖς, Ἀθηναίων ἐχόντων Μέγαρα καὶ Πηγάς, πορεύεσθαι.
 δύσοδος τε γὰρ ἡ Γεράνεια, καὶ ἐφρουρεῖτο αἰεὶ ὑπὸ Ἀθη-
 ναίων· καὶ τότε ἤσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας καὶ ταύτη 10
 κωλύσειν. ἔδοξε δ' αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς περιμεινᾶσι σκέ-
 ψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλῆστατα διαπορεύσονται. τὸ
 Φακέων. 4. Καὶ κατὰ θάλασσαν] τὸ ἐξῆς, καὶ αὐτοὺς, εἰ βούλοιντο περαι-
 οὔσθαι κατὰ θάλασσαν, τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔμελλον οἱ Ἀθηναῖοι ναυσὶ
 κωλύσειν. 7. Οὐκ ἀσφαλὲς] οὐκ ἀκίνδυνον. Ἐφαίνετο αὐτοῖς] ἀπὸ κοινοῦ
 τὸ περαιῶσθαι. 9. Δύσοδος] δυσπρόρευτος. 11. Σκέψασθαι] βουλευσα-

Plistarchi: qui cum diem obie- 7. γερανίας A.B. et mox γερα-
 rit vixdum annos pubertatis at- νία. Infra 4, 70. γερανία A.B.F.
 que regnum consequutus, ei suc- H.q.f.
 cessit Plistoanax, Pausaniæ tu- ἀσφαλῶς K.
 toris filius. Vide Meursium de αὐτοῖς ἐφαίνετο C.
 Regno Lacedæmoniorum vocant
 etiam Plutarch. Consol. ad A- 9. Δύσοδος τε γὰρ ἡ Γεράνεια]
 pollon. p. 182. Ed. Steph. Sui- Thom. Magist. Δυσπρόσοδον χωρίον,
 das in Πανσανίας, et Schol. Ari- ὃ δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον, et addit
 stoph. Equit. 84. Hic βασιλέως e Thucyd. V. 65. χωρίον ἐρμυῶν
 ad Πλειστονάκτος referri potest. καὶ δυσπρόσοδον. Pergit, λέγει δὲ
 τῆς σημασίας—οἶον—δύσοδος γὰρ ἡ
 Γεράνεια. κάλλιον δὲ τοῦτου τὸ δυσ-
 πρόσοδος. Nescio quid dicat. Nam
 neque δύσοδος hic idem significat,
 quod δυσπρόσοδος in altero illo lo-
 co; nec apparet, cur δυσπρόσοδος
 rectius aut elegantius dicatur,
 quam δύσοδος. Duk.

1. ἔτι ὄντος f.
 3. ἀναγκάσαντες ὁμολογίᾳ f.
 4. θάλατταν f.
 5. κρισαίου A.B.C.F.I.g. vulgo κρισσαίου.

Κρισσαίου] Reg. Κρισαίου. Sic Steph. et alii, sed plerique Κρίσσα, et Κρισσαῖος. Vid. Holsten. ad Steph. Palmer. Græc. Antiq. VI. 4. et Muncker. ad Antonin. Liber. C. VIII. Duk.

6. κωλύειν A.F.H.N.

τε om. i.
 γὰρ αἰεὶ ἡ G.L.O.P.
 10. ταῦτα G.
 12. οἶφ e.
 τὸ δ' ἔτι A.B.K.

δέ τι καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων ἐπήγον αὐτοὺς κρύφα, ἐλπίσαντες δῆμόν τε καταπαύσειν καὶ τὰ μακρὰ τείχη οἰκοδομούμενα. ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι πανδημεὶ καὶ Ἀργείων χίλιοι καὶ τῶν ἄλλων ζυμμάχων ὡς
 5 ἕκαστος· ζύμπαντες δὲ ἐγένοντο τετρακισχίλιοι καὶ μύριοι. νομίσαντες δὲ ἀπορεῖν ὅπη διέλθωσιν ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς, καὶ τι καὶ τοῦ δήμου καταλύσεως ὑποψία. ἤλθον δὲ καὶ Θεσσαλῶν ἰππῆς τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸ ζυμμαχικόν, οἱ μετέστησαν ἐν τῷ ἔργῳ παρὰ τοὺς Λακεδαιμόνιους. * γενομένης δὲ μάχης ἐν Ταναγρα τῆς Βοιωτίας ἐνίκων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι, καὶ φόνος ἐγένετο ἀμφοτέρων πολὺς. καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν ἐς τὴν Μεγαρίδα ἐλθόντες καὶ δενδροτομήσαντες πάλιν ἀπήλθον ἐπ' οἴκου διὰ Γερανείας καὶ ἰσθμοῦ· Ἀθηναῖοι δὲ δευτέρα

108.

Itaque pugna ad Tanagram (459 aChr.) commissa, vincunt Lacedaemonii domumque revertuntur. Athenienses autem duobus et sexaginta diebus post denuo in Baeotiam invadunt, duce Myronida, et Baeotis praelio victis, terrae eorum et Phocensium potiuntur,

σθαι. 1. Ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων] προδύται δηλονότι. 2. Δῆμον] τὴν δημοκρατίαν. 3. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς] ἔδραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. 6. Νομίσαντες] νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπορεῖν τοὺς Λάκωνας. 7. Ὑποψία ἦν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. ὑπόπτειον, φησὶν, ὅτι τὴν δημοκρατίαν ἐβόλυντο καταλύσαι. 9. Μετέστησαν] μετετάξαντο. τισαῖτοι γὰρ οἱ Θεσσαλοὶ, εὐχερεῖς τὸν τρόπον. Ἐν τῷ ἔργῳ] ἐν τῷ πολέμῳ. 12. Ἐς τὴν Μεγαρίδα] γῆν δηλονότι. 14. Δευτέρα καὶ ἐξήκοστῆ ἡμέρα] ἤγουν παρελ-

- 1. ἀθηναίων] αἰγιναιῶν I. τῶν ἀθ. ἐπ. αὐτοὺς] ἐπήγον αὐτοὺς τῶν ἀθ. C. κρύφα] om. e.
- 2. ἐλπ. τὸν δῆμον c.d. τε] om. d.
- 6. ὅποι correctus G. ἐπεστράτευσαν C.b.
- 7. τι] τοι A.B.G.K.g.h.i. ὑποψία A.B. vulgo ὑποψία, quod inferebatur ἦν, omisi cum A.B. C.F.G.H.I.K.N.b.c.d.e.f.g.h.i.
- 9. κατέστησαν L.
- 10. δὲ τῆς μάχης C. Ταναγρα] Vid. Diodor. 284. b. Ol. LXXX. 4. Steph. Pausan. Strabo non agn. vid. Plu-

tarch. tom. II. p. 345. et Platonem p. 435. in Epitaph. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Gr. ut 39. 19. WASS. Quod Thucydides ἐν τῷ ἔργῳ, id Diodorus ἐν τῇ μάχῃ, et Ulpian. in Demosth. Olynth. 1. p. 8. ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει dicunt. Sunt autem Thessali ab hac re a quibusdam notati tamquam perfidi, ut Ulpianus scribit. DUK. 11. Ἐνίκων Λακ.] Pugnam ancipitem fuisse tradit Diodorus l. XI. p. 284. HUDS. οἱ Λακεδαιμόνιοι K.d. 14. διὰ τε τῆς γερανείας καὶ τοῦ ἰσθμοῦ e.

et a Locris καὶ ἔξηκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἐστράτευσαν ἐς Βοι-
 Opuntis ωτοὺς, Μυρωνίδου στρατηγούντος, καὶ μάχῃ ἐν Οἰνοφύ-
 obsides im- τοῖς τοὺς Βοιωτοὺς νικήσαντες τῆς τε χώρας ἐκράτησαν
 petrant di- τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ Ταναγραίων τὸ τεῖχος
 tissimos ci- τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ Ταναγραίων τὸ τεῖχος
 ves. His per- περιεῖλον, καὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντιῶν ἑκατὸν ἄνδρας 5
 tactis muro- ὁμήρους τοὺς πλουσιωτάτους ἔλαβον, τὰ τε τείχη τὰ
 longos per- ἐαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν. ὡμολόγησαν δὲ καὶ Αἰ-
 ficiant, E- γινῆται μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, τείχη τε περιελόντες
 ginetisque καὶ ναῦς παραδόντες φόρον τε ταξάμενοι ἐς τὸν ἔπειτα
 potentibus χρονον. καὶ Πελοπόννησον περιέπλευσαν Ἀθηναῖοι, Τολ- 10
 cedunt dur- μίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγούντος, καὶ τὸ νεώριον τὸ
 ris conditio- Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν, καὶ Χαλκίδα Κορινθίων πό-
 nibus. Et λιν εἶλον, καὶ Σικυωνίους ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς μάχῃ
 Peloponne- ἐκράτησαν.
 sum, duce
 Tolmida,
 circumnavigantes, non
 solum Lacedaemoniis,
 sed etiam
 Corinthiis
 et Sicyoniis
 damna inferunt.

109.
 Megabazus
 a rege mis-

* Οἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι 15
 ἐπέμενον, καὶ αὐτοῖς πολλὰ ἰδέαι πολέμων κατέστησαν.

θουσῶν ἡμερῶν ἐξήκοντα δύο. 1. Μετὰ τὴν μάχην] τὴν ἐν Τανάγρα.
 2. Ἐν Οἰνοφύτοις] τὰ Οἰνοφύτα χωρίον τῆς Βοιωτίας. 5. Περιεῖλον] καθ-
 εἶλον. 9. Ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον] διδασθαι δηλονότι. 10. Περιέπλευσαν]
 ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου. 12. Χαλκίδα] Χαλκίς Θράκης, Χαλκίς Εὐ-
 βόιας, Χαλκίς Σικελίας, Χαλκίς Ἀκαρνανίας, ἣν νῦν λέγει. 16. Πολλὰ ἰδέαι
 πολέμων] διάφοροι πόλεμοι, ὧν ναυμαχίαι καὶ πεζομαχίαι καὶ νῆκαι καὶ

1. ἐξηκοστῇ] εἰκοστῇ B.h.
 3. τοὺς om. C.L.O.P.
 6. τὰ ante ἐαυτῶν om. C.I.L.
 O.P.Q.e.
 7. μικρὰ P.
 ἐπετέλεσαν A.B.F.G.H.K.N.c.
 h.i. ἐπέτελεσαν f.g. vulgo ἀπέτέ-
 λησαν.
 καὶ αἰγινῆται A.B.F.G.H.K.N.
 c.f.g.h. vulgo καὶ οἱ αἰγινῆται.
 8. τε] om. C.K.d.e.
 10. περιέπλευσαν πελοπόννησον Q.
 πελοπόννησον παρέπλευσαν K.

τολμίδα correctus G.
 11. τοῦ τολμαίου] om. C. post
 στρατηγούντος ponunt L.O.e.
 τὸ λακεδαιμονίων A.B.F.K.f.g.
 h. ceteri τῶν λακεδαιμονίων.
 12. πόλιν] om. C.
 13. εἶχον K.
 σικυωνίων K.
 15. οἱ ante ξύμμαχοι om. g.
 16. ἐπέμενον A.B.F.G.H.K.c.f.
 g.h.i. ἔτι ἔμενον C. ἔτι ἐπόμενοι Q.
 vulgo ἔτι ἐπέμενον.

τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκράτουν τῆς Αἰγύπτου Ἀθηναῖοι, καὶ sus Spartani cum magna pecunia, cum frustra Lacedaemonios tentasset, rediit.
 βασιλεὺς πέμπει εἰς Λακεδαίμονα Μεγάβαζον ἄνδρα Ægyptus autem Megabyzo, qui validum exercitum adducebat, Atheniensibus ita erepta est,
 Πέρσῃν, χρήματα ἔχοντα, ὅπως εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν πεισθέντων τῶν Πελοποννησίων ἀπ' Αἰγύπτου ἀπαγάγοι

5 Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτῷ οὐ προὐχῶρει καὶ τὰ χρήματα ἄλλως ἀναλοῦτο, ὁ μὲν Μεγάβαζος καὶ τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκομίσθη, Μεγάβαζον δὲ

cf. Hdtus
11. 160

τὸν Ζωπύρου πέμπει, ἄνδρα Πέρσῃν, μετὰ στρατιᾶς πολλ-
 λῆς· ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν τοὺς τε Αἰγυπτίους καὶ
 10 τοὺς ξυμμάχους μάχῃ ἐκράτησε, καὶ ἐκ τῆς Μέμφιδος
 ἐξήλασε τοὺς Ἕλληνας, καὶ τέλος εἰς Προσωπίτιδα τὴν
 νῆσον κατέκλεισε, καὶ ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἐνιαυτὸν καὶ
 μῆνας ἕξ, μέχρι οὗ ξηράνας τὴν διάρυχα, καὶ παρατρέψας
 ἄλλη τὸ ὕδωρ, τὰς τε ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐποίησε καὶ τῆς

ἦται. 2. Βασιλεὺς] ὁ Ἀρταξέρξης. 5. Οὐ προὐχῶρει] τὰ κατὰ σκοπὸν οὐκ ἐγένετο. 6. Ἄλλως] μάτην. 8. Ἄνδρα Πέρσῃν] αἰεὶ ὡς τίμιον λαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ Πέρσου. 9. Τοὺς τε Αἰγυπτίους] τοὺς ἀποστάντας· καὶ τοὺς ξυμμάχους αὐτῶν Ἀθηναίους. 11. Ἐς Προσωπίτιδα] Προσωπίτις ἐκαλεῖτο ἡ νῦν Νικίου. νῆσος δὲ οὕσα τότε, ἠπειράθη ὑπὸ Μεγαβάζου. 12. Κατέ-

1. γὰρ] om. i.
 ἀθηναῖοι A.B.F.G.H.K.N.c.g.
 h.i. ceteri οἱ ἀθηναῖοι.

4. τῶν] om. C.f.
 ἀπ' A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.
 Q.c.f.g.h.i. vulgo καὶ ἀπ'.

7. ἐκομίσθη A.B.F.H.K.N.c.
 e.g.h.i. ceteri ἀνεκομίσθη.
 μεγάβαζον A.B.C.H.K. vulgo
 μεγάβαζον.

Μεγάβαζον] Aristoph. et Schol. Avib. 484. Μεγάβαζον. Schol. ibi om. δὲ et habet πολλῆς στρατιᾶς. abest etiam ab eo μάχῃ et τῆς. male. Vid. Usser. in Annalib. Per. Jul. 4256. Wass. Μεγάβαζος etiam Diodor. et Photius in Excerptis Ctesiae, ut in Cass. et Gr. Et sic plerumque

apud alios hoc nomen scribitur. Interdum, sed rarius, Μεγάβαζος, ut Ἀρτάβαζος, Φαρνάβαζος; et apud Æschylum Μεγαβάζης. Vid. Reland. Dissertat. II. 8. ubi etiam quærit, utrum hoc nomen proprium, an muneris ac dignitatis fuerit apud Persas; de quo plura Turneb. XVIII. Adversar. 31. Casaub. et Menag. ad Laërt. II. 51. et Interpretes Æliani II. V. H. 2. Duk.

9. τῆν γῆν e.
 τε] om. B.F.H.K.N.c.f.g.h.i.
 11. προσωπίδα g.
 13. ἕξ μῆνας B.C.G.H.L.O.P.
 Q.c.e.g.
 14. ταῦ] om. g.

νήσου τὰ πολλὰ ἤπειρον, καὶ διαβὰς εἶλε τὴν νῆσον πεζῆ.

110. ut pauci admodum Cyrenen evaderent. Inarus conditione captus et cruciatus. Amyrtæus in paludibus remanet. Alia Atheniensium classis, illi submissa, quod ejus

* οὕτω μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη, ἐξ ἔτη πολεμήσαντα· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης εἰς Κυρήνην ἐσώθησαν, οἱ δὲ πλεῖστοι ἀπόλωντο. Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλείᾳ ἐγένετο, πλὴν 5 Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως· τοῦτον δὲ διὰ μέγεθός τε τοῦ ἔλους οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν, καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἔλειοι. Ἰνάρως δὲ ὁ Λιβύων βασιλεὺς, ὃς τὰ πάντα ἐπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου, προδοσίᾳ ληφθεὶς ἀνεσταυράθη. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς 10

κλεισε] τοὺς Ἀθηναίους. 1. Πεζῆ] διὰ πέζομαχίας. 2. Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα] ἤγουν οἱ Ἕλληνες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξ ἔτη πολεμήσαντες κατὰ τὴν Αἴγυπτον. 9. Ὁς τὰ πάντα ἐπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου] ἤγουν τὴν ἀπίστα-

1. ἠπείρου e.
2. διεφθάρη c.f.
4. ἐσώθησαν A.C.F.G.H.N.Q. c.e.f.g.h. vulgo διεσώθησαν.
5. βασιλείᾳ A.B.C.F.G.H.I.g. βασιλέως K.L.N.O.c. vulgo βασιλεῖ.

Ἐπὶ βασιλείᾳ] quod est in Cass. puto sic dici posse, ut ὑπὸ τινε εἶναι, ἢ ἐαυτὸν ποιῆσθαι apud Xenophontem, et alios in Thes. Steph. Theophr. Charact. c. 24. Τῶν ἢ αὐτὸν τινι συντάξαι. Ælian. VI. V. H. 11. πᾶσαν ἢ ἐαυτὸν τὴν Σικελίαν ἐποιήσαντο. Amyrtæum Saïten, Regem Ægypti memorat Chronic. Euseb. n. MDCIV., sed in Olympiade XCI. At Diodor. Sicul. hanc cladem Atheniensium in Ægypto confert in Olymp. LXXX. Duk.

6. Ἀμυρταίου] De eo v. Herod. II. 140. III. 15. Ex h. l. ut et Diod. XI. 71. et Ctesiaæ exc. patet, Amyrtæum et Inarum, circa Olymp. LXXIX., excussisse jugum. v. Wessel. ad

Herod. III. p. 201. Euseb. Chron. p. 133. auctor est, Ægyptum a Persis defecisse, et Amyrtæum regnasse Olymp. XCI. Falso: nam defectio Amyrtæi fuit prior bello Peloponnesiaco, et hoc incidit in Olymp. LXXXVII. 1. GOTTL.

Ἐν τοῖς ἔλεσι] Quæ palustria etiam vocantur alias βουκόλια. v. Scalig. ad Euseb. p. 101. Commemorantur τὰ τοῦ Νείλου ἔλη, et τὰ κατ' Αἴγυπτον ἔλη. Hes. in Σάριν, inter Tunicum et Pelusiacum ostia. v. Strab. XVII. p. 1151. 54. Vocatur quoque inferior Ægypti pars Ἔλος inclusa Bolbitino et Sebennytico ostiis. Quæ regio insularis h. l. intelligenda videtur. GOTTL.

7. ἐδύνατο c.d.
8. ὁ λιβύων A.B.C.L.N.O.c.e. f.g.i. ὁ λυβίαν K. ὁ ψαμμητήχου λίβυς βασιλεὺς λιβύων d.i. ὁ τῶν λυβίων Q. vulgo ὁ τῶν λιβύων.

10. προδοσίας h. Ἀνεσταυράθη] Ægypti crucis in usu fuisse testari videtur

ἄλλης ζυμμαχίδος πενήκοντα τριήρεις διάδοχοι πλέουσαι fortunam
 ἐς Αἴγυπτον ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρασ, οὐκ εἰ- ignorabat,
 δότες τῶν γεγενημένων οὐδέν· καὶ αὐτοῖς ἐκ τε γῆς ἐπι- maximam
 πεσόντες πεζοὶ καὶ ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικὸν διέ- partem a
 5 φθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, αἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον Phœnicibus
 πάλιν. τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων deletur.
 καὶ τῶν ζυμμαχῶν ἐς Αἴγυπτον οὕτως ἐτελεύτησεν.

* Ἐκ δὲ Θεσσαλίας Ὀρέστis ὁ Ἐχεκρατίδου υἱὸς τῶν
 Θεσσαλῶν βασιλέως φεύγων ἔπεισεν Ἀθηναίους ἑαυτὸν
 10 κατὰγειν· καὶ παραλαβόντες Βοιωτοὺς καὶ Φωκέας, Athenien-
 ὄντας ζυμμαχοῦς, Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν τῆς Θεσ- ses, ut Ore-
 σαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. καὶ τῆς μὲν γῆς ἐκράτουσ salum redu-
 cant, cum
 Βοιωτis et
 Phocensi-
 bus, sociis

σιν ἐποίησε τῆς Αἰγύπτου. 2. Ἐσχον] ἐλιμνίσαν. Τὸ Μενδήσιον] τὴν νῦν
 καλουμένην Θμοῦν. Κέρασ] κέρασ καλεῖ τοῦ Νεῖλου τὸ στόμι καὶ τὴν ἐκ-
 βολὴν. ἐπὶ γὰρ εἶχε στόματα ὁ Νεῖλος. 5. Αἱ δ' ἐλάσσους] αἱ περισω-
 θεῖσαι, ὀλίγα οὖσαι, ἔφυγον. 10. Κατὰγειν] εἶπε γὰρ ὅτι ἐχειρώσαντο αὐ-
 τοὺς. 11. Τῆς Θεσσαλίας] μέρος. 12. Ἐπὶ Φάρσαλον] ἀφ' ἧς ἐξέπεσεν

Justinus, l. 30. c. 2. Vide Lip-
 sium I. de cruce, c. XI. HUDS.
 Add. quæ de h. l. disputat Cas-
 saub. ad Baron. Exercit. XVI.
 §. 77. DUK.

1. Τριήρεις—κέρασ] Suidas in
 ἔσχε exponit κατέπαυσε. HESYCH.
 κατήχθησαν, κατεσχέθησαν, ἐπαύ-
 σαντο. absolute etiam apud Hip-
 pocratē ἔχειν, pro ἐν γαστρὶ
 ἔχειν. IV. Epidem. et Arist. Po-
 lit. Aristoph. Ἐχ' ἀτρέμας. Ἐχ'
 ἡσυχος. Confer Diodor. XI. p.
 280. d. WASS. Ἐσχον, κατέ-
 σχον, προσέσχον, verba nautica.
 Vid. Camer. ad Act. Apost.
 xxviii. 40. Suid. in Πῶ e
 Ranis Aristoph. v. 190. Πῶ
 σχήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ, πῶ ἀπά-
 ξαι (an ἀπάξειν;) τὴν ναῦν; Add.
 Thom. Mag. in ἐπέσχον et προσέ-

σχον, ubi h. l. descripsit, et ἔσχον
 exponit προσαρμίσαντο, pro quo
 leg. προσαρμίσαντο, ut et apud
 Phot. Biblioth. Cod. CLXXXVI.
 in Cononis Narrat. 8. pro προσορ-
 μισαμένων τῇ γῆ, προσορμισαμένων.
 Nam προσορμῆν aliud est. DUK.
 3. γεγονότων C.I.O.P.Q.E.
 ἵποπεσόντες B.
 4. πεζοὶ πολλοὶ καὶ ἐκ θαλάττης f.
 6. ἀθηναίων καὶ A.B.C.F.H.K.
 L.N.O.P.b.c.g.h.i. ἀθηναίων τε καὶ
 ceteri.

7. ἐτελεύτησαν O.
 9. αὐτὸν c.f.
 10. παραλ. βοιωτοὺς A.B.C.F.G.
 H.L.N.O.c.e.f.g.h. ceteri παραλ.
 τοὺς βοιωτοὺς.
 11. ζυμμ. ἀθηναῖοι A.B.F.G.H.
 K.N.c.f.g.h.i. vulgo ζυμμ. οἱ ἀθη-
 ναῖοι.

suis, Pharsalum contendunt, sed re infecta revertuntur. Frustra item, Pericle duce, Cœniadas obsident, postquam, Sicyonis devictis, Achaiam sibi conciliaverant.

112. Triennio post inter Peloponnesios et Athenienses pax in quinque annos constituitur. Cimōnis expeditionis in Cyprum ducentis navibus, quarum sexaginta Amyrtæo petenti in Ægyptum mittit; reliquis Citiū oppugnat. Sed Cimone mortuo, fame urgen-

ἴσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὀπλων (οἱ γὰρ ἰππῆς τῶν Θεσσαλῶν εἶργον,) τὴν δὲ πόλιν οὐχ εἶλον, οὐδ' ἄλλο προὔχωρει αὐτοῖς οὐδὲν ὧν ἕνεκα ἐστράτευσαν, ἀλλ' ἀπεχώρησαν πάλιν Ὀρέστην ἔχοντες ἄπρακτοι. μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῶ ὕστερον χίλιοι Ἀθηναῖον, ἐπὶ τὰς ναῦς τὰς ἐν Πηγαῖς ἐπιβάντες (εἶχον δ' αὐτοὶ τὰς Πηγὰς) παρέπλευσαν ἐς Σικυῶνα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγούτου, καὶ ἀποβάντες Σικυωνίων τοὺς προσμίζαντας μάχῃ ἐκράτησαν. καὶ εὐθὺς παραλαβόντες Ἀχαιοὺς, καὶ διαπλεύσαντες πέραν, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας ἐστράτευσαν, καὶ ἐπολιόρκουν, οὐ μέντοι εἶλον γε, ἀλλ' ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. * ὕστερον δὲ, διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, σπονδαὶ γίνονται Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις πενταετείς. καὶ Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐς δὲ Κύπρον ἐστρατεύοντο ναυσὶ διακοσίοις αὐτῶν 15

Ὀρέστης. 1. Ὅσα] ἀντὶ τοῦ ὄσον. 2. Προὔχωρει αὐτοῖς οὐδὲν] οὐ κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἐγένετο. 9. Παραλαβόντες] εἰς συμμαχίαν δηλονότι. 10. Πέραν] εἰς τὸ πέραν ὑποστικτέον. 12. Διαλιπόντων] παραδραμόντων. 13. Σπονδαὶ γίνονται] οὕτω γεγονόσιν αἱ τριακοντούτεες. 14. Ἐσχον] ἐπέ-

1. ὄσῃν L.O.P. ὄσον I.

4. ἄπρακτον C.L.

δὴ L.Q.

5. τὰς ante ἐν om. C.e.

7. De Periclis expeditionibus in Acarnaniam et Cœniadas Diodor. Sic. L. XI. p. 286, 287. ubi Interpres non recte Cœniades insulas vertit. Vid. Palmer. III. Græc. Ant. 8. et Interpretes Stephani in Οἰνιάδαι. Duk.

12. Ὑστερον δὲ] Cum Thucydide rursus pugnat Diodorus Siculus circa tempora. Vide Palmerii Exercit. ad Gr. Auct. p. 111. HUDS.

14. πόλεμον A.

ἐπέσχον Parisinus aliquis.

Ἐσχον] Laudat. h. I. Thom. Mag. in ἐπέσχον, et eadem significatione ἐπεσχον et ἔσχον dici auctor est, pro ἀπέσχοντο; per ellipsis scil. τοῦ ἑαυτοῦς. Duk.

οἱ] om. g.h.

15. Κύπρον] Vid. Diodor. XII. 292. b. in Olymp. LXXXII. 3. 4. Suidam in Κίμων. Plutarch. Ælian. V. Var. Hist. 10. et Isocratem περὶ εἰρ. p. 276. Κίτιον, Citium, Κύπρον πόλισμα Laert. VII. §. 1. vid. Abulpharaium p. 116. Hieron. vita Hil. Cutium, et Vatic. apud Josephum I. Archæol. 6. Κήτιος mendose. A recepta scriptura stant Diodor.

τε καὶ τῶν *ἑξυμμάχων*, Κίμωνος στρατηγῶντος. καὶ ἐξή-
 κόντα μὲν νῆες ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἐπλευσαν, Ἀμυρ-
 ταίου μεταπέμποντος, τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως, αἱ δὲ
 ἄλλαι Κίτιον ἐπολιόρκουν. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος καὶ
 5 λιμοῦ γενομένου ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίου· καὶ πλεύσαν-
 τες ὑπὲρ Σαλαμίνας τῆς ἐν Κύπρῳ Φοίνιξι καὶ Κίλιξιν
 ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεξομάχησαν ἅμα, καὶ νικήσαντες
 ἀμφότερα ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ αἱ ἐξ Αἰγύπτου
 νῆες πάλιν αἱ ἐλθοῦσαι μετ' αὐτῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ
 10 μετὰ ταῦτα τὸν ἱερὸν καλούμενον πόλεμον ἐστράτευσαν, καὶ
 κρατήσαντες τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ παρέδσαν Δελφοῖς·
 καὶ αὖθις ὕστερον Ἀθηναῖοι, ἀποχωρησάντων αὐτῶν,

te, recedunt
 ab oppido,
 et e regione
 Salaminis
 Phoenices et
 Cilices su-
 perant pug-
 na navali
 et pedestri.
 Interea La-
 cedemonii
 sacrum bel-
 lum gerunt,
 Delphisque
 tradunt A-
 pollinis
 templum ;
 Athenienses
 vero postea
 Phocensibus man-
 dant.

σχον. 4. Κίτιον] Κίτιον πόλις Κύπρου, ἔθεν ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ὁ φιλόσο-
 φος. Ἀποθανόντος] αὐτομάτῳ θανάτῳ. 10. Τὸν ἱερὸν καλούμενον] ἱερὸς
 ἐκλήθη, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. 11. Τοῦ ἐν Δελφοῖς] ὅτι εἴ-
 κοσι δύο πόλεις ἦσαν Δελφικαὶ, ἃν μία ἦν οἱ Δελφοί. Δελφοὶ δὲ ἑρμανύμως ἢ
 πόλις καὶ οἱ ἄνδρες, ὡς καὶ Λεωντῖνοι. 12. Ἀποχωρησάντων] ὑποστρεψάν-

Strabo, Plutarch. Concil. Constantinop. 1. In Notitia vet. Κίτην, sed in Cod. Reg. recte pag. 51. ubi pro Ἀρσεναῖ omnino rescribendum Ἀρσινόη. His accedit Nepos ; nam codex Danielis, qui Cythio obtrudit, dignus non est cujus ratio habeatur. Pro nobis facit etiam Gentile Κιτιεὺς apud Laërtium, non Κιτιεὺς, quod ex Flor. depromsit Meibomius. Confer Diodor. XII. 3. XX. 50. et Plutarch. Cimone p. 491. WASS. Κίτιον, quod hic habet Cod. Reg. et Κιτιεὺς etiam alii interdum. vid. Casaub. et Menag. ad Laërt. l. d. et sic quoque Suidam scripsisse puto, pro eo, quod editur, ἐν Κυττίῳ δὲ τῆς Κύπρου. Plura de Cito habet Meurs. I. Cypri. 10. Δυκ.

4. κίτιον B.g.h. et mox κιτι-
 τίου.
 6. τῆς ἐν] τοῖς d.
 φαίνιξι καὶ κίλιξι A.B.F.G.H.
 K.L.c.f.g.h.i. φαίνιξι καὶ κυπρίσι
 καὶ κίλιξι ceteri.
 8. αἱ] om. L.O.P.Q.
 9. αἱ ἐλθοῦσαι] διελθοῦσαι C.
 10. Πόλεμον] Πόλεμον ἐπολέμη-
 σαν Ag. C. ut apud Homerum,
 et Demosthen. et Xenoph. Ἑλλ.
 V. Unde Ennius, " magnam
 pugnavimus pugnam." Sic ἐστρα-
 τευμένος στρατείας Demosth. in
 Mid. Polybius, Plutarchus. At
 Noster nunquam alibi sic loqui-
 tur, et libri potiores illud alte-
 rum servant. Denique sequitur
 κρατήσαντες, et auctor de bello
 suscepto intelligi debet. WASS.
 ἐστράτευσαν] ἐπολέμησαν L.O.
 P.Q.

1. τῆ] om. c.

στρατεύσαντες καὶ κρατήσαντες παρέδωσαν Φωκεῦσι.

113.

Nec multo post Athenienses adversus Bæotos exsulés, Orchome-nium et Charoneam tenentes, expeditio-nem faciunt, duce Tolmida. Expugnata Charonea, cum domum revertuntur, apud Coronæam ab illis, qui Orchome-nium tenebant, aliisque idem sentientibus profli-gantur, et partim cæduntur, partim capiuntur vivi. Qua calamitate accepta Athenienses Bæotiam omnem reliquerunt, sponsione facta, ut homines (vel captos, vel in oppidis, veluti Charoneæ, relictos) reducere liceret. Bæoti exsules reversi sunt, et reliqui omnes (illius tractus) populi

* καὶ χρόνου ἐγγενομένου μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι, Βοιωτῶν τῶν φευγόντων ἐχόντων Ὀρχομενὸν καὶ Χαιρώνειαν καὶ ἄλλ' ἄτγα χωρία τῆς Βοιωτίας, ἐστράτευσαν ἑαυτῶν μὲν χιλίοις ὀπλίταις, τῶν δὲ ζυμμάχων ὡς ἐκάστοις, ἐπὶ τὰ 5 χωρία ταῦτα πολέμια ὄντα, Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγούντος. καὶ Χαιρώνειαν ἐλόντες [καὶ ἀνδραποδί-σαντες] ἀπεχώρουν, φυλακὴν καταστήσαντες. πορευο-μένοις δὲ αὐτοῖς ἐν Κορωνείᾳ ἐπιτίθενται οἱ τε ἐκ τῆς Ὀρχομενοῦ φυγάδες Βοιωτῶν καὶ Λοκροὶ μετ' αὐτῶν καὶ 10 Εὐβοῶν φυγάδες καὶ ὅσοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν καὶ μάχῃ κρατήσαντες τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων,

τῶν τῶν Ἀκαδαμονίων εἰς τὴν ἰκείαν πατρίδα. 1. Παρέδωσαν Φωκεῦσι] τινὲς γὰρ τῶν Βοιωτῶν, μὴ θέλοντες ὑπακοῦναι τοῖς Ἀθηναίοις, κατέλαβον ταῦτα τὰ χωρία ταχέως. 3. Ὀρχομενὸν] Ὀρχομενὸς θηλυκῶς παρὰ Θουκυδίδη, Ὀρχομενὸς ἀρσενικῶς παρὰ Δημοσθένει. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐν Κορωνείᾳ] Κορωνεῖα πόλις Βοιωτίας. 10. Λοκροὶ] οἱ Ὀπούντιοι Λοκροί. 11. Τῆς αὐτῆς γνώμης] τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. 12. Κρατήσαντες] οἱ φυγάδες,

2. ἐγγενομένου N.
3. τῶν] om. d.f.
ἐχόντων] om. b.
χαιρώνειαν L.O.Q.
6. τολμίδου g.
7. χερώνειαν L.O.P.Q. χειρώ-
νειαν H.
ἐλόντες καὶ] om. b.
καὶ ἀνδραποδίσαντες] om. A.B.
H.K.N.d.f.h.
8. ἀπεχώρουν φυλακὴν καταστή-
σαντες] om. H.
9. Ἐν Κορωνείᾳ] Pausanias habet ἐν Ἰλιαρίᾳ, quæ Coronæa vicina erat urbs: Plutarchus in Pericle habet περὶ Κορωνείαν melius quidem dixisset Thucydides in Κορωνιάτιδι. Palmer. HUDS. Male Κορωνεία Ar., ut ex Demosthene, Platone, et Aristide Tom. II. pag. 97. patet. WASS. Addit Palmer. Exercit.

p. 46. Thucydidem ideo minus bene dixisse ἐν Κορωνείᾳ, quia non in ipsa urbe commissum sit prælium. Sed hoc nullius momenti est. vid. supr. ad Cap. 100. DUK.

10. βοιωτῶν g.
11. αὐτῆς] αὐτῶν g.
12. τῶν ἀθηναίων τοὺς μὲν διέφθει-
ραν f.
διέφθειραν] ἐκράτησαν B.
τῶν] om. B.
Διέφθειραν] Inter quos et ipse Tolmides, Diodor. XII. 293. d. In eo prælio cecidit Alcibiadis pater. Plato 435. WASS. Thom. Mag. usum formulæ ἐφ' ᾧ ostendens, laudat hæc ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιούνται. Defectio Eubœæ ab Atheniensibus etiam adnotata est in Chron. Euseb. ad Num. MDCVI. ubi Scaliger eo

τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον. καὶ τὴν Βοιωτίαν ἐξέλιπον Ἀθη- (Bæoti, ναῖοι πᾶσαν, σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας Locri, Pho- κομιοῦνται. καὶ οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν κατελθόντες, καὶ bertatem rursus na- οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτόνομοι πάλιν ἐγένοντο. cti.

- 5 * Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῶ ὕστερον Εὐβοία ἀπέστη ΙΙ4.
 ἀπὸ Ἀθηναίων· καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη Περικλέ- Eubœa ab Atheniensibus desciscit. Dum
 ους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἠγγέλθη αὐτῷ ὅτι Μέγαρα ἀφέ- Pericles cum exercitu transit, nuntius
 στηκε, καὶ Πελοποννήσιοι μέλλουσιν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀτ- affertur, Megara defecisse. Il-
 τικὴν, καὶ οἱ φρουροὶ Ἀθηναίων, διεφθαρμένοι εἰσὶν ὑπὸ lico redit Pericles. Peloponnesii, irruptione in Atticam usque Eleusinem et Thriam
 10 Μεγαρέων, πλὴν ὅσοι ἐς Νίσαιαν ἀπέφυγον. ἐπαγαγόμενοι δὲ Κορινθίους καὶ Σικυωνίους καὶ Ἐπιδαυρίους ἀπέστησαν οἱ Μεγαρῆς. ὁ δὲ Περικλῆς πάλιν κατὰ τάχος ἐκόμιζε τὴν στρατιάν ἐκ τῆς Εὐβοίας. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα καὶ
 15 Θριάζε ἐσβαλόντες ἐδήωσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυ- 2. Τοὺς ἄνδρας] τοὺς αἰχμαλώτους. 7. Στρατιᾷ] σὺν στρατιᾷ. Αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκότος, ἠγγέλθη αὐτῷ· ἀνακόλουθον γάρ. Ἀφέστηκε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 15. Θριάζε] εἰς τὸ Θριά-

refert, quæ princ. Cap. seq. de ea defectione scribit Thucydides. Sed lapsus est per incuriam Vir summus. Nam quæ hic referuntur, multis annis ante bellum Peloponnesiacum, cujus initium in annum primum Olymp. LXXXVII. incidit, gesta sunt, et quidem auctore Diodoro Siculo XII. 293. Olymp. LXXXIII. At Eusebii Chron. defectionem Eubœæ confert in Olymp. XCII. Itaque hæc alia est ab ea, quam hic narrat Thucydides, et posterior defectio, quam etiam in Olymp. XCII. memorat Diodor. XIII. 355. et Thucyd. VIII. 95. ubi res anni XXI. belli Peloponnesiaci exponit. Nec magnus ille Spanhemius videtur animum valde

intentum rationibus Chronologicis habuisse, quum ad Aristoph. Nub. v. 212. scribebat, Eubœam, quæ ab initio belli Peloponnesiaci ab Atheniensibus defece- rat, mox a Pericle subactam. DUK.

6. ἐπ' G.

ταύτην B.F.N.

7. ἀθηναίων ὡς ἠγγέλθη g.h.

8. ἐσβαλεῖν A.B.F.H.N.O.g.

9. Διεφθαρμένοι] Hujus victoriæ causa Apollinis λυχνοφόρου imaginem posuerunt Delphis, ut narrat Plutarchus in lib. de Oraculis Pythiæ. Palmer. HUDS. ὑπὸ] ἀπὸ I.e.

10. ἔφυγον g.

ἐπαγόμενοι C.G.I.K.L.O.P.Q. d.e.g.

14. ἐλευσίαν K. ,

rum in Euboeam transiens, urbes in fidem recipit, praeter Hestiam.

σανίου βασιλέως Λακεδαιμονίων ἡγουμένου, καὶ τὸ πλεον οὐκέτι προελθόντες ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ Ἀθηναῖοι πάλιν εἰς Εὐβοίαν διαβάντες, Περικλέους στρατηγῶντος, κατεστρέψαντο πᾶσαν. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογίαν κατεστήσαντο, Ἔστιαίας δὲ ἐξοικισάντες αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. * ἀναχωρήσαντες δὲ ἀπὸ Εὐβοίας οὐ πολλῶν

115. Post Euboeicam expeditionem Athenienses cum Lacedaemoniis pacem in triginta annos pangunt, urbesque reddunt, quas in Peloponneso atque in Megaride tenuerant. Sexto au-

ἕστερον σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τριακοντούτεις, ἀποδόντες Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς ἐν τῷ πεδίῳ, ὡς Ἀθήναζε. 2. Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου] μετὰ τὸ ὑποτάξει τὰ Μέγαρα. 4. Ὁμολογίαν κατεστήσαντο] ἀτάραχον, εἰρηκὴν ἐποίησαν. 5. Ἔστιαίας] Ἔστιαία πόλις Εὐβοίας, ἥτις νῦν Ὠρεὸς καλεῖται. 8. Τοὺς ξυμ-

2. προσελθόντες A.F.H.N. καὶ οἱ ἀθηναῖοι Q.

3. Περικλέους στρατηγῶντος] Diod. XI. p. 482. qui Nostrum ante oculos habuit, de hac re ita: Περικλῆς δὲ αἰρεθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὐβοίαν μετὰ δυνάμειος ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἐστιαίων ἐλὼν κατὰ κράτος, ἐξόκισε τοὺς Ἐστιαίους ἐκ τῆς πατρίδος. cf. Plut. in Pericl. c. 23. T. I. p. 637. E Pausania Eliac. p. 172. apparet, accidisse hanc rem Olymp. LXXXIII. a. 3. Wessel. ad Diod. l. c. Ante Jovis simulacrum Olympiæ erectam columnam æneam posuerunt, cui conditiones pacis tricennalis inscriptæ sunt. GOTTL.

4. Κατεστρέψαντο] Vid. Aristoph. Nub. 213. WASS.

Ὁμολογίαν κατεστήσαντο] Παρεστήσαντο, quod habet Cod. Ar. satis usitatum est Thucydidi. Supra Cap. 98. πολιορκία παρεστήσαντο. III, 35. τὴν τε Πύρραν καὶ Ἐρεσον παρεστήσαντο. Lucianus Contemplant. p. 348. de Cyro, καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσαντο. Dionysius Halicarn. II, 36. οὗς ἐκ

παρατάξεως καὶ τειχομαχίας παραστησάμενος quem fortassis in hoc genere loquendi Thucydidem imitari scribit H. Stephanus C. XVI. Operar. in Dionysium. Et sic alii sæpe. Duk. [Add. Valken. ad Herod. L. VI. extr. p. 504.]

5. κατέστησαν Dionys. p. 846. παρεστήσαντο O.

Ἔστιαίας] Dion. Halic. Ἔστιαίους, Diodor. Ἐστιαίων, Athenæus Ἰστιαίους forma Ionica. Stephanus tamen Ἐστιαίους etiam τρισυλλάβως efferri scribit, nempe Ἔστιους, ut Suidas, Ptolem. Themist. corrupte opinor, vel Ἐστιαίους. Unum hic gentile agnoscit Eustath. p. 212. male. Gens hæc juxta Hesych. et Phavorin. olim Παλαντία, lege ex Schol. Homeri Ταλαντία. WASS.

ἐξοικισάντες C.N.

6. οὐ] om. L.O.Q.

8. Τριακοντούτεις] Agnoseunt Suidas et Etymologus in τριακοντούτης. Mox Νίσαιαν. vid. Herodot. I. 59. WASS. et supr. ad Cap. 103. Duk.

καὶ πηγὰς καὶ τριζήνα καὶ ἀχαῖαν A.B.C.F.H.L.O.P.Q.c.d.e.f.

- καὶ Τροίζηνά καὶ Ἀχαΐαν ταῦτα γὰρ εἶχον Ἀθηναῖοι Πε-
λοποννησίων. ἔκτω δὲ ἔτει Σαμίοις καὶ Μιλησίοις πόλεμος
ἐγένετο περὶ Πριήνης· καὶ οἱ Μιλησίοι ἐλασσόμενοι τῷ
πολέμῳ, παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες κατεβόων τῶν Σαμίων.
5 Ξυνεπελαμβάνοντο δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Σάμου ἄνδρες
ιδιῶται, νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν. πλεύσαν-
τες οὖν Ἀθηναῖοι ἐς Σάμον ναυσὶ τεσσαράκοντα δημοκρα-
τίαν κατέστησαν, καὶ ὁμήρους ἔλαβον τῶν Σαμίων πεν-
τήκοντα μὲν παῖδας, ἴσους δὲ ἄνδρας, καὶ κατέθεντο ἐς
10 Λῆμνον, καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν. τῶν δὲ
Σαμίων (ἦσαν γὰρ τινες οἱ οὐχ ὑπέμενον, ἀλλ' ἔφυγον
ἐς τὴν ἠπειρον) ξυθήμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει τοῖς δυνατατά-
τοις καὶ Πισσοῦθι τῷ Ὑστάσπου ξυμμαχίαν, ὃς εἶχε
Σάρδεις τότε, ἐπικούρους τε ξυλλέξαντες ἐς ἑπτακοσίους,
15 διέβησαν ὑπὸ νύκτα ἐς τὴν Σάμον, καὶ πρῶτον μὲν τῷ
δήμῳ ἐπανέστησαν, καὶ ἐκράτησαν τῶν πλείστων, ἔπειτα
τοὺς ὁμήρους κλέψαντες ἐκ Λήμνου τοὺς αὐτῶν ἀπέστη-

μάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. 2. Ἐκτω δὲ ἔτει] μετὰ τὰς τριακοταίους δηλονότι
σπονδίας. 3. Περὶ Πριήνης] πλησίον γὰρ ἦν τῆς Μιλήτου, καὶ ἐξήταν αὐτὴν ἔχειν
οἱ Μιλησίοι. 5. Ξυνεπελαμβάνοντο] ἐβόηθον τοῖς Μιλησίοις. 6. Νεωτε-
ρίσαι βουλόμενοι] θέλοντες καινοτομήσαι τὴν πολιτείαν, δημοκρατίαν ποιήσαν-
τες. 9. Ἐς Λῆμνον] ἡ γὰρ Λῆμνος ὑπέκοος ἦν τῶν Ἀθηναίων. 10. Ἐγκατα-
λιπόντες] εἰς τὴν Σάμον. 11. Οἱ οὐχ ὑπέμειναν] τὴν δημοκρατίαν. 12. Ξυ-
θήμενοι] συμφωνήσαντες τοῖς μὴ θέλουσι δημοκρατεῖν. Τοῖς δυνατατάτοις] τῶν
Σαμίων δηλονότι. 14. Σάρδεις] Σάρδεις μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως, Σάρδις δὲ οἱ πολῖται.
15. Διέβησαν ὑπὸ νύκτα] ἤγουν λαθόντες νυκτὸς εἰσῆλθον. Τῷ δήμῳ] τῶν Σα-
μίων. 16. Τῶν πλείστων] δημοτῶν. 17. Ἀπέστησαν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

g,h,i ceteri καὶ ἀχαΐαν καὶ πηγᾶς
καὶ τροίζηνά. Palmerius χαλκίδα
reponerat pro illo ἀχαΐαν.

1. οἱ ἀθηναῖοι K.

3. Πριήνης] Ad Olympiad.
LXXXIV. 4. retulit Diodor.
Lib. XII. p. 301. Ante C. N.
440. Wass. Add. Schol. Ari-
stoph. Vesp. v. 283. Duk.

5. Ξυνεπελάβοντο C.I.L.O.Q.e.

11. ὑπέμενον A.B.F.H.K.c.f.
ὑπέμεινον h.i. vulgo ὑπέμειναν.

14. συλλέξαντες B.C.F.Q.g.h.
ἐς] om. A.B.K.g.h. ὡς P.

15. ὑπὸ τὴν νύκτα g.

17. ἐκκλέψαντες C.I.L.O.P.
ἐκκλέψαντος αὐτοῖς τοὺς ὁμήρους Πισ-
σοῦθου Diodor. 12. p. 495.

σαν, καὶ τοὺς φρουροὺς τοὺς Ἀθηναίων καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἱ ἦσαν παρὰ σφίσιν, ἐξέδωσαν Πισσοῦβη, ἐπὶ τε Μίλητον εὐθὺς παρεσκευάζοντο στρατεύειν. ξυναπέστησαν δὲ αὐτοῖς Βυζάντιοι. * Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ἤσθοντο, πλεύσαντες ναυσὶν ἐξήκοντα ἐπὶ Σάμου, ταῖς μὲν ἑκκαίδεκα τῶν 5 νεῶν οὐκ ἐχρήσαντο (ἔτυχον γὰρ αἱ μὲν ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπήν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι, αἱ δ' ἐπὶ Χίου καὶ Λέσβου περιαγγέλλουσαι βοηθεῖν), τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέσσαρσι, Περικλέους δεκάτου αὐτοῦ στρατηγούντες, ἐναυμάχησαν πρὸς Τραγία τῇ νήσῳ Σαμίων 10 ναυσὶν ἐβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες· ἔτυχον δὲ αἱ πᾶσαι ἀπὸ Μιλήτου πλεύσαι. καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. ὕστερον δὲ αὐτοῖς ἐβοήθησαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων νῆες τεσσαράκοντα καὶ Χίων καὶ Λεσβίων πέντε καὶ εἴκοσι, καὶ ἀποβάντες καὶ κρατοῦντες τῷ πεζῷ ἐπολιόρ- 15 κουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἄμα.

3. Παρεσκευάζοντο στρατεύειν] μετ' αὐτοῦ. 5. Ἐπὶ Σάμου] Ἀττικὸν τὸ ἐπὶ Σάμου. 6. Οὐκ ἐχρήσαντο] κατὰ τῆς Σάμου. 7. Φοινισσῶν νεῶν] ἦκουον γὰρ ὅτι Φοινίκες κατ' αὐτῶν ἔρχονται. 10. Πρὸς Τραγία] αὐτῆ κεῖται πλησίον Σάμου. 11. Ὦν] τῶν Σαμίων. Στρατιώτιδες] στρατιώτας ἀγνοοῦσι τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν· ἄς καὶ ἰππαγωγὸς καλεῖ. 13. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 16. Τρισὶ

1. τοῖς ἀθηναίων A.B.C.F.H. c. vulgo τῶν ἀθηναίων.

2. ἐξεδόθησαν C.

3. παρεσκευάζοντο c. ἐσκευάζοντο μετ' αὐτοῦ e. παρεσκευάζοντο μετ' αὐτοῦ L.O.P. παρεσκευάζοντο μετ' αὐτοῦ C.I.

7. προσκοπήν B.

8. καὶ λέσβου] om. A.B.

περιαγγέλλουσαι i. παραγγέλλουσαι K.

9. αὐτοῦ] om. C.

9. Περικλέους etc.] Strabo I.

14. narrat, Athenienses, misso Pericle Prætorē et una Sophocle poëta, rebellantes Samios obsidione gravi adflixisse. HUDS. Περικλέους] Confer omnino Plu-

tarchum p. 167. γενομένης δὲ καρτερᾶς ναυμαχίας περὶ νήσον, ἣν Τραγίας καλεῖσι. Libri Pliniani habent Ægeas, unde Harduinus Tragiās. At forte apud Plutarch. et Plin. rescribendum Τραγίαν, Tragiam. WASS.

10. τραγία] στρατιᾶ g. στραγία K.

Strabo XIV. p. 942. vocat insulam Τραγαίας, Stephanus (de urbb. p. 714.) Τραχάϊαν. GOTTL.

12. δὲ] γὰρ K.i.

αι] om. O.Q.c.

15. ἀποβάντες καὶ A.B.F.H.K. c.f.g. ceteri ἀποβάντες ἐς τὴν γῆν καὶ πεζῷ τάγματι ἐπολιόρκουν H. Ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι] Cā-

I 16.

Pericles enim dum navali praelio victis parvo navium praesidio obsidet, absens ipse in expeditione adversus Phoenicias naves,

10

0

26

115

Περικλῆς δὲ λαβὼν ἐξήκοντα ναῦς ἀπὸ τῶν ἐφορμουσῶν
 ᾤχετο κατὰ τάχος ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας, ἐσαγγελθέν-
 των ὅτι Φοίνισσαι νῆες ἐπ' αὐτοὺς πλέουσιν· ᾤχετο γὰρ
 καὶ ἐκ τῆς Σάμου πέντε ναυσὶ Στῆσαγόρας καὶ ἄλλοι
 5 ἐπὶ τὰς Φοίνισσας. * ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σάμιοι ἐξαπιναιῶς
 ἔκπλουν ποιησάμενοι, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπε-
 σόντες τὰς τε προφυλακίδας ναῦς διέφθειραν, καὶ ναυ-
 μαχοῦντες τὰς ἀνταναγομένας ἐνίκησαν, καὶ τῆς θαλάσ-
 σης τῆς καθ' ἑαυτοὺς ἐκράτησαν ἡμέρας περὶ τεσσαρα-
 10 σκαίδεκα, καὶ ἐσεκομίσαντο καὶ ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβού-
 λοντο. ἐλθόντος δὲ Περικλέους πάλιν ταῖς ναυσὶ κατε-
 κλείσθησαν. καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον προσεβοήθησαν
 τεσσαράκοντα μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἀγνῶνος καὶ
 Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀντι-
 15 κλέους, ἐκ δὲ Χίου καὶ Λέσβου τριάκοντα. καὶ ναυμα-
 χίαν μὲν τινα βραχεῖαν ἐποιήσαντο οἱ Σάμιοι, ἀδύνατοι
 δὲ ὄντες ἀντισχεῖν ἐξεπολιορκήθησαν ἐνάτῳ μηνὶ καὶ
 προσεχώρησαν ὁμολογία, τείχεός τε καθελόντες καὶ ὁμή-

τείχεσι] τούτεστι τρισὶ τειχίσμασιν. 1. Τῶν ἐφορμουσῶν] τῶν πολιορκου-
 σῶν τὴν Σάμον, τῶν εἰς ἐπιθεσιν οὐσῶν. 3. Ἐπ' αὐτοῖς] κατ' αὐτῶν, τῶν
 Ἀθηναίων. 4. Στῆσαγόρας] ὅτι Στῆσαγόρας Σάμιος ἦν. 7. Προφυλακίδας]
 τὰς πρὸ τῶν ἄλλων ὁρμύσας. 11. Κατεκλείσθησαν] οἷον τειχήρεις ἐγένοντο.
 13. Θουκυδίδου] ἕτερός τις Θουκυδίδης, οὐχὶ ὁ συγγραφεὺς. 18. Προσεχώρη-

saub. ad Polyb. p. 178. trinis
 castris oppidum obsident. Sic
 enim, ait, interpretari malo,
 quam de triplici muro, quo fue-
 rit urbs cincta. Duk.
 3. ἐπ'] καὶ ἐπ' g. ἐς K.
 4. καὶ ante ἐκ om. L.O.e.i.
 στασηγῶρας K.
 6. ἐπισπεσόντες g.
 8. ἀνταναγομένας A.B.F.G.N. ἀν-
 ταναγομένης H.
 9. τέσσαρας καὶ δέκα vel τεσσα-
 ρασκαίδεκα A.B.F.H.K.L.N.O.g.

I 17.
 illi eruptione facta Atheniensis vincunt, et nono denum mense a Pericle, justa obsidione, ad quam plures naves Athenis, Chio et Lesbo succedunt, ad deditionem coguntur.

περιορκοῦσιν L. (f)
 40 τείχεα + 125
 = 165 x 20 μορ.
 = 185 x 30 (πρω. C)
 & Lesbos. = 215.

h.i. vulgo τεσσαρεσκαίδεκα.
 11. κατεκλήσθησαν C.
 12. ἀθηναίων P.
 13. μὲν] om. L.O.P.
 Θουκυδίδου etc.] Hic Thucydides Milesiæ fil. Alopecensis, Periclis adversarius, de quo Plutarchus in Pericle. Huds. Add. Flor. Christian. ad Aristoph. Vesp. v. 941. Duk.
 14. αἱ] om. C.L.O.P.e.
 17. Ἐνάτῳ μηνὶ] Firmat, lucemque huic loco infundit Plu-

ρους δόντες καὶ ναῦς παραδόντες, καὶ χρήματα τὰ ἀνα-
λωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. Ξυνέβησαν
δὲ καὶ Βυζάντιοι, ὡς περ καὶ πρότερον ὑπήκοοι εἶναι.

118. * Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη γίγνεται οὐ πολλοῖς ἔτεσιν
ὑστερον τὰ προειρημένα, τὰ τε Κερκυραϊκὰ καὶ τὰ Ποτι- 5
δαιατικὰ καὶ ὅσα πρόφασις τοῦδε τοῦ πολέμου κατέστη.
ταῦτα δὲ ζύμπαντα ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες πρὸς τε
ἀλλήλους καὶ τὸν βάρβαρον, ἐγένετο ἐν ἔτεσι πενήκοντα
μάλιστα μεταξύ τῆς Ξέρξου ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀρχῆς
τοῦδε τοῦ πολέμου· ἐν οἷς Ἀθηναῖοι τὴν τε ἀρχὴν ἐγκρα- 10
τεστέραν κατεστήσαντο καὶ αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυ-
νάμεως, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι οὔτε ἐκάλυον, εἰ
μὴ ἐπὶ βραχὺ, ἡσύχαζόν τε τὸ πλεόν τοῦ χρόνου, ὄντες
μὲν καὶ πρὸ τοῦ μὴ ταχεῖς ἰέναι ἐς τοὺς πολέμους, εἰ μὴ

σαν ὁμοιογία] τοῖς Ἀθηναῖοις. 2. Κατὰ χρόνους] οὐδὲ γὰρ εἰπόρου ἀθρόον
ἐκτίσαι τὸ πᾶν. Ταξάμενοι] ὄρισαντες. Ξυνέβησαν δὲ] συνεφώνη-
σαν. 3. Καὶ πρότερον] ἦσαν δηλονότι. 4. Οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὑστερον]
τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τῶν σπονδῶν. 6. Καὶ ὅσα πρόφασις] αἰτία,
ἤγουν τὸ Κυλώνειον ἄγος καὶ τὰ Πανσανίου. Τοῦδε τοῦ πολέμου] τοῦ Πελο-
ποννησιακοῦ, τοῦ προκειμένου. 9. Τῆς τε Ξέρξου ἀναχωρήσεως] ἀναμεταξὺ
δηλονότι. 10. Ἐν οἷς] ἔτεσιν. Ἐγκρατεστέραν] ἰσχυροτέραν. 11. Ἐπὶ
μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως] ἐδυνήθησαν τὰ μεγάλα. 14. Εἰ μὴ ἀναγκάζον-

tarchus in Pericl. p. 129. WASS.
Ἐνατος, scribendum volebant
multi veterum, non ἔνατος: de
quo vid. Eustath. ad Homer.
Il. β. p. 223. Suidas quoque,
ἔνατος καὶ ἑνάτη δι' ἑνός. vid. et
Etymol. M. in ἑνέα ν. Duk.

1. τὰ] om. e.
2. ταξάμενοι κατὰ χρόνους C.L.
O.P.Q.e.
4. δὲ ταῦτα B.g.h.
οὐ] ἐν c.
6. πρόφασις τοῦδε A.B.C.F.
G.H.I.K.L.N.O.P.c.g.h.i. vulgo

πρόφασις μεταξύ τοῦδε.

8. ἄλλως P.
καὶ πρὸς τὸν Dionys.
9. τῆς Ξέρξου A.B.F.G.H.K.N.
c.f.g.h. ceteri τῆς τε Ξέρξου.
10. οἱ ἀθηναῖοι C.L.O.e. cum
Dionysio.
ἐγκρατεστάτην O.
11. ἐπὶ] om. H.
12. οὐδὲ K.
13. ἡσυχάζοντες, omitta τε, Di-
onysius.
τὸ] τὸν F.L.O.Q.
14. εἰ] ἦν C.I.L.O.P.Q.e.

ἀναγκάζονται, τὸ δὲ τι καὶ πολέμοις οἰκείοις ἐξειργόμενοι, tatos Lacedaemonios, postquam diu mentis quadam tarditate bella vitasent, iram non amplius continuisse.
 πρὶν δὴ ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἤρετο καὶ τῆς Oraculum Delphicum ab iis rogatum auxit animos.
 ξυμμαχίας αὐτῶν ἤπτοντο. τότε δὲ οὐκέτι ἀνασχετὸν Itaque rursus convocatis sociorum orato-
 ἐποιοῦντο, ἀλλ' ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι πάσῃ προθυμίᾳ
 5 καὶ καθαιρετέα ἡ ἰσχὺς, ἣν δύνανται, ἀραμένοις τόνδε τὸν
 πόλεμον. αὐτοῖς μὲν οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις διέγνωστο
 λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀδικεῖν,
 πέμψαντες δὲ ἐς Δελφοὺς ἐπηρώτων τὸν θεὸν εἰ πολε-
 μοῦσιν ἄμεινον ἔσται· ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὐτοῖς, ὡς λέ-
 10 γεται, κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσσεσθαι, καὶ αὐτὸς
 ἔφη συλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος.
 * αὐθις δὲ τοὺς ξυμμάχους παρακαλέσαντες ψῆφον
 ἐβούλοντο ἐπαγαγεῖν, εἰ χρὴ πολεμεῖν. καὶ ἐλθόντων τῶν
 πρέσβων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας καὶ ξυνόδου γενομένης, αἱ

τὸ] εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης κινηθεῖεν. 1. Τὸ δὲ τι] κατὰ τι. 3. Οὐκέτι ἀνασχε-
 τὸν ἐποιοῦντο] ἤγουν, οὐκ ἠρέσχοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. 4. Ἐπιχειρητέα] τοῦ
 συγγραφέως ἢ λέξις· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν ἐπιχειρητέων. 6. Διέγνωστο] διεψή-
 φιστο. 10. Κατὰ κράτος] τὸ ἐξῆς, κατὰ κράτος νίκην ἔσσεσθαι. αἰνίττε-
 ται τὸν μέγαν λοιμὸν. 12. Ψῆφον ἐπαγαγεῖν] ἤγουν κυρῶσαι. 14. Ἀπὸ τῆς

1. ἀναγκάζονται C.I.L.O.Q.e. que non vocatus audit." Asclepiades in Epig. inedito, ΚΑΗΘ-ΕΙ'Σ, οὐκ ἄΚΑΛΗΤΟΣ ἐλήλυθα. Ita fere ludit Æschylus in Ἐπτ. ε. Θ. Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν, καὶ μὴ θέλοντος φησίν. Ἐτ δρᾶτω τὲ πόλις, καὶ μὴ δρᾶτω— Ἡμεῖς μὲν ἴμεν. Et Agam. Μαθοῦσιν αὐδῶ, κ' οὐ μαθοῦσι λήθομαι. Χορηφ. Ἦκω μὲν οὐκ ἄΚΑΛΗΤΟΣ, ἀλλ' ὑπάγγελος. Euripid. Orest. 612. Wass. Lacuna illa in Plutarcho recte expletur e Thucyd. V. 16. ΔΥΚ.
 τι] τοι i.
 πολεμίοις L.P.
 2. τῆς] om. K.
 4. εἶναι ἐδόκει K.i.
 5. ἀραμένοις δὲ τόνδε C.L.O.Q.
 6. οὖν] om. L.O.
 7. τε] om. K.L.d.e.f.g.h.
 9. Ἀνεῖλεν] Corrige hinc Plutarch. Moral. 403. qui ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος, et pro ἄκλητος, ἀπαρακλήτος. Eodemque loco, ut id obiter moneam, supple auctoris nobilissimi lacunam: ἀργυρέα εὐλάκκα εὐλάξειν. Priore loco rescribe, ἀνεῖλε νίκην κατὰ κράτος πολεμοῦσι. καὶ βοηθήσειν. Flaccus: "Hic levare functum pauperem laboribus, vocatus, at-

11. συλλήψεσθε Q.
 12. ξυμμάχους A.B.C.b.c.h.i. vulgo συμμάχους.
 14. συνόδου C.

tibus, uno omnes ore bellum decernunt, et Corinthii quidem, post ceteros prodeuntes, insuper omnes incitant oratione.

τε ἄλλοι εἶπον ἃ ἐβούλοντο, κατηγοροῦντες οἱ πλείους τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν πόλεμον ἀξιοῦντες γενέσθαι, καὶ οἱ Κορίνθιοι, δεηθέντες μὲν καὶ κατὰ πόλεις πρότερον ἐκάστων ἰδία ὥστε ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον, δεδιότες περὶ τῆς Ποτιδαίας μὴ προδιαφθαρῆ, παρόντες δὲ καὶ τότε καὶ 5 τελευταῖοι ἐπελθόντες, ἔλεγον τοιαύδε.

120-124. qua Lacedaemonii, olim ob tarditatem reprehensi, providentiae nomine collaudantur, et ad alacritatem

* “ ΤΟΤΣ μὲν Λακεδαιμονίους, ὧ ἄνδρες ζύμμαχοι, “ οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα ὡς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι “ τὸν πόλεμόν εἰσι καὶ ἡμᾶς ἐς τοῦτο νῦν ζυγήγαγον. χρῆ “ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας, τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ 10 “ προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶν “ ται. ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν, οὐχὶ

ζυμμαχίας] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ζυμμάχων. 4. Ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον] διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Δεδιότες] μὴ πρὸ τοῦ εἰσβαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διαφθαρῆ. 8. Οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι] οὐ ψηφίζονται. 9. Χρῆ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας] οὐ χρῆ, φησὶν, ἐν τοῖς ἰδιωτικαῖς πράγμασι τοὺς ἡγεμόνας προέχειν, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινῶς. 11. Προσκοπεῖν] προτιμῆν. Ἐκ πάντων] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας. τὸ δὲ Ἐν ἄλλοις, ἐν προεδρίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις. 12. Ἡμῶν] τῶν περιθαλασσίων. Ἐνηλλάγησαν] ἀντὶ τοῦ συνέμιξαν καὶ ἀμίλησαν. ἐναντίον δὲ ἐστὶ τῷ διηλλάγησαν] διαλλαγῆναι γὰρ ἐστὶ τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιαθῆναι αὐτῷ, ἐναλλαγῆναι δὲ τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδήσαι τινος, ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρώτῳ φίλῳ.

2. γίνεσθαι C.I.L.O.Q.e.

4. ψηφ. τὸν πόλεμον A.B.C. F.G.H.K.L.N.O.P.c.f.g.h.i.vulgo ψηφ. πόλεμον.

5. διαφθαρῆ L.O.P.g. προφθα-ρῆ G.

8. ἔτι] om. G.L.N.O.P.i.

οὐ] om. i.

11. ὥστε L.O.Q.

ἐκ πάντων] om. C.

12. Ἡμῶν—ἐνηλλάγησαν] Dionys. Halic. p. 134. pro συνήλλαξαν. WASS. Ostendit ibi Dion. passiva pro activis a Thucydide usurpari; ut mox quoque κατακρημένους, pro κατακρηκτάς. Ἐν τῇ μεσογειᾷ fortassis in suo ex-

emplari invenit Dionysius: nam hæc etiam alibi in libris scriptis permutantur. Vid. supr. ad Cap. 18. Scriptura Cod. Dan. μεσόγαιαν non est sine exemplo aliorum. Τὸς κάτω οἰκοῦντας etiam supr. Cap. 7. dicit pro iis, qui maritimas regiones habent. Contra οἱ ἄνω, qui mediterraneas colunt. infr. Cap. 137. et ἄνωθεν, e locis mediterraneis, supr. Cap. 59. Vid. Bernard. ad Joseph. I. B. I. proœm. et Salmas. ad Solin. p. 432. Et sic opponuntur ἀναβαίνειν et καταβαίνειν. DUK.

“ διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάσασθαι αὐτούς· τοὺς δὲ τὴν omnes socii maxime instigantur.
 “ μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατακνημένους εἰδέναι
 “ χρῆ ὅτι, τοῖς κάτω ἢν μὴ ἀμύνασι, χαλεπωτέραν ἔξουσι
 “ τὴν κατακομιδὴν τῶν ὠραίων καὶ πάλιν ἀντίληψιν ὧν ἢ
 5 “ θάλασσα τῇ ἠπειρῳ δίδωσι, καὶ τῶν νῦν λεγομένων μὴ
 “ κακοὺς κριτὰς, ὡς μὴ προσηκόντων, εἶναι, προσδέ-
 “ χεσθαι δὲ ποτε, εἰ τὰ κάτω πρόοιντο, καὶν μέχρι
 “ σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν, καὶ περὶ αὐτῶν οὐχ ἦσσαν νῦν
 “ βουλεύεσθαι. διόπερ καὶ μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτοὺς τὸν πόλε-
 10 “ μον ἀντὶ εἰρήνης μεταλαμβάνειν. ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων
 “ μὲν ἔστιν, εἰ μὴ ἀδικοῦντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ ἀδικου-
 “ μένους ἐκ μὲν εἰρήνης πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν ἐκ πο-
 “ λέμου πάλιν ζυμβῆναι, καὶ μήτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐ-
 “ τυχίᾳ ἐπαίρεσθαι, μήτε τῷ ἡσυχίᾳ τῆς εἰρήνης ἠδόμενον
 15 “ ἀδικεῖσθαι. ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν τάχιστ’ ἀν-
 “ ἀφαιρεθεῖ τῆς ῥαστώνης τὸ τερπνόν, δι’ ὅπερ ὀκνεῖ, εἰ
 “ ἡσυχάζοι· ὅ τε ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων οὐκ
 “ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαυρόμενος. πολλὰ γὰρ
 “ κακῶς γνωσθέντα ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντων

1. Φυλάσασθαι] τουτέστι φοβηθῆναι. 2. Ἐν πόρῳ] ἐν τῇ παράλῳ. πό-
 ρον καλεῖ τὰ ἐμπόρια. 3. Τοῖς κάτω] τοῖς παραλίοις. 4. Τῶν ὠραίων]
 τῶν καρπῶν. 5. Λεγομένων] παρ’ ἡμῶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ χρῆ. 6. Προ-
 δέχεσθαι] ἐλπίζειν. 7. Πρόοιντο] ἀμελήσαιεν. 12. Εὖ δὲ παρασχὸν]
 ἀντὶ τοῦ παρασχόντος, δηλονότι τοῦ δαιμόνος, ὃ ἔστι δαρησαμένου αὐ-
 τοῖς τὴν νίκην. 15. Ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν] τὸ ἐξῆς, ὃ τε γὰρ
 διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν εἰ ἡσυχάζει. 17. Ὅ τε ἐν πολέμῳ] ἐντεῦθεν
 δείκνυσσι τοῦ πολέμου τὸ ἄδηλον. 19. Κακῶς] ἀνόητως. Ἀβουλοτέρων] κα-
 κοβουλοτέρων. Ἐναντίων τυχόντα] ἔργον γὰρ ἔστι τῆς τύχης τὸ τοὺς ἐναν-

1. τοὺς] τὴν B.
 τὴν μεσόγειαν P. ἐν τῇ μεσογείᾳ
 Dionysius.
 2. πόρῳ κατακνημένους] πάντῳ
 κατακτισμένους d. cum Tusano.
 4. ἀνακομιδὴν L.O.P.Q.
 7. πρόοιντο I.L.O.Q.d.g.h.
 καὶ] καὶ h.

9. βούλεσθαι O.
 11. μὲν] om. K.
 14. ἡσυχίᾳ A.B.F.G.H.K.N.
 c.f.g. vulgo ἡσυχίᾳ.
 ἠδόμενοι I.
 17. ἡσυχάζει d.i.
 19. τυχόντων A.B.F.G.H.K.c.
 f.h.i. ceteri τυχόντα.

“ κατωρθάθη, καὶ ἔτι πλέω, ἀ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι
 “ ἐς τὸναντίον αἰσχυρῶς περιέστη. ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς
 “ ὁμοῖα τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπέξέρχεται, ἀλλὰ μετ’ ἀσφα-
 “ λείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλεί-
 I 21. “ πομεν. * ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγεί- 5
 “ ρομεν καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα, καὶ ὅταν ἀμυ-
 “ νάμεθα Ἀθηναίους, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν καιρῷ.
 “ κατὰ πολλὰ δὲ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι, πρῶτον μὲν
 “ πλῆθει προὔχοντας καὶ ἐμπειρία πολεμικῆ, ἔπειτα
 “ ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγγελλόμενα ἴοντας. ναυ- 10
 “ τικόν τε, ᾧ ἰσχύουσιν, ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης τε ἐκά-

τίους ἀβούλοτέρους καταστήσαι· ἐπεὶ οὐ μέγα, εἰ οὕτως ἐνίκησαν. 1. Κα-
 λῶς δοκ. βουλ.] εὐβούλων τῶν ἐναντίων τυχόντα. 2. Ἐνθυμεῖται γὰρ] οὐ-
 δεῖς, φησὶν, ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει. πιστεύει γὰρ νικᾶν, τὸ πῶς οὐκ
 ἐνοῶν. καὶ οὐδεὶς ὁμοίως ἔργῳ ἐπέξέρχεται οἷς ἐνθυμεῖται. δείκνυσι γὰρ τὴν
 πίστιν μείζονα τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ τὸ ἐνθύμημα μείζον τοῦ ἔργου.
 Ἄλλως. οὐδεὶς γὰρ ἐνθυμεῖται παρόμοια τοῖς βεβαίσι. πίστις γὰρ ἐνταῦθα
 τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἀπόβασιν σημαί-
 νει. οὐδεὶς οὖν οὔτε ὅμοια τοῖς πράγμασιν ἐνθυμεῖται, οὔτε ἔργῳ τὰ πι-
 στευθέντα τελειοῖ, ἀλλ’ ἐν ἑκατέροις σφάλλεται· διὰ τὸ καὶ τὴν γνώ-
 μην ἡμῶν ἀβέβαιον εἶναι, καὶ τὰ πράγματα μὴ κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν
 ἀπαντᾶν, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἀσφαλῶς ἐνίτε δοξασθέντα, ἥτοι βουλευθέντα, ἐπὶ
 τῶν ἔργων διὰ τὸ προσπίπτον δέος ἐκλείπομεν, ὅτι τὸ μὲν βουλευσάσθαι χωρὶς
 ἀγῶνων καθίσταται, τὰ δὲ ἔργα ἐπὶ τῆς ταραχῆς καὶ συγχύσεως ἀλλοιοῦνται.
 3. Τῇ πίστει] τῷ θάρρει. Μετὰ ἀσφαλείας μὲν] ἀσφαλῶς, φησὶν, ἐνθυ-
 μοῦμεθα, διὰ τὸ καθ’ ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλευέσθαι· μετὰ φόβου δὲ
 ἵστεροῦμεν ἐν τῷ ἔργῳ, διὰ τὸ λοιπὸν ὄραν αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ
 εἶναι τῶν πραττομένων. 4. Ἐλλείπομεν] φοβηθέντες ἐξεπέσομεν τῆς πράξεως,
 ἣν προσεδοκῆσαμεν λαβεῖν. 6. Ἐχοντες ἐγκλήματα] κατὰ τῶν Ἀθηναίων
 δηλονότι, τὰ παρακινούντα τὸν πόλεμον. Ἀμυνάμεθα] τὰ ἴσα ἀνταποδῶμεν.
 8. Κατὰ πολλὰ δὲ] τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. 11. Ὡς ἰσχύουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι.

1. πλέω A.B.G.H.K.N.g.h.i. siodus Minervam vocat ἐγρεκδοῖ-
 vulgo πλείω. μον. WASS.

ᾧ] τὰ Stobæus, om. C.L.O.P. 8. ἡμᾶς] om. d.
 e.g.

2. τὸναντίον καὶ αἰσχυρῶς K.i. ἐπικρατῆσειν correctus G.
 γὰρ] δὲ Q. 11. τε] δὲ B.d.

5. Ἐγείρομεν] Homerum se- 10. ἰσχύουσιν L.O.
 quitur. quī Π. λ'. 213. ἔγειρε δὲ 11. τε] om. L.O.Q.
 φύλοπιιν αἰνήν. Hinc etiam He- ἐκάστης O.P.i.

“ στοις οὐσίας ἐξαρτυσόμεθα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς
 “ καὶ Ὀλυμπία χρημάτων· δάνεισμα γὰρ ποιησάμενοι
 “ ὑπολαβεῖν οἰοί τ' ἔσμεν μισθῶ μειζονοὺς τοὺς ξένους αὐ-
 “ τῶν ναυβάτας. ὠνητὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μάλ-
 5 “ λον ἢ οἰκεία· ἡ δὲ ἡμετέρα ἦσσαν ἂν τοῦτο πάθοι, τοῖς
 “ σώμασι τὸ πλεόν ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. μιᾶ τε
 “ νίκη ναυμαχίας κατὰ τὸ εἶκος ἀλίσκονται· εἰ δ' ἂν
 “ τίσχοιεν, μελετήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλέονι χρόνῳ τὰ
 “ ναυτικά. καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστή-
 10 “ σωμεν, τῇ γε εὐφυχίᾳ δὴ πού περιεσόμεθα. ὁ γὰρ
 “ ἡμεῖς ἔχομεν φύσει ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο
 “ διδασχῆ; ὁ δ' ἐκείνοις ἐπιστήμη προὔχουσι, καθαιρετέον
 “ ἡμῖν ἐστὶ μελέτη. χρήματα δ' ὥστ' ἔχειν ἐς αὐτὰ,
 “ οἴσομεν· ἢ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ζύμμαχοι
 15 “ ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν, ἡμεῖς δ'
 “ ἐπὶ τῶ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ αὐτοὶ ἅμα σώ-
 “ ζεσθαι οὐκ ἄρα δαπανήσομεν, καὶ ἐπὶ τῶ μὴ ὑπ' ἐκεί-
 “ νων αὐτὰ ἀφαιρεθέντες αὐτοῖς τούτοις κακῶς πάσχειν.

1. Ἐξαρτυσόμεθα] παρασκευάσομεν. 2. Ὀλυμπία] γράφεται ὀλυμ-
 πιᾶσι, ὡς Ἀθήνησι. 3. ὑπολαβεῖν] δεξασθαι. 5. τοῦτο] τὸ μεταπεισθῆ-
 ναι. 6. μιᾶ τε νίκη] εἰ ἅπαξ, φησὶ, τῇ ναυμαχίᾳ νικηθῶσιν, αἰκέτι ἔξουσι
 ἐλπίδα νίκης· οὐ γὰρ εἰσι πεζομάχοι. ἡμεῖς δὲ δηλονότι καὶ ταῖς ναυσὶν ἐὰν
 νικηθῶμεν, τῶ πεζῷ ἰσχύομεν. 7. Κατὰ τὸ εἶκος] ὡς ἔστιν εἰκάσαι. Ἀλί-
 σκονται] νικῶνται. 11. Ἀγαθόν] ἦγουν τὴν εὐφυχίαν. 12. Ὁ δὲ] ἀντὶ τοῦ
 εἰς ὅ. 15. οὐκ ἀπεροῦσιν] οὐκ ἀπαγορεύουσιν. 16. Ἐπὶ τῶ τιμωρούμενοι]
 ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶ τιμωρήσασθαι. 18. αὐτοῖς τούτοις] τοῖς χρήμασι δηλονότι.

1. ἐξαρτυσόμεθα A.B.K.c.g.
 2. καὶ ἐν ὀλυμπία d. καὶ ὀλυμπι-
 άσιν γρ. A.B.
 3. ἔσμεν] om. A.B.
 4. ἀθηναίοις f.
 ἦ] om. L.O.P. ante ἀθηναί-
 ων pronunt C.d.e.
 6. τὸ] om. d.i.

8. πλείον f.
 9. ἴσον] ἦσον A.B.h.
 10. γε] τε O. δὲ d.
 εὐτυχία c.e.
 11. ἔχομεν φύσει A.B.C.F.H.
 K.L.O.P.c.f.g.h.i. vulgo φύσει ἔ-
 χομεν.
 15. ἀπαίρουσιν B.

122. “ * ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ὁδοὶ πολέμου ἡμῖν, ζυμ-
 “ μάχων τε ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις οὔσα τῶν
 “ προσόδων αἷς ἰσχύουσι, καὶ ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ,
 “ ἄλλα τε ὅσα οὐκ ἂν τις νῦν προΐδοι. ἥκιστα γὰρ πό-
 “ λεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δὲ ἀφ’ αὐτοῦ τὰ πολλὰ 5
 “ τεχνᾶται πρὸς τὸ παρατυγχάνον· ἐν ᾧ ὁ μὲν εὐοργή-
 “ τως αὐτῷ προσομιλήσας βεβαιώτερος, ὁ δὲ ὀργισθεὶς
 “ περὶ αὐτὸν οὐκ ἐλάσσω πταίει. ἐνθυμώμεθα δὲ καὶ
 “ ὅτι εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν ἐκάστοις πρὸς ἀντιπάλους περὶ
 “ γῆς ὄρων διαφοραὶ, οἷστον ἂν ἦν· νῦν δὲ πρὸς ζύμπαν- 10
 “ τὰς τε ἡμᾶς Ἀθηναῖοι ἱκανοὶ καὶ κατὰ πόλιν ἔτι
 “ δυνατώτεροι. ὥστε, εἰ μὴ καὶ ἀθροοὶ καὶ κατὰ ἔθνη
 “ καὶ ἕκαστον ἄστῳ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνόμεθα αὐτοὺς,
 “ δίχα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειράσονται. καὶ τὴν

1. Ὅδοι] πορισμοί. 2. Παραίρεσις] παραφαίρεσις, παράσπασις. 3. Ἐπιτει-
 χισμὸς] ἐπίθεσις. αἰνίττεται τὴν Δεκέλειαν, ἣν ὕστερον ἐτείχισαν. Τῇ
 χώρα] τῶν Ἀθηναίων. 4. Προΐδοι] προγνοίῃ· ἀδηλα γὰρ τὰ τοῦ πολέμου.
 5. Ἐπὶ ῥητοῖς] ἀρισμένοις. Χωρεῖ] κινεῖται. 6. Τεχνᾶται] μεθοδεύει.
 Παρατυγχάνον] παρεμπύπτον. Ἐν ᾧ] ἀντὶ τοῦ διῶ. Εὐοργήτως] εὐ-
 σκόπως, μεγαλοψύχως, εὐτρόπως ὀργῇ γὰρ ὁ τρόπος. 7. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς]
 ὁ μικροψυχήςσας. 8. Ἐνθυμώμεθα] ἀντὶ τοῦ ἐνθυμηθῶμεν ἔστι γὰρ ἰποθετι-
 κόν. 10. Οἷστον] ἰπομονητόν. 11. Ἰκανοὶ] δουλωσάμενοι δηλονότι. 14. Δί-

1. ὁδοὶ πολέμου A.B. vulgo ὁδοὶ
 τοῦ πολέμου.

2. μάλιστα] om. C.

παραίνεσις B.c.h.

3. ἐπιτειχισμοὶ i.

ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ] Hæc
 sunt auctoris ipsius : nil tale illi
 excogitabant ante Alcibiadis mo-
 nita. WASS. not. MS.

4. Ἀλλά τε—πταίει] Stobæus
 p. 372. ubi ἐφ’ αὐτοῦ et ἐλάσσω
 cum nostris, non ἐλάττω. WASS.
 Suid. in εὐοργήτως describit Schol.
 D.

6. εὐεργήτως P. εὐοργήτως G.

7. βεβαιώτατος Q.

8. αὐτῶν C.

δὲ] μὲν e.

καὶ] om. C.L.O.P.Q.e.

9. ἦσαν ἡμῶν A.B.F.H.Q.c.h.

i. ἡμῶν, omisso verbo, K.g. vul-
 go ἡμῶν ἦσαν.

10. αἱ διαφοραὶ C.L.O.Q.

11. ἱκανοὶ] om. P.

12. καὶ ante ἀθροοὶ om. e.

κατὰ τὰ ἔθνη C.L.c.

13. καὶ ante ἕκαστον om. c.

αὐτοῖς] καὶ τοὺς L.P.

“ ἦσαν, εἰ καὶ δεινὸν τῷ ἀκούσαι, ἴστω οὐκ ἄλλο τι
 “ φέρουσαν ἢ ἀντικρυς δουλείαν· ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆ-
 “ ναι αἰσχροὺς τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ πόλεις τοσάσδε ὑπὸ
 “ μιᾶς κακοπαθεῖν. ἐν ᾧ ἢ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσ-
 5 “ χεῖν, ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι, καὶ τῶν πατέρων χεί-
 “ ρους φαίνεσθαι, οἱ τὴν Ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν· ἡμεῖς δὲ
 “ οὐδ’ ἡμῖν αὐτοῖς βεβαιοῦμεν αὐτὸ, τύραννον δὲ εἰσάμεν
 “ ἐγκαθεστάναι πόλιν, τοὺς δ’ ἐν μιᾷ μονάρχους ἀξιού-
 “ μεν καταλύειν. καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τριῶν τῶν
 10 “ μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας ἢ μαλα-

χα γε ὄντας] διαχωρισθέντας. 1. ἴστω] ὁ ἀκούων δηλονότι. 2. Φέ-
 ρουσαν] ἡμῖν δηλονότι. Ὁ καὶ λόγῳ] εἶπεν ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τῶν θη-
 λικῶν μεταβαίνειν εἰς τὸ οὐδέτερον, οἷον “ τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν,
 “ ἐφ’ ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐξεπέμποντο.” λέγει δὲ, ὅτι τὴν δουλείαν ὅλος τῶ
 λογισμῷ ἀμφιβάλλει, οἷον λογίσασθαι, τοῖς Πελοποννησίοις αἰσχροὺς. ὁ γὰρ
 ἐνδοιασμός λογισμοῦ ἐστὶ μερισμός. περιφραστικῶς οὖν εἴρηται, τῷ λόγῳ ἐν-
 δοιασθῆναι, οἷον τὸ λογίσασθαι ἡμᾶς καὶ ἐπὶ νῦν λαβεῖν τὴν δουλείαν.
 Ἐνδοιασθῆναι] εἰς ἀμφιβολίαν εἰσεῖν. 3. Ὑπὸ μιᾶς] τῆς τῶν Ἀθηναίων.
 4. Κακοπαθεῖν] δουλοῦσθαι. Ἐν ᾧ] ἐν τῷ κακοπαθεῖν. Ἡ δικαίως δο-
 κοῖμεν ἂν πάσχειν] οἱ γὰρ ἀμελοῦντες, καὶ μὴ ἐπεξερχόμενοι, δοκοῦσιν ἢ δι-
 καίως πάσχειν ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι. 7. Αὐτὸ] τουτέστι τὴν ἐλευθερίαν.
 8. Τοὺς δ’ ἐν μιᾷ] πόλει δηλονότι. Μονάρχους] τοὺς τυράννους φησὶ μονάρ-
 χους. 10. Ξυμφορῶν] ἐνταῦθα οὐ κείται κυρίως ἡ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορᾶν
 φησι τὴν κακίαν. ταῦτα δὲ λέγει τὸ τυραννεῖσθαι καὶ φέρειν τὴν τυραννίδα.
 τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως ποτὲ τάδε οὐκ ἀπήλλακται τῶν τριῶν μεγί-
 στων συμφορῶν. Ἡ μαλακίας] ὁ ἢ διαζευκτικός ἀντὶ τοῦ καί. Ὀμηρος

1. τῷ] τὸ B.g. τῷ K.
 ἴστε g.
 2. ἐνδοιασθῆναι C.
 3. ὑπὸ B.F.G.H.K.N.P.g. ce-
 teri ἀπὸ.
 4. ἂν] om. B.
 8. ἐγκαθιστάναι e.
 πόλει L.O.C. τὴν πόλιν K.P.
 9. οὐκ] om. e.

Τριῶν] Hanc amat formulam
 noster. v. c. 74, 76. III. c.
 40, 66. Proverb. xxv. 3. Lu-
 cret. V. Principio, maria ac ter-
 ras, coelumque tuere: Horum
 naturam triplicem, tria corpora,
 Memmi, Treis species tam dis-

similes, tria talia texta, Una dies
 dabit exitio. 1 Cor. xiii. 13. Νυνὶ
 δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ
 ΤΡΙΑ ΤΑΥΤΑ. Noster VI. 73.
 στρατηγὸν αὐτὸν τε εἶλοντο τὸν Ἐρ-
 μοκράτην καὶ Η. καὶ Σ. ΤΟΥΤΟΥΣ
 ΤΡΕΙΣ. Aristoph. Nub. Τὸ χάος
 τοῦτ’ καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτ-
 ταν, τρία ταυτί. Demosthenes de
 Coron. 344. Καίτοι τρία ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν
 ἐγκόμια δ&c. ἐν μὲν ἀνδρείας, ἕτερον
 δὲ, δικαιοσύνης, τρίτον δὲ, σωφροσύνης.
 WASS.

10. Ξυμφορῶν ἀπήλλακται A.B.
 C.F.G.H.K.N.c.e.g. Ξυμφορῶν οὐκ

"κίας ἢ ἀμελείας. οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες ταῦτα ἐπὶ
 "τὴν πλείστους δὴ βλάβασαν καταφρόνησιν κεχωρῆ-
 "κατε, ἢ ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλιν τὸ ἐναντίον ὄνομα
 "ἀφροσύνη μετωνόμασται. * τὰ μὲν οὖν προγεγενημένα
 "τί δεῖ μακρότερον, ἢ ἐς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει, αἰτιᾶ-5
 "σθαι; περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι
 "βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν· πάτριον γὰρ ἡμῖν
 "ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι· καὶ μὴ μεταβάλ-
 "λιν τὸ ἔθος, εἰ ἄρα πλούτῳ τε νῦν καὶ ἐξουσίᾳ ὀλίγον
 "προφέρετε (οὐ γὰρ δίκαιον, ἀ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτῆθη, τῇ 10
 "περιουσίᾳ ἀπολέσθαι), ἀλλὰ θαρσοῦντας ἰέναι κατὰ
 "πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον, τοῦ τε θεοῦ χρήσαντος καὶ αὐ-
 "τοῦ ὑποσχομένου ξυλλήψεσθαι, καὶ τῆς ἄλλης Ἑλ-
 "λάδος πάσης ξυναγωνιουμένης, τὰ μὲν φόβῳ, τὰ δὲ
 "ᾠφελείᾳ. σπονδὰς τε οὐ λύσετε πρότεροι, ἄς γε καὶ 15

ἢ νέος, ἢ παλαιός. (II. 14, 108.) 1. Οὐ γὰρ δὴ πεφευγότες] οὐ δύνα-
 σθε, φησὶν, εἰπεῖν ὅτι οὐ διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ
 διὰ καταφρόνησιν, ὅ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ ὅσον ἰπερφρονεῖν. ἢ γὰρ
 κατὰ πρόθεσιν ἐπίτασιν ἐνταῦθα σημαίνει. Ταῦτα] τὰ τρία. 2. Κα-
 ταφρόνησιν] ὅτι τὴν καταφρόνησιν ἀφροσύνη λέγει. 7. Βοηθοῦντας] τὸ ἐξῆς
 αὐτῶς ἐπὲρ δὲ τῶν μελλόντων δεῖ τοῖς παροῦσι πράγμασι βοηθοῦντας ἐπιτα-
 λαιπωρεῖν, τούτεστι προσθεῖναι τοῖς πόνους. 9. Ἐξουσίᾳ] δυνάμει. 10. Προ-
 φέρετε] ἰπερφέρετε τῶν ἄλλων. Ἄ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτῆθη] ἐπ' ἀπορίας κινη-
 θέντες ἐκτῆσάμεθα. οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπαρότεροι.
 13. Ξυλλήψεσθαι] βοηθήσειν. 14. Τὰ μὲν φόβῳ] ἵνα μὴ δουλωθῇ.

ἀπῆλλακται ceteri.

1. ἢ ἀμελείας ἢ μαλακίας G.
αὐτὰ C.L.O.I.

2. Καταφρόνησιν] Suidas expo-
nit φρόνησιν, et Scholia corradiit.
WASS.

7. ἡμῖν A.B.F.H.

9. οὖν] om. d.

ὀλίγων A.B.F.c.h. ὀλίγῳ i.

10. ἐκτῆσθη b.i.

11. περιουσίᾳ] ἀπυουσίᾳ A.B.G.

h. ἀπλουσίᾳ, et a correctore εὐ-
πλουσίᾳ K.

ἀπολέσαι g.

θαρσοῦντες B.C.f.

14. πάσης A.B.F.G.H.K.c.f.g.
h.i.

ξυναγωνιζομένοις O. ξυναγωνιζο-
μένης c.

15. τε] δὲ c.

γε] τε L.O.e.

“ ὁ θεὸς κελεύων πολεμεῖν νομίζει παραβεβάσθαι, ἢ δι-
 “ κημέναις δὲ μᾶλλον βοηθήσετε· λύουσι γὰρ οὐχ οἱ
 “ ἀμυνόμενοι, ἀλλ’ οἱ πρότεροι ἐπιόντες. * ὥστε παντα- 124.
 “ χόθεν καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ ἡμῶν τάδε
 5 “ κοινῇ παραινοῦντων, εἴπερ βεβαιότατον τὸ ταῦτα συμ-
 “ φέροντα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις εἶναι, μὴ μέλλετε
 “ Ποτιδαιαίταις τε ποιεῖσθαι τιμωρίαν, οὔσι Δαριεῦσι
 “ καὶ ὑπὸ Ἴωνων πολιορκουμένοις, οὔ πρότερον ἢν τούνα-
 “ τιον, καὶ τῶν ἄλλων μετελθεῖν τὴν ἐλευθερίαν. ὡς οὐ-
 10 “ κέτι ἐνδέχεται περιμένοντας τοὺς μὲν ἤδη βλάπτεσθαι,
 “ τοὺς δ’ εἰ γνωσθησόμεθα ξυνηλθόντες μὲν ἀμύνεσθαι
 “ δὲ οὐ τολμῶντες, μὴ πολὺ ὕστερον τὸ αὐτὸ πάσχειν·
 “ ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ’ ἀνάγκην ἀφίχθαι, ᾧ ἄνδρες ξύμ-
 “ μαχοι, καὶ ἅμα τάδε ἄριστα λέγεσθαι, ψηφίσασθε
 15 “ τὸν πόλεμον, μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν, τῆς δ’

1. Παραβεβάσθαι] ἀθετηθῆναι τὰς σπονδὰς ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων. 3. Οἱ πρότεροι ἐπιόντες] οἱ ἄρξαντες ἀδίκων χειρῶν. Πανταχόθεν] ἀπὸ πολλῶν ἀφορμῶν. 5. Εἴπερ βεβαιότατον] λείπει τὸ δοκεῖ, ἢ ἢ, εἴπερ δοκεῖ. 7. Τιμωρίαν] βοήθειαν. 8. Ὑπὸ Ἴωνων] διαβέβληται γὰρ τὸ ὄνομα τῶν Ἴωνων εἰς μαλακίαν· τῶν δὲ Δαριέων ἐπὶ ἀνδρεία δοξάζεται. 9. Καὶ τῶν ἄλλων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ μέλλετε. Μετελθεῖν] ἀντὶ τοῦ ἀνασάσασθαι. Ὡς οὐκέτι] τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ γάρ, ἢ ἢ, οὐκέτι γὰρ ἐνδέχεται. Ὅμηρος· ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς. (II. 10, 173.) τὸ δὲ περιμένοντας ἀντὶ τοῦ περιμενόντων. 10. Τοὺς μὲν] λείπει ἡμῶν. 14. Τάδε ἄριστα] ἃ εἵπομεν δηλοῦσι. 15. Τὸ

1. νομίζειν C.c.
 Παραβεβάσθαι] Suidas, παρα-
 βεβάσθαι τὰς σπονδὰς, τὸ παθητικὸν
 τοῦ παραβεβηκέναι. πάνυ ἀκολουθῶς
 Θουκυδίδης. DUK.
 ἠδικημένους d.
 3. ἀμυνόμενοι K.
 πρότερον Q.
 4. ὑπάρχον] om. C.
 ἡμῖν K.N.g.
 τάδε κοινῇ A.B.F.G.H.K.Q.c.
 f.g.h. vulgo κοινῇ τάδε.
 5. τὸ] τε K.
 ταυτὰ γρ. A.

6. Ἰδιώταις] Huc fortassis re-
 spexit Suidas h. v. Ἰδιῶται, ἀντὶ
 τοῦ πολῖται. οὕτως Θουκυδίδης. DUK.
 7. τε] δὲ c.
 9. τὴν] om. K.
 12. οὐ τολμῶντες] ἀτολμῶντες C.
 K.L.M.O.P.b.e. ἀτολμοῦντες re-
 cens F.
 13. ἐπ’] ἐς vel εἰς F.H.K.O.f.
 om. B.g.h. cum ipso ἀνάγκην.
 14. ψηφ. τὸν A.B.C.F.H.L.M.
 N.O.P.b.c.f.g.h.i. vulgo ψηφ. δὴ
 τὸν.

*if you read the
 the fact that those
 they are cited but by
 for states and in mind
 also is most
 certain: also
 read τὰ ὑπὸ Ἰῶ
 Sallust. idem velle
 idem velle, ea dem
 form est amicitia*

“ ἀπ’ αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες· ἐκ πο-
 “ λέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαιούται, ἀφ’ ἡσυχίας
 “ δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον. καὶ τὴν κα-
 “ θεστηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον ἡγησάμενοι
 “ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως καθεστάναι, ὥστε τῶν μὲν ἤδη ἀρ- 5
 “ χεῖν τῶν δὲ διανοεῖσθαι, παραστησώμεθα ἐπελθόντες,
 “ καὶ αὐτοὶ ἀκινδύνως τὸ λοιπὸν οἰκῶμεν, καὶ τοὺς νῦν
 “ δεδουλωμένους Ἑλληνας ἐλευθερώσωμεν.” Τοιαῦτα οἱ
 Κορίνθιοι εἶπον.

125.
 Rogatis sin-
 gulis, cum
 plerorum-
 que calculi
 bellum ge-
 rendum os-
 tenderent,
 decretum
 est, ut quis-
 que neces-

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ ἀφ’ ἀπάντων ἤκουσαν 10
 γνώμην, ψῆφον ἐπήγαγον τοῖς ζυμμάχοις ἀπασιν, ὅσοι
 παρῆσαν, ἐξῆς, καὶ μείζονι καὶ ἐλάσσονι πόλει· καὶ τὸ
 πλῆθος ἐψηφίσαντο πολεμεῖν. δεδογμένον δὲ αὐτοῖς εὐ-
 θυς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκευοῖς οὖσιν, ἐκπο-
 ρίζεσθαι δὲ ἐδόκει ἐκάστοις ἀ προσφορὰ ἦν, καὶ μὴ εἶναι 15

αὐτικά δεινόν] τὸ πρὸς ὀλίγον γινόμενον ἐκ τοῦ πολέμου. 1. Ἀπ’ αὐτοῦ] τοῦ πολέμου. Διὰ πλείονος] χρόνου. 3. Καθεστηκυῖαν] γεγονουῖαν. 4. Πόλιν τύραννον] τὰς Ἀθήνας λέγει. τὸ δὲ ἐξῆς, πόλιν τύραννον παραστησάμεθα. πλεονάζει τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα, ἵνα μᾶλλον παροξύνῃ. 5. Ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως] κατὰ πάντων. 6. Διανοεῖσθαι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἀρχεῖν. Παραστησώμεθα] δουλασώμεθα. 11. Γνώμην] ἀπάσιν. Ψῆφον ἐπήγαγον] ψῆφον, νῦν σκέψιν. δῆλον δὲ ὅτι τισὶ δοκεῖ καὶ τισὶν οὐ. 12. Ἐξῆς] κατὰ τάξιν. Καὶ τὸ πλῆθος] τὸ πλῆθος τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. 14. Ἀδύνατα] ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. Ἐκπορίζεσθαι] ἐκ τινος πόρου

1. Ἐκ πολέμου—ἀκίνδυνον] Sto-
 bæus pag. 360. Wass.

2. μᾶλλον] om. G. post βε-
 βαιούται ponit e.

5. ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι e.

6. παραστησώμεθα B.C.I.
 ἰπεξελθόντες Q.

7. αὐτοὶ ἀκινδύνως A.B.F.H.N.
 g.h. ceteri αὐτοὶ τε ἀκινδύνως.

8. ταῦτα F.H. quod seque-
 batur μὲν, omisi cum A.B.F.H.
 N.c.f.g.h.

13. ἐψηφίσαντο i.

δεδογμένου L.O.P.

Δεδογμένον] Perperam quidam
 libri δεδογμένου, ex ignoratione
 Atticismi; de quo Budæus in
 Commentar. H. Steph. Append.
 ad Thesaur. pag. 160. et Came-
 rar. ad Act. Apost. ii. 29. Sic
 cap. præced. καλῶς ὑπάρχον ἡμῖν
 πολεμεῖν, cap. 120. εὐ δὲ παρασχόν.
 Nec melius corrector Codicis
 Græv. mox ἀδύνατον, pro ἀδύνατα.
 Vid. ad cap. 1. Duk.

14. ἦν] om. e.

15. ἐκάστοις] om. g.

μέλλησιν. ὅμως δὲ καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς μὲν
οὐ διετρίβη, ἔλασπον δὲ, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν
καὶ τὸν πόλεμον ἀρασθαι φανερώς. * ἐν τούτῳ δὲ ἔπρε-
βεύοντο τῷ χρόνῳ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήματα ποι-
5 ούμενοι, ὅπως σφίσιςιν ὅτι μεγίστη πρόφασις εἶη τοῦ πο-
λεμεῖν, ἣν μὴ τι ἐσακούωσι. καὶ πρῶτον μὲν πρέσβεις
πέμφαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους
τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ· τὸ δὲ ἄγος ἦν τοιούδε. Κύλων
ἦν Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τῶν πάλαι εὐγενῆς τε
καὶ ἀγαθῆς ἀρετῆς ἄνθρωπος.

saria ad bel-
lum sine
mora com-
pararet.
126.
Interea per
legatos ac-
cusabant
Athenien-
ses (quo
gravior ip-
sis, nihil a-
gentibus,
caussa belli
esset) pri-
mum de pi-
aculo in

λαμβάνειν. 1. Μέλλησιν] ἀναβολήν. Καθισταμένοις] παρασκευαζόμε-
νοις. 4. Ἐγκλήματα ποιούμενοι] ἐγκαλοῦντες. 8. Τὸ ἄγος ἐλαύνειν
τῆς θεοῦ] τοὺς τὸ ἄγος δράσαντας τῆς θεοῦ, τῆς Ἀθηνᾶς. Κύλων ἦν] τὸ
διήγημα τὸ κατὰ τὸν Κύλωνα θαυμάζει σφόδρα ὁ τεχνογράφος, καὶ συμ-
βουλεύει ἐπιμελέστατα αὐτὸ ἐκμαθεῖν τοὺς νέους, ἵνα μιμήσωνται. Ὅτι τοῦ
διηγήματος τοῦ κατὰ τὸν Κύλωνα τὴν σαφήνειάν τινες θαυμάσαντες, εἶπον
ὅτι λέων ἐγέλασεν ἐνταῦθα, λέγοντες περὶ Θαυκιδίδου. Ὅτι τὰ κατὰ Κύ-

1. μέλλησιν d.e.
2. δὲ] γὰρ Q.
5. τοῦ] τοῦτο H.
6. τι] τινες B.
ἐσακούωσι F.H.I.L.O.P.Q. ἀ-
κούωσι B.

8. ἐλαύνειν] ἐκβαλεῖν c.
τῆς] τοῦ B.L.O.

Κύλων ἦν] Vide Herodotum l.
5. c. 71. Meursii Solonem, et
Marsham Chronicon. HUDS.

9. Ὀλυμπ. ἀνὴρ ἀθηναῖος A.B.F.
G.H.K.c.f.g.h.i. ceteri ἀθηναῖος
ἀνὴρ Ὀλυμπ.

Ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης] Retulit et-
iam Diauli coronam Olympiade
35. si fides est Olympionicarum
recensioni. Sed mirum est, quod
in eadem recensione ponitur O-
lympiade 49. eundem Cylonem
acropolin Athenarum occupa-
visse. Non est tamen impossi-
bile; nam cursus victoria juveni
maxime convenit; acropolis oc-

cupatio, licet non videatur con-
venire homini sexagenario, ut
nec nuptiæ cum Megaclis filia,
non est tamen ἀσύστατον. Pal-
merius Exercitat. pag. 47. HUDS.
Tangit historiam hanc Laërt. in
Epimenide, et Hesyech. in Κύ-
λώνιον, apud quem paulo supra
pro Κυλλὰς τις, leg. Κυλλαστίς. Sic
enim Cod. Lambeth. apud He-
rodotum II. 77. Baroc. Κολλή-
στις, ut in contextu. Idem et
Suidas in ἄγος, qui περιψ. οἱ Λ.
πρέσβεις legit. Vid. Pausan. l. 28.
Plutarch. Solone p. 84. Victor
fuisse videtur Olymp. XXXV.
A. M. 3310. Ἀρχοντος Δαμασίου.
Vid. etiam de eo Herodot. V.
71. Mox Marg. et Cam. bene
Μεγαρέως ἀνδρὸς Θεαγένοους θυγα-
τέρα. WASS. De Cylone add.
Schol. Aristoph. Equit. v. 443.
Duk.

Minervam
commisso.
Per hanc
occasionem
Auctor ex-
ponit Cylo-
nis conatum
arce Athe-
narum po-
tendi, et
fortunam
eorum, qui
eum seque-
bantur.

καὶ δυνατός· ἐγεγαμήκει δὲ θυγατέρα Θεαγένους, Με-
γαρέως ἀνδρὸς ὃς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει Μεγά-
ρων. χρωμένω δὲ τῷ Κύλωνι ἐν Δελφοῖς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς
ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ καταλαβεῖν τὴν Ἀθη-
ναίων ἀκρόπολιν. ὁ δὲ παρὰ τε τοῦ Θεαγένους δύναμιν 5
λαβὼν καὶ τοὺς φίλους ἀναπέειπας, ἐπειδὴ ἐπῆλθεν Ὀ-
λύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν
ὡς ἐπὶ τυραννίδι, νομίσας ἑορτήν τε τοῦ Διὸς μεγίστην
εἶναι, καὶ ἑαυτῷ τι προσήκειν Ὀλύμπια νενικηκότι. εἰ
δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλοθί που ἡ μεγίστη ἑορτὴ εἴρητο, 10
οὔτε ἐκείνος ἔτι κατενόησε τό τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλου· ἔστι
γὰρ καὶ Ἀθηναίους Διάσια, ἀ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μει-

λωνα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης. 1. Δυνατός] πλούσιος.
3. Χρωμένω] περὶ τυραννίδος δηλονότι, ὡς ἐκ τῆς ἀποκρίσεως δεῖκνυται τῆς
τοῦ θεοῦ. 5. Ἀκρόπολιν] ταύτην γὰρ κατέλαβον οἱ τυραννίδος ἐρῶντες.
7. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] ταῦτο προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἔστιν Ὀλύμπια καὶ ἐν
Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις. 8. Ἐπὶ τυραννίδι] ὡς τυραννήσαν. 9. εἰ δὲ
ἐν τῇ Ἀττικῇ] ἐκ τούτου δηλοῦται σαφῶς, ὅτι περὶ τῆς τῶν Διασίων τὸ
μαντεῖον ἔλεγε. 12. Καὶ Ἀθηναίους] καὶ παρ' Ἀθηναίους. Διάσια] ἦν καὶ

1. διαγένους L.O.
2. μεγάρων] μεγαρέων K.N.i.
4. ἐν τῇ] τῇ om. C.G.K.L.N.
- P.Q.c.d.e.f.
- τῆν] τῶν B.c.g.h.
5. τε] om. N.i.
6. ἐπῆλθον C.F.H.I.Q.g.h.
7. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] Nam et
alibi agebantur, ut hic Scholias-
tae, et Spanhem. ad Morell.
Ep. I. pag. 14. 82. et Ep. V.
pag. 303. Sed pro Thucydide,
quem hoc scribere dicit, ponen-
dum est nomen Scholiastæ.
Duk.

9. τι] om. L.O.P.
12. καὶ] om. C.L.O.e.
- μειλιχείου K.
- Μειλιχίου] Jovis Μειλιχίου cre-
bra est apud Veteres mentio.

Ad hunc locum pertinent, quæ
Schol. Aristoph. Nubib. 407. et
ex eo Suidas, habet: Διάσια Ἀ-
θήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διός.
Nec Athenis solum, sed alibi quoque
cultum fuisse Jovem Μειλιχίον
constat ex iis, quæ in Histor.
Deor. Syntagm. II. conguessit
Giraldus. Sed et aliis Diis idem
cognomen tribuitur, de quo vid.
Brod. ad Anthol. Græc. I. 1. 4.
Apollonius Acharnensis, Gram-
maticus opinor, apud Schol. A-
ristoph. l. d. Diasia a die festo
Jovis Milichii diversa esse dice-
bat. Quas hujus sententiæ rati-
ones habuerit, non addit Scho-
liastes. Sed ego in his rebus
Thucydidi tutius, quam Apollo-
nio illi, credi arbitrator. Duk.

λιχίου μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ἣ πανθημεῖ θύουσι, πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια· δεκῶν δὲ ὀρθῶς γιγνώσκειν ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι

ἔλεγεν Ἰσως ὁ θεὸς ἑορτήν. 1. Πανθημεῖ] πανθημεῖ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοί. 2. Ἱερεῖα] πρόβατα. Θύματα] τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφᾶς τετυπωμένα ἔθου. 3. Ὀρθῶς γιγνώσκειν] ἀπλανῶς νοεῖν, τὸν χρησμὸν δηλονότι. Τῷ ἔργῳ] τῇ τυραννίδι.

1. Ἐν ἣ πανθημεῖ θύουσι—ἐπιχώρια] Pollux I. 26. et Scholiastes hunc locum aliter legisse videntur Hemsterhusio ad Luc. Tim. 7. p. 114. ἐν ἣ πανθημεῖ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀγὰρ δὲ θύματα ἐπιχώρια. GOTTL.

2. οὐχ ἱερεῖα μόνον ἀλλὰ καὶ θύματα codex Giraldi Hist. deor. syntagm. 2.

Οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα] Vid. Kühnium ad Polluc. I. 26. WASS. Castellanus in lib. de Festis Græc. de Diasiis agens non obscure significat, sibi falsum videri, quod hic scribit Thucyd. in Diasiis non immolatas fuisse hostias animales. Hoc primum putat ostendi e Xenoph. extremo Lib. VII. Ἀναβ. ubi scriptum est, Athenienses Jovi Milichio more patrio victimas ἔλοκαντεῖν, et Xenophontem ex hoc more Deo illi solidos porcos cremasse. Verum Thucydides de Diasiis Jovis Milichii, quæ Athenis agebantur, non de omnibus illius sacris, quæ vel Athenis, vel alibi fiebant, loquitur. Nec ex eo, quod illi aliis locis ac temporibus hostiæ mactabantur, sequitur, idem in Diasiis factum fuisse. Deinde profert locum Aristophanis, qui Nubib. 407. Strepsiadem inducit dicentem, Διασίσιον ἄπτων γαστέρα τοῖς συγενέσι, et ex eo conficit, Athenienses Jovi Milichio Diasiis non tantum libamentis fecisse, sed

victimam quoque immolasse videri. Sed non firma est hæc argumentatio: Strepsiades propinquos suos Diasiis convivio excepit, iisque ventrem assum adposuit; Ergo Diasiis Jovi Milichio ἱερεῖα et victimæ immolabantur. Nec est, quod quis dicat, veteres post rem divinam convivia de partibus victimarum instruere, et cognatos amicosque ad ea vocare solitos fuisse. Neque enim ideo adfirmari potest, omnes, qui diebus festis convivia agitabant, vel ipsos iis diebus sacra fecisse, vel convivia illa de partibus victimarum adparasse. Ne dicam, nihil obstare, quo minus iisdem illis Diasiis, quamquam ea præcipue Jovi Milichio sacra erant, tamen etiam aliis Diis sacra hostiis fieri potuerint. Suidas quidem in Διὸς κῶδιον memorat, pelles victimarum Jovi Μειλίχίῳ et Κτησίῳ immolatarum, quas ad sacra quædam adhibebant Athenienses. Sed non dicit, victimas illas Diasiis immolatas fuisse. Itaque, nisi hoc disertioribus idoneorum scriptorum testimoniis demonstratum fuerit, non possum adsentiri Castellano, nec unum Codicem Thucydideum, quem sibi inspectum esse testatur Giraldus l. d. tot aliis, qui omnes in receptam scripturam conspiciant, præferre. DUK.

αισθόμενοι ἐβοήθησάν τε πανδημῆι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπ' αὐ-
 τοὺς, καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν. χρόνου δὲ ἐπι-
 γιγνομένου οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ προσεδρεία ἀπῆλ-
 θον οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα ἄρχουσι τὴν φυ-
 λακὴν καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι, ἧ ἂν ἀρίστα 5
 διαγιγνώσκωσι· τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ
 ἐννέα ἄρχοντες ἔπρασσον. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κύλωνος πο-
 λιορκούμενοι φλαύρας εἶχον σίτου τε καὶ ὕδατος ἀπορία.
 ὁ μὲν οὖν Κύλων καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκιδιδράσκουσιν·
 οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἐπιέζοντο καὶ τινες καὶ ἀπέθνησκον ὑπὸ 10
 τοῦ λιμοῦ, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἰκέται τὸν ἐν τῇ
 ἀκροπόλει. ἀναστήσαντες δὲ αὐτοὺς οἱ τῶν Ἀθηναίων

1. Αἰσθόμενοι] αἴσθησιν τοῦ πράγματος λαβόντες. Ἐπ' αὐτοὺς] κατ' αὐ-
 τῶν. 5. Αὐτοκράτορσιν] αὐτεξουσίαις οὔσι. Διαθεῖναι] οἰκονομῆσαι. Ἡ
 ἂν] τὸ ἧ ἀντὶ τοῦ ὡς ἂν. 8. Φλαύρας] ἀσθενῶς. 10. Ἐπιέζοντο] ἐτα-
 λαιπώρου. 11. Καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν] ἑαυτοὺς δηλονότι παρὰ τὸν βω-
 μόν. τὸ δὲ καθίζουσιν ἀπὸ τοῦ καθίζω. καθέζονται δὲ ἀπὸ τοῦ καθέζομαι.
 12. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὴν

1. τε] om. N.
 2. ἐγγιγνομένου C.I.L.O.P.e. ἐπι-
 γενομένου G.c.
 3. οἱ] om. Q.
 προσεδρεία P.Q.c.
 4. οἱ πολλοὶ] om. N.
 φυλακὴν καὶ A.B.F.H.K.e.f.g.
 h.i. ceteri φυλακὴν τε καὶ.
 5. Αὐτοκράτορσιν] Spanhemius,
 quantum ex iis intelligere pos-
 sum, quæ de significatione hujus
 vocabuli Dissertat. VII. de Usu
 et Præstant. Numismat. pag.
 444. disserit, videtur putasse eos
 ἀνιπευθύνους fuisse. Sed Perizon.
 ad Ælian. V. Var. Hist. 13. po-
 pulo ἐπιευθύνους fuisse scribit, et
 ibidem ostendit, Thucydidem
 ideo τότε dicere, quod res deinde
 aliter se habuit, potestate Ar-
 chontum a Solone multis par-
 tibus imminuta. Duk.

6. διαγιγνώσκουσι C.K.O.e.
 7. δὲ] τε K.
 κύλωνος] χειμῶνος i.
 9. ὁ post καὶ om. K.
 αὐτοῦ] om. C.L.O.P.e.
 Ἐκιδιδράσκουσιν] De Cylone i-
 dem prodit Schol. Aristoph. E-
 quit. 443. Et Thucydidi potius
 fidem habendam puto, quam
 Suidæ in Κυλώνειον ἄγος scriben-
 ti, eum, quum in templum Fu-
 riarum fugisset, inde abstractum
 et interfectum esse. Duk.
 10. τ. καὶ] καὶ om. H.q.
 ἀπὸ C.L.e.
 11. τὸν] τῶν C.
 12. Ἀναστήσαντες—αὐτοὺς οἱ
 τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] Vid.
 Valckenar. ad Herodot. 5, 71.
 p. 407.
 δὲ] om. A.

ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, ὡς ἑώραν ἀποθνήσκοντας
 ἐν τῷ ἱερῷ, ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόν-
 τες ἀπέκτειναν· καθεζομένους δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν σε-
 μνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. καὶ
 5 ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκείνοί τε ἐκα-
 λούντο καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. ἤλασαν μὲν οὖν καὶ
 οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγεῖς τούτους, ἤλασε δὲ καὶ Κλεο-
 μένης ὁ Λακεδαιμόνιος ὕστερον μετὰ Ἀθηναίων στασια-
 ζόντων, τοὺς τε ζῶντας ἐλαύνοντες, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ
 10 ὄστα ἀνελόντες ἐξέβαλον· κατῆλθον μὲντοι ὕστερον, καὶ

ἐπιτροπὴν τῆς φυλακῆς. 3. Τῶν σεμνῶν θεῶν] τῶν Ἐρινυῶν, κατὰ ἀντί-
 φρασιν ἃς μετὰ τὸν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου ἰδρύ-
 σαντο, ἵνα πολλῆς τιμῆς τύχωσιν. 7. ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης] βασιλεὺς
 Λακεδαιμονίων, οὗ μύθηται Ἡρόδοτος (5, 70). ἀμφίβωλον, πρότερον ἤλασε
 μετὰ τῶν στασιαζόντων Ἀθηναίων, τουτέστι καὶ τοὺς στασιαζόντας, ἧ
 ἤλασε μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἐστασίαζον, ἵνα μὴ ᾧσιν ἐν τῇ πόλει οἱ ἀλι-
 τήριοι ὅπερ ἄμεινον. 10. Κατῆλθον] οἱ φυγαδευθέντες.

1. ἐπιτρεφάμενοι d.

Ἐπιτετραμμένοι] Homer. Ὡ λαοὶ
 τ' ἐπιτετράφαται. WASS.

2. ποιήσωσιν e.

3. Σεμνῶν θεῶν] Εὐμένιδες a Si-
 cyoniis, σεμναὶ θεαὶ ab Athenien-
 sibus dicebantur, teste Pausania
 in Corinthiacis. Antiqui (ut in-
 quit Helladius in Chrestomathia)
 solliciti fuerunt, ne male
 ominosa dicerent, ideo Ἐρινύας
 Eumenides vel venerandas deas,
 μῦσος sceleratum vocabant ἄγρος.
 Sed Grammatici illa per Anti-
 phrasin nominant. Vide Meur-
 siii Attic. Lect. l. 4. c. 1. HUDS.

4. θεῶν ἐν om. L.O.P. ἐν om. C.
 ἀπεχρήσαντο C.e.

Διεχρήσαντο] Suidas in ἀνεχρή-
 σαντο. Hesych. WASS. Suidas,
 ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν. οὕτω Θου-
 κιδίδης. Sed v. ibi Kuster. DUK.

5. Ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι] Vid.

Herodot. Plut. Schol. Aristoph.
 locis dd. et Pausan. et Achaicor.
 XXV. Notandum esse, quod
 etiam posteri eorum sic fuerint
 dicti, monet Spanhem. Dissert.
 IX. de Præst. et Usu Numism.
 p. 670. Et hinc Aristoph. Equit.
 443. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φημί
 γεγονέναι τῆς θεοῦ. Quæ mox de
 Cleomene dicit, ea pluribus ex-
 sequitur Herodot. V. 70. seqq.
 De ossibus mortuorum extra
 fines ejectis Plutarch. in Solone.
 DUK.

ἀλιτήριοι C.

6. ἐκείνου C.

7. οἱ] om. A.

καὶ] om. b.

9. Τῶν τεθ.—ἐξέβαλον] Th.
 Magister semel tantum in ἀνεί-
 λεν. WASS.

10. ἐξέβαλλον A.B.F.H.h.i. ἐ-
 ξέλαβον I.

127. Hoc piaculum Lacedaemonii Atheniensibus exprobrabant non solum deorum causa, sed multo etiam magis, ut Periclem, ad quem illud piaculum a matre pertinebat, et qui tum Atheniensis contra Peloponnesios incitabat, si non depellerent loco, tamen suis odiosum redderent.
128-133. Contra A-

τὸ γένος αὐτῶν ἔστιν ἔτι ἐν τῇ πόλει. * τοῦτο δὴ τὸ ἄγος οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλαύνειν ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωροῦντες, εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππου προσεχόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν μητέρα, καὶ νομίζοντες ἐκπεσόντος αὐτοῦ ῥᾶον σφίσι προχωρεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. οὐ μέντοι τοσοῦτον ἠλπίζον παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, ὅσον διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου Ἰσχυροφάν τὸ μέρος ἔσται ὁ πόλεμος. ὦν γὰρ δυνατώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ ἄγων τὴν πολιτείαν, ἠγαντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ οὐκ εἶα ὑπέικειν ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ὄρμα τοὺς Ἀθηναίους.

Ἀντεκέλευον δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Λακεδαιμονίους τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος ἐλαύνειν. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντές ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν εἰλώτων ἰκέτας, ἀπαγαγόντες διέφθειραν· δι' 15

2. Ἐκέλευον ἐλαύνειν] μετὰ τὸν Κλεομένην. 3. Προσεχόμενον] ἔνοχον ὄντα. 4. Αὐτῷ] τῷ ἄγει. Κατὰ τὴν μητέρα] κατὰ τὸ γένος τὸ μητρῶον. 6. Τοῦτο] τὸ ἐκβληθῆναι. 7. Αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ. συνέβαινε γὰρ αὐτῷ μὴ πιστεύεσθαι στρατηγίαν τοιοῦτω ὄντι. 8. Τὴν ἐκείνου Ἰσχυροφάν] τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν. καὶ ἐν τῇ δημηγορίᾳ “καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τῶνδε τριῶν τῶν μεγίστων Ἰσχυροφῶν “ἀπῆλλακται.” ἦτοι κακιῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις κακίαι πάντως εἰσὶ. καὶ πρῶτον ἐν τῇ δημηγορίᾳ Περικλέους Ἰσχυροφῶν τὰς ἀποτυχίας εἶρηκεν· ἐνδέχεται γὰρ τὰς Ἰσχυροφῶν τῶν πραγμάτων οὐχ ἦσσαν ἀμαθῶς χαρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλως. Διὰ τὸ ἄγος, τοῦτέστι διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἑναγῆ. 9. Τῶν καθ' ἑαυτὸν] τῶν ὄντων κατὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. 13. Ἀπὸ Ταινάρου] Ταίναρον

1. ἔστιν ἔτι A.B.F.G.H.K.Q. g.h. ἔστιν, omisso ἔτι, c.f.i. ἔτι ἔστιν vulgo.

2. ἐκέλευον ἐλαύνειν C.F.H.K. L.O.P.c.e.f.i.

ταῖς θεοῖς δῆθεν L.O.P.

3. δὲ] δὲ καὶ N. τε L.O.f. om. K.i.

τὸν] τοῦ P.

προσερχόμενον G.N.c.

5. προχωρεῖν A.B.C.F.H.I.K.

L. N. O. P. b. c. d. e. f. g. h. i. vulgo προχωρήσειν.

9. ἑαυτοῦ h.

πόλιν K.

13. τὸ] om. d.

ἀπὸ τοῦ ταινάρου d.

ἄγος—ταινάρου] om. H.

15. εἰλώτων ἰκέτας A.B.C.F.G. H.K.N.e.f.g.h.i. vulgo εἰλώτων τοὺς ἰκέτας.

ὁ δὴ καὶ σφίσιν αὐτοῖς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμὸν γε-
 νέσθαι ἐν Σπάρτῃ. ἐκέλευον δὲ καὶ τὸ τῆς Χαλκιοίκου
 ἄγος ἐλαύνειν αὐτούς· ἐγένετο δὲ τοιοῦδε. ἐπειδὴ Παν-
 σαΐας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶτον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ
 5 Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ
 κριθεὶς ὑπ' αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν οὐ-
 κέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς τριήρη λαβὼν Ἑρμιονίδα
 ἄνευ Λακεδαιμονίων ἀφικνεῖται ἐς Ἑλλήσποντον. τῷ μὲν
 10 λόγῳ ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ πρὸς
 βασιλέα πράγματα πράσσειν, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον
 ἐπεχείρησεν, ἐφίεμενος Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. εὐεργεσίαν δὲ
 ἀπὸ τοῦδε πρῶτον ἐς βασιλέα κατέθετο, καὶ τοῦ παντὸς
 πράγματος ἀρχὴν ἐποίησάτο· Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ
 15 προτέρᾳ παρουσίᾳ μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν (εἵ-
 χον δὲ Μῆδοι αὐτὸ καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες καὶ
 ζυγγενεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τούτους οὓς ἐλα-
 βεν ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλλων ζυμμάχων,

thenienses
 duplex pia-
 culum Lacedaemoniis
 exprobrant,
 alterum de
 Helotibus
 ex templo
 Neptuni
 Tænarii vi
 depulsis et
 necatis, al-
 terum de
 Pausania,
 ex templo
 Chalciaeci
 elato, con-
 tractum.
 Quo loco et
 proditio il-
 lius viri,
 pugna Pla-
 taensi im-
 primis cla-
 ri, et Lacedaemonio-
 rum in ea
 ulciscenda
 severitas co-
 piosius ex-
 plicatur, us-
 que ad cap.
 134, 135.

ἀκρωτήριον Λακανικῆς, ἱερὸν Ποσειδῶνος. 1. Νομίζουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι. 2. Χαλκιοίκου ἄγος] Χαλκίοκος ἢ Ἀθηναῖ ἐν Σπάρτῃ, ἢ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι, ἢ διὰ τὸ τοῖς Χαλκιδεῖς τοῖς ἐξ Εἰβορίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι. 6. Ἰπ' αὐτῶν] τῶν Σπαρτιατῶν. 7. Ἐξεπέμφθη] εἰς ἀρχὴν τοῦ Ἑλλησποντοῦ. Αὐτὸς] Πανσαΐας. Ἑρμιονίδα] ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακανικῆς. 9. Τὰ πρὸς βασιλέα] βουλόμενος δηλονότι τὰ τοῦ βασιλέως πράγματα ποιεῖν· ἐμήδιζε γὰρ. 12. Ἀπὸ τοῦδε] ἀπὸ τούτου τοῦ ἐπιφερομένου, περὶ Βυζαντίου δηλονότι. 14. Μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου] ἐνταῦθα τὰ περὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας διηγεῖται. 15. Προσήκοντες] διαφορὰ

1. De hoc terræ motu vid. Pausan. VII. 25. Duk. σεισμὸν] v. Suidam in ἀπέσπασε Ælian. V. H. VII. 7. Pausan. Messen. 24. et Ach. VII. 25. WASS. not. MS.
 2. ἐν τῇ σπάρτῃ L.O.P.e. καὶ] om. K.
 6. μὲν οὖν οὐκέτι G.
 8. τῷ μὲν—πόλεμον] om. C.
 10. quod vulgo post πράγματα legitur βουλόμενος, ante τὰ πο-

nunt C.L.O.P.Q.e. om. A.B.F. H.K.N.c.d.f.g.
 11. ἐνεχείρησεν A.B.F.H.N.h. ἐπεχείρησεν K.
 ἑλλήνων f.
 12. κατέθετο C.
 13. γὰρ] δὲ L.
 15. δὲ καὶ μῆδοι P.
 16. οἱ] omitendum fortasse hoc pronomen.
 ἔλαβον B.

τῷ δὲ λόγῳ ἀπέδρασαν αὐτόν. ἔπρασσε δὲ ταῦτα μετὰ
 Γογγύλου τοῦ Ἐρετρίεως, ὥπερ ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον
 καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. ἔπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν
 Γόγγυλον φέροντα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε ἐν αὐτῇ,
 ὡς ὕστερον ἀνευρέθη, “ Πausanías ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης 5
 “ τούσδε τέ σοι χαρίζεσθαι βουλόμενος ἀποπέμπει δορί
 “ ἐλῶν, καὶ γνώμην ποιῶμαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα
 “ τε τὴν σὴν γῆμαι καὶ σοὶ Σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην
 “ Ἑλλάδα ὑποχείριον ποιῆσαι. δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι
 “ ταῦτα πράξαι μετὰ σοῦ βουλευόμενος. εἰ οὖν τί σε 10
 “ τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν,
 “ δι’ οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα.” * τοσαῦτα
 μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλου, Ξέρξης δὲ ἦσθη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ
 ἀποστέλλει Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ θάλασσαν,
 καὶ κελεύει αὐτὸν τὴν τε Δασκυλίτιν σατραπείαν παρα- 15

129.

προσῆκοντος καὶ συγγενούς. 1. Τῷ δὲ λόγῳ] τῇ φήμῃ. 4. Αὐτῷ] τῷ
 Πέρσῃ. 10. Σε] ἀντὶ τοῦ σοί. Ἀττικὴ δὲ καὶ ἀρχαία ἡ φράσις, ἀντὶ δο-
 τικῆς αἰτιατικῆς συντάξαι. 13. Ἡ γραφὴ] γραφὴ ἢ ζωγραφία καὶ ἡ κα-
 τηγορία καὶ ἡ ἐπὶ γραμμάτων ἀπλῶς, ὡς νῦν. 14. Ἐπὶ θάλασσαν] ἐπὶ

2. γογγύλου d.

δ, omissa per. A.G.H.K.N.

c.f.g.h.i.

4. γογγύλου d.i.

αὐτῷ φέροντα i.

τάδε ἐν A.C.F.G.H.L.N.O.Q.

c.f.g.h. vulgo τάδε καὶ ἐν.

5. εὐρέθη f.

ὁ] om. Q.

6. τε] om. L.

χαρίσασθαι L.O.

8. τε] om. g.

τὴν] om. C.e.

τε] om. C.L.O.

9. ποιῆσθαι c. ποιεῖν h.

δὴ c.

δοκεῖ f.

εἶναι] om. c.f.

10. βουλόμενος b.

σοὶ Q.g.

11. Θάλασσαν] Θάλατταν Sch.

Aristoph. Plut. 69. at hac forma
 noster vix ullibi. Wass. Thu-
 cydidem neque in hoc, neque in
 aliis quibusdam vocabulis, ge-
 mino τ uti, adnotat e vetustis
 Grammaticis Eustath. ad Hom-
 mer. Il. κ'. p. 813. Add. Steph.
 supr. ad cap. XX. Σε ἀρέσκει, pro
 σοί, Atticorum esse adnotat Schol.
 Aristoph. Plut. 353. Ran. 103.
 Schol. Theocr. ad I. Idyll. 61.
 et Corinth. in libello de Dialec-
 ctis. Vid. Spanhem. ad Aristoph.
 Plut. 353. Duk.

13. δὲ] om. K.d.

τε] om. K.L.O.d.g.

14. θαλάσσης L.O.P.

15. αὐτὸν] om. g.

δασκυλίτην C. δασκυλείτην b.d.e.

δασκυλείτην g.

Δασκυλίτιν] Δασκυλείτην, quod

λαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα ὅς πρότερον ἦρχε, καὶ παρὰ Πausανίαν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγίδα ἀποδείξαι, καὶ ἦν τι αὐτῷ Πausανίας παραγγέλλη περὶ 5 τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πράσσειν ὡς ἀριστα καὶ πιστότατα. ὁ δὲ ἀφικόμενος τά τε ἄλλα ἐποίησεν ὥσπερ εἶρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν· ἀντεγέγραπτο δὲ τὰδε, “ Ὡδὲ λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Πausανία, καὶ τῶν
 “ ἀνδρῶν οὓς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου ἔσωσας,
 10 “ κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἔσαεὶ ἀνά-
 “ γραπτος, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι.
 “ καὶ σε μήτε νύξ μήθ’ ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι
 “ πράσσειν τι ὧν ἐμοὶ ὑπίσχηθῆς, μηδὲ χρυσῷ καὶ ἀργύ-

τὰ παραθαλάσσια. 2. Ἐς Βυζάντιον] ὄντα δηλονότι. 3. Αὐτῷ] τῷ Ἀρταβάζῳ. Τὴν σφραγίδα] ἢ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως εἶχε, κατὰ μὲν τινας, τὴν βασιλέως εἰκόνα, κατὰ δὲ τινας, τὴν Κύρου τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν, κατὰ δὲ τινας, τὸν Δαρείου ἵππον, δι’ ὃν χρεμετίσαντα ἐβασίλευσεν. 4. Ἀποδείξαι] τῷ Πausανία. Παραγγέλλη] κελεύη. 8. Καὶ τῶν ἀνδρῶν] λείπει ἢ ὑπέρ. 10. Κεῖσεται σοι εὐεργεσία] διὰ παντὸς εὐεργέτης κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. 12. Ἀνεῖναι] βραθυμῆσαι.

est in Reg. fortassis potest esse a Δασκύλειον, quemadmodum Ptolemæus, Strabo, et Steph. in Βρυλλιον hanc urbem vocant. Sed frequentius est Δασκύλιον, unde gentilia Δασκυλίτις et Δασκυλίτης. Vid. quæ adnotantur ad Stephan. v. Δασκύλιον. DUK.

σατραπίαν C.P.b.d.e.g.
 2. περὶ G.M.b.
 4. παραγγέλλη K.Q.g. παραγγέλει c.

5. ἑαυτῶν i.
 6. ὡς προεῖρητο L.O.
 7. ἐπιστολὴν] om. c.
 ἀντεπεγέγραπτο C.I.L.M.O. ἀντέγραπτο e.

9. ἔσωσας A.B.C.F.H.I.K.N. c.e.f.g.h. vulgo διέσωσας.

10. κεῖται A.B.N.g.h. cum

Thom. M. v. ἀεί. ceteri κεῖσεται.

Κεῖσεται σοι εὐεργ.] Hoc idem est ac si dixisset; εὐεργέτης ἀναγραφθήσῃ καὶ κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Nam qui de Rege et regno Persarum bene meriti erant, Ὀροσάγγαι ab iis dicebantur (εὐεργέται Græci vertere) et eorum nomina codicibus regis inferebantur; ut nos sacri et profani scriptores docent. Vide Herodotum, l. 5. et 8. et c. 6. lib. Estheræ. HUDS. Ad ea, quæ hic adnotat HUDS. add. BRISSON. lib. I. de Regno. Persar. pag. 93. Herald. I. Adversar. 9. et Grot. ad Esther. VI. 1. DUK.

ἀγραπτος K.

13. πράττειν f.

“ρου δαπάνη κενωλύσθω, μηδὲ στρατιάς πλήθει, εἴ ποι
 “δεῖ παραγίγνεσθαι· ἀλλὰ μετ’ Ἀρταβάζου ἀνδρὸς
 “ἀγαθοῦ, ὃν σοι ἔπεμψα, πρᾶσσε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ
 “καὶ τὰ σὰ, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἀριστα ἔξει ἀμφοτέ-
 130. “ροισ.” * ταῦτα λαβὼν ὁ Πausanias τὰ γράμματα, ἂν 5
 καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ
 τὴν Πλαταιαῖσιν ἡγεμονίαν, πολλῶ τότε μᾶλλον ἦτο,
 καὶ οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστῆκότι τρόπῳ βιοτεύειν,
 ἀλλὰ σκευάς τε Μηδικὰς ἐνδύομενος ἐκ τοῦ Βυζαντίου
 ἐξήκει, καὶ διὰ τῆς Θράκης πορευόμενος αὐτὸν Μῆδοι καὶ 10
 Αἰγύπτιοι ἐδορυφόρου, τράπεζαν τε Περσικὴν παρετίθετο,
 καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο, ἀλλ’ ἔργοις βρα-
 χέσι προῦδῆλου ἂ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἐμελλε
 πράξειν. δυσπρόσοδόν τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ
 οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως, ὥστε μηδένα 15

5. * Ὡν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι] ἦγον τιμώμενος τὰ μεγάλα ἐπὶ
 τῶν Ἑλλήνων. 8. * Ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ] τῷ Λακωνικῷ. 11. * Ἐδορυ-
 φόρου] μετὰ δωμάτων πρόπεμπον. ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ παρουσίᾳ
 ἐπράχθη. Περσικὴν] τριφυλῆν. 14. Δυσπρόσοδον] δυσέντευκτον. 15. * Ἐς

1. εἴπη i.

3. θαρσῶν A.C.L.O.P.Q.f.

4. καὶ ἀριστα] om. Q.

6. πρῶτον C.I.L.O.e.

7. πλαταιαῖσιν F.H.Q.g.

Πολλῶ τότε μᾶλλον] Antea ede-
 batur πολλῶ μᾶλλον τότε. Wass.
 Πλαταιαῖσι quod est in Reg. et
 Cass. non rejiciendum videtur.
 Nam adverbia a nominibus fa-
 cta retinere tonum nominis sui
 docent Grammatici, ut Θήβησι,
 Περγασῆσι. Πλαταιαῖσι est etiam
 in Plutarch. de Herodoti mali-
 gnit. sub fin. In Pausan. variat
 scriptura. Vid. Kuhn. ad illius
 Lacon. C. V. qui Πλαταιαῖσιν
 praefert. Duk.

μᾶλλον τότε C.b.c.f.g.h.i.

8. ἐδύνατο K.

καθεστῆκότι A.B.F.H.K.b.c.f.
g. ceteri καθεστῶτι.

11. περσικὴν] μηδικὴν K.b.c.f.

12. κατέχειν] τεύχειν I.

ἐδύνατο G.

14. Δυσπρόσοδόν τε — πάντας]
 Thomas M. χαλεπῶς legit, non
 χαλεπῇ. Ὀργὴν Casaub. ad Dion.
 Halic. IV. 244. hic accipit pro
 ingenio ac moribus, ut in illo
 Dionysii l. d. βαρὺς καὶ χαλεπὸς
 ὀργῆν. Ita sæpe sumitur. Vid.
 Schol. ad cap. 122. et 140. hu-
 jus lib. Aristoph. Equit. 41.
 Sophocl. Ajac. 646. et ad u-
 trumque Schol. nec non Casaub.
 ad Aristoph. l. d. Add. Cl. Wass.
 infr. ad cap. 140. Duk.

15. μηδένα] μὴ N.

δύνασθαι προσίεναι· δίοπερ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οὐχ
 ἤκιστα ἢ ξυμμαχία μετέστη. * οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰ- 131.
 σθόμενοι τό τε πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐ-
 τόν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδι νῆϊ τὸ δεύτερον ἐκπλεύσας
 5 οὐ κελευσάντων αὐτῶν τριαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν, καὶ ἐκ
 τοῦ Βυζαντίου βία ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεὶς ἐς μὲν
 τὴν Σπάρτην οὐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνὰς τὰς Τρωά-
 δας ἰδρυθεὶς πράσων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς πρὸς τοὺς
 βαρβάρους καὶ οὐκ ἐπ' ἀγαθῶ τὴν μονὴν ποιούμενος,
 10 οὕτω δὲ οὐκέτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ
 ἔφοροι καὶ σκυτάλην εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι,
 εἰ δὲ μὴ, πόλεμον αὐτῶ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. ὁ δὲ

πάντας] κατὰ πάντων. 3. Τό, τε πρῶτον] ἀντὶ τοῦ τὸ πρῶτον τε. Ἐντεῦθεν
 ἄρχεται ἢ δευτέρα παρουσία. 6. Ἐκπολιορκηθεὶς] τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθεὶς.
 7. Τὰς Τρωάδας] εἰσι γὰρ καὶ Ἀττικάι. 8. Ἰδρυθεὶς] καθεσθεὶς. Πράσ-
 σων] τὰ συμφέροντα ἑαυτῶ. Ἐσηγγέλλετο] ἐμνηστεύετο. 9. Τὴν μονὴν] τὴν
 ἀργίαν. Ποιούμενος] τὸ ἐπειδὴ πρὸς τὸ ποιούμενος, 10. Ἐπέσχον] ἑαυτοὺς
 δηλονότι. 11. Σκυτάλην] ἀντὶ τοῦ ἐπιστολὴν Λακωνικὴν. ἦν δὲ ἡ σκυ-
 τάλῃ ξύλον στρογγύλον ἐξεσμένον, ἐπίμηκες, δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίους
 ἰπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακε-
 δαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῶ ἐκπεπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. καὶ
 ὅποτε ἐβούλοντο ἐπιστεῖλαι τι αὐτῶ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεϊλιττον
 τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἐγραφον, καὶ ἀνελιττοντες παρεῖχον τὸν
 ἱμάντα τῶ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ
 ἐν τῶ ἱμάντι γεγραμμένα. ὁ δὲ στρατηγός, λαβὼν τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ
 σκυτάλῃ περιεϊλιττε, καὶ ἐγίνωσκε τὴν τῶν γραμμάτων περιοχὴν. εἰ δὲ τις
 εἶποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ Πausanias τὴν σκυτάλην, λάθρα τῆς πόλεως ἐξελεθάν;
 ῥητέον, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Μὴ λείπε-
 σθαι] τὸν Πausanίαν δηλονότι. 12. Αὐτῶ] τῶ Πausanία.

1. διὸ ε.

2. ἢ] καὶ K.

Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι] Vid. Ari-
 stotel. Polit. VII. 14. Mox puto
 legendum ἀνεκάλεσαντο. Ita certe
 Thom. Magist. Wass. Et apud
 Thomam in ἀνακαλοῦμαι, qui et
 τότε legit, ut Cass. et Gr. non
 τό, τε. DUK.

3. αὐτὰ] om. C,
 ἀνεκάλεσαντο F.H.Q.

6. ἀπὸ O.

7. ἐχώρει c.f.

τρωάδας B.F.H.g.h. τραιδας e.
 vulgo Τρωαῖδας.

8. ἰδρυθεὶς C.L.O.P.Q.e.

αὐτοῖς post βαρβάρους ponit P.
 πρὸς A.B.F.H.K.N.Q.g.h.i,
 ceteri ἐς.

10. κήρυκα] om. d.

12. προαγορεύειν B.P.b.d.e.

βουλόμενος ὡς ἥκιστα ὑποπτος εἶναι, καὶ πιστεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τὸ δεύτερον ἐς Σπάρτην. καὶ ἐς μὲν τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐφόρων (ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο), ἔπειτα διαπραξάμενος ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ κα-5
 132. ἐλέγχειν. * καὶ φανερόν μὲν εἶχον οὐδὲν οἱ Σπαρτιάται σημεῖον, οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμαροῦντο ἄνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα (Πλει-10
 σταρχον γὰρ τὸν Λεωνίδου, ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἔτι, ἀνεψίους ἂν ἐπετροπέυεν) ὑποψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε, τῇ τε παρανομίᾳ καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι, τὰ τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκό-
 πουν, εἴ τί που ἐξεδεδιήτητο τῶν καθεστῶτων νομίμων, 15
 καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνεθε-

2. Τὴν παραβολήν] τὴν κατηγορίαν, τὸν κίνδυνον, τὸ γεγονός ἢ παρὰ βολὴν. 5. Τοῦτο] τὸ κακὸν δηλονότι. καὶ μὴν οὐκ ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος. Διαπραξάμενος] χρήμασι δηλονότι καὶ λόγῳ διαπραξάμενος, ἢ τοῖς διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. 6. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατηγορημάτων. 9. Γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα] Ἡρακλείδης γὰρ ἦν. 10. Ἐν τῷ παρόντι] καιρῷ δηλονότι. 11. Τὸν Λεωνίδου] αὐτὸς ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριστεύσας ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 12. Ἀνεψίους ἂν] τοῦ Πλειστάρχου. 13. Τῇ τε παρανομίᾳ] διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις. 14. Τοῖς παροῦσι] τοῖς ἦθεσι τῶν Λακῶνων. 15. Ἐξεδεδιήτητο] ἔξω τῶν Λακωνικῶν διητᾶτο νόμων. 16. Ἐπὶ τὸν τρίποδα] οὐκ ἐν ᾧ ἔμαντεύετο ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἕτερόν τινα, ὃν

1. ὡς] om. L.O.P.

2. παραβολὴν C.e.

ἐς τὴν σπάρτην K.

6. αὐτὸν L.O.P.Q.

περὶ] om. g.

αὐτὸν A.B.F.H.N.Q. e.g.h.i.

vulgo αὐτῶν.

7. οἱ σπαρτιάται οὐδὲν g.

8. οὔτε οἱ ἐχθροὶ] om. A.B.h.

9. τε] om. g.

12. δὲ] τε C. om. e.

13. τε] om. d.

15. εἴ που τι] K.

16. ποτε] τε B.g.h.

τὸν] τῶν C.

Ἐπὶ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς] Hanc rem, ut et versus repetiit Demosthenes, κατὰ Νεαίρας, p. 1378. Reisk. Versus, quos Græci tripodi inscripserunt, apud Diodorum L. XI. 33. p. 430. reperiuntur: Ἐλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν, Δουλοσύνης στυγεράς ῥυσάμενοι πό-

σαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἤξιασεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
 Πausanίας Φοῖβω μνήμ' ἀνέθηκε τόδε.

5 τὸ μὲν οὖν ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλασαν εὐθύς τότε ἀπὸ τοῦ τρίποδος τούτου, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον ἔστησαν τὸ ἀνάθημα· τοῦ μέντοι Πausανίου ἀδίκημα καὶ τούτ' ἐδόκει εἶναι, καὶ ἐπειδὴ ἐν τούτῳ καθιστῆκει, πολλῶ
 10 μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι ἐφαίνετο τῇ παρουσίᾳ διανοία. ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ ἐς τοὺς Εἰλώτας πράσσειν τι αὐτὸν, καὶ ἦν δὲ οὕτως· ἐλευθέρωσιν τε γὰρ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστᾶσι καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται. ἀλλ' οὐδ' ὡς οὐδὲ τῶν Εἰλώτων μη-
 15 νυταῖς τισὶ πιστεύσαντες ἤξιασαν νεώτερόν τι ποιεῖν ἐς αὐτὸν, χρώμενοι τῷ τρόπῳ ᾧπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτοὺς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου ἀνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων βουλευσαί τι ἀνήκεστον, πρὶν

ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ μετέθηκαν ἐπὶ τὸν ἱπποδρόμον τοῦ Βυζαντίου.

5. Ἐξεκόλασαν] ἐξορύξαντες ἀπήλειψαν. 9. Ἐν τούτῳ] ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Μηδισμοῦ· ἀπηλέγχθη γὰρ μὴ ἐμμένειν ταῖς ἡθεσι τῶν Λακεδαιμόνιων. 10. Παρόμοιον] τῷ Μηδισμῷ δηλονότι. Τῇ παρουσίᾳ διανοίᾳ] λέγει ἢ ἐν. 12. Καὶ ἦν δὲ οὕτω] τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. 13. Πολιτείαν] αὐτονομίαν. Τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται] κατὰ τῆς Σπάρτης. ἤγουν τὸν Μηδι-

λιας. ubi vid. Wesseling. GOTTL.

2. αὐτὸς ἐπιγράψασθαι e. ἐπιγράψαι αὐτὸς f.

ἐλεῖον C.

3. ἀρχὸς B.g.h.

6. τούτου C.e.

7. συγκαθελοῦσαι f.

ἔστησαν τὸ B.H.K.L.N.O.g.

vulgo ἀνεστήσαντο.

9. ἐπειδὴ A.B.F.G.H.K.N.c.

f.g.h.i ceteri ἐπεὶ γε δὴ.

10. παρόμοιον] προοίμιον e.

ἐφαίνετο] ἐβούλετο C.e.

11. ἐπυνθάνετο P.

πράσσειν τι αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς εἰλώτας A. αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς εἰλ.

πράσσειν τι f.g.h.

15. τισι] om. L.P.

16. ᾧ, omissa περ, L.O.P.

εἰώθεσαν Q.

18. ἀμφισβητήτων K.

γε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπιστολάς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικὰ ποτε ὦν αὐτοῦ καὶ πιστότατος ἐκείνῳ, μηνυτῆς γίγνεται, δέισας κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι οὐδεὶς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο, καὶ παρα-5 ποιησάμενος σφραγιδα, ἴνα, ἣν ψευστῆ τῆς δόξης ἢ καὶ ἐκείνός τι μεταγράψαι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῶ, λύει τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτο προσεπεστάλλαι καὶ αὐτὸν εὖρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν. * τότε δὲ οἱ ἔφοροι, δείξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον μὲν ἐπίστευσαν, 10 αὐτήκοοι δὲ βουλευθέντες ἔτι γενέσθαι αὐτοῦ Πausανίου τι λέγοντος, ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ Ταίναρον ἰκέτου οἰχομένου, καὶ σκηνησαμένου διπλῆν διαφραγματι καλυβην, ἐς ἣν τῶν τε ἐφόρων ἐντὸς τινὰς ἔκρυψε, καὶ

σμόν. 1. Τὰς τελευταίας] δῆλον ὅτι καὶ ἄλλας ἀπέστειλεν. 2. Ἀνὴρ Ἀργίλιος] τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικόν, ἀπὸ πόλεως Θράκης* ὅπερ ἄμεινον. 3. Παιδικὰ] τὸ παιδικὰ, ἰδυόντως. οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δὲ τινες ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. παιδικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος, ᾧ ἐθάῤῥει. τὸ γὰρ πιστότατος ἄν. 5. Πάλιν ἀφίκετο] ἐπανῆλθε. Παραποιησάμενος] ἀντὶ τοῦ ὁμοίαν ποιησάμενος ὁ Ἀργίλιος. 7. Ἐκεῖνος] ὁ Πausανίας. 9. Αὐτὸν εὖρεν] ὡσανεὶ ἔλεγεν, εὖρε ταῦτο ἀληθές, ὃ ὑπενόει γεγράφθαι. 12. Ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου] ἀπὸ συνθήματος τοῦ Ἀργιλίου. 14. Καλύβην] σκηνήν.

3. αὐτῷ] f.

4. Ἐνθύμησιν] Observat hanc vocem e Thucydide Pollux II. 231. Idem VIII. 27. scribit, Thucydidem παρασημηνάμενος dicere ἐπὶ τῷ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγιδα. Puto veram esse suspicionem Jungermanni, eum memoriae vitio labi. Duk.

5. αὐτοῦ] L.O.

6. καὶ] om. f.g.

7. τι μεταγράψαι A.B.C.F.G. H.K.L.O.P.Q.e.f.g.h. μεταγράψαι, omisso τι, i. μεταγράψαι τι vulgo.

8. τοιοῦτο A.B.F.H. ceteri τοιοῦτον.

9. τότε B.F.G.H.K.L.N.O. c.d.h.i. vulgo τότε.

δὲ A.F.G.H.K.c.d.i. vulgo δὴ. om. N.

10. δείξαντες e.

μὲν] ἄν g.

11. βουλευθέντες A.B.H.c.g.

ἔτι] om. L.O.P.

13. οἰχομένου ἰκέτου f.

σκηνωσαμένου P.

14. τε] Delet Poppo.

ἐντὸς] om. N. post ἔκρυψε ponunt c.f.

Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν τῆς ἰκετείας, ἦσθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένου τοῦ ἀνθρώπου τὰ τε περὶ αὐτοῦ γραφέντα καὶ τὰλλ' ἀποφαίνοντος καθ' ἕκαστον, ὡς οὐδὲν πάποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλεῖα διακονίαις παραβάλοιτο, προτιμηθεῖη δ' ἐν ἰσῶ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν, κακείου αὐτὰ ταῦτα ζυνομολογῶντος καὶ περὶ τοῦ παρόντος οὐκ ἑῶντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πίστιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδόντος τῆς ἀναστάσεως, καὶ ἀξιῶντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι καὶ μὴ

5. Διακονίαις παραβάλοιτο] ταῖς ἀγγελίαις ταῖς ἄλλαις διαβάλλοι. Παραβάλοιτο] παραβόλως κατηγορήσειεν, ἢ ὑπόπτως διακονήσειε. Προτιμηθεῖη] ἐν εἰρανεῖα τὸ προτιμηθεῖη λέλεκται. 6. Τοῖς πολλοῖς] ἀντι

1. τὴν πρόφασιν] om. L.

4. οὐδὲ g.h.

5. παραβάλλοιτο B.d.f.g. διαβάλλοιτο Q.

Παραβάλοιτο] Huc quidam putant respexisse Suidam in παραβαλέσθαι παραβιλέσθαι, τὸ ἐξαπατήσαι. Θουκυδίδης α'. αὐτῶ καὶ Ὅμηρος παραβλήδην ἀγορεύειν. Eadem habet Thom. Magister in παραβάλλω, et παραβλήδην, quod est apud Homer. II. ὅ. v. 6. exponit ἀπατητικῶς καὶ παραλογιστικῶς. Sed hoc non placet H. Stephano in Thesau- ro, qui παραβαλέσθαι hic putat esse in discrimen conijcere, ut alibi apud Thucydidem, et alios Scriptores. Budæus quoque in Commentar. pag. 452. non magnopere videtur eam significationem hujus vocis probasse. Tamen etiam Hesych. παραβαλλόμεναι exponit ἐξαπατῶσαι. Et Eustath. in Odys. α'. pag. 1406. Suidæ explicationem τοῦ παραβαλέσθαι memorans addit, inde παραβαλέταιρος dici pro ὁ ἀπατῶν τοὺς φίλους. Credo

Suidam hæc, ut pleraque alia, e vetustioribus Grammaticis descripsisse. Nec sententia loci respuit hanc interpretationem; se nulla re ipsum decepsisse: quod est, quasi dicat, se omnia ab eo injuncta cum fide obiisse. DUK.

6. αὐτὰ ταῦτα A.B.F.H.K.N. c.f.g.h.i. vulgo αὐτὰ τε ταῦτα.

8. λογίζεσθαι L.O.

τῆς] om. P.

Ἀναστάσεως] Hoc immerito suspectum est Stephano. Mos supplicum erat καθίζεσθαι ἐπὶ τῆς Ἑστίας, quando aram relinquebant, surrexerunt; et hoc est ἀνάστασιν facere. quo fere sensu Sophocles. Noster infra Cap. 136. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνίστησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ νιέος. III. 28. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς καθίζουσι. Πάχης δ' ἈΝΑΣΤΗΨΑΣ αὐτοὺς, ὥστε μὴ ἀδικήσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον, et alibi: Καθίζουσιν ἐς τὸ Ἑραῖον ἰκέταις—ὁ δὲ δήμος ἈΝΙΣΤΗΣΙΝ αὐτοὺς. WASS.

9. ὡς] om. C.L.O.e.

134-135. τὰ πρασσόμενα διακαλύειν. * ἀκούσαντες δὲ ἀκριβῶς τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ ἔφοροι, βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες ἐν τῇ πόλει τὴν ζύλληψιν ἐποιοῦντο. λέγεται δ' αὐτὸν μέλλοντα ζύλληφθῆσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐνὸς μὲν τῶν ἐφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γινῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει, ἄλλου δὲ νεύματι ἀφανῆι χρησαμένου καὶ δηλώσαντος εὐνοίᾳ, πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου χωρῆσαι δρόμῳ καὶ προκαταφυγεῖν ἣν δὲ ἐγγὺς τὸ τέμενος. καὶ ἐς οἴκημα οὐ μέγα, ὃ ἦν τοῦ ἱεροῦ, ἐσελθὼν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος τάλαιπωροίῃ, ἡσύχαζεν. οἱ δὲ τὸ παραυτίκα μὲν ὑστέρησαν τῇ διώξει, μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφείλον, καὶ τὰς θύρας, ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν καὶ ἀπολαβόντες εἴσω, ἀπώκοδομησαν, προσκαθεζόμενοι τε ἐξεπολιόρκησαν λιμῶ. καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν,

τοῦ τοῖς πᾶσι. 1. 'Ακριβῶς] ἀληθῶς. 3. 'Εποιοῦντο] ἔμελλον ποιήσῃν, ποιῆσαι ἐβούλοντο. Αὐτὸν] τὸν Πausanίαν. 5. 'Εφ' ᾧ] οὐ χάριν. 'Ἄλλου δὲ] 'Εφόρου δηλονότι, ἀφανῶς νεύσαντος, ὅστις ἦν φίλος τῷ Πausanίᾳ. 7. Χωρῆσαι δρόμῳ] λέγεται τὸν Πausanίαν. 8. 'Ες οἴκημα οὐ μέγα] φασὶ γὰρ, ὅτι, ἦν ἵκα ἐφραξαν κατ' αὐτοῦ τὸ οἴκημα, ἢ μήτηρ αὐτοῦ 'Αλκιθέα πρώτη λίθον ἐπέθηκε' τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. τεκμήριον δὲ τοῦτο τοῦ μισοτυράνους εἶναι τοὺς Λάκωνας. 10. Τοπαραυτίκα] ἦγον κατὰ τὸ ἐνεστός. 'Υστέρησαν] ἐβράδυναν. 12. 'Ἐνδον ὄντα τηρήσαντες] ἐξῆει γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν πολλάκις. 13. 'Απολαβόντες εἴσω] μονώσαντες, περιερίζαντες. 'Απώκοδομησαν] τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. 14. 'Ἐξεπολιόρκησαν λιμῶ] ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσιν. 'Ἐτέρῳ δὲ τρόπῳ ἡσέ-

1. τὰ] om. C.L.O.P.f.g.
καλύειν f.
5. ἴδε K.
7. προκαταφυγεῖν λέγεται δηλονότι ἦν K.
8. τὸ] om. P.
9. ὑπαίθριον f.
ταλαιπωροῖτο f.
10. ὑστέρησαν P.
11. ὄρον A.B.
'Οροφον] Quasi Glossam ex Nostro adducit Pollux VII. 120. sed pro calami aquatilis genere apud Homerum invenitur. Vid.

Eustath. p. 1495. Apud nostrum alibi ὄροφῆ, Herodoto στέγη placuit. ὄροφος habes in Aristoph. Lysistr. v. 2. 9. ὄροφῆ Vesp. 1210. VASS.

13. 'Απολαβόντες εἴσω] Perperam Thom. Magister in εἴσω, Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ ἐντὸς αὐτὸν ἀπολαβόντες. DUK.

προσκαθεζόμενοι τε ἐπολιόρκησαν g.
14. ἀποψύχειν C.
'Αποψύχειν] Agn. Suidas h. v. VASS.

ὡςπερ εἶχεν, ἐν τῷ οἰκήματι, αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν ἐκ
 τῷ ἱεροῦ ἔτι ἐμπνούν ὄντα, καὶ ἐξαχθεῖς ἀπέθανε παρα-
 χρῆμα. καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καιάδαν, ὅπερ
 τοὺς κακούργους, ἐμβάλλειν· ἔπειτα ἔδοξε πλησίον που
 5 κατορύξαι. ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς τὸν τε τάφον ὕστερον
 ἔχρησε τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν ὅπερ ἀπέθανε
 (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῆ στήλαι
 δηλοῦσι,) καὶ ὡς ἄγος αὐτοῖς ὃν τὸ πεπραγμένον δύο
 σώματα ἀνθ' ἐνὸς τῆ Χαλκιοῖκα ἀποδοῦναι. οἱ δὲ ποιη-

tum tempo-
 ris ostracis-
 mo exsul-
 lem, perse-
 querentur,

βησαν, ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιορκήσαντες. 3. Ἐμέλισαν] εἰς δύο ἔτεμον.
 Ἐς τὸν Κεάδαν] ἐμβαλεῖν δηλονότι. τόπος ὁ Κεάδας ὄρωρυγμένος ἐν Λα-
 κωνίῃ, ὅπου τοὺς κακούργους εἰάθασιν ῥίπτειν. 4. Πλησίον που] τοῦ Κεάδου.
 5. Ὁ ἐν Δελφοῖς] ὁ Ἀπόλλων. Τὸν τε τάφον] τὸ σῶμα. 7. Ἐν τῷ προ-
 τεμενίσματι] ἐν τῷ προπυλαίῳ. 8. Δύο σώματα] ταυτέστι δύο Ἐφόρους

1. ὡς, omissa περ, c.f.
 εἶχον A.B.F.
 αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν A.B.
 C.F.H.K.N.Q.g. αἰσθόμενοι τι
 ἐξάγουσιν h. vulgo αἰσθόμενοι ἐξά-
 γουσιν.

3. ἐμέλισαν e.
 Ἐς τὸν Καιάδαν] Καιάδας
 sive Κεάδας (nam utroque modo
 scribitur) id ipsum fuit, quod
 Græcorum aliis Καίετον vel Καιε-
 τὸς, locus effossus, vel terræ de-
 hiscentis ruptura. Hujusmodi
 rupturæ quum frequentes fue-
 rint in agro Laconico, sunt qui
 Lacedæmona inde ab Homero
 (Il. β'. v. 581.) καιετάεσαν
 (non ut vulgo scribitur κητάεσ-
 σαν dici statuunt. Sc. ὅτι οἱ ἀπὸ
 τῶν σεισµῶν ῥωγμοὶ (ut ait Strabo)
 καιετοὶ λέγονται. Vide Strabo-
 nem, l. 8. p. 367. Ed. Par. et
 Eustath. ad Homeri Odys. 8.
 v. 1. HUDS. De voce Κεάδας
 vid. Paul. Leopard. XIII. E-
 mendat. 14. et Meursii Miscel-
 lanea Laconica III. 7. WASS.

Non solum Καιάδας, et Κεάδας,
 verum etiam Καιάτας et Καιέτας
 scribitur. Vid. quos laudant
 Leopard. et Meursius. Suidam
 in βάραθρον, Κεάδας, et Καιάδας,
 Eustath. in Il. β'. p. 294. Ca-
 saub. ad Strab. III. 233. et
 VIII. 367. et Bochart. Hieroz.
 I. 3. 13. Quod autem Leo-
 pard. apud Ammonium in βάρ-
 αθρον, pro εἰς τὸν Κεάδα emendat
 εἰς τὸν Καιάδαν, id propius ad
 scripturam vulgatam corrigi po-
 terat εἰς τὸν Κεάδαν. Schol. Cas-
 sell. hic quoque Κεάδας, non
 Καιάδας, ut editus. DUK.

καιάδαν A.B.b.c.d.e.f.g. χαιά-
 δαν h. κεάδαν reliqui.

4. ἐμβάλλειν] εἰώθασιν ἐμβάλ-
 λειν G.K.d. εἰώθεσαν ἐμβάλλειν F.
 H.c.f. ἐμβάλλειν εἰώθασιν L.O.
 ἐσβάλλειν εἰώθασιν C.I.P. ἐμβάλ-
 λειν B.g. inter versus posito ille
 εἰώθεισαν, hic εἰώθεσαν: vulgo ἐμ-
 βάλλειν εἰώθεσαν.

7. προτενίσματι B.

9. ἀνθ' ἐνὸς] om. N.

135. *τάμενοι χαλκοῦς ἀνδριάντας δύο ὡς ἀντὶ Πausανίου ἀνέθεσαν. * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ἀντεπέταξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν αὐτό.*

Τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Πausανίου Λακεδαιμονίοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ζυνεπητιῶντο καὶ 5 τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὕρισκον ἐκ τῶν περὶ Πausανίαν ἐλέγχων, ἤξιουν τε τοῖς αὐτοῖς κολαζέσθαι αὐτόν. οἱ δὲ πεισθέντες (ἔτυχε γὰρ ὠστρακισμένος, καὶ ἔχων διαίταν μὲν ἐν Ἀργεῖ, ἐπιφοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον) πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐτοίμων ὄντων 10 ζυνδιώκειν, ἄνδρας οἷς εἰρητὸ ἄγειν ὅπου ἂν περιτυχῶσιν.

136.
ille iis eva-
sit, ex Pe-
loponneso
Coreyram,
inde ad Mo-
lossorum

* ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς προαισθόμενος φεύγει ἐκ Πελοποννήσου ἐς Κέρκυραν, ἂν αὐτῶν εὐεργέτης. δεδιέναι δὲ φασκόντων Κερκυραίων ἔχειν αὐτὸν ὥστε Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἀπέχεσθαι, διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν 15

ἀπαθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ· οἱ δὲ ἐσοφίσαντο τοὺς ἀνδριάντας. Ἄλλως. ἀνθ' ἐνὸς σώματος τοῦ Πausανίου δύο στήλας τοῦ Πausανίου ἀνέθηκαν. 4. Τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Πausανίου] παρέκβασις, διὰ τὸ ἀκόλουθα εἶναι ταῦτα τῷ κατὰ Πausανίαν· ἄλλο γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ ἄγος συμβάλλεται. 8. ὠστρακισμένος] διὰ τὸ φρόνημα, ὃ εἶχεν Θεμιστοκλῆς περὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἐξωστρακίσθη ἐπὶ Ἀθηναίων, ἵνα τὸ φρόνημα αὐτοῦ καθέλωσιν. 11. Οἷς εἰρητὸ] ἐνετέταλτο. 13. Αὐτῶν εὐεργέτης] ἐπειδὴ γὰρ οὐ συνεμάχησαν οἱ Κερκυραῖοι τῇ Ἑλλάδι κατὰ τοῦ βαρβάρου, ἀλλὰ ἐσοφίσαντο, ἐμμελλον αὐτοὺς ἀνελεῖν οἱ πολεμήσαντες· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἐκόλυσε, λέγων ὅτι, εἰ τοῦτο γένηται καὶ τὰς μὴ συμμάχησάσας πόλεις ἀνέλωμεν, μείζον πάθος ἔσται τῇ Ἑλλάδι ἢ περὶ τὴν Πέρσης αὐτῆς κυριείσας ἐπέξῃλθε. καὶ διὰ τοῦτο ἦν εὐεργέτης αὐταῖς. 15. Ἀπέχεσθαι] ἐχθροὺς γενέσθαι. Διακομίζεται] ἄγεται. Ἐς τὴν ἡπειρον τὴν κατα-

4. οἱ λακεδαιμόνιοι C.L.O.P.e.

6. τῶν παυσανίου C.e.

7. τε om. e.

τοῖς om. I.L.O.P.c.e.

αὐτοὺς I.L.O.P.

8. Ἐτυχε γὰρ ὠστρακισμ.] De Ostracismo vide Plutarchi Aristiden, Diodorum Siculum, l. XI. et Meursii Attic. Lect. l. 5. c. 13. HUDS. Vid. Diodorum p. 269. d. Plutarch. Apophth.

185. WASS.

11. ζυνδιώξειν c.

ἔπου] ἔνθα g.

περιτέμωσιν P.

13. φασκόντων κερκυραίων A.B. F.H.L.N.c.d.e.f.g.h.i. vulgo φασκόντων τῶν κερκυραίων.

14. ὥστε ἔχειν αὐτόν e.

15. ἀπέχεσθαι d.

διακομίζεσθαι B.

ἤπειρον τὴν καταντικρῦ. καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστε-
 ταγμένων κατὰ πίστιν ἢ χωροίη, ἀναγκάζεται κατὰ τι
 ἄπορον παρὰ Ἀδμήτου τὸν Μολοσσῶν βασιλέα, ὅτα αὐ-
 τῷ οὐ φίλον, καταλύσαι. καὶ ὁ μὲν οὐκ ἔτυχεν ἐπιδη-
 5 μῶν, ὁ δὲ τῆς γυναικὸς ἰκέτης γενόμενος διδάσκεται ὑπ'
 αὐτῆς τὸν παῖδα σφῶν λαβῶν καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐστίαν.
 καὶ ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον τοῦ Ἀδμήτου δηλοῖ τε ὅς
 ἐστι, καὶ οὐκ ἀξιοῖ, εἴ τι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν αὐτῷ Ἀθη-
 ναίων δεομένα, φεύγοντα τιμαρεῖσθαι· καὶ γὰρ ἂν ὑπ'
 10 ἐκείνου πολλῶ ἀσθενεστέρου ἐν τῷ παρόντι κακῶς πά-
 σχειν, γενναῖον δὲ εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρ-

regem Ad-
 metum fu-
 giens, et ab
 eo fideliter
 servatus.

τικρῦ] τὴν Θεσπρωτίδα. 2. Πίστιν] φήμην. 4. Οὐ φίλον] πέμψαντος
 γὰρ ποτε Ἀδμήτου Ἀθηνάζε περὶ συμμαχίας αἰτήσεως, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνέ-
 πεισε τὴν πόλιν μὴ δεῦναι αὐτῷ βοήθειαν· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν αὐτῷ φίλος.
 Καταλύσαι] καταλύσαι μὲν κυρίως ἐπὶ τῶν ὄχουμένων ἐπὶ ἄρματος, κατ-
 ἀγειν δὲ ἐπὶ νεῶς. 6. Ἐπὶ τὴν ἐστίαν] ἔνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν
 θεοῦ τινός. 8. Οὐκ ἀξιοῖ] οὐκ ἀξίον νομίζει εἶναι τοῦ Ἀδμήτου. Αὐτὸς] ὁ
 Θεμιστοκλῆς. Αὐτῷ] τῷ Ἀδμήτῳ. 9. Ἐπὶ ἐκείνου] τοῦ Ἀδμήτου, τὸ
 δὲ ἐξῆς] ὑπὸ πολλῶ ἐκείνου ἀσθενεστέρου. πᾶς γὰρ ὁ τεχνὸν τὸν νοστιχοῦντα

1. προτεταγμένων c.
2. ἢ A.B.C.F.G.H.I.K.N.P.
Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ἢ.
ἀναγκάζεται] om. d.
3. τὸν] τῶν K.g.
4. Καταλύσαι] Suidas h. v.
agn. scholia, more suo furtim
sublegens, omissa voce κυρίως.
Etymol. minus accurate κατα-
λύω, τελῶ τὴν ὁδόν. Glossæ, κατ-
αλύω εἰς πανδοχεῖον deverto. Vid.
Pollucem I. 73. WASS.
6. καθίζεσθαι d.

Καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐστίαν] Hoc
 non erat tam sedere ad focum
 (ut nonnulli putant) quam hæ-
 rere illi arula vel larario, quod
 ad focum excitari solitum erat,
 ubi jus esset ἀσυλίας, id est, unde
 avelli nefas esset. Nam et καθ-
 ἴζεσθαι Hesychius explicat προσ-
 ἄπτεσθαι, arripere, tenere, ut so-

lebant, qui ad aras confugi-
 bant. Vide Casauboni Anim-
 advers. in Dionysium Halicar-
 nasseum, l. 8. p. 481. HUDS.
 Scriptura librorum, qui habent
 ἐπὶ τῆς ἐστίας, defendi potest au-
 ctoritate Dionys. Halic. l. d.
 ἰκέτης τοῦ ἀνδρὸς γίνεται καθεζόμενος
 ἐπὶ τῆς ἐστίας. Nam videri po-
 test hæc scribens ante oculos
 habuisse verba Thucydidis. Ad-
 metum inimicum fuisse Themis-
 tocli etiã Aristides scribit
 Tom. III. p. 385. DUK.
 τῆς ἐστίας L.O.P.
 8. τι] om. c.
 ἀθηναίων δεομένων L.O. δεομένα
 ἀθηναίων g.
 9. καὶ] οὐ d.
 10. ἀσθενεστέρου g. cum Tusa-
 no.

εἶσθαι. καὶ ἅμα αὐτὸς μὲν ἐκείνω χρείας τινός, καὶ οὐκ
 εἰς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι· ἐκείνον δ' ἂν, εἰ ἐκ-
 δοίη αὐτὸν (εἰπὼν ὑφ' ὧν καὶ ἐφ' ᾧ διώκεται,) σω-
 τηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι. ὁ δὲ ἀκούσας ἀνί-
 στησί τε αὐτὸν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ υἱέος, ὥσπερ καὶ ἔχων 5
 αὐτὸν ἐκαθέζετο, καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο. * καὶ
 ὕστερον οὐ πολλῶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλ-
 θούσι καὶ πολλὰ εἰποῦσιν οὐκ ἐκδίδωσιν, ἀλλ' ἀποστέλ-
 λει, βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι, ἐπὶ τὴν ἐτέραν
 θάλασσαν πεζῆ ἐς Πύδναν τὴν Ἀλεξάνδρου. ἐν ἣ ὀλκά- 10
 δος τυχὼν ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας καὶ ἐπιβάς καταφέρ-
 εται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὃ ἐπολιόρκει
 Νάξον. καὶ (ἦν γὰρ ἀγνώστῳ τοῖς ἐν τῇ νῆϊ) θείσας φρά-
 ζει τῷ ναυκλήρῳ ὅστις ἔστι καὶ δι' ἃ φεύγει, καὶ εἰ μὴ

137. Hinc terra
 Pydnam
 profectus,
 in Asiam ad
 regem
 transitu-
 rus, navem
 conscendit,
 et vitato
 ægre peri-
 culo ad
 Naxum,
 quo tempe-
 state actus
 erat, in A-
 theniensi-
 um manus
 incidendi,

δύναται τιμωρεῖσθαι. 1. Αὐτὸς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Ἐκείνω] τῷ Ἀδμήτῳ.
 Χρείας τινός] ἔξαθεν, καὶ οὐχὶ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 2. Ἐκείνον] τὸν Ἀδ-
 μητον. 3. Αὐτὸν] τὸν Θεμιστοκλέα. Εφ' ᾧ] οὗ ἕνεκα. 4. Ἀποστερῆ-
 σαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἀξιοῦ. 5. Ὅσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] αὐτῷ
 τῷ σχήματι. 8. Πολλὰ εἰποῦσιν] ἀντὶ τοῦ ἀπειλήσασιν. 10. Ἐς Πύδναν]
 ἕως τῆς Πύδνας. Τὴν Ἀλεξάνδρου] πόλιν δηλονότι, τοῦ φιλέλληρος.
 11. Καταφέρεται—ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον] ἄλλο δυστύχημα τοῦ Θε-
 μιστοκλέους. 12. Ἐπολιόρκει Νάξον] διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς. 14. Καὶ
 δι' ἃ φεύγει] ἔτι καὶ αὐτὸν φησὶ συνειδῶτα ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγειν τὸν Θεμι-

1. καὶ θεμιστοκλῆς ἅμα A.B.F. g.h.

3. καὶ ἐφ' ᾧ] om. e.

5. αὐτοῦ K.d.

παιδὸς d.i.

6. Μέγιστον ἦν ἰκέτευμα] Apud Molossos scilicet, ut Plutarch. Themist. Duk.

7. τοῖς λακεδαιμονίοις A.B.F. H.K.N.c.f.g.h.i. τοῖς τε λακεδαι-
 μονίοις ceteri.

8. εἰποῦσι πολλὰ g.

ἐνδίδωσιν Q. δίδωσιν b.

9. Ἐτέραν θάλασσαν] Ita et Plutarch. Vit. 124. qui ἑαυτὸν ait ostendisse τῷ τε ναυκλήρῳ καὶ τῷ κυ-

βερνήτῃ hunc citans locum, neque discrepant Codices. vid. Diodor. p. 270. d. WASS. In Plutarch. l. d. μέχρις οὗ ἀναδείξειεν εἰς Νάξον ἑαυτὸν τῷ τ. υ. κ. τ. κ. verba illa εἰς Νάξον nullum bonum sensum habent. Videntur irrepsisse e præcedentibus, τῆς ὀλκάδος εἰς Νάξον καταφερομένης. Et Interpretes in versione Latina ea non expresserunt. Duk.

11. ἰωνίαν G.

καὶ] om. P.

14. ὅς, omissio τις, g.

εἰ] om. P.

σώσει αὐτὸν, ἔφη εἶναι ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει·
 τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεῶς, μέ-
 χρι πλοῦς γένηται· πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνή-
 σσθαι ἀξίαν. ὁ δὲ ναύκληρος ποιεῖ τε ταῦτα, καὶ ἀπο-
 5 σαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου ὕστε-
 ρον ἀφικνεῖται ἐς Ἐφεσον. καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνόν τε
 ἐθεράπευσε χρημάτων δώσει (ἦλθε γὰρ αὐτῷ ὕστερον ἐκ
 τε Ἀθηνῶν παρὰ τῶν φίλων, καὶ ἐξ Ἄργους ἀπέξέκει-
 το,) καὶ μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω
 10 ἐσπέμπει γράμματα ὡς Βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου,

venit Ephesum, unde litteras regi Artaxerxi misit.

στοκλέα. 3. Ἀπομνήσσεσθαι] ἀποδοῦναι μνησθέντα. 4. Ἀποσαλεύσας]

1. σώσει f.

3. πειθομένου c.

ἀπομνήσασθαι d. ἀμείνω μνήσα-
 σθαι e. μνημονεύσαντα ἀποδοῦναι K.

4. ποιεῖ τε F.H.I.K.L.O.P.

Q. g. ceteri ποιεῖται.

Ἀποσαλεύσας] Habet Suidas et Schol. exscripsit, ἐπιτηρήσας exponunt Hesych. Etymol. et Phavorinus. Glossæ, ἀποσαλεύω, ἀπόσσει, vid. Pollucem I. 103. Demosthenes, ἀποσαλεύειν ἐπ' ἀγκύρα. Diodor. XX. Τὰς ἀγκύρας ἀφέντες, ὡς ἂν δυσι σταδίαις ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσαλεύειν. absolute, uti noster, Aristot. 'Hist. An. et Dio, et Dion. Halicarn. VII. 37. Simile quid, et ad hoc exemplum fecit apud Appian. Civ. IV. p. 617. Rebulus. WASS. Add. Steph. Thesaur. Corn. Nepos vertit: *procul ab insula in salo navem tenuit in ancoris*. Quod in Gloss. exponitur *amoveo*, fortassis κατ' ἑλλησιν dictum est, pro *amoveo a portu*. DUK.

7. ὕστερον αὐτῷ K.

8. ὑπερέξεκετο K.

10. ὡς G.g. πρὸς C.L.O.P.e. vulgo εἰς.

10. ἀρταξέρξην A.B.C. ceteri ἀρταξέρξην. Sic infra 4, 50. c. et 8, 5. C.

Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου] Sic quoque Nepos, Plutarchus, et alii apud eum. Item Cicero X. ad Attic. 8. Diodorus tamen, et eo antiquiores quidam, quos memorat Plutarchus, ad Xerxem venisse tradiderunt. Hos sequitur Petav. Ration. Temp. I. 3. 6. II. 3. 10. et X. de Doctrin. Temp. 26. Sed vid. quæ adversus hanc sententiam accuratissime disputat *van Alphen* Part. III. cap. 6. Commentar. in Danielis Cap. IX. Unum hoc addo; si quidquam veri est in eo, quod de hac epistola, a Themistocle ad Regem Persarum scripta, prodit Thucydides, non potuisse eum ad Xerxem venisse; nam hoc non patiuntur verba illa, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάσκη ἡμυόμην. Thucydidem autem hoc de suo commentum esse, non facile cuiquam erit ostendere. DUK.

νεωστὶ βασιλεύοντα. ἐδήλου δ' ἡ γραφὴ ὅτι “Θεμιστο-
 “ κλῆς ἦκω παρὰ σέ, ὅς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων
 “ εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πα-
 “ τέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἡμυνόμην, πολὺ δ' ἔτι πλείω
 “ ἀγαθὰ, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοὶ, ἐκείνῳ δὲ ἐν 5
 “ ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο. καὶ μοι εὐ-
 “ εργεσία ὀφείλεται,” (γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προ-
 ἀγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν, ἣν

ἀποφυγὸν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σάλου ὀμιλήσας, τούτεστι τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ, ἔνθα σάλος γίνεται. 1. Θεμιστοκλῆς ἦκω] λείπει ἐν ταῖς τοιοῦτοις ἡ ἂν μετοχή, ἢ ᾗ, Θεμιστοκλῆς ἂν. καὶ, ἦκω Διὸς παῖς ἂν. (Eurip. Bacch. 1.) 4. Πλείω ἀγαθὰ] εἴργασμαι δηλονότι. 5. Ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν] τὰ πράγματα ἦσαν δηλονότι. Ἐν ἐπικινδύνῳ] τὰ πράγματα ἦσαν. 6. Ἐ ἀποκομιδῇ] ἡ ἵπποτροφή. Εὐεργεσία] ἀντίχαρις. 8. Τὴν τῶν γεφυρῶν—οὐ διάλυσιν] ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότῳ (8, 110.) ἀκολούθως, ὡς ἐπράχθη.

1. βασιλεύσαντα h.

Θεμιστοκλῆς ἦκω παρὰ σε] Ita legit Priscianus 1071. apud quem licentiæ hujus exempla prostant. Confer Plutarch. in Themist. 125. Ed. Francof. qui hunc locum diligenter expendit. Æm. Probum in Themist. Hæc fere verba usurpat Libanius Demosth. Apolog. 463. WASS. Priscianus dicit, Græcos solita licentia utentes verbis primæ et secundæ personæ conjungere nomina, quum tamen nomina tertiæ personæ sint, eamque licentiam etiam Latinos imitari. At quomodo in his loquendi generibus nomina possunt dici tertiæ personæ esse, quum ipse tradat in his omnibus deesse Ego? Vid. Sanct. Minerv. in Ellipsi v. Ens, et Periz. ad Sanct. I. 12. 2. Idem supplementum in Græcis locum habet, ut hic Scholiastes. DUK.

2. Ὅς κακὰ etc.] Vid. Herald. I. Adver. 9. Οἶκον pro regno, vel regia, hic et apud alios Græcos

dici docet Casaubon. Excitat. XIII. ad Baron. C. III. Corn. Nepos in Themist. ἐς τὸν ὑμέτερον οἶκον vertit, in domum tuam. DUK.

σαὶ g.

ἐλλήνων] om. Q. τῶν ἐλλήνων K.

4. δέ τι L.O.

5. δὲ ἐπὶ κινδύνῳ K.

6. ἐγένετο K.c.

7. γράψαντι Q.

τὴν ἐκ A.B.F.H.K.c.g. vulgo τὴν τε ἐκ.

8. τὴν] om. g.

τὴν τῶν γεφυρῶν—οὐ διάλυσιν] Thucydides et ejus exemplo alii sæpe particulam negativam præponunt substantivis. Sic ἡ οὐ περιτείχισις, quod e Thucydide adfert Eustath. ad Homer. II. α'. p. 111. pro τὸ ἀτείχιστον, ut ille dicit. Rurs. Thucyd. V. 50. ἡ οὐκ ἐξουσία τῆς ἀγωνίσεως, quod Schol. exponit τὸ μὴ ἐξεῖναι ἀγωνίσεσθαι. Et Euripid. Hippol. v. 196. οὐκ ἀπίδειξις. Hæc et plura hujus generis adnotarunt

ψευδῶς προσεποιήσατο, τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν) “καὶ
 “ἄν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι πάρειμι, δικό-
 “μενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. βούλομαι
 “δ' ἐνιαυτὸν ἐπισχῶν αὐτός σοι περὶ ὧν ἤκω δηλῶσαι.”

5 * Βασιλεὺς δὲ, ὡς λέγεται, ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διά- 138.
 νοιαν, καὶ ἐκέλευε ποιεῖν οὕτως. ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ, ὃν Quas cum
 ἐπέσχε, τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε, rex benigne
 καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας· ἀφικόμενος δὲ μετὰ sequisset,
 τὸν ἐνιαυτὸν γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας καὶ ὅσος οὐδεὶς anno ipse
 10 πω Ἑλλήνων διὰ τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξιώσιν καὶ τοῦ regem con-
 Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν, μάλιστα venit. De
 δὲ ἀπὸ τοῦ πείραν διδοῦς ζυνητός φαίνεσθαι. ἦν γάρ ὁ Themisto-
 Mortuus est morbo. Re-
 1. Δι' αὐτὸν] τὸν Πέρσην. 5. Ἐθαύμασε] ὅτι εἶπεν ἐπειδὴ ἴσχυσε μη-
 χαρῆ τινὶ σῶσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Τὴν διάνοιαν] τὴν γνώσιν. 6. Ὅν
 ἐπέσχε] ἐσκόπει γὰρ, εἶπας αὐτὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακαλέσειντο οἱ Ἀθηναῖοι.
 Ὅν ἐπέσχε] ἑαυτὸν δηλονότι. 8. τῶν ἐπιτηδευμάτων] τῶν ἐθῶν. 9. Παρ'
 αὐτῷ] τῷ Πέρσῃ. Ὅσος οὐδεὶς πω Ἑλλήνων] Ἰστιάος καὶ Ἰσπίας καὶ Δη-
 μάρατος καὶ ἄλλοι. 10. Τοῦ Ἑλληνικοῦ] ἔθνους δηλονότι. 11. Ὑπετίθει αὐ-
 τῷ] ὑπέβαλλε τῷ Πέρσῃ. 12. Διδούς] ἀντὶ τοῦ δίδοναι. Ἦν γάρ ὁ Θειμι-

Scaliger ad Catull. Carm. LXV. v. 83. Casaubon. ad Dionys. Halic. X. 669. et Henr. Steph. ad Corinth. de Dialect. Art. XL. Sed quod ibi e Thucyd. III. 10. tamquam exemplum hujus Atticisimi proponit Corinthus, ξύμμαχοι μέντοι ἐγεγόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίσις, ἀλλ' ἐπ' ἑλευθερώσει, id ἀπροσδιόνυσον est: etsi hoc etiam in hanc sententiam laudat e Corintho Ach. Staius Observat. Cap. 19. Vid de hoc genere loquendi etiam Dion. Halicarn. p. 134. Duc.

1. προσεποιεῖτο I.

οὐ] om. d.

2. ἔχω Q.

σοι c.

πάρειμι] παρὰ μῆδων d.i.

5. Βασιλεὺς δὲ] Hæc diffusius, et paulo etiam aliter, narrat Diodor. p. 271. c. d. v. et Plutarch. Themist. p. 125. Γλώσσης, non γλώττης, Noster, Æschylus, Sophocles, Euripides. WASS. Vid. ad Cap. 128. Duc.

ὡς] om. i.

6. ἐκέλευε A.B.C.F.G.H.c.g.h.

7. τῆς περσίδος A.B.F.G.K.N. c.d.e.f.g.h.i. vulgo τῆς τε περσίδος. γλώττης L.O.P.

8. δὲ] om. P.

9. τὸν] om. e.

10. πω] τῶν K.

Ἑλλήνων—ταῦ] om. g.

τε] om. C.e.

11. ἐπετίθει c.

12. γὰρ δὴ ὁ.

Ἦν γὰρ ὁ Θ. — δηλώσας]

gis beneficia
in eum col-
lata.

Θεμιστοκλῆς βεβαιοτάτα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας,
καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου ἄξιος θαυμά-
σαι. οἰκεία γὰρ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθῶν ἐς αὐτὴν
οὐδὲν οὔτ' ἐπιμαθῶν, τῶν τε ^{ἐπιμαθῶν} παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης
βουλῆς κράτιστος ^{αἰσθητῶν} γνῶμων, καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖ- 5
στον τοῦ γενησομένου ἀριστος εἰκάστης. καὶ ἂ μὲν μετὰ
χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἶός τε· ὧν δὲ ἄπειρος εἶη,
κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο. τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν
τῷ ἀφανῆ ἔτι προεώρα μάλιστα. καὶ τὸ ζῦμπαν εἰπεῖν,
φύσεως μὲν δυνάμει μελέτης δὲ βραχύτητι κράτιστος δὴ 10

στοκλῆς] ἐγκάμιν Θεμιστοκλέους. Τοῖς μακροῖς ἐπαίνοις ἐν ταύτοις ἀνέτρε-
ψας, Θουκυδίδῃ, ἄφρονος ἔργον ἀνδρὸς δεδρακέαι δεῖξας. εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς
ἔφη, προέβλεπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς, ἂ μὴ ἦν δυνατὸς τελέσαι, ὑπέσχετο,
μὴ προηρὸς ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχὺς ἀκαταγώνιστος ἦν ἐκ τῶν προλαβόντων.
1. Φύσεως] τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων, ὅσον δύναται. 2. Ἐς αὐτὸ] εἰς τὴν
ἰσχὺν τῆς φύσεως. Θαυμάσαι] ἀντὶ τοῦ θαυμασθῆναι. 3. Οἰκεία] φυ-
σικῇ. Ξυνέσει] ἄνευ μαθήσεως τὴν ξύνεσιν. Καὶ οὔτε προμαθῶν] οὔτε ἀπὸ
προμαθήσεως ἀγαγῶν τι ἐς αὐτὴν, ἥτοι τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. 4. Τῶν τε
παραχρῆμα] τῶν παραπιπτόντων. 5. Γνώμων] κριτῆς. Ἐπιπλεῖστον]
καλῶς τὸ ἐπὶ πλεῖστον· θεοῦ γὰρ μόνου τὸ πάντα εἰδέναι. 7. Οἶός τε] ἦν
δηλονότι. Ὡν δ' ἄπειρος] ὧν δ' ἄπειρος εἶη, οὐκ ἀπήλλακτο κρῖναι ἱκανῶς.
οἶον καὶ ἐν ταύτοις τοῖς ἀγνώστοις οὐ διημάρτανε τῆς κρίσεως, ὡς ἐδήλωσε καὶ
ἐπὶ τῶν νεῶν τῆς κτίσεως καὶ ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἀλλαχοῦ. 8. Τό τε
ἄμεινον ἢ χεῖρον] τὸ συνοῖσον ἢ τὸ βλαπτικόν. 9. Μάλιστα] τῶν ἄλλων

Schol. in Hermogenem inepte
γὰρ δὴ Θ. hinc ergo emendandus
est. Eadem ad θαυμάσαι addu-
cit Dion. Halic. p. 133. (794.)
et p. 136. (807.) ad ἐγένετο, ubi
exemplaria ejus μάλιστα omit-
tunt, et ἐπὶ πλεῖστον divisim ex-
hibent. Wass. Dion. Halic.
hoc totum ab ἦν γὰρ, usque ad
τὰ δέοντα ἐγένετο, proponit tam-
quam exemplum tortuosæ, im-
plicatæ, et explicatu difficilis
enthymematum constructionis.
Duk.

2. ἐς—προμαθῶν] om. L.O.
αὐτὸν I.e.
4. τῶν μὲν παρόντων Cic. ad At-
tic. 10, 8.
5. γνώμην e.
καὶ τῶν] τῶν δὲ Cic.
μερόντων I.
6. τοῦ γενησομένου] margo
d.i.
7. ἔχει K.P.
εἶη κρῖναι] ἐπικρῖναι Dionysius.
8. τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον Cic.
9. μάλιστα] om. Dionys.

αὐτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. νοσήσας δὲ τελευτᾷ τὸν βίον λέγουσι δὲ τινες καὶ ἐκούσιον φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἀπέσχετο. μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνη-

δηλονότι. 1. Αὐτοσχεδιάζειν] ἐτοίμως λέγειν. 2. Φαρμάκῳ ἀποθανεῖν

2. Φαρμάκῳ] Cum Scholiaste Diodor. p. 272. a. Vid. ibi ejus elogium. Euseb. ad Olymp. LXXVIII. WASS. In Diodor. nihil est, unde intelligi possit, eum pro vero habuisse id, quod de sanguine taurino a Themistocle hausto circumferebatur. Nam quum primum dixisset, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ Μαγνησίᾳ—*mox* addit, ἔνιοι δὲ τῶν συγγραφέων φασί, ut hic Thucydides. Cicero in Bruto Cap. 11. a Clitarcho et Stratocle fictum putat. *Hanc enim mortem, inquit, rhetorice et tragice ornare potuerunt: illa mors vulgaris nullam præbebat materiam ad ornatam.* Symmachus, vetus Interpres Aristophanis fabulam e male intellectis Sophoclis versibus in Helena ortam dicit apud Schol. Aristoph. Equit. v. 84. vid. ibi Kuster. DUK.

4. Μνημεῖον] Pro μνήμα agnoscit Pollux IX. 15. ut huic peculiare, illud passim apud Demosth. Xenoph. Pausan. Plutarch. et ipsummet Herodotum VII. 167. qui et μνημῆιον pro memoriali posuit I. 26. Sic enim ibi ex Baroc. Ms. legendum, uti et Sophocl. Elect. 938. Nam figurate loquitur Isocrates, non proprie, quando in Orat. in Philip. dicit, τράπαιον μὲν τῶν Βαρβαίων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. hoc sensu imagines apud Dion. Halic. Antiq. VIII. 59. et etiam

μνήμαι audiunt. Hinc fortasse decepti Suidas in voce μνημεῖον, et Eustath. ad Il. ζ'. Hæc de profanis vera aut veris proxima; de Ecclesiasticis alia res est. Noster illa Ποῦτæ ob oculos habuit Πατρίκλιο τάφου ΜΝΗΜ' ἔμμεναι. Quod ad Pollucem adinet, habes πολυάνδριον Strabonis IX. 4. ἠρώων Pausan. II. 17. WASS. Pollux solum inter probatos auctores Thucydidem μνημεῖον pro μνήμα dixisse adseverat; et Ammonius discrimen statuit inter μνήμα et μνημεῖον nam μνήμα, inquit, est τάφος, μνημεῖον est μνημόσυνον. Hoc discrimen etiam Eustathius ad Homerum non uno loco adnotat; et tamen, quemadmodum μνήμα etiam idem significat quod μνημόσυνον, sic itidem μνημεῖον pro μνήμα apud τὰς μεθ' Ὀμηρον dici auctor est. Vid. in Il. ζ'. p. 634. et Il. λ'. p. 1673. Salmasius quoque ad Solin. pag. 859. Ammonii sententiam usu ipso refutatam scribit. Hoc certum est, scriptores recentiores, Diodorum Siculum, Plutarchum, Dionem, Artemidorum, et alios, promiscue μνήμα, μνημεῖον et τάφον de eadem re dicere. Et sic μνημεῖον Sardanapali dixit Aristobulus comes et scriptor rerum gestarum Alexandri M. apud Athen. XII. 7. DUK.

οὖν] om. d.

σία ἐστὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ· ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς
 χώρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ Μαγνησίαν μὲν ἄρτον, ἢ
 προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ, Λάμψακον
 δὲ οἶνον (ἐδόκει γὰρ πολυσινότατον τῶν τότε εἶναι,) Μυ-
 οῦντα δὲ ὄψον. τὰ δὲ ὀστᾶ φασὶ κομισθῆναι αὐτοῦ οἱ 5
 προσήκοντες οἴκαδε κελεύσαντος ἐκείνου, καὶ τεθῆναι κρύ-
 φα Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν, ὡς ἐπὶ

αὐτὸν] αἷμα γὰρ ταύρειον πῖον ἀπέθανεν. 1. Τῇ Ἀσιανῇ] δύο γὰρ εἰσι
 Μαγνησίαι, Θεσσαλὴ καὶ Ἀσιανή. 4. Μυοῦντα] πόλις Καρίας ὁ Μυοῦς.

1. γὰρ] μὲν d.

2. διδόντος A.

ἄρτον i. et mox οἶνον et ὄψον.

3. Λάμψακον] Hinc ejus ad
 servulos dictum, ὦ παῖδες, ἀπο-
 λάμβεθε ἄν, εἰ μὴ ἀπολάμβεθε l. ἀπο-
 λάλειμεν, Plutarch. p. 328. Si-
 milis Antonii munificentia in
 Monesem. vid. Appian. B. Parth.
 p. 270. Duas præterea addunt
 quidam ex Troade civitates. v.
 Athenæum I. 23. Canibus regi-
 ſuis quatuor vicus attributos tra-
 dit Herodotus I. 192. Πολυσι-
 νότατον ex hoc loco habet Pollux
 VI. 22. WASS. Confer huc
 quæ de urbibus, Themistocli a
 Rege Persarum donatis, conges-
 sit Brisson. I. de Regn. Persar.
 pag. 101. DUK.

4. τῶν τότε πολυσινότατον e.

Μυοῦντα δὲ ὄψον] Diodorus Si-
 cul. dicit Myntem illi cessisse
 εἰς ὄψον, ἔχουσαν θάλατταν εὐχθον.
 De significatione vocis ὄψον vide
 Bochartum de Animalibus sa-
 cris. HUDS. Hieroz. I. 1. 6.
 ubi multis ostendit, ὄψον Græcis
 esse piscem: quod et alii dudum
 docuerant. Vid. Scripta con-
 tentiosa Rob. Titii et Yuonis
 Villiomari IV. 14. Casaub. ad
 Athen. VII. 2. et VIII. 5. Voss.
 in Etymolog. et Menag. ad

Diog. Laërt. VII. 21. cui add.
 locum Æliani I. V. H. 28.
 Scholiasten Thucydidis, qui My-
 unta urbem Carie facit, repre-
 hendit Brisson. l. d. pag. 102.
 at tuetur Lederlin. Quod mox
 hic legitur, τὰ δὲ ὀστᾶ φασὶ κο-
 μισθῆναι αὐτοῦ οἱ προσήκοντες οἴκαδε
 aliorum narrationi adversari re-
 ctè adnotat Portus. Nam hi
 ipsos Themistoclis propinquos
 ossa illius in Atticam reportasse
 tradiderunt. Vid. Pausan. Attic.
 Cap. I. et Corn. Nep. Themist.
 C. X. ibique Interpretes. DUK.

5. αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προσήκοντων f.

6. Καὶ τεθῆναι] Confer Cl. Whe-
 lerum Itinerar. 419. WASS.

κρύφα ἄθ.] om. Q.

7. ὡς] om. K.

Οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν etc.]
 Vide Pausaniam in initio Atti-
 corum. Petiti leges Atticas, p.
 562. et Meursii Them. Attic. l.
 2. c. 2. HUDS. Add. Kirch-
 mann. de Funeribus Rom. Ap-
 pend. C. VII. et Interpretes
 Æliani IV. V. H. 7. Valesius
 ad Notas Maussaci in Harpo-
 cration. v. Ὀργάς, scribit, sacri-
 legos et proditores, quos in At-
 tica sepeliri fas non erat, in Ὀρ-
 γάδα, inter Atticam et Megari-
 dem, projectos fuisse. Non

προδοσία φεύγοντος. τὰ μὲν κατὰ Πausanίαν τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, λαμπροτάτους γενομένους τῶν καθ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων, οὕτως ἐτελεύτησεν.

- 5 * Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης πρεσβείας 139. Præter pīcula ultro citroque obiecta, Lacedæmonii deinceps postulabant, ut Athenienses a Potidæa absisterent, Æginamque liberam relinquerent; maxime vero, ut legem de Megarensi-
- τοιαῦτα ἐπέταξαν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως· ὕστερον δὲ φοιτῶντες παρ' Ἀθηναίους Ποτιδαίας τε ἀπανίστασθαι ἐκέλευον καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφιέναι, καὶ μάλιστα γε πάντων καὶ ἐνδηλότατα
- 10 προὔλεγον τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελῶσι μὴ ἀνγίγνεσθαι πόλεμον, ἐν ᾧ εἶρητο αὐτοὺς μὴ χοῦσθαι τοῖς λιμέσιν τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι οὔτε τᾶλλα ὑπήκουον οὔτε τὸ ψήφισμα καθήρουν, ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς

1. Τὰ μὲν κατὰ Πausanίαν] ὡς περ σχετιάζων καὶ ἀνομιῶζων ταυτά φησιν ὁ συγγραφεὺς. 6. Περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως] καὶ ἄλλας γὰρ ἐποίησαντο, ἀπελάσαι τοὺς ἐννεὰ Ἄρχοντας. 10. Ψήφισμα] ὃ ἔγραψε Περικλῆς. 11. Τοῖς λιμέσιν] οὐ μόνον τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ παντὸς λιμένος ἃν ἦρχον οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Ἐπὶ τῆς ἀγορᾷ] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 14. Ἐπικαλοῦντες] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες. Ἐπ' ἐργασίαν] περιττὴ ἢ ἐπὶ πρήθεις. Τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς] τὴν γῆν λέγει

scio, quo auctore hoc prodiderit. Nam neque ab iis, quos ibi laudat, neque ab aliis, qui de hac ræna proditorum egerunt, quidquam hujusmodi traditum invenio. Ex eo autem, quod e Telete descripsit Stobæus Serm. XL. p. 233. τοὺς ἀσεβεῖς τῶν Ἀθηναίων in Megaride sepeliri, non satis liquet, eos in Orgadem, quem locum Deabus sacrum fuisse dicit Helladius, de quo ad Cap. seq. abjectos fuisse. Nec credo de eodem loco agere Helladium et Teletem. Duk.

1. φεύγοντος L.O.P.

6. ἔπραξαν e.

8. ἐπανίστασθαι d.

10. καθελῶσι — ψήφισματα] om. e.

11. γίγνεσθαι vel γίνεσθαι B.F. H.I.L.O.P.Q.g.h. vulgo γενέσθαι.

αὐτοῖς c.d.i.

13. τὸ] om. C.L.O.

14. Non dubium est, quin Stephanus et Portus recte emendent ἐπεργασίαν, quod est etiam in Cass. et Gr. Idem mendum e Poll. VII. 147. sustulerunt Jungerm. et Kuhnius. Thom. Magister in ἐγκαλῶ habet ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασία τοῖς Μεγαρεῦσι.

bus, qua his omnibus portibus Atheniensium interdictum erat, abolerent. Quorum nihil fecerunt Athenienses, firmati a Pericle, inter aequa-

τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου, καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων. τέλος δὲ ἀφικομένων τῶν τελευταίων πρέσβων ἐκ Λακεδαίμονος, Ραμφίου τε καὶ Μελησίππου καὶ Ἀγησάνδρου, καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν οὐδὲν ὧν πρότερον εἰώθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε ὅτι “ Λακεδαιμόνιοι 5 “ βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι, εἴη δ’ ἂν εἰ τοὺς Ἑλληνας “ αὐτονόμους ἀφεῖτε,” ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι

τὴν μεταξὺ Μεγάρων καὶ Ἀττικῆς, ἣντινα ἀνέθεσαν ταῖς Ἐλευσινίαις θεαῖς. τὴν αὐτὴν δὲ λέγει καὶ ἀρίστου. ἀρίστου δὲ ἐστὶν ἢ μὴ ἔχουσα ὄρους μὴδὲ σπειρομένη· ἢ γὰρ σπειρομένη ὄρους ἔχει, ἅτε οὔσα μεμερισμένη, ἕως οὗ ἐστὶν ἐκάστῳ τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως. 1. Τῆς ἀορίστου] τῆς πολλῆς. Ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν] ὡς ὅτι δούλους αὐτῶν ἀποφεύγοντας ἐδέχοντο. 4. Ἄλ-

Sed non habeo auctoritatem probatorum Scriptorum, qui ἐγκαλῶ, vel ἐπικαλῶ σοι ἐπὶ ταύτῃ dixerint: quæ etsi esset, tamen propter consensum librorum retinendus foret accusativus. Quam autem Thucydides hic γῆν ἱερὰν, eam Plutarch. Pericl. p. 306. Ed. Steph. ἱερὰν ὀργάδα vocat, et Periclem decreto adversus Megarenses hanc causam prætexuisse dicit, τὴν ἱερὰν ὀργάδα eos ἀποτέμεναι, intervertisse agrum sacrum, ut bene Cruseri-us, non quod sacrum lucum cecidissent, ut Xylander: qui non animadvertit, ἀποτέμεναι apud Plutarchum et alios sæpe esse, sibi aliquid vindicare, auferre, et intervertere. Idem ager etiam Helladio lib. IV. Chrestomath. apud Phot. in Biblioth. est Ὀργάς. Ὀργάς μὲν κοινῶς πᾶσα ἡ γῆ, ὅση ἐπιτηδεῖα πρὸς καρπῶν γονάς. Ὀργάδα δὲ ἰδίως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ταῖν θεαῖν ἀνεμμένην, τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ καὶ τῆς Μεγαρίδος. Τὰ θεὰ apud illum sunt αἱ θεαὶ Ἐλευσίνιοι, ut hic Scholiastes, id est,

Ceres et Proserpina, quibus sacra erant Eleusinia. Lucian. Reviscent. pag. 408. Ed. Amstel. ἢν τινα καὶ τῶν μεμνημένων ἰδὼν ἐξαγορευόντα ταῖν θεαῖν τὰ ἀπόρρητα. Lysis Pythagoreus apud Iamblich. de Vit. Pythag. C. XVII. βεβαίους τὰ ταῖν Ἐλευσινίαιν θεαῖν μυστήρια διαγεῖσθαι. Atticis τῷ θεῷ. Eustath. in Il. θ'. p. 723. et Casaub. ad Athen. V. 14. Duk.

1. ἀρίστου L.O.P.Q.

Ἀνδραπόδων] Aspasix ser-vos. v. Athenæum p. 570. et Aristoph. Acharn. 525. et Schol. Vide et Aristotelem Ethic. p. 189. Sylburg. Οὐκέτι γιγνώσκου-σιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας. Wass.

3. μελίσππου K. μελλησίππου B.e. μελλιστίππου C. μελλησικου g.

4. ἄλλως i.

6. τὴν] om. K.P.d.

εἶναι] ἄγειν εἶναι K.

εἶ] ἢν L.N.P.

7. ἀφῆτε A.B.F.H.I.L.N.O. g.h.

ποιήσαντες οὖν ἐκκλησίαν f.

γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προὔτεσσαν, καὶ ἔδοκει ἅπαξ les suos et eloquentissimo et potentissimo. Is oratione
 περὶ ἀπάντων βουλευσαμένους ἀποκρίνασθαι. καὶ παρι-
 όντες ἄλλοι τε πολλοὶ ἔλεγον, ἐπ' ἀμφότερα γιγνόμενοι
 ταῖς γνώμας, καὶ ὡς χρὴ πολεμεῖν καὶ ὡς μὴ ἐμπόδιον
 5 εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν· καὶ παρελ-
 θὼν Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, ἀνὴρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον
 πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος,
 παρήγει τοιάδε.

“ ΤΗΣ μὲν γνώμης, ᾧ Ἀθηναῖοι, ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχο- 140-144.
 10 “ μαι, μὴ εἴκειν Πελοποννησίους, καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀν- ostendit, o-
 “ θρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν pibus et co-
 “ καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς ppiis Atheni-
 esse superi-
 pponnesiis

λο μὲν οὐδὲν] οἶον περὶ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἄλλων. 1. Γνώμας] βουλάς. Ἄπαξ] παντελῶς. 5. Τὸ ψήφισμα] τὸ ψήφισμα φησὶν οὐ τὸ Μεγαρέων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτονομίαις τοὺς Ἕλληνας. Καθελεῖν] τὸν πόλεμον. 11. Ὀργῇ] διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ. 12. Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς] πρὸς τὰ

2. ἀποκρίνασθαι A.B.C.F.H. L.N.O.Q.e.f.g.h. vulgo ἀπακρίνασθαι.

παρόντες K.L.O.

3. πολλὰ H.

5. τῆς εἰρήνης K.

καθελεῖν τὸν πόλεμον K.c. et inter versus g.

6. ὁ περικλῆς L.O.P.

7. πρᾶττειν K.

8. τάδε A.L.O.P.

9. Τῆς μὲν γνώμης] Laudat hanc orationem, seque eam admirari scribit Dionys. Halic. Judic. de Thucyd. p. 157. Add. Aristid. tom. III. p. 226. Vir magnus non satis apte videtur componere phrasin Aristoph. Nubib. 157. ὀπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, cum hac Thucydeia, quasi idem significantem. Nam aliud est in Aristophane ἔχω γνώμην, aliud hic ἔχομαι γνώμης· illud, sum in sententia, hoc, persto in

sententia. Duk.

τῆς αὐτῆς ἀεὶ f.

10. μὴ] om. e.

11. ὀργῇ e.

Ὀργῇ] Hunc locum innuit Suidas in εὐοργητάω. Ὀργῇ, inquit, ὁ τρόπος, ita Schol. Thucyd. et Schol. Nicandri p. 71. Ald. in Ed. Sophocles Ajaxe pro studio: ἐμφορῆς ἐμοί, ὈΡΓΗ'Ν θ' ὁμοιος. Clare Theognis: Κύρνε φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦΘΟΣ, ὈΡΓΗ'Ν συμμίσγων ἦν τιν' ἕκαστος ἔχει. Πουλύπου ὈΡΓΗ'Ν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς ποτὶ πέτρῃ Τῇ προσομιλήσει ταῖς ἰδεῖν ἐφάνη. Vid. Indicem. Aleman. apud Schol. in Hippocr. ὀργὰς τοὺς τρόπους ἐκάλουν, ut Aleman. ἐν μὲν ἀνθρώπῳ ὈΡΓΑΙ' βεβριμέναι μυρίαί. Pindarus Pyth. θ'. Καὶ γὰρ σε— Ἔτραπε μελιχίος ὈΡΓΑ' Παρφάμεν τοῦτον λόγον. Suidas iterum in ὀργῇ, pro διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ.

ores, propter navium et pecuniae multitudinem, quam cum hostium inopia comparat. Hortatur Athenienses, ut exemplum majorum secuti, classibus hostes adoriantur, eorumque agri vastationes contemnant. Denique edocet, quid Lacedaemoniis sit respondendum.

“ καὶ τὰς γνάμας τρεπομένους. ὁρᾷ δὲ καὶ νῦν ὁμοῖα
 “ καὶ παραπλήσια ζυμβουλευτέα μοι ὄντα, καὶ τοὺς
 “ ἀναπειθομένους ὑμῶν δικαίᾳ τοῖς κοινῇ δόξασιν, ἣν ἄρα
 “ τι καὶ σφαλλώμεθα, βοηθεῖν, ἢ μηδὲ κατορθοῦντας τῆς
 “ ζυνέσεως μεταποιεῖσθαι. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ζυμφορὰς 5
 “ τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσπον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ
 “ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου· διόπερ καὶ τὴν τύχην, ὅσα
 “ ἂν παρὰ λόγον ζυμβῆ, εἰώθαμεν αἰτιάσθαι. Λακε-
 “ δαιμόνιοι δὲ πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες
 “ ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα. εἰρημένον γὰρ δίκας μὲν 10
 “ τῶν διαφόρων ἀλλήλοις δίδοναι καὶ δέχεσθαι, ἔχειν δὲ
 “ ἑκατέρους ἂ ἔχομεν, οὔτε αὐτοὶ δίκας πω ἤτησαν οὔτε
 “ ἡμῶν δίδόντων δέχονται, βούλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον
 “ ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι, καὶ ἐπιτάσσοντες
 “ ἤδη καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι πάρεισι. Ποτιδαίαις τε γὰρ 15
 “ ἀπανίστασθαι κελεύουσι, καὶ Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφί-
 “ εναι, καὶ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα καθαιρεῖν· οἱ δὲ τε-

συμβαίνοντα. 1. Τρεπομένους] μεταβαλλομένους. 3. Ἀναπειθομένους] περιττῆ ἢ ἀνά. ταυτέστι πειθομένους. Τοῖς κοινῇ δόξασιν] βοηθεῖν, καὶ μὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπολιγαρεῖν τὸν πόλεμον, μηδὲ τὸν συμβουλευσαντα αἰτιάσθαι. 4. Ἡ μηδὲ κατορθοῦντας] ἀντὶ τοῦ ἢ μηδὲ κατορθοῦντων ἀντίπτωσις γάρ ἐστι. 5. Τὰς ζυμφορὰς] τὰς ἀποβάσεις. 6. Ἀμαθῶς] ἐσφαλμένως. 9. Πρότερον] ὅτε ἐκώλυον τὸ τεῖχος γενέσθαι. 10. Εἰρημένον] ὑπεσχημένον ὄντος τοῦ πράγματος ἐν ταῖς σπουδαῖς ταῖς τριακοντούτεσι. 11. Διαφόρων] τῶν ὑποθέσεων, ἐξ ἧν διάφορα φρηνοῦμεν. 13. Δέχονται] λύειν τὰ διάφορα ταῖς δίκαις. 14. Ἡ λόγοις] διαδικασίαις. 17. Καθαρεῖν] ἀκυροῦν.

Confer Diodor. XII. 307. a. et Aristoph. Eip. 602. 608. Wass. Suidas in ὄργῃ descripsit Schol. ad h. l. in εὐοργήτως ad cap. CXXX. ubi vid. Duk.

2. ὄντα] εἶναι g.
 3. δόξασιν K.
 4. καὶ] om. d.
 σφαλλώμεθα A.B.C.F.H.K.d.
 vulgo σφαλώμεθα.
 5. ἀντιποιεῖσθαι Q.

8. παρὰ λόγον A.F.G.H.N.Q.
 g. παράλογον B.K.c.f. vulgo πα-
 ραλόγως.

9. δὲ καὶ πρότερον K.

10. εἰρημένον C.

11. διαφορῶν F.H.L.N.O.g.

12. πω] om. K.

14. τὰ] τε P.

15. οὐκέτι] οὐκ G.

πάρεισι] ἤκουσι L.O.P.

17. τὸ Μεγαρέων ψήφισμα] Vide

“ λευταῖοι οἶδε ἦκοντες, καὶ τοὺς Ἑλληνας προαγορεύ-
 “ ουσιν αὐτονόμους ἀφιέναι. ὑμῶν δὲ μηδεὶς νομίση περὶ
 “ βραχέος ἂν πολεμεῖν, εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ
 “ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται, εἰ καθαιρεθῆι,
 5 “ μὴ ἂν γίνεσθαι τὸν πόλεμον· μὴδ’ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς
 “ αἰτίαν ὑπολίπησθε ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. τὸ
 “ γὰρ βραχύ τι τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν
 “ καὶ πείραν τῆς γνώμης. οἷς εἰ ζυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο
 “ τι μείζον εὐθύς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβω καὶ τοῦτο
 10 “ ὑπακούσαντες· ἀπισχυρισάμενοι δὲ σαφὲς ἂν κατα-
 “ στήσαιτε αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέ-
 “ ρεσθαι. * αὐτόθεν δὴ διανοήθητε ἢ ὑπακοῦειν πρὶν τι 141.
 “ βλαβῆναι, ἢ εἰ πολεμήσομεν, ὡς ἔμοιγε ἄμεινον δοκεῖ
 “ εἶναι, καὶ ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προ-
 15 “ φάσει μὴ εἴζοντες, μηδὲ ζῦν φόβω εἴζοντες ἂ κεκτῆ.

4. Προὔχονται] προβάλλονται. 6. Αἰτίαν ὑπολίπησθε] ἀντὶ τοῦ αἰτιάσθηθε.
 8. Πείραν τῆς γνώμης] εἴτε φοβούμεθα τοὺς Λακεδαιμονίους, εἴτε καὶ μὴ.
 Οἷς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 9. Τοῦτο] τὸ καθελεῖν τὸ Μεγαρέων πινάκιον.
 10. Ἀπισχυρισάμενοι] ἰσχυρῶς ἀπαγορεύσαντες. 11. Προσφέρεσθαι]
 ὁμιλεῖν. 12. Ὑπακοῦειν] πάντοτε, ὅσάκις ἂν κελεύομεθα. 13. Βλα-
 βῆναι] ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος. 14. Καὶ ἐπὶ μεγάλῃ] κατὰ κοινῶν
 τὸ διανοήθητε. 15. Ἐν φόβῳ] ἐὰν γὰρ ὑπακούσωμεν αὐτοῖς, φησὶν, ἐν

Toll. ad Apollon. Soph. p. 737. L.N.O.P.d.e.h.i.vulgo βραχὺ τοῦτο.

1. οἶδε] ἦδη d.i.	8. καὶ τὴν πείραν d.
2. δὲ] μὲν L.	10. ὑπακούσαντες A.B.C.F.I.K.
3. βραχέος A.B.C.d. vulgo βρα- χέως.	L.O.P.c.d.e.g.h.i. vulgo ὑπακού- σαντες.
ἂν] om. d.	ἐπισχυρισάμενοι c.
Εἰ τὸ Μεγαρέων] Suidas in προὔ- χοντο, εἰ τὸ M. ψ. μὴ καθέλοιεν ὅπ. μ. προὔχονται. ἀντὶ προβάλλονται, πρατείνουσι. WASS. Add. Thom. Magist. in προῖσχω. DUK.	καταστήσαιτε B.G.g.h. κατα- στήσετε A.F.H.K.d. καταστήσατε I. vulgo καταστήσητε.
5. γενέσθαι d.	12. δὲ K.
τὸν] om. K.d.	13. βλαβηθῆναι L.
6. ὑπολείπεσθε L.P. ὑπολείπησθε	πολεμήσαμεν f.g.
I.e.	ὡς A.B.g.h. vulgo ὅσπερ.
7. βραχύ τι τοῦτο A.B.C.F.H.I.	ἐμοὶ H.N g.
VOL. I.	ἄμεινον ἔμοιγε εἶναι δοκεῖ f.
	15. εἴζαντες G.

“ μεθα' τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἢ τε μεγίστη
 “ καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης
 “ τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. Τὰ δὲ τοῦ πολέμου καὶ
 “ τῶν ἑκατέρωθεν ὑπαρχόντων ὡς οὐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν,
 “ γνῶτε καθ' ἕκαστον ἀκούοντες. αὐτουργοὶ τε γὰρ εἰσι 5
 “ Πελοποννήσιοι, καὶ οὔτε ἰδίᾳ οὔτε ἐν κοινῷ χρήματά
 “ ἔστιν αὐτοῖς, ἔπειτα χρονίων πολέμων καὶ διαποντίων
 “ ἄπειροι διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πε-
 “ νίας ἐπιφέρειν. καὶ οἱ τοιοῦτοι οὔτε ναῦς πληροῦντες
 “ οὔτε πεζῶν στρατιᾶς πολλάκις ἐκπέμπειν δύναται, 10
 “ ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἅμα ἀπόντες καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 “ δαπανῶντες, καὶ προσέτι καὶ θαλάσσης εἰργόμενοι·
 “ αἱ δὲ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιαι
 “ ἐσφοραὶ ἀνέχουσι. σώμασί τε ἐτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ
 “ τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν, τὸ μὲν πιστὸν 15
 “ ἔχοντες ἐκ τῶν κινδύνων καὶ περιγενέσθαι, τὸ δὲ οὐ

τοῦτω, λοιπὸν καὶ περὶ τῶν ἄλλων δεδoίκαμεν. 2. Δικαίωσις] κέλευσις, πρῶταξις. τὸ δικαιοῦν διὰ μικρὰν πρῶτασιν μὴ δέχεσθαι πόλεμον. 4. Οὐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν] οὐκ ἀσθενέστερως διακεισόμεθα. 5. Αὐτουργοί] δι' ἑαυτῶν τὴν γῆν ἐργαζόμενοι, σπάνει δούλων. 8. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. Ἐπὶ πενίας] τῶν πύλων δηλονότι. 9. Πληροῦντες] ἀνδρῶν δηλονότι. 11. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν] ἐξ ἧν ἔχουσι. 12. Εἰργόμενοι] θαλασσοκράτορες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Αἱ βίαιαι ἐσφοραὶ] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἅτε πένητες, βιαίως εἰσέφερον. 14. Ἀνέχουσι] βαστάζουσι, ἀξίανουσι. Τὸ τῶν σωμάτων] ὡς σώσοντες αὐτὰ ἐκ τῶν πολέμων. δεῖ δὲ ὑποστίξαι εἰς τὸ μὲν. 15. Πιστὸν] βέβαιον. 16. Τὸ δὲ] τὸ τῶν χρημάτων οὐκ ἔστι, φησί, βέβαιον,

2. καὶ ἐλαχίστη A.B.F.H.K.
 N.g.h.i. ceteri καὶ ἡ ἐλαχίστη.
 δικαίως B.

Δικαίωσις] Hoc inter poëtica
 apud Thucydidem refert D. Ha-
 licarn. περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμά-
 των pag. 133. Ipsum tamen eo
 plus semel in Historia usum ad-
 notat Sylburgius. Duk.

3. καὶ τῶν ἑκατέρωθεν] om. pr. g.
 4. ὑπαρχόντων ἑκατέρωθεν g.
 ὡς] om. d.

5. Αὐτουργοί] Qui proprie ita
 dicantur ostendit Perizon. ad
 Ælian. I. Var. Hist. 31. VII.
 5. et XII. 43. Quos hic αὐ-
 τουργοὺς, cap. 142. γεωργοὺς vocat.
 Duk.

τε γὰρ] δέ K.

7. εἰσιν K.c.d.i.

αὐτοῖς] om. C.e.

14. Ἀνέχουσι] Pro βαστάζουσι
 Suidas v. ἀνέχει. WASS.

“ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν, ἄλλως τε καὶ παρὰ
 “ δόξαν, ὅπερ εἰκὸς, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνεται. μάχη
 “ μὲν γὰρ μιᾷ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελο-
 “ πονήσιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι ἀντισχεῖν, πολεμεῖν δὲ μὴ
 5 “ πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι, ὅταν μῆτε βου-
 “ λευτηρίῳ ἐνὶ χράμενοι παραχρῆμά τι ὀξέως ἐπιτελῶσι,
 “ πάντες τε ἰσόψηφοι ὄντες καὶ οὐχ ὁμόφυλοι τὸ ἐφ’
 “ ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδῃ· ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελεῖς
 “ γίνεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μὲν ὡς μάλιστα τιμαυρήσασθαι
 10 “ τινὰ βούλονται, οἱ δὲ ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθειραί.
 “ χρόνιοί τε ξυνιόντες ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ σκοποῦσιν τι
 “ τῶν κοινῶν, τῷ δὲ πλέονι τὰ οἰκεῖα πρᾶσσοσι. καὶ
 “ ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἶεται βλάψειν,
 “ μέλειν δὲ τινὶ καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προῖδεῖν, ὥστε

ὅπως μὴ δαπανηθῶσι. 1. Μὴ οὐ προαναλώσειν] σημειῶσαι, μὴ προαναλώσειν
 τὰ χρήματα πρὸ τοῦ πολέμου, τὸ βέβαιον οὐκ ἔχουσι. οἱ δ’ αὐτουργοὶ τοῦ
 πολέμου, τὸ πιστὸν ἔχουσι ὅτι περιγενήσονται, διότι τοῖς κινδύνοις ὑπομένειν
 ἐμελέτησαν. 4. Πολεμεῖν δὲ] καθὼ μόνους τοῖς σώμασι θαρρῶσιν· οἱ δὲ
 Ἀθηναῖοι πρὸς τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασι θαρρῶσιν. 5. Ἀντιπαρα-
 σκευὴν] ἀνθόπισιν. Μῆτε βουλευτηρίῳ ἐνὶ χράμενοι] αὐτόνομοι γὰρ πάν-
 τες. 7. Οὐχ ὁμόφυλοι] οἱ μὲν γὰρ Δωριεῖς, οἱ δὲ Βωιωτοί. 10. Τὰ οἰκεῖα
 φθειραί] ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ. 11. Χρόνιοι] διὰ χρόνου πολλοῦ. Μο-
 ρίῳ] μορίῳ ἡμέρας βουλευόνται. ἰστέον ὅτι τὴν τῆς δημοκρατίας διαβολὴν
 πᾶσαν ἐνταῦθα ἔθηκε. 13. Βλάψειν] τὰ κοινὰ δηλονότι.

2. ὅπερ εἰκὸς] om. ε.
 αὐτοῦ d. αὐτοῖς post δόξαν po-
 nit e.

μηκύνεται d.e.i.

3. μὲν om. P.

4. οἱ] ἢ c. om. M.

5. παρασκευὴν d.

7. τε] δὲ O. om. M.

Ἰσόψηφοι] Huc spectat Pollux

VIII. 15. Wass.

οὐχι K.d.i.

ἐφ’ L.O.

8. ἐαυτῶν K.L.O. αὐτὸν C.

σπεύδει A.F.H.I.d.e.ἱ

11. Ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ] Ste-

phanus in Thesaurō v. μορίον pu-
 tat, deesse χρόνου. In Cass. pro
 supplemento scriptum est scho-
 lion ἡμέρας. Et sic Thucyd. su-
 pra cap. 85. ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέ-
 ρας· quod eur huic loco non sat-
 tis convenire existimaverit Ste-
 phanus l. d. non scio. DUK.

βραχὺ H.

12. πλέονι A.B.C.F.G.H.Q.e.f.
 g.h. ceteri πλείονι.

13. περὶ g.

βλάψειν τὰ κοινὰ ε.

14. μέλειν K.c.e.h.i.

142. “ τῶ αὐτῶ ὑπὸ ἀπάντων ἰδία δοξάσματος λανθάνειν τὸ
 “ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον. * μέγιστον δὲ τῆ τῶν χρη-
 “ μάτων σπάνει καλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζο-
 “ μενοι διαμέλλωσι· τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενε-
 “ τοί. καὶ μὴν οὐδ’ ἡ ἐπιτείχισις, οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐ- 5
 “ τῶν ἄξιον φοβηθῆναι. τὴν μὲν γὰρ χαλεπὸν καὶ ἐν
 “ εἰρήνῃ πόλιν ἀντίπαλον παρασκευάσασθαι, ἥπου δὴ ἐν
 “ πολεμῖα τε καὶ οὐχ ἥσσον ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετει-
 “ χισμένων. φρούριον δ’ εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλά-
 “ πτοιεν ἂν τι μέρος καταδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις, οὐ 10
 “ μέντοι ἰκανὸν γε ἔσται ἐπιτειχίζειν τε καλύειν ἡμᾶς
 “ πλεύσαντας ἐς τὴν ἐκείνων, καὶ ἥπερ ἰσχύομεν, ταῖς
 “ ναυσὶν ἀμύνεσθαι. πλεόν γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν τοῦ κατὰ
 “ γῆν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπειρίας, ἢ ἐκείνοι ἐκ τοῦ κατ’
 “ ἡπειρον ἐς τὰ ναυτικά. τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπιστή- 15
 “ μονας γενέσθαι οὐ ῥαδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. οὐδὲ
 “ γὰρ ὑμεῖς, μελετῶντες αὐτὸ εὐθὺς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν,

3. Καλύσονται] ἀντὶ τοῦ κωλυθήσονται. Σχολῇ] βραδέως. 4. Διαμέλλω-
 σι] βραδύνωσι. 4. Οὐ μενετοί] οὐ μένουσι, φησὶν, ἀλλ’ εἰσὶν ὀξεῖς. 5.
 Οὐδ’ ἡ ἐπιτείχισις] ἐπιτείχισις ἔστι τὸ πόλιν τινα ἑτέραν πλησίον ἄλλης
 τειχίσαι, διὰ τὸ φρουρεῖν καὶ λυμάνεσθαι τὴν γῆν. 6. Τὴν μὲν] τὴν
 ἐπιτείχισιν. 8. Ἐκείνοις ἡμῶν] δυνατῶν ὄντων ἡμῶν ἀντεπιτειχίσαι
 ἐκείνοις. 10. Καταδρομαῖς] ἐφόδοις. Καὶ αὐτομολίαις] δεχόμενοι τοὺς
 αὐτομόλους δούλους. 17. Ἀπὸ τῶν Μηδικῶν] ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ

1. αὐτῶ] om. M.
 ἀπάντων οἶται ἰδία C.e.

ἰδίῳ K. δια c.

2. ἀθρόως F.

3. σχολῇ] om. e.

4. Τοῦ δὲ—μενετοί.] Magister
 voc. μενετός. WASS.

7. κατασκευάσασθαι C.L.O.P.

e. παρακατασκευάσασθαι d. παρα-

σκευάζεσθαι K. κατασκευάζεσθαι I.

δὴ καὶ ἐν K.

11. γε] om. N. ante ἰκανὸν po-
 nunt d.i.

τε] om. B.h. inferebatur καὶ :
 id omisi cum A.B.H.c.h.

12. ἐς τὴν] ἐν τῇ C.e.

ἰσχύομεν ἐν ταῖς e.

13. γὰρ ὅμως ἡμεῖς ἔχομεν C. γὰρ
 ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν e.

τοῦ] τὰ G.

14. κείνοι C.

15. ἐπιστημονίας B.

16. προσγενήσεται I.

17. αὐτὸ] om. G.

ἐπὶ L.O.Q.

“ ἐξείργασθέ πω· πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θα-
 “ λάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι διὰ τὸ
 “ ὑφ’ ἡμῶν πολλαῖς ναυσὶν αἰεὶ ἐφορμειῖσθαι, ἄξιον ἂν τι
 “ δρῶεν; πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ἐφορμούσας καὶ διακιν-
 5 “ δυνεύσειαν, πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες· πολλαῖς
 “ δὲ εἰργόμενοι ἡσυχάσουσι, καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι
 “ ἀξυνετώτεροι ἔσονται, καὶ δι’ αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι. τὸ
 “ δὲ ναυτικὸν τέχνης ἐστὶν ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ οὐκ
 “ ἐνδέχεται, ὅταν τύχη, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ
 10 “ μᾶλλον μὴδὲν ἐκείνῳ παρέργον ἄλλο γίγνεσθαι. * εἶτε
 “ καὶ κινήσαντες τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημά-
 “ των μισθῷ μείζονι πειρῶντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς
 “ ξένους τῶν ναυτῶν, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων,
 “ ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, δεῖνόν ἂν ᾦν·

143.

ἑπιτελευται

τῶν Μηδικῶν. 6. Καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μὴ με-
 λετᾶν. 8. Τέχνης ἐστὶν] ἐπιτήδευμα ἢ πρᾶγμα. 10. Ἐκεῖνῳ] τῷ ναυ-
 τικῷ. 12. Μισθῷ μείζονι] τοῦτο φησὶν, ὅτι οὐ δεῖνόν, εἰ Λακεδαιμόνιοι
 μισθῷ μείζονι ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων πειρῶντο ὑποκλιέ-
 πτειν τοῖς ἡμετέροις συμμάχοις. τοῦναντίον γὰρ ἂν ᾦν δεῖνόν, εἰ πρὸς ἄλλους
 μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων ἐσέβαλλον, μὴ ὄντων ἡμῶν ἀντιπάλων. βούλεται
 δὲ διὰ τούτων δεῖξαι, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μεθ’ ἡμῶν μὲν ἢ μετὰ τῶν ἡμετέρων
 συμμάχων ἰσχυροὶ εἰσι, καὶ δεῖνόν ἔσθαι εἰσβάλλειν· μόνον δὲ αὐτοὶ μετὰ
 τῶν ἰδίων συμμάχων ἀδύνατοι, μήτε ναυτικὸν ἔχοντες μήτε πολέμων ἐμπει-
 ρίαν. νῦν δὲ τοῦτο ἡμῶν ὄντων, ἤγουν ἀντιπάλων, οἷον κυβερνήτας ἔχομεν
 πολίτας, καὶ τὴν ναυτικὴν ἐμπειρίαν, ὡς δὲ καὶ πολεμικὴν, οὐ δεῖνόν, εἰ Λα-
 κεδαιμόνιοι καθ’ ἡμῶν ἤκοιεν. 13. Μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων
 μὴ ὄντων. 14. Δεινόν ἂν ᾦν] εἰ ᾦν αὐτοῖς, φησὶ, κατ’ ἄλλων ὁ πόλεμος, μὴ
 καθ’ ἡμῶν, οἱ καὶ πολίτας ἔχομεν κυβερνήτας, δεῖνόν ἂν ᾦν ἐκείνοις τὸ τοὺς
 Λακεδαιμονίους λαβεῖν τοὺς ἡμετέρους συμμάχους· νῦν δὲ καθ’ ἡμῶν ὄντας
 αὐτοῖς τοῦ πολέμου, οὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δεῖνόν. τὸ δὲ εἰσβάντων αὐτῶν τε

- 1. πω] om. A.B.L.O.P.g.h.
- 3. ἐφορμᾶσθαι e.
- 4. ὀλίγας ἐφορμούσας A.B.F.
- H.g.h. vulgo ὀλίγας ναῦς ἐφορμού-
σας.
- 5. θρασύνοντες d.
- 6. ἡσυχάζουσι g,
ἐν τῷ] om. i.
- 7. ἔσονται post ὀκνηρότεροι po-

- nunt L.O.P.
- καὶ ante δι’ om. C.
- 9. τύχοι f. ὡς ἂν τύχη ταῦτα ἐκ
παρέργου Aristides pro Rhet. p.
183. Canter. WASS.
- 11. νικήσαντες A.B.P.g.
- ὀλυμπιάσιν C.F.H.
- 12. πειρῶνται K.
- 13. ἡμῶν i. om. h.

“ νῦν δὲ τόδε τε ὑπάρχει, καὶ ὅπερ κράτιστον, κυβερνήτας
 “ ἔχομεν πολίτας καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ
 “ ἀμείνους ἢ πᾶσα ἢ ἄλλη Ἑλλάς. καὶ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ
 “ οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων τὴν τε αὐτοῦ φεύγειν, καὶ
 “ μετὰ τῆς ἡσσοнос ἅμα ἐλπίδος, ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα 5
 “ μεγάλου μισθοῦ δόσεως, ἐκείνοις ζυναγωνίζεσθαι. Καὶ
 “ τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλή-
 “ σια δοκεῖ εἶναι, τὰ δὲ ἡμέτερα τούτων τε ἄνπερ ἐκείνοις
 “ ἐμεμφάμην ἀπηλλάχθαι, καὶ ἄλλα οὐκ ἀπὸ τοῦ
 “ ἴσου μεγάλα ἔχειν. ἦν τ' ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν πεζῆ 10
 “ ἴωσιν, ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνων πλευσούμεθα, καὶ οὐκέτι
 “ ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται Πελοποννήσου μέρος τι τμηθῆναι
 “ καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἔξουσιν
 “ ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεῖ, ἡμῖν δὲ ἔστι γῆ πολλή καὶ

καὶ τῶν μετοίκων περὶ Λακεδαιμονίων λέγει, ὅτι ἐμελλον δεινοὶ εἶναι ἐκείνοις, εἰσβάντες κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων, οὓς ὑποκλέπτουσιν ἐξ ἡμῶν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασίν, ὅτι δεινὸν ἡμῖν ἐμελλεν εἶναι τοῦτο, ὑποκλέπτειν τοὺς παρ' ἡμῖν ξένους τῶν ναυτῶν, εἰ μὴ ἱκανοὶ ἦμεν ἡμεῖς καὶ οἱ μέτοικοι ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν, καὶ ἐκτὸς τῶν ξένων. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δεινόν, ἐπειδὴ ἱκανοὶ ἔσμεν καὶ χωρὶς τῶν ξένων ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν μετοίκων ἡμῶν, τούτεστι Ἰώνων. I. Νῦν δὲ τόδε] τὸ ἀντιπάλους ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ τῶν μετοίκων εἶναι αὐτοῖς. 4. Οὐδεὶς ἂν δέξαιτο] οὐδεὶς ἂν, φησί, θελήσειε ξένος τὴν πατρίδα φεύγειν, καὶ μετὰ τῶν ἀσθενεστέρων, τούτεστι Λακεδαιμονίων, ἀγωνίζεσθαι διὰ μισθὸν ἡλιγήμερον. τὸ δὲ τὴν πατρίδα φεύγειν, δηλοῖ ὅτι σύμμαχοι καὶ ὑπήκοοι εἰσιν αὐτῶν. καὶ δηλονότι, ἐὰν ταῖς Λακεδαιμονίαις διὰ μείζονα μισθὸν προσχαρήσωσι, διωχθήσονται ἐπὶ τῶν ἀστῶν ἕκαστος βιαζομένον πολιορκουμένων ὑπὸ Ἀθηναίων διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν ναυτῶν. Τὴν τε ἐαυτοῦ] ἡσσοнос] ἡσσοнос γὰρ τὰ θαλάττια οἱ Λάκωνες. II. Οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται] πλέον, φησί, βλαβήσονται, μέρους τῆς Πελοποννήσου δηαθέντος, ἢ περὶ ὅλην ἢ Ἀττικὴν. κατὰ

3. ἅπασα L.O.P.

ἄλλη] om. G.

6. συναγωνίζεσθαι C.

7. μὲν περὶ πελοποννησίων H.P.

τοιαῦτα καὶ παραπλήσια] καὶ παραπλήσια τοιαῦτα A.B.F.H.g.

8. ἄνπερ] ἄν παρ' K.d. ἄνπερ παρ' b.

10. τὴν] om. L.O.P.

πεζῆν L.N.O.e.

12. πελοποννήσου μέρος A.B.F.

H.g.h. vulgo πελοποννήσου τε μέρους.

τι] om. P.

14. ἀμαχεῖ d.i.

“ ἐν νήσοις καὶ κατ’ ἤπειρον. μέγα γὰρ τὸ τῆς θαλάσ-
 “ σης κράτος. σκέψασθε δέ· εἰ γὰρ ἤμεν νησιῶται, τίνες
 “ ἀν’ ἀληπτότεροι ἦσαν; καὶ νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τού-
 “ του διανοηθέντας τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι, τῆς
 5 “ δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν, καὶ Πελο-
 “ ποννησίοις ὑπὲρ αὐτῶν ὀργισθέντας πολλῶ πλείοσι μὴ
 “ διαμάχεσθαι (κρατήσαντές τε γὰρ αὐθις οὐκ ἐλάσσοσι
 “ μαχοόμεθα, καὶ ἦν σφαλῶμεν, τὰ τῶν ξυμμάχων,
 “ ἅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται· οὐ γὰρ ἡσυχάσουσι μὴ
 10 “ ἰκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ’ αὐτοὺς στρατεύειν), τὴν τε ὀλό-
 “ φυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σω-
 “ μάτων· οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἀνδρας, ἀλλ’ οἱ ἄνδρες ταῦ-
 “ τα κτῶνται. καὶ εἰ ὤμην πείτειν ὑμᾶς, αὐτοὺς ἀν-
 “ ἐξελθόντας ἐκέλευον αὐτὰ δῆῶσαι, καὶ δεῖξαι Πελο-
 15 “ ποννησίοις ὅτι τούτων γε ἕνεκα οὐχ ὑπακούσετε.
 “ * Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσε-
 “ σθαι, ἣν ἐθέλητε ἀρχὴν τε μὴ ἐπικτᾶσθαι ἄμα πολε-
 “ μούντες, καὶ κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι·

144.

πολὺ γὰρ μείζων ἢ Πελοπόννησος. 1. Τὸ τῆς θαλάσσης κράτος] ὅπερ ἔχο-
 μεν δηλονότι. 2. Εἰ γὰρ ἤμεν νησιῶται] δηλονότι ἡμεῖς, οὐ γὰρ ἔχουσι οἱ
 Λακεδαιμόνιοι ναῦς. χρὴ οὖν ἠγήσασθαι ἡμᾶς νησιώτας, καὶ ὡς νῆσον τὴν
 πόλιν οἰκεῖν, τῶν ἀγρῶν μὴ φροντίζοντας. 4. Οἰκίας] τὰς ἐν τοῖς προαστεί-
 οῖς. 7. Αὐθις] εἰς τὸ μέλλον. 9. Ἐσυχάσουσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 10.
 Τὴν τε ὀλόφυρσιν] χρὴ δηλονότι, τὸν θρήνον, τὴν λύπην. 11. Ἀλλὰ τῶν σω-
 μάτων] τῶν ἀνδρῶν 12. Τάδε] τὰ κτήματα. 15. Οὐχ ὑπακούσετε] οὐχ
 ἐπειξέτε. 16. Καὶ ἄλλα] αἰνίττεται Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, ἧς ἐπεθύμου

1. θαλάττης K.L.O.P.d.

2. εἰ μὲν γὰρ F.H.N.c.g.

5. πελοποννησίους A.F.H.K.O.h.

6. ὀργισθεῖσι margo N.

πλείοσι C.P. πλείοις b.

μὴ] om. g.

7. τε] om. K.N.C.I.

9. μὴ οὐχ ἰκανῶν N.

10. ὄντων ἡμῶν L.

τὴν γὰρ ὀλόφυρσιν g.

Ἐσυχάσουσιν] Huc fortassis per-
 tinet, quod adnotat Dionys. Ha-
 licarn. Περὶ τῶν Θεουκιδ. Ἰδιωμάτων
 p. 134. Thucydidem pro verbis
 nomina ponere, ut ὀλόφυρσιν pro
 ἀπολοφύρασθαι. Duk.

12. τάδε I.L.O.P.Q.e.

13. ἡμᾶς K.

14. αὐτῆν L.Q.

18. προστίθεσθαι C.e.

“ μᾶλλον γὰρ πεφόβημαι τὰς οἰκείας ἡμῶν ἀμαρτίας
 “ ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. ἀλλ’ ἐκεῖνα μὲν καὶ ἐν
 “ ἄλλῳ λόγῳ ἅμα τοῖς ἔργοις δηλωθήσεται· νῦν δὲ τού-
 “ τοις ἀποκρινάμενοι ἀποπέμφωμεν, Μεγαρέας μὲν ὅτι
 “ ἔασομεν ἀγορᾶ καὶ λιμέσι χρῆσθαι, ἣν καὶ Λακεδαι- 5
 “ μόνιοι ξηνηλασίας μὴ ποιῶσι μῆτε ἡμῶν μῆτε τῶν ἡμε-
 “ τέρων ζυμμάχων (οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπον-
 “ δαῖσι οὔτε τόδε), τὰς δὲ πόλεις ὅτι αὐτονόμους ἀφήσο-
 “ μεν, εἰ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐσπεισάμεθα, καὶ ὅταν
 “ κακῆνοι ταῖς αὐτῶν ἀποδῶσι πόλεσι μὴ σφίσι τοῖς 10
 “ Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, ἀλλὰ αὐ-
 “ τοῖς ἐκάστοις, ὡς βούλονται· δίκας δὲ ὅτι ἐθέλομεν
 “ δοῦναι κατὰ τὰς ξυθήκας, πολέμου δὲ οὐκ ἄρξομεν,
 “ ἀρχομένους δὲ ἀμννούμεθα. ταῦτα γὰρ δίκαια καὶ
 “ πρέποντα ἅμα τῆδε τῆ πόλει ἀποκρίνασθαι. εἰδέναι δὲ 15

κρατῆσαι. 2. Διανοίας] ἐπιβουλᾶς. Ἄλλ’ ἐκεῖνα] τὰ περὶ Σικελίαν.
 5. *Ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι] ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντέθηκεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ
 ἠθέλοσαν. 7. Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο] τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα. 8. Τόδε]
 τὸ ξηνηλατεῖν. 10. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] οἶμαι τὸ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀμάρ-
 τημα τοῦ γραφέως, ἐνθέντος τῷ κειμένῳ, ὅπερ ἦν ἐρμηνεία τοῦ σφίσι, ἐξαθέην

4. ἀποπέμφωμεν A. ἀποπέμφω-
 μεν ἂ δεῖ λακεδαιμονίους ἀποκρίνα-
 σθαι e.

5. ἀγοραῖς K.
 χρήσασθαι L.O.P.

καὶ] om. e.

6. Ξηνηλασία:] De ξηνηλασίᾳ
 Lacedaemoniorum multa con-
 gesserunt Meurs. II. Miscellan.
 Laconic. 9. et Crag. de Republ.
 Lacedaem. III. 3. Sed hic pa-
 rum recte ex hoc loco Thucydi-
 dis scribit, Periclem mittendos
 censuisse legatos ad Lacedaemo-
 nios, petitorios inter alia, ne A-
 theniensibus, sociisque, ac pere-
 grinis aliis usu suae urbis inter-
 dicerent. Locus Dionys. Halic.

ad pag. 146. I. a Stephano in-
 dicatus est d. pag. 134. De usu
 activorum pro passivis Stephan.
 Animadvers. ad Joann. Gram-
 matic. de Dialectis artic. XXXI.
 DUK.

μῆτε ἡμῶν] om. H.

7. κωλύειν L.O.

ἐν] om. Dionysius.

8. δὲ] τε B.F.G.H.K.c.g.h.i.

9. εἰ δὲ καὶ P.

10. αὐτῶν A.B.F.H.K.N.c.f.
 g.h. vulgo ἐαυτῶν.

ἐπιδῶσι Q.

11. ἐπιτηδείως] om. f.

14. ἀμννούμεθα A. ἀμννώμεθα h.

15. τῆδε om. c.

- “*χρή ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν· ἦν δὲ ἐκούσιοι μᾶλλον δε-*
 “*χάμεθα, ἥσπον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἔξομεν·*
 “*ἐκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ὅτι καὶ πόλει καὶ ἰδιώτῃ*
 “*μέγιστα τιμαὶ περιγίγνονται. οἱ γοῦν πατέρες ἡμῶν*
 5 “*ὑποστάντες Μήδους, καὶ οὐκ ἀπὸ τοςᾶνδε ὀρμώμενοι*
 “*ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλιπόντες, γνώμῃ τε πλεί-*
 “*ονι ἢ τύχῃ καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει τὸν τε βάρβα-*
 “*ρον ἀπέώσαντο καὶ ἐς τὰδε προήγαγον αὐτά. ὧν οὐ*
 “*χρὴ λείπεσθαι, ἀλλὰ τοὺς τε ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ*
 10 “*ἀμύνεσθαι, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πειρᾶσθαι αὐτὰ*
 “*μὴ ἐλάσσω παραδῶναι.”*

* Ὁ μὲν Περικλῆς τοιαῦτα εἶπεν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομί-
 σαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν ἐψήφισαντο ἃ ἐκέ-
 λευε, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου
 15 γνώμῃ, καθ' ἕκαστά τε ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ζῦμπαν οὐδὲν
 κελευόμενοι ποιήσῃν, δίκη δὲ κατὰ τὰς ξυθῆκας ἐτοῖμοι
 εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ.
 καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ οὐκέτι ὕστερον
 ἐπρεσβεύοντο.

20 * Αἰτίαι δὲ αὗται καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις

145.

In ejus sen-
tentiam ab
Atheniensi-
bus respon-
sum datur
Peloponne-
siorum le-
gatis.

146.

Inter has in-

τινι πρότερον ἐπιθεθεῖσα. 1. Πολεμεῖν] ἡμᾶς δηλονότι. 3. Ἐκ τε τῶν
 μεγίστων] κατὰ κοινῷ τὸ εἶδέναι χρή. 5. Ὑποστάντες] δεξάμενοι. Οὐκ
 ἀπὸ τοςᾶνδε] οὐκ ἀπὸ τσαύτης παρασκευῆς, ἀλλὰ ἐλάσσονος. 6. Γνώμη
 τε πλείονι ἢ τέχνῃ] συνέσει, φρονήσει. ἐπὶ πλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γορ-
 γίους ἐλήφθη παρίστωσις, καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις διὰ τὴν ταχεῖαν πλοκὴν τοῦ
 ὀνόματος. 8. Ὡν] τῶν πατέρων. 10. Ἐπιγιγνομένοις] παισὶν ἡμῶν δη-
 λονότι. 15. Γνώμῃ] βουλῇ. Ἐφρασε] ἡρμήνευσεν. 17. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ
 ὁμοίᾳ] ἐξ ἰσοτιμίας, καὶ οὐχὶ κελευόμενοι. 18. Οἱ μὲν] οἱ Λακεδαιμόνιοι.

6. ἐκλιπόντες A.B.C.F.H.I.K.
 L.N.O.P.d.f.g.h.i. vulgo ἐκλεί-
 ποντες.

πλέονι C.

8. ἀπέωσαντο e.

9. τρόπῳ παντὶ L.O.P.

14. τοῖς λακεδαιμονίοις C.K.L.

N.O.P.e. ceteri τοῖς τε λακεδαι-
 μονίοις.

15. τε] om. N.

16. τὰς] om. K.

17. ἐγκλημάτων καὶ ἴσα καὶ ὁ-
 μοια c.

ὁμοιον d.

cusationes
et discepta-
tiones com-
mercium
quidem ad-
huc iis erat,
sed non sine
suspicione.

πρὸ τοῦ πολέμου, ἀρξάμεναι εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ
καὶ Κερκύρᾳ ἐπεμίγνυτο δὲ ὅμως ἐν αὐταῖς καὶ παρ'
ἀλλήλους ἐφοίτων, ἀκηρύκτως μὲν, ἀνυπόπτως δὲ οὐ
σπονδῶν γὰρ ζύγχυσις τὰ γιγνόμενα ἦν καὶ πρόφασις
τοῦ πολεμεῖν.

2. Ἐν αὐταῖς] ταῖς αἰτίαις καὶ διαφοραῖς. 3. Ἀκηρύκτως] ἄνευ κηρυκείου,
ὡς πρὸς φίλους δῆθεν. οἱ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς ἀπίοντες ἀσφαλείας ἕνεκεν, δσάκις
ἠβούλοντο, μετὰ κηρυκείου ἀπήεσαν, οὓς ἀνόσιον ἠγαῖον καὶ ἀσεβὲς κακου-
γεῖν.

1. ἐν] om. e.

κτεῖ, ἐμίγνυτο. WASS.

2. ἐπεμίγνυτο C.

3. ἀκήρυκτα e.

Ἐπεμίγνυτο] Suidas in ἀκηρυ-

δὲ οὐ] δέον f.

Handwritten notes in Greek:
 Ἐπεμίγνυτο] Suidas in ἀκηρυ-
 κτεῖ, ἐμίγνυτο. WASS.
 3. ἀκήρυκτα e.
 δὲ οὐ] δέον f.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

B.

ἌΡΧΕΤΑΙ δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ζυμμάχων, ἐν ᾧ οὔτε ἐπεμίγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους, καταστάντες τε ζυνεχῶς ἐπολέμου· γέγραπται δὲ ἐξῆς ὡς ἕκαστα 5 ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἄλωσιν· τῶ

1. Ἐνθένδε] ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας. 2. Ἐν ᾧ] πόλεμος. ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ, ἀφ' οὗ. 3. Ἐπεμίγνυντο] ἐπιμιξίαν εἶχον. Ἀκηρυκτεῖ] ἄνευ κηρυκείας, ὡς ἐχθροὶ, ἄνευ κηρυκείας μᾶλλον καὶ προκαταγγέλλσεως. Παρ' ἀλλήλους] παρ' ἀλλήλους ἐρχόμενοι. Καταστάντες τε] ἀρχὴν τοῦ πολέμου ποιήσαντες. 6. Τέσσαρα μὲν γὰρ] τοῦτο πρὸς τὸ ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 7. Εὐβοίας ἄλωσιν] ἦν ἐν τῇ πρώτῃ λέγει.

Hoc libro complectitur res gestas trium annorum inde ab initio belli.

I. Exponuntur autem ordine temporum digestæ, ita ut ea, quæ æstate facta sunt, ab iis, quæ per hiemem acciderunt, excipiantur.

2. Quinto de-

Titulo nonnulli carent : C. solum habet β. θουκυδίδου β. G. θουκυδίδου συγγραφῆς β. B. θουκυδίδου συγγραφῆς β. F.H. θουκυδίδου συγγραφῆς δεύτερον γ. θουκυδίδου συγγραφῆς τὸ δεύτερον N. θουκυδίδου ιστοριῶν συγγραφῆς βιβλίον δεύτερον L.

1. ἌΡΧΕΤΑΙ δὲ &c.] Quo anno cœptum hoc bellum, vide A. Gellium 17, 21. et Meursium de Archont. Athen. p. 200. HUDS. Lucianus Pseudom. pag. 752. illa ἀρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη, quasi proverbii specie transfert ad narrandum principium doli, inter Cocconam et Alexandrum Pseudomantin compositi. DUK.

2. οὐδὲ f.
3. ἔτι. om. e.
ἀκηρυκτὶ C.c.
ἄλλους c.

4. γέγραπται δὲ] καὶ γέγραπται I.L.O.P.e.

Γέγραπται] Thucyd. καθ' ἕκαστον χειμῶνα καὶ θέρος nomen inseruit, inquit Dio Chrys. III. p. 555. ταῦτα ξυνέγραψε Θουκ. 167. WASS. not. MS.

5. Κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα] Nominine θέρος comprehendit ver et æstatem, χειμῶνος autumnum et hiemem. Petav. X. de Doctrin. Temp. 28. Sic et alii Græci pariter ac Latini Scriptoribus annum in duas partes tribuunt. Vid. Serv. et Cerd. ad Virgil. III. Georg. 296. et Gronov. III. Observ. 14. DUK.

6. τέσσαρα γὰρ καὶ δέκα μὲν L. O.e. τέσσαρα καὶ δέκα μὲν C.P. αἱ] om. L.O.P.

τριακοντούτεις A.
7. ἐγίγνετο i.

cimo anno
fœdus,
quod, Eu-
bœa rece-
pta, inter
Græciæ ci-
vitates in
triginta an-
nos factum
erat, palam
ruptum est
eo, quod
Thebano-
rum circiter
trecenti ar-
mati Pla-
tæas, urbem
Atheniensi-
bus sociam,
proditione
nocti occu-
parunt.

δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργεὶ τότε
πεντήκοντα δυῶν δέοντα ἐτῆ ἱερώμενης, καὶ Αἰνησίου ἐφό-
ρου ἐν Σπάρτῃ, καὶ Πυθοδώρου ἐτι δύο μῆνας ἄρχοντος
Ἀθηναίους, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην μηνὶ ἕκτῳ, καὶ
ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τρια- 5
κοσίαν (ἡγούντο δὲ αὐτῶν Βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε
ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδου) ἐσῆλθον περὶ
πρῶτον ὕπνον ζῆν ὅπλοις ἐς Πλαταιάν τῆς Βοιωτίας,
οὔσαν Ἀθηναίων ζυμμαχίδα. ἐπηγαγοντο δὲ καὶ ἀνέφ-
ξαν τὰς πύλας Πλαταιῶν ἄνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ 10
οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως ἀν-

1. Ἐπὶ Χρυσίδος] ἢ Χρυσὶς ἱερεία ἦν ἐν Ἀργεὶ. ἠριθμοῦν δὲ τοὺς χρόνους οἱ Ἀργεῖσι ἀπὸ τῶν ἱερείῶν. 3. Ἐτι δύο μῆνας] τουτέστι δέκα μῆνας. κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ ἠλλάσσοντο. 6. Βοιωταρχοῦντες] οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρχοντες. ἦσαν γὰρ οἱ πάντες ἕνεκα. 11. Ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως] ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ

1. Ἐπὶ Χρυσίδος] Memorat hanc rursus lib. IV. in fin. Apud nonnullos Scriptores perperam est Χρυσήs, pro Χρυσίς. Vid. Leopard. VI. Emendat. 11. De more Argivorum annos per Sacerdotes computandi, quem hic tangit Schol., multa habent, quos in Notis ad eum laudat Hudsonus. De characteribus temporis, ad quod initium hujus belli adligat Thucydides, consulendi sunt Scalig. V. de Emend. Temp. p. 410. Petav. X. de Doctrin. Temp. 28. Selden. in Appar. Chronolog. ad Vetter. Græcorum Epochas p. 238. Marmor. Arundell. Edit. Oxon. et Petit. IV. Eclog. Chronolog. 12. Porro Salmasium, in Exercit. Plin. p. 111. Ed. Traj. scribentem Græcos numquam dicere Ἀρχοντος τοῦ θεῖνα sine præpositione, sed semper cum præpositione ἐπὶ, recte reprehendit

Petav. Exercit. Miscellan. cap. VII. DUK.

4. ἀθηναίους δὲ μετὰ G.

μετὰ δὲ τὴν K.d.

5. ἅμα] om. e.

ἦρι] Totum tempus comprehendit ἀπὸ ἰσημερίας, μέχρι πλειάδων ἐπιτολῆς. WASS.

Θηβαίων—τριακοσίαν, et ἐσῆλθον—ζυμμαχίδα.] Theon. Progymn. cap. IV. ubi male συμμαχίδα, cum nostro Diodor. p. 308. a. WASS.

7. φυλείδου C.F.H.I.L.O.e. φίλιδου K.d. ceteri φυλίδου.

νητορίδου L.O.

περὶ τῶν πρῶτον g.

9. Ἀνέφξαν—ἄνδρες] T. Magister in ἀνέφγεν. Confer omnino Demosthenem in Neæram p. 1378. R. WASS.

10. πλαταιῶν A.C.F.H.N. om.

h. vulgo πλαταιῶν.

ἄνδρες] om. L.O.P.

3. Primo ter-
riti Platae-
enses datas
paci condi-
tiones acci-
piunt. Cum
autem par-
vum The-
banorum
numerus
esse intel-
lexissent,
clam ad de-
fensionem
parati, ea-
dem nocte
sub dilucu-
lum eos a-
doriuntur.

τὴν πόλιν. * οἱ δὲ Πλαταιῆς ὡς ἤσθοντο ἔνδον τε ὄντας
τοὺς Θηβαίους καὶ ἔξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν,
καταδείσαντες καὶ νομίσαντες πολλῶ πλείους ἔσεληλυ-
θέναι (οὐ γὰρ εἰρων ἐν τῇ νυκτὶ) πρὸς ζύμβασιν ἐχώρη-
σαν, καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἄλλως τε καὶ 5
ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. πρᾶσσοντες δὲ πῶς
ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας, καὶ
ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ῥαδίως κρατῆσαι· τῶ γὰρ πλήθει
τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένων ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστα-
σθαι. ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι, καὶ ζυνελέγοντο διο- 10
ρύσσοντες τοὺς κοινούς τοίχους παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ
διὰ τῶν ὁδῶν φανεροὶ ᾧσιν ἰόντες, ἀμάξας τε ἄνευ τῶν
ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵν' ἀντὶ τείχους ἦ,
καὶ τᾶλλα ἐξήρτυον, ἢ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόν-
τα ζύμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ετοιμα 15
ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρου
ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτοὺς, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσα-

σειν] προσεισεῖν. 2. Ἐξαπιναίως] ἀπροσδοκήτως. 5. Δεξάμενοι] παρὰ τῶν
Θηβαίων. 6. Οὐδὲν ἐνεωτέριζον] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Πῶς] κατὰ τινα τρί-
πων συντακτέον δὲ οὕτω, πρᾶσσοντες δὲ κατενόησαν πῶς. 8. Ἐπιθέμενοι]
μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις. 9. Οὐ βουλομένων] Ἀττικὴ ἢ φρά-
σις. 11. Τοῖς κοινούς τοίχους] τοῖς μεταξὺ τῶν οἰκούντων. 13. Ἴν' ἀντὶ
τείχους ἦ] ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις μόνον ζυλλεγῶσι. 17. Κατὰ φῶς] ἐν τῷ

1. Οἱ δὲ Πλαταιῆς] Rem nar-
rat Demosth. in Neæram p. 551.

C. WASS. not. MS.

τέ] om. L.O.P.

5. τοὺς] om. K.L.O.P.

7. τοὺς] om. K.

Conjectura Stephani, pro κρα-
τῆσαι legentis κρατήσῃν, confir-
matur auctoritate Æneæ in Ta-
ctico cap. II. ubi in pauca con-
trahit narrationem Thucydidis.
DUK.

10. γούν e.

13. καθέστασαν P.

ἀντὶ τοῦ τείχους L.O.P.

15. ὡς] om. I.L.O.e.

16. Φυλάξαντες—περίορθρον] Th.
Magist. in ἄρθρῳ, qui τηρήσαντες
ἔτι legit, contra MSS. In Schol.
ad Οὐδὲν ἐνεωτ. pro Ἀθηναῖοι re-
pone Θηβαῖοι. WASS. In Cass.
hoc scholion refertur ad πρᾶσ-
σοντες, sed ne sic quidem recte,
pro οἱ Πλαταιεῖς. DUK.

περὶ ὄρθρον B.h.

17. Ὅπως—ἐμπειρίας] Thom.
Magister in εἰ. ubi etiam προσφέ-
ροιντο. DUK.

λεωτέροις οὔσι προσφέρονται καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γί-
 γνώνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἤσους ᾧσι τῆς
 σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προσέβαλον
 τε εὐθύς καὶ ἐς χειῖρας ἤσαν κατὰ τάχος. * οἱ δ' ὡς 4.
 5 ἐγνώσαν ἠπατημένοι, ζυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, Itaque im-
 και τὰς προσβολὰς, ἧ προσπίπτουεν, ἀπεωθύντο. καὶ multi ex
 δις μὲν ἢ τρις ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῶ θορύβῳ, αὐ- Thebanis,
 τῶν τε προσβαλλόντων, καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκε- viarum ig-
 τῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρω- nari, intra
 10 μένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑστοῦ ἅμα urbis muros
 διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν, καὶ τρα- occiduntur,
 πόμενοι ἔφυγον διὰ τῆς πόλεως, ἄπειροι μὲν ὄντες οἱ praesertim
 πλείους, ἐν σκότῳ καὶ πηλῶ τῶν δίοδων ἢ χρῆ σαθῆνας a Platæensi
 quodam
 clausa es-
 set; pluri-
 mi in ædifi-
 cium, mu-

φωτί. 1. Σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνονται] ἰσοπαλῆς ἡ μάχη γένηται. 2. Φο-
 βερώτεροι] φοβερώτεροι, οἱ Θεβαῖοι. σφετέρας δὲ, τῆς Πλαταιέων. 3. Προσέ-
 βαλον] προσέπεσον. 5. Ἐξηπατημένοι] καθὸ ἐνόμισαν προσχωρήσειν αὐτοῖς
 τοὺς Πλαταιεῖς. 6. Τὰς προσβολὰς] τῶν Πλαταιέων. Ἡ] τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ
 ὕπου. 7. Αὐτῶν] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. 12. Ἄπειροι] ἀδίδακτοι. 13. Ἡ]

1. προσφέροντο C.I.L.O.P.b.e.
 γίγνοντο I.L.Q.

2. Φοβερώτεροι ὄντες] Auctor E-
 tym. M. φοβερὸς, ὁ φοβούμενος, παρὰ
 Θεουκιδίδη. Sic et Suidas, qui ad-
 dit καὶ παρὰ Φερεκράτει καὶ Ἀρρία-
 νῶ. Duk.

3. τὴν] om. L.O.P.g.
 προσέβαλον] A.e.g. προσεβάλ-
 λοντό N. vulgo προσέβαλλον.

4. τε] δ' N.

5. ἠπατημένοι A.B.F.H.K.N.
 d.g.h.i. ceteri ἐξηπατημένοι.

6. ἦ] οἶ c.

8. τε] om. g.

προσβαλλόντων g. ceteri προσβα-
 λόντων.

ικετῶν K.

9. ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] om. L.O.P.
 Ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] Sic. III. 74.
 βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῶν κεράμῳ.
 Itaque hæc non recte a quibus-

dam MSS. absunt. Æneas l. d.
 ἡ γίναια καὶ οἱ οἰκέται ἦσαν ἐπὶ ταῖς
 κεράμοις, quod Casaubonus vertit,
 in tectis stabant. Κέραμον pro tecto
 dici docet Pollux VII. 162.
 Sed quæro, quis ἡ κέραμος dix-
 erit. Duk.

Κραυγῇ — βαλλόντων] Theon
 Progymn. p. 55. qui κεράμοις in-
 emendate legit. iufra l. 13. pro
 σκότῳ Cl. σκότει, ex adscripto
 error. Wass. Tamen etiam ita
 Æneas l. d. et Theon eadem de-
 clinatione διὰ τε πηλοῦ καὶ σκό-
 τους. Duk.

10. βαλλόντων A.

11. νυκτὸς γενομένου d.

12. ἔφυγον C.I.L.O.

13. σκότει N. cum Ænea Tact.

2. Conf. Pierson. ad Mær. p. 355.
 καὶ πηλῶ] om. e. καὶ πολλῶ πη-
 λῶ L.

ro imposi-
tum, con-
currentes se
dedunt, vi-
vique capi-
untur.

(καὶ γὰρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γινόμενα ἦν), ἐμ-
πείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν ὥστε
διεφθείροντο πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας,
ἧ ἐσῆλθον καὶ αἶπερ ἦσαν ἀνεωγμέναί μόναι, ἔκλεισε
στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχ- 5
λὸν, ὥστε μὴδὲ ταύτῃ ἔτι ἔξοδον εἶναι. διωκόμενοί τε
κατὰ τὴν πόλιν, οἱ μὲν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνα-
βάντες ἔρριψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς, καὶ διεφθάρη-

ῥπου. 1. Τελευτῶντος τοῦ μηνὸς] γινόμενος ἦν ὁ πόλεμος φθινοῦσης σε-
λήνης. τοῦ κατὰ σελήνην λέγει μηνός. ταυτέστιν ἐν συνόδῳ. 5. Στυ-
ρακίῳ] στυράκιον λαβών τις, φησὶ, τῶν Πλαταιῶν ἐν τῷ μοχλῷ τῆς θύρας
ἐνέβαλεν. Ἀντὶ βαλάνου] βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχ-
λὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ἔθεν καὶ ἡ κλεῖς καλεῖται βαλανά-
γρα παρὰ τὸ ἀγρεῖν τὴν βάλανον. εἰκὸς δὲ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἡμε-
λῆσθαι, ὡς εἰρήνην ἀγόντων αὐτῶν καὶ οὐ δεδοκίτων ἐπιβουλῆν. ἄλλοι δὲ τὸ
στυράκιον ἔλαβον τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου, ἀνοήτως. πᾶν μὲν γὰρ οὐκ ἔδύνατο
ἐν τῷ μοχλῷ κατακρυφθῆναι· εἰ δὲ ὑπερέιχεν, ἀνεσπάσθη ἀν' ἑαυτοῦ τῶν
Θηβαίων. Ἄλλως. στυράκιν ἐστὶν ὃ καλοῦμενος σαυρωτῆρ τῶν δοράτων.

2. ἐκφυγεῖν f.

3. πολλοὶ A. vulgo οἱ πολλοί.

δὲ] τε H.K.N.Q.f.g.h.i.

4. μόναι] om. b. ante ἀνεωγ-
μέναί ponunt C.L.O.P.e.

5. Στυρακίῳ] Sic legit atque ex-
plicat Eustath. II. κ'. 795. item
Theon Progymn. 55. Pollux X.
27. εἰς τὸν Harpocrat. p. 324.
antea ἐς. Vid. Athenæum. He-
sych. exponit λόγῃην. Etymol.
corrupte ἀκοντίῳ. Vid. eundem
in σαυρωτῆρ, et Suidam, qui lo-
cum adducit. Ab arbore nomen
tractum ait Eustath. ad II. β.
281. φυτὸν, ἐξ οὗ τὰ ἀκοντίσματα
εἰκότα τοῖς κρανείοις. Et bona
bello cornus. Adi Stapelium ad
Theophrast. θηλυκῶς θυμιάμα in-
quit Ammonius p. 72. χρησάμενον
Theon. WASS. Sed Theon obli-
qua oratione utitur. Vid. etiam,
quæ de voc. στύραξ et στυράκιον

habent Casaub. ad Æneam Tac-
tic. cap. XVIII. et Bochart.
Hieroz. II. 4. 12. et de βάλανος
Casaub. ibid. et Salmas. ad So-
lin. p. 650. Athenæi locum hic
significari puto eum, qui est lib.
XII. p. 514. ἐπὶ τῶν στυράκων
μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες. Eis, quod hic
pro ἐς edi voluit Wass., habent
etiam Suidas in στύραξ, et Theon.
sed veteres in laudandis verbis
Thucydidis Attica illa ἐς, ξὶν, et
alia plerumque mutant in com-
munia. Pollux ἐς retinet cum
MSS. Thucydidis. Duk.

6. μὴ, omissa δὲ B.

ἔτι] om. Q.c. post εἶναι ponit
A. post ἔξοδον C.L.O.P.e.

τε A. B. H. K. N. Q. c. f. g. h. i.
vulgo δὲ.

7. τῆν] om. g.

8. τὰ g.

σαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικῶς
 δούσης πέλεκυν, λαβόντες καὶ διακόφαντες τὸν μοχλὸν
 ἐξήλθον οὐ πολλοὶ (αἰσθήσις γὰρ ταχέϊα ἐπεγένετο),
 ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο. τὸ δὲ
 5 πλείστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον, ἐσπίπ-
 τουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλη-
 σίον θύραι ἀνεωγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἴομενοι πύλας τὰς
 θύρας τοῦ οἴκηματος εἶναι καὶ ἀντικρὺς εἰσδόν ἐς τὸ ἔξω.
 ὀρᾶντες δ' αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειλημμένους, ἐβουλεύ-
 10 οντο εἴτε κατακαύσωσιν ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ

1. Ἐρήμους] ἀφυλάκτους. 3. Ἐπεγένετο] τοῖς Πλαταιεῦσι. 5. Ξυνε-
 στραμμένον] ἁμοῦ συνηγμένον. 6. Εἰς οἴκημα] πύργος ἦν τοῦ τείχους,
 ἔχων ἔνδοθεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἰσόδον, οὐκέτι δὲ καὶ ἔξοδον. 7. Πύλας] θύ-
 ραι αἱ τοῦ οἴκου, πύλαι αἱ τοῦ τείχους. 8. Ἀντικρὺς] τὸ ἀντικρὺς ἐνταῦθα
 μὲν ἐξεναντίας, αἰεὶ δὲ ἐπὶ τοῦ φανεροῦ κείται. 9. Ἀπειλημμένους] περι-

1. Πύλας ἐρήμους] Agnoscit
 Suidas et ad Schol. respicit, qui
 nescio an hic satis recte distin-
 guat. Phoenix, canes suos πύλα-
 ἄρους vocat, et Apollonius aulæ
 regiæ fores, πύλας. Denique θυ-
 ραί, ὃ τῶν πυλῶν φύλαξ juxta E-
 tymologum, et θυραυλοῦν dicun-
 tur, qui extra urbem in stativis
 agunt. Dionys. Halic. IX. 15.
 Hesych. πύλη, θύρα. Rem extra
 dubium ponit Sophocles Œd.
 Tyr. 1268. videatur Theon p. 65.
 76. 89. WASS.

2. λαβόντες g.

3. οὐ] οἱ C.

4. σποράδες C.I.
 ἀπώλλυντο I.

Σποράδην] Σποράδες maxime placet. WASS.

5. Ξυνεστραμμένους. διεστραμμένοι K.

6. Οἴκημα] Citat Pollux ex
 III. Lib. corrupte, omittit μέγα,
 et δεσμοτήριον, non ut Schol. πύρ-
 γον, interp. et idem fere Hesychius.
 Hoc sensu Dinarchus et
 Æsch. apud Harpocrat. p. 259.

VOL. I.

ejusque compilatore Suidam.
 Apud Herodotum I. et Pinda-
 rum Ol. II. 16. pro cubiculo, et
 urbis sedibus, et certe pro cella
 Aristot. περὶ θαυμ. p. 93. minus
 Attice οἰκία. De altera vocis a-
 pud Pollucem significatione vide
 Xenoph. Mem. II. 741. Harpo-
 crat. Ælian. VI. 1. et Ezek. xvi.
 23. WASS. Add. Jungerm. ad
 Polluc. IX. 45. DUK.

πλησίον recepi ex A.B.F.G.H.
 K.N.Q.c.d.f.g.h.i.

7. θύραις B.

ἐπιγχανον Q.

8. εἶναι οἴκηματος, omisso arti-
 culo, L.O.P.

ἀντικρὺ Schol. Platon. p. 89.

9. δ' αὐτοὺς οἱ πλατ. B.C.b.e.
 δὲ οἱ πλατ. αὐτοὺς A.F.G.H.K.c.
 d.h.i. δὲ οἱ πλατ. omisso pronome
 f.g. vulgo αὐτοὺς δὲ οἱ πλατ.

10. εἴτι C.

κατακαύσωσιν A.B.I.K.b.c.f.g.
 καύσωσιν C. καὶ κακαύσουσιν L.O.
 vulgo κατακαύσουσιν.

ἔχοντες L.

Q

οἰκῆμα, εἴτε τι ἄλλο χρήσονται. τέλος δὲ οὔτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα, χρήσασθαι ὅτι ἂν βούλωνται. εἰ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταίᾳ οὕτως ἐπεπράγεσαν.

5. Majores Thebanorum copia, illis in subsidium missae, pluvia retardantur in itinere, et Asopo, qui erat transeundus. Certiores facti de caede suorum et fortuna reliquorum, conditiones, a Plataensibus propositas, accipiunt domumque revertuntur, pacti tantummo-

* Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἐτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾶ, εἴτι ἄρα μὴ προχωροῖη τοῖς ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα καθ' ὄδον αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίου ἐβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γὰρ Ἄσωπὸς ποταμὸς ἐρρῦη μέγας καὶ οὐ ῥαδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῶ, καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες, ὕστερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων εχομένων. ὡς δ' ἦσθοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἕξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν· ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευῆ, οἷα ἀπροσδοκῆτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου· ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν,

ειρημένους. 2. Περιῆσαν] ἕξω. 3. Ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι] ἀπὸ συνθήκης δηλονότι. 5. Οὕτως ἐπεπράγεσαν] ἐδυστύχησαν. 8. Ἄμα] τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν. 15. Ἐχομένων] κρατηθέντων. 16. Τὸ γεγενημένον] κατὰ τὴν πόλιν δηλονότι. 18. Καὶ κατασκευῆ] πραγματικῆ

1. τι] ὅτι F.H.I.L.O.
χρήσονται A.B.C.K.c.d.f.g. ceteri χρήσονται.
2. ὅσοι] om. O.
3. παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς A.B.F. G.H.c.d.f.g.h.i. παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς C.L.O.P. vulgo σφᾶς τε αὐτοὺς παραδοῦναι.
4. τὰ] om. C.P.e.
ὅτι βούλωνται b.f.
5. δὴ] οὖν L.d.
6. ἐτι] om. N.
7. προχωροῖη A.B.F.H.N.b.

- ἐπεληλυθόσι L.O.P.
9. ἐβοήθουν C.e.
11. τῆς] om. L.P.
- αὐτοὺς βραδύτερος L.O.P.
12. ποταμὸς] om. c.
16. τὰ γεγενημένα f. τοῖς] om. i.
18. παρασκευῆ c.
οἱ P.
19. ἐβούλοντο A.C.b.c.f. ceteri ἤβούλοντο.
Ἐβούλωντο] Sic loquuntur Scriptores probatissimi, non ἤβουλο-

ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἣν ἄρα τύχασί τινες ἐζωγρημέ- do (ut ipsi,
 νοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διανοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐτί negantibus
 διαβουλευομένων αὐτῶν ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἔσε- Plataensi-
 σθαι, καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω, κήρυκα ἐξέπεμψαν bus, asseve-
 5 παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὔτε τὰ πεποιοημένα rant,) cap-
 ὀσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλα- tivorum
 βεῖν τὴν πόλιν, τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. εἰ δὲ restitu-
 μὴ, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς tionem. At hi
 10 ἔχουσι ζῶντας· ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς statim post
 ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέ- illorum di-
 γουσι, καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς· Πλαταιῆς δ' οὐχ scessum a
 ὁμολογοῦσι τοὺς ἄνδρας εὐθύς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, Plataensi-
 ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἣν τι ζυμβαίνωσι, καὶ bus cæsi
 ἐπομόσαι οὐ φασιν. ἐκ δ' οὖν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ sunt om-
 15 Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες· οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ nes.
 ἐκ τῆς χῶρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς
 ἄνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέν-

ἕλη. 1. Ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον] λείπει ἐνέχυρον. 6. Ἐν σπονδαῖς]
 ταῖς τριακοντούτεσιν. 7. Αὐτοῖς] τοῖς Θηβαίοις. 11. Φασὶν αὐτοῖς] οἱ
 Θηβαῖοι τοὺς Πλαταιεῖς. 12. Εὐθὺς] τὸ εὐθὺς οὐκ ἔστι παραχρῆμα, ἀλλ'
 ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως. 13. Ξυμβαίνωσι] συμφωνῶσιν. 14. Τῆς γῆς]
 τῶν Πλαταιέων. 15. Ἀδικήσαντες] βλάψαντες τῶν Πλαταιέων. 16. Εἰς-

μην, nec ἠδύναμην, si quid Thom.
 Magistro credimus. At Joann.
 Grammaticus et Corinthus di-
 cunt Atticos in his η pro ε po-
 nere. DUK.

1. τῶν] τοῦ L.O.
 4. κήρυκας L.O.e.
 5. οὔτε om. P.
 6. ὅσια C.I.L.O.P.b.
 πειράσαντες C.I.L.O.e.
 Πειραθέντες] Thom. Magist. in
 περιφῶ, Mæris p. 36. et Index.
 WASS.

8. ἀποκτείνειν C.
 12. εὐθὺς] om. K.h. αὐτοῖς G.
 13. πρώτων I.
 τι] τινα B.h.
 14. δ' οὖν A.B.C.F.H.K.L.O.
 c.e.f.g.h.i. vulgo γαῶν.
 16. ἐκ τῆς] αὐτῆς c.
 ἐκομίσαντο d.i.
 Ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας] Cum
 Thucydidē pugnat Diodorus, qui
 captivos non jugulatos, sed re-
 ceptos fuisse tradit, p. 308. Ed.
 Steph. Huns.

Hoc factum erat, priusquam Athenis, quo has res statim nuntius pertulerat, praecovenisset cum monito, ut captivos vivos conservarent. Athenienses praesidium Plataeis imponunt, mulieresque, pueros, et senes ex urbe dimittunt.

6.

τες, καὶ Εὐρύμαχος εἰς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες. * τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν τοῖς Θηβαίοις, τὰ τ' ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἣ ἔδοκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη 5 εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἔς τὴν Πλάταιαν ἔπεμφαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλευσῶσι περὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἠγγέλθη 10 αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἶεν. ἅμα γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένη τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξῆκει, ὁ δὲ δεύτερος ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων· καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν. αὐτὰ δὲ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστειλον· ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος εὔρε τοὺς ἀνδρας διεφθαρμένους. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς

εκομίσαντο] συνέκλεισαν. 1. Πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες] πρὸς ὃν ἐλθόντες οἱ προδιδόντες ἔπραξαν τὰ κατὰ σκοπὸν. 2. Ἄγγελον ἔπεμπον] ὅτι ἐφάνευσαν Θηβαίους. λέγει δὲ τρίτον τοῦτον· τὸν γὰρ πρῶτον ἀπέστειλαν δηλοῦντα τὴν εἰσβολὴν Θηβαίων, τὸν δὲ δεύτερον τὴν σύλληψιν αὐτῶν, τοῦτον δὲ δηλοῦντα τὴν ἀναίρεσιν. 4. Ἐν τῇ πόλει] τῇ Πλαταίᾳ. Καθίσταντο] ταυτέστι πρὸς πολιορκίαν ἠῤῥεπρίζοντο, ἀκονόμενον, ἥπερ καὶ ἐγένετο μετ' ὀλίγον. 7. Ἐν τῇ Ἀττικῇ] γῆ δηλονότι. 10. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατασχεθέντων δηλονότι. Οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. οὐπω ἦν ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλθών. 13. Καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν] τοῦτο καθ' ἑαυτὸ ἀναγνωσκέσθω. εἰ γὰρ τοῖς ἀνωτέρω ἐπισυναφθῆ, δοκεῖ ἀσύντακτον εἶναι. ἀφειλε γὰρ εἰπεῖν αἰτιατικῶς, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. πρὸς ὃ λέγομεν, ὅτι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐστὶν ὁ λόγος. φησὶ γὰρ ὅτι αὐτοὶ, στείλαντες τοὺς πρὸ τούτου δύο ἀγγέλους, οὐδὲν ἔτι τῶν συμβησομένων ἐπίσταντο. μέχρι οὖν παντὸς τοῦ ἔργου ἀποβάντος καὶ τὸν τρίτον ἀπέστειλαν. 15. Ὅδὲ κήρυξ] τῶν Ἀθηναίων. 16. Στρατεύσαντες] τὸ στρατεύσαντες ἰδίως

1. εἶς] om. C.L.O.e.

4. τῇ] om. C.

6. περὶ A.F.H.K.Q.g. ceteri παρά.

8. κελεύοντες εἰπεῖν A.B.F.H. N.h. vulgo κελεύοντες αὐτοῖς εἰπεῖν.

μῆ δὲ O.

9. ἔχῳσι C.K.

10. βουλευσάνται, F.

14. δὴ] om. i.

ἀπέστειλλον I.L.O.P.e.f.

Πλάταιαν σῖτόν τε ἐσῆγαγον καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ζῦν γυναίξιν καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν.

* Γεγενημένου δὲ τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου, καὶ λευ- 7.
5 μένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν, οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζον- Quibus factis, jam utraque
το ὡς πολεμήσοντες. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ Λακε- pars bellum cummaxime
δαιμόνιοι καὶ οἱ ζῦμμαχοι αὐτῶν, πρεσβείας τε μέλλον- parat, et necessaria ad
τες πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους, εἴ ποθεν τινα ὠφελίαν ἤλπιζον ἐκάτεροι προσλήψε- argentum.
10 σθαι, πόλεις τε ζυμμαχίδας ποιούμενοι, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. καὶ Λακεδαιμονίοις μὲν, πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τοῖς

ῦν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ μετὰ στρατιᾶς ἀφικόμενοι· οὐ γὰρ, ὡς ἔθος, ἐπὶ πολέμου. τῷ αὐτῷ δὲ τρίτῳ χρόμην οἱ Ἀθηναῖοι ἠμείψαντο καὶ αὐτοὶ τοὺς Πλαταιέας, καὶ ἐπεμφαν τὰ τε πρὸς τροφήν συντελοῦντα καὶ δὴ καὶ τὰ πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ ὑπεδέξαντο τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν ἀχρειοτάτων ἀνθρώπων. φησὶ δὲ τοιοῦτους τοὺς μὴ δυναμένους δηλονότι ἐξελεθεῖν εἰς πόλεμον, οἷον τοὺς νοσοῦντας, τοὺς γέροντας. 1. Ἐγκατέλιπον] ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Πλαταιᾷ κατέλιπον, οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταιεῦσι. 2. Τοὺς ἀχρειοτάτους] τοὺς ἀχρήστους πρὸς πόλεμον. 5. Λαμπρῶς] φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. τὸ ἐξῆς οὕτω, παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας, εἴποθεν ἤλπιζον ἐκάτεροι ὠφέλειαν προσλήψεσθαι. 7. Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν] περὶ ἀμφοτέρων λέγει, Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων δηλονότι. 8. Καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους] οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας. καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης λέγει “καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων.” 10. Ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς] “Ὅσαι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι,

1. πλαταιέαν C. qui sic pluribus locis.

φρουρῶν Q.

4. γενομένου L.O.P.

5. Λαμπρῶς] Agnoscit Suidas h. v. et Schol. sequitur. Glossæ clare. Dion. Halic. Antiq. IX. 25. λαμπρῶς ἠγωνίσαντο, καὶ ἀνέπνευσαν ἐκ τοῦ δέους. Sic fere Hippocrates Prorrh. II. p. 416. Synes. Ep. LXVII. et III. in malam partem, ut hic et alibi apud Nostrum. Horatius audacter, “splendide men-

dax.” Ita, “probe madidus” et similia, quæ Comice dici solent, ut καλὴν δίκημ apud Aristophanem. WASS.

παρασκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες] om. L.O.P.

6. οἱ] om. C.P.e.

7. αὐτῶν] om. C.L.O.P.e.

8. ἐς] πρὸς C.I.L.O.P.e.

9. ὅποθεν Q.

10. συμμαχίδας i.

11. λακεδαιμόνιοι B.L.O.

12. αὐτῶν] I.

τάκειναι ἐλομένοις, γαῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι κατὰ μέγεθος τῶν πολεῶν, ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακασίαν νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας καὶ Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηϊ, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ. Ἀθηναῖοι δὲ τὴν τε ὑπάρχουσαν ζυμμαχίαν ἐξήταζον, καὶ ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χωρία ἐπροσβέοντο, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν καὶ Ἀκαρνανίαν καὶ Ζάκυνθον, ὁρᾶντες, εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, Βεβαίως περίξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντας. * ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφότεροι, ἀλλ' ἐρώωντο ἐς τὸν πόλεμον, οὐκ ἀπεικίτως· ἀρχόμενοι γὰρ πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται, τότε δὲ καὶ νεότης πολλὴ μὲν οὔσα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὴ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις, οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ ἀπειρίας ἤπτετο τοῦ πολέμου, ἢ τε ἄλλη Ἑλλὰς πᾶσα μετέωρος ἦν ξυνοισῶν τῶν πρώτων πόλεων. καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγετο, πολλὰ

8.

Omnes autem homines per totam Graeciam magno impetu in hoc bellum ruebant; oracula et vaticinia multa canebantur.

ἀλλ' αὐτόνομοι. 2. Ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν] μετὰ τῶν ἐν Λακεδαίμονι οὔσων νεῶν. 3. Ῥητὸν] ὄρισμένον. Ἐτοιμάζειν] ἐπετάχθη δηλονότι. 4. Μιᾷ νηϊ] μετὰ κηρυκείου δηλονότι. 5. Ταῦτα] τὰ ὄρισμένα κατὰ τὸν πόλεμον. 6. Ἐξήταζον] ἐδοκίμαζον. 7. Ἐπροσβέοντο] πρέσβεις ἀπέστειλλον. Κέρκυραν] οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐπιμαχίαν μόνον εἶχον. οὖν δὲ καὶ ζυμμαχίαν ποιεῖ. 10. Ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν μικρὸν ἐφρόνουν. 11. Οὐκ ἀπεικίτως] ἀλλ' εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως. 12. Ὀξύτερον] ὥστε διὰ τοῦτο μᾶλλον ὀξύτερον συνέβαινε αὐτοὺς ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἀντιλαμβάνονται] περιέχονται. 14. Ὑπὸ ἀπειρίας] παροιμία, ἡλικίως ἀπειρω πόλεμος. 15. Ἡ τε ἄλλη Ἑλλὰς] οἱ ἄλλοι Ἕλληνες οἱ μηδετέρως βοηθοὶ ἐκεκίνητο καὶ οὐχ ἡσυχάζον. Μετέωρος ἦν] ταῖς ἐλπίσι δηλονότι. 16. Λόγια] λόγια ἔστι τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην, χρησμοὶ δὲ,

1. ἐτάχθησαν L. ἐπετάχθη I.

2. ὥστε τὸν C.I.L.Q.e.

3. ἐτοιμάζειν] ὀνομάζειν c.

6. περὶ] om. K.

7. κεφαλληνίαν C.

12. ἀντελαμβάνοντο I.L.O.P.e.

14. ἀπὸ e.

τοῦ πολέμου] πόλεων K.

15. ἅπαντα C.I.L.O.e.

Μετέωρος] Agnoscit Suidas h. v. et exempla ex Josepho aliisque adducit. Wass.

συνοισῶν H.e.f.i.

16. ἐλέγοντο A.B.F.c.d.f.h. ἔλεγον H.K.g.

δὲ χρησμολόγοι ἤδον ἐν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη ὀλίγον πρὸ τούτων, πρότερον οὐπω σεισθεῖσα ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται· ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι 5 σημῆναι. εἰ τὲ τι ἄλλο τοιοῦτότροπον ζυνεῖθι γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο. ἢ δὲ εὐνοια παρὰ πολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἄλλως τε καὶ προειπόντων ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦσιν. ἑρῶωτό τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις, εἴ τι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ 10 ζυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ τε κεκαλύσθαι ἐδόκει

οἷτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων. 3. Πρότερον οὐπω] καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικαῖς. Ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται] ἀφ' οὗ διὰ μνήμης ἐστὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα. 5. σημῆναι] σημειῶν εἶναι. Τοιοῦτότροπον] ὅποιον ἐν Δήλῳ, ἤγον διοσημείαν. 6. Ἄνεζητεῖτο] ἀνεσκοπεῖτο. Ἡ δὲ εὐνοια παραπολὺ ἐπῆει τῶν ἀνθρ.] περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐνοικῶς εἶχον τοὺς Λακεδαιμονίους. 7. Μάλλον] τῶν Ἀθηναίων. 8. ἑρῶωτό τε πᾶς] ἀντὶ τοῦ προεθυμείτο· αὐτὸ γὰρ ἐπὶ ἰσχύος κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ σπουδῆς. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίους. Ἐδόκει ἕκαστῳ] ἕκα-

2. ἐν] om. G.
 ὀλίγον A.B.C.I.K.N.d.e.f.h.i.
 ὀλίγων c. om. G. vulgo ὀλίγω.
 Ὀλίγω] Ὀλίγων, Cl. Gr. sed ὀλίγω πρὸ τούτων alibi apud Thucyd. Cæterum fallitur Schol. Callimachi, ut inspicienti patebit. Denique voces ὀλίγω πρὸ τούτων non possunt extendi ad Medici belli tempora, hoc est Per. Jul. 4224. cum secundus annus hujusce belli cadat in 4284. Itaque Noster prioris istius motus oblitus est. vid. Herodot. VI, 98. Plin. IV. 12. Ad Marci Varronis ætatem Mucianus prodidit BIS concussam. Seneca N. Q. VI. 26. Thucydides ait, circa Peloponnesiacum bellum tremuisse. Callisthenes et alio tempore ait hoc accidisse. Vel legendum, οὐχ οὐτω σεισθεῖσα. WASS.

3. Σεισθεῖσα] Hoc spectant Schol. Aristoph. Acharn. v. 12. et Schol. Callimach. Hymn. in Del. v. 11. Wass. Add. Spanhem. ad Callim. l. d. et Cerd. ad Virgil. III. Æneid. v. 77. Duk. οἱ Ἕλληνες O.
 5. ἄλλον d.
 6. παρὰ πολὺ] πολλῇ e. ἐποίει A.B.C.H.b.c.f.g.
 9. πόλις] πολίτης A.B.h. Πολίτης] Fortassis præferendum est πόλις, quod est in plerisque MSS. et Edit. Nam Thucydides ἰδιώτη magis opponit πόλιν, quam πολίτην. Vid. I. 124. et 144. II. 65. Καὶ λόγῳ—αὐτοῖς. Thom. Mag. in συλλαμβάνει. Duk.
 10. τε] δὲ K.

Ἐν τούτῳ] Non multo aliter Thucydid. IV. 14. Καὶ ἐν τούτῳ κεκαλύσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾗ

ἐκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μὴ τις αὐτὸς παρέσται. οὕτως ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι, οἱ δὲ μὴ ἀρχθᾶσι φοβούμενοι.

Ad Lacedaemonios, tamquam Graciae liberatores, voluntas hominum propensior erat.

9. Enumerantur socii Lacedaemoniorum, quibus subiungitur recensensus eorum civitatum, quae a parte Atheniensium stabant.

παρασκευῇ μὲν οὖν τοιαύτῃ καὶ γνώμῃ ἄρμητο, * πόλεις δ' ἐκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ζυμμάχους ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. Λακεδαιμονίων μὲν οἶδε ζύμμαχοι, Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργεῖων καὶ Ἀχαιῶν (τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν· Πελλήνης δὲ Ἀχαιῶν μόνου ζυνεπολέμου τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἅπαντες), ἔξω δὲ Πελοποννήσου Μεγαρῆς, Φωκῆς, Λοκροὶ, Βοιωτοὶ, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι. τούτων ναυτικὸν παρέιχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυῶνιοι, Πελλήνης, Ἠλεῖοι, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, ἰππέας δὲ Βοιωτοὶ, Φωκῆς, Λοκροὶ· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεζὸν παρέιχον. αὕτη Λακεδαιμονίων 15

στις, φησὶν, ἄτο ἐμποδισθῆσθαι τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἔργον, τοῦτέστι τὸν πόλεμον, ἐὰν μὴ παραγένηται αὐτίς. ἠγλαὶ δὲ τὴν μεγίστην προθυμίαν αὐτῶν. 2. Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους] ἀργίζοντο τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Πόλεις δ' ἐκάτεροι—] ὁ κατάλογος τῶν συμμάχων ἐκατέρως. 8. Πελλήνεις] δώδεκα πόλεις εἶχον ἢ Ἀχαιᾶ, ἂν μία ἦν ἢ Πελλήνη. 9. ζυνεπολέμου] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 10. Ἄπαντες] οἱ Ἀχαιοὶ· οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι.

μή τιμι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρήν. Alium locum Thueyd. laudat Steph. ad Dionys. Halic. Cap. 16. Καὶ ἐδόκει κωλύεσθαι πᾶν ἔργον, ᾧ μὴ τις παρήν. DUK.

1. ἐκάστῳ] ante ἐδόκει ponit c. ante ᾧ A.

οὕτως ὀργῆς εἶχον οἱ πλείους ἐς τοὺς ἀθηναίους Valckenar. ad Herodot. 5. p. 412.

2. πλείους A.B.C.F.G.H.I.K. L.O.P.f.g.h.i. vulgo πλέους.

3. ἀρχθᾶσι] H.

4. τοιαύτη καὶ γνώμῃ A.B.g.h. pronomen om. f. vulgo καὶ γνώμῃ τοιαύτη.

6. Λακεδαιμονίων] Confer Diodor. 308. d. qui minus distincte

copias recenset. WASS.

μὲν] δὲ C.K.e.

7. ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ e.

8. τούτοις—ἀχαιῶν] om. B.h. ἐπ' ἀμφοτέρους O.P. ἐπ' ἀμφοτέροις L.Q.

πελλήνης F.K. πελληνεῖς e.

10. μεγαρῆς] om. e.

11. φωκῆς (vel φακεῖς) λοκροὶ βοιωτοὶ A.B.H.g.h. βοιωτοὶ λ. φ. C.P.ε. vulgo λοκροὶ β. φ.

ἀμβρακιῶται B.h.

14. λευκάδιοι] om. K.d.

φωκῆς] om. A.B.h.

δ'] τε K.

15. αὕτη λακεδαιμονίων A.B.F. H.g.h. vulgo αὕτη μὲν λακεδαιμονίων.

Ξυμμαχία, Ἀθηναίων δὲ Χῖοι, Λέσβιοι, Πλαταιῆς, Μεσ-
 σήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνάνων οἱ πλείους, Κερκυ-
 ραῖοι, Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ὑποτελεῖς οὔσαι ἐν
 5 ἔθνεσι τοσοῖσδε, Καρία ἢ ἐπὶ θαλάσῃ, Δωριῆς Καρσί
 σοι ὅσαι ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνί-
 σχοντα, πᾶσαι αἱ ἄλλαι Κυκλάδες πλὴν Μήλου καὶ
 Θήρας. τούτων ναυτικὸν παρείχοντο Χῖοι, Λέσβιοι, Κερ-
 κυραῖοι, οἱ δ' ἄλλοι πᾶσι καὶ χρήματα. Ξυμμαχία μὲν
 10 αὕτη ἑκατέρων καὶ παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

* Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθύς
 περιήγγελλον κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ξυμ-
 μαχίαν στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι τὰ τε

10.
 Convocatis
 sociis,
 cum, copiis
 trifariam di-

3. Αἱ ὑποτελεῖς οὔσαι] ταῖς Ἀθηναίαις. 4. Ἡ ἐπὶ θαλάσῃ] ἢ παραθαλασσίαι.
 Δωριεῖς] Δωριδὲς νῆσοι Ῥόδος, Κῶς, Κνίδος. 5. Τὰ ἐπὶ Θωράκης] οἶον Βυζάντιον,
 Περίνθος. 6. Ἐντὸς Πελοποννήσου] οὗ λέγει ἐντὸς Κρήτης καὶ Πελοποννήσου,
 πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀλλὰ δεῖ στίξαι εἰς τὸ Πελοποννήσου, καὶ ἀπὸ κοινού
 τὸ ὅσαι λαβεῖν, ἢ ἢ, καὶ ὅσαι τῆς Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, οἶον Κάρ-
 παθος, Κάσος, Χάλκη, καὶ ὅσαι ἄλλαι. 12. Ἐξω] τῆς Πελοποννήσου.

1. ἀθηναῖοι C.
- δὲ οἶδε χῖοι L.O.P.Q.
2. οἱ ante ἐν om. K.
- πλείστοι L.O.P.
3. καὶ ζακύνθιοι K.i.
- καὶ ἄλλαι] ἄλλας L.O.
- αἱ] om. B.h.
5. τὰ] om. A.B.F.H.g.h.

Τὰ ἐπὶ Θωράκης] Inter quæ apud
 Schol. Πέρηνθος, nunc Heraclea,
 Ammian. XXVII. 4. Idem ta-
 men XXXI. 16. Perinthum
 vocat, et ante omnes Ptolemæ-
 us. Ita etiam Zosimus p. 56.
 Numi Severi a Whelero et aliis
 adducti. vid. Dionem LXXIV.
 847. Numus etiam Getæ apud
 Harduinum, et circa an. Chri-
 sti 1358. Cantacuzenus III.
 28. διὰ Περίνθου. Vide Motrai-
 um Itin. I. p. 301. Insc. apud

Reinesium III. 35. Situm ejus
 dabit Diodorus XVI. 77. WASS.

6. ὅσαι ἦσαν ἐντὸς F.H. ὅσαι ἦσαν
 ἐντὸς N. ἐντὸς περὶ τὰ δυτικώτερα
 πελοποννήσου I.

7. ἄλλαι om.
 8. Θήρας] Vid. Plin. II. 87.
 Senecam N. Q. VI. 21. Niceph.
 Constant. p. 37. Sch. Callimachi
 Ap. 37. 74. Cer. 110. Olim Cal-
 liste Herodot. IV. 147. Pausan.
 p. 724. Θηραῖσι ταῖς νήσοις Athe-
 næus, hoc est, insulis Thera et
 Therasia. Adi Sponium Miscell.
 p. 342. WASS.

παρείχον C.c.
 12. περιήγγελλον e.
 κατὰ] παρὰ g.
 Ξυμμαχίαν A.B.F.G.H.K.c.f.
 g.h.i. ceteri Ξυμμαχίδα.
 13. παρασκευάσασθαι g.

visis, quae
que civitas
duas partes
in isthmum
misset,
Archidamus
rex, qui toto
exercitui
praerat, ad
duces con-
gregatos
verba facit.

ἐπιτήδεια, ὅσα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν, ὡς ἐσβα-
λαῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν. ἐπεὶ δὲ ἐκάστοις ἐτόϊμα γίγ-
νοιτο κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον, ξυνήεσαν τὰ δύο μέρη
ἀπὸ πόλεως ἐκάστης ἐς τὸν ἰσθμὸν. καὶ ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ
στράτευμα ξυνειλεγμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν 5
Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἠγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ξυγκα-
λέσας τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων πασῶν καὶ τοὺς μά-
λιστα ἐν τέλει καὶ ἀξιολογωτάτους παρεῖναι, τοιάδε
ἔλεξεν.

I 1.

Primum
docet, gra-
vissimum et
maximum
fore bellum,
quod homi-

* “ ἌΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ 10
“ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πε-
“ λοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποίησαντο, καὶ αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρесо-
“ βύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσὶν· ὅμως δὲ τῆσδε

1. Ἐκδημον] ὑπερόριον, μακρὸν πόλεμον. 3. Τὸν εἰρημένον] ὡς τῶν Λακεδαι-
μονίων ὀρισάντων τὴν προθεσμίαν τῆς συνάξεως. Ξυνήεσαν τὰ δύο μέρη]
ἵνα ἐκάστη πόλις τὸ μὲν διμοῖρον στρατεύσῃ, τὸ δὲ τρίτον ἐαυτῆς κατὰσχη
πρὸς φυλακὴν. αὐτοὶ γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις ἐμερίζον εἰς τρία μέρη,
καὶ τὸ τρίτον εἶον ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μὴ, πάντων ἐξεληόντων εἰς τὸν πόλε-
μον, ἐρήμους εὐρόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὰς πόλεις χειρώσωνται. 4. Ἐς τὸν ἰσθμὸν]
ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίον τῆς Ἀττικῆς. 8. Ἐν τέλει] τέλη
τὰ ἀξιώματα καὶ οἱ ἄρχοντες. 10. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] ἡ στάσις πραγ-

2. ἐτομοὶ γίγνονται C.

4. ἐκάστοις H.

6. ἠγεῖτο τῆς ἐξόδου] Unde
decem priores anni hujus belli
apud Lysiam (Harpocrationis)
Ἀρχίδαμος πόλεμος, uti postremum
decennium Δεκελεικός. vid. Xe-
noph. Isoer. Harpocrat. Etymo-
logum, et Suidam. Noster ad
hanc partitionem respicit V. 26.
WASS.

συγκαλέσας B.

8. τέλει] τάξει L.

ἀξιολογώτατους C.I.L.O.

Ἄξιολογώτατους] Malim ἀξιο-
τάτους παρεῖναι neque enim (ut
opinor) ἀξιολογώτατους cum hac
adjectione diceret. STERN. At
vide I. 73. Schol. et Lib. IV.
Cap. 23. de rebus potius, quam

de hominibus, ἐγκλήματα καὶ
ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκούντα εἶναι.
Et sic fere Xenophon aliique.
Noster I. 1. ἀξιολογώτατον πόλε-
μον. De homine tamen, licet
rarius. Lib. III. καὶ ὅσοι αὐτῶν
ἦσαν ἀξιολογώτατοι· unde nihil
movendum. Recte ergo Glos-
sæ vertunt, dignissimus, perfec-
tissimus. WASS.

9. ἔλεξε τοιάδε f.

10. οἱ] om. C.I.L.O.P.Q.e.

καὶ] om. A.C.F.

11. τῇ] om. A.B.C.H.K.N.

Q.c.e.g.h.

12. αὐτῶν ἡμῶν A.B.G.H.K.

Q.c.d.f.g.h.i. vulgo ἡμῶν αὐτῶν.

13. οὕτω τῆσδε K.i. τῆσδε οὕτε
L.O.

- “ οὐπα μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν, ἀλλὰ
 “ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ
 “ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς
 “ μῆτε τῶν πατέρων χειροῦς φαίνεσθαι μῆτε ἡμῶν αὐτῶν
 5 “ τῆς δόξης ἐνδεεστέρους. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῆδε τῆ
 “ ὀρμῇ ἐπήρται καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὐνοίαν ἔχου-
 “ σα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος πρᾶξαι ἡμᾶς ἀ ἐπινοοῦμεν.
 “ οὐκ οὐκ χρῆ, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πληθεῖ ἐπιέναι καὶ
 “ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους
 10 “ ἡμῖν διὰ μάχης, τούτου ἕνεκα ἀμελέστερόν τι παρε-
 “ σκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἐκάστης ἡγε-
 “ μόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ’ αὐτὸν αἰεὶ προσδέχεσθαι
 “ ἐς κίνδυνόν τινα ἤξειν. ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων,
 “ καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι’ ὀργῆς αἰ ἐπιχειρήσεις
 15 “ γίνονται· πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλήθος δεδιὸς
 “ ἀμεινον ἡμίνατο τοὺς πλέονας, διὰ τὸ καταφρο-

num memo-
 ria gestum
 sit. Neque
 enim ipso-
 rum appara-
 tum un-
 quam fuisse
 majorem, et
 urbem ho-
 stium longe
 potentissi-
 mam esse.
 Quocirca
 decere, eos
 patrum et
 sua ipsorum
 gloria di-
 gnos se
 praestare.
 Quam in
 rem maxime
 vigilantiam
 et discipli-
 nam milita-
 rem com-
 mendat.

ματικῇ, ἀγραφος, συμβουλευτικῷ εἶδους, κεφάλαιον ἔχουσα τὸ συμφέρον.
 2. Αὐτοὶ] ἡμεῖς δηλονότι. 5. Τῆδε τῆ ὀρμῇ] τῆ ἡμετέρῃ. 6. Εὐνοίαν
 ἔχουσα] τὸν σκοπόν. 8. Οὐκ οὐκ χρῆ] τὸ ἐξῆς, οὐκ οὐκ χρῆ ἀμελέστερον χω-
 ρεῖν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. 12. Προσδέχεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ. 14. Καὶ
 ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ] “Ομηρος· “Ἦτ’ ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται. (Π. 5,
 442.) Δι’ ὀργῆς αἰ ἐπιχειρήσεις γίνονται] τουτέστιν ὅτι ὀργισθέντες

6. Εὐνοίαν] Eleganter oppo-
 nitur τῷ ἔχθος. WASS. not. MS.
 Εὐνοίαν etc.] Scholiastes ἐν-
 νοίαν se legisse aperte ostendit:
 sed εὐνοίαν libenter retineo, ut
 perinde sit, ac si diceretur, διὰ
 τὴν εἰς ἡμᾶς εὐνοίαν ἐπιθυμοῦσα,
 ut si Gallice dicas, aiant affe-
 ction que nous aions bonne issue.
 Nam istud affection respondet
 alioqui Græco εὐνοία. At ἐννοία
 et σκοπὸς (nam hoc exponit illud
 Scholiastes) quem locum habe-
 re possunt in iis rebus, quæ in
 potestate nostra positæ non

sunt, sed pro quibus vota facere
 tantum possumus? STEPH.
 9. ἀσφάλεια πολλῇ A.H.I.
 ἀσφάλεια, omisso πολλῇ L.O.
 ἐλθεῖν] ἐθέλειν M.
 10. μάχης ἔχειν G.
 τούτου A.B.F.G.H.K.L.N.O.
 P.Q.c.f.g.h.i. vulgo τούτων.
 14. τὰ πολλὰ] om. e.
 15. δὲ f.
 τὸ] om. f.
 ἔλαττον c.f.
 16. ἀμεινον K.
 πλείονας B.g.h.

“ νούντας ἀπαρασκευούς γενέσθαι. χρῆ δὲ αἰεὶ ἐν τῇ
 “ πολεμίᾳ τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ
 “ ἔργῳ δεδιότας παρασκευάζεσθαι· οὕτω γὰρ πρὸς τε
 “ τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἀν εἶεν, πρὸς τε
 “ τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι. ἡμεῖς δὲ οὐδ’ ἐπὶ 5
 “ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς
 “ πᾶσιν ἄριστα παρεσκευασμένην, ὥστε χρῆ καὶ πάνυ
 “ ἐλπίζειν διὰ μάχης ἰέναι αὐτούς, εἰ μὴ καὶ νῦν ἄρμην-
 “ ται, ἐν ᾗ οὐπα πάρεσμεν, ἀλλ’ ὅταν ἐν τῇ γῆ ὀραῶσιν
 “ ἡμᾶς δηοῦντάς τε καὶ τὰ κείνων φθείροντας. πᾶσι 10
 “ γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὄραῖν, πᾶ-
 “ σχοντάς τι ἀήθες ὄργῃ προσπίπτει· καὶ οἱ λογισμῶ
 “ ἐλάχιστα χρώμενοι θυμῶ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίσταν-
 “ ται. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλέον τι τῶν ἄλλων εἰκὸς
 “ τοῦτο δρᾶσαι, οἱ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι, καὶ 15
 “ ἐπιόντες τὴν τῶν πέλας δηοῦν μᾶλλον ἢ τὴν ἑαυτῶν
 “ ὄραῖν. ὡς οὖν ἐπὶ τῷσαύτην πόλιν στρατεύοντες, καὶ
 “ μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν

οἱ Ἀθηναῖοι πάντας ἐξελεῖσονται. 1. Ἐν τῇ πολεμίᾳ] τῇ γῆ δηλονότι.
 8. Ἐλπίζειν] φοβεῖσθαι. 9. Ἐν ᾗ] τόπῳ δηλονότι. 10. Καὶ τὰ κείνων
 φθείροντας] ὄρμηθήσονται δηλονότι. 11. Ὁραῖν πάσχοντάς τι] καὶ οἱ ὀργιζό-
 μενοι, ἅτε δὴ ἦσαν λογιζόμενοι, μᾶλλον δὲ θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπιέ-
 γονται ῥηφοκιδύνως· καὶ πάνυ ἀόργητος, ἐπειδὴν τὰ αὐτοῦ θεάσθηται ὑφ’ ἐτέ-
 ρου φθειρόμενα πρὸς ὄργην διεγείρεται καὶ ἀμύνειν ἐπιέγεται. Σημείασαι τὸ
 σχῆμα, πᾶσι πάσχοντας, ἀντὶ τοῦ πάσχουσιν. 17. Ὡς οὖν] οἱ ἐπιλογοί

3. ἔργῳ ὡς δεδιότας i.
 παρασκευάζεσθαι A.B.F.H.I.K.
 L.N.O.c.d.e.f.g.h.i. ceteri παρε-
 σκευάσθαι.

Παρεσκευάσθαι] Vid. Kuste-
 rum de Usu verb. Mediorum
 p. 44. WASS.

4. εὐψυχότατοι H.K.

5. ἐπιχειρήσαι Q.

8. μάχης ἡμῖν ἰέναι f.

11. πάσχοντα, ut videtur, C.

12. τι] τε C.H.P.

16. ἐπιόντας K.i.

αὐτῶν C.L.O.P.e.

17. ὡς μὲν οὖν K.

τοιαύτην L.O.P. τὴν τῷσαύτην f.
 τὴν ἄλλην A.B.g.h. sed A.B add-
 ditis his γρ. τῷσαύτην, ὃ καὶ βέλ-
 τιον.

18. οἰόμενοι B.

“ αὐτοῖς ἐπ’ ἀμφοτέρα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἔπεσθ’ ὅπῃ
 “ ἂν τις ἡγήται, κόσμον καὶ φυλακὴν περὶ παντὸς ποι-
 “ ούμενοι, καὶ τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι
 “ κάλλιστον γὰρ τὸδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς
 5 “ ὄντας ἐνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι.”

* Τοσαῦτα εἰπὼν καὶ διαλύσας τὸν ζύλλογον ὁ Ἄρ- 12. Cum Athe-
 χίδαμος Μελησίππον πρῶτον ἀποστέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας 12. nenses, au-
 τὸν Διακρίτου, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐν- cle, missum
 δοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι ὀρῶντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ ab Archida-
 10 οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν οὐδ’ ἐπὶ τὸ κοινόν mo præco-
 ἦν γὰρ Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκῦια, κήρυκα nem, postu-
 καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρα- Archidamus
 τευμένων· ἀποπέμπουσιν οὖν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι, καὶ in agros eo-
 ἐκέλευον ἐκτὸς ὄρων εἶναι αὐθημερὸν, τό τε λοιπὸν ἀναχω- rum proces-
 15 ρήσαντας ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἦν τι βούλωνται, πρεσ- sit.
 βεύεσθαι. ζυμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς,
 ὅπως μηδεὶ ζυγγένηται. ὁ δὲ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὀρίοις ἐγέ-
 ἐντεῦθεν. 1. Ἐπ’ ἀμφοτέρα] καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας. 2. Τίς] στρα-
 τηγὸς δηλονότι. 3. Ὀξέως] συντόμας. 10. Τὸ κοινόν] βουλευτήριον δηλονό-
 τι. 11. Γνώμη] βουλὴ. Πρότερον] πρὸ τῆς πρεσβείας. 12. Ἐξεστρα-
 τευμένων] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. 13. Πρὶν ἀκοῦσαι] μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ
 ἃ ἔλεγεν. 16. Ἀγωγούς] ὀδηγούς. 17. Ἐπὶ τοῖς ὀρίοις] ὄρια λέγει τὴν

1. ὅπῃ A.B.C.F.G.H.K.N.e.
f.g.h.i. vulgo ὅποι.

2. τις στρατηγὸς ἡγήται L.O.P.

Περὶ παντός] Herodotus de
Lacedæm. VII. 104. ἐλεύθεροι
ἐόντες οὐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι. ἔπεστι
γὰρ σφι ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΝΟΜΟΣ,
τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλῶ ἔτι μᾶλλον
ἢ οἱ Σοῖ, σέ· ποιεῖσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖ-
νος ἀνάγη. ἀνάγει δὲ τὰυτό αἰεὶ, οὐκ
εἰῶν φεύγειν—ἀλλὰ μένοντας ἐν τῇ
τάξει ἐπικρατέειν, ἢ ἀπόλλυσθαι.
WASS.

6. ὁ μὲν οὖν ἀρχίδαμος τοσαῦτα
—ζύλλογον μελησίππον f.

7. μελλήσιππον B.H.

8. διακρίτου K.d.

9. σφᾶς ἦδη C.L.O.P.d.

11. πρότερον πρὸ τῆς πρεσβείας
νενικηκῦια C.

12. δεχέσθαι C.

13. οὖν] om. b.

14. ἐκέλευον αὐτὸν ἐκτὸς C.L.O.
P.e.

ἀναχωρήσαντας A.B.C.b.c.f.g.i.
vulgo ἀναχωρήσαντες.

16 μελλήσιππῳ B.

Ἄγωγός] Cum Schol. ex-
plicat Phrynichus, et huic esse
proprium innuit : id quod non

νετο καὶ ἐμελλε διαλύσεσθαι, τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο ὅτι
 “ ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.” ὡς
 δὲ ἀφίκετο εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἔγνω ὁ Ἀρχίδαμος
 ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν πω ἐνδῶσουσιν, οὕτω δὴ ἀρας τῶ
 στρατῷ προὐχώρει εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ μέρος 5
 μὲν τὸ σφέτερον καὶ τοὺς ἰππέας παρέιχοντο Πελοπον-
 νησίαις ζυστρατεύειν, τοῖς δὲ λειπομένοις εἰς Πλάταιαν
 ἐλθόντες τὴν γῆν ἐδήουν.

13.

Pericles au-
 tem, veri-
 tus, ne, si
 ipsius agris
 ab Archida-
 mo propter
 hospitium,
 quod cum
 eo ipsi in-
 tercesserat,
 parceretur,
 in populi
 invidiam et
 odium in-
 curreret,
 pronuntia-
 vit, se agros
 suos, nisi ab

* Ἐτι δὲ τῶν Πελοποννησίων ζυλληγομένων τε εἰς τον
 ἰσθμὸν καὶ ἐν ὁδῶ ὄντων, πρὶν ἐσβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν, 10
 Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, στρατηγὸς ἂν Ἀθηναίων, δέκατος
 αὐτὸς, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας, ὅτι
 Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος ἂν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις ἢ
 αὐτὸς ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ
 παραλίπη καὶ μὴ δῶσῃ, ἢ καὶ Λακεδαιμονίων κελευ- 15
 σάντων ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὥσπερ καὶ
 τὰ ἄγῃ ἐλαύνειν προεῖπον ἕνεκα ἐκείνου, προηγόρευε τοῖς
 Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ ξένος

ἀρχὴν τῆς Βοιωτίας. 1. Διαλύεσθαι] ἀφίστασθαι τῶν ἀγρωγῶν. 2. Κα-
 κῶν ἄρξει] ἀρχὴ γενήσεται. 3. Ἐς τὸ στρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων.
 4. Ἐνδῶσουσιν] ταπεινωθήσονται. 5. Μέρους μὲν τὸ σφέτερον] τὸ δῆμιον,
 ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. 9. Ἐτι δὲ] πάλιν ἀνωτέρω ἐπανατρέχει. 10. Ἐν
 ὁδῶ ὄντων] ἐτοίμων ὄντων ἵεναι. 14. Ἰδίᾳ] ἀντὶ τοῦ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως.

ita est. vid. Aristid. Panath.
 προσημύους non male Suid. vid.
 Poll. III. 95. X. 55. WASS.

1. διαλύεσθαι A.F.H.I.K.L.
 N.O.f.g.h.i.

ἐπορεύετο] om. F.H.Q.

4. ἐκδῶσουσιν h.i.

5. ἐχώρει c.

7. ζυστρατεύειν H.

πλαταιέαν C.

14. αὐτοῦ] om. N.

16. αὐτοῦ A.F.H.K.N.f.g.

17. τὸ ἄγος L.O.P.

ἐλαμβάνειν B.

ἐκείνου] τούτου L.O.

προηγόρευσε L.

Προηγόρευε τοῖς Ἀθ.] Idem re-
 fert Justinus, l. 3. c. 7. Simili
 prudentia Annibalis astutiam
 elusit Fabius. HUDS.

18. οἱ] εἰ d.

19. γέ] om. f.

εἶη, οὐ μέντοι ἐπὶ κακῶ γε τῆς πόλεως γένοιτο, τοὺς δ' hostibus
 ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας ἢν ἄρα μὴ δηώσωσιν οἰ- teris vasta-
 πολέμιοι ὥσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφήσιν αὐτὰ δημό- tati permit-
 σια εἶναι καὶ μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίνε- tere. Idem
 5 σθαι. παρήνει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων, ἅπερ καὶ πρό- Athenien-
 τερον, παρασκευάζεσθαι τε ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἐκ sors denuo
 τῶν ἀγρῶν ἐσκομιζέσθαι, ἐς τε μάχην μὴ ἐπεξίεναι, ἀλλὰ exhortatus
 τὴν πόλιν ἐσελθόντας φυλάσσειν, καὶ τὸ ναυτικόν, ἧ̄περ est, copias
 ἰσχύουσιν, ἐξαρτέεσθαι, τὰ τε τῶν ζυμμάχων διὰ χειρὸς ipsorum
 10 ἔχειν, λέγων τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῶν χρη- omnes tum
 μάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμη praesentes,
 καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι. θαρσεῖν τε ἐκέλευε tum quot-
 προσιόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φό- annis re-
 ρου κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν ζυμμάχων τῇ πόλει, ἄνευ τῆς deutes,
 15 ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι τότε demon-
 ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων (τὰ γὰρ strans, et
 magna belli
 gerendi sub-
 sidia.

1. Γένοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. 4. Κατὰ ταῦτα] διὰ τὸ μὴ δηῶσαι.
 8. Ἡ̄περ] ἐν ᾧ. 9. Διὰ χειρὸς] δι' ἐπιμελείας, ἵνα μὴ ἀποστῶσι. 10. Τὴν
 ἰσχὺν] τὸ ἐξῆς, τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς προσόδου. 11. Τοῦ πολέ-
 μου] λέγων δηλονότι. Γνώμη] γνώσει. 12. Κρατεῖσθαι] νικᾶσθαι.
 14. Τῆς ἄλλης προσόδου] οἷον τῆς εὐφορίας τῆς γῆς καὶ τῶν καταδικαζομένων
 καὶ τῶν λιμένων καὶ μετάλλων, καὶ ἄλλων. 16. Ἐπισήμου] οἷον σημείον

2. αὐτοῦ e.
 3. ἀφήμι f.
 4. οἰ] τοι A.B. om. F.H.K.
 L.Q.i.
 7. ἐσκομιζέσθαι O.
 τε μάχην A.B.C.F.H.K.L.O.
 b.c.f.g.h.i. vulgo τε τὴν μάχην.
 8. ἐλθόντας d.i.
 φυλάττειν C.G.K.L.O.P.e.i.
 εἶπερ d.
 9. Διὰ χειρὸς ἔχειν] Wass. ad
 Sallust. Jug. XIV. putat idem
 esse, quod Latini dicunt *in manu
 habere*, i. e. *in potestate*; nec
 probat interpretationem Scholi-
 astæ. Vid. tamen Stephan.
 Thes. Duk.
 12. παρουσία C.I.e.
 13. μὲν] om. d.
 Ἐξακοσίων] Huc respicit Plu-
 tarch. Aristid. Vid. Meurs. de
 Fortun. Attic. Cap. 7. Duk.
 ἐπὶ πολλὸ c.f.
 15. Ὑπαρχόντων — ἀπανηλώθη]
 Descripsit Sch. Aristoph. Plut.
 v. 1196. ubi pro ἔτι τότε ἀργυρ.
 legit ἀπὸ τοῦ ἀργυρ. pro μύρια ἐγένε-
 νετο, περιεγένετο; pro ἀφ' ὧν ἕς τε,
 ἀφ' ὧν τε. denique καὶ ἐς ἄλλα,
 et εἰς Ποτιδαίαν ἀπανηλώθη. WASS.
 τε c.
 16. Ἐπισήμου] Confer Andoci-
 dem Orat. III. p. 269. WASS.

Handwritten notes and numbers at the bottom of the page, including the number 460.

πλείστα τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο, ἀφ' ὧν ἔς
 τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τᾶλλα οἰκοδομή-
 ματα καὶ ἐς Ποτίδαιαν ἀπανηλώθη,) χωρὶς δὲ χρυσοῦ
 ἀσήμου καὶ ἀργυρίου ἐν τε ἀνάθημασιν ἰδίους καὶ δημο-
 σίους, καὶ ὅσα ἱερὰ σκευὴ περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς 5
 ἀγῶνας καὶ σκύλα Μηδικὰ καὶ εἰ τι τοιοῦτότροπον, οὐκ
 ἐλάσσονος [ἦν] ἢ πεντακοσίων ταλάντων. ἔτι δὲ καὶ τὰ
 ἐκ τῶν ἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα, οἷς
 χρῆσθαι αὐτοὺς, καὶ ἦν πᾶν ἐξείργωνται πάντων, καὶ
 αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσοῖς· ἀπέφαινε δ' 10
 ἔχον τὸ ἀγάλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμῖον χρυ-
 σοῦ ἀπέφθου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν. χρῆσαμένους
 τε ἐπὶ σωτηρίᾳ ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστῆσαι
 πάλιν. χρήμασι μὲν οὖν οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτοὺς, ὀπλίτας
 δὲ τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι, ἀνευ τῶν ἐν τοῖς φρου- 15
 ρίοις καὶ τῶν παρ' ἐπαλξιν ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων.
 τοσοῦτοι γὰρ ἐφύλασσαν τὸ πρῶτον, ὅποτε οἱ πολέμιοι
 ἐσβάλοισιν, ἀπὸ τε τῶν πρεσβυτάτων καὶ τῶν νεω-
 τάτων, καὶ μετοίκων ὅσοι ὀπλίται ἦσαν. τοῦ τε γὰρ

ἔχοντος βασιλικόν. 1. Τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια] ταυτέστι ἐννεακισχι-
 λια ἐπτακόσια. 3. Χρυσίου ἀσήμου] μὴ ἔχοντος σημεῖον, οἶον μαζία τινά.
 6. Σκύλα Μηδικά] τὸν ἀργυρόπαιδα θρόνον καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν χρυσοῦν.
 7. Ἡ] τὸ ἢ περιττόν. 10. Αὐτῆς τῆς θεοῦ] τῆς Ἀθηναίας. 11. Τὸ ἀγάλμα
 ὅπερ ὁ Φειδίας κατεσκεύασε μετὰ τὰ Μηδικά. 12. Ἀπέφθου] πολλοῦ ἐψη-
 θέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. Ἄπαν] τὸ κόσμιον τοῦ ἀγάλματος.
 13. Χρῆναι] χρεῶν εἶναι. 17. Οἱ πολέμιοι ἐσβάλοισιν] ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον οἱ
 Λακεδαιμόνιοι. 18. Ἀπὸ τε πρεσβυτάτων] οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρουρίοις γέροντες καὶ

2. πόλεως I.L.O.e.

6. Καὶ σκύλα Μηδ] Vide Me-
 ursii Ceeropiam, c. 21. HUDS.

7. ἔλασσαν O. ἐλάσσαν I. Ver-
 bum ἦν omittebat Abreschius.

10. χρυσοῖς K.

ἀπέφθνε c.

13. τε om. d.

14. οἶν] om. i.

17. ὅτε e.

18. ἐσβεβλήκοισιν c.f.

καὶ τῶν νεωτάτων] om. K. καὶ
 νεωτάτων g. καὶ τῶν νεῶν P.

19. Μετοίκων] Inquilinos inter
 ceteros ὀπλίτας militasse e Xenophonte ostendit Petit. Leg. At-
 tic. pag. 546. Τῶν παρ' ἐπαλξιν
 etiam in Aristoph. Acharn. v.
 72. mentio est. DUK.

Φαληρικοῦ τείχους στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα
 πρὸς τὸν κύκλον τοῦ ἄστεος, καὶ αὐτοῦ τοῦ κύκλου τὸ
 φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα· ἔστι δὲ αὐτοῦ ὁ
 καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ καὶ τοῦ
 5 Φαληρικοῦ. τὰ δὲ μακρὰ τεῖχη πρὸς τὸν Πειραιᾶ τεσσα-
 ράκοντα σταδίων, ὧν τὸ ἕξωθεν ἐτηρεῖτο· καὶ τοῦ Πειραιᾶς
 ζῦν Μουνοχία ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος,
 τὸ δ' ἐν φυλακῇ ἦν ἡμισυ τούτου. ἰππέας δ' ἀπέφαινε
 διακοσίους καὶ χιλίους ζῦν ἰπποτοξόταις, ἔξακοσίους δὲ
 10 καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πλοῖμους τριακο-
 σίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις, καὶ οὐκ ἐλάσσω
 ἕκαστα τούτων, ὅτε ἡ ἐσβολὴ τὸ πρῶτον ἐμελλε Πελοπον-
 νησίων ἐσεσθαι καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ
 καὶ ἄλλα, οἷά περ εἰώθει, Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ πε-
 15 ρίσεσθαι τῷ πολέμῳ.

* Οἱ δὲ Ἀθηναῖσι ἀκούσαντες ἀνεπειθοντό τε, καὶ ἐσε-
 κομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν
 ἄλλην κατασκευὴν ἢ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν

νέοι ἦσαν ἅμα. 2. Πρὸς τὸν κύκλον] ἕως τοῦ κύκλου. Αὐτοῦ] τοῦ κύκλου. 3. Ὁ
 καὶ ἀφύλακτον] μέρος δηλονότι. τοιτέστι στάδιοι δεκαεπτὰ· ὁ γὰρ ὅλος κύκλος
 σταδίων ἦν ἐξήκοντα. 6. Ὡν] τῶν μακρῶν τευχῶν. Τὸ ἕξωθεν] τὸ γὰρ
 μέσον οὐκ ἔδειτο. 8. Τὸ δ' ἐν φυλακῇ ἦν] τοῦ Πειραιᾶς τὸ νεῦον ἐς τὴν ἠπειρον.

1. φαληρικοῦ I.L.O.e.
 Στάδιοι ἦσαν πέντε καὶ τριάκ.]
 Pausan. VIII. 619. Ἀθηναίοις
 μὲν δὴ σταδίους μάλιστα εἴκοσιν
 ἀφέστηκε τῆς πόλεως ἢ πρὸς Φαληρῶ
 θάλασσα. WASS.
 2. ἄστεος A.B.H.K.L.O.b.c.g.
 h.i.vulgo ἄστεως.
 δὲ τοῦ κύκλου αὐτοῦ g.
 6. πειραιᾶς C.b.c.f.
 7. πᾶς C.L.O.P.
 8. φυλακῇ ἦν B. φυλακῇ ὄν A.
 C.F.L.O.P.g.h. ceteri φυλακῇ ὄν
 ἦν.

14.
 Eo auctore,
 Athenienses res suas
 ex agris in
 urbem com-
 portant, a-
 dificia di-
 ruunt, pe-
 cudes et ju-
 menta in
 Eubœam

9. ἰπποτοξόταις d.
 ἔξακοσίους] διακοσίους Q.
 10. Τριακοσίας] Ita recte emen-
 datum est in Reg. pro διακοσίας.
 Vid. Meurs. de Fort. diac. Attic.
 C. 7. et Petit. Leg. Attic. pag.
 214. Ἰπποτοξότας in militia
 Atheniensi ex hoc loco observa-
 vit Spanhem. ad Julian. Orat.
 I. p. 114. Respicit etiam ad
 eos ludens Aristoph. Avib. v.
 1179. Duk.
 18. παρασκευὴν I.P.e.
 ἐχρῶντο] om. e.

transmit-
tunt; agre
hoc facien-
tes, cum an-
tiquitus
consues-
sent, rure
vivere,

15.

primoque a
Theseo in
unam civi-
tatem con-
juncti, A-
thenas, cu-
jus urbis an-
tiquissima
esse partem
acropoli
versus me-
ridiē sub-
jectam, de-
monstratur.

οἰκίῳ καθαιρούντες τὴν ^{πόσιν-ποικ} ξύλωσιν πρόβατα δὲ καὶ ὑπο-
ζύγια ἐς τὴν Εὐβοίαν διεπέμφαντο καὶ ἐς τὰς νήσους
τὰς ἐπικειμένας. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ αἰεὶ εἰω-
θέναι τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι, ἢ ἀνάστα-
σις ἐγίγνετο. * Ξυμβεβήκει δὲ ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου 5
ἐτέρων μᾶλλον Ἀθηναίοις τοῦτο. ἐπὶ γὰρ Κέκροπος καὶ
τῶν πρώτων βασιλέων ἢ Ἀττικῇ ἐς Θησέα αἰεὶ κατὰ πό-
λεις ᾤκειτο πρυτανεῖά τε ἔχουσα καὶ ἄρχοντας, καὶ ὅποτε
μὴ τι δέσειαν, οὐ ξυνήσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασι-
λέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλευόντο· 10
καὶ τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Ἐλευ-
σίνιοι μετ' Εὐμόλπου πρὸς Ἐρεχθεά. ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς
ἐβασίλευσε, γενόμενος μετὰ τοῦ Ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς τὰ
τε ἄλλα διεκόσμησε τὴν χώραν, καὶ καταλύσας τῶν

1. Τὴν ξύλωσιν] τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευήν. σημείωσαι ξύλωσιν ἴδια λέξις
τοῦ Θουκυδίδου αὐτῆ. 4. Ἡ ἀνάστασις] ἢ μετοίκησις. 5. Ἀπὸ τοῦ πάνυ
ἀρχαίου] ἐξ ἀρχῆς. 6. Ἐτέρων] Ἑλλήνων. Τοῦτο] τὸ ἐν ἀγροῖς διαί-
ταν ἔχειν. 7. Ἐς Θησέα] ἀντὶ τοῦ ἕως Θησέως. Ἀεὶ κατὰ πόλεις]
ἀδιαστάτως. 8. Πρυτανεῖά τε ἔχουσα] πρυτανεῖόν ἐστιν οἶκος μέγας, ἔνθα
αἱ σιτήσεις ἐδίδαντο τοῖς πολιτευομένοις. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκά-
θητο οἱ Πρυτάνεις οἱ τῶν ὄλων πραγμάτων διοικηταί. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι τὸ
πρυτανεῖον πρὸς ἦν ταμειῖον, ἔνθα καὶ ἦν ἀσβεστον πῦρ, καὶ ἤρχοντο.
Ὅποτε μὴ τι δέσειαν] ἀντὶ τοῦ ὅτε μὴ εἰς φόβον τινὰ ἔλθοιεν καὶ κίνδυνον,
οὐκ ἤρχοντο πρὸς τὸν βασιλέα. 10. Αὐτοὶ ἕκαστοι] καθ' ἑαυτοῦς. 12. Μετ'

1. Ξύλωσιν] Tigna verti, Pol-
luce fretus, qui non, ut Schol.
supellectilem, sed asseres intelli-
git, τὰ ἐρέψιμα ξύλα VII. 124.
Materiatum Vitruv. hujus lo-
co ξύλων adhibet Herodian. VII.
Glossæ reddunt materiam, lignetum.
Suidas in ξύλων ἐρεψίμων in-
terpretis interpretem agit, quod
Kustero inobservatum. Wass.
In Eubœam missa fuisse pecora,
quod ea pascuis abundabat,
observat Bochart. Hieroz. II.
1. 19. Duk.

2. ἐς] om. C.L.O.P.e.

5. συμβεβήκει F.H.c.g. συνε-
πεβεβήκει B.

ἀπὸ correctus G.

7. πρώτων] ἄλλων K.q.

8. τε] om. C.L.O.

ἀρχῆς N.e.

9. μὴ] om. L.Q.

ὡς] ἐς L.

10. ἐπολίτεον C.I.

καὶ ἐβουλευόντο] om. L.

11. ποτε καὶ αὐτῶν g.

καὶ] om. C.P.e.

14. χώραν] πόλιν L.O.P.

Καταλύσας τῶν ἄλλ. Idem re-
fert Plurarchus in Theseo. Vide

ἄλλων πόλεων τὰ τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς ἐς τὴν
 νῦν πόλιν οὔσαν, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ πρυτα-
 νείον, ^{ἀφ' ἧς ἀλλ' ἡδὲ ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς} ξυνώκισε πάντας, καὶ νεμομένους τὰ αὐτῶν ἐκάσ-
 τους, ἅπερ καὶ πρὸ τοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆ-
 5 σθαι, ἢ ἀπάντων ἤδη ξυντελούντων ἐς αὐτὴν μεγάλη γενο-
 μένη παρεδόθη ὑπὸ Θεσέως τοῖς ἔπειτα· καὶ ξυνοίκια ἐξ ^{publici fasti of curio}
 ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν ^{hellenic} δημότελη ποι-
 οῦσι. τὸ δὲ πρὸ τούτου ἡ ἀκρόπολις ἢ νῦν οὔσα πόλις ἦν,
 καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον. τεκ-
 10 μῆριον δέ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων
 θεῶν ἐστὶ, καὶ τὰ ἕξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως
 μᾶλλον ἴδρυται, τὸ τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ
 τὸ Πύθιον καὶ τὸ τῆς Γῆς καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου,

Εὐμόλπου] ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ. 3. Ξυνώκισε] τὸ ξυνώ-
 κισεν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ ξυνωκισθῆναι ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μίαν πόλιν,
 τουτέστι μητρόπολιν, ἔχειν αὐτήν. 6. Ἐξ ἐκείνου] ὁ δὲ μὴν ἐκεῖνος ἀνο-
 μάσθη Μεταγεντιῶν. 7. Τῇ θεῷ] τῇ Ἀθηνᾷ· ἀπροσδιόριστος γὰρ οὕτω
 φασὶν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁμοίως. 11. Πρὸς τοῦτο τὸ μέρος]
 τὸ νότιον. 13. Τῆς Γῆς] τῆς Δήμητρος. Ἐν Λίμναις] Λίμναι τόπος ἐν τῇ

Meursii Theseum, c. 16. et Athen. Att. l. i. c. 8. HUDS. De mutata a Theseo forma Reipubl. Atheniensis rursus Meurs. de Fortun. Attic. cap. III. DUK.

1. πόλεων] om. K.

6. Ξυνοίκια] Plutarchus in Theseo id festum non ξυνοίκια sed μετοίκια vocat. Palmerius Exerc. p. 47. Vide Meursii Theseum, et Græciam feriatam. Stephanum in voce Ἀθηναίαι. Petr. Castellanum de Festis. p. 198. Scaligeri animadvers. in Eusebium, p. 47. et Notas Histor. in Chronicon Marmor. p. 189. HUDS.

7. ἑορτὴν τῇ θεῷ c.

8. τούτου] τοῦ C.I.L.O.P.e.g.

Ἡ ἀκρόπολις] Vide Meursii Att.

Lect. p. 367. HUDS. Lib. VI. c. 33. et Cærop. c. III. DUK.

9. νότον] ἄρκτον Valla.

10. ἱερὰ] om. c.

ἀκροπόλει τῆς τε ἀθηνᾶς καὶ Γ.

12. μᾶλλον] om. L.O.P.

13. λίμνη] L.O.

Ἐν Λίμναις] Λίμνη Ar. C. At Stephanus, qui, suppresso auctoris nomine, huc respexit, Λίμναι repræsentat. Vid. Holstenium, cui addas licet Eustath. 119. Athenæum XI. p. 465. De Λίμναις vide Polyb. 494. Nostrium III. 106. WASS. Scholiasten, qui Limnas in arce fuisse scribit, erroris arguit Meurs. III. de Athen. Attic. 4. ex eo, quod Thueydides ipse inter templa, quæ extra arcem erant, templum

ὡ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἄνθεστηριῶνι, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν. ἰδρυταὶ δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ ταύτῃ ἀρχαῖα. καὶ τῇ κρήνῃ τῇ νῦν μὲν τῶν τυράννων οὕτω σκευασάντων Ἐν-

ἀκροπόλει τῶν Ἀθηναίων. 1. Τὰ ἀρχαιότερα] ἀρχαιότερα εἶπε, διότι ἔστι καὶ νεότερα ἄλλα. Τῇ δωδεκάτῃ] τοῦ μηνός. 2. Καὶ οἱ ἀπ' Ἀθην.] καὶ οἱ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων. 3. Νομίζουσι] κατὰ νόμον ποιοῦσι. Ταύτῃ] πρὸς νότον. 4. Τῶν τυράννων] τῶν Πεισιστρατιδῶν.

Bacchi in Limnis memorat. Duk.

1. Ὡ τὰ ἀρχαιότερα Διον.] Vide Palmer. in Gr. Auct. p. 618. et Casaub. in Athenæum 6, 15. HUDS. Conf. quæ in hunc locum Thucydidis scribunt Scalig. I. de Emendat. Tempor. p. 30. Luisin. I. Parerg. 15. Selden. ad Marm. Arundell. pag. 36. Ed. Oxon. Petit. Leg. Att. pag. 43. et Spanhem. ad argument. Aristophanis Ranar. Duk.

2. ἀνθεστηριῶνι C.

ἀπ' om. L.O.

καὶ ante νῦν om. g.

3. ταύτῃ ἀρχαῖα A.B.C.F.H. K.L.O.P.b.c.d.e.f.g.h. vulgo ἀρχαῖα ταύτῃ.

4. κατασκευασάντων c.f. κατασκευασθέντων i. κελυσάντων C.I.L. O.P.

Ἐννεακρόνῳ] Ἐννέα quandoque Græce pro multis, non præcise pro novem. Sic quum dicit Nicander σφόνδυλοι ἐννεάδεσμοι, dicit Scholiastes ἐννεάδεσμοι idem esse quod πολυδεσμοι. in Hesychio ἐννεάκροσσον, πολλὰς κροσσὰς ἔχον. in Arato ἐννεάγηρα κορώνη, id est πολυγήρα. et Timavo anni Virgilius tribuit ora novem, cum non habeat nisi septem. Fortasse etiam eodem sensu Callirhoë dicta ἐννεάκροσσος. ejus enim aquæ non ex novem præcise fistulis erumpebant, sed ex duodecim,

ut ex Cratino probat Suidas in voce δωδεκάκροσσος. Vide Hesychium, et Etymologicæ Auctorem. HUDS. Vid. Harpocrat. A Pisistrato exornatum tradit Pausan. 34. Vid. Etymol. 343. 42. De eodem Cratinus apud Tzetzem in Chil. Ἄναξ Ἀπολλων τῶν ἐπῶν τῶν ξευμάτων Κατασχῶσι πηγαι, Δωδεκάκρονον στόμα, Ἴλισσός ἐν φάργγι. Unde duodecim fontium os fuisse subinfert misellus. Sed Comicus, huc spectans, uberius quiddam et exundantius invenit. Pro κατασχῶσι leg. cum Kustero ad Suid. in δωδεκάκρ. κατασχῶσι. Vide Philostratum de V. Soph. pag. 525. et Whelerum Itinerar. 383. WASS. Kusterus quoque l. d. miratur, unde Suidas expiscari potuerit, eundem hunc fontem etiam δωδεκάκρονον vocatum fuisse. Ita præter Suidam tradunt Hesychius in δωδεκάκροσσος, et Tzetzes Chil. VIII. 184. quorum auctoritati etiam Harduin. ad Plin. IV. H. N. 7. aliquid tribuit, nec non Olear. ad Philostrat. l. d. qui suspicatur, forte deinde, accedentibus tribus novis scatebris, etiam δωδεκάκρονον dictum fuisse. At Meurs. in Ceramic. Gem. cap. XIV. scribit, neminem Veterum unquam dixisse, quod tradit Suidas, et putat, errorem natum esse e male intellectis Cratini

νεακρούνα καλουμένη. τὸ δὲ πάλαι φανερῶν τῶν πηγῶν
 οὐσῶν Καλλιρρόη ἀνομασμένη, ἐκείνη τε ἐγγὺς οὐση τὰ
 πλείστου ἄξια ἐχρῶντο, καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό
 τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομιζέται τῷ ὕδατι

1. Τῶν πηγῶν] τῶν ἀναδύσεων τοῦ ὕδατος. 2. Ἐγγὺς οὐση] τῆς ἀκροπόλεως
 δηλονότι. Τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο] λείπει ἢ εἰς, ἢ ἡ, εἰς τὰ πλείστα
 ἄξια. τὸ δὲ ἐξῆς, τῇ κρήνῃ τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο. 4. Καὶ ἐς ἄλλα

versibus apud Scholiasten Ari-
 stoph. Equit. 523. in quibus se
 ipse laudans Cratinus dicat, eam
 sibi versuum esse copiam, ut os
 simile fonti esse videatur, qui
 per duodecim tubos aquas effundit.
 Hanc sententiam probabo,
 quamdiu Suidam, Hesychium,
 et Tzetzen veterum Scriptorum
 testimoniis defensos non videbo.
 ΔΥΚ.

1. φανερῶν] λαμυρῶν Hemster-
 hus. ad Thom. M. v. λαμυρία.

2. οὐσῶν τῶν πηγῶν O.

καλλιρρόη] A. καλλιρρόη B.C.P.
 καλλιρρόη L.

Καλλιρρόη] Ex hoc loco Plini-
 um, apud quem IV. H. N. 7.
 legebatur *Enneacrunos*, *Callir-
 hoë*, sublata distinctione emen-
 dant, et Solinum, qui Callirhoën
 et Enneacrulon duos fontes facit,
 reprehendunt Hermol. Bar-
 barus et Harduinus ad Plin. et
 Meurs. Ceramic. Geminio cap.
 XIV. Defendit tamen Solinum
 Vir doctus. Jac. Nic. Loënsis
 VI. Epiphyll. 15. et multis dis-
 putat, e verbis Thucydidis non
 posse ostendi Callirrhoën eum-
 dem esse, qui deinde Enneacru-
 nos dictus fuit. Et Barth. ad
 Stat. XII. Theb. 629. senten-
 tiam illius memorans, scribit,
 non facile decidi posse, unus
 fons, an duo fuerint. Mihi ma-
 gis obscura et perplexa, quam
 vera esse videtur illa disputatio

Loënsis. Etenim si Thucydides
 hic omisisset verba illa φανερῶν
 τῶν πηγῶν οὐσῶν, nemo dubitaret,
 quin unus ab eo fons significa-
 tus fuerit, non duo. Jam vero
 in eorum adjunctione, quocum-
 que demum modo ea interpre-
 teris, nihil est, unde quisquam
 intelligere possit, non unum, sed
 duos fontes fuisse Callirrhoën
 et Enneacrulon. Et sic hunc
 locum acceperunt Harpocration,
 Hesychius, Suidas, et plerique
 alii Grammatici veteres apud
 Meursium l. d. eundemque fon-
 tem, qui olim Callirhoë, postea
 Enneacrulon vocatum tradiderunt:
 quorum testimonia quum
 elevare non posset, tacitus præ-
 terire maluit Loënsis. Ceterum
 Καλλιρρόη, quod hic quidam MSS.
 habent, etiam in Poll. III. 47.
 est. In Suida, Etymol. M. et
 Tzetze scriptura variat. ΔΥΚ.

ἀνομασμένη] καλουμένη L.O.P.

ἐκείνη] Aptius videtur ἐκείνη.

3. πλείστα B.e.

Πρό τε γαμικῶν] Aquam hinc
 petitam ad lavacra nuptialia vir-
 ginibus nubentibus, refert Pol-
 lux l. 3. c. 3. nec nubentibus
 tantum id factum, sed et ante
 nuptias morientibus. Vide Me-
 ursii Ceramicum Geminum, c.
 14. Etymologicæ Auctorem, et
 Harpocrat. in voce λουτροφόρος.
 HUDS. Add. Vales. ad Harpo-
 crat. Quod nuptias inter ἱερὰ

χρησθαι. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτη κατοική-
 σιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπ' Ἀθηναίων πό-
 λιν. * τῆ τε οὖν ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ
 οἰκῆσει μετεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ζυνοκίσθησαν,
 διὰ τὸ ἔθος ἐν ταῖς ἀγροῖς ὅμως οἱ πλείους τῶν ἀρχαίων 5
 καὶ τῶν ὕστερον μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου πανοικισία
 γενόμενοι τε καὶ οἰκήσαντες οὐ ραδίως τὰς μεταναστά-
 σεις ἐποιούντο, ἄλλως τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες τὰς κα-
 τασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ, ἐβαρύνοντο δὲ καὶ χαλεπῶς
 ἔφερον οἰκίας τε καταλιπόντες καὶ ἱερά, ἀ διὰ παντός 10
 ἦν αὐτοῖς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια,
 διαίταν τε μέλλοντες μεταβάλλειν, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ
 πόλιν τὴν αὐτοῦ ἀπολείπων ἕκαστος. * ἐπειδὴ τε ἀφί-
 κοντο εἰς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μὲν τισιν ὑπῆρχον οἰκῆσεις καὶ
 παρὰ φίλων τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγὴ, οἱ δὲ πολλοὶ τὰ 15
 τε ἔρημα τῆς πόλεως ᾤκησαν καὶ τὰ ἱερά καὶ τὰ ἡρώα
 πάντα, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου καὶ

16.
 Cur moleste
 tulerint mi-
 grationem
 Attici,

17.
 et quomodo
 tanta mul-
 titudo A-
 thenis do-
 micilia in-
 venerit.

τῶν ἱερῶν] καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός. 1. Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην] τὴν εἰρη-
 μένην δηλονότι. 3. Τῆ τε οὖν] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῆς τε οὖν. Αὐτονόμῳ
 οἰκῆσει] αὐτονόμου οἰκήσεως. 4. Ζυνοκίσθησαν] εἰς μίαν πόλιν συνῆλθον. 6.
 Πανοικισία] πανοικισία καὶ οὐ πανοικία λέγεται. 9. Ἐβαρύνοντο] καλῶς
 εἶπεν ἐβαρύνοντο. οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο ἢ βαροῦμαι ἢ βαρούμενος,
 οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσην ποιῆσθαι τοῦ βαροῦμαι ῥήματος· ἀλλὰ βαρύνομαι
 καὶ βαρινόμενος, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλινόμενα. 14. Ὀλίγοις μὲν τισιν]
 τοῖς πλουσιωτέροις ἰδίᾳ δηλονότι. 15. Τὰ τε ἔρημα] τὰ ὀλιγάνθρωπα.

ponit Thucyd. id illustrat Span-
 hem. Dissert. XI. de Præst. et
 Us. Numism. p. 292. Duk.

1. ταύτη] A.B.F.H.K.c.f.g.
 3. τῆ] om. g.
 μετακείων
 4. μετεῖχον K.
 οἱ] om. N.
 5. τῶν ἀρχαίων A.B.H.L.O.P.
 ceteri τῶν τε ἀρχαίων.
 6. πανοικισία c.d.e. cum Tho-
 ma M.

7. μεταστάσεις F.N.P.c. ἀνα-
 στάσεις C.e.

12. οὐδὲ B.

13. ἀπολείπων Q. ἀπολιπὼν C.e.
 ἕκαστος] om. g.

τε A.B.H.c.d.f.g.h.i. ceteri δὲ.

15. τινων f.

ἦ] om. e.

καταφυγαὶ I.

16. τε] om. i.

οἰκήσαν C.

εἴ τι ἄλλο βεβαίως κλειστὸν ἦν· τό τε Πελασγικὸν κα-
 λούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ
 οἰκεῖν καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε
 διεκάλυε, λέγον ὡς τὸ Πελασγικὸν ἄργον ἀμεινον, ὅμως
 5 ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξωκίθη. καὶ μοι δοκεῖ τὸ
 μαντεῖον τοῦναντίον ζυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο· οὐ γὰρ διὰ
 τὴν παράνομον ἐνοίκησιν αἱ ζυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει,
 ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἢ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως, ὃν οὐκ
 ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προήδει μὴ ἐπ' ἀγαθῶ ποτὲ αὐτὸ

1. Κλειστὸν ἦν] πανταχόθεν κλείεσθαι ἠδύνατο. Τό τε Πελασγικὸν καλού-
 μενον] οἱ γὰρ Πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες, ἐπεβούλευσαν τοῖς Ἀθηναῖσι· ὅς
 διώξαντες πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι, κατηράσαντο τὸν τόπον μὴ οἰκισθῆναι. 3.
 Ἀκροτελεύτιον τοιόνδε] καλῶς τὸ ἀκροτελεύτιον ἀντὶ τοῦ τὸ ἄκρον, τὸ
 τέλος τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον ἢ ἀρχὴ τοῦ στίχου. 6. Προσε-

1. κληστον C.

Κληστὸν] Noster Homerum
 sequens alibi κλήσειν, et agn.
 Schol. WASS. Sic pro κλείς κλεί-
 δος, κλήϊς κληίδος, καὶ συναίρεσει
 κληίδος. Eustath. ad Homer. II.
 β'. p. 174. κλήσειν pro κλείσειν est
 infr. IV. 8. Duk.

πελαργικὸν C. πελαγικὸν G.

Πελασγικόν] Vid. Hesych. v.
 Πελαργικοί, et Schol. in Lucianum,
 Strabonem p. 221. Schol. Aristoph.
 Ὀρν. 833. WASS. In Aristoph. et
 Schol. l. d. est Πελαργικόν, de quo etiam
 monet Schol. Lucian. Bisaccus. pag.
 219. Duk.

2. ὑπὲρ G.

Ὅ καὶ ἐπάρατόν τε, &c.] Diris
 devoverunt Athenienses, si quis
 illic habitaret; causa devotionis
 istius, quia insidias ex illo loco
 Atheniensibus Pelasgi struxissent,
 ut docet Schol. Vide Meursii Att.
 Lect. l. 6. c. 1. Ejusdemque Cecropian,
 pag. 11.

Huds. Add. quæ adnotantur ad
 Polluc. VIII. 101. Duk.

3. Ἀκροτελεύτιον] Agn. Suidas.
 Cicero ad Attic. V. "etsi bellum
 ἀκροτελεύτιον habet illa tua
 epistola." Laudat etiam Pollux II.
 161. WASS. Stephan. Append. ad
 Script. de Dial. p. 201. putat,
 Pollucem hoc vocabulum habuisse
 inter ea, quæ Thucydidi peculiaria,
 aut cum paucis communia essent.
 Duk.

4. διεκάλυε τοιόνδε P.

πελαργικὸν C.

ἄργος B.

5. ἐξωκίσθη f.

6. τοῦναντίον] om. b. ante μαν-
 τεῖον ponit i.

ἦ] ἦ A.B.

προσεδέχετο I.

7. οἰκήσιν G.K.c.f.

8. ὄν] ὄ A.B.C.G.H.h.

9. ὀνομάζον C.

ποτε] om. e.

αὐτῶ C.

κατοικισθησόμενον. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο· οὐ γὰρ ἐχάρησε ξυνηλθόντας αὐτοὺς ἢ πόλις, ἀλλ' ὕστερον δὴ τὰ τε μακρὰ τείχη ᾤκησαν κατανειμάμενοι καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς τὸν πό-
5
λεμον ἤπτοντο, ξυμμάχους τε ἀγείροντες καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουον ἐξαρτύοντες. καὶ οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν.

18.

Peloponnesii Atheniensium, munitam Atticam urbem in confiniis Bœotia, oppugnare parant sequi-
ter, quare

* Ὁ δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προῖαν ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνίην πρῶτον, ἥπερ ἔμελλον ἐσβαλεῖν. 10
καὶ ὡς ἐκαθέζοντο, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλῳ τρόπῳ· ἡ γὰρ Οἰνὴ οὔσα ἐν μεθορίαις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐτετεύχιστο, καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὅποτε πόλεμος

δέχοντο] ἐνόμιζον. 1. Κατεσκευάσαντο] κατασκευὰς ἐποίησαντο. 4. Τὰ τε μακρὰ τείχη] ἐπάνω τῶν τειχῶν. 10. Ἐς Οἰνίην πρῶτον] Οἰνὴ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὅριον οὔσα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. 11. Τῷ τείχει] τῆς Οἰ-

1. κατεσκευάσαντο Palmerius probante Wyttenbachio.

2. ἐδύνατο e.

4. ᾤκησαν Q.

5. πειραιέως C.e.f.

τὸν] om. L.O.P.

6. ἀγείροντες I.L.O.P.e.

7. Νεῶν ἐπίπλουον ἐξαρτ.] Suidas in ἐπίπλους, et legit νηῶν Ionico more. WASS. Etiam CL. naves dicit, pro centum. Vid. infr. cap. 23. Videtur addidisse L. Coreyræas, cap. XXV. DUK.

9. Ὁ δὲ στρατὸς — ἐσβαλεῖν] Locum adducit Suidas in ἀφίκετο. WASS. Sed omittit hæc τῶν Πελοποννησίων προῖαν, et πρῶτον; et pro ἐς, εἰς; pro ἐσβαλεῖν, εἰσβαλεῖν habet. Addit deinde aliquid de syntaxi, quod satis obscurum est. DUK.

στρατηγὸς Q.

10. Ἐς Οἰνίην] Altera erat Οἰνὴ ad Marathonem. at illa, quæ ad Eleutheras, in confiniis Bœotia, hic loci memoratur a Thucydide, ut testatur Harpocrat. in voce Οἰνὴ. HUDS. Οἰνὴ δῆμος τῆς Ἰπποθωντικῆς, πρὸς Ἐλευθεραίς. Harpocrat. vid. Mésyeh. in Οἰναῖοι τὴν χαράδραν, et Suidam. Herodot. V. 74. Pollucem VIII. 9. Pausan. Demosth. contra Timocr. Plutarch. Cim. p. 425. Eustath. II. β'. 297. Platon. Protag. p. 217. Menex. 521. Lucian. Icarom. Liban. Decl. 451. WASS.

τὸ πρῶτον L.

12. ποιησόμενοι μηχαναῖς L.O.P.

13. μεθορίῳ G.

καὶ βοιωτίας] om. i.

καταλάβοι. τὰς τε οὖν προσβολὰς ἡτρεπίζοντο, καὶ ira exercitus in Archidamum, de industria cunctari visum, moveretur. ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτήδειος, οὐ παραινῶν προθύμως πολεμεῖν· ἐπειδὴ τε ξυνελέγετο ὁ στρατὸς, ἢ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἢ σχολαιοῦτος διέβαλεν αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἢ ἐν τῇ Οἰνῷ ἐπίσχεσις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, καὶ ἐδόκουν οἱ Πελοποννήσιοι ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν. ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν. ὁ δὲ προσδεχόμενος, ὡς λέγεται, τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὐσίας ἐνδώσειν τι καὶ κατοικήσειν περιμεδεῖν

νύης. 3. Ἀπ' αὐτοῦ] τοῦ βράδους. Δοκῶν] νομιζόμενος. Ἐν τῇ ξυναγωγῇ] ὅτε ἀπέτρεπε τὸ πολεμεῖν. 6. Ἐπιμονή] ἀργία. 7. Κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν] ὅτε τὸν Μελήσιππον ἔπεμψεν. 8. Ἐπίσχεσις] ἀργία. 9. Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ] τῆς βραδυτῆτος δηλονότι. 11. Διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν] ἐβράδυναν δηλονότι. 12. Ἐν τῇ καθέδρᾳ] τῇ ἀργίᾳ τῆς πολιορκίας

1. εὐτρεπίζοντο C.

2. Χρόνον] Homer. Od. δ'. 599.

Σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις, et Od.

ζ'. 295. Ἐνθα καθεζόμενος μείναι

χρόνον. In quibus deest ἐπί. II. β'.

299. Καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον. Ita-

que non adsentior Stephano (o-

mittenti hoc χρόνον, nisi addatur

πολὺν vel τινά). Duk.

δὲ C.L.O.de.

3. καὶ τὰ ἐν B.g.h.

5. τε] om. P.

6. Ἡ τε ἐν—αὐτὸν] Laudat Sui-

das in σχολαιτέρον, et ἢ δὲ, et γε-

νομ. ἐπιμονή, et καὶ ἢ κατὰ τὴν leg-

git, positura haud improbanda.

Wass.

7. καὶ] om. C.e.

κατὰ] om. L.O.P.

διέβαλλεν K.Q.

10. ἔτι] post ἔξω ponunt c.f.

τὰ N.Q.

11. λαβεῖν K.

μέλλησιν c.

12. Καθέδρα] Suidas interp. ἢ

ἐπίσχεσις. Glossa sessio. Specta

scriptoris auream plane uberta-

tem, ἐπιμονή, ἐπίσχεσις, ἔδρα, κα-

θέδρα, διατριβή, ἀναβολή, μονή, scho-

λή, μέλλησις, ὄκος. Καθέδρα tamen

pro obsidione accipere videtur in

Camillo Plutarchus, πρὸς τῷ Κα-

πιτολίῳ καθέδρα καὶ σχολὴ γενομένη

χρόνιος. et Josephus V. 2. 6. An-

tiq. at Dionys. Halic. sensu Thu-

cydideo Antiq. III. IV. ἀχθόμενος

ἐπὶ τῇ ἀπράκτῳ ΚΑΘ'ΕΔΡΑΙ. Con-

tra autem Aristoteles aliique pro

sessione. Wass.

εἶχον L.O.

14. ἀκεραίας K.

19. Ubi frustra
 CENOŉ op-
 pugnatur,
 neque ab A-
 theniensi-
 bus quid-
 quam con-
 ceditur, Ar-
 chidamus
 procedit in
 Atticam us-
 que Achar-
 nas, omnia
 vastans.

αὐτὴν τμηθεῖσαν, ἀνεῖχεν. * ἐπεὶ δὲ μέντοι προσβαλόντες
 τῇ Οἰνῳ καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες οὐκ ἐδύναντο
 ἐλεῖν, οἱ τε Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο, οὕτω δὲ ὀρμή-
 σαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν Πλαταία τῶν ἐσελθόντων
 Θηβαίων γενόμενα ἡμέρα ὀγδοηκοστῇ μάλιστα, τοῦ θε- 5
 ρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττι-
 κὴν ἠγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων
 βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἕτεμνον πρῶτον μὲν Ἐλευσίνα
 καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον, καὶ τροπὴν τινα τῶν Ἀθηναίων
 ἰππέων περὶ τοὺς Ῥεῖτους καλουμένους ἐποίησαντο· ἔπειτα 10
 προῦχώρου, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Αἰγάλεων ὄρος, διὰ Κρω-

δηλονότι. 1. Ἀνεῖχεν] αὐτοὺς δηλονότι. 2. Πᾶσαν ἰδέαν] πάσης ἰδέας
 πολεμικῆς πείραν ἐπαγαγόντες. 8. Ἐτεμνον] τὰ δένδρα δηλονότι. 10.
 Ῥεῖτους] ὄρος Ῥεῖτός, Ἡρωδιανός Ῥίτος. 11. Αἰγάλεων] ἀρσενικὸν ὁ Αἰ-

3. οἱ] οὐ ε.

ἀπεκηρυκεύοντο om. A.B.P.

4. ἐπ' I.e.

5. τοῦ ante θέρους om. C.e.

7. ὁ ἀρχίδαμος A.F.H.

8] om. G.K.c.

9. Θριάσιον πεδίον] Si scriptura
 libri Gr. a quo abest πεδίον,
 unius alteriusve probati Codicis
 auctoritate confirmaretur, eam
 minime adspernandam putarem.
 Etsi enim Herodotus, Strabo,
 Stephanus, et alii fere ubique
 dicunt Θριάσιον πεδίον, et ex his
 Plin. IV. H. N. 7. *campus Thri-
 asius*; tamen interdum etiam
 Θριάσιον solum invenias. Vid.
 Plutarch. Pelopid. pag. 512. et
 Arat. p. 1906. Ed. Steph. Ari-
 stid. Leuc tric. sec. p. 159. *Δυκ.
 πεδίον*] om. I.K.

10. Ῥήτους L. ρεῖτους I.

Ῥεῖτους] Vid. Pausaniam I.
 38. Suidam, Hesych. et Etymol.
 WASS.

11. ἐχώρου f.

ἐν τῇ δεξιᾷ g. et omissa præ-
 positione B.

ἔχοντος C.

αἰγάλεω L. αἰγέλεω c. αἰγά-
 λεω f.

Αἰγάλεων] Herodot. VIII. 90.
 Schol. Sophoclis *Œdip. Col. p.
 558.* et Nos in *Addendis. WASS.*
 Plinio l. d. est *Ægialeus*. Quæ
Κεκρωπία sit, mihi aliunde non
 magis constat, quam Cellario II.
 Geogr. Ant. 13. *Κρωπειῶν*, quod
 in aliis Codd. est, in hoc tractu
 quoque nusquam memorari in-
 venio. Nam *Cecropium* mon-
 tem apud Senec. Hippol. princ.
 vel *Κρωπιῶν*, *δήμον τῆς Λεωντίδας
 φυλῆς* in Steph. de Urbib. huc
 pertinere non puto. Scriptura
 Cod. Reg. ἐν τῇ δεξιᾷ inusitator
 est altera illa, quæ articulum o-
 mittit. *Δυκ.*

κρωπειᾶς A.B.F.H.K.N.c.f.g.
 h. κερρωπειᾶς C.L.O. κερρωπίας I.
 κερρωπειᾶς P. vulgo κερρωπίας.

πειᾶς, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ἀχαρνᾶς, χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. καὶ καθεζόμενοι ἐς αὐτὸ στρατοπέδον τε ἐποίησαντο, χρόνον τε πολὺν ἐμμεΐναντες ἔτενον. * γνώμη δὲ τοιαύδε λέγεται τὸν Ἀρχίδα-
 5 μον περὶ τε τὰς Ἀχαρνᾶς ὡς ἐς μάχην ταξάμενοι μεΐ-
 ναι, καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οὐ καταβῆναι.
 τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἤλπιζεν, ἀκμάζοντάς τε νεότητι
 πολλῇ καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον ὡς οὐπω πρό-
 10 τηθῆναι. ἐπειδὴ οὖν αὐτῶ ἐς Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον
 πεδίον οὐκ ἀπήντησαν, πείραν ἐποιεῖτο περὶ τὰς Ἀχαρ-
 νᾶς καθήμενος, εἰ ἐπέξιασιν ἅμα μὲν γὰρ αὐτῶ ὁ χώ-
 ρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐστρατοπεδεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ
 Ἀχαρνῆς, μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως (τρισχίλιοι γὰρ
 15 ὀπλίται ἐγένοντο), οὐ περιόψεσθαι ἐδόκειν τὰ σφέτερα
 διαφθαρέντα, ἀλλ' ὀρμήσειν καὶ τοὺς πάντας ἐς μάχην.
 εἴ τε καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι,
 ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδίον τεμεῖν καὶ πρὸς
 αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσεσθαι· τοὺς γὰρ Ἀχαρνείας, ἔστε-
 20 ρημένους τῶν σφετέρων, οὐχ ὁμοίως προθύμους ἔσεσθαι

20. Quo consi-
 lio Archida-
 mus circa
 Acharnas
 potissimum
 substiterit
 et castra po-
 suerit.

γάλεως, ὡς Μενέλαος. ἄλλοι δὲ ἀδετέρας φασίν. 6. Ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ] τῇ πρώτῃ ἐφθόρα ἐπαύσαν γὰρ καὶ ἄλλας ἐσβολὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἐπεξελθεῖν] ἐπὶ τιμωρίᾳ. 12. Εἰ ἐπέξιασιν] εἰ ἐπεξελεύσονται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς πόλεμον. αὐτῶ] τῶ Ἀρχιδάμῳ. 15. Ἐδόκειν] ἐνομίζοντο. 17. Ἐκείνῃ] τῇ πρώτῃ. 20. Τῶν σφετέρων] κτημάτων. Πρὸ-

- 1. χώρον B.F.G.H.N.c.g.
- 3. αὐτὸν A.C.F.G.H.N.P.c.e.
- g. αὐτὰ C. αὐτὰς L.
 ἐμμένοντες L.O.
- 6. οὐ] μὴ L.
- 8. καὶ] om. h.i.
 ὡς οὐπω πρότερον] om. L.
- 10. καὶ] κατὰ L.O.
- 16. καὶ τοὺς] αὐτοὺς L.O.P. αὐ
 τοὺς Q. τοὺς K.

- ἀπαντας K.
- 17. καὶ ante μὴ om. K.
- 18. τὸ πεδίον A.B.F.H.K.L.N.
 O.P.c.d.f.g.h.i. τὸ τε πεδίον ce-
 teri.
 ταμεῖν K.d.i.
 πρὸς A.B.F.H.I.K.L.O.P.c.f.
 g.h.i. vulgo ἐς.
- 19. γὰρ] om. C.

ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, στάσιν δὲ ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ. τοιαύτη μὲν διανοία ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Ἀχαρῆας ἦν.

21. Athenienses cum non sustineant videre agrorum suorum vastationem, plerique poscunt pugnam; et Periclem, qui, dux cum sit, non educat exercitum, probris lacessunt.

* Ἀθηναῖοι δὲ, μέχρι μὲν οὖν περὶ Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδῖον ὁ στρατὸς ἦν, καὶ τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς 5 τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα τὸν Πausανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα καὶ Θριάζε στρατῷ Πελοποννησίων, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα 10 ἐτέσιν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ πλείον οὐκέτι προελθῶν (διὸ δὴ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης, δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν). ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρῆας εἶδον τὸν στρατὸν ἐξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο, ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ, ὃ οὐπω ἐωράκεσαν 15 οἱ γε νεώτεροι, οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι πλὴν τὰ Μηδικὰ, δεινὸν ἐφάινετο, καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις, καὶ μάλιστα τῇ νεότητι, ἐπεξίεναι καὶ μὴ περιορᾶν. κατὰ ζυστάσεις

θύμους ἔσεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκουν. 1. Ἐπὲρ τῆς τῶν ἄλλων] γῆς δηλοῦντι. 7. Πausανίου] τοῦ προδότη, τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατηγῶ. 10. Ἐς τὸ πλείον] ἐς τὸ περαιτέρω. Οὐκέτι προελθῶν] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ὅτι Θεουκυδιδεῖα ἐστὶ. 11. Αὐτῷ] τῷ Πλειστοάνακτι. 12. Χρήμασι πεισθῆναι] μετὰ πειθοῦς χρημάτων ποιῆσαι τὴν ἀναχώρησιν. 14. Ὡς εἰκὸς] ὡς ἐστὶν εἰκάσαι. 15. Ἐν τῷ ἐμφανεῖ] φανερῶς. 18. Τῇ νεότητι] τῷ πλήθει τῶν νέων. Ἐπεξίεναι] κατὰ τῶν πολεμίων δηλοῦντι. Κατὰ ζυσ-

1. στάσιν] πᾶσιν H.
τε K.
4. μὲν] om d.
οὔ] οὖν B.F.H.N.Q.d.f.g.
5. ἐς τὸ] ἐς τὸν K. τὸ f. om.
C.L.O.P.Q.
6. προσίεναι K.
8. ἐθρίαζε H.
10. πλείον A.B.F.H.K.Q.c.g.
ceteri plerum.
οὐκέτι] οὐ g.

προελθῶν A.B.
11. δὴ A.B.F.H.K.N.b.c.g.h.
i. om. C.L.O.P.e. vulgo δὲ.
καὶ] om. K.N.
14. Ἀνασχετὸν] Agnoscit et explicat Pollux III. 130. Noster ab Herodoto sumsit. Ἀνασχετὰ ἔργα apud Homer. WASS.
15. γῆς A.B.C.F.H.K.L.N.O.
P.Q.b.c.g.h.i. ceteri τῆς γῆς.
16. οἱ] om. i.

τε γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἐρίδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξι-
 ἐναι, οἱ δὲ τινες οὐκ ἐῶντες. χρησμολόγοι τε ἤδον χρησ-
 μοὺς παντοίους, ὧν ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαστος ἄργητο. οἱ τε
 Ἀχαρνῆς οἰόμενοι παρὰ σφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην
 5 μῶϊραν εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμενετο, ἐνήγον
 τὴν ἔξοδον μάλιστα. παντί τε τρόπῳ ἀνηρέβιστο ἡ πόλις,
 καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον, καὶ ὧν παρήνεσε πρότε-
 ρον ἐμέμνητο οὐδὲν, ἀλλ' ἐκάκιζον ὅτι στρατηγὸς ὧν οὐκ
 ἐπέξάγοι, αἰτίον τε σφίσιν ἐνόμιζον πάντων ὧν ἐπάσχον.

10* Περικλῆς δὲ ὄρῶν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαί-
 νοντας καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονούντας, πιστεύων δὲ ὀρθῶς
 γιγνώσκων περὶ τοῦ μὴ ἐπέξειέναι, ἐκκλησίαν τε οὐκ
 ἐποίει αὐτῶν οὐδὲ ζύλλογον οὐδένα, τοῦ μὴ ὀργῇ τι μάλ-
 λον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν, τὴν τε πόλιν ἐφύ-
 15 λασσε καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα, ὅσον ἐδύνατο, εἶχεν.

22.

Pericles, constans sibi, neque in pugnam educit, et urbem custodit. Equites tantum Athenienses et Thes-

τάσεις] οἷον κατὰ συστήματα καὶ πλήθη γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. 3. Ὡς ἕκαστος] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 5. Ἐτέμενετο] ἠφανίζετο. Ἐνήγον] παρεκίνουν. 6. Ἀνηρέβιστο] διεγείρετο. 8. Οὐκ ἐπέξάγοι] οὐκ ἐπιφέρει τὸ στρατεύμα κατὰ τῶν πολέμων. 12. Γιγνώσκων] κρίνειν. 14. Ξυνελθόντας] συστάνας. 15. Δι' ἡσυχίας εἶχεν] ἡσύχαζε.

1. ἐξιέναι A.B.F.G.H.K.N.c. g.h.i. ceteri ἐπεξειέναι.

3. ἠκροᾶτο C.b.e.

ὡς] om. A.C.F.G.c.f.g.i.

ἄργητο A.B.F.H.N.Q.g.h. ceteri ὄρητο..

ὄρητο] MSS. Clar. Reg. Cass. ἄργητο, cuius illud glossema esse patet ex v. ἀνηρέβιστο. Herodotus apud Suidam de Thucydide, ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. Noster IV. 108. Λακεδαιμονίων ὀργῶντων ἐμελλον πειράσασθαι. Pindarus Pyth. IX. 76. Ἐτραπε μείλιχος ὀργὰ Παρφάμεν τοῦτον λόγον. Vid. et Nem. V.

58. Noster Herodotum sequitur. Sed et III. 82. p. 217. τὰς ὀργὰς ὁμοῖοι: ubi quidam Codd. ὀργὰς male; vide Aristoph. Av. 462. et Schol. Erotianum et Hippocratem, et quae adducit Hesychius ex Schol. Lysistratæ 1115. Hæ voces confunduntur etiam apud Josephum 1174, 29. ἀνειληφῶταν ὀργὴν ἰσχυροτέραν τῶν ὅπλων. Busb. ὀρμήν. Wass.

5. ἡ γῆ αὐτῶν Q.

10. μὲν] om. c.

11. αὐ] om. g.

15. ἐδύνατο A.B.G.H.K. cum Dionysio: vulgo ἡδύνατο.

sali, qui ex pluribus civitatibus ob veterem societatem adederant, emittuntur, ne hostium praecursores vicinos urbi agros vastent. Praelio commisso, progrediente hostium gravi armatura, equites repelluntur, paucis occisis, sed sine sponsione sublati.

ἰππέας μέντοι ἐξέπεμπεν αἰεὶ, τοῦ μὴ προδρόμους ἀπὸ τῆς στρατιάς ἐσπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγύς τῆς πόλεως, κακουργεῖν· καὶ ἵππομαχία τις ἐνεγένετο βραχεῖα ἐν Φρυγίῳ τῶν τε Ἀθηναίων τέλει ἐνὶ τῶν ἰππέων, καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν, πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἰππέας, 5 ἐν ἣ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοὶ, μέχρι οὗ προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὀπλιτῶν τροπὴ ἐγένετο αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων οὐ πολλοί· ἀνείλοντο μέντοι αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον τῇ ὑστεραία ἔστησαν. ἡ δὲ βοήθεια αὐτῇ τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ζυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἀφίκοντο παρ' αὐτοὺς Λαρισσαῖοι, Φαρσάλιοι, Παράσιοι, Κρανῶ-

1. Προδρόμους] τῶν Λακεδαιμονίων. 3. Κακουργεῖν] ληστεύειν. 4. Ἐν Φρυγίῳ] τόπος τῆς Ἀττικῆς. Τέλει ἐνὶ] τάγματι ἐνὶ. 5. Θεσσαλοῖς] οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις. Μετ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Πρὸς τοὺς Βοιωτῶν ἰππέας] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. 8. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 9. Ἀσπόνδους] ὅ ἐστι, μὴ δεηθέντες σπονδῶν αἴτησιν παρὰ Πελοποννησίων. οὐδὲ γὰρ ἦσαν πάνυ ἡττηθέντες, ὥστε καὶ δεηθῆναι σπονδῶν, ἢ αὐθιῶν αὐτοῦς. 13. Παρ' αὐτοῦς] τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. Παρ-

1. Ἰππέας—ἔστησαν] D. Hal.

114. WASS.

μέντοι τινὰς ἐξέπεμπεν Dionysius.

2. ἐσπίπτοντας I.L.O.P.e. ἐπισπίπτοντας Q. et Dionysius.

τοὺς τῆς πόλεως ἐγγύς f. τοὺς ἐγγύς πόλεως L.O.

3. ἐνεγένετο A.B.F.H.h. ἐγένετο f. vulgo ἐγένετο.

4. ἐν] om. P.

φρυγία g.

Ἐν Φρυγίῳ] Inter Bœotiam et Atticam ponit Stephanus. Sed in Attica fuisse, quod dicit Scholiastes, ex ipso Thucydide adparet. Duk.

9. οὐ] οἱ C.I.L.O.P.

11. τῶν θεσσ. αὐτῇ e.

13. λαρισσαῖοι H.K. φαρσ.—πειράσιοι] om. I.

πειράσιοι B. παρράσιοι g. Vide Heringam Observ. p. 162.

Κρανῶνιοι] Sotion de Mirab. 130. ἐν Κρανῶνι, mendose. Vid.

Holstenium ad Steph. et Galen. 479. 4. Hippocrat. de Morbis popul. II. 1. Apud Schol. ad h.

l. nescio an Πειράσιοι. De Parne- the vid. Whelerum Itiner.

455. Βρίλησος est apud Sextum Emp. p. 51. De Gyrtioniis vid.

Voss. ad Melamp. 141. Schol. Apollon. I. 57. WASS.

νιοι, Πειράσιοι, Γυρτώνιοι, Φεραῖοι. ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν ἐκ μὲν Λαρίσσης Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς στάσεως ἐκάτερος, ἐκ δὲ Φαρσάλου Μένων· ἦσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες.

5 * Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ οὐκ ἐπεξήεσαν αὐτοῖς 23.
οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μάχην, ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδήουν
τῶν δῆμων τινὰς ἄλλους τῶν μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βρι-
λήσσου ὄρους. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέ-
στειλαν τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ἄσπερ πα-
10 ρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπ' αὐτῶν καὶ τοξό-
τας τετρακοσίους· ἐστρατήγει δὲ Καρκίνος τε ὁ Ξενοτί-
μου καὶ Πρωτέας ὁ Ἐπικλέους καὶ Σακράτης ὁ Ἀντι-
γένους. καὶ οἱ μὲν ἄραντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέ-
πλεον, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, χρόνον ἐμμεΐναντες ἐν τῇ Ἀτ-
15 τικῇ ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν,

Dum ulterius agrum Atticum vastant Peloponnesii, Athenienses centum naves mittunt circa Peloponnesum. Lacedaemonii, victu deficiente, in Bœotiam recedunt, inde in Peloponnesum et in urbem quisque suam.

ράσιοι] Παράσιοι Ἀρκάδες, Παράλιοι Θεσσαλοί. 1. Ἐκ μὲν Λαρίσσης] ἢ Λαρίσσης ἐστασίασε πρὸς ἐαυτήν· διὰ ἑκατέρω μερὶς ἄρχοντα εἶχε. λέγει δὲ ὅτι ἑκατέρω στάσις δύναμις Ἀθηναίους ἀπέστειλεν. οἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν ἤγαγον, οἱ δὲ ἀλυγαρχίαν. 7. Πάρνηθος] ὁ Πάρνης ὄνομα ὄρους. 8. Αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 12. Καὶ Σακράτης] ἄλλος Σακράτης ὁ Σαφρονίσκου. 13. Καὶ οἱ μὲν] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. Ἄραντες] τὰς ναῦς δηλονότι. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ] τῇ τῶν ἑκατὸν νεῶν δηλονότι.

1. πυράσιοι H.
Φεραῖοι] Gens Achaiae, Bœotiae, Messeniae et Thessaliae. Vid. Hippocrat. de Morb. vulg. V. 7. 237. qui ἐν Φερίῳ Thessal. Demosth. p. 2. 220. 223. ἐν φερραῖς Libanius 107. et Nicandri Schol. p. 80. minus emendate. Ad etiam et Cantacuzenum 161. 662. Apollonii Schol. α'. 49. Wass.
2. λαρίσσης H.K.
ἀριστέους K.
3. δὲ] om. f.
καὶ ἐκ τῶν L.
5. ἐπεξίασιον F.H. ἐξῆσαν d.
6. οἱ] om. P.

ἐς] πρὸς Q.
Ἄραντες] Agnoscit Suidas h. v. Diodor. strictim p. 309. a. Wass. Suidas ibi, ut observavit Kuster. descripsit verba Scholiastæ ad cap. 25. Duk.
7. πάρνηθος d.g. πάρνητος Q.
βριλησσού G.K.N.
9. ναῦς εἰς τὰ περὶ L.O.
ἄσπερ K.
11. τετρακοσίους] τετρακοσίους P.
ξενότου Q.
12. καὶ πρωτέας τε ὁ ε.
15. ὅσου A.B.C.F.H.K.g.h.i.
Conf. 3, 1.
ἂν εἶχον h.i.

οὐχ ἤπερ ἐσέβαλον· παριόντες δὲ Ὀρωπὸν τὴν γῆν τὴν Πειραιϊκὴν καλουμένην, ἣν νέμονται Ὀρώπιοι Ἀθηναῖον ὑπήκοοι, ἐδήλωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

24.
Athenien-
sium scita
post disces-
sum hostis.

* Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι φυλακὰς κα-
5
τεστήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥσπερ δὴ
ἔμελλον διὰ παντὸς τοῦ πολέμου φυλάξειν· καὶ χίλια
τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἐδόξεν αὐ-
τοῖς ἐξαίρετα ποιησαμένοις χωρὶς θέσθαι καὶ μὴ ἀναλαῦν,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν· ἣν δέ τις εἶπε ἢ ἐπιψη- 10
φίση κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἣν μὲν οἱ πο-
λέμιοι νηϊτῆ στρατῶ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει καὶ δεῖ ἀμύ-

1. Οὐχ ἤπερ ἐσέβαλον] οὐ τῇ ἐδῶ ἢ ἐσέβαλον, εἰς τὴν Ἀττικὴν δηλονότι. Παριόντες δὲ Ὀρωπὸν] ὅπως καὶ τἄλλα δηώσαντες μᾶλλον λυπήσασιν. 9. Ἐξαίρετα] ἀποκεκριμένα. 10. Τῶν ἄλλων] ταλάντων δηλονότι. 11. Ἐς ἄλλο τι] εἰς ἄλλην χρεῖαν πραγμάτων. 12. Νηϊτῆ στρατῶ] δηλονότι ὡς μεγάλου κινδύνου κρεμαμένου. οὐ γὰρ ἂν ναυτικῶ στρατῶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ, εἰ μὴ κατὰ κράτος ἤδη ἐνίκων τῶ πέρῃ τοῦς Ἀθηναίους. οὗτοι γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λα-

1. Ὀρωπὸν] Hujus urbis meminerunt Demosthenes de Pace p. 22. Demades Orat. 239. Isocrates 446. Menedemus apud Laërtium 162. Liban. 451. Audeat Lector Salmasium in Plinianis p. 104. et Whelerum Itiner. 456. WASS.

Τὴν Πειραιϊκὴν] Hic locus apud Stephan. in Ὀρωπὸς ita legitur: παριόντες (errore scribarum pro παριόντες) Ὀρωπὸν τὴν Γραικὴν καλουμένην. Pro Γραικὴν ibi alii legunt Γραῖην, alii Γραῖαν, alii Γραῖκην, ac perinde varie Thucydidem emendant. Vid. Interpretes Stephani, Salmas. ad Solin. l. d. et Palmer. Exercit. pag. 48. Hartung. Locor. memorab. Decur. 1. cap. 2. et Leo-

pard. XX. Emend. 16. Add. Casaub. ad Strabon. IX. p. 404. Duk.

5. φυλακὰς A.B.C.F.H.K.L. N.O. nonnulli φέλακας.

7. διαφυλάξειν c.f.

9. ποιησομένοις P.

10. εἶποι d.

ψηφίση F. επιψηφίσοι f.

11. ἦν] ἢ K. εἰ e.

οἰ] om. K.

ἣν μὲν οἱ πολ.] Vide Petiti Leges Atticas, p. 382. &c. HUDS.

ἣν μὲν οἰ] Lexicon MS. in Bibl. Coislin. ἢ ἐὰν—ἐπιπλέουσιν. ἢ ἐὰν βιασθῆ ὑπάρχει τοῖς ἀπιστήσασιν πολεμίοις, corrupte. νηϊτῆ στόλῳ citat, opinor, ex Procopio, Suidas. WASS.

νασθαι, θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο. τρήρεις τε μετ' αὐτῶν ἑκατὸν ἑξαίρετους ἐποίησαντο κατὰ τὸν ἑνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτίστας, καὶ τριηράρχους αὐταῖς, ὧν μὴ χρῆσθαι μηδεμιᾷ ἐς ἄλλο τι ἢ μετὰ τῶν χρημάτων περὶ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου, ἦν δέη.

* Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι, καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πενήτηντα ναυσὶ προσβεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ζυμμάχων, ἄλλα τε ἑκάκου περιπλέοντες, καὶ ἐς Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς ἀποβάντες τῷ τείχει προσέβαλον, ὄντι ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἕνονταν. ἔτυχε δὲ περὶ τοὺς χώρους τούτους Βρασίδης ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, φρουρὰν ἔχων καὶ αἰσθόμενος ἐβοήθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ μετὰ ὀπλιτῶν ἑκατόν. διαδραμῶν δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον ἐσκεδασμένον κατὰ τὴν χώραν καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τετραμμένον, ἐσπίπτει ἐς τὴν Μεθώνην, καὶ ὀλίγους τινας ἐν τῇ ἐσδρομῇ ἀπολέσας τῶν μεθ' αὐτοῦ τὴν τε πόλιν πε-

25. Eorundem classis appellit ad Methonem, idque oppidum oppugnat. Audax Brasidae facinus, quo primum innotuit. Quo facto Athenienses in Eledem profisciscuntur, ad Pheam appellunt, et agros vastant.

κάνων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. I. Τρήρεις τε μετ' αὐτῶν] τῶν ταλάντων. II. Ἀνθρώπων] λείπει πολλῶν. Περὶ τοὺς χώρους ταύτους] τῆς Μεθώνης. 14. Διαδραμῶν] ἀντὶ τοῦ διὰ μέσου αὐτῶν δραμῶν. 17. Περιεποίησεν]

1. θάνατον ζημίαν A.B.C.F.H. K.L.N.O.P. et Parisini omnes : vulgo θάνατον τὴν ζημίαν. ἀπέθεντο e.

2. ἑκατὸν ἑξαίρετους A.B.G.K. c.d.f.g.h.i. ἑξαίρετους, omisso ἑκατόν, H. vulgo ἑξαίρετους ἑκατόν.

κατὰ τὸν ἑνιαυτὸν ἕκαστον] μετὰ τῶν ναυτῶν I.

τὸν] om. L.O.P.Q.

ἕκαστον] ἑκατόν H. om. L.O.

P.

3. τριηράρχας L.O.P.

4. ἐς] ἐπ' I.L.O.P.

τῶν] om. O.

6. περὶ] om. Q. περὶ τὸν K.

VOL. I.

9. περιπεύσαντες τὴν πελοπόννησον καὶ f.

Μεθώνην] Diodor. 309. b. recte addit τῆς Λακωνικῆς, quia Μεθώνη et oppidum Thraciæ. Vid. Steph. et Nicetam Choniat. p. 393. 409. WASS.

τὴν λακωνικὴν L.O.P.

10. τῷ τε τείχει C.

προσέβαλλον K.

12. τεληίδος O.

13. μετὰ τῶν ὀπλιτῶν L.

17. ἐπίδρομῇ G.

ἀπολύσας K.

τῶν] om. K.

αὐτοῦ C.

S

ριεποίησε, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν
κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη ἐν Σπάρτῃ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
ἄραντες παρέπλεον, καὶ σχόντες τῆς Ἡλείας ἐς Φειᾶν
ἐδήουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας, καὶ προσβοηθήσαντας τῶν
ἐκ τῆς κείλης Ἡλιδος τριακοσίουσ λογάδας, καὶ τῶν 5
αὐτόθεν ἐκ τῆς περιουκίδος Ἡλείων, μάχῃ ἐκράτησαν.
ἀνέμου δὲ κατιόντος μεγάλου χειμαζόμενοι ἐν ἀλιμένῳ
χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ πε-
ριέπλεον τὸν Ἰχθύν καλούμενον τὴν ἄκραν ἐς τὸν ἐν τῇ
Φειᾷ λιμένα· οἱ δὲ Μεσσηνιοὶ ἐν τούτῳ, καὶ ἄλλοι τινὲς 10
οἱ οὐ δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες τὴν Φειᾶν
αἰρούσι. καὶ ὕστερον αἱ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμ-
βάνουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐξανάγονται ἐκλιπόντες Φειᾶν, καὶ
τῶν Ἡλείων ἢ πολλὴ ἤδη στρατιὰ προσεβοηθήκει. πα-
ραπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία ἐδήουν. 15

26.
Aliae Athe-
niensium

* Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι τρίακον-
τα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ Εὐβοίας ἅμα

ἐφύλαξε. 1. Ἀπὸ τούτου] ἀπὸ ταύτης τῆς ὁμῆς. 3. Ἄραντες] τὸ ἄραντες
κυρίως ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται, ἔστι ὃ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Σχόντες] ἀντὶ τοῦ
προσσχόντες. Τῆς Ἡλείας.] εἰς δύο διήρητο ἢ Ἡλιδος, εἰς ἀρεινὴν καὶ κοίλην.
6. Τῆς περιουκίδος] τῆς περιχώρου. 10. Ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ. Ἄλ-
λοι τινὲς] οἱ ἐν Ναυπάκτῳ ὀηλονότι. 11. Ἐπιβῆναι] ἐπὶ τὰς ναῦς. Τὴν

2. ἐν τῇ σπάρτῃ g.

3. περιέπλεον G.

φειᾶς Q.

5. τῆς] om. C.

7. καταπιόντος I.

χειμαζόμενων e.

ἀλιμένι c.

8. ἐπὶ] ἐς d.

9. Ἰχθύν] Recte. Vid. Stra-

bon. VIII. p. 527. Agathem. p.

15. Ptolemæum, Plin. IV. 5.

Melam. II. 3. Xenoph. Hellen.

VI. Athenæum p. 346. De Φειᾷ

adi Homerum, Hesych. et Hol-

stenium ad Steph. Wass. In

Ptolemæo, Strabone Lib. XVII.

pag. 836. et Agathem. est Ἰχθύς;

in Xenoph. VI. Græc. pag. 588.

Ἰχθύς. Cass. quoque hic Ἰχθύν.

Et hunc tonum etiam adpellativo

dat Etymol. M. Duk.

11. τὴν] om. C.L.O.P.e.

13. ἐξάγονται g.

ἐκλείποντες C.I.L.P.d.e.

14. προσεβοηθήκει d.

περιπλεύσαντες h.

16. τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον L.O.P.

οἱ] om. C.e.

φυλακήν ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου. καὶ ἀποβάσεις ποιησάμενος τῆς τε παραθαλασσίῳ ἔστιν ἃ ἐδήλωσε καὶ Θρόνιον εἶλεν, ὁμήρους τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν Ἀλόπῃ τοὺς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτη-
 5 σεν.

triginta na-
 ves, circa
 Locridem
 missæ,
 Thronium
 capiunt, et
 pugna profligant
 Locros subve-
 nientes.

* Ἀνέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήτας τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτούς τε καὶ παῖδας καὶ γυναῖ-
 κας, ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι· καὶ τὴν Αἰγίναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο,
 10 τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένῃν, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν. καὶ ἐξέπεμψαν ὕστερον οὐ πολλῶ ἐς αὐτὴν τοὺς οἰκήτορας. ἐκπεσοῦσι δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμό-
 νιοι ἔδοσαν Θυρέαν οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατὰ
 τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον, καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν

27.
 Eadem æ-
 state Ægi-
 na, inco-
 lis suis ex-
 uta, Athe-
 niensibus
 colonis
 completur.
 Expulsis
 Lacedæmo-
 nii Thyre-
 am, in con-
 finio Argi-
 væ et Laco-
 nicæ sitam,
 concedunt.

Φειὰν αἰροῦσι] τὴν πόλιν αὐτὴν πορθοῦσι. 6. Ἀνέστησαν] μετέκισαν, διὰ τὸ εὖνους εἶναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. 8. Ἐπικαλέσαντες] ἐγκαλέσαντες αὐτοῖς τοῦ πολέμου μάλιστα αἰτίους εἶναι. 10. Ἐποίκους] ἀποικοὶ μὲν οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι, ἐποικοὶ δὲ οἱ ἐν πόλει, ὥσπερ νῦν. 12. Ἐκπεσοῦσι] ἐξορισθεῖσιν. 14. Εὐεργέται ἦσαν] συμμαχήσαντες ἴσως αὐ-

1. θεόπομπος d.
 2. ἀποβάσεις b.
 Ἀποβάσεις ποιησ.] Eadem habet Diodorus, et iisdem fere verbis lib. 12. Huds.
 θαλασσίῳ c.
 3. θρόνιον L.O.P.
 Θρόνιον] At cum editis Steph. Harpocraton, Homer. Pausan. Diod. p. 309. Wass.
 4. ἀλόπη A.B.H.I.L.O. ἀκόπη P. vulgo ἀλώπη.
 Ἀλώπη] Ἀλόπη etiam Hesychius, Homer. II. β'. 682. Pausanias, Hesiodus, Clemens Alexandrinus, aliique. Paulo infra Dionys. Halic. pag. 143. ἀνέστησαν δὲ Αἰγινήτας, omissa copula καί; et καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας; item ἀσφαλέστερον ἂν ἐφαίν. et

Πελοποννησίῳ. Illud ἂν non displicet. Idem οὐχ ἥκιστα. WASS.
 7. οἱ ἀθηναῖοι e.
 8. ἐπικαλέσαντας f.
 10. πέμψαντας A.B.G.H.K.g. ceteri πέμψαντες.
 Ἐποίκους] Agnoscit Suidas, in ἀποίκησις et ἔποικος; qui ex Schol. emend. et supplendus. Vid. Aristot. Polit. et alibi passim, Philostratum Ep. 47. Th. Magist. citat, ἐποίκους ἐπέμψαν Ἀθηναῖοι. Aristoph. Ὀρν. 1307. Ὡστε πτερῶν σοι τοῖς ἘΠΟΪΚΟΙΣ δεῖ ποθεν. Pindarus Ol. IX. 104. Τῖα δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἘΠΟΪΚΩΝ. WASS.
 11. αὐτὴν οὐ πολλῶ ὕστερον Q.
 13. θυραῖαν A.B.K.b.g.h.

ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἡ δὲ
Θουρεάτις γῆ μεθορία τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστίν,
ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα
ἄκησαν, οἱ δ' ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

28.

Solis defe-
ctus.

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θεοῦ νομηνία κατὰ σελήνην, ὥσπερ καὶ 5
μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατόν, ὁ ἥλιος ἐξέλειπε μετὰ
μεσημβρίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μηνιοειδῆς
καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

29.

Athenien-
ses cum Si-
talce, Od-
rysarum
rege, soci-
tatem ine-
unt per ejus
affinem
Nymphodo-
rum, Abde-
ritam. Ope
Odrysarum
a quo pri-
mum firma-
ta fuerint.
Etiam Per-

* Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θερεὶ Νυμφόδαρον τὸν Πύθew, ἄνδρα
Ἀβδηρίτην, οὗ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης, δυνάμενον 10
παρ' αὐτῷ μέγα, οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομί-
ζοντες, πρόξενον ἐποίησαντο καὶ μετεπέμψαντο, βουλό-
μενοι Σιτάλκην σφίσι τὸν Τήρεω, Θρακῶν βασιλέα, ζύμ-
μαχον γενέσθαι. ὁ δὲ Τήρης οὗτος, ὁ τοῦ Σιτάλκου πα-
τὴρ, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλείον 15
τῆς ἄλλης Θράκης ἐποίησε· πολὺ γὰρ μέρος καὶ αὐτό-
νομόν ἐστι Θρακῶν. Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίωνος

τοῖς οἱ Αἰγινήται. 1. Ἐπὶ κατὰ τὸν καιρὸν. 2. Μεθορία] μέση. 3. Καθήκουσα] παρατεινομένη. Ἐνταῦθα] ἐν τῇ Θουρεάτιδι γῆ. 9. Τὸν Πύθew] ὁ Πύθης τοῦ Πύθew, Ἰωνικῶς. 10. Σιτάλκης] βασιλεὺς Θράκης. 11. Παρ' αὐτῷ] τῷ Σιτάλκῃ. 12. Πρόξενον] φίλον. 13. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Τὸν Τήρεω] ὁ Τήρης τοῦ Τήρεω. 15. Ὀδρύσαις] Ὀδρύσαι ἔθνος Θρακῶν. 16. Ἀυτόνομον] ἰδίαις νόμοις χράμενον. 17. Τηρεῖ δὲ] Ἰστέον ἐπὶ ἐνταῦθα μῖνον μῦθον εἰσάγει ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ τοῦτον διατάζων.

1. εἰλώτων H.K.

2. θουραϊάτις A.B.K.g.h.

3. θαλάσσης B.g.h.

4. οἱ δ' ἐσπ.] om. O.P.

6. μόνος I.

Ἄ ἥλιος] A. M. 3573. Per.

Jul. 4283. Vid. Plutarch. Pericl.

Wass. De sententia verborum

νομηνία κατὰ σελήνην adeundi

sunt Scalig. II. de Emendat.

Temp. p. 63. Petav. I. de Doctr.

Temp. 8. et II. 11. et Petit.

Eclóg. Chronológ. IV. 7. Duk.

ἐξέλειπε f.

8. φανέντων d.

9. ἐν] om. K.d.f.i.

11. μέγαν C.c.

15. πρῶτος] om. d.

ἐπὶ πλείον A.B.F.H.K.Q.c.g.h.

i. vulgo ἐπιπλέον.

16. ἄλλης] om L. *

17. δὲ] om L.

τῷ τὴν πρόκνην N.

τὴν] τοῦ H.

Τηρεῖ δὲ &c.] Vide Meursii

Regn. Athen. p. 92. 95. et Ber-

ἀπ' Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα προσήκει ὁ Τήρης οὗτος οὐ-
 δὲν, οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θράκης ἐγένοντο, ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Δαυ-
 λία τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης γῆς ὁ Τηρεὺς ᾄκει, τότε
 ὑπὸ Θρακῶν οἰκουμένης (καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ἴτυν
 5 αἱ γυναῖκες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν· πολλοῖς δὲ καὶ
 τῶν ποιητῶν ἐν ἀηδόνας μνήμῃ Δαυλίας ἢ ὄρνις ἐπώνομα-
 σται. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίωνα ξυνάψασθαι τῆς
 θυγατρὸς διὰ τοσοῦτου, ἐπ' ἀφελείᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους,
 μᾶλλον ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν ἐς Ὀδρυσᾶς ὁδοῦ.) Τήρης
 10 δὲ οὔτε τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων, βασιλεὺς τε πρῶτος ἐν κρά-
 τει Ὀδρυσῶν ἐγένετο. οὔ δὲ ὄντα τὸν Σιτάλκην οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ξύμμαχον ἐποίησαντο, βουλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ
 Θράκης χωρία καὶ Περδίκαν ξυνελεῖν αὐτόν. ἐλθῶν τε

diccas A-
theniensi-
bus concii-
liatur ope-
ra Nympho-
dori.

2. Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θράκης] εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἓνα τόπον τῆς Θράκης. Ὁ μὲν]
 ὁ Τηρεὺς ὁ ἀρχαῖος. 4. Τὸ περὶ τὸν Ἴτυν] τοῦτ' ἄν τις Ἴτυλὸν καλοῦσιν.
 6. Ἐν ἀηδόνας μνήμῃ] ἀντὶ τοῦ μεμνημένοι τῆς ἀηδόνας τοῦ ὄρνου. 8. Διὰ
 τοσοῦτου] δι' ὀλίγου διαστήματος. 10. Τὸ αὐτὸ ὄνομα] τοῦ Τηρέως. Ἐν
 κράτει] ἐν δυνάμει. 11. Οὔ] ὅπου. 12. Τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία] Χαλκι-
 δέας, Βοττιαίους. 13. Ξυνελεῖν] προσποιήσασθαι.

kellii notas ad Steph. Byz. voce
 Δαυλίας. HUDS.

1. ἀπ'] om. b.

προσῆκει A.B.F.H.K.N.g.h.i.
 vulgo προσῆκεν.

2. ἐγένετο I.

Ἐν Δαυλίᾳ] Strabo IX. p. 648.
 locum hunc aut non intellexit,
 aut depravatis exemplaribus u-
 sus est. WASS. Sed vid. quæ
 ibi adnotant Xylander et Cas-
 saub. Hermogenes II. de Form.
 Orat. in fine, de hoc loco ita
 scribit: εἰ δὲ που καὶ γλυκύτητα
 ἔχει (ὁ Θεουκιδίδης) μάλιστα μὲν
 ὥσπερ ἀλλότριόν τι τῆς ἰδέας αὐτοῦ
 ἐκφαίνεται τὸ μέρος ἐκεῖνο. οἷόν ἐστι
 καὶ τὸ, Τηρεῖ δὲ τῷ Πράκην τὴν
 Πανδίωνος ἀπὸ Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖ-
 κα, καὶ τὸ ἐξῆς. Daulia hic urbs,

an regio sit, dubitat Æm. Por-
 tus. Sed potius urbs est. Vid.
 Interpretes Steph. in Δαυλίας, et
 Brod. I. Miscel. 32. DUK.

3. νῦν] om. C.e.

τήρης C.e.

5. καὶ ἐκ-τῶν g.

7. τε C. γε e.

Κῆδος] Κῆδος, pro ἐπιγαμία,
 et κηδεία, et κηδεύματα apud Platon.
 et Demosth. Pollux III. 30.
 Vid. Hesych. κηδεσταί. Dionys.
 Halic. 718. WASS.

συνάψασθαι Q. ξυνάψασθαι καὶ g.

9. ὀδρυσᾶς f.

10. οὐδὲ B.

12. ἐποιούντο C.I.L.O.P.e.

13. περδίκαν g.

ξυνελεῖν L.O.c.e.

ἔς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδαρος τὴν τε τοῦ Σιτάλκου ζυμ-
μαχίαν ἐποίησε καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον,
τόν τε ἐπὶ Θράκης πόλεμον ὑπεδέχετο καταλύσειν· πεί-
σειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν στρατιὰν Θρακίαν Ἀθηναί-
οις ἰππέων τε καὶ πελταστῶν. Ξυεβίβασε δὲ καὶ τὸν 5
Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Θέρμην αὐτῷ ἐπέσειεν ἀπο-
δοῦναι· Ξυεστράτευσέ τ' εὐθύς Περδίκκας ἐπὶ Χαλκι-
δέας μετ' Ἀθηναίων καὶ Φορμίωνος. αὐτῷ μὲν Σιτάλκης
τε ὁ Τήρεω, Θρακῶν βασιλεὺς, ζύμμαχος ἐγένετο Ἀθη-
ναίοις, καὶ Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βα- 10
σιλεύς.

30.
Continuan-
tur res a
classe Athe-
niensium

* Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι, ἐτι ὄντες περὶ
Πελοπόννησον, Σόλιόν τε Κορινθίαν πόλιν αἰραῦσι, καὶ
παραδίδοσσι Παλαιρεῦσιν Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ

2. Τὸν υἱὸν αὐτοῦ] τὸν υἱὸν τοῦ Σιτάλκου, ἵνα λοιπὸν ὡς ὑπὲρ πατρίδος ἀγω-
νίζηται. Ἀθηναῖον] Ἀθηναίων πολίτην ἐποίησεν. 3. Ὑπεδέχετο] ὑπέ-
σχετο. 5. Πελταστῶν] πέλτη ἀσπίς τετραγώνος. Ξυεβίβασε] φίλον
ἐποίησεν αὐτοῖς τὸν Περδίκκαν. 6. Θέρμην] εἶχον γὰρ αὐτὴν Ἀθηναῖοι, ἐκ
πολιορκίας κρατοῦντες. 13. Σόλιον] τὸ Σόλιον πόλισμα τῆς Ἠπείρου ἐστὶν

2. Σάδοκον] Historiam hanc
tangit Aristoph. Acharn. 145.
ubi Schol. Σάδοκον. Wass.

3. Τὸν τε—Καταλύσειν] Adfert
Thom. Magist. in ἐφίσταμαι, et
adnotat etiam alibi Thucyd. et
Herodotum ὑποδέχουμαι dicere pro
ἰπισχυοῦμαι. De Therme ab A-
theniensibus capta est supr. lib.
I. cap. 61. Duk.

4. πέμψειν A.B.F.H.K.N.c.d.
f.g.h.i. vulgo πέμπειν.

θρακεῖαν C. θρακίαν L.O. θρα-
κίαν P.

5. ἰππέων—ἀθηναίοις] om C.

τε καὶ] om e.

τε] om. L.O.P.

6. τοῖς] om. L.O.P.

αὐτοῖς L.O.P.Q.

δοῦναι g.

7. Ξυεστράτεε C.I.e.

Περδίκκας] De illo et Archelao
multa Plato in Gorg. quæ His-
toriarum conditores latent. p.
321. Confer. Diod. p. 416.
Wass. Et supr. ad I. 57. Duk.
9. τε] om. e.

10. μακεδόνος P.

13. σόλιον C.I.O.e. cum Ste-
phano de Urb. Infra 3, 95. σό-
λιον E.F.H.e.g. σόλλον K.Q. βόλ-
λιον d.i.

14. παλαιρεῦσιν A.B.G.H.N.c.
f.g.h. cum Strabone 10. p. 459.
vulgo παλιρεῦσιν.

πόλιν νέμεσθαι· καὶ Ἄστακον, ἧς Εὐάρχος ἐτυράνει, λαβόντες κατὰ κράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν, τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο. ἐπὶ τε Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον πλεύσαντες προσηγάγοντο ἄνευ μάχης. 5 κεῖται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα, τετράπολις αὖσα, Παλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Προναῖοι. ὕστερον δ' οὐ πολλῶ ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐς τὰς Ἀθήνας.

* Περὶ δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι 31. 10 πανδημεῖ, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα, Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγούντος. καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἐτυχον γὰρ ἦδη ἐν Αἰγίνῃ ὄντες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι) ὡς ἦσθοντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾶ ἐν Μεγάροις

31. Prima Atheniensium incursio in Megaridem, posthac saepius et quotannis repetita, nunquam tamen majoribus

ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ. 1. Ἄστακον] πόλις Ἀκαρνανίας. 2. Αὐτόν] τὸν τυράννον. 4. Προσηγάγοντο] ἐχειρώσαντο. 6. Σαμαῖοι] Σάμιος ὁ ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ὁ ἀπὸ Σάμης. 11. Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον] οἱ περιπλέοντες κατὰ τῆς Πελοποννήσου. 12. Ἐκατὸν ναυσὶν] ὄντες δηλονότι. Ἐτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ] μεταξυλογία. 14. Τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾶ]

1. ἄστακον P.g. ἄσταχον B.
Ἄστακον] Ad Acheloi ostium in Acarnania ponit Seylax. Vid. Livium XXXVIII. 11. Ibi colonia Cephaleniæ. De Melanippo Astaci cujusdam filio consule Herodotum V. 67. De altero Bithyniæ Cedrenus 177. Ammian. XXII. 8. Cantacuzenus 273. Nicetus 233. Wass.

Vid. Tzetzem ad Lycophr. v. 791. Παλέων cum simplici λ est apud Reinesium in Inscript. III. 85. ΠΟΛΙΣ ΠΑΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΑΝΙΑΣ. Wass. Add. de hoc loco Holsten. ad Stephan. in Κράνιον. De Κρανίους Spanhem. Dissert. IX. de Præstant. et Usu Numism. pag. 666. et de Σαμαίοις rursus Holsten. ad Steph. in Σάμος. Παλῆς Thuc. I, 27. Duk.

3. ἐποίησαντο e.
κεφαλληνίαν C.L.
4. πλεύσαντες A.B. vulgo προσπλεύσαντες.
6. παλῆς A.B.F.K.Q.d.h.i. παλεῖς C.G.H.I.L.N.O.P.e.g. vulgo παλλῆς.

κρανεῖς L.O. κραναῖοι I.
σάμιοι C.e.
προναῖοι I.L.O.P.Q.e. προναῖοι A.B.G.H.K.N. πρόναιοι c.f.g. vulgo πρόναιοι.

Παλλῆς &c.] Scripturam hujus loci expendit Sylburgius in Notis ad Etymolog. M. pag. 30.

11. Περικλέους] Diodor. XII. 309. d. Wass.
13. ἦδη] om. B.F.H.N.Q.c.f.g.

copiis, quod urbs adluce florebat ante pestem ingruentem, et forte reversa ex Peloponneso classis una cum illis in Megaridem contendebat.

όντας, ἔπλευσαν παρ' αὐτοὺς καὶ ξυνεμίχθησαν. στρα-
τόπεδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο,
ἀκμαζούσης ἐτι τῆς πόλεως καὶ οὐπω νενοσηκυίας· μυ-
ρίαν γὰρ ὀπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ἦσαν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι
(χαρὶς δὲ αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν,) μέτοι- 5
κοι δὲ ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὀπλιτῶν, χω-
ρὶς δὲ ὁ ἄλλος ὄμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. δηῶσαντες δὲ
τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι
ὑστερον ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐσβολαὶ Ἀθη-
ναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα, καὶ ἰππέων καὶ πανστρατιᾶ, 10
μέχρι οὗ Νίσαια ἐάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

32.

Insula Atalanta juxta Locridem Opuntiorum, adhuc deserta, ab Atheniensibus munitur, Eubææ presidio.

* Ἐτειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων φρουρίου
τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος, ἢ ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπου-
τίοις νῆσος ἐρήμη πρότερον οὔσα, τοῦ μὴ ληστὰς ἐκπλέον-
τας ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος κακυργεῖν τὴν 15
Εὐβοίαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει τούτῳ, μετὰ τὴν Πελο-
ποννησίαν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν, ἐγένετο.

33.

Deinceps sequuntur,

* Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Εὐαρχος ὁ Ἀκαρναν

τοῖς συμπολίταις αὐτῶν μετὰ παντὸς τοῦ στρατεύματος. 1. Ἐπλευσαν παρ' αὐτοῖς] πλῆθ' χρυσάμενοι ἦλθον εἰς αὐτοὺς. 3. Ἀκμαζούσης] ἀκμὴν καὶ αὔξησιν ἐχούσης τῆς πόλεως, καὶ οὐπω ὑπὸ νόσου ἐλαττωθείσης. 4. Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι] οἱ ἀκραιβνεῖς καὶ οὐ ξένοι. 8. Τὰ πολλὰ τῆς γῆς] τὰ πολλὰ, μέρη δηλονότι, τῆς γῆς τῆς Μεγαρίδος. 11. Νίσαια] ἐπίγειον Μεγάρων. 12. Ἀταλάντη] ἢ νῦν λεγομένη Κασανδρία. 18. Εὐαρχος] ὁ τύραννος Ἀστακού.

2. ἀθρόον K.

4. αἰτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι C.G.L.O.e.

6. ξυνέβαλον] I.K.L.O.

7. ὀλίγων N. ὀλίγω K.

8. ἄλλαι A.B.C.G.H.I.K.N.

Q.c.d.f.g.h. ceteri ἄλλαι πολλαί.

13. Ἐπὶ Λοκροῖς] Ἐπὶ pro παρὰ, ut l. III. 99. ἐπὶ τῷ Ἀλ. ut monet Schol. sic in compositis ἐπιθαλάσσιος pro παραθαλάσσιος. HUDS. Schol. parvus Homeri ad Il. β'. 788.

Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι· ἐπὶ, inquit, νῦν ἀντὶ τοῦ παρὰ. Et Poëta Il. η'. 346. pro eo, quod supra ἐπὶ dixerat, παρὰ ponit, ἀγορῇ γένετ'—παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι. Obvium est apud omnes. Vid. Viger. de Idiotism. Ling. Gr. IX. 4. 17. De Atalanta infra lib. III. cap. 89. DUK.

16. τὴν πελ. A.C.F.G.c.f.g.h. τὴν τῶν πελ. B.

βουλόμενος ἐς τὴν Ἄστακον κατελθεῖν, πείθει Κορινθίους quæ per hie-
 τεσσαράκοντα ναύσι καὶ πεντακοσίους καὶ χιλίοις ὀπλί- sint. Corin-
 ταις ἑαυτὸν κατάγειν πλεύσαντας, καὶ αὐτὸς ἐπικούρους thiorum ex-
 τινὰς προσεμισθώσατο· ἤρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφάμι- redito in A-
 5 δας τε ὁ Ἀριστανύμου καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτους καὶ carnaniam,
 Εὐμαχος ὁ Χρύσιδος. καὶ πλεύσαντες κατήγαγον· καὶ ut Euar-
 τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἂ χω- chum tyran-
 ρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ num redu-
 ἠδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. σχόντες δ' ἐν τῷ παρά- cerent Asta-
 10 πλῳ ἐς Κεφαλληνίαν, καὶ ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν cum; quod
 Κρανίαν γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας τίνος perficiunt,
 ἄνδρας τε ἀποβάλλουσι σφῶν αὐτῶν, ἐπιθεμέναν ἀπρο- in reliquis
 δοκίτοις τῶν Κρανίων, καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκο- urbibus sibi
 μίσθησαν ἐπ' οἴκου. conciiliandis
 15 * Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατριῷ νό- non eadem
 μῳ χράμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ usi fortuna.
 πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅσα

34.
 Funus mili-
 tum bello
 occisorum
 Athenis pu-

4. Τῆς στρατιᾶς] τῶν Κορινθίων δηλονότι. 6. Κατήγαγον] τὸν Εὐαρχον δη-
 λονότι. 8. Προσποιήσασθαι] οικειοποιήσασθαι. Πειραθέντες] πείραν σχόν-
 τες. Οὐκ ἠδύναντο] λαβεῖν δηλονότι. 11. Ἐπ' αὐτῶν] τῶν Κρανίων δηλο-
 νότι. 12. Ἀποβάλλουσι] ζημιῶνται. 15. Τῷ πατριῷ νόμῳ χράμενοι] τὸν
 πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, δηλονότι καύσαντες
 τὰ σώματα· οὗτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίσις καὶ πᾶσιν Ἑλλήσι. 17. Τρόπῳ

1. ἄστακτον P.
 4. ἤρχοντο C.e.
 9. ἐδύναντο L.O.d.
 ἀπέπλεον L.O.P. ἐπέπλεον d.
 ἔπλεον e.
 Σχόντες] Thom. Magist. in
 ἐπέσχον, Σχόντες δὲ ἐν τῷ παρά-
 πλῳ ἐς Κεφαλληνίαν. Male pro
 Κεφαλληνίαν. Vid. I. 27. Cra-
 nonii pro Cranii, legebatur quon-
 dam apud Liv. XXXVIII. 28.
 Emendavit ibi Sigonius. Duk.
 10. κεφαλληνίαν c.e.
 11. κρανίαν L.O.P. κρανίαν Q.

κρανωίων I.
 ἀπαντηθέντες d.
 12. ἀπροσδοκίτοις A.F.H.K.Q.
 c.g.h.i. ἀπροσδοκῆται G. vulgo
 ἀπροσδοκῆτας.
 13. κρανωνίαν C.I.L.O.e.
 ἀναγόμενοι B.L.O.P.Q.
 ἀνεκομίσθησαν e.
 15. οἱ] om. C L.O.P.e.
 Ἀθηναῖοι τῷ πατρ.] Vide Petiti
 Leg. Att. p. 500. 501. Huds.
 16. δημοσίας L.O.P.
 τὰς ταφὰς N.

blice celebratum.

προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος, ἢν τι βούληται. ἐπειδὴν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἢ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἄμαζαι, φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὀστά, ἢς ἕκαστος ἢν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται, ἐστρωμένη, τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεσιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἠρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅς ἂν γνώμῃ τε δοκῆ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιότοιπός] τῷ ῥηθσομένῳ. 1. Πρότριτα] πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς, ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. 2. Ἐπιφέρει] ἐναρτίζει. 3. Κυπαρισσίνας] διὰ τὸ ἀσηπτον εἶναι. 4. Ἐνεστι] τῇ λάρνακι δηλονότι. 9. Τὸ δημόσιον σῆμα] τὸ καλούμενον Κεραμεικόν.

1. Πρότριτα] Hesych. πρὸ πολλοῦ. Vid. Theophrast. III. 7. Synesium Epist. IV. Suidas Πρότριτα τῇ τρίτῃ ἐπέανῳ ἡμέρῃ. WASS. De προσέσει mortuorum apud Athenienses in tertium diem ante τὴν ἐκφορὰν add. Interpretes Pollucis VIII. 146. DUK.

2. ἐαυτοῦ d.

3. δὲ A.B.C.F.H.K.L.N.O. P.b.d.e.g.h.i. vulgo δὲ καί.

Λάρνακας κυπ.] Hunc locum respicit et illustrat Theodor. Therapeut. 8. καὶ ὁ Θεουκιδίδης τῶν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετελευτηκότων διηγείται τὸ γέρας· καὶ ὅπως μὲν τὰ εὐρηθέντα σώματα τῶν προσηκόντων ἕκαστος ἤξιον τάφου. ἠλίγκη δὲ τοῖς ἥκιστα εὐρηθεῖσιν ἐμψυχάναντο τιμῆν, κυπαρισσίνας μὲν κατασκευάζοντες λάρνακας, &c. Vide Gallæi Comment. in Orac. Sybill. pag. 100. HUDS.

κυπαρισσίνους A.

4. ἄμαζαι οὔσαι φυλῆς ἐκάστης μία g.h.

5. δὲ A.B.C.F.H.K.N.c.f.g. h.i. ceteri δὲ καί.

6. ξυνεκφέρει Q.

7. ἀστικῶν L.O.P.

8. παρῆσαν C. παρήσαν L.O.P. ἐπὶ] κατὰ L. παρὰ O.P.

9. Ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου] In Ceramico extra Urbem. Vide Meurs. de Popul. Att. in Κεραμεικός. Petit. Leg. Attic. p. 495. et Palmer. Exercitat. p. 48. DUK.

11. δὲ] γὰρ L.O.P.

12. τὴν ἀρετὴν διαπρεπῆ L.O.P.

13. δὲ] γὰρ Q.

κρύψωσι τῇ γῆ B.g.h.

14. δοκεῖ B.Q.g.h.

ἀξιώσει A.B.C.I.K.N.c.d.e.f. g.h.i.

Ἄξιωματι] Pro τὸ μέγεθος Νο-

ματι προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ᾧδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὁπότε ζυμβαίη αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίπ-
5 που ἤρεθῆ λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸν ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὀμίλου, ἔλεγε τοιαύδε.

* “ Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἤδη ἔπαι- 35—46.

8. Οἱ μὲν πολλοὶ] οἱ μὲν πολλοὶ, φησι, τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων ἔπαινοῦσι τὸν Periclis ora.
νομοθέτην τὸν προσθέντα ἐν τῷ αὐτοῦ νόμῳ τὸν λόγον τὸν κελεύοντα λέγεσθαι τὸν tio fune-
ἐπιτάφιον ἐπὶ ταῖς θαπταμένοις δημοσίᾳ. Τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων] τῶν ῥητόρων δη-

ster laudante Th. Magistro in ἀξιῶ. καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται. Et, pro προσὸν τινὶ ἀξίωμα. et ite-
rum, ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν ἀντειπεῖν. Aristides οὐ τοὺς ἐν ἀξιώσει προῦχοντας. prerogativa, dignatio, Glossæ. Wass.

1. προήκει F.H.K.d.g. προσήκει A.B.Q.c.h.i. προσήκη G.

πρέποντα] προσήκοντα L.O.P.Q.

2. ἀπέρχεται C.e.

3. ζυμβαίνει I.

4. ἐπὶ] ἐπει C.

5. καιρὸν A.B.N.g.h. ceteri καιρὸς. Vide Coraën ad Isocrat.

2. p. 81.

7. ἐπὶ τὸ πλεῖστον L.

8. Οἱ μὲν—αὐτόν.] Dion. Halic. p. 17. Τί ἐστὶν ὁ πεποιήκε ταύτην μεγαλοπρεπῆ τὴν σύνθεσιν; τὸ ἐκ τοιούτων συγκεῖσθαι ῥυθμῶν τὰ κῶλα. Τρεῖς μὲν γὰρ οἱ τοῦ πρώτου προηγουμένου κῶλον σπονδεῖοι πόδες εἰσίν. ὁ δὲ τέταρτος ἀνάπαιστος. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον, αὔθις σπονδεῖος, ἔπειτα, κρητικός. ἅπαντες ἀξιωματικοί. Dein, cætera persequitur. Cæterum Pericles, in Orat. quam ἐπιτάφιον λόγον vocat, ita in-
fir̄: τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνη-
ρῆσθαι, ὅσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰ ἐξαίρεθείη. Aristot. Rhet. I.

7. 720. unde patet nostrum et hic et alibi Oratorum mentem et sensus, non autem verba, re-
presentare. Ipsum audiamus :

Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῆν τῶν λεχθέντων διαμνημονεύσαι ἦν, ἐμοὶ τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν ὡς δ' ὁ. εὐδοκῶν μοι ἕκαστοι περὶ τῶν αἰεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰ-
πεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυ-
πάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, αὐτὰς εἴρηται. Cæterum hæc Pericles ex Herodoto sublegit VII.

162. Ἀμείβετο Γέλων—ἀγγέλλον-
τες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῇ ἐξαίρεται. Periclem nihil præter plebiscita scriptum reliquisse affirmat Plutarchus; et Schol. in Hermogenem p. 21. ita laudat ἀπὸ τοῦ Ἐπιταφίου Θεουκυδίδου, nec aliter Theon. Wass. Judicat et alibi de hac oratione Dionys. Halic. v. p. 84. 104. et 131. et de principio Proœmii Theoph. Corydal. ap. Fabric. Bibl. Græc. vol. XIII. p. 685. Duk.

μὲν οὖν πολλὰ C.e.
εἰρηκότων ἤδη A.B.F.H.g.h. ce-
teri ἤδη εἰρηκότων.

bris, qua copiosius civitatem et instituta potentiamque Atheniensium, quam defunctos laudat, de quibus demum c. 42. seq. verba facit, optime tamen composita ad animos Atheniensium firmandos et ad fortitudi-

“ νούσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν
 “ ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θάπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν.
 “ ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενο-
 “ μένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς, οἷα καὶ νῦν περὶ
 “ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὀράτε, καὶ 5
 “ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ
 “ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως
 “ εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαι-
 “ οὔται. ὅ τε γὰρ ξυνειδῶς καὶ εὐνοῦς ἀκροατῆς τάχ' ἂν
 “ τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἂ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νο- 10
 “ μίσειε δηλοῦσθαι, ὅ τε ἄπειρος ἔστιν ἂ καὶ πλεονάζε-

λονότι. I. Τὸν προσθέντα] τὸν νομοθέτην, δηλονότι τὸν Σόλωνα. Τῷ νόμῳ τὸν λόγον] νόμος, ὅτι δεῖ τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἀνηρημένους δημοσίᾳ ταφῆς ἀξιοῦν. προστιθέασι δὲ τῷ τοιοῦτῳ νόμῳ τὸ δεῖν καὶ ἐπιταφίους ἐπαίνους εἰς αὐτοὺς λέγειν, ὃ δὴ καὶ λόγον ὁ ῥήτωρ ἐνταῦθα καλεῖ καὶ προσθήκην νόμου προσαγορεύει. 7. Εἰπόντι πιστευθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει. ἀντὶ ταῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Μετρίως] συμμετρώς, ἀξίως. 8. Ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας] περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. 9. Ὁ τε γὰρ ξυνειδῶς] κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. II. Ὁ τε ἄπειρος] προσυπακουστῆρον, καὶ μὴ εὐνοῦς. Ἔστιν ἂ καὶ πλεονάζεσθαι] κατὰ κοινοῦ τὸ νομίσειεν.

I. Τὸν προσθέντα τῷ ν.] Sic Dionys. Halic. p. 291. Ed. Sylburg. ὡς γὰρ ποτε, Ἀθηναῖοι προσέθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἐπαῖνον τῷ νόμῳ &c. Hujus legis auctor multis (ut et Scholiastæ nostro) visus est Solon : quem Laërtius testatur modis omnibus favisse virorum fortium, et qui pro patria occubuissent, memoriae. At Diodorus Sic I. II. testatur, ludos funebres Athenis primum fuisse actos in memoriam eorum, qui bello Persico fortiter pugnantes obierant : quo etiam tempore lege cautum ait, ut de laudibus eorum, quos resp. censuisset publice sepeliendos, concionem oratores, quibus id munus a civitate mandaretur, haberent. Quod et orationes fu-

nebris, quæ exstant apud Demosthenem et Lysiam, docent. Vid. Stephani notas in Dionys. p. 23. HUDS.
 2. ἐπὶ] om. N.
 τῶν] om. d.
 πόλεων A.F.g.
 3. ἀρκοῦν ἂν A.C.H.K.L.O.P. Q.e.g.h.i. vulgo ἂν ἀρκοῦν.
 4. καὶ δηλοῦσθαι] δηλοῦσθαι καὶ e. δηλοῦσθαι K.
 5. τόνδε om. O.P.
 6. ἐν] om. C.L.O.P.
 8. Ἡ δόκησις τῆς ἀλ.] Laudat, et scholia describit Suidas in δόκησις ἀληθ. DUK.
 9. ἂν ἐνδεεστέρως O. ἂν τι καὶ ἐνδεεστέρως f.
 10. νομίσει L.O.P.
 11. ὃ δὲ O.

- “ θαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούσι. nem patriae-
que amorem
provocan-
dos.
 “ μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἐτέρων λε-
 “ γόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἰκανὸς
 “ εἶναι δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν
 5 “ φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι
 “ οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ
 “ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειραῖσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλή-
 “ σεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλείστον. * ἄρξομαι 36.
 “ δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ istam et deca
 10 “ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνή-
 “ μης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χάραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες
 “ διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι ταῦδε ἐλευθέραν δι’
 “ ἀρετὴν παρέδωκαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ
 “ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς οἷς
 15 “ ἐδέξαντο, ὅσῃν ἔχομεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν
 “ προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς εἶδε,

3. 'Ες ὅσον] ἕως οὗ. 4. Αὐτῶν] τῶν ἐπαίνων δηλονότι. 5. 'Απιστοῦσιν] λείπει ἕκαστος· ἔστι δὲ σχῆμα. 6. 'Εδοκιμάσθη] ἐκρίθη. 7. Βουλήσεώς τε] βουλήσεως μὲν πρὸς τὸ εὖνοια, δόξης δὲ πρὸς τὸ ἀπειρος. 8. Τυχεῖν] τυχεῖν εἶπεν ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξεύοντων κατὰ τοῦ σκοποῦ. 'Ὡς ἐπὶ πλείστον] τὸ ἐπὶ πλείστον καλῶς. οὐ γὰρ δυνατὸν πᾶσιν ὁμοίως ἀρέσκοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ μέσως πας, ἵνα μήτε φθόνον μήτε ψεῦδος δόξη λέγειν. 10. 'Ἐν τῷ τοιῷδε] τῷ ἐπαίνῳ. 11. 'Εκεῖνοί] οἱ πρόγονοι. 12. Πρὸς οἷς] μεθ' ἂν. 13. Οὐκ ἀπόνως] τινὲς εἰς τὸ οὐκ ἀπόνως ὑποστίζουσι. 14. Αὐτῆς] τῆς ἀρχῆς δηλονότι. 'Ἡμεῖς] Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς διὰ τὴν Σάμον καὶ Εὐβοίαν, ἣν

1. αὐτῷ C.L.O.P.e.
 2. Μέχρι γὰρ τοῦδε] Hunc locum vertit Sallustius initio Belli Catilin. Huds. Vide nos ad Sallustii Catilin. cap. 3. Huc respexit Augustus Orat. apud Dionem LIII. p. 497. Wass. εἰσι] om. g.
 3. οἴεται, omisso antea ἂν, i.
 4. τὸ δὲ ὑπερβάλλον Dionys. t. VI. p. 198.
 αὐτὸν A.B.C.F.G.H.I.K.L.O.
 Q.b.c.

6. καὶ ἐμὲ] om. K.
 8. ἐπιτοπλείστον L.
 9. 'Ἀπὸ τῶν προγόνων] Confer Demosth. in Orat. Funeb. pag. 152. Wass.
 10. δὲ] om. K.
 ταύτης L.O.d.e.h.i. et omisso τῆς I.
 11. οἱ αὐτοὶ αἰεὶ C.L.O.P.e.
 16. πλείω A.F.H.K.Q.c.f.g. h.i. ceteri πλέω.
 αὐτοὶ ἡμεῖς] om. K.

“ οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ,
 “ ἐπιηξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσα-
 “ μεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὦν
 “ ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτίθη,
 “ ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἑλληνα 5
 “ πόλεμον ἐπίοντα προθύμως ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν
 “ εἰδόσιν οὐ βουλόμενος εἶσω· ἀπὸ δὲ οἴας τε ἐπιτηδεύ-
 “ σεως ἤλθομεν ἐπ’ αὐτὰ καὶ μεθ’ οἴας πολιτείας καὶ
 “ τρόπων ἐξ οἴων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶ-
 “ τον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ τε τῶ 10
 “ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ, καὶ τὸν πάντα

αὐτὸς τοῖς Ἀθηναίοις προσεκτίησατο. 3. Ὦν] πατέρων, ἢ πραγμάτων τῶν
 κατὰ πόλεμον ἡμῖν παρεσκευασμένων καὶ εἰρήνην. 7. Ἐάσω] ἰστέον ὅτι διὰ
 τοῦτο αὐτὰ παραιτεῖται λέγειν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῆ καὶ τὰ τῶν προκειμένων
 νεκρῶν εἰπεῖν οὐκ ἀξίολογα ὄντα. Ἐπιτηδεύσεως] πράξεως. 10. Εἶμι] πο-
 ρεύσομαι. 11. Οὐκ ἂν ἀπρεπῆ] οὐκ ἂν ἔξω τοῦ προσήκοντος λεχθῆναι. Τὸν

1. μάλιστα] om. O.
2. ἀπιηξήσαμεν B. ἀπευξήσα-
μεν A.
3. alteram ἐς om. M.
4. ἐκτίθη ἕκαστα e.
5. Βάρβαρον ἢ Ἑ. π.] Agnoscit
Th. Mag. in βαρβαρικός. WASS.
6. ἡμυνόμεθα e.
7. Ἀπὸ—αὐτῶν] D. Halic. p.
47. ubi ἤλθον ἐπ’ αὐτὰ, et ἀπὸ οἴας
τε, et ἐπακοῦσαι αὐτῶν. WASS.
Desiderantur etiam in Dionys.
hæc, καὶ μεθ’ οἴας πολιτείας· pro
τρόπων ἐξ οἴων, in eo est τρόπων ἐξ
ἄν, et λεχθῆναι δεῖν αὐτά. DUCK.
8. ἤλθον B.F.H.N.h.
9. ἐξ οἴων] om. g.
μεγάλων A.B.h.

11. Καὶ τὸν πάντα ὅμιλον—ξύμ-
φορον εἶναι] Casaubonus p. 26.
Animadvers. ad Dionys. Halic.
probat sententiam Scholiastæ
τὸν πάντα ὅμιλον hic poni pro τῶ
παντὶ ὁμίλῳ· ut apud Dionys. VI.

Antiq. 26. et 28. μηδένα ἐξεῖναι
 pro μηδενί· et in Hom. Od. π.
 465. Οὐκ ἔμελέν MOI ταῦτα με-
 ταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι, Ἄστυ ΚΑΤ-
 ΑΒΛΩΨΚΟΝΤΑ : item Apollon.
 Rhod. I. Argon. 440. ἸΤΜΩΝ
 μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖά τε περῆσαι
 Ἐνθάδε κῶας ἔΧΟΝΤΑΣ. Verum
 primum, si Dionysio licuit dice-
 re ἐξεῖναι μηδένα, ex eo non con-
 sequitur, itidem recte dici σύμ-
 φορόν εἶναι τὸν πάντα ὅμιλον. De-
 inde, dua illa loca Poëtarum non
 recte cum loco Thucydidis com-
 ponuntur. Nam in iis accusati-
 vus participii dativum præcedentem
 sequitur, cujus commutationis
 casuum, quam etiam cap. 11. hujus
 libri in Thucydide observat Scholiastes,
 in omnibus tam prosæ
 Scriptoribus, quam Poëtis, exem-
 pla. In hac oratione autem
 neque dativus est, neque parti-

- “ ὄμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἑπα-
 “ κούσαι. * Χράμεθα γὰρ πολιτεία οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν 37.
 “ πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὶ
 “ ἢ μιμούμενοι ἑτέρους. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς
 5 “ ὀλίγους ἀλλ’ ἐς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται.
 “ μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα
 “ πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδο-
 “ κίμῳ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ’ ἀρε-
 “ τῆς προτιμᾶται, οὐδ’ αὖ κατὰ πεινίαν, ἔχων δέ τι ἀγα-

πάντα ὄμιλον] σχῆμά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ παντὶ τῷ ὄμιλῳ. 2. Χράμεθα γὰρ] τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ ἐγκαμίου, ἢ ἀγαγῆ. Οὐ ζηλούσῃ] αἱ μιμουμένη. αἰνιττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, οἷς Λυκούργος ἔγραψε, μιμησάμενος τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων νόμους. 4. Ὅνομα μὲν] ἐπειδὴ φαῦλον δοκεῖ ἡ δημοκρατία, καὶ ὄρᾳ τοὺς Λάκωνας σεμνονομένους ἐπὶ τῇ ἀριστοκρατίᾳ, ἐπάγει, λέγων ὅτι τῷ μὲν ὀνόματι δημοκρατία, τῷ δὲ ἔργῳ ἀριστοκρατία ἐστὶν ἡμῶν ἡ πολιτεία. 6. Πρὸς τὰ ἴδια διάφορα] τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδιώταις. 8. Οὐκ ἀπὸ μέρους] τοῦτο λέγει διὰ τοὺς Ἡρακλείδους, βασιλεῖς τῶν Λακωνῶν, οἵτινες ἀπὸ μέρους ἤρχον διὰ μόνην τὴν εὐγένειαν, καὶ μὴ εἶχον ἀρετὴν. Ἀρετῆς] ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. τὸ δὲ πλεῖον ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. 9. Ἐχων δέ τι

cipiūm. Nec maxima causa est, cur hic insolita enallage statui debeat, quum neque ullum exemplum hujusmodi συντάξεως adjectivi σύμφορον proferatur, et verba simpliciter ita exponi possint, καὶ ξύμφορον εἶναι, τὸν πάντα ὄμιλον—ἐπακούσαι αὐτῶν, et utile esse, universam multitudinem ea audire: ita ut ξύμφορον εἶναι, absolute ponatur, et accusativum τὸν πάντα ὄμιλον ad ἐπακούσαι ferantur. Et sic Vallam ea ordinasse ex illius versione adparet; nec inutile (esse) ab omni cætu civium pariter hostiumque audiri. Nec Casaubonus diffitetur, ea aliter, atque ipse cum Scholiaste statuit, posse accipi. Duk.

1. ξύμφορον d.

ἐπακούσαι αὐτῶν C.L.O.P.e.

3. μᾶλλον αὐτοὶ A.B.C.F.H. K.L.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo

αὐτοὶ μᾶλλον.

τινὶ A.B.F.G.H.K.N.c.g. ceteri τισίν.

4. ἑτέρους] καὶ ἑτέρους i.

ἐπὶ G.

5. πλείονας e.

ἠκεῖν Q. ἠκειν L.O.N.

Δημοκρατία] Vid. VI. 89. Æschylum Suppl. 706. Demosth. pag. 155. Euripid. Phœniss. 540. Suppl. 405. Platonem Menex. p. 519. A. WASS.

6. Μέτεστι—ἴσον] Thom. Mag. in μέλει. Duk.

7. τινὶ K.G.c.d.i. τῷ F.g.

8. τὰ πλέω C.L.O.P.d.

ἀπ’] om. d.i.

9. Οὐδ’ αὖ—κεκάλυται] Dionys. Halic. pag. 133. Vid. Platonem Alcib. p. 431. d. WASS.

τε καὶ ἀγαθὸν g.

- “ ἦν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανεία κενώλται.
 “ ἐλευθέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς
 “ τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ’ ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑπο-
 “ ψίαν, οὐδὲ ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ’ ἡδονὴν τι δρᾶ, ἔχον-
 “ τες, οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας 5
 “ προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες, τὰ
 “ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε
 “ αἰεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκρόασι καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλι-
 “ στα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ’ ἀφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κείν-
 “ ται καὶ ὅσοι ἀγραφοὶ ὄντες αἰσχρὴν ὁμολογουμένην 10
 38. “ φέρουσι. * καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύ-
 “ λας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις
 “ διετησίους νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέ-
 “ σιν, ἃν καθ’ ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει.
 “ ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς 15

ἀγαθὸν] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν κεῖται. 1. Ἀξιώματος] ἀντὶ τύχης. Ἀξιώμα-
 τος ἀφανεία] ὅτι οὐκ ἔστι πλοῦσις ἢ εὐγενής. 2. Ἐλευθέρως δὲ] ὡσανεὶ
 ἔλεγεν, οὐκ ἔσμεν ἀλλήλοις ὑποπτοί. 3. Ἐπιτηδευμάτων] κατὰ κοινῶν τὸ,
 πολιτεύομεθα. (Ἐνταῦθα τὴν διαγαγῆν δηλοῖ.) 5. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει
 ἀχθηδόνας] τοῦτο λέγει ἐπειδὴ ποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀλκαμένη ἐν προ-
 στείῳ θεασάμενοι μετεωρίζοντα, κακῶς ἐχρήσαντο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι σκυ-
 θραποὶ εἰσι, διὰ παντὸς ἐπιείκειαν ὑποκρινόμενοι, καὶ τοὺς ἀβροτέρους κολάζου-
 σι. τὸ γὰρ τερπνὸν τοῦ βίου κώλυμα νομίζουσι τῶν ἀναγκαίων. 6. Τὰ ἴδια
 προσομιλοῦντες] ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται. 8. Τῶν—ἐν ἀρχῇ
 ὄντων] τῶν ἀρχόντων. 9. Αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. 10. Ἀγραφοὶ] ἀγραφοὶ
 νόμοι τὰ ἔθνη εἰσὶ. 12. Τῇ γνώμῃ] τῇ ψυχῇ, ἢ τῇ συνέσει. 13. Διετησίους]
 δι’ ὅλου τοῦ ἔτους θύουσιν οἱ Ἀθηναῖοι καθ’ ἑκάστην, πλὴν μιᾶς ἡμέρας.
 14. Ἡ τέρψις] ἡ ζωγραφία (ἢ ψυχαγωγία Duk.) Τὸ λυπηρὸν] αἰνίττεται
 πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὐτελεῖς Λακεδαιμονίους. 15. Ἐπεισέρχεται. τοῦ

1. ἀφανεία K.M.b. cum Dio- nysio.	6. τῇ ἰδίᾳ P.
2. πολιτεύομενοι L.O.	8. νόμων μάλιστα i.
4. τῶν A.B.N. εἰ] οἱ M. δρᾶν A.B.M.N.h.	11. πόνων] νόμων d.
5. Ἀχθηδόνες] Inter poëtica apud Thucydidem etiam hoc vo- cabulum numerat Dionys. Hal- licarn. Epist. ad Amm. II. p. 133. Sed nec ipse eo abstinuit nec ple-	12. μέντοιγε L. μέντοι καὶ O. 13. παρασκευαῖς P. 14. Ἐκπλήσσει] Thom. Mag. hic et infr. C. 87. exponit ἐκ- βάλλει. add. ibi Schol. et Æ- schyl. Prometh. 134. Duk. 15. Πάσης γῆς] Hæc fuse per-

“ τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειότερα τῇ
 “ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ
 “ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. * διαφέρομεν δὲ καὶ 39.
 “ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τὴν
 5 “ τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξε-
 “ νηλασίαις ἀπείρογομέν τινὰ ἢ μαθήματος ἢ θεάματος,
 “ ὃ μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθεῖη, πι-
 “ στεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλεόν καὶ ἀπάταις
 “ ἢ τῷ ἀφ’ ἡμῶν αὐτῶν εἰς τὰ ἔργα εὐψύχῳ· καὶ ἐν ταῖς
 10 “ παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες τὸ
 “ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι
 “ οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν.
 “ τεκμήριον δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ’ ἐκάστους,

Θησέως ἐν Ἀττικῇ τε καὶ ταῖς Ἀθήναις βασιλεύσαντος, συνεισέφερον παντο-
 χθῆν αὐτῷ τὰ πρὸς χρεῖαν οἱ Ἕλληνες, ἐπειδὴ περ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρωτα-
 νεῖον καθεστῆκει καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἄλλας καθηρηκῶς διὰ τοῦ-
 το πόλεις. 3. Καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ
 γινόμενα ἀγαθὰ, νῦν μετέρχεται ἐπὶ τὰ ἐν πολέμῳ. 4. Τῶν ἐναντίων] τῶν
 Λακεδαιμονίων φησί. Τοῖσδε] τοῖς ῥηθησομένοις. 5. Κοινὴν] κοινανικὴν καὶ
 ἀνειμένην πᾶσιν ἀνθρώποις. Ξενηλασίαις] ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι. 7. Ὅ
 μὴ κρυφθὲν ἂν τις] τὸ ἐξῆς, ὠφεληθεῖη ἂν τις, ἰδὼν μὴ κρυφθὲν. 8. Καὶ
 ἀπάταις] πάλιν πρὸς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται, οἱ τὸ πλεόν ἀπάτη καὶ γοη-
 τεῖα γνώμης ἐκράτουν ἐν τοῖς πολεμικοῖς. 10. Εὐθὺς νέοι ὄντες] καὶ ταῦτα
 πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ πολέμια ἠδρεπί-
 ζοντο· καὶ εὐθὺς ὡς ἐτίκτετο τὸ παιδίον, ἐν ἀσπίδι ἐτίθεσαν αὐτὸ καὶ δόρυ
 πλησίον, καὶ ἐπεβῶν ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν, ταυτέστιν ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ μετ’ αὐ-
 τῶν ἀναιρέθητι. οἱ δὲ αὐτοὶ οὕτως ἐπιπόνως ἥσκουν, ὡς μὴδὲ λουτρῶν ἀνεχε-
 σθαι ἀλλ’ ἀρκεῖσθαι τῷ Εὐρώτῃ ποταμῷ πρὸς τὸ λούσασθαι. ἀμέλει καὶ
 διαμαστιγώσεις ἐγίνοντο κατὰ τινὰ καιρὸν, ἐν αἷς οἱ πλείονας ἐνεγκόντες ἀν-
 δρείτεροι ἐνομίζοντο. Τὸ ἀνδρεῖον] τὸ τοῖς ἀνδράσι πρέπον.

sequitur Isocrates Paneg. p. 70. Wass.

1. οἰκειότερον L.O.P.
 4. ταῖσδε Tusanus.
 5. Ξενηλασίαις] Huc respicit
 Plutarchus Lycurgo p. 36. ubi
 legendum γυναικὸς ἱερᾶς, non ἱερῶς.
 vid. Aristot. Polit. II. 9. Wass.
 De ξενηλασίᾳ Lacedæmoniorum

vid. I. 144. et Spanh. ad Ari-
stoph. Ran. v. 461. Duk.

7. πιστεύσαντες g.
 9. αὐτῶν om. P.
 10. ἐπὶ πόνῳ καὶ ἀσκήσει H.
 ἐπὶ πόνῳ ἀσκήσει K.
 12. ἦττον d.
 13. καθ’ εἰαυτοὺς marg. Flo-
rentinæ Vinariensis.

- “ μετὰ πάντων δ’ ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τὴν τε
 “ τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἄλλο-
 “ τρία τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ
 “ πλείω κρατοῦμεν. ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω
 “ πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέ- 5
 “ λειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμ-
 “ ψιν· ἦν δέ που μορίῳ τινὶ προσμίζωσι, κρατήσαντές
 “ τέ τινας ἡμῶν πάντας ἀυχοῦσιν ἀπεῶσθαι, καὶ νικη-
 “ θέντες ὑφ’ ἀπάντων ἡσῆσθαι. καίτοι εἰ ῥαθυμία μᾶλ-
 “ λον ἢ πόνων μελέτη, καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ 10
 “ τρόπων ἀνδρίας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν
 “ τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκείμεναι, καὶ ἐς
 “ αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰεὶ μοχθούτων φαί-
 40. “ νεσθαι, * καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι
 “ θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. φιλοκαλοῦμεν γὰρ 15

2. Αὐτοῖ] ἡμεῖς δηλονότι. 6. Ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ] μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ στρατεύμα εἰς δύο, εἰς Θράκην καὶ Ἰωνίαν. Ἐπίπεμψιν] εἰς στρατείαν. 7. Μορίῳ τινὶ] μέρει τινὶ ἐξ ἡμῶν. Κρατήσαντές τε] αἰνίττεται τοὺς ἰππέας αὐτῶν τοὺς κειμένους. 8. Ἀπεῶσθαι] ἀποδεδιωχέσθαι. 9. Καίτοι εἰ ῥαθυμία] πάντα συναγεῖ τὰ εἰρημένα, καὶ ὥσπερ ἀνάμνησιν αὐτῶν ποιεῖται ἀνακεφαλαιούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. 12. Ἐς αὐτὰ] τὸ ἀλγεῖν ἀδηλονότι. 13. Τῶν αἰεὶ μοχθούτων] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. 14. Τούτοις] τοῖς εἰρημένοις δηλονότι. 15. Θαυμάζεσθαι] κατὰ κοινού τὸ περιγίγνεται. Φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ] ἐπειδὴ διεβάλλοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μαλακίᾳ καὶ τρυφῇ βίου καὶ σχολῇ πολλῇ, τούτο λέγει, ὅτι φιλοκαλοῦμεν μετὰ εὐτελείας καὶ ταπεινότητος. τῇ γὰρ φιλοκαλίᾳ τὸ ἄσπαστον ἔπεται, τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλα-

1. μετ’ ἀπάντων C.I.L.O.
 στρατεύονται L.O.P.
 6. ἐπὶ πολλὰ] om. e.
 7. πω e.
 8. τε] om. C.L.N.O.P.e.
 9. ἠττήσθαι P.

Καὶ τοι—φαίνεσθαι Dion. Ha-
 lic. p. 135. ἢ παρὰ τοὺς χρόνους τῶν
 φημάτων ἐκβεβηκυῖα τὸ κατάλληλον
 φράσις, τοιαύτη τις ἐστὶ inquit.
 Wass. In Dionys. quoque est
 ἀτολμοτέροις. Parum interest,

- utro modo legatur. Duk.
 10. κατὰ d.
 τὸ πλεόν C.L.O.e.f.
 11. ἐθέλομεν C.I. ceteri ἐθέλοι-
 μεν.
 12. τε τοῖς A.F.H.K.c.
 προσκείμεναι d.
 13. ἐλθοῦσι τὰ πράγματα μὴ f.
 ἀτολμοτέροις H.P.Q.
 14. καὶ] om. g.
 15. φιλοκαλοῦμεν γὰρ A.B.F.H.
 Q.e. ceteri φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ.

“ μετ’ εὐτελείας, καὶ φιλοσοφῶμεν ἄνευ μαλακίας· πλού-
 “ τω τε ἔργου μᾶλλον καιρῶ ἢ λόγου κόμπω χρώμεθα, καὶ
 “ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ δια-
 “ φεύγειν ἔργῳ αἰσχίον. ἐνὶ τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα
 5 “ καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετ-
 “ ραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γινῶναι· μόνου γὰρ
 “ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα ἀλλ’
 “ ἀχρεῖον νομίζομεν, καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυ-
 “ μούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔρ-
 10 “ γοῖς βλάβην ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προσδιδαχθῆναι μᾶλ-
 “ λον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφορὸν-
 “ τως γὰρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμαῖν τε οἱ αὐτοὶ

κὴν καὶ ἀνεμίνον. 1. Μετ’ εὐτελείας] μικροπρεπείας. Καὶ φιλοσοφῶ-
 μεν ἄνευ μαλακίας] τὰ δυσχερῆ τῆς πενίας ἱπομένομεν. Πλούτῳ τε ἔρ-
 γου] τὸ ἐξῆς, τῷ πλούτῳ χρώμεθα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κόμπω λό-
 γου. 2. Καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν] γνώμης ἀρίστης τὸ
 μήτε πενίαν ὀνειδίσαι τοῖς ἔχουσι, καὶ παροῦσαν ζητεῖν ἐκ παντὸς τρόπου
 φυγεῖν. 4. Ἐνὶ τε τοῖς αὐτοῖς] οἷον τοῖς δημιουργοῖς καὶ γεωργοῖς καὶ κνη-
 γαῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις καὶ χειροτέχναις. τοῦτο δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους,
 ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν αὐτῶν οἱ τὰ πολιτικὰ σκοποῦντες, οἱ δὲ τὰ πολέμια πάν-
 τες. 7. Τῶνδε] τῶν πολεμικῶν. 9. Οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις] διεβάλ-
 λοντο γὰρ ὡς λόγων μόνου ἀντιποιοῦμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. 10. Μὴ

1. εὐμελείας A.

Φιλοσοφῶμεν] De Periclis cum
 Anaxagora, aliisque Philos. con-
 suetudine adi Plutarch. 154.
 162. et Moral. 353. B. in-
 fra pro πένεσθαι perperam ex-
 hibet Idem Moral. 533. πενίαν, et
 ἔργ. μ. διαφ. vid. Demosth. Amat.
 163. WASS.

πλούτου τε ἔργῳ L.O.N.Q. πλού-
 του τε ἔργου P. πλούτῳ τε ἔρ. B.
 πλούτῳ τε ἔργῳ f.g.h.

Πλούτῳ τε ἔργῳ] Wasse ad-
 scripserat locum e cap. 43. hu-
 jus lib. ἐν ᾧ ἢ δύο αὐτῶν παρὰ τῷ
 ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου
 καιρῷ ἀέμνηστος καταλείπεται. Eo
 vulgata scriptura et interpreta-
 tio Scholiastæ satis confirma-

tur. Duk.

2. καιρῷ A.B.C.F.G.K.M.N.

b.c.e.g. καιροῦ f. ceteri ἐν καιρῷ.

λόγῳ κόμπου d.

3. τινι om. B.h.

4. ἐν A.B.F.H. cum Tusano.

6. πολεμικὰ L.g.

7. τῶνδε] τῶν τε f.g. τῶν I.

8. καὶ οἱ αὐτοὶ C.L.O.P.e.

10. ἡγούμεθα] g.

προσδιδαχθῆναι d. διδαχθῆναι e.

11. ἐν λόγῳ Q.

ἐπὶ τὰ ἃ L.O.

Διαφερόντως—κινδύνων] Stobæus

88. pro ὃ legit ἄς, supra : λόγους.

Adi Platonem Gorg. 315. c.

WASS.

12. δὴ] δεῖ A.h.

“ μάλιστα καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ
 “ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον
 “ φέρει. κράτιστοι δ’ ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ
 “ τὰ τε δευὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες, καὶ
 “ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρέπομενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰς
 “ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πάσχον-
 “ τες εὖ ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιό-
 “ τερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι’ εὐ-
 “ νοίας ᾧ δέδωκε σώζειν· ὁ δ’ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος,
 “ εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ’ ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀπο- 10
 “ δώσων. καὶ μόνου οὐ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ
 “ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινὰ ἀφελοῦμεν.
 “ * ξυνελάν τε λέγω τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος

41.

προδιδαχθῆναι] ἀπὸ κοινού, τὸ βλάβην ἠγούμενοι. 4. Δευὰ καὶ ἡδέα] δευ-
 νὰ τὰ πολέμια, ἡδέα τὰ τῆς εἰρήνης. 6. Ἐς ἀρετὴν] ἀρετὴν λέγει νῦν τὴν
 φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν. 8. Ὁ δράσας τὴν χάριν] ὁ ἀρξάμενος χαρίζεσθαι.
 Ὅστε ὀφειλομένην] ἢ σύνταξις οὕτως, ὥστε ὀφειλομένην σώζειν, ἐκεῖνον
 δηλονότι, ᾧ δι’ εὐνοίας δέδωκεν. 9. Ὁ δ’ ἀντοφείλων] ὁ δὲ εὖ πάσχων.
 Ἀμβλύτερος] ἀσθενέστερος. 10. Τὴν ἀρετὴν] τὴν εὐεργεσίαν. 11. Οὐ τοῦ
 συμφέροντος] οὐ τῆ ἐλπίδι τοῦ κέρδους, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ εὐεργετεῖν καὶ μὴ δέ-
 σθαι ἄλλον. 12. Ἀδεῶς] ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

2. ἀμάθεια Α.

Θράσος] Ita Codices, recte;
 minus eleganter Lucianus, θρα-
 σεῖς Epist. ad Nigrinum. Vide
 nos ad Sallustium. Noster He-
 rodotum æmulatus est. VII. 49.
 Ἄνηρ δὲ οὕτω ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βου-
 λευόμενος μὲν ὀρθῶδός, πᾶν ἐπιλεγό-
 μενος πείσασθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ
 θρασὺς εἴη. WASS. Lucianus l. d.
 ἢ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ἀκηροῦς δὲ τὸ
 λελογισμένον ἀπεργάζεται. Senten-
 tiam Thucydidis, non verba, ex-
 primere voluit. Et sic Plutar-
 chus in iis, quæ adnotantur ad
 p. 306. ult. Ὄκνον per ἀκυρολογίαν
 hic dici, pro μέλλησιν, scribit H.
 Steph. IV. Schediasm. 27. DUK.

3. δ’ ἂν εἰκότως τὴν ψυχὴν κριθεῖεν
 L.O.P. δ’ ἂν ψυχὴν δ. κρ. C.e. δ’
 ἂν τὰς ψυχὰς δ. κρ. f.

4. σαφέστατα] om. c.f.

6. ἠναντιώμεθα] Hesychnus in
 ἦντησεν, scribit apud Thucydi-
 dem esse ἠντιώμεθα, pro ἐναντιώ-
 μεθα. Si huc respexit, vel aliis
 Codd. usus est, vel erravit. DUK.

7. βεβαιότερος] Vid. Wake-
 field. Silv. Crit. 4. p. 120.

8. δι’ εὐνοίας] om. A.

9. δὲ αὐτὸς ὀφείλων L.O.

βραδύτερος G.

10. ὀφείλημα L.O.c.

ἀποδώσειν L.P.

11. οὐ] οἱ A.

“ παίδευσιν εἶναι, καὶ καθ’ ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν
 “ αὐτὸν ἄνδρα παρ’ ἡμῶν ἐπὶ πλείστ’ ἂν εἶδη καὶ μετὰ
 “ χαρίτων μάλιστ’ ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐτάρκες
 “ παρέχεται. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος
 5 “ τὰδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἢ δύναμις
 “ τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα,
 “ σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείστων ἐς πείραν
 “ ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγα-
 “ νάκτησιν ἔχει ὑφ’ οἴων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ
 10 “ κατὰμεμψιν ὡς οὐχ ὑπ’ ἀξίων ἄρχεται. μετὰ μεγά-
 “ λων δὲ σημείων καὶ οὐ δὴ τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύνα-
 “ μιν παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμα-
 “ σθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἔπαι-

1. Παίδευσιν εἶναι] εἰς πολλὰ πράγματα. 2. Ἐπὶ πλείστ’ ἂν εἶδη] εἰς διά-
 φορα πράγματα. 3. Εὐτραπέλως] εὐκινήτως, ἐνδεξίως. 6. Ἀπὸ τῶνδε] ἂν
 προεῖπεν. 7. Ἀκοῆς κρείστων] ὑπὲρ ἀκοὴν ἀνθρώπου. 9. Ἐφ’ οἴων] ὑπὸ Ἀθη-
 ναίων. Οὔτε τῷ ὑπηκόῳ] τῷ Ναξίῳ καὶ Σαμίῳ καὶ Βυζαντίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις
 ὅσοι ὑπήκουον αὐτῶν. 10. Μετὰ μεγάλων δὲ—καὶ οὐ—ἀμάρτυρόν γε] πολυ-
 σύνδεσμός ἐστὶν ὁ Θεουκιδίδης μᾶλλον ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί. 13. Οὔτε Ὀμή-
 ρου] ἀπὸ μέρους, τῶν πάντων ποιητῶν. Ὁ γὰρ Ὀμηρος (II. 2, 551.) πεποιήκε

1. δοκεῖ] K.

2. Ἐπὶ πλείστ’ εἶδη] Sic Thucyd.
 I. 136. ἐκεῖνον δ’ ἂν, εἰ ἐκδαίη αὐτὸν
 —σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀπιστερῆ-
 σαι. Aristoph. Nubib. 1052. Εἰ
 γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμηρος οὐδέποτε ἂν
 ἔποιε τὸν Νέστορ’ ἀγορητὴν ἂν. Plu-
 ra e Demosthene et Luciano
 sunt in Lexicis. DUK.

πλείστ’ ἂν εἶδη] B.C.F.H.I.
 K.M.g. πλείστ’ ἂν ἦδη N. πλείστ’
 ἂν ἦδὲ L.O.P.Q.i. πλείστον ἂν εἶδῃ
 A. πλείστον ἂν εἶδη h. vulgo πλείστ’
 εἶδη.

4. λόγου N.

5. μᾶλλον τὰδε F.
 αὐτὴ A.B.H.K.N.Q. vulgo
 αὐτῆ.

7. ἀκοῆς τῶν νῦν e.

κρείστων C.I.L.O.P.

8. πολέμῳ Lex. Seg. p. 334.

9. ὑφ’ οἴων κακοπαθεῖ] om. i.

10. ὡς] ἕως A.h.

ἔρχεται B.h.

11. γε] τε B.g.

13. Ἐπαινέτου] Ob eminentiam
 nominatim laudat. Pindar. Isthm.

IV. Ἄλλ’ Ὀμηρός τοι τετίμα—Κε
 δι’ ἀνθρώπων, ὅς αὐτοῦ Πᾶσαν ὀρθώ-
 σαις ἀρετὰν, Κατὰ βάρβδον ἔφρασεν
 ΘΕΣΠΕΣΙΨΩΝ ἐπέων, λοιποῖς ἀθύ-
 ρειν. Notum hac in re Alexandri
 Magni effatum. et Pindar. ite-
 rum N. VII. 5. α’. Vid. The-
 mistium Orat. XIX. p. 233. et
 Philostratum Heroic. p. 691.

Agathias Anthol. Γνώσεται ἔνθεν
 ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας

“ νέτου, οὔτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ’
 “ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν
 “ μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρα τόλμῃ
 “ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα
 “ κακῶν τε καγαθῶν αἰδία ζυγκατοικίσαντες. περὶ τοι- 5
 “ αὐτῆς οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως, δικαιοῦντες μὴ
 “ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν
 “ λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κά-
 42. “ μνειν. * διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, δι-
 “ δασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν 10
 “ ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μῆδεν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν
 “ εὐλογίαν ἅμα, ἐφ’ οἷς νῦν λέγω, φανεράν σημείους
 “ καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν
 “ πόλιν ὑμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκό-
 “ σμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσοῤῥόπος, 15

τὸν Μενεσθέα πάντων ἀριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἄνδρας ὀπλί-
 τας· καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσία καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ
 Ὀδυσσεΐα (7, 80.) πεποιήκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς θεοῦ, οὕτως· ἴκετο δὲ εἰς
 Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγριαν Ἀθήνην, καὶ τὰ ἐξῆς. ἄπερ καὶ αὐτὰ ἐγκώμιον
 τῆς πόλεως. 4. Γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ θαυμασθησόμεθα. 5. Κακῶν τε
 καγαθῶν] κακῶν πρὸς τοὺς πάσχοντας. λέγει δὲ τὰ τρόπαια. 6. Οἶδε]
 οἱ κείμενοι. 11. Οἶς] τοῖς Πελοποννησίοις. Τὴν εὐλογίαν] τὸν ἔπαινον.
 12. Σημεῖους καθιστάς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα. 13. Καὶ εἴρηται αὐτοῖς
 τὰ μέγιστα] ἐπηνέθησαν δηλονότι. Τὴν πόλιν] λέγει ἢ εἰς. 15. Ἰσοῤῥο-

ὕβρισην, ἀρκῶμαι μάρτυρι ΜΑΙΟ-
 ΝΙΓΔΗΙ. Artemidor. ΠΙ. 67. Τὴν
 Ἐφεσον συμβέβηκε καὶ αὐτὴν δι’ ἐαν-
 τὴν περιάνυμον εἶναι, καὶ πολλῶν ἀξιο-
 λόγων κηρικῶν τετυχηκέαι. WASS.
 1. ἔπεισι] ἔπεισι A.
 2. ἢ ὑπόνοιαν τὴν ἀλήθειαν L.Q.
 (Vid. Coraën Plutarch. 2. p.
 363.) τὴν ὑπόνοιαν ἀλήθεια O.P.
 4. δὲ] τε K.
 5. καλῶν c.f.
 καὶ ἀγαθῶν L.O.P.Q.e.f.
 ἰδίᾳ A.B.F.H.g.h.
 ζυγκατοικήσαντες C.H.I.L.M.

O.P.e.f.

περὶ τῆς τοιαύτης g.
 6. οὖν] om. B.g.h.
 7. αὐτὴν μὴ ἀφαιρεθῆναι f.
 9. Διὸ δὴ—καθιστάς] D. Hal.
 p. 47. Καὶ εἰ ἐμήκυνα, et omittit
 vocem ὁμοίως. WASS.
 δὴ] om. L.
 11. ὁμοίως τε καὶ G.
 12. ἅμα] om. e.
 13. αὐτοῖς L.C. αὐτῇ d.
 14. ἐκόσμησαν] ὑμνησαν i.
 15. πολὺς e.

- “ ὡςπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι
 “ δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν, πρῶτη τε μὴνούσα καὶ τελευ-
 “ ταία βεβαιούσα, ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γὰρ
 “ τοῖς τᾶλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ
 5 “ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῶ γὰρ
 “ κακὸν ἀφανίσαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν
 “ ἰδίων ἐβλάψαν. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτου τις τὴν ἐτι
 “ ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλ-
 “ πίδι, ὡς καὶ ἐτι διαφυγῶν αὐτὴν πλουτήσειεν, ἀναβο-
 10 “ λην τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν
 “ ποθεινότεραν αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύναν ἅμα τόνδε
 “ κάλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν μετ’ αὐτοῦ τοὺς

πός] ἰσοστάσιος, μὴ ὑπερβάλλον τὰ πράγματα. 2. Πρῶτη τε μὴνούσα] τῇ τιμῇ. 3. Τῶνδε] τῶν ἀνθρώπων. Καταστροφή] ὁ θάνατος. 4. Τᾶλλα] οἷον κλοπὴν, μοιχείαν καὶ τὰ τοιαῦτα. 5. Προτίθεσθαι] προτιμᾶσθαι. 6. Ἐκ τῶν ἰδίων] ἀμαρτημάτων δηλονότι. 10. Τοῦ δεινοῦ] τοῦ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐναντίους. 12. Μετ’ αὐτοῦ] τοῦ κινδύνου.

2. ἀρετὴν] ζωὴ d. ἀρετὴν ζωὴ Tusanus.

4. τὴν] om. K.

5. τῆς] γῆς O.

7. πλούτω B.F.H.K.M.N.b.c. d.e.f.g.h.i.

ἔτι] εἰς ἔτι f.

9. ὡς] οὐκ Q.

καὶ] ἂν K.Q.

10. Τὴν δὲ τῶν—ἀπηλλάγησαν] Stephanus in Edit. 2. Καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνασθαι—ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Videtur hæc ita ordinasse, καὶ ἐν αὐτῷ (scil. τῷ ἔργῳ, ut Scholiastes exponit) τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον (de quo itidem Schol.) ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ita τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, idem foret, quod ἀμύναντας παθεῖν. Hoc confirmatur auctoritate aliquot MSS. et mihi melius videtur, quam quod

vulgo editur: nam non video, quomodo τῷ ante σώζεσθαι locum habere possit. Si quis conjungenda putet illa, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, legendum esset, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι, καὶ τὸ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι· quam sententiam Interpres Latinus expressit. Ἀμύνεσθαι, quod non solum Dion. Halic. sed etiam plerique MSS. et Edd. habent, fortassis non rejiciendum est. De hac periodo idem est iudicium Dionysii Halic. quod de ea, qua I. 138. Themistoclis vim ingenii describit Thucydides. DUK.

12. ἐβουλήθησαν A.B.C.F.G.H. K.f.g. μετ’ αὐτοῦ] om. Dionysius p. 136.

“ μὲν τιμαρεῖσθαι τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφα-
 “ νες τοῦ κατορθώσθαι ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ
 “ ἤδη ὀραμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιούντες πεποϊθέναί, καὶ
 “ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἠγησάμενοι
 “ ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχροὺν τοῦ λόγου ἔφυ- 5
 “ γον, τὸ δ’ ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι’ ἐλαχί-
 “ στου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ
 “ δέους ἀπηλλάγησαν. Καὶ οἶδε μὲν προσηκόντως τῇ
 “ πόλει τοιοῦδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς χρῆ ἀσφαλε-
 “ στέραν μὲν εὐχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιῶν τὴν 10
 “ ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ
 “ μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἣν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοῦς
 “ ὑμᾶς εἰδόμενος μὴκύνει, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολε-
 “ μίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς

1. Τῶν δὲ] τῶν ἀρετῶν. Ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανές] τουτέστιν εὐέλπιδες
 γενόμενοι, ὅτι νικήσουσιν. 2. Ἐπιτρέψαντες] δόντες. 3. Καὶ ἐν αὐτῷ]
 τῷ ἔργῳ. 4. Μᾶλλον] ἀντὶ τοῦ κρεῖσσιν. Ἐγησάμενοι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ
 κάλλιστον. 5. Τὸ μὲν αἰσχροὺν τοῦ λόγου] τὸ ἐνειδίζεσθαι ὡς δειλοὶ, ὡς
 ἀκούσαι δειλοί· τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν. 6. Καὶ δι’ ἐλαχίστου καιροῦ
 τύχης] τύχην αἰεὶ ὁ Θουκυδίδης καλεῖ τὸν πόλεμον. ἀκμάζοντες, φησὶν, ἐν
 εὐδοξίᾳ καὶ οὐχὶ δειλίᾳ ἀπέθανον· τούτο γάρ ἐστι τὸ ἀπηλλάγησαν. 7. Ἡ
 τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν] καὶ ἐν βραχεῖ καιρῷ, φησὶν, ἀπηλλάγησαν, τὴν
 σφραγὴν δεξάμενοι, ἀκμαζούσης ἐν αὐτοῖς ἔτι τῆς δόξης καὶ ἐλπίδος τοῦ νικῆσαι
 μᾶλλον ἢ τοῦ δέους καὶ τοῦ φυγεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀκμαζόντος. 11. Λό-
 γῳ μόνῳ] τῶν παρ’ ἐμοῦ λόγων. 12. Οὐδὲν χεῖρον] ἐμοῦ οὐδὲν χεῖρον.

1. Τιμαρεῖσθαι] Vid. Euripi-
 dem Orest. 1164. confer eun-
 dem Suppl. 857. Wass.

ἐφικέσθαι Tusanus.

4. τὸ A.B.F.K.d.e.g.h.i. vul-
 go τῷ.

ἀμύνεσθαι A. C. F. H. K. L. M.
 O. d. e. f. g. h. i. cum Dionysio, qui
 πεποϊθέναί ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν.
 vulgo ἀμύνασθαι.

5. τὸ A. B. C. F. H. K. g. vulgo
 τῷ vel inclinatio accentu τῳ.

7. Τύχης] Agnoscit, et cum

Schol. explicat Suidas consarci-
 nator in τύχη. Vide Etymol. et
 Hesych. qui bonam fortunam
 intelligunt. Glossæ successus.
 Herodotus, ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπί-
 κνεο, ad tale gloriae fastigium. et
 alibi, ἐπὶ τῆσι παρούσησι τύχησι,
 rerum statu. Wass.

10. δὲ] om. K.

11. πολέμους L. O. P.

12. μόνον G.

13. πόλεω] πολέμου c.

“ πόλεως δύναμιν καθ’ ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἔρα-
 “ στὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξῃ
 “ εἶναι, ἐνθυμούμενους ὅτι τολμῶντες καὶ γινώσκοντες
 “ τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυρόμενοι ἄνδρες αὐτὰ
 5 “ ἐκτήσαντο, καὶ ὁπότε καὶ πείρα του σφαλείησαν, οὐ-
 “ κουν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρως ἀρετῆς ἀξιούντες
 “ στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προἰέμενοι. κοινῇ
 “ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδία τὸν ἀγήρων ἔπαινον
 “ ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κείν-
 10 “ ται μᾶλλον, ἀλλ’ ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυ-
 “ χόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος κα-
 “ ταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος,
 “ καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφῇ,
 “ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἀγραφος μνήμη παρ’
 15 “ ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδαισιτᾶται.
 “ οὐς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαίμων τὸ ἐλεύθερον,

1. Καὶ ἔραστὰς γιγνομένους αὐτῆς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀτολμοτέραν δὲ μὴδὲν ἀξιῶν. 2. Δόξῃ εἶναι] ἢ πόλις δηλονότι. 4. Αἰσχυρόμενοι] “Ομηρος· Λιδομέων δ’ ἀνδρῶν πλέονες σίοι, ἧς πέφραται. Ἄνδρες] ἀνδρεῖσι. Αὐτὰ] τὰ μεγάλα δηλονότι. 5. Πείρα του] δοκιμῇ πολέμου. Σφαλείησαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι. 7. Κάλλιστον δὲ ἔρανον] καλλίστην συνεισφοράν. Προἰέμενοι] διδόντες. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτήσαντο αὐτά. Κοινῇ γὰρ] γνώμη δηλονότι. 8. Τὰ σώματα] εἰς πόλεμον δηλονότι. 13. Σημαίνει] παριστᾶ. 14. Ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ] γῆ δηλονότι. 16. Καὶ

1. θεωμένους] γιγνομένους i. γιγνομένην d.

2. γενομένους αὐτῆς καὶ ὅταν μὲν ὑμῖν K.

3. ἐνθυμούμενος A.B.f.g.h.

4. ἀνδρες] om. i.

7. στερίσκειν] διδάσκειν i.

αὐτοὶ L.O.P. c.d.f.i.

προἰέμενοι P.

8. ἀγήρων I.K.g.h.

Ἄγηρων] Ita e Thucydide Pol-
lux II. 14. WASS. Variat scri-
ptura etiam infr. cap. 44. Vid.

Steph. Thesaur. Duk.

9. ἔλαβον d.

10. ἀλλ’] ἢ C.L.O.P.e. om. A.

12. Ἀνδρῶν—τάφος] Stobæus

p. 614. WASS.

πᾶσα ἢ γῆ P.

13. μόνων C.I.b.

οἰκία g.h.

ἐπισημαίνει g.

ἐπιγραφῇ A.I.

14. τῇ μὴ] τιμῇ C.I.

16. νῦν] om. O.

- “ τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς
 “ πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιο-
 “ τερων ἀφειδοῖεν ἀν τῷ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ ἔστ’ ἀγα-
 “ θοῦ, ἀλλ’ οἷς ἢ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κιν-
 “ δυνεύεται καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, 5
 “ ἢν τι πταίσωσιν. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα
 “ ἔχοντι ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ
 “ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναί-
 44. “ σθητος θάνατος. * διόπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας,
 “ ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθῆ- 10

τὸ εὐδαιμον] ἔπεται γὰρ εὐψυχίᾳ μὲν ἢ ἐλευθερία, ταύτη δὲ ἢ εὐδαιμονία καὶ ὁ μακάριος βίος καὶ ὁ σπουδαῖος. Ὅμηρος· Ἡμισυ γὰρ τ’ ἀρετῆς ἀποαίνονται (Od. 17, 322). 2. Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες] τὸ νόημα παράδοξον, καὶ ἐναντίον τῆ κοινῆ συνθεσίᾳ· Θεόγνις γὰρ, ὁ ποιήσας τὰς ὑποθήκας, φησὶ (175), Χρῆ πενήν φεύγοντα καὶ ἐξ μεγακῆτεα πόντον Ἑριτεῖν, καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ’ ἠλιβάτων. τούτῳ οὖν ἐναντίας ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. καὶ σκόπει τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐρμηναίας, ὅτι καὶ τῆς εἰρημένης τοῦ Θεόγνιδος ὑποθήκης λανθάνοντως ἐμνήσθη καὶ ἠνίξαστο, εἰπὼν τὸ δικαιοτέρον. τὸ γὰρ δικαιοτέρον συγκρίσεως ἔμφρασι ἔχει. 8. Ἀναίσθητος] προσθεῖς τὸ ἀναίσθητος ἐποίησεν

1. Μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολ. κινδ.] Thom. Mag. in περιορᾶ ex h. l. ostendit, περιορᾶσθαι etiam activa significatione dici, pro καταφρονῶ. sed perperam apud eum editur περιορᾶσθαι. Duk.

2. Κακοπραγοῦντες] Confer Demosth. Coron. 349. 7. et Æschylum. Pers. 600. Euripid. Hec. 956. Alcest. 782. WASS.

δικαιοτέροις c.

3. οὐκ ἔστιν ἐλπίς P. ἐλπίς οὐκ ἔστιν C.e.

6. πταίσωσιν K.

7. ἐν τῷ (ita enim accentum inclinavit Abreschius) om. Stobæus p. 88. post μετὰ τοῦ pronunt C.I.L.O.P.e. μετὰ τοῦ om. Tusanus.

8. ἅμα] ἅμα τε C.L.O.P.

ἀναίσθητος] καὶ ἀναίσθητος C.I.

L.M.O.e.

9. Διόπερ—παραμυθῆσομαι] Dion. Halic. p. 47. Οὐ συνέφερε τῷ συμβουλευτικῷ οὐδὲ τῇ προτροπῇ τὸ θρηνηῖν. rectissime. Confer Platonem Orat. funebris extremo. De Periclis in filii morte lacrimis agit Plutarch. p. 172. WASS.

10. ὀλοφύρομαι H.

ἽΟλοφύρομαι] Euripides Hecuba 163. Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν στείχω; Ælianus V. H. 1, 13.

Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἸΑΜΟΙΡΗΨΕΙΝ, εἰ ἐν αὐταῖς ἀπεθάνοι. Καὶ γὰρ οὖν καὶ ΠΡΟΚΕΙΣΘΑΙ σὺν τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν οὐ πᾶν τι ἀδύνατον. Vid. Homerum Il. 8. 16. Præsens vim futuri habet apud Virgilium, aliosque. Sed in Historiis Græcis Syntaxis hæcce rara avis. Cum MSS.

“ σομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ζυμφοραῖς ἐπίστανται τρα-
 “ φέντες· τὸ δ’ εὐτυχές, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λά-
 “ χωσιν, ὥσπερ οἶδε μὲν νῦν τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης,
 “ καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευ-
 5 “ τῆσαι ζυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὄν,
 “ ὧν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυ-
 “ χίαις, αἷς ποτὲ καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὧν
 “ ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ’ οὔ

ἐγκώμιον καὶ ἔπαινον τοῦ θανάτου. 2. Τὸ δ’ εὐτυχές] οὐχ οἱ τελευτήσαν-
 τες, ἀλλ’ οἱ περιόντες αὐτῶν γονεῖς. 4. Οἷς] λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. Ἐνευ-
 δαιμονῆσαι] ταυτέστιν ἐν εὐδαιμονία καὶ ζῆσαι καὶ τελευτῆσαι. 6. Ἐυ-

facit D. Halic. Wass. Span-
 hem. quoque ad Callim. Hymn.
 in Del. v. 204. hoc Poëtarum
 proprium esse existimat. Sane
 Poëtæ frequentissime enallage
 illa utuntur, atque etiam in ead-
 dem periodo præsens et futu-
 rum conjungunt. Homer. II. α’.
 426. Καὶ τότ’ ἔπειτά τοι Εἴμι
 Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, Καὶ μιν
 ΓΟΥΝΑΣΟΜΑΙ. Anacr. Carm.
 XXX. Κἄν λύση δέ τις αὐτὸν, Οὐκ
 ἔΞΕΙΣΙ, ΜΕΝΕΙ δέ. Aristoph.
 Equitib. 1085. Διετὸς ὡς ΓΙΝΕΙ,
 καὶ πάσης γῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙΣ.
 Nec tamen abstinent ea prosæ
 Scriptores. Xenoph. III. Cyrip.
 p. 81. Ed. Wech. Καθαρῶντες ἡμῶν
 τὸ πλῆθος—ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΟΥΣΙ,
 καὶ αὐριον ἔΞΙ΄ΑΣΙ πολὺ ἐβρωμενε-
 στέραις ταῖς γνώμασι. Lucian. Dial.
 Irid. et Nept. Τὸν δράκοντα αὐτίκα
 ΜΕΤΕΙΣΙ, καὶ ΤΙΜΩΡΗΣΕΙ τῇ
 μητρὶ. Idem Dial. Charont. Mor-
 tuor. Mercur. et cet. Ὅτι μηκέτι
 ΔΕΙΠΝΗΣΕΙ πολυτελεῖ δειπνα, μηδὲ
 νύκτωρ ἐξιῶν—ΠΕΡΙΕΙΣΙΝ ἐν κύ-
 κλω τὰ χαμαιτυπεῖα. Aristænet.
 II. Ἐρ. 1. ἮΚΩ τοίνυν, καὶ ΠΡΟ-
 ΣΑΞΩ τὸν νέον. H. Stephan. in
 Append. ad Script. de Dialect.

p. 138. observat, usum præsen-
 tis pro futuro potissimum con-
 spici in verbo εἶμι, et ejus com-
 positis, eamque observationem
 aliquot Poëtarum, Thucydidis,
 et Demosthenis locis confirmat,
 ac deinde ex Hom. II. δ’. 161.
 adfert ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, et II.
 κ’. 62. μένω pro μενῶ, et θέω pro
 θεύσω, ex Eustathii sententia:
 quibus, si opus esset, etiam alia
 addi possent. Ad hunc locum
 Thucydidis autem quod attinet,
 in eo quidem propter consen-
 sum MSS. et Dion. Halic. nihil
 mutò: nec tamen puto, Græcos
 promiscue in omnibus verbis hac
 enallage ita uti, ut præsens et
 futurum in eadem periodo po-
 nant. Duk.

1. στραφέντες i.
 3. νῦν om. L.O. ante μὲν po-
 nit K.
 4. οἷς] ἐν οἷς nonnulli.
 τελευτῆσαι g. Reiskius ἐνευτε-
 λευτῆσαι.
 5. Πείθειν] Confer Lysiam p.
 520. Wass.
 8. μὴ om. c.
 πειρασάμενος A. B. C. F. H. I. K.
 L.M.O.c.h.

“ ἂν ἔθας γενόμενος ἀφαιρεθῆ. καρτερεῖν δὲ χρῆ καὶ ἄλ-
 “ λων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι.
 “ ἰδία γάρ τε τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν
 “ ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἕκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦ-
 “ σθαι καὶ ἀσφαλεία, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσον τι 5
 “ ἢ δίκαιον βουλευέσθαι, οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἕκ τῶ
 “ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ’ αὖ πα-
 “ ρηβήκατε, τόν τε πλείονα κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον
 “ ἠγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐ-
 “ κλεία κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγῆρων μόνον, 10
 “ καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ
 45. “ τινὲς φασί, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι. * παι-
 “ σὶ δ’ αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὄρῳ μέγαν
 “ τὸν ἀγῶνα· τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἅπας εἶωθεν ἐπαινεῖν,

τυχαίαις] ταυτέστι τοῖς τέκνοις. 1. Ἐθὰς γενόμενος] ἐξ ἔθους ἀπολαύων.
 3. Ἰδία] γράφεται ἡδεῖα, ταυτέστι γλυκεῖα ἢ λήθη τῶν ἀπελθόντων τέκνων,
 εἰ ἐπιγεννηθέντες γίνονται παῖδες. Οὐκ ὄντων] τῶν τεθνηκότων. 7. Πα-
 ραβαλλόμενοι] εἰσφέροντες. Παρηβήκατε] γεγηράκατε. 11. Ἐν τῷ ἀχρείῳ]
 τῷ γῆρα δηλονότι. Τὸ κερδαίνειν] φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες. 14. Τὸν

1. ἀφαιρεθῆ C.I.L.O. vulgo ἀφαιρεθείη.

χρῆ] om. g.

2. ἔστι] ἔστι I.

ἡλικίαν C.

3. γάρ τε A.B.C.F.H.K.L.O. c.d.e.f.g.h.i. ceteri τε γάρ.

Τοὺς οὐκ ὄντας] Dici mortuos sexcentis testimoniis ad Matth. ii. 18. ostenderunt prope omnes, qui Nov. Testam. ex aliis Scrip- toribus inlustrare adgressi sunt. Duk.

4. τε] om. g.

5. ξυνοίσει A.B.C.F.H.I.K.N. P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ξυνοίσειν.

τι] τε A.B.F.H.

6. μὴ post ἂν ponunt H.g. post καὶ A.B.F.c.f.

7. παραλαμβάνόμενοι c.

κινδυνεύουσιν C.e. κινδυνεύωσιν L.M.

8. πλείονα C.L.O.P.

ὃν A.B.F.H. ἂν g. vulgo ὃν.

9. τῇ] om. g.

τῶνδε]· ταυτέ c.

10. ἀγῆρω I.P.e.

Ἄγῆρων] Margo ἀγῆρω, et fir- mat Plutarch. Moral. 783. Sic apud eundem ἐκπλεω, ἀνάπλεω. utroque modo Homerus. Nos- ter hiatus amat. Ad senes ἀγῆ- ρων eleganter, quomodo Æschyl- us Agam. ἡβᾶ, utitur. Ἄει γὰρ ἡβᾶ τοῖς γέροντιν εὖ μαθεῖν. v. 593. Vid. Valerium Flaccum I. 77. Confer Demosth. p. 156. c. Wass.

14. πᾶς C.I.L.O.P.e.

- “ καὶ μόλις ἂν καθ’ ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ’
 “ ὀλίγω χείρους κριθείητε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ
 “ ἀντίπαλον τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοία
 “ τετίμηται. εἰ δὲ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι
 5 “ νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχεία παραινέσει
 “ ἅπαν σημαῖν. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ
 “ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, καὶ ἥς ἂν ἐπ’
 “ ἐλάχιστον ἀρετῆς περὶ ἡ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος

γὰρ οὐκ ὄντα] τὸν τεθηκότα. 2. Ὀλίγω] μέτρῳ δηλονότι. 3. Τὸ
 δὲ μὴ ἐμποδῶν] τὸ δὲ μηδὲν ἔχον ἐναντίον. Ἀνανταγωνίστῳ] ἀναμφιβόλῳ.
 4. Καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς] ἀρετὴ γυναικὸς σιωπηλωμένῃ κηρύττεται. 6.
 Τῆς τε γὰρ] τῆς σωφροσύνης. μόνῃ γὰρ αὕτη ἀρετὴ ταῖς γυναιξὶν ἔνεστιν·

2. καλυθεῖται Κ.

Πρὸς τὸν ἀντίπαλον] Stobæus
 Aurel. Allob. 1609. p. 224. πρὸς
 τὸ ἀντίπαλον, quomodo alibi nos-
 ter. atque ita Cl. eleganter: hos
 firmat Theon. p. 9. et 102. ἀν-
 τίπαλα de hostium acie utitur
 Antiq. VI. 11. D. Halic. ἀντιπά-
 λους vero non pro cætera sua ele-
 gantia Plutarchus. Josephus VII.
 B. 1321. Κἀκεῖνοι μὲν ἴσως ἐπ’ ἄλ-
 λωτρίας γῆς οὐδὲν ἌΝΤΙΠΑΛΟΝ
 εὐράμενοι τοῖς πολέμοις. Æschylus
 Prometh. 525. Μηδὰμ’ ὁ πάντα
 νέμων Θεῖτ’ ἐμῆ γνάμψα κράτος ἌΝ-
 ΤΙΠΑΛΟΝ Ζεύς. Scio Demos-
 theni alia placuisse. Rem vero
 sic effert Æschylus Agamemn.
 Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς
 τῶδε, Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ’ ἌΝΕΥ
 ΦΘΟΝΟΥ σέβειν Δύσφρον γὰρ ἴος
 καρδίαν προσήμενος, Ἄχθος διπλοῖζει
 τῆ πεπαμμένῳ νόσον. Τοῖς τ’ αὐτὸς
 αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται, Καὶ τὸν
 ΘΥΡΑΓ’ ὈΝ’ ΟΛΒΟΝ εἰσορῶν, ΣΤΕ’-
 ΝΕΙ. Archilochus: Τοῖς μὲν τεθ-
 νεῶσιν ἔλεος ἐπιεικῆς θεός, Τοῖς ζῶσι
 δ’ ἕτερον ἀνοσιώτατον, φθόνος. Vid.
 Polybium I. p. 51. Mimner-
 mus: Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν

εὐκλεεῖ Ζῶντι ΦΘΟΝΗΞΣΑΙ, κατα-
 νόντα δ’ αἰνέσαι. Livius alicubi:
 “ Non inviderunt laudes suas
 “ mulieribus viri Romani; adeo
 “ sine OBTRACTATIONE a-
 “ lienæ gloriæ vivebatur.” Wass.
 Τὸ ἀντίπαλον rursus Thucyd. IV.
 92. Πρὸς τε γὰρ τοὺς ἀστυγεῖτονας
 πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλευθερον κα-
 θίσταται. Nec dubium est, quin
 hic quoque melius ita legatur.
 Infinita sunt exempla hujus usus
 adjectivorum in Lingua Græca.
 Vid. Barnes. ad Euripid. Androm.
 v. 603. et ad Anacr. Carm.
 II. DUK.

τὸ] τὸν A.C.

3. ἐμποδῶν A.F.

6. τε] om. i.

8. Ψόγου] Musæus: Οὐδέποτε
 ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναιξίν, Μῶ-
 μον ἀλευομένην ζηλιήμονα θηλυτεράων.
 Paulo supra pro πολίεσσιν lege
 πτολίεσσιν, et πτολίαν cum MS.
 Baroc. infra κερδαίνειν. Biantis
 dictum respicit. Vid. Laërt. I. §.
 87. Nam, ut ibi Periander §. 98.
 Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον ita
 supple ex Stobæo. Lacunam certe
 agnoscit Codex Cantab. Wass.

46. ἤ. * Εἰρήται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶ-
 χον πρόσφορα, καὶ ἔργα οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη
 κεκόσμηται, τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε
 δημοσία ἢ πόλις μέχρι ἤβης θρέψει, ἀφέλιμον στέ-
 φανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων 5
 προτιθεῖσα· ἄθλα γὰρ οἷς κείται ἀρετῆς μέγιστα,
 τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἀριστοὶ πολιτεύουσι. νῦν δὲ ἀπολο-
 φυράμενοι ὃν προσήκει ἕκαστος, ἄπιτε.”

47. * Τοιοῦδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ· καὶ
 διελθόντος αὐτοῦ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύ- 10
 τα. Τοῦ δὲ θέρουσ εὐθὺς ἀρχομένου Πελοποννησίοι καὶ
 οἱ ζύμμαχοι, τὰ δύο μέρη, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον, ἐσέβα-
 λον ἐς τὴν Ἀττικὴν ἠγάγετο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου,
 Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. καὶ καθεζόμενοι ἐδήουν τὴν
 γῆν. καὶ ὄντων αὐτῶν οὐ πολλὰς πῶ ἡμέρας ἐν τῇ Ἀτ- 15
 τικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λε

Sequenti
 æstate alte-
 ra fit Pelo-
 ponniesio-
 rum in At-
 ticam inva-
 sio, eodem
 Archidamo
 duce, qui
 proximo an-
 no eos rex-
 erat. Sed
 paullo post
 eorum ad-

οὐ γὰρ ἀνδρεία ἢ δικαιοσύνη ἢ φρόνησις. 1. Εἰρήται] οἱ ἐπίλογοι. 4. Μέ-
 χρι ἤβης] μέχρι ὀκτακαίδεκα ἐτῶν. 6. Οἷς κείται] λείπει τὸ παρὰ, ἢ ἢ
 παρ' οἷς. 7. Τοῖσδε] παρὰ τοῖσδε. Πολιτεύουσι] κατὰ πολιτείαν ἐνεργούσιν.
 16. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο] θηλυκῶς ἡ νόσος· τὸ δὲ λεγόμενον ὡς πρὸς τὸ
 νόσημα ἐπήντησεν. Ὀμηρος· Νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε Κνανέη, τὸ μὲν

1. κατὰ—ἔργῳ] om. A.H.h.
 2. καὶ ἔργῳ] om. F.
 3. τὸ] τὰ A.B.F.H.N.
 4. μέχρι] om. b.
 6. προτιθεῖσα C.I.c.f.
 ἄθλα—πολιτεύουσι] Stobæus p.
 248. ubi πολιτεύουσιν. WASS.
 8. ἕκαστος A.B.F.H.K.L.N.O.
 P.c.f.g.h.i. ceteri ἕκαστω.
 ἀποχωρεῖτε A.F.H.K.N.c.f.g.
 h.i.

ἄπιτε] Romana formula, si
 vobis videtur, discedite Quirites.
 Liv. II. 56. Vid. Philostratum
 Vit. Apollon. V. 43. et Plato-
 nem Menex. p. 526. WASS.

10. τῷ πολέμῳ τῷδε P. τοῦ πο-
 λέμου τούτου C.e.
 τοῦδε ἐτελεύτα] om. b.
 11. δὲ] γὰρ C.g.h.
 12. τὸ πρότερον Q.
 13. εὐξιδάμου I. om. C.e.
 16. γίνεσθαι F.H.L.O.P.
 Ἡ νόσος — χωρίοις] Corin-
 thus, qui λεγόμενον μὲν πρότερον
 omitta copula. Suidas in νόσον
 ἔχειν· πρὸς τὸ σημαίνοντον ἢ σύντα-
 ξις· πρᾶγμα δηλονότι. WASS. H.
 Steph. ad Corinth. princ. et Ar-
 tic. XLI. nec non ad cap. 3. hu-
 jus Libri probat sententiam
 Scholiastæ, Thucydidem, quum

γομενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆσαι, ventum pestis illa Athenis grassari cepit, καὶ περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις, οὐ μέντοι τοσοῦτος γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμῶς ἐμνημονεύετο γενέσθαι. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουσαν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοία, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἐθήησκον ὅσω καὶ μάλιστα προσήεσαν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεῖα τέχνη οὐδεμία ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν ἢ μαντείαις καὶ τοῖς τοιού-

οὔποτε (Od. 12. 74.) ὡς πρὸς τὸ νέφος ἐπήνησεν. 4. Θεραπεύοντες ἀγνοία] εἰ γὰρ ἤδεισαν ὅτι λοιμὸς ἦν, οὐκ ἂν ἐπεχείρουν διὰ τὸ μεταδοτικόν. 5. Ὅσω καὶ μάλιστα] μάλιστα τῶν μὴ προσιόντων. 6. Ἀνθρωπεῖα τέχνη]

scripsisset νόσας, subjunxisse λεγόμενον, perinde quasi præcessisset νόσημα. Non rarum est apud Scriptores veteres, ut substantivo adponant adjectivum, vel pronomen alterius generis. Vid. Stolberg. ad Sophocli. Ajac. p. 139. 157. et Jac. Gronov. ad Lucian. Gall. p. 163. ubi et e Latinis exempla adfert. Quibus add. hoc ex Edicto Ædiliūm l. 1. §. 1. D. de Ædil. Ed. Item si quod mancipium capitale fraudem admiserit, mortis consciscendæ sibi causa quid fecerit, invehentem depugnandi causa ad bestias intromissus fuerit. et ex Ulpian. in l. 31. §. 17. eod. In factum actio competit ad pretium recipiendum, si mancipium redhibitum fuerit.—Nec de tempore quaeretur, an intra tempora redhibitus esse videatur. In quibus credibile est animo scribentium observatam fuisse vocem servus. Locus Homeri apud Scholiasten est ex Od. π' v. 74. ubi Schol. parvus τὸ interpretatur νέφος, et ait, Ποῆταν πρὸς τὸ συνώνυμον ἀπαντήσαι. Unde quomodo Barnes. intelligere potuerit, eum hoc, itidem, ut Suidam, ad

πρᾶγμα referre, ipse viderit. Kusterus ad l. d. Suidæ recte adnotat, aliter hoc expedire Scholiasten Thucydidis, aliter Suidam. Eustathius ad Homer. consentit cum parvo Schol. et Scholiaste Thucydidis: ἐχρῆν μὲν γὰρ, inquit, εἰπεῖν ἢ μὲν, ὃ δὲ ἄλλως εἶπη τὸ μὲν, τούτεστι τὸ νέφος, ὃ ταυτὸν τῇ νεφέλῃ κατὰ πολωνυμίαν. Duk.

3. γε] om. c. γε τοσοῦτός γε g.

λοιμὸς K.Q.

οὐδὲ—γενέσθαι] om. Q.

4. τὸ πρότερον c.

6. μάλιστα] μᾶλλον L.O.

ἄλλη] om. e.

τέχνη ἀνθρ. e.

7. πρὸς τοῖς ἱεροῖς K.

Πρὸς ἱεροῖς] Vid. Laërt. in Epimenide pag. 71. Wass. Th. Magister ita laudat, πρὸς ἱερεῖς ἰκέτευσαν, ἢ μαντείαις: atque inde egregiam observatio nem effingit, Atticos dicere πρὸς ἱερεῖς ἰκετεύω, non πρὸς ἱερέα. Strenue nugatur. Vid. Henr. Stephan. Append. de Dial. p. 158. Illa, ἀνθρωπεῖα τέχνη ex hoc loco adfert Pollux II. 5. Duk.

μαντείαις A.B.C.K.N.h. vulgo μαντείοις.

48. τοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελεῖ ἦν, τελευτῶντές τε αὐ-
 τῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικῶμενοι. * ἤρξατο δὲ
 τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰ-
 γύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη
 καὶ ἐς τὴν βασιλεύς γῆν τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναί- 5
 ὠν πόλιν ἐξαπινάειος ἐνέπεσε, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πει-
 ραιεῖ ἤψατο τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν
 ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέα-
 τα· κρῖναι γὰρ οὐπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν
 ἄνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῶ μᾶλλον ἤδη. 10
 λεγέτω μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ
 ἰατρὸς καὶ ἰδιώτης, ἀφ' οὔτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ
 τὰς αἰτίας ἄστινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς
 εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν· ἐγὼ δὲ οἶόν τε
 ἐγίγνετο λέξω. καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν, εἴ ποτε καὶ 15
 αὐθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδῶς μὴ ἀγνοεῖν,
 ταῦτα δηλώσω, αὐτὸς τε νοσήσας καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους
 49—54. πᾶσχοντας. * Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὁμολογεῖτο, ἐκ πάν-
 exponit.

οἶον μαντικῆ, ἐπαθῆ. 1. Αὐτῶν] τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων. 5. Τὴν βασι-
 λέως γῆν] τὴν Περσίδα. 7. Ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 10.
 Ἀφίκετο] τὸ δεινὸν δηλονότι. Πολλῶ μᾶλλον] ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἢ ἄνω
 πόλις. 12. Ἀφ' οὔτου] ἀφ' ἧς αἰτίας. 14. Μεταστῆσαι] μεταβαλεῖν.
 Σχεῖν] λαβεῖν. 16. Προειδῶς] προμαθῶν.

2. ἤρξατο δὲ τὸ κακὸν ἐξ αἰθιοπίας
 Demetr. Phal. p. 30. ed. Oxon.

3. τὸ μὲν πρῶτον om. d. τὸ so-
 lum om. c.

ἀγύπτου O.

4. καὶ post δὲ om. K.

καὶ ἐς λιβύην K.

8. Ἐσβεβλήκοιεν] Ἐμβεβλήκοιεν
 legisse videtur Aretæus pag. 6.
 sed male. Wass.

11. οὖν] om. L.

13. ἄστινας] om. P.

νομίζει K.

14. δυνάμεις i.

ἐς] om. i.

μεταστῆσαν c.

ἔχειν I.c.

δὲ] τε F.H.

τε] τι F.H.d. cum Tusano.

15. εἶπητε K.

16. ἔχη F. ἔχει K.

18. γὰρ] δὴ Demetrius: qui
 mox ὁμολόγητο.

Τὸ μὲν γὰρ — ὄν.] Demetr.
 Phaler. Ὁ Θουκυδίδης πανταχοῦ
 σχεδὸν φεύγει τὸ λείον καὶ ὁμαλές

των μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας
 ἐτύγχανεν ὄν· εἰ δέ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάν- ^{endo}
 τα ἀπεκρίθη. τοὺς δ' ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως,
 ἀλλ' ἐξαίφνης, ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς ^{hæsti}
 5 θέρμαι ἰσχυραὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα καὶ φλό- ^{inflammation}
 γωσις ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἐντός, ἢ τε φάρυγξ καὶ ἡ
 γλῶσσα, εὐθὺς αἱματώδῃ ἦν καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυ-
 σῶδες ἠφίει· ἔπειτα ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ^{retroat}
 10 στήθῃ ὁ πόνος, μετὰ βήχος ἰσχυροῦ· καὶ ὁπότε ἐς τὴν

2. Προέκαμνε] προσηθέει. 3. Ἀπεκρίθη] ἐχωρίσθη. Ἀπ' οὐδεμιᾶς προ-
 φάσεως] ἀπροφασίστως. 6. Τὰ ἐντός] τοῦ στόματος δηλονότι. 8. Ἐξ
 αὐτῶν] τῶν συμπτωμάτων, ὧν εἶπεν. Βράγχος] βράγχος νόσημά τι περὶ τὸν
 βρόγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθεῖρει. 10. Ὁ πόνος] πόνον λέγει τὴν ἐκ

τῆς συνθέσεως, καὶ αἰεὶ μᾶλλον τι
 προσκρούοντι ἔοικεν, ὥσπερ οἱ τὰς τρα-
 χείας ὁδοὺς πορεύομενοι &c. ubi τὸ
 μὲν δὴ, et ἀμολόγητο. §. 48. Con-
 fer Cantacuzenum p. 730. WASS.
 Addit Demetrius, alium potius
 et suavius fuisse dicturum, ἄνο-
 σον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ὄν ἐτύ-
 γχανεν: sed ita τὴν μεγαλοπρέπειαν
 sublaturum fuisse. Præterit eti-
 am illa, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ
 ἐκεῖνο. Ἔτος ἄνοσον ex hoc loco
 habet Pollux III. 107. quod
 Stephanus in Append. ad script.
 de Dialect. inter vocabula et lo-
 quendi genera Thucydidi pecu-
 liariora, vel cum paucis commu-
 nia, habendum putat. DUK.

3. Προφάσεως] Ita loquitur
 Hippocrates Progn. p. 150. et
 Pseudo-Diocles Epist. οὐδὲ μιᾶς
 Ar. C. Dissolutione Attica, ut
 alibi. WASS.

4. πρῶται Q.
 μὲν ἐκ τῆς g. h.
 ἐρυθρήματα h.

5. Θέρμαι ἰσχυραὶ] i. e. πυ-
 VOL. I.

ρετὸς, ut Tim. Lex. voc. Plat. p.
 101. explicat. Τὸ θέρμα pro fe-
 bri ex Aristoph. citat Pollux IV.
 186. cf. Eruditiss. Ruhnquen.
 Huc etiam pertinet Phrynichi
 observatio, p. 146. Θέρμα, οὔ-
 τως ὁ Μένανδρος διὰ τοῦ α, ἀλλ' οὔτε
 Θεουκιδίδης, αἰθ' ἢ ἀρχαία κωμῶδια,
 οὔτε Πλάτων. θέρμη δέ. v. Intt. ed.
 Pauli. Lucretius, lib. 1. 1143.
 Principio caput incensum ferro-
 re gerebant Et duplices oculos
 suffusa luce rubentis. Suda-
 bant etiam fauces intrinsecus
 atro Sanguine, et ulceribus vocis
 via septa coibat, Atque animi
 interpres manabat lingua cruore
 —GOTTL.

6. τε] om. c.

φάρυξ A. B. C.

7. αἱματώδης Q. g.

8. ἠφίει Q.

9. ἐγίγνετο A. B. h.

χρόνω] om. A.

10. Καὶ ὁπότε—ἐπήεσαν] De-
 scriptionem Nemesius cap. XX. de
 Natur. Hom. ubi in Edit. Plant.

elle) on. Tomasi
retellim
καρδιαν *στηρίζαι*, ^{καρδία} ἀνεστρεφέ τε αὐτήν, καὶ ἀποκαθάρσεις
 χολῆς πᾶσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὀνομασμένοι εἰσὶν, ἐπήγε-
 σαν, καὶ αὗται μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης. *λύγξ* τε
 τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν,
 τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφῆσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῶν
 ὕστερον. καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένῳ σῶμα οὗτ' ἄγαν
 θερμὸν ἦν οὔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, *πελιδόν*, *φλυκ-*

τῶν τοῦ νοσήματος ταλαιπωρίαν. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν,
 καὶ καρδιαγμῶν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. 1. Καὶ ἀποκαθάρσεις] ἀποκρίσεις,
 κενώσεις. 3. Μετὰ ταλαιπωρίας μεγάλης] τῆς δυσεντερίας δηλονότι. 4.
 Κενὴ] ἔστι γὰρ καὶ λύγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἱπποκράτης διδάσκει. 5. Μετὰ
 ταῦτα] αὐτίκα. Λωφῆσαντα] τὸν σπασμὸν παυσάμενον. 7. Πελιδόν]

est eis tñ καρδ. et πᾶσαι ὅσαι
 ἀπὸ ἰατρῶν. Καρδία, ut Idem Nemes.
 hic est os ventriculi: συνή-
 θως οἱ παλαιοὶ, inquit, καρδίαν καὶ
 τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καλοῦσιν, ὡς
 Ἱπποκράτης καὶ Θεουκυδίδης: de quo
 plura vid. apud Foes. ad Hippo-
 crat. II. Epidem. 2. et Gataker.
 II. Adversar. Miscellan. 16.
 Interpres Latinus hic cor vertit,
 forte sequens Lucretium, qui
 VI. 1149. hæc ita effert: *Inde
 ubi per fauces pectus complebat,
 et ipsum Morbida vis in cor mæ-
 stum confluerat agris.* Victo-
 rius XXVII. Var. Lect. 17. eo
 nomine reprehendit Lucretium,
 quasi qui hanc significationem
 vocis καρδία, qua Thucydides ea
 utitur, ignoraverit. Sed Lam-
 binus ad Lucret. et Hieron.
 Mercurial. I. Var. Lect. 1. pu-
 tant Lucretium potius imitatio-
 ne Græcorum, et eadem signifi-
 catione, cor dixisse, qua illi καρ-
 διάν. Hoc benignius est, et mihi
 verius videtur. Στηρίζαι Gata-
 ker. passive, vel reciproce sumi
 scribit: Steph. in Thes. neutra-
 liter, pro steterat, constiterat,
 ut in verbis Homeri Odys. μ'.

434. et Dioscoridis VI. 1.
 (Alexipharmacor. cap. I.): Sed
 non dubito, quin hæc omnia ex-
 plenda sint accusativo suppres-
 so, hic ἑαυτὸν, vel ἑαυτὸ, nempe
 ὁ πόνος, vel τὸ κακὸν; in Homero
 ἑμαυτὸν, et in Dioscoride ἑαυτὸ.
 ΔΥΚ.

1. ἐστήριξε Galen. Progn. 3.
 2. πᾶσαι] om. P.
 3. αὗται L.O.
 4. τοῖς πλείοσι] ante κενὴ po-
 nit c.

ἐπέπεσε A.B.F.H.c.d.f.g.h.
 ἐνδιδοῦσα] ἐμποιοῦσα G.
 5. καὶ post δὲ om. L.P.
 6. τῶ C.

Ἀπτομένῳ] servat Lucret. *te-
 ridum manibus proponere tac-
 tum.* Confer Aretæum p. 28,
 30. Avicen. II. vol. 78. a. Hip-
 poer. §. II. 117. WASS.

οὐκ] οὔτε vel οὔτ' C.I.L.O.
 P.e.

7. Πελιδόν] Suidas h. v. τὰ
 πελιδνά et πελιώματα livores apud
 Hippocratem in Coac. Præn.
 vertente ita Dioscoridem Plinio.
 πελιδνή τὰς παρειὰς ex Sophocle
 adducit Pollux IV. 141. vid.
 Gloss. WASS. Πελιδόν ex Thu-

μενέλιος
 ταινίαις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηθηκός· τὰ δὲ ἐντὸς οὐ-
 τως ἐκάετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ
 σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς μηδ' ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ ἀνέ-
 χεσθαι, ἥδιστα τε ἂν ἐς ὕδαρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρί-
 5 πτειν. καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἡμελημένων ἀνθρώπων καὶ
 ἔδρασαν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ζυνεχόμενοι. καὶ
 ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστῆκει τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν.
 καὶ ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο *σε ελευθεροῦσθαι*
 διὰ παντός. καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος
 10 ἀκμάζει, οὐκ ἐμαραίνεται, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ
 ταλαιπωρίᾳ, ὥστε ἢ διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναταῖοι καὶ
 ἐβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντες τι δυνά-
 μεως, ἢ εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν *διὰ*
 κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης *αὐτοῦ*
 πελιδνὸν ἐστὶ τὸ μετέχον ἀχρότητος καὶ μελανίας, οἰνοὶ μολυβδοειδές. Φλυκ-
 ταινίαις] σημείωσαι, στίχος ἠρωϊκός. 1. Τὰ δὲ ἐντὸς] τοῦ στόματος δηλονό-
 τι. 3. Γυμνὸν ἀνέχεσθαι] τὸ ἀνέχεσθαι καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται.
 4. Ἡδιστα τε ἂν] ἢ σύνταξις αὐτως, ἥδιστα τε ἂν ἐς ὕδαρ ψυχρὸν σφᾶς αὐ-
 τοὺς ῥίπτειν, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ συνεχόμενοι, ἠείχοντο. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἠνεί-
 χοντο, τὸ δὲ ἄλλο μεταξὺ. 7. Τό τε πλέον καὶ ἔλασσον] καὶ γὰρ ὁ πίνων
 ὀλίγον καὶ ὁ πολλὸν ἀπέθνησκον. 8. Ἡ ἀπορία] ἢ ἀδυναμία. 10. Οὐκ ἐμα-
 ραίνεται] οὐχ ἰπέπιπτε. Παρὰ δόξαν] παρ' ἐλπίδα. 12. Ἐχιντές τι δυνά-
 μεως] μερικὴν δύναμιν. 13. Τοῦ νοσήματος] τῆς δυσσευτερίας.

cyd. adnotasse Ælium Dionysii-
 um scribit Eustath. in Il. I. 735.
 Duk. Conf. Phot. Lex. p. 299.
 et Pierson. ad Moer. p. 325.

2. ἐκάετο A.B.F.H.Q.C. ἐκή-
 ετο O. vulgo ἐκαίετο.

3. σινδονίαν Galenus.
 μηδ'] C.e. vulgo μήτ'.

γυμνοὶ C.I.K.d.e. cum Galeno
 ceteri γυμνόν.

5. ἀνθρώπων] om. N.

6. εἰς τὰ φρέατα g.

τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ A.B.C.F.H.I.
 K.L.O.P.b.c.e.f.g.h. vulgo ἀπαύ-

στῳ τῇ δίψῃ.
 συνεχόμενοι B.h.

8. τοῦ] τὸ C.

9. καὶ τὸ] τὸ δὲ Lex. Seg. p.
 125, 30.

10. ἀκμάζει L.O.Q.

11. πλείους A.F.H.N.g.h.

Ἐναταῖοι] Ἐναταῖοι quidam
 MSS. Ita scribitur passim MSS.
 in Josepho, et LXX. in Home-
 ro, Hesiodo, aliisque. et sane
 firmat εἵματος Iliad. β'. 295.
 WASS. Vid. ad I. 117. Duk.

13. τοῦ νοσήματος] om. Q.

ἐς] ἐπὶ e.

14. ἐκκαύσεως L.O.P.Q.

τε] om. c.f.

αὐτῆς c.

ἐγγενομένης c. γενομένης d.i.

μεφθίει

καὶ διαρροίας ἅμα ἀκράτου ἐπιπιπτούσης, οἱ πολλοὶ
 ὕστερον δὲ αὐτὴν ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο. διεξήκει γὰρ διὰ
 παντὸς τοῦ σώματος ἄνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ
 πρῶτον ἰδρυθὲν κακόν, καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγέ- 5
 νοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινε· ὅ
 κατέσκηπτε γὰρ ἐς αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πό-
 δας, καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφευγον, εἰσὶ δ'
 οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε πα-
 ραυτικά ἀναστάντας τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν
 50. σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδείους. * γενόμενον γὰρ 10
 κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου τά τε ἄλλα χαλεπω-
 τέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστῳ,
 καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν ἢ τῶν ζυγνρό-

4. Ἐκ τῶν μεγίστων] κινδύνων δηλονότι. 5. Ἀντίληψις] ἐπίσκηψις. 7. Διέ-
 φευγον] τὸν θάνατον δηλονότι. 9. Ἀναστάντας] ὑγιάναντας. 13. Καὶ ἐν

1. ἀκρατοῦς γρ. Α.

ἐπιπιπτούσης Κ.ι.

2. διὰ τὴν ἀσθενείαν C.I.L.N.
 O.P.Q.e.

ἀπεφθείροντο A.B.F.H.K.N.c.f.
 g.h.i. vulgo διεφθείροντο.

διεξήκει] καὶ διεξήκει I.N.O.P.

4. Ἰδρυθὲν] Thom. Mag. ἰδρύ-
 θη, οὐχ ἰδρύνθη, et laudat hunc lo-
 cum, et alium e III. 72. ubi tam-
 en quidam ἰδρύνθη. Et sic quo-
 que alibi. Duk.

Περιγένοιτο] Idem Thomas :
 περιεγένετο, καὶ αὐτὴ τοῦ ἐσώθη καὶ
 ἔζησε. Θουκυδ. καὶ εἴ τις ἐ. τ. μ.
 περιγένοιτο. Duk.

5. γε] τε L.O.P.c.

ἀντίληψιν h.

6. γὰρ A.B.F.G.H.K.L.c.
 g.i.vulgo γὰρ καί.

ἐς A.B.F.G.H.K.L.N.O.P.b.
 c.g. ceteri ἐς τά.

7. Καὶ πολλοὶ &c.] Lucretius
 hæc ita interpretatur : *Et gra-
 viter partim metuentes limine le-*

*thi Fivebant ferro privati parte
 virili. Quem mentem Thucydidis
 non assequutum esse existimat
 P. Victorius, in Var. Lect. 35. 8.
 Lucretium tamen defendunt
 Lambinus et Fab. Paulinus, ve-
 risimillimum esse existimantes,
 multos, dum paterentur virilia
 sibi amputari, mortis periculum
 effugisse. Vide Fab. Paulinum,
 p. 352. 353. &c. HUDS. De-
 fendit Lucretium etiam Hieron.
 Mercurial. III. Var. Lect. 12.
 et non obscure Lambinum pla-
 gii insinulat. Duk.*

διέφυγον g.

8. ταῖς C.

ἐλάβετο C.

9. τῶν] om. C.I.L.O.P.

10. τε αὐτοῦς] om. g.

Ἐπιτηδείους] Non agnoscit Lu-
 cretius. WASS.

13. ἐν] om. g.

τῷ] K.

ενεργησάμενοι

φαν' τί τὰ γὰρ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἀπτεται, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων ἢ οὐ προσήκει ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. τεκμήριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφῆς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἐωρῶντο οὔτε ἄλλως οὔτε περὶ τοιούτων οὐδέν· οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν παρείχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι.

their domestic habits

* Τὸ μὲν οὖν νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας, ὡς ἐκάστῳ ἐτύχχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπὶ πᾶν τὴν ἰδέαν. καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον οὐδὲν τῶν εἰωθότων· ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ οἱ μὲν ἀμελεία, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἐν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅ τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν· τὸ γὰρ τῷ ξυνευγκόν, ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε. σῶμά τε αὐτάρκες ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ ἰσχύος περὶ ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ πάντα ξυνήρει καὶ τὰ πάσῃ διαίτη θεραπευόμενα. δεινότατον δὲ παντός ἦν τοῦ κακοῦ ἢ τε ἀθυμία, ὅποτε τις αἰσθοῖτο κάμνων (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλ-

51.
peculiarity
did not to a strong instance of a another from the same

τῷ δὲ] τῷ ἔρητομένῳ δηλονότι. 2. Οὐ προσήκει] ὡς περὶ ἀπὸ τῆς ἀσφύξεως γιγνώσκοντα, ὅτι λοιμώδη ἐστὶ τὰ σώματα. 3. Τεκμήριον δὲ] τοῦ λόγου μου. 5. Περὶ τοιούτων οὐδὲν] περὶ τὸ σαρκοβορεῖν. 9. Ἐπίπαν] καθόλου. Τὴν ἰδέαν] τὴν φύσιν. Καὶ ἄλλο] λείπει νόσημα. 10. Οὐδὲν τῶν εἰωθότων] ἀλλὰ τι ἄσθεος καὶ ἀτοπον. 12. Ἐν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα] τὸ σχῆμα καινοπρεπές. 14. Ξυνευγκόν] λυσιτελήσαν. 15. Πρὸς αὐτὸ] τὸ νόσημα. 16. Ξυνήρει] συναγαγὸν ἠφάνιζε. 18. Τὸ ἀνέλπιστον] τὴν ἀνελπιστίαν τῆς

1. καὶ τὰ τετράποδα L.g. Τετράποδα] Huc respexit Plutarch. Sympos. IX. pag. 733. WASS.
2. γενομένων C.I.L.O.c. προσήκει b.
3. γευσάμενοι B. διεφθείροντο d.
7. παραλείποντι C.d.i.
9. καὶ ἄλλο—ἐτελεύτα] Hæc omittit Levesquius, interpreta-

mentum arbitratorum illorum quæ ab initio c. 49. leguntur.
11. ὃ] ὁ B.
13. οὐδὲν] οὐδὲ A.B.P.g. οὐδὲ ἐν K.L.N.O.Q.
ἐγκατέστη A.B.P. ἐν κατέστη g. ἴαμα] ἴμα] χρῆ] C.I.L.O.d.e.i. προφέροντας K.
15. διεφθάρη, omisso οὐδὲν, K.
16. ξυνήρει πάντα LOP.

πιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ πολλῶ μᾶλλον προί-
 εντο σφᾶς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀντείχον), καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ'
 ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὡσπερ τὰ πρόβατα,
 ἔθνησκον· καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει. εἴτε
 γὰρ μὴ θέλοιν δεδιότες ἀλλήλοις προσίεναι, ἀπώλλυντο ὡς
 ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορία τοῦ θερα-
 πεύσοντος· εἴτε προσίοιν, διεφθείροντο, καὶ μάλιστα οἱ
 ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι· αἰσχύνη γὰρ ἠφείδου σφᾶν
 αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους, ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύρ-
 σεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέ- 10
 καμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. ἐπὶ πλεόν δὲ

ἰγμείας. 1. Προίεντο] ἀπέλυνον. 2. Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου] ἡ σύνταξις
 δὲ οὕτω, δεινότερον ἢν ἢ τε ἀθυμία καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου. 3. Θεραπείας]
 τῆς ἀπὸ τοῦ νοσήματος ἰατρείας. Ὡσπερ τὰ πρόβατα] ὅτι τὰ πρόβατα με-
 ταληπτικά καὶ μεταδοτικά τῆς νόσου. 4. Τοῦτο] ἡ ἀπόγνωσις δηλονότι.
 6. Ἐρημοί] τοῦ θεραπεύσοντος. 8. Ἀρετῆς] φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης.
 9. Τὰς ὀλοφύρσεις] λείπει ἢ πρὸς. ἢ ἢ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ τοὺς θρή-

2. ἑτέρας A.

Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπεί-
 ας ἀναπιμπλάμενοι] scilicet τῆς νό-
 σου, i. e. ut Stephanus in marg.
 Edit. suæ secundæ vertit, et quod
 alter ab alterius curatione morbo
 oppleti, i. e. alter ex alterius cu-
 ratione contagionem mali hauri-
 entes. Nam νόσου, vel φθορᾶς
 supplendum esse, adparet e Plu-
 tarcho in Pericl. p. 311. ita de
 hac re scribente εἶν ὡσπερ βουκλή-
 ματα καθειργημένοι ἀναπιμπλάσθαι
 φθορᾶς ἀπ' ἀλλήλων. Livius III. 6.
 in re simili dicit, ministeria in-
 vicem ac contagio ipsa vulgabant
 morbos. Illa ὡσπερ τὰ πρόβατα
 Stephanus recte separat ab ἔθνη-
 σκον. Non enim dicit Thucy-
 dides, eos mortuos ut oves; sed
 per ministeria contagionem ma-
 li ab aliis ad alios manasse,
 quemadmodum oves malo con-
 tagio vicini pecoris læduntur, ut

ait Poëta. Gloss. ἀφή νοσοῦντος
 προβάτου, contagium. Duk.

3. θεραπείας] νόσου e.

Θεραπείας] Vid. Liv. III. 6.
 WASS.

8. Μεταποιούμενοι] Suidas in
 μεταποιεῖσθαι. μάλισθ' οἱ ἀρ. μετ.
 pro ἀντιποιούμενοι. Plato Polit.
 ἤκιστα βασιλικῆς ΜΕΤΑΠΟΙΟΥ-
 ΜΕΝΟΤΣ τέχνης. Hesych. με-
 τασκευάζεται, φροντίζει. Dion.
 Halicarn. Antiq. VI. 91. Πόλις
 αὐτῶν ἐξ ἐφίδου ἀντιλαμβάνεται,
 ἐπιβαλλομένων μὲν τῶν ἐν αὐτῇ ΜΕ-
 ΤΑΠΟΙΕΙΣΘΑΙ τινος ἈΡΕΤΗΣ.
 WASS. Tangit hunc locum
 Plutarch. περὶ πολυφιλίας in fin.
 Duk.

9. τοῖς] om. I.

καὶ om. G.

10. οἱ om. g.

ἐξέκαμον F.H.g.h.

11. τοῦ om. N.

κακοῦ νικώμενοι om. C.e.

ὅμως οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ἀκτίζοντο, διὰ τὸ προειδέναι τε καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι· δις γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε. καὶ ἑμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, 5 καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης, μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι.

* Ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ 52. καὶ ἡ ζυγομιδῆ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ, καὶ οὐχ ἦσον τὸς ἐπελθόντας. οἰκίῳν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' 10 ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ἄρα ἔτους διαιτωμένων ὁ φθόρος ἐγένετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις

stiffing huts
ὡς εἶδος = sum

νοῦς. 1. Οἱ διαπεφευγότες] τὸν θάνατον. Τὸν πονούμενον] τὴν ἀσθένειαν. 5. Τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ] τῇ ἐνεστώσῃ περιχαρείᾳ. 6. Κούφης] τῆς κομφιζούσης αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης. 8. Αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους. 11. Ὁρα

1. διαφευγόντες i.

Θνήσκοντα] Pollux III. 104. τὸν δὲ τεθνηκότα. male. πονούμενον pro κάμνοντα haud infrequens. v. Hippocratem II. 48. Aphor. et Aristophanem Ep. 820. Wass.

2. καὶ ante αὐτοὶ om. C.

5. τὸ παραχρῆμα A.

7. ἔτι διαφθ.] ἐπιδιαφθ. C.

11. Ὁρα ἔτους] Meursius V. Lection. Atticar. 26. legit ἄρα θέρους, ex auctoritate Galeni, cujus hæc verba refert ex I. 5. περὶ ἐπιφορᾶς πυρετῶν: καθά φησιν ὁ Θεουκιδίδης· ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ἄρα θέρους διαιτωμένων ὁ φθόρος κατὰ τὸ σῶμα ἐγένετο. Sed si Galenus ad verba Thucydidis potuit addere illa, κατὰ τὸ σῶμα, etiam pro ἄρα ἔτους, quod in Thucydidē legerat, potuit scribere ἄρα θέρους, quod eadem significatione dici non ignorabat. Et fortassis etiam consulto ita scripsit, ut

indicaret hoc de æstate accipiendum: quemadmodum et Plutarch. l. d. θέρους ἄρα πολλῶν ὁμοῦ χυδῶν ἐν οἰκήμασι μικροῖς καὶ σκηνάμασι πνιγηραῖς ἠναγκασμένων διατάσθαι. Nam alioqui ἄρα ἔτους etiam de vere dicitur. Herodian. VIII. 4. τῶν γὰρ ὑπερκειμένων ὄρων τὰς δι' ὄλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ἄρα, i. e. ver. quo nives solvuntur; ut in Virgil. I. Georg. 43. Vere novo, gelidus canis quum montibus humor Liquitur. Vid. Heins. c. XIII. Lection. Theocrit. Græv. c. II. Lection. Hesiod. et Spanhem. ad Callim. hymn. in Cerer. v. 124. Sed et ἄρα solum pro vere apud Homer. II. β'. 468. ubi vid. Eustath. p. 256. Duk. ἔτους] θέρους Q. cum Galeno (π. ἐπιφορᾶς πυρετῶν I, 5.)

12. ἐγένετο B.g.h.

ἀλλήλους c.

ἀποθνήσκοντες ἔκειντο, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδούντο καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία. τὰ τε ἱερά, ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλεῖα ἦν, αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων· ὑπερβιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται, ἐς ὀλιγωρίαν ἐτρέποντο 5 καὶ ἱερῶν καὶ ὀσίων ὁμοίως. νόμοι τε πάντες συνεταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς, ἔθαπτον δὲ ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτρέποντο, σπάνει τῶν ἐπιτηδείων διὰ τὸ συχνοῦς ἢ ἢ προτεθνάναι σφίσι· ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας, φθάσαν- 10 τες τοὺς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑψήπτον, οἱ δὲ καιομένου ἄλλου ἄνωθεν ἐπιβαλόντες ὄν φέροισιν ἀπήεσαν. * πρῶτόν τε ἤρξε καὶ ἐς τὰλλα τῆ πό- 53. λει ἐπὶ πλεόν ἀνομίας τὸ νόσημα. ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις,

ἔτους] τῆ θέρει δηλονότι. 6. Ὀσίων] ὀσίων οὐδετέρως, ὀσιῶν θηλυκῶς. Οὐχ ὀσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισι (Od. 16, 423). Πάντες] θεῶν καὶ ἀνθρώπων. 8. Ἀναισχύντους] σημειῶσαι· ἀλλοτρίας, ξένας. 11. Τοὺς νήσαντας] τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἐτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα. 13. Πρῶτόν τε ἤρξε] ἀρχὴ γέγονεν. 14. Ἐπὶ πλεόν] διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθη-

1. θνήσκοντες L.O.P.

2. τοῦ A.B.C.F.K.c.g.h. ceteri τῆ τοῦ.

3. ἐσκήνηντο L.O. ἐσκήνωντο H.

5. γένονται A.B.g.h.

6. Καὶ ὀσίων] Malo ὀσίων, quam ὀσιῶν ab ὀσία, cujus genitivi mentionem facit Scholiastes: dubium alioqui relinquens utram lectionem praeferat. STERN. Vide Capitolin. in Antonino p. 341. Edit. Var. Wass. Huc pertinent, quae ad Capitolin. l. d. adnotavit Casaubon. DUK.

ἐνεταράχθησαν C.K.

8. ἐδύνατο A.B.F.G.H.K.L.O. g. ceteri ἠδύνατο.

9. ἐτρέποντο L.O.

συχνῶς O.P.

10. προτεθνάναι d.e.

11. Τοὺς νήσαντας] Aristoph. Lysistr. 269. πυρὰν νήσαντας. Lucian. de Mort. Peregr. p. 560. πυρὰν ὀτιμεγίστην νήσας. Et sic alii: quod Atticorum esse docet Thom. Magist. Νῆσαι πυρὰν λέγουσιν, οὐ συναγαγεῖν, οὐδέ συνθεῖναι. Νῆσαι autem est σωρεῦσαι. Schol. parv. Homeri ad Od. ὁ. 321. Πῦρ τ' εὔ νῆσαι, exponit ξύλα σωρεῦσαι, ἐνεκεν τοῦ πῦρ παῆσαι. DUK.

νοσήσαντας O.P.b.

12. ἐπιβαλόντες ἄνωθεν L.O.P. e. ἐπιβάλλοντες ἄνωθεν C. ἄνωθεν ἐπιβάλλοντες d.

14. ἐπὶ πλεόν τῆ πόλει Q.e.

ἀ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχί- *quick change*
 στροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ
 αἰφνιδίως θησκότων καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων,
 εὐθύς δὲ τὰ κείνων ἔχόντων. ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις
 5 καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἡξίου ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε
 σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. καὶ τὸ μὲν
 προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν,
 ἀδύλον νομιζῶν εἰ πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν διαφθαρήσεται· ὅ
 τι δὲ ἤδη τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον,
 10 τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. θεῶν δὲ φόβος
 ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπέργε, τὸ μὲν κρίνοντες ἐν
 ὁμοίᾳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τοῦ πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ
 ἀπολλυμένους, τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων
 μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βίους ἀν τὴν τιμαρίαν ἀντι- *2^a 200. part. βί*
 15 δοῦναι, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην σφῶν
 ἐπικρεμασθῆναι, ἢν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου
 τι ἀπολαῦσαι.

ναίαν τὸ ἐπὶ πλεόν κείμενον. 1. Ἀγχίστροφον] ταχεῖαν, ἰξείαν, ἔγγυτέραν. 3. Οὐδὲν πρότερον κεκτημένων] τῶν πενήτων. 4. Τὰς ἐπαυρέσεις] τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἡδυπαθείας. 7. Τῷ δόξαντι καλῶ] τουτέστι τῇ ἀρετῇ· αὕτη γὰρ μετὰ ταιλαιπωρίας γίγνεται. 9. Κερδαλέον] ἐπωφελέες. 11. Ἀνθρώπων νόμος] ἀνθρώπινη εὐνομία. 12. Σέβειν] τὸ θεῶν δηλονότι. Ἐν ὁμοίᾳ] εἶναι δηλονότι. 15. Τὴν ἤδη κατεψηφισμένην] ἀπὸ κοινῆς τὸ δίκην.

1. ἀπέκρυπτε τὸ Α.Ν. ἀπέκρυπτε τῷ F.H.Q. ἐκρύπτετο K.

4. ἐπαυρήσεις L.O.Q.

5. τε τὰ C.

6. καὶ χρήματα K.

7. προσταλαιπωρεῖν C.K.i.

Προσταλαιπωρεῖν] Προσταλαιπωρηθεὶς agnoscit Pollux VI. §. 139. Noster alibi ἐπιταλαιπωρεῖν lib. I. cap. 123. ubi v. Schol. Wass.

8. αὐτῷ I.

ἐλθη F.H.N.Q.

9. ἤδη A.F.H.Q.e.h. ἤδη B. ceteri ἤθει.

καὶ om. C.L.O.P.

τὸ] τε K.L.N.O.P.c. τε τὸ C. αὐτὸ A.B.C.F.H.I.K.L.N.O. P.c.d.e. vulgo αὐτὸν.

10. καὶ post τοῦτο om. C.G.L. O.P.e.

14. τὴν τιμαρίαν βίους ἀν C.L.O. Q. et omisso articulo P. et qui βίου habere dicitur e.

54.

* Τοιούτω μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἔξω θηομένης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδασθαι,

ἤξει Δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἄμ' αὐτῷ.

5

ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις, μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰκότως λοιμὸν εἰρησθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, πρὸς ἃ ἔπασχον, τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. ἦν δὲ γε οἰμαί ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ Δωρικὸς τοῦδε ὕστερος 10 καὶ ξυμβῆ γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ἄσονται. μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν εἰ χρὴ πολεμεῖν ἀνεῖλε κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. περὶ μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου, τὰ γι- 15 γνόμενα ἤκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων

λέγει δὲ τὴν νόσον. ἀπὸ κοινῷ δὲ καὶ τὸ ἐλπίζων. 1. Ἐπιέζοντο] "Ομηρος· Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμῶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς (II. I, 61). 4. Τοῦ ἔπους] ἐκ πυθοχρήστου στίχου. Φάσκοντες] σημειῶσαι τὴν σύνταξιν. 18. Ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν] ἡγουν ἄξιον διηγήσεως. Ἐπενείματο] κατέφαγε.

1. μέντοι Q.

2. γῆς] τῆς C.

5. δωρικὸς K.P.Q.e.

7. ἐν τῷ ἔπει] om. L.O. ἐν τῷ ἔπειτα A.B. ἔπει, omissis ἐν τῷ, e.

ἐπὶ] ὑπὸ g.

8. εἰκότως om. c.f.

οἱ μὲν γὰρ L.

10. πόλεμός ποτε ἄλλος K.

καταλάβοι f.

δωρικὸς C.I.

ὕστερον P.

14. Καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι] Thom. Magist. in βουλόμαι τὸ φημί αἰεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστώτα. Θουκ. ἐν τῇ β'. καὶ ἀ. ε. ζ. DUK.

15. οὖν om. g.

16. ἤκαζον C. vulgo εἰκαζον.

εἶναι ὁμοῖα g.

18. ἄξιον καὶ A.B.C.F.H.K.N.

Q.c.e.g.h.i. vulgo ἄξιον καὶ.

τὰ πολυανθρωπώτατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γενόμενα.

* Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδῖον, παρ- 55.
 ἤλθον εἰς τὴν Πάραλον γῆν καλουμένην μέχρι Λαυρίου οὗ Peloponne-
 5 τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστὶν Ἀθηναίους. καὶ πρῶτον μὲν citeriore a-
 ἔτεμον ταύτην, ἢ πρὸς Πελοπόννησον ὄρα, ἔπειτα δὲ τὴν maritima
 πρὸς Εὐβοιάν τε καὶ Ἄνδρον τετραμμένην. Περικλῆς δὲ devastant
 στρατηγὸς ὦν καὶ τότε, περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς usque ad
 Ἀθηναίους τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ προ- Laurium.
 10 τέρα ἐσβολῇ. * ἔτι δ' αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων, πρὶν εἰς 56.
 τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν, ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλου τῇ Πελο- Interim Pe-
 ποννήσῳ παρεσκευάζετο, καὶ ἐπειδὴ ἐτόιμα ἦν, ἀνήγετο. ricles, classe
 ἤγε δ' ἐπὶ τῶν νεῶν ὀπλίτας Ἀθηναίων τετρακισχιλίους, centum na-
 καὶ ἰππέας τριακοσίους ἐν ναυσὶν ἰππαγωγῶς πρῶτον vium ex-
 structa, cui
 se adjun-
 gunt quin-
 quaginta

4. Τὴν Πάραλον] τὴν παραθαλάσσιον. Λαυρίου] Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀτ-
 τικῇ, οὗ μέταλλα ἀργύρεια. 8. Στρατηγὸς ὦν καὶ τότε] τινὲς εἰς τὸ ὦν,
 τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι. 9. Γνώμην] προαίρεσιν. 10. Αὐτῶν]
 τῶν Λακεδαιμονίων. 12. Παρεσκευάζετο] ἡτοίμαζε.

1. τὴν νόσον] πολυπόννησον K.

2. γινόμενα C.e.

3. ἔτεμον C.

Ἐτεμον] Confer omnino Dio-
 dor. p.309. d. Wass. Τὸ πεδῖον po-
 tius credo scripsisse Thucydi-
 dem, quam τὸ χωρίον, quod est
 in nonnullis MSS. Erant jam
 olim diversa genera civium, οἱ ἐκ
 τοῦ πεδίου, et οἱ παράλοι. Herodot.
 I. 59. De Paralo vid. Interpre-
 tes Stephani ad Ἀκτὴν et Πάρα-
 λος. Pertinet huc locus Thomæ
 Mag. Οὐ μόνον παράλιος χώρα, ἀλλὰ
 καὶ παράλος. Θεουκῦδ. Duk.

πεδίων] χωρίον C.O.P.i.

4. λαυρίου A.B.g.

Λαυρίου ὄρους] Ὄρους omittit
 etiam Suidas in ἀργυροῦν, ubi pro
 οὗ τὰ legit ὅπου ἀργ. prave. Pau-
 san. p. 2. πλέοντι εἰς τὸ πρῶτω Λαύ-

ρίον τε ἐστὶ καὶ νῆσος ἔρημος οὐ με-
 γάλῃ, Πατρόκλου καλουμένη. WASS.
 Λαύριον sine adjectione illa fere
 dicunt veteres. Schol. Aristoph.
 Equit. 361. Λαύριον, at 1091.
 Λαύρειον. Suidas quoque variat.
 Et in Thucyd. VI. 91. Λαυρείου.
 Sed ibi itidem alii Λαυρίον. Duk.

ὄρους οὐ f. ὄρος οὐ d.i.

5. ἀργύρεια C.Q.d.e.g.i.

6. ἢ B.C.c. ἢ P.

τὴν τε πρὸς B.

7. δὲ] τε C.

8. καὶ] τῶν ἀθηναίων N.

μὴ om. K.g.h.

ἐξιέναι c.

11. παραλίαν] περαίαν P.c.f.

γῆν] om. C.i.

ἐπίπλου ἐν τῇ g.

13. τετρακισχιλίον P.

Chiorum et
Lesbiorum
naves, Pe-
loponnesi
nonnullas
regiones va-
stat.

τότε ἐκ τῶν παλαιῶν νεῶν ποιηθείσαις· ζυνεστρατεύοντο
δὲ καὶ Χῖοι καὶ Λέσβιοι πενήκοντα ναυσίν. ὅτε δὲ ἀνή-
γετο ἡ στρατιὰ αὐτῆ Ἀθηναίων, Πελοποννησίους κατέλι-
πον τῆς Ἀττικῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ. ἀφικόμενοι δὲ
εἰς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολ- 5
λὴν, καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες εἰς ἐλπίδα μὲν
ἦλθον τοῦ ἐλεῖν, οὐ μέντοι προεχάρησέ γε. ἀναγαγόμενοι
δὲ ἐκ τῆς Ἐπιδάουρου ἔτεμον τὴν τε Τροίζηνίδα γῆν καὶ
τὴν Ἀλιάδα καὶ τὴν Ἑρμιονίδα· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα
ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου. ἄραντες δὲ ἀπ' αὐτῶν 10
ἀφίκοντο εἰς Πρασιάς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθα-
λάσσιον, καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον, καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα
εἶλον καὶ ἐπόρθησαν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπ' οἴκου

7. Προεχάρησέ γε] ἦλθον εἰς τὸ ἐλεῖν τὴν πόλιν. Ἀναγαγόμενοι] ἀναχθέν-
τες. 12. Τῆς τε γῆς ἔτεμον—] μέρος τι. λείπει.

1. τότε πρῶτον g.

νεῶν om. b.

2. Χεῖοι c.

δὴ c.

4. ἐν τῇ om. c.

6. ἐσβαλόντες N. προσβάλλον-
τες C.

μὲν om. L.O.P.

7. ἀναγόμενοι C.L.O.P.f.g.

8. καὶ ἀλιάδα C.e.

9. τὴν om. C.e.

Ἑρμιονίδα Q.d.

Ἑρμιονίδα] Hermione Hero-
doto VIII. 73. Polybio, Xeno-
phonti p. 515. Scylaci Ἑρμιών;
favent etiam nuni. Agrum τὴν
Ἑρμιονίδα vocat et Pausanias,
cujus temporibus urbs antiqua
eversa erat, nova autem IV. sta-
diis a promontorio sita est. Scri-
ptores post Strabonem Thucyd.
scripturam servant. Photius Lex.
ined. Ἑρμιῶνη χωρίον ἄσυλον in Pe-
loponneso, aut civitas, ubi tem-

plum Cereris. Qua Deam pom-
pa colebant Aristocles apud Æ-
lianum de Animal. Lasus Her-
mionensis apud Athenæum do-
cuere. Templum ibi χθονίας a pi-
ratis expilatum auctor Plutar-
chus in Pompeio. Idem πορφύ-
ρας Ἑρμιονικῆς in Alexand. memi-
nit. De urbis origine adeas He-
rodot. et Athenæum. Vide item
Suidam v. ἀνθ' Ἑρμιῶνος et Ὑπερί-
δης. WASS.

πάντα om. L.O.P. post ταῦτα
ponunt C.e.

11. ἀφίκοντες I.

Πρασιάς] Noster rursus hujus
urbis meminit VII. 18. VIII. 95.
Apud Pausaniam Βρασιαί, atque
ita citat Stephanus. Polybius,
Scylax, Ptolemæus Πρασία scri-
bunt. Sic etiam Eustath. Odys.
ω'. p. 1967. Pluraliter effert Po-
lyænus, ἐν Πρασιάς. Pausaniæ
scriptura mendosa est. WASS.

ἀνεχώρησαν. τοὺς δὲ Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας, ἀλλ' ἀνακεχωρηκότας.

* Ὅσον δὲ χρόνον οἱ τε Πελοποννήσιοι ἦσαν ἐν τῇ γῆ 57.
 τῇ Ἀθηναίων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσον ἐπὶ τῶν νεῶν, ἡ Peloponne-
 νόσος ἐν τε τῇ στρατιᾷ τοὺς Ἀθηναίους ἐφθείρε καὶ ἐν τῇ siii autem,
 πόλει, ὥστε καὶ ἐλέχθη τοὺς Πελοποννησίους δέισαντας sive morbi
 τὸ νόσημα, ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων ὅτι ἐν τῇ πό- contagio-
 λει εἶη, καὶ θάπτοντας ἅμα ἠσθάνοντο, θᾶσσον ἐκ τῆς nem veriti,
 γῆς ἐξελθεῖν. τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ πλείστον τε χρόνον sive alia de
 10 ἔμειναν καὶ τὴν γῆν πᾶσαν ἕτερον ἡμέρας γὰρ τεσσα- causa, post
 ράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῆ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο. quadraginta
 ferme dies
 in Pelopon-
 nesum dis-
 cesserunt,

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἄγων ὁ Νικίου καὶ Κλεόπομ- 58.
 πος ὁ Κλεινίου, ξυστράτηγοι ὄντες Περικλέους, λαβόντες et Atheni-
 τὴν στρατιὰν ἥπερ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν εὐθὺς classis, ex
 15 ἐπὶ Χαλκιδίας τοὺς ἐπὶ Θράκης καὶ Ποτιδαίαν ἔτι πο- Peloponne-
 λιορκουμένην, ἀφικόμενοι δὲ μηχανάς τε τῇ Ποτιδαίᾳ so reversa,
 προσέφερον, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἐλεῖν. προὔχωρει cum in Ma-
 δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως οὔτε τᾶλλα τῆς πα- cedoniam,
 illuc dissi-
 morbi etiam
 illuc dissi-

5. Τῇ στρατιᾷ] τῇ περὶ τὴν Πελοπόννησον. 8. Θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελ-
 θεῖν] εἰ δὲ τις εἶπη, καὶ πῶς αὐτοὺς οὐκ ἐφόνεον; λέγομεν ὅτι ἀσεβὲς
 τοῦτο ἐνόμιζον. 9. Ταύτῃ] τῇ δευτέρᾳ δηλονότι. 12. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέ-
 ρους] μετάβασις. 15. Πολιορκουμένην] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 17.
 Προὔχωρει] προέκοπτεν. 18. Αὐτοῖς] τοῖς πολιορκουσί. Ἡ αἵρεσις] ἡ

Aristoph. Pac. 241. Ἰὼ Πρασιαὶ
 τρισάθλαι. Duk.

1. ἀνεχώρουν d.i.

3. δὲ] τε C.c.f. δὲ τε A.B.H.
 g.h.

τε om. A.B.G.H.K.c.d.f.g.h.i.
 ἦσαν om. d.

4. τῇ ἀθ. B.C.H.K.c.d.f.g.h.

i. τῇ τῶν ἀθ. I. ceteri τῶν ἀθ.

6. ἐπίχθη P.

8. καὶ θάπτοντας] καθάπτοντας
 d.e.

θαῖττον C.L.O.P.e.

ἐκ om. L.O.P.

10. ἔμειναν A.B.g.

ἀπασαν Q.

12. Ἄγων] Ἀθηναίους δεδαπανη-
 κότας εἰς τὴν πολιορκίαν ait Diodorus
 p. 310. d. πλείω τῶν χιλίων ταλάν-
 των. v. Nostrum II. 70. Wass.

λεόπομπος c.

13. ξυστράτηγοὶ C.K.c.

15. τοὺς ἐν τῇ θράκῃ L.O. τῆς
 ἐπιθρακῆς c.

16. τε om. d.

18. ἄλλα e.

pato, infecta re, domum rediit.

ρασκειῆς ἀξίως· ἐπιγενομένη γὰρ ἡ νόσος ἐνταῦθα δὴ πάνυ ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους, φθείρουσα τὴν στρατιάν, ὥστε καὶ τοὺς προτέρους στρατιῶτας νοσῆσαι τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς ζῦν Ἀγνωνι στρατιᾶς, ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνου ὑγιαίνοντας. Φορμίων δὲ καὶ οἱ ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι οὐκ ἐτί ἦσαν περὶ Χαλκιδέας. ὁ μὲν οὖν Ἀγνων ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τετρακισχιλίων ὀπλιτῶν χιλίους καὶ πενήκοντα τῇ νόσῳ ἀπολέσας ἐν τσσαράκοντα μάλιστα ἡμέραις· οἱ δὲ πρότεροι στρατιῶται κατὰ χώραν μένοντες ἐπολιόρκουν τὴν Ποτίδαιαν. 10

59. His malis urgentibus, Atheniensibus Pericli, tamquam eorum auctori, vehementer irati, legatos mittunt ad Peloponnesios de pace; sed frustra. Pericles autem, qui hanc populi inconstantiam providerat, concione advocata,

* Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἦ τε γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωτο τὰς γνώμας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτία εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ζυμφοραῖς 15 περιπεπτωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὠρμητο ζυγχαρεῖν. καὶ πρέσβεις τινὰς πέμφαντες ὡς αὐτοὺς ἄπρακτοι ἐγένοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ ὄρων αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποιούντας ἄπερ 20 αὐτὸς ἠλπίζε, ζύλλογον ποιήσας (ἐτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσύναι τε, καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς

πόρθησις. 1. Ἐνταῦθα] εἰς τὴν Ποτίδαιαν. 9. Οἱ δὲ πρότεροι] οἱ μετὰ Καλλίου δηλονότι. 13. ἠλλοίωτο] μετεβλήθησαν. 17. ζυγχαρεῖν] ἐνδιδόναι. 22. Ἀπαγαγὼν] ἀποστήσας.

1. ἀξίου P.
 γὰρ] δὲ L.
 3. καὶ πρὸς τοὺς 1.
 νοῆσαι C.
 4. σὺν B.H.K.c.h.i.
 5. καὶ om. P.
 7. ἀνεχώρησε ταῖς ναυσὶν εἰς C.L.
 O.P.e.
 11. Μετὰ—ἐγένοντο] D. Halic.

- p. 143. 6. Wass.
 12. αὐτοῦ c.
 14. μὲν om. Dionysius.
 16. περιπεπτωκότης f.
 17. πρέσβεις αὐτῶν d.i.
 ὡς] πρὸς Dionysius.
 18. ἐγίνοντο Q.
 δὲ C.e.
 καθεστῆκότες C.I.e.

γνώμης πρὸς τὸ ἡπιώτερον καὶ ἀδέεστερον καταστήσαι.
 παρελθὼν δὲ ἔλεξε τοιάδε.

* “ ΚΑΙ προσδεχομένω μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς ἐμέ 60—64.
 “ γεγένηται (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας), καὶ ἐκκλη- animos ci-
 5 “ σίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω καὶ reconcili-
 “ μέμφομαι, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς are, a peri-
 “ ἔμφοραῖς εἴκετε. ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι πόλιν πλείω culis præ-
 “ ξύμπασαν ὀρθουμένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, ἢ καθ’ gravescen-
 “ ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλ- tibus firm-
 10 “ λομένην. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ’ ἑαυ- are conatus
 “ τὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἦσπον ξυναπόλ- est.
 “ λυται, κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῶ μᾶλλον
 “ διασῴζεται. ὅποτε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας ἔμφορας
 “ οἶα τε φέρειν, εἰς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος,
 15 “ πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν αὐτῇ, καὶ μὴ ὃ νῦν ὑμεῖς

3. Καὶ προσδεχομένω] ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλοταρχος ἐν ταῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Καὶ προσδεχομένω μοι] καὶ προσδοκῆσαντί μοι γεγένηται εἰς ἐμέ τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν. οἶον οὐκ ἀνέλπιστα εἰς ἐμέ τὰ παρόντα γεγένηται αἰτιήματα, ἀλλὰ καὶ ἤδη ταῦτα προσδεχομένω, ἀφ’ οὗ πολεμεῖν συνεβούλευσα Λακεδαιμονίοις, γεγένηται· καὶ διὰ τοῦτο συνήγαγον ἐκκλησίαν, ὅπως, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς τύχαις εἴκετε, ὑπομνήσω. 4. Αἰσθάνομαι] γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ, κοινῶς καὶ Ἀττικῶς. 7. Ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι] κατασκευὴ τοῦ προομίου. 13. Πόλις μὲν τὰς ἰδίας]

2. παρελθὼν δὲ A.B.C.H.K.
 L.N.O.P.Q.e.g.i. cum Tusano.
 vulgo καὶ παρελθὼν.

3. Καὶ προσδ.—εἴκετε.] Di-
 onys. Halic. p. 158. Deinde,
 ibidem, Ἐγὼ—διασώζεται. WASS.
 Aristides Rhetor, quum in ora-
 tione quadam aliquanto glorio-
 sius de eloquentia sua prædicasse
 visus fuisset, inter alia etiam Pe-
 riclis exemplo se defendit. Ora-
 tion. tom. III. p. 950. Duk.

ἐς] εἶ K. omisso pronomine.
 ἐμὲ A.B.H.N.O.g.h. cum Di-
 onysio p. 923. vulgo με.

4. αἰσθόμενος L.O.

ἐκκλησίας i.

6. μέμφομαι K. vulgo μέμψομαι.
 εἴ τι] ὅτι b.c.

ἢ ταῖς] εἰ ταῖς B.h.

7. Ἐγοῦμαι] Huc spectat Hi-
 erocles apud Stobæum p. 229.
 20. WASS.

πλείω A.B.H.K.N.d.g.h.i. cum
 Dionysio: om. c. ceteri πλέω.

10. τὸ om. g.

12. Κακοτυχῶν] Agnoscit Pol-
 lux III. 99. Κακοτυχῆς Euripides.
 WASS.

14. ἐκείνης] ἰδίας G.

“ δρᾶτε, ταῖς κατ’ οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι
 “ τοῦ κοινῷ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε, καὶ ἐμέ τε τὸν πα-
 “ ραινέσαντα πολεμεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς οἱ ξυνέγνωτε δι’
 “ αἰτίας ἔχετε. καίτοι ἐμοὶ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὅς
 “ οὐδενὸς οἴομαι ἦσσαν εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα καὶ 5
 “ ἐρμηνεύσαι ταῦτα, φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσ-
 “ σων. ὁ τε γὰρ γνούς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ
 “ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη· ὁ τ’ ἔχων ἀμφοτέρω, τῇ δὲ πόλει
 “ δύσνους, οὐκ ἂν ὁμοίως τι οἰκειῶς φράζοι· προσόντος
 “ δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικωμένου, τὰ ζύμπαντα 10
 “ τούτου ἐνὸς ἂν πωλοῖτο. ὥστ’ εἰ μοι καὶ μέσως ἡγού-

ἰδίας νῦν οὐχὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὰς τῶν καθ’ ἕκαστον ἀνθρώπων καὶ μερικᾶς
 δυστυχίας. 1. Ταῖς κατ’ οἶκον] ταῖς ἑαυτῶν καὶ μερικαῖς. Πεπληγ-
 μένοι] παραφερόμενοι. 2. Ἀφίεσθε] ἀμελεῖτε. 3. Οἱ ξυνέγνωτε] με-
 τέσχετε τῆς παρανέσεως, διαγρόντες. 4. Καίτοι ἐμοὶ] παραγραφικὸν ἐν
 δεινότητι. τέσσαρα δεῖ, κατὰ Θουκυδίδην, τὸν ἀγαθὸν ἔχειν ἄνδρα, νεεὶν μὲν
 τὰ δέοντα, φράζειν δὲ δύνασθαι τὰ νοηθέντα καλῶς, φιλόπολιν τε εἶναι, καὶ
 τέταρτον, κρείσσω χρημάτων. τὸ γὰρ νικᾶσθαι χρήμασι πᾶσαν καὶ ῥήτορας
 καὶ πολίτου καὶ ἰδιώτου καὶ ἄρχοντος ἀρετὴν ἀφανίζει. Τοιοῦτῳ ἀνδρὶ]
 ἦσαν μεγάλῳ. Ὅς οὐδενὸς οἴομαι ἦσσαν] ῥητορείαν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ. 10.
 Τοῦδε] τῆς εὐνοίας. 11. Καὶ μέσως] μετρίως.

1. πραγμαίαις P.

2. ἐφίεσθε L.O.P. ἐφίεσθαι e.
ἀφίεσθαι M.d.f.g.

ἐμέ τε τὸν A.B.H.K.N.c.h. ce-
teri ἐμέ τὸν.

3. ὁ C.

4. Καίτοι—κρείσσω] Enarra-
tor Hermogenis eadem hęc lau-
dans perperam legit ἦττων εἰμί.
quem corrigere. Confer eundem
p. 75. et nostri imitatorem De-
mosthenem de Coron. p. 355.
Ed. Genев. WASS. Lucian. de
Saltat. p. 800. Καὶ ὅπερ ὁ Θουκυ-
δίδης περὶ τοῦ Περικλέους ἔφη, ἐπαι-
νῶν τὸν ἄνδρα, ταῦτα καὶ τοῦ ὄρχη-
στοῦ ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον εἶη, γνῶ-
ναί τε τὰ δέοντα, καὶ τοῦ ἐρμηνεύσαι
αὐτά. DUK.

5. οἴομαι ἦσσαν A.B.G.H.K.
Q.c.f.g.h.i. cum Dionysio : vul-
go ἦσσαν οἴομαι.

6. Φιλόπολις] Τὸ ἦθος addit Pol-
lux IX. 26. tanquam e Thuc.
usi Isocrates, Plato, Aristoph.
et Noster infra non semel. WASS.
Ulpiαν. in Oration. Demosth.
de Pace p. 41. Ποιεῖται σύστασιν
τοῦ οἰκείου προσώπου, ὅποιαν ὁ ῥήτωρ
ὁ Περικλῆς παρὰ Θουκυδίδην ποιεῖται,
ὅτι καθαρὸς παντὸς λήμματος καὶ
ἀδωροδοκῆτος δημηγορεῖ. DUK.

8. καὶ εἰ A.B.C.F.G.H.c.e.f.g.
εἰ om. K.

δὲ om. i.

9. τι] τὰ d.i.

10. τοῦδε] τοῦ K.

11. πωλοῖτο Q. ἀπολοῖτο g.

Θεσησι
 αε γη
 εὐνοία +
 Περικ. II. 1.

5 “ μνοι μάλλον ἐτέρων προσεῖναι αὐτὰ πολεμεῖν ἐπει-
 “ σθητε, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φερό-
 “ μην. * καὶ γὰρ οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται τὰλλα εὐ-
 “ τυχοῦσι, πολλὴ ἀνοία πολεμῆσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν
 5 “ ἢ εἰζαντας εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι ἢ κινδυνεύσαν-
 “ τας περιγενέσθαι, ὁ φυγῶν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάν-
 “ τος μεμπτότερος. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ
 “ ἐξίσταμαι· ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν
 “ πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μεταμέλειν δὲ κακουμένοις,
 10 “ καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης
 “ μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν λυποῦν ἔχει, ἤδη τὴν
 “ αἰσθησιν ἐκάστω, τῆς δὲ ἀφελίας ἀπεστὶν ἔτι ἡ δῆλα-
 “ σις ἅπασι, καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ
 “ ὀλίγου, ἐμπεισούσης ταπεινῆ ὑμῶν ἢ διάνοια ἐγκαρτε-
 15 “ ρεῖν ἂ ἐγνατε. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ
 “ ἀπροσδόκητον καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον·
 “ ὃ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐχ ἥκιστα καὶ κατὰ τὴν νό-
 “ σον γεγένηται. ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας,
 “ καὶ ἐν ἡθεσιν ἀντιπάλαις αὐτῇ τεθραμμένους, χρεῶν

61.

παρεχει
 irreceptible

τοῦ δουλοκαρτεῖν
 1950
 ολίγοι μνοτεῖν

1. Μᾶλλον ἐτέρων] λείπει ὁ δὲ σύνθεσμος, ἢ ἤ, μᾶλλον δὲ ἐτέρων. μέσως δὲ εἶπε καὶ οὐ σφόδρα, διὰ τὸ φορτικόν. 3. Οἷς μὲν αἵρεσις] κατὰ κοινὸν τὸ πολεμῆσαι. ὁ δὲ νοῦς, φησὶν ὅτι ἀφρονές εἰσιν οἱ ἐν εὐτυχίᾳ ὄντες καὶ πολεμεῖν αἰρούμενοι. 5. Τοῖς πέλας] τοῖς Λακεδαιμονίοις. 6. Περιγενέσθαι] νικῆσαι, τῶν ἐχθρῶν δηλονότι. 7. Καὶ οὐκ ἐξίσταμαι] ὧν παρήνεσα. 9. Ἀκεραίοις] ἀξήμοις. 11. Ὄρθον] ἀληθῆ. Ἐχει ἤδη] παρέχει. 19. Ἀντιπάλαις] ἀντὶ τοῦ παραπλησίου, τῷ μεγέθει τῆς πόλεως ἴσας. δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ

2. τοῦ γε A.B.C.F.G.H.K.L.
 O.c.d.e.g.h.i. vulgo γε τοῦ.
 7. ἀγῶ d.i.
 ὁ om. P.
 8. μεταβέβλησθε F.
 9. μεταβαλεῖν I.L.O.P.
 12. ἔτι] ἤδη g.
 13. ἅπασι om. C.I.e.

14. ἐγκαρτεῖν O.
 15. Δουλοῖ—ὀρεγόμενον] Dionys.
 Halicarn. p. 931. WASS.
 τὸ ἀπροσδ. καὶ αἰφν. c.f. τὸ αἰφν.
 καὶ τὸ ἀπροσδ. Dionysius.
 16. συμβαῖνον f.
 17. ἡμῖν A.B.C.K.L.O.c.d.e.h.

“ καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, καὶ
 “ τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζεῖν (ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι δι-
 “ καιῶσι τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης αἰτιᾶσθαι ὅστις μα-
 “ λακία ἐλλείπει, καὶ τῆς μὴ προσηκούσης μισεῖν τὸν
 “ θρασύτητι ὀρεγόμενον), ἀπαλγήσαντας δὲ τὰ ἴδια τοῦ 5
 62. “ κοινῷ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι.) * τὸν δὲ πόνον
 “ τὸν κατὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένηταί τε πολὺς καὶ οὐδὲν
 “ μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα,
 “ ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα οὐκ ὀρθῶς
 “ αὐτὸν ὑποπτευόμενον, δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὅ μοι δο- 10
 “ κεῖτε οὗτ’ αὐτοὶ πάποτε ἐνθυμηθῆναι ὑπάρχον ὑμῖν με-
 “ γέθους πέρι ἐς τὴν ἀρχὴν, οὗτ’ ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις·
 “ οὐδ’ ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπαιδωδέστεραν ἔχοντι τὴν προσ-
 “ ποίησιν, εἰ μὴ καταπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς

τὰ φρονήματα ἔχειν. 1. Ἐφίστασθαι] ἀμετακινήτους εἶναι. 2. Τὴν
 ἀξίωσιν] τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. Ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι] ὁμοίως οἱ
 ἄνθρωποι ἀξιοῦσιν αἰτιᾶσθαι ὅστις ἐν μαλακία ἐλλείπει τῆς ἐνυπαρχούσης
 δόξης, καὶ μισεῖν τὸν ἐν θρασύτητι ὀρεγόμενον τῆς μὴ προσηκούσης. 5-
 Ἀπαλγήσαντας] ἀπὸ κοινῷ τὸ χρεῶν. τὸ δὲ ἀπαλγήσαντας ἀντὶ τοῦ παυ-
 σαμένους ἀλγεῖν, ὥσπερ τὸ ἀπολοφυράμενοι. 9. Ὀρθῶς] ἀληθῶς. 10. Τόδε]
 τὸ ῥηθησόμενον. 13. Τὴν προσποίησιν] τὴν ἀπαγγελίαν. 14. Καταπεπληγ-

1. καὶ ξυμφορὰς τὰς μεγίστας K.
 f. καὶ τὰς ξυμφορὰς Dionysius.

Ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις] Ἐφί-
 στασθαι hac significatione et da-
 tivo et accusativo jungitur : sed
 Thucydides etiam alibi ei accu-
 sativum addit, IV. 59. Οἱ δὲ τοῖς
 κινδύνοις ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι. Et
 sic etiam alii probati Scriptores.
 Itaque recepta scriptura hujus
 loci non nisi numero librorum
 Msstorum vincit eam, quæ in
 Gr. et Dionys. Halic. est. Duk.

3. εἴ τις L. ὅστις ἂν Dionysius,
 qui mox ἐλλείπη.

5. Ἀπαλγήσαντας] Agnoscit

Suidas h. v. Cæterum ἀπολοφυρό-
 μαι Xenophon Ἑλλήν. I. Wass.
 Accusativos in principio sequen-
 tis periodi, τὸν δὲ πόνον, Portus recte
 interpretatur περὶ τοῦ πόνου. Plu-
 ra hujus generis suppeditabunt
 Stolberg. cap. IX. de Solæcism.
 et Barbarismis &c. Perizon. ad
 Ælian. II. 13. et Interpretes
 Actor. Apostol. ad X. 36. Duk.

δὲ χρεῶν τὰ c.

7. τε om. c.f.

9. ἐπέδειξα correctus G.

12. πρὶν λόγοις] πρὸσθεν λόγοις f.
 προλόγοις c.

13. τὴν om. L.O.

- “ εάρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν *ἑπιμαχῶν* μόνον ἄρχειν, ἐγὼ
 “ δὲ ἀποφαίνω δύο μερῶν τῶν ἐς *χρήσιν φανεράων*, γῆς
 “ καὶ θαλάσσης, τοῦ ἑτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους
 “ ὄντας, ἐφ’ ὅσον τε νῦν νέμεσθε καὶ ἦν ἐπὶ πλέον βουλη-
 5 “ θήτε· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ
 “ τοῦ ναυτικοῦ πλέοντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει
 “ οὔτε ἄλλο οὔδεν ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι. ὥστε οὐ κατὰ
 “ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρεῖαν, ὣν μεγάλων νομί-
 “ ζετε ἐστερηῆσθαι, αὕτη ἡ δύναμις φαίνεται· οὐδ’ εἰκὸς
 10 “ χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μάλλον, ἢ οὐ κήπιον καὶ ἐγ-
 “ καλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλι-
 “ γωρῆσαι, καὶ γνῶναι ἐλευθερίαν μὲν, ἦν ἀντιλαμβα-
 “ νόμενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥαδίως ταῦτα ἀναληψο-
 “ μένην, ἄλλων δ’ ὑπακούσασι καὶ τὰ προσεκτημένα
 15 “ φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι, τῶν τε πατέρων μὴ χεῖρους κατ’
 “ ἀμφοτέρα φανῆναι, οἱ μετὰ πόνων καὶ οὐ παρ’ ἄλλων
 “ δεξάμενοι κατέσχον τε καὶ προσέτι διασώσαντες πα-
 “ ρέδοσαν ἡμῖν αὐτά (αἴσχιον δὲ ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι ἢ

μένου] καταπεπτωκότας τῷ φόβῳ. 2. Τῶν ἐς *χρήσιν*] τὸ γὰρ πῦρ καὶ
 ὁ ἀήρ οὐ τοσαύτῳ εἰσι εἰς *χρήσιν φανερά*· κοινὰ γὰρ πᾶσι. *Φανεράων*] ἔν-
 των δηλονότι. 5. Οὐκ ἔστιν ὅστις] οὐδεὶς. 7. Ἐν τῷ παρόντι] ἡγουν
 ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ. 9. Αὕτη ἡ δύναμις] τῆς πόλεως ἢ θαλασσοκρατία·
 ἀλλὰ μείζων δηλονότι. 10. Αὐτῶν μάλλον] ἢ τὸν πόλεμον, ἢ τὴν τῆς χρεῖας
 ἀφαίρεσιν. Ἡ οὐ κήπιον] τὸ ἢ οὐ ἀντὶ τοῦ ἀλλά, οἶον, ἀλλὰ κήπιον καὶ
 ἐγκαλλώπισμα πλούτου, ὡς πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς θαλάσσης. ἄλλοι δὲ τὸ κή-
 πιον εἶδος κουρᾶς φασίν, οὕτως ὀνομαζομένης. κατὰ κοινῷ δὲ τὸ εἰκὸς ἔστιν.
 14. Ἄλλων δ’ ὑπακούσασιν] ἀντὶ τοῦ ἄλλοις. 16. Φανῆναι] μετέρχεται ἐπὶ

1. μόνων G.K.
 2. φανερώς P.
 4. ἦν om. B.h.
 πλεῖον H.K.i.
 6. κωλύσει post παρόντι ponunt
 C.e.
 7. ἄλλο om. c.
 ἔθνος ἀνθρώπων τῶν C.I.L.O.P.e.
 9. αὕτη A.I.L.O.
 10. αὐτὴν G. αὐτῶν inter ver-

- sus g.
 ἦ] καὶ K.
 οὐκ ἦπιον A.F.I.K.M.P.g.h.
 καὶ ἐν ἐγκαλλ. K.
 14. τὰ] καὶ P.P. om. L.O.
 προσεκτημένα A.B.C.H.g. προ-
 κτημένα K. προκεκτημένα I.L.O.
 M.e.
 18. ὑμῖν A.B.C.I.b.e.f.g.h.

" κτωμένους ἀτυχῆσαι), ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμίσει μὴ
 " φρονήματι μόνον ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. αὔχημα
 " μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχῶς καὶ δειλῶ τινὶ
 " ἐγγίγνεται, καταφρόνησις δὲ, ὅς ἂν καὶ γνώμη πι-
 " στεύῃ τῶν ἐναντίων προέχειν ὃ ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ τὴν 5
 " τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρ-
 " φρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται, ἐλπίδι τε ἤσπον πι-
 " στεύει, ἥς ἐν τῷ ἀπόρῳ ἢ ἰσχύς, γνώμη δὲ ἀπὸ τῶν
 " ὑπαρχόντων, ἥς βεβαιότερα ἢ πρόνοια. * τῆς τε πό-
 " λέως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, ὥπερ 10
 " ἅπαντες ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν, καὶ μὴ φεύγειν τοὺς πό-
 " νους, ἢ μηδὲ τὰς τιμὰς διώκειν· μηδὲ νομίσαι περὶ
 " ἐνὸς μόνου, δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλ-
 " λὰ καὶ ἀρχῆς στερήσεως καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ
 " ἀπήχθεσθε. ἥς οὐδ' ἐκστῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν, εἴ τις καὶ 15
 " τὸρδ ἐν τῷ παρόντι δεδιῶς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζε-
 " ~~ιτο~~

τὸ δίκαιον. 2. Αὔχημα] τὸ φρόνημα αὔχημα φησίν. 3. Ἀπὸ ἀμαθίας εὐ-
 χυῶς] ἀπὸ ἀλόγου εὐτυχίας. 4. Καταφρόνησις δὲ] λείπει ἐκεῖνον. 5. Καὶ τὴν
 τόλμαν] ἢ σύνταξις, καὶ τὴν τόλμαν ἢ ξύνεσις παρέχεται ἐκ τῆς ὁμοίας τύχης.
 8. Ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει. 9. Ἡ πρόνοια] ἢ πρόγνωσις.
 10. Τῷ τιμωμένῳ] τῇ τιμῇ τῆς πόλεως. Ὡπερ] ὃ τινὶ τῷ τιμωμένῳ τῆς
 πόλεως, τοῦτέστι τῇ ἡγεμονίᾳ. Ἄλλως, τῇ δόξῃ τῆς πόλεως, ἢ ἀγάλλεσθε,
 καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. 14. Ἐν τῇ ἀρχῇ] ὄντες δηλονότι. 15. Ἀπήχθε-

1. ἰέναι—πρόνοια] Dionys. Ha-
 lic. pag. 159. Wass. Pleraque
 in hac periodo reprehendit Dio-
 nysius: illa autem, ἣ τε τόλμα,
 ἣν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ
 τοῦ ὑπέρφρονος ὀχυρωτέραν παρέχε-
 ται Heracliti tenebris obscuriora
 esse dicit. Aristides tom. III.
 pag. 652. ex memoria laudat:
 ἰέναι δ' ἐπὶ τοῖς πολεμίοις, μὴ μοι
 φρονήματι μ. ἀ. κ. κ. Ubi datus
 μοι, etsi sæpe alibi πλεονάζει, in-
 concinne poni videtur. Duk.

ὁμίσει καὶ ἀμίνεσθαι μὴ Diony-

sius p. 928. ὁμίσει καὶ μὴ Q.

2. αὔχημα] φρόνημα Dionysius.

3. ἀπὸ] ὑπὸ Dionysius.

καὶ ante δειλῶ om. e.

4. ἂν om. K.

5. περιέχειν C.

7. ὀχυρωτέραν B.N.g.h. cum
 Dionysio.

10. ὃ ὑπὲρ ἅπαντας A.B.e.f. cum
 Dionysio: ὥσπερ ἅπαντες I.c.

12. νομίσατε I.

15. ἔτι om. G.

16. ἀνδραγαθίζεσθαι P.

“ται· ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτὴν, ἣν λαβεῖν μὲν
 “ἀδίκον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δὲ ἐπικίνδυνον. τάχιστ’ ἂν
 “τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν,
 “καὶ εἴ που ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν· τὸ
 5 “γὰρ ἀπράγμον οὐ σώζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου
 “τεταγμένον, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ζυμφέρει ἀλλ’ ἐν
 “ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν. * ὑμεῖς δὲ μῆτε ὑπὸ τῶν 64.
 “τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε, μῆτε ἐμὲ δι’ ὀργῆς ἔχετε,
 “ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν, εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ
 10 “ἐναντίοι ἔδρασαν ἄπερ εἰκὸς ἦν μὴ ἐβελησάντων ὑμῶν
 “ὑπακούειν, ἐπιγεγένηται τε πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἢ
 “νόσος ἦδε, πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσ-
 “σον γεγεννημένον. καὶ δι’ αὐτὴν οἶδ’ ὅτι μέρος τι μᾶλ-
 “λον ἔτι μισοῦμαι, οὐ δικαίως, εἰ μὴ καὶ ὅταν παρὰ
 15 “λόγον τι εὖ πράξῃτε ἐμοὶ ἀναθήσετε. φέρειν τε χρὴ τά
 “τε δαιμόνια ἀναγκαίως τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀν-
 “δρείως· ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῆδε τῇ πόλει πρότερόν τε
 “ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῆ. γνῶτε δὲ ὄνομα μέγιστον
 “αὐτὴν ἔχουσαν ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τὸ ταῖς ζυμ-
 20 “φοραῖς μὴ εἶκιν, πλείστα δὲ σώματα καὶ πόνους

σθε] τοῖς ἄλλοις δηλονότι. 3. Οἱ τοιοῦτοι] οἱ ἀπράγμονες. 7. Ὑπὸ τῶν
 τοιῶνδε πολιτῶν] τῶν συμβουλευόντων τὸ ἀπράγμον. 8. Παράγεσθε] ἀπα-
 τᾶσθε. 12. Ἐλπίδος κρεῖσσον] ὑπὲρ ἐλπίδα.

2. δοκεῖ ἀδίκον c.

3. τε] ποτε B.g.

4. Τὸ γὰρ—τεταγμένον] Stobæus pag. 87. In hanc sententiam plura apud Dionem XXXVIII. p. 84. d. Jul. Cæsar. WASS.

5. μὴ om. e.

7. ἀσφαλῆς K.

8. παραγένεσθε B.h.

10. ἐναντίοι] πολέμιοι i.

11. ἐπακούειν c.

ἐπεὶ γεγένηται C.b.c.

12. ἐλπίδων I.L.O.P.Q.c.

14. ἔτι om. e.

παράλογόν H.K.M.N.g.

15. φέρειν δὲ L.O.e. conjunctio-
nem om. c.

Φέρειν] Confer Demosth. Co-
ron. 355. WASS.

16. πολέμων P.e.

17. τε post πρότερον om. N.

18. ἦν] ἢ C.

19. ἀπασιν C.L.O.P.e.

“ ἀναλωκέναι πολέμῳ, καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ μέχρι
 “ τοῦδε κεκτημένην, ἧς ἐς αἰδίων τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἦν
 “ καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἔλασ-
 “ σούσθαι), μνήμη καταλείψεται, Ἑλλήνων τε ὅτι
 “ Ἕλληνες πλείστων δὴ ἤρξαμεν, καὶ πολέμοις μεγί- 5
 “ στοις ἀντέσχομεν πρὸς τε ζῦμπαντας καὶ καθ’ ἐκά-
 “ στους, πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην
 “ ὤκησαμεν. καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμφαιτ’
 “ ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δὲ
 “ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπη- 10
 “ ροὺς εἶναι ἐν τῷ παρόντι πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ, ὅσοι ἑτε-
 “ ροὶ ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν· ὅστις δ’ ἐπὶ μεγίστοις τὸ
 “ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλευέται. μῖσος μὲν γὰρ
 “ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντέχει, ἢ δὲ παραυτίκα τε λαμπρότης
 “ καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα ἀείμνηστος καταλείπεται. 15
 “ ὑμεῖς δὲ ἐς τε τὸ μέλλον καλὸν προγόντες, ἐς τε τὸ αὐ-
 “ τίκα μὴ αἰσχρὸν, τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφότερα κτήσα-
 “ σθε, καὶ Λακεδαιμονίοις μῆτε ἐπικηρυκεύσθε μῆτε ἐν-
 “ δηλοὶ ἔστε τοῖς παραῦσι πόνοις βαρυνόμενοι, ὡς οὔτινες

1. Ἀναλωκέναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ γινώτε. 2. Ἡς] τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη κατα-
 λελεῖψεται. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ἡν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε] ἐάν
 ποτε καὶ ὑποχαιρέσωμεν καὶ πταίσωμεν. 8. Καίτοι ταῦτα] τρεῖς κριτὰς
 ἰποθίθεται τῶν πραγμάτων. 12. Τὸ ἐπίφθονον] τὸ ἐπίζηλον. 13. Μῖσος
 μὲν γὰρ] διαλύεται γὰρ ἢ θανάτῳ ἢ ἄλλῳ τινί. 19. Ὡς οὔτινες] τὸ ὡς

2. τοῖς om P.

3. νῦν μὴ ὑπενδ. N.

4. καταλείψεται P.

5. πλείστον C.L.Q.
ἢ δὴ G.

7. τε om g.

8. ὤκησαμεν P.Q.

μέμφαιτ’ H.Q.

9. καὶ αὐτὸς βουλόμενος ζηλώσει
C.I.L.O.P.

12. Ὅστις—βουλευέται] Plu-
tarch. Moral. p. 73. Et ibi cum

MS. legendum μείζω, pro μεί-
ζονα, et γινώσκων. Huc etiam
spectat p. 535. Pindarus, quem
sequi videtur P. I. 162. Ἀστῶν δ’
ἀκοὰ κρήφιν θυμὸν βαρύνει, μάλιστ’
ἔσθλοῖσιν ἐπ’ ἀλλοτρίοις. Ἄλλ’ ὁμῶς,
κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος. WASS.

13. μὲν om. B.F.K.N.Q.g.h.i.

14. τε om. L.

16. κακὸν P.

18. ἐπικηρυκεύσθε I.

“ πρὸς τὰς ζυμφορὰς γνώμη μὲν ἤκιστα λυποῦνται, ἔρ-
 “ γῶ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὔτοι καὶ πόλεων καὶ
 “ ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσιν.”

* Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων ἐπειράτο τοὺς Ἀθηναίους 65.
 5 τῆς τε ἐπ’ αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων Publice qui-
 δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. οἱ δὲ δημοσία μὲν τοῖς λό- dem Atheni-
 γοῖς ἀνεπέιθοντο, καὶ οὔτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐτι- enses Peri-
 ἐπεμπον ἐς τε τὸν πόλεμον μᾶλλον ὄρμηστο, ἰδίᾳ δὲ τοῖς- cli obse-
 παθήμασιν ἐλυποῦντο, ὁ μὲν δῆμος ὅτι ἀπ’ ἐλασσόνων- quantur,
 10 ὀρμώμενος ἐστέρητο καὶ τούτων, οἱ δὲ δυνατοὶ καλὰ κτή- sed priva-
 ματα κατὰ τὴν χάραν οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελεσί- tum cum
 κατασκευαῖς ἀπολαλεκότες, τὸ δὲ μέγιστον, πόλεμον odio ha-
 ἀντ’ εἰρήνης ἔχοντες. οὐ μέντοι πρότερόν γε οἱ ζύμπαντες bunt, mul-
 ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες αὐτὸν, πρὶν ἐζημίωσαν χρήμα- tique affi-
 15 σιν. ὕστερον δ’ αὐθις οὐ πολλῶ, ὅπερ φιλεῖ ὄμιλος ποιεῖν, ciunt, sed
 στρατηγὸν εἴλοντο καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν, imperium
 ὧν μὲν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει, ἀμβλύτεροι ἤδη summum
 ὄντες, ὧν δὲ ἡ ζύμπασα πόλις προσεδεῖτο, πλείστου denuo ei
 ἀξίον νομίζοντες εἶναι. ὅσον τε γὰρ χρόνον προὔστη τῆς tradunt.
 ἀντὶ τοῦ ἐπέει. 5. Ἐπ’ αὐτὸν] κατ’ αὐτοῦ. 6. Τὴν γνώμην] τὸν σκο- Belli annos
 πὸν ἐκέλευον. 10. Οἱ δὲ δυνατοὶ] οἱ τῶν πλουτῶν δυνάμενοι. 18. Προσεδεῖτο] duo et sex
 menses vix-
 it. Thucy-
 didis de eo
 iudicium
 honorifi-
 cum, et cum
 successori-
 bus ejus
 compara-
 tio.

4. τοιαῦτα μὲν ὁ ἰ.

5. ἐπ’] ἐς L.O.P.

Ἐπ’ αὐτὸν ὀργῆς] Thucydides sæpe ἐπὶ cum accusativo pro κατὰ ponit: ob quam causam, et quia etiam alii Scriptores Attici ita loquuntur, Henr. Stephan. Append. ad Script. de Dial. p. 123. hoc Atticum genus loquendi esse putat. Duk.

7. τοῖς om. g.e.

ἐτι om. B.e.

8. μᾶλλον om. P.

14. αὐτὸν om. L.

Ἐζημίωσαν] Ὀγδοήκοντα τα-

λάντοις, inquit Diodor. pag. 310.

b. vid. Aristoph. Acharn. 32.

Wass. Respicit ad hunc locum Aristides tom. III. pag. 401. Duk.

15. ὁ ὄμιλος K.

17. Ἀμβλύτεροι] Confer Plutarch. Pericl. p. 171. Periclem μεγαλοπρεπῶς σοφὸν vocat Plato p. 425. filios non laudat. Wass.

18. ζύμπασα ἢ A.F.G.H.K.Q. d.g.h.i.

19. ἄξια L.O.

Ὅσον τε γὰρ — ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς] Hæc e Thucydide descrip-

πόλεως ἐν τῇ εἰρήνῃ, μετρίως ἐξηγεῖτο καὶ ἀσφαλῶς διε-
 φύλαξεν αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐκείνου μεγίστη· ἐπεὶ τε
 ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ φαίνεται καὶ ἐν τούτῳ προγνοῦς
 τὴν δύναμιν. ἐπεβίω δὲ δύο ἔτη καὶ μῆνας ἕξ· καὶ ἐπει-
 δὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλεόν ἔτι ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἢ ἐς 5
 τὸν πόλεμον. ὁ μὲν γὰρ ἡσυχάζοντας τε καὶ τὸ ναυτικὸν
 θεραπεύοντας καὶ ἀρχὴν μὴ ἐπικτωμένους ἐν τῷ πολέμῳ
 μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας ἔφη περιέσεσθαι· οἱ δὲ ταῦ-
 τά τε πάντα ἐς τὸναντίον ἐπραξάν, καὶ ἄλλα ἕξω τοῦ
 πολέμου, δοκοῦντα εἶναι κατὰ τὰς ἰδίας φιλοτιμίας καὶ 10
 ἴδια κέρδη, κακῶς ἐς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμά-
 χους ἐπολίτευσαν, ἃ κατορθούμενα μὲν τοῖς ἰδιώταις τιμῇ
 καὶ ἀφελίᾳ μᾶλλον ἦν, σφαλέντα δὲ τῇ πόλει ἐς τὸν
 πόλεμον βλάβη καθίστατο. αἴτιον δ' ἦν ὅτι ἐκεῖνος μὲν
 δυνατὸς ὦν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε 15

χρεῖαν εἶχε. 4. Τὴν δύναμιν] τὴν ἰσχὺν τοῦ πολέμου. 5. Ἐπὶ πλεόν
 ἔτι] μετὰ τὸ καταστῆναι τὸν πόλεμον. Ἡ πρόνοια αὐτοῦ] ἢ πρόβλεψις.
 12. Ἄ κατορθούμενα] εἰς τέλος ἐρχόμενα. Τοῖς ἰδιώταις] ἰδιώτας κα-
 λεῖ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς δημαγωγούς, οὐχ ὅτι ἰδιῶται εἰσι κατὰ τὸ ἀλη-
 θές, ἀλλ' ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πόλεως εἴρηκε. 13. Σφα-

sit Aristides tom. III. p. 200.
 Confer Aristot. tamen Polit. B'.
 12. Laudat Max. Tyrius p.
 429. Isocrates 270. Adi Pla-
 tonem p. 351. WASS.

1. Ἀσφαλῶς] Aristid. ὡς ἀσφα-
 λῶς. et pro ἐπ' ἐκείνου, ἐπ' αὐτοῦ.
 WASS. Mox etiam ἐπειδὴ δὲ ὁ π
 DUK.

2. ἐκείνου] αὐτοῦ f.
 ἐπεὶ A.B.F.H.K.N.Q.c.d.f.g.
 h. om. b. ceteri ἐπειδὴ.

3. ὅδε A.g.
 ἐφαίνεται I.L.O.P.

4. μῆνας ἕξ A.f. ceteri ἕξ μῆ-
 νας.

5. Ἐπιπλέον] Huc spectat
 Libanius Orat. parentali in Ju-
 lianum Imp. pag. 363. Ἐπὶ
 πλεῖον Aristides : sed male omit-
 tit ἢ post αὐτοῦς. WASS.

αὐτοῦ ἐς A.B.F.H.K.N.g.
 11. Κακῶς — ἐπολίτευσαν] Th.
 Mag. in πολιτεύομαι. Sed vitiose
 in Editis ἔσται pro ἕς τε. DUK.

12. Ἰδιώταις] Suidas h. v. ἰδιῶ-
 ται, ἀντὶ τοῦ πολῖται, cives. Sic et
 Hesychius, qui etiam addit ὀπλί-
 τας, ἀπείρους. v. Aristophan.
 WASS.

14. καθίσταντο b.

15. τε] δὲ apud Aristid.

διαφανῶς ἀδαρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλήθος
 ἐλευθέρως, καὶ οὐκ ἤγετο μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς ἤγε,
 διὰ τὸ μὴ κτώμενος ἐξ οὗ προσηκόντων τὴν δύναμιν πρὸς
 ἡδονὴν τι λέγειν, ἀλλ' ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν τι
 5 ἀντειπεῖν. ὁπότε γοῦν αἰσθητοῦ τι αὐτοὺς παρα καιρὸν
 ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι,
 καὶ δεδιότας αὐτὸν ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρ-
 σεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ
 πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. οἱ δὲ ὕστερον ἴσοι αὐτοῖ μᾶλλον
 10 πρὸς ἀλλήλους ὄντες, καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτου ἕκαστος
 γίνεσθαι, ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ καὶ τὰ πράγ-
 ματα ἐνδιδόναι. ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ, ὡς ἐν μεγάλῃ
 πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ, ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν
 πλοῦς ὃς οὐ τοσοῦτον γνώμης ἀμάρτημα ἦν πρὸς οὓς

15 ἐπήεσαν, ὅσον οἱ ἐκπέμφαντες οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰ-
 λέντα δὲ] αἰνίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. 1. Ἀδαρότατος] ἀδαρόλη-
 πτος. 6. Ὑβρει θαρσοῦντας] ἀλόγως τι πράττοντας. 14. Πρὸς οὓς] λείπει
 τῶν Λεοντίνων. τοὺς Λεοντίνους λέγει· οὗτοι γὰρ μετεκαλέσαντο πρὸς συμ-
 μαχίαν Ἀθηναίους, Συρακουσίους διαφερόμενοι. 15. Οἱ ἐκπέμφαντες]
 Ἀθηναίων οἱ προὔχοντες. Τοῖς οἰχομένοις] πορευθεῖσιν εἰς Σικελίαν.

1. ἀδιαφανῶς I. ἀφανῶς Lex.
 Seg. p. 346, 14. et mox ἀδώρητος.
 Ἀδαρότατος] Plutarch. Pe-
 ricl. 161. ubi legerim προσφέροντα
 σωτήρια. Sallust. Invictus ad-
 versum divitias. Pro τε διαφα-
 νῶς Thom. Mag. h. v. δὲ διαφ.
 WASS.

2. Οὐκ ἤγετο μᾶλλον] Aristid.
 tom. III. p. 442. IDEM.

4. Ἐχων—ἀντειπεῖν] Thom.
 Mag. in ἀξιώ. Vid. Demosth.
 contra Aristogiton. p. 458.
 IDEM.

τι om. c. cum Aristide et Tho-
 ma Mag. V. ἀξιώ.

5. εἰπεῖν g.

ὄν g.

τις B. ἄν d.

7. αὐτὸν ἀλόγως] ἀναλόγως C.e.

θαρρεῖν A.B.F.H.g. θαρσοῦν e.

8. Λόγῳ—ἀρχή.] Plutarch. Mo-
 ral. 802. WASS. Λόγῳ et ἔργῳ,
 item λόγῳ et ἀληθείᾳ opponuntur
 apud Græcos, ut ap. Latinos
 verbo et re. Malasp. ad Ciceron.
 III. ad Attic. 12. WASS. ad
 Sallust. Jug. XIV. DUK.

9. μᾶλλον αὐτοῖ C.L.O.P.e.
 cum Aristide, qui et ὕστεροι.

10. ὀρεγόμενος P.c.

11. ἡδονὴν Q.

καὶ om. L.O.P. cum Aristide.

12. ὡς om. C.e.

14. ὧς] Hoc quoque nomen
 suspectum.

15. ἐπίεσαν L. ἐποίησαν O.P.
 ἀπήεσαν g.

οἰχομένοις] ὀρωμένοις e.

for the first time
 was at the
 place

χομένοις ἐπιγιγνώσκοντες, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας διαβο-
 λὰς περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας τὰ τε ἐν τῷ στρατο-
 πέδῳ ἀμβλύτερα ἐποίουν, καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν πρῶτον ἐν
 ἀλλήλοις ἐταράχθησαν. σφαλέντες δ' ἐν Σικελίᾳ ἄλλη
 τε παρασκευῆ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλείονι μορίῳ, καὶ 5
 κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως τρία μὲν ἔτη
 ἀντεῖχον τοῖς τε πρότερον ὑπάρχουσι πολεμίοις καὶ τοῖς
 ἀπὸ Σικελίας μετ' αὐτῶν, καὶ τῶν ζυμμάχων ἔτι τοῖς
 πλείοσιν ἀφεστηκόσι, Κύρῳ τε ὕστερον βασιλέως παιδὶ
 προσγενομένῳ, ὃς παρέϊχε χρήματα Πελοποννησίοις ἐς τὸ 10
 ναυτικόν· καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, ἢ αὐτοὶ ἐν σφίσι
 κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν. το-
 σοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε, ἀφ' ὧν αὐτὸς προέ-
 γνω, καὶ πάνυ ἀν' ῥαδίᾳ περιγενέσθαι τῶν Πελοποννη-
 σίων αὐτῶν τῷ πολέμῳ. 15

66.

Lacedæmo-
 niorum ex-
 peditio ad-
 versus Za-
 cynthum.

* Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ζύμμαχοι τοῦ αὐτοῦ
 θέρους ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑκατὸν ἐς Ζάκυνθον τὴν νῆσον,
 ἢ κεῖται ἀντιπέρας Ἑλιδος· εἰσὶ δὲ Ἀχαιῶν τῶν ἐκ Πελο-
 ποννήσου ἄποικοι, καὶ Ἀθηναίους ζυνεμάχουν. ἐπέπλεον δὲ

2. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ] τῷ Σικελικῷ. 7. Πολεμίοις] τοῖς Λακεδαιμονίοις.
 8. Μετ' αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐτι τοῖς πλείοσιν] ἀντεῖχον δηλονότι.
 9. Βασιλέως παιδὶ] βασιλέως λέγει τοῦ Δαρείου, υἱοῦ Ἀρταξέρξου. οὗ τινοῦ
 καὶ Κύρου ὁ Ξενοφῶν τὰς ἀναβάσεις ἔγραψε. 10. Προσγενομένῳ] τοῖς Λα-
 κεδαιμονίοις δηλονότι. 11. Ἐνέδοσαν] ἐμαλακίσθησαν. 12. Τοσοῦτον] φρο-
 νήσεως δηλονότι. 13. Ἀφ' ὧν] ἀφ' ὧν πραγμάτων, ὥστε μήτε κατὰ γῆν

1. τὰς om. F.K.N.Q.g.

διαβολὰς A.B.C.F.K.N.Q.d.e.

f.g.h.i. vulgo διαφορὰς.

2. ἐν om. e.

5. πλείονι A.B.H.K.Q.g.h.

ceteri πλέονι.

6. ἤδη] ἔτι A.

7. ἀντεῖχον I.

9. πλείοσιν A.B.H.K.L.b.c.d.

g.h.i. ceteri πλέοσιν.

ἀφεστηκόσι πολεμοῦντες κύρῳ f.

10. προσγεγενημένῳ L.O.P.

11. σφίσιν αὐτοῖς C.L.O.P.e.f.

14. περιγενέσθαι A.B.F.H.g.h.

περιγενέσθαι τὴν πόλιν ceteri. τῶν
om. L.O.P.c.f.

15. αὐτῷ K.g.

18. ἀντιπέραν g.

19. ἀθηναῖοι A.B.

δὲ om. F.H.

Λακεδαιμονίων χίλιοι ὀπλίται, καὶ Κνήμος Σπαρτιάτης ναύαρχος. ἀποβάντες δὲ εἰς τὴν γῆν ἐδήλωσαν τὰ πολλά. καὶ ἐπειδὴ οὐ ζυνεχάρουν, ἀπέπλευσαν ἐπ' αἴκου.

* Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀριστεὺς Κορίνθιος καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, Ἀνήριστος καὶ Νικόλαος καὶ Πρατόδημος, καὶ Τεγεάτης Τιμαγόρας, καὶ Ἀργεῖος ἰδία Πόλλις, πορευόμενοι εἰς τὴν Ἀσίαν ὡς Βασιλέα, εἰ πως πείσειαν αὐτὸν χρήματά τε παρέχειν καὶ ζυμπολεμεῖν, ἀφικνοῦνται ὡς Σιτάλκην πρῶτον τὸν Τήρεω εἰς Θράκην, βουλόμενοι πείσαι τε αὐτὸν, εἰ δύναιντο, μεταστάντα τῆς Ἀθηναίων ζυμμαχίας στρατεῦσαι ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν, οὗ ἦν στράτευμα τῶν Ἀθηναίων πολιορκοῦν, καὶ ἤπερ ἄρμηντο, δι' ἐκείνου πορευθῆναι πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου ὡς Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, ὃς αὐτοὺς ἐμελλεν ὡς βασιλέα ἀναπέμψειν. παρατυχόντες δὲ Ἀθηναίων πρέσβεις, Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινάδης Φιλήμονος, παρὰ

πολεμήσαι μήτε εἰς Σικελίαν πέμψαι. 3. Ξυνεχάρουν] ἐνεδίδουν οἱ Ζακύνθιοι. 6. Καὶ Ἀργεῖος ἰδία Πόλλικίς] γράφεται ἰδία Πόλις. ὄνομα κύριον.

1. κῆμις f.

5. ἀνήριστος g.

6. στρατόδημος A.B.f.g.h. probante Valckenario ad Herodot. 7. 138.

7. ἰδιαπόλις K. ἰδιαίπολις g. ἰδία πόλις A.B.C.G. ceteri ἰδία πόλις.

Πόλις et Πόλλις, proprium, etiam apud alios permutantur. Vid. Interpretes Polluc. VI. 15. et Aeliani XII. V. H. 31. Sic, qui Diodoro Siculo XV. 475. est Polis, apud Plutarch. Dion. princip. dicitur Pollis Spartiates. Nam eumdem esse, de quo Plutarchus et Diodorus agunt, intelligitur e Diog. Laërt. III. 19. 20. Polin Ducem coloniae Amyclæorum et Spartiatarum, qui in Creta conederunt, memorat

apud Photium Conon Narrat. 36. et 47. Ἰδιαίπολις, quod quidam MSS. habent, potuit oriri ex i adscripto diphthongi impropriæ. DUK.

8. τε om. d.

παρασχέιν C.I.L.O.P.Q.e.

9. ὡς] εἰς Q.i.

τήρεως Q.

10. τε πείσαι d.i.

12. πολιορκοῦν καὶ ἤπερ A.B.C.F. G.N.g.h. vulgo πολιορκοῦν καὶ παῦσαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς καὶ ἤπερ.

15. πέμπειν.

16. λαίαρχος K. κλέαρχος. f.

ὁ ante καλλ. om. A.B.H.K. L.N.O.Q.c.g.h.

ὁ ante φιλ. ὄμ. A.B.F.G.H. K.Q.c.e.f.g.h.i.

67. Legati Peloponnesiorum, ad regem Persarum missi, per Thraciam iter facientes et ad Sitalcen devertentes, ut eum a societate Atheniensium avertant, suadentibus Atheniensium legatis, qui tum forte aderant in Thracia, a Sadoco, Sitalce

Hell. VII.

filio, in itinere comprehenduntur et Atheniensibus traduntur. Athenienses eos indicta causa necant, in ultionem eorum, quos circa Peloponnesum correptos Lacedaemonii trucidaverant.

τῷ Σιτάλῃ πείθουσι τὸν Σάδοκον τὸν γεγενημένον Ἀθηναίων, Σιτάλκου υἱὸν, τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσι, ὅπως μὴ διαβάντες ὡς βασιλέα τὴν ἐκείνου πόλιν τὸ μέγας βλάβωσιν. ὁ δὲ πεισθεὶς πορευομένους αὐτοὺς διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ τὸ πλοῖον, ᾧ ἔμελλον τὸν Ἑλλάσποντον 5 περαιώσειν, πρὶν ἐσβαίνειν ξυλλαμβάνει, ἄλλους ξυπέμφας μετὰ τοῦ Λεάρχου καὶ Ἀμεινιάδου, καὶ ἐκέλευσεν ἐκείνοις παραδῶναι· οἱ δὲ λαβόντες ἐκόμισαν ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν δέισαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστέα, μὴ αὖθις σφᾶς ἔτι πλείω κακουργῆ δια- 10 φυγῶν, ὅτι καὶ πρὸ τούτων τὰ τῆς Ποτιδαίας καὶ τῶν ἐπὶ Θράκης πάντ' ἐφαίνετο πράξας, ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἂν εἰπεῖν αὐθημερὸν ἀπέκτειναν πάντας καὶ ἐς φάραγγας ἐσέβαλλον, δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι ὡς περ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, τοὺς ἐμπό- 15 ρους οὓς ἔλαβον Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων ἐν ὀκλάσι περὶ Πελοπόννησον πλέοντας ἀποκτείναντες καὶ ἐς

ἀνευ τοῦ κοινού· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φίλοι ἦσαν Ἀθηναίσι. 1. Τὸν γεγενημένον] τὸν ἐγγραφέντα. 3. Τὸ μέρος] ὅσον ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ. 4. Ὁ δὲ] ἦγγουσι ὁ Σάδοκος. 8. Ἐκείνοις] τοῖς πρέσβεσι τῶν Ἀθηναίων. Οἱ δὲ] οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων. 10. Τὸν Ἀριστέα] τὸν Κορίνθιον. Αἴθις] εἰς τὸ μέλλον. Κακουργῆ] κακουργήση. 14. Δικαιοῦντες] δίκαιον κρίνοντες. Τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι] τὴν ἴσιν τιμαρίαν δοῦναι. 15. Οἷσπερ] ἀντὶ τοῦ ἄν. Ὑπῆρξαν] ἀντὶ τοῦ προκατήρξαντο.

1. σιτάλη P.
alterum τὸν om. L.O.P.e.

3. μὴ om. g.

ὡς] ἐς N.

5. ᾧ] ὡς e.

Ἐμελλον—περ.] Thom. Magist. Wass. Thomas adnotat, περαιῶμαι dicendum, quamvis Thucydides περαιῶ dicat. Apud eum pro ὡς ex hoc loco legendum est ᾧ. Duk.

6. ἄλλους δὲ ξυμπέμφας C.I.

K.L.O.d.e.i. ἄλλους πέμφας d.i.

7. καὶ om. P.e.

ἐκέλευεν L.O.P.

10. ἔτι] ἐπὶ K.Q.c.d.

πλείω A.H.K.Q.c.d.g.h.i. πλέον

e. ceteri πλέω.

13. Ἀπέκτειναν πάντας] Confer omnino Herodot. VII. 137. Wass.

14. φάραγγα C.L.O.e. φάραγκας H.c.

ἐσέβαλλον K.

φάραγγας ἐσβαλόντες. πάντας γὰρ δὴ κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅσους λάβοιεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς πολεμίους διέφθειρον, καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων ζυμπολεμοῦντας καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἐτέρων.

- 5 * Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ θέρους τελευτῶν- 68.
 τος, καὶ Ἀμπρακιῶται, αὐτοὶ τε καὶ τῶν βαρβάρων
 πολλοὺς ἀναστήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπ' Ἄργος τὸ Ἀμ-
 φιλοχικὸν καὶ τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχίαν. ἔχθρα δὲ πρὸς
 τοὺς Ἀργεῖους ἀπὸ ταῦδε αὐτοῖς ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι.
 10 Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ Ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην ἔκ-
 τισε, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἴκαδε ἀναχωρήσας καὶ οὐκ ἀρε-
 σκόμενος τῇ ἐν Ἀργεῖ καταστάσει, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμ-
 φιάρεω, ἐν τῷ Ἀμπρακιῷ κόλπῳ, ὀμάνυμον τῇ ἑαυτοῦ
 πατρίδι Ἄργος ὀνομάσας. καὶ ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη
 15 τῆς Ἀμφιλοχίας, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκίτη-
 ρας. ὑπὸ ζυμφορῶν δὲ πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιεζό-

Ambracio-
 tarum expe-
 ditio contra
 Argos Am-
 philochi-
 cum, ejus-
 que cause.
 Erat enim
 Argos Am-
 philochi-
 cum ab
 Amphilo-
 cho condi-
 tum statim
 post Troi-
 ca. Argivi
 multo tem-
 pore post,
 adversa
 fortuna
 afflicti,
 Ambracio-

5. Κατὰ δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις] μετάβασις. 7. Ἀναστήσαντες] διεγείραντες εἰς συμμαχίαν. Ἐπὶ τὸ Ἄργος] κατὰ τοῦ Ἄργους. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀμπρακιῶταις. 11. Καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος] εἶρε γὰρ τὴν μητέρα Ἐριφύλην ἀνααιρεθεῖσαν ὑπὸ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 12. Τῇ ἐν Ἀργεῖ καταστάσει] τῇ οἰκίσει. 15. Τῆς Ἀμφιλο-

1. φάραγγα C.g.e.
 ἐμβαλόντες L.P.f. βαλόντες C.e.
 2. οἱ om. C.e.
 5. τοῦ αὐτοῦ θέρους Q.
 7. ἐπὶ τὸ ἄργος b.
 8. καὶ ἐς τὴν L.O.
 10. ἔκτισε μὲν μετὰ C.L.O.
 P.e.

11. μετὰ τρωϊκὰ P.
 12. Ἀμφίλ. ὁ Ἀμφ.] Magnus quidem Autorum dissensus super conditore Argi Amphil. Vide Nonnium ad Goltzii Græciam, et Strab. p. 326. Amphilochum ex Apollinis oraculo Argos condidisse scribit Apollo-

dorus, l. 3. sed Amphilochum non Amphiarai filium (ut Thucydides, Seymrus Chius, Aliique) sed ejus ex Alcmaëone nepotem facit. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 382. &c. HUDS. Vide Strabonem VII. 326. Apollodorum III. 7. Pausan. II. 18. et Herodotum III. 91. Domum reversus est A.M. 2823. ante Christum natum 1182. Apollodorus Ephorum secutus est, ut ex Strabonis X. p. 462. abunde patet. Wass.

13. αὐτοῦ C.L.O.e.
 14. ἡ om. K.i.

tas recipi-
unt in
urbem a
quibus ipsi
postea eji-
ciuntur.
Amphilochi
autem A-
carnanibus
se tradunt,
et ope A-
theniensium
Argos capiunt,
Ambraciotas
vendunt.
Inde et
societas
Acarnanum
cum Athe-
nienibus,
et inimicitia
Ambraciotarum,
qui Argos
frustra ad-
orti.

μενοι Ἀμπρακιάτας ὁμόρους ὄντας τῇ Ἀμφιλοχικῇ ξυ-
νοίκους ἐπηγάγοντο, καὶ ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλώσσαν
τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων· οἱ δὲ
ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροί εἰσιν. ἐκβάλλουσιν οὖν τοὺς
Ἀργεῖους οἱ Ἀμπρακίῳται χρόνῳ, καὶ αὐτοὶ ἴσχουσι τὴν 5
πόλιν. οἱ δ' Ἀμφίλοχοι γενομένου τούτου διδάσκειν ἑαυ-
τοὺς Ἀκαρνᾶσι, καὶ προσπαρακαλέσαντες ἀμφοτέροι
Ἀθηναίους, οἱ αὐτοῖς Φορμιάνα τε στρατηγὸν ἐπεμφαν
καὶ ναῦς τριάκοντα. ἀφικομένου δὲ τοῦ Φορμιάνος αἰρού-
σι κατὰ κράτος Ἄργος καὶ τοὺς Ἀμπρακιάτας ἠνδρα- 10
πόδισαν, κοινῇ τε ᾤκησαν αὐτὸ Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀκαρ-
νᾶνες. μετὰ δὲ τούτου ἡ ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον Ἀθη-
ναίους καὶ Ἀκαρνᾶσιν. οἱ δὲ Ἀμπρακίῳται τὴν μὲν ἔχ-
θραν ἐς τοὺς Ἀργεῖους ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ σφᾶν αὐ-
τῶν πρῶτον ἐποίησαντο, ὕστερον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τήνδε τὴν 15
στρατείαν ποιοῦνται αὐτῶν τε καὶ Χαίωνων καὶ ἄλλων

χίας] γῆς δηλονότι. 2. Ἐπηγάγοντο] ἐφειλκύσαντο. Καὶ ἑλληνί-
σθησαν] Ἑλληνες κατὰ τὴν νῦν διάλεκτον ἐγένοντο. 3. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφί-
λοχοι] οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι· οἱ δὲ Ἀμπρακιάται Ἑλληνες, Κο-
ρυθίαν ἀποικοί. 4. Τοὺς Ἀργεῖους] τοὺς Ἀμφιλοχικοὺς, τοὺς δεξαμένους.
5. Χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ μύθου. 7. Ἀκαρνᾶσι] φίλοις οἷσι δηλονότι Ἀθηναίων.
8. Ἀθηναίους] ἀναπόδοτον, μᾶλλον δὲ καιναπόδοτον τοῦτο, εἰ οὔτω χρὴ φάναι.
11. Αὐτὸ] τὸ Ἄργος. 12. Μετὰ δὲ τούτου] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας.
14. Ἐς τοὺς Ἀργεῖους] κατὰ τῶν Ἀργείων. 15. Ἐν τῷ πολέμῳ] τῷ Πε-

1. ὁμήρους B.g.
2. ἑλληνίσθησαν Lobeck. ad
Phrynich. p. 380.
3. τότε om. C.L.O.P.e.
ξυνοικισάντων O.P. τῶν ξυνοι-
κισάντων L.
4. ἀμφιλόχοι a.
6. οἱ δὲ ἄλλοι N.
γεγεννημένου L.O.
αὐτοὺς e.

7. προσπαρακαλέσαντες A.B.C.
I.K.N.b.c.e.h. προσκαλεσαντες F.
H.L.O.P.Q.d.g.i. vulgo προσεκά-
λεσαντο.
11. ᾤκισαν C.O.P.Q.e.
καὶ om. P.
12. πρῶτον ἐγένετο C.L.O.P.e.
14. ἀπὸ om. g.
15. πρῶτον om. c.
16. ἑαυτῶν C.e.
καὶ τῶν χαίωνων Q.

τινῶν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων ἑλθόντες τε πρὸς τὸ Ἄργος τῆς μὲν χώρας ἐκράτουν, τὴν δὲ πόλιν ὡς οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν προσβαλόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη. τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο.

5 * Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἀθηναῖσι ναῦς ἔστει- 69.

λαν εἴκοσι μὲν περὶ Πελοπόννησον, καὶ Φορμιάνα στρα-
τηγόν, ὃς ὀρμώμενος ἐκ Ναυπάκτου φυλακὴν εἶχε μῆτ'
ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου μηδένα
μῆτ' ἐσπλεῖν, ἐτέρας δὲ ἕξ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, καὶ

10 Μελίσανδρον στρατηγόν, ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι,
καὶ τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἑῶσιν αὐτόθεν
ὀρμώμενον βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ
Φασήλιδος καὶ Φοινίκης καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἠπείρου. ἀναβὰς
δὲ στρατιᾷ Ἀθηναίων τε τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ζυμ-

λοποννησιακῶν δηλοῦσι. 10. Ἀργυρολογῶσι] ἀργύριον ἀπαιτῶσιν. 12. Ἀπὸ
Φασήλιδος] Φάσηλις πόλις Παμφυλίας. μέμνηται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ

1. Βαρβάρων] Chaonas barbaros fuisse ex h. l. et cap. LXXX. infr. hoc lib. item e Scymno Chio ostendit Palmer. II. Græc. Ant. 2. pag. 231. Duk.

- δὲ C. e.
- πρὸς Ἄργος g.
- 2. τὴν μὲν χώραν G.
- 3. προσβάλλοντες c.
- 8. κρισαίου L. O.

Κρισαίου] Geminant quidem s Isocrates Plataic. 443. 30. Strabonis exemplaria, et Homeris Hymn. Apoll. quinques, semel cum Var. Lect. Callimachus Hymn. in Del. Pausanias, Suidas, Plinius, Antoninus Liberalis. Contra Herodotus VIII. 32. Sophocles Elect. Epit. Strabonis, Pindar. Pyth. V. 49. et Schol. Lycophon. in Cod. Seld. Nonnus Dionys. XIII. 358. et Hesych. Etymol. Κρίσα. Vid.

Schol. Sophocl. Elect. p. 89. In Pindaro Codex Cant. Βατιτιδᾶν, et δαδεκαδρόμων, recte. Κρίσσα Ptolemæus, at MS. Coislin. Κρίσα. WASS.

9. πλεῖν Q.

10. μελίσανδρον H. N. i. μελλή-
σανδρον K.

ὅπως τε ταῦτα ἀργυρολογήσωσι τὰ
χαρία Lex. Seg. p. 159, 31.

11. τὸ ληστικὸν i.

12. βλάπτειν τὸν πλοῦν] Plautus Mil. "Jura te non nociturum
"esse neminem." Pro νικηθεῖς for-
tasse reponendum ἡσσηθεῖς. WASS.
Nomen Ducis, quem memorat
Thucydides, Μελίσανδρος an Με-
λίσανδρος fuerit, non facile dictu
est. Μελίσανδρον Milesium, Scri-
ptorem Homero vetustiore, me-
morat Ælian. XI. V. H. 2.
Duk.

τῶν ἀπὸ] τὴν ἀπὸ B.

Per hiemem
Phormio ad
custodiam
sinus Cris-
sæi, Mele-
sander in
Cariam et
Lyciam pro-
ficiscitur
contra præ-
dones Pelo-
ponnesios,
navigia inde
vexantes.

μάχων ἐς τὴν Λυκίαν ὁ Μελήσανδρος ἀποθνήσκει, καὶ τῆς στρατιᾶς μέρος τι διέφθειρε, νικηθεὶς μάχῃ.

70.

Secundum annum belli conficit narratio de Potidaeæ expugnatione, quæ pactioe interposita fiebat. Incolis concessum, ut cum uno pallio, et viatico de oribus suis desumpto, in Chalcidicem migrarent.

* Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Ποτιδαῖαι, ἐπεὶ δὴ οὐκέτι ἐδύνατο πολιορκούμενοι ἀντέχειν, ἀλλ' αἱ τε ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολαὶ Πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον ἀπανίστασαν τοὺς Ἀθηναίους, ὅ τε σῆτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτοῖσι ἤδη βρώσεως περίαναγκαίαις, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἐγέγεντο, οὕτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ζυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἐπὶ σφισι τεταγμένοις, Ξενοφῶντι τε τῷ Εὐριπίδου καὶ Ἐστιοδώρῳ τῷ Ἀριστοκλείδου καὶ Φανομάχῳ τῷ Καλλιμάχου. οἱ δὲ προσεδέξαντο, ὁρῶντες μὲν τῆς στρατιᾶς τὴν τάλαιπωρίαν ἐν χωρίῳ χειμερινῷ, ἀναλωκυίας τε ἤδη τῆς πόλεως δισχίλια τάλαντα ἐς τὴν πολιορκίαν. ἐπὶ τοῖσδε οὖν ζυμβήσαν, ἐξελεῖν αὐτοὺς 15

περιγηγῆς (855). 5. Οὐδὲν μᾶλλον] οὐδὲν παρὰ Ἀττικοῖς ἀντὶ τοῦ οὐ. 12. Οἱ δὲ] οἱ στρατηγοί.

2. ἡττηθεὶς G. Legendum ἡττηθεὶς: illud ex interprete est. Herodotus passim πολέμῳ ἐσσωῶντο. Conjungit alibi Noster νικηθέντες et ἡσσησθαι. WASS.

4. ἡδύνατο A.B.G.H.g.

Ἄλλ' αἱ τε] Hæc eodem ordine verborum leguntur in Corintho, quo in Ar. C. et Dan. et mox τοὺς Ἀθηναίους ἀπανίστασαν. Idem ex hoc loco scribit, Atticos οὐδὲν μᾶλλον pro οὐ dicere: de quo vid. Stephan. Append. ad Script. de Dialect. pag. 25. DUK.

5. ἐσβολαὶ ἐς τὴν ἀττικὴν C.F. L.H.O.P.

6. ἐπελελοίπει c.e.

7. τε] τὰ d. om. f.

ἐπεγεγένητο L.O.

ἤδη om. f.

8. καὶ παύ τινες ἀλλήλων Suidas. ἐγέγεντο A.B.C.F.H.I.L.O.P. g. ἐγγεγόντο N.e.h. ἐγεύσαντο Suidas. ἐγεύοντο vulgo.

14. δὲ C.e.

χίλια L.O.

Δισχίλια τάλαντα] Sed Diodor. Sic. XII. 310. scribit, ante discessum Agnonis a Potidæa, de quo est supr. cap. LVIII. plus mille talenta in eam obsidionem expensa fuisse. Deditio autem demum aliquot post mensibus facta est, quibus sumtum augeri necesse fuit. DUK.

ἐς πολιορκίαν A.L. εἰς πολιορκίαν B.F.K.e.f.g.h.i.

15. τοῖς δὲ] τοῖς c.

γαῖν g.

ἐλθεῖν e.

καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἐπικούρους ζῆν ἐνὶ
 ἱματίῳ, γυναῖκας δὲ ζῆν δυσὶν, καὶ ἀργύριόν τι ῥητὸν
 ἔχοντας ἐφόδιον. καὶ οἱ μὲν ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν
 Χαλκιδικὴν, καὶ ἕκαστος ἢ ἐδύνατο· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς
 5 τε στρατηγούς ἐπητιάσαντο ὅτι ἄνευ αὐτῶν ζυνέβησαν
 (ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοντο), καὶ
 ὕστερον ἐποίκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν εἰς τὴν Ποτίδαιαν καὶ
 κατάρκισαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο· καὶ τὸ
 δεύτερον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θεουκυδίδης
 10 ζυνέγραψεν.

Τῷ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ 71.
 ζύμμαχοι εἰς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευ- Tertio an-
 no Lacedae-
 monii non
 in Atticam,
 sed adver-
 sus Plataeas
 exercitum
 ducunt, va-
 standi cau-
 sa. Platae-
 enses lega-
 tos obviam
 mittunt, qui
 Archida-
 mum admo-
 neant majo-
 rum suorum
 in liberanda
 σαν δ' ἐπὶ Πλαταίαν· ἠγείτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδά-
 μου, Λακεδαιμονίαν βασιλεύς. καὶ καθίσας τὸν στρα-
 15 τὸν ἐμελλε δηῶσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθύς πρέ-
 σβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν ἔλεγον τοιαύδε. “ Ἀρχί-
 “ δαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε, οὐδ' ἄξια
 “ οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ὧν ἐστέ, εἰς γῆν τὴν Πλαταιῶν
 “ στρατεύοντες. Πausanias γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακε-
 20 “ δαιμόνιος, ἐλευθεράσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων

4. Καὶ ἕκαστος ἢ ἐδύνατο] τὰς τριάκοντα δύο πόλεις. 6. Ἐνόμιζον γὰρ
 ἂν] ἀνδραποδίσαι γὰρ τοὺς ἀνδρας ἐβούλοντο.

1. καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας L.

O.

2. τε C.e.

ζυδεῖν f.

τι om. L.O.

3. ἐπὶ τὴν A.B.F.H.K.L.N.c.

f.g.h. vulgo εἰς τε τὴν.

4. ἢ ἕκαστος C.Q.e.

ἐδύνατο L.O.P.

7. ἐπέμψαν ἑαυτῶν C.L.O.P.e.

ἑαυτῶν ἐξέπεμψαν G.

8. κατάρκισαν Q.

10. συνέγραψεν g. om. f.

VOL. I.

11. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους]

Hæc ad finem usque cap.

LXXIV. ob perspicuitatem lau-

dat Dionys. Halic. p. 153. qui

et θέρους legit. WASS.

ἐπιγενομένου G.

θέρους] ἔτους G.K.N.c.f.

12. τὴν om. P.

14. βασιλεὺς λακεδαιμονίαν B.

g.h.

16. παρ' αὐτῶν C. παρ' αὐτὸν e.

17. οὐδὲ] αὐτε Dionys. p. 901.

19. γὰρ] δὲ L.

Y

a Medis patria merito-
rum, et quid sibi ideo a Pausania promissum fuerit.

“ μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐβελησάντων ζυγάρασθαι τὸν κίν-
 “ δυνον τῆς μάχης ἢ παρ’ ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ
 “ Πλαταιῶν ἀγορᾷ Διὶ ἐλευθερίῳ ἱερὰ καὶ ζυγκαλέσας
 “ πάντας τοὺς ζυμμάχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν
 “ καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, 5
 “ στρατεῦσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ’ αὐτοὺς μηδ’
 “ ἐπὶ δουλείᾳ, εἰ δὲ μὴ, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ζυμμά-
 “ χους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτε-
 “ ροὶ ἔδωσαν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις
 “ τοῖς κινδύνοις γειομένης, ὑμεῖς δὲ τάναντία δρᾶτε· 10
 “ μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ
 “ ἡμετέρᾳ ἦκετε. μάρτυρας δὲ θεοὺς τοὺς τε ὀρκίους τότε
 “ γενομένους ποιούμενοι, καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρώους
 “ καὶ ἡμετέρους ἐγχαρίους, λέγομεν ὑμῖν τὴν γῆν τὴν
 “ Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν, μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὄρκους, 15
 “ εἴαν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Πausανίας ἐδικαί-
 “ ωσεν.” * τοσαῦτα εἰπόντων Πλαταιῶν Ἀρχίδαμος ὑπο-
 λαβῶν εἶπε “ Δίκαια λέγετε, ᾧ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἦν
 “ ποιῆτε ὁμοῖα τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Πausανίας
 “ ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε, καὶ τοὺς ἄλ- 20

72. Quibus Archidamus respondit, promissis se staturum, si et ipsi Pla-

5. Αὐτονόμους] τοὺς Πλαταιεῖς δηλονότι. 17. Ἐπολαβῶν] ἀποκριθεὶς, ἢ ὑπονόησας, ἢ ἐνθυμηθεὶς. 20. Αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε] τοῖς οἰκειοῖς νόμοις

2. τῇ om. L.

3. ἱερὰ διτ’ ἐλευθερίῳ C.O.P.e.
 ζυγκαλέσας] ζυμμάχους B. ζυγκ.

π. τ. ξ. om. h.

6. ποτὲ om. G.K.c.f.

8. οἱ πατέρες οἱ G.

9. Ἀρετῆς—προθυμίας] Herodoti verba de Platæensibus respexit. Vid. VIII. 1. WASS.

10. τάναντία ἐκείνοις δρᾶτε Dionysius.

12. Τοὺς ὀρκίους] Formula jura-

menti, quo se mutuo obstrinxerunt Foederati, exstat apud Lycurgum Orat. adv. Leocratem. pag. 149. Hanov. Confer Plutarchum in Miltiade. WASS.

14. ὑμῖν γῆν C.L.O.e. cum Dionysio.

17. εἰπόντων τῶν πλ. C.L.O.P. e. cum Dionysio.

18. ἄνδρες om. K.f.i.

19. γὰρ om. H.e.

20. τοῖς ἄλλοις A.G.c.

“ λους ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κιν-
 “ δύνων ὑμῖν τε ξυνώμοσαν καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ’ Ἀθηναίους,
 “ παρασκευὴ τε τσοῆδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν
 “ ἔνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως. ἥς μάλιστα μὲν
 5 “ μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὄρκοις· εἰ δὲ
 “ μὴ, ἄπερ καὶ τὸ πρότερον ἤδη προῦκαλεσάμεθα, ἡσυ-
 “ χίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μηδὲ
 “ μεθ’ ἐτέρων, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέ-
 “ μῳ δὲ μηδ’ ἐτέρους. καὶ τάδε ἡμῖν ἀρκέσει.” ὁ μὲν Ἀρ-
 10 χίδαμος τσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλαταιῶν πρέσβεις ἀκού-
 σαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν, καὶ τῷ πλήθει τὰ
 ῥηθέντα κοινῶσαντες ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφί-
 σιν εἶη ποιεῖν ἂ προκαλεῖται ἄνευ Ἀθηναίων· παῖδες γὰρ
 σφῶν καὶ γυναῖκες παρ’ ἐκείνοις εἶσαν· δεδιέναι δὲ καὶ
 15 περὶ τῆ πάσῃ πόλει, μὴ ἐκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθηναῖσι
 ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέψωσιν, ἢ Θηβαίοις, ὡς ἔνορκοι
 ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν
 πόλιν πειράσωσι καταλαβεῖν. ὁ δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς
 ταῦτα ἔφη “ Ὑμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν πα-
 20 “ ράδοτε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὄρους ἀποδείξτε,
 “ καὶ δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνα-

taenses aut
 ceterosGra-
 cos una es-
 sent libera-
 turi, aut
 certe neutri
 parti auxilio
 futuri. Illi
 excusare ne-
 cessitatem
 cum Athe-
 niensibus
 consilia
 communi-
 candi, in
 quorum po-
 testate ip-
 sorum liberi
 et uxores es-
 sent; tum a
 Thebanis
 metuere.
 Itaque Ar-
 chidamus ab
 iis postulat,
 ut urbem
 usque ad
 belli finem
 Lacedaemo-
 niis servan-
 dam tradant.

ἀκαλύτως χρῆσθε. 13. Ἄνευ Ἀθηναίων] τῆς γνώμης δηλονότι. 14. Παρ’
 ἐκείνοις] τοῖς Ἀθηναίοις. 16. Οὐκ ἐπιτρέψωσιν] οὐ δώσωσιν ἄδειαν τοῖς
 Πλαταιεῦσιν ἐμμένειν τοῖς δόξασιν. 21. Ἐπὶ δυνατὸν] λείπει τὸ ἐστὶ.

1. μεταστάντες P.
 ποτε B.
 2. νῦν om. C.c.e.
 3. δὲ C.e.
 4. καὶ τῆς L.O.P.
 5. καὶ οἱ αὐτοὶ g.
 6. καὶ πρότερον C.L.O.P.e.
 9. δὲ post πόλεμῳ om. F.H.
 ταῦτα d.i.
 ἀρκέσει A.B.C.I.O.P.b.e.g.cum
 Dionysio p. 903. vulgo ἀρέσκει.

13. προῦκαλεῖτε K.
 γὰρ om. f.
 15. πάσῃ τῇ A. cum Dionysio.
 16. θηβαίοις f.
 18. πειράσωσι A.B.H.Q.h.
 19. ὑμῖν g.
 μὲν] ὑμῶν L.O.P.
 ἡμῖν παράδοτε B.C.H.K.O.c.d.
 e.f.g.h.i. vulgo παράδοτε ἡμῖν.
 21. δυνατὸν ἐστὶν ἐς H.

“ τὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε ὅποι
 “ βούλεσθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾗ. ἐπειδὴν δὲ παρέλθῃ,
 “ ἀποδώσομεν ὑμῖν ἅ ἂν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦδε
 “ ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέ-
 “ ροντες ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἰκανὴ ἔσσεσθαι.” * οἱ δ’ ἀκού- 5
 σαντες ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν, καὶ βουλευσάμενοι
 μετὰ τοῦ πλήθους ἔλεξαν ὅτι βούλονται, ἅ προκαλεῖται,
 Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον, καὶ ἢν πείθωσιν αὐτοὺς,
 ποιεῖν ταῦτα· μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέ-
 λευον, καὶ τὴν γῆν μὴ δηρῶν. ὁ δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο, 10
 ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν. ἐλ-
 θόντες δὲ οἱ Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ
 βουλευσάμενοι μετ’ αὐτῶν, πάλιν ἦλθον ἀπαγγέλλοντες
 τοῖς ἐν τῇ πόλει τοιαύδε· “ Οὐτ’ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνω,
 “ ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀφ’ οὗ ζύμμαχοι ἐγενόμεθα, 15
 “ Ἀθηναῖοί φασιν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προσέσθαι ἀδικουμέν-
 “ ουσ, οὔτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύναμιν.

73.
 Copia au-
 tem facta,
 per inducias
 cum Athe-
 niensibus
 communi-
 candi, quæ
 ab Archi-
 damo pro-
 posita es-
 sent, mox
 legati re-
 nuntiant,
 Athenien-
 ses validis-
 simum au-
 xilium pro-
 mittere;

3. Μέχρι δὲ τοῦδε] τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου. 4. Ἐργαζόμενοι] τὴν γῆν δηλονότι. 5. Ἰκανὴ ἔσσεσθαι] εἰς τροφήν δηλονότι. 6. Καὶ βου-
 λευσάμενοι] πρεσβεύσασθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι. 11. Κομι-
 σθῆναι] ἀναστρέψαι. Οὐκ ἔτεμνε] σημειῶσαι ὅτι τὸ τεμεῖν ἀδιαφόρος
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ τὸ δηρῶσαι, τέθεικεν. 13. Ἀπαγγέλλοντες] οἱ

1. ἐλεῖν L.O.P.

παραχωρήσατε C.

ἔπη L.O.N.e.

3. ἀποδώσομεν ὑμῖν ἅ ἂν παρα-
 λάβωμεν μέχρι A.B.C.F.H.K.L.
 M.N.O.P.d.g. cum Dionysio p.
 904. ἀποδώσομεν ὑμῖν μέχρι c. vul-
 go ἀποδώσομεν μέχρι.

δὲ] μὲν d.i.

4. Παρακαταθήκην] Agnoscit D.
 Halic. et Phrynichus, qui, Hip-
 rias παραθήκην, inquit. Nostrum
 sequuntur Demosth. Æsch. I-
 socr. Aristot. Polyb. Josephus
 1144. Pausan. Pollux. Mæris
 Atticista. et ita locum hunc citat

T. Magister. παραθήκη ab Hero-
 doto est: usi Phocylides, Plu-
 tarchus, et recitiores. Wass.

5. ἰκανὴ ὑμῖν μέλλοι f.

6. αὖθις] πάλιν Q.

7. προκαλοῦνται P. προκαλεῖτε K.

8. καινωῆσαι P.

9. δὴ G.

τοῦδε L.O.

11. ἔτεμε f.

12. δὲ om. d.

πλαταιῶν f.

13. ἀγγέλλοντες C.I.L.O.f.g.

ἀναγγέλλοντες P. ἐπαγγέλλοντες d.

14. τὰδε L.O.P.

16. ὑμᾶς A.B.C.N.d.e.f.g.h.i.

“ ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν, πρὸς τῶν ὄρκων οὓς οἱ πατέρες
 “ ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ζυμμαχίαν.”
 * τοιαῦτα τῶν πρέσβων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς 74.
 ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ’ ἀνέχεσθαι quo per-
 moti decer-
 nunt, Athe-
 niensium
 societatem
 non esse de-
 serendam.
 Archidami
 deorum in-
 digetum im-
 precatio.
 5 καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὀρῶντας, καὶ ἄλλο πάσχον-
 τας ὅτι ἀν’ ἑξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ’ ἀπὸ
 τοῦ τείχους ἀποκρίνασθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστὶν
 ἃ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐν-
 τεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἥρώων
 10 τῶν ἐγχαωρίων Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη, λέγων
 ὧδε “ Θεοὶ, ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἥρωες,
 “ ζυνίστορες ἔστε ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδικῶς, ἐκλειπόντων
 “ τῶνδε πρότερον τὸ ζυνώμοτον, ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν,
 “ ἐν ἧ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐζάμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν,
 15 “ καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἑλ-
 “ λησιν, οὔτε νῦν, ἣν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν· προκαλε-
 “ σάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν. ζυγ-
 “ γνώμονες δὲ ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς

Πλαταιεῖς δηλονότι. 1. Ἐπισκήπτουσι] παρακελεύονται. 8. Προκα-
 λοῦνται] ἐπισπῶνται 15. Καὶ παρέσχετε] οἱ θεοὶ δηλονότι. Ἐναγωνί-

1. πρὸ τῶν C. πρώτων g.

4. ἀθηναίους A.B.h.

ἀντέχεσθαι B.H.N.g.h.

5. δεοὶ Dionysius.

6. ζυμμαχίαι g.h. ζυμμαχίη d.i.
 δὲ i.

ἐπὶ B.g.h. ἐπὶ γρ. g.

7. τοῦ om. H.

ἀδύνατόν O.

10. ὁ om. A.B.H.N.g.h.

11. Θεοὶ ὅσοι] Confer Euripid.
 Phœniss. v. 494. WASS. Plura
 loca scriptorum veterum, in qui-
 bus urbes, vel regiones ἔχειν di-
 cuntur Dii, in quorum tutela eā

sunt, leg. apud Spanhem. ad
 Callim. hymn. in Pallad. v. 53.
 Duk.

τὴν γῆν Q. γῆν, omisso arti-
 culo, g.h.

12. συνίστορες C.e.

ἐκλειπόντων d.

13. τῶνδε] δὲ τῶνδε H. I.
 L.O.Q.e.g. cum Thoma Ma-
 gist. v. συνώμοτον: δὲ τῶν C. δὲ
 B.h.

τὴν γῆν N.Q.

15. παρέχετε L.O.

18. τῆς] τοῖς f.

“ ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς
 “ ἐπιφέρουσι νομίμως.”

75—78.

Que Pello-
ponnesii ad-

* Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρα-
 τὸν, καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρε-

σασθαι] ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα τελέσαι. 1. Τῆς δὲ τιμωρίας] τῆς ἐκδική-
 σεως. 3. Ἐπιθειάσας] κατευξάμενος. 4. Περιεσταύρωσεν] ὁ Ἀρχιδα-
 μος δηλονότι. τὰ ὀρθὰ ξύλα ἐκάλουν σταυρούς. Τοῖς δένδρεσι] σημείωσαι

1. τῆς] τοῖς P.f.

3. Ἐπιθειάσας] Suidas h. v. τινὰ
 ἐπιθειάσας pro τοσαῦτα, hinc e-
 mendandus. Explicat τὸ θεῖον
 εἰσδεδεγμένους, θεοφορούμενος. Cave
 credas. Supra, ἐς ἐπιμαρτυρίαν θεῶν
 κατέστη, obtestatus: et sic ver-
 tendum, hic et infra. Obiter
 emenda Hesych. ἐπιθεάζει. leg.
 ἐπιθεάζει. WASS. Suidas quidem
 non male ita explicat ἐπιθειάσας:
 nam Pollux I. 16. inter verba,
 quæ de vatibus dicuntur, ut κα-
 τασχεθῆναι, καταληφθῆναι, πληρω-
 θῆναι θεοῦ, et alia, etiam ponit
 ἐπιθειάσαι. Sed perperam ita in-
 terpretatur hunc locum, quod
 etiam Kusterus observavit. In
 Cod. Cass. hic est scholion κα-
 τευξάμενος. Duk. Etymolog. p.
 449, 50. θειάζοντων μαινομένων ἢ
 θεολήπτων γινομένων καὶ θειάσαντες
 καὶ ἐπιθειάσας τὸ ἐπιθαιμάσας. ὁ δὲ
 Μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ θεοὺς
 ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος
 ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν. θειάσας
 τὸ θ. εἰσδ. &c. Utrumque θειά-
 σαντες et ἐπιθειάσας apud Thuey-
 didem exstat, illud VIII. 1: hoc
 II. 75. quod posterius recte qui-
 dem animadvertit Sylburgius; sed
 idem valde aberrat, cum scribit
 “ verum loquitur ibi non Mile-
 “ sius sed Archidamus.” Immo
 vero non Archidamus: nam is
 Etymologi Milesius est Orus
 Milesius, grammaticus non ig-

nobilis, qui in Thueydidem, ut
 opinor, scripsit commentarios, a
 scholiasta quoque nonnusquam
 laudatus: ipse Etymologus p.
 816, 39: ἡ ὀρθογραφία Ὄρου τοῦ
 Μιλήσιου, et p. 315, 10. Μιλήσιος
 ὁ Ὄριον. Ὄρος enim et Ὄριον sæpe
 commutantur: Ὄρος ὁ Μενδήσιος
 et Ὄριον, utroque modo Gale-
 nus; et in historia ecclesiastica
 plures inter Ægyptios Ὄροι, qui
 iidem apud alios Ὄριανες. Verum
 hic etiam grammaticorum mihi
 videor argutias subodorari. Dis-
 junxerunt θεάζειν et θειάζειν, il-
 lud interpretati deos invocare
 vel obtestari, hoc deorum nu-
 mine correptum agitari. Hesy-
 chius aperte Ἐπιθεάζει, θεοὺς ἐπι-
 καλεῖται: at Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον
 δεξάμενος, θεοφορηθείς. Eo referen-
 dum arbitror in Etymol. ἔστι γὰρ
 ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν: ideoque pa-
 rum abest quin pro certo putem
 voluisse Orum Milesium in Thu-
 cydide scribi non ἐπιθειάσας sed
 ἐπιθεάσας. HEMSTERHUS.

ἐς τὸν πόλεμον g.i.

4. περιεσταύρωσεν e.

Περιεσταύρωσεν—ἐξίεναι] Co-
 rinthus. Voc. δένδρεσιν agnoscit
 etiam Thom. Magister. WASS.
 Corinthus etiam καὶ πρῶτα ha-
 bet. Περιεσταύρωσαν sive in ex-
 emplari suo invenit, sive de se
 posuit, sine detrimento senten-
 tiæ scribi potest. De σταυρώσει

σιν ἂ ἐκοψαν, τοῦ μηδένα ἐτι ἐξίεναι, ἔπειτα χῶμα ἔχουν
 πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην αἴρεσιν ἔσεσθαι αὐ-
 τῶν στρατεύματος τοσοῦτου ἐργαζομένου. Ξύλα μὲν οὖν
 τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος παρωκοδόμου ἐκατέρωθεν,
 5 φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ
 πολὺ τὸ χῶμα· ἐφόρου δὲ ὕλην ἐς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ
 γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέ-
 ρας δὲ ἔχουν ἐβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι
 κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὕπνον
 10 τε καὶ σῆτον αἰρεῖσθαι· Λακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ

versus Pla-
 teas conati
 sint, et quid
 Plataenses
 contra co-
 nati.

Leopardus

τὸ δένδρος εἰθεῖαν. 1. Ἐχουν] συνεκόμιζον. 2. Πρὸς τὴν πόλιν] οὐ διὰ
 παντὸς τοῦ τεύχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί. Αἴρεσιν] πόρθησιν. 5. Φορμηδὸν]
 ψιαθηδόν. φορμὸς γὰρ ψίαθος, ὅστις ἐναλλάξ ἔχων τὸ πλέγμα ἐστί. 7.
 Καὶ εἴτι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι] τελεσιουργεῖν πρὸς ὕψος. οἱ Ἄττικοι τὸ ἀνύειν
 ἀνύτειν φασί. 8. Ξυνεχῶς] ἀδιαστάτως. 10. Καὶ σῆτον] τὸ σῆτον οὐ-
 δετέρως. Αἰρεῖσθαι] λαμβάνειν. Οἱ ξεναγοὶ] οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρ-

in obsidionibus urbium vid. Cas-
 saubon. ad Polyb. lib. I. p. 179.
 Et de constructione aggerum e
 ligno, lapide, et terra Lips. II.
 Poliorcet. 3. Quod Corinthus et
 Scholiastes jubent adnotari τὸ
 δένδρος casu recto, de eo agit
 Stephanus Animadv. in Libr. de
 Dial. p. 25. qui nominativum τὸ
 δένδρος inusitatum, obliquos au-
 tem in usu esse dicit. Duk.

1. ἐκοψεν d.i.

ἐπεξίεναι L. O. et omisso ἐτι C. e.
 χῶμα τι L. O. P. χῶματα C. e.

2. Αὐτῶν] Τῶν Πλαταιέων, quum
 præcedat πόλιν. Thucyd. I. 136.
 φεῖγει ἐς Κέρκυραν ὧν αὐτῶν εὐεργέ-
 τής. Et sic alibi. Vid. ad I. 3.
 Duk.

3. Ξύλα—χῶμα] Habet Suidas
 in φορμηδόν. WASS.

5. Φορμηδόν] Vid. Scholiast.
 Hesych. et Herodot. VIII. 71.
 IDEM. Add. Casaubon. ad Æ-
 neæ Tactic. cap. XXXII. et

Schol. Thucyd. IV. 48. Duk.

τειχῶν f.

6. Ἐφόρου—ἐπιβαλλόμενον] Sui-
 das in ἐφόρου, ubi est τὴν ὕλην.
 De phrasi ὕπνον καὶ σῆτον αἰρεῖσθαι
 Leopard. VII. Emendation. 14.
 Duk.

7. ἀνύτειν C. b. g. ἀνύσειν Sui-
 das.

10. σῆτον τε καὶ ὕπνον e. ὕπνον
 καὶ σῆτον f.

ξεναγωγὸς O.

Ξεναγοὶ] MS. Biblioth. Coislin.
 cujus Catalogum summo Viro
 B. Montefalconio debemus, p.
 237. explicat ξεναγῶν, ξενοδοχῶν.
 Verum, inquit, apud Thucyd. οἱ
 τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες &c. Schol.
 exscribens. Vid. Hesych. Pollu-
 cis MSS. ξεναγωγὸς ex interprete
 habent non uno loco. Xenoph.
 p. 503. τοὺς ξεναγούς, et p. 518.
 ξεναγεῖν τοῦ ξενοικοῦ. Suidas in ξε-
 ναγῶν, οἱ τε ξεναγοὶ ἐκ πάσης πόλεως
 ξυνεφεστῶτες ἢ. ε. τ. ε. WASS.

ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὀρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τείχος ξυθέντες, καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ἢ προσε-
 χῶτο, ἐσφοδόμουν ἐς αὐτὸ πλίνθους, ἐκ τῶν ἐγγύς οἰ-
 κιῶν καθαιροῦντες. ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, ταῦ 5
 μὴ ὑψηλὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα· καὶ
 προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς
 ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μῆτε πυρφόροις οἴστοις βάλ-
 λεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἤρετο δὲ τὸ ὕψος τοῦ τεί-
 χους μέγα, καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανῆει αὐτῷ. 10
 καὶ οἱ Πλαταιῆς τριόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τεί-
 χους ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσεφόρουν τὴν γῆν. * οἱ δὲ
 Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι, ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν

76.

χαντες· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. 10. Οὐ σχολαίτερον] οὐ
 βραδύτερον. Ἄντανῆει] ἀνήρχετο. 13. Ἐν ταρσοῖς] πλέγμασιν ἀπὸ κα-

Add. Herald. I. Adversar. 5.
 Duk.

1. τῆς ἐκάστης K. καὶ ἐκάστης
 C.L.O.P.d.e.

ἐφεστῶτες C.I.L.O.P.e.

3. συνθέντες H.i.

αὐτῶν P.

ᾧ c.

προσεχῶντο K.d.i. προσεχεῖτο c.

4. ἐσφοδόμουν K.d.

5. τοῦ om. P.

6. γενόμενον g.

7. προκαλύμμα I.

Προκαλύμματα] Confer Jose-
 phum B. Jud. III. 7. 10. ubi
 pro γυμνομένους Codex Busb. γε-
 γυμνωμένους, et pro ὑψῶν, ἐνψῶν.
 Paulo supra etiam legendum
 πλῆθος ἀθρόον οἴστων cum Busb.
 Rhed. Ruf. Wass. Huc perti-
 nent, quæ congesserunt Lips.
 V. Polioreet. 9. et Freinshem.
 ad Curt. IV. 2. Thucydidem
 prope ad verbum descripsit Ar-
 rian. II. de Exped. Alex. 18.

προκαλύμματα δὲ δέρρεις καὶ διφθέ-
 ραι αὐτοῖς ἦσαν, &c. ubi Vir Cla-
 riss. e MSS. plerisque videtur
 præferre αὐταῖς, nempe μηχαναῖς,
 et αὐτοῖς ad longinquius retroce-
 dere dicit. Hoc non bene capio:
 nam ita dicit Arrianus, πύργους
 ἐπάνω τοῦ χώματος—ἐπέστησαν δύο,
 καὶ μηχαναῖς ἐπὶ ταῖς πύργους. Προ-
 καλύμματα δὲ cet. in quibus αὐ-
 τοῖς recte referri potest ad πύρ-
 γους, quod proprius est, quam μη-
 χανῶν. Duk.

δέρρεις K.

8. τὰ om. L P.

9. ἀσφαλεῖ L.

10. σχολαίτερον L.P.

11. τι] τοι e.

12. ἢ] οὐ L.O.P.

ἐξεφόρουν d.

Ἐσεφόρουν] Confer Josephum
 B. Jud. V. 6. Wass.

13. Ἐν ταρσοῖς—εἰς τὸ διηρημένον
 τοῦ τείχους] Suidas in ἐνεῖλλοντες.
 ultimas voces de suo addidit:

ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ διαχε-
 ὄμενον ὥσπερ ἡ γῆ φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτῃ ἀποκληρόμενοι
 τοῦτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δ' ἐκ τῆς πόλεως ὀρύζαντες,
 καὶ ζυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χάσμα, ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ
 5 σφᾶς τὸν χοῦν· καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω, ὥστ'
 ἐπιβάλλοντας ἦσσαν ἀνύτειν, ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτω-
 θεν τοῦ χάματος καὶ ἰζάνοντος αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον.
 δεδιότες δὲ μὴ αὐδ' οὕτω δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς
 ἀντέχειν, προσεπέξεῦρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα
 10 ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χάσμα, ἔνθεν δὲ καὶ
 ἔνθεν αὐτοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ
 ἐντὸς μνησοειδὲς ἐς τὴν πόλιν προσωκοδόμουν, ὅπως, εἰ τὸ
 μέγα τείχος ἀλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναν-
 τίους αὖθις πρὸς αὐτὸ χοῦν, καὶ προχωροῦντας εἶσα δι-

εισοχόμενοι
Simpling

λάμω πεποημένοι. 1. 'Ενείλλοντες] ἐμπλέκοντες. 3. 'Υπόνομον] κε-
 κρυμμένον ἔργμα. 4. Ξυντεκμηράμενοι] διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ
 τὸ χάσματιον. 6. 'Υπαγομένου] ἐνδιδόντος. 9. Οἰκοδόμημα] τὸ ξύλινον.
 14. Πρὸς αὐτὸ χοῦν] ἀπὸ χυτῆς γῆς τείχος ποιεῖν.

MSS. enim non agnoscunt. Pha-
 vorinus Suidam exseribit. Rur-
 sus Suidas in ἑλλειν pro εἰσέβαλ-
 λον, quod priore loco est, habet
 ἐπέβαλον. Sed ibi forte reponen-
 dum est ἐσέβαλον, quod idem in
 ταρσὸς agnoscit: ubi male ἐνεί-
 λοντες et τείχους, ut supra. Vid.
 Etymologum in ταρροί. WASS.

1. ἐσέβαλλον C.I.K.L.O.e. εἰσ-
 έβαλλον Suidas: vulgo ἐσέβαλον.

διηρημένον τοῦ τείχους Suidas:
 διηρημένον τοῦ χάματος f.

2. ἀποκληρόμενοι A.B.C. ἀποκλη-
 ὄμενοι h. vulgo ἀποκλειόμενοι.

3. Τοῦτο μὲν ἐπέσχον] Fortasse
 τοῦτου μὲν ἐπέσχον scribendum re-
 ctius esset. STERH.

ἐπασχον A.B.e.

4. συντεκμηράμενοι B.C.d.e.g.
 τὸ om. L.O.P.

ὑφεῖλον L.

περὶ g.

6. ἐπιβάλλοντες K.

ἀνύτειν C.G.H.N.g.

αὐτοῖς] εἰθὺς c.

9. τόδε] ταινδε f.

10. τὸ κατὰ τὸ σῶμα ἐργαζό-
 μενοι O.

*Ἐνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ] He-
 rodot. IV. 71. ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ
 νεκροῦ. WASS.

11. αὐτοῦ om. K. post ἀρξά-
 μενοι ponit e.

καὶ ἀπὸ e.

12. μνησοειδὲς ἐς τὴν πόλιν A.B.
 C.F.H.K.L.O.P.d.e.g.h.i. vulgo
 ἐς τὴν πόλιν μνησοειδὲς.

ἐσφοκόδομουν C.L.O.e.

13. ἀνέχοι g. ἀν ἔχοι A.B.

14. αὖθις] πάλιν N.

προσχωροῦντας C.

οὐδὲν ὠφέλου καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν, πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναντο πνεύματος 5 γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν, οὖσαν οὐ μεγάλην· πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν ἐπενόουν, εἰ πως σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθεῖη. φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους

βλημένον. 5. Πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέαν] ἐπινοίας δηλονότι. 7. Φακέλους] φορτία. Φάκελος δεσμός, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον, ἥτοι τὸ φασκόλιον. 9. Ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου] τοῦ διαστήματος.

1. τὸ om. e.

3. τὴν πόλιν ἐλεῖν A.

παρατείχισιν B.h.

4. δύναιτο C.e.

5. γενομένου C.I.L.O.P.

ὠ om. L.e.

6. δὴ om. L.

εἰδέαν f.

εἴπως] εἰ L.O.P. εἴπω C. εἴφ' ᾧ

I.e.

7. φακέλους A.B.C. vulgo φακέλους.

Φακέλλους] Vocem hanc cum simplici λ efferendam docet Casaubonus ad Euripidis Cyclop. quo modo etiam scribunt Hesych. aliique Lexicographi. Vide Ammonium in voce φάκελος, et Leopardi Emend. lib. XI. c. 15. Hubs. Hippocrates de morbis mulier. p. 182. φρυγάνων φάκελλον μαλθακῶν. Ælianus apud Suidam φάκελλον βύβλον. Cl. Gr. φακέλους scribunt. Atque ita bis Aristoteles in Metaph. sine Var. Lect. Josephus, et D. Halicarn. in MSS. Vatic. Hesychius, Phavorin. et Th. Magist. ex Synesio. Ammonius, et Luciani Schol. tom. 2. p. 13. Denique φ. ὕλης

ἀργείας legit Ammonius. Herodot. IV. 62. φρυγάνων φάκελοι ἴτα et 67. et Baroc. WASS. Suidas hæc laudans itidem φακέλλους legit. Quid in Ammonio sit ἀργείας, vel, quod pro eo habet Th. Magist. ἀγροίας, non intelligo. Sed utrumque hunc locum ante oculos habuisse apertum est. Itaque ea recte a Leopardo deleri puto. Duk. ἀργίας Valcken. ad Herodot. 4. p. 309.

8. παρέβαλλον A.B.C.F.H.I.K. c.g. παρενέβαλον L.O.P. προσέβαλλον Q. vulgo παρέβαλον.

9. Ταχὺ—ἐδύναντο] Suidas in ἐπιπαρένησαν, quod exponit ἐσώρευσαν. Vid. Hesych. in παρενήνεον, et Herodotum. Homer. Od. α'. 148. et π'. 51. Suidas in παρένησαν eadem iterat, sed pro πόλεως habet ὕλης, male. hinc ergo corrige, quod non fecit Kusterus. Πολυχειρίαν agnoscit Pollux II. 149. ut πολυκαιρανῆ apud Homerum. Usus haud semel Dionys. Halic. Hesychius ex Poëta quodam promit πολυχειρία. WASS.

γενομένου διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπι-
 σχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ζῦν θείῳ καὶ πίσσῃ, ἦσαν τὴν ὕλην. καὶ ἐγένετο φλόξ τσαυτῆ, ὅσην οὐδεὶς πω ἔς γε ἐκείνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν· ἦδη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταυτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τούτο δὲ μέγα τε ἦν, καὶ τοὺς Πλαταιέας τᾶλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι, πνευμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἠλπίζον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἂν διέφυγον. νῦν δὲ καὶ τότε λέγεται ξυμβῆναι, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσται τὴν φλόγα, καὶ οὕτω παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ καὶ τούτου δῆμαρτον, μέρος μὲν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοπέδου, [τὸ δὲ λοιπὸν ἀφέντες] περιετείχιζεν τὴν πόλιν κύκλῳ, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον· τάφρος δὲ ἐντὸς τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἧς ἐπλινθεύσαντο. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολᾶς, καταλιπόντες φύλακας τοῦ

1. Ἐπιπαρένησαν] συνῆξαν. 5. Χειροποίητον] ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος. Ἦδη γὰρ] πάσαι ποτέ. 8. Τᾶλλα] δεινὰ δηλονότι. Ἐλαχίστου] ὀλίγου καιροῦ δηλονότι. 10. Αὐτῇ] τῇ φλογί. 11. Διέφυγον] τὸν κίνδυνον. 20. Περί

1. γενομένου f.
 διὰ τὴν πολυχειρίαν O. διὰ πολυχειρίαν d.

3. ἐμβάλλοντες K. ἐσβαλόντες i.

4. ὅσην C.H.K.L.O.Q. vulgo ἴσον.

6. Τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων] De silvis ita inflammatis est apud Scaliger. ad Severi Aetn. v. 362. DUK.

ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου C.e.

10. εἰ om. P.

11. διέφυγεν C.e.

12. ἐξ οὐρανοῦ om. e.

13. αἴψα c.

παυθῆναι A.B.C.H.L.O.P.Q.d.

h. ceteri παυσθῆναι.

15. καὶ om. A.N.

16. τι] τοι H.I.g.

στρατοπέδου A.B.F.H.K.L.N.

O.P.Q.c.f.h. ceteri στρατοῦ.

τὸ δὲ πλεον ἀφέντες C.e. om. A.

B.F.L.N.O.P.Q.h.

20. παρὰ g.

καταλιπόντες τε φ. Q.

φυλακὰς L.O.

ἡμίσεος τείχεος (τὸ δὲ ἡμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον) ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἀχρηστον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν εἰς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δ' ἐπολιορκῶντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγδοήκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιαί. τοσαῦτοι ἦσαν οἱ ζύμπαντες, ὅτε εἰς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει, οὔτε δαῦλος οὔτε ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

Τῷ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ ἅμα τῇ τῶν Πλαταιῶν ἐπι-
στρατεία, Ἀθηναῖοι διακοσίους ὀπλίταις ἑαυτῶν καὶ ἰπ-
πεῦσι διακοσίους ἐστράτευσαν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ
Θράκης καὶ Βοητιαίους, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου· ἐστρα-
15 τήγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου τρίτος αὐτός. ἐλθόντες δὲ

79.
Dum haec
geruntur,
Atheniensi-
um in Thra-
ciam adver-
sus Chalci-
denses fit
expeditio,

ἀρκτούρου ἐπιτολάς] κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα. 5. Ἐκκεκομισμένοι ἦσαν] ἐξήγαγον. 10. Τοιαύτη μὲν] οἱ διελόντες ταύτην τὴν συγγραφὴν εἰς τρισκαίδεκα, ἐνταῦθα τὸ τέλος τῆς τρίτης ἱστορίας ᾤρισαν, καὶ ἀρχὴν τῆς τε-

1. ἡμίσεως L.O.g.
4. τε om. L.O.P.
ἀχρηστον A.B.F.H.K.N.Q.c.d.
f.g. ceteri ἀχρεῖον.
5. ἐκκεκοσμημένοι h. ἐκκεκομμένοι
g.
6. τριακόσιοι K.g.
7. Γυναῖκες—σιτοποιαί] Tangit
morem Graecorum, apud quos
hoc mulierum munus erat, ut
fruges pinserent, panem coque-
rent, et alia ad victum pertinen-
tia pararent: de quo Feith. in
Antiquitatib. Homer. IV. 3.
Add. Plaut. Mercat. II. 3. 62.
et Terent. Adelph. V. 3. 60. De
Romanis notus est locus Plinii
XVIII. H. N. 11. *Pistores Ro-
mae non fuere ad Persicum us-
que bellum, annis ab U. C. super*

DLXXX.: *Ipsi panem faciebant Quirites, mulierumque id opus erat; sicut etiam nunc in plurimis gentium. Cui magis credo, quam Plutarcho Quaest. Rom. LXXXIV. Et rure mos vetus mansit. Ulpian. l. 12. §. 5. D. de Instruct. vel Instrum. leg. et mulieres, quae panem coquant.* DUK.

8. τὴν om. K.

11. τῶν om. L.

12. αὐτῶν f.

13. ἐπεστράτευσαν L.O.P.c.e.

τοὺς om. f.

15. Ξενοφῶν—τρίτος αὐτοῖς] Reliqui duo erant Phanomachus (Diod. XII. p. 512.) et Calliades, (Plut. Nic. p. 348. Reisk.)
GOTTL.

qua apud Spartolum urbem ab Olynthiorum auxiliis victi et fugati, domum revertuntur.

ὑπὸ Σπάρταλον τὴν Βοττικὴν τὸν σῖτον διέφθειραν. ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπὸ τινων ἐνδοθεν πρασσόντων. προσπεμφάντων δὲ ἐς Ὀλυνθον τῶν οὐ ταῦτα βουλομένων, ὀπλιταὶ τε ἤλθον καὶ στρατιὰ ἐς φυλακὴν ἧς ἐπεξελθούσης ἐκ τῆς Σπαρτώλου ἐς μάχην καθίστανται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει. καὶ οἱ μὲν ὀπλιταὶ τῶν Χαλκιδέων καὶ ἐπίκουροὶ τινες μετ' αὐτῶν νικῶνται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐς τὴν Σπάρταλον· οἱ δὲ ἰππῆς τῶν Χαλκιδέων καὶ ψιλοὶ νικῶσι τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἰππέας καὶ ψιλοὺς. εἶχον δὲ τινας οὐ πολλοὺς 10 πελταστὰς ἐκ τῆς Κρουσίδος γῆς καλουμένης. ἄρτι δὲ τῆς μάχης γεγενημένης ἐπιβοηθῶσιν ἄλλοι πελτασταὶ ἐκ τῆς Ὀλύνθου. καὶ οἱ ἐκ τῆς Σπαρτώλου ψιλοὶ ὡς εἶδον, θαρσύναντες τοῖς τε προσγιγνομένοις καὶ ὅτι πρότερον οὐχ ἤσσαντο, ἐπιτίθενται αὐθις, μετὰ τῶν Χαλκι- 15

τάρτης. 1. Ὑπὸ Σπάρταλον] ἡ Σπάρταλος προπαροξύτονον. Τὴν Βοττικὴν] ὅτι Βοττιαῖοι ἄποικοι Μακεδόνων. εἰσὶ δὲ ἐν τῇ Θράκῃ, πλησίον Χαλκιδέων. 2. Καὶ προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. 7. Μετ' αὐτῶν] τῶν μὴ θελούντων παραδόναι δηλονότι. ἡ δὲ Ὀλυνθος μητρόπολις Χαλκιδέων.

1. διέφθειρον B.G.c.f.g.h.

3. προσπεμφάντων B.F.H.K.L.N.O.P.Q.c.d.f.g.h.i. ceteri προσπεμφ.

οὐ A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.c.d.e.f.g.h.i. vulgo μῆ.

ταυτὰ P.

4. τε om. O.

5. ἐξελθούσης B.g.h.

τῆς] τοῦ h.

6. οἱ Ἀθηναῖοι A.B.C.H.K.N.c.d.e.f.g. vulgo deest articulus.

πρὸς A.B.F.Q.c.d.f.g.h.i. πρὸ G. vulgo ὑπ'.

8. Σπάρταλον] Ita hic Codd. et mox Σπαρτάλος, et lib. V. cap.

19. Σπάρταλος, nec aliter Steph. Vid. Suid. Harpocrat. Hesych.

et Schol. Σπαρταλίων numus Titi apud Goltzium. Wass. In Stephano, et aliis omnibus, præter Scholiasten Thucyd. est Σπαρταλὸς, ἔξυτόνας, item in Xenoph. V. Græc. p. 561. cuius locum adnotavit Vales. ad Harpocrat. Duk.

10. ψιλῶν A.B.F.H.g.h.

11. κρουσίδος F.H.L.N. vulgo κρουσίδος.

12. γενομένης I.L.O.e.

14. ἐπιγιγνομένοις L.O.P. προσγιγνομένοις Q.

πρότεροι P.Q.

15. ἤσσαντο A.B.F.L.N.d.f.g.h.i. ἤσσαντο P.Q. ceteri ἤσσηντο.

τῶν om. L.

δέων ἰππέων καὶ τῶν προσβοηθησάντων, τοῖς Ἀθηναίοις·
καὶ ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, αὐς κατέλιπον
παρὰ τοῖς σκευοφόροις. καὶ ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθη-
ναῖοι, ἐνεδίδσαν, ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντι-
5 ζον. οἱ τε ἰππῆς τῶν Χαλκιδέων, προσιππεύοντες ἢ δοκοῖ,
προσέβαλλον, καὶ οὐχ ἥκιστα φεβήσαντες ἔτρεψαν τοὺς
Ἀθηναίους καὶ ἐπεδίαζαν ἐπὶ πολὺ. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι
ἐς τὴν Ποτιδαίαν καταφεύγουσι, καὶ ὕστερον τοὺς νεκροὺς
ὑποσπόνδους κομισάμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ
10 περιόντι τοῦ στρατοῦ· ἀπέθανον δὲ αὐτῶν τριάκοντα καὶ
τετρακόςιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ πάντες. οἱ δὲ Χαλκιδῆς
καὶ οἱ Βοττιαῖοι τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς
τοὺς αὐτῶν ἀνελόμενοι διελύθησαν κατὰ πόλεις.

* Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, οὐ πολλῶ ὕστερον τούτων, Ἀμ- 8ο.
15 πρακιῶται καὶ Χάονες, βουλόμενοι Ἀκαρνανίαν πᾶσαν Ambracio-
καταστρέφασθαι καὶ Ἀθηναίων ἀποσπῆσαι, πείθουσι barbaris in
Λακεδαιμονίους ναυτικόν τε παρασκευάσασθαι ἐκ τῆς Acarnani-
ξυμμαχίδος καὶ ὀπλίτας χιλίους πέμψαι ἐς Ἀκαρνα- am incur-
Lacedaemo-

2. Καὶ ἀναχωροῦσι] οἱ Ἀθηναῖοι. 4. Ἐνεδίδσαν δὲ] ἐπεχώρουν, οἱ Χαλ-
κιδεῖς δηλονότι, καὶ οἱ Σπαρτῶλιαι. 5. Ἡ δοκοῖ] καθ' ὃ μέρος ἐνομιζέτο
αὐτοῖς συμφέρειν. τὸ δὲ δοκοῖ, τρίτης συζυγίας. 7. Ἐπὶ πολὺ] διάστημα
δηλονότι. 13. Ἀνελόμενοι] ἀναλαμβάνοντες Διελύθησαν κατὰ πόλεις] ἕκα-
στος ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν πόλιν. 16. Καταστρέφασθαι] ἀφανίσει. 17.
Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος] γῆς δηλονότι.

1. τῶν om. B.K.h.
προσβοηθησάντων c.
3. οἱ om. L.O.P.
4. ἀναχωροῦσι B.h.
ἐσηκόντιζον K.
5. δοκεῖ K.d.e.i. δοκῆ f. δοκοίη
G.
6. προσέβαλλον A.B.F.G.H.K.
Q.c.g.h. προσέβαλον N.f. προσεσέ-
βαλον d.i. ἐσέβαλον e.
τοὺς ἀθηναίους ἔτρεψαν L.O.P.
7. ἐδίαζαν L.O.e.

ἐπὶ om. c.
11. πάντες A.B.F.G.H.K.L.
N.O.Q.d.e.f.g.h. ceteri ἅπαντες.
12. οἱ ante βοττιαῖοι om C.e.
τε om. K.L.O.P.
13. alterum τοὺς om. C.L.O.
P.c.e.f.
15. τὴν πᾶσαν C.L.O.P.c.e.f.
17. ναυτικόν τε παρασκευασα
C.L.O.P.e.
18. συμμαχίδος B.e.
ἐς] ἐπ' B.I.L.O.e.

nii auxilian-
tur mille
militibus
gravis ar-
maturæ, et
Peloponne-
siii, impri-
mis Corin-
thii,
XLVII na-
vibus, ut
maritimi
Acarnanes
impediren-
tur, quo
minus inte-
rioribus
subveni-
rent. Sed

νίαν, λέγοντες ὅτι, ἦν ναυσὶ καὶ πεζῶ ἅμα μετὰ σφῶν
ἔλθωσιν, ἀδυνάτων ὄντων ἑμβοηθεῖν τῶν ἀπὸ θαλάσσης
Ἀκαρνανῶν ῥαδίως ἂν Ἀκαρνανίαν σχόντες καὶ τῆς Ζα-
κύνθου καὶ Κεφαλληνίας κρατήσουσι, καὶ ὁ περίπλους
οὐκέτι ἔσοιτο Ἀθηναίοις ὁμοῖος περὶ Πελοπόννησον· ἐλπί- 5
δα δ' εἶναι καὶ Ναύπακτον λαβεῖν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι
πεισθέντες Κηῆμον μὲν, ναύαρχον ἔτι ὄντα, καὶ τοὺς ὀπλί-
τας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθύς πέμπουσι, τῶ δὲ ναυτικῶ
περιήγγειλαν παρασκευασαμένῳ ὡς τάχιστα πλεῖν ἐς
Λευκάδα. ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ἑμπροθύμιοι μάλιστα 10

9. Περιήγγειλαν] πανταχοῦ ἐμήνυσαν.

1. ἦν] εἰ d.

μετ' αὐτῶν ἔλθωσιν c.

2. βοηθεῖν c.f.

3. ἂν om. C.L.O.P.e.

καὶ τῆς κεφαλῆς K.Q.

4. Κεφαλληνίας] Κεφαλληνίας
Gr. Homerus, Strabo, Polybius,
Xenophon, Noster, Pausanias,
aliique λ geminant. At Scylax,
Ptolemæus et recentiores scri-
pturam Gr. Cod. ubique ser-
vant. Inscriptiones apud Rei-
nesium III. 85. et Fabretum
439. c. Cedren. Anna, D. Chrys-
ost. Libanius Orat. 216. Ar-
temidorus apud Porphyrium de
esu Animal. cum simpliciter λ.
Aristotelis exemplaria variant.
WASS. Vid. quæ adnotata sunt
ad I. 27. et ad Flor. II. 9.
DUK.

κρατήσωσι F.G.H.Q.g.h.

5. ὁμοῖος] Fortasse leg. ὁμοίως.
ἐλπίδας C.L.O.

6. λαβεῖν] ελεῖν c.

7. ἔτι ναύαρχον K.

Ναύαρχον ἔτι ὄντα] Particula
ἔτι indicat, munus navarchi
apud Lacedæmonios certo tem-

poris spatio circumscriptum fu-
isse. Ex Emmii Republ. La-
con. in fin. intelligi potest esse,
qui ei annum præfiant, de quo
parum constare Idem dicit. Si
Dodwelli rationes sequimur,
Cnemus plus quam annum in
hoc imperio fuit. Nam quæ
supra cap. 66. Cnemo navar-
cho gesta scribit Thucydides,
confert in Maium Julianum ex-
euntem anni secundi hujus bel-
li; quæ autem deinde cap. 90.
—93. in Octobrem Julianum
anni tertii. Et Diodor. Sicul.
XII. 311. etiam post hoc tem-
pus, quim gesta sunt ea, quæ
Thucydides cap. 93. et seq. ex-
ponit, Cnenum navarchum La-
cedæmoniorum vocat. DUK.

8. νηυσὶν F.H.

9. παρασκευασαμένη c. παρα-
σκευασμένῳ K. παρεσκευασμένῳ B.
F.h. παρεσκευασμένης g.

ὡς τάχιστα in margine po-
nit g.

10. ἑμπροθύμιοι g. ἑμπροθέμε-
νοι h.

τοῖς Ἀμπρακιώταις, ἀποίκους οὔσι. καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἐκ τε Κορίνθου καὶ Σικυῶνος καὶ τῶν ταύτῃ χωρίων ἐν παρασκευῇ ἦν, τὸ δ' ἐκ Λευκάδος καὶ Ἀνακτορίου καὶ Ἀμπρακίας πρότερον ἀφικόμενον ἐν Λευκάδι περιέμενε. 5 Κνήμιος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὀπλίται, ἐπειδὴ ἐπεραιώθησαν λαθόντες Φορμιάνα ὃς ἤρχε τῶν εἴκοσι νεῶν τῶν Ἀττικῶν αἱ περὶ Ναύπακτον ἐφρούρου, εὐθὺς παρεσκευάζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. καὶ αὐτῷ παρῆσαν Ἑλλήνων μὲν Ἀμπρακιῶται καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριαι 10 καὶ οὗς αὐτὸς ἔχων ἦλθε, χίλιοι Πελοποννησίαν, βάρβαροι δὲ Χάονες χίλιοι, ἀβασίλευτοι, ὧν ἠγεοῦντο ἐπ' ἐτησίῳ προστασίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φάτυος καὶ Νικάνωρ. ἐστρατεύοντο δὲ μετὰ Χαόνων καὶ Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι. Μολοσσοὺς δὲ ἤγε καὶ Ἀτιντᾶνας Σαβύλιθος, 15 ἐπίτροπος ἂν Θάρυπος τοῦ βασιλέως, ἔτι παιδὸς ὄντος·

Cnemus, Spartano-rum dux, satis validum exercitum suum ratus, antequam ii, qui in Corinthiorum navibus erant, advenissent, processit ad Stratum,

1. Ἀποίκους οὔσι] τῆς Κορίνθου δηλονότι. 8. Καὶ αὐτῷ] τῷ Κνήμῳ. 11. Ἀβασίλευτοι] μὴ νομίζοντες ἔχειν βασιλεῖς, ἀλλὰ μόνον ἠγεμόνας

2. ταύτῃ] ἄλλων c.
4. περιέμενε e.
5. Κνήμιος] De Cnemo vid. Diodor. pag. 311. c. Duk.
7. ἀττικῶν] ναυτικῶν e.
8. αὐτῶν C.e.
9. μὲν om. B.h.
ἀνακτόριοι καὶ λευκάδιοι C.K.L. O.P.e.

rebant dominatui. sed vel postea (ni fallitur Thucyd.) reges suos abdicaverunt, vel eorum pars fuit quondam sine rege. Verum, utrum verba Thucydidis de universa gente, an de quadam ejus parte intelligenda sint, non liquet. Palmer. in Græc. Antiq. pag. 261. HUDS.

10. αὐτὰς P.
ἦλθεν ἔχων L.O.P.
11. ἐπετησίῳ conjuncte Stephanus.
12. προστατεία C.e. στρατεία L.O.P. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 529.
φάτυος A.B.d.g. ceteri φάτιος.
13. ξυνοστρατεύοντο C.L.O.P.e. Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι] Thesproti secundum Homerum (qui Odys. ε'. v. 115. Phidonis eorum regis meminit) regio pa-

14. ἀτιντᾶνας A.B.N. ἀτιντᾶνας F.G.H.K. ἀτιτανὰς P. ἀτιτᾶνας L.O. ἀντιτᾶνας I.b. ἀτταντῖνας Q. Ἀντιτᾶνας] vid. Aristot. περὶ θαυμ. 94. 4. Polyæn. IV. 11. 4. et Stephanum, Lycoph. et Appianum, Livium XXXIX. 12. Wass. Accentus variat. Strabo VII. pag. 326. Ἀτιντᾶνες, Stephan. Ἀτιντᾶνες. Duk.
15. θαρύπου B. cum Pausania I. 10. πᾶρυθος e.
Θάρυπος] Θαρύπου malit Pal-

καὶ Παραναίους Ὀροίδος, βασιλεὺς ὤν. Ὀρέσται δὲ χίλιοι, ὧν ἐβασίλευεν Ἀντίοχος, μετὰ Παραναίων ζυνεστρατεύοντο Ὀροίδω, Ἀντιόχου ἐπιτρέψαντος. ἔπεμψε δὲ καὶ Περδίκκας κρύφα τῶν Ἀθηναίων χιλίους Μακεδόνων, οἱ ὕστερον ἦλθον. τούτῳ τῷ στρατῷ ἐπορεύετο Κνή- 5

καὶ ἄρχοντας. 3. Ἐπιτρέψαντος] τὸ ἄρχειν δηλώνει, καὶ εἶναι αὐτοκράτορα

merius. Θάρωψ quidam memoratur a Diodoro Siculo l. 3. p. 139. Huds. Palmer. II. Græc. Ant. 8. rationem emendationis suæ hanc adfert, quod omnibus aliis Rex ille Θάρυπος vocetur in recto, non Θάρωψ. Nihil peccasset, si omnes illos alios, vel certe quosdam ex iis nominasset, et quærendi labore nos levasset. Nam ego quidem nondum alium, quam Pausaniam, invenire potui, qui l. 11. Alcetan, Ἐακιδæ, patris Pyrrhi, et Olympiadis, matris Alexandri M. avum, filium Θαρύπου fuisse scribit. Nec Xylandrum alios, quam Pausaniam, scivisse, ex eo colligo, quod ad Plutarch. Pyrrh. princ. ubi hic Θαβρύτας vocatur, adnotat eum Pausaniæ esse Θάρυπον, nec ullum præterea memorat, qui idem tradiderit. Sed vel sic unius Pausaniæ auctoritas sufficere potest, ad emendationem Palmerii stabilendam. Et est facilis et non infrequens in his permutatio. Sic quod in Harpocrate v. Οἴθεν legitur, Κεφάλου μὲν θυγατέρα, Χάροπος δὲ γυναῖκα, pro eo in Eeditis Suidæ est Χαρίππου, in MSS. Χαρίπου, ut ad Suidam adnotat Kusterus. et in Photio apud Valesium ad Harpocrat. Χαροπού. Et contra, quem vulgati libri Livii XXXII. 6. vocant Charopum, is in seri-

ptis, et Polybio, ac Plutarcho est Charops. Nec dubito, quin in Luciano Dial. mort. p. 313. de Nireo perperam edatur τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος, pro Χαρίπου. Nam pater ei erat Χάροπος, non Χάρωψ. Res certa est ex Homer. Iliad. β'. 672. Eustathio ad illum locum, et Hygin. Fab. XCVII. Itaque recte in Diodor. Sic. V. 225. Viri docti ediderunt Νιρέος Χαρίπου καὶ Ἀγλαΐας, pro Χάροπος, quod in scriptis erat. Quinam sint, quos paullo post Παραναίους, vocat Thucydides, mihi non liquet. Sed cogitabam fortassis eum loquutum de Παραραίοις, quos cum Molossis, Atintanibus, Orestis, et aliis quibusdam, aspera loca in eodem tractu colentibus, junxit Strabo VII. 326. Duk.

1. παραβαίους L. παραναίους g. παραναίους f.

βασιλεὺς ὤν] βασιλεύων C.e.

Ὀρέσται] Vid. Lampridium Elagab. VII. et Zonaram in Constantino Mon. Niceph. Bryen. 71, juxta Athyram ponit Anna Comnena 57. 109. Inter Epirum et Ætoliam posuit Liv. XLII. 38. Adde quæ Cellarius profert p. 701. Wass.

2. παραβαίων K.e. παραναίων g. παραναίων c.d.f.i.

συνεστρατεύοντο B.d.g.i.

μος, οὐ περιμέναις τὸ ἀπὸ Κορίνθου ναυτικόν· καὶ διὰ τῆς Ἀργείας ἰόντες Λιμναίαν, κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν. ἀφικνουῦνταί τε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας, νομίζοντες, εἰ ταύτην πρώτην λάβοιεν, ῥαδίως ἂν σφίσι τᾶλλα προσχωρήσειν. * Ἀκαρνᾶνες δὲ αἰσθόμενοι κατὰ τε γῆν πολλὴν στρατιὰν ἐσβεβληκυῖαν, ἕκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα τοὺς πολεμίους παρεσομένους, οὔτε ζυγεβοήθουν ἐφύλασσόν τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι, παρά τε Φορμίωνα ἐπεμπον κελεύοντες ἀμύνειν· ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι, ναυτικῷ ἐκ Κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν, Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ Σύμμαχοι, τρία τέλη ποιήσαντες σφῶν αὐτῶν, ἐχάρουν πρὸς τὴν τῶν Στρατιῶν πόλιν, ὅπως ἐγγυὺς στρατοπεδευσάμενοι, εἰ μὴ λόγοις πείθοιεν, ἔργῳ πειρῶντο τοῦ τείχους. καὶ μέσον μὲν ἔχοντες προσήεσαν Χάονες καὶ οἱ ἄλλοι Βάρβαροι, ἐκ δεξιᾶς δ' αὐτῶν Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτόριοι καὶ

τὸν Ὅροιδον ἀμφοῖν τοῖν ἔθνοιν. 1. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας] τῆς Ἀμφιλοχικῆς. 3. Ἐπὶ Στράτον] θηλυκῶς ἢ Στράτος. 9. Κελεύοντες] παρακινουῦντες. 11. Ἐρήμην] ἔρημον φυλάκων.

1. Διὰ τῆς Ἀργείας] Locus Thucydidis, e quo Palmerius verosimili, ut videtur, conjectura III. Græc. Ant. 6. emendat Ἀγραίας est Lib. III. cap. 106. De Agræis vid. plura apud eundem IV. Græc. Ant. 3. et de Strato III. 5. Duk.

2. λιμναίαν d.

κώμην] πόλιν K.

4. ταύτην πρώτην A. B. C. H. K. L. O. P. c. d. f. g. h. i. ταύτην πρώτην e. vulgo πρώτην ταύτην.

ἂν om. C. e.

5. προσχωρήσειν N. O. e.

6. τε τὴν γῆν F. I.

8. ἐφύλαττόν L. P.

ἑαυτῶν f.

9. ἐκέλευον πέμποντες cod. Stephani, ut videtur.

11. ἐκλιπεῖν c. ἀπολείπειν i.

12. Τέλη] Vid. Hesyeh. in h. v. Dionys. Hal. VIII. Ant. 65. Noster I. 48. τέλη τῶν νεῶν sine exemplo aut imitatore, opinor, dixit. Herodot. II. 64. ὀρθῶν γένεα, at fortasse rectius τέλεα cum Baroc. et Lambeth. alibi κατὰ τέλεα, turmatim, Idem. Contra tamen, ut videtur, Mediceus. Confer Ulpianum in Demosth. pag. 263. WASS.

14. λόγῳ C. G. I. b. e.

15. μέσον A. B. F. H. K. N. b. g. h. i. ceteri τὸ μέσον.

οἱ om. c.

81.
ubi, cum
Chaones
cum ceteris
barbaris im-
prudens
prudentius
præcur-
rissent, a
Stratis ex-
cepti insi-
diis, magna
clade affici-
untur.

οὐ μετὰ τούτων, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Κνήμιος καὶ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ Ἀμπρακιάται· διείχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἔστιν ὅτε οὐδὲ ἐωρῶντο. καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες τεταγμένοι τε προσήσαν καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ἕως ἔστρατοπεδεύσαντο ἐν ἐπιτηδείῳ· οἱ δὲ Χάονες, σφίσι τε αὐ-
 5 τῶν πιστεύοντες καὶ ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνη ἡπειρωτῶν μαχίματοι εἶναι, οὐτ' ἐπέσχον τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν, χωρήσαντές τε ῥύμη μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων ἐνόμισαν αὐτοβοεῖ ἂν τὴν πόλιν ἐλεῖν καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. γνόντες δ' αὐτοὺς οἱ Στράτιοι ἔτι προσίοντας,
 10 καὶ ἠγησάμενοι, μεμονωμένων εἰ κρατήσειαν, οὐκ ἂν ἔτι σφίσι τοὺς Ἕλληνας ὁμοίως προσελθεῖν, προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἕκ τε τῆς πόλεως ὁμοίως χωρήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν προσπίπτουσι. καὶ ἐς φόβον καταστάντων, διαφθείρονται τε πολ-
 15 λοι τῶν Χαόνων, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι, ὡς εἶδον αὐτοὺς

2. Διεῖχον] διίσταντο. 3. Τεταγμένοι] εὐτάκτως. Διὰ φυλακῆς ἔχοντες] ἑαυτοὺς δηλονότι. 5. Ἐν ἐπιτηδείῳ] χώρα δηλονότι. 6. Πιστεύοντες] θαρρόντες. Ἀξιούμενοι] ἀξιοκρινόμενοι. 7. Ἐπέσχον] ἐνεκαρτέρησαν. Τὸ στρατόπεδον] τὸ τό περιττὸν κεῖται. 9. Αὐτοβοεῖ ἂν] βοῇ μόνῃ χρῆσάμενοι. 11. Μεμονωμένων] διεξευγμένων τῆς τῶν Ἑλλήνων συμμαχίας. 15. Ἐς φόβον κατα-

2. καὶ οἱ ἀμπρ. c.

4. προσήσαν τεταγμένοι τε .HF. ἔστρατεύσαντο f.

6. πιστεύσαντες C.Q. πισταύμενοι e.

7. ὑπέσχον d.

8. ῥύμη A.B.C.F.H.I.K.L. N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i.

9. Αὐτοβοεῖ Attici pro παραχρημα Mæris. Ita fere Hesychius. Suidas pro κατακράτος apud Theopompum esse dicit. WASS. Auctor Etymol. M. et alii Grammatici tradunt, Thucydidem hoc vocabulum usurpare de rebus, quæ in bello primo statim clamore, id est, pri-

mo impetu, perficiuntur. Et sic præter Thucydidem etiam alii. Itaque si qui sine respectu ad bellum αὐτοβοεῖ pro παραχρημα dicunt, hi non prima, sive propria significatione eo utuntur. DUK.

ἐνόμισαν καὶ αὐτοβοεῖ I.P.

ἂν om. d.

10. ἔτι om. f.

11. μεμονωμένους g.

12. προλοχίζουσι δὴ τὰ C.L.O. P.e. sed η a correctore habet C.

13. τε om. L.O.P.

15. τε om. L.

16. τῶν om. O.

οἱ om. P.

ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν.
 τῶν δὲ Ἑλληνικῶν στρατοπέδων οὐδέτερον ἦσθετο τῆς μά-
 χης, διὰ τὸ πολὺ προελθεῖν αὐτοὺς καὶ στρατόπεδον οἰ-
 θῆναι καταληψομένους ἐπέιγεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐνέκειντο φεύ-
 5 γοντες οἱ Βάρβαροι, ἀνελάμβανόν τε αὐτοὺς, καὶ ξυναγα-
 γόντες τὰ στρατόπεδα ἠσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, ἐς
 χεῖρας μὲν οὐκ ἰόντων σφίσι τῶν Στρατιῶν διὰ τὸ μήπω
 τοὺς ἄλλους Ἀκαρνανας ξυμβεβοθηκέναι, ἀποθεν δὲ
 σφενδονάντων καὶ ἐς ἀπορίαν καθιστάντων· οὐ γὰρ ἦν
 10 ἄνευ ὅπλων κινηθῆναι. δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνανες κράτι-
 στοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν. * ἐπειδὴ δὲ νύξ ἐγένετο, ἀναχω-
 ρήσας ὁ Κνήμος τῇ στρατιᾷ κατὰ τάχος ἐπὶ τὸν Ἀναπον
 ποταμὸν, ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου, τοὺς

82.

Cnemus cum exercitu Oeniadas se reci-

στάντων] ἦγον, φυγόντων. 3. Αὐτοὺς] τοὺς Χάονας. 4. Ἐνέκειντο φεύγοντες] ἦγον, κατὰ κράτος ἔφευγον. 5. Ἀνελάμβανόν τε αὐτοὺς] οἱ Ἑλλη-

3. οἰθῆναι] οἱ ἄθηναῖοι I.

4. ἐπειδὴ L.O.g.

ἐνείκοντο L.

9. ἀποθεν C. ἀποθεν et hic ceteri et 3, 111. A.B. 4, 67. A.B. I.Q. 4, 92. A.B.Q. 4, 115. A. B.I.Q.e.h. 4, 120. A.B.Q.d.e. 4, 125. A.B. 4, 126. A.B.d.e. 6, 7. A.B.I.K.d. 6, 58. A.B.L. O.h. 6, 77. A.B.L.O. 8, 69. A.B.F.H.L.O.Q.

10. Δοκοῦσι δ' οἱ Ἀκαρνανες] Pollux I. 150. εὐδόκιμα δὲ—σφενδόνῃ Ἀκαρνανῶν, ἀκόντιον Λιτωλικόν. Lipsius IV. Poliorcet. 2. scribit, Pollucem Acarnanibus tribuere inventionem fundæ. Hoc non magis ex his verbis confici potest, quam quia ibidem inter εὐδόκιμα etiam recensentur θάραξ Ἀττικουργῆς, κράνος Βοιωτουργῆς, ἀσπίς Ἀργολικῆ, et alia, omnes illos populos earum rerum inventores fuisse, vel iis

a Polluce inventionem earum adsignari. Duk.

11. νύξ ἐγένετο] ξυνεγένετο I.

13. Στράτου] Acarnaniæ dicit esse cum Nostro, et Plinio IV. 1. Stephanus; Ætolie Livius XLIII. 21. Steph. supra Στράτιον πόλις Ἀκαρνανίας. ubi fortasse legendum Στρατὴ πόλις Ἀρκαδίας. Hanc conjecturam firmant Homerus II. β. 301. Hesychius, Nonnus Dionys. XIII. p. 368. et Pausanias. Diodorus XIX. Πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνανῶν, οἱ πλείστοι μὲν εἰς ΣΤΡΑΤΟΠΟΛΙΝ συνήκησαν, ὀχυρωτάτην οὔσαν, καὶ μεγίστην. Repono Στράτον πόλιν. Eandem urbem validissimam vocat Livius. Mox Οἰνιαδῶν rectius, quam Οἰνιαδῶν. nam I. 111. est ἐς Οἰνιαδάς. WASS. De Strato Palmer. III. Græc. Ant. 5. Duk.

αὐτοὺς παρὰ γῆν σφῶν κομιζομένων, καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον διαβαλλόντων ἐπὶ Ἀκαρνανίας κατεΐδον τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος καὶ τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ προσπλέοντας σφίσι, καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμιστάμενοι, οὕτω δὲ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. στρατηγοὶ δὲ ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἐκάστων οἱ παρεσκευάζοντο, Κορινθίαν

ρων] οἱ Κορινθιοὶ δηλονότι. 1. Σφῶν] τῶν Κορινθίων. 4. Οὐκ ἔλαθον] οἱ Ἀθηναῖοι. 6. Κατὰ μέσον τὸν πορθμόν] τὸν Κρισαῖον φησί. ἔστι δὲ

1. παρὰ τὴν γῆν L.

Πατρῶν] Urbs hæc ex septem pagis conflata est, inquit Strabo VIII. 519. Conditam narrat Eusebius A. M. 2907. ante Christum 1041. De origine ad ante omnia Pausaniam VII. p. 568. ἀπὸ τινος Πατρέως nomen deducit Stephanus Pausaniam secutus, et Gentile unicum Πατρέως agnoscit. Theophrastus Hist. Plant. IX. Πατρικὴν de agro Patrensi ut videtur usurpavit. Πατρέες Herodotus, et Noster alibi Πατρέας ἔπεισεν. Numi passim ΠΑΤΡΕΩΝ. In uno Domitiani apud Motraye, COL. A. A. PATRENS. Hanc enim civitatem bellis adtritam Augustus instauravit, Dymenque Patrensis adtribuit. Et fortasse de hac ejusdem renovatione intelligendus locus Strabonis supra adductus. V. Pausan. p. 564. Inde Colonia Augusta, et A. Patrensis. Colonia juxta Eusebium deducta est Olymp. CXCI. 3. Πάθραν corrupte, sed ævi istius vitio appellat Nicetas Choniates p. 409. Auctor in fine Codini hæc habet, Ἀχαΐα ἡ νῦν Πάτρα. Numero plurimum ἐς Πατρὰς rectius Lao-

nicus Chalcocond. 225. Est et Patrensis civitas in Phthiotide Lacon. sive Patræ Thessalicæ. Vide Cantacuzenum p. 130. et Paulinum. De hac apud Rhium Prom. civitate consule Aristidem I. 540. Dionem 424. Lucian. Asino 115. Silium XV. et Ciceronem Epist. Ammianum XIX. 12. Nonnulla de eadem memoratu digna produnt Polybius II. 41. IV. 7. 83. et p. 1478. Livius XXXVIII. 29. Plutarch. Alcib. 198. et Catone p. 343. et Hist. Byzant. concinnatores superius laudati. Ὁ Πατρῶν Archiepiscopus Concil. Sardic. adfuit A. Chr. CCCXLVII. Denique, ut extrema ejus adtingamus Turcæ vi ceperunt A. Chr. MCCCCXLVII. a quibus, docente in Pandectis Leunclavio, Badra, vel Balubathra, dictione opinor a πάλαι Πάθρα detorta, hodie vocatur. De præsentī statu lege Whelerum. Itin. p. 304. WASS.

2. ἀντιπέραν O.

4. εὐήνου A.B.H.K.G.

7. καὶ om. L.O.P.

πόλιν ἐκάστην N.

δὲ Μαχάων καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο κύκλον τῶν νεῶν, ὡς μέγιστον οἰοί τ' ἦσαν, μὴ διδόντες διέκπλουν, τὰς πρῶρας μὲν ἔξω, εἴσω δὲ τὰς πρύμνας, καὶ τὰ τε λεπτὰ πλοῖα, ἀξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται, καὶ πέντε ναῦς τὰς ἀρίστα 5 πλεούσας, ὅπως ἐκπλέειεν διὰ βραχέως παραγιγνόμενοι, εἴ πη προσπίπτοιεν οἱ ἐναντίοι. * οἱ δ' Ἀθηναῖοι, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, περιέπλεον αὐτοὺς κύκλῳ καὶ ξυνήγον ἐς ὀλίγον, ἐν χρωῖ αἰὲ παραπλέοντες καὶ δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν· προεῖρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ 10 Φορμίωνος μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνη. ἤλπιζε γὰρ αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ ἐν γῆ πέζην, ἀλλὰ πορθμῶς ἀμφίγειος θάλασσα. 4. Τὰ τε λεπτὰ πλοῖα] τοὺς λέμβους. 7. Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] μίαν ἔχοντες ὀπίσω τῆς μῆσος. 9. Ἐν χρωῖ] ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἔστι δὲ ἀποκοπή· ἦν γὰρ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κουρᾶς τῆς ἀχρι τοῦ χρωτὸς γιγνομένης. Δόκησιν] δόξαν. 10. Ἐμβαλεῖν] προσπείσειν. 11. Μὴ ἐπιχειρεῖν] τῷ πολέμῳ. Σημήνη]

84. magna perturbatione in fugam vertitur; quo facto Cyllenen se recipiunt omnes Peloponnesiorum naves.

1. μαχάων A.B.C.I.K.L.N.O.
P.g. ceteri μάχων.

2. Post νεῶν legebatur ποιήσαντες, id post μέγιστον ponit f. om. A.B.C.F.H.K.N.c.g.h.

3. καθὰς οἰοί f.

4. τε om. f. qui mox ποιησάμενοι.

6. βραχέως B.C.i.

παραγιγνόμενοι I.K.P.d.e.i.

Παραγιγνόμενοι] Non puto recipiendum, quod est in Gr. et Dan. παραγιγνόμεναι. Nam non respicit ad præcedens ναῦς, sed ad eos, qui in illis erant. Sic mox cap. seq. αὐθένα χρόνον ἡσυχάσειεν αὐτοὺς: quum præcedat ναῦς et πλοῖα. Et cap. 31. præcedente νῆες, sequitur αὐτοὺς, pro quo nonnulli libri ibi quoque perperam habent αὐτάς. Plura hujus generis adnotavit Steph. in Append. ad Script. de Dialect. p. 131. et seqq. Duk.

7. εἴποι Q.

προσπλέειεν A.B.F.H.K.N.d.f. g.h.i.

9. χρωῖ d.i.

Ἐν χρωῖ] Eustath. citat ἐν χρωῖ παραπλεῦσαι τὰς ναῦς, et exponit πλοῦς ἐν χρωῖ ὁ γῆς ἐγγύς. p. 1450. εἴρηται δὲ, inquit Suidas v. ἐν χρωῖ, ἀπὸ τῆς κουρᾶς τῆς ἀχρι τοῦ χρωτὸς γιγνομένης. Idem sonat ἐγκυτὶ apud Callimach. et Agathiam post Herodotum. Hoc tonsuræ genus σκάφιον alicubi vocat Schol. Aristoph. Figurata usus Sophocles Ajace 801. et Anthol. ἐν ΧΡΟΙ' ΚΕΙΠΑΜΕ'ΝΑ Ἑλλάς. Synes. Epist. IV. Οὐ πρὶν, ἢ ἘΝ ΧΡΩῖ γενέσθαι τοῦ κινδύνου. Plaut. ad cutim tonderi, Virg. Altius ad vivum persedit. et Radit iter, huc spectantes dixerunt. WASS.

12. αὐτὸν C.

ζυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα τα-
 ραχὴν παρέξειν, εἴ τ' ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦ-
 μα, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει καὶ εἰώθει γίνεσθαι
 ἐπὶ τὴν ἑώ, οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτούς· καὶ τὴν ἐπι-
 5 χεῖρησιν ἐφ' ἑαυτῶ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὅπότεν βούληται,
 τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν, καὶ τότε καλλίστην γίνε-
 σθαι. ὡς δὲ τό τε πνεῦμα κατῆει, καὶ αἱ ἡῆες ἐν ὀλίγῳ
 ἤδη οὔσαι ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων,
 ἅμα προσκειμένων ἐταράσσοντο, καὶ ναῦς τε νῆϊ προσέ-
 10 πιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διαθούντο, βοῆ τε χρώμενοι καὶ
 πρὸς ἀλλήλους ἀντιφυλακῆ τε καὶ λοιδορία οὐδὲν κατή-
 κουον οὔτε τῶν παραγγελλομένων οὔτε τῶν κελευστῶν καὶ *eorumque*
 τὰς κάπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἀνθρω- *Surgere dea*
 ποι ἄπειροι τοῖς κυβερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς πα-
 15 ρεῖχον, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον σημαίνει, καὶ οἱ
 Ἀθηναῖοι προσπεσόντες πρῶτον μὲν καταδύουσι τῶν στρα-

σημεῖον δῶ. 4. Αὐτοὺς] τοὺς Κορινθίους. 5. Ἐφ' ἑαυτῶ] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ
 αὐτοῦ. 8. Τῶν τε πλοίων] τῶν λεπτῶν. 12. Παραγγελλομένων] συμβου-
 λεύονταν. Τῶν κελευστῶν] τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν. 15. Ση-

1. τὰ om. g.

2. παρέχειν A.B.F.H.b.g.h.

ἐκπνεύσειν L.O.P.Q.

Lego ἐκπνεύσαι, ac εἴ τ' s. εἴτε
 puto hic valere, et quum, et si,
 ut III. 28. Ergo verto: et
 quum spiraret ex sinu &c. Dein
 seqq. ὅπερ usque ad οὐδένα sunt
 parenthesis. Tum sequitur pri-
 oris periodi apodosis: ne mo-
 mento—temporis staturas, &c.
 Quod si malis εἴτ' ἐκπνεύσαι ver-
 tere: tumque spirare ex; addi
 oportet ex codd. aliis τε ante
 χρόνον. WASS.

4. ἐπὶ] περὶ L.N.O.P.Q.g.

οὐδένα τε χρόνον L.O.

ἡσυχάζειν I.K.O.

5. αὐτῶ C.K.e.f.

7. τὸ πνεῦμα L.O.

8. ἰπ' ἐπ' d.

πλοίων] λεπτῶν d.

9. προσκειμένων ἅμα c.f. ἅμα
 προκειμένων d.

10. κοντοῖς C.

12. De κελευσταῖς eorumque
 munere in navibus Scheffer. de
 Milit. Nav. IV. 7. et Interpretes
 Polluc. I. 96. Duk.

13. ὄντες om. K.

ἀναφέρειν ἐν κλυδωνίῳ f. ἐν κλύ-
 δωνι ἀναφέρειν Suidas v. κλυδώνιον.

14. ἀπειθεστέρας I.

15. δὲ c.

τοῦτον om. d.

τηγιδῶν νεῶν μίαν, ἔπειτα δὲ καὶ πάσας, ἧ χωρήσειαν, διέφθειρον, καὶ κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ταραχῆς, φεύγειν δ' ἐς Πάτρας καὶ Δύμην τῆς Ἀχαιῶν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καταδιώξαντες καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τοὺς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς 5 πλείστους ἀνελόμενοι, ἐς Μολύκρειον ἀπέπλεον, καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ Ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθὺς ταῖς περιλοίοις τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην, τὸ Ἠλεῖον ἐπίνειον· 10 καὶ ἀπὸ Λευκάδος Κνήμος καὶ αἱ ἐκείθεν νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ζυμμίξαι, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν ἐν Στράτῳ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

85.

Quam cladem ægre ferentes Lacedæmonii, classem refici augeri-

* Πέμπουσι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ζυμβούλους ἐπὶ τὰς ναῦς, Τιμοκράτην καὶ Βρασίδαν καὶ 15 Λυκόφρονα, κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θα-

μαίνει] σημειῶν ποιεῖ. 1. Ἡ χωρήσειαν] ὀρηήσειαν. 2. Ἐς ἀλκὴν] εἰς μάχην πολέμου. 8. Ἀνεχώρησαν] ὑπέστρεψαν. 10. Ἐπίνειον] ἐπίνειον καλεῖται πᾶν ἐμπόριον, ἧ παρὰ τὸ ἐπινήσεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσῃ, ἧ παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὀλκάδας νήεσθαι ἢ ὀκέλλειν. 17. Ὑπ' ὀλίγων νεῶν] τῶν Ἀθη-

1. πάσας A.B.F.G.H.K.N.c.
d.f.g.h.i. ceteri τὰς ἄλλας.

διεχωρήσειαν K.

2. διέφθειραν d.

μηδὲν C. μηδεμίαν c.

τραπέσθαι G.K.L.O.P.c.d.

3. πάτραν G.Q.c.g.

6. πλείους c.

ἐπέπλεον L.O.P.Q.

Μολύκρειον] Euphorion Μολυκρίαν scribit: Steph. ab editis stat. vid. Nostrum III, 102. Μολυκρεία Scylax p. 14. Polybius V. 604. ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν. Molyeria Plin. IV. 11. confer Ptolemæum III. 15. hos sequitur Steph. Sed Berkelius con-

tra libros scripturam immutavit. Wass, Add. Palmer. IV. Græc. Ant. 19. de Rhio ibid. et cap. seq. de quo etiam Holsten. ad Steph. Duk.

10. ἡλεῖον L.

11. κείθεν L.O.P. ἐκείνων C.e.

13. τὴν om. Q.

κυλλήνην F.

14. ζυμβούλους] ζυμμαίχους L. O.P.

15. βρασίδα d.e.i. βασιλίδην N.

16. βελτίω om. i.

παρασκευάζεσθαι I.K.L.O.P. Q.e.

17. νεῶν ὀλίγων c.f.

λάσσης. ἔδοκει γὰρ αὐτοῖς, ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυ-
 μαχίας πειρασαμένοις, πολὺς ὁ παράλογος εἶναι καὶ οὐ
 τοσοῦτ᾽ ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι
 δέ τινα μαλακίαν, οὐκ ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ
 5 πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρως δι' ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ
 οὖν ἀπέστειλλον. οἱ δὲ ἀφικόμενοι μετὰ Κνήμου ναῦς τε
 περιήγγελλον κατὰ πόλεις, καὶ τὰς προῦπαρχούσας
 ἐξήρτουντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων
 ἐς τὰς Ἀθήνας τὴν τε παρασκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας,
 10 καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνίκησαν, φράσσοντας, καὶ
 κελεύων αὐτῶ ναῦς ὅτι πλείστας διὰ τάχους ἀποστῆ-
 λαι, ὡς καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐλπίδος οὔσης αἰεὶ ναυμα-
 χήσειν. οἱ δὲ ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῶ, τῶ δὲ
 κομίζονται αὐτὰς προσεπέστειλαν ἐς Κρήτην πρῶτον ἀφι-
 15 κέσθαι. Νικίας γὰρ Κρῆς Γορτύνιος, πρόξενος ὢν, πείθει
 αὐτοὺς ἐπὶ Κυδωνίαν πλεῦσαι, φάσκων προσποιήσειν αὐ-
 τὴν οὔσαν πολεμίαν· ἐπῆγε δὲ Πολιχνίταις χαριζόμενος,

ναίων. 1. Ναυμαχίας πειρασαμένοις] ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ δη-
 λονότι. 2. Ὁ παράλογος] τὸ παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον γενέσθαι. 3. Τὸ ναυ-
 τικὸν λείπεσθαι] οὐ κατ' ἐμπειρίαν τοῦ ναυτικοῦ λείπεσθαι. 4. Οὐκ ἀντι-
 τιθέντες] οὐκ ἀντιπαραβάλλοντες. 5. Ὀργῇ οὖν ἀπέστειλλον] ὀργιζόμενοι
 ἀπέστειλλον τοὺς συμβούλους. 15. Γορτύνιος] ἰστέον ὅτι ἡ Γόρτυς πόλις
 ἐστὶ Κρήτης, ἀπέχουσα Κυδωνίας σχεδὸν σταδίους χιλίους· καὶ ἔστιν ἀπί-
 θανον, εἶναι πολεμίας ἀλλήλαις ταύτας τὰς πόλεις. βῆτέον οὖν ὅτι πολεμίαν
 λέγει τὴν Κυδωνίαν τῇ Πολίχνῃ, οἷς εἰκὸς χαρίζεσθαι κατὰ φιλίαν τὸν Νι-
 κίαν. 16. Προσποιήσειν] οἰκείαν ποιήσειν.

1. ἔδοκει γὰρ αὐτοῖς om. c.f.

2. πειρασαμένους c.

Ὁ παράλογος] Vide Stephani
 Append. ad Script. al. de Dial.
 Att. p. 157. HUDS. Suidas h. v.
 et exempla adducit ex Procopio.
 Vid. I. 78. Ita Philo, Plutar-
 chus, Diodorus, Dionys. Halic.
 Add. Poll. II. 119. WASS.

3. τοσοῦτον g. τοσοῦτων c.

4. τὴν ἀθηναίων — μελέτης] τὴν

μελέτην I.

6. μετὰ τοῦ κνήμου C.L.O.

7. προσπεριήγγειλαν C.I.L.O.e.

8. ἐξήρτουν C.e.

ὡς om. g.

11. αὐτῶν K.c.g.

διὰ τάχος C. om. g.

12. ἐκάστην ἡμέραν O.

14. προσεπέτειλαν g. προσαπέ-
 στείλαν i.

que jubent.
 Phormioni
 subsidia pe-
 tita ab A-
 theniensibus mittun-
 tur sero,
 quia antea
 in Cretam
 navigare
 naves ju-
 bentur, ibi-
 que diutius
 morantur.

ὁμόροις τῶν Κυθωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν λαβὼν τὰς ναῦς ἄρχετο ἐς Κρήτην, καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδήου τὴν γῆν τῶν Κυθωνιατῶν, καὶ ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον. * οἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ

Interim altera classis alteri in utroque Rhio ex adverso constiterat. Atheniensium XX. Peloponnesiorum LXXV naves erant, atque hi pugnam parabant, antequam auxilia Athenis ad Phormionem venirent.

86. Πελοποννήσιοι, ἐν τούτῳ ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην 5 κατείχοντο, παρεσκευασμένοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον τὸν Ἀχαιῖκόν, ὅπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσβεβοηθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ οἱ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Μολυκρικόν, καὶ ὠρμήσατο ἔξω αὐτοῦ ναυσὶν εἴκοσιν αἴσπερ καὶ ἑνα- 10 μάχησεν. ἦν δὲ τοῦτο μὲν τὸ Ῥίον φίλιον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δ' ἕτερον Ῥίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ διέχετον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης, τοῦ δὲ Κρισαίου κόλπου στόμα τοῦτό ἐστιν. ἐπὶ οὖν τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαιῖκῳ οἱ Πελοποννήσιοι, ἀπέχοντι 15 οὐ πολὺ τοῦ Πανόρμου ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πείζος ἦν, ὠρμήσαντο καὶ αὐτοὶ ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἐβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἶδον. καὶ ἐπὶ μὲν ἔξ ἢ ἑπτὰ ἡμέ-

5. Ἐν τούτῳ] τῷ χρόνῳ. 13. Διέχετον] κέχρησθον.

1. Κυθωνιατῶν] Ptolemæus Κυθωνίαις mendose. In Orpheo Κυθωνιάς, vid. Herodot. III. 59. Cydonia olim, inquit Steph. Apollonia. Confer Apollonii Schol. IV. 1492. Sch. Theocr. Eid. ζ. 12. nunc Canea. Tournefort vol. I. p. 23. WASS. De Polichna Steph. de urb. ibique Holsten. DUK.

3. καὶ ἀπλοίας C.L.O.P.c.e.f.

4. ἐνδιέτριψαν e. ἐνδιέτριβον e.

5. περὶ τὴν κρήτην P.Q.

6. κατείχον B.

παρασκευασάμενοι L.N.O.P.Q.

7. De Panormo vid. Pausan. Achaic. cap. XXII. De Rhio

Molycrico, quod et Antirrhion, Holsten. ad Steph. Ῥίον, et Palmer. Græc. Ant. IV. 20. DUK.

9. τὸ ῤίον om K.

πολυκρικόν A.B.h.

10. ὠρμήσατο C. ὠρμήσατο e.

εἴκοσιν om. P.

11. φίλιον g.

13. διέχετον A.B.C. et plerique omnes, nisi quod f.g. διείχετην habere videntur. Vide Buttmannum (Sprachlehre I. p. 349.)

τῆς om. e.

14. κρισαίου O. κρησαίου e.

16. ὠρμήσαντο C.

17. πενήκοντα C.I.

ρας ἀνθάρμου ἀλλήλοις, μελετῶντές τε καὶ παρασκευ-
αζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην ἔχοντες οἱ μὲν μὴ ἐκ-
πλεῖν ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, φοβούμενοι τὸ
πρότερον πάθος, οἱ δὲ μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενὰ, νομίζοντες
5 πρὸς ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ
Κνήμιος καὶ ὁ Βρασίδης καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοποννησίων
στρατηγοὶ, βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι
πρὶν τι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ζυνεκάλεσαν
τοὺς στρατιώτας πρῶτον, καὶ ὀρῶντες αὐτῶν τοὺς πολ-
10 λούς διὰ τὴν προτέραν ἦσαν φοβουμένους καὶ οὐ προ-
θύμους ὄντας παρεκελεύσαντο καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

* “ Ἡ ΜΕΝ γενομένη ναυμαχία, ᾧ ἄνδρες Πελοπον- 87.
“ νήσιοι εἴ τις ἄρα δι’ αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλου- Cnemus mi-
lites suos,

2. Γνώμην] σκοπόν. Οἱ μὲν] οἱ Πελοποννήσιοι. 4. Οἱ δὲ] οἱ Ἀθηναῖοι.
12. Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία] ἡ στάσις πραγματικῆ, ἄγραφος, εἶδους
συμβουλευτικῆς. 13. Τὴν μέλλουσαν] ναυμαχίαν.

1. τε om. K.i.

2. οἱ μὲν om. P.

Οἱ μὲν—φοβούμενοι] Agnoscit Suidas in Ῥία. qui Ῥία, ἀκρωτήρια contra Historici mentem interpretatur. Vid. Etymologum et Hesych. in Ῥίον. Expositio vera est, exemplum non quadrat, Homerus “Ἡρῆ δ’ αἰξάσσα λίπεν ῬΙ’ΟΝ Οὐλύμποιο. WASS. Fortassis defendi potest Suidas. Ῥία in universum sunt, ut recte dicit, omnia ἀκρωτήρια, ὄρους ὄρθια, καὶ τὰ ἐπὶ θάλασσαν ἐγκείμενα. Jam vero satis certum est, utrumque Ῥίον, de quo hic agit Thucydides, a veteribus Scriptoribus appellari, et fuisse ἄκραν, et ἀκρωτήριον, et locum in mare procurrentem. Vid. Palmer. l. d. Schol. Theocr. in I. 126. Τὸ Ῥίον ἀκρωτήριον ἐστὶ τῆς Πελοποννή-

σου ἐναντίας τῶ καλουμένου Ἀντιῤῥίου τετραμμένον. In iis, quae ibi paulo ante leguntur de Helice, ἢ ὄνομα πάλης πρὸς τῶ ὄριον τῶ Ἀχαικῶ, videtur idem vitium esse, quod e Pausan. Phocic. cap. XI. sustulerunt Palmerius et Kuhnus, et pro ὄριον legendum Ῥίον ut et infr. in Schol. cap. XC. τῶν Ῥίων cum Cass. pro τῶν ὄριον. Vid. Casaub. Lect. Theocrit. cap. II. Duk.

3. Ῥίον] ὄριον I.e.

4. ἐκπλεῖν B.I.e.h.

5. Πρὸς ἐκείνων εἶναι] Thom. Magist. Τῶ πρὸς Ἀττικοὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑπὲρ χρῶνται ἐπίστε. Θεουκιδ. οἱ δὲ—εἶναι. Add. Steph. ad Script. de Dialect. pag. 32. Duk.

12. ἄνδρες om. c.

ob priorem
cladem ad-
huc timidos,
cohortatur
et forti ani-
mo esse ju-
bet.

“σαν, οὐχὶ δικάϊαν ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ
“τε γὰρ παρασκευῇ ἐνδεὴς ἐγένετο, ὥσπερ ἴστε καὶ οὐχὶ
“ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλέομεν” ξυν-
“έβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι,
“καὶ πού τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφη- 5
“λεν. ὥστε οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἠσσησθαι
“προσεγένετο, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ
“κράτος νικηθῆν, ἔχον δὲ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλογίαν, τῆς
“ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι, νομίσει δὲ ταῖς
“μὲν τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, 10
“ταῖς δὲ γνώμαις τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι,
“καὶ μὴ ἀπειρίαν τοῦ ἀνδρείου παρόντος προβαλλομένου
“εἰκότως ἂν ἐν τινι κακοὺς γενέσθαι. ὑμῶν δὲ οὐδ’ ἡ
“ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμη προέχετε· τῶνδε
“δὲ ἡ ἐπιστήμη, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρίαν μὲν 15

1. Τέκμαρσιν] στοχασμόν. 4. Οὐκ ὀλίγα] ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ ἐν κύκλῳ
τάξις τῶν νεῶν, καὶ τὸ μὴ ταχέως αὐτοὺς ἐπιχειρῆσαι τῇ ναυμαχίᾳ,
ἀλλὰ τὴν τοῦ Φορμίωνος ἀναμένειν διὰ τοῦ ἀνέμου στρατηγίαν. 5. Ἐσ-
φηλε] σφαλῆναι ἐποίησεν. 7. Οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης] τὸ ἐξῆς, οὐ δίκ-
καιον τῆς γνώμης τὸ μὴ νικηθῆν κατὰ κράτος, ἀμβλύνεσθαι. 8. Τῆς ξυμ-
φορᾶς τῷ ἀποβάντι] τῇ ἀποβάσει συμφορᾶ. 9. Ἀμβλύνεσθαι] ἀναπίπτειν.
11. Ὄρθῶς εἶναι] ἔχειν τοὺς ἀνθρώπους ἐστηκυῖαν τὴν γνώμην καὶ μὴ ὑπο-
πετωκυῖαν τοῖς δεινοῖς. 13. Κακοὺς γενέσθαι] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον.
14. Πρέεχετε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 15. Ἡ ἐπιστήμη] ἡ γυμνασσία, ἡ

1. οὐ K.

ἐκφοβεῖσθαι I.

5. τι] τοι c.f.

ἡ om. K.

6. ὥστε om. b.

ἠσσησθαι C.G.c.e.f. ἠσσηθῆναι

L.O.P.

7. μὴ om. B.

8. δὲ] τε A.

τῆς τε ξυμφορᾶς B.H.c.d.f.g.h.

i. τῆς γε ξυμφορᾶς C.Q.e.

9. ἀλγύνεσθαι c.

11. αἰεὶ om. d.i.

ὀρθῶς ἀνδρείους C.I.L.O.P. ὀρθῶς
εἶναι ἀνδρείους c.e.

12. παρόντος om. F. ante ἀν-
δρείου ponit Q.

13. αὖ] ἄρα Q.

οὐχ ἡ ἀπειρία P. οὐ δὲ ἀπειρία c.
d.g.

14. προσέχετε A.C.e.

15. δὲ om. C.e.

ἀνδρείας d.i.

5 “ ἔχουσα καὶ μνήμην ἔξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμα-
 “ θεν, ἀνευ δὲ εὐφυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κιν-
 “ δύνους ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ
 “ ἀνευ ἀληθῆς οὐδὲν ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότε-
 5 “ ρον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ
 “ τὴν ἡσσαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περι-
 “ γίγνεται δὲ ὑμῖν πλήθός τε νεῶν, καὶ πρὸς τῇ γῆ οἰ-
 “ κείᾳ οὔσῃ, ὀπλιτῶν παρόντων, ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολ-
 “ λὰ τῶν πλείονων καὶ ἀμεινον παρεσκευασμένων τὸ
 10 “ κράτος ἐστίν. ὥστε οὐδὲ καθ’ ἐν εὐρίσκομεν εἰκότως
 “ ἀν’ ἡμᾶς σφαλλομένους. καὶ ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον,
 “ νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγεγόμενα διδασκαλίαν παρέξει.
 “ θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνῆται καὶ ναῦται τὸ καθ’
 “ ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεσθε, χάραν μὴ προλείποντες, ἧ ἂν
 15 “ τις προσταχθῆ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον
 “ τὴν ἐπιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν, καὶ οὐκ ἐνδῶ-
 “ σομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἦν δὲ τις ἄρα
 “ καὶ βουληθῆ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ, οἱ δὲ

μελέτη. 1. Ἐν τῷ δεινῷ] τῷ πολέμῳ. 3. Ἐκπλήσσει] ἐξωθεῖται, ἐκ-
 κραεῖ. 8. Τὰ δὲ πολλὰ] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. οὐκ εἶπε δὲ αἰεὶ διὰ τὸ
 ἀδελφὸν τῆς τύχης. 12. Προσγεγόμενα] προσκτηθέντα. 14. Χάραν] ἀντὶ
 τοῦ τάξιν. 15. Τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων] τῶν καταναυμαχηθέντων ὑπὸ
 Φερμίανος· λέγει δὲ τοὺς περὶ Μαχάονα καὶ Ἰσραράτην. 16. Τὴν ἐπιχεί-
 ρησιν] τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι. 18. Οἱ δὲ ἀγαθοὶ] οἱ γεν-

1. ἔξιν I.

3. ἐπιπλήσσει d.i.

4. Ἄνευ—ὠφελεῖ] Stobæus p.
 88. ex Cnici orat. (corrige Cne-
 mi,) pro ἀληθῆς habet αὐτῆς. hinc
 emenda. Locum æmulatus est
 Sallustius Catil. cap. 60. timor
 animi auribus officit. ἐκπλήττει
 habent Plutarchi Codd. Moral.
 333. WASS. Ἐκπλήσσει Thom.
 Magist. h. v. Duk.

5. τὸ ante τολμηρότερον om. H. L.O.P.

6. ἀπαράσκευοὶ γε τότε G.

7. ἡμῖν P.

9. πλεόνων C.L.O.

11. πρῶτον L.O.P.

14. ἑαυτοὺς L.O. ἑαυτῶν e.
 προλείποντες A.B.F.H.N.Q.c.g.
 h.i. ceteri λείποντες.

16. ἡμεῖς τὴν ἐπιχείρησιν e.

“ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρε-
 “ τῆς.”

88.

Item Phor-
 mio, timore
 suorum ani-
 madverso,

* Τσιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρε-
 κελύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν
 στρατιωτῶν ὀργάνειαν, καὶ αἰσθόμενος ὅτι τὸ πλῆθος τῶν 5
 νεῶν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυριστάμενοι ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο
 ξυγκαλέσας θαρσύναι τε καὶ παραίνεσιν ἐν τῷ παρόντι
 ποιήσασθαι. πρότερον μὲν γὰρ αἰεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ
 προπαρσκευάζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς πλῆθος
 νεῶν τοσοῦτον, ἢ ἐπιπλέη, ὅ τι οὐχ ὑπομενετέον αὐτοῖς 10
 ἐστί· καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν
 ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες
 Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. τότε δὲ πρὸς τὴν παροῦ-
 σαν ὄψιν ὀρῶν αὐτοὺς ἀθυμοῦντας ἐβούλετο ὑπόμνησιν
 ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν, καὶ ξυγκαλέσας τοὺς Ἀθηναίους 15
 ἔλεξε τοιάδε.

89.

cohortandi
 causa eos
 alloquitur.

“ ὍΡΩΝ ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους
 “ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ξυνεκάλεσα, οὐκ ἀξιώων τὰ μὴ
 ναῖοι. I. Τιμήσονται] ἀντὶ τοῦ τιμηθήσονται. 6. Ξυριστάμενοι] συν-
 αθροιζόμενοι. II. Τὴν ἀξίωσιν] τὴν πείραν. 12. Μηδένα—ὑποχωρεῖν] ση-
 μείωσαι τὴν σύνταξιν. 18. Τῶν νεῶν] γράφεται τῶν ἐναντίων. Ξυνεκά-

I. τιμηθήσονται L.O.

Τιμήσονται] Pro τιμηθήσονται
 dictum adnotat Scholiastes. Sic
 I. 142. Τῇ τῶν χρημάτων σπάνει
 κωλύονται, pro κωλυθήσονται. Eu-
 ripid. Hecub. 905. Σὺ μὲν ὦ πατ-
 ρίς Ἰλιᾶς Τῶν ἀπορθήτων πόλις Οὐ-
 κέτι λέξῃ. Schol. οὐδαμῶς κληθήσῃ
 πόλις τῶν ἀπορθήτων. Vid. supr. ad
 I. 81. Steph. Append. ad Script.
 de Dialect. p. 147. et Barnes.
 ad Euripid. Helen. v. 359. Duk.

5. τὸ om. g.

7. ξυγκαλέσαι i. om. d.

8. μὲν om. g.

αὐτοὺς A.B.C.K.c.g.

ἔλεγε om. F.

9. παρσκευάζε c.

10. τοσοῦτων A.B.K.g.

αὐτοῖς om. e.

11. Ἐν σφίσιν—ὑποχωρεῖν] Ci-
 tat Th. Mag. in v. ἀξιώ. Wass.

13. δὴ c.

14. ὀρῶν τε αὐτοὺς e.

16. ἔλεγε L.O.c.e.

17. ὦ ἄνδρες om. g. ἄνδρες om.
 c.f.

στρατιῶται] ἀθηναῖοι d.i.

18. Οὐκ ἀξιώων] Vid. quæ de
 hoc loquendi genere adnotat

“ δεινὰ ἐν ὀρρώδιᾳ ἔχειν. οὔτοι γὰρ πρῶτον μὲν, διὰ τὸ
 “ προνευκῆσθαι καὶ μηδὲ αὐτοὶ οἶσθαι ὁμοῖοι ἡμῖν εἶναι,
 “ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου, παρεσκευ-
 “ ἄσαντο· ἐπειτα δὲ μάλιστα πιστεύοντες προσέρχονται,
 5 “ ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι, οὐ δὲ ἄλλο τι
 “ θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν τὰ πλείω
 “ κατορθοῦντες, καὶ οἶονται σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ
 “ ποιήσειν τὸ αὐτό. τὸ δ’ ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν μᾶλλον
 “ νῦν περιέσται, εἴπερ καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ, ἐπεὶ εὐψυ-
 10 “ χία γε οὐδὲν προφέρουσι, τῷ δὲ ἐκάτεροι τι ἐμπειρό-
 “ τεροι εἶναι θρασύτεροι ἔσμεν. Λακεδαιμόνιοι τε ἡγού-
 “ μνοι τῶν ζυμμάχων διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἄκοντας
 “ προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον, ἐπεὶ οὐκ ἂν
 “ ποτε ἐπεχείρησαν ἠσθηθέντες παρὰ πολὺ αὖθις ναυμα-
 15 “ χεῖν. μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσῃτε. πολὺ δὲ ὑμεῖς
 “ ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, κατὰ
 “ τε τὸ προνευκῆκεναι, καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἡγῶνται μὴ μέλ-
 “ λόντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ πράξαι ἀνθίστασθαι
 “ ὑμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὥσπερ οὔτοι, τῇ

λεσα] εἰς ταυτὸν συνήγαγον. 1. Οὔτοι γὰρ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἐν
 ἐκείνῳ] ἐν τῇ πεζομαχίᾳ. 10. Οὐδὲν προφέρουσι.] κατὰ τὴν ναυμαχίαν.
 14. Παραπολὺ] ὑπερβαλλόντως. 17. Καὶ ὅτι οὐκ ἂν] ὁ νοῦς αὐτως, ἡγῶν-
 ται οἱ ἐχθροὶ μὴ ἀνθίστασθαι ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντάς τι γενναῖον πράξαι.
 19. Ἀντίπαλοι] θαρροῦντες ἀντιπαραλαίειν.

Steph. in Append. ad Script. de
Dialect. pag. 127. DUK.

- 2. ἡμῖν om. K.Q.
- 3. καὶ om. L.O.P.
- 6. τὰ πλέω C.
- 7. οἶονται] οἶόν τε A.B.g.h.
- 10. τι om. A.B.F.H.N.
- 11. εἶναι ἐμπειρότεροι C.L.O.e.
θαρσύτεροι L.
- 12. τῶν] αὐτῶν M. et, omisso
ζυμμάχων, C.I.e.

- 13. προσάγουσι G.K.c.
- 14. ἐπεχείρησαν A.B.F.G.H.K.
N.c.f. cum Stobæo: vulgo ἐπε-
χείρησαν.
- 15. δὴ] δι' C.
τόλμην i.
- 16. πλέω C.I. om. e.f.g.
φόβον πλέω L.O.P.
- 17. ἡγῶνται g.
- 19. ἡμᾶς plerique omnes.

“ δυνάμει τὸ πλεόν πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται· οἱ
 “ δ’ ἐκ πολλῶν ὑποδεστέρων, καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζό-
 “ μνοι, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντι-
 “ τολμῶσιν. ἀ λογιζόμενοι οὔτοι τῶ οὐκ εἰκότι πλεόν
 “ πεφόβηται ἡμᾶς ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. πολ- 5
 “ λὰ δὲ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπ’ ἐλασσόνων τῇ
 “ ἀπειρίᾳ, ἔστι δὲ ἀ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ· ὧν οὐδετέρου ἡμεῖς
 “ νῦν μετέχομεν. τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκῶν
 “ εἶναι ποιήσομαι, οὐδὲ ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. ὄρω γὰρ
 “ ὅτι πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας ὀλίγαις ναυσὶν 10
 “ ἐμπείροις καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἢ στενοχωρία οὐ ζυμ-
 “ φέροι. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὡς χρῆ ἐς ἐμβο-
 “ λήν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ,
 “ οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι πιεζόμενος· διέκπλοι
 “ τε οὐκ εἰσὶν οὐδὲ ἀναστροφαι, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλε- 15
 “ ουσῶν ἔργα ἐστὶν, ἀλλ’ ἀνάγκη ἂν εἴη τὴν ναυμαχίαν

2. Πόλλῳ] τῷ μέτρῳ. Οὐκ ἀναγκαζόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι.
 8. Ἐκῶν εἶναι] τὸ εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς. οὐδὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις
 συντάξεσι δηλοῖ. 12. Ἐπιπλεύσειε] κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλθοι. 13.
 Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων] μὴ ὄρων τοὺς πολεμίους. Ἐκ πολλοῦ]
 λέγει διαστήματος. 14. Διέκπλοι] τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχιζέειν τὴν τῶν
 ἐναντίων τάξιν. ἀναστροφαι δὲ αἱ εἰς τοῦπίσω ὑποχωρήσεις.

2. πολλῶν] C.I.H.K.M.N.b.   μὲν d.i.
 d.g.i.   11. ἐμπείροις A.B.F.H.K.N.c.
 3. μέγα τι] μέγιστα C.e.   f.g.h.i. vulgo ἐμπείρων.
 τῆς om. g.   12. ἐς] ὡς g.
 4. οὐκ] γε f.   ἐκβολῆς c.
 6. καὶ om. L.   13. πρόσοψιν] Immo πρόσψιν.
 ἐλαττόνων L.O.P.   πολεμίων ἐναντίον ἐκ L.O.P.
 8. Ἐκῶν εἶναι] De hoc Attico   Πολεμίων] Suspicio legendum
 genere loquendi. Steph. ad Script.   ἐναντίον loco πολεμίων. Noster IV.
 de Dialect. pag. 26. et Thom.   Μὴ τοῖς ἐναντίοις αὐτῷ κακῶς ὄραν,
 Magist. in ἐκῶν, ubi ex memoria,   ἅσπερ αὐτοῖς τὰ πλείω βλέπτεσθαι.
 hæc ita refert: οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ   Wass. Thom. Magist. in πρόσο-
 ἐκῶν εἶναι τὴν ναυμαχίαν ποιήσομαι.   ψις sequitur lectionem vulgatam.
 Duk.   Πρόσοψιν e Thucydide adnotat
 9. πλείσομαι C.I.b. ἐσπλεύσο-   Pollux II. 58. Duk.

“ πεζομαχίαν καθίστασθαι, καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους
 “ νῆες κρείσσοις γίνονται. τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἔξω τὴν
 “ πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν· ὑμεῖς δὲ εὐτακτοὶ παρὰ
 “ ταῖς ναυσὶ μένοντες τὰ τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέ-
 5 “ χέσθε, ἄλλως τε καὶ δι’ ὀλίγου τῆς ἐφορμήσεως οὐ-
 “ σης, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου
 “ ἡγεῖσθε, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν συμφέρει
 “ καὶ ναυμαχία οὐχ ἥκιστα, ἀμύνασθε δὲ τούσδε ἀξίως
 “ τῶν προεῖργασμένων. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ κατα-
 10 “ λῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τῶ ναυτικοῦ, ἢ ἐγ-
 “ γυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίους τὸν φόβον περὶ τῆς
 “ θαλάσσης. ἀναμιμνήσκω δ’ αὖ ὑμᾶς ὅτι νενικήκατε
 “ αὐτῶν τοὺς πολλοὺς. ἡσσημένων δὲ ἀνδρῶν οὐκ ἐθέ-

I. Ἐν τούτῳ] ἐν τῷ πεζομαχεῖν. 2. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ] τὸ ἐπιχείρημα
 ἐκ τοῦ συμφέροντος. 4. Τὰ τε παραγγελλόμενα] τὰ τῆς παραινέσεως
 ἔργα. Ὀξέως] σπουδαίως. 5. Τῆς ἐφορμήσεως οὐσης] τῶν πολεμίων. 6.
 Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ] ἦτοι ἐν τῷ πολέμῳ. κόσμον ἔχετε. καὶ σιγὴν καὶ συμφέ-
 ρον ἢ τοῖς μετιούσιν ἐπιτοπῶν τὰ πολεμικά, καὶ μάλιστα τοῖς ναυμαχοῦσιν.

2. γίνονται κρείσσοις Q.
 οὖν ἐγὼ om. K.
 3. ἀτακτοὶ I.
 παρὰ τε ταῖς K. παρὰ ταῖς τε
 A.B.F.H. περὶ ταῖς g.
 4. τὰ, omisso τε, e.
 5. τῆς ἐφορμίσεως B. τῆς τῶν πο-
 λεμίων ἐφορμίσεως g.
 7. ἡγεῖσθε] ποιεῖσθε I.L.O.P.e.
 ὡσπερ N. ceteri ὡστε: quod
 repositi ὃ ἔς τε, e conjectura est
 Stephani.
 πολεμίων C.M.
 καὶ συμφέρει A.B.F.G.H. g.
 h.i.
 8. ἀμύνασθε A.B.G.H.N.b.c.d.
 f.g.h.i. ceteri ἀμύνεσθε.
 δὲ A.B.H.c.d.g.h.i. οὖν f. om.
 G.K. ceteri τε.
 τούσδε] τάδε f.
 10. τῶν πελοπ. g.

11. τῆς om. L.P.
 12. αὖ] ἂν B.d.h.i.
 13. ἡσσημένων—ἔναι] Stobæ-
 us pag. 97. qui agnoscit τοῦς.
 Aristophanes ἱππ. Ὡς ἂν νυνὶ μα-
 λάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ Δειλὸν
 εὐρήσεις. Arellius Fuscus apud
 Senecam Suasor. v. “ Sic fuga-
 “ tum creditis Xerxen, ut rever-
 “ ti possit? At nescio quomodo
 “ languet circa memoriam jactu-
 “ ræ animus. Prior enim metus
 “ futuri pignus est. Amissa ne
 “ audeat, amissurum monent.
 “ Omnis exest animum clades,
 “ ubi ignominia spem premit,
 “ ubi nullam meminit aciem,
 “ nisi quæ fugerat, errat circa
 “ damna sua, et, quæ male ex-
 “ pertus est, vota deponit.” Scipio
 apud Livium: “ cum iis vo-

“ λουσιν αἱ γναῖμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὁμοίαι
“ εἶναι.”

90—92. Descriptio navalis praelii e regione Naupacti in sinu Crisæo, sive Corinthiaco. Primum novem Atheniensium naves vel corrumpuntur, vel capiuntur a Peloponnesiis, reliquæ Naupactum fugiunt, ubi, praelio iterato, totam Peloponnesiorum clas-

* Τοιαῦτα δὲ καὶ ὁ Φορμίων παρεκελεύετο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέπλεον ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενὰ, βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προ-5
αγαγεῖν αὐτοὺς, ἀναγόμενοι ἅμα ἕω ἔπλεον, ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου, δεξιῶ κέρα ἡγουμένω, ὥσπερ καὶ ἄρμου· ἐπὶ δ' αὐτῶ εἴκοσι ἔταξαν τὰς ἀριστα πλεούσας, ὅπως, εἰ ἄρα νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτοὺς πλεῖν ὁ Φορμίων 10
καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέει, μὴ διαφύγοιεν πλέοντα τὸν ἐπίπλου σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ' αὐται αἱ νῆες περικλήσειαν. ὁ δὲ, ὅπερ ἐκεῖνοι προσεδέχοντο, φοβηθεὶς περὶ τῶ χωρίῳ ἐρήμῳ ὄντι, ὡς εἴωρα ἀναγομένους αὐτοὺς, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμ- 15

6. Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι] ἀντὶ τοῦ κατὰ τέσσαρας αὐτὰς ποιήσαντες.
7. Ἐπὶ τὴν] ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν. Ἐσω ἐπὶ τοῦ κόλπου] ἐσωτέρω τῶν Ῥίων, ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ. 8. Ἐπὶ δ' αὐτῶ] τῷ κέρατι. 10. Ἐπὶ τὴν Ναύπακτον] ἔσω γὰρ ἐν τῷ κόλπῳ ἔκειτο ἡ Ναύπακτος. 11. Ταύτῃ] τῇ ὁδῷ. 13. Ὁ δὲ] ὁ δὲ Φορμίων ὡς εἴωρα τοὺς Πελοποννησίουσ, ἄκων κατὰ σπουδὴν τοὺς στρατιώτας ἐμβιβάσας εἰς τὴν ναῦν ἔπλει. 14. Προσεδέχοντο] ἤλπιζον. Περὶ τῶ χωρίῳ] τῆς Ναυπάκτου δηλονότι. Ἐρήμῳ ὄντι] βοηθείας δη-

“ bis pugnandum, quos terra
“ marique vicistis. Erit igitur
“ in hoc certamine is vobis illis-
“ que animus, qui Victoribus et
“ Victis esse solet.” Confer Thucyd. VII. 61. Wass.

1. τὰς om. L.
3. τοιαῦτα μὲν τοιαῦτα δὲ e.g. τοιαῦτα δὲ C.g. vulgo τοιαῦτα μὲν. καὶ om. d.
παρεκελεύετο A.B.H.N.d.h. παρεσκευάσατο O. vulgo παρεκελεύσατο.

4. οἱ om. b.
ἔπλεον L.N.O.

ἐς om. b.

5. εἴω C.

6. ἀναγαγόμενοι C.e.

ἕως P.

7. ἐπὶ] παρὰ C.I.b.e.

ἑαυτῶν om. I.e.

8. ἡγουμένω A.B.H.N.b.c.g.h.

vulgo ἡγούμενοι.

καὶ om. h.

9. εἴκοσι A.B.F.H.N.g.h. ce-

teri εἴκοσι ναῦς.

11. αὐτῇ C.e.

13. αὐται K.L.O.

περικλήσειαν c. περικλείσειαν, priore diphthongo correcta, C.

βιβάσας ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα τῶν
 Μεσσηνίων παρεβοήθει. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ
 μίαν ἐπὶ κέρας παραπλέοντας καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τοῦ
 κόλπου τε καὶ πρὸς τῇ γῆ, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα,
 5 ἀπὸ σημείου ἐνὸς ἄφνω ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετω-
 πηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθη-
 ναίους, καὶ ἤλπιζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήφειν. τῶν
 δὲ ἑνδεκά μὲν, αἵπερ ἠγούντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν
 Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφήν εἰς τὴν εὐρυχωρίαν·
 10 τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλαβόντες ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν
 γῆν ὑποφευγούσας καὶ διεφθειραν, ἄνδρας τε τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν. καὶ τῶν νεῶν
 τινὰς ἀναδούμενοι εἶλκον κενὰς, μίαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν
 εἶλον· τὰς δὲ τινὰς οἱ Μεσσήνιοι, παραβοηθήσαντες καὶ
 15 ἐπεσβαίνοντες ζῆν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπι-
 βάντες, ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι ἀφείλοντο

sem, per-
 turbatam ac
 trepidan-
 tem, in fu-
 gam con-
 vertunt, sex
 naves capi-
 unt, suas-
 que recipi-
 unt. Tropaea
 utrimque e-
 recta. Pello-
 ponniesii
 Corinthum
 abeunt.

λονότι. 1. Τὴν γῆν] τὴν οἰκίαν δηλονότι. 2. Κατὰ μίαν ἐπὶ κέρας] ὡς ἂν εἰ
 ἔλεγε, μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρας καλεῖ. 5.
 Ἀπὸ σημείου ἐνὸς] ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μὴ πολλῶν παρακελεύσεων δεηθέντες,
 ἀλλ' εὐθὺς ποιούντες ὅπερ ἐδοκεῖ. (τὸ δὲ σημεῖον, ἀντὶ τοῦ μιλίου.) δύναται
 δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς μετωπηδὸν ἔπλεον]
 τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἄνω εἰπῶν, ἐπειδὴ κατ' εὐθείαν ἔπλεον
 οὖν δὲ οὐκέτι· τὸ δὲ μετωπηδόν, πάλιν τὸ κατ' εὐθείαν πλείον ἐστί. τὸ γὰρ
 μέτωπον τῆς νεῶς ἢ πῶρα ἐστί. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσω-
 πα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. 7. Τῶν δὲ] τῶν νεῶν τῶν Ἀθηναίων.
 10. Ἐξέωσαν] πρὸς τὴν γῆν ὀκεῖλαι ἐποίησαν, ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης
 ὁδοῦ. 12. Ἐξένευσαν] ἐξεκολύμβησαν.

- 1. ὁ om. P.
- 3. ἐπικαίρωσ G.
- παραπλέοντας om. g.
- 5. ἐπιτρέψαντες C.I.
- 8. μὲν A.B.F.G.H.N.P.c.g.h.
- ceteri μὲν τινες.
- 12. Ἐξένευσαν] Suidas h. v.
 τὰς δὲ ἄλλας ναῦς. addit de suo
 ναῦς, et sequentia ita legit, ἐπι-
 κατ. ε. τ. π. τ. γῆν, καὶ πολλοὺς
 ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ε. ἀ. cæteris

- omissis perperam. Phavorin. hæc
 tantum habet, καὶ πολλοὺς ἀπέκ-
 τειναν, ὅσοι μὴ ἐξέν. αὐτ'. WASS.
- 13. Ἀναδούμενοι] Thom. Mag.
 in ἀναδησάμενος laudat ita: καὶ τι-
 νας ἀναδούμενοι κενὰς εἶλκον. WASS.
- 14. εἶχον C.e.
 ἤθη] om. L.P.
- περιβοηθήσαντες g.
- 15. εἰς τὴν] ἐπὶ c.

91. ἔλκομένας ἤδη. * ταύτη μὲν οὖν οἱ Πελοποννήσιοι ἐκρά-
 τουν τε καὶ ἔφθειραν τὰς Ἀττικὰς ναῦς· αἱ δὲ εἴκοσι
 νῆες αὐτῶν, αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως, ἐδίωκον τὰς ἔνδεκα
 ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπεξέφυγον τὴν ἐπιστροφὴν ἐς
 τὴν εὐρυχωρίαν. καὶ φθάνουσιν αὐτοὺς πλὴν μίᾳς νεῶς 5
 προκαταφυγοῦσαι ἐς τὴν Ναύπακτον, καὶ ἴσχουσαι ἀν-
 τίπρωροι κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον παρεσκευάζοντο ἀμυνού-
 μενοι, ἢ ἐς τὴν γῆν ἐπὶ σφᾶς πλέωσιν. οἱ δὲ παραγε-
 νόμενοι ὕστερον ἐπαιώνιζόν τε ἅμα πλέοντες ὡς νενικη-
 κότες, καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων, τὴν ὑπόλοιπον, 10

1. Ταύτη] οὕτως. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. 6. Καὶ ἴσχουσαι] ἐλ-
 λιμενίζουσαι. ἄλλη ἀρχὴ τὸ καὶ ἴσχουσαι. Ἀντίπρωροι] ἔχουσαι τὰς πρῶ-
 ρας πρὸς τὸ πέλαγος ὀρώσας· τοῦ γὰρ φεύγειν ἐπαύσαντο. Ἀντίπρωροι] γε-
 γηνοῦσαι δηλονότι. 7. Τὸ Ἀπολλώνιον] ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῇ λιμένι. 8. Οἱ
 δὲ] οἱ Πελοποννήσιοι. 10. Τὴν ὑπόλοιπον] τὴν ὑστερήσασαν.

1. οὖν om. c.
 2. ἔφθειρον A.G.H.K. διέφθει-
 ρον L.O.P.c.e.f.g. διέφθειραν C.
 4. ὑποσττροφὴν A.B.F.H.K.N.c.
 g.h.
 5. αὐτὰς K.g.
 νῆος I.
 6. καταπροφυγοῦσαι e.
 ἐς] πρὸς C.e.
 σχοῦσαι F.H.Q.
 7. τὸ om. A.B.F.H.

Ἀπολλώνιον] Ita legendum cen-
 set Suidas h. v. in penult. atque
 ita Aristoteles in Opusc. p. 108.
 Wass. Suidas præterea tribus
 aliis locis inculcat semper scri-
 bendum esse Ἀπολλώνιον, pro
 templo Apollinis, item Ποσειδώ-
 νιον, Διονύσιον, Δημήτριον, et alia
 hujus generis. Vid. eum in Ἀ-
 θήναιον, Δημήτριον, et Ποσειδῶνειον,
 ubi tamen contra, quam in su-
 perioribus tradiderat, Ποσειδῶνειον
 per diphthongum scribi dicit.
 Pluribus de his agit Eustathius
 in Homer. Od. ζ'. p. 1562. ubi

hæc quoque leguntur: σημεῖωσαι
 δὲ, ὅτι πολλὰ περιεκτικὰ διαφοροῦνται
 παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὃν καὶ τὸ ῥηθὲν
 Ἀπολλώνιον, διὰ τοῦ ι. κατὰ τινὰς
 δὲ διὰ διφθόγγου, κατὰ τὸ Ἡρα-
 κλειον. καθ' ἑτέρουσ δὲ, Ἀπολλανεῖον,
 ὡς Ἰσείον. Add. Kuhn. ad Pau-
 san. Corinth. cap. XXVI. Duk.
 κατεσκευάζοντο g.
 ἀμυνόμενοι A. ἀμυνάμενοι L.
 8. πλέωσιν A.B.C.F.H.I.K.L.
 N.O.P.c.d.e.h. vulgo ἐπιπλέωσιν.
 παραγενόμενοι A. B. C. I. g. h. i.
 ceteri παραγνηρόμενοι.

9. ἐπαιώνιζον I.L.O.c.e.
 Ἐπαιώνιζον] Non ἐπαιάνιζον, sed
 ἐπαιώνιζον, meum vetus exemplar
 habet, ac memini me et alibi le-
 gere: quamvis alioqui sciam, vi-
 deri novum posse *latum pæana*
canentes, pro illa recepta lectione,
latum pæana canentes. ΣΤΕΡΗ.
 Παιανίζειν D. Hal. passim. No-
 ster Herodotum sequitur. WASS.
 Vid. supr. ad I. 5c. Duk.

ἔδωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων. ἔτυχε
 δὲ ὀλκὰς ὀρμούσα μετέωρος, περὶ ἣν ἡ Ἀττικὴ ναῦς
 φθάσασα τῇ Λευκαδίᾳ διακούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ
 καταδύει. τοῖς μὲν οὖν Πελοποννησίοις γενομένου τούτου
 5 ἀπροσδοκῆτου τε καὶ παρὰ λόγον φόβος ἐμπίπτει· καὶ
 ἅμα ἀτάκτως διώκοντες διὰ τὸ κρατεῖν, αἱ μὲν τινες τῶν
 νεῶν καθεῖσαι τὰς κώπας ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ, ἀξύμ-
 φρον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγου ἀντεξόρμησιν, βουλό-
 μενοι τὰς πλείους περιμεῖναι, αἱ δὲ καὶ ἐς βράχεια ἀπει-
 10 ρία χωρίων ἄκειλαν. * τοὺς δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα 92.
 γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαβε, καὶ ἀπὸ ἐνὸς κελεύσματος
 ἐμβοήσαντες ἐπ' αὐτοὺς ὥρμησαν. οἱ δὲ διὰ τὰ ὑπάρ-
 χοντα ἁμαρτήματα καὶ τὴν παροῦσαν ἀταξίαν ὀλίγον
 μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτράποντο ἐς τὸν Πά-

2. Ὀλκὰς] ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. 7. Ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ] διὰ τὸ ἐγγίθην
 ἀντεπίσαι τοὺς Ἀθηναίους. 14. ὑπέμειναν] ἐδέξαντο τὸ ἐμβάσιμον τῶν
 Ἀθηναίων. Τὸν Πάνορμον] σημειῶσαι ὁ Πάνορμος.

1. μία ναῦς c.
 2. Ὀλκὰς] Agnoscit Suidas h.
 v. WASS.
 3. φθάσασα τῇ A.B.h.i. φθά-
 σασα καὶ διαπλεύσασα τῇ f. φθά-
 σασα καὶ περιπλεύσασα τῇ ceteri.
 λευκαδία διακούσῃ A.B.C.G.H.
 K.L.O.P.c.e.f.g.h.i. vulgo διακού-
 σῃ λευκαδία.
 μέσον N.
 4. οὖν om. g.
 τούτου om. L.O.
 5. ἀπροσδοκῆτου B.C.I.L.e.g.h.
 vulgo τοῦ ἀπροσδοκῆτου.
 τε om. A.
 παρὰ λόγον B.H.I.L.N.O.P.g.
 h. ceteri παραλόγου. Sed C. quid
 habeat, non liquet.
 7. καθεῖσαι τὰς κώπας] Vide
 Gronov. Observ. 4, 26. Duk.

ἔστησαν I.L.N.O.P.c. ἀπέστη-
 σαν Q. cum Prisciano 17. pag.
 1100.
 8. ἀντεφόρμησιν C.e. ἀντεξεφόρ-
 μησιν L.O.P.Q.
 9. καὶ om. K.
 βράχεια H.L.O. βράχέα K.
 βράγχεια A.B.g. Conf. Lobeck.
 ad Phrynich. p. 537.
 Βραχέα] Βράχη, quod est in
 Cod. Stephani, habet etiam Pol-
 lux I. 115. et alii. Agit de hoc
 Brod. VI. Miscellan. 24. Duk.
 ἀπειρία χωρίων A.C.F.G.H.P.d.
 e.g. ἀπειρία χωρίων B.h.i. ἀπορία
 χωρίων L.O. vulgo χωρίων ἀπορία.
 11. κελεύματος C.I.
 12. ἐπ' ἐς I.L.O.P. ὡς e.
 14. τὸ C.I.L.O.

νορμον, ἔθεν περ ἀνηγάγοντο. ἐπιδιώκοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τε ἐγγυς οὔσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἕξ καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, ἄς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῆ διαφθείραντες τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας νεῶς, ἣς 5 περὶ τὴν ὀλκάδα κατέδου, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος πλέων, ὡς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ἔσφαζεν ἑαυτὸν, καὶ ἐξέπεσεν εἰς τὸν Ναυπακτίων λιμένα. ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, ἔθεν ἀναγόμενοι ἐκράτησαν καὶ τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναυάγια, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν 10 ἦν, ἀνείλοντο, καὶ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα ἀπέδωκαν. ἔστησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον ὡς νενικηκότες, τῆς τροπῆς, ἄς πρὸς τῇ γῆ ναῦς διέφθειραν· καὶ ἦν περ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ῥίον τὸ Ἀχαι-

5. Ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα] ἢ περὶ τὴν ὀλκάδα καταδύσα. 7. Ἐσφαζεν ἑαυτὸν] Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιούν ἀναιρεθῆναι. 13. Τῆς τροπῆς] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς. Ἄς πρὸς τῇ γῆ ναῦς] ἀντὶ τοῦ διὰ

1. περ om. L.

ἀνήγοντο C.I.O.P.Q.b.e.

3. Ἄς ἐκεῖνοι] Kuhniius ad Polluc. I. 125. hunc locum ita legit: ἄς ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τοὺς μὲν πρὸς τῇ γῆ διαφθείραντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. Nam, si ita locus legatur, inquit, omnia bene inter se conveniunt, quod secus est in vulgato. Non adsequor, quænam illa sint in vulgata scriptura, quæ inter se non conveniant. Nec ulla est ratio, cur verba, πρὸς τῇ γῆ διαφθείραντες, loco moveri, et cum ἄνδρας conjungi debeant. Ipse Thucydides satis tuetur receptam lectionem iis, quæ scribit cap. XC. τὰς δὲ ἄλλας (naves Atheniensium) ἐπικαταλαβόντες (Peloponnesii) ἐξέω-

σάν τε πρὸς τὴν γῆν ἵποφειγούσας, καὶ διέφθειραν—καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδοῦμενοι εἶλκον κενάς. Nec pluribus verbis opus esse puto in re aperta. Duk.

5. καὶ om. K.d.i.

6. περὶ] πρὶν A.g. πρὶν περὶ K.

7. Ἐσφαζεν] Pollux VI. 192. adnotat, Thucydidem dixisse ἔσφαζεν. Dubitat Jungermann. an in Polluce legendum sit ex hoc loco ἔσφαζεν. Si nusquam alibi Thucydides dixit ἔσφαζεν, non est dubitandum. Duk.

αὐτὸν B.H.K.N.c.g.h.i.

8. ναυπάκτιον C.G.I.L.O.f.

9. ἀναγαγόμενοι C.O.

12. καὶ om. f.

οἱ om. C.

13. διέφθειραν ναῦς C.L.O.P.

14. Ἀνέθεσαν] Huc spectare

κὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα, φοβούμενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευσαν ἐς τὸν κόλπον τὸν Κρισαῖον, καὶ Κόρινθον, πάντες πλὴν Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσὶν, αἷς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι, οὐ πολλῶ ὕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται ἐς τὴν Ναύπακτον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεῦτα.

* Πρὶν δὲ διαλυῖσαι τὸ ἐς Κόρινθόν τε καὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον ἀναχωρήσαν ναυτικόν, ὁ Κηῆμος καὶ ὁ Βρασιδάς καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τῶν Πελοποννησίων ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος ἐβούλοντο, διδασκάντων Μεγαρέων ἀποπειρᾶσαι τοῦ Πειραιῶς τοῦ λιμένος τῶν Ἀθηναίων· ἦν δὲ ἀφύλακτος καὶ ἄκλητος, εἰκότως, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ. ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρεσίον καὶ τὸν τροπαῖῆρα πεζῆ ἰέναι ἐκ Κορίνθου ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν, καὶ ἀφικομένους κατὰ τάχος ἐς Μέγαρα, καθελκύσαντας ἐκ Νισαίας, τοῦ νεωρίου αὐτῶν, τεσσαράκοντα ναῦς αἰ ἐτύχον αὐ-

93. Spartano-rum duces, a Megaren-sibus indu-cti, ut, pri-usquam ex-ercitum na-valemente di-mittant Co-rintho Me-gara et Ni-saeam profi-ciscantur pedestri itinere, na-vibusque ibi conscensis, Piraeum aggredian-tur, hunc

τὰς ναῦς. 2. Ὑπὸ νύκτα] ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα. 6. Οὐ πολλῶ ὕστερον] μετ' ὀλίγον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν τῶν ἐναντίων. 13. Ἐπικρατεῖν] ἰσχύειν τοὺς Ἀθηναίους. 15. Τὸ ὑπηρεσίον] ὑπηρεσίον ἔστι τὸ κῶας, ὃ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς.

videtur Aristophan. Equit. 559. WASS.

2. ἐς κόλπον A.B.K.N.c.d.g.h.i.

3. κρισαῖον L.O.P.g. κρησαῖον e.

κορίνθιον C.b.e. κορίνθιοι L.O.P.

Q. ἅπαντες C.I.L.O.P.Q.e.

5. αἷς f.

πρὸ] πρὸς P. εἰς d.

10. οἱ] om. O.e.

11. διδασκάντων μεγαρέων B.C. F.H.K.N.c.g.h.i. ceteri did. τῶν

μεγαρέων.

12. δὲ καὶ ἀφύλακτος καὶ e.

13. ἄκλητος A.B. ἄκλητος K.h.i.

τὸ ναυτικὸν e.

14. ναυτῶν I. αὐτῶν I.

15. Πεζῆ] Vid. Diodor. p.

312. a. WASS.

16. ἀθηναίους C.L.O.P.e.

17. ἐς μέγαρα κατὰ τάχος e.

μέγαρά τε καθελκ. g.h.

νισαίας L.O.P. passim.

quidem non tangunt, sed Salaminem vastant et Atheniensium naves tres, quae ibi in statione erant, capiunt.

τόθι οὔσαι, πλεῦσαι εὐθύς ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ· οὔτε γὰρ ναυτικὸν ἦν προφυλάσσειν ἐν αὐτῷ οὐδέν, οὔτε προσδοκία οὐδεμίᾳ μὴ ἂν ποτε οἱ πολέμιοι ἕξαπιναιῶς οὕτως ἐπιπλεύσειαν, ἐπεὶ οὐδ' ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τολμῆσαι ἂν καθ' ἡσυχίαν, οὐδὲ εἰ διενοοῦντο, μὴ οὐκ ἂν προαισθῆσθαι. 5 ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρου εὐθύς· καὶ ἀφικόμενοι νυκτὸς καὶ καθελύσαντες ἐκ τῆς Νισαίας τὰς ναῦς ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ οὐκέτι, ὥσπερ διενοοῦντο, καταδείσαντες τὸν κίνδυνον (καὶ τις καὶ ἄνεμος λέγεται αὐτοὺς κωλύσαι,) ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον¹⁰ τὸ πρὸς Μέγαρον ὄρων· καὶ φρούριον ἐπ' αὐτοῦ ἦν καὶ νεῶν τριῶν φυλακὴ, τοῦ μὴ ἐσπλεῖν Μεγαρεῦσι μηδ' ἐκπλεῖν μηδέν. τῷ τε φρουρίῳ προσέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἀφείλκυσαν κενὰς, τὴν τε ἄλλην Σαλαμίνα ἀπροδοκῆτοῖς ἐπιπεσόντες ἐπόρθουν. * ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας φρυ- 15 κτοὶ τε ἤγοντο πολέμιοι, καὶ ἐκπληξίς ἐγένετο οὐδεμιᾶς

94.
Ubi autem
Athenis,

1. Πλεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκει. 6. Ἀφικόμενοι] εἰς τὰ Μέγαρον δηλονότι. 10. Τὸ ἀκρωτήριον] τὸ Βούδρον καλούμενον. 14. Κενὰς] τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. 15. Φρυκτοὶ] φρυκτοὶ εἰσι λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, αἷς τινὰς βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμαχοῖς, ὅταν τινὰς ἐάρων παλεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίαν τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἐάρων βοήθειαν αὐτοῖς ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅταν μὲν φίλους ἐδήλου, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἡρεμοῦντες· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουσαν τοὺς φρυκτοὺς, δηλοῦντες τὸν φόβον. 16. Ἐκ-

1. εὐθύς πλεῦσαι g.h.

4. οὐδ'—οὐδέ] Immo οὐτ'—οὔτε. τοῦ om. b.

5. εἰ] om. c.

προαίσθασθαι A.B.

7. ἐκ] ἐπὶ L.O.P.

8. οὐκέτι] οὐ C.

9. alteram καὶ om. G.

Καὶ ἄνεμος] Καὶ post τὸς saepe abundare ex hoc et pluribus Thucydidis aliorumque locis docet Stephanus ad Script. de Dialect.

p. 34. De φρυκτοῖς, de quibus in princ. cap. seq. Lips. V. de Milit. Rom. 9. German. et Cerd. ad Virgil. II. Æneid. 256. Duk.

λέγεται αὐτοὺς A.B.F.H.Q.g. h. vulgo αὐτοὺς λέγεται.

11. αὐτῷ L.O.Q.

12. ἐπιπλεῖν C.G.e.

13. προσέβαλλον C.K.

14. ἐφείλκυσαν g.

ἀπροδοκῆτος e.

τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσαν. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει
 ἐς τὸν Πειραιᾶ ὤοντο τοὺς πολεμίους ἐσπεπλευκέναι ἤδη,
 οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ τὴν τε Σαλαμίνα ἠρῆσθαι ἐνόμιζον
 καὶ παρὰ σφᾶς ὅσον οὐκ ἐσπλεῖν αὐτούς· ὅπερ ἂν, εἰ
 5 ἐβουλήθησαν μὴ κατοκνήσαι, ραδίως ἂν ἐγένετο, καὶ οὐκ
 ἂν ἄνεμος ἐκώλυσε. βοηθήσαντες δὲ αἰμ' ἡμέρᾳ πανδημῆι
 οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸν Πειραιᾶ ναῦς τε καθεῖλκον, καὶ ἐσβάν-
 τες κατὰ σπουδῆν καὶ πολλῶ θορύβῳ ταῖς μὲν ναυσὶν ἐπὶ
 τὴν Σαλαμίνα ἐπλεον, τῷ πεζῷ δὲ φυλακὰς τοῦ Πειραιῶς
 10 καθίσταντο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ὡς ἦσθοντο τὴν βοήθειαν,
 καταδραμόντες τῆς Σαλαμίνας τὰ πολλὰ, καὶ ἀνθρώπους
 καὶ λείαν λαβόντες καὶ τὰς τρεῖς ναῦς ἐκ τοῦ Βουδόρου
 τοῦ φρουρίου, κατὰ τάχος ἐπὶ τῆς Νισαίας ἐπλεον· ἔστι
 γὰρ ὅτε καὶ αἱ νῆες αὐτοὺς διὰ χρόνου κατελκυσθεῖσαι καὶ
 15 οὐδὲν στέγουσαι ἐφόβουν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς τὰ Μέγαρα
 πάλιν ἐπὶ τῆς Κορίνθου ἀπεχώρησαν πεζοί· οἱ δ' Ἀθη-
 ναῖοι, οὐκέτι καταλαβόντες πρὸς τῇ Σαλαμῖνι, ἀπέπλευ-
 σαν καὶ αὐτοί· καὶ μετὰ τοῦτο φυλακὴν ἅμα τοῦ Πει-

maximo tu-
 multu orto,
 omnes na-
 vibus con-
 scensis
 succurrunt,
 Nisæam
 revertuntur
 Peloponne-
 sii cum cap-
 ptis navibus
 et varia
 præda.

πληξίς ἐγένετο] τοῖς Ἀθηναίοις. 1. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄστει] ὄντες δηλονότι.
 3. ἠρῆσθαι] ἐαλακέναι. 4. Ὅσονουκ] ἀντὶ τοῦ σχεδόν, ὡς τὸ μονονου-
 χί. Ἐσπλεῖν αὐτοὺς] ἀντὶ τοῦ ὅτι μέλλουσι ἐσπλεῖν. 6. βοηθήσαντες]
 μετὰ βοῆς συνδραμόντες. 15. Οὐδὲν στέγουσαι] ὕδαρ δηλονότι.

- 1. τὸν om. L.O.P.
- 3. τὴν τε τῶν σαλαμινίαν πόλιν ἐαλακέναι καὶ παρὰ C.I.L.O.P. b.e.
- 4. ὅπερ εἰ ἂν μὴ ἐβουλήθησαν K.
- 5. alterum ἂν om. C.L.O.P.e.
- 10. καθίσταντο L. ἠσθάνοντο C.e.
- 12. βουδώρου C.I. Βουδώρου] Steph. Ethnic. βουδα-
 ρον scribit, uti et Strabo, et Epi-
 tom. Βουδαρον φραύριον apud E-
 phorum invenit Steph. Βουδώρου
 fluminis meminit Ptolemæus.
 Diodorus XII. 312. Βουδώριον.

- Βουδώρας etiam scribi observat Eustath. p. 280. Denique MSS. et Schol. bis, et Noster etiam infra cum o exhibent. Vid. etiam Hesych. in βουδώρῳ, et Suidam v. βουδώρῳ νόμῳ. WASS.
- 13. ἀπέπλεον C.K.L.O.P.d.e.
- i. ἐπέπλεον Q.
- 14. ὅτε Abreschius ὄ τι. αἰ om. K.
- 15. τὰ om. C.L.O.P.e.
- 16. ἀπὸ I.c.e. πεζῶ C.I.L.O.P.e.
- 18. ἅμα A.B.F.G.H.K.N.c. f.g.h.i. ceteri ἤδη.

ραιῶς μᾶλλον τὸ λοιπὸν ἐποιοῦντο, λιμένων τε κλήσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ.

95.

Initio hie-
mis Sitalces
magnum
exercitum
mouet ad-
uersus Per-
diccam,
Macedonia
regem, et
Chalciden-
ses, partim
quod ille
promissis
non stete-
rat, partim
quod ipse
Atheniensi-
bus hanc
expeditio-
nem promi-
serat.

* Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ χειμῶνος τούτου ἀρχομένου, Σιτάλκης ὁ Τήρεω Ὀδρύσης, Θρακῶν βασιλεὺς, ἐστράτευσεν ἐπὶ Περδίκκαν τὸν Ἀλεξάνδρου, Μακεδονίας βασιλέα, καὶ ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης, δύο ὑποσχέσεις, τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδοῦναι. ὁ τε γὰρ Περδίκκας αὐτῷ ὑποσχόμενος, εἰ Ἀθηναίοις τε διαλλάξειεν ἑαυτὸν κατ' ἀρχὰς τῷ πολέμῳ πιεζόμενον, καὶ Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πολέμιον ὄντα μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ, ἀ ὑπεδέξατο οὐκ ἐπετέλει· τοῖς τε Ἀθηναίοις αὐτὸς ὠμολογῆκει, ὅτε τὴν ζυμμαχίαν ἐποιεῖτο, τὸν ἐπὶ Θράκης Χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσειν. ἀμφοτέρων οὖν ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο, καὶ τὸν τε Φιλίππου υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε, καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, οἱ ἔτυχον παρόντες τούτων ἕνεκα, καὶ ἡγεμόνα Ἀγωνα· ἔδει γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστη ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι. * ἀνίστησιν οὖν, ἐκ τῶν Ὀδρυσῶν ὀρμώμενος, πρῶτον μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ 20

96.

Quos popu-
los ad hoc

4. Σιτάλκης ὁ Τήρεω] ἐντεῦθεν τὰ Θρακικὰ καὶ Σιτάλκου ἐπιστρατεία. 7. Δύο ὑποσχέσεις] ἀντὶ γενικῆς ἢ αἰτιατικῆς Ἀττικῆς. σημειῶσαι παρόμοιον τῶν δύο μὲν σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανός. (Od. 12. 74.) Ἀναπρᾶξαι] εἰσπρᾶξαι, ἀπαιτήσαι. 8. Ἀποδοῦναι] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Αὐτῶ] τῶ Σιτάλκη. 9. Διαλλάξειεν] φίλον ποιήσειεν. 11. Ὑπεδέξατο] ὑπέσχετο. 16. Οἱ ἔτυχον παρόντες] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε. 17. Ἀγωνα] οὗτος ἔκτισε τὴν Ἀμφίπολιν 19. Ἀνίστησιν] στρατεύμα δηλονότι.

1. κλήσει A.B.C. κλήσει F.
H.K.N.h.

2. ἐπιμελείᾳ] ἀσφαλείᾳ f.

4. Σιτάλκης] Diodor. 312. b.
WASS.

τήρεως K. τήρεω d.i.

θράκης d.i.

6. θράκης δύο A.B.G.H.K.N.c.
θράκης διὰ δύο vulgo.

8. ἐπιδοῦναι g.

10. πιεζόμενος d.

16. πρέσβεις om. F.H.N.

17. ἀγῶνα B.

20. ὀδρυσῶν f.

Αἶμου τε ὄρους καὶ τῆς Ῥοδόπης Θρακίας, ἔσων ἦρχε μέ- bellum Si-
 χρι θαλάσσης ἐς τὸν Εὐξείνιον τε πόντον καὶ τὸν Ἑλλή- talces exci-
 σποντον, ἔπειτα τοὺς ὑπερβάντι Αἶμον Γέτας, καὶ ὅσα ἄλ- taverit.
 λα μέρη εἰτὸς τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν μάλ-
 5 λον τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου κατὰ κητο· εἰσι δ' οἱ Γέται καὶ
 οἱ ταύτη ὁμοροὶ τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὁμόσκευοι, πάντες ἰπ-
 ποτοζόται. παρεκάλει δὲ καὶ τῶν ὄρεινῶν Θρακῶν πολλοὺς
 τῶν αὐτονόμων καὶ μαχαιροφόρων, οἱ Δῖοι καλοῦνται, τὴν
 Ῥοδόπην οἱ πλεῖστοι οἰκοῦντες· καὶ τοὺς μὲν μισθῶ ἔπει-
 10 θεν, οἱ δ' ἔθελονταὶ ξυνηκολούθουν. ἀνίστη δὲ καὶ Ἀγριᾶ-
 νας καὶ Λαιαίους καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικὰ, ὧν ἦρχε·
 καὶ ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς οὗτοι ἦσαν, μέχρι Γρααίων Παιό-
 νων καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, ὃς ἐκ τοῦ Σκομίου ὄρους

1. Μέχρι θαλάσσης] ἕως τοῦ Εὐξείνου πόντου, καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.
 4. Μέρη] γένη, ἐθνῶν δηλονότι. 13. Τοῦ Στρυμόνος] Στρυμῶν ποταμὸς
 Θράκης, περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. ὅρα πόθεν ἄρχεται ὁ Στρυμῶν ποταμὸς,
 καὶ ποῦ καταλήγει. καὶ ἔτι ὁ Ὅσκιος ποταμὸς καὶ ὁ Νέσος, ἐν Νέστον

1. αἶμον B.C.K.L.N.g. et ita
 passim : vulgo αἶμου.

Αἶμου] Αἶμος Steph. et Calli-
 machus. at Cl. Gr. Αἶμος, quo-
 modo Geographi antiqui, Hero-
 dotus IV. 49. Theocritus Id.
 VII. 76. Diodorus, Eustathi-
 us et Apollodorus. WASS.

τε om. G.d.

2. θαλάσσης ἐς A.B.C.F.G.H.
 K.N.c.d.e.f.g.h.i. vulgo θαλάσσης
 τῆς ἐς.

3. ὑπερβάντας G.Q.h.e.

4. τοῦ om. K.

6. Ὅμοροι—ὁμόσκευοι] Laudat
 Pollux X. 14. ubi similem lo-
 cum adnotant e lib. III. cap.
 95. Ἴπποτοζότας esse constat et
 ex Ovidio. v. III. Trist. 10. 54.
 V. 7. 14. et alibi. DUK.

8. τῶν om. K.

Μαχαιροφόρων] Idem de Sar-
 matis et Getis, vicinis Tomita-
 nae regioni, scribit Ovid. V. Tr.

7. 19. *Dextera non segnis fixo
 dare vulnere cultro, Quem vin-
 ctum lateri barbarus omnis ha-
 bet.* DUK.

δίοι H.K.

10. ἀκίανας K.

11. λαιαίους A.B.C.G.H.K.L.
 N.O.P. alii λαιαίους.

ὅσα ἄλλα L.O.

παιονικὰ g. πολεμικὰ d.

12. ἀρχῆς] γῆς g.

μέχρι γρααίων παιόνων] μέχρι
 λαιαίων παιόνων I. μέχρι γὰρ λαιαί-
 ων παιόνων C.G.c.d.f.i. et γρ. A.
 μέχρι γὰρ γρααίων καὶ λαιαίων παι-
 ὄνων K.e. μέχρι γρααίων καὶ λαιαίων
 παιόνων P. vulgo μέχρι γρααίων καὶ
 λαιαίων παιόνων.

καὶ παιόνων καὶ Q.

13. κοσμίον d.e.i. σκόμβρου H.
 D. σκόμβρου L.P.

τοῦ ὄρους d.e.

Σκομίον] Al. Σκόμβρου. hinc
 Σκόμβροι Θράκιον ἔθνος Hesych.

διὰ Γρααίων καὶ Λαιαίων ρεῖ, οὗ ὠρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παίονας αὐτονόμους ἤδη. τὰ δὲ πρὸς Τριβαλλοὺς, καὶ τούτους αὐτονόμους, Τρῆρες ὠρίζον καὶ Τιλαταῖοι· οἰκοῦσι δ' οὗτοι πρὸς βορέαν τοῦ Σκομίου ὄρους, καὶ παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. ρεῖ δ' οὗτος ἐκ τοῦ ὄρους ὅθεν περ καὶ ὁ Νέστος καὶ ὁ Ἐβρος· ἐστὶ δὲ ἔρημον τὸ ὄρος καὶ μέγα, ἐχόμενον τῆς Ῥοδόπης. * ἐγένετο δὲ ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν μέγεθος ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα, ἀπὸ Ἀβδήρων πόλεως ἐς

97.
Magnitudo
et reditus

οὗτος καλεῖ· ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Ἐβρος. 1. Οὗ ὠρίζετο] τὸ τέλος εἶχε. 5. Καὶ παρήκουσι] παρατείνονται. 7. Τὸ ὄρος] τὸ Σκόμιον δηλο-

Scopius Plinio. Cedrenus p. 705. Σκοπιῶν πόλις. WASS.

1. διὰ τῶν γρααίων d.e.i.

ὠρίζεται B. ὠρίζεται g.h.

ἡ ἀρχὴ τὰ] om. h.

τὰ πρὸς παιόνας om. g.

3. τούτους] τοὺς G.

Τρῆρες] Sic Codices, et Callimachus; Theopompus Τρᾶρας vocat. Cum Nostro faciunt Strabo et Ethnogr. Supra p. 365. l. 10. Ἀγριᾶνας ex Theopompo eosdem esse cum Sintis Aristotelis probare conatur Holstenius: Noster autem, et Livius XLII. 51. distinguit. Agrianus fluvius recepto Contadesdo inter Hæmum et Adrianopolim, antea Orestam, Hebrum influit. vid. Herodotum IV. 90. V. 16. Sintice cis Strymonem. v. Dionem Cassium pag. 462. et Apollonii Schol. α'. 608. WASS.

τριλαταῖοι L.N.O.Q.

6. Νέστος] Sic scribunt Herodotus, Seylax, Pausan. Mela, ubi v. Vossium p. 132. Aristot. VI. Hist. An. p. 985. et Meeteorol. 291. 1. fontes ejus ἐκ τοῦ Σκόμβρου deducit. Steph. contra

Nestum fluv. Illyrici facit. Livius Nesson vocat, et Theophrastus, ὁ Νέστος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Ita et Strabonis Epit. Schol. Hesiod. p. 261. et adstipulante Phavorino etiam Hesychius. Ptolem. Νέστος. MS. Coislin. Ναῖσσαν. De qua lectione, vid. Ammiauum. In MSS. Plin. Solini, Martiani fere Mestum, Mesius, Mese. Nos scripturam ab antiquissimis firmatam amplectimur. WASS. Hebrum e Rhodope nasci scribunt Diocles apud Scholiast. Theocr. VII. 112. Serv. et Philargyr. ad Virgil IV. Georg. 523. Adnotavit Meziriac. ad Ovid. Heroid. tom. I. p. 130. Quia contigui sunt Oscius et Rhodope, nec Oscius valde celebris est, facile fontes Hebrum in Rhodope locari potuerunt. Duk.

7. alterum εἰ om. e.

ἔμβρος B.g.h.

καὶ om. L.

ἀρχόμενον g.

8. ἡ ὄδρυσῶν] τῶν ὄδρυσῶν O. ὄδρυσῶν L.

9. ἀπὸ] ὑπ' K.

Ἀβδήρων] Situm recte addit

τὸν Εὐξείνιον πόντον τὸν μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ· αὐτὴ regni Odry-
 περίπλους ἐστὶν ἢ γῆ τὰ ξυνομάτατα, ἣν αἰεὶ κατὰ sarum, om-
 πρύμναν ἰσθῆται τὸ πνεῦμα, νῆϊ στρογγύλῃ τεσσάρων nes gentes
 ἡμερῶν καὶ ἴσαν νυκτῶν· ὁδῶ δὲ τὰ ξυνομάτατα ἐξ Ἀβ- inter Ioni-
um mare et
Euxinum
pontum su-
perrantium
divitiis, mi-

νότι. 2. Περίπλους] δυνατὴ περιπλευσθῆναι. 3. Νηϊ στρογγύλῃ] ἐμ-
 πορικῇ, διὰ τὰ πολεμικά, μακρότερα ἔντα. 4. Ὀδοῦ] διὰ ξηρᾶς.

Noster; est enim et alia ejusdem nominis in Hispania. Hæc autem ἀπὸ Ἀβδήρου τοῦ νιῶ Ἡρίμου juxta Apollodorum, Hyginum, et Schol. Apollonii. Unde Ephorus sed solus, Ἀβδῆρον scribit. Hippocrates semper numero plurimum usus est, ἐν Ἀβδήροις inquit. Herodotus Ἀβδῆρα vel τὰ Ἀβδ. Nec aliter apud Athenæum Arcestratus. θαυμαστοὶ εἰσὶ τῶν Κεστρέων περὶ Ἀβδῆρα ἀλισκόμενοι. Ita et Plutarch. Lacon. *Inscriptio* apud Reinesium, Sotion Paradox. p. 127. Cantacuzenus p. 472. Ἀβδῆραν servat, opinor mendose pro Ἀβδῆρον. Civis Ἀβδηρίτης apud Herodotum, Pausan. Hecatæum, et Ælianum de Animal. XV. 25. Numi ΑΒΔΗΡΕΙΤΩΝ et ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Ἀβδηρίτης Boreas apud Hesychium. Latini, Abderitæ, Abderiticus, Abderitanus formarunt. Regio Abderitis. Theophrast. III. 2 Hist. Pl. p. 40. Νέσσος ἐν τῇ Ἀβδηρίτιδι. Mare vicinum Ἀβδῆρα etiam vocatur. v. Suidam. Urbs ipsa a Timæo Clazomenio A. M. 3349. condita est, et a Teiis et Clazomeniis instaurata A. M. 3464. inde Plinio et Solino Clazomenæ; sed hoc nomen parum obtinuit. Olymp. XCIII. πόλιν ἐν τοῖς δυνατωτάταις appellat Diodorus;

qui, et Abderitanos magno prælio a Triballis fusos narrat, et postea periculo liberatos a Chabria Olymp. CI. Cantacuzeni tempore πολίχμιον erat, deinde a semet in urbis modum reflectum ait: nunc addit Πολύστυλον vocant, quomodo diserte nominat Curopalata. Hodie Niger Asperosam, Astrizzam alii nuncupant. Est et Abdera in Africa. v. Steph. et Notitiæ Episc. Concilio Chalcedonensi A. Chr. 451. subscripsit Ioannes Abderæ Ep. WASS.

1. πόντον] ποταμὸν d.

τὸν om. C.c.d.e.

2. ἔσται e.

τῇ γῆ e.f.

3. Cur Interpretæ Latinus, Vallam sequutus, ναῦν στρογγύλην voluerit vertere navem *rotundam*, non scio. Græci quidem multis navibus nomen imposuerunt a forma, de quo Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Rom. pag. 658. Sed non credo, Scriptores Latinos eas, quas Græci στρογγύλας vocant, *rotundas* dicere. Et autem in ea re sequendus usus Veterum, qui has *onerarius* appellare maluerunt. Ἐμπορικῆν hic recte exponit Schol. et Schol. Aristoph. Equit. v. 1363. φορτηγόν. Vid. Scheff. IV. de Re Nav. I. Duk.

litum au-
tem copiis
cum Scythis
non compa-
ratorum.

δῆρ᾽ ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὐζῶνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ. τὰ μὲν
πρὸς θάλασσαν τοσαύτη ἦν· ἐς ἠπειρον δὲ ἀπὸ Βυζαντίου
ἐς Λαιαίους καὶ ἐπὶ τὸν Στρυμόνα (ταύτη γὰρ διὰ πλεί-
στου ἀπὸ θαλάσσης ἀνω ἐγίγνετο) ἡμερῶν ἀνδρὶ εὐζῶνα
τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. φόρος τε ἐκ πάσης τῆς βαρβα- 5
ρου καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὅσον προσῆζαν ἐπὶ Σεύ-
θου, ὃς ὕστερον Σιτάλκου βασιλεύσας πλείστον δὴ ἐποίησε,
τετρακοσίαν ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἀ χρυ-
σὸς καὶ ἀργυρὸς εἶη· καὶ δῶρα οὐκ ἐλάσσω τούτων χρυσοῦ
τε καὶ ἀργύρου προσεφέρετο, χωρὶς δὲ ὅσα ὑφαντά τε καὶ 10
λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ, καὶ οὐ μόνον αὐτῶ, ἀλλὰ

1. Εὐζῶνος] εὐσταλῆς, καὶ κοῦφος, καὶ μηδὲν ἔχων τὸ ἐμποδίζον. 3. Διὰ πλεί-
στου] διαστήματος δηλονότι. 6. Ὅσον] φέρον δηλονότι. 10. Χωρὶς δὲ] τούτων
δηλονότι. Ὅσα] προσεφέρετο. 11. Λεῖα] τὰ λιτὰ, πρὸς ἀντιδιαστολήν

1. Εὐζῶνος] Sic locutus He-
rodotus I. et alibi. Sic πλοῦς
ἡμέρας, et τεσσάρων ἡμ. καὶ νυκτῶν,
et στάδια ρπ'. πεζῆ, et πλοῦς προα-
ριστίδιος apud Scylacem, quæ
formulæ Scriptoris istius novi-
tatem facile demonstrant; sem-
per fere stadia, Thucydideo mo-
re numquam locutus est. Post
Olymp. 114. Per. Jul. 4396.
stadia adhibet Dicæarchus, et
locorum intervalla per dierum
et noctium iter designat. Hinc
ad Oropum ὄδον ἐλευθέρα βαδίζον-
τι σχεδὸν ἡμέρας. Haud ita
Scymnus Chius circa A. M.
3938. Verum, qui antiquos,
maxime Homerum, imitatur,
Dionysium excipiamus, Perieg.
V. 985. Τόσον ἀνευθεν ἰὼν, ὅσον
ἑβδομον ἡμῶν ὄδεύσας Ἰφθίμος καὶ
κραπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὀδίτης. Exi-
gium temporis intervallum ita
effert Hippocrates §. IV. p. 5.
ἐπισχέτω ὅσον δέκα στάδια διελ-
θεῖν. WASS. De Scylacis ra-
tione dimetiendi intervalla na-

vigationum, quam hic tangit
Wass. add. Dodwell. in Dis-
sertat. de Peripli Scylacis æta-
te §. 13. Quod ibid. §. 17.
observat Dodwellus. πλοῦν Sey-
laci esse spatium navigationis
inter urbes in ora maritima
sitas, ὄδον autem spatium in-
ter easdem terra euntibus, in
eo potuit Scylax sequutus esse
auctorem Thucydidem h. l.
DUC.

2. τοσαῦτα C.K.L.O.i.

ἦν om. i.

3. πλείστους P.

5. τῆς] γῆς K.

6. καὶ om. g.

ἔσαν A.B.C.G.I.Q.h.

7. δὲ f.

8. Τετρακοσίαν] Diodor. πλείω
χιλίων p. 312. c. qui corrigend-
us. WASS.

μάλιστα om. Q.

9. ἦιει C.F.H.c.e.

καὶ δῶρα καὶ οὐκ K.

τε om. C.L.O.e.

11. Λεῖα] Suidas h. v. hinc sua

καὶ τοῖς παραδυναστεύουσι τε καὶ γενναίοις Ὀδρυσῶν.
κατεστήσαντο γὰρ τὸναντίον τῆς Περσῶν βασιλείας τὸν
νόμον, ὄντα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξί, λαμβάνειν μᾶλ-
λον ἢ δίδοναι, καὶ αἰσχίον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι ἢ
5 αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν ὅμως δὲ κατὰ τὸ δύνασθαι ἐπὶ
πλέον αὐτῶ ἐχρήσαντο· οὐ γὰρ ἦν πράξαι οὐδὲν μὴ δι-
δόντα δῶρα. ὥστε ἐπὶ μέγα ἤλθεν ἡ βασιλεία ἰσχύος.
τῶν γὰρ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὅσαι μετὰξὺ τοῦ Ἰοιίου κόλπου
καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσ-
10 ὀδώ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονία, ἰσχυί δὲ μάχης καὶ στρα-
τοῦ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν. ταύτῃ δὲ
ἀδύνατα ἐξισοῦσθαι οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ'
ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἐν πρὸς ἐν οὐκ ἔστιν ὅ τι δυνατὸν Σκυ-
15 θαῖς ὁμογνωμονῶσι πᾶσιν ἀντιστῆναι. οὐ μὴν οὐδ' ἐς τὴν
βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. * Σιτάλκης μὲν οὖν βασιλεύων
χώρας τοσαύτης, παρεσκευάζετο τὸν στρατόν. καὶ ἐπειδὴ

setting in perspective

98.
Iter exerci-
tus Odrysa-

τῶν ἕφραντῶν καὶ πεποικιλμέναν. 1. Ὀδρυσῶν] προσεφέροντο δηλονότι.
2. Τῆς Περσῶν βασιλείας] οἱ γὰρ Πέρσαι παρέχουσι μᾶλλον ἢ περὶ τῶν
ἄλλων λαμβάνουσιν· οἱ δὲ Θραῖκες τὸναντίον. καὶ οὐκ ἦν τι πράξαι παρ' αὐ-
τοῖς τὸν μὴ παρέχοντα χρήματα, ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις. 5. Κατὰ τὸ
δύνασθαι] διὰ τὴν δύναμιν. 6. Ἐπιπλέον αὐτῶ ἐχρήσαντο] αὐτῶ, τῶ νόμῳ,
μᾶλλον τῶν ἄλλων Θρακῶν οἱ Ὀδρύσαι ἐχρῶντο, λαβεῖν ἢ περ δοῦναι. 11. Ταύ-
τη δὲ] τῇ τῶν Σκυθῶν. 12. Οὐχ ὅτι] ἀντὶ τοῦ μήτῳγε. 14. Οὐ μὴν—ἄλλοις

mutuatus est. vid. Pollucem
VII. 51. WASS.

- 1. τε om. C.L.O.e.
- 2. κατέστησαν. τὸ Α.
- τῆς περσῶν A.B.C.H.K.N.c.e.
- f.g.h.i. ceteri τῆς τῶν περσῶν.
- 3. μὲν om. L.O.P.
- 4. μὴ δοῦναι om. g.
- 6. ἐχρήσατο C.d.e.
- 7. ἤλθεν ἢ βασιλεία A.B.g.h.
- vulgo ἢ βασιλεία ἤλθεν.
- 8. τῶν μὲν γὰρ N.

- 9. προσόδῳ χρημάτων Q.
- 10. ἰσχυί K.Q.g.
- μάχη g.
- 11. δεύτερον P.
- τὴν] τῶν A.B.F.K.Q.e.h. τὴν
- τῶν H.g. om. L.
- ταύτῃ C.
- 13. ἐν πρὸς ἐν ἔθνος f.
- 16. βασιλεύων χώρας τοσαύτης
- A.B.H.g.h. ceteri τοσ. χ. βασι-
- λεύων.

rum; copia-
rum nume-
rus, multis
Thraciæ po-
pulis, qui
liberi erant,
sponte ac-
currentibus
auctus ad
CL millia
hominum,
quorum ter-
tia pars
equites
erant.

αὐτῷ ἐτάσμα ἦν, ἄρας ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, πρῶτον μὲν διὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ἔπειτα διὰ Κερκίνης, ἐρήμου ὄρους, ὃ ἔστι μεθόριον Σίντων καὶ Παίωνων· ἐπορεύετο δὲ δι' αὐτοῦ τῆ ὁδῶ ἦν πρότερον αὐτὸς ἐποίησατο, τεμῶν τὴν ὕλην, ὅτε ἐπὶ Παίονας ἐστράτευσε. τὸ δὲ ὄρος 5 ἐξ Ὀδρυσῶν διόντες ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παίονας, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σίντους καὶ Μαίδους. διελθόντες δὲ αὐτὸ ἀφίκοντο ἐς Δόβηρον τὴν Παιονικὴν. πορευομένῳ δὲ αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι νόσῳ, προσε- γίγνετο δὲ πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτονόμων Θρακῶν ἀπαρά- 10 κλητοὶ ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν, ὥστε τὸ πᾶν πλῆθος λέγεται οὐκ ἔλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι· καὶ τούτου τὸ μὲν πλέον πεζῶν ἦν, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἰππικόν. τοῦ δ' ἰππικοῦ τὸ πλεῖστον αὐτῶ Ὀδρύσαι πα- 15 ρείχοντο, καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. τοῦ δὲ πεζῶ οἱ μαχαι- ροφόροι μαχιμώτατοι μὲν ἦσαν, οἱ ἐκ τῆς Ῥοδόπης αὐτό- νομοι καταβάντες, ὁ δὲ ἄλλος ὄμιλος ζύμμικτος, πλήθει ὁμοιοῦνται] ἀλλ' ἐπεβάλλουσι δηλονότι. 3. Σίντων] Σίντιοι ἐλέγοντο ἐν ὄσῳ τὴν Λῆμνον ὄκου. εἰς δὲ τὴν Θράκην ἐλθόντες μετανωμάσθησαν Σίντιοι. 5. Τὸ δὲ ὄρος] τὴν Κερκίνην δηλονότι. 8. Δόβηρον] τὴν νῦν καλουμένην Γέβηρον. 9. Ἀπεγίγνετο] ἀπάλλυτο. Προσεγίγνετο] ἠδξάνετο κατὰ πρῶ- 10 θησιν. 10. Ἀπαράκλητοι] ἐκούσιοι.

1. τὴν om. d.i.

2. αὐτῆς H.

ἔπειτα δὲ διὰ d.

Κερκίνης] v. ad Suidam v. Ἀκου- σίλαος. WASS. not. MS.

3. σιντῶν C.H.K.L.O. σιν- τῶν P.

7. μήδους i.

8. ἐς om. g.

Δόβηρον] Vid. Berkelium ad Steph. Veram loci scripturam firmat Epigr. ined. apud Holsten. et Zosimus p. 39. 109. Apud Suidam male scribitur Δόβερα. WASS.

9. τινι e.

παρεγίγνετο g. ἐπεγίγνετο i.

10. Τῶν αὐτονόμων—ἠκολούθουν] Citat Suidas et ἀπαράκλητοι expl. αὐτόματοι. Confer de numero copiarum Diodor. p. 312. c. WASS.

12. οὐκ ἔλασσον om. d.

13. Τριτημόριον] Pollux IX. 66. τριτημόριον ὅταν μέντοι Θουκυ- δίδης εἴποι, τριτημόριον δὲ μάλιστα ἰππικόν, τὴν τρίτην μοῖραν εἴρηκε. Duk.

15. μαχαιροφόροι καὶ μαχιμώ- ματοι G.

τῆς om. O.

φοβερώτατος, ἠκολούθει. * *Ἰυνθηροῖζοντο οὖν ἐν τῇ Δοβή- 99.*
ρω καὶ παρεσκευάζοντο, ὅπως κατὰ κορυφὴν ἐσβαλῶσιν Macedonia
ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν, ἧς ὁ Περδίκκας ἦρχε. τῶν γὰρ regnum
Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ καὶ Ἐλεμιῶται καὶ quomodo a
5 ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν, ἀ ζύμμαχα μὲν ἐστὶ τούτοις καὶ Temenidis,
ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὐτά. τὴν δὲ παρὰ θά- Argis ori-
λασσαν νῦν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος ὁ Περδίκκου πατὴρ undis, pri-
καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι, τὸ ἀρχαῖον ὄντες ἐξ mium condi-
Ἴργους, πρῶτον ἐκτίσαντο καὶ ἐβασίλευσαν, ἀναστήσαν- tum, ac
10 τες μάχη ἐκ μὲν Πιερίας Πίερας, οἱ ὕστερον ὑπὸ τὸ deinceps
3. Τὴν κάτω Μακεδονίαν] τῆς Μακεδονίας τὸ μὲν ἐστὶ μεσόγειον, τὸ δὲ auctum fue-
παράλιον, ἣν καλεῖ τὴν κάτω Μακεδονίαν. 9. Πρῶτοι ἐκτίσαντο] τοῦτο rit.

3. Τὴν κάτω Μακεδονίαν] τῆς Μακεδονίας τὸ μὲν ἐστὶ μεσόγειον, τὸ δὲ παράλιον, ἣν καλεῖ τὴν κάτω Μακεδονίαν. 9. Πρῶτοι ἐκτίσαντο] τοῦτο

1. φοβερώτερος K.d.i.

συνεθροῖζοντο d.e.i.

2. ἐσβάλωσιν d.

3. περδίκκας H.

4. λυγκισταὶ H.Q. ἐλυγκησταὶ

I.L.O.P.e.

ἐλεμιῶται H.

Ἐλεμιῶται] Arrianus Ἐλυμιῶ-
 τιν scribit. WASS. Ita vocat
 regionem I. de Exped. Alex.
 c. 7. vid. Holsten. ad Steph. in
 Ἐλίμεια, et Cellar. II. Geogr.
 Ant. 13. Qui hic et alibi in
 Thucydide et aliis Λυγκησταὶ,
 Straboni et Stephano Λυγκισταὶ
 sunt, Diodoro Sic. XVII. p. 592.
 Λυγκεσταὶ, ut scribit Harduin.
 ad Plin. IV. 10. quamquam ibi
 in Ed. Rhodon. est Λυγκιστῶν
 per i. Holsten. probat Λυγκησταὶ.
 Recte, opinor: nam i e pronun-
 ciatione τοῦ η ortum esse, ex eo
 probabile est, quod Latini fere
 ubique in secunda syllaba e ha-
 bent; ut Amyntas Lyncestes,
 Alexander Lyncestes apud Cur-
 tium semper; Lyncestius am-
 nis Ovid. XV. Metam. 329.
 Lyncestis aqua Plin. II. Hist.
 Nat. 103. et alii. In Justin.

XI. 2. scriptura variat. Cete-
 rum, Stephanum Lyncum et
 Lyncestas perperam in Epiro
 ponere, adnotat ad eum Inter-
 pretes v. Λύγκος. DUK.

6. παρὰ C.G.H.I.K.L.N.O.P.
 Q c.d.e.g.h.i. vulgo περί.

7. Ἀλέξανδρος] De serie et suc-
 cessione Regum Macedoniae,
 deque divisione Macedoniae in
 maritimam et mediterraneam,
 legi debent, quæ scripsit Span-
 hemius, Dissert. VII. p. 371. et
 seqq. Ed. ult. de Præst. et usu
 Numism. quibus egregie inlu-
 strantur, quæ de regno Mace-
 donum variis locis scribit Thu-
 cydides. DUK.

8. Πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι] Ma-
 cedoniae reges Herodoto (VIII.
 137.) dicuntur ἀπὸ γονοῦ Τημενοῦ,
 qui sub reditum Heraclidarum
 Argos obtinuit. Vide etiam
 Herod. IX. 44. et V. 22. Huds.

τιμεινίδαι G. τιμενίδαι Q.

ὄντες om. L.O.P.Q.

9. πρῶτον A.B.F.H.g.h. vulgo
 πρῶτοι.

10. περιερίας h.

περίας e.

b b 2

Πάγγαιον πέραν Στρυμόνος ἄκησαν Φάγρητα καὶ ἄλλα χωρία (καὶ ἔτι καὶ νῦν Πιερίκὸς κόλπος καλεῖται ἢ ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ πρὸς θάλασσαν γῆ), ἐκ δὲ τῆς Βοττίας καλουμένης Βοττιαίους, οἱ νῦν ὄμοροι Χαλκιδέων οἰκοῦσι· τῆς δὲ Παιονίας παρὰ τὸν Ἄξιον ποταμὸν στενήν τινα καθήκουσαν ἀνωθεν μέχρι Πέλλης καὶ θαλάσσης ἐκτίσαντο, καὶ πέραν Ἄξιου μέχρι Στρυμόνος τὴν Μυγδονίαν καλουμένην, Ἡδῶνας ἐξέλασαντες, νέμονται. ἀνέστησαν δὲ καὶ ἐκ τῆς νῦν Ἐορδίας καλουμένης Ἐόρδους, ὧν οἱ μὲν πολλοὶ ἐφθάρησαν, βραχὺ δὲ τι αὐτῶν περὶ Φύσκαν κατὰκηται, καὶ ἐξ Ἄλ-

καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διεξοδόν. 5. Ἄξιον] τὴν βάρδαριν λέγει. 8. Ἡδῶνας] Ἡδωνοὶ καὶ μεταπλασμοῦ Ἡδῶνες καὶ Ἡδῶναι. οὕτως Ἡρωδιανός. 9. Ω] τῶν Ἐόρδων.

1. πάγκαιον πέρα c.

φράγητα C.G.K.N.c. φάγητα f.

Φάγρητα] Vide Herodot. p.

418. Strabonis Epitom. et Leopard. Emend. VIII. 2. HUDS. Vid. Herodot. VII. 112. Φάγρη corrupte Scylax p. 27. cum Nostro Strabonis Epit. 108. Φάγρος piscis genus Strabo p. 1179. vid. Athenæum p. 295. 312. apud Hesych. lege φαγρόριος. Confer Clem. Alexand. p. 34. et Pollucem, Plutarch. Mor. 353. Est et Φάγρος Apollinis filius apud Nicand. in Ἐτεροισυμ. WASS. Est in Antonin. Liberal. cap. 13. Urbs, de qua hic Thucydides, etiam apud Stephanum Φάγρης est, h. v. et in Κύρης. DUK.

2. καὶ post ἔτι om. L.O.P.e.

5. ἄξιον K.L.O.P. vulgo ἄξιον.

Ἄξιον] Vid. Homerum II. β.

849. et Strabonis Epit. 509. Βαρδάριον vocat Cedrenus p. 705. In Codice Cantacuzeni Ms. invenitur etiam Βιστρίτζα, apud Annam Comnenam Βαρδάρης audit. Consule Fulcher. Carnotens. I. 3. Wilhelm. Tyrium II.

13. Tzetzes videtur distinguere Chil. X. 188. WASS. Ἄξιου in Homer. II. β. 849, 850. edidit Barnes. quod in aliis Edd. est Ἄξιον, et Eustath. ac parvus Scholiast. ibi habent Ἄξιος, Ἄξιον, Ἄξιον. Herodot. quoque VII. 123. Ἄξιος DUK.

7. ἄξιου I.L.O.P.

9. καλουμένης om. L.O.P. ante ἐορδίας ponit c.

ἐορδίας K.L.O. cum Herodiano apud Stephanum Byz.

Ἐόρδους] Ita hodie in barbarie Scythica Hords. Hesych. duplicem adfert lectionem Ἐορτος, ἢ Ἐορδος. Herodotus VII. 185. Ἐορδοί. WASS.

Steph. de urbb. p. 346. Ὁξύνεται τὸ Ἐορδός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἔκτεη. Sic Herodotus quoque VII. 185. GOTTL.

ἐφθάρησαν A.B.C.F.G.H.I.K. L.N.O.P.Q.d.e.f.g. vulgo διεφθάρησαν.

10. τι] καὶ G.

φύσαν L.O.P. φυσκίαν H.d.i.

ἀλμωπάς H. ἀλμωπᾶς K.

Ἄλμωπίας] Ita Mss. et Steph. Constantinus Porph. II. de

μωπίας Ἀλμῶπας. ἐκράτησαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν οἱ Μακεδόνες οὔτοι, ἀ καὶ νῦν ἐτι ἔχουσι, τόν τε Ἀνθεμοῦντα καὶ Γρηστωνίαν καὶ Βισαλτίαν καὶ Μακεδόνων αὐτῶν πολλήν. τὸ δὲ ζῦμπαν Μακεδονία καλεῖται, καὶ
 5 Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν, ὅτε Σιτάλικης ἐπήει.

* Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες οὔτοι, ἐπιόντος πολλοῦ στρα- 100.
 τοῦ ἀδύνατοι ὄντες ἀμύνεσθαι, ἔς τε τὰ καρτερὰ καὶ τὰ progressi,
 τείχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐσεκομίσθησαν. ἦν δὲ οὐ πολ- multas Ma-
 10 λὰ, ἀλλὰ ὕστερον Ἀρχέλαος ὁ Περδίκκου υἱός, βασιλεὺς cedoniae ur-
 γενόμενος, τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ἀποδόμησε, καὶ ὁδοὺς tantum

2. Οἱ Μακεδόνες οὔτοι] οἱ κάτω Μακεδόνες. 3: Καὶ Μακεδόνων αὐ-
 τῶν] τῶν ἄνω. 9. Ἦν δὲ οὐ πολλὰ] τὰ καρτερὰ δηλονότι. 11. Τὰ νῦν

Them. Ἀλμωπία. et sic Ptole-
 mæus, at Mss. Pall. rectius,
 Ἀλμωπες. ἀπὸ Ἀλμωπος Neptuni,
 et Helles Athamantis filiae.
 Steph. Vix alibi invenies. vid.
 tamen Plinium I. 433. Ptolem.
 pag. 92. 26. Ἀλβωτῶν, lege Ἀλ-
 μωπῶν. WASS.

1. καὶ post δὲ om. g.

2. Ἀνθεμοῦντα] Oppidum, et
 inter regiones nomen gentis. Vid.
 Herodot. V. 94. Harpocrat v.
 Ἀνθεμοῦς, Aristid. II. 224. Li-
 banus Declam. XIII. Ἀνθεμοῦντα
 ἔλον dixit. Est et fluvii nomen
 Geographis ignotum, ut et He-
 sychio et Apollodoro constat.
 Vid. et Plin. IV. 10. Æschin.
 de Fals. legat. p. 250. WASS.

3. γρηστωνίαν A.B.C.b.c. et
 Dukeriani, nisi fallor, omnes,
 præter K, qui γερηστωνίαν. vulgo
 κρηστωνίαν.

Γρηστωνίαν] Ita Mss. hic et
 alibi. Gr. cum o male. Stephanus,
 Theopompus apud Athe-
 næum, Herodotus, Aristoteles

de Mirabil. Ausc. p. 112. Ly-
 cophron bis, receptam lectionem
 tuenter. Stephanus mendose
 uno in loco Γαστρωνίαν. Theo-
 pompus apud Athen. III. p. 77.
 Γραιοστωνία. Herodot. VII. 124.
 Κρηστανική ex Ionismo, κ pro γ.
 Ibi Ms. Flor. Κρηστανής, pro
 Κρηστανάης, Ἰτζετες, Κρηστώνη,
 ἀπὸ τῆς Ἄρεος καὶ Κυρήνης θυγατρὸς.
 Sic Κρηστώνης ἔχισ apud Lycop-
 hron. v. 499. ubi Ms. Seld.
 Κρηστώνης, et τὸν Κρηστώνης θεόν,
 v. 937. Pro Κραστωνία apud
 Aristotel. legendum Κρηστανία,
 auctore Sylburgio. WASS. Con-
 fer quæ ad Stephanum in Γασ-
 τρωνία, Γρηστωνία, et Κρηστων
 adnotant Interpretes. DUK.

βισαντίαν A.B.h.

4. αὐτῶν om. G.

7. καὶ om. b.

8. ἀμύνασθαι N.Q.

καρτερικὰ c.

11. Ὀδοὺς ἔτεμε] Ita loquitur
 Herodot. 4, 136. WASS.

equites contra mittuntur, multitudini hostium imparis.

εὐθείας ἔεμε, καὶ τᾶλλα διεκόσμησε τά τε κατὰ τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὄπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ κρείσσονι, ἢ ζύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτῶ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. ὁ δὲ στρατὸς τῶν Θρακῶν ἐκ τῆς Δοβήρου ἐσέβαλε πρῶτον μὲν ἐς τὴν Φιλίππου πρότερον οὐσαν ἀρχὴν, καὶ εἶλεν εἰδομένην μὲν κατὰ κράτος, Γορτυνίαν δὲ καὶ Ἀταλάντην καὶ ἄλλα ἄττα χωρία ὁμολογία διὰ τὴν Ἀμύντου φιλίαν προσχωροῦντα, τοῦ Φιλίππου υἱέος, παρόντος· Εὐρώπὸν δὲ ἐπολιόρησαν μὲν, ἐλεῖν δὲ οὐκ ἐδύνατο. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν προὔχωρει τὴν ἐν ἀριστερᾷ Πέλλης καὶ Κύρρου. ἔσω δὲ τούτων ἐς τὴν Βοττιαίαν καὶ Πιερίαν οὐκ ἀφίκοντο, ἀλλὰ

ἄντα] τεῖχη δηλοῦσι. 5. Ἐς τὴν Φιλίππου] τοῦ ἀδικηθέντος ὑπὸ Περδίκκου.

1. ἔεμενε K.

τὸν om. L.O.P.

2. Ἰπποῖς καὶ ὄπλ.] Ex hoc loco rationem reddi posse existimat Begerus, cur Archelai numismata Equum in aversa exhibent. HUDS.

3. κρείσσον N.Q.

Βασιλεῖς ὀκτῶ, etc.] Ab Herodoto (VIII. 139.) septem priores Macedoniae reges recensentur. I. Perdicas, conditor regni. II. Aræus (alias Argeus.) III. Philippus. IV. Æropus. V. Alcetas. VI. Amyntas. VII. Alexander. Huic successit Perdicas pater Archelai. HUDS.

οἱ ante ἄλλοι om. A.B.F.H.Q. g.h.

6. εἶλον L.O.P.

εἰλομένην Q. εἰδομένην c.

Εἰδομένην] Vide Vossium ad Catullum, p. 210. HUDS. Εἰδομένην Mss. et Steph. cum Edd. Vid. omnino Holstenium. In Schol. Lexicis Vett. et auctori-

bus nulla hujus oppidi mentio. Tumuli ejusdem nominis inter Ambraciam et Acarnaniam siti: forte ad Idomenen Pheretis filiam respiciunt. Apollod. p. 42. WASS.

7. τᾶλλα K.

Ἄττα] De particula post Grammaticos veteres egerunt Budæus in Commentar. Ling. Gr. p. 967. Steph. Append. ad Script. de Dial. p. 82. Maussac. ad Harpocrat. et Vales. ad Notas Maussaci. DUK.

8. τὴν τοῦ ἀμύντου b.

9. υἱέος om. d.

10. ἐδύνατο A.B.C.G.H.Q.g. ἐδύνατο h. vulgo ἡδύνατο.

11. προεχώρει L.

πέλλης G.

κύρου g.h. κύβου e.

Κύρρου] Κύρου, quod hic habet Cod. Reg. etiam in Mss. Stephani est, v. Μανδαραι, ubi id emendant e Thucydide. DUK.

τὴν τε Μυθρονίαν καὶ Γρηστανίαν καὶ Ἀνθεμοῦντα ἐδήουν.
οἱ δὲ Μακεδόνες πεζῶ μὲν οὐδὲ διενουσῶντο ἀμύνεσθαι, ἵπ-
πους δὲ προσμεταπεμφάμενοι ἀπὸ τῶν ἀνω ζυμμάχων,
ὄπη δοκοῖ, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἐσέβαλλον ἐς τὸ στρα-
5 τευμα τῶν Θρακῶν. καὶ ἦ μὲν προσπέσειεν, οὐδεὶς ὑπέ-
μενεν ἄνδρας ἱππέας τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους,
ὑπὸ δὲ πλήθους περικληρόμενοι αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῶ
ὀμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν ὥστε τέλος ἡσυχίαν ἦγον,
οὐ νομίζοντες ἱκανοὶ εἶναι πρὸς τὸ πλέον κινδυνεύειν. * ὁ
10 δὲ Σιτάλης πρὸς τε τὸν Περδικῆαν λόγους ἐποίητο, ὧν
ἕνεκα ἐστράτευσε, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ παρήσαν
ταῖς ναυσίν, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔξειν, δῶρά τε καὶ
πρέσβεις ἐπεμφαν αὐτῷ, ἐς τε τοὺς Χαλκιδικέας καὶ
15 Βοττιαίους μέρος τι τοῦ στρατοῦ πέμπει, καὶ τειχήρεις
ποιήσας ἐδήου τὴν γῆν. καθημένου δ' αὐτοῦ περὶ τοὺς
χώρους τούτους οἱ πρὸς νότον οἰκοῦντες Θεσσαλοὶ καὶ
Μάγνητες καὶ οἱ ἄλλοι ὑπήκοοι Θεσσαλῶν καὶ οἱ μέχρι

101.
Cum au-
tem Athe-
niensium
naves non
adessent,
Sitalces,
vastata
Chalcidice
et Macedo-
nia, indu-
ctus a Seu-
tha fratre
patrueli,
quem Per-
diccas sibi
conclivave-

7. Περικλειόμενοι] ἀντὶ τοῦ περικλείοντες. οἱ Θρακῆες δηλονότι. 13. Αὐτῷ]

1. τε om. L.O.P.

μακεδονίαν G.

γρηστανίαν A.B.C.b.e.e.h. et
qui supra. στρηγωνίαν d.i.

2. οὐ C.L.O.P.e.

ἵπποις H.

3. προσμεταπ. οἱ ἀπὸ e.

ἀνω] ἄλλων G. om. K.

4. ὄπη H.Q.c.

δοκεῖ L.O.P.d.e.i.

ἐσέβαλλον A.H.b.g.

5. ἐπέμεινε P.Q.

7. περικληρόμενοι A.B.C. πε-
ρικληρόμενοι h. vulgo περικλειόμε-
νοι.

12. Ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔξειν]
Sic I, 10. ubi Schol. adnotat,
μὴ post ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abun-

dare. Lucian. Rhetor. præ-
cept. p. 321. ei duas negationes
adponit: οὐχ ἔξουσιν ἕως ἀπιστή-
σοιμι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς
λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναι σε. Eum-
dem pleonasmum post ἀπαγο-
ρεύω, καλῶν, ἀρνοῦμαι, et εἴργω ob-
servat Stephanus ad Corinth.
artic. VIII. et XLIII. Simile
est supr. II. 49. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ
ἡσυχάζειν. Add. infr. ad III.
1. Duk.

17. Μάγνητες] Magnesia post
Strabonis tempora Thessaliæ
adjuncta est. vid. Plin. IV. 9:
Ptolemæus aliis adscribit. Μαγ-
νητικὴ Æschylus Pers. 492.
Μαγνησίαν Dioscorides memorat

rat, celeriter domum redit.

Θερμοπυλῶν Ἕλληνας ἐφοβήθησαν μὴ καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁ στρατὸς χωρήσῃ, καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρυμόνος πρὸς βορέαν Θραῖκες, ὅσοι πεδία εἶχον, Παναῖοι καὶ Ὀδόμαντοι καὶ Δραῖοι καὶ Δερσαῖοι· αὐτόνομοι δ' εἰσὶ πάντες. παρέσχε δὲ λόγον καὶ ἐπὶ τοὺς 5 τῶν Ἀθηναίων πολεμίους Ἕλληνας, μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ζυμμαχικὸν καὶ ἐπὶ σφᾶς χωρήσωσιν. ὁ δὲ τὴν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων ἐφθειρε· καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ οὐδὲν ἐπράσσετε ὧν ἔνεκα ἐσέβαλε, καὶ ἡ στρατιὰ σιτόν τε οὐκ εἶχεν αὐτῷ 10 καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἔταλαιπώρει, ἀναπειθεται ὑπὸ Σεύθου τοῦ Σπαρδάκου, ἀδελφιδοῦ ὄντος καὶ μέγιστον μεθ' αὐτὸν δυναμένου, ὥστ' ἐν τάχει ἀπελθεῖν. τὸν δὲ Σεύθην κρύφα Περδίκκας, ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν καὶ χρήματα ἐπ' αὐτῇ, προσποιεῖται. καὶ ὁ μὲν πει- 15 σθεῖς, καὶ μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας, τούτων

τῷ Σιτάλκῃ, οἱ Ἀθηναῖοι. 5. Παρέσχε δὲ λόγον] ὁ Σιτάλκης. 6. Ἐπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων. 9. Ἐπέχων] ἐπικείμενος. Αὐτῷ] ὑπ' αὐτοῦ. ὧν ἔνεκα ἐσέβαλε] τὴν ἔφοδον ἐποίησεν.

pag. 193. Ad civitatem intelligit ad Mæandrum sitam, de qua Tournefort. II. 370. WASS.

1. καὶ post μὴ om. g.

ὁ στρατὸς om. L.

3. βορέαν P.

καὶ ὅσοι Q.

4. παναῖοι K.

ὀδόμαντοι g. ὀδόματι i.

Ἐπὶ ἀδελφιδῷ] Vide Aristoph. Acharnenses, ejusque Scholasten, p. 378. apud quem Ὀδόμαντες appellantur. HUDS. Ὀδόμαντοι MSS. hic et p. 294. uti et Steph. v. Herodot. V. 16. Liv. XLV. 4. Confer Dissertat. Morini de Odomantis, et Suidam v. ἀποτεθρίακεν, et quem

ibi citat Aristoph. WASS.

σερσαῖοι K.

5. παρέχει h.

6. τῶν om. L.O.

πολεμίους καὶ Ἕλληνας c.f.

7. χωρήσουσιν K.

8. τε] μὲν O. om. d.

9. ἐπράττετο c.f.

12. σπαρδάκου A. B. F. H. h.

σπαρδόκου C. I. N. P. f. g. σπαρδοκού K. vulgo παραδόκου.

ὄντος αὐτοῦ καὶ G.

μεθ' αὐτὸν A. B. K. N. μεθ' ἑαυτὸν C. H. L. O. P. g. μεθ' ἑαυτοῦ e. μεθ' ἑαυτῶν I. vulgo μετ' αὐτόν.

16. τὰς πάσας ἡμέρας τριάκοντα g.

δὲ ὀκτὼ ἐν Χαλκιδεῦσιν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου· Περδίκκας δὲ ὕστερον Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, ὥσπερ ὑπέσχετο. τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Σιτάλκου στρατείαν οὕτως ἐγένετο.

- 5 * Οἱ δὲ ἐν Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι τοῦδε τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, Φορμίωνος ἡγουμένου ἐστράτευσαν παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀστακοῦ. καὶ ἀποβάντες ἐς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας τετρακοσίοις μὲν ὀπλίταις Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν, τετρακοσίοις δὲ Μεσσηνίων, ἕκ τε Στράτου καὶ Κορόντων καὶ ἄλλων χωρίων ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν, καὶ Κύνητα τὸν Θεολύτου ἐς Κόροντα καταγαγόντες ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐς γὰρ Οἰνιάδας, ἀεὶ ποτε πολεμίους ὄντας μόνους Ἀκαρνανῶν, οὐκ ἔδοκει δυνατὸν εἶναι χειμῶνος ὄντος στρατεῦειν· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολοπίας καὶ Ἀγραῶν καὶ Ἀμφιλόχων καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρνανικοῦ

102. Phormio navigat in Acarnaniam, ibique res ordinat, ut erat commodum. Sed Ceniadas adori non audet per hiemem. Sicut illius urbis, Acheloi cursus, Echinades insulae, et quid de Alcmæone atque illis insulis fabule ferunt.

12. Ἐς Κόροντα] τὰ Κόροντα ἢ εἰθεῖα. 13. Οἰνιάδας] Οἰνιάς πόλις ἐστὶν ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Ἀχελῷου, ἢ καὶ νῦν Δραγαμέστη λεγομένη. 16. Διὰ Δολοπίας] Δολοπία ἢ νῦν καλουμένη Ἀνύβλαχα. ἐξ ἀνατολῶν γὰρ αὐτῆς ὁ Πη-

2. ἐπ' οἴκου om. L.O.P.

3. αὐτοῦ e.

θεύση c.

τὸ P.

4. οὖν om. B.C.F.G.K.c.d.e.g.

h.i.

τὴν om. i.

5. τοῦδε τοῦ A.B.g.h.i. τοῦδε τοῦ αὐτοῦ F.H.N. vulgo τοῦ αὐτοῦ.

8. μεσόγειαν c.f.

9. ὀπλίτας τῶν ἀθηναίων K.

10. καὶ ante ἐκ om. H.L.O.P.

κορόντων g.

11. εἶναι om. Q.

12. κόροντα g.

Κόροντα] Et Steph. sic legit: de oppido altum apud veteres

silentium. WASS.

14. ὄντος om. K.

15. Ὁ γὰρ Ἀχελ. Vide Demetrium Phaler. de Eloc. p. 120.

et 123. Ed. Oxon. Hubs. Ὁ γὰρ Ἀχελῷος—στρατεῦει] Demet.

Phaler. Μεγαλοπρέπες, καὶ τὸ ἐκ περιαιγωγῆς τῇ συνθέσει λέγειν &c.

§. 45. et 46. Statius Theb. II. 730. “Flavo tollens, ubi vertice

“pontum Turbidus objectas A-

“chelous Echinadas exit.” Ibi MS. Arundel. melius *ad tollens*.

WASS. 17. ἀκαρνανικοῦ C.K. cum Demetrio Phal.

πεδίου, ἄνωθεν μὲν παρὰ Στράτον πόλιν, ἐς θάλασσαν
 δ' ἐξίεις παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμ-
 νάζαν, ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύ-
 ειν. κείνται δὲ καὶ τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων αἱ πολλαὶ
 καταντικρὺ Οἰνιαδῶν, τοῦ Ἀχελῷου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν 5
 ἀπέχουσαι, ὥστε μέγας ὢν ὁ ποταμὸς προσχῶϊ ἀεὶ, καὶ
 εἰς τῶν νήσων αἱ ἠπείρωνται, ἐλπίς δὲ καὶ πάσας οὐκ
 ἐν πολλῷ τινὶ ἂν χρόνῳ τοῦτο παθεῖν. τό τε γὰρ ρεῦμά
 ἐστὶ μέγα καὶ πολὺ καὶ θολερὸν, αἱ τε νῆσοι πυκναὶ,
 καὶ ἀλλήλαις τῆς προσχώσεως τῷ μὴ σκεδάνυσθαι 10
 σύνδεσμοι γίνονται, παραλλάξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον
 κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ
 πέλαγος. ἔρημοι δ' εἰςὶ καὶ οὐ μεγάλαι. λέγεται δὲ

νεῖος ποταμὸς, ἐκ δὲ νότου ὁ Ἀχελῷος οὗτος ποταμὸς ρεῖ. 2. Αὐτοῖς]. τοῖς
 Οἰνιάδαις. Περιλιμνάζαν] περὶ τὴν πόλιν πλημμύρας ὑδάτων ποιῶν. 6.
 Προσχῶϊ ἀεὶ] ἕλην συμφορεῖ. 7. Αἱ ἠπείρωνται] τοιαῦτα πολλὰ οἱ τὰς γεω-
 γραφίας ἡμῖν παραδιδόντες ἀναγράφουσιν ἕπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Αἴγυπτον Φάρρ
 τῇ νήσῳ ξυνέβη. ὁ γὰρ Ὅμηρος (Od. 4, 354.) πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει
 εἰν δὲ σχεδὸν ἠπείρωται. 8. Τό, τε γὰρ ρεῦμά] τοῦ Ἀχελῷου. 10. Τῷ

1. μὲν om. Demetrius.
 περὶ L.O.P.
 2. δ' ἐξίεις] διεξιεις libri omnes.
 correxit Poppo.
 αὐτοῖς] αὐτοῖς τε g. αὐτοῖς τοι
 A.h. αὐτὴν G.
 4. alterum τῶν om. e.
 5. καὶ ἀντικρὺ K.
 6. προσχῶϊ K.d.e.f.g.h.i.
 7. Τῶν νήσων αἱ ἠπείρ.] Cum Thu-
 cydide consentit Strabo, 10. αὐτὸν
 libro 1. dicit: μία τῶν Ἐχινάδων
 ἠπείρος γέγονε. Plinius autem (l.
 2. c. 85.) in vectu Acheloi non
 continenti annexas Echinadas,
 sed natas scribit. Huds. Sed
 exitu caruit vaticinatio Thucy-
 didis et Strab. Vid. Pausan.
 Arcadic. XXIV. Duk.
 δὲ om. P.

8. τινὶ ἂν om. K.
 9. μέγα om. g.
 καὶ πολὺ θολερὸν L.
 10. τὸ K.i.
 11. στοιχεῖον e.
 12. κείμενον P.
 13. Λέγεται δὲ καὶ Ἀлк.] Vide
 Schol. ad Lucianum, tom. 2.
 Philostratum l. 7. et Basilium
 in Epist. ad Gregorium Theol.
 et Hyginum, Fab. 73. Huds.
 Confer Pausan. VIII. 24. p. 646.
 Schol. Luciani p. 52. Strabo-
 nem X. p. 710. Wass. Lucian.
 de Saltat. p. 804. inter argu-
 menta saltationis, quæ Ætolia
 suppeditare possit, memorat Ἐ-
 χινάδων ἀνάδυσιν, καὶ μετὰ τὴν μα-
 νίαν Ἀλκμαίωνος οἰκισσιν. Add. A-
 pollodor. III. 7. 5. Sed is I. 9.

καὶ Ἀλκμαίῳ τῷ Ἀμφιάρῳ, ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν
 μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς, τὸν Ἀπόλλω ταύτην τὴν γῆν
 χρῆσαι οἰκεῖν, ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων,
 πρὶν ἂν εὐρῶν ἐν ταύτῃ τῇ χάρᾳ κατοικήσῃται ἥτις, ὅτε
 5 ἔκτεινε τὴν μητέρα, μήπω ὑπὸ ἡλίου ἐωρᾶτο μηδὲ γῆ ἦν,
 ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης. ὁ δ' ἀπαρᾶν, ὡς
 φασι, μόλις κατενόησε τὴν πρόσχωσιν ταύτην τοῦ Ἀχε-
 λῶου, καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ ἂν κεχώσθαι δίαίτα τῷ
 σώματι, ἀφ' οὗπερ κτείνας τὴν μητέρα οὐκ ὀλίγον χρό-
 10 νον ἐπλανᾶτο. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας
 τόπους ἐδυνάστευσέ τε, καὶ ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἐαυ-
 τοῦ τῆς χάρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε. τὰ μὲν περὶ
 Ἀλκμαίωνα τοιαῦτα λεγόμενα παρελάβομεν.

* Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ὁ Φορμίων, ἄραντες ἐκ τῆς Ἀκαρ- 103.
 15 ναϊάδας καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὴν Ναύπακτον, ἅμα ἦρι κα- Naupactum
 τέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, τοὺς τε ἐλευθέρους τῶν αἰχ- reversus
 Phormio,
 primo vere
 Athenas

μὴ σκεδάνυσθαι] τὴν πρόσχωσιν δηλονότι. 2. Τῆς μητρὸς] τῆς Ἐριφύ-
 λης. 8. Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ ἂν] τὸ ἐξῆς, δίαίτα ἰκανὴ τῆς σώματι
 ἐδόκει ἢ πρόσχωσις, δηλονότι εἰς χρείαν τοῦ σώματος. 11. Ἐδυνάστευσέ τε]
 τὴν βασιλείαν ἔσχε. 12. Τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε] πρότερον γὰρ Κου-
 ρῆτις ἐκαλεῖτο. Ὀμηρὸς Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 (Π. 9, 525). 13. Παρελάβομεν] ἀκοῆ δηλονότι.

21. non recte eadem facit E-
 chinadas et Strophadas. Quod
 autem Thucydides Echinadas ἐρή-
 μους esse dicit, id de plerisque et
 minoribus intelligendum esse,
 quia Dulichium quoque inter
 eas ponit Strabo, putat Cellar.
 II. Geogr. Ant. 14. Et εὐλιμένας
 fuisse ex hoc Callimachi Hymn.
 in Del. v. 155. λιπαρὸν νήεσσιν
 Ἐχινάδες ὄρμον ἔχουσαι, observat
 ibi Spanhemius. Dux.
 2. μητρὸς συνέβη τὸν φ.
 3. εἰπόντα O.
 4. κατοικήσεται A.B.I.N.P.Q.

c.e.f.g.h.
 6. γε ἄλλης] γῆς ὅλης L.O.P.Q.
 γῆς ἄλλης e.
 7. πρόσχωσιν C.d.
 τοῦ om. c.
 8. ἂν κεχώσθαι] ἀνακεχώσθαι
 Stephanus.
 10. οἰνιάδας e.
 12. τῇ χάρᾳ L.Q.g.
 κατέλιπε F.H.
 μὲν περὶ A.B.C.G.K.L.O.g.h.
 13. λεγόμενα] λέγομεν ἂ A.B.
 H.N.g.h.
 παραλάβοιμεν d.

103.
 Naupactum
 reversus
 Phormio,
 primo vere
 Athenas
 proficiscitur
 cum capti-
 vis navibus-
 que captis.

Illi viritim *μαλώτων ἐκ τῶν ναυμαχιῶν ἄγοντες, οἱ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς*
 redempti *ἐλύθησαν, καὶ τὰς ναῦς ἀς εἶλον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα*
 totidem A- *οὔτος, καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θου-*
 theniensi- *κυδίδης ξυνέγραφεν.*
 um civibus.
 Finis tertii
 anni.

2. Ἐλύθησαν] ἐλυτρώθησαν, εἰς λύτρον ἐδόθησαν.

1. οἱ om. P.

2. ἐτελεύτα om. I.L.O.P.e.

3. τῷδε C.c.

4. συνέγραφεν g.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ

Γ.

ΤΟΥ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἠγεῖτο δὲ αὐτῶν Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδήκουν τὴν γῆν.

1.
Tertia Lacedaemoniorum in Atticam incursio breviter narratur.

5 καὶ προσβολαὶ, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγοντο τῶν Ἀθηναίων ἰππέων, ὅπῃ παρείκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὄμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμεΐναντες δὲ χρόνον οὐ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

B. 1. 428.

Wherever it was practicable

10 * Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εὐθύς Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων, βουλευθέντες

2.
Lesbii ab Atheniensibus

2. Ἐς τὴν Ἀττικὴν] ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. 4. ἐγκαθεζόμενοι] ἐνδιατρίβοντες. οὐχ ἀπλῶς πορείαν ποιοῦμενοι, ἀλλ' ἐμβραδύνοντες, διὰ τὸν σῆτον. Τὴν γῆν] τῶν Ἀθηναίων. 6. Ὅπῃ παρείκοι] ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει. Τῶν ψιλῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. 7. Τὸ μὴ προεξιόντας—κακουργεῖν] λείπει ἢ διὰ διὰ τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων ληστεύειν. 8. Κακουργεῖν] ληστεύειν. Οὐ εἶχον τὰ σιτία] ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ εἶχον τροφήν.

3. ἠγγητο E.

6. ὅποι K.O.

παρήκει d.

Καὶ τὸν πλεῖστον — κακουργεῖν] Corinthus de Dial. Att. in his statuit ellipsin praepositionis διὰ, quasi sententia esset, διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. Scholiastes quoque ellipsin τοῦ διὰ esse dicit, sed aliter ac Corinthus: nam non conjungit διὰ τὸ μὴ ἀδικεῖν, sed διὰ τὸ μὴ προεξιόντας. Refellit eos Stephanus ad Corinth. artic. VIII. et Append. ad Script. de Dial. p. 178. et ostendit, tam articulum, quam negatio-

nem, ante verba ἀπαγορευτικά, et quæ ἀπαγορεύσεως significationem inclusam habent, abundare. Nam sic Thucyd. I. 62. ὅπως εἶργωσι ταὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν. Et apud alios quoque saepe hujusmodi verba cum solo Infinitivo ponuntur. Add. quæ adnotantur ad II. 101. et Schol. infra ad cap. 6. Sententiam horum verborum aliter expressam habes supr. II. 22. Duk.

7. τῶ d. διὰ τὸ e.

προεξιόντας A.B.E.b.d.e.

11. Μηθύμνης] Ita numus apud Holsten. Herodotus, Philostratus

bus clam
deficiunt,

μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ
προσεδέξαντο, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόσ-
τασιν πρότερον ἢ διανοῦντο ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λι-
μένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν
ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσ- 5
θαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἅ μεταπεμπόμενοι ἦσαν.
Τενεῶδιοι γὰρ, ὄντες αὐτοῖς διάφοροι, καὶ Μηθυμναῖοι, καὶ
αὐτῶν Μυτιληναίων ἰδίᾳ ἄνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι
Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι Ξυνοικί-
ζουσί τε τὴν Λέσβον εἰς τὴν Μυτιλήνην βία, καὶ τὴν πα- 10

1. Πρὸ τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. Οὐ προσεδέξαντο] ἵνα μὴ λύ-
σωσι τὰς τριακοντούτεας σπονδὰς. 2. Ἀναγκασθέντες δὲ] διὰ τοῦτο
ἠναγκάσθησαν ἀποστῆναι, διὰ τὸ διαβληθῆναι. Καὶ ταύτην] οὐχ ὡς καὶ
ἄλλῃ αὐτῶν πεποιημένων ἀπόστασιν] ἀλλὰ τὸ ταύτην ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ
χρόνῳ τέθεικε. 3. Πρότερον ἢ διανοῦντο] πρὶν εὐτρεπισθῆναι. ἐπιφέρει διὰ
τί ἀναγκασθέντες ἦσαν γὰρ ἐκ πολλοῦ βουλόμενοι ἀποστῆναι, ἀλλὰ οὐ
μήπω εὐτρεπισθέντες ἀπέστησαν. Τῶν τε γὰρ λιμένων] οἱ προσδεχό-
μενοι πολεμίους κατὰ θύλακταιν ἰσχυροτέρους αὐτῶν, χῶμα ἔχουν ἐπὶ τοῖς
στάσι τῶν λιμένων, ὅπως δυσείσπλωτοι τοῖς πολεμίοις εἴεν. 6. Καὶ ἅ
μεταπεμπόμενοι ἦσαν] καὶ ἅ μετεπέμποντο. 7. Αὐτοῖς] τοῖς Μυτιληναίοις.
9. Μηνυταὶ γίνονται] τὸ μηνυταὶ γίνονται τῷ κατὰ στάσιν, συντακτέον,
ἵνα ἦ τοιαῦτα, στασιασάντων (δηλονότι πρὸς ἀλλήλους) τῶν πολιτῶν, μία
στάσις ἐμήνυσεν αὐτῶν τὴν ἀπόστασιν τοῖς Ἀθηναίοις. 10. Ἐς τὴν Μυτιλήνην
βία] ἄκοντας τοὺς Λεσβίους ἀναγκάζουσιν εἰς τὴν Μυτιλήνην οἰκῆσαι. Ἐβού-
λοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμεῖν. Καὶ τὴν παρασκευὴν] καὶ

tus Vit. Apoll. IV. 13. at IV.
16. corrupte Μεθύμναν. Canta-
cuzenus Μεθύμνης p. 290. et Al-
ciphron Μεθυμναῖω μειρακίῳ 275.
Callimachus Epig. XVI. Στήλη,
καὶ Μήθυμνα τετὴ πόλις. Ita Geogr.
vett. et Isocrates Epist. Julia-
nus Imp. p. 111. Schol. Homer.
Il. 4. 130. Unus opinor Scylax
cum ε scribit. Ælianus Anim.
IV. 20. Μεθύμνης τῆς Κρητικῆς
meminit. Verum ibi legerim
Ῥιθύμνης nunc Retimo, vid.
Tournefort. I. 28. Wass.

1. καὶ om. K.

3. ᾗ H.

4. χῶσιν] θέσιν I.e.

6. ἅ] ἅμα P.

7. γὰρ] δὲ L.O.P.

μηθυμναίων οἱ καὶ H.g.

Καὶ αὐτῶν Μιτ.] De belli hu-
jus origine vide Aristot. Politic.

l. 5. c. 4. HUDS. Causam ejus
narrat Aristoteles Polit. E'. IV.
Confer Diodorum XII. 314. et
Aristotelem Polit. V. 135.
WASS.

8. μυτιληναίων et mox μυτιλή-
νην A.B.E. qui sic tantum non
ubique. Rarius K. velut 3, 27.
et 35. Vulgo μυτιληναίων et μι-
τυλήνην.

κατὰ] διὰ i.

- ρασκευὴν ἅπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν
 συγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μὴ τις
 προκαταλήφεται ἤδη, στερήτεσθαι αὐτοὺς Λέσβου. * οἱ 3.
 δ' Ἀθηναῖσι (ἦσαν γὰρ τεταλαιπωρημένοι ὑπὸ τε τῆς νό- qui rem a
 5 σου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθισταμένου καὶ ἀκμάζον- nuntiatam
 τος) μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβου προσπολεμώ- primo cre-
 σασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ dere nolen-
 ἀπεδέχοντο πρῶτον τὰς κατηγορίας, μείζον μέρος νέμον- tes, legatis
 10 τέων μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ frustra mis-
 πέμφαντες πρέσβεις οὐκ ἐπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν sis quadra-
 τε ξυνοίκησιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δέισαντες ginta na-
 προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ἑξαπιναίως vium Les-
 τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσ- bium mitti-
 κευασμένοι πλεῖν· Κλειππίδης δὲ ὁ Δεινίου τρίτος αὐτὸς tur ejus
 15 ἐστρατήγει. ἐσηγγέθη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἶη Ἀπόλλωνος tamen ad-
 Μαλέοντος ἕξω τῆς πόλεως ἑορτῇ, ἐν ἣ πανθημεῖ Μυτι- ventionem
 ληναῖοι ἑορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπειχθέντας ἐπιτε- prænuntiat
 σεῖν ἄφνω· καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ ἢ πείρα, —εἰ δὲ μὴ, Μυτι- Mitylenien
 κευασμένοι πλεῖν· Κλειππίδης δὲ ὁ Δεινίου τρίτος αὐτὸς ignotus qui-
 ἐστρατήγει. ἐσηγγέθη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἶη Ἀπόλλωνος dam homo.

παρασκευάζονται μετὰ ἐπιδείξεως, ὥστε ἀποστήναι, συλλαμβανόντων αὐτοῖς
 Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν. τὸ δὲ συγγενῶν ὄντων ἐπὶ μόνους τοὺς Βοιωτοὺς
 ἐνεκτέον· οὗτοι γὰρ κατὰ τὸ Αἰολικὸν συγγενεῖς τῶν Λεσβίων. 3. Αὐτοὺς]
 τοὺς Ἀθηναίους. 6. Μέγα μὲν ἔργον] δυσχέρειαν. Προσπολεμάσασθαι]
 ἀντὶ τοῦ πρὸς ταῖς ὁδοῖς πολεμίας, ταῖς Πελοποννησίαις, ἠελαντί, καὶ αὐτὴν
 πολεμίαν ποιῆσαι. 7. Ἀκέραιον] ἀζήμιον. 10. Τὴν τε ξυνοίκησιν] τῆς
 Λέσβου εἰς τὴν Μιτυλήνην. 18. Καὶ ἦν μὲν] τὸ σχῆμα καλεῖται ἀναντα-

2. τις om. K.
 3. στéρεσθαι L.P.
 4. πρoτεταλαιπωρημένοι L.O.P.
 τε om. O.
 8. πρῶτον A.B.E.F.H.g.h.
 ceteri τὸ πρῶτον.
 τῆς B.
 νομίζοντες e. μένοντες i.
 9. βουλεύσασθαι i.
 11. ξυνοίκησιν E.c.e.
 τὴν om. e.
 14. κλειππίδης Diodoro p.
 314. c. Vix alibi memoratur.
 WASS.
 15. ἐπηγγέθη K.
 αὐτοῖς om. f.
 16. ἦ] τῆ K.
 17. ἐλπίδας K.
 εἶναι om. E.
 18. ἦν] εἰ K.Q. cum Schol.
 Aristophan. qui mox συμβῆ.
 Καὶ ἦν μὲν ξυμβ.] Ut plena

ληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδῶναι καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆες ὄχοντο· τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἱ ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παραῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν ἐς φυλακὴν ἐποίησαντο. 5 τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηναίων διαβὰς ἐς Εὐβοίαν καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθὼν, ὀλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν, πλῶ χρησάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλου. οἱ δὲ οὔτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξῆλθον, τά τε ἄλλα τῶν τειχῶν 10 καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φραζάμενοι ἐφύλασσαν.

πόδοτον. Ὁμηρος Ἀλλ' εἰ μὲν δάσοσι γέρας (II. I, 135.) Ὁ ναῦς οὔτα, καὶ εἰ μὲν κατορθωθῆ τὸ ἐλπίζόμενον, καὶ τῇ πείρᾳ αὐτῇ καταλάβωσιν αὐτοὺς ἔξω, καλῶς ἂν ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. 1. Ναῦς τε παραδῶναι] τοῖς Ἀθηναίοις. 2. Καὶ αἱ μὲν νῆες] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 3. Παρὰ σφᾶς] τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν] διὰ τὴν ξυμμαχίαν. 7. Ἐπὶ Γεραιστὸν] Γεραιστὸς ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἔχον λιμένα. 8. Πλῶ] ἀντὶ τοῦ εὐπλοῦ. Καὶ τριταῖος] δι' ἡμερῶν τριῶν. 9. Τὸν

sit oratio, post ἡ πείρα suppleri debet καλῶς ἂν εἴη, ut monet Corinthus de Dialecticis. Vide Schol. in Aristophanis Πλοῦτον, V. 468. et Steph. Animadv. in lib. de Dial. p. 23. HUDS. Καὶ ἡν—πολεμεῖν] Corinthus in Hort. Adonidis Ald. 1496. WASS. Συμβῆ, non ξυμβῆ, ut HUDS. in Var. Lectionib. habet Schol. Aristoph. Ἐλπίδα et ἐλπίδας in MSS. commutari supra pluri semel adnotatum est. DUK.

1. τείχος Q.

3 τῶν om. i.

περὶ g.

4. οἱ om. L.O.P.

ἀθηναίων K.

7. γεραιστὸν b.

Γεραιστὸν] Γεραιστὸς quidem Etymologus, et Libanius Orat. p. 243. Neuter satis emendate. Schol. et Geographi, Suidas,

Aristides, I. 39. Homer. Herodot. Plutarch. Camill. 138. alii, Γεραιστὸν scribunt. Procopius B. G. IV. 629. ἐν Γεραστῶ corrupte. Martiano VI. 213. Gerasto et Caphareo. At Solinus, quem ibi exscribit, Geræsto, post Melam et Plinium, exhibet. In Martiano non variant tres MSS. neque in Solino Petrensis. Confer Schol. Aristoph. Ἴππ. 558. WASS. Γεραιτὸς etiam Lucian. in Trag. p. 141. Liv. 31. 45. Geræstum nobilem Eubœæ portum. DUK.

8. ἐπιτυχῶν] ἐπὶ τειχῶν P. ἀθηναίων g.

10. μαλόεντα] μέλλοντα P. μαλέοντα c.

11. καὶ τῶν λιμένων B.g.h.

ἡμιτέλεστα d.

ἐφύλαττον H.N.

* καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς
 ἑώρων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα,
 οὐκ ἔσακούοντων δὲ τῶν Μυτιληναίων εἰς πόλεμον καθί-
 5 σταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἐξαίφνης
 ἀναγκασθέντες πολεμεῖν, ἐκπλου μὲν τινα ἐποίησαντο
 τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ ὀλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἔπειτα
 καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν νεῶν λόγους ἤδη προσ-
 ἔφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυ-
 10 καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ
 φοβούμενοι μὴ οὐχ ἱκανοὶ ὡς Λέσβω πάση πολεμεῖν.
 καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ
 Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἕνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη,
 καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν ὡς σφῶν
 15 οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ εἰς
 τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθη-
 ναίων ναυτικόν, οἱ ἄρμου ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς

4.
 Itaque Les-
 bum delati
 Athenien-
 ses, cum ni-
 hil a Les-
 biis impe-
 trarent, na-
 vale præ-
 lium con-
 mittunt;
 quo facto
 Lesbii ex
 pacto in fi-
 dem Athe-
 nensium
 redeunt,
 et per in-
 ducias le-
 gati de pace
 Athenas
 mittuntur,
 sed clancu-
 lum etiam
 ad Lacedæ-
 monios alii,
 qui auxili-
 um petant.

ἐπίπλου] τῶν Ἀθηναίων. 1. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων. Ὁμηρος· Οἱ δὲ δύο σκοπέλοι, ὁ μὲν οὐρανὸν ἀμφὶς ἰκάνει. Ὡς ἑώρων] ὡς ἔγρασαν ὅτι ἔμαθον τὸν ἐπίπλου καὶ προεφιδάξαντο οἱ Μυτιληναῖοι. 2. Ἀπήγγειλαν μὲν] τοῖς Μυτιληναῖοις. Τὰ ἐπεσταλμένα] τὰ προσταχθέντα. 9. Ὁμολογία τινὶ] συνθήκη τινὶ φιλανθρώπῳ. ἔνιοι δὲ, ἐπιεικεῖ εὐπρεπεῖ. 14. Ἀπελθεῖν] τῆς Μιτυλήνης δηλονότι. 17. Ἐν τῇ Μαλέᾳ]

1. πολὺ A.E.F.H.K.c.f.g.h. ceteri πολλῶ.

3. εἰς τὸν πόλεμον g.

4. δὲ ὅντες οἱ e.

καὶ om. L.O.P.

6. ναυμαχίαν I.G. ναυμαχίας e.

7. καὶ διωχθέντες H.

ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν P.

9. ὁμίλια Q.

11. μὴ—ποιησάμενοι] om. P.

πάση λέσβω e.

13. διαβαλλόντων σφᾶς ἕνα L. O.P.e.i.

Μετέμελεν] Huc fortassis re-

VOL. I.

spexit Auct. Lexici in Montfauc. Biblioth. Coislin. p. 483. (Lex. Seg. 107, 12.) Μεταμελεῖν, ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν. Θουκ. γ'. DUK.

14. ἄλλως H.

17. καλέω I.

Ἐν τῇ Μαλέᾳ] Sic etiam Xenophon I. Græc. pag. 446. τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρα, ἀντίον τῆς Μιτυλήνης. Strabo XIII. p. 616. Μαλίαν vocat: ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον—ubi Casaub. quoque adnotat in Ptole-

c c

πόλεως· οὐ γὰρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προ-
χωρήσειν. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπάρως
διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἔπρασον ὅπως τις
βοήθεια ἦξει. * οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ὡς οὐδὲν

5. Re non im-
petrata, le-
gati Athe-
nis redeunt,
et Lesbii om-
nes, præter Methy-
mnenses, Athenien-
sium castra,
eruptione
facta, ag-
grediuntur.
Pugna com-
missa, æquo
Marte dimi-
cant Lesbii,
sed victos
se esse rati,
nec sibi con-
fisi, cedunt
et auxilia
Lacedæmo-
niorum, ip-
sis promissa, ex-
spectare
statuunt.

ἤλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι 5
καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθη-
ναίοις ἐβεβοηθήκεσαν, καὶ Ἴμβριοι καὶ Λήμνιοι καὶ τῶν
ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ζυμμάχων. καὶ ἔξοδον μὲν τινα παν-
δημεῖ ἐποίησαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων
στρατόπεδον, καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ἣ οὐκ ἔλασσαν ἔχοντες 10
οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν
αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἠσυχάζον, ἐκ
Πελοποννήσου καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι,
εἰ προσγένετό τι, κινδυνεύειν (καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας
Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἑρμαιῶνδας Θηβαῖος, οἱ προα- 15
πεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνά-
μενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλου κρύφα μετὰ τὴν
μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρήνουν πέμπειν

Μαλέα ἀκρωτήριον Λέσβου. 6. Καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος] καθίστατο εἰς
μάχην δηλονότι. 9. Ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον] τὸ ὄρμου
ἐν τῇ Μαλέᾳ. 11. Ἐπηυλίσαντο] ἐπαυλίσασθαι ἔστι τὸ πλησίον τῶν
πολεμίων νυκτὸς αὐλίσασθαι, καθυπερτερᾶν τῶν αὐτῶν. 12. Ἀνεχώρησαν]
εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. 13. Βουλόμενοι, εἰ προσγένετό τι, κινδυνεύειν] τὸ
ἔξῃς, βουλόμενοι, εἰ προσγένετό τι καὶ ἐκ Πελοποννήσου, μετ' ἄλλης παρα-
σκευῆς κινδυνεύειν. 14. Αὐτοῖς] τοῖς Μυτιληναίοις.

mæo non recte legi Μανίαν. I-
dem error est in Schol. Ari-
stoph. Ran. v. 33. ἡ δὲ Ἀργίνουσα
πόλις τῆς Λιολίδος, ἀντικρὺς δὲ Λέσ-
βου κειμένη καὶ Μανίας καλουμένης
ἄκρας. Ubi pro Ἀργίνουσα, quam-
quam ita etiam habet Suid., for-
tassis rectius legatur Ἀργινοῦσα,
ut apud alios. Duk.

1. προσχωρήσειν K.e.

2. τὴν om. c.

3. ἔπραττον f.

4. ἀθηναίων e.

10. στρατεύματι d.

11. ἐπηυλίσαντο E.f. ἐπιβλύ-
σαντο K.

σφίσιν om. e.

12. ἠσυχάζοντες I.

14. προσγίγοντο K.c.d.e.f.

μαλέας f.g.

15. ἐρμεῶνδας e.

18. ἐκπέμπειν N

τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐκπέμπου-
 σιν), * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπὶ ῥώσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυ- 6.
 τιληναίων ἡσυχίαν ζυμμάχους τε προσεκάλουν, οἱ πολὺ Athenienses, duobus
 θάσσον παρήσαν ὀρώντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, utrimque
 5 καὶ περιορισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως εἰτείχισαν castris mun-
 στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἐφόρ- nitis, ut-
 μους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιῶντο. καὶ τῆς μὲν trumque
 θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ portum na-
 γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι vibus cir-
 10 Λέσβιοι προσβεβροθηκότες ἤδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα cumclud-
 οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν dunt, et a
 mari Les-
 bios arcent.

3. Πολὺ] πολὺ ἢ πρότερον. 4. Οὐδὲν ἰσχυρὸν] οὐδεμίαν ἰσχυρὰν βοήθειαν.
 6. Τοὺς ἐφόρους] τὰς ναυτικὰς ἐφύδας. 7. Καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ
 χρῆσθαι] ἀντὶ τοῦ ὥστε μὴ χρῆσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν μὴ ἀπίφασιν περιττὴν φασί.
 τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι, καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον χρῆσθαι τοὺς
 Μυτιληναίους. ὄρμον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσι τῶν Μυτιλη-
 ναίων, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἐκπλεῖν. τούτο γάρ ἐστι τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ
 θαλάττῃ. 10. Προσβεβροθηκότες] πρὸς βοήθειαν δραμόντες. 11. Οὐ πολὺ]

1. ἄλλην τριήρη f.
 αὐτῶν B.E.h.
 2. δὲ om. P.
 3. συμμαχους B.E.Q.c.
 5. περιορισάμενοι A.B.E.H.
 c.g.h. περιορισάμενοι K.
 Ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο] Lib.
 I. cap. 116. ἐπολιόρκουν τρισὶ τεί-
 χεσι τὴν πόλιν. Vid. Casaubon.
 ad Polyb. I. 24. Duk.
 6. Τοὺς ἐφόρους — ἐποιῶντο] Suidas h. v. et τὰς ἐφορμίσσεις in-
 terpretatur. Ἐφόρμω, νεόλω He-
 sych. Strabo III. νησίδια ἘΦΟΡ-
 ΜΟΣ ἔχοντα μετρίως. Noster
 ἔφορμοι νῆες in statione: ad for-
 mam vocis Homericæ πᾶνορμος,
 quam proxime accedit noster.
 Vid. T. Magistrum. Wass.
 9. καὶ οἱ — ἀθηναῖοι] om. P.
 10. περὶ] ἐπεὶ b.

11. Ναύσταθμον — Μαλέα] T.
 Magister, ubi legendum πλοίων,
 non πλείων. IDEM. Thomas et ὁ
 ναύσταθμος et τὸ ναύσταθμον Attica
 esse dicit: sed Stephanus Ar-
 pend. ad Script. de Dial. pag. 157.
 putat, Atticos potius dixisse τὸ
 ναύσταθμον. Et adfert e Plutarcho
 ναύσταθμα πειρατικά: quod est
 in vita Pompeii. Eustath. quo-
 que in Homer. II. ε. p. 582. ἀπὸ
 τοῦ (σταθμὸς scil.) ἀπλῶς δηλοῦντος
 τόπον στάσεως, τὸ ναύσταθμον εἴρη-
 ται. Et Strabo XIII. 598. ali-
 quoties τὸ ναύσταθμον Iliensium
 dicit. Sed ex his non pro certo
 adfirmari potest, Atticos quoque
 non dixisse ναύσταθμος. Nam
 hæc etiam apud alios permu-
 tantur. Ita Strabo in descrip-
 tione Cyrenaicæ XVII. p. 838.

αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἢ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ
Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

7.
Breviter
narratur
Athenien-
sium in Pe-
loponnesum
et Acarna-
niam expe-
ditio, qua
nihil profi-
ciebant.

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους τούτου Ἀθηναῖοι
καὶ εἰς Πελοπόννησον ναῦς ἀπέστειλαν τριάκοντα, καὶ
Ἀσώπιον τὸν Φορμίωνος στρατηγὸν, κελευσάντων Ἀκαρ- 5
νάνων τῶν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι ἢ υἱὸν ἢ ἕξυ-
γενῆ ἄρχοντα. καὶ παραπλεύσαι αἱ νῆες τῆς Λακωνι-
κῆς τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. ἔπειτα τὰς μὲν
πλείους ἀποπέμπει τῶν νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκου ὁ Ἀσώπιος,
αὐτὸς δ' ἔχων δώδεκα ἀφικνεῖται εἰς Ναύπακτον, καὶ 10
ἕστερον Ἀκαρνᾶνας ἀναστήσας πανδημεῖ στρατεύει ἐπ'
Οἰνιάδας, καὶ ταῖς τε ναυσὶ κατὰ τὸν Ἀχελῶον ἐπλευσε,
καὶ ὁ κατὰ γῆν στρατὸς ἐδῆου τὴν χώραν. ὡς δ' οὐ
προσεχώρου, τὸν μὲν πεζὸν ἀφήσιν, αὐτὸς δὲ πλεύσας
εἰς Λευκάδα καὶ ἀπόβασιν εἰς Νήρικον ποιησάμενος, ἀνα- 15
χωρῶν διαφθείρεται αὐτός τε καὶ τῆς στρατιᾶς τι μέρος
ὑπὸ τῶν αὐτόθεν τε ἑμβοηθησάντων καὶ φρουρῶν τινῶν
μέρος γῆς δηλονότι. 1. αὐτοῖς] ταῖς Ἀθηναῖοις. 3. τοῦ θέρους] ἐπὶ τοῦ θέρους.
4. καὶ εἰς Πελοπόννησον] ἢ εἰς ἀντὶ τῆς περὶ. 8. τὰ ἐπιθαλάσσια] ἢ ἐπὶ ἀντὶ
τῆς παρά. 9. ἐπ' οἴκου] ἐπ' Ἀθήνας. 11. ἀναστήσας] μετοικίστας, ἐγεῖρας
καὶ κινήσας, οὐκ ἐκβαλῶν. 14. προσεχώρου] προσήρχοντο οἱ Οἰνιάδαι.
15. ἀναχωρῶν] ἑποστρέφω.

memorat, τὸ Ναύσταθμον, qui
Scylaci p. 109. Ed. Gron. et
Ptolemæo p. 101. est Ναύσταθ-
μος λιμῆν, Melæ I. 8. Naustath-
mus, non Naustathmum. Sic
apud Plin. III. 8. portus Nau-
stathmus in Sicilia: et in Stra-
bone d. I. XIII. libri scripti
uno loco habent αὐτὸν τὸν ναύ-
σταθμον. Duk.

1. μὲν om. d.
4. εἰς] περὶ I.K.N.c.d.e.f.g.
τριάκοντα om. g.
6. τῶν] τὸν Q.
7. περιπλεύσαι g.
12. τε om. N.

13. ὅ' οὐ om. Q.
14. δ' ἐσπλεύσας d.
15. νηρικὸν E.g. νήρικον P.

Νήρικον] Qui Cod. Græv. tra-
ctavit, potuerat continere ma-
nus ab emendatione. Strabo X.
454. ὁ μέντοι ἀντὶ Νηρίτου (quod
est in Ithaca) γράφων Νήρικον,
ἢ ἀνάπαλιν, παραπαλεῖ τελείως.
Unde tamen intelligi potest,
non novum esse hunc errorem.
Duk.

16. τε om. f.
τι om. K.
17. αὐτόθι I.K.L.N.O.P.c.d.
e.i.

ολίγων. καὶ ὕστερον ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀποπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Λευκαδίων ἐκόμισαντο.

Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεὼς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ὀλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ζύμμαχοι ἀκούσαντες βουλευσῶνται, ἀφικνουῦνται ἐς τὴν Ὀλυμπίαν ἣν δὲ Ὀλυμπιάς ἢ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν κατέστησαν ἐς λόγους, εἶπον τοιάδε.

10 “ΤΟ μὲν καθεστὸς τοῖς Ἑλλησι νόμιμον, ὧ ἄνδρες
“Λακεδαιμόνιοι καὶ ζύμμαχοι, ἴσμεν· τοὺς γὰρ ἀφι-

4. Αὐτοῖς] τοῖς πρέσβεσι. 8. Μετὰ τὴν ἑορτὴν] μετὰ τὸ παρελθεῖν τὰ Ὀλύμπια. 10. Τὸ μὲν καθεστὸς] διαιρεῖται ἢ δημηγορία αὕτη κεφαλαίως· τῷ δικαίῳ, οἷον ὅτι δικαίως ἀπέστημεν· τῷ δυνατῷ, ὅτι δυνατὰ παρακαλοῦμεν (ἐφθαρμένοι γάρ εἰσι τῇ νόσῳ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς πολλὰ διήρηται)· τῷ συμφέροντι, ὅτι λυσιτελεῖ δύναμιν καταδέξασθαι πόρρωθεν ἰσχύουσαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν συμμαχῶν Ἀθηναίους παρατεινομένας προσόδους δυναμένην καλύσαι. ἐπὶ δὲ τελευτῆς ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παρὰ ἔξυμμος, καὶ παράκλησις ποικίλως δυσωπούσα. Καθεστὸς δὲ νόμιμον τὸ ἔθος λέγει. 11. Τοὺς γὰρ ἀφιστ.] πρὸς τὸ τοὺς γὰρ ἀφισταμένους λεί-

4. πρέσβεις μυτιληναίων f.

5. ὅπου e.

6. τὴν om. g. h.

7. δοριεὺς B.

Δωριεὺς Ῥόδ.] Diagoræ filius, cujus meminit Xenoph. Ἑλλην. I. Vide Aristot. Rhet. I. 1. et Petr. Victorium in eandem, p. 60. HUDS. In ἀναγραφῇ Olympiadum Dorieus Rhodius primum pancratio vicisse dicitur Olymp. LXXXVII. secundum Olymp. LXXXVIII. tertium Olymp. LXXXIX. DUK.

ὁ Ῥόδιος B.

10. καθεστὸς E. K.

Ἦ ἄνδρες] Ἄνδρες omittunt quidam Codices. Eadem varietas est II. 72. et 89. ubi Stephanus putat, adjectione illius magis

Græcum effici sermonem. Et tamen sæpissime abest. Vid. I. 32. 68. 80. et 140. DUK.

ἄνδρες om. K. L. O. P. c. e.

11. Τοὺς γὰρ—ἡγούνται] Corinthus, qui habet ἐν πολεμίοις, et ἀπολιπόντας, χεῖρους ille κακοὺς interpretatur. WASS. Non probante Stephano Animadvers. in Lib. de Dialect. p. 37. cui assentior, etsi alioqui non novum est, comparativos pro positivis poni, quod Idem l. d. multis exemplis ostendit. Add. Gataker. de Stilo Nov. Instrum. cap. XV. Phrasis οὐ χεῖρου, pro καλὸν, vel οὐ κακὸν ubivis obvია est. Vid. de ea Leopard. X. Emendat. 21. Et sic recte accipi potest apud Aristophan. Equit. v. 37. quan-

one, quod desciverint, cum ab illis magis quam ceteri socii culti fuerint; deinde quod illo ipso tempore desciverint; denique communem Græciæ utilitatem, quæ ex societate cum ipsis facta percipi possit, ostendunt.

10. “σταμένους ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ζυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολείποντας οἱ δεξάμενοι, καθ’ ὅσον μὲν ὠφελούνται, ἐν ἡδοῇ ἔχουσι, νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ τοῦ φίλων χείρους ἡγούνται. καὶ οὐκ ἄδικος αὕτη ἢ ἀξίωσις ἐστίν, εἰ τύχοιεν πρὸς ἀλλήλους οἱ τὲ ἀφίστα- 5 μένοι καὶ ἀφ’ ὧν διακρίνονται ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοία, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει, πρόφασίς τε ἐπιεικῆς μηδεμία ὑπάρχει τῆς ἀποστά- 10 σεως· ὃ ἡμῖν καὶ Ἀθηναῖοις οὐκ ἦν. μηδὲ τῷ χείρους δόξωμεν εἶναι, εἰ ἐν τῇ εἰρήνῃ τιμώμενοι ὑπ’ αὐτῶν ἐν 10 τοῖς δεινοῖς ἀφίστάμεθα. * περὶ γὰρ τοῦ δικαίου καὶ ἀρετῆς πρῶτον, ἄλλως τε καὶ ζυμμαχίας δεόμενοι,

πρὸς τὸ ἕτερον. 3. Ἐν ἡδοῇ ἔχουσι] ἡγούνται. 4. Χείρους ἡγούνται] τὸ χείρους οὐκ ἐστὶ συγκριτικόν, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ κακοῦ. θεραπεύουσι δὲ διὰ τούτων οἱ Μιτυληναῖοι τὴν ὑπόνοιαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως εὐμενεῖς αὐτοὺς παρασκευάσωσιν ἀκρατάς. Αὕτη ἢ ἀξίωσις] ἢ δόξα, ἢ κρίσις, ὁ λογισμὸς. 6. Διακρίνονται] ἀφίστανται. Ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες] ὁμοίτροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις, ἰσσοθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμειν. ὅσον ἰσοπαλεῖς καὶ ἰσοδύναμοι τῇ γνώμῃ καὶ φίλῃ, ἴσους εἶναι καὶ ἀντιπάλους τῇ δυνάμει. 8. Ἐπιεικῆς] εὐλογος, εὐπρεπής. 9. Μηδὲ τῷ χείρους] μηδεὶς ἡμῶν προκαταγῆν, πρὶν ἀκούσαι ὑπὲρ τῆς ζητήσεως ταύτης ἀπολογουμένων ἡμῶν. 10. Ἐπ’ αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 11. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου] ἢ διάνοια· περὶ γὰρ τοῦ δικαίου αὐτῶν ἀφίστασθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν τε καὶ πονουργίαν, ἀλλὰ δι’ ἀπλότητα (ἀρετὴν γὰρ τὴν ἀπλότητα λέγει), πρῶτον ποιησόμεθα τοὺς λόγους· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δεόμεθα τυχεῖν τῆς παρ’ ἡμῶν συμμαχίας.

quam Suidas exponit βέλτιον. Cetera in Corintho e Thucydide emendanda censet Stephanus. Duk.

1. πολέμοις A.F.H.h.

4. Αὕτη ἢ ἀξίωσις] Nescio, cur Thomas Magist. ἀξίωσιν hoc loco interpretetur παράκλησιν. Debuerat potius ad aliam significationem referre, qua ἀξίωσιν etiam pro eo, ὅπερ ἀξιοῖ τις, poni dicit. Recte hic Scholiastes, cujus expositionem veriore esse indicat præcedens ἡγούνται. Duk.

6. Ἴσοι μὲν—δυνάμει] Thom.

Mag. in ἀντίπαλον, ubi est καὶ τῇ εὐνοία. WASS. Ἀντίπαλοι hic Thomæ sunt ἐναντίοι. Præfero cum Interprete expositionem Scholiastæ, quam etiam confirmant ea, quæ leguntur in fine cap. XII. Duk.

8. δὲ i.

ὑπάρχει K.e.g.

9. ἡμῖν καὶ A.B.E.F.H.K.L.

M.O.P.d.e.f.g. vulgo ἡμῖν τε καὶ.

10. δόξωμεν K.

τιμωρούμενοι Q.

11. γὰρ om. L.

- “ τούς λόγους ποιησόμεθα, εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώταις
 “ βέβαιον γιγνομένην οὔτε κοινωनीαν πόλεσιν ἐς οὐδέν, εἰ
 “ μὴ μετ’ ἀρετῆς δοκούσης ἐς ἀλλήλους γίνωντο καὶ
 “ τᾶλλα ὁμοιότροποι εἶεν· ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς
 5 “ γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. ἡμῖν
 “ δὲ καὶ Ἀθηναίσις ζυμμαχία ἐγένετο πρῶτον ἀπολι-
 “ πόντων μὲν ἡμῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, παραμει-
 “ νάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἔργων. ζύμ-
 “ μαχοι μέντοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν
 10 “ Ἑλλήνων Ἀθηναίσις, ἀλλ’ ἐπ’ ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ
 “ Μήδου τοῖς Ἑλλησι. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου
 “ ἠγοῦντο, προθύμως εἰπόμεθα· ἐπειδὴ δὲ ἐαρώμεν αὐ-
 “ τούς τὴν μὲν τοῦ Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν
 “ ζυμμαχῶν δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν.
 15 “ ἀδύνατοι δὲ ὄντες καθ’ ἐν γενόμενοι, διὰ πολυψηφίαν, *τοῖσι τῶν Ἑλλήνων*
 “ ἀμύνασθαι οἱ ζύμμαχοι ἐδουλώθησαν, πλὴν ἡμῶν καὶ

3. Μετ’ ἀρετῆς δοκούσης] ἀντὶ τοῦ τῆς δοκουμένης καὶ νομιζομένης ὄντως ἀρετῆς· οὐ γὰρ δὴ τὴν προσποιητὴν λέγει. κἀνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἀπλότητος κείται. 4. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι] ἐν γὰρ τῷ μὴ ταυτὰ ἀμφοτέροις δοκεῖν αἱ διαφοραὶ γίνονται. 5. Ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίσις] ἀρχὴ τῶν ἀγῶνων· κεφάλαιον τὸ δίκαιον. 7. Ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου] μετὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον. Παραμεινάντων] τῷ πολέμῳ δηλονότι. 8. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα] πρὸς τὰ ἐξῆς. 11. Ἀπὸ τοῦ ἴσου] κατ’ ἰσωνομίαν, ἰσοτίμως. 13. Ἀνιέντας] ἐνδιδόντας, παρορῶντας. Τὴν δὲ τῶν ζυμμαχῶν δούλωσιν ἐπαγομένους] τοῖς συμμαχοῖς δουλείαν ἐπάγοντας, τὸ ἐπαγομένους ἀντίκειται μὲν τῷ ἀνιέντας, μετενέκταται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τῶν τοὺς δεσμοὺς ἀνιέντων τε καὶ ἐπαγόντων, ὅπερ ἐστὶ σφιγγόντων. ἄρχονται δὲ διὰ τούτων τῆς δικαιολογίας, παριστάντες ὅτι οὐκ ἀδίκως ἀφίστανται. 15. Ἀδύνατοι δὲ ὄντες] ὁμωγαμνησάσαι δηλονότι. Διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι] ἐγενόμεθα, φησί, διὰ πολυγνωμοσύνην καὶ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ πᾶσι δοκεῖν, χωρὶς ἕκαστοι. ἰδίᾳ

3. μὴ μετ’] μὴτ’ A.B.

5. καὶ διαφοραὶ L.O.P. καὶ αἱ διαφοραὶ b.

9. Ζύμμαχοι—Ἑλλήνων] Co-rinthus p. 151. WASS. Vid. ad I. 137. Duk.

9. δουλώσει h.

10. τοῖς ἀθηναίσις K.c.

11. μηδικοῦ d.i.

14. ἀδεῖς c.

16. ἀμύνασθαι B.E.H.g.h.

- " Χίων ἡμεῖς δὲ αὐτόνομοι δὴ ὄντες καὶ ἐλεύθεροι τῷ
 " ὀνόματι ζυνεστρατεύσαμεν. καὶ πιστοὺς οὐκέτι εἶχομεν
 " ἡγεμόνας Ἀθηναίους, παραδείγμασι τοῖς προγιγνο-
 " μένοις χρώμενοι· οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς, οὓς μὲν μεθ'
 " ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποιήσαντο, καταστρέφασθαι, τοὺς δὲ 5
 " ὑπολοίπους, εἴ ποτε ἄρα ἐδυνήθησαν, μὴ δρᾶσαι τοῦτο.
 11. " * καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν ἅπαντες, βεβαϊότεροι
 " ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν νεωτεριεῖν· ὑποχειρίους δὲ ἔχοντες
 " τοὺς πλείους, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὀμιλοῦντες, χαλε-
 " πώτερον εἰκότως ἐμελλον οἴσειν, καὶ πρὸς τὸ πλεῖον 10
 " ἤδη εἶκον, τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισυμμένου, ἄλλως
 " τε καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι αὐτοὶ αὐτῶν ἐγίγνοντο καὶ
 " ἡμεῖς ἐρημότεροι. τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν

δὲ ἕκαστοι γινόμενοι ἀδύνατοι ἦμεν Ἀθηναῖς ἀντέχειν. 1. Αὐτόνομοι δὴ ὄντες] ἐμφαντικῶς τὸ δὴ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ εἶπεν, καὶ μόνου ὀνόματος μέχρι ἐλεύθεροι, καὶ οὐκ αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις. 4. Αὐταῖς] Ἀθηναῖους δηλοῦσι. 7. Εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἦμεν] τοῖς οἰκειοῖς νόμοις χρώμενοι ἕως τοῦ νῦν. Βεβαϊότεροι] ἤτοι ἐπιστεύμενοι ἂν αὐτοῖς βεβαίως μηδὲν καινοτομήσειν εἰς ἡμᾶς. 8. Ὑποχειρίους δ' ἔχοντες] ἡ διάνοια, τοῖς πλείους τῶν συμμαχῶν ἔχοντες ὑπηκόους, ἡμῖν δὲ ἰσοτίμως προσφερόμενοι, εἰκότως ἤχθησαν τῶν μὲν πλείονων συμμαχῶν εἰκότων καὶ ἱποτεταγμένων, ἡμῶν δὲ μόνων ἰσοτίμων ὄντων πρὸς αὐτοῖς. 9. Τοὺς πλείους] τῶν Ἑλλήνων δηλοῦσι. ἤσαν Βυζαντίους, Ναξίους, Σαμίους καὶ τοὺς λοιπούς. Ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὀμιλοῦντες] τὴν ἴσῃν ἡμῖν δίαταν διδόντες. 10. Καὶ πρὸς τὸ πλεῖον] τὸ πλεῖον τοῦ συμμαχικοῦ πλήθους κυριευθὲν, ἡμῶν δὲ μόνων ἔτι ἀδουλῶτων ὄντων, χαλεπῶς ἔφερον Ἀθηναῖσι. 12. Καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι] καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτο ἐμελλον ἡμῖν προσφέρεσθαι χαλεπῶς, καθὼς αὐτοὶ μὲν μείζους ἐγίγνοντο διὰ τὸ πολλὰς καταστρέφασθαι, ἡμᾶς δὲ ὄραντες ἀεὶ ἀσθενεστέρους καταλειπομένους, εἶα δὴ μόνουμένους τῶν συμμαχῶν. Αὐτοὶ αὐτῶν] οἱ Ἀθηναῖσι, διὰ τὸ κυριεῖν. 13. Τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος μόνον] τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις ἐχυρὰ, τὸ ἀλλήλους ἐπίσης δεδιέναι. ἐξ αὐτοῦ δηλοῦται τὸ προκειμένον ἀνωτέρω τί ποτέ

3. παραδείγματι g.
 προγεγενημένους L. προγενομένους
 O.P. προγιγνομένους c.
 4. μεθ'] καθ' I.
 6. ἠδυνήθησαν L.
 8. δὲ om. Q.

10. εἰκότως Q.
 ἐμελλον] ἔμμελον Q.
 εἴσειν H. εἴσειν Q.
 11. ἤσαν d.
 ἔτι om. d.i.
 13. μόνον δέος c.

“ ἐς συμμαχίαν ὁ γὰρ παραβαίνειν τι βουλόμενος τῷ
 “ μὴ προέχων ἀν ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. αὐτόνομοί τε
 “ ἐλείφθημεν οὐ δὲ ἄλλο τι ἢ ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν
 “ εὐπρεπεῖα τε λόγου καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ
 5 “ ἰσχύος τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταληπτά. ἅμα μὲν
 “ γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρῶντο, μὴ ἀν τούς γε ἰσοψήφους ἀκου-
 “ τας, εἰ μὴ τι ἠδίκουν οἷς ἐπῆσαν, ξυστρατεύειν ἐν τῷ
 “ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ κράτιστα ἐπὶ τε τοὺς ὑποδεεστέρους
 “ πρώτους ξυνεπήγον, καὶ τὰ τελευταῖα λιπόντες τοῦ
 10 “ ἄλλου περιηρημένου ἀσθενέστερα ἔμελλον ἔξειν. εἰ δὲ
 “ ἀφ’ ἡμῶν ἤρξαντο, ἐχόντων ἐτι τῶν πάντων αὐτῶν τε
 “ ἰσχὺν καὶ πρὸς ὅ τι χρὴ στήναι, οὐκ ἀν ὁμοίως ἐχει-

ἐστι τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρασκευῇ. 1. Ὁ γὰρ παραβαίνειν] τῆς
 συμμαχίας, φησὶν, ὁ τοιμῶν τι παραβῆναι ἀποτρέπεται, λογιζόμενος ὅτι
 ἰσχύοντος ἀν οὐκ ἀν νικήσει. τὸ ἐξῆς, ὁ γὰρ βουλόμενος λείπει τὴν συμμα-
 χίαν, ἀν ἴδῃ ὅτι οὐ πλέον ἔξει διὰ τὸ ἀντίπαλον εἶναι τὴν δι’ ἐναντίας παρα-
 σκευὴν, ἀποτρέπεται τοῦ παραβαίνειν τὰς συνθήκας. 2. Ἀποτρέπεται]
 ἀπειργεῖται. 3. Ἐς τὴν ἀρχὴν] τὴν δούλωσιν τῶν Ἑλλήνων. καὶ γὰρ αὐ-
 τονόμους, φησὶ, κατέλιπον ἡμᾶς οἱ Ἀθηναῖοι οὐ κατ’ εὐνοίαν, οὐδὲ δι’ ἄλλο
 τι, ἢ ἵνα τὰ πράγματα αὐτῶν γένηνται δι’ ἡμῶν καταληπτά, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους χειρῶσονται Ἑλληνας, χρώμενοι λόγῳ εὐπρεπεῖ, ἡμᾶς ὡς παράδειγμα,
 καὶ ἵνα ἐχῶσιν ἡμᾶς ἐφόδιον τῆς τε γνώμης καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, τουτ-
 ἔστι, συνεργούς, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς γνώμης, ὡς δέλεαρ καὶ ἀπάτην. 4.
 Ἐφόδῳ] μεθόδῳ. 6. Μαρτυρίῳ] τεκμηρίῳ ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι καταστρε-
 φόμενοι τὰς πόλεις εὐπροσώπῳ, τῇ ἡμετέρῳ αὐτονομίᾳ, λέγοντες, οὐκ ἀν Μι-
 τυληναῖοι μεθ’ ἡμῶν ἰσόψηφοί γε ὄντες καὶ ἐλεύθεροι, ἐπῆσαν ἐκόντες, εἰ
 μὴ δίκαιός ἐπεστρατεύομεν καὶ ἠδικηκόσι τοῖς συμμαχοῖς. Ἐχρῶντο] οἱ λοι-
 ποὶ σύμμαχοι, (φησὶ) τεκμηρίῳ σαφεῖ ἔμελλον χρήσεσθαι τῇ ἀκουσίῳ ἡμῶν
 μετ’ Ἀθηναίων ξυστρατεύσει, ὅτι ἀδικοὶ εἰσιν ὡς ἐπέρχονται Ἀθηναῖοι. εἰ μὴ
 γὰρ ἦσαν τοιοῦτοι, οὐκ ἀν ἄκουτας ἦγον συστρατεύειν αὐτοῖς τοὺς ἰσοψήφους
 Μιτυληναίους. 7. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ] τῷ λιπεῖν ἐλευθέρους ἡμᾶς. 8. Καὶ
 τὰ κράτιστα] καὶ τοὺς κρατίστους ἡμᾶς ἐπὶ τοὺς ἀσθενεστέρους τῶν Ἑλλή-
 νων πρώτους παρελάμβανον, ἵνα, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων περιηρημένων (ὅ ἐστι
 δεδουλαμένων) μόνους ἡμᾶς τελευταίους καταλιπόντες, ἀσθενεστέρους ἔξωσι
 πρὸς τὸ ἀντιπαλεῖν αὐτοὺς δύνασθαι. 10. Περιηρημένου] κερρατημένου. ἢ
 δὲ σύνταξις, καὶ ἀσθενέστερα ἔμελλον ἔξειν τὰ τελευταῖα τοῦ ἄλλου περιη-
 ρημένου. 12. Καὶ πρὸς ὅ, τι χρὴ στήναι] καὶ ἡμᾶς τοὺς δυναμένους ἠγήσα-

1. τῷ A.B.E.H.K.g. vulgo τὸ.

7. ξυστρατεύειν H.E.c.i.

2. τε] δὲ L.P.

11. ἀπάντων e.

3. ἐλήφθημεν E.e.

- “ ράσαντο. τό τε ναυτικὸν ἡμῶν παρεῖχε τινα φόβον, μή
 “ ποτε καθ’ ἐν γενόμενον ἢ ὑμῖν ἢ ἄλλω τῷ προσθήμενον
 “ κίνδυνον σφίσι παράσχη· τὰ δὲ καὶ ἀπὸ θεραπείας
 “ τοῦ τε κοινοῦ αὐτῶν καὶ τῶν αἰεὶ προεστώτων περιεγι-
 “ γνόμεθα. οὐ μέντοι ἐπὶ πολὺ γ’ ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆ- 5
 “ ναι, εἰ μὴ ὁ πόλεμος ὅδε κατέστη, παραδείγμασι χρώ-
 12. “ μενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους. * τίς οὖν αὕτη ἢ φιλία ἐγί-
 “ γνητο ἢ ἐλευθερία πιστῆ, ἐν ἣ παρα γνώμην ἀλλήλους
 “ ὑπεδεχόμεθα, καὶ οἱ μὲν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ δεδιότες
 “ ἐθεράπευον, ἡμεῖς δὲ ἐκείνους ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τὸ αὐτὸ 10
 “ ἐποιοῦμεν· ὃ τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὖνοια πίστιν

σθαι αὐτῶν. 2. Προσθήμενον] εἰς ταυτὸ συνελθόν. 3. Καὶ ἀπὸ θερα-
 πείας] τέτταρα τεκμήρια τέθεικε, δι’ ἃν συνίστησιν ὅτι οὐχὶ διὰ δικαιοσύνην
 μέχρι δεῦρο ἀπέσχοτο ἡμῶν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διὰ πανουργίαν· ἐν μὲν τὸ
 κατὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ λόγου, δεύτερον δὲ τὸ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύϊ
 τὰ πράγματα φαίνεσθαι καταληπτὰ, τρίτον τὸ φοβεῖσθαι τὸ ναυτικὸν τῶν
 Μιτυληναίων, τέταρτον τὸ θεραπεύεσθαι πρὸς τῶν Μιτυληναίων, κολακεία
 μὲν κοινῇ τοὺς Ἀθηναίους, δάροις δὲ τῶν προεστώτων ἕκαστον. 5. Ἐπι-
 πολὺ γ’ ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι] ἠδυνήθημεν διαφυγεῖν τὴν δουλείαν, εἰ μὴ
 ἐφθασεν ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων. τεκμήρια γὰρ ἦν ἡμῖν τὰ πρὸς τοὺς
 ἄλλους ἢ τῶν Ἀθηναίων γινόμενα. 11. Ὁ, τε τοῖς ἄλλοις] ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις
 ἐξ εὐνοίας (φησὶ) τὸ πιστεύειν ἀλλήλοις βεβαίως, ταῦτο ἡμῖν ὁ φόβος πα-
 ρεῖχε βεβαίον, φυλάττειν ἡμᾶς τὰς πρὸς ἀλλήλους πίστεις διὰ τὸν φόβον.
 Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μιτυληναίους ἐν πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ
 ἐθεράπευον αὐτούς· οἱ δὲ Μιτυληναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ,
 μὴ δουλώσωσιν αὐτούς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεῖκον αὐτοῖς· ὥστε ἐκάτεροι διὰ φό-
 βον προσεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἀπιστος ἦν ἢ φιλία ἀμφοτέρων.

2. προσθήμενον Q.

3. παράσχοι Q.f.
ἀπὸ τῆς θεραπείας B.g.h.

6. ὅδε margo L.

8. πιστῆ ἢ ἐλευθερία f.
ἀλλήλοις A.B.

9. ὑποδεχόμεθα K.

11. ὃ δὲ τε c.

Ὁ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα ἢ εὖ-
 νοια πίστιν βεβαίῳ] Recte dicitur
 πίστιν βεβαίῳ. Sed est admo-
 dum implicita structura, quam
 Interpres ita explicare conatus

est, quasi scriptum esset, ὃ, τε
 τοῖς ἄλλοις μάλιστα πίστιν βεβαίῳ,
 εὖνοια δηλονότι. Veniebat in men-
 tem, εὖνοια πιστὸν βεβαίῳ, id est,
 βεβαίως πιστὸν παρέχει, ut ὃ, τε
 πιστὸν, et ταῦτο ἐχυρὸν inter se re-
 spondeant. Sed quia Thucydidis
 oratio ubique aspera et confra-
 gosa est, et omnes scripti edi-
 tam lectionem tuentur, fortassis
 praestat nihil tentare. DUCK.

πιστὸν d.

“ βεβαιῶι, ἡμῖν ταῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε· δέει τε
 “ τὸ πλεόν ἢ φιλία κατεχόμενοι ζύμμαχοι ἦμεν· καὶ
 “ ὁποτέρους θάσσον παράσχοι ἀσφάλεια θάρσος, οὔτοι

2. Καὶ ὁποτέρους θάσσον] ὁποτέροι δ' ἂν ἡμῶν ἔφθασαν ἀπαλλαγῆναι τοῦ φόβου καὶ θαρσῆσαι, ὡς ἐν ἀκινδύνῳ ὄντες, οὔτοι καὶ λύσειν ἐμελλον τὰς σπου-

1. τε] δὲ g.

2. τὸ πλεόν K.

ἦμεν] εἶναι L.P.e.

3. θάρσος A.B.F.H.Q.g.h. vulgo θράσος. Legendum θάρσος, quod ex mente legatorum, et istius sæculi moribus ἐπ' ἐπαίνου accipi posse videtur. Favet Schol. τὸ θαρσῆσαι, et ipse auctor, qui alibi ἐλπίς θαρσεῖα. Θράσος ἐπὶ ψόγου sæpe Hippocratis exemplaria, sed, ut suspicor, perperam. Voces hasce fere primus distinxit Aristoteles fine III. Eudem. “Οτι, inquit, τὸ ὁμοίωτερον, ἤττον ἐναντιώτερον φαίνεται· οἶον πέπονθε τὸ ΘΑΨΟΣ, καὶ ἀσωτία πρὸς ἐλευθερίτητα. Idem factitat in θαρσεῖς et θαρραλέοι diserte Hyperides apud Suidam. Inde Scholiastæ Homeri, Apollonii, et Grammatici, quia non advertunt, aliud esse philosophice, aliud cum vulgo loqui, hanc Scholarum distinctiunculam fere passim inculcant. Haud ita veteres, et in primis Homerus, qui Π. φ'. 394. — κινόμνια ΘΑΨΟΣ ἄητον ἔχουσα. Odyss. ρ'. 449. “Ὡς τις ΘΑΨΑΛΕΨΟΣ καὶ ἀναιδής ἐσσι πραϊκτής. Euripides Phœniss. 753. ΘΑΨΕΠροκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίας, quomodo et voce εὐψυχία alibi utitur: ΕΥΨΥΧΙΑΝ ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας. Plato Protag. Οὐ ταυτὸν εἶναι ΘΑΨΟΣ καὶ ἀνδρείαν· θάρσος μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τέχνης γίνεταί ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ θυμοῦ τε, καὶ ἀπὸ μαιίας—ἀνδρεία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν γίγνεται.

Confer Aristotelem Eudem. III.

I. qui verba supra scripta ob oculos habuisse videtur. Idem nihilominus legis oblitus suæ lib. de Moribus III. 9. ita scripsit: Οὐκ, εἰ ΘΑΨΕΙ μέλλων μαστιγῶσθαι, ἀνδρείος. Sed et θάρσος in furto clandestino adhibet Oppianus Hal. γ'. 516. ubi frustra θράσος reponere avet Rittershusius. Verba autem Apollonii de Lemniarum scelere ex persona Hypsipylæ, facinus atrox honestæ vocis involucro tegentis, huc non plane quadrant. Εἰσόκε τίς θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε ΘΑΨΟΣ. Nam ὑπέρβιον θάρσος omnino in vitium cadit, idemque ac θράσος valet, quo hoc ipso in scelere utitur Æschylus Prom. 860. quod sæpius in *malam partem* usurparunt perique omnes; non tamen *semper*. Audiamus Homerum patrem Π. ξ'. 416. — τόνδ' αὐπερ ἔχει ΘΑΨΟΣ ὅσκειν ἰδηταί. Æschylum etiam Suppl. 507. — φύλαξαι μὴ ΘΑΨΟΣ τέκη φόβον. Ubi Schol. θαρσῆσας ad sententiam recte, ad metrum perperam. Et 514. — ποῦ ΘΑΨΟΣ νέμοις ἐμοί; In versu 962. ratio metrica non impedit, quo minus legatur θάρσος. Pers. 394. vis verbi ab epitheto pendet, ut supra. Ἄλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει. Vid. et Sophoclem Electra 482. Clare Orpheus de Coral. v. 64. et Perseo: Ἀμφασίη δ' Ἥρωα λάβε ΘΡΑΣΤ' ἵν' ὡς ἐνόησε. Ita Lycophron 537. Iso-

“ πρότεροί τι καὶ παραβήσονται ἔμελλον; ὥστε εἴ τω
 “ δοκοῦμεν ἀδικεῖν προαποστάντες διὰ τὴν ἐκείνων μέλ-
 “ λησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν, αὐτοὶ οὐκ ἀνταναμείναντες
 “ σαφῶς εἰδέναί τι αὐτῶν ἔσται, οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ.
 “ εἰ γὰρ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλεύσαι
 “ καὶ ἀντεπιμελλῆσαι, τί ἔδει ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ’
 “ ἐκείνοις εἶναι; ἐπ’ ἐκείνοις δὲ ὄντος αἰεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν,
 “ καὶ ἐφ’ ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι.

δάς. 1. Ὅστε εἴ τω δοκοῦμεν ἀδικεῖν] εἴ τι δοκοῦμεν ἀποποιεῖσθαι εἶναι, ἀποστάντες ἀπ’ αὐτῶν καὶ μὴ ἀναμείναντες μαθεῖν, εἰ ἄρα τι γενήσεται παρ’ αὐτῶν πρῶτον, διὰ τὸ ἐμβραδύναι τούτο ποιῆσαι, οὐκ ὀρθῶς ὁ τοιοῦτος λογίζεται. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει. εἰ γὰρ ἴσοι (φησὶν) αὐτοῖς ἐπήρχομεν κατὰ δύναμιν, ὥστε καὶ ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῖς ἀντεπιβουλεύσαι καὶ βραδύνοντων αὐτῶν καὶ μελλόντων ἀντιμελλῆσαι καὶ ἀντιβραδύναι, τί ἔδει ἡμᾶς ἐπ’ ἐκείνοις ταχῆθαι ἢ ἱπποκαθεῖν αὐτοῖς; ἐπότε δὲ οὐκ ἦμεν ἴσοι, ἀλλ’ ἐπ’ ἐκείνοις ἦν τὸ ἐπιχειρεῖν καθ’ ἡμῶν ὅτε θέλουσιν, ἔδει καὶ ἐφ’ ἡμῖν εἶναι τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρὶν τι παρ’ αὐτῶν παθεῖν. 2. Ἐκείνων] τῶν Ἀθηναίων. 3. Αὐτοῖ] ἡμεῖς οἱ Μιτυληναῖοι. 6. Ἀντεπιμελλῆσαι] τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. Ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ’ ἐκείνοις εἶναι] ἦγον, κινου-

crates, Demosthenes, Polybius XV. 979. Idemque suadent composita apud Hesiodum et Homerum θρασυκάρδιος, θρασυμέμων, et in Æschyli Prom. v. 729. θρασυπλάγχθως. Recentiores, ut supra dixi, in θάρσος et θράσος Aristotelis auctoritatem sequi videntur, unde apud Josephum Antiq. V. 1, 15. et XIII. 12, 5. θάρσου; et θαρσοῖς ex MSS. reponendum. Et posteriore loco pro ἐποίησεν, cum MSS. Voss. Henric. Vatic. ἐνεποίησεν. Interpretes vetus immittebat. Polybius V. 589. θάρσος ἐμποίησαι. WASS.

1. τι om N.

καὶ ante πρότεροί ponit i.

2. μέλησιν Q.

3. δεινῶν] κινδύνων I.L.P.e.

ἀναμείναντες L.O.P. ἀν ἀναμείναντες F.H. οὐ καταναμείναν-

τες K.

5. ἦμεν καὶ ἐκ c.

6. ἀντεπιμελλῆσαι B.E.H.I.d. e.g.h.i. vulgo ἀντεπιμελλῆσαι. Præstat, opinor, ἀντιμελλῆσαι.

Ἀντεπιμελλῆσαι] Henr. Stephanus verbum ἀντεπιμέλλω in Indicem Thesauri sui contulit: unde adparet, eum probasse ἀντεπιμελλῆσαι, quod et melius cum iis, quæ præcedunt et sequuntur, convenit, quam ἀντεπιμελλῆσαι. Scholiastes hic quidem agnoscit ἀντεπιμελλῆσαι, sed in expositione v. antep. habet ἀντεπιμελλῆσαι, et convenienter sententiæ interpretatur. Nec in Cass. legitur scholion, quod hic in Scholiaste edito est. Duk.

8. προαμύνασθαι K. παραμύνασθαι L.P. παραμύνεσθαι O.

“Τοιαύτας ἔχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας, ᾧ Λακε-
 “δαιμόνιοι καὶ ξύμμαχοι, ἀπέστημεν, σαφεῖς μὲν τοῖς
 “ἀκούουσι γνῶναι ὡς εἰκότως ἐδράσαμεν, ἱκανὰς δὲ ἡμᾶς
 “ἐκφοβῆσαι καὶ πρὸς ἀσφάλειάν τινα τρέψαι, βουλο-
 5 “μένους μὲν καὶ πάλαι, ὅτε ἔτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπέμψαμεν
 “ὡς ὑμᾶς περὶ ἀποστάσεως, ὑμῶν δὲ οὐ προσδεξαμένων
 “καλυθέντας· νῦν δὲ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ προυκαλέσαντο,
 “εὐθύς ὑπήκουσαμεν, καὶ ἐνομιζομεν ἀποστήσεσθαι δι-
 “πλῆν ἀπόστασιν, ἀπὸ τε τῶν Ἑλλήνων, μὴ ξὺν κακῶς
 10 “ποιεῖν αὐτοὺς μετ’ Ἀθηναίων, ἀλλὰ ξυνελευθεροῦν, ἀπὸ
 “τε Ἀθηναίων, μὴ αὐτοὶ διαφθαρῆναι ὑπ’ ἐκείνων ἐν
 “ὑστέρω, ἀλλὰ προποιῆσαι. ἢ μέντοι ἀπόστασις ἡμῶν
 “θάσσον γεγένηται καὶ ἀπαράσκευος· ἢ καὶ μᾶλλον
 “χρὴ ξυμμάχους δεξαμένους ἡμᾶς διὰ ταχέων βοήθειαν
 15 “ἀποστέλλειν, ἵνα φαίνησθε ἀμύνοντές τε οἷς δεῖ, καὶ
 “ἐν τῷ αὐτῷ τοὺς πολεμίους βλάπτοντες. καιρὸς δὲ ὡς
 “οὕτω πρότερον. νόσω τε γὰρ ἐφθάρηται Ἀθηναῖοι καὶ

μένων ἐκείνων κινήσθαι καὶ ἡμᾶς. 2. Σαφεῖς μὲν] σαφῶς τοὺς ἀκούοντας διδάξαι δυναμένως. 3. Εἰκότως] ἐνδεχομένως. Ἰκανὰς] τὰς αἰτίας δηλονότι. 8. Ἀποστήσεσθαι] κατὰ δύο τρόπους (φησὶν) ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων, τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ’ αὐτῶν ὕστερον, τοῦτο δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς μετ’ Ἀθηναίων ποιῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ μεθ’ ἡμῶν ἐλευθερῶσαι αὐτούς. τὸ δὲ προποιῆσαι οὐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ πρότερον τι ποιῆσαι, ταυτέστιν ἀποστήναι. 11. Ἐν ὑστέρω] χρόνῳ δηλονότι. 12. Ἡ μέντοι ἀπόστ.] σφόδρα τεχνικῶς ἐπὶ τὴν συμμαχίαν προτρέπουσι τοὺς Λακεδαιμονίους· ὅτι ἀπαράσκευοί ἐσμεν, ὡς ταχέως ἀποστάντες. Ἀπόστασις] ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 13. Ἡ καὶ μᾶλλον χρῆ] τὸ ἐξῆς, ξυμμάχους ἡμᾶς δεξαμένους ὑμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. τὸ γὰρ δεξαμένους ἀντὶ τοῦ δέξασθαι. 17. Ἐφθάρηται] ἐφθάρη-

1. ἔχοντα P.
 ᾧ λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι
 καὶ αἰτίας f.
 4. τινα om K.
 6. ὡς] πρὸς f. ὡς πρὸς c.
 7. καλυθέντες E.I.K.L.O.P.c.e.
 f.g.

10. μετὰ θηβαίων correctus L.
 συνελευθεροῦν c.
 15. φαίνουσιθε c.e.
 16. ὡς] οἷος L.O.P.Q. καὶ I.
 17. τε om. L.P.
 γὰρ om. O.
 ἐφθάρηται L.O. ἐφθάρηται K.

“ χρημάτων δαπάνη, ἤες τε αὐτοῖς αἰ μὲν περὶ τὴν ἡμε-
 “ τέραν εἰσὶν, αἰ δ' ἐφ' ἡμῖν τετάχαται, ὥστε οὐκ εἰκὸς
 “ αὐτοὺς περιουσίαν νεῶν ἔχειν, ἢν ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει τῶδε
 “ ναυσί τε καὶ πεζῷ ἅμα ἐπεσβάλητε τὸ δεύτερον, ἀλλ'
 “ ἢ ὑμᾶς οὐκ ἀμυνοῦνται ἐπιπλέοντας, ἢ ἀπ' ἀμφοτέ- 5
 “ ρων ἀποχωρήσονται. νομίση τε μηδεὶς ἀλλοτρίας γῆς
 “ πέρι οἰκεῖον κίνδυνον ἔξειν. ᾧ γὰρ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖ-
 “ ναι ἢ Λέσβος, τὴν ἀφελίαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρέξει. οὐ
 “ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος, ὥς τις οἶεται,
 “ ἀλλὰ δι' ἢν ἢ Ἀττικῇ ἀφελεῖται. ἔστι δὲ τῶν χρημά- 10
 “ των ἀπὸ τῶν συμμαχῶν ἢ πρόσδοσις, καὶ ἔτι μείζων
 “ ἔσται, εἰ ἡμᾶς καταστρέφονται· οὔτε γὰρ ἀποστήσε-
 “ ται ἄλλος, τὰ τε ἡμέτερα προσγενήσεται, πάθοιμὲν τ'
 “ ἀν δεινότερα ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες. βοηθησάντων δὲ
 “ ὑμῶν προθύμως πόλιν τε προσλήψεσθε ναυτικὸν ἔχου- 15
 “ σαν μέγα, οὔπερ ὑμῖν μάλιστα προσδεῖ, καὶ Ἀθη-

σαν. 2. 'Εφ' ἡμῖν] καθ' ἡμῶν. Τετάχαται] τεταγμένοι εἰσὶν. 5. 'Απ' ἀμφοτέρων] ἀπὸ τε ὑμῶν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Μιτυληναίων. 8. Οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται] οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσται ὁ πόλεμος, ἐν δὲ τῇ ἡμέτερα χώρῃ, δι' ἢν ἀφελιῶνται οἱ Ἀθηναῖοι, χρήματα λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν συμμαχῶν. καὶ πλέονά γε ἔσται αὐτοῖς, ἂν ἡμᾶς καταστρέφονται. τὰ τε γὰρ ἡμέτερα προσλήφονται, πρότερον οὐ φορολογοῦντες ἡμᾶς, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων βεβαίως ἔξουσιν. καὶ γὰρ οὐδεὶς ἀποστήσεται, γνοῖς Μιτυληναῖος δεδουλωμένους. 11. 'Η πρόσδοσις] τῶν χρημάτων τοῖς Ἀθηναίοις. Ἔρα τὴν σύνταξιν. 12. Καταστρέφονται] δουλώσουσιν. 14. 'Η οἱ πρὶν δουλεύοντες] τὸ ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες, οὐκ ἐπὶ τοῦ πρότεροι ἡμῶν δουλεύοντες νοητέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρὶν ἀποστήναι δηλονότι, δουλεύοντες, καὶ οὐ μετὰ τὸ ἀποστήναι. 15. Ὑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Προσλήψεσθε] κτήσεσθε.

1. αἰ om. L.
 2. ἐφ' f.
 4. ἅμα om. d.i.
 ἐσβάλητε L.O.P.
 5. ὑμᾶς A.B.E.H.K.L.M.N.
 O.P.b.c.d.e.f.g.
 ἐπ' g.
 6. τε] δὲ E.

9. ὥς] ὅς E.
 10. ἢ om. e.
 ἔτι K.
 δὲ om. f.
 11. συμμαχῶν g.
 μείζων L.O.
 13. τὰ τε] καὶ τὰ L.
 προσγενήσονται P.

“ ναίους ῥᾶον καθαιρήσετε, ὑφαιρούντες αὐτῶν τοὺς ζυμ-
 “ μάχους (θρασύτερον γὰρ πᾶς τις προσχωρήσεται), τὴν
 “ τε αἰτίαν ἀποφεύξεσθε, ἣν εἶχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφι-
 “ σταμένοις. ἦν δ’ ἐλευθεροῦντες φαίνησθε, τὸ κράτος τοῦ
 5 “ πολέμου βεβαιώτερον ἔχετε. * αἰσχυθῆντες οὖν τὰς τε 14.
 “ τῶν Ἑλλήνων εἰς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμ-
 “ πιον, ἐν οὗ τῷ ἱεῶϊ ἴσα καὶ ἰκέται ἐσμέν, ἐπαμύνατε
 “ Μυτιληναίους ζύμμαχοι γενόμενοι, καὶ μὴ πρόσηθε
 “ ἡμᾶς, ἴδιον μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωματίων παραβαλ-
 10 “ λομένους, κοινήν δὲ τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ἀφελίαν
 “ ἅπασι δῶσοντας, ἔτι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ μὴ
 “ πεισθέντων ὑμῶν σφαλησόμεθα. γίγνεσθε δὲ ἄνδρες

1. Καθαιρήσετε] καταβαλεῖτε. Ὑφαιρούντες] κατ’ ὀλίγον ἀποσπῶντες. 2. Θρασύτερον] θαρραλέωτερον. Προσχωρήσεται] προσχωρήσει, ἐμὴν δηλονότι.
 4. Τὸ κράτος τοῦ πολέμου] τὸ δύνασθαι δηλονότι περιγενέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ.
 7. ἴσα καὶ ἰκέται ἐσμέν] ἡμεῖοι καὶ ἴσοι ἰκέταις ἐσμέν. τὸ ἴσα καὶ ἰκέ-
 ται ἐσμέν εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς προσάγουσιν, ὥστε, καθ’ ὃ
 μὲν κινδυνεύουσιν, ἰκέται εἰσὶ, καθ’ ὃ δὲ συμμαχίαν διδόντες, οὐ παντάπασιν
 ἰκέται, ἀλλ’ ὥσπερ ἰκέται. 8. Πρόσηθε] ἀπολύσθητε. 9. Τὸν κίνδυνον]
 τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον, καὶ τῶν ἀναλωμάτων. ἡμέτερος, φησὶν,
 ὁ κίνδυνός ἐστιν· ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν. 11. Διδόντας] δῶσοντας. 12. Ἄν-

1. ῥᾶον] μᾶλλον ε.
 Καθαιρήσετε] Suidas καθαιρή-
 σεται interpretatur καθελεῖται.
 apud Hesych. καθαιρεθήσονται,
 καταστραφήσονται. WASS.
 2. γὰρ] δὲ L.
 πᾶς om g.
 προσχωρήσεται c.
 5. ἔχετε B.K.L.O.
 6. τῶν ἐλλήνων om. e.
 7. ἴσοι d.
 ἀμύνατε c.
 9. περιβαλλομένους g.
 Παραβαλλομένους] Homer. Αἰεὶ
 ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμί-
 ζειν. Aristides. π. μέσσην τοῖς τοῦ
 πολέμου κινδύνοις τὴν πάλιν. Joseph.
 III. 7. 7. B. Jud. πιστεύων τῷ
 Θεῷ τὴν σωτηρίαν παραβάλλεται:

Salutis discrimen adit. D. Ha-
 lic. Ant. XI. 31. παραβάλλεσθαι
 πράγμασι καλοῖς χαλεπόν. Sed hoc
 loco subaudiendum εἰς, vel κατά.
 Frustra enallagen, Grammatico-
 rum θεὸν ἀπὸ μηχανῆς, inducit
 Portus. Vid. Diodor. 118. c.
 WASS. Xenophon II. Cyrip. p.
 53. Wech. παραβαλλόμενοι δὲ οὐκ
 ἴσα εἰς τὸν κίνδυνον ἴσμεν. ubi ta-
 men vet. lib. ἴμεν habebat, pro-
 bante Camerario. Duk.
 10. ἀφελίαν om. P.
 11. δῶσοντας A.B.E.F.H.I.K.
 L.M.N.O.P. b.c.e.f.g.h.i. vulgo
 διδόντας.
 12. ἀσφαλήσόμεθα K.
 δὲ] οὖν N.

“ οἷουσπερ ὑμᾶς οἱ τε Ἕλληνες ἀξιούσι καὶ τὸ ἡμέτερον
“ δέος βούλεται.”

15.
Finita ora-
tione, Lacedaemonii
Lesbios in
societatem
recipiunt,
neque sociis
solum mandant,
ut in isthmum
pergant, sed
ipsi quoque
eo se conferunt
citius, quam socii,
et navigia
admini-
strant.

Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμό-
νιοι καὶ οἱ Ξυμμαχοί, ἐπειδὴ ἤκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς
λόγους, Ξυμμαχοὺς τε τοὺς Λεσβίους ἐποίησαντο, καὶ 5
τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε Ξυμμαχοῖς παροῦσι
κατὰ τάχος ἔφραζον ἰέναι ἐς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν
ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὀλκοὺς
παρεσκευάζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ
τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ 10
καὶ πεζῶ ἅμα ἐπίοντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα
ἔπρασσον· οἱ δὲ ἄλλοι Ξυμμαχοί βραδέως τε ζυνελέγον-
το, καὶ ἐν καρποῦ Ξυγκομιδῇ ἦσαν καὶ ἀρρώστια τοῦ
στρατεύειν.

ὄρε] ἀνδρείοι, πρόθυμοι. 4. Τοῖς λόγοις] τῶν Μυτιληναίων. 7. Τοῖς
δύο μέρεσιν] ἵνα τὸ μὲν τριτημέριον μείη, φυλάττον τὴν πόλιν ἐκάστην, τὸ
δὲ ἄλλο ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔλθῃ. 8. Ποιησόμενοι] τὴν ἐσβολὴν δηλοῦσι.
Ὀλκοῖς] οἱ ὀλκοὶ ὄργανά εἰσιν, οἷς αἱ νῆες ἔλκονται. 11. Ἐπίοντες] κατὰ
τῶν Ἀθηναίων δηλοῦσι. Προθύμως ταῦτα ἔπρασσον] ἀντιφορικῶς εἶπεν,
ἀντὶ τοῦ οἱ προθύμως ἐστράτευσον. 13. Ξυγκομιδῇ] συλλογῇ.

1. περ] περὶ e.
6. παροῦσι om. L.O.P.
7. ἐς om. g.h.
8. ποιησόμενοι τὴν ἐσβολήν. καὶ f.
9. παρεσκευάζοντο L.O.P.
10. ἀθηναίους Q.
11. τοιαῦτα N.
13. ἐν καρποῦ K.
Ξυγκομιδῇ] g. κομιδῇ e.

Ξυγκομιδῇ] Etymologus ἐν συγκ.
κ. η. Glossæ. collectus. D. Ha-
licarn. Ant. IV. 56. ΣΥΓΚΟΜΙ-
ΔΗΣ ἄραν ἔχεισαι. ubi pro πάλ-
λων ex Vat. repone, μήκανος τῷ
σκήπανι ΠΑΓΩΝ τὴν κεφαλὴν, ἀπή-
ραττε. Isocrat. Areop. Εὐκαίρων
πρὸς τὴν ΣΥΓΚΟΜΙΔΗΝ τῶν καρ-
πῶν. Diodor. p. 10. συγκ. αἶνον.
Usus est etiam de cadavere comi-

ponendo Sophocl. Aj. 1070. ele-
ganter, quomodo sacri Scripto-
res 2 Sam. xxi. 13. Reg. ii. 22.
20. Job. v. 26. ἐλεύση ἐν τάφῳ
ὡσπερ ΣΓΤΟΣ ἄριμος κατὰ καιρὸν
θερίζόμενος. Confer Schol. Æsch.
in Sept. ad v. 1032. Wass.

Ἀρρώστια] Isocrates Panathen.
Τὴν δὲ φύσιν εἰδὼς πρὸς μὲν τὰς πρά-
ξεις ἈΡΡΩΣΤΟΤΕΡΑΝ, καὶ μα-
λακατέραν οὔσαν τοῦ δέοντος. Glos-
sæ vertunt agrimonium, languitatem.
Th. Magister: αὐ μῖνον ἢ
νόσος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλῶς ἀδυναμία·
ἐπειδὴ καὶ ὁ νοσῶν ἀδυνατῶς ἔχει
χρῆσθαι ἑαυτοῦ. ἀτοῖον τῆς ψυχῆς
vocat Chrysippus. Thomas leg-
git, ἐν ΚΑΡΠΩΝ Ξυγκομιδῇ. Sed
Suidas in συγκομιδῇ· συγκομ. καρ-

*impetum b. them. weak
y. Annals*

Αισθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσ- 16.
 θενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι Athenien-
 ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἷοί τε εἰσι μὴ κινῶντες instructis
 τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπίον centum na-
 5 ραδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν ἐσβάντες αὐ- vibus, circa
 τοί τε πλὴν ἰππέων καὶ πεντακοσιομεδίμων καὶ οἱ μὲ- Peloponne-
 τοικοι, καὶ παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξιν τε sum naviga-
 ἐποιῶντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου ἢ δοκοῖ αὐ- bant; cum-
 10 τῶις. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὀρῶντες πολὺν τὸν παράλο- que Lacedæ-
 γον, τὰ τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἠγούντο οὐκ ἀληθῆ, monii, ab
 καὶ ἀπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ζύμμαχοι ἅμα illis pressi
 οὐ παρῆσαν καὶ ἠγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοποννή- et a sociis
 σον τριάνοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν 300.
 πορθῶσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ ναυτικὸν *(cf. this
2.2)*
 15 παρεσκευάζον ὅ τι πέμψουσιν εἰς τὴν Λέσβον, καὶ κατὰ

3. Ἐγνώκασιν] οἱ Πελοποννήσιοι. Εἰσι] οἱ Ἀθηναῖοι. 6. Πλὴν ἰππέων καὶ πεντακοσιομεδίμων] ἔστιν Ἀθήνησι πολιτικὰ συντάγματα τέσσαρα, ὃν τὸ εὐπορώτατον πεντακοσιομεδίμων, τὸ δὲ δεύτερον ἰππέων, τὸ δὲ τρίτον, ζυγίται, τὸ δὲ τέταρτον θήτες. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομεδίμων οὐκ ἠναγκάσθησαν εἰσελθεῖν εἰς τὰς ναῦς, ὡς μεγίστην τιμὴν ἔχοντες ἐν τῇ πύλει διὰ τὸ πολλὰ τελεῖν οἱ δὲ ἰππεῖς, ὅτι οὐκ ἦν τούτων χρεῖα. 7. Ἐπίδειξιν] δεῖξιν φανεράν. 8. Δοκοῖ] ἔδοξε. 11. Ἀπορα νομίζοντες] ἀντὶ τοῦ τί δεῖ ποιεῖν ἀπέγνωσαν.

ποῦ. WASS. Suidas h. v. ἀρρωστία τοῦ στρατεύειν, ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδ. DUK.

- 3. ἐγνώσαν C.
- 4. ἐπὶ τῇ Λέσβῳ O. ἐπὶ Λέσβον Q.d.g.
- 5. ἀμύνασθαι K.
- 6. τε om. K.e.
- Ἰππέων καὶ Πεντακ.] Vide Plutarchi Solonem. Sigonium de Rep. Athenien. Meursii Attic. Lect. l. 5. c. 20. Ejusdem Solonem, cap. 14. Rutgersii Var. Lect. p. 316. et Marshami Chronic. p. 603. HUDS. Vid. Pollu-

- cem, Æschylum Agam. 1626. WASS.
- πεντακοσίων μεδίμων e.
- 7. καὶ οἱ παρὰ c.d.e. παρὰ etiam A.B.E.F.H.K.L.N.P.Q.c.d.e.f.
- g. vulgo enim περι.
- 8. ἢ] εἰ L.P.
- δοκεῖ H.K.P.d.i.
- 9. κατάλογον c.
- 10. τοῦ Λεσβίου K. Λεσβίων, omisso articulo, g.h.
- 11. νομίσαντες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ K.
- 13. τὴν om. L.O.P.
- 15. ὅτι] ὅπως L.O.P.

πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλήθος· καὶ ναύ-
 αρχον προσέταξαν Ἀλκίδα, ὃς ἐμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι.
 ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσίν, ἔπει-
 17. δὴ καὶ ἐκείνους εἶδον. * καὶ κατὰ τὸν χρόνον τούτον, ὃν
 αἱ νῆες ἔπλεον, ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες ἀμ' αὐτοῖς ἐνεργ- 5
 γοὶ κάλλει ἐγένοντο, παραπλήσια δὲ καὶ ἔτι πλείους
 ἀρχομένου τοῦ πολέμου. τὴν τε γὰρ Ἀττικὴν καὶ Εὐ-
 βοιαν καὶ Σαλαμῖνα ἑκατὸν ἐφύλασσον, καὶ περὶ Πε-
 λοπόννησον ἕτεροι ἑκατὸν ἦσαν, χωρὶς δὲ αἱ περὶ Ποτί-
 δαιαν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χωρίοις, ὥστε αἱ πᾶσαι ἅμα 10
 ἐγίνοντο ἐν ἐνὶ θέρει διακόσιαι καὶ πεντήκοντα. καὶ τὰ
 χρήματα τοῦτο μάλιστα ὑπανάλωσε μετὰ Ποτιδαίας.
 τὴν τε γὰρ Ποτιδαίαν δίδραχμοὶ ὀπλῖται ἐφρούρου (αὐ-
 τῶ γὰρ καὶ ὑπηρετῆ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας)

17.
 De navium
 Atticarum
 tum tempo-
 ris magno
 numero, de-
 que sumptu
 in illas im-
 penso.

1. Ἐπήγγελλον] ἐζήτουν. 4. Ἐκείνους εἶδον] ἀναχωρήσαντας δηλονότι.
 5. Ἐν ταῖς] ἐν τούτοις ταῖς χρόνοις, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐνεργοὶ] αἱ τὸ ἔρ-

4. καὶ ante ἐκείνους om. d.

5. ἐν ταῖς] αὐτοῖς O. ἐν αὐτοῖς
 K. e. ἐν αὐταῖς c. E post τοῖς lac-
 unam habet quattuor litteram-
 rum.

Ἐν ταῖς] Vide Reiz. de accen-
 tus inclin. p. 17. ed. Wolf.

6. ἐγίνοντο e.

7. ἀρχομένου ἅμα τοῦ e.

καὶ ἐς εὐβοιαν K.

10. ἐγίνοντο ἅμα g.

11. ἐν om. K. P.

καὶ ante πεντήκοντα om. E.

12. ἐπανάλωσε c.

13. Δίδραχμοὶ ὀπλῖται] Ita ex
 h. l. Viri docti recte restituerunt
 apud Pollucem IV. 165. acce-
 dentibus etiam Libris scriptis
 Pollucis. De stipendiis eorum,
 qui terra militabant, et classia-
 riorum apud Athenienses, vid.
 Meurs. II. Atticar. Lection. 8.
 quem locum designat in Var.

Lect. Hudsonus, Lips. V. de
 Milit. Rom. 16. et Petit. ad Leg.
 Attic. p. 554. qui hoc extraor-
 dinarium fuisse existimant. Nam
 alioqui illos quaternos, hos ter-
 nos in diem obolos accepisse.
 Cur Portus τὴν τε γὰρ Ποτιδαίαν
 ἐφρούρου, verterit, qui Potidæam
 obsidebant, ipse viderit. De his,
 qui in præsidio Potidææ erant
 post deditionem urbis, de qua
 est II. 70. accipiunt Valla, Bu-
 dæus V. de Asse, p. 175. Ed.
 Vasc. Lipsius, et Petitus. Hoc
 tamen ex verbis Thucydidis,
 quamquam satis obscuris, vide-
 tur colligi, eos, qui urbem obse-
 derant, idem stipendium acce-
 pisse. Duk. Conf. Boeckhium
 (Staatshaushaltung der Athener.
 tom. I. p. 131.)

14. ὑπηρετῆ μισθὸν δραχμὴν Ul-
 pian. ad Demosth. adv. Leptin.

τρισχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι, ὧν οὐκ ἐλάσσους διεπολιόρησαν, ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι μετὰ Φορμίωνος, οἱ προαπῆλθον· νῆες τε αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον. τὰ μὲν οὖν χρήματα οὕτως ὑπαναλώθη τὸ πρῶτον, καὶ νῆες 5 τοσαῦται δὴ πλεῖσται ἐπληρώθησαν.

Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν, ἐπὶ Μηθυμναν ὡς προδιδόμενῃν ἐστράτευσαν κατὰ γῆν, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἐπίκουροι· καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προὔχαιρε ἢ προσ- 10 ἐδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης καὶ Πύρας καὶ Ἐρέσου, καὶ καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαίωτερα καὶ τείχη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Μηθυμναῖοι ἀναχωρησάντων αὐτῶν ἐπ' Ἀντίσσαν· καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γεν-
a salt

18.
Mitylenensium adversus Methymnam expeditio, et postea Methymnensium adversus Antissam. His Athenienses auxilia mittunt, duce Pachete, qui Mitylenen muro cin-

γεν ποιοῦσαι τῶν νεῶν, ταυτέστι πλώϊμοι καὶ χρησταί. 1. Οἱ πρῶτοι] ἐπέμψθησαν γὰρ ἐκεῖ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι. οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ἔμειναν εἰς ἀλώσεως τῆς πόλεως, πολιορκῶντες· οἱ δὲ δεῦτεροι, οἱ μετὰ Φορμίωνος, πρὸ τῆς ἀλώσεως ἀνεχώρησαν. Διεπολιόρησαν] διόλου (φησὶ) μέχρι τῆς πολιορκίας ὑπέμεινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπλιτῶν. 3. Ἐφερον] ἐλάμβανον. 5. Ἐπληρώθησαν] ἀνθρώπων δηλονότι. 12. Κρατύναντες] ἰσχυροποίησαν-

4. ἐπαναλώθη γρ. e.

6. οἱ om. O.P.

7. προδομένην K.

9. προβαλόντες L.O.P.

10. Ἀντίσσης] Vid. Harpocrat. Aristot. Pol. 134. 2. olim insula. Ovid. M. XV. *Fluctibus ambita fuerant Antissa Pharosque*. Fatum ejus enarrant Liv. XLV. 31. Plin. V. 31. WASS.

ἔρεσσον A.B. ἔρεσσῶ g.h. ἔρεσσῶ E.I. vulgo ἔρέσσον. Infra 3, 35. ἔρεσσον A.B.L.O. ἔρεσσὸν Q.g. 8, 23. ἔρεσσον A. ἔρεσσὸν B. ἔρεσσον C.L.O.e.g.k. et mox ἔρεσσίων C. F.H.K.L.O.e.f.g.k. 8, 100. ἔρεσσῶς

σὸς L.O. ἔρεσσος A. qui paullo post ἔρεσσὸν.

Ἐρέσου] Vid. VIII. 100. et 103. Ἐρεσσῶ καὶ Μηθίμνης Cantacuzenus 290. 292. WASS. Varie scribitur Ἐρεσσὸς, Ἐρεσσὸς, Ἐρεσσος, et Latinis *Eressus*, *Eresus*. Vid. Cellar. III. Geograph. Ant. 2. qui hic quoque, ut infr. c. 35. et apud alios, Πύρας scribendum recte censet. add. Harpocrat. h. v. Hinc *Pyrriades puella* Ovid. Epist. Sapph. v. 15. DUK.

12. ἐπῆλθον e.

14. ἀντίσσαν E.

D d 2

git, ut pariter terra ac mari intercluderetur.

μένης πληγέντες ὑπό τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικούρων, ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ ἀνεχώρησαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ταῦτα, τοὺς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ τοὺς σφετέρους στρατιώτας οὐχ ἰκανοὺς ὄντας εἴργειν, πέμπουσι περὶ τὸ 5 φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν Ἐπικούρου στρατηγὸν καὶ χιλίους ὀπλίτας ἑαυτῶν. οἱ δὲ αὐτέρεταί πλεύσαντες τῶν νεῶν ἀφικνοῦνται, καὶ περιτειχίζουσι Μυτιλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τείχει· φρούρια δὲ ἔστιν οἱ ἐπὶ τῶν καρτερῶν ἐγκατακοδόμηται. καὶ ἡ μὲν Μυτιλήνη 10 κατὰ κράτος ἤδη ἀμφοτέραθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο, καὶ ὁ χειμῶν ἤρχετο γίνεσθαι.

19.

Ab Atheniensibus emittuntur, qui tributa a sociis exigant, quorum plerique trucidantur in Caria.

Προσδεόμενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι χρημάτων ἐς τὴν πολιορκίαν, καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον ἐσφορὰν διακόσια τάλαντα, ἐξέπεμψαν καὶ ἐπὶ τοὺς ζυμμαχούς 15 ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα καὶ Λυσικλέα πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. ὁ δὲ ἄλλα τε ἠργυρολόγει καὶ περιέπλει, καὶ τῆς Καρίας ἐκ Μυσοῦντος ἀναβάς διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου μέχρι τοῦ Σανδίου λόφου, ἐπιθεμένων τῶν Καρῶν

τες. 1. Πληγέντες] μεγάλως νικηθέντες οἱ Μηθυμναῖοι. πληγὴ γὰρ κατὰ πόλεμον. καὶ τραῦμα, ἢ ἰσχυρὰ ἦτα. 5. Εἴργειν] τοὺς Μιτυληναίους. 12. Εἴργετο] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 13. Ἐς τὴν πολιορκίαν] τῶν Μιτυλη-

2. τε οἱ πολλοὶ L.O.

λοιποὶ] πολλοὶ d.g.i.

5. τὸ om. L.O.P.i.

7. αὐτῶν K.

9. οἱ] ἢ K.L.O.P.d. οἷα c.

10. κρατερῶν d.

ἐγκατακοδόμηται] ἐκάστῳ ante lacunam K.

14. Καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε] Aristoph. Lysistr. 655. Εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς. Rectius etiam alii MSS. et Edd. ἐσενεγκόντες, quam ἐνεγκόντες Reg. Est enim usitatissi-

imum, et quasi proprium de talibus εἰσφέρειν. Sunt autem εἰσφοραὶ civium, φόροι sociorum et provincialium. Ammon. et Perizon. ad Ælian. II. V. H. 10. Ἀργυρολόγους ναῦς memorat etiam Aristoph. Equit. 1068. ubi Schol. adnotat: ἐλέγοντο δὲ Πάραλοι καὶ Σαλαμῖνιοι, de quo amplius quærendum arbitror. DUK.

ἐνεγκόντες g.h.

εἰς φορὰν B.E.c.f.g.h.

19. σαρδίου L.O.P.c.f. παιδίου K.

καὶ Ἀναιτῶν, αὐτός τε διαφθείρεται καὶ τῆς ἄλλης στρατιάς πολλοί.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς (ἐτι γὰρ ἐπο- 20.
 λιορκῶντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν) ἐπειδὴ ^{Platæenses,}
 5 τῷ τε σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ^{consilio ur-}
 οὐδεμία ἐλπὶς ἦν τιμαρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ^{bem relin-}
 ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκού- ^{quendi cap-}
 μενοι πρῶτον μὲν πάντες ἐξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη ^{pto, para-}
 τῶν πολεμίων, ἣν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένου τὴν ^{tisque sca-}
 10 πείραν αὐτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντε- ^{lis,}
 ως, καὶ Εὐπομπίδου τοῦ Δαιμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει·

καίων. 3. Οἱ Πλαταιῆς] τὸ ἐξῆς οὕτως, οἱ Πλαταιεῖς ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ.
 τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 6. Τιμαρίας] ἐκδικήσεως. 9. Τὴν πείραν] τὴν

1. ἀναϊτῶν L.O.

Ἀναϊτῶν] De civitate Ἀναΐα vid. Eustath. ad Dionys. 828. ab hac diversa est *Anaitica Armeniæ*, a nomine *Deæ Ἀναϊτιδος*, de qua Strabo XI. XII. et XV. Scylax p. 37. Ἄννα (Ἀναΐα) Πα-
 νιώνιον, Ἐρασίστρατος. De Sandio non memini me legisse: Sandionis cuiusdam meminit Pausan. 103. Wass. Infra c. 32. h. lib. Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων. IV. 75. τὰ Ἀναία ἐπὶ τῇ Σάμφ, et VIII. 19. ἐπλευσαν ἐς Ἀναΐαν, ubi vid. Var. Lect. Duk.

ἄλλης om. F.H.N.

2. πολὺ f.

3. γὰρ om. e.

4. καὶ βοιωτῶν A.B.E.F.H.K. L.N.O.P.b.c.d.e.f.g.h.i. vulgo καὶ τῶν βοιωτῶν.

5. ἀθηναίων K.i.

6. ἐλπὶς ἦν A.B.E.H.L.O.P.c. e.f.g.i. ceteri ἦν ἐλπὶς.

Thom. Magist. in τιμαρῶν hic τιμαρίαν rectius interpretatur βοή-

θειαν, quam Scholiastes ἐκδίκησιν. Diod. Sic. XIII. p. 315. de hac re: τῶν Ἀθηναίων μηδεμίαν ἐξαπο-
 στελλόνταν βοήθειαν. Id. Thom. ἀπὸ Ἀθηναίων omisso articulo. Duk.

7. οἱ om. B.g.i.

8. πάντας A.

ὑπεξελθεῖν L.O.P.

9. ἐσηγησαμένου A.B.E.F.H.

Ἐσηγησαμένου] Virg. *dux facti*. Ælian. V. H. III.

8. πιστεύσαντες, ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἠγγήσεται καλῶς, καὶ εἰς δέον. Noster alibi ἠγγεῖτο τῆς ἐσβολῆς. Wass.

10. θανέτου E.

τε om. d.e.g.

τολμίδου A.B.F.H.L.N.O.P. Q.g.h. τιμήδου K.i. τεμίδου E. vulgo τιμίδου.

11. εὐπομπίδου E.g. εὐπολπίδου A.B. εὐμολπίδου I.L.N.O.P.c.d. e.f.i.

δαϊμάχου] χαϊμάχου I. χαϊμί-
 δου L.O.P. αἰμάχου e.

ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπάνησαν πῶς, τὸν κίνδυνον μέ-
 γαν ἠγησάμενοι, ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μιά-
 λιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταί, τρόπῳ τοιῶδε. κλί-
 μακας ἐποίησαντο ἴσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ζυνε-
 μετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ἧ ἔτυχε 5
 πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαλλημιμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν. ἠριθ-
 μούντο δὲ πολλοὶ ἅμα τὰς ἐπιβολὰς, καὶ ἔμελλον οἱ
 μὲν τινες ἀμαρτήσεσθαι οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀλη-
 θοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ
 ἅμα οὐ πολὺ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ῥαδίως καθοραμένου ἐς ὃ 10
 ἐβούλonto τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ζυμμέτρῃσιν τῶν κλι-
 μάκων οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκά-
 σαντες τὸ μέτρον. * τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων
 τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει. εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους,
 πρὸς τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις ἐξῶθεν ἀπ' Ἀθηναίων ἐπίοι, 15

21—24.
 murum ho-
 stium plu-
 via nocte
 conscen-

πρᾶξιν. 1. Ἀπάνησαν] ἀνεβάλλοντο. 4. Τῶν πολεμίων] τῶν Πελοποννη-
 σίων. Ξυμετρήσαντο] ἔλαβον τὸ ὕψος τοῦ τείχους, καὶ πρὸς τοῦτο ἠρ-
 μόσαντο τὰς κλίμακας. ἔλαβον δὲ ἐκ τῶν πλίνθων τῶν ἐπαφοδομημένων ἀλ-
 λήλαις, τό τε πλῆθος αὐτῶν ἀριθμήσαντες καὶ τὸ πάχος συντεκμηράμενοι.
 5. Ταῖς ἐπιβολαῖς] ταῖς συνθέσει. 6. Πρὸς σφᾶς] τοὺς Πλαταιεῖς. Οὐκ
 ἐξαλλημιμένον] οὐ κεχρισμένον. 11. Ἐβούλonto] δηλονότι θεῖναι κλίμακας.
 12. Ἐλαβον] ἐνόησαν.

3. ἀνέμειναν L.O.P.

4. ἴσα g.

6. ἐξαλλημιμένον E.

Ἐξαλλημιμένον] Mæris hoc e
 Thucydeide laudans itidem, ut
 Scholiastes, κεχρισμένον interpre-
 tatur. Est inter propria hujus rei
 verba. Pollux VII. 124. τιτάνῳ
 δὲ χρίεν, εἶτα ἀλείφειν, ἐπαλείφειν,
 καταλείφειν, ἐξαλείφειν. Duk.

7. ἅμα πολλοὶ c.

ἐπιβουλὰς K.

10. πολλοὶ d.

14. Τῇ οἰκοδομήσει] Pro οἰκοδο-
 μίᾳ agnoscit Pollux VII. 117.
 Vid. Thom. Mag. et Phryni-

chum in οἰκοδομή. WASS.

Δύο τοὺς περιβόλους] Ut sole-
 bant, quum ab hoste exteriore
 metus erat. Aliter de circum-
 vallatione Mitylenarum cap. 18.
 περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ
 ἀπλῶ τείχει. Vid. Lips. II. Po-
 liorcetic. 1. et Casaubon. ad Po-
 lyb. pag. 181. apud quos multa
 sunt, quibus Thucydeia Platae-
 arum circumvallationis descriptio
 pulchre illustratur. Duk.

15. πλαταιεῖας O.

ἐξῶθεν] διάξεις Q.

ἀθηναίων K.

ἐπῆει g.h.

διείχον δὲ οἱ περίβολοι ἐκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' αὐτῶν ἀλλήλων. τὸ οὖν μεταξὺ τούτου, οἱ ἐκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανενημμένα ἠεροδόμητο, καὶ ἦν ξυνεχῆ, ὥστε ἐν φαίνεσθαι τείχος παχὺ, ἐπάλξεις ἔχον 5 ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἕς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἕς τὸ ἔξω, ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διήσαν. τὰς οὖν νύκτας, ὅποτε χειμῶν εἶη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλ- 10 ξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὄντων δι' ὀλίγου καὶ ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τείχος, ᾧ περιεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν. * οἱ δ', ἐπειδὴ παρεσκευάστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἅμα ἀσέληνον ἔζησαν· ἠγαῶντο δε 15 οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν ἢ περιεῖχεν αὐτοὺς, ἔπειτα προσέμιζαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων, λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνα τὸ

του φραι

22.

3. Ἦν ξυνεχῆ] τὰ οἰκήματα δηλονότι. 5. Διὰ δέκα] μετὰ δέκα. 8. Ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων] θύρας τινας ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς τοῖς πύργοις, ὥστε δι' αὐτῶν ἐξίεναι, εἴτις ἀπὸ πύργου εἰς πύργον ἕτερον ἤθελεν ἀπελθεῖν. 9. Νοτερός] ὀίηρος καὶ ἰετὸν ἔχων. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κρωδῆς καὶ καπνώδης. 10. Δι' ὀλίγου] ἀντὶ τοῦ ἐγγύθεν, ἐπεὶ διὰ δέκα ἐπάλξεων μόνον ἦσαν οἱ πύργοι. 11. Στεγανῶν] στέγην ἔχόντων. 12. Οἱ δ' ἐπειδὴ] οἱ Πλαταιεῖς τὰ κατὰ σκοπὸν ἐποίησαν. 15. Τῆς πείρας] οἵπερ καὶ τοῦ πειραθῆναι τῆς ἐξόδου αἴτιοι ἦσαν. ἐμφαίνει ἕς τὸν μάντιν καὶ τὸν

1. ἐκκαίδεκα E. qui sic et postea.

μάλιστα om. B.h.

3. ξυνοχη e. ξυνοχῆ I.

4. ἐν] ὄν P.

6. φαίνεσθαι τὸ τείχος H.L.O.d.i.

6. διήκοντες δὲ ἕς K.

τε om. d.i.

ἔσω] μέσον d.i.

7. αὐτοῦ om. L.O.

ἕς om. A.B.E.K.L.N.O.P.c.d. e.f.g.h.i.

τὸ] τὰ g. om. B.

8. περὶ g.

μέσων om. e.

διέσαν B.E.

10. ἀπέλιπον B.E.Q.e.f.g.h. κατέλιπον d.i.

όντων om. b.

14. Ἀσέληνον] Omnes noctis commoditates ad furta belli enarrat. ὕδατι, hoc est, nivibus.

vid. Polyænum VI. 19. WASS.

16. ἦπερ εἶχεν L.O.P.

σχοτεινὸν μὲν οὐ προΐδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ
 προσιέναι αὐτοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατα-
 κουσάντων· ἅμα δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ἦσαν, ὅπως τὰ
 ὄπλα μὴ κρούμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθήσιν παρέχοι.
 ἦσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ ὀπλίσει, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα 5
 μόνον ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν.
 κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις,
 εἰδότες ὅτι ἐρημοὶ εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέ-
 ροντες, καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ζῦν ξιφι-
 δῖῳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ἃν ἠγεῖτο Ἀμμέας ὁ Κοροί- 10
 βου, καὶ πρῶτος ἀνέβη. μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι, ἔξ
 στρατηγόν. 5. Εὐσταλεῖς] εὐζῶνοι, κοίφην ὀπλισιν περιβεβλημένοι. Τὸν

1. ψόφου d.

2. προσιέναι—ταῦ] om. E.

3. ἅμα—ἦσαν] om. E.

διαδέχοντες P.

πολλοὶ A.B.F.H.g.h.

4. ἀλλήλων L.O.

παρέχη Q.

5. Τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον]

Virg. *Festigia nuda sinistri In-*
stituere pedis, crudus tegit altera
pero. WASS. In praeliis multæ
 gentes alterum pedem tectum
 habebant, de qua re vid. quæ
 adnotant Lips. III. de Mil.
 Rom. 7. Cerd. ad Virgil. VII.
 Æneid. 689. et Dausq. ad Sili-
 um 8. 421. sed de iis hic non
 agitur. Quæri tamen potest,
 cur ἀσφαλείας πρὸς τὸν πηλὸν ἕνεκα
 potius sinistro, quam dextro,
 pede calceati fuerint: quum dex-
 tri pedis tegmen non minus ἀσ-
 φάλειαν illam præstare posset,
 quam sinistri? Scholiastes di-
 cit, eos dextrum pedem nudum
 habuisse διὰ κοιφότητα. Eamdem
 causam, cur Ætoli sinistrum pe-
 dem ὑποδεδεμένοι fuerint, dextrum

autem ἀνυπίδετον habuerint, red-
 dit Aristoteles apud Macrobi. V.
 Saturn. 18. Nam inquit, oportet
 pedem, qui præcedit, et inces-
 sum inchoat, τὸν ἠγούμενον πόδα,
 levem ac celerem habere, non
 eum, qui subsequitur ac tardior
 est. Add. Brodæum III. Miscel-
 lan 8. DUK.

6. μόνον ante πόδα ponunt K.
 L.P.b.c.d.e.f.i. om. O.

ἀσφαλείας ἕνεκα] In pedem si-
 nistrum miles fere nititur, dex-
 tra manu usus: idque faciunt
 gladiatores; sinistrum pedem
 quasi pro centro habent, un-
 de totum corpus circumagant.
 WASS. not. MS.

ἕνεκα c.

7. προσέσμιγον i.

πρὸς om. A.

9. καὶ om. e.

10. καὶ τῷ θώρακι f.

ἀμμαίας d.i.

κοροίβου—ἐν οὖν τῷ νοτίῳ cap.

34.] Hæc in F. a recentiore ma-
 nu scripta sunt.

11. καὶ πρῶτος ἀνέβη] om. H.

ἐφ' ἐκάτερον τῶν πύργων, ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι
 μετὰ τούτους ζῆν δορατίοις ἐχώρουν, οἷς ἕτεροι κατόπιν
 τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκείνοι ῥᾶον προσβαίνοιεν, καὶ
 ἐμελλον δάσειν, ὅποτε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἴησαν. ὡς δὲ
 5 ἄνω πλείους ἐγένοντο ἤσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες·
 κατέβαλε γὰρ τις τῶν Πλαταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ
 τῶν ἐπάλξεων κέραμιδα, ἣ πεσοῦσα δοῦπον ἐποίησε. καὶ
 αὐτίκα βοῆ ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ἄρμη-
 σεν· οὐ γὰρ ἤδει ὅτι ἦν τὸ δεινόν, σικτεινῆς νυκτὸς καὶ
 10 χειμῶνος ὄντος, καὶ ἅμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιῶν
 ὑπολειμμένοι ἐξεληθόντες προσέβαλον τῷ τείχει τῶν
 Πελοποννησίων, ἐκ τούμπαλιν ἢ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέ-
 βαινον, ὅπως ἤκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθору-
 βοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς
 15 ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς, ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰ-
 κάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἷς ἐτέ-
 τακτο παραβοηθεῖν εἴ τι δεοί, ἐχώρουν ἔξω τοῦ τείχους
 ἀριστερὸν μόνον] ἰπεδέδεντο τὸν μὲν ἕνα τῶν ποδῶν δι' ἀσφάλειαν, τὸν δὲ ἕτε-
 ρον γυμνὸν εἶχον διὰ κουφότητα. 6. Ἀντιλαμβανόμενος] ἀντιδρασσόμενος.
 8. Βοῆ ἦν] λείπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν. Τὸ δὲ στρατόπεδον] τῶν Πελοποννησίων.
 14. Κατὰ χώραν μένοντες] ἡσυχάζοντες. 15. Ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς]
 ἀντὶ τοῦ καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ φυλακὴν. Ἄλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν] ἀπορίαν
 εἶχον μέχρι καὶ εἰκασμοῦ. 16. Καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν] οὐδαμοῦ μὲν εἶπε
 περὶ τούτων τῶν τριακασίων· ὁῦλον δὲ ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐτάχθησαν.

1. ἐκατέρων H.L.N.O.Q.
 2. μετὰ τούτους] om. c.
 3. προσέφερον e.
 προσβαίνοιεν Q.d.e.
 4. τοὺς πολεμίους Q.
 5. οἱ om. A.P.
 6. κατέλαβε d.
 τις ἐκ τῶν L.O.P.
 7. Κεραμίδα] Κεραμίδα et κέρα-
 μον de tegulis usurpasse nostrum
 Pollux VII. 162. testatur. vid.
 infra III. 74. vid. Aristoph.
 Athen. Etymol. Wass. Add.

Poll. X. 182. Duk.
 δοῦπον A. ceteri ψόφον.
 8. βοῆν F.H.K.N.d.e.i
 ἦν om. L.O.P. Cf. Hermogen.
 de ideis I. 12.
 11. προσέβαλον A.B.E.Q.e.g.h.
 vulgo προσέβαλλον.
 12. ἢ A.F.H.K.P. οἱ e.
 οἱ om. P.
 14. οὖν om. e.
 15. αὐτῶν A.B.E.g.h.
 17. περιβοηθεῖν g. βοηθεῖν i.
 ἔξωθεν F.H.K.N.Q.c.d.

πρὸς τὴν βοήν. φρυκτοὶ τε ἤροντο ἐς τὰς Θήβας πολέ-
μιοι· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς
ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, πρότερον παρεσκευ-
ασμένους ἐς αὐτὸ ταῦτα, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς
φρυκταρίας τοῖς πολεμίοις ἢ καὶ μὴ βοηθοῖεν, ἄλλο τι 5
νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ ἄν-
δρες οἱ ἐξιόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλά-
βοιντο. * οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ,
ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἐκα-
τέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τὰς τε 10
διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσαν μηδένα δι'
αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τεί-
χους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους,
οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτω-
θεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ, οἱ πλεί- 15
ους, πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἅμα καὶ τὰς ἐπάλ-
ξεις ἀπάσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ

ὁ γὰρ ἂν νῦν ἐμέμνητο αὐτῶν. 2. Παρανίσχον] παρανέτελλον. 3. Φρυκτοὺς πολλοὺς] δηλονότι φίλους. οἱ γὰρ φίλοι ἀντετίοντο καίόμενοι μὲν, ἰστάμενοι δέ· οἱ δὲ πολέμιοι καίόμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ, σειόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀνατεινόντων. κίνησις γὰρ ὁ πόλεμος. 5. Καὶ μὴ βοηθοῖεν] οἱ Θηβαῖοι. 8. Ἐν τούτῳ] τῷ γιγνόμενῳ δηλονότι. 11. Ἐνστάντες] ἐναντιαθέντες. 14. Οἱ μὲν] οἱ Πλαταιεῖς καὶ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τοὺς βοηθοῦντας τῶν Πελοποννησίων ἔβαλλον. 15. Οἱ δ' ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. 17. Ἀπάσαντες] ῥίψαντες, ἵνα εὐχε-

1. ἐς] πρὸς L.O.P.
τὰς om. Q.

2. Παρανίσχον] Agnoscit Suidas in πρόσισχε. Supra, φρυκτοὶ II. 94. Morem scite depinxit Æschylus Agam. v. 289. Confer Themistium Or. XXIII. pag. 283. WASS.

ἐκ] ἀπὸ H.N.

9. ὡς οἱ] ὅσοι A.B.E.g.
ἀνεβεβήκεσαν E.

11. ἐνστάντες αὐτοὶ A.B.E.H.
K.L.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo
αὐτοὶ ἐνστάντες.

14. βοηθοῦντας L.O.P.
καὶ om. F.H.

16. πρῶθεντες g.h.

17. Μεταπυργίου] Ita fere Harpocrat. ubi nostrum et Lysiam citat. idem valet v. μεσοτείχια Pollux I. 170. Vide Diodorum p. 574. 575. WASS.

διακομιζόμενος αὐτὸ ἴστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου,
καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἠκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν
παρὰ τὸ τεῖχος κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ
δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς
5 οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἐχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον, καὶ
ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο, λαμπάδας
ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκείνους ἐώρων μᾶλλον ἐκ
τοῦ σκότους, ἐστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ
ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν
10 τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἦσσαν διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο,
ἄστε φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὕστατοι διαβάντες
τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως· κρύσταλλός τε
γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελεθεῖν, ἀλλ'
οἷος ἀπηλιώτου ἢ βορέου, ὑδατώδης μᾶλλον, καὶ ἡ νύξ
15 τοιοῦτῳ ἀνέμῳ ὑπονειφομένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπε-

S. 111.

ρῶς καὶ ἀκαλύτως ἢ ἀνάβασις γίνοιτο. 1. Ἰστατο ἐπὶ τοῦ χείλους] τοῦ ἔξω-
θεν δηλονότι· ἦδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδου. 4. Χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι] οἱ τε-
λευταῖοι τῶν καταβαίνοντων ἀπὸ τῶν τῆς ὀροφῆς πύργων χαλεπῶς ἀπεχώρουν,
ἐπεὶ οὐκ εἶχον τοὺς ὄπισθεν αὐτοῖς ἐπαμύνοντας. 9. Ἐς τὰ γυμνά] μέρη
δηλονότι. 13. Ἐπελεθεῖν] διαδραμεῖν. 14. Ἡ βορέου] ὁ ἢ σύνδεσμος ἀντι-
τοῦ ἤπερ κείται. βορέας γὰρ βέβαιον ποιεῖ κρύσταλλον, ἀπηλιώτης δὲ ὑδα-
τώδης. 15. Ἐν αὐτῇ] τῇ τάφρῳ.

1. χείλους] τεῖχος K.C.

2. ἠκόντιζόν τε καὶ ἐτόξευον L.O.

3. τεῖχος] χεῖλος E.

Κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως]

Pro κωλύει τὴν διάβασιν. Hoc
est, quod Dionys. Halic. Tom.
II. p. 133. et 134. dicit, Thu-
cydidem τὸ ῥηματικὸν ὀνομαστικῶς
ἐκφέρειν, et σχηματίζειν. Et sic
ex imitatione Thucydidis etiam
Dionys. Antiquit. II, 41. κωλυταὶ
τοῦ εἰς τέλος ἀνάνδρου ἐγίνοντο: et
VIII. 59. οὐχ ἰκανοὶ ἐγένοντο κωλυ-
ταὶ τῆς συμφορᾶς. Rursus Thu-
cyd. III. 2. μηνυταὶ γίγνονται τοῖς

Ἀθηναίοις. Dionys. XI. 26. μηνυ-
τῆς γίνεται τῷ δεσπότῃ. Vid. Ca-
saub. ad Dionys. p. 16. Duk.

8. τεῖχος K.

καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευον I.L.O.P.

9. ἐσηκόντιζον F.H.

11. Πλαταιῶν] Leg. Πλαταιῶν,
tacentibus non tam libris, quam
qui illos tractarunt. Wass.

ὕστερον F.H.d.i.

13. ἐπανελεθεῖν E. ἐλεθεῖν e.

14. ὑδατώδους d.i.

15. ὑπονειφομένη A.B.H.K.d.g.
h.i. vulgo ὑπονειφομένη.

ποιήκει, ὃ μόλις ^{ἰσχυροτέρως} υπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγθος. * ὀρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς ἐχώρου ἀθροοὶ τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῶν, νομίζοντες ἡκιστα σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι, τὴν ἐς τοὺς πολεμίους· καὶ ἅμα ἐώρων τοὺς Πελοποννησίουσιν τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς, τὴν ἐπ' Ἀθηναίων φέρουσαν, μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἐξ ἡ ἑπτὰ σταδίουσιν οἱ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἐχώρησαν, ἐπειθ' ὑποστρέψαντες ἦσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδὸν ἐς Ἐρυθρας καὶ Ἰσίας, καὶ λαβόμενοι τῶν

12. Ἐς Ἐρυθρας καὶ Ἰσίας] δῆμοι Βοιωτίας.

1. καὶ ἐγένετο L.O.P.

4. δεξιᾷ K.

5. ἀνδροκράτους B.

Ἀνδροκράτους] Herodotus IX.

25. Ἐτάσσοντο κατὰ ἔθνεα, πλησίον τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίδης, καὶ τοῦ Τεμένεος τοῦ Ἀνδροκράτους τοῦ Ἡρώος. ubi Lamb. et G. ἀλλὰ ἅμα πάντας: Medicæus nihil movet. Fuit ille dux Platæensium. Plutarch. Ἀριστείδ. 325. Respondit Apollo, laturus ex Medis victoriam Atheniensis, si vota Νύμφαις Σφραγιτίσι &c. nuncupassent, καὶ θύοντας Ἡρωσιν ἈΝΔΡΟΚΡΑΤΕΙ, Λεύκωνι, Πεισάνδρῳ, Δαμοκράτει, Ἰψίωνι, Ἀκταίωνι Πολυῖδῳ—Ἀρχηγέται Πλαταιέων ἦσαν.—αὐτοῦ δ' ἦν καὶ τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῶν, ἐγγυὺς ἄλσει πυκνῶν καὶ συσκίαν δένδρων περιεχόμενον. ibi pro Νυσιῶν lege Ἰσιῶν cum MS. et διαμαρτεῖν. Paulo aliter enumerat Clemens Alex. Cohort. p. 35. Ἀνδροκράτει, καὶ Δημοκράτει, καὶ Κυκλαίῳ καὶ Λεύκωνι. Forte latet in voce Κυκλαίῳ vitium. Hos opinor

contestatus est Archidamus II. 74. De Actæone Aristæi filio, a Chirone educato, et in Cithærone a suis canibus devorato vid. Apollodorum III. 4. Diod. p. 195. de Polyido Apoll. III. 3. Wass.

8. ἀπ' Q.

10. τῶν om. f.

12. ἐρυθρὰς B.H.L.O.g.

ἰσίας A.B.H.g. vulgo ἰσίας.

Ἰσίας] Ita MSS. et Steph.

Vid. Nostrum Lib. V. 83. Pausan. Bæot. IX. 2. ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὀλίγον τῆς εἰθείας—Ἰσιῶν καὶ Ἐρυθρῶν ἐρείπια ἔστι. Confer II. 24. VIII. 6. Herodot. VI. 108. IX. 15. V. 74. Κτίσμα erat Νυκτέως τοῦ Ἀντιόπης πατρός. Vid. Cl. Whelerum Itinerar. p. 474. et Strabonem IX. p. 620. et Suidam in h. v. Wass. Sæpius Ἰσιαὶ invenias, quam Ἰσίου. De ea Stephanus: Ἰσίου, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς περὶ ἧς Θουκυδίδης τρίτη. Ἀπαικὸς Ἰρέων, κτίσμα Νυκτέως—Annotat ibi Berkelius, non esse apud

ὄρων διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἄνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλείωνων· εἰσὶ γὰρ τινες αὐτῶν οἱ ἀπε-
 τράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὶν ὑπερβαίνειν, εἷς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω
 5 χάραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς
 πόλεως Πλαταιῆς, τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδέν,
 τῶν δὲ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς
 περίεστι, κήρυκα ἐκπέμφαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο,
 ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς
 10 ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν ἄνδρες οὕτως ὑπερ-
 βάντες ἐσώθησαν.

Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαιμόνος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευ- 25.
 τῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτι- Mitylenen-
 ses interim

4. Κατὰ χάραν ἐγένοντο] ἠσύχασαν. 7. Ὡς οὐδεὶς περίεστι] ἀντὶ τοῦ
 πάντες ἀπώλοντο. 8. Ἐκπέμφαντες] ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν. 9. Ἐσπέν-
 δοντο] σπονδὰς ἐξήτουν ποιῆσαι ἐπὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν νεκρῶν. 10.
 Οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν] μετάβασις. Ἐπερβάντες ἐσώθησαν] ζῶν-

Thucyd. III. sed apud Strabo-
 nem IX. 404. ad verbum. Non
 adsequutus est mentem Step-
 hani, qui non dicit, illa, ἀποικος Ἐρέ-
 ων—esse in Thucydidis III. sed
 tantum, eum Hysiam lib. III.
 memorare. Ἐρέρρι, an Ἐρυθραὶ
 scribendum esset, jam olim non
 convenisse inter Grammaticos,
 ostendit Eustath. in Homer. II.
 β'. 267. Duk.

1. τὰς om. e.

7. ἀποτραπομένων K.

10. τῶν om. H.L.N.O.P.e.

13. μυτιλήνη Is. Vossius ad
 Melam II. 7.

Μυτιλήνη habent Stephanus et
 Epit. Strabon. XIII. In aliis
 fere tam Græcis, quam Latinis
 Scriptoribus editum est Mityle-
 ne et Mitylenæ. Harduinus in

Plinio utramque scripturam ex-
 hibet: fortassis, quia ita in li-
 bris scriptis, vel vetustis Editio-
 nibus invenit: nam recentiores
 constanter in prima syllaba ha-
 bent *i*. Sed in nummis anti-
 quis esse Μυτι, adnotat Idem ad
 Plinium, et in Nummis ant. Po-
 pulor. et Urb. illustr. nec non
 Holsten. ad Stephan. et Span-
 hem. de Præst. et Usu Numism.
 Dissert. IX. pag. 645. Dissert.
 XI. p. 279. et XII. p. 489.
 Et sic apud Gruter. Inscript.
 MCVIII. 7. ΕΥΔΑΙΜΩΝ ΜΥΤΙ-
 ΛΗΝΑ. Tamen ibid. CCCCLXXIV.
 8. QUI MITYLENIS NE-
 GOTIANTUR. Sed hujus au-
 ctoritatem elevat Cellarius Geo-
 graph. Ant. III. 2. Duk.

Salathi,
Spartani
legati, ad-
ventus erig-
git ad me-
liorem spem
concipien-
dam.

λήνην τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύρραν, καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ
κατὰ χαράδραν τινα, ἣ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα,
διαλαθῶν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς
προέδροις ὅτι ἐσβολή τε ἅμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται, καὶ
αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται ἄς ἔδει βοηθῆσαι αὐ- 5
τοῖς, προαποπεμφθῆναί τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα, καὶ ἅμα
τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι
ἐθάρσουν τε, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἥσσον εἶχον τὴν
γνώμην ὥστε ζυμβαίνειν. ὁ τε χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ
τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης 10
ζυνέγραψεν.

26.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπει-

Quinto belli
anno Pello-
ponnesii
quartam
incurσιο-
nem in At-
ticam faci-
unt, quæ
gravior erat
omnibus
præter se-
cundam.

δὴ τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς
ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδα, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος,
προστάζαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ζύμμαχοι 15
ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι
ἥσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεύσαις ἐπι-
βοηθήσουσιν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης
ὑπὲρ Πausανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱός, βασιλείως

τες ἐφυλάχθησαν. 3. Τοῖς προέδροις] τοῖς ἀρχουσι τῶν Μυτιληναίων.
4. Ἐσβολή] ἐφόδος τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ἀττικῆς. 8. Ἐθάρσουν]
θάβρος ἐλάμβανον. Τὴν γνώμην] κατὰ τὴν προαίρεσιν. 9. Ζυμβαί-
νειν] συμφωνεῖν. 18. Κλεομένης] οὗτος ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Πλειστοάναξ

1. πύραν K.L.O.P.

2. αἱ F.H.N.

τείχισμα e.

3. διαλαθῶν om. i.

τὴν om. L.O.P.e.

4. ἅμα om. N.

5. παρέπονται F.

6. προαποπεμφθῆναι πρὸ αὐτῶς τε
ἕνεκα τούτων καὶ i.

7. μὲν οὖν μυτιληναῖοι g.

9. ζυμβαίνειν om. F.H.

ἐτελεύτα om. A.B.g.h. ante

τῷ πολέμῳ ponunt H.d.

10. ὃν θουκυδίδης συνέγραψεν]
om. e.

11. συνέγραψε g.

12. ἐπιγενομένου c.

13. ἐς (vel εἰς) τὴν μ. A.B.E.F.
H.K.L.N.O.P.c.d.e.h.i. vulgo
omittunt articulum.14. ἐχούσας e. ἀρχοντα Step-
hanus Thes. v. προστάξασθαι.

17. ἐπιβοηθήσουσιν I.

19. υἱός H.

όντος καὶ νεώτερου ἔτι, πατὴρ δὲ ἀδελφὸς ἄν. ἐδήωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τὰ τε πρότερον τετμημένα, καὶ εἴ τι ἐβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέλιπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν. ἐπιμένοντες γὰρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πύεσθαι τῶν νεῶν ἔργον ὡς ἤδη πεπεραιωμένων, ἐπέξῃλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινε αὐτοῖς ὧν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

10 Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἰ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἦγον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ζυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τὰδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς, ὀπλίξει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα, ὡς ἐπέξῃων τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὔτε ἠκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ζυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν καὶ διανέμειν ἅπασιν, ἢ αὐτοὶ ζυγχαρήσαντες

27.
Interea Mi-
tylenenses,
seditione
plebis coac-
ti, cum
Pachete
convenirent
de deditio-
ne,

παῖδες εἰσι Παισανίου τοῦ ἐν Πλαταιᾶσιν ἀριστεύσαντος ἐπὶ τῶν Μήδων. 5. Ἐπιμένοντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι (φησὶν) ἐπιμένοντες ἀκούσαι τὸ ἀποψησόμενον ἀπὸ τῆς Λέσβου ὑπὸ τοῦ Ἀλκίδα, ἔτεμον τὰ πολλὰ τῆς Ἀττικῆς. 7. Ἐπέξῃλθον] ἐπέδραμον, τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι. 11. Ἐνεχρόνιζον] ἐν τινι τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι διεβίβαζον. 15. Ὡς ἐπέξῃων τοῖς Ἀθηναίοις] ὡς κινηθσόμενος κατὰ τῶν Ἀθηναίων. 16. ἠκροῶντο] ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι. 18. Διανέμειν] μεμερισμένως διδόναι. Ξυγχαρήσαντες] ἰπεῖξαν-

1. Νεώτερον] Hunc locum videtur ante oculos habuisse Auctor Lexici Biblioth. Coislin. ap. Montfauc. pag. 483. (Lex. Seg. p. 109, 8.) Νεώτερος, ἀντι τοῦ νέος. Θουκυδ. γ'. Add. Suid. et Steph. Animadv. ad Lib. de Dial. p. 38. Duk.

πατὴρ δὲ ἀδελφὸς A.B.E.H.K. L.N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. ceteri πατὴρ ἀδελφός.

2. ἐπιβεβλαστήκει L.O. ἐβλα-

στήκει i.

3. προσβολαῖς g.

παραλέλιπτο P.f.

4. χαλεπωτάτη τῶν ἄλλων ἐγένετο g.

6. περαιωμένων g.

7. ἐπέξῃλθον L.P.

τεμόντες K.

11. τῆς om. N.

14. ψιλὸν] φίλον A.B.E.g.

15. ὄντα om. F.H.

28. *κελευσέν* πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν. * γνόν-
 certis con-
 ditionibus,
 quibus ta-
 men illi,
 qui Lacedæ-
 moniorum amici
 fuerant, fidem non
 habent. Hi
 ad aras de-
 orum fugi-
 entes, a
 Pachete in-
 columes
 Tenedum
 mittuntur.

πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν. * γνόν-
 τες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὐτ' ἀποκαλύσειν δυνατοὶ
 ὄντες, εἴ τ' ἀπομονωθήσονται τῆς ζυμβάσεως κινδυνεύον-
 τες, ποιοῦνται κοινῇ ὁμολογίαν πρὸς τε Πάχητα καὶ τὸ
 στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐξεῖναι βουλευῆσαι περὶ 5
 Μυτιληναίων ὁποῖον ἂν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιάν
 ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτοὺς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν
 ἐς τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δ' ἂν
 πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μῆτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδέ-
 να μῆτε ἀνδραποδίσαι μῆτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ζύμβασις 10
 αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους
 μάλιστα τῶν Μυτιληναίων, περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ
 ἐσῆλθεν, οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως κα-
 θίζουσι· Πάχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι,
 κατατίθεται ἐς Τένεδον μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξη. 15
 πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν Ἀντισσαν τριήρεις προσεκτέησατο,
 καὶ τὰλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ἢ αὐτῶ
 ἐδόκει.

29. Οἱ δ' ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, οὓς
 Sero appro-

τες. 2. Οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες. 5. Βουλευῆ-
 σαι] βυλεύεσασθαι. 9. Πάλιν ἔλθωσι] ἐπανέλθωσιν. 11. Οἱ δὲ πράξαν-
 τες] οἱ πρωταίτιοι τῆς ἀποστάσεως τῶν Λακεδαιμονίων. 12. Περιδεεῖς ἄν-
 τες] περίφοβοι γεγονότες. 13. Οὐκ ἠνέσχοντο] μεῖναι δηλονότι. 14. Ἀνα-
 στήσας] ἐγείρας ἀπὸ τῶν βωμῶν. 16. Προσεκτέησατο] πρὸς ἐπιπέησατο.
 17. Καθίστατο] εὐτάκτει.

3. ζυμβιάσεως i.
 κινδυνεύοντες A.E.b.g.h.
 4. ἀπολογίαν d.i.
 τε om. d.
 6. τι om. c.
 8. μυτιληναίους ἐς τὰς ἀθήνας L.
 O.P. ἐς τὰς ἀθήνας, omisso μυτ. d.
 αὐτῶν O. αὐτῶν L.e.
 9. ἔλθωσι πάλιν c.
 μὴ πεδῆσαι K.

10. μῆτε] μηδὲ A.B.E.d.e.g.
 h.i.
 11. τοὺς om. g.h.
 13. ὅμως om. L.O.
 15. ἐς om. K.
 δόξοι H. δόξει Q.
 16. καὶ om. d.
 πρὸς e.
 19. ταῖς om. g.h.
 τέσσαρσι g.

ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλείοντες περί τε αὐτὴν τὴν
 Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν
 σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους
 λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον, προσμίζαντες δ' ἀπ'
 5 αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ
 Μυτιλήνη ἐάλωκε. βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέ-
 πλευσαν ἐς Ἐμβατον τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα
 ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἐαλωκυῖα ἑπτὰ, ὅτ' ἐς τὸ Ἐμβατον
 κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβουλεύοντο ἐκ
 10 τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτιάπλος ἀνὴρ Ἠλεῖος
 τάδε. *³⁰ Ἀλκίδα, καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἄρ-
 χοντες τῆς στρατιάς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτι-
 λήνῃ, πρὶν ἐκπίστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν. κατὰ

rimquat
 classis Pello-
 ponnesio-
 rum, duce
 Alcida,
 cumque,
 comperta
 Mitylenes
 deditione,
 de ratione
 belli geren-
 di delibera-
 retur, Teu-
 tiaplus E-
 leus suadet

30.
 repentinum
 in Atheni-
 enses impe-
 tum

2. Τὸν ἄλλον πλοῦν] τὸν ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Μυτιλήνην. 4. Πρὶν δὴ]
 ἕως οὗ. Προσέσχον] προσωμίσαντο. 7. Ἐμβατον] τὸ στενὸν τὸ μεταξὺ
 Χίου καὶ Ἐρυθρᾶς. 13. Ἐκπίστους] φανεροῦς. Ὡσπερ ἔχομεν] ἀντὶ τοῦ
 ὡς νῦν ἐσμέν.

- 1. γενέσθαι g.
- 2. πελοποννησίων d.i.
- 4. ἔσχον A. B. E. K. N. c. g. h.
 vulgo προσέσχον.
 ἐπ' L.O.
- 5. Ἰκάρῳ I. κλάρῳ O.P.
 μυκόνῳ I.e. μηκόνῳ N.d.g.h.i.
 μυκῆνῳ L.O.P.

Μυκόνῳ] Receptam lectionem
 tuentur, Stephanus huc respici-
 ens, Herodotus VI. 118. Strabo
 X. 487. Eustath. ad Dionys. p.
 99. Dicæarchus p. 26. Μύκωνος.
 μετὰ ταύτην Τῆνός ἐστι καὶ λιμὴν.
 Agathemeris p. 3. alii Μύκωνος.
 male. Petron. Constanti My-
 conæ dedit ferendam. De qua
 scriptura ampliandum. vid. Æs-
 chylum Pers. 887. et Tourne-
 fort. I. 217. Wass. Burmannus
 in Petronio pag. 688. nihil hæ-
 sitans edidit Constanti Mycono,
 ut voluerat Heins. ad Ovid. E-
 pist. Cydipp. v. 81. Recte, sine

dubio. Μύκωνος scribendum, non
 Μύκωνος, constat e Poëtis Græcis
 ac Latinis. Duk.

- 6. ἐαλωκυῖα εἴη I.L.O.P.d.e.i.
 τὸ] τι g.
 σαφῶς d.i.
- 7. ἐμβατόν E. qui sic et infra.
 Ἐμβατόν] Stephano τόπος τῆς
 Ἐρυθραίας. MS. Vatic. Geogr.
 ἄκρον τῆς νήσου vocat. Plurative
 extulit Polyænus III. 9. 29. περὶ
 Ἐμβάτα. Wass.
- 8. ἦσαν ante μάλιστα ponunt
 c.e. om. d.
 ὅτι L.O.
 τὸν c.d.
- 10. τευτιάπλος B. τευτιάτλος
 Schol. Hermogen.
 ἀνὴρ ἠλεῖος] om. d.i.
- 11. ταῖάδε i.
 πάρεστε d.
- 13. ἐκπίστους E.
 Ὡσπερ ἔχομεν] Græv. Bas. et
 Vascos. recte distinctiōnem ha-

“ γὰρ τὸ εἰκὸς ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων πολὺ τὸ
 “ ἀφύλακτον εὐρήσομεν, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πᾶν,
 “ ἢ ἐκείνοι τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἂν τινα σφίσι πο-
 “ λέμιον, καὶ ἡμῶν ἢ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὔσα·
 “ εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πείζον αὐτῶν κατ’ οἰκίας ἀμελέστερον, 5
 “ ὡς κεκρατηκότων, διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν
 “ ἄφνω τε καὶ νυκτὸς, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις
 “ ἄρα ἡμῶν ἐστὶν ὑπόλοιπος εἴρους, καταληφθῆναι ἂν τὰ
 “ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκινήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομί-

2. Καὶ πᾶν] εὐρήσομεν τὸ ἀφύλακτον δηλονότι. 5. Καὶ τὸ πείζον αὐτῶν] τὸ διὰ ξηραῖς στρατεύμα.

bent ante ὥσπερ, quam etiam in
 Cass. manus recens fecerat.
 Nam hæc conjungenda sunt,
 πλεῖν ἡμᾶς, ὥσπερ ἔχομεν. Est usi-
 tatissima formula apud Græcos.
 Xenophon Ἀναβ. IV. non longe
 a principio. εὐθὺς, ὥσπερ εἶχεν, ὁ
 Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν Χειρίσοφον,
 ἤτιγότο αὐτόν. Lucian. Fugitiv.
 princ. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν,
 ὡς εἶχον, εὐθὺς ἀπιὼν ὠχρήμην, ἀπο-
 λώλειν ἂν. Idem Encom. Dem-
 osth. p. 697. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ
 τῆς Καλαυρίας ἤκουσα τὸν Ἀρχίαν,
 εὐθὺς, ὡς εἶχεν, ἐκέλευσεν εἶσω κα-
 λεῖν. Sic quoque mihi accipien-
 dus videtur locus Æliani XII.
 Var. Histor. 1. ubi Cyrus Aspa-
 siæ monile donans dicit, καὶ
 μοι, ὡς ἔχεις, περιθεμένη δειξὼν τὸν
 τράχηλον. Interpretes verba ὡς
 ἔχεις vel prætereunt in versione
 Latina, vel in iis interpretandis
 æstuant, ut adparet ex his, quæ
 in Ind. v. ἔχω scribunt. Putem
 ea recte verti posse, ut es, vel,
 sicut es. Nempe Cyrus Aspasie
 meridiant, et ob id inornatæ
 ac negligentius vestitæ, superve-
 nerat. Itaque jubet eam, sicut
 erat, monile collo circumdare,

existimans, ei etiam incultæ id
 non minori ornamento futurum,
 quam splendidissimos cultus in-
 duitæ. Sic rursus Idem XIII. 2.
 de Macareo: καὶ ἀπολιπὼν τὴν τε-
 λετήν, ὡς εἶχε, σὺν ὄργῃ καὶ θυμῷ
 εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ
 θυραῷ, ᾧ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυ-
 ναῖκα ἔκτεινεν. ὡς εἶχεν, sicut erat,
 nempe in habitu bacchantium
 atque etiam thyrsu manu ges-
 tans. Plane formularum harum
 apud Græcos eadem vis est, quæ
 Latinarum, ut, sicut, qualis erat.
 Add. Casaub. ad Aristoph. E-
 quit. V. 486. In versione Vallæ,
 quæ sit sententia, non intelligo.
 Melius, meo iudicio, Portus.
 Nam hortatur eos, ut sine ulla
 mora ac deliberatione, atque ul-
 teriore adparatu, Mitylenen na-
 vigent, et Athenienses, ante-
 quam fama adventus Pelopon-
 nesie classis ad eos perferatur,
 incautos opprimant. ΔΥΚ.

1. τῶν ἀνδρῶν Q.

3. τε om. F.H.D.

ἂν om. E.

5. αὐτοῖς L.O.P.

8. καὶ εἴρους N.

adstipulantibus ei Ionibus exsultantibus; sed Alcidae sententia de re ditu vincit.

“σαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ
 “ τοιοῦτον, ὃ εἴ τις στρατηγὸς ἐν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο
 “ καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλείστ’ ἂν ὀρ-
 “ θοῖτο.” *Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἔπειθε τὸν Ἀλκί-

31.

5 δαν. ἄλλοι δὲ τινες τῶν ἀπ’ Ἰωνίας φυγάδων καὶ αἱ
 Λέσβιοι ἔμπλεοντες παρήκου, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον
 φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινὰ ἢ Κύ-
 10 μμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὀρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν
 ἀποστήσωσιν. ἐλπίδα δ’ εἶναι οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίας
 ἀφίχθαι· καὶ τὴν πρόσδοον ταύτην μεγίστην οὔσαν Ἀθη-
 ναίων ἢν ὑφέλωσι, καὶ ἅμα, ἢν ἐφορμῶσιν αὐτοὺς δαπάνη

adstipulan-
 tibus ei Io-
 nibus exsu-
 libus; sed
 Alcidae sen-
 tentia de re-
 ditu vincit.

ἐφορμῶσιν ἢ ἀναπαύουσι

I. Τὸ καινὸν τοῦ πολέμου] τὸ καινὸν οἱ μὲν διὰ διφθόγγων γράψαντες οὕτως ἐνόησαν, τὸ παρ’ ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν ποιῶν ἐν τοῖς πολέμοις νικᾶν, τουτέστι τὸ ἐπιπεσεῖν ἀφυλάκτως τοῖς ἐχθροῖς· οἱ δὲ διὰ τοῦ φιλοῦ γράψαντες οὕτως ἐξηγῶνται, τὸ διάκενον καὶ ἄργον τοῦ πολέμου. 2. Ὁ εἴ τις στρατηγὸς] τὸ ἀφύλακτον δηλονότι καὶ βλάβημενον· ὃ εἴ τις στρατηγὸς αὐτὸς τε ἐκκλίνοι, καὶ τοῖς πολεμίοις τρηκαῦτα ἐπιχειροίη, ἥρῃκ’ ἂν ἀφυλάκτους αὐτοὺς ὀρή, μάλιστα ἂν ὀρθοῖτο. 3. Ἐνορῶν] προσέχων. Πλείστ’ ἂν ὀρθοῖτο] ἐπὶ πλείστον νικήσαι ἂν. 7. Τῶν ἐν Ἰωνίᾳ] λείπει ἢ ἀπὸ. 8. Ὀρμώμενοι] ὀρμητήριον ἔχοντες. 9. Ἐλπίδα δ’ εἶναι] ἔφρασκε δηλονότι. 10. Καὶ τὴν πρόσδοον ταύτην] ταύτην τὴν πρόσδοον τὴν ἀπὸ τῶν Ἰώνων ὑπάρχουσαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐὰν ἀφέλωται καὶ χειρόσωνται αὐτοὶ τὴν Ἰωνίαν, μέλλουσιν ἔχειν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰώνων ἀεὶ χρήματα, καὶ τὴν ἐκείθεν Ἀθηναίων παρασκευήν. II. Καὶ ἅμα, ἢν ἐφορμῶσιν] οἱ μὲν εἰς τὸ ἐφορμῶσι τὸν λόγον ἀναπαύουσι, καὶ τὴν πτώσει ἐναλλάττουσιν, ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἐφορμῶσι λαμβάνοντες· οἱ δὲ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκδέχονται, καὶ νοῦσιν οὕτω, καὶ ἐὰν ἐφορμῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, δαπάνη αὐτοῖς γίνεται, ὅταν τι χωρίον ἡμεῖς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κατασχωμεν. Ἄλλως, καὶ ἐὰν ἐφορμῶντων σφῶν (τουτέστι τῶν Πελοποννησίων) δαπάνη αὐτοῖς γενήσεται, δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις, διόπερ τὸ σφίσιν αὐτοῖς οὐχ ἅμα ἀναγνωστόν, ἀλλὰ διαιρετόν καὶ κατὰ τὸ σφίσιν

I. κενὸν K.c.f.
 τὸ τοιοῦτον] τοῦτο e.
 2. ἐν τῷ αὐτῷ H.K.N.d.i.
 3. καὶ ἐν τοῖς Q.
 ἐπιχειροίη om. Q.
 5. φυγάδες N.
 7. τῶν μὲν ἐν e.
 9. δ’ om. K.
 οὐδενὶ A. B. E. I. K. N. Q. c. f. g.
 h. cum Valla : vulgo οὐδέν.

ἐκουσίας h.
 10. οὔσαν μεγίστην B.g.h.
 ἀθηνῶν H.
 II. ἀφέλωσι A.B.g.
 αὐτοῖς A. B. G. K. L. N. c. f. g. h.
 et, qui anteponunt σφίσιν, d.i.
 δαπάνη σφίσι A. B. E. G. H. K. O.
 P. c. e. h. δαπάνη καὶ σφίσι L. vulgo
 σφίσι δαπάνη.

σφίσι γίγνηται, πείσειν τε οἶεσθαι καὶ Πισσούθνην ὥστε
 ζυμπολεμεῖν. ὁ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλείστον
 τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, ὅτι τά-
 χιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμίξαι. * ἄρας δὲ ἐκ

32.
 Is praeter
 Ioniae littus
 usque E-
 phesum na-
 vigans, ad
 Myonne-
 sum appel-
 lit et cap-
 tos quos-
 dam Iones

τῶν Ἐμβάτου παρέπλει· καὶ προσσχὼν Μυοννήσῳ τῆς
 Τηϊῶν τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέ-
 φαξε τοὺς πολλούς. καὶ ἐς τὴν Ἐφεσον καθορμισαμένον
 αὐτοῦ Σαμίαν τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρέσβεις ἔλε-
 γον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτὸν, εἰ ἄνδρας

ὑποστικτέον. 1. Πισσοῦθνη] στρατηγὸς τοῦ βασιλέως περὶ τὴν Ἰωνίαν δια-
 τριβαν. 2. Ἐνεδέχετο] ἐν ἑαυτῷ ἐδέχετο. Ἄλλὰ τὸ πλείστον τῆς γνώμης]

1. γίγνεσθαι d.i. qui antea da-
 πάνην.

4. προσμίξαι E.

5. τῶν] τῆς L.O.P.

ἔμβατοῦ A.E.

προσσχὼν A.B. vulgo προσσχῶν.

μυοννήσῳ B.g. μυονήσῳ E.I.O.
 μηονήσῳ b.

Μυονήσῳ] Vid. Livium xxxvii.
 27. WASS. Apud Stephanum
 est Μυόννησος. Straboni semper
 Μυόννησος, qui IX. 618. scri-
 bit in hujusmodi compositis ἢ
 consuetudine quadam abundare,
 ut in Ἐκατόννησοι, Πελο-
 πόννησος, Προκόνησος et Ἀλόν-
 νησος. Berkel. ad Steph. v. Μυόν-
 νησος dicit, demonstrari posse,
 hanc rationem saepenumero fal-
 sam esse. Ex hoc non efficitur,
 Μυόννησος potius scribendum esse,
 quam Μυόννησος. Nam licet
 Steph. huic, item vocibus Ἀλόν-
 νησος et Προκόνησος, alterum ἢ
 detrahat, tamen non potuit
 Strabo ignorare, quomodo ea et
 sua aetate scriberentur, et ante
 scripta fuerint: qua in re, si
 quis eum erroris convincere vel-
 lit, ei vel testimonia idoneorum
 Scriptorum, qui id negent, vel

aliorum monumentorum aequa-
 lium, aut vetustiorum, Nummi
 puta, et Inscriptiones, produ-
 cenda sunt. Ea si non adsint,
 auctoritas librorum manu exa-
 ratorum, qui Μυόννησος, Προκόνησος,
 et Ἀλόννησος habent, contra diserta
 verba Strabonis valere non de-
 bet: utpote qui omnes longe
 post illius aetatem scripti sint.
 Adde, quod nemo pro certo ad-
 firmare potest, haec ab ipsis au-
 ctoribus ita profecta esse. My-
 onnesus quidem etiam in Livio
 est l. d. et in Plinio V. 31. et
 Προκόνησος gemino ἢ scribi, ut
 Πελοπόννησος, dicit Auctor Ety-
 mologici M. in Πελοπόννησος,
 eamque scripturam plerique tam
 Graeci, quam Latini servant
 Duk.

τῆ] τῶν Q.

6. τηϊῶναν I.

7. καθορμισαμένου E.

8. τῶν om. b.

Ἐξ Ἀναίων] Stephanus et
 Eustathius ἢ Ἀναία dicunt, Thu-
 cydides τὰ Ἀναία. vid. ad cap.
 19. hujus libri. Duk.

9. αὐτὸν om. d.e.

διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὔτε πολεμίους, Ἰν-
 ναιών δὲ ὑπ' ἀνάγκης ξυρμάχους· εἴ τε μὴ παύσεται, taxatus eo
 ὀλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς φιλίαν προσάξασθαι, nomine a
 πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἔξειν. καὶ ὁ μὲν Samiis A-
 5 ἐπέισθη τε, καὶ Χίων ἄνδρας, ὅσους εἶχεν ἔτι, ἀφήκε, καὶ naitis.
 τῶν ἄλλων τινάς· ὁρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ
 ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ὡς Ἀττικαῖς, καὶ
 ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μὴ ποτε Ἀθηναίων τῆς
 θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν πα-
 10 ραβαλεῖν. * ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδαο ἔπλει κατὰ
 τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμι-
 νίας καὶ Παράλου, ἔτι περὶ Ἰκαρον ὄρμῶν (αἱ δ' ἀπ'
 Ἀθηναίων ἔτυχον πλέουσαι,) καὶ δεδιὼς τὴν διάξιν ἔπλει
 διὰ τοῦ πελάγους, ὡς γῆ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλη ἢ
 15 Πελοποννήσω. Τῶ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθε

33.
 Reliquum
 iter summa
 celeritate et
 quasi fugi-
 ens fecit,
 quia Athe-
 niensium
 duae naves
 eum con-
 spexerant.

ὁ περισσότερος σκοπὸς ἦν αὐτῶν. 14. Οὐ σχήσων] οὐ προσομοιούμενος.

1. ἀνταιρομένους Κ.

Græci de hac re semper di-
 cunt ἀνταίρειν, ἀνταίρεσθαι, et ἀν-
 ταιρόμενος. Herodotus complu-
 ribus locis, quæ in Lexico Ionico
 conguessit Portus, Lucian. Her-
 motim. p. 519. et Sympos. 642.
 et alii apud Budæum in Com-
 mentar. Ling. Gr. p. 729.
 Schol. Sophocl. Ajac. v. 1085.
 τὸ ἀνταίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιτασ-
 σομένων λέγεται χερσὶν αἰρομέναις, ἢ
 βράβδοις, ἢ τοιοῦτοις τισί. DUK.

2. τε Β.Η.Κ.Λ.Ν.Ο.Ω.ε.δ.ε.
 τι Ρ. vulgo δέ.

3. προσάξασθαι Ι.

4. πλείους ἔξειν ἐχθρούς Ν. πλεί-
 ους ἔξειν Η.ε.

6. γὰρ] δὲ L.Ο.Ρ.Ω.

7. ἐφευγον Ρ.δ.

9. παραλαβεῖν b.

10. ὁ om. Ο.

11. τῆς om. Κ.

Σαλαμινίας καὶ Παρ.] Scholias-
 tes Aristoph. in Avibus, ad illa,
 κληστῆρ' ἄγοσα' ἔσωθεν ἢ Σαλαμι-
 νία, notat, δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρετίδες
 παρ' Ἀθηναίοις, ἢ Πάραλος καὶ ἢ
 Σαλαμινία. ἂν ἢ μὲν Σαλαμινία τοὺς
 ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν. ἢ δὲ
 Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπήγεν, του-
 τέστι τὰ ἐς θυσίας πεμπόμενα. Sed
 et τῇ Παράλῳ ad abducendos reos
 utebantur, eamque misere, ut
 Alcibiadem accerserent ad cau-
 sam Athenis dicendam, ut con-
 stat ex Thucyd. et Suida in voce
 Πάραλος. Vide Sigonium, l. 4.
 de Rep. Athen. et Meursii At-
 tic. Lect. l. 2. c. 8. HUDS.

12. κλάρου Ρ. κλάρου ceteri.
 Correxit Poppo.

14. ἐκούσιως Η.

μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν· ἀτειχίστου γὰρ οὔσης τῆς Ἰωνίας μέγα τὸ δῆος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διανοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἅμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις. αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ Ἰκάρῳ ἢ τε 5 Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δῖωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίαξεν, ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήξει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτευ- 10 χεν, ὅτι οὐδαμῶς ἐγκαταληφθεῖσαι ἠναγκάσθησαν στρατόπεδον ποιεῖσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν. * παραπλέων δὲ πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον τὸ Κολοφωνίων, οὗ κατόκηντο Κολοφώνιοι, τῆς ἀνω πόλεως

34.
Paches eum
aliquatenus

5. Αὐτάγγελοι] οὐκ ἐπ' ἀγγελίαν πεμφθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλην χρείαν.
6. Ἐφρασαν] τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁ δὲ ἦγον ὁ Πάχης. 7. Πάτμου] μὴ ποτε Πάτμον λέγει. 8. Ἐφαίνετο] ὁ Ἀλκίδαας. Ἐπανεχώρει] ὁ Πάχης.
9. Κέρδος δὲ ἐνόμισε] κέρδος (φησὶν) ἐνόμισεν ὁ Πάχης, ὅτι οὐ κατέλαβε

3. παραπλεύσοντες e.
4. ὡς μὴ] ὡ d.
τὰς om. Q.
5. αὐταγγελτί e.
αὐτὰ L.O.P. αὐτὰς E. αὐτοὶ d.
τῇ] τῷ e.
ἰκάρῳ] libri omnes κλάρῳ.
7. πάτμου L.I. λάγγμου K. ceteri λάτμου.
8. ἀπεδίαξεν P.
10. ἐγκαταληφθῆναι I. ἐν ἐγκαταλείφθαι K.
στρατόπεδον ποιεῖσθαι A. B. g. h. ceteri στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι.
11. ἐφόρμησιν e.
12. περιπλέων g.
13. Κολοφωνίων] Id oppidum Colophonium mari imminens, abest a vetere Colophone duo ferme millia passuum, inquit Livius XXXVII. 26. Vel portum

habuit, vel certe litus navibus opportunum. alterum innuere videitur Lucanus: "Et placidi Colophona maris." Cl. Wheelerus in Itin. numum exhibet Diadumeniani cum hac inscriptione: ΚΩΛΟΦΩΝΙΩΝ, operarum opinor incuria. Nam de modulo certiores faciunt Theognis, Nicander, Ovidius, et Virgilius in Ciri. Tabulae Peutinger. Colophon: Notit. Episcop. Κολοφὸν, et Ptolemæus Κολοφῶν, scribunt pinguntque pro Κολοφῶν, quomodo Coislin. et Herodotus. Urbs autem hæc, quam cum Notio passim confundunt antiqui, veterrima erat. Conditor ejus Mopsus juxta Melam, Pausan. et Apollonii Schol. 1. 308. post Radium Cretensem. Atque ita fere Conon. Unde no-

ἐαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνους καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ secutus,
 στάσιν ἰδίαν ἐπαχθέντων· ἐάλω δὲ μάλιστα αὕτη, ὅτε ἢ cum nus-
 δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγίνετο. quam de-
 ἐν αὖν τῷ Νοτίῳ οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσαντες αὖ- prehende-
 5 τόθι αὖθις στασιάσαντες, οἱ μὲν παρὰ Πισσοῦθου ἐπι- ret, reversus
 κούρους Ἀρκάδων τε καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαγόμενοι ἐν ad Notium
 διατειχίσματι εἶχον, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀνω πόλεως Κολο- appellit,
 φωνίων οἱ μηδίσαντες ξυνεσελθόντες ἐπολίτευον, οἱ δὲ quæ inferior
 ὑπέξελθόντες τούτους καὶ ὄντες φυγάδες τὸν Πάχητα est Colo-
phonis pars
(superiorem
tum tempo-
ris Persæ
tenebant).
Ibi seditione
facta Per-
sarum amici

τὰς Ἀλκίδου ναῦς, ἵνα μὴ ἀναγκάσωσιν αὐτὸν στρατόπεδον κατ' αὐτῶν ποιή-
 σασθαι, ἢ φυλακὰς καὶ ἐφάρμησιν, μὴ ἄρα τι τυχηρὸν γένηται ἐν τῇ ναυμα-
 χίᾳ καὶ ἡττηθῆ. 1. Καὶ τῶν βαρβάρων] καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαχθέντων
 ὑπὸ μιᾶς τῶν στάσεων. 2. Ἐπαχθέντων] ἐπελθόντων. 6. Ἀρκάδων] λεί-
 πει ἢ ἀπὸ, ἢ ἡ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. 8. Ἐπολίτευον] τὴν πολιτείαν εἶχον.
 9. Ὑπέξελθόντες] λαθραίως φυγόντες.

men traxerit, incertum est. Est enim apud Herodot. Colophon, qui et Smyrnam fundasse dicitur: est et piscis ejusdem nominis apud Hesygium. Capta est a Gyge, et diu bellum cum Halyatte gessit ante Christum 619. Is autem stratagemate usus equitatum omnem, quo plurimum valere Colophonii, ad internecionem usque delevit. Vide Polyæn. VII. 2. Theognidem 1099. Aristot. Polit. IV. 4. Olymp. CXIX. ante Christum 302. a Lysimacho eversa est civitas, et postea commodiore loco rursus instaurata. Consule Diodorum, et Livium loco supra laudato. Nec perfunctorie tunc munita esse videtur, quia Antiochum repulit anno ante Christum CXC. Paulo antea, Attalo, et Romanis in clientelam concesserat, a quibus tributi immunitatem obtinuit pace cum Rege conventa. De qua re adeatur Polybius. Post paulo in libertatem, Tyranno amoto, vindi-

cabat Lucullus, anno ante Christum LXXIV. A Scythis vel Tartaris ruinam huic aliisque Asiæ urbibus canunt Auctores Sibyllinorum, ignemque et faces alibi minantur. Colophoniorum denique Episcopus in Concilio Ephesino memoratur. Oraculi Apollinis meminere Nieander, Alex. Strabo, Tacitus, Eusebius, Tertullianus, et Themistius Orat. XXVII. De reliqua ejus Historia, nonnihil addunt Pausan. 535. Numismata et Paræmiographi. WASS.

1. Ἰταμάνους d.i. ἰταβάνους h. ἰταμένους I.

2. αὕτη μάλιστα K.

4. κατοικήσαντες N.

5. περί b.

πισσοῦθου A. πισοῦθου Q.

6. καὶ τῶν βαρβάρων A.B.E.F. H.K.L.N.O.P.f.g. ceteri omitunt articulum.

8. ξυνεσελθόντες e. ξυελθόντες F.G.N.O.d.i.

9. ἐπέξελθόντες d.

rerum potiti erant. Sed ab altera factione adductus Paches, Hippia, Arcadium duce ad colloquium vocato et decepto, Notium capit, Colophonisque tradit.

ἐπάγονται. ὁ δὲ προκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἴππίαν τὸν ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρκάδων ἄρχοντα, ὥστε, ἦν μηδὲν ἀρέσκον λέγει, πάλιν αὐτὸν καταστήσει ἐς τὸ τεῖχος σῶν φυλακῆ ἀδέσμῳ εἶχεν, αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τειχίσ-⁵ματι ἔξαπιναίως καὶ οὐ προσδεχομένων αἰρεῖ, τοὺς τε Ἀρκάδας καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνῆσαν διαφθείρει· καὶ τὸν Ἴππίαν ὕστερον ἐσαγαγὼν, ὥσπερ ἐσπέισατο, ἐπειδὴ ἐνδον ἦν, ξυλλαμβάνει καὶ κατατοξεύει. Κολοφωνίους δὲ Νότιον παραδίδωσι, πλὴν τῶν μηδισάντων. καὶ ὕστερον¹⁰ Ἀθηναῖοι οἰκιστὰς πέμφαντες κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους κατώκισαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, εἴ ποῦ τις ἦν Κολοφωνίαν.

Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τὴν τε Πύρραν καὶ Ἐρεσσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβῶν¹⁵ ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει

3. Σῶν καὶ ἐπιᾶ] ἀνακρατηρήστων. 6. Καὶ οὐ προσδεχομένων] τῶν ἐντός. Αἰρεῖ] παρθεῖ, χειρῶται· ἔθεν καὶ περισπάται. ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐψῶσαι βαρύνεται.
7. Ὅσοι ἐνῆσαν] τοῦ Πισσοῦθου.

1. προκαλεσάμενος B.E.H.c.f. g.h.i. vulgo προκαλεσάμενος.

2. τῷ om. g.

3. ἀρέσκον I.K.e.i.

4. μὲν ἐξῆλθε] δ' ἐξῆλθε A.B. E.f.g.

Ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ.] Ἄδέσμῳ φρουρῆ perperam Pollux VIII. 72. at Hesych. recte ut in contextu. De σῶν confer Suidam et Etymol. ubi fortasse pro σῶ, μοινοσύλλαβον, legendum σῶν. Vide Sallust. Fr. IV. Epist. Mithridatis, quia pacto vitam dederant insomniis occidere. Plutarch. Æmil. Polyænus III. 2. συνθέμενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψεν — καὶ μετὰ τοῦτο κατηκόντισεν. Ita

Adelbertum Comitem Hatto lussit apud Luitprand. II. 3. Wass. De σῶς add. Eustath. ad Homer. Iliad. v. p. 959. et Thom. Mag. Ἄδεσμον φυλακῆν sæpe dicunt Græci, quæ Latinis est custodia libera. Vid. Brisson. V. Formul. p. 474. et Lips. ad Tacit. VI. Annal. 2. Duk.

11. Κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους] Ex more, quo Metropoles Coloniis jura ac leges dabant. Spanhem. Dissertat. IX. de Usu et Præstant. Numism. pag. 580. Duk.

12. κατώκισαν B.E.F.g.h.

13. εἴ τις ποῦ K.

16. τῶν λακεδαιμόνιων κεκρυμμένον K.

35.
Quo facto
Mitylenen
reversus,
Salathum

ες τὰς Ἀθήνας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἀν-
 δρας ἅμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῶ αἴτιος
 ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως· ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς
 στρατῆας τὸ πλεόν. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο
 5 τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἣ αὐτῶ
 ἐδόκει. * ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου,
 οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιβον εὐθύς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἃ
 παρεχόμενον, τὰ τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἐτι γὰρ
 ἐπολιορκούντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀν-
 10 δρῶν γνώμας ἐποιούντο, καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἐδόξεν αὐτοῖς οὐ
 τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι ἀλλὰ καὶ τοὺς ἅπαντας
 Μυτιληναίους, ὅσοι ἦβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδρα-
 ποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ

Laconem
 ceterosque
 proditionis
 reos Athe-
 nas mittit,
 ipse cum
 parte copi-
 arum ad
 Mit ylenen
 remanet.
 36.
 Salathum
 Athenien-
 ses statim
 necant, ac
 de omnibus
 Mitylenen-
 sibus, suadente Cle-
 one, atro-
 cissimum
 decretum
 faciunt. Sed
 jam profec-
 ta nave,

2. Οὓς κατέθετο] ἀποκτεῖναι. 4. Καθίστατο] εὐτάκτει. 6. Ἀφικομένων]
 εἰς τὰς Ἀθήνας. 7. Ἔστιν ἃ παρεχόμενον] ἔστιν ἃ πρᾶξαι ὑπισχοῦμενον.
 9. Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν] τῶν πρωταιτίων. 10. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις.
 11. Παρόντας] ἐν Ἀθήναις. Καὶ τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους] ὅτι ἄλλως
 ἀπέστησαν. 13. Ἐπικαλοῦντες] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες.

1. μυτιληναίων vel μυτιληναίων
 A.B.C.F.H.K.L.N.O.P.d.e.f.
 g. vulgo μυτιληναίους.

3. δὲ ante καὶ om. b.

5. τὴν post περὶ om. P.e.

7. ἔστιν ἃ] om. K. εστιαι E.

8. ἅπερ σχόμενον P.

ἀπὸ τῶν πλαταιῶν H.L.P.Q.i.

13. Ἐπικαλοῦντες] Hoc non
 ad proxime precedentia ἔοξεν
 αὐτοῖς, sed ad superiora, οἱ Ἀθη-
 ναῖοι—ἀπέκτειναν, et γνώμας ἐποι-
 οῦντο referendum est. Sed valde
 implicita est hæc periodus. In
 priore membro paullo apertior
 erit sententia, si post ἄλλοι po-
 natur distinctio, quam et Inter-
 pretes, ut ex illorum versionibus
 intelligitur, agnoverunt, et
 Cass. manu recenti adscriptam
 habet; qua posita hæc conjun-

gentur, ἐπικαλοῦντες ὅτι τὴν τε ἄλ-
 λην ἀπόστασιν ἐποιήσαντο, et cete-
 ram defectionem crimini dantes.
 Illa, οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι,
 rectius mihi videntur Valla et
 Portus accepisse, quam Hudsonus
 in Var. Lect. Non dubium
 enim est, quin Thucyd. ad ea
 respiciat, quæ Mitylenæi supra
 cap. X. et seqq. dicunt, sibi ab
 Atheniensibus libertatem reli-
 ctam, sed plerisque ceteris sociis
 servitutem impositam esse.
 In his deinde, καὶ προσξυνελάβοντο
 οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀργῆς, aqua In-
 terpretibus hæsit. Valla ea in
 versione Latina præterit. Porti
 versio intelligi non potest. Nam
 classis Peloponnesiorum, quæ
 non modo diu post defectionem
 Mitylenæorum, verum etiam

quæ decretum illud ad Pachetem transferret, mutatio fit consilii, ac, denotio convocata ecclesia, lenior sententia proponitur. Tum Cleon, homo vehementissimus,

^{επιτελεσθη}
 ἀρχόμενοι ὡς περ οἱ ἄλλοι ἐπαίσησάντο, καὶ προσξυνεβά-
 λητο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς αἰ Πελοποννησίων νῆες ἐς
 Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθαὶ τολμήσασθαι παρακινδυνεῦσαι· οὐ
 γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιή-
 σασθαι. πέμπουσιν οὖν τριῆρη ὡς Πάχιχτα ἄγγελον τῶν 5
 δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτι-
 ληναίους. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς
 καὶ ἀναλογισμὸς, ἂμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώ-
 σθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.

1. Οἱ ἄλλοι] σύμμαχοι. 3. Ἐκείνοις] τοῖς Μιτυληναίοις. Βοηθαὶ] οὔσαι δηλονότι. Παρακινδυνεῦσαι] μετὰ κινδύνου ἔλθειν εἰς Ἰωνίαν. 4. Ἐδόκουν] ἐνομίζοντο. 9. Ἡ αὐ τοὺς αἰτίους] ἢ οὐ ἀπίστας περιττή· ὁ γὰρ

post Mitylenas jam captas in Ioniam venerat, non potest dici defectionem illorum adjuvisse. Si vulgata scriptura retinetur, Thucydides hoc videtur dicere, Athenienses Mitylenæis cum ceteram defectionem crimini dedisse, tum quod classis Peloponnesiorum, vel præcipue ab ipsis impulsâ, in Ioniam venire ausa fuerat. Sed si quis προσξυνεβάλητο, quod in quibusdam MSS. est, præferat, quo fere inclino, totum hoc ad Athenienses pertinebit, et hic sensus erit, καὶ οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς προσξυνεβάλητο (τοῦτο δηλονότι) αἰ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν τολμήσασθαι παρακινδυνεῦσαι, id est, ὅτι αἰ Πελοποννησίων ἐτόλμησαν, et (hoc) non minimum contulit ad impetum (tam præcipitis decreti faciendi) Peloponnesiorum naves ausæ, id est, quod Peloponnesiorum naves ausæ fuerant—Sed oratio neque hoc, neque illo modo bene procedit. Videbunt acutiores. ego me hinc non satis expeditio. Δε κ.

1. προσξυνεβάλητο A.B.E.F.H. K.h. προσξυνεβάλλητο c. προσξυνελάβετο i. προσενεβάλητο vel προσενελάβετο g. προσξυνεβάλλοντο Q. προσξυνεβάλλοντο f. vulgo προσξυνελάβοντο.

2. ἐς om. Q.

3. ἐκείνοις om. O.i.

τολμήσασθαι g.

5. οὖν om. K.

τριῆρη f.

6. κελεύοντα d.

διαχρήσασθαι H.

7. εὐθὺς post αὐτοῖς ponit g. om. i.

αὐτοῖς om. B.O.h.

8. Ἀναλογισμὸς] Pollux II. 120. WASS. Μετάνοια, μετάνομος. Θουκυδ. Lexicon Biblioth. Coislin. Montfaucon. p. 483. (Lex. Seg. p. 107, 11). Δυκ.

9. πόλιν] πλὴν A.

οὐ] om. I.

Μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους] Kuhnus ad Æliam. V. H. p. 245. putat Attice abundare οὐ. Adversus eum operose disputat Perizonius ad Ælian. l. d. et pro οὐ τοὺς mavult legere αὐτοῖς. Deinde in Addend. aliam hujus

ὡς δ' ἤσθοντο τῷτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις
καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων συμπράσσοντες, παρεσκευά-
σαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὖθις γνώμας προθεῖναι· καὶ
ἐπεισαν ῥᾶον, διότι καὶ ἐκείνοις ἐνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ
5 πλεόν τῶν πολιτῶν αὖθις τινὰς σφίσιν ἀποδοῦναι βουλευ-
σασθαι. καταστάσης δ' εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶ-
μαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὅς-

ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤπερ κεῖται. κὰν τῆ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις παρεκούσαις ἀπαφάσσει χράμεθα· οὐ μὲ τὸν Δία, οὐ μὲ γὰρ Ἀπόλλωνα. ὡς καὶ τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν. 1. Ταῦτο] ἔτι μετενήησαν. 3. Ταῖς ἐν τέλει] ταῖς στρατηγῶς λέγει ταῖς ἐν τέλει· αὗτοι γὰρ συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν. Γνώμας] διασκέψεις. Προθεῖναι] δηλονότι τοὺς ἐν τέλει. 4. Καὶ ἐκείνοις] καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γνώριμον ἦν, ὅτι βούλονται οἱ πλείους τῶν πολιτῶν αὖθις ἀποδοθῆναι αὐταῖς ἐκκλησίαν. 5. Σφίσιν] ταῖς πολιταῖς.

loci interpretationem profert, qua admissa manere possit, ut putat, vulgata scriptura, ἢ οὐ ταῖς. Ego Stephano et Kuhnio adsentior: primum, quia Thucydides, ut adnotat Stephanus ad Corinthum, qui itidem, ut Scholiastes, negationem hic abundare dicit, etiam supra II. 62. eodem modo loquitur, οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ, κήπιον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντες διλιγωρῆσαι: deinde, quia, quod Idem Steph. cap. XVI. Operar. in Dionysium Halicarn. observat, Dionysius, qui ubique studiose Thucyd. imitatur, plus semel hoc loquendi genere utitur. lib. VI. cap. 81. καὶ ὡς τὴν βουλὴν οὐκ ἄρθῶς δι' ὀργῆς ἐχόντων—μᾶλλον, ἢ οὐχὶ τοῖς αἰτίους; quæ sunt ipsa propemodum verba Thucydidis, nisi quod pro οὐ Dionysius οὐχὶ dicit. X. 28. ἀλλὰ τί ταῦτα τῶ δῆμῳ ἐπικαλῶ μᾶλλον, ἢ οὐχ ἑμῖν; et XI. 34. οὔτε—δούλης ἀλλοτρίας

ἀνελάμβανε παιδίον μᾶλλον, ἢ οὐ γυναικὸς ἐλευθέρης. ubi Xylander nihil rectius quam Portus in VI. 81. expunctam volebat particulam negantem. Αὐτοῖς, quod Perizonius primo substituebat pro οὐ ταῖς, friget. De interpretatione scripturæ receptæ autem, quam in Addend. adfert, nihil aliud, quod dicam, habeo, quam quod apud Comicum Bacchus ad Euripidem: οὐ μανθάνω. Ἀμαθέστερόν πως εἶπε, καὶ σαφέστερον. Duk.

2. οἱ om. Q.

συμπράσσοντες B.E.Q.g. συμ-
πράζοντες O.

παρεσκευάσαίτο g.

3. προσθεῖναι A.B.E.H.K.L.
N.O.P.b.c.d.e.f.g. Vide Hem-
sterhus. ad Luciani Nocyom.

6. καὶ καταστάσης L.O.P.e.

7. ἐφ' L.O.P.

ὁ κλέων Q.

Κλέων ὁ Κλ.] De hoc Cleone
(quem Cicero in Bruto, turbu-
lentum quidem civem, sed tamen

περ καὶ τὴν πρότερον ἐνεκικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ἂν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαίωτατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δήμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὖθις ἔλεγε τοιάδε.

37—40.

Atheniensibus inconstantiam ac levitatem exprobrat, et publicam salutis causa eos hortatur, ut in prioris sententia persistant.

“ ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δε- 5
 “ μοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν, μάλιστα
 “ δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρα περὶ Μυτιληναίων μεταμελεία. διὰ
 “ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεῖς καὶ ἀνεπιβουλεύετον πρὸς ἀλ-
 “ λήλους καὶ ἐς τοὺς ζυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὅ τι
 “ ἂν ἡ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτῳ ἐνδῶτε, 10
 “ οὐκ ἐπικινδύνως ἠγείσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ζυμ-
 “ μάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα
 “ ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ

1. Καὶ τὴν πρότερον] βουλὴν δηλονότι. 2. Βιαίωτατος] ἰσχυρός. 5. Πολλάκις μὲν ἤδη] ἡ στάσις πραγματικὴ ἐστὶ τῆς δημογορίας. διακρίνεται δὲ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντι. τὸ γὰρ εὐπρεπὲς ἀδύνατος ἐξήτασεν. ἦν γὰρ τὸ μὲν παρὰ τὸ ἦθος τῆς πόλεως, τὸ δὲ παρὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀδικησάντων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν. ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλους οἱ πόλιται οὔτε φοβῶνται οὔτε ἐπιβουλεύουσιν, οἴονται μὴδὲ ὑπὸ τῶν ἰπικίων ἐπιβουλεύεσθαι. 9. Τὸ αὐτὸ ἔχετε] ἀδεῖς δηλονότι. Καὶ ὅ, τι ἂν ἡ λόγῳ] τούτεστι καὶ οὐκ ἠγείσθε τούτο, ὅτι ἂν τε λόγῳ παραχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἂν τε οἰκτεῖραντες αὐτοὺς, μαλακώτερον καὶ πράγτερον προσερχθῆτε, οὐκ ἐκείνοις τι χαρίζεσθε, ἀλλ' αὐτοὶ κινδυνεύετε καταφρονούμενοι· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἴσασιν χάριν ὑμῖν. 11. Οὐκ ἐπικινδύνως ἠγείσθε] οὐ σκοπεῖτε ὅτι οὐκ εἰς χάριν ἐκείνων τοῦτο ποιεῖτε, ἀλλ' εἰς ἴδιον κίνδυνον. 12. Μαλακίζεσθαι] χαννοῦσθαι. 13. Αὐτοὺς] τοὺς συμμαχούς δηλονότι.

eloquentem fuisse, ait) lege Aristophanis Equites. HUDS.

1. ὅστε καὶ L. O. P. e.

2. πολιτῶν] πολλῶν A. B.

3. Πιθανώτατος] Aristophan. Ἰπ.

136. βυρσοπώλης Παφλαγῶν, Ἄρ-
 παξ. κερράκτης, ΚΥΚΛΟΒΟΡΟΥ
 φωνῆν ἔχων. WASS.

καὶ παρελθὼν Q.

αὖθις] αὐτοῖς K. om. e.

5. ἄλλοι τε Q.

6. ἀδύνατον A. B. E. H. I. K. L. M.
 N. O. P. b. c. e. f. g. h. vulgo ἀδύνατος.

7. ἡμετέρα A. E. ἡμέρα B.

περὶ om. c.

ἀμελεία A. B. h.

11. ἐς ὑμᾶς] ὡς ὑμᾶς e.

12. μαλακίζεσθε A. B.

αὖ] καὶ O. P.

13. πρὸς ἐπιβουλεύοντας E. H.
 vulgo προσεπιβουλεύοντας.

“ ἀκόντας ἀρχομένους, οἱ οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπ- *to your own*
 “ τόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ’ ἐξ ὧν ἂν ἰσχύϊ μάλ- *heart of Athens*
 “ λον ἢ τῆ ἐκείνων εὐνοία περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότα-
 “ τον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι,
 5 “ μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πό-
 “ λις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε *with a strong*
 “ μετὰ σωφροσύνης ἀφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολα- *of others.*
 “ σίας, οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετω- *deckerbot.*

1. Οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε] τὸ ἐξῆς, οὐκ ἐξ ἂν σφαλλόμενοι ταῖς ἐλπίσιν οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν, πάλιν δουλοῦνται. τὸ δὲ ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. ὁ δὲ νοῦς, οὐχ ὑπακούουσιν ὑμῶν, ἐὰν σφαλλόμενοι ἐν τῇ ἀποστάσει συγχωρῶνται. οὐ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καθὼ βιαίως καὶ ἀκριβῶς εἰσπράττονται δίκας. Βλαπτόμενοι αὐτοὶ] ἀσαφὲς τὸ χωρίον, ὅτι ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς εὐθεῖαν μετέβη ἢ ἀπόδοσις τῆς ἐνοίας· ὅπερ ἐστὶ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ἀφείλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκροαμένους εἰπεῖν ὁ γράφων, ἀλλ’ ὡς καινῶν συντάξεων εὐρετῆς καὶ τῆς παλαιᾶς Ἀθίδος ἐπιστήμων τοῦτο οὐ πεποιήκε. τοιαύτας δὲ εὐρήσεις καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ συντάξεις πολλὰς, ἃς οἱ μὴ εἰδότες διαβάλλουσι τε, καὶ συλοκί- ζειν τὸν μέγαν οἱ ἀμαθεῖς οἴονται. τὸ δὲ βλαπτόμενοι, εἰ ἀντὶ τοῦ ἀφιστά- μενοι, καὶ μὴ κατορθοῦντες ἃ πρόθετο ποιῆσαι, δεχθεῖν, ἔχει ἂν τὴν προκει- μένην διάνοιαν· εἰ δὲ κατὰ τὸ ὀρθὸν δεχθεῖν, ἔχει ἂν οὕτως, ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἐν τῷ ὑπῆκοι εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν ἄρτι χαρίζησθε αὐτοῖς ἀκροάσονται ὑμῶν, ἀλλ’ ἐξ ὧν τῇ ἰσχύϊ περιγένησθε αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ εὐνοία βούλονται ὑποτάσ- σασθαι. 3. Πάντων δὲ δεινότατον] τὸ νόημα τοιούτων· πάντων (φησὶ) δει- νότατον ἐστίν, εἰ μὴ γνωσόμεθα ὅτι φαυλοῖς νόμοις, ἀκινήτοις δὲ, χρωμένη πόλις καλλίων ἐστίν, ἢ καλοῖς μὲν, ἀβεβαίοις δὲ καὶ ἀκύροις. ἀμαθίαν δὲ κα- λεῖ οὐχ ἀπλῶς τὴν ἀνοίαν, ἀλλὰ τὸ μὴ θέλειν καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ῥητόρων καὶ πάντων εἶναι δοκεῖν φρονιμώτερον, ἀλλ’ εἴκειν τοῖς καλῶς δεδογμένοις, καὶ μὴ ζητεῖν ἀνατρέπειν αὐτά· ὅπερ αἰνίττεται ποιεῖν τὸν Διδόστον. σωφροσύνη δὲ λέγει τὸ ἀεὶ ἐμμένειν τοῖς κειμένοις νόμοις, καὶ μὴ ζητεῖν μεταβάλλειν αὐ- τοῦς. 4. Εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν] ἤγουν ἐὰν ὦμεν παλίμυθοι. Καθεσ- τήξει] ἔσται. 5. Ἀκινήτοις] ἀμεταθέτοις. 6. Ἀμαθία τε μετὰ σω- φροσύνης] τὴν μὲν ἀμαθίαν ἐπὶ τῆς ἀσυνεσίας τέθεικε, τὴν δὲ δεξιότητα ἐπὶ τῆς συνέσεώς τε καὶ ἐντρεχείας· τὴν δὲ ἀκολασίαν ἀντέθεικε τῇ σωφροσύνῃ. δεῖ δὲ τὴν μὲν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐθείας δεξασθαι, τὴν δὲ ἀκολα- σίαν ἐπὶ τῆς εὐμεταβλησίας. ὁ δὲ νοῦς τοιούτος· βέλτιόν ἐστι (φησὶν) ἀμα- θεστέροις μετὰ σωφροσύνης εἶναι, ἢ συνεωτέροις τυγχάνοντας εὐμεταβλητάς ἔχειν. 8. Φαυλότεροι] ἀμαθεστέροι· πρὸς τοὺς ξυνεωτέροις] συγκρινό-

1. οἱ om. A.B.E.F.K.L.M.N.
 O.P.c.d.e.f. οἱ—ὑμῶν om. H.
 χαρίζησθε Q.
 2. ἀκροῶντο B.
 3. Πάντων—ἀκολασίας] Sto-

bæus p. 244. ubi male καθίστη-
 σιν hodie legitur. WASS.
 4. ὧν] ὧ A.E.
 5. χρωμένη ἢ πόλις L.O.P.
 8. τῶν ξυνεωτέρων d.

" τέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἀμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ
 " μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν
 " τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγιγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις
 " μείζονσιν οὐκ ἂν δηλώσαιτες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοι-
 " ούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἱ δ' ἀπιστοῦν- 5
 " τες τῇ ἑαυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιού-
 " σιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψα-
 " σθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγω-
 " νισταὶ ὀρθοῦνται τὰ πλείω. ὡς οὖν χρῆ καὶ ἡμᾶς ποιῶν- 10
 " τας, μὴ δεινότητι καὶ ξυγέσεως ἀγωνίᾳ ἐπαιρομένους
 " παρὰ δόξαν τῷ ἑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν. * ἐγὼ μὲν
 " οὖν ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ γνώμῃ, καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προ-
 " θέτων αὐτῆς περὶ Μυτιληναίων λέγειν καὶ χρόνου δια-

μνοι δηλονότι. 1. Οἱ μὲν γὰρ] οἱ φρόνιμοι, οἱ συνετώτεροι. 3. Ὡς ἐν
 ἄλλοις] ἐς ἐν ἄλλοις μείζονσιν οὐκ ἂν δηλώσαι καὶ γνώμην ποιῆσαι πᾶσι
 τὴν ἰδίαν σύνεσιν, εἰ μὴ ἐν αἷς βούλονται δεῖξαι ὅτι σοφώτεροί εἰσι τῶν νόμων.
 4. Τὴν γνώμην] τὴν πολυμαθίαν λέγει γνώμην. 5. Οἱ δ' ἀπιστοῦντες]
 οἱ ἀμαθεῖς δηλονότι. 6. Ἀμαθέστεροι] ἤγουν ἐλάττωτες τῆς γνώσεως τῶν
 νόμων. 8. Κριταὶ δὲ ὄντες] τουτέστι, κρείστους καὶ δικαιοτέροι ὄντες κρι-
 ταί, ἢ περ ἀγωνισταί, ὀρθοῦνται τὰ πλείω. 11. Παρὰ δόξαν] παρὰ τὸ δο-
 καῦν καὶ φαινόμενον. ἐξ οὗ, παρὰ τὴν ἀλήθειαν. 12. Ὁ αὐτὸς εἰμι τῇ
 γνώμῃ] ἤγουν ταῖς δεδομένοις ἐμμένω. Θαυμάζω] σημείωσαι τὸ θαυμάζω
 μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφορᾶς λαμβανόμενον. 13. Χρόνου διατριβὴν] ἀργίαν
 τῆς τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων. Σημείωσαι ἄλλως. εἰπὼν ὅτι ἢ τοῦ χρόνου
 διατριβὴ συμφέρει τοῖς προδικηκόσιν, αἰτίαν ἀποδίδωσι, δι' ἣν συμφέρει. ἐν
 γὰρ τῷ χρόνῳ (φησὶν) ἀμβλύνεται ἢ τοῦ πάθους ἀργή· καὶ Εὐριπίδης (Alc.
 381.) χρόνος καλᾶζει σε· εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν ἐγγυὲς θεθείη,

1. ἐπὶ τὸ πλεῖον A.E.F.H.I.K.
 L.N.O.P. ἐπὶ πλείον c.f. vulgo
 ἐπιτοπλεῖστον.

οἰουσι i. οἰουσι d.

2. Νόμων] Euripides Orest. 487.
 Καὶ τῶν νόμων γε μὴ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
 εἶναι θέλειν. Zaleuci Proem. a-
 pud Stobæum 280: ἰπ' ἀνθρώπων
 ἤΤΤΑΨΘΑΙ τοὺς κειμένους νόμους,
 οὐ καλῶν, ἀδὲ συμφέρον. WASS.

3. τε] τότε K.

4. δουλάσαντες L.O. δηλώσου-
 τες Stobæus.

6. τῇ ἑαυτῶν ξυνέσει Q.c.d.f.
 vulgo τῇ ἐξ αὐτῶν ξυνέσει.

7. δὲ τὸν τοῦ Stobæus, et mox
 μέμψεσθαι.

8. ἐπὶ L.O.P.

9. διορθοῦνται Stobæus.

ὡς A. εἰδ' O. γρ. ὃ χρῆ F.H.

12. πραχθέντων A.

“ τριβὴν ἐμπομισάντων, ὃ ἐστὶ πρὸς τῶν ἡδίκηκότων μάλ-
 “ λον (ὃ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρη τῇ ὀργῇ
 “ ἐπέξερχεται, ἀμύνασθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτα
 “ κείμενον, ἀντίπαλον ὃν μάλιστα τὴν τιμαρίαν ἀνα-
 5 “ λαμβάνει), θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν
 “ καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μιτυληναίων ἀδικίας
 “ ἡμῖν ὠφελίμους οὕσας, τὰς δ' ἡμετέρας ἑυμφορὰς τοῖς
 “ ἑυμμάχοις βλάβαις καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἢ
 “ τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πᾶν δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς
 10 “ οὐκ ἔγνωσται ἀγανίσαιτ' ἂν, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος, τὸ
 “ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας, παράγειν πειράσεται.
 “ ἢ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἄθλα ἐτέ-
 “ ροις δίδωσιν, αὐτῇ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἰτίαι
 “ δ' ὑμεῖς κακῶς ἀγανοθετοῦντες, οἷτινες εἰώθατε θεαταῖ

purpose
satisfactorily
1. 10.

~~instituting these contests~~
instituting these contests

Rhet 1. 2. (2)

τωτέστιν εἰ μὴ γένοιτο ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς, ἰσόπαλόν τε καὶ ἴσον τυγχά-
 νει τὸ ἀμύνασθαι διὰ τὸ τὴν μνήμην ἀκραϊφήν παρεῖναι τοῦ πεπονηθέναι. I.
 [Ὅ ἐστι πρὸς τῶν ἡδίκηκότων] ὕπερ συμφέρει τοῖς ἡδίκηκόσιν, ὃ κέρδος ἐστὶ.
 τὸ χρονιότης δηλονότι καὶ σκέψασθαι. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ἔτι
 ἀμβλυτέρως γίνεται ἢ ἐκδικῶν διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ χρόνου πρᾶττεσθαι. καὶ ὁ Εὐ-
 ριπίδης· Χρόνος μαλάζει σε. 2. [Ὁ γὰρ παθὼν] κακῶς δηλονότι. 3. [ἀμύ-
 νασθαι δὲ] ὃ γὰρ ἀμύνόμενος δηλονότι παθὼν τι ἀμύνεται, ᾧ ἔπειτα δηλονότι
 ἢ τιμαρία. 4. [Ἀντίπαλον] ἤρην ἴσον. ὃ δὲ οὗς αἶτα, τὸ ἀμύνασθαι ἴσον ἐστὶ
 τῷ τιμαρεῖν. 5. [Θαυμάζω δὲ] ὃ εἰς τὴν κίλασιν (φησὶ) τῶν Μιτυληναίων
 ἀντιλέγων δυνάμει τοῦτο κατασκευάζει, κἂν εἴη εἰθελίας τοῦτο μὴ λέγειν, ὅτι
 τὰ ἐπὶ Μιτυληναίων εἰς Ἀθηναίους ἀδικήματα ἀφέλιμά εἰσι τοῖς Ἀθηναίοις.
 ἐπεὶ τι καὶ λέγων οὐκ ἀξιώσει κολασθῆναι αὐτοῦς. 6. [Ἀδικίας ἡμῖν] ἃς
 ἡδίκησαν ἡμᾶς. 9. [τῷ λέγειν πιστεύσας] τῷ πιθανολογεῖν θαυρήσας, θαυ-
 ρήσας τῇ δυνάμει τοῦ ἑαυτοῦ λόγου. Τὸ πᾶν δοκοῦν ἀνταποφῆναι] ἀπα-
 φῆναι ἔστι τὸ ἀρίθλον καὶ φανεράτατον· τὸ δὲ οὐκ ἔγνωσται, ἔστι τὸ ἀφα-
 νές. 10. [ἢ κέρδει] ἢ τὴν τοῦ λόγου δυνάμιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ἢ κέρ-
 δους χάριν (φησὶ) λαλήσει. ταῦτα γὰρ πάντα παρὰ τὸ ἐναργὲς καὶ τὴν τῶν
 πραγμάτων φύσιν ἐστὶ, τὸ λέγειν ὡς εἶπε. Τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου] τὸν πι-
 θανὸν λόγον. 11. [Παράγειν] ἀπατᾶν. 12. [τὰ μὲν ἄθλα] τὰ κέρη. [Ἐτέ-
 ροις] τοῖς ῥήτορσιν. 13. [Ἀναφέρει] ἀναλαμβάνει, ἀναδέχεται. 14. [Κακῶς]

3. ἀμύνασθαι. A.B.E.F.H.K.
 N.c.d.f.g. vulgo ἀμύνασθαι.
 4. Ἀντίπαλον] Eleganter. Hip-
 procrates de Vict. rat. II. p. 26.
 αὔξοντες τὸ ἄΝΤΙΠΑΛΟΝ τοῦ σώ-
 ματος αἶμα. WASS.

6. ἀποφαίνειν g.
 7. ἑυμφορὰς οὐ τοῖς g.h.
 9. τῷ] τὸ H.
 10. οὐκ om. L.O.P.
 13. αὐτῇ F.H.
 14. Θεαταῖ μὲν τῶν λόγων] At

" μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι, ἀκραταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ
 " μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες
 " ὡς δυνατὰ γίνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη, οὐ τὸ
 " δραστὲν πιστότερον ὄφει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ
 " τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότη- 5
 " τος μὲν λόγου ἀπαταῆσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκίμασ-
 " μένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν· δούλοισι ὄντες τῶν αἰεί
 " ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων· καὶ μάλιστα μὲν
 " αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μὴ,
 " ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὕστεροι ἀκο- 10
 " λουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὅξέως δὲ τι λέγοντος προε-
 " παινέσαι, καὶ προαισθῆσαι τε πρόθυμοι εἶναι τὰ λε-
 " γόμενα, καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβη-
 " σόμενα· ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶ-

ἀγαναθετοῦντες] ἀνόπως τὸν ἀγῶνα διατιθέμενοι. 2. Εἶ] πιθανῶς. 3. Τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη] οὐ σκοποῦντες. 5. Μετὰ καινότητος μὲν λόγου] ποικιλίας καὶ εὐπρεπείας. ταῦτα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἰνίττεται, οὐδὲν τι μελετῶντας πλὴν λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινὸν (Act. Apost. 17, 21.) τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ Ἀρχιδάμου δημηγορία, ἐν οἷς φησὶ, " καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνοῦτοι ἄγαν ὄντες" καὶ τὰ ἐξῆς. 6. Ἀπαταῆσθαι ἄριστοι] ἀντὶ τοῦ ἐπιτήδειοι καὶ ἔτοιμοι μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. Δεδοκίμασμένου] ἀληθοῦς· ὁ γὰρ ψευδὴς ἀδόκιμος. 7. Δούλοισι ὄντες] δούλοισι ὄντες αἰεὶ τῶν ἀτόπων καὶ παραδόξων, ὑπερόπται δὲ τῶν πρεπόντων καὶ εἰωθότων, τοιτέστι καταφρονοῦντες τῶν συνήθων. Ἄλλως. τοῖς πράγμασι (φησὶ) καὶ τοῖς λόγοις τοῖς παραδόξοις καὶ μὴ εἰθισμένοις αἰεὶ χαίροντες καὶ πιστεύοντες, καταφρονοῦντες δὲ τῶν δεδοκίμασμένων καὶ εἰωθότων. 8. Τῶν εἰωθότων] τῶν πρεπόντων. Καὶ μάλιστα μὲν] βούλεται τι εἰπεῖν, εἰ δὲ μὴ, πάντως ἀντειπεῖν τῷ λέγοντι, ἕως μὴ βραδύτερον ἐκείνου δόξῃ νενοηκέναι τὸ συμφέρον. τὸ ἐξῆς, μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. 11. Τῇ γνώμῃ] κατὰ τὴν γνώμην. 14. Ζητοῦντές τε ἄλλο τι] και-

Dii Cœlites, inquit Æs. Agam.
 822. δίκας οὐκ ἌΠΟ' ΓΛΩ'ΣΣΗΣ
 κλιόντες, ἀνδριβήτας Ἰλίου φθοράς Ἐς
 αἱματηρὸν τεύχος οὐ διχορρόπως Ψή-
 φους ἔθεντο. WASS.

2. σκοποῦντες ante ἀπὸ ponunt
 F.H.

3. τῶν δὲ πεπραγμένων Q.

4. δραστὲν A.B.E.F.H.K.N.c.
 d.f.g. vulgo θεαθέν.

5. λόγων B.E.F.H.K.L.N.Q.c.
 f.g.h.i. vulgo λόγων.

καλοῖς c.

7. Δούλοισι—ἀτόπων] T. Mag.
 WASS.

8. μὲν om. L.O.g.

10. ἀνταγωνιζόμενος f.

τοιαῦτα A.B.E.F.H.K.N.Q.g.
 ceteri τὰ τοιαῦτα.

14. ὡς om. K.

“ μὲν, φρονῶντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἰκανῶς”
 “ ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἠδονῇ ἡσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεα-
 “ ταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βου-
 “ λευομένοις. * ὦν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς,
 5 “ ἀποφαίνω Μιτυληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἡδι-
 “ κηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέ-
 “ ρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων
 “ ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ
 “ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν μό-
 10 “ νον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐν ᾧ καὶ αὐ-
 “ τοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἀφρακτοὶ ἦσαν πρὸς αὐτοὺς,
 “ αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑφ’
 “ ἡμῶν, τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὔτοι ἢ ἐπεβούλευ-
 “ σάν τε καὶ ἐπανάστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν (ἀπό-

rhetoricis

39.

νότερα (φησὶ) ζητοῦντες παρὰ τὰ εἰωθῆτα καὶ ἐν οἷς πολιτευόμεθα. 2.

Ἰ. ἀκοῆς ἠδονῇ] ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων καινότερα καὶ παραδόξα ἡμῖν εἰσηγου-
 μένων. σοφιστὰς δὲ λέγει αὐ τοὺς σοφιζομένους τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τοὺς ἐν
 τῇ συνηθείᾳ λεγομένους, τοὺς διδασκάλους τῶν ῥητορικῶν προβημάτων. θεα-
 τὰς δὲ αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς καὶ ἀκρατάς. ὡς περὶ γὰρ ἀκραταὶ (φησὶ) τῶν
 σοφιστικῶν λόγων ἠδονῆς γίνονται κριταί, αὐ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον
 καὶ ἡμεῖς τοὺς λόγους σκοπεῖτε, αὐ τὰ πράγματα. ἠδονῇ δὲ ἀντὶ τοῦ κολα-
 κεία. 4. Ὡν ἐγὼ πειρώμενος] ὦν ἐπιτηδευμάτων, ὦν εἶπεν ἄρτι ἥτι οὐδὲν
 ἄλλο ἢ ἀδολέσχειν εἰσίν. Ἀποτρέπειν] ἀπείργειν. 5. Ἀποφαίνω] λέγω
 (φησὶν) ὅτι ἡ μία πόλις, οἱ Μιτυληναῖοι, σφάδρα ἠδίκησαν ὑμᾶς τοὺς Ἀθη-
 ναίους. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει εὐθύς. 10. Τοὺς ἡμετέρους πολεμίους] ἤγουν
 τοὺς Λακεδαιμονίους. 14. Ἀπόστασις μὲν γε] ἀπόστασις ἐστίν, ὅταν τινὲς

2. Σοφιστῶν] Sic Athenis proprie dictos, qui rhetoricen docebant, adnotat Scaliger IV. Animadv. in loc. controv. Titii. 5. Vid. hic Schol. et Cresoll. I. Theatr. Rhetor. 1. Duk.

6. εἴ τινας μὲν K. d.

7. οἵ τινας νῦν ὑπὸ K.

9. μετὰ τῶν τειχῶν. B. g. h.

11. τριήρων. A. B. vulgo τριηρῶν.

12. ἀφ' d. i. ἀπὸ L. O. P. e. ὑπὲρ

1 Q.

13. αὐτοὶ] οἱ τοιοῦτοι e.

VOL. I.

14. Ἐπανάστησαν μᾶλλον] Huc respexit Alex. Aphrodisiensis in Aristotelis Top. II. p. 85. Βουλθηθεὶς παροξύνει τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣΙΝ μετέλαβε. Ἐζήτησαν—διαφθεῖραι T. Mag. in Βούλιμαί. WASS. Suidas in ἐγκράτεια hæc descripsit ex Aphrodis. ut ibi adnotavit Kusterus: sed pro μετανάστασιν recte habet ἐπανάστασιν. Duk.

“ στασις μὲν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν), ἐξή-
 “ τησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφ-
 “ θεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ’ αὐτοὺς δύνα-
 “ μιν κτᾶμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς
 “ οὔτε αἱ τῶν πέλας ζυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες 5
 “ ἤδη ἡμῶν ἐχειράθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία πα-
 “ ρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς
 “ τὸ μέλλον θρασεῖς, καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς
 “ δυνάμεως ἐλάσσω δὲ τῆς βουλῆσεως, πόλεμον ἤραντο,
 “ ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾠή- 10
 “ θησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε

κακῶς ἀσχογτες ἀποστῶσιν· ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινὲς τιμῶμενοι καὶ μη-
 δὲν ἀδικούμενοι στασιάζωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῖς μηδὲν ἀδικήσασιν. 1.
 Ἐξήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι;] ἦτοι συνε-
 μάχησαν τοῖς πολεμίοις ἡμῶν; 3. Καίτοι δεινότερόν ἐστιν] εἰ ἔνεκα (φη-
 σὶν) ἰδίας δυνάμεως καὶ κέρδους ἀντεπολέμησαν ἡμῖν, οὐκ ἦν δεινὸν τοσοῦτον·
 ἴνδ δὲ ἄνευ ἐλπίδων τινῶν, ἐξ οἰκείας κακονοίας ὀρμώμενοι· ἔπερ δεινότερον. 5.
 Ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν] Αἰγινήτας λέγει καὶ Ποτιδαιάτας καὶ Ναξίους καὶ
 ταῖς ἄλλους δεδουλωμένους. 6. Ἡ παροῦσα] αὐτοῖς δηλονότι. 7. Ἐς τὰ
 δεινά] εἰς τὴν ἀπόστασιν. 8. Καὶ ἐλπίσαντες] ἤλπισαν (φησὶν) ἀποστῆ-
 ναι ἡμῶν, ἔπερ μεῖζον μὲν ἐστὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἔλαττον δὲ τῆς βουλή-
 σεως αὐτῶν. ἐβούλοντο γὰρ αὐ μόνον ἀποστῆναι ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθελεῖν
 τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ τὸ λοιπὸν ἀδεῶς βιωτεύειν. 10. Ἰσχὺν ἀξιώ-
 σαντες] προτιμῆσαι (φησὶν) ἀξιώσαντες τὴν δύναμιν τοῦ δικαίου. δίκαιον
 δὲ λέγει τὸ ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀποστῆναι. Ἐν ᾧ γὰρ ᾠήθησαν]
 ἀντὶ τοῦ, πρὸς καιρὸν τινα δυναθέντες, κατεφρόνησαν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμε-
 τέρας καὶ τῆς παρ’ ἡμῶν τιμῆς. 11. Εἴωθε δὲ] εἴωθε δὲ πρὸς ἕβριν τρέπειν ἢ

1. γε om. K. τοι c.f.

2. στάντες om. Q.

3. εἰ om. P.

ἑαυτοὺς g.

5. οὐδὲ K.

6. ἤδη] δι’ E. δὴ c.e.

7. ὄκνον τοῦ μὴ e.

8. μακρότερον Q.

9. τὸν πόλεμον Q.

10. προσθεῖναι K.

11. Εἴωθε δὲ τῶν πόλ.] Locum hunc imitati sunt Demosthenes in Olynth. 2. Sallustius in Histor. Fragm. Clemens Alexandr.

Strom. l. 4. Philistus Historicus, aliique. Vide Putschii notas ad Sallustii Fragm. HUDS. In Clem. Alex. VI. Strom. 2. p. 620. hæc ita leguntur; Εἴωθασιν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἷς ἂν κ. δ. εἰ. ἀ. εὐπραγία εἰ. εἰς ὕ. τρέπεσθαι. Sylburgius ibi pro οἱ πολλοὶ conjicit οἱ πονηροί. Nihil tentasset, si ei in mentem venisset hujus loci Thucydidis, cujus verba de industria videtur mutasse Clemens, ut ea aliquanto aptius ad argumentum suum adcommo- daret. Addit ibi-

“ δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι’ ἐλαχίστου
 “ ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ
 “ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχεῦντα ἀσφα-
 “ λέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν,
 5 “ ῥᾶον ἀπαθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. χρῆν δὲ
 “ Μιτυληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφέροντας τῶν ἄλ-
 “ λων ὑφ’ ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξῦβρι-
 “ σαν· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θερα-
 “ πεύον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κο-
 10 “ λασθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ
 “ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπο-

εἰπραξία τῶν πόλεων ἐκείνας, αἷς ἂν αὐτὴ ἐξαίρτης ἐγγένηται καὶ ἀπροσδό-
 κητος. 2. Τρέπειν] τρέπεσθαι. Τὰ δὲ πολλὰ] ὡς ἐπιτοπολύ. 7. Ὑφ’
 ἡμῶν τετιμῆσθαι] μηδὲν τετιμῆσθαι ὑφ’ ἡμῶν] ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ μηδὲν. ἢ
 μᾶλλον τὸ λεγόμενον οὕτως· ἔδει τοὺς Μιτυληναίους οὕτω τιμᾶσθαι ὑφ’ ἡμῶν,
 ὡς οὐδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων. τουτέστιν ἔδει αὐτοὺς δούλους εἶναι. 8.
 Τὸ μὲν θεραπεύον] τὸ κολακεῖον.

dem : Καὶ Φίλιστος ὁμοίως τὰ αὐτὰ
 μιμεῖται, ὡς λέγων· Τὰ δὲ π. κ. λ.
 τ. ἀ. ε. ἀσφαλέστερα παρὰ δόξαν
 καὶ κακοπραγίαν. Hæc sunt ipsa,
 sed non nihil corrupta verba
 Thucydidis, quæ si ita in scripta
 sua Philistus transtulit, impu-
 dentissimus, non imitator, sed
 fur fuerit oportet. Sed suspicor,
 vel verba Clementis, καὶ Φίλιστος
 ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὡς λέγων,
 post κακοπραγίαν ponenda esse,
 ante hæc εἰώθασι γὰρ μάλιστα οἱ
 παρὰ δόξαν ἀπροσδοκῆτως εὖ πρᾶσ-
 σαντες εἰς ὕβριν τρέπεσθαι ; vel to-
 tum hoc τὰ δὲ πολλὰ—κακοπρα-
 γίαν insitium esse. Nam sen-
 tentiæ Solonis, τίκτει γὰρ κόρος
 ὕβριν, ὅτ’ ἂν πολὺς ὄλβος ἐπηται,
 imitatio Thucydeia, quam ibi
 Clemens ostendit, his verbis εἰώ-
 θασιν τρέπεσθαι absolvitur. Phi-
 listus autem Thucydidem imita-

tus est illis, εἰώθασι γὰρ μάλιστα
 τρέπεσθαι· cum qua sententia ni-
 hil commune habent hæc, τὰ δὲ
 πολλὰ—κακοπραγίαν. Quod si quis
 ea omnino retinenda putabit, ta-
 men e verbis παρὰ δόξαν καὶ κα-
 κοπραγίαν nullum sensum elicere
 poterit, nisi e Thucydeide emen-
 datis et suppletis. Sed inspecien-
 dus est locus apud Clemen-
 tem. WASS.

1. καὶ om. K.L.O.P.e.

ἐλάχιστον d.

2. ἔλθοι e.

4. παρὰ] περὶ I.

Καὶ κακοπραγίαν—διασώζονται]

T. Magist. in διασώζομαι, et εὖ
 λέγει. DUK.

5. ἐχρῆν L.d.i. χρῆ A.B.F.H.
 I.K.M.f.

6. διαφέροντας E.L.M.O.P.

7. ἡμῶν M.

- " λύσθε. πάντες γὰρ ἡμῖν γε ὁμοίως ἐπέθεντο, οἷς γ'
 " ἐξῆν ὡς ἡμᾶς τρεπομένοις νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι.
 " ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἠγησάμενοι βε-
 " βαίτερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων, σκέφα-
 " σθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ 5
 " τοῖς ἐκούσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε,
 " τίνα οἰεσθε ὄντινα οὐ βραχεῖα προφάσει ἀποστήσεσθαι,
 " ὅταν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσι ἢ ἢ σφαλέντι μὴδὲν
 " παθεῖν ἀνίκηστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀπο-
 " κεινδυνεύεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ 10
 " τυχόντες μὲν, πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες, τῆς
 " ἔπειτα προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν, τὸ λοιπὸν στερή-
 " σεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν
 " ἔχομεν· καὶ ὃν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς
 " ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν. 15
 40. " * οὔκουν δεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε

I. Οἷς γ' ἐξῆν] τοῖς δημόταις καὶ πολλοῖς. 4. Τῶν τε ξυμμάχων σκέφασθε] σκέφασθε δὲ, εἰ τοῖς ἀποστᾶσι τῶν ξυμμάχων ἐκουσίως καὶ τοῖς ἀναγκασθεῖσι τὰς ὁμοίας τιμωρίας προσθήσετε, καὶ μὴ μείζονας τοῖς ἐκουσίως ἀποστᾶσι, τίνα λοιπὸν οὐ νομίζετε εὐχερῶς τῶν συμμάχων ἀφίστασθαι, ὅταν μέλλωσιν ἢ κατορθώσαντες τελείως τὴν ἀπόστασιν ἐλευθεροὶ εἶναι, ἢ ἀποτυχόντες τῆς βουλήσεως συγγνώμης ἀξιωθήσεσθαι. 5. Εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι] τοῖς ἀκουσίως ἀποστᾶσιν. 8. Ἡ κατορθώσαντι] τὴν ἀπόστασιν δηλονότι. 11. Πόλιν] συμμαχίδα. Τῆς ἔπειτα προσόδου] τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους. 13. Πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι] ἡμῖν πολεμίους δηλονότι. 14. Τοῖς νῦν καθεστηκόσι] τοῖς Πελοποννησίοις. 16. Οὔκουν δεῖ προθεῖναι] δῶναι ἐλπίδα τοῖς συμμαχοῖς. ὁ νοῦς οὕτως· οὐκ ἔστιν ἐλπίς ὡς συγγνώμην λήψονται, πταίσαντες ἀνθρωπίνως. οὐ γὰρ ἀκούσιον τὸ ἀμάρτημα αὐτῶν, ἢ δὲ συγγνώμην τῶν ἀκουσίων.

1. ἡμῖν A.E.H.K.L.M.O.P.b.
c.f.

2. τρεπομένοις H.L.O.d. τραπομένους P.

3. τὸν om. L.

5. τοῖς τε] τοῖς γε C.

ὑπὸ τῶν H.K.L.N.O.P.Q.d.

vulgo ὑπὸ τε τῶν.

6. τὰς αὐτὰς] τοσαύτας M.b.
c.f.

11. διεφθαρμένην Q.

13. πολεμίους post ὑπάρχουσινρονit K.

15. συμμαχοῖς d.

16. προθεῖναι E.H.

“*χρήμασιν ἀνητήν, ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως*
 “*λήφονται. ἄκοντες μὲν γὰρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ*
 “*ἔπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ’ ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. ἐγὼ*
 “*μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ με-*
 5 “*ταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς*
 “*ἄξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ*
 “*ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν. ἑλεός τε γὰρ πρὸς τοὺς ὁμοίους*
 “*δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὐτ’ ἀνταικ-*
 “*τιοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίους·*
 10 “*οἱ τε τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἔξουσι καὶ ἐν ἄλλοις*
 “*ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἢ μὲν πόλις βραχέα*
 “*ἡσθεῖσα μεγάλη ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν*
 “*τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήφονται· καὶ ἡ ἐπιεικεία πρὸς τοὺς*
 “*μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον*

Chelms III. 1.

*leuit
Yph. Ter. II. 8*

1. Ἄνητήν] ἐστὶ γὰρ τις καὶ χρήμασιν ἀνητὴ τοῖς ἀμαρτάνουσι συγγνώμη.
 Ὀμηρος· καὶ μὲν τις τε κασιγνήτου φύου Παιήν, ἢ οὐ παιῖός ἐδέξατο τεθνε-
 ῶτος· καὶ ῥ’ ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ’ ἀποτίσας (Il. 9, 630.) 3.
 Ξύγγνωμον δ’ ἐστὶ] συγγνώμης ἄξιον. 4. Καὶ τότε πρῶτον] διεμαχεσάμην
 δηλονότι. Μὴ μεταγνῶναι] μὴ μεταμελεῖσθαι. 5. Τὰ προδεδογμένα] τὰ
 προκεκυρωμένα. 7. Ἐπιεικεία] συγγνώμη. 11. Βραχέα] οὐδ’ ὄλως. 13.
 Τὸ εὖ παθεῖν] τὸ χρηματίσασθαι ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, τὸ εἰρηγετηθῆναι.

Γ. ἀνθρωπίνως A.B.E.F.H.I.L.
 N.O.P.d.g.h. vulgo ἀνθρωπέως.

Ἄνθρωπέως] Ἄλλοι ἀνθρωπίνως. Sed
 illud, teste Thom. Magistro, At-
 ticum. Exempla alibi damus.
 Wass. Thomas præcipit, ἀνθρω-
 πεία φύσις dicendum esse, non
 ἀνθρωπίνῃ. Et sic Thucyd. II. 50.
 ad quem locum fortassis respec-
 xit tam Thomas, quam Suidas,
 qui sine auctore laudat. Nam
 aliqui ἀνθρώπινος et ἀνθρωπίνως
 sunt in Scriptoribus Ἀττικωτά-
 ταις. Sed sæpe permutantur in
 MSS. vid. ad lib. I. cap. 22. Et
 sic Suidas ex Aristoph. Ranis
 adfert ἀνθρωπίνως, quod ibi v.
 1090. est ἀνθρωπέως. Duk.

3. Ξυγγνώμων E. συγγνωστὸν d.
 Ξύγγνωμον] Thom. Magist. in

εἴγνωμον. Plura in eandem sen-
 tentiam ex aliis Scriptoribus habet
 Muretus ad Aristotel. III.
 Ethicor. i. Duk.

4. πρῶτον] πρέπον d.

5. πρὸς τὰ δεδογμένα Q.

Μηδὲ τρισὶ τοῖς ἄξυμφορωτάτοις]
 Existimat P. Victorius, lib. 31.
 Var. Lect. c. 10. ad hunc locum
 Thucyd. respexisse Sallust. de
 Bello Catilin. in principio ora-
 tionis Cæsaris. HUDS.

τοῖς τρισὶν ἄξυμφ. K.

6. καὶ ante ἡδονῇ am. g.h.

8. οὐτ’] μὴ K.

9. ἀεὶ καθεστῶτας c.f.

12. Ζημιωθήσεται L.O.P.Q.d.g.
εἰπεῖν] ποιεῖν O.d.

13. ἢ om. e.

“ δίδοται, ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους τε καὶ οὐδὲν ἦσσαν πολε-
 “ μίους ὑπολειπομένους. ἐν δὲ ζυγελῶν λέγω, πειθόμενοι
 “ μὲν ἐμοὶ τὰ τε δίκαια ἐς Μιτυληναίους καὶ τὰ ζύμ-
 “ φορα ἅμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γρόντες τοῖς μὲν οὐ
 “ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαίωσθε. εἰ 5
 “ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεῶν ἄρχοιτε.
 “ εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν,
 “ παρὰ τὸ εἰκὸς τοι καὶ τούσδε ζυμφάρας δεῖ κολάζε-
 “ σθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀν-
 “ δραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνα- 10
 “ σθαι, καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπι-

1. Τοὺς ὁμοίους] τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ διαθέσει ὄντας, οἳ περ ἦσαν πρότερον, ἢ καλοῖς. 3. Τὰ ζύμφορα] ἡμῖν δηλονότι. 4. Τοῖς μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαριστοῖς ὅσοι χαριζόμενοι. καὶ ἡ παροιμία. Ὀμηρος· οὐδὲ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εἰεργέων. (Od. 4, 695.) 5. Δικαίωσθε] δικαίως καθ' ἑμῶν ἀποδείξετε, ὅτι τυραννικῶς ἄρχετε. Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς] ὁ νῦν οὗτος· εἰ μὲν ἀδίκως ἀπέστησαν οἱ Μιτυληναῖοι, κολασθήτωσαν· εἰ δὲ δικαίως, δῆλον ὅτι ὑμεῖς ἀδίκως ἄρχετε. ᾧ ἔπεται ὅτι τυρανεῖτε. καὶ κατὰ τοῦτο οὖν πάλιν κολασθήσονται, ὅτι τυράννου ὑμᾶς ἐλογίζαντο, ὁ δὲ τύραννος ἀποτόμως αὐτὰ ἄπερ ποιεῖ εἴωθε ποιεῖν. κατ' ἄμφω οὖν ὀφείλουσι κολασθῆναι, εἴτε ἐννόμως ἄρχομεν εἴτε τυρανοῦμεν. 7. Εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον] εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ἡμῖν ἄρχειν, ὅμως ἄρχετε, οὐκοῦν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον αὐτοὶ κολαζέσθωσαν, καὶ γενέσθω παράνομος ἐκ παρανόμου τυραννίδος παρανομία, τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τῇ ἀρχῇ. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε κολάζειν, χρὴ παύεσθαι ἡμᾶς τῆς ἀρχῆς καὶ ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον. Τοῦτο] τὸ ἄρχειν βιαίως. 9. Ἡ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ κοινῆς τὸ δεῖ. 10. Τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ] τῇ αὐτῇ ζημίᾳ (φησι) σπουδάσατε ἀμύνεσθαι τοὺς Μιτυληναίους, ἢ ἂν ἐτιμωρήσαντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς, περιγενόμενοι ἑμῶν. 11. Καὶ μὴ ἀναλγητότεροι] τοῦτό φησιν, ὅτι, ἐπεὶ ἦλγον οἱ Μιτυληναῖοι ἐφ' ἑμῶν τῶν Ἀθηναίων κρατούμενοι, δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀληθῆσαι ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀποστάσει. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι ἐκεῖνων ἀξιοῦτε εἶναι, ἵνα μὴ καὶ ἀναίσθητοι δόξητε, οὐκ ἀλγούντες ἐφ' οἷς ἀδικεῖσθε. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ἐκεῖνοι ἐπέρχονται καὶ διαφθειροσὶ τινα ἀδίκως, οἱ μὴ σὺν αἰτίᾳ ποιοῦντες κακῶς, ἐφερόμενοι τὴν ἔχθραν τοῦ καταλειφθέντος ἔχθροῦ. ὑμεῖς δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ φοβεῖσθε τοῦτο· οὐ γὰρ ἄνευ αἰτίας αὐτοὺς κολάσετε. Οἱ διαφεύγοντες] Ἀθηναῖοι. Ἐπιβουλευόντων]

1. οὐδὲ f.

2. ἐν τε K.c.e.f.

3. ἐς τοὺς μιτ. g.

5. Ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαίωσθε] Recte interpretatur hunc locum doctissimus Gatakerus de Stilo Nov. Instrum. cap. VIII. Duk.

7. δὴ] δεῖ d.e.i.

ὅμως] ἅμα c.f.

8. τοι A.B.F.H.I.K.P.f. om.

i. vulgo τοίνυν.

9. παύσασθε Q.

κινδύνου B.

11. τῶν ἐπιβουλευόντων οἱ διαφεύγοντες b.f.

W. c. e. d. u. m.

φρασηται

λογη καταστασε

- “ βουλευσάντων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες ἂ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς
 “ ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρ-
 “ ζαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινα
 “ κακῶς ποιῶντες ἐπέξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίν-
 5 “ δυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ. ὁ γὰρ μὴ
 “ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθὼν χαλεπώτερος διαφυγῶν τοῦ ἀπὸ
 “ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. μὴ οὖν προδοταὶ γένησθε ὑμῶν αὐτῶν,
 “ γενόμενοι δ’ ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν, καὶ

τῶν Μιτυληναίων. 1. ἂ εἰκὸς ἦν αὐτοῖς ποιῆσαι] ἡ ἀπίδειξις ὅτι, εἰ ἐκρά-
 τησαν Δέσβιοι τῶν Ἀθηναίων, κακῶς ἂν αὐτοῖς εἰργάσαντο. 3. Μάλιστα
 δὲ] οἱ ἀδικοῦντες (φησὶ) τινα χάρις αἰτίας, τουτέστιν ἄνευ τοῦ προηδικῆσθαι,
 σπουδάζουσι ἀπολέσθαι τοὺς δι’ ἐναντίας, εἰδότες ὅτι ὁ διαφυγὼν χαλεπώτε-
 ρος ἐχθρὸς θέλει εἶναι τοῦ προπαθόντος καὶ διὰ τοῦτο βυλιζόμενος ἀμύνεσθαι.
 Μὴ ξὺν προφάσει τινα] οἱ μὴ πρῶτερον ἀδικηθέντες, ἐπιχειρήσαντες δὲ ἀδι-
 κῆσαι πρῶτερόν τινας, ἐπιμένουσι ἕως ἀπολέσασθαι ἂν αὐτοῖς, εἰδότες ὅτι, ἐὰν
 σωθῶσιν οἱ ἀδικηθέντες, πικρὰ τοῖς ἡδικηκόσιν ἔσονται πολέμοιοι, καὶ πάθωσιν
 ἂν κακῶς παρ’ αὐτῶν, ἀμυνόμενων αὐτοῖς. 4. Καὶ διόλλυνται] ἀπὸ τοῦ
 διασφείρουσιν. 5. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ] ὁ γὰρ ἀδικῶς τι καὶ πρῶτος πα-
 θὼν, ἐὰν διαφύγῃ, πικρότερος καὶ δεινότερός ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. τὸν
 δὲ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρὸν ὀρίζεται τὸν μὴ προπαθόντα, ἀλλὰ προκαταρχόμενον
 ἀδικίας. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὁ προπαθὼν καὶ ὁ ἀμυνόμενος χαλεπώτερός ἐστι
 τοῦ προκαταρχομένου ἀδικίας, μῆπω τι παθόντος. 6. Ἀπὸ τῆς ἴσης] μοί-
 ρας δηλονότι. 8. Γενόμενοι δ’ ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ] εἰς ἔννοιαν ἐλθόντες

1. ἦν om. e.
 2. ἡμῶν A.B.E.H.I.K.b.c.f.g.
 h.i.
 τε om. g.
 3. οἱ] εἰ Q.
 σὺν g.
 5. Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι πα-
 θῶν] Si hanc lectionem, et Val-
 læ ac Porti interpretationem se-
 quimur, sententia erit, qui ab
 alio, nulla necessitate ad vim vel
 injuriam faciendam coacto, læsus
 est. Fortassis ita scripserit Thu-
 cydides. Sed tamen altera scrip-
 tura ξὺν δίκῃ non male respon-
 det præcedenti sententiæ. Nam
 qui aliquem μὴ σὺν προφάσει malo
 adfcit, is eum utique μὴ σὺν δίκῃ
 lædit. Paullo post probo ὅτι ἐγ-

γύτατα τῇ γνώμῃ. Ἐγγυτάτη, quod
 est in Reg. et Cass. librariis tri-
 buendum videtur, qui neglexe-
 runt geminare syllabam τα. Τῇ
 γνώμῃ cum Stephano quoque
 malim vertere cogitatione, quam
 animo. Lib. I. cap. 143. καὶ νῦν
 χρῆ ὅτι ἐγγύτατα τοῦτου διανοηθέν-
 τας. Duk.
 μὴ γὰρ i.
 6. ἀνάγκῃ] δίκῃ H.I.L.N.O.P.
 7. ἴσης] ἴσσης g.h.
 ἡμῶν B.E.H.K.L.O.d.e.f.g.
 h.i.
 8. γενόμενοι c.
 ἐγγυτάτω N.Q.c.f. ἐγγυτάτη,
 omisso τῇ, A.B.E.F.H.g.
 τῇ] τε N.

"ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν
 " ἀνταπόδοτέ, μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα,
 " μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες.
 " κολάσατε δὲ ἀξίως τούτους τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ζυμ-
 " μάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὅς ἂν ἀφι-
 " στήται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἦν γινῶσιν,
 " ἦσσαν τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν
 " μαχεῖσθε ζυμμάχοις."

41. Post eum
 Diodotus
 processit,
 qui etiam in
 priore ec-
 clesia hu-
 manitatem
 commenda-
 verat. Is de-
 monstrat,

42. non esse
 fraudis in-
 simulandos

Τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδωτος
 ὁ Εὐκράτους, ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρῃ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε 10
 μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθὼν καὶ
 τότε ἔλεγε τοιαύδε.

" ΟΥΤΕ τοὺς προθέντας τὴν διαγωνίην αὔθις περὶ
 " Μυτιληναίων αἰτιῶμαι, οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ
 " πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλευέσθαι ἐπαινῶ, 10-15
 " μίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος τε
 " καὶ ὀργήν, ὧν τὸ μὲν μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ

ὃν ἐμέλλετε πάσχειν ὑπὸ Λεσβίων. 2. Μὴ μαλακισθέντες] μὴ ἐνδόντες
 εἰς τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἐπιείκειαν
 μηδὲ ἀμνημονήσαντες τοῦ κινδύνου, οὗ ἂν ἐκινδυνεύσατε, εἰ ἐκράτησαν ἡμῶν.
 7. ἦσσαν τῶν πολεμίων] τὸ ἐξῆς, ἦσσαν πολεμήσατε] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἦσσαν.
 Ὅμηρος: Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς. Τὸ δὲ ἦν γινῶσιν, οἱ
 σύμμαχοι δηλονότι. 13. Τοὺς προθέντας] εἰς μέσον θέντας τὴν δευτέραν
 διάσκεψιν. πρὸς τὸ "καὶ θαυμάζομεν τῶν προθέντων αὔθις" καὶ τὰ ἐξῆς.
 Διόδωτος δημηγορία αὕτη ὑπὲρ Μυτιληναίων. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Κλέων τὸ
 δίκαιον προβάλλεται, οὗτος δὲ ὁ Διόδωτος τὸ συμφέρον. καὶ σκόπει τὸ τοῦ
 συγγραφέως ἔθος, χαίροντος αἰεὶ ταῖς ἀντιτάλαις δημηγορίαις. 15. Νομίζω

4. κολάσατέ d.e. κολάσαντες c.
 5. ἀφίστηται I.L.M.O.P. ἀφί-
 σταται K. ἀφιστή Q.
 7. ὑμετέροις ζυμμάχοις μάχεῖσθε
 K.

9. μετ' αὐτὸν δὲ L.O.d.e.
 ὀϊστος g.

10. ὅσπερ L.O.

11. παρελθὼν καὶ τότε] om. d.e.
 13. οὔτε] ὅτε B.
 14. μὴ om. Q.
 16. δὲ] τέ A.B.E.H.K.N.Q.
 f.g.

ἐναντιώματα K.

17. Μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι]
 Vide Sallustium Catil. L. WASS.

- " δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχυτήτος γνώμης. τοὺς ^{μαστρηγοροῦντες} oratores, ne
 " τε λόγους ἔστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν timore de-
 " πραγμάτων γίνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῶν qui cum ci-
 " διαφέρει, ἀξύνετος μὲν, εἰ ἄλλω τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ silia com-
 5 " μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανῶς φράσαι, δια- municent.
 " φέρει δ' αὐτῶ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρὸν πείσαι εὖ μὲν Jus enim
 " εἰπεῖν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εὖ que eum,
 " δὲ διαβαλὼν ἐκπλήξαι ἂν τοὺς τε ἀντεροῦντας καὶ qui errave-
 " τοὺς ἀκουσομένους. χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρή- rit, ignomi-
 10 " μασι προσκατηγοροῦντες ἐπίδειξιν τινα. εἰ μὲν γὰρ nia afficien-
 " ἀμαθίαν κατηγιῶντο, ὁ μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἂν δό- dum esse.
 " ξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφε-
 " ρομένης πείσας τε ὑποπτος γίνεταί, καὶ μὴ τυχῶν
 " μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἢ τε πόλις οὐκ ἀφελεί-

δὲ δύο] πρὸς τὸ " εἰ βέβαιον ἡμῖν οὐδὲν καθεστήξει, ἂν ἂν δόξη πέρι." 1.
 Μετὰ ἀπαιδευσίας] ἀπειρίας. Καὶ βραχυτήτος] ἀσθενείας. Τοὺς τε λό-
 γους] πρὸς τὸ " εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι" καὶ τὰ ἐξῆς. 2.
 Διαμάχεται] ἐναντιοῦται. 3. Ἡ ἰδίᾳ] τούτεστι διὰ τὸ ἴδιόν τι κέρδος
 σκοπεῖν καὶ συμφέρον. 4. Διαφέρει] ἀφελεί. Εἰ ἄλλω] καὶ οὐχὶ λόγῳ
 δηλονότι. Περὶ τοῦ μέλλοντος] τὸ ἐξῆς, περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἀφανοῦς
 δυνατὸν ἐστι φράσαι. 5. Διαφέρει] λυσιστελεῖ. 6. Εὖ μὲν εἰπεῖν] τὸ
 ἐξῆς, εὖ μὲν οὐκ ἂν ἡγεῖται περὶ τοῦ κακοῦ εἰπεῖν δύνασθαι. οὕτω συντακ-
 τέον τὸ μὲν περὶ τοῦ κακοῦ δύνασθαι λέγειν καλῶς, οὐχ ἡγεῖται (ἦγουν οὐ
 φροντίδα περὶ τούτου ποιεῖται), ἡγεῖται δὲ μᾶλλον ἐκεῖνο εἶναι καλόν, τὸ
 διαβαλόντα καὶ ἀπατήσαντα ἐκπλήξαι τοὺς ἀκουσομένους. ὁ δὲ καὶ διαφέ-
 ρει τῶ ὅτῳ λέγοντι· κέρδους γὰρ ἕνεκα τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ λόγου μεταχει-
 ρίζεται. 9. Χαλεπώτατοι] πρὸς τὸ " αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν
 εὖ ἀντιλήφονται." 10. Ἐπίδειξιν] συμβουλίαν, φιλοτιμίαν. 11. Ἀμαθίαν]
 καὶ οὐ χρήματα δηλονότι. 12. Ἀπεχώρει] τοῦ δικαστηρίου δηλονότι. Ἀδι-
 κίας δ' ἐπιφερομένης] ἀδικίας κατηγορῶν. 13. Ὑποπτος] διὰ τὸ ἐπὶ χρήμασι
 λέγειν. Καὶ μὴ τυχῶν] τοῦ σκοποῦ δηλονότι.

3. ἰδίᾳ] ἀδεία I.

5. διαφέρει] A.E.H.I.b.e.g.

7. ἡγήται] c.g.h.i.

8. διαβάλλων] K.e. διαλαβῶν E.

g.h.

ἂν om. e.

10. πρακατηγοροῦντες e.f. μὴ προ-
κατηγοροῦντες K.

ἀντιδείξιν H.L.O.P.e.

11. ξυνετώτερος E.

“ ται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβῳ γὰρ ἀποστερεῖται τῶν ζυμ-
 “ βούλων. καὶ πλεῖστ’ ἀν’ ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχου-
 “ σα τοὺς τοιοῦτους τῶν πολιτῶν· ἐλάχιστα γὰρ ἀν’ πει-
 “ σθείησαν ἀμαρτάνειν. χρῆ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην
 “ μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ ἴσου 5
 “ φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ
 “ τε πλεῖστα εὖ βουλευόντι μὴ προστιθέναι τιμὴν, ἀλλὰ
 “ μὴδ’ ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης καὶ τὸν μὴ τυχόντα
 “ γνώμης οὐχ’ ὅπως ζημιοῦν ἀλλὰ μὴδ’ ἀτιμάζειν. οὕτω

1. Ἐν τῷ τοιῷδε] πράγματι δηλονότι. Φόβῳ γὰρ] ἐν τῷ τοῖς δυναμένους τι συμβουλεύειν μὴ τοιμῆν λέγειν, ὡς δόξαν ἐπὶ χρήμασι ληφθόμενος. 2. Ὀρθοῖτο] διοικοῖτο καὶ εὐδρομοῖ ἢ πόλις. 3. Ἐλάχιστα γὰρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. τὸ ἐξῆς, χρῆ φαίνεσθαι, μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἄμεινον λέγοντα. 8. Καὶ τὸν μὴ τυχόντα] τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύοντα.

1. συμβούλων g.

2. καὶ] ὡς καὶ d.

ἀδυνάτους om. c.

λέγειν om. K.N.e.

5. φοβοῦντα e.

Ἄλλ’ ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα] Hæc negotium facessiverunt Interpretibus. Mihi Scholiastes τὸ φαίνεσθαι non male videtur ad utrumque participium ἐκφοβοῦντα et λέγοντα revocare; quæ more Atticorum, ut plurimis locis apud Thucydidem, cum verbo φαίνομαι, pro infinitivis posita accipio. Sic I. 2. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλάς καλουμένη, οὐ πάλαί βεβαίως οἰκουμένη. II. 11. πολλοὺς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι. Add. I. 13. et 14. III. 88. et Budæum Commentar. Ling. Gr. p. 311. in quibus fere ita videntur uti τῷ φαίνομαι cum participio, ut verbo τυγχάνω. Ἀπὸ τοῦ ἴσου potest esse æquo. jure, æqua conditione: nam qui alium contra se dicentem corruptelæ insinuat et suspectum facit, non patitur eum æquo jure se-

cum esse, sed conditionem illius deteriorem facit. Sed non omnino necessarium est φαίνεσθαι cum ἐκφοβοῦντα jungi. Duk.

7. προστιθέναι g. προτίθεσθαι e. προστίθεσθαι I.

9. Οὐχ’ ὅπως ζημιοῦν] Οὐχ’ ὅπως sæpissime dicitur pro non modo non, sequente negatione in posteriore membro orationis Lucian. ἐπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσηγ. πταισµ. p. 497. καὶ οὐχ’ ὅπως θεοῖς, ἀλλ’ οὐδ’ ἀνθρώποις δεξιοῖς πρόπον. Sed non minus sine ea. Thucydides I. 35. τῶνδε οὐχ’ ὅπως κωλυταὶ ἐχθρῶν ὄνταν—γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ—δύναμιν προσλαβεῖν περιψέσθε. Lucian. Abdicat. p. 721. ἀλλ’ οὕτως—οὐκ ὅπως—μείζονα τὰ δικάιά μοι τῆς εὐνοίας εἰσφέρει—ἀλλὰ—προσέτι καὶ μισεῖ φιλοῦντα. Itaque in his particula negans non potest suppleri ex sequente membro, quod de hoc loco Thucydidis dicit Porcius in Var. Lect. Eadem in lingua Latina est ratio particula- rum non modo. Duk.

“ γὰρ ὁ τε κατορθῶν ἥκιστα ἀν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξι-
 “ οὔσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι ὁ τε μὴ
 “ ἐπιτυχῶν ὀρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενος τι καὶ αὐτὸς
 “ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος. * ὧν ἡμεῖς τὰναντία δρᾶμεν,
 5 “ καὶ προσέτι, ἣν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἕνεκα
 “ τὰ βέλτιστα δ’ ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐ βε-
 “ βαίου δοκίσεως τῶν κερδῶν, τὴν φανεράν ἀφελίαν τῆς
 “ πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τὰγαθὰ ἀπὸ τοῦ
 “ εὐθέως λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν,
 10 “ ὥστε δεῖν ὁμοίως τὸν τε τὰ δεινότερα βουλούμενον πείσαι
 “ ἀπάτη προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείναι
 “ λέγοντα ψευδάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν

*in dano, meo
 1722 lib.
 43.*

Sed Atheniensibus ea, quae simpliciter et ingenue, nullo fucō obducto, dicantur, corruptelae suspecta videri solere, ut adeo omnes oratores mendacio uti, ad id, quod velint,

1. Ἐπι μείζοναν] φύσει γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὐ παύονται αἰεὶ τῇ ὀρέξει ἐπεκτεινόμενοι. 2. Παρὰ γνώμην] τὴν ἑαυτοῦ. 3. Ἐπιτυχῶν] ἐρθῆς βουλῆς. 10. Τὰ δεινότερα] τὰ ψευδῆ, καὶ ἄδικα. 11. Προσάγεσθαι] πιθανολογεῖν καὶ

1. ἥκιστα ἀν om. O.

τῷ] τὸ A.B.E.H.g. τὸν K.

2. λέγοι om. P.

β. δ' ὅμως om. h.

βεβαίας L.O.P.e.

Βεβαίου δοκίσεως] Etiamsi demus βεβαίας, quod in quibusdam Codd. est, non esse ex errore librariorum, qui Codd. illos scripserunt, tamen ex eo non consequitur, id a Thucydide profectum esse: nam ante eos vitio librariorum in Codd. e quibus illi suos descripserunt, ita scribi potuit. Nec, si Thucydides ἐρήμη et χρησίμη utitur, ideo adfirmari potest, eum etiam hic βεβαία dixisse. Quin probabilius dici potest, quia multis aliis locis βέβαιος fœm. gen. dixit, hic quoque præferendam esse scripturam, quæ plurium, eorumque melioris notæ MSSorum, au-

ctoritatem habet. Ita certe I. 32. et hoc lib. cap. 56. est χάριν βέβαιον, IV. 67. βεβαίους πύλας, III. 9. φιλίαν βέβαιον, et V. 73. μάχας βεβαίους. Et Budæus Commentar. p. 1066. ex hoc loco adnotat βέβαιος δόκησις. Neque tamen probo sententiam Thom. Magistri, βέβαιος fœm. gen. melius esse, quam βεβαία; quum Demosthenes scriptor quam maxime Ἀττικὸς I. Olynthiac. p. 4. βεβαίαν ἔχθραν, et ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν p. 120. εἰρήνην βεβαίαν, dicere non dubitaverit. Et Dionys. Halicarn. VI. 51. βεβαία ἐλπίς, pro quo tamen Cod. Vat. βέβαιος. Duk.

9. εὐθέως E.L.O.

μηδὲνα ὑποπτότερον P.

10. τὰ om. e.

βουλεύόμενον A.B.E.F.H.g.h.i.

12. τὴν πόλιν Q.

efficien-
dum, co-
gantur;
cumque u-
quum sit,
non solum
suasorem,
sed etiam
eos, qui
persuaderi
sibi patian-
tur, poena
affici, si res
male evene-
rit: illius
tantum sen-
tentiam
plecti.

44.

Hic autem
non agi de
facinore
Mitylenaeo-
rum, sed de
consilio capi-
endo deli-
berari. Iis-

“ διὰ τὰς περινοίας εὔ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ
 “ ἔξαπατήσαντα, ἀδύνατον· ὁ γὰρ διδοὺς φανερώς τι
 “ ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῆ πλεόν ἔξειν. χρῆ
 “ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιούντι ἡμᾶς
 “ περαιτέρω προνοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι’ ὀλίγου σκο- 5
 “ πούντων, ἄλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχον-
 “ τας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γὰρ ὁ τε
 “ πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφ-
 “ ρονέστερον ἂν ἐκρίνετε· νῦν δὲ, πρὸς ὄργην ἢ τινα τύχητε
 “ ἔστιν ὅτε σφαλέντες, τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην 10
 “ ζημιούτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, εἰ πολλαὶ οὔσαι
 “ ξυνεξήμαρτον. * ἐγὼ δὲ παρήλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μυ-
 “ τληναίων οὔτε κατηγορήσαν. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων
 “ ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονῶμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς
 “ ἡμετέρας εὐβουλίας. ἢν τε γὰρ ἀποφῆνω πάνυ ἀδι- 15
 “ κοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ

ἀπατηῖν. 1. Τὰς περινοίας] περιεργίας. 3. Πῆ] κατὰ τινα τρόπον. Χρῆ
 δὲ πρὸς τὰ μέγιστα] τὸ ἔξης, χρῆ δὲ ἡμᾶς πρὸς τὰ μέγιστα προνοῦντας, πε-
 ραιτέρω λέγειν ὑμῶν τῶν δι’ ὀλίγου σκοπούμενων. τὸ δὲ καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιούν-
 τι, ἀπὸ τοῦ καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὑμῶν ἀξιώμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι. ταυτέστι
 τοῖς ὑποπτεύουσι. 4. Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε] ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑποψίᾳ. 5. Προ-
 νοῦντας] σκεπτομένους. Τῶν δι’ ὀλίγου σκοπούμενων] τῶν ἀσκέπτως λεγόντων.
 8. Σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε] μετὰ ἡγεμονίας φρονήσεως ἢν ἂν ἡ κρίσις ἢ ἡμε-
 τέρα. 12. Ἀντερῶν] τῷ Κλέωνι δηλονότι. 14. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας

3. ἀνθυποπτεύονται B.g.h.
 ποι K.L.Q.

4. Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιούντι]
 Scholiastes et Stephanus melius
 videntur percepisse sententiam
 horum verborum, quam Valla et
 Portus. Est enim ita dictum,
 ut I. 142. καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶν-
 τι ἀξυνετώτεροι ἔσονται. Et III.
 10. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης.
 DUCK.

8. ὁ om. c.

ἐπισπόμενος A.B.H.K.f.g. vul-
 go ἐπισπόμενος.

9. ἐκρίνατε H.g. ἐκρίνετο f.
 ὄργην—αὐ] om. P.

ἢν τινα B. ἢν K.N. ἢν τινος
 Dissen. Disquis. Philolog. p.
 19.

12. νῦν ἐξήμαρτον E.

14. περὶ om. L.O.P.d.i.

15. ἢν] εἰ Q.

ἀποφαίνω c.f.

16. εἰ] ἢν g.

(1) *Phet. ο συμβουλευτικὴ 1.3 (4) μὴ κενὸν*
 “ μὴ ξυμφέρων ἦν τε καὶ ἔχοντες τι ξυγγνώμης εἶεν, demque, si
 “ εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ vel maxima
 “ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλευέσθαι ἢ τοῦ παρόντος. republica
 “ καὶ τοῦτο ὁ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν postulante,
 5 “ ξυμφέρων ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἦσσαν ἀφίστασθαι θάνατον conceden-
 “ ζημίαν προσθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον κα- dum; si le-
 “ λῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος τάναντία γιγνώσκω. καὶ vissima, illa
 “ οὐκ ἀξιώ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρή- renuente,
 “ σιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπόσασθαι. δικαιότερος γὰρ ἂν αὐτοῦ in eos ani-
 10 “ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὄργην ἐς Μυτιληναίους, madverten-
 “ τάχα ἂν ἐπισπάσαίτο· ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς 45. *το μέλλον*
 “ αὐτοὺς, ὥστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα *οὐκ ἀξιώ*
 “ περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξουσιν. * ἐν οὖν ταῖς πό- *ἰς τὴν γ. Phet.*
 45. *supplicium*

ἰεθουλίαις] ἐσβολὴ τοῦ συμφέροντος, καὶ προκατασκευὴ τοῦ προαναρεῖν τὰ λυπῶντα τὴν ὑπόθεσιν. 5. Πρὸς τὸ ἦσσαν ἀφίστασθαι] τὰς πόλεις. Θάνατον ζημίαν προσθεῖσι] πρὸς τὸ “ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σα- “ φές καταστήσατε, ὅς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον.” 8. Τῷ εὐ- πρεπεῖ] τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος. 11. Οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς] οὐ δικαστήριον συγκροτοῦμεν κατὰ τῶν Μυτιληναίων. 12. Ὅστε τῶν δικαίων] οὐ περὶ τοῦ δικαίου (φησί) συμβουλευόμεθα, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος. 13. Χρησίμως] ἡμῶν δηλονότι. Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι] τοῦ Κλέωνος συμβουλευ- σαντος ἀποκτείναι πάντας Μυτιληναίους, καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιῆ-

I. εἴτε L.O.P.Q.

Ἦν τε] Thom. Mag. in εἰ, ἦν ἀεὶ μετὰ ὑποτακτικῷ παρὰ τοῖς ἀκριβεστάτοις. εἰ γὰρ εὐρηται ἀπαξ παρὰ Θουκυδ. ἦν τε—εἶεν: Et deinde, post prolata duo loca Luciani, in quibus ἦν itidem cum optativo ponitur, ἀλλ’ οὐ δεῖ ξηλοῦν τὸ ἀπαξ ῥηθέν. Videtur notare Lucianum, qui illud ἀπαξ ῥηθέν, ut dicit, Thucydidis imitatus fuerit. Sed credo Lucianum peritiorum sermonis Græci fuisse, quam Thomam. DUK.

συγγνώμης B.

2. εἰ ἐν τῇ H.P.Q.b. Vid. Dis- sen. Disquis. Philolog. Spec. I.

p. 24.

4. ὁ I.K.L.O.P.

5. ἦττον d.i.

6. Ζημίαν προσθεῖσι] Sic infra cap. 82. τιμωρίας προτιθέντες. At supra cap. 39. εἰ τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσεσθε. quomodo hic quoque quidam MSS. et Schol. Apud alios etiam προστίθημι et προτιθημι interdum permutantur. Sed προσθεῖναι ζημίαν potius videtur esse augere et graviolem facere pœnam, ut cap. seq. quam statuere et proponere. DUK.

προσθεῖσι K.L.Q.c.e.

μέλλον] μέλλον E.

12. βουλόμεθα H.I.K.L.O.P.

autem non esse aptam hujus sceleris poenam. Neque enim atrocem satis, neque tamen poenitentiae locum esse.

“λεσι πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται, καὶ οὐκ ἴσων
 “τῶδε ἀλλ’ ἔλασσόνων ἀμαρτημάτων· ὅμως δὲ τῇ ἐλ-
 “πίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδεὶς πω κατα-
 “γνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἦλθεν
 “ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἦσσω τῆς 5
 “δοκῆσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκείαν ἢ ἄλλων
 “ξυμμαχίαν, τούτῳ ἐπεχείρησε; πεφύκασί τε ἅπαντες
 “καὶ ἰδίαν καὶ δημοσίαν ἀμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος
 “ὅστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πα-
 “σῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι προστιθέντες, εἴ πως ἦσσαν 10
 “ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι
 “τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐ-
 “τὰς, παραβαιομένων δὲ τῷ χρόνῳ ἐς τὸν θάνατον αἰ

σαι Ἑλλησιν, ἵνα μὴ ἀφιστῶνται ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὁ Διόδωτος τὰναντία συμβουλεύων φησὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μᾶλλον. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι πολλῶν καὶ οὐ μειζόνων ἐγκλημάτων θάνατος ἢ ζημία πρόκειται, καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι, τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι, βίβλοκινδύνως ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς, καὶ οὐδεὶς δύναται καλυπτῆς γενέσθαι τῶν τηλικούτων ἔργων, ἀλλ’ ὀσημέραι πράττονται, ὀδηλον ὅτι, καὶ εἰ τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτείνωμεν, ζημιούμεθα μὲν καὶ περὶ ἑαυτοὺς σφαλλόμεθα, οὐ μέντοι γε φόβον τινὰ ταῖς ἄλλαις παρέξομεν, ἀλλ’ οὐδὲν ἤττον ἔστιν ὅτε ἀποστήσονται, τῇ ἐλπίδι κουφίζόμενοι. 1. Πολλῶν] οἶον τυραννίδος, προδοσίας καὶ φόνου καὶ μοιχείας καὶ ἄλλων. 2. [τῶδε] τῷ τῶν Μιτυληναίων ἀδικήματι, τῇ ἀποστάσει. 3. Κινδυνεύουσι] βίβλοκινδύνως πράττουσι. 5. Τίς πω] οὐδεμία. 9. Τούτου] τοῦ ἀμαρτάνειν δηλονότι. Διεξεληλύθασι] ἐπραγματεύσαντο (φησὶ) περὶ πάσης ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας οἱ νομοθέται, καὶ ἐξέθεντο ποινάς. 12. Αὐτὰς] τὰς ζη-

1. θανάτων L.O.
 Ζημία πρόκειται K.L.N.O.P.
 d.e.
 2. τῶνδε I.
 3. ἐπαιρόμενοι] οὐ περὶ g.
 5. τὸ δεινόν] τὸν κίνδυνον d.
 6. οἰκείαν F.H.Q. et correctus
 A. οἰκείαν K.
 7. ξυμμαχίαν A.B.E.F.H.K.Q.
 f.g.h. vulgo ξυμμαχίαν.
 τοῦτο A.B.E.g.
 Πεφύκασι] Simonides, Πάμπαν
 ἄμωμος οὐτις, οὐτ’ ἀκήριος. Sopa-

ter apud Stobæum p. 313. Καὶ
 βούλου μὲν ἀμαρτημάτων τὴν ψυχὴν,
 ὡς δυνατὸν, καθαρῆν· ἐνόησε δὲ, ὡς
 ΣΥΜΦΥΤΟΝ τὸ ἀμαρτάνειν ἀνθρώ-
 πους. ἄσθ’ ἕως ἂν τις ὡς ἀναμαρτή-
 τος κολάζῃ, τὸ μέτρον ὑπερβαίνει τῆς
 κατὰ φύσιν ἐπανορθώσεως. WASS.
 9. ἐπειδὴ E.g.
 διεληλύθασι L.O.P. ἐξεληλύθασι
 E.
 10. ὅπως O.
 11. εἰκότως, omisso τὸ, M.b.g.
 13. τῶν χρόνων e.

“ πολλὰ ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ
 “ τοῖνον δεινότερόν τι τούτου δέος εὐρετέον ἐστίν, ἢ τὸδε γε
 “ οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ’ ἢ μὲν πενία ἀνάγκη τὴν τόλμαν
 “ παρέχουσα, ἢ δ’ ἐξουσία ὑβρεῖ τὴν πλεονεξίαν καὶ
 5 “ φρονήματι, αἱ δ’ ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων,
 “ ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπ’ ἀνηκέστου τίνος κρείττο-
 “ νος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως
 “ ἐπὶ παντὶ, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἢ δ’ ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν
 “ τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἢ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης

ἢ μὲν πενία
 ἢ δ’ ἐξουσία
 ἢ τὸδε γε

μίας. 1. Ἀνήκουσιν] ἀνέρχονται. 2. Τούτου] τοῦ θανάτου. 3. Οὐ-
 δὲν ἐπίσχει] οὐδὲν κωλύει (φησὶν) ὁ τοῦ θανάτου φόβος τοὺς βουλομένους
 ἐξαμαρτεῖν. Ἀλλ’ ἢ μὲν πενία] τὰς αἰτίας βούλεται δηλώσαι τῶν ἀμαρ-
 τημάτων, ἀφ’ ἧν κινούμενοι ἄνθρωποι ἀμαρτάνουσι· καὶ φησὶν ὅτι οἱ μὲν ὑπὸ
 πενίας ἀναγκάζονται λησताί εἶναι, οἱ δὲ ὑπὸ ἐξουσίας καὶ μεγαλοφροσύνης
 πλεονεκτοῦσιν, οἱ δὲ ὁμοίως διὰ τινα κρείττονα ἀναγκάζονται κινδυνεύειν, οἷον
 οἱ μέθυσοι καὶ πόρνοι δι’ ἠδονήν. καὶ ὑπερ φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικαῖς,
 ὅτι πᾶσα πράξις καὶ προαίρεσις ἀγαθῷ τίνος ἐφίσταται δοκεῖ. 5. Αἱ δ’
 ἄλλαι ξυντ.] οἱ ξυντυχόντες τοῦ μέσου, ἢτοι μῆτε πένητες μῆτε πλούσιοι
 ὄντες. 7. “ Ἡ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως] πρῶτον τις ἐρᾷ, εἶτα ἐλπίζει, εἶτα ἐγχειρεῖ.
 Ἡσίδος Μοῦνη δ’ αὐτῶι ἐλπίς ἐν ἀβήκτοισι δόμοισιν Ἐνδον ἔμιμνε, πίθου
 ὑπὸ χεῖλεσιν. καὶ τὰ λοιπά. 8. Ἐπὶ παντὶ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξάγουσιν ἐς τοὺς
 κινδύνους. 9. Τὴν ἐπιβολὴν] τὴν ἐγχείρησιν, τὴν εὐπορίαν, τὴν ἄνυσιν. Ἐκ-

1. Ἀνήκουσιν] Huc fortassis re-
 spexit Suidas in ἀνήκει, e Thu-
 cydide laudans ἀνήκουσιν, ἀντὶ τοῦ
 τελευτῶσι, λήγουσι. Duk.

2. εὐρητέον g.

τὸδε γε] τόγε A.B.E.H.g.

3. ἐπίσχειν d.e.i.

4. κατέχουσα f.

5. Αἱ δ’ ἄλλαι ξυντυχίαι] Du-
 bito, an potius legendum sit in
 tertio casu ὡς ἐκάστη scil. ὀργῇ, τὶς
 κατέχεται: quemadmodum πέν-
 θει κατέχετο dicit Herodian. I.
 4. Et ita Vallam accepisse in-
 dicio est illius versio, impetu ho-
 mines ut suo quisque occupantur.
 Stephanus quidem in Append.
 ad Script. de Dial. p. 80. ubi
 hoc inter alia exempla pleonas-

mi τοῦ τις adnotat, et hic ἐκάστη
 pro nominativo habet, versionem
 Vallæ ita emendans, pro diverso
 affectu hominum, qui ab intole-
 randa quadam vi occupatur, vel,
 constrictus tenetur. Sed non
 tam affectus occupari et con-
 strictus teneri dicitur, quam ho-
 mo affectu. Nec MSSorum
 consensus in vulgatam lectio-
 nem hic maximi ponderis est.
 Nam credo in omnibus pleris-
 que locis desiderari, illud sub-
 scriptum, notam dativi, ut sæ-
 pissime in Cass. et Gr. De voc.
 ὀργῇ vid. I. 130. et 140. Duk.

6. κατέχεται O. παρέχεται f.

9. ἐπιβολὴν I.c.

Ἐκφροντίζων] Scholiastæ in-

“ ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὄντα ἀφανῆ κρείσ-
 “ σω ἐστὶ τῶν ὀραμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ’ αὐτοῖς οὐ-
 “ δὲν ἔλασσον ζυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν· ἀδοκῆτως γὰρ
 “ ἐστὶν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύ-
 “ εἰν τινὰ προάγει, καὶ οὐχ ἥσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ 5
 “ τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας ἢ ἄλλαν ἀρχῆς, καὶ μετὰ
 “ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλεόν τι αὐτὸν ἐδόξασεν.
 “ ἀπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἶεται,
 “ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὀρρωμένης προθύμως τι πράττει,
 “ ἀποτροπὴν τινὰ ἔχειν ἢ νόμων ἰσχύϊ ἢ ἄλλῳ τῷ δεινῷ. 10
 “ * οὐκ οὐκ χρῆ οὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύῳ

46—48.
 Utilius au-
 tem esse

φροντίζων] ἔξω φροντίδος τιθέμενος. 2. Ἐπ’ αὐτοῖς] μετὰ τὸν ἔρωτα
 καὶ τὴν ἐλπίδα. 3. Ἀδοκῆτως γὰρ ἐστὶν] πολλάκις (φησὶν) ἐγγχειρήσας
 τις πράγματι ἔτυχεν αὐτοῦ· ἄλλος δὲ θεασάμενος βίβλοκινδύνως κατατολμῆ
 τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρων ἀφορμῶν ἐστὶν ὅτε, διὰ τὸ καὶ τὸν
 ἄλλον ὄρῃν ἐπιτυγχάνοντα. 5. Τινὰ προάγει] παρακινεῖ. 6. Ἡ ἄλλαν
 ἀρχῆς] Πυτιδαία περὶ ἐλευθερίας, Ἀθῆναι περὶ ἄλλαν ἀρχῆς, ἐν τε Σικελίᾳ
 καὶ πολλαχοῦ. 7. Ἐκαστος ἀλογίστως] καὶ ἕκαστος (φησὶ) τῶν πο-
 λιτῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀλογίστως μειζόνως δοξάζει, καὶ ἐλπίζει νικῆ-
 σαι. 8. Ἀπλῶς τε] ταῦτα πρὸς Κλέωνα. 11. Οὐκ οὐκ χρῆ] ἐάν τε,
 φησὶ, θανάτῳ διακρήσησθε Μιτυληναίους, ἐάν τε ἄλλῳ τῷ δεινῷ τούτου
 κολάσαντες νομίσητε ἀσφαλῶς ἔξοντες ὑπὸ χεῖρα τὰς πόλεις τὰς λοι-
 πίας, οὐ καλῶς ἔσεσθε βεβουλευμένοι. ἡ γὰρ ἀνθρωπίνη φύσις ὑβρίστος οὐσα
 οὐκ ἀνακατηύχεται τῆς ὀρμῆς τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν ἀσφαλείᾳ. Ἐχεγγύῳ]

terpretatio non potest locum ha-
 bere. Rectius Thom. Mag. h.
 v. accipit pro ἐνοῶν. Hesych.
 ἐκφροντίζων, βουλευόμενος, Aristoph.
 Nub. 695. ἐκφρόντισόν τι τῶν σε-
 αυτοῦ πραγμάτων. Schol. σκέψαι
 καὶ διανοήθητι. Et mox v. 697.
 χαμαὶ μ’ ἔασον αὐτὰ ταῦτ’ ἐκφρο-
 ντίσαι. Sed in Thoma vitiose
 editur, ὡς μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφρο-
 ντίζων. Duk.

1. ὑποτιθεῖσα h.
 βλάπτουσι πλεῖστα] c.f.
 7. αἰτὸν] αὐτῶν A.B.E.H.I.K.
 L.N.O.d.e.f.g.
 9. τῆς om. A.
 ἀνθρωπείνης B. ἀνθρωπίνης g.h.

10. νόμῳ ἰσχύει d.

11. οὐκ οὐκ E.

τοῦ om. e.

Ἐχεγγύῳ] ‘Huc respicit Suidas
 in ἐχέγγυος, et exponit ὁ διὰ πίστε-
 ως ἄξιός. Hesych. βεβαίῳ, ἐξ αὐτοῦ
 ἔχοντι τὴν ἐγγύην. Nostrum se-
 quitur Clemens Strom. VII. p.
 891. Τῇ τοῦ Κυρίου φωνῇ πιστού-
 μεθα τὸ ζητούμενον· ἢ πασῶν ἀποδεί-
 ξων ἘΧΕΓΓΥΟΤΕΡΑ. Josephus
 Antiq. XIX. 1. 17. Τὸ δὲ πιστὸν
 τοῦ περιεῖναι μὴδέπω τότε ἘΧΕΓΓ-
 ΓΥΟΝ συνελθεῖν. Illi praeiverat
 Macchab. Scriptor X. 28. Οἱ
 μὲν ἘΓΓΥΟΝ ἔχοντες εὐημερίας καὶ
 νίκης μετ’ ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον

- “ πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὔτε ἀνέλπιστον κα-
 “ ταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ ἔσται μεταγινῶναι καὶ
 “ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε
 “ γὰρ ὅτι νῦν μὲν, ἦν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γινῶ μὴ
 5 “ περιεσομένη, ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν δυνατὴ οὔσα ἐτι τὴν
 “ δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δὲ
 “ τίνα εἴσθε ἦν τίνα οὐκ ἀμεινὸν μὲν ἢ νῦν παρασκευά-
 “ σασθαι, πολιορκία τε παρατενεῖσθαι ἐς τοῦσχατον, εἰ
 “ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι; ἡμῖν τε
 10 “ πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβα-
 “ τον, καὶ ἦν ἔλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ

civitati,
 urbs opu-
 lenta si im-
 pensas in
 ea recipien-
 da factas
 reddere, ac
 deinde civi-
 tatem A-
 theniensium
 tributis
 juvare pos-
 sit, quam si
 crudelitate
 cogatur ad
 internecio-
 nem usques-
 defendere.
 Et malum
 omnibus

βεβαίῳ, ἰσχυρῆ, ἐγγυῆσαι δυναμένη. 3. Ἐν βραχυτάτῳ] καιρῷ δηλονότι
 ἀπὸ ψηφίσασθαι θάνατον Μιτυληναίαν, ὡς ὁ Κλέων ἤξίου. τὸ δὲ οἴκου χρῆ-
 ῖνον κοινῶ ληπτέον. 4. Γινῶ μὴ περιεσομένη] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπελπίσασα τοῦ
 περιεῖναι καὶ σωθῆναι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὅτι, ἐάν τις ἀποστῆ ἀφ’ ἡμῶν πό-
 λις, πάλιν αὐτὴν ἀναληφόμεθα, καὶ τὰς δαπάνας οὐκ ἀπολέσομεν, διὰ τὸ ἐλ-
 πίδια αὐτοῖς ζωῆς νομοθετῆσαι. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα, εἰπόντα “ ἡμῖν
 δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί.”
 5. Ἐς ξύμβασιν] φιλίαν. 6. Ἐκείνως] ἄλλοτρόπως. 10. Διὰ τὸ ἀξύμ-
 βατον] διὰ τὸ ἀσυγχώρητον. 11. Παραλαβεῖν] ἀπὸ κοινῶ τὸ πῶς οὐ βλάβη

καταφυγῆν. Codex ibi Alex. ele-
 gantius οἱ μὲν οὖν. Noster alibi,
 διὰ τὸ τὴν γνώμην ἌΝΕΧΕΤΤΟΝ
 γεγενῆσθαι. Quod sua illos opi-
 nio ut fidejussor inidoneus esset
 frustrata. In Anthol. πέτρος
 ἜΓΓΟΣ πυρός. Hæc omnia a
 parente Historiæ Herodoto, a-
 pud quem haud semel invenies :
 Οὐ ΦΕΡΕΤΤΟΣ εἰμι δύναμιν τοσαύ-
 την παρασχέιν. Hos Maro æmu-
 latus est : “ Non, si Jupiter
 ipse Spondeat Italiam.” Æs-
 chylus Sept. Αἴθων τέτακται λῆμα
 Πολυφόντου βία, ΦΕΡΕΤΤΟΝ φρού-
 ρημα. Anacreon, Ὄρη γάρ σ’ ἐπέ-
 δησεν ἌΝΕΤΤΟΣ. WASS.

2. ἔστι F.H.Q.

3. Τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι]

VOL. I.

Dionys. Halic. VI. 47. ἀναλίσσα-
 σθαι τὰς ἀμαρτίας. Hoc a Thu-
 cydide sumtum ibi adnotat Quo-
 saubonus, et suspicatur hic quo-
 que fortassis legendum esse ἀνα-
 λῦσαι. DUK.

4. καὶ om. L.O.P.

γινῶ μὴ] γνώμη A.K.N.

5. ἔλθοιεν g.

7. τίνα] τί γὰρ f.

ὅν I.

παρασκευάσασθαι A.B.E.F.H.

I.K.d.e.f.g.h.i.

8. εἰ] ἢ A.E.H.K.L.M.b.c.e.
g.h.i.

9. ταχεῖ g.

τε] δὲ g.

11. παραβαλεῖν c.

sociis exem-
plum fore,
si non so-
lum rebel-
les, sed eti-
am insontes
morte affici-
antur.

“ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ’ αὐτῆς στéρεσθαι; ἰσχύο-
“ μὲν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῶδε. ὥστε οὐ δικαστὰς
“ ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς
“ βλάπτεσθαι, ἢ ὄραν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως
“ κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἔξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἰσ- 5
“ χυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νό-
“ μων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν
“ ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὗ νῦν τάναντία δρῶντες, ἦν τινα
“ ἐλεύθερον καὶ βία ἀρχόμενον, εικότως πρὸς αὐτονομίαν
“ ἀποστάντα χειρωσάμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τι- 10
“ μωρεῖσθαι. χορὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους
“ σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστήναι σφόδρα φυ-
“ λάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μὴ ἔς ἐπί-
“ νοιαν τούτου ἴωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ’ ἐλάχιστον
“ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν. * ὑμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἂν 15
“ καὶ τοῦτο ἀμαρτάνοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ
“ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὖνους ἐστὶ, καὶ
“ ἢ οὐ ζυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις, ἢ ἐὰν βιασθῆ ὑπάρ-
“ χει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύς, καὶ τῆς

47.

ἡμῖν; 1. Τῆς προσόδου] τοῦ κέρδους. 2. Τῶδε] τῇ προσόδῳ καὶ φορολο-
γίᾳ. 5. Λόγον] ἀπαρίθμησιν. πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ ταῦτα. 8. Δρῶντες]
ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου, ἦν τινα ἀποστάντα χειρωσάμεθα, χα-
λεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. 9. Καὶ βία] ἀκουσίας. 11. Οὐκ
ἀφισταμένους] τοῦ ἀρχεσθαι. τὸ ἐξῆς, ἀφισταμένους οὐ σφόδρα κολάζειν.
13. Καὶ προκαταλαμβάνειν] πρὸς τὸ “ καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προ-
στεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολίσητε” καὶ τὰ ἐξῆς. 14. Ταύτου] τοῦ ἀποστήναις
16. Ταῦτο ἀμαρτάνοιτε] λείπει ἢ κατά. 18. Τοῖς ὀλίγοις] τοῖς δυνατοῖς.
Ἐὰν βιασθῆ] συναποστήναι δηλονότι. 19. Τοῖς ἀποστήσασιν] ἤγουν τοῖς

1. τὸ om. L.
8. τάναντία A.B.F.H.N.g.h.
vulgo τὸναντίον.
13. ἀπόνοιον g.
14. κρατήσαντες L.O.
16. ἀμαρτάνητε Q.
17. ὑμῖν om. c.

- ἐν τε πάσαις Q.
ταῖς om. f.
18. ἢ om. K.c.e.f.
ὀλίγοις] λόγους Q.e.
ἂν P.Q.
ὑπάρχει om. e.
19. πολέμιοις d.

- “ ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ζύμμαχον ἔχοντες
 “ ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν
 “ Μυτιληναίων, ὃς οὔτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδὴ
 “ τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἐκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον
 5 “ μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα κατα-
 “ στήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μά-
 “ λιστα· ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθὺς
 “ ζύμμαχον ἔξουσιν, προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν
 “ τοῖς τε ἀδικούσιν ὁμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μὴ. δεῖ δὲ,
 10 “ καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν
 “ ἐτι ζύμμαχόν ἐστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τούτο
 “ πολλῶν συμφωρότερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρ-
 “ χῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως οὐς μὴ δεῖ
 “ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ζύμ-
 15 “ φρον τῆς τιμωρίας οὐχ εὐρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν ὄν

ἀρχουσιν. 1. Ἀντικαθισταμένης] ἐναντιουμένης. 2. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] τῇ πόλει ἐπέρχεσθε. 4. Ὅπλων ἐκράτησεν] ἤγουν ὠπλίσθη. 7. Τὰς πόλεις] ἡμῶν δηλονότι. 9. Κεῖσθαι] ἀρίσθαι. 10. Μὴ προσποιεῖσθαι] μήτοι γε δεικνύειν τὸ γνῶναι, ἀλλὰ μὴδὲ μέχρι σχήματος δεικνύειν τὴν ἀδικίαν ἐκείνων. 12. Ἐς τὴν κάθεξιν] τὴν ἀσφάλειαν καὶ κατοχὴν καὶ κράτησιν. 13. Ἡ δικαίως οὐς μὴ δεῖ] πρὸς τὸ “ πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια ἐς Μι-

2. Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] For-
 tassis praesens pro futuro posuit,
 quod in aliis ejusdem significa-
 tionis frequens est. Vid. ad II,
 44. Ita sententia erit, eos, si
 quid tale eveniat, civitatibus,
 quæ defecerint, bellum inlaturos
 plebem sibi amicam habentes.
 Et sic accipiendum suadent se-
 quentia, ἀδικήσετε, καταστήσετε,
 et ἔξουσιν. Ἐπέρχεσθαι, pro ἔρχε-
 σθαι, ut apud Sophocli. Ajax.
 437. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελ-
 θῶν. DUK.

2. τὸν om. L.O.P. τῶν A.B.
 E.F.H.K.N.c.d.g.

6. ὃ καὶ βούλονται d.

10. καὶ ante εἰ om. L.O.P.
 Μὴ προσποιεῖσθαι] Dissimulare.
 De hoc genere loquendi multa
 habent Budæus in Commentar.
 Ling. Græc. p. 296. et Steph.
 Append. ad Script. de Dialect.
 p. 126. DUK.

ποιεῖσθαι P.
 ἡμῶν P.
 11. Καὶ τούτο—τῆς ἀρχῆς] Th.
 Mag. in κατάσχεσις. DUK.
 12. Συμφωρότερον B.E.H.e.
 κάθειρξιν Q.
 14. Συμφέρον Q.
 15. δυνατὸν om. N.
 ὄν om. i.

48. “ ἅμα γίγνεσθαι. * ὑμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι,
 “ καὶ μήτε οἴκτω πλέον νείμαντες μήτ’ ἐπεικεία, οἷς
 “ οὐδὲ ἐγὼ εἴω προσάγεσθαι, ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν παραινου-
 “ μένων, πειθεσθῆ μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέ-
 “ πεμφεν ὡς ἀδικοῦντας, κρῖναι καθ’ ἡσυχίαν, τοὺς δ’ 5
 “ ἄλλους εἴαν οἰκεῖν. τάδε γὰρ ἔς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ
 “ καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά· ὅστις γὰρ εὖ βουλευέ-
 “ ται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἐστὶν ἢ μετ’ ἔργων
 “ ἰσχύος ἀνοία ἐπιών.”

49.
 Diodoti
 sententia
 tandem vin-
 cit, et na-

Τοιαῦτα δὲ ὁ Διόδωτος εἶπε. ῥηθεισῶν δὲ τῶν γνω- 10
 μῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας, οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν

τυληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε.” 1. Ἀμείνω] τῶν βουλευμάτων
 τοῦ Κλέωνος δηλονότι. 2. Οἷς] οἴκτω καὶ ἐπεικεία. 3. Παραινουμένων]
 τῆς ἐμῆς παραινήσεως. 8. Ἡ μετ’ ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών] ἡ ἀβούλως,
 δηλονότι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει ἐργαζόμενος. 10. Τοιαῦτα μὲν] τινὲς λέγουσιν
 ὅτι τοιαῦτα δὲ ἀφείλεν εἰπεῖν, ἐπειδὴ ὀπίσω εἶπε “ τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων.”
 ἀλλ’ ἡμεῖς φαιμέν ὅτι ἐκεῖ καὶ τὸν δὲ ἀπέδρακεν, εἶπὼν “ μετὰ ταῦτα δέ.”
 11. Μάλιστα ἀντιπάλων] ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοιαστικῶς περὶ τὴν δόξαν.

1. δὲ om. O.
 2. μήτε A.B.E.H.K.L.M.O.b.
 c.d.e.f.g. vulgo μηδέ.
 νείμαντες c.
 4. πειθεσθῆ B.E.h.
 6. ἔς τε] ἔσται πρὸς L.O.P.
 7. Ὅστις, γὰρ—ἐπιών.] Stobæ-
 us p. 366. pro ἐναντίους, ἀντιπά-
 λους contra MSS. Codd. repræ-
 sentat, quomodo legendum pu-
 to: ita enim Noster passim.
 Demosth. περὶ Μεγαλοπ. ὡς ἀνταλ-
 λάξασθαι βουλοίμεθα ἈΝΤΙΠΑΪ-
 ΛΟΥΣ. ita Xenophon, alii ὅσα
 κόνις. WASS. Ἐναντίους pro ho-
 stibus dicit Thucyd. II. 42. τὴν
 δὲ τῶν ἐναντίων τιμαρίαν. Et I.
 29. Κερκυραῖοις ἐναντία παλεμήσον-
 τες. In marg. Edit. Stobæi
 Lugd. male scriptum est in con-

cione Cleonis, pro Diodoti.
 DUK.
 βούλεται A.B.E.F.P.e.
 9. ἀνοίας ἰσχύος O. ἰσχύων
 ἰσχύ g.
 10. δὲ A.B.E.K.f.g. δὴ c. vul-
 go μὲν.
 διότος c.
 δὲ om. f.
 11. ἀλλήλους A.B.E.I.L.O.P.
 f.g.h.i.
 12. ἀγῶνας e.
 τῆς om. c.
 Ἐγένοντο] Confer Schol. Luci-
 ani t. I. p. 4. Turbas, et studia
 contentantium Noster non sat-
 tis pro rei magnitudine explicat.
 Adeas ergo Euripidem Oreste
 870. Æschylum Eumen. 485.
 WASS.

νεὸς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιοῦτῶ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἢ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ἔσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἢ δ' ὕστερα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκάλυψε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἢ Μυτιλή- 5
νη ἦλθε κινδύνου. * τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης

ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διεφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι ἧσαν δὲ ὀλίγω πλείους χιλίων. καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. ὕστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταζαν Λεσβί- 10
οις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, πλὴν τῆς Μηθυμναίων, τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροῦς ἐξείλον,

Sed eos, quos Pachet tamquam seditionis auctores maxime noxios Athenas miserat, numero paullo amplius mille, Athenienses, Cleonis auctoritate, necant; et totum Lesbiorum agrum, præter Methymnæum, ter mille sortibus factis, atque ex his trecentis in honorem deorum exceptis, cives Athenienses sortuntur, quibus Lesbii agros illos colentes quotannis binas pro

4. Τὰ δεδογμένα] τῇ βουλῇ δηλονότι. 5. Παρὰ τοσοῦτον μὲν] ἀντὶ τοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, ὥστε καὶ ἀναγνωσθῆναι τὸ περὶ τοῦ θανάτου ψήφισμα. ἢ ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρὸν ἔμελλε γὰρ εὐθὺς πράξειν τὰ ἐπισταλέντα ὁ Πάχης. 11. Κλήρους] μερίδας. Πλὴν τῆς Μηθυμναίων] οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπέστησαν. 12. Ἐξείλον] ἐξαιρέτους ἀνέθεσαν.

2. Ἐφθασε] Vid. Diodor. Sicul. pag. 315. a. WASS.

3. τὸ om. Q.

4. ὕστερα] K.L.O.P. ὕστερον i.

5. φθεῖραι] L.O.P. διαφθαρεῖναι

6. κινδύνου] κινδύνων I. κακοῦ B. et nescio quis Paris.

11. Κλήρους] Merιδας recte interpretatur Scholiastes. Est enim κλήρος portio, sive modus agri colonis, in agros hostibus ademptos missis, vel nova urbe condita civibus viritum sorte adsignatus. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Nub. v. 203. et ad Callimach. Hymn. in Del. v. 281. et Perizon. ad Ælian. XII. Var. Hist. 61. Posterioris generis κλήρους heredia vocabant Romani, quod heredem sequerentur, ut

ait Varro I. de Re Rust. 10. Duk.

τῆς τῶν μηθυμναίων L.

12. χιλίους c.

Ταῖς θεοῖς ἱεροῦς ἐξείλον] De hoc more Veterum, in dividendis agris ab hoste captis, agit Spanhem. Dissert. IX. de Præstant. et Usu Numism. pag. 669. et ad Juliani Orat. I. pag. 218. Κληροῦχος Schol. Aristoph. l. d. Hesych. Suidas et Schol. Sophocl. Ajac. 508. exponunt γεωργούς. Alibi sunt duces coloniarum. Utramque significationem adlatis multorum Scriptorum locis ostenderunt Vales. ad Harpocr. voc. Κληροῦχοι, et Spanhem. ad Aristoph. l. d. et ad Juliani Orat. I. pag. 187. Duk.

ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόν- sorte minas
 τας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλή- solvere ju-
 ρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν, αὐτοὶ εἰργάζοντο buntur.
 τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσματα Etiam op-
 5 αὶ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μυτιληναῖοι ἐκράτου, καὶ ὑπήκουον pida Lesbi-
 ὕστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον αὐτως ἐγένετο. orum in
 continenti
 sita Atheni-
 enses reci-
 piunt.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ τὴν Λέσβου ἄλωσιν, Ἀθη- 51.
 ναῖοι Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγούontos ἐστράτευσαν Nicias Mi-
 ἐπὶ Μινώαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων· ἐχρῶντο noam insu-
 10 δὲ αὐτῇ πύργον ἐνοικοδομήσαντες εἰ Μεγαρῆς φρουρίᾳ. lam, Mega-
 ἐβούλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάτσηνος garis objec-
 τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ Βουδόρου καὶ τῆς Σα- tant, occu-
 λαμῖνος εἶναι, τούς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶν- pat, ibique
 castellum et
 prasidium
 Athenien-
 sium relin-
 quit.

7. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετάβασις. 11. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας.
 12. Ἀπὸ τοῦ Βουδόρου] ἀκρωτήριον τῆς Σαλαμῖνος.

3. ἐξεργάζοντο L.O.P. ἡργά-
 ζοντο B.

4. Πολίσματα] Trojam ex hac
 voce captam a Pachete argu-
 mentatur Strabo XIII. pag. 896.
 WASS. Add. quæ ibi adnotat
 Casaubonus. DUK.

6. ὕστερον ἀθηναίους Q. ἀθηναίων
 ὕστερον L.O.P.

τὰ μὲν] ταῦτα Q.

7. τὴν om. L.O.P.

9. μινῶαν H. vulgo μίνωαν.

Μίνωαν τὴν νῆσον] Strabo IX.
 pag. 391. ἄκραν vocat. Observat
 Casaub. ad Strab. III. 137. hæc
 apud Geographos sæpe confun-
 di, et ab alio insulam, vel penin-
 sulam adpellari, quam alius ἄ-
 κραν vocat. Sed festinatione
 lapsus scribit, Minoa ante Me-
 gara Straboni insula, Thucydidi
 ἄκρα; quod contra scriptum vo-
 luerat, ut intelligitur ex iis, quæ
 ad Strabon. IX. 391. adnotat.
 DUK.

11. ἐβουλεύετο K.

αὐτόθι O.

12. μὴ om. P.

13. Τούς τε Πελοποννησίους] Cass.
 hic adscriptum habet scholion,
 ἐβούλετο δηλαύτι. Ita accusativus
 τοὺς Πελοποννησίους, hic erit pro
 nominativo, quasi esset, καὶ ὅπως
 οἱ Πελοποννησίοι μὴ ποιῶνται ἐκπλους.
 Hæc constructio usitatissima est
 cum verbis οἶδα, ὄρω, φοβοῦμαι,
 eorumque synonymis, ejus
 multa exempla conguessit Ste-
 phan. ad Script. de Dial. p. 51.
 Nec tamen infrequens cum aliis.
 De λέγω et ἀγγέλλω vid. quæ ad-
 notat Clar. Gronov. ad Arrian.
 III. 1. Aristoph. Plut. 56. σὺ
 πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον.
 Nuhib. 144. ἀνήρετο Χαιρεφῶντα
 ψύλλαν ὑπόστους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς
 πόδας. Et Avib. 1269. Δεινόν γε
 τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
 Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πά-
 λιν. DUK.

ται ἔκπλους αὐτόθεν λαυθάνοντες, τριήρων τε, οἷον καὶ τὸ πρὶν γενόμενον, καὶ ληστῶν ἐκπομπαῖς, τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μὴδὲν ἔσπλείν. ἔλων οὖν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης, καὶ τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, 5 ἀπετείχιζε καὶ τὸ ἐκ τῆς ἠπείρου, ἧ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγους ἐπιβοήθεια ἦν τῇ νήσῳ, οὐ πολὺ διεχούση τῆς ἠπείρου. ὡς δὲ τοῦτο ἐξεργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ὕστερον δὴ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τείχος ἐγκαταλιπὼν καὶ φρουρὰν ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ.

10

52.

Eodem tempore Plataeenses, qui obsidionem Peloponnesiorum non

Ἰπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ Πλαταιῆς, οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι, ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοιαῦδε τρόπον. προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, αἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνε-

1. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. Τριήρων τε] ὁ τε Κνήμιος καὶ ὁ Βρασιδάς οἱ Σπαρτιάται μετὰ τῶν τεσσαράκοντα νεῶν ἀπὸ Νισαίας ἐξαπίνης προσέπεσον τῷ Βουδάρῳ, ὡς φησὶν ὁ Συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. 5. Τῆς νήσου] τῆς Μινώας. 6. Ἡ] ὕπου. 14. Αὐτῶν] τῶν Πλαταιέων.

1. αὐτόθι P. αὐτῶν A.B.g.

τε] δὲ L.O. om. g.h.

2. ἐκπομπὰς h.

3. νισαίας O.

4. πρῶτον om. f.

δύω f.g.

6. ἦ] ἡ A.

7. ἐπιβοηθείαι E. ἐπὶ βοηθείαι Q.

8. ἐξεργάσατο I.L.O.Q.d.

12. Πλαταιῆς] Hanc Platearum deditioem cum eruptione III, 20. memorata conjungere videtur, 315. c. Diodorus. Demosthenes in Neæram p. 531. Τῶν δὲ Πλαταιέων ἀποκριναμένων, ὅτι ἄνευ Ἀθηναίων οὐδὲν ἂν πράξειαν, ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διπλῶ τείχει περιτειχίσαντες ΔΕΚΑ ἔτη. Interp. decennium, sed reclamat computus. Urbem περιεστάρωσαι Bell. Pelop. III. deditio autem facta est belli ejusdem anno

quinto. reponere ergo fidenter, δύο. Cæterum Plateæa utroque numero Noster et Herodotus. Apud Nepotem, MS. Trin. Plateæas, Pausan. I. ubi vocem *milibus* recte omittit. Vid. Wheelerum Itin. p. 474. et Sextum Empir. 31. d. Wass. Sextus advers. Grammat. cap. VII.

Ἀθήναι γὰρ λέγονται πληθυντικῶς, αἱ μία πόλις, καὶ Πλαταιαί. Eustath. in II. Iliad. p. 296. Ἐνικῶς μὲν γὰρ ἡ Πλάταια, πληθυντικῶς δὲ αἱ Πλαταιαί. Et sic Stephanus, ubi vid. Interpretes. Duc.

οὐκέτι] οὐκ c.f.

14. προσέβαλλον I.c.

αὐτῶν om. F.L.O.P.

ἐδύναντο A.E.H.K.d.e. ceteri ἠδύναντο.

ἀμύνασθαι d.e.

σθαι. γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐ-
 τῶν, βία μὲν οὐκ ἐβούλετο ἐλεῖν· εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῶ
 ἐκ Λακεδαίμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγναιτο ποτε πρὸς
 Ἀθηναίους, καὶ ζυγχαροῖεν ὅσα πολέμῳ χαρῖα ἔχουσιν
 5 ἐκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια ὡς
 αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων· προσπέμπει δὲ αὐτοῖς
 κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται παραδῶναι τὴν πόλιν
 ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμόνιοις, καὶ δικασταῖς ἐκείνοις χρή-
 σασθαι, τοὺς τε ἀδίκους κολάζειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα.
 10 τοσαῦτα μὲν ὁ κήρυξ εἶπεν· οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ
 ἀσθνεοστάτῳ) παρέδωσαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλα-
 ταιεῖας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινας, ἐν ὧσιν οἱ
 ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο.
 ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορία μὲν οὐδεμία προσετέθη, ἡρώ-
 15 των δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσαῦτον μόνον, εἴ τι Λα-

amplius po-
 terant sus-
 tinere, se
 dedunt. Ro-
 gati, num-
 quid in hoc
 bello boni in
 Lacedaemo-
 nios contu-
 lerint, po-
 testate facta
 prolixius di-
 cendi, As-
 tymachum
 et Laconem
 oratores
 constitu-
 unt.

2. Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῶ] ἀντίπτωσις, ἥτις αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς. ἀντὶ τοῦ
 εἰρημένου γὰρ αὐτῶ, εἶπεν. 3. Ἐκ Λακεδαίμονος] ἐκ τῆς βουλῆς τῶν Λακε-
 δαιμόνων. 5. Μὴ ἀνάδοτος εἴη] μὴ ἀποδοθῆ δηλοῦσι ὅπισσα, μὴ ἀποδίσσιμος
 γένοιτο. 6. Προσπέμπει δὲ] αὐτοὺς ὁ δὲ πρὸς τὸν μὲν. προεῖπε γὰρ ὅτι “ βία
 “ μὲν οὐκ ἐβούλοντο ἐλεῖν.”

- 1. λακεδαιμόνιοις d.
- αὐτῶν om. H.N.
- 2. γὰρ] γ' Q.
- 3. γένοιτο e.

5. Μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια]
 Pollux VII. 13. μὴ ἀνάδοτος εἴη
 Πλάταια, omissio articulo. et ex-
 plicat, τὸ μετὰ τῆν πράσιν ἀποδοθέν.
 Videtur ad proverbium alludere,
 τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαιρέσεις οὐκ
 ἔστι. Vid. ad locum Adnotata.
 Wass.

- 6. προχωρησάντων E.
- προπέμπει L.O.P.
- 9. τε] δὲ K.c.
- 13. τῆς om. f.

Δικασταὶ πέντε ἄνδρες] Horum
 unus erat Aristomenidas, Age-

silai regis avus maternus, ut ait
 Pausanias in Laconicis. *Palme-
 rius Exercitatus*. p. 48. Huds.

- 14. κατηγορία E.g.
- προσετέθη e.

15. μόνον om. d.i.

εἰ τοὺς λακεδαιμόνιους K.

Τοσαῦτον μόνον] Stephanus I. d.
 p. 105. quia τοσαῦτον per se sig-
 nificat hoc solum, sive non aliud
 quam hoc, τὸ μόνον abundare ex-
 istimat. Sed hoc satis obvium
 est: παρέλκον illud particulæ τι,
 in iis, quæ sequuntur, εἴ τι Λα-
 κεδαιμόνιους—ἀγαθὸν τι εἰργασμένοι
 εἰσὶν, longe, ut opinor, inusita-
 tius. Et certe tantum uno loco
 positum ad sententiam sufficere

κεδαιμονίους καὶ τοὺς ζυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν. οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάζαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάου, καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων. καὶ ἐπελθόντες 5 ἔλεγον τοιαύδε.

53—59.
Eorum oratio.

“ ΤΗΝ μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, 10
 “ πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οἴο-
 “ μενοι ὑφέξειν, νομιματέραν δέ τινα ἔσσεσθαι, καὶ ἐν δι-
 “ κασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, 10
 “ γενέσθαι ἢ ὑμῖν, ἠγούμενοι τὸ ἴσον μάλιστ' ἂν φέρε-
 “ σθαι. νῦν δὲ φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτή-
 “ καμεν· τὸν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι
 “ εἰκότως ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε,
 “ τεκμαιρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενη- 15
 “ μένης, ἢ χρηρ' ἀντειπεῖν (ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἠτησάμεθα),
 “ τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὄν, ᾧ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνα-

7. ΤΗΝ μὲν παράδοσιν] ἢ δημηγορία τῶν Πλαταιέων δικαιοκρέτερά ἐστί· τὸ δὲ προσίμιον ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος καὶ ἐκ προσοχῆς. 10. Οὐκ ἐν ἄλλοις] ἢ ἐμῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι γενέσθαι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν ἄρτι κρινόμενοι ὑφ' ἡμῶν. 11. Ἡ ὑμῖν] κατὰ δύο (φησὶ) τρόπους προϋθυμήθημεν ἐγχειρίσαι ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν, κατὰ τε τὸ μὴ περὶ θανάτου κριθῆναι, ἀλλὰ περὶ τινος μαλακωτέρας ζημίας, καὶ καθὸ δικαίους ἡμᾶς κριτὰς ἠγγησάμεθα γενέσθαι. νῦν δὲ (φησὶ) φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. καὶ τὴν αἰτίαν εὐθὺς ἐπιφέρει· τὸν τε γὰρ ἀγῶνα, φησὶ, καὶ τὰ ἐξῆς. Τὸ ἴσον] τὸ δίκαιον. Φέρεσθαι] ἀποφέρεσθαι. 13. Περὶ τῶν δεινοτάτων] περὶ τοῦ θανάτου. 14. μὴ οὐ κοινοὶ] μὴ οὐκ ἴσοι, μὴ οὐ δίκαιοι, ἀλλ' ἑτεραλκεία τὴν νίκην ποιήσητε. 15. Τεκμαιρόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. 17. Ὡ] τῷ ἐρωτήματι.

poterat. Mox cap. 54. ubi hæc repetuntur, omittitur loco posteriore: In Gr. hic abest loco priore. Eadem varietas est cap. 68. Duk.

1. ἐν τῷ] αὐτῷ Q.

τῷ καθεστῶτι om. g. τῷ om. K.

2. ἀγαθόν τι om. e.

εἰργασάμενοι O.

5. καὶ ἐλθόντες c. om. L.O.P.

10. περ om. P.

καὶ om. d.

12. ἡμαρτήκαμεν d.

14. κοινή K.Q.c

15. προγεγεμένης O.

“ σθαι ἐναντία γίνεταί, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. *omitted ref*
 “ πανταχόθεν δὲ ἄποροι καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα, καὶ *ration*
 “ ἀσφαλέςτερον δοκεῖ εἶναι, εἰπόντας τι κινδυνεύειν· καὶ
 “ γὰρ ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς ᾧδ’ ἔχουσιν αἰτίαν ἂν πα-
 5 “ ράσχοι, ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ᾦν. χαλεπῶς δὲ
 “ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθῶ. ἀγνῶτες μὲν
 “ γὰρ ὄντες ἀλλήλων, ἐπεισενεγκάμενοι μαρτύρια ᾧν
 “ ἀπειροὶ ἦτε, ὠφελούμεθ’ ἂν· νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα
 “ λελέξεταί, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν
 10 “ τὰς ἀρετὰς ἡσσοὺς εἶναι τῶν ὑμετέρων ἐγκλημα αὐτὸ
 “ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσ-
 “ μένῃ κρίσιν καθιστάμεθα. * παρεχόμενοι δὲ ὅμως 54.
 “ ἃ ἔχομεν δίκαια πρὸς τε τὰ Θηβαίων διάφορα
 “ καὶ ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, τῶν εὖ δε-
 15 “ δρασμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρα-

4. Ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος] ὁ ἄνθρωπος ὁ σιωπήσας καὶ μὴ εἰπών. 5. Σωτήριος] πρίξενος σωτηρίας. 6. Πρὸς τοῖς ἄλλοις] τοῖς σιωπῶσιν ἐξ ἀπορίας. 7. Ἐπεισενεγκάμενοι] ἡμεῖς δηλονότι. 11. ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις φησίν. 14. Εὖ δεδρασμένων] ὑφ’ ἡμῶν μὲν ὡς πολεμίου. ταῦτο τὸ ἐπιχείρημα λίσσις ἐστὶ τοῦ Λακεδαιμονικοῦ διλημμάτου ἐρωτήματος, τοῦ λέγοντος ὅτι ἠδικήσατε ἡμᾶς, ᾧ Πλαταιεῖς, ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ οὐ; ἴνα, εἰ μὲν εἶποιεν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκους αὐτοὺς μετελεύσανται, εἰ δὲ μὴ, ὡς ψευδομένους, εἴπερ ἀγαθὸν τι ποιῆσαι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους φήσαιεν. φασὶν οὖν οἱ Πλαταιεῖς, ἀπολογούμενοι ἐπὶ ταῖτοις, εἰ μὲν ὡς πολεμίου ἡμᾶς περὶ τούτων πυνθάνεσθε, φάμεν μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ὑμᾶς ὑφ’ ἡμῶν, εἴτι μὴ καλὸν ἐν πολέμῳ πεπύθνατε, ᾧπερ ἡμεν ἐχθροί· εἰ δὲ ὡς φίλους κατατιϋῖσθαι βούλεσθε,

1. τὰ] τὸ g.
2. πανταχόθεν τε Q.
4. ἂν om. Q.
6. μὲν om. L.
7. γὰρ om. Q.
ἀλλήλοις B.
μαρτυρίας e.
8. πᾶν L.O.P.
9. λέξεταί I.K.d.e.f.
δεδίαμεν g.
μὴ οὐχὶ Q.
καταγνόντες O

10. τῶν] αὐτῶν I.
αὐτῶ H.
11. ποιεῖτε B.E.g.h.
13. τὰ] τῶν i.
14. καὶ τοὺς A.B.E.F.H.K.N.
Q.c.f.g.h. ceteri καὶ ἐς τοὺς.
τῶν δὲ Q.g.
Τῶν εὖ—ποιησόμεθα Thomas
Mag. in δεδρασμένον. Duk.
δεδραμένον P.d.
15. καὶ πείθειν πειρασόμεθα]
om. Q.

“ σόμεθα. φαιμέν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχὺ, εἴ
 “ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ζυμμάχους ἐν τῷ πολ-
 “ ἔμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους
 “ ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὖ παθόντας, φί-
 “ λους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μᾶλλον, τοὺς 5
 “ ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς
 “ τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες ὡν
 “ πρότεροι, τῷ δὲ ζυνεπιθέμενοι τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς
 “ Ἑλλάδος μόνοι Βοιωτῶν. καὶ γὰρ ἠπειράται τε ὄντες
 “ ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχη τε τῇ ἐν τῇ ἡμέ- 10
 “ τέρα γῆ γενομένη παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Πausanias
 “ εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυ-
 “ νον τοῖς Ἑλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν.
 “ καὶ ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἰδίᾳ, ὅτε περ δὴ μέγιστος
 “ φόβος περίεστη τὴν Σπάρτην, μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς 15
 “ Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν
 “ αὐτῶν ἐξεπέμφσαμεν ἐς ἐπικουρίαν· ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμ-
 55. “ νημονεῖν. καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι
 “ ἠξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον. ὑμεῖς
 “ δὲ αἰτίοι· δεομένων γὰρ ζυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς 20
 “ ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκ-
 “ ελεύετε τραπέσθαι ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν

ἑαυτοὺς αἰτιᾶσθε. ὑμεῖς γὰρ πρότεροι ἠδικήσατε, καθ' ἡμῶν μετὰ τῶν συμμά-
 χων Θηβαίων ἐπιστρατεύσαντες. 4. Μὴ εὖ παθόντας] αὐτοὺς ὑμᾶς τοὺς Λάκω-
 νας. 5. Φίλους δὲ νομίζοντας] ἡμᾶς δηλονότι. 8. Τῷ δὲ] τῷ Μῆδῳ. 10. Ἐν
 τῇ ἡμετέρᾳ γῆ] ἐν τῇ Πλαταιᾷ. 15. Περίεστη] περιεκύκλωσεν. 17. Οὐκ

5. μάλιστα g.
 τοὺς om. L.O.P.Q.
 6. στρατεύσαντες g.
 8. πρότερον d.
 ἐπ' ἐλευθερίᾳ I.L.O.P.d.
 9. τε om. g.
 13. περὶ b.

14. περ om. e.
 Σεισμὸν] Olymp. LXXVII. 4.
 vid. Diod. p. 274. c. WASS.
 15. ἐς] ἐπ' L.O.P.
 20. γὰρ] δὲ A.B.
 21. Πρὸς—τραπέσθαι] Thom.
 Magist. in βούλομαι. Duk.

“ ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέσ-
 “ τερὸν ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε οὔτε ἐμελλήσατε. εἰ δ’
 “ ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἠθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάν-
 “ των, οὐκ ἠδικοῦμεν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐν-
 5 “ ἀντία Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπακνεῖτε, καὶ προδοῦναι
 “ αὐτοὺς οὐκέτι ἦν καλὸν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὖ παθῶν
 “ τις καὶ αὐτὸς δέομενος προσηγάγετο ζυμμάχους καὶ
 “ πολιτείας μετέλαβεν, ἰέναι δὲ ἐς τὰ παραγγελλόμενα
 “ εἰκὸς ἦν προθύμως. ἀ δὲ ἐκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ζυμ-
 10 “ μάχοις, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι, εἴ τι μὴ καλῶς ἐδράτε,
 “ ἀλλ’ οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα. *Θηβαῖοι δὲ 56.
 “ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν, τὸ δὲ τελευταῖον
 “ αὐτοὶ ζύνιστε δι’ ἄπερ καὶ τάδε πάσχομεν. πόλιν γὰρ
 “ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς
 15 “ καὶ προσέτι ἱερομηνία ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα, κατὰ τὸν

εἰκὸς] οὐ δίκαιον. 1. Τῷ πολέμῳ] τῷ νῦν δηλονότι. Ἐκπρεπέστερον] ἔξω
 τοῦ πρέποντος. 3. Ὑμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. 4. Ἐναντία Θηβαίοις]
 μαχόμενοι τοῖς Θηβαίοις. 6. Καλὸν] δίκαιον. οὐ καλὸν προδοῦναι δηλονότι
 εἰς τὰ προστασσόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 7. Καὶ πολιτείας μετέλαβεν]
 ἐπολιτογραφήθη. 9. Ἐκάτεροι] οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 11. Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα] ἐπὶ τὰ ἄδικα. 14. Καταλαμβάνοντας]
 ληστρικῶς ἐπερχομένους. Ἐν σπονδαῖς] σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν.

1. μέντοι οὖν τῷ c.

ἐκπρεπωδέστερον O.

3. ἐθελήσαμεν K.

4. ἀδικοῦμεν b.d.

9. συμμάχοις E.

10. τι μὴ] μὴ τι M.b. τε μὴ g.

12. ἡμᾶς om. I.

15. ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα A.B.E.

F.H.M.N.b.g.h. vulgo ὀρθῶς τε
 ἐτιμωρησάμεθα.

Ἱερομηνία] Portus putavit esse
 νομηνίαν. Et sic cap. 65.
 Steph. quoque in marg. Edit.
 sec. versionem Vallæ, die solenni,
 emendat, in sacris, vel feriis
 primæ diei mensis, q. d. feriarum

menstruarum die. Fortassis omnis
 νομηνία recte dici potest ἱερομη-
 νία: sed an omnis ἱερομηνία quo-
 que sit νομηνία, mihi non liquet.
 Nam Harpocration e Demosth.
 adv. Timocrat. ἱερομηνίας nihil
 aliud, quam εορτάδεις ἡμέρας inter-
 pretatur. Et sic ex eo Suidas et
 Hesychius. Nec quidquam de
 νομηνία addunt. Ac neque quis-
 quam e quamplurimis Scripto-
 ribus, quorum verba de sacro
 νομηνίας adfert Meursius in Græc.
 Feriata, v. Νομηνία, hunc diem
 vocat ἱερομηνίαν. Adde, quod
 Thucyd. II. 4. Platæas a The-

“ πᾶσι νόμον καθεστᾶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶ-
 “ ναι ἀμύνεσθαι· καὶ νῦν οὐκ ἂν εἰκότως δι’ αὐτοὺς
 “ βλαπτοίμεθα. εἰ γὰρ τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε
 “ καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον λήψεσθε, τοῦ μὲν ὀρθοῦ
 “ φανείσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ζυμφερόν 5
 “ μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι εἰ νῦν ὑμῖν ἀφέλιμοι δο-
 “ κούσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες
 “ μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ
 “ ἑτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί· ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ,
 “ ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερον ὁ βάρβαρος, οἶδε μετ’ αὐ- 10
 “ τοῦ ἦσαν. καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας, εἰ ἄρα
 “ ἡμάρτηται, ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν· καὶ μείζω
 “ τε πρὸς ἐλάσσω εὐρήσετε, καὶ ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον
 “ ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτά-

1. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Ὅσιον] δίκαιον. 3. Βλαπτοίμεθα] ἀδικοίμεθα. Αὐ-
 τίκα] ἐν τῷ ἐνεστῶτι. 4. Πολεμίῳ] ἐν τῷ πολέμῳ. 6. Ὀφέλιμοι δοκούσιν
 εἶναι] οἱ Θεβαῖοι δηλονότι ἀφέλιμοι ἐφάνησαν, ὑμῖν δηλονότι, ἢ καὶ ἀφελιμώ-
 τεροι. 7. Πολὺ καὶ ὑμεῖς] καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες. ἐφείσατο εἰπεῖν οἱ Ἀθηναῖοι,
 διὰ τὸ φορτικόν. 8. Ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. 9. Δεινοί]
 μετὰ δεινότητος. 10. Πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Οἶδε μετ’ αὐτοῦ ἦσαν] ἡγοῦν
 οἱ Θεβαῖοι συνεμάχουν αὐτῷ. 12. Ἀντιθεῖναι] ἐναντίαν θεῖναι. Μείζω τε
 πρὸς ἐλάσσω] μείζω προθυμίαν πρὸς ἐλάσσω ἀμαρτίαν. 14. Ἀρετὴν] ἀν-

banis τελευτῶντος τοῦ μνηρὸς occu-
 patas dicit. Budæus in Demo-
 sthene, qui sæpe ἱερομηνίαν me-
 morat, interpretabatur *sacra sta-
 ta aliquo mense*, vel generaliter
diem festum, et Camerar. in
 Demosth. adv. Timocrat. *dies
 festos*. Vid. Steph. Thes. Sui-
 das ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα.
 Sic etiam Etymol. M. et insu-
 per, ἢ ἐν τῷ μνηὶ ἱερὰ ἡμέρα, quæ
 confirman interpretationem pri-
 orem Budæi. In Gloss. ἱερομη-
 νία festivi ludi: quo pertinet,
 quod e Budæo adnotat Steph.
 ἱερομηνίαν apud Demosthenem

etiam esse *diem ludorum*. Infra
 V. 54. est τὰ ἱερομηνία, ubi
 Schol. ἑορτώδης ἡμέρα. Quæ Kuh-
 nius ad Pausan. III. 5. de ἱερο-
 μηνίαις adnotat, nihil magno opere
 ad inlustrationem hujus loci fa-
 ciunt, et non satis explorata vi-
 dentur. Duk.

3. τε om. c.e.

7. οἱ om. M.P.Q.g.

9. ἐπέρχεσθε P.

12. ἡμάρτηται ἀντιθεῖναι A.B.
 E.F.H.K.M.N.c.f.g.h.i. vulgo
 ἡμάρτηται τι ἀντιθεῖναι.

14. τινὰ ἀρετὴν τῶν ἐλλήνων c.f.
 τῇ τοῦ ξέρξου e.

“ ξασθαι, ἐπηρεῶντό τε μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς
 “ τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πρᾶσσοντες, ἐθέλοντες δὲ
 “ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὧν ἡμεῖς γενό-
 “ μενοι, καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα, νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
 5 “ δέδιμεν μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως
 “ μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι χρὴ ταῦτα περὶ
 “ τῶν αὐτῶν ὁμοίως φαίνεσθαι γινώσκοντας, καὶ τὸ
 “ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς
 “ ἀγαθοῖς ὅταν αἰεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι,
 10 “ καὶ τὸ παραυτίκα που ἡμῖν ἀφέλιμον καθιστῆται.
 “ * προσκέφασθέ τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολ- 57.
 “ λοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ
 “ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα (οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε
 “ τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ’ ἡμῶν μεμ-
 15 “ πτῶν,) ὁρᾶτε ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγα-
 “ θῶν πέρι αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας ἀπρεπές τι ἐπιγνώνας,
 “ οὐδὲ πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκύλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐερ-
 “ γετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι
 “ Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι, καὶ τοὺς μὲν πα-
 20 “ τέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι-

δρεῖαν. 1. Ἐπηρεῶντό τε μᾶλλον] ὑπερβαλλόντως εἶχον τὸν ἔπαινον. 2.
 Ἀσφαλείᾳ] τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. Ἐθέλοντες δὲ] ὕπερ καὶ Ἀθηναῖαι ἔπραξαν,
 τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρημάσαντες καὶ ναυσὶ κινδυνεύσαντες. 3. Τολμᾶν] σὺν
 τόλμῃ πράττειν. 7. Γινώσκοντας] ἡμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. 9. Ἐχῶσι]
 παρέχῶσι. 13. Μὴ τὰ εἰκότα] οὐχὶ δίκαια. 14. Ἐπαινούμενοι δὲ] ἡμεῖς δη-
 λονότι. 15. Ἀνδρῶν ἀγάθων πέρι] ἡμῶν δηλονότι τῶν Πλαταιέων. 16. Αὐ-
 τοὺς ἀμείνους ὄντας] ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους. ἕρα δὲ πῶς κολα-
 κεῖει λαυθανόντας τοὺς Λάκωνας. 18. Ἀνατεθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ ἀπο-
 δέξωνται. 20. Ἐς τὸν τρίποδα] τὸν ἐκ τῶν Μηδικῶν σκύλων, ἃν ὁ Πανσα-

1. μάλιστα L.O.P.
 2. ἀσφαλείᾳ E.
 3. βέλτιστα] μέγιστα C.
 7. ὁμοίως f.
 10. ἡμῖν A.B.E.d.e.f.g.h.
 καθίστηται I.K.L.M.O. καθί-

σταται P.Q. καθίστητε d.
 11. τε om. B.O.
 13. οὐ γὰρ] οὐκ K.
 ἀφανεῖ d.i.
 14. περὶ] παρὰ g.
 17. πρὸς τοῖς ἱεροῖς g.

“ ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνι-
 “ καῦ πανοικησία διὰ Θεβαίους ἐξαλεῖψαι. ἐς τοῦτο
 “ γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε
 “ κρατησάντων ἀπολλύμεθα, καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν
 “ φιλτάτοις Θεβαίων ἠσώμεθα, καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς 5
 “ μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μὲν τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέ-
 “ δομεν, λιμῶ διαφθαρήναι, νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι.
 “ καὶ περιεώσωμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύνα-
 “ μιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι·
 “ καὶ οὔτε τῶν τότε ξυμμαχῶν ἀφελεῖ οὐδεὶς, ὑμεῖς τε, ᾧ 10

νίας ἐποίησε. 5. Θεβαίων ἠσώμεθα] διὰ τοὺς Θεβαίους καταβαλλόμε-
 θα. 7. Νῦν δὲ] κινδυνεύομεν δηλονότι. 9. Καὶ ἀτιμώρητοι] οὐδεμίαν

1. ἀρετῆς L.P.

καὶ om. K.

τοῦ om. e.

2. πανοικησία E.I.L.N.O.Q.

Πανοικησία] Πανοικησία, quod
 quidam MSS. habent, etiam est
 in Polluce VI. 163. ex Anti-
 phone, et in Thoma Mag. πα-
 νοικί e Libanio. Sic quoque
 Dionys. Halic. VII. 18. et XI.
 2. et Mæris. Sed in Thucyd.
 II. 16. non est πανοικησία, ut
 Thomas laudat, sed πανοικησία,
 sine ulla varietate scripturæ.
 Paulo post, si in his, οἵτινες Μή-
 δων—ca sententia est, quam In-
 terpretes expresserunt, pro ἀπολ-
 λύμεθα, verbo præsentis tempo-
 ris, aliud tempus videtur requiri,
 ut in illo Themistoclis apud
 Plutarch. Themist. ὁ παῖδες, ἀπω-
 λόμεθα, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. Duk.

4. ἀπωλλύμεθα H.

καὶ—ἠσώμεθα] om. E.

7. λιμῶ δὲ διαφθαρήναι e.

θανάτου κρίνεσθαι B.g.h. ceteri
 θανάτου δίκη κρίνεσθαι.

Θανάτου δίκη κρίνεσθαι] Κρίνεσθαι

δίκη etiam Plutarch. dicit Public.

p. 193. οὐκ ἔφευγεν ἐπ' αὐτοῦ δί-
 κη κριθῆναι πρὸς Ταρκύνιον. Habent
 etiam vocabulum δίκη hic omnes
 MSS. excepto Regio. Et ob id
 suspectum esse potest, eo quod
 in hoc genere loquendi fere omit-
 titur. Plutarch. Apophthegm.
 p. 327. κρινόμενος θανάτου. Ælian.
 XIII. Var. Hist. 42. ἔκρινάν με
 θανάτου. Polyb. VI. 12. θανάτου
 δὲ κρίνει μόνος, sc. ὁ δῆμος. Simi-
 liter in eo, quod ex Athenæi
 XIII. 6. adfert Budæus, κρινομέ-
 νη δὲ ὑπὸ Εὐθύου τῆν ἐπὶ θανάτῳ,
 ἀπέφυγε. In quibus Stephanus
 Append. ad Script. de Dialect.
 p. 110. deesse putat δίκην.
 Quamquam etiam κρίσιν supple-
 ri potest e loco Demosthenis,
 quem et ipse laudat, κρίνεσθαι
 κρίσιν θανάτου. Mox ἀτιμώρητοι
 Thomas Mag. in τιμωρῶ exponit
 ἀβοήθητοι, ubi et Πλαταιεῖς. Duk.

8. περιεώσωμεθα K.

10. τότε om. L.O.

ἀφέλειται K.

“ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδμεν μὴ οὐ βέβαιαι
 “ ἦτε. * καίτοι ἀξιοῦμέν γε καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν ζυμμα-
 “ χικῶν ποτὲ γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἑλ-
 “ ληνας καμφθῆναι ὑμᾶς, καὶ μεταγνώσθαι, εἴ τι ὑπὸ

58.

βοήθειαν ἔχοντες ὑπὸ τινος. 2. Τῶν ζυμμαχικῶν] τῶν ἐφόρων τῆς ζυμμα-
 χίας τῆς ἡμετέρας. 3. Τῆς ἀρετῆς] τῆς ἡμετέρας. Τῆς ἐς τοὺς Ἑλληνας]
 ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἕνεκα. τὸ ἐξῆς, ἀξιοῦμεν καμφθῆναι. καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρέπον-

1. δέδμεν Dionysius p. 7.

2. ζυμμαχων Q.

4. καμφθῆναι A.B.E.F.I.c.d.e.

g. κναμφθῆναι f. vulgo γραμφθῆ-
 ναι.

Γραμφθῆναι] Pro καμφθῆναι non
 dubitavi reponere ex marg. γραμ-
 φθῆναι. Ea vox in desuetudi-
 nem abiit post Platonis tempo-
 ra, et varie scribitur a Gramma-
 tificis. Poëtæ, et Homeri sequa-
 ces retinent scripturam veterem
 διὰ στομφασμὸν εὐφωνον, ut alicubi
 Eustathius. Homerica enim
 sunt, Ἐν δὲ γόνυ Γνάμφειν. γραμ-
 πτὸν νόημα, et γραμπτοῖς ἀγκίστροι-
 σίν, μέλεσσιν. Hesiod. Op. 205.
 γραμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφὶ ἰνύχου-
 σιν, hoc est κεκαμμένοις. Paulo
 infra apud Hesiod. v. 278. cum
 Alex. Clemente pro ἔσθην—ἐπ’
 αὐτοῖς legerim, Ἐσθέμεν ἀλλήλους,
 ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶ μετ’ αὐτῶν. Æs-
 chylus Pers. 577. Γραμπτόμενοι
 δ’ ἀλλὶ δεινᾶ, ubi male Interpres,
 et Scholiasta. Lycophron 1247.
 οὐ ποτ’ Οἰκουρὸς δόρυ Γνάμφει Θεόινος.
 Callimachus Del. 311. γραμπτὸν
 ἔδος σκολιῷ λαβυρίνθου. Plato
 Rep. X. p. 762. Francof. κνάμ-
 ποντες ἐπ’ ἀσπαλάθων, antiquam
 scripturam servavit Justinus
 Martyr, cujus unius auctoritate
 rescribendum, γνάμπτουτες. Apol-
 lonius ad navigantes transtulit,

VOL. I.

II. 350. Ῥήβαν ὠκρόην ποταμὸν,
 ἀκτὴν τε μέλαιναν Γνάμφαντες, uti
 et 946. 967. 1012. Idem III.
 1248. Πείρησαν τευχέων βεβημένοι.
 οὐδ’ ἐδύναντο Κεῖνο δόρυ γνάμφαι. et
 1349. Γνάμφε δὲ γούνατ’ ἐλαφρά.
 Apud Nicandrum Theriac. pag.
 8. Aldin. Γραμπτόμενοι etiam
 pro ξεόμενοι. Oppianus Hal.
 III. 133. γένυ γραμπτῷ σιδήρου.
 Ubi MSS. quomodo apud Ho-
 mer. γραπτῷ obtrudunt: id
 quod facit et alibi Scholiasta.
 Hal. V. 574. νόον γνάμπτουσι σι-
 δήρεον. Quo in loco, ut id obi-
 ter moneam, lege ex Cod. MS.
 Μήτηρ δὲ πρῶτων μὲν ἀτυζομένη δεδό-
 νηται, non πεπόνηται: de hirun-
 dine sermo. Confer denique
 Hal. V. 164. et Hesych. in εὐ-
 γραμπτῶν. WASS. Γνάμπτω, γραμ-
 πτὸς, et ἐπιγράμπτω de animo dici
 ostendit Stephan. in Thes. Add.
 Stanlei. ad Æschyl. Prom. 163.
 Hesych. ἐπιγράμψασα (Soping.
 recte ἐπιγράμψασα) ἐπικατακλά-
 σασα, συμπίεσασα. Æsch. Prom.
 994. Γνάμφει γὰρ οὐδὲν τῶνδ’ ἐμ’,
 ὥστε καὶ φράσαι. Schol. ἐπικλά-
 σει, ut mox Thucyd. cap. 59. ἐπι-
 κλασθῆναι τῇ γνώμῃ. Κάμπτω et
 ἐπικάμπτω quidem haud dubie
 eandem significationem habent.
 Sed γραμφθῆναι vix videtur a
 scriba potuisse proficisci. DEK.

h h

“ Θηβαίων ἐπέισθητε, τὴν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι αὐ-
 “ τοὺς μὴ κτείνειν οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει, σώφρονά τε ἀντὶ
 “ αἰσχροῦς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἡδονὴν δόντας ἄλ-
 “ λοις κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γὰρ τὸ τὰ
 “ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν 5
 “ αὐτοῦ ἀφανίσει. οὐκ ἐχθροὺς γὰρ ἡμᾶς εἰκότως τιμα-
 “ ρήσεσθε, ἀλλ’ εὖνους, κατ’ ἀνάγκην πολεμήσαντας.
 “ ὥστε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιῶντες ὅσια ἂν δικά-
 “ ζοιτε, καὶ προνοῶντες ὅτι ἐκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖ-
 “ ρας προῖσχομένους (ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλησι μὴ κτείνειν 10
 “ τούτους), ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διὰ παν-
 “ τός. ἀποβλέψατε γὰρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θή-
 “ κας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ
 “ ἡμετέρα ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἕκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασι

τος. 1. Ἀνταπαιτῆσαι] ἀξιῶμεν, ἀπὸ κοινοῦ. 3. Ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις.
 4. Αὐτοῖς] ἡμᾶς τοὺς Λάκωνας. 7. Εὖνους] ὄντας δηλονότι. 8. Τῶν
 σωμάτων] ἀνατέρω μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡγωνίζετο, νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐαν-
 τῶν σωμάτων. 9. Χείρας προῖσχομένους] ἰκετεύσαντας. 11. Τούτους]

2. Σώφρονα] Vid. Euripidem
Androm. 778. WASS.

4. κακίας ἰ.
αὐταῖς N.

5. φθεῖραι c.f.

8. ὥστε] ὡς M.

10. Νόμος τοῖς Ἑλλησι] Vid.
Feith. III. Antiquit. Homericar.
14. et infr. cap. 66. 67. DUK.

12. Ἀποβλέψατε] Vid. II. 71.
et Themistium Orat. VI. p. 82.
WASS.

14. κατὰ τὸ ἔτος Q.

Κατὰ ἔτος ἕκαστον] Hujus an-
nui sacri totam rationem multis
describit Plutarch. Aristid. p.
608. Alia huc pertinentia ha-
bent Luisin. II. Parerg. 14. et
Cerd. ad Virgil. III. Æneid.
301. et V. 46. Quid sint ὠραῖα,

et ὠραῖα καρποὶ, ostendunt Græv.
ad Hesiod. ἔργ. v. 31. et Mei-
bom. ad Diogen. Laërt. II. 32.
DUK.

ἐσθήμασι] H. Stephanus adno-
tavit, etsi Scholiastæ Sophoclis
ad Electr. v. 270. tradant ἔσθη-
μα in oratione soluta inusitatum
esse, tamen eo uti Pollucem.
Utitur eo Pollux VII. 42. 50.
51. et 54. Antoninus Liberal.
cap. 11. et Ammonius in παρέ-
χειν. E quibus adparet hoc vo-
cabulo non solos Poëtas usos
fuisse. Sed quod Platæenses
dicunt inter inferias, quæ annua
religione mortuis dabantur, eti-
am vestes fuisse, non possum
aliorum scriptorum testimoniis
confirmare. Apud Sophoclem

“ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδί-
 “ δου ὠραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὖνοι μὲν ἐκ
 “ φιλίας χώρας, ζύμμαχοι δὲ ὀμαίχοις ποτὲ γενομέ-
 “ νοις. ὦν ὑμεῖς τὸναντίον ἂν δράσαίτε, μὴ ὀρθῶς γνόν-
 5 “ τες. σκέψασθε δέ· Παισαῖας μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐ-
 “ τοὺς, νομίζων ἐν γῆ τε φιλία τιθέναι καὶ παρ’ ἀνδράσι
 “ τοιούτοις· ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς καὶ χώραν τὴν
 “ Πλαταιίδα Θηβαίδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμῖα
 “ τε καὶ παρὰ τοῖς ἀθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους
 10 “ καὶ ζυγγενεῖς, ἀτίμους γερῶν ὦν νῦν ἴσχυοσι, κατα-
 “ λείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ἣ ἡλευθερώθησαν οἱ Ἑλ-
 “ ληνες, δουλώσετε, ἱερά τε θεῶν, οἷς εὐζάμενοι Μῆδων
 “ ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε, καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν ἐσ-
 “ σαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε. * “ οὐ πρὸς τῆς

τοὺς αὐτομόλους. 9. Παρὰ τοῖς ἀθένταις] τοῖς φονεῦσιν. ἀθένται κυρίως οἱ
 ἀπόχειρες καὶ οἱ πολέμοι· οἱ δὲ νῦν ἀθέντας τοὺς κυρίους καὶ δεσπότης. ἀ-
 θέντας δὲ τοὺς Θηβαίους ἄδε φησί. 11. Πρὸς δὲ] πρὸς τοῖς εἰρημένοις. 13.
 Τῶν ἐσσαμένων] ἰδρυσμένων. 14. Ἀφαιρήσεσθε] ζημιώσετε. Οὐ πρὸς

in Electr. v. 455. Electra Aga-
 memnoni patri inter inferias ju-
 bet dari ζῶμα suum. Scholia-
 stes ibi, ζῶμα, inquit, δὲ νῦν τὴν
 ζώνην δηλοῖ, οὐ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τούτω
 στέφοι τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδω-
 σι γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας.
 Nec Plutarchus in Aristide, ubi
 multis qualia annua hæc sacra
 fuerint exsequitur, ullam ve-
 stium mentionem facit, ac tan-
 tum στεφανώματα, vinum, lac, et
 alia, quæ Græci ἐναγίσματα di-
 cunt, memorat. Duk.

1. νόμοις I.

ὅσα γε g.

2. ἐπιφέρειν B.

3. σύμμαχοι B.E.K.e.h.

γεγεννημένοις g.

4. δράσητε I.

ὀρθῶς μὴ e.

5. δὲ] τε e.

7. εἰ κτενεῖτε] ἐκτενεῖτε E.

8. θηβαῖδα om. pr. A.B. τὴν
 θηβαῖδα recens A.B. supra πλα-
 ταιίδα.

9. τε καὶ om. K.

ἀθένταις] αὐτοένταις Cyrillus
 Lex. MS.

ἀθένταις] Consule Nunnesi-
 um ad Phrynich. et Valesium ad
 Harpocrationem. Duk.

10. ἴσχυοσι i.

11. καὶ om. g.

ἡλευθερώσαν B.h.

12. ἐδουλώσατε d.i.

13. ἐσσαμένων] εἰσαμένων E.
 ἐσαμένων c. ἐσσαμένων I. ἰδρυσάμέ-
 των L.O.P.i.

14. ἀφαιρηθήσεσθε K.

πρὸ A.B.

" ὑμετέρας δόξης, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, ὅτε ἐς τὰ
 " κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους
 " ἀμαρτάνειν, οὔτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀλλοτρίας ἐνε-
 " κα ἔχθρας, μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας, διαφθεῖραι, φεί-
 " σασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτω σάφροσι 5
 " λαβόντας, μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον δεινότητα κατανο-
 " οῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ἂν ὄντες πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθ-
 " μητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, ᾧ τινί ποτ' ἂν καὶ ἀναξίᾳ
 " ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν καὶ ὡς ἡ χρεία
 " πράγξει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβαμίους καὶ 10
 " κοινὰς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβωάμενοι, πείσαι τάδε, προ-
 " φερόμενοι ὄρκους οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὤμοσαν, μὴ ἀμνη-
 " μονεῖν, ἱκέται γιγνώμεθα ὑμῶν τῶν πατρῶων τάφων, καὶ

τῆς ὑμετέρας δόξης] οὐχ ἄπτεται τῆς ὑμετέρας δόξης. ὅρα πάλιν πῶς κολα-
 κεύει. 1. Οὔτε ἐς τὰ κοινὰ] ἀπὸ τοῦ ἀδόξου καὶ ἀδήλου τῆς τύχης τὸ ἐπι-
 χεῖρμα, ἐν ᾧ καὶ εἰσβολὴ αἰδοῦς καὶ ἐλέου. 7. Οἷοι] τοιτέστιν εὐεργέται
 τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑμῶν αὐτῶν, διὰ τὰ ἐν Ἰθάμῃ. 9. Ἡ χρεία] ἡ ἀνάγκη.
 10. Τοὺς ὁμοβαμίους] τοὺς τιμαμένους ἐν ταῖς αὐταῖς καὶ ὁμοίαις βωμίαις. 13. Τῶν

5. ταῖς γνώμαις d.i.
οἴκτω σάφροσι A.B.E.F.H.I.M.

b.g.h. vulgo οἴκτον σάφρονα.

6. λαβόντες K.c.h.

δεινότητα L.O.e.

κατανοοῦντες A.E.H.I.K.M.b.c.

d.e.f.g.h.i.

8. ἀναξίᾳ B.E.F.H.K.g. ce-
teri ἀναξίως.

9. συμπεσοι E.H.K.g.i. συμ-
πέση Q.

ὡς om. e.

πρέπον ἦν ἡμῖν c.f.

Ἦς—πράγξει] T. Mag. in πρέ-
πει, qui ὑμῶν, recte. aliter MSS.
WASS.

10. Ὅμοβαμίους] Quibus com-
muniter in eadem ara sacra fiunt :
nam etiam pluribus diis una ara

sacrabatur. Vid. Kuhn. ad Pol-
luc. VI. 155. ubi quod adnotat
de sex aris duodecim diis Olympiæ consecratis, est e Scholiaste
Pindari Olymp. V. 10. qui bi-
nos deos, qui in eadem ara cole-
bantur, συμβώμους vocat ; quem-
admodum et Strabo XI. 512.
Persicos quosdam δαίμονας, qui-
bus eadem ædes et ara sacra
erat. Add. Spanhem. Epist.
III. ad Morell. p. 183. Quod
eosdem ὁμοχέτας vocatos dicit
Kuhn. id est e Thucyd. IV. 97.
ubi vid. Schol. Hesych. et Sui-
dam. Duk.

11. προσφερόμενοι A.B.E.F.H.
I.L.N.O.P.d.g.h.i.

12. ὤμοσαν καὶ μὴ L.P.

best copy
 σε αὐτοὺς ἡμῶν
 οὐκ ἔστιν ἡμῶν
 ἀδικηθέντας

“ ἐπικαλούμεθα τοὺς κερμηῶτας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θη-
 “ βαίοις μηδὲ τοῖς ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθή-
 “ ναι. ἡμέρας τε ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ἣ τὰ λαμπρό-
 “ τата μετ’ αὐτῶν πράξαντες νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότερα
 5 “ κινδυνεύομεν παθεῖν. ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλε-
 “ πώτατον τοῖς ᾧδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν, διότι καὶ
 “ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ’ αὐτοῦ, παυόμενοι λέγο-
 “ μεν ἤδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν (εἰλόμε-
 “ θα γὰρ ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ,
 10 “ τελευτῆσαι,) ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν. καὶ
 “ δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας,
 “ τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον εἶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι.
 “ ἐπισκῆπτομέν τε ἅμα μὴ Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμό-
 “ τatoi περὶ τοὺς Ἑλληνας γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἡμῖν
 15 “ ἐχθίστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πί-
 “ στεως, ἰκέται ὄντες, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, παραδοθῆναι,

ἄριστος γὰρ
 καὶ μετὰ τὴν
 τὴν ἀποστολήν

πατρῶν τάφων] ἔνεκα δηλονότι. 1. Τοὺς κερμηῶτας] τοὺς νεκροὺς. καὶ
 “Ομηρος ὑπένεθε καμώντας (II. 3. 278.) 5. Ἀναγκαῖόν] χρήσιμον. 6. Λό-
 γου τελευτᾶν] ἦγον κατά τὸ τέλος τοῦ λόγου εἰπεῖν. 9. Τῷ αἰσχίστῳ]
 ὀλέθρῳ τῷ λιμῷ. “Ομηρος· Λιμῷ δ’ οἴκτιστον θανείην καὶ πότμον ἐπιστεῖν
 (Od. 12, 342.)

1. κερμηῶτας E.i.

Κερμηῶτας] Κερμηῶτας Marg.
 bene opinor, illud fere Poëta-
 rum; vel, ut Eustathius, Ionum
 est. mecum facit ad Pollucem,
 qui sic adduxerat, Jungerman-
 nus III. 106. Sed et Poëtae sæpe
 hac forma. Theocrit. ἣ
 γὰρ ἀπ’ ἄγρας Τανίκα κεκμακῶς ἀμ-
 παύεται. Ἀττικώτερον Eustathio
 iudice scribamus κερμηῶτας. Sic,
 inquit, ἀγμῆτες pro ἀκμῆτες, et
 εἰοῦμεν, apud Sophoc. Aj. 1260.
 pro εἰοῦκαμεν; sed de hac scriptu-
 ra ampliandum. WASS.
 3. ἀναμιμνήσκόμενοι K.

4. μεθ’ αὐτῶν A.B.E.H.I.g.
 μεθ’ ἑαυτῶν K.M.N. cum Prisci-
 ano p. 1172.
 5. δὲ om. B.h.
 7. λέγομεν om. d.i.
 9. Τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ] Vid.
 quæ adnotarunt Casaub. ad
 Dion. Halic. VI. 86. et Cerd. ad
 Virg. IX. Æn. 340. Duk.
 11. καταστήσαντες A.B.E.F.
 H.I.K.b.c.d.e.g.h.i.
 12. καὶ ἡμᾶς i.
 13. πλαταιεῖς ὄντας I.
 οἱ om. A.B.E.F.H.N.g.h.
 14. ὑμῖν A.
 16. ἰκέτας ὄντας I.P.

“ γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν, καὶ μὴ τοὺς ἄλλους Ἑλ-
 “ ληνας ἐλευθεροῦντας ἡμᾶς διολέσαι.”

60. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θηβαῖοι δέι-
 Quae ne Lacedaemonii moverentur, veriti Thebani, et ipsi fusius dicendi veniam postulabant. Itaque
 σαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι τι ἐν-
 δῶσι, παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, 5
 ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος
 λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ'
 ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιαύδε.

61—67. “ ΤΟΥΣ μὲν λόγους οὐκ ἂν ἠτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ
 coram iisdem quinque viris, iudicibus Plataensium Sparta misissis, verba faciunt.
 “ αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο, καὶ μὴ ἐπὶ 10
 “ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποίησαντο καὶ περὶ αὐ-
 “ τῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἅμα οὐδὲ ἠτιασμένων,
 “ πολλὴν τὴν ἀπολογίαν, καὶ ἔπαινον ὧν οὐδεὶς ἐμέμ-
 “ ψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγ-
 “ χον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία 15
 “ ὠφελῆ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφο-
 “ τέρων ἀκούσαντες κρίνητε. ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι
 “ ἐγενόμεθα πρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕσ-
 “ τερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας, καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐ-

6. Ἐκείνοις] τοῖς Πλαταιεῦσι. Αὐτῶν] τῶν Θηβαίων. 7. Ὡς δ' ἐκέλευσαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Τοὺς μὲν λόγους] οὓς μέλλομεν εἰρεῖν δηλονότι. 10. Αὐτοῖ] οἱ Πλαταιεῖς. Ἐπὶ ἡμᾶς] καθ' ἡμῶν. 11. Αὐτῶν] ἐαυτῶν τῶν Πλαταιέων. 13. Ὡν] τῶν Μηδικῶν. 14. Πρὸς μὲν τὰ] πρὸς τινα. 15. Ἴνα μήτε ἡ ἡμετέρα] ταῦτα εἰρωνικῶς λέγει ὁ Θηβαῖος· οὐ γὰρ ἔχει τοιοῦτον φρόνημα, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων ἐστὶ δῆλον. ὡς καὶ Ὅμηρος ποιεῖ τὸν Ἐκτορα λέγειν τὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῦ· Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων (II. 20, 434.) 16. Ὀφελῆ] πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. Μήτε ἡ τούτων δόξα] ἡ δοκῶσα παρ' αὐτοῖς κακία. 17. Αὐτοῖς] τοῖς Πλαταιεῦσιν. 18. Ὑστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας] μετὰ τὴν συνοίκησιν τῆς ἄλ-

1. δὲ A.B.E.H.K.N.Q.g. vulgo τε. μένων Q. vulgo ἠτιασμένων.
 ἄλλους om. h. 13. τὴν om. d.
 5. προσελθόντες g. 14. τῶν] τὸν A.B.K.L.
 6. τὴν om. b. 17. αὐτοὶ I.d.e.
 7. τῆς om. A.g.h. 18. πρῶτον B.E.F.H.M.N.b.g.
 12. ἠτιασμένων K.P.c.f.e. ἠτιω- ceteri τὸ πρῶτον.
 19. αὐτὴν O.

“ τῆς, ἀ ξυμμίτους ἀνθρώπους ἐξέλασαντες ἔσχομεν,
 “ οὐκ ἤξιον οὔτοι, ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύ-
 “ εσθαι ὑφ’ ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαί-
 “ νοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώ-
 5 “ ρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ’ αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς
 “ ἔβλαπτον, ἀνθ’ ἧν καὶ ἀντέπασχον. * ἐπειδὴ δὲ καὶ 62.
 “ ὁ Βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνου Βοιω-
 “ τῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοὶ τε ἀγάλ-
 “ λονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν
 10 “ αὐτοὺς οὐ φαρμὲν, διότι οὐδ’ Ἀθηναίους, τῆ μέντοι αὐ-
 “ τῆ ἰδέα ὕστερον, ἰόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας,
 “ μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀπτικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἴῳ
 “ εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἐπραξάν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ
 “ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ’ ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον
 15 “ πολιτεύουσα οὔτε κατὰ δημοκρατίαν ὅπερ δὲ ἐστὶ
 “ νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυ-
 “ τάτῳ δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ
 “ πράγματα. καὶ οὔτοι ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι
 “ μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσῃ, κατέ-
 20 “ χοντες ἰσχύϊ τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξυμ-

λης Βιωτίας. 2. Οὔτοι] οἱ Πλαταιεῖς. 3. Ἐξω] ἀντὶ τοῦ ἀνευ. 4. Προσηναγκάζοντο] ἐμμένειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι. 9. Ἡμᾶς λοιδοροῦσι] Μηδίσαντας δηλονότι. 10. Τῆ αὐτῆ ἰδέα] τῆ αὐτῆ ὑποθέσει. 12. Ἀπτικίσαι] τὰ τῶν Ἀπτικῶν φρονῆσαι. ὥσπερ ἡμεῖς μόνου ἐμηδίσαμεν, οὔτω καὶ οὔτοι μόνου ἠπτικίσαν. 14. Κατ’ ὀλιγαρχίαν] τουτέστι κατὰ ἀριστοκρατίαν. 16. Τῷ σωφρονεστάτῳ] τουτέστι τοῖς σώφροσιν ἀνδράσιν. 17. Ὀλίγων ἀνδρῶν] Ἀτταγίνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν Μηδισάντων (Herodot. 9, 15 et 85.) 20. Ἰσχύϊ] βίᾳ. Ἐπηγάγοντο αὐτόν] τὸν Βάρβαρον.

1. ἔσχομεν N.g.

2. Οὐκ ἤξιον—ἡγεμονεῖεσθαι ὑφ’ ἡμῶν] Vid. ad lib. I. cap. 56.

DUK.

τὸ πρότερον L.O.

5. πρὸς τοὺς ἀθηναίους Q.

6. καὶ om. L.P.i.

8. τε om. e.

11. ἰόντων ἀθηναίων A.B.E.H.

K.L.O.P.e.f.g.h.i. ceteri ἀθηναίων ἰόντων.

12. αὖ] ἄν g.

13. μὲν om. f.g.

15. δέ om. g.

19. μήδου] δήμου O.P.

κέρως et

“ πασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὔσα ἑαυτῆς τοῦτ’ ἔπρα-
 “ ξεν, οὐδ’ ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι ὣν μὴ μετὰ νόμων ἡμαρ-
 “ τεν. ἐπειδὴ γοῦν ὁ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους
 “ ἔλαβε, σκέφασθαι χρῆ, Ἀθηναίων ὕστερον ἐπιόντων
 “ τὴν τε ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρω- 5
 “ μένων ὑφ’ αὐτοῖς ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ στάσιν ἤδη ἐχόν-
 “ των αὐτῆς τὰ πολλὰ, εἰ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ
 “ νικήσαντες αὐτοὺς ἡλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν, καὶ
 “ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ζυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε
 “ παρέχοντες καὶ παρασκευὴν ὅσῃν οὐκ ἄλλοι τῶν ζυμ- 10
 “ μάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμόν τοσαῦτα ἀπολο-
 63. “ γούμεθα * ὡς δὲ ὑμεῖς μᾶλλον τε ἠδικήκατε τοὺς
 “ Ἕλληνας καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πειρασό-
 “ μεθα ἀποφαίνειν. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ,
 “ ὡς φατέ, Ἀθηναίων ζύμμαχοι καὶ πολῖται. οὐκοῦν 15
 “ χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτοὺς, καὶ
 “ μὴ ζυνεπιέναι μετ’ αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν,
 “ εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ’ Ἀθηναίων, τῆς τῶν
 “ Λακεδαιμονίων τῶνδε ἤδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ ζυμμαχίας

4. Ἐλαβεν] ἡ πόλις ἡμῶν. Σκέφασθαι χρῆ] τὸ ἐξῆς, σκέφασθαι χρῆ, εἰ
 μαχόμενοι ἡλευθερώσαμεν, καὶ νῦν προθύμως συνελευθεροῦμεν. 8. Αὐτοῖς]
 τοὺς Ἀθηναίους. 9. Τοὺς ἄλλους] Ἕλληνας δηλονότι. 12. Μᾶλλον] ἡμῶν
 δηλονότι. 13. Ἀξιώτεροι] ἀξιοὶ πάσαν ζημίαν παθεῖν. 16. Αὐτοῖς] τοὺς
 Ἀθηναίους. 17. Ἄλλοις] Ἕλλησι δηλονότι. 18. Εἴ τι καὶ ἄκοντες] ὁ
 νοῦς τοιούτος· εἰ ἀκουσίως τοῖς Ἀθηναίοις συνεμαχεῖτε καὶ κατεδουλοῦτε τοὺς
 Ἕλληνας, ἔδει ἡμᾶς προσδραμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκεῖνοι, διὰ τὴν ἐπὶ
 τῷ Μήδῳ συμμαχίαν ἡμῶν καὶ προθυμίαν (ἣν αἰεὶ προβάλλεσθε καὶ καυ-
 χᾶσθε) οὐκ ἂν ἡμᾶς παρεχώρησαν ὑπὸ ἡμῶν τι παθεῖν. Προσήγεσθε] ἐδου-

4. ἐπιόντων] ἐπιόντων A.B.E.h.

6. ὑφ’ αὐτῆς d.i.

7. αὐτοῖς P. om. Q.

Ἐν Κορωνείᾳ] Lib. I. cap. 113.

Duk.

κορωνίαι E.

9. ἐξελευθεροῦμεν θ.

12. ἠδικήσατε L.O.P.d.i.

16. χρῆ Q.

ἐπάγεσθαι O.

17. ὑπάρχον τε] ὑπάρχοντες E.

ὑπάρχον γε i.

18. καὶ om. L.

19. ζυμμαχίας] ζυγγενείας L.O.P.

“ γεγενημένης, ἦν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἰκανή
 “ γε ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν, καὶ τὸ μέγιστον, ἀδεῶς
 “ παρέχειν βουλευέσθαι. ἀλλ’ ἐκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι
 “ ἐτι εἴλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων. καὶ λέγετε ὡς αἰσ-
 5 “ χρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας· πολὺ δέ γε αἰσχρὸν
 “ καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας Ἑλληνας καταπροδοῦναι,
 “ οἷς ξυνωμόσατε, ἢ Ἀθηναίους μόνους, τοὺς μὲν κα-
 “ ταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας.
 “ καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδὲ αἰσ-
 10 “ χύνης ἀπηλλαγμένην. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐ-
 “ τοὺς, ὡς φατέ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους
 “ ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ
 “ ἀντιδίδοναι αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης
 “ μὲν ὀφειληθείσας, εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδόμενας. * δη-
 15 “ λὸν τε ἐποίησατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνου
 “ οὐ μηδίσαντες, ἀλλ’ ὅτι οὐδ’ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς
 “ μὲν ταῦτα βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντία. καὶ
 “ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ’ ὧν δι’ ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοὶ, ἀπὸ

μὴ πρὸς τὸ
 ἰδίωτερον
 64. *ted.*

λούσθε. 5. Πολύ δέ γε αἰσχρὸν] δευτέρα λύσις τοῦ ἀπρεποῦς. ἀντίστροφον κῶλον. 7. Τοὺς μὲν] τοὺς Ἀθηναίους. 8. Τοὺς δὲ] τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. 9. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 10. Ὑμεῖς μὲν γὰρ] οἱ Πλαταιεῖς. 11. Ἐπηγάγεσθε] ἐφειλκύσατε, εἰς τὸ βοηθῆσαι δηλονότι. 13. Αἰσχρὸν μᾶλλον] αἰσχρὸν μᾶλλον τὰς ὀφειληθείσας χάριτας μετὰ δικαιοσύνης, εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδόμενας, ἢ τὰς ὁμοίας χάριτας ἀντιδίδοναι. λείπει ἢ αἰ, ἢ ἢ ὅτῳ, καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδίδοναι οὐκ αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ, καὶ ἐξῆς. 16. Ὑμεῖς δὲ] οἱ Πλαταιεῖς. 17. Τοῖς δὲ] τοῖς Ἑλλησιν. 18. Ἀφ’ ὧν] πραγμάτων, οἷον προθυμίας καὶ ἀνδρείας. Δι’

1. προβάλλεσθε μάλιστα c.f.
 2. γε] γὰρ K.
 ἀποτρέπειν ὑμῶν c.
 3. βούλεσθαι e.
 4. τὰ] τε d.i. τ’ e.
 ἀθηναίων A.B.E.F.H.K.L.N.
 O.P.Q.d.e.f.g.h. vulgo τῶν ἀθη-
 ναίων.

5. γε om. e.
 10. μὲν om. Q.
 αὐτοὺς ἀδικούμενοι Q.
 12. κατέστητε K.
 13. ἀνταποδίδοναι οὐκ αἰσχρὸν d.
 16. ἡμεῖς B.E.F.Q.g.li.
 18. ἀφ’] καθ’ d.

“ τούτων ὠφελῆσθαι. ἀλλ’ οὐκ εἰκὸς, ὥσπερ δὲ ἼΑθη-
 “ ναίους εἴλεσθε, τούτοις ζυναγωνίζεσθε. καὶ μὴ προφέ-
 “ ρετε τὴν τότε γενομένην ζυνωμοσίαν, ὡς χρὴ ἀπ’ αὐτῆς
 “ νῦν σώζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτὴν, καὶ παραβάντες
 “ ζυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τι- 5
 “ νὰς τῶν ζυνομοσάντων, ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὔτε
 “ ἄκοντες, ἔχοντές τε τοὺς νόμους οὔσπερ μέχρι τοῦ δεῦ-
 “ ρο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τε-
 “ λευταίαν τε, πρὶν περιτειχίζεσθαι, πρόκλησιν ἐς ἡσυ-
 “ χίαν ὑμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. 10
 “ τίνες ἂν ὑμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς ἼΕλλησι μισοῖντο,
 “ οἵτινες ἐπὶ τῶν ἐκείνων κακῶν ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε;
 “ καὶ ἂ μὲν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προσή-
 “ κοντα νῦν ἐπεδειξάτε, ἀ δὲ ἡ φύσις αἰεὶ ἐβούλετο, ἐξη-
 “ λέχθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γὰρ ἼΑθηναίων ἀδικον ὁδὸν 15
 “ ἰόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκού-
 “ σιον μηδισμόν καὶ τὸν ὑμέτερον ἐκούσιον ἀπτικισμόν

ἐτέρους] τοὺς ἼΑθηναίους. 2. Εἴλεσθε] προτιματέροις ἐπαίησατε εἰς τὸ ζυμ-
 μαχεῖν αὐτοῖς. 7. Μέχρι τοῦ δεῦρο] ἔχετε δηλονότι. 8. Καὶ οὐδενὸς
 ὑμᾶς βιασαμένου] προεῖπε γὰρ ὅτι ὑπὸ ἀλίγων αυτοκρατορῶν ἐτυρνανοῦμεθα.
 Ὡσπερ ἡμᾶς] ἐβιάσατο δηλονότι. 10. Μηδετέροις] τοῖς ἼΑθηναίοις καὶ Λα-
 κεδαιμονίοις. 11. Τίνες ἂν οὖν ὑμῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς δηλονότι. Πᾶσι τοῖς
 ἼΕλλησι] λείπει ἢ ὑπό. 12. Ἐπὶ τῶν ἐκείνων κακῶν] τουτέστι τῶν ἼΕλλήνων
 τῇ δουλώσει. 13. Ποτε] ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. Οὐ προσήκοντα] τῇ αὐτῶν
 φύσει δηλονότι. 14. ἼΗ φύσις] ἡ ὑμέτερα. 16. Τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέ-

1. δὲ] οὐδὲ K.N.

ἀθηναίους h.

3. ζυνωμοσίαν d.

4. ἀπελίπετε A.B.L.O.Q.d.e.h.

i. ceteri ἀπελείπετε.

5. ζυγκαταδουλοῦσθε K.d.

μᾶλλον om. L.O.P.

ἄλλους ἀθηναίους τινὰς K.

7. σχόντες g.

δὲ E.

11. ἂν ὑμῶν A.B.F.H.L.N.P.

g.h. vulgo ἂν οὖν ὑμῶν.

δικαιότεροι N.e.

14. ἐδείξατε Q.

ἐβουλεύετο K.

15. Pro ἰέναι ὁδὸν eadem me-
taphora βαδίζειν ὁδὸν dicit Dio-
nys. Halic. XI. 39. Ὁ δὲ ἼΑππιος
—ἀλεθριωτάτην ἔγνω βαδίζειν ὁδὸν.
DUK.

16. οὖν om. L.O.P.

τε om. d.

17. καὶ—ἀπτικισμόν] om. H.g.
ἐκούσιον] ἀκούσιον A.

65. “ τοιαῦτα ἀποφαίνομεν. * ἀ δὲ τελευταῖά φατε ἀδικη-
 “ θῆναι (παρὰ νόμῳ γὰρ ἔλθειν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ
 “ ἱερομηνίαις ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν), οὐ νομίζομεν οὐδ’
 “ ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν. εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς
 5 “ αὐτοὶ πρὸς τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν
 “ γῆν ἐδηοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν· εἰ δὲ ἄνδρες
 “ ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς
 “ μὲν ἕξω ζυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν
 “ πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστήσαι, ἐπεκαλέσαντο
 10 “ ἐκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι
 “ μᾶλλον τῶν ἐπομένων. ἀλλ’ οὐτ’ ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρί-
 “ νομεν, οὐθ’ ἡμεῖς· πολῖται δὲ ὄντες ὡς περ ὑμεῖς, καὶ
 “ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες
 “ καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως, οὐ πολεμῶς, κομί-
 15 “ σαντες, ἐβούλοντο τοὺς τε ὑμῶν χεῖρους μηκέτι μᾶλλον

τερον] τὸ δεύτερον ἀντιληπτικὸν τῶν Πλαταιέων ἐντεῦθεν λύει. 3. Οὐ νομίζομεν] οὐ βεβαίως δοξάζομεν. 5. Πρὸς τε τὴν ὑμετέραν πόλιν] κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. 6. Εἰ δὲ] μεταστατικόν. Ἄνδρες ὑμῶν] οἱ περὶ Ναυκλείδην. 9. Ἐπεκαλέσαντο] προήγαγον, ἐφειλίχσαντο. 10. Οἱ γὰρ ἄγοντες] οἱ ἄξαντες. 11. Ἄλλ’ οὐτ’ ἐκεῖνοι] τὸ ἐξῆς, ἀλλ’ οὔτε ἐκεῖνοι, οὔτε ἡμεῖς, ἀδικοῦμεν δηλονότι. τὸ δὲ ὡς ἡμεῖς κρίνομεν διὰ μέσου. 13. Πλείω] περισσοτέρως. Παραβαλλόμενοι] ῥηφοκινδυνούντες. 15. Μᾶλλον]

4. μᾶλλον ὑμῶν H.Q.g.
 ἀμαρτεῖν A.B.E.F.H.I.L.O.P.
 d.e.g.h.i. ceteri ἀμαρτάνειν.
 Εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοί] Por-
 tus παραφράζων verterat, “ Si e-
 “ nim nos ipsi nostra sponte.”
 Αὐτὸς, pro αὐτόματος, et μόνος, sæpe
 est apud Homerum, et alios Po-
 ètas. Vid. Eustath. in Il. ρ’. p.
 1105. Schol. Theocr. in XI. I-
 dyll. 12. et Stephanum, aliosque
 ad Callim. Hymn. in Apoll. v.
 6. et in Del. 212. Scholiast. par-
 vus Hom. hoc Il. ρ’. 254. Ἄλλά

τις αὐτὸς ἴτω, exponit, ὑπὸ ἰδίας
 γνώμης παραγενέσθω. Et Latinos
 eadem significatione dicere ipse
 adnotant Interpretes Callimachi,
 et Heins. Lection. Theocrit. cap.
 17. Duk.
 5. τὴν ὑμετέραν πόλιν I.L.O.P.
 d.e. τὴν ὑμετέραν πόλιν Q.i.
 6. ἐδηοῦμεν] ἀδικοῦμεν A.B. et
 fortasse h.
 8. ἐς δὲ] εἴτε K. ἐς B.h.
 14. ἑαυτῶν h.
 15. τε] μὲν Q.

“ γενέσθαι τοὺς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν, σωφρονισταὶ
 “ ὄντες τῆς γνώμης, καὶ τῶν σωματῶν τὴν πόλιν οὐκ
 “ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ’ ἐς τὴν ζυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἔχ-
 “ θροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἀπασὶ δ’ ὁμοίως ἐνσπόνδους.
 “ * τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίας ἐπράσσομεν· οὔτε γὰρ 5
 “ ἠδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ
 “ τὰ πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεῦειν ἰέναι πρὸς ἡμᾶς.
 “ καὶ ὑμεῖς ἄσμενοι χωρήσαντες καὶ ζύμβασι ποιησά-
 “ μενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕστερον δὲ κατανοή-
 “ σαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὄντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι 10
 “ ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὑμῶν εἰ-
 “ σελθόντες, τὰ μὲν ὁμοῖα οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε
 “ νεωτερίσαι ἔργω, λόγοις τε πείσειν ὥστε ἐξελθεῖν, ἐπι-
 “ θέμενοι δὲ παρὰ τὴν ζύμβασι, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπε-
 “ κτείνατε, οὐχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν (κατὰ νόμον γὰρ δὴ 15
 “ τινὰ ἔπασχον), οὓς δὲ χεῖρας προῖσχομένους καὶ ζω-
 “ γρήσαντες, ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μὴ κτενεῖν,
 “ παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεῖνὰ εἴργασθε; καὶ

ἀδίκους μᾶλλον γενέσθαι. I. Σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης] ἀφελοῦντες
 καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα, τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλευάν-
 ται, τὰ δὲ σώματα, ἵνα μὴ διαρπάξωσιν ἀλλήλους μηδ’ ἐξελαύνωσι μηδὲ
 κακῶς ποιῶσι πολῖται πολίτας. ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονεῖν ἀντὶ τῆς ἀφε-
 λείας. 2. Τὴν πόλιν] τὴν τῶν Βοιωτῶν. 4. Οὐδενὶ] τῶν Ἑλλήνων.
 5. Τεκμήριον] τὸ βῆθησόμενον. 9. Κατανοήσαντες] καταμαθόντες. II.
 Ἀνεπιεικέστερον] ἀπανθρωπότερον. 16. Χεῖρας προῖσχομένους] ἤγουν ἰκέτας

1. τε] δὲ Q.

Σωφρονισταὶ] Forsan hac voce
 utitur Thucydides cum allu-
 sione ad magistratum, ejus
 Athenis munus erat juvenum
 mores corrigere, eosque, quoties
 deliquerint, officii monere. Vide
 Phavorinum et Etymol. magn.
 Auctorem. HUDS. Pulchra sunt,
 quae de significatione vocabulo-
 rum σωφρονίζειν et σωφρονιστῆς ad

Polluc. IX. 138. adnotavit Hem-
 sterhusius. Duk.

7. τὰ om. M.Q.b.e.

πάντων A.B.E.H.L.O.P.c.d.f.
 g.h. ceteri τῶν πάντων.

10. τι] ται g.

13. νεωτερίσαι A.B.E.H.I.K.
 M.b.c.e.f.g.h. vulgo νεωτερίσειν.
 εἰσελθεῖν I.

15. γὰρ om. d.i.

“ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τὴν τε λυ-
 “ θεῖσαν ὁμολογίαν, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον,
 “ καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπό-
 “ θεσιν, ἣν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως
 5 “ φατὲ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντι-
 “ δοῦναι δίκην. οὐκ ἦν γε οὗτοι τὰ ὀρθὰ γιγνώσκουσι·
 “ πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθήσεσθε. * καὶ ταῦτα, 67.
 “ ᾧ Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἕνεκα ἐπεξήληθμεν, καὶ ὑπὲρ
 “ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν
 10 “ καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀσιώτερον τετιμωρημένοι,
 “ καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκού-
 “ οντες ἐπικλασθῆτε, ἀς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπι-
 “ κούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρὸν τι δρῶσι διπλάσιās ζη-
 “ μίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι. μηδὲ ὀλο-
 15 “ φυρμῶ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθωσαν, πατέρων τε τάφους
 “ τῶν ὑμετέρων ἐπιβουόμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν.
 “ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῶ δεινότερα πα-
 “ θεῖσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ᾧν

*contrary to their
 proper character*

γενημένους. 6. Οὗτοι τὰ ὀρθὰ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. 9. Ἴνα ὑμεῖς μὲν] κε-
 φάλαιον τὸ δίκαιον ᾧ ἐπήγαγε τὴν ἐκβολὴν τῆς αἰδοῦς, ἥς ἡ ἀρχὴ “ καὶ μὴ
 “ παλαιὰς ἀρετὰς.” 10. Τετιμωρημένοι] κολάσαντες αὐτοὺς. 12. Ἐπι-
 κλασθῆτε] χαννωθῆτε. Ἄς] τὰς ἀρετὰς. 14. Οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρ-
 τάνουσι] ὅτι ἀντ’ ἀγαθῶν κακοὶ γηγένηται, οὐ προσήκοντος αὐτοῖς τοῦ ἀμαρ-

3. ὑπόθεσιν A.B.F.H.g. ceteri
 ὑπόσχεσιν.
 6. Οὐκ, ἦν γε] Si Grammati-
 corum præcepta sequimur, po-
 tius scribendum est οὐκ cum Cass.
 Vid. Bud. Commentar. p. 938.
 Nec male distinctio major po-
 neretur post οὐκ. Stephanus sup-
 plet, *Minime vero impunitatem
 consequemini. Puto sufficere,
 Non ita; ut in Virgil. II. Æn.
 583. ubi Germanus observat,
 Euripidem et Sophoclem hoc
 dicere, οὐ δῆτα. Duk.*

9. καὶ ἡμῶν om. Q.
 καὶ δικαίως K.e.
 αὐτῶν] τούτων L.O.P.i.
 10. καταγνωσάμενοι E.
 11. εἴ τις—ἐγένετο A.B.E.F.H.
 I.K.L.M.N.O.P.b.c.e.f.g.h. vul-
 go εἴ τινες—ἐγένοντο.
 12. ἐπικλασθῆναι e.
 13. τι om. I.
 14. ἐξ οὗ προσηκόντων L.O.P.
 ἐκ τῶν προσηκόντων c.
 15. τε om K.
 17. ἀποφαίνομεν K.
 18. ᾧν οἱ πατέρες e.

“ πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες ἀπέ-
 “ θανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβύτεροι λελειμμένοι καὶ
 “ οἰκίαι ἔρημοι πολλῶ δικαιότεραν ὑμῶν ἱκετείαν ποιοῦν-
 “ ται, τούτῳ τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγ-
 “ χάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ 5
 “ δικαίως, ὥσπερ οἶδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. καὶ
 “ τὴν νῦν ἐρημίαν δι’ ἑαυτοὺς ἔχουσι· τοὺς γὰρ ἀμείνους
 “ ζυμμάχους ἐκόντες ἀπεώσαντο. παρηνόμησάν τε οὐ
 “ προπαθόντες ὑφ’ ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἢ δίκη κρίναν-
 “ τες, καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἴσιν τιμωρίαν (ἐν- 10
 “ νομα γὰρ πείσονται), καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας
 “ προῖσχύμενοι, ὥσπερ φατίν, ἀλλ’ ἀπὸ ζυμβάσεως ἐς
 “ δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες. ἀμύνατε οὖν, ᾧ Λα-
 “ κεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε
 “ παραβαθέντι, καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε 15
 “ χάριν δικαίαν ἂν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς
 “ τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς
 “ Ἑλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσον-

τάνειν διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνδραγαθίαν. 5. Οἱ δὲ δικαίως] ἐπανάληψις τοῦ ἀντεγκλήματος. 6. Ἐπίχαρτοι εἶναι] ἂν τῷ ὀλέθρῳ ἀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι. 12. Ζυμβάσεως] φιλίας. 14. Τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ] τῷ κελεύοντι παρὰ τὰς σπονδὰς μηδένα ἀναιρεῖν. 15. Παραβαθέντι] ἀθετηθέντι. 17. Περιωσθῶμεν] ἀπωσθῶμεν ὑβρισμένοι. 18. Τοὺς ἀγῶνας] περιττεύει τὸ τοὺς ἄρθρον κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν· ὅσον οὐ προθήσετε λόγων

1. ἄγοντες] ἔχοντες F.H.g.

2. κορωνίαι E.

πρεσβύτεροι O.

4. δὲ L.O.Q.

5. οἶδε] αὐτοὶ e.

6. Ἐπίχαρτοι] Inter Thucyd. Glossas recensuit Pollux III. 101. At Sophocles in Trachin. Plato Epist. 8. vid. Hesychium. Wass. Paullo aliter Æschyl. Prometh. 157. Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπουθα. Schol. εὐφρόσυνα. Ἐπί-

χαρμα, quod Pollux ibid. e Posidippo adfert, et improbat, est etiam apud Theocrit. II. 20. καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα. Duk.

8. παρενόμησαν K.

9. δὲ πλέον] τε πλέω g.

δίκη κρίναντες] διακρίναντες d.i.

11. οὐχὶ] οὐκ L.O.P.i.

12. περ om. P.

18. τοὺς ἀγῶνας A.B.E.F.H.L. N.O.P.d.e.g. ceteri ταῦτοις ἀγῶνας.

“τες ἄλλ’ ἔργων, ὧν ἀγαθῶν μὲν ὄντων βραχεῖα ἢ *rescripta*
 “ἀπαγγελία ἀρκεῖ, ἀμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεισι
 “κοσμηθέντες προκαλύμματα γίνονται. ἀλλ’ ἦν οἱ
 “ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς *Stalioy*
 5 “ξυμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἥσπόν τις ἐπ’ ἀδί- *decisions*
 “κοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει.”

Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δι- 68.
 κασταὶ νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἔξεν, εἴ τι *Judices Lacedaemonii,*
 ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ’ αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τὸν τε *in sententia*
 10 ἄλλον χρόνον ἡξίουσαν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς *perstantes,*
 Παισανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν, καὶ ὅτε *Plataenses*
 ὕστερον, ἀπὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, *dammant et*
 κοινούς εἶναι κατ’ ἐκείνα, ὡς οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι τῆ *interficiunt,*
 15 ἐαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἐκσπονδοὶ ἤδη ὑπ’ αὐτῶν κακῶς *numero du-*
 πεπονθέναι, αὐθις τὸ αὐτὸ ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες *centos, cum*
 καὶ ἐρωτῶντες, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους *viginti*
 ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν, ὅποτε μὴ φαῖεν, *quinque Atheniensibus, Urbem Thebaei Megarensibus Platae ensibusque exsulibus tradunt; posthac au-*

ἀγῶνας, τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ’ ἔργων. 2. Ἀμαρτανομένων δὲ] ἐσφαλμέναν δὲ τῶν ἔργων. ΙΙ. Μετὰ τὸν Μῆδον] μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ Μῆδου. 12. Προῖσχοντο] προεβάλλοντο. 13. Κοινούς εἶναι] τουτέστιν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, κατὰ τὸν Ἀρχιδάμου πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ λόγον. Κατ’ ἐκείνα] τὰ τοῦ Παισανίου δηλονότι. 15. Τὸ αὐτὸ]

1. ὧν om. A.B.E.h.
2. ἀπαγγελία L.M.O.P.e.
3. προκαλύμμα e.
- οἱ om. L.O.P.d.e.
5. διαγνώμας] διὰ γνώμης P. διαγνώμονας I.e.
7. δὲ A.B.E.F.H.K.N.e.f.g. vulgo μὲν. θηβαῖοι] ἀθηναῖοι B.
8. ὀρθῶς] καλῶς c.
9. ἀγαθὸν A.B.E.F.H.K.L.N. O.P.b.d.e.g.h.i. vulgo ἀγαθὸν τι. Διότι] In priore parte hujus παρεμβολῆς respicit haud dubie, quod etiam Scholiastes mo-

- net, ad illa Archidami II. 72. ἡσυχίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν· καὶ ἔστε μὴδὲ μεθ’ ἐτέρων δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους; ἐπὶ πολέμῳ δὲ, μὴδ’ ἐτέρους. DUK.
11. καὶ μετὰ L.O.P. τῶν μῆδων I.e.
  12. προείχοντο A.B.E.F.H.K. N.g. παρείχοντο d.e. ceteri προῖσχοντο.
  - αὐτοὺς Q.
  14. κακῶν P.
  15. τὸ αὐτὸ καὶ ἕνα g. τὸ αὐτὸ ἐν P. παράγοντες H.I.L.O.P.g.i.

tem fundi-
tus eam e-
vertunt.

ἀπάγοντες ἀπέκτεινον, καὶ ἔξαιρετον ἐποίησαντο οὐδένα.
διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάχιστους δια-
κοσίαν, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ξυμπολιορ-
κῶντο· γυναῖκας δὲ ἠνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐνιαυτὸν
μὲν τινα Θεβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκ-
πεπτωκόσι, καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν
περιῆσαν, ἔδσαν ἐνοικεῖν· ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐς
ἐδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων, ὠκοδόμησαν πρὸς τῷ
Ἑραίῳ καταγῶγιον διακοσίαν ποδῶν πανταχῆ, κύκλω
οικήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν, καὶ ὄροφαῖς καὶ θυ-
ρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις

ἐρώτημα δηλονότι. 1. Ἐξαιρετον] ἐκβεβλημένον τοῦ φόνου. 6. Τὰ σφέ-
τερα] τὰ τῶν Θεβαίων. 8. Πρὸς τῷ Ἑραίῳ] πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς Ἑρας.

8. ἐκ θεμελίων O.Q.

Πρὸς τῷ Ἑραίῳ] De condi-
tu hujus templi vide Plutar-
chi Aristidem. Huds. Urbs,
inquit Posidippus, qui ad Me-
nandri tempora refertur, Ναὶ
δὲ εἰσὶ, καὶ στοὰ, καὶ ταῦνομα, καὶ
τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σηράμβου κλέος.
Τὸ πολὺ μὲν ἀκτῆ. Urbem totam
anno tertio ante Leuctricam
pugnam a Thebanis, præter
templa, excisam, narrat Pausa-
nias IX. 1. Urbem condidit Po-
lybus post Deucalionis tempora,
inquit Etymologus voc. βουκέρας.
Wass. Versus Posidippi de Pla-
tæis sunt in Dicæarcho pag. 14.
Edit. Oxon. Excidium Plateæ-
ruin, de quo Pausan. l. d. poste-
rius fuit eo, quod hic memorat
Thucydides, atque ipse Pausa-
nias. Nam quum urbs per an-
nos circiter XL. in ruinis jacuis-
set, deinde per pacem Antalcidæ
restituta Olymp. XCVIII.
rursus anno tertio ante pugnam

Leuctricam, quæ in annum 2.
Olymp. CII. incidit, a Thebanis
eversa, sed a Philippo post præ-
lium ad Chæroneam, id est, post
annum tertium Olymp. CX. in-
staurata est. Ita Pausanias. Plu-
tarchus Aristid. p. 597. ab Ale-
xandro, postquam Asia potitus
erat, restitutam tradit. Etiam
ante bello Persico a Xerxe in-
cendio deleta fuerat. Diodorus
Sic. XI. p. 250. Duk.

9. ἡράφ K.

κύκλω om. g.

10. ὄροφαῖς] Pollux VII. 121.
ὄροφοις καὶ θυρώμασι, Θουκιδίδης.
Sed MSS. et Edd. omnes hic
ὄροφαῖς exhibent. Utrumque est
apud Aristophanem. Vid. Schol.
ad Nub. 173. Θυρώματα Scholiast.
Demosth. in Midian p. 365. ex-
ponit σανίδας ἐπιτηθείας πρὸς θύρας.
Gloss. θυρώματα, postes. Duk.

11. τοῖς πλαταιῶν L.P.

καὶ ἄλλοις L.O.P.

ἀ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ Ἑρᾷ, καὶ νεῶν ἐκατόμ-
 ποδον λιθινὸν ἀκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαν-
 τες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι.

- 5 σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ζῦμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα,
 νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον
 ἀφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν, ἔπει τρί-
 τῳ καὶ ἐνενηκοστῷ ἐπειδὴ Ἀθηναίων ζῦμμαχοι ἐγένοντο,
 10 οὕτως ἐτελεύτησεν.

Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων, αἱ Λεσ-
 βίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς τότε φεύγουσαι διὰ τοῦ πελά-
 γους, ἐκ τε τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι καὶ πρὸς τῇ
 Κρήτῃ χειμασθεῖσαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες, πρὸς τὴν

- 15 Πελοπόννησον κατηνέχθησαν, καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ
 69. Quadraginta Lacedæmoniorum naves, Lesbos reversæ et ab Atheniensibus fugatæ dis-

4. Ἀπεμίσθωσαν] ἐπὶ μισθῷ δεδώκασιν. 6. Ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο] ἀπὸ τῆς φιλίας ἐκείνων ἀπέστησαν. 9. Ἐπειδὴ] ἀφ' οὗ. 14. Χειμασθεῖσαι] τὸν χειμῶνα διαβιάσασαι. Καὶ ἀπ' αὐτῆς] περιττός ὁ καί.

1. Ἀ—σίδηρος] Thom. Magister in ἐπιπλα. WASS. Docet ibi Thomas, quæ sint ἐπιπλα, de quo plura legi possunt in Lexicographis veteribus, Eustath. ad Homer. Od. γ'. p. 1469. et Interpretib. Pollucis X. 10. Ἐκατόμπεδος νεὸς in arce Athenarum, de quo agunt Scriptores ab Hudsono in Var. Lect. laudati, nihil commune habet cum eo, quem hic memorat Thucydides, nec quisquam dicit, hunc Παρθενῶνα vocatum fuisse. DUK.

ἦν] ἦσαν f.
 2. ἐκατόμπεδον K. ἐκατὸν πεδον f.

4. ἐνέμοντο οἱ Θηβαῖοι K.

5. δ' ἔτι K.

10. οὕτως om. d.

ἐτελεύτησεν A.B.E.F.H.K.b.c. d.e.f.g. vulgo ἐτελεύτησαν.

13. ἀθηναίων A.B.E.F.H.K.L. N.O.b.c.f.g.h.i. ceteri ἀθηνῶν. διαχθεῖσαι K.

14. Καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες] Scholiastes putat, καὶ hic abundare. Apertum est, orationem non cohærere. Si retinetur κατηνέχθησαν, copula hinc tollenda, et ante καταλαμβάνουσι ponenda est. Si κατενεχθεῖσαι scribas, utroque loco abesse potest καί; quamquam non omnino necessarium est, eam priore loco deleri. Et sic voluit, qui Cod. Cass. tractavit. DUK.

15. κατηνέχθησαν καὶ καταλαμβάνουσιν H.

persaeque
tempestati-
bus, Cylle-
nen appel-
lunt, ibique
Leucadio-
rum alio-
rumque na-
vibus auc-
tae, ad ex-
peditionem
in Corcy-
ram paran-
tur.

70.
Seditio e-
nim Corcy-
ra orta erat,
cujus causa
demonstrat-
ur. Nam
Pithias qui-
dam, Athe-
niensium
proxenus,
reus absol-
vitur. Is
cum quin-
que alios ex
parte adver-
sariorum
accusasset
et grandi
pecunia dam-
nasset, illi

Κυλλήνη τρεισκαίδεκα τρήρεις Λευκαδίων καὶ Ἀμπρα-
κιατῶν, καὶ Βρασίδαν τὸν Τέλλιδος ξύμβουλον Ἀλκίδα
ἐπεληλυθότα. ἐβούλοντο γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς τῆς
Λέσβου ἡμαρτήκεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιήσαντες ἐς
τὴν Κέρκυραν πλεῦσαι στασιάζουσαν, δάδεκα μὲν ναυσὶ 5
μόναις παρόντων Ἀθηναίων περὶ Ναύπακτον, πρὶν δὲ
πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν, ὅπως
προφθάσωσι· καὶ παρεσκευάζοντο ὁ τε Βρασίδης καὶ ὁ
Ἀλκίδας πρὸς ταῦτα. * οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐστασίαζον,
ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἦλθον αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν περὶ Ἐπί- 10
δαμνον ναυμαχιῶν ὑπὸ Κορινθίων ἀφεθέντες, τῶ μὲν λόγῳ
ὀκτακοσίαν ταλάντων τοῖς προξένοις διηγυγημένοι, ἔργῳ
δὲ πεπεισμένοι Κορινθίοις Κέρκυραν προσποιῆσαι. καὶ
ἔπρασον οὗτοι, ἕκαστον τῶν πολιτῶν μετιόντες, ὅπως
ἀποστήσωσιν Ἀθηναίων τὴν πόλιν. καὶ ἀφικομένης Ἀτ- 15
τικῆς τε νεῆς καὶ Κορινθίας πρέσβεις ἀγουσῶν, καὶ ἐς
λόγους καταστάντων, ἐψηφίσαντο Κερκυραῖοι Ἀθηναίους
μὲν ξύμμαχοι εἶναι κατὰ τὰ ζυγκείμενα, Πελοποννησί-
οις δὲ φίλοι ὥσπερ καὶ πρότερον. καὶ ἦν γὰρ Πειθίας

8. Καὶ παρεσκευάζοντο] πρὸς τὸ ἐπιπλεῦσαι κατὰ τῶν Κερκυραίων στασιαζόν-
των. 11. Ναυμαχιῶν] οὐχ ὅτι γέγονεν ἐν Ἐπιδάμνῳ ναυμαχία, ἀλλὰ διὰ
τὴν αἰτίαν τῆς Ἐπιδάμνου ἐν τοῖς Συβότοις, ὅτε ἐζώγησαν Κορινθιοὶ οὐκ
ἐλάσσους χιλίων Κερκυραίων. 12. Τοῖς προξένοις διηγυγημένοι] διεγρήγῃ τῶν
προξένων. 14. Μετιόντες] ὑποποιούμενοι. 18. Τὰ ζυγκείμενα] τὰ συμπε-

1. Κυλλήνη] Ita MSS. et Noster
I. 30. et infra c. 76. Theophrast.
H. Plant. IV. 1. Artemidor. I. c.
47. WASS.
τρεισκαίδεκα Q. om. E.H.g.
ceteri τρισκαίδεκα.
2. ἀλκίδα K. ut infra b.c.
ἀλκίδας.
7. ἀθηναίων K.d.i.
8. ὁ τε ἀλκίδας καὶ ὁ βρασίδης e.
9. Ἐστασίαζον] Vid. Diodo-

rum p. 315. d. WASS.
10. ἐπιδάμνου b.
11. ἀφέντες H.
12. ὀκτακοσίους ταλάντοις i.
διηγυγημένοι E.
13. κερκυραίους κόρινθον Thom.
M. v. βουλομαι.
14. μετιόντες] ἐπιόντες g.
16. τε om. c.
19. ἦν om P.
πιθίας Q.e.

When the democracy of Athens was not held out as the avowed motive of the event to consultations who of the
they asked out of Corcyra, it obtaining it they
some years evident at this time, the democracy

^{Νομικῶν πρ.}
 ἐθελοπρόξενός τε τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ δήμου προεισθή-
 κει, υπάγουσιν αὐτὸν οὔτοι οἱ ἄνδρες ἐς δίκην, λέγοντες
 Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδουλοῦν. ὁ δὲ ἀποφυγὼν
 ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους πέντε ἄνδρας,
 5 φάσκων τέμνειν χάρακας ^{ἠμέτε} ἐκ τοῦ τε Διὸς τεμένους καὶ
 τοῦ Ἀλκίνου· ζῆμία δὲ καθ' ἐκάστην χάρακα ἐπέκειτο

in despera-
 tione salutis
 Pithiam
 cum sexa-
 ginta aliis
 trucidant.
 Ex Pithiæ
 parte pauci
 admmodum
 in navem
 Atticam
 confugiant.

φανημένα. 1. Ἐθελοπρόξενος] ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ
 τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο. 2.
 Οὔτοι οἱ ἄνδρες] οἱ ἀπὸ Κορίνθου ἐπανελθόντες, οἱ προδοταί.

1. Ἐθελοπρόξενος] Explicat Pol-
 lux III. 59, 60. breviser Hesych.
 ἐκὰν πρόξενος. Sic ἐθελόκακος Dio-
 nys. Halic. ἐθελόπονος Xenoph.
 WASS.

3. Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν κατα-
 δουλοῦν] Hinc refellas licet So-
 læcisten Luciani in fin. inter κατα-
 δουλοῦσθαι καὶ καταδουλοῦν hoc
 discrimen statuentem: τὸ κατα-
 δουλοῦσθαι μὲν ἐτέρῳ, τὸ καταδου-
 λοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. Et vanam
 esse observationem, ostenderunt
 Schol. Luciani e loco Isocratis,
 qui est in Evagor. p. 192. Ed.
 Steph. et Græv. e Thucyd. VIII.
 46. DUK.

5. Ἐκ τοῦ τε Διὸς] Nota est
 hæc apud veteres religio luco-
 rum, quam violatam dicebat Pi-
 thias. Vid. Ovid. VIII. Metam.
 741. seqq. et IV. Fast. 753. ibi-
 que Neapol. Hinc sæpe in Ovi-
 dio, *incædius lucus*, et *incædua
 silva*. Athenienses pœnam capi-
 tis statuerant in eos, qui vel mi-
 nimam ilicem e luco Heroum
 excidissent. Ælian. V. Var. Hist.
 17. DUK.

τεμένους] τοῦ τεμένους A.E.F.K.
 L.N.O.P.d.e.f.g.h.

καὶ ἀλκίνου H.L.O.g.

6. Καθ' ἐκάστην χάρακα] Vide
 quos laudat Jungermann. ad
 Polluc. I. 162. et Thom. Magi-

strum. DUK.

Ἀλκίνου] Etsi hoc nomen fre-
 quentius sine contractione scri-
 bitur, tamen non desunt exem-
 pla in contrarium. Ἀλκίνους, Ἀλ-
 κίνου, de hoc Alcinoο Conon
 Narrat. 3. apud Photium. Ἀλ-
 κίνου Ælian. XII. Var. Hist. 25.
 Ἀλκίνῳ Athen. I. 8. et Ἀλκίνους
 I. 11. Sic alius Ἀλκίνους apud
 Apollodor. III. 10. et Pausan.
 VI. 1. Itaque non adparet causa,
 cur Viri Docti id hoc loco, con-
 tra omnes libros scriptos et edd.
 mutare voluerint. Scholiast. Theo-
 criti in IV. Idyll. 32. Ἀλκιμος,
 καὶ Κρόταν Δίακῶ υἱός. καὶ ὁ μὲν
 βασιλεύσει τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ ἐν
 Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότανα. Lego,
 Ἀλκίνους, vel Ἀλκίνους, καὶ Κρόταν,
 Φαίακος υἱός. Nam non Æacus,
 sed, ut auctor est Conon l. d.
 Phæax pater Alcinoο fuit, a quo
 Corcyra, regnum Alcinoο, Phæ-
 acia, et incolæ Phæaces. Quod
 Schol. Theocr. Cronem in Si-
 cilia locat, id Berkelius ad Ste-
 phan. in Κρόταν, Cluverium se-
 quitur, de Magna Græcia Ita-
 liæ accipit. Sed ita non succur-
 ritur Stephano, qui sic ex una
 urbe duas faciet. Ceterum qui
 Scholiastæ Theocriti Κρόταν est,
 eum Conon Locrum vocat, et
 Locros, urbem Italiæ, ab eo no-

στατήρ. ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερά ^{ἀναμνήσειον} ἰκετῶν ^{ἡρώων} καθεζομένων διὰ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδώσιν, ὁ Πειθίας (ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλῆς ἂν) πειθεὶ ὥστε τῷ νόμῳ χρῆσασθαι. οἱ δ' ἐπειδὴ τῷ τε νόμῳ ἐξείργοντο, καὶ ἅμα ἐπυνθάνοντο τὸν Πειθίαν, ἕως 5 ἔτι βουλῆς ἐστὶ, μέλλειν τὸ πλῆθος ἀναπέσειν τοὺς αὐτοὺς Ἀθηναίους φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν, ξυίσταντό τε, καὶ λαβόντες ἐγχειρίδια, ἐξαπιναίως ἐς τὴν βουλὴν ἐσελθόντες, τὸν τε Πειθίαν κτείνουσι καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐς ἐξήκοντα. οἱ δὲ τινες τῆς 10 αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ ὀλίγοι ἐς τὴν Ἀττικὴν τριήρη κατέφυγον, ἔτι παροῦσαν. * δράσαντες δὲ τοῦτο, καὶ ξυγκαλέσαντες Κερκυραίους, εἶπον ὅτι ταῦτα καὶ βέλτιστα εἴη καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν ὑπ' Ἀθηναίων, τό τε λοιπὸν μηδετέρους δέχεσθαι ἀλλ' ἢ μιᾶ νῆϊ ἡσυχάζοντας, 15 τὸ δὲ πλεόν πολέμιον ἡγεῖσθαι. ὡς δὲ εἶπον, καὶ ἐπικυ-

71.

Quibus factis Corcyraei statuerunt, neutram partem, nec Peloponnesios, neque Athenienses admit-

3. Βουλῆς] βουλῆς ὁ βουλευτής· ἡ γενικὴ βουλῆντος. 4. Πείθει] τοὺς Κερκυραίους. Οἱ δὲ] οἱ πέντε ἄνδρες. 5. Ἐξείργοντο] ἐξέπιπτον τῆς βουλήσεως αὐτῶν. 12. Δράσαντες δὲ] οἱ πέντε ἄνδρες. 16. Τὸ δὲ πλεόν] πλῆθος δηλονότι

men accepisse dicit. Sed cum Scholiasta faciunt Ovidius XV. Metam. princ. et Iamblich. de Vit. Pythag. cap. IX. In Conone quoque pro Λατίνος, a quo Locrum hospitio exceptum tradit, e Schol. Theocriti legendum puto Λακίνος, et e Servio ad Virg. III. Æn. 552. Add. Holsten. ad Steph. in Λακίνιον. Duk.

1. ὀφειλόντων A.E.h.

δὲ καὶ αὐτῶν K.

2. διὰ πλῆθος A.B.E.F.H.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.f.g.i. ceteri διὰ τὸ πλῆθος.

τῆς] τε h. om. g.

Ἵπως ταξάμενοι ἀποδώσιν] Pensionibus, hoc est, τεταγμέναις ταῖς καταβολαῖς, Budæus in Commen-

tar. pag. 639. ubi Thucydidem eadem ratione hoc verbo uti ostendit III. 50. οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν. Sic I. 99. οἱ πλείους αὐτῶν χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἰκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν. Ibid. cap. 101. χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν. Et cap. 117. Καὶ χρήματα τὰ ἀναλαθόντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. Pollux I. 169. χρήματα ταξάμενοι. Duk.

9. καὶ τοὺς ἄλλους K.

10. ἐς] ὡς L. om. K.

οἱ] εἰ g.

15. αὐδετέρους d.i.

16. ὡς εἶδον e.

ῥῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας εὐθύς πρέσβεις, περί τε τῶν πεπραγμένων διδάξοντας, ὡς ξυνέφερε, καὶ τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας πείσοντας μηδὲν ἀνεπιτήθειον πράσσειν, ὅπως μὴ τις ἐπι-
 5 στροφὴ γένηται. * ἐλθόντων δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς τε πρέσβεις ὡς νεωτερίζοντας ξυλλαβόντες, καὶ ὅσους ἔπεισαν, κατέθεντο ἐς Αἴγιναν. ἐν δὲ τούτῳ τῶν Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα, ἐλθούσης τριήρους Κορινθίας καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβων, ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ· καὶ
 10 μαχόμενοι ἐνίκησαν. ἀφικομένης δὲ νυκτὸς ὁ μὲν δῆμος ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως καταφεύγει, καὶ αὐτοῦ ξυλληγεῖς ἰδρύθη, καὶ τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα εἶχον· οἱ δὲ τὴν τε ἀγορὰν κατέλαβον, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἄκουσιν αὐτῶν, καὶ τὸν λιμένα τὸν πρὸς αὐτῇ καὶ
 15 πρὸς τὴν ἠπειρον. * τῇ δ' ὑστεραία ἠκροβολίσαντό τε ὀλίγα, καὶ ἐς τοὺς ἀγροὺς περιέπεμπον ἀμφότεροι, τοὺς δούλους παρακαλοῦντές τε καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι·

tere, plus una nave appellentes. Legati his de rebus Athenas missi,

72. tamquam novatores ab Atheniensibus in vincula coniecti et Aeginam delati. Corcyrae autem, adventu Corinthiacae cujusdam navis, iterum nobilium seditio coorta est, ita ut nobiles cum Spartanis legatis forum et unum portum, alterum cum castello plebs tene-
 73. ret.

73. Servi, ab utrisque tentati, plebi accedunt;

3. Ὡς ξυνέφερε] αὐτοῖς δηλονότι. Πείσοντας] οὐχὶ τοῖς Ἀθηναῖοις, ἀλλὰ τοῖς τῷ Πειθίᾳ τῆς αὐτῆς γνώμης, ὡς προείπε. 4. Ἀνεπιτήθειον] τῇ Κερκύρᾳ.
 7. Ἐν δὲ τούτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα] οἱ δυνατοὶ, οἱ πλοῦστοι. 12. Ἰδρύθη] ἐκαθέσθη ἐν ἀσφαλείᾳ. 13. Εἶχον] εἰς ἀσφάλειαν ἑαυτῶν δηλονότι. Οἱ δὲ] οἱ δυνατοὶ, καὶ ἔχοντες τὰ πράγματα.

- 1. δὲ om. c.
- 2. διδάξαντες P.
- 3. πείσοντας om. P.Q.
- 4. πράττειν L.O.P.d.e.i.
- 5. τούτους τοὺς πρέσβεις L.O.P.
- 6. ὅσους] οἷς L.O.
- 7. τῶν κερκυραίων A.B.E.F.H. L.O.P.Q.g. ceteri τῶν τε κερκυραίων.
- 8. τριήρους] νηὸς L.O.P.Q.
- 10. δὲ τῆς νυκτὸς K.
- 11. τὰ om. g. καταφεύγει καὶ αὐτοῦ] om. K.
- 12. ἰδρύθη A.B.F.H.K.L.N.O. P.c.g. cum Thom. Mag. ἰδρύσθη

- b. vulgo ἰδρύθη. ἰλλαϊκὸν Q. τὸν λιμένα πρὸς d. Ἑλλαϊκὸν] Etiam Scholiast. Apollon. IV. Argon. I 149. Ἑλλαϊκὸς λιμὴν παρὰ Φαίαξι. Ἑλλαϊκὸν ex Nostro citat Dion. Halic. p. 150. Wass. Vid. infr. cap. 81. et Palmer. Graec. Ant. II. 10. DUK.
- 14. αὐτῇ A.B.E.F.H.K.L.N. O.P.Q.g. ceteri αὐτὴν.
- 15. τε om. O.P. ὀλίγον L.
- 17. παρακαλοῦντές τε τοὺς δού-

nobilibus
octingenti
ex conti-
nente.

74.
Postridie
pugna com-
missa ad
vesperam,
in qua plebs
vicit, quæ
clades mag-
næ vicissi-
tudinis cau-
sa fuit.

καὶ τῷ μὲν δήμῳ τῶν οἰκητῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ζύμ-
μαχον, τοῖς δ' ἑτέροις ἐκ τῆς ἡπείρου ἐπικούροι ὄντακό-
σιοι. * διαλιπούσης δ' ἡμέρας μάχη αὔθις γίγνεται, καὶ
νικᾷ ὁ δῆμος, χαρίων τε ἰσχυρί καὶ πλήθει προέχων· αἱ
τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, βάλλουσαι 5
ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι
τὸν θόρυβον. γενομένης δὲ τῆς τροπῆς περὶ δείλην ὄψιαν,
δεῖσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ αὐτοβοεῖ ὁ δῆμος τοῦ τε νεαρίου
κρατήσειεν ἐπελθῶν καὶ σφᾶς διαφθεῖρειεν, ἐμπιπράσι
τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ξυνοικίας, 10
ὅπως μὴ ἦ ἔφοδος, φειδόμενοι οὔτε οἰκείας οὔτε ἄλλο-
τριας· ὥστε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη,
καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσεν πᾶσα διαφθαρῆναι, εἰ ἄνεμος

2. Τοῖς δ' ἑτέροις] τοῖς πλουσίοις. 3. Διαλιπούσης δ' ἡμέρας] παρελθούσης
ἡμέρας μιᾶς. 4. Πλήθει] λαοῦ θηλονότι. 5. Ξυνεπελάβοντο] ἐβοήθησαν,
συνεφέρθησαν. 6. Τῷ κεράμῳ] ἤγουν ταῖς κεραμίσι. Παρὰ φύσιν ὑπο-
μένουσαι] ἤγουν τολμᾶσαι παρὰ φύσιν. 7. Περὶ δείλην ὄψιαν] ἤγουν τοῦ
ἡλίου περὶ δυσμᾶς ὄντος. 8. Αὐτοβοεῖ] ἤγουν ἀπὸ μιᾶς βοῆς. 9. Ἐπελθῶν]
ἐπιθετικῶς κινήσεις. Καὶ σφᾶς] τοὺς ὀλίγους. 11. Ἐφοδος] ἐπέλευσις
τῶν δημοτῶν κατὰ τῶν ὀλίγων. Φειδόμενοι οὔτε] οὐκ ἀπεχόμενοι. 12. Χρή-
ματα] πράγματα. 13. Ἐκινδύνευσεν] ἐν χρῆτὶ τοῦ κινδύνου ἐγένετο.

λους L.O. παρακαλοῦντες τοὺς δού-
λους P.

1. μὲν om. Q.
- οἰκητῶν A.g.
3. διαλειπούσης g.
- αὔθις μάχη g.
- ἐγίγνετο Q.
4. ἰσχυρὸν d.i.
5. ξυνελάβοντο c.
7. τῆς om. b.
9. διέφθειρεν.

10. Ξυνοικίας] Οἰκίαν et συνο-
κίαν conjungit etiam Harpocra-
tion in Ναυκλήρος: Ναυκλήρος αὐ
μόνον—ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθω-
μένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοικία ἐκλέγειν ἢ
οἰκίας, ἢ συνοικίας. Ammonius ita
distinguit: Οἰκία, ἢ ὑπὸ ἐνός, ἢ
ὑπὸ ἑτέρου κατοικουμένη· συνοικία δὲ

ἢ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. Itaque
συνοικίαι pluribus per partes lo-
cabantur, ut Romæ insula. Unde
Gloss. συνοικία, insula, et ἐνοικο-
λόγος, insularius; qui Harpocra-
tionī ναυκλήρος. Add. Junger-
mann. ad Polluc. IX. 39. et
Causaub. ad Athen. VII. 1.
Duk.

II. οἰκίας Q.

13. Καὶ ἡ π. — διαφθαρῆναι.]
Thom. Magist. in βούλομαι. Mox
Cod. Ar. pro ἐπεγένετο male ἐγέν-
ετο. Supra II. 77. πνεῦμά τε εἰ
ἐπεγένετο αὐτῇ (nempe φλογί, ut
bene Schol.) ἐπιφορον, οὐκ ἂν διέ-
φυγον. Ὡς ἑκάτεροι sic dicit, ut
sæpe ἄς ἑκαστοι. Duk.

ἐπεγένετο τῆ φλογὶ ἐπίφορος ἐς αὐτήν. καὶ οἱ μὲν παυ-
 σάμενοι τῆς μάχης ὡς ἑκάτεροι, ἡσυχάσαντες, τὴν νύκτα
 ἐν φυλακῇ ἦσαν· καὶ ἡ Κορινθία ναῦς τοῦ δήμου κεκρα-
 τηκότος ὑπέξανηγετο, καὶ τῶν ἐπικουρῶν οἱ πολλοὶ ἐς τὴν
 5 ἤπειρον λαθόντες διεκομίσθησαν. * τῇ δ' ἐπιγιγνομένη 75.
 ἡμέρᾳ Νικόστρατος ὁ Διυρέφους, Ἀθηναίων στρατηγός,
 παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ Ναυπάκτου δάδεκα ναυσι καὶ
 Μεσσηνίων πεντακοσίοις ὀπλίταις· ζύμβασίν τε ἔπρασσε,
 καὶ πείθει ὥστε ζυγχαρῆσαι ἀλλήλοις δέκα μὲν ἄνδρας
 10 τοὺς αἰτιωτάτους κρίναι, οἱ οὐκέτι ἔμειναν, τοὺς δ' ἄλ-
 λους οἰκεῖν σπονδας πρὸς ἀλλήλους ποιησαμένους καὶ
 πρὸς Ἀθηναίους, ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους
 νομίζειν. καὶ ὁ μὲν ταῦτα πράξας ἔμελλεν ἀποπλεύσε-
 σθαι· οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται πείθουσιν αὐτὸν πέντε
 15 μὲν ναῦς τῶν αὐτοῦ σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἦσόν τι ἐν
 κινήσει ὧσιν οἱ ἐναντίοι, ἴσας δὲ αὐτοὶ πληρώσαντες ἐκ
 σφῶν αὐτῶν ζυμπέμψειν. καὶ ὁ μὲν ζυνεχώρησεν, οἱ δὲ
 τοὺς ἐχθροὺς κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς. δέισαντες δὲ ἐκεῖνοι
 20 Διοσκουρῶν ἱερόν. Νικόστρατος δὲ αὐτοὺς ἀνίστη τε καὶ
 παρεμυθεῖτο. ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ὁ δῆμος ὀπλισθεὶς ἐπὶ

Nam postri-
 die ejus
 diei, quo
 erat pugna-
 tum, Nico-
 stratus cum
 duodecim
 navibus At-
 ticis adve-
 nit, pactio-
 nemque in-
 ter duas fa-
 ctiones et
 cum Athe-
 niensibus
 conciliavit.
 Optimates
 tamen fi-
 dem non
 habebant
 adversariis,
 necdum
 omnia pa-
 cata erant,
 cum

10. 60

13. Ἀποπλεύσεσθαι] ἀποχωρήσειν τῆς Κερκύρας. 15. Τῶν αὐτοῦ] ἀπὸ τῶν
 νεῶν. Ἦσον τι] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως ἢ ἔλαττον. 18. Κατέλεγον] καταλέγον-
 τες ἐνέβαλον. 19. Καθίζουσιν] ἰκέται δηλονότι. 21. Οὐκ ἔπειθεν] ἀνίστα-

1. ἐγένετο L.d.
 ἐς] ἐπ' I.L.O.P.e.
 2. ἡσυχάσαντες c.
 6. διοτρεφοῦς Q.d. διοτρεφευς E.
 διοτρεφοῦς etiam infra 4, 119 Q.
 et 4, 129 d. Et 3, 64 omnes
 aut διοτρέφῃ habent (A.B.g.) aut
 διοτρεφή (L.O.P.g.) aut διοτρεφήν
 (F.H.Q.)
 12. πρὸς] παρ' d.

13. ἀποπλεύσεσθαι d.i.
 14. δήμου] μήδου g.
 16. αὐτοὶ om. c.f.
 17. ζυμπέμπειν I.L.O.P.
 18. τοῦς] κατ' O.P.
 δὲ ἐκεῖνοι om. d.
 20. διοσκῶν A. διοσκουρίων i.
 Conf. Lobeck. ad Phrynich. p.
 235.
 δὲ] τε H.
 i 4

τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιᾶς διανοουμένων
 τῇ τοῦ μὴ ζυμπλεῖν ἀπιστία, τὰ τε ὅπλα αὐτῶν ἐκ τῶν
 οἰκιῶν ἔλαβε, καὶ αὐτῶν τινὰς, οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νι-
 κόστρατος ἐκάλυσε, διέφθειραν ἄν. ὁρῶντες δ' οἱ ἄλλοι
 τὰ γιγνόμενα καθίζουσιν ἐς τὸ Ἑραῖον ἰκέται, καὶ γί- 5
 γνονται οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων. ὁ δὲ δῆμος δέισας
 μὴ τι νεωτερίσωσιν, ἀνίστησί τε αὐτοὺς πείσας, καὶ δια-
 κομίζει ἐς τὴν πρὸ τοῦ Ἑραίου νῆσον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια
 ἐκείσθε αὐτοῖς διεπέμπετο.

76. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης, τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ 10
 Peloponnesiorum na-
 ves quin-
 quaginta
 tres sub Al-
 cida appro-
 pinquantur.
 ἡμέρα μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν, αἱ
 ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησιῶν νῆες, μετὰ τὸν ἐκ τῆς
 Ἰωνίας πλοῦν ἔφορμοι οὔσαι, παραγίγνονται τρεῖς καὶ
 πενήτηντα ἤρχε δὲ αὐτῶν Ἀλκίδαας, ὥσπερ καὶ πρό-
 τερον, καὶ Βρασίδαας αὐτῷ ζύμβουλος ἐπέπλει. ὁρμισά- 15
 μενοι δὲ ἐς Σύβοτα, λιμένα τῆς ἠπείρου, ἅμα ἔω ἐπέ-
 πλεον τῇ Κερκύρα. * οἱ δὲ πολλῶν θορύβῳ, καὶ πεφοβη-
 μένοι τὰ τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπίπλου, παρεσκευά-
 ζοντο τε ἅμα ἐξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς αἰεὶ πληρουμένας
 ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους, παραινούντων Ἀθηναίων 20
 σφᾶς τε εἶσαι πρῶτον ἐκπλεῦσαι καὶ ὕστερον πάσαις

77. Corcyraei
 quidem ad
 certamen se
 parabant ;
 sed etiam
 in classe eo-
 rum, cum
 hosti ex ad-
 σθαι. 1. Ἑγιᾶς] ὄρθον, ἀληθῆς. 7. Διακομίζει] διαπερᾶ. 9. Ἐκείσθε]
 εἰς τὴν νῆσον. 10. Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης] οὔτω καταλλαγῆς γενο-
 μένης. Ἐν τούτῳ] τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ. 11. Διακομιδὴν] διαπεραιώ-
 σιν. 12. Πελοποννησιῶν νῆες] αἱ τεσσαράκοντα, ἃν Ἀλκίδαας ἐστρατήγει,
 καὶ αἱ λοιπαὶ Λευκαδίαί, ἃς εἴρηκεν. 16. Ἐς Σύβοτα λιμένα] τὸν ἔρημον,
 οὗ μὲνηται ἐν τῇ πρώτῃ. Ἐπέπλεον τῇ Κερκύρα] κατὰ τῆς Κερκύρας
 ἐπλεον. 17. Οἱ δὲ] οἱ Κερκυραῖοι. 21. Σφᾶς] τοὺς Ἀθηναίους.

2. μὴ om. g.

4. διέφθειρεν K.P.d.e.

6. τριακοσίων N.

7. τι om. Q.

9. διεπέμπετο L.O.P.d.

12. κυλλήνης] μιτυλήνης d.i.

14. ἀλκίδαας K.

ὥσπερ E.H.K.P.g.

16. ἔω] ἕως P.

18. τῇ om. e.

20. Ἡλα παραινούντων—ἐκπλεῦσαι
 citat Th. in βούλομαι, omitta par-
 ticula τε. DUK.

ἄμα ἐκείνους ἐπιγενέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῖς πολ-
 ἐμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες, δύο μὲν εὐθύς ἠύτομόλησαν, verso staret,
seditio eru-
pit;
 ἐν ἐτέραις δὲ ἀλλήλοις οἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο· ἦν δὲ οὐ-
 δεῖς κόσμος τῶν ποιουμένων. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι
 5 τὴν ταραχὴν εἴκοσι μὲν ναυσὶ πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξ-
 αντο, ταῖς δὲ λοιπαῖς πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν Ἀθη-
 ναίων, ὧν ἦσαν αἱ δύο, Σαλαμινία καὶ Πάραλος. * καὶ οἱ 78.
quare Athe-
nienses
quoque se
recipere co-
acti sunt.
 μὲν Κερκυραῖοι κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες
 ἔταλαιπαροῦντο καθ' αὐτούς· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, φοβούμενοι
 10 τὸ πλῆθος καὶ τὴν περικύκλωσιν, ἀθρόαις μὲν οὐ προσέ-
 πιπτον οὐδὲ κατὰ μέσον ταῖς ἐφ' ἑαυτοὺς τεταγμέναις,
 προσβαλόντες δὲ κατὰ κέρας καταδύουσι μίαν ναῦν. καὶ
 μετὰ ταῦτα κύκλον ταξαρμένων αὐτῶν περιέπλεον καὶ
 ἐπειρῶντο θορυβεῖν. γνόντες δὲ οἱ πρὸς τοῖς Κερκυραίοις,
 15 καὶ δείσαντες μὴ ὅπερ ἐν Ναυπάκτῳ γένοιτο, ἐπιβοηθῶσι·
 καὶ γενόμεναι ἀθρόαι αἱ νῆες ἄμα τὸν ἐπίπλου τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ἐποιοῦντο. οἱ δ' ὑπεχώρουν ἤδη πρῦμναν κρουόμενοι,
 καὶ ἄμα τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν
 ὅτι μάλιστα ἑαυτῶν σχολῇ τε ὑποχωροῦντων, καὶ πρὸς

... y' d' d' d' coll...
the centre
the flank
... d' front the
Corinthians
cf 11. 84.

1. Πρὸς τοῖς πολεμίοις] πλησίον τῶν πολεμίων. 2. ἠύτομόλησαν] πρὸς τοὺς ἐναντίους. 3. Ἀλλήλοις] οὐχὶ ταῖς ἐναντίαις. 4. Τῶν ποιουμένων] τῶν γινομένων πραγμάτων. 5. Τὴν ταραχὴν] τῶν Κερκυραίων τὴν ἀσυνταξίαν. Πρὸς τοὺς Κερκυραίους ἐτάξαντο] κατὰ τῶν Κερκυραίων παρετάξαντο. 6. Πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς] παρετάξαντο δηλονότι. 8. Κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας] ἀτάκτως καὶ μετὰ ὀλίγων νεῶν. 10. Τὸ πλῆθος] τῶν νεῶν τῶν Πελοποννησίων. Τὴν περικύκλωσιν] τὸ περικυκλαθῆναι ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων. Ἀθρόαις μὲν] ταῖς ἐναντίαις ναυσὶ. 15. Δείσαντες] οἱ Πελοποννήσιοι. 17. Οἱ

1. ἐκείναις ε.	βαλόντων i.
5. ναῦς c.	13. αὐτῶν om. g.
7. Πάραλος] Adeas Ulpianum in Demosth. Mid. p. 216. c. WASS.	16. αἱ om. Q.
10. τὴν om. g.	17. κρουσάμενοι c.f.
11. ἑαυτοῖς E.b. αὐτοὺς c.f.	18. ταῖς O.
12. προσβάλλοντες L.O.P. προσ-	19. ἑαυτῶν om. K. ante ὅτι po- nit B. post ὅτι h.

σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων. ἡ μὲν οὖν ναυμαχία τοιαύτη γενομένη ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν.

79.

Coreyraei, veriti, ne, quod Brasi- das suasisse fertur, victores impetum faciant in urbem, eam custodiunt;

Καὶ οἱ Κερκυραῖοι, δέισαντες μὴ σφίσιν ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς κρατοῦντες, οἱ πολέμιοι ἢ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀναλάβωσιν ἢ καὶ ἄλλο τι νεωτερίσωσι, τοὺς 5 τε ἐκ τῆς νήσου πάλιν ἐς τὸ Ἑραῖον διεκόμισαν καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσον. οἱ δ' ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐκ ἐτόλμησαν πλεῦσαι, κρατοῦντες τῇ ναυμαχίᾳ, τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς ἔχοντες τῶν Κερκυραίων ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἠπειρον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο. τῇ δ' ὑστεραία ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν 10 μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας, καὶ Βρασίδου παραινοῦντος, ὡς λέγεται, Ἀλκίδα, ἰσοψήφου δὲ οὐκ ὄντος· ἐπὶ δὲ τὴν Λευκίμνην τὸ ἀκρωτήριον ἀποβάντες ἐπόρθουν τοὺς ἀγροῦς. * ὁ δὲ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐν τούτῳ, περιδεὴς γενόμενος μὴ ἐπιπλεύσω- 15 σιν αἱ νῆες, τοῖς τε ἰκέταις ἤεσαν ἐς λόγους καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως σωθήσεται ἡ πόλις. καὶ τινες αὐτῶν ἔπεισαν ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι· ἐπλήρωσαν γὰρ ὅμως τριάκοντα, [προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλου]. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι μέχρι

80.

Cumque idem persuasissent civibus adversariis, Peloponnesii, vastata insulae parte, abeunt, et mox cer-

δ' οἱ Ἀθηναῖοι. 4. Κρατοῦντες] τῇ ναυμαχίᾳ οἱ Πελοποννήσιοι. 7. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν] κατὰ τῆς πόλεως ἤγουν τῶν πολιτῶν. 10. Οὐδὲν μᾶλλον]

3. πλείσαντες Q.g.

5. ἢ] εἰ K.

καὶ om. e.

6. πάλιν L.O.P.Q.

ἤραϊον B.E. Sic infra c. 81.

A.B.E.

8. τῇ om. Q.

τρισκαίδεκα δὲ A.E.H.K.L.N.

O.P.Q.c.e.f.g. τρεῖς καὶ δέκα, ο-
misso δὲ, B.h.

10. ἀνήγοντο Q.

11. ἐπέπλεον om. d.

12. βρασίδα c.f.

13. λευκίμνην B.E.H.c.h.

Λευκίμνην] Ita lib. I. cap. 30,

31. corrupte apud Strabonem κατὰ τὴν Λευκίμνην. aliter Plin. Ptolemæus λεύκιμμα, et in MS. Coislin. etiam corruptius λεύκιμα. WASS.

16. οἰκέταις L.O.P.

18. νῆας g.

ἐσβῆναι B.E.F.H.I.K.L.N.O.

P.d.e.f.g.h.i. ἐμβῆναι A. vulgo ἐμβῆναι.

19. προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλου] om. A.F.H.g. in margine ponunt B.h.

μέσου ἡμέρας δῆώσαντες τὴν γῆν ἀπέπλευσαν, καὶ ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκταρήθησαν ἐξήκοντα νῆες Ἀθηναίων προσπλεύσαι ἀπὸ Λευκάδος· ἃς οἱ Ἀθηναῖοι, πυνθανόμενοι τὴν στάσιν καὶ τὰς μετ' Ἀλκίδου ναῦς ἐπὶ Κέρκυραν μελλούσας πλεῖν, ἀπέστειλαν, καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους στρατηγόν. * οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι τῆς νυκτὸς εὐθὺς κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὑπερευγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀποκομίζονται. Κερκυραῖοι δὲ αἰσθόμενοι τὰς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλεύσας τὰς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας, λαβόντες τοὺς τε Μεσσηνίους ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον, πρότερον ἕξω ὄντας, καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι κελεύσαντες, ἃς ἐπλήρωσαν, ἐς τὸν Ἰλλυαῖκὸν λιμένα, ἐν ᾧ περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον· καὶ ἐκ τῶν νεῶν, ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι, ἐκβιβάζοντες ἀπεχώρησαν, ἐς τὸ Ἡραϊῶν τε ἐλ-

tiores fiunt de adventu LX. navium Atticarum.

81. Quo facto statim eadem nocte domum contendunt, præter littora navigantes et super Leucadiæ isthmum transvehentes, ne conspicerentur. Corcyrae interim, sub Atheniensis classis tute-

ἡγουν οὐδ' ὄλας. 1. Ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκταρήθησαν] ἀντὶ τοῦ, ἀρχομένης ἡμέρας διὰ πυρσῶν ἐμηνύθησαν. 7. Ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου] ἐπεραιοῦντο. 8. Ὑπερευγκόντες] ἐπερβιβάταντες. Ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν] ὅπως μὴ περιπλέοντες ἕξωθεν τὴν Λευκάδα καὶ τὸν Ἰσθμὸν, φαραθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 9. Ἀποκομίζονται] ἀποπλεύουσιν. 11. Οἰχομένας] ἀποπλευσάσας. Τοὺς τε Μεσσηνίους] οὓς ὁ Νικόστρατος ἐν Ναυπάκτῳ πεντακοσίους ἤγαγεν. 13. Ἐπλήρωσαν] ἀνδρῶν δηλονότι. 14. Ἐν ᾧ] χρόνῳ δηλονότι. Περιεκομίζοντο] περιέπλεον. 15. Λάβοιεν] ἀντὶ τοῦ ἔλαβον.

1. μέσης d. καὶ om. L.P.
 3. πλεύσαι I.
 4. ἀλκίδου c.f.
 5. τῶν] τῶν A.B.E.H.c.
 9. Κερκυραῖοι δὲ — Λακεδαιμονίους] Dion. Halic. p. 150. Wass. Dionysius Thucydideam rei apud Corcyraeos gestæ narrationem laudat, ut perspicuam, brevem, et plenam; quæ de communibus Græcarum civitatum malis addit, ea, tamquam tragica, et obscura atque implici-

tos verborum ac sententiarum nexus habentia, et a communi usu sermonis abhorrentia, reprehendit. Duk.
 10. αἰσθανόμενοι Dionysius. ἐσπλεύσας e.
 13. Ἰλλυακὸν L.
 15. ἀπέκτειναν e.f.
 16. ἐκβιβάζοντες A.B. ἀνεχώρησαν Dionysius p. 150. ἀπεχρῶντο γρ. F.N.e. Ἀπεχώρησαν] E vulgata scriptura, quidquid eam Portus torqueat, nihil boni sensus elici po-

la, ira grassantur in adversarios, partim et privatas inimicitias ulciscuntur. Eo processit odium et crudelitas, ut ad altaria deorum trucidare vel inde vi abstrahere supplices religio non esset, et filium pater θόντες τῶν ἰκετῶν ὡς πενήντα ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν, καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἰκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπέισθησαν, ὡς εἰρων τὰ γιγνόμενα, διέφθειραν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους, καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγγοντο, οἱ δ' ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀνη-5 λούντο. ἡμέρας τε ἑπτὰ, ἃς ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ παρέμεινε, Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον, τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν, ἀπέθανον δὲ τινες καὶ ἰδίας ἐχθρας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι χρημάτων σφίσι 10

4. Ἄλλήλους] γυν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦς. Ἐκ τῶν δένδρων τινὲς] μετεωρίζομενοι δηλονότι. 6. Ἡμέρας τε ἑπτὰ] ἤγουν καθ' ἡμέρας τε ἑπτὰ. 7. Σφῶν αὐτῶν] ἤγουν ἑαυτῶν. 8. Τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες] τὸ ἐγκλημα. ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἐγκλημα κοινὸν τὴν κατάλυσιν τοῦ δήμου. 10. Καὶ ἄλλοι χρημά-

test. Eam, quæ in marg. Cod. Cl. notata est, confirmat Suidas; Θουκυδίδης ἀπεχρῶντο, ἀντὶ τοῦ ἀνήρου. Idem ex Aristoph. Lemniis, quem locum etiam ante oculos habuit Pollux IX. 154. adfert, τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, pro διεχρήσαντο καὶ ἀπέκτειναν. Pollux VIII. 74. ἐπὶ τοῦ ἀνελόντος βητέου, ἀνείλεν—ἀπεχρήσατο. Et Hesych. ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Thucydidem eadem significatione dixisse ἀνεχρήσαντο, scribit Suidas. Hoc Kustero suspectum est: sed sic quoque Pollux l. d. ubi vid. quæ adnotant Doctiss. Interpretes. De varietate scripturæ voc. Ἡραῖον agit Sylburg. ad Dionysium. Duk.

1. οἰκετῶν L.
2. ἀπάντων Dionysius.
4. διέφθειραν l.d.
- ἀλλήλους ἐν τῷ ἱερῷ e.
5. ἀνηλούντο Q.

Ἄνηλούντο] Suidas ἀναλοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀναυροῦντες, Θουκυδίδης. Et, ἀνήλευται, πεφόνευται. Æs-

chyl. Sept. cont. Theb. 819. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος. Schol. ἀπόλλυσι. Duk.

6. ἃς om. K.

ἀφικόμενος ὁ εὐρυμέδων B.E.H. g.h. cum Dionysio: ἀφικόμενός τε εὐρυμέδων K. ceteri ἀφικόμενος εὐρυμέδων.

7. κερκυραῖοι A.B.E.F.H.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. ceteri οἱ κερκυραῖοι.

9. δὲ καὶ τινες K.

Τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν] Etsi non magnopere probo sententiam Porti τοῖς pro αὐτοῖς poni putantis, quod frequentius pro ταῦταις dicitur, et ἐν τοῖς, pro ἐν ταῦτοις: vid. ad cap. 17. hujus libri; tamen consentientibus libris in hanc scripturam nihil tentandum est. Sed credo alios potius dicturos fuisse, αἰτίαν ἐπιφέροντες, ὡς, vel αἰτίαν ἐπιφέροντες αὐτοῖς, ὡς τὸν δῆμον καταλύουσιν. Nam αἰτία sæpe post se habet particulam ὡς cum participio. Thucyd. II. 59. τὸν μὲν Περικλέα

ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων πᾶσά τε ἰδέα κατέστη occideret.
θανάτου, καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιοῦτῳ γίγνεσθαι, οὐδὲν ὅ Et gravior
τι οὐ ξυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ γὰρ πατὴρ παῖδα etiam,
ἀπέκτεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο, καὶ πρὸς αὐ- quam vere
fuit, visa
est seditio,
quod prima.

5 τοῖς ἐκτείνοντο, οἱ δὲ τινες καὶ περιοικοδομηθέντες ἐν τοῦ

των] ἀπέθανον δηλονότι. 1. Ὑπὸ τῶν λαβόντων] τὰ χρήματα. τῶν δανει-
σαμένων. Πᾶσά τε ἰδέα] πάντα δηλαδή τὰ εἰωθότα ἐν ταῖς στάσεσι γίνε-
σθαι τότε συνέβη, καὶ ἄλλα δὲ περισσότερα ἐν ταύτῃ τῇ στάσει. ὥστε ὑπὲρ
πάσας τὰς ἄλλας ἐγένετο. 2. Καὶ, οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιοῦτῳ] καὶ οἷον ἔθος
ἐστὶν ἐν τοιαύτῃ στάσει. Οὐδὲν ὅ τι οὐ] ἀντὶ τοῦ πάν. 5. Περιοικοδομη-

ἐν αἰτία εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς
πολεμεῖν. Dionys. Halicarn. VIII.

81. καὶ ἐν αἰτία τοὺς προτέρους εἶχον
δημάρχους, ὡς προδεδωκότας τὸ κοινόν.
Herodian. IV. 6. τὴν τε Κορμόδου
ἀδελφὴν—ἀπέκτεινε, αἰτίαν ἐπα-
γαγῶν, ὡς δακρυσάση παρὰ τῇ μητρὶ.
Καταλύειν τὸν δῆμον non raro legi-
tur apud Thucydidem, et alios.
Aristotel. V. Politic. 5. aliquo-
ties sine discrimine dicit κατα-
λύειν τὸν δῆμον, et καταλύειν τὴν
δημοκρατίαν. Contenderunt inter
se de versione Latina hujus
phraseos Heraldus II. Observat.
et Emend. 49. et Salmasius Ob-
servat. ad Jus Attic. et Roman.
cap. 10. p. 296. Ei, quod in
fine cap. dicit, ἐν τοῖς πρώτῃ
ἐγένετο, simile est I. 6. ἐν τοῖς πρώ-
τοι δὲ Ἀθηναῖοι—ubi tamen Ste-
phanus præferebat πρώτοις. Duk.

1. ὑπολαβόντων τῶν ὀφειλόντων
d.i.

Πᾶσά τε ἰδέα] Hæc imitatione
sua atque exemplo comprobant
Sallustius, et Virgilius. Sallust.
Jug. XLVIII. postremo, quæ-
cumque dici, aut fingi queunt ig-
naviæ, luxuriæque probra, in illo
exercitu cuncta fuere, et alia
amplius. Virgil. Æn. II. 369.
“ crudelis ubique Luctus, ubi-
“ que pavor, et plurima mortis
“ imago.” WASS.

3. οὐ] μὴ i. καὶ K.

Καὶ ἔτι περαιτέρω] Adnotat
Casaub. ad Dionys. Halic. p.
36. adfine esse hoc Dionysii XI,
39. δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. Duk.

4. πρὸς om. B. inter versus
habet h.

αὐτοὺς A.B.H. αὐτοῦ E.

5. καὶ οἱ περιοικοδομηθέντες Di-
onysius.

Περιοικοδομηθέντες] Conf. huc,
quæ de hac voc. deque κατοι-
κοδομεῖν et ἐγκατοικοδομεῖν adnotat
Valesius ad Harpocrat. in κατφ-
κοδόμησεν. Περιοικοδομεῖν etiam
recte veritas muro includere.
Hygin. Fab. LXIII. de Danaë:
Acrisius eam in muro lapideo
præclusit. Sed in eo, quod ibi
adfert Vales. ex Apollodori II.
5. princ. de pugna Herculis cum
leone Nemeæo, αὐτοῦ (τοῦ σπη-
λαίου) τὴν ἑτέραν ἀνφοκοδόμησεν εἰ-
σοδον, mihi suspectum est ἀνφ-
κοδόμησεν. Lycurgus Rhetor qui-
dem Orat. advers. Leocratem
de Pausania, Duce Græcorum
ad Plataeas, agens p. 183. Edit.
Hanov. itidem scribit, τὴν θύραν
ἀνικοδομήσαντες, quod Interpres
vertit januam instaurantes: sed
hoc quoque in mendo cubare
mihi persuadeo. Nam Thucyd.
I. 134. de ea re dicit, καὶ τὰς θύ-
ρας ἀπφοκοδόμησαν. Diodor. Sicul.

amovittte. carlett

Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον. οὕτως ὦμῃ στάσις προὔχῳ-
ρησε· καὶ ἔδοξε μᾶλλον, διότι ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο,
*ἐπεὶ ὕστερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικὸν ἐκι-
νήθη, διαφορῶν οὐσῶν ἐκασταχοῦ τοῖς τε τῶν δῆμων προ-
στάταις, τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις, τοὺς 5
Λακεδαιμονίους, καὶ ἐν μὲν εἰρήνῃ οὐκ ἂν ἐχόντων πρό-
φασιν, οὐδ' ἐτοίμων παρακαλεῖν αὐτοὺς· πολεμουμένων
δὲ, καὶ ξυμμαχίας ἅμα ἐκατέροις τῇ τῶν ἐναντίων κα-
κῶσει καὶ σφίσι αὐτοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσποιήσει, ῥα-
δίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορί-
ζοντο. καὶ ἐπέπεσε πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ στάσιν
ταῖς πόλεσι, γιγνόμενα μὲν καὶ αἰεὶ ἐσόμενα, ἕως ἂν ἡ

θεΐτες] κτίσμασι περιληφθέντες. 1. Οὕτως ὦμῃ στάσις] ἀντὶ τοῦ εἰς ὠμί-
τητα πολλὴν ἢ στάσις προεχώρησε. καὶ μᾶλλον (φησὶν) ὦμῃ ἔδοξε ἢ πε-
ρ ἐγένετο, ἐπειδὴ πρώτως ἐν τῷ πολέμῳ γενομένη ἐξέτισεν αὐτοὺς, παρὰ τὸ εἰω-
θὸς γενομένη. 2. Ἐν τοῖς] ἤγουν τοῖς Κερκυραίοις. 3. Ἐπεὶ ὕστερόν γε]
ἤγουν μετ' ἐκείνην. Πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν] ἀντὶ τοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες.
5. Τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι] λείπει τὸ ἀξιούντων. 6. Λακεδαιμονίους] εἰκό-
τως οἱ ὀλιγαρχικοὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, ἐσπουδακῶς ὀλιγαρχεῖ-
σθαι τὰς πόλεις. Οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν] ἀντὶ τοῦ αἰτίαν οὐκ ἐχόντων
πρὸ τοῦ πολέμου καλεῖν αὐτοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἂν λαβόνταν ἀφορμὴν διὰ τὸ
ἐχθρὸς εἶναι ἀλλήλοισι Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. 8. Καὶ ξυμμαχίας
ἅμα] ἢ διάναια τοιαύτη· οἱ προεστῶτες τῶν δῆμων καὶ οἱ ὀλιγαρχικοὶ βράδως
ἐκότεροι, παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἐπήγνοντο, διὰ προσποιήσιν συμ-
μαχίας, δύναμιν ἑαυτοῖς ποιοῦμενοι, τῶν μὲν Ἀθηναίων ἐτοίμως ὑπακούοντων
τοῖς δημοτικοῖς, ἵνα προσποιήσωνται συμμάχους αὐτοῖς, καὶ δι' αὐτῶν βλάβῳσι
Λακεδαιμονίους, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ὁμοίως τοῖς ὀλιγαρχικοῖς διὰ τὸ αὐτό.
9. Σφίσι αὐτοῖς] ἤγουν ἑαυτῶν. Προσποιήσει] κτήσει βοθηίας. 11. Καὶ
ἐπέπεσε] συνέβη. Πολλὰ] κακὰ δηλονότι. Καὶ χαλεπὰ] ἤγουν οὐ βράδια
ἐνεγκεῖν τοὺς πάσχοντας. Κατὰ στάσιν] ἀντὶ τοῦ διὰ στάσιν. 12. Γιγ-
νόμενα μὲν] ὡς τῇ φύσει ἐσόμενα. Ἡ αὐτὴ φύσις] ἤγουν καθὸ τρεπτῆ.

XI. 265. λέγεται τοὺς Λακεδαιμονί-
ους ἐνοικαδομήσαι τὴν εἰσοδον. Et
Polyan. VIII. 51. τὸν προδότην
ἐναποικοδομήσαντες διέφθειραν. Duk.

2. ὅτι g.
ἐν om. B.
3. ἐπειδὴ g.
4. διαφορῶν A.B.
τῷ δῆμῳ c.

Τοῖς τῶν δῆμων προσταταῖς] Ari-
stotel. V. Politic. 7. Οἱ μὲν γὰρ
Ἀθηναῖοι πανταχοῦ τὰς ὀλιγαρχίας,
οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς δήμους κατέλνον.
Duk.

9. προσποιήσειν g.
10. αἰ om. A.
τι om. d.
11. πολλὰ χαλεπὰ c.f.

82—84.
Quae crude-
litas post-
hac omnes
Graeciae ur-
bes, sediti-
onibus or-
tis, invasit.
Temeritas
laudata, in-
sidia, dolus,
falsa fides;
damnata
simplicitas,
prudens sed-
lenta consul-
tatio, in-
dulgentia.
Illis gloria-

advan
age

αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ἢ, ^{χαρῆς} μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχαιότερα καὶ ^{difficilis} bantur, has
 τοῖς εἶδεσι διηλλαγμένα, ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ ^{vituperabant.}
 τῶν ξυνηχῶν ἐφιστῶνται. ἐν μὲν γὰρ εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς
 πράγμασιν αἱ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς
 5 γνάμας ἔχουσι διὰ τὸ μὴ εἰς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπ-
 τειν· ὁ δὲ πόλεμος ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν ^{resources for}
 βίαιος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὀργὰς τῶν ^{καὶ}
 πολλῶν ὁμοιοῖ. ἐστασίαζε τε οὖν τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ
 ἐφυστερίζοντά ^{που} πύστει τῶν προγενομένων πολὺ ἐπέ-

1. Μᾶλλον δὲ] μᾶλλον δὲ καὶ ἦττον. οἷον εἰπεῖν, ἐν ἄλλῃ πόλει μᾶλλον, ἐν ἄλλῃ δὲ ἦττον, πῆ μὲν πλέον, πῆ δὲ ἔλαττον, ὡς συνέβαιεν ἕκασταχοῦ. Καὶ ἡσυχαιότερα] ἦγον ἡρέμα καὶ κατ' ὀλίγον ἐπερχόμενα. 2. Τοῖς εἶδεσι] τρόποις. Ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ] ὡς ἂν αἱ τύχαι καὶ αἱ μεταβολαὶ πίπτωσι. 4. Καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνάμας ἔχουσι] οἱ ἰδιάζοντες ἀνεμιένας ἔχουσι τὰς γνάμας. 5. Διὰ τὸ μὴ ἀκουσίους] ἀκούσιον ἀνάγκην τὴν δι' ἀπορίαν γινηομένην λέγει. ἦγον, διὰ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι περιπίπτειν ἀκουσίους πράγμασι. 6. Τοῦ καθ' ἡμέραν] βίου δηλονότι. 7. Πρὸς τὰ παρόντα] πρὸς τὴν παρούσαν κατάστασιν. τοῖς παρούσιν ἑξομοιοῖ τὰς γνάμας. οὖν γὰρ ὀργὰς τὰς γνάμας καὶ τοὺς τρόπους ἐκάλεσεν. 8. Ἐστασίαζε τε οὖν τὰ τῶν πόλεων] ἐστασίαζον αἱ πόλεις. καὶ αἱ ὕστερον τῶν ἄλλων στασιάζουσαι, οἷα προπεπυσμέναί τὰς ἐτέρασι στάσεις, ἐπὶ τούτῳ ἐφέροντο καὶ ἐβέβηον ταῖς διανοίαις, ὅστε κατὰ πολὺ ὑπερβαλέσθαι τὰς ἀλλαχοῦ στάσεις γινομένας. Καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά ^{που}] τὰ ὕστερον γινομένα.

1. φύσις τῶν ἀνθρώπων B.h.
 ἡσυχώτερα K. quem comparativum hujus loci auctoritate rejicit Thomas M. ἡσυχέστερα e. καὶ om. i.
 2. ἦθεσι διηλλαγμένα ἕως A. ἕκαστα A.B.E.g.
 3. τῶν ὀρῶν ξυνηχῶν c.
 7. τὸ παρὸν L.O.
 ὀρμὰς L.O.P.d.
 8. Ἐστασίαζε] Corrupte, qui hæc damnat, D. Halic. p. 150. ἐστασίαζον citat. Infra tamen recte, τὴν εἰωθυῖαν τῶν ὀνομάτων ἀξίωσιν ordine paulo venustiore haud semel exhibet. Cæterum hæc gravissimo Script. Sallust. minime displicuerunt. Vide nos

ad Catilin. LVI. Adde Aristotelem Rhet. I. 9. p. 724. Philonem de Fortitud. p. 571. Plutarchum in Solone p. 86. Lucet. IV. 1154. Tacitum Agric. XXI. Wass. Dionysius Halic. l. d. partem hujus digressionis de seditionibus urbium Græcarum, usque ad verba ἐπὶ δὲ τῶν ἀγάλλονται, adcurate examinavit, et, quid in singulis prope periodicis reprehendi mereatur, ostendit. Duk.
 9. ἐφυστερίζοντά g.
 πίστει Q.
 προγεγεννημένων c. cum Dionysio p. 164. προσγενομένων e.

φερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας, τῶν τ' ἐπιχειρήσεων περιτεχνήσει καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπία. καὶ τὴν εἰωθῆσαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλαξαν τῇ δικαιοσύνῃ. ^{at the time} τολμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομισθῆ, μέλλησις δὲ προμηθῆς δειλία εὐπρεπῆς, τὸ δὲ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα, καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ζυετόν ἐπὶ πᾶν ἀργόν. τὸ δ' ἐμπλήκτως ὄξυ ἀνδρὸς μοῖρα προσετέθη, ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὐλογος, καὶ ὁ μὲν χαλεπαίνων πιστὸς αἰεὶ, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῷ ὑπόπτος. ἐπιβουλεύσας 10

1. Καινοῦσθαι] καινοτόμα εἶναι. Τῶν τε ἐπιχειρήσεων] τοῖς τρόποις τῶν ἐπιχειρήσεων καινοῖς εὐρισκομένοις, καὶ τῇ δεινότητι τῶν τιμωριῶν. 2. Περιτεχνήσει] περινοῖα. Ἀτοπία] τῷ ἀήθει. Καὶ τὴν εἰωθῆσαν ἀξίωσιν] ἀξίωσιν μὲν τὴν σημασίαν εἶπε· δικαιοσύνη δὲ, ἀντὶ τοῦ τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ κρίσει. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι μετέθεσαν τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ ὡς νενομιστοὺ πρόσθεν, ἐχρᾶτον κατὰ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ μεθήρμισαν κατὰ τὴν ἑαυτῶν κρίσιν. τὴν μὲν γὰρ ἀλόγιστον τόλμαν (ἣ καὶ θρασυτῆς καλεῖται) ἀνδρείαν προσηγόρευσαν. τὸ δὲ φιλέταιρος παρεκόντως κεῖται. κέχρηται δὲ αὐτῷ διὰ τὸ προσθεῖναι τόλμαν ἀλόγιστον, ἵνα παρίστωσι γένηται. 4. Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος] τὸ τολμᾶν ἀλόγιστος. 5. Μέλλησις δὲ] τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν τὴν διὰ πρόνοιαν γυμνομένην δειλίαν ὀνόμασαν εὐπρεπῆ. τὴν δὲ σαφροσύνην (φῆσιν) ἀνανδρείας προκάλυμμα ᾔφοντο. καὶ τὸ πρὸς πάντα συνετόν πρὸς πάντα ἀργόν ἔλεγον. τὸ δὲ μακρῶς ὄξυ ἀνδρεία παρ' αὐτοῖς ἐνομιζέτο. τὴν κειμένην γὰρ (φῆσι) τῶν ὀνομάτων χρῆσιν ἀντήλλαξαν. καὶ ἐπιφέρει εὐθὺς καθ' ἕκαστον. 6. Καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ζυετόν] καὶ τὸ μετὰ συνέσεως ἔρχεσθαι εἰς πᾶν ἔργον. 7. Ἐμπλήκτως] μακροῶς. Ἀνδρὸς] τῆς ἀνδρείας. 8. Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι] τὸ ἐπιτολὴν βουλεύσασθαι δι' ἀσφάλειαν πρόφασις ἀποτροπῆς ἐνομιζέτο. 10. Αὐτῷ] τῷ χαλεπαίνοντι.

1. τοῦ] ἐς τὸ Dionysius.
καινοῦσθαι A.B.E.h.

τ' om. K.

3. Τὴν εἰωθῆσαν—ἀργόν] Laudat Plutarch. de Adul. p. 56. vid. nos ad Sallust. Orat. Cato. nis. Eadem ad δικαιοσύνη: D. Hal. pag. 151. qui τὴν εἰωθ. τῶν ὄν. ἀξ. non male. Wass.

4. Τόλμα—ἀργόν] Dionys. Halicarn. p. 136. ubi ἀνδρεία scribit, et πρόσχημα τοῦ ἀνάνδρου; proque προσᾶπαν εἰσάπαξ. non re-

cte. Idem p. 151. cum editis. Et

pag. 164. τόλμα μὲν, omisso γὰρ.

Τόλμα—πρόσχημα. Hermogenes

I. περὶ Ἰδεῶν 6. qui ἀπρεπῆς. hinc

corrigen. Wass. Ἀνδρεία e-

tiam Plutarch. l. d. et Aristid.

de Dict. Civ. pag. 192. Duk.

5. φιλαίτερος A.H.P.Q.d.e.h.i.

6. πρὸς ἅπαν] παρᾶπαν L.O.P.

7. ἐμπλήκτως b.

8. τῷ] τοῦ L.O.P.

ἐπιβουλεύσασθαι K.

Security in regard to planning get the opposite party
a specious pretext for declining the contest.
to concert measures to

δέ τις τυχῶν ξυνετὸς, καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος^{θεωρεῖται} προ-
 βουλεύσας δὲ ὅπως μὴδὲν αὐτῶν δεήσει, τῆς τε ἑταιρίας
 διαλύτης^{διεσπαστικῆς} καὶ τοὺς ἐναντίους ἐκπεπληγμένους. ἀπλῶς δὲ
 ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾶν ἐπηνεῖτο, καὶ ὁ
 5 ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον. καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγ-
 γενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο διὰ τὸ ἐτοιμώ-
 τερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν· οὐ γὰρ μετὰ τῶν κει-
 μένων νόμων ἀφελίας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ
 τοὺς καθεστῶτας πλεονεξία. καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς
 10 πίστεις οὐ τῷ θεῷ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ κοινῇ

*convinced before
himself and
is master of
the thing.*

*unconsciously
to have been
- fitly allowed
by law.*

*spirit of
grasping
selfishness*

1. Καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος] ἐπιβουλεύεσθαι δηλονότι, ξυνετῶτερος ἐνομίζετο. Προβουλεύσας δὲ] ὁ δὲ προσκοπῶν, δηλονότι ὅπως μὴτε ἐπιβουλεύειν μὴτ' ἐπιβου-
 λεύεσθαι ἀνάγκη τις αὐτῷ γένηται, διαλύειν τὴν ἑταιρίαν ἐπιπτεύετο. 3. Ἀπ-
 λῶς δὲ] καθολικῶς φάναι. 4. Ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα] ἀντὶ τοῦ, ὁ πρῶτον παθεῖν
 ὑπὸ τῶν πολεμίων αὐτὸς προλαβὼν καὶ ποιήσας τοὺς πολεμίους, ἐθανυμάζετο. ἢ ὅ-
 τως, ὁ τὴν ἑαυτοῦ ἑταιρίαν καὶ πρῶτος τὸν πολέμιον δράσας κακῶς ἐπηνεῖτο. Καὶ
 ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον] ὁ παρακελεύσάμενος τοῖς μὴ διανοουμένοις κα-
 κόν τι δρᾶσαι, ἐπηνεῖτο. ὁ παρακινήσας, φθάσαι δηλονότι, τὸν μὴ διανοούμενον.
 5. Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ] καὶ μὴν καὶ οἱ συγγενεῖς (φησὶ)
 τῶν φίλων ἀλλοτριώτεροι ἐνομίζοντο, διὰ τὸ ἐτοιμώτερον τολμᾶν ὑπὲρ τῶν φί-
 λων τοὺς φίλους ἢ τοὺς συγγενεῖς. 7. Μετὰ τῶν κειμένων νόμων] οὐ γὰρ
 κατὰ τοὺς κειμένους (φησὶ) νόμους ἀφελεῖσθαι θέλοντες, τοιαύτας ἐποιούντο
 συστάσεις καὶ ἑταιρίας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, διὰ πλεονεξίαν
 τοῖς ὀρθῶς (φησὶν,) ὑπὸ τῶν ἐξ ἐναντίας λεγόμενοις ἐπέθοντο, οὐ δι' εὐγνωμο-
 σύνην οὐδὲ δι' ἀπλότητα, ἀλλὰ εἰ ἔργω κρείσσους ἦσαν αὐτοὶ τῶν ἐναντίων,
 καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστήκεσαν. 8. Παρὰ τοὺς καθεστῶτας] νόμους δη-
 λονότι. 9. Καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις] πιστοὶ (φησὶν) ἦσαν ἀλλήλων,
 οὐχ ὄρκους δίδόντες, ἀλλὰ κοινῶς τι παράνομον πράξαντες. 10. Τῷ κοινῇ τι

1. τι τυχῶν τε ξυνετὸς Dionysius,
 eo quo Virgilius sensu: Ausi
 omnes immane nefas ausoque
 potiti. WASS.

Καὶ ὑπονοήσας] Dionysius p.
 151. ita interpretatur: καὶ οἱ τὰς
 ἐπιβουλὰς προεπινοοῦντες, εἰ φυλάξ-
 αιντο, ἔτι δεινότεροι. Et sequentia
 προβουλεύσας cet. ὁ δὲ προειδόμενος,
 ὅπως μὴδὲν αὐτῷ δεήσει μὴτ' ἐπιβου-
 λῆς, μὴτε φυλακῆς. DUK.

2. δεήσει A.B.E.H.I.P.c.d.e.
 f.g.h.i. vulgo δεήσοι.

VOL. I.

τε om. i.
 ἑταιρείας A.c.f.i.
 3. διαλύτης E.
 4. ὃς μὴ ἐπικελεύσαντος διανοού-
 μενον d.
 5. τὸν] τοῦ B.
 6. τὸ ἀλλοτριώτερον K.
 7. εἶναι διὰ τὸ ἀπροφ. i.
 μετὰ τῆς τῶν e.
 10. θεῷ καὶ νομίμῳ Dionysius :
 vulgatam a schol. Christiano in-
 troductam suspicatur Wassius.
 ἐκρατύνοντο I.

x k

τι παρανομῆσαι. τά τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἔργων φυλακῆς, εἰ προὔχοιεν, καὶ οὐ γενναϊότητι. ἀντιτιμωρήσασθαι τέ τινα περὶ πλείονος ἢ ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅρκοι εἰ που ἄρα γένοιτο ξυναλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ἐκατέρω διδόμενοι ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν· ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι ὁ φθάσας θαρσῆσαι, εἰ ἴδοι ἀφρακτον, ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, καὶ τό τε ἀσφαλὲς ἐλογίζετο καὶ ὅτι ἀπάτῃ περιγεγόμενος ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε. ῥᾶιον δ' οἱ πολλοὶ κακουργοὶ ὄντες δεξιὸν κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ, καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. πάντων δ'

παρανομῆσαι] τῆ κοινῆ παρανομία. 2. Γενναϊότητι] ἀντὶ τοῦ χρηστότητι καὶ ἀπλότητι. 3. Περί πλείονος] περὶ πλείονος ἐπιούοντο δρᾶσαι τι κακὸν τοῖς ἐναντίους, ἢ αὐτοὶ μὴ παθεῖν. ἀντὶ τῶν ἀπλῶν γὰρ τὸ ἀντιτιμωρήσασθαι καὶ τὸ μὴ προπαθεῖν. 4. Καὶ ὅρκοι εἰ που ἄρα γένοιτο] καὶ ὅποτε (φησὶν) ὅρκους παράσχοιεν ἀλλήλοις περὶ διαλλαγῆς, παραντῖκα μόνον ἴσχυον οἱ ὅρκοι, καὶ μέχρι τούτου ἐπίστευον αὐτοῖς, ἕως ἐν ἀπορίᾳ τοῦ ἄλλως πιστεῦσαι καθεστήκεσαν. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ τοῦ πιστεῦσαι τῇ ἑαυτῶν δυνάμει, καὶ ἐπιθέσθαι τῇ ἐτέρων δυνάμει, ἴσχυον ἐν αὐτοῖς οἱ ὅρκοι· εἰ δὲ συνέβη τινὰ αὐτῶν δυνηθῆναι, παρ' οὐδὲν θέμενος τοὺς ὅρκους ἐπετίθετο. 5. Ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι] ἐν δὲ τῷ συμβαίνοντι, καὶ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ, ὁ ἀπὸ τύχης ἐσχηκὸς πρῶτος τὸ θαρσῆσαι καὶ δυνηθῆναι ἥδύτερον μᾶλλον διὰ τὴν πίστιν ἐπετίθετο, ἥπερ ἐκ τοῦ προφανοῦς μαχόμενος. καὶ τότε μάλιστα ἀσφαλὲς ἐνόμιζε τὸ ἐπιτίθεσθαι, διὰ τὸ ἀφρακτον εὐρεῖν τὸν ἐναντίον, τοῦ ὅρκου τῷ θάρρει. καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἥδιον μετὰ τὸν ὅρκον ἐτιμωρεῖτο, ὅτι δόξαν φρονήσεως ἐλάμβανε, τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου καὶ τῇ τέχνῃ περιγεγόμενος. 12. Τῷ μὲν] ἐπὶ τῷ ἀμαθεῖς καλεῖσθαι. Ἐπὶ δὲ τῷ] ἐπὶ τῷ πανούργου καλεῖσθαι. Πάντων δ' αὐτῶν αἰτίων] πάντων δὲ τῶν εἰρημέων κακῶν αἰτίων ἦν ἡ ἐπιθυμία τοῦ βούλεσθαι ἄρχειν τῆς γῆς διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ τούτων δὲ ἡ

1. —ως—ἄρα] duo versus vacui in H.

2. ἀνεδέχοντο i.

4. γένοιτο] ἐγένοντο Dionysius.

5. τὸν ἄπορον L.O. τὴν ἄπορον

P. τὰ ἄπορα F.

6. ἔχοντες d.

7. εἰ] ἢ E.d.i.

ἴδη N.g. ἴθει c.f.

8. Ἀπὸ τοῦ προφανοῦς est phrasis

Thucydidi familiaris. Vid. I. 35. 66. et II. 93. Duk.

τότε] ὅτι d.

9. ἀνάγκη K.

περιγεγόμενον d.

10. προσελάμβανε d.

ῥᾶδιον A.F.H.g.h.

πολλοὶ om. c.

12. τὸ μὲν I.

αὐτῶν αἴτιον ἀρχὴ ἢ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν ἐκ
 δ' αὐτῶν καὶ ἐς τὸ φιλονεικεῖν καθισταμένων τὸ προθυ-
 μον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες μετ' ὀνόματος
 5 ἑκάτεροι εὐπρεποῦς, πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ
 10 ἀριστοκρατίας σάφρονος προτιμήσει, τὰ μὲν κοινὰ λόγων
 θεραπεύοντες ἀθλα ἐποιοῦντο, παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζό-
 μενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότατα,
 ἐπέζησάν τε τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους, οὐ μέχρ' οὗ τοῦ δι-
 καίου καὶ τῆ πόλει συμφόρου προτιθέντες, ἐς δὲ τὸ ἑκατέ-
 10 ροις που αἰεὶ ἡδονὴν ἔχον ὀρίζοντες, καὶ ἢ μετὰ ψήφου
 ἀδίκου καταγνώσεως ἢ χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, ἐτόιμοι
 ἦσαν τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐκπιμπλάναι. ὥστε εὐσε-
 βεία μὲν οὐδέτεροι ἐνόμιζον, εὐπρεπεία δὲ λόγου, οἷς συμ-

στάσις ἀρχὴν λαμβάνουσα (φησὶ δὲ τοῦ ἀρχεῖν καὶ τῆς πλεονεξίας καὶ φι-
 λοτιμίας) ὕστερον λαμβάνει ἐτέραν τῶν κακῶν αἰτιῶν, τὴν τῶν στασιαζόντων
 προθυμίαν, ὥσπερ εἰς ἕξιν ἐρχομένων αὐτῶν τοῦ περιγενέσθαι καὶ μὴ ἡττηθῆναι
 τῶν ἐναντίων. 1. Ἐκ δ' αὐτῶν] ἤγουν δι' αὐτά. 3. Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πό-
 λεσι προστάντες] οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προϊστάμενοι τῆς δημοκρατίας ἢ τῆς
 ὀλιγαρχίας, μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπροσώποι καὶ πιθαιῶ, οἱ μὲν λέγοντες
 προϊστασθαι τῆς δημοκρατίας τῆς ἐλευθέρας, οἱ δὲ τῆς ἀριστοκρατίας λέγοντες
 ἀντιποιεῖσθαι τῆς σάφρονος, τὰ μὲν δημόσια νικήσαντες εἶχον, καὶ οὐ μέχρ' οὗ
 τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος τῆ πόλει τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἐπεριβιβά-
 σαι δὲ δεῖ τὸ προτιθέντες, καὶ συντάξαι πρὸς τῆ ἀνατέρῳ τοῦ, "τιμωρίας;" προ-
 τιθέντες. 4. Ἐκάτεροι] ἑκάτερος ἔταν ὡς ἰσο μόνου. ἑκάτεροι δὲ λέγονται,
 ὅταν ὡς πολλοὶ εἰς δύο μεμερισμένοι. Εὐπρεποῦς] πιθαιῶ, εὐσχήμονος. Πλήθους
 τε ἰσονομίας] ἤγουν δημοκρατίας. 6. Ἄθλα] ἐπαθλα, ἀντὶ τοῦ κέρδη. 8. Τὰς
 τιμωρίας ἔτι μείζους] ἤγουν τιμωροῦμενοι ἐπιτεταμένας ἐποιοῦν. 12. Ὅστε εὐ-
 σεβεῖα μὲν] ὥστε μετ' εὐσεβείας μὲν πράξαι τι οὐδετέρῳ φροντὶς ἦν οὐδὲ σπουδῆ
 οἷς τισὶ δὲ συνέβαινεν ἑξαπατήσασιν διὰ λόγου τινὸς εὐπρεποῦς πράξαι τι
 γενναῖον, οὗτοι ἐπηροῦντο. τὸ δὲ εὐθες τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ ἀπόνηρον δηλοῖ.

- 1. αἴτιον ἀρχὴ A.B.E.F.H.K.
- L.N.O.P.c.g.h. αἴτιον δ' ἀρχὴ d.i.
- ceteri αἴτιον ἢ ἀρχῆ.
- 2. φιλονεικεῖν Q.
- 4. πολιτικῶν L.O.P.
- 7. περιγενέσθαι i.
- 9. προστιθέντες K. cum Diony-

- sio : τιθέντες i.
- 10. ἡδονὴν αἰεὶ c.f.
- 12. ἐκπιμπλάναι A.B.E.F.H.K.
- d.f. ἐκπιπλάναι e. ἐμπιπλάναι L.O.
- P.g. vulgo ἐμπιμπλάναι.
- εὐσεβείαν d.
- 13. λόγων N.

68/επὶ ἐπιφθόνου ὀδίου
 Βαίῃ ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι, ἀμεινον ἦκουον. τὰ δὲ
 μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων, ἢ ὅτι οὐ ζυνηγανίζοντο
 83. ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, διεφθείροντο. * οὕτω πᾶσα ἰδέα
 κατέστη ^{wickedness} κακοτροπίας διὰ τὰς στάσεις τῶ Ἑλληνικῶ, καὶ
 τὸ εὐθές, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει, καταγελασθὲν 5
 ἠφανίσθη, τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπί-
 στως ἐπὶ πολὺ δῆνεγκεν· οὐ γὰρ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λό-
 γος ἐχυρὸς οὔτε ὄρκος φοβερὸς, κρείσσους δὲ ὄντες ἅπαν-

1. Ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι] ἀντὶ τοῦ ἐπιφθονοῦ καὶ μέγα. τὰ γὰρ μεγά-
 λα καὶ φθονεῖται. Ἄμεινον ἦκουον] ἦγον ἐπηνῶντο. Τὰ δὲ μέσα τῶν πο-
 λιτῶν] ἦγον οἱ μέσοι πολῖται· ἦγον οἱ μετὰ τοὺς προστάτας. οἱ δὲ μέσοι
 (φῆσι) τῶν πολιτῶν (ταυτέστιν οἱ μηδετέρῳ μέρει προστιθέμενοι, μήτε τῶ τῶν
 δημοτικῶν μήτε τῶ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἀλλ' ἠσυχάζοντες καὶ μὴ θέλοντες στα-
 σιάζειν) ἐπ' ἀμφοτέρων ἐφθείροντο, ἢ ὅτι οὐ συνηγανίζοντο τοῖς στασιάζον-
 παρακαλοῦσιν, ἢ φθονοῦμενοι ὑπὸ τῶν στασιάζοντων, ὡς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι
 θέλοντες. 4. Καὶ τὸ εὐθές] τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀπύνηρον. σημειῶσαι τὸ εὐθές
 ἐπὶ καλοῦ. καὶ οἱ ἀπλοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπύνηροι (οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ μεγα-
 λοφυχίας μάλιστα καὶ εὐγενείας μετέχοντες) καταγελάμενοι ὑπὸ τῶν στα-
 σιάζοντων, ἀπᾶλλοντο· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες ἀλλήλοις, καὶ παρατεταγμένοι δει-
 νῶς κατ' ἀλλήλων, ὡς ἐπιτοπλεῖστον οὗτοι διεσώζοντο διὰ τῆς ἀπιστίας καὶ
 τῆς παρασκευῆς. 6. Τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις] τὸ ἀπιστεῖν ἀλλήλοις,
 τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι. 7. Ἐπὶ πολὺ δῆνεγκε] κρείττον ἐγένετο.
 Ὁ διαλύσων] ὁ φιλιώσων. 8. Ὁρκος φοβερὸς] εἶδος. Κρείσσους δὲ ὄντες]
 ῥέποντες δὲ οἱ ἄνθρωποι τοῖς λογιμοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλπίζειν τινὰ πίστιν καὶ
 βεβαιότητα, προνοοῦντο μᾶλλον, ἵνα μὴ πάθωσιν αὐτοὶ κακῶς. πιστεῦσαι
 δὲ οὐκ εἶδοντο· καὶ οἱ ἀσυνετώτεροι ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἦτοι ἐσώζοντο ἢ ἐνί-

2. τῶν πολιτικῶν ἐπ' g.

4. κακοπραγίας c.d.f.

5. Τὸ εὐθές] Τὸ χρηστὸν Mœ-
 ris Attice, ἑλληνικῶς, ἀνόητον. Sui-
 das in εὐθές, ἐπὶ τοῦ βελτίονος, et
 Ἠδῆς, εὐθές. ἐκάλεον δὲ οὕτω τοὺς
 ὑπομῶρους. Etymol. idem fere
 tradit, sed ex Schol. Thucyd. Suidæ
 verba exscribit Photius in Lex. MS. Τὸ
 εὐθές—μετέχει. Magister: Κατ' εὐφημισμὸν.
 WASS. Eadem, quæ Suidas in εὐθές,
 habet etiam ead. voc. Auct. Etymologici
 MSS. sive is Photius, sive alius est,
 Biblioth. Urbis Traject. ad Rhen. Pollux

III. 119. inter ea, quæ ad lau-
 dem pertinent, recenset etiam
 εὐθές et εὐθεία. Mox addit:
 τᾶττοιτο δ' ἂν ὁ εὐθές καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἀνοήτου, ὅς ἂν λεχθεῖν καὶ μαρὸς—
 Et hoc sensu Æschyl. Prometh.
 383. κουφόνου εὐθείαν, dicit, i. e.
 μαρῖαν, ut Schol. Add. Gataker.
 cap. 3. de Stilo Nov. Instrum.
 et Hemsterhus. ad Lucian. Ti-
 mon. p. 101. Duk.

6. ἀντετάχθαι F.H.

7. διαλύτων d.

8. ἰσχυρὸς d.f.i.

κρείττους Dionysius, qui et in-
 fra ἤττους.

all being in their calculation...
 τες λογισμῶ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, μὴ παθεῖν
 μᾶλλον προσκόπουν ἢ πιστεῦσαι ἐδύναντο. καὶ οἱ φαυ-
 λότεροι γνώμην ὡς τὰ πλείω περιεγίνοντο· τῷ γὰρ
 δεδιέναι τό τε αὐτῶν ἐνδεές καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ζυνε-
 5 τὸν, μὴ λόγοις τε ἤσους ὥσι καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐ-
 τῶν τῆς γνώμης φθάσασι ποσειβουλευόμενοι, τολμηρῶς
 πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρουν. οἱ δὲ καταφρονούντες καὶ προαι-
 σθέσθαι, καὶ ἔργῳ οὐδὲν σφᾶς δεῖν λαμβάνειν ἀ γνώμη
 ἔξεστιν, ἀφρακτοὶ μᾶλλον διεφθείροντο.

Prover intelleo
 Versatility
 in appearance than
 of knowledge

10 [Ἐν δ' οὖν τῇ Κερκύρᾳ τὰ πολλὰ αὐτῶν προστολήθη, 84.
 καὶ ὅποσα ὑβρεὶ μὲν ἀρχόμενοι τὸ πλεόν ἢ σωφροσύνη
 ὑπὸ τῶν τὴν τιμαρίαν παρασχόντων οἱ ἀνταμυνόμενοι δρά-
 σεϊαν, πενίας δὲ τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξέοντες τινες, μά-
 λιστα δ' ἂν διὰ πάθους ἐπιθυμοῦντες τὰ τῶν πέλας
 15 ἔχειν, παρὰ δίκην γιγνώσκοιεν, οἱ τε μὴ ἐπὶ πλεονεξία
 ἀπὸ ἴσου δὲ μάλιστα ἐπίοντες, ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖ-
 στον ἐκφερόμενοι, ὡμῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπέλθοιεν. ζυνε-
 ταραχθέντος τε τοῦ βίου ἐς τὸν καιρὸν τοῦτον τῇ πόλει, καὶ

governed by their
 ho after we
 gave them an
 opportunity of
 vengeance
 wishing to be rid
 of us completely
 unaccountably
 of them

κων. 2. Οἱ φαυλότεροι γνώμην] οἱ ἀσθενεῖς. 3. Ὡς τὰ πλείω] ὡς ἐπιτο-
 πλεῖστον. Τῷ γὰρ δεδιέναι] φοβούμενοι γὰρ (φησὶν) οἱ ἀνοητότεροι, μὴ διὰ
 συνέσεως πλείονος οἱ ἀντίπαλοι περιγέωνται αὐτῶν, καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου τῆς
 γνώμης αὐτῶν νικηθέντες διαφθαρήσιν, τολμηρότερον πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρουν,
 τολμηρὸν μᾶλλον πεποιθότες ἢ φρονήσει καὶ μεθόδῳ διανοίας. 4. Τό τε αὐτῶν
 ἐνδεές] τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως. 5. Αὐτῶν] τῶν φρονίμων. 7. Οἱ δὲ
 καταφρονούντες] οἱ δὲ δοκούντες εἶναι συνετοὶ, καὶ νομίζοντες ἐπιβουλεύόμενοι
 πάντας ἂν διὰ τὴν σύνεσιν προαισθέσθαι, καὶ οὐδὲν νομίζοντες ἔργων δεῖν,
 ἀφρακτοὶ διεφθείροντο. 9. Ἀφρακτοὶ] λείπει τὸ ὄντες. 10. Ἐν δ' οὖν—
 αὐτῶν] τὰ ἀβεβημένα αἰθεὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυδίδου εἶναι. ἀσαφῆ
 γὰρ καὶ τῷ τύπῳ τῆς ἐρμηνείας καὶ ταῖς διανοήμασι πολὺν ἐμφαίνοντα τὸν

- 1. λογισμοὶ K.
- 3. πλείω] πολλὰ Q.
- 7. προαισθῶντ g.
- 8. ἔργῳ λογίζόμενοι ὡς οὐδὲν ἠ.
 δεῖν om. Q.
- 12. τὴν om. K.d.e.

- 13. τινες A.B.E.F.H.K.L.O.
 P.b.e.g.
- μάλιστα ἂν B.Q.
- 15. δίκης P.
- 16. ἀπὸ τοῦ ἴσου H.L.O.P.d.
- 18. τε om. L.O.P.

τῶν νόμων κρατήσασα ἢ ἀνθρωπεΐα φύσις, εἰωθυΐα καὶ παρὰ τοὺς νόμους ἀδικεῖν, ἀσμένῃ ἐδήλωσεν ἀκρατῆς μὲν ὀργῆς αὐτὰ, κρείστων δὲ τοῦ δικαίου, πολεμία δὲ τοῦ προύχοντος· οὐ γὰρ ἂν τοῦ τε ὀσίου τὸ τιμωρεῖσθαι προὔτιθεσαν τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν τὸ κερδαίνειν, ἐν ᾧ μὴ βλάπτουσαν ἰσχὺν εἶχε τὸ φθонеῖν. ἀξιούσι τε τοὺς κοινούς περὶ τῶν τοιούτων οἱ ἄνθρωποι νόμους, ἀφ' ὧν ἅπανσι ἐλπὶς ὑπόκειται σφαλεῖσι κὰν αὐτοὺς διασάξασθαι, ἐν ἄλλων τιμωραῖς προκαταλύειν, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι, εἴ ποτε ἄρα τις κινδυνεύσας τινὸς δεησεται αὐτῶν.] 10

Οἱ μὲν οὖν κατὰ τὴν πόλιν Κερκυραῖοι τοιαύταις ὀργαῖς ταῖς πρῶταις ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο, καὶ ὁ Εὐρυμέδων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ταῖς ναυσίν· ὕστερον δὲ οἱ φεύγοντες τῶν Κερκυραίων (διεσάθησαν γὰρ αὐτῶν ἐς πεντακοσίους) τείχη τε λαβόντες, ἀ ἦν ἐν τῇ ἡπέιρῳ, ἐκρά- 15 τουν τῆς πέραν οἰκειάς γῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὀρμάμενοι ἐληΐζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ καὶ πολλὰ ἐβλαπτον, καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει. ἐπρεσβεύοντο δὲ καὶ ἐς τὴν

νεωτερισμόν. 2. Ἀσμένῃ] μεθ' ἡδονῆς. 4. Προὔτιθεσαν] τιμώτερον ἔκριναν. 5. Τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν] ἤγουν τοῦ δικαίου. 12. Ἐς ἀλλήλους]

1. εἴωθε d.i.
2. ἀδικεῖν καὶ ἀσμένῃ i.
3. αὖσα ὀργῆς g.
8. καὶ e.
- ἔλλω P.Q.
9. προκαταλύειν Q.
11. τὴν om. H.g.
12. ἐς] πρὸς Q.
14. φυγόντες L.
- τῶν om. O.
16. γῆς om. I.

ἐληΐζον E.H.N.g.h. ἐλειζόντο Q.
Ἐληΐζοντο τοὺς] Ἐληΐζον, quod habent optimi MSS. etiam e Thucyd. IV. 41. adnotavit Stephanus, ἐληΐζόν τε τὴν Λακωνικὴν,

καὶ πλείστα ἐβλαπτον: idque ibi in omnibus Scriptis est, excepto uno. Ληΐζω quoque dicunt Eustath. et Etymol. M. Et de ληΐζεται Suidas, ληΐζεται, αἰχμαλωτίζει—ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημασινομένῳ λέγεται. Sine dubio sic dicitur. Lucian. Gall. p. 170. τί οὐκ ἐμῆνες, καὶ ἐβόας τότε, ὃ ἀλεκτρυνῶν, ληΐζομένους ἡμᾶς ὀρών; sed Thucydides non minus activi significatione utitur τῷ ληΐζεσθαι. Vide Steph. in Thes. Duk.

18. ἐπρεσβεύετο g.
καὶ ἐς τὴν κόρυθον Q.

Exsules
Corcyrai
numero
quingenti
in conti-
nentem, in-
sule ex ad-
verso sitam,
se recipi-
unt, muni-
mentaque,
quae ibi
erant, oc-
cupant

Λακεδαιμόνα καὶ Κόρινθον περὶ καθόδου· καὶ ὡς οὐδὲν Inde in insulam re-
 αὐτοῖς ἐπράσσετο, ὕστερον χρόνῳ πλοῖα καὶ ἐπικούρους versi, ibi
 παρασκευασάμενοι διέβησαν εἰς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μά- quoque mu-
 λιστα οἱ πάντες, καὶ τὰ πλοῖα ἐμπρήσαντες, ὅπως ἀπό- nimenta
 5 γνοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς, ἀναβάντες εἰς τὸ fecerunt, et
 ὄρος τὴν Ἰστώνην, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι ἔφθειρον τοὺς oppidanis
 ἐν τῇ πόλει καὶ τῆς γῆς ἐκράτου. multa damna in-
tulerunt.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς 86.
 ἔστειλαν εἰς Σικελίαν, καὶ Λάχητα τὸν Μελανώπου στρα- Leontinis in Sicilia

ἦγον κατ' ἀλλήλων. 3. Ἐς τὴν νῆσον] τὴν Κέρκυραν. 4. Ὅπως ἀπόγνοια
 ἢ] ὅπως ἀπόγνοιας ἢ τοῦ ἰποστρέφειν καὶ ἀποπλεῦσαι καὶ ἄλλο τι προᾶσαι

4. Ὅπως—γῆς] Thom. Magist. et Suidas. ἀπόγνοιας; fere apud Dionys. Halic. et recentiores. WASS.

5. Τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς] Ellipsis, quam in hoc genere loquendi observat Fr. Portus, crebra est in interrogatione. Thucyd. III. 39. τί ἄλλο αὐτοὶ ἢ ἐπεβούλευσαν; Et 58. τί ἄλλο—ἢ ἀτίμως γερωῶν, ἂν οὖν ἴσχυοσι, καταλείψετε; Sic in τί δ' εἰ μὴ, et in illo extra interrogationem apud Aristoph. Equit. 1103. Μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ἔσθιε. Eodem modo Latini, quid aliud, quam? et nihil aliud, quam. Adi Bud. Comment. p. 1047. Duk.

6. Ἰστώνην c. Ἰστώνην] MSS. hic, et IV. 46. ita efferunt. Ita etiam Stephanus et Polyæn. VI. 20. qui ad hunc locum respererunt. Habes gentile Ἰστανναῖοι in lapide apud Pyrrhum Ligorium, circa Severi tempora inscripto. neque alibi de hoc monte memini me legisse. WASS. Inscriptio est in Notis Holstenii ad Steph. Agit de hoc monte etiam Palmer. II. Græc. Ant. 10. Duk.

8. οἱ ἀθηναῖοι K.

Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς &c.] Mirum est, Thucydidem, qui tam curiose omnia recenset, tacuisse de expeditione, quæ hanc præcessit, quando Athenienses miserere classem Lamponio duce in Siciliam, in auxilium Catanæorum, quod narrat Trogus apud Justinum, l. IV. Palmerius in Exercitation. pag. 49. HUDS.

9. Σικελίαν] Caussam belli, et Gorgiæ Leontini legationem fuse narrat Diodor. XII. p. 313. b. vid. Xenoph. Hell. VI. p. 585. Pro Χαρονιάδην Diodor. Χαβρίαν, et triremium numerum ad 250. auget. Justinus IV. 3. Thucydidem firmat. Chabrias paulo junior erat, vide Diodor. XV. et Nepotem, denique Nostrum III. 90. WASS. Expeditionem hanc Lachetis memorat etiam Schol. Aristoph. Vesp. 240. Μελανώπου, quod habent plerique MSS. confirmatur ex Epist. III. Demosthenis, ubi Λάχητα quemdam τὸν Μελανώπου memorat, quem ex hujus posteris fuisse probabile videri potest. Duk.

μελανώπου I.L.O.

cum Syracusanis bellum gerentibus, Athenienses, auxilium rogati, viginti mittunt naves, propinquitatis quidem nomine usi, revera tamen tentantes, an possint Siciliae urbes, partim sibi, partim Lacedaemoniis addictas, omnes in suam potestatem redigere.

τηγὸν αὐτῶν καὶ Χαροιάδην τὸν Εὐφιλήτου. οἱ γὰρ Συρακόσιοι καὶ Λεοντῖνοι ἐς πόλεμον ἀλλήλοις καθέστασαν. ζύμμαχοι δὲ τοῖς μὲν Συρακοσίοις ἦσαν, πλὴν Καμαριναίων, αἱ ἄλλαι Δωρίδες πόλεις, αἵπερ καὶ πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τὸ πρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου 5 ζυμμαχίαν ἐτάχθησαν, οὐ μόντοι ζυνεπολέμησάν γε, τοῖς δὲ Λεοντῖνοις αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις καὶ Καμάρινα· τῆς δὲ Ἰταλίας Λοκροὶ μὲν Συρακοσίων ἦσαν, Ῥηγῖνοι δὲ κατὰ τὸ ζυγγενὲς Λεοντίνων. ἐς οὖν τὰς Ἀθήνας πέμψαντες οἱ τῶν Λεοντίνων ζύμμαχοι, κατὰ τε παλαι- 10 ἂν ζυμμαχίαν καὶ ὅτι Ἴωνες ἦσαν, πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς· ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακοσίων τῆς τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, τῆς μὲν οἰκειότητος προφάσει, βουλόμενοι δὲ μῆτε σῖτον ἐς τὴν Πελοπόννησον ἀγεσθαι αὐτόθεν, πρόπει- 15 ράν τε ποιούμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἶη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι. καταστάντες οὖν ἐς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο μετὰ τῶν ζυμμάχων. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

87.

Post partem inter-

Τῷ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἡ νόσος τὸ δεύτερον 20 ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιπούσα μὲν οὐδένα χρόνον

πλὴν τοῦ κρατῆσαι τῆς Κερκύρας. 13. Εἴργοντο] εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι, ὥστε μῆτε κατὰ γῆν μῆτε κατὰ θάλατταν ἐμπορεύεσθαι. Καὶ ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι] συμμαχίαν δηλοῦσι. 15. Αὐτόθεν] ἦγον ἀπὸ τῆς Σικελίας. Πρόπειραν] δοκίμασαν. 16. Εἰ σφίσι δυνατὰ εἶη] εἰ δυνατὸν εἶη γενέσθαι ὑποχείριους αὐτοῖς τοὺς Σικελιώτας. 18. Μετὰ τῶν ζυμμάχων] τῶν Λεοντίνων καὶ τῶν ἄλλων. 21. Ἐκλιπούσα μὲν οὐδένα χρόνον] οὐ διακλιπούσα τὸ παράπαν.

1. χαροιάδην Q.

συρακόσιοι K.f. συρακούσσιοι A. E.H. συρρακούσσιοι L.O.i. quod reposui, solum habent A.C. lib. VII. et VIII. nec rarum F.H.h. B. plerumque συρακόσιοι vel συρακούσσιοι. Urbem συρακούσσας vocant antiquissimi codices, nec tamen sibi constant.

2. καθέστησαν c. καθίστασαν i.

3. καμαριναίων E.

5. τῶν om. O.

6. γε om. e.

8. ῤηγῖνοι A. ῤηγηνοὶ B.

9. κατὰ] μετὰ P.

13. τε om. K.d.e.i.

14. δὲ] τε e. om. d.

17. οὖν] δὲ O.c.

τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δὲ τις ὄμως διακωχή. παρέμεινε δὲ missionem
 τὸ μὲν ὕστερον οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ πρότερον καὶ pestis Athe-
 δύο ἔτη, ὥστε Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ τι μᾶλλον [τούτου] acris in-
 ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. τετρακοσίων γὰρ ὀπλιτῶν καὶ τε tea duos
 5 τρακισχιλίων οὐκ ἐλάσσους ἀπέθανον ἐκ τῶν τάξεων, καὶ annos ex-
 τριακοσίων ἰππέων, τοῦ δὲ ἄλλου ὄχλου ἀνεξέυρετος ἀριθ- pleverit,
 μός. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τότε σεισμοὶ τῆς γῆς, ἐν nunc ite-
 τε Ἀθήναις καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ μάλιστα rum unum
 ἐν Ὀρχομενῶ τῶ Βοιωτίῳ. ferme an-
 10 Καὶ οἱ μὲν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι τοῦ αὐ- 88.
 τοῦ χειμῶνος τριάκοντα ναυσὶ στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Αἰό- Athenienses
 λου νήσους καλουμένας· θέρους γὰρ δι' ἀνδρίαν ἀδύνατα Sicilia
 ἦν ἐπιστρατεύειν. νέμονται δὲ Λιπαράῖοι αὐτὰς, Κνιδίαν profecti per
 hiemem ex-
 peditionem

1. Τὸ παντάπασιν] τὸ σύνολον. Διακωχή] διάλειψις, ἀναβολή. γράφε-
 ται καὶ διακοπή. Παρέμεινε δὲ τὸ μὲν ὕστερον] ἦγον κατὰ τὸ δεύτερον
 παρέμεινεν εἰς ἐνιαυτόν. 3. Ὅτι μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν] ἀντὶ τοῦ μη-
 δὲν εἶναι, ὅπερ τούτου μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. ἐν ἄλλῃ δὲ κεῖται, ὥστε
 Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι, ὅ τι μᾶλλον τούτου ἐπίεσε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν.
 5. Ἐκ τῶν τάξεων] ἐκ τῶν συντάξεων, τῶν πολεμικῶν δηλονότι. 9. Ἐν
 Ὀρχομενῶ τῶ Βοιωτίῳ] δύο γὰρ Ὀρχομενοὶ, ὁ μὲν τῆς Ἀρκαδίας, ὃν Ὅμηρος
 καλεῖ πολύμηλον (II. 2, 605.) ὁ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ Μι-
 νύσειον (II. 2, 511.) 12. Δι' ἀνδρίαν] τῶν νήσων δηλονότι. 13. Ἐπι-

1. τις om. g.

Διακωχή.] Citat Thom. Mag. WASS.

2. πρότερον γε καὶ i. πρώτον γε καὶ L.O. πρώτον καὶ P.

3. ἀθηναίων γε A.B.E.F.H.K. L.N.O.P.c.d.f.g.h.i. ἀθηναίους γε Q. vulgo ἀθηναίους τε.

τούτου om. A.B.E.I.L.N.O.P. c.d.f.h.i. ταῦτοις e.

4. ἐκάκωσε A.B.E.F.H.K. N.c.f.g.h. vulgo ἐπίεσε καὶ ἐκάκωσε.

5. Ἀπέθανον] Diodor. XII. p. 316. WASS.

6. ὁ ἀριθμὸς L.O.P.

7. καὶ οἱ πολλοὶ τότε A.B.E.F. H.f.g.h. καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τότε K.L.O.P.b.c.d.e.i. τότε καὶ οἱ σεισμοὶ πολλοὶ Q. vulgo τότε καὶ οἱ π. σ.

8. καὶ εὐβοίᾳ A.E.F.H.g.

καὶ ἐν β.—βοιωτίῳ] om. O.P.

10. ἀθηναῖοι καὶ] om. d.i.

ῤηγῖνοι A. ῤηγῖνοι B. ῤῆγιον K.

12. ἀνδρίας P.

ἀδύνατα] οὐκ L.

13. λιπαρῶν P.

κνιδίων E. τῶν κνιδίων i.

Κνιδίαν ἄποικοι] Sic et Strabo,

adversus
Lipareos,
in Æoli in-
sulis habi-
tantes, fa-
ciunt, sed
re infecta
redeunt
Rhegium.
Finis quinti
belli Pello-
ponnesiaci
anni.

ἄποικοι ὄντες. οἰκοῦσι δ' ἐν μιᾷ τῶν νήσων οὐ μεγάλη,
καλεῖται δὲ Λιπάρα· τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὀρμώμε-
νοι γεωργῶσι, Διδύμην καὶ Στρογγύλην καὶ Ἰεράν. νομί-
ζουσι δὲ οἱ ἐκείνη ἄνθρωποι ἐν τῇ Ἰεραῖ ὡς ὁ Ἡφαιστος
χαλκεύει, ὅτι τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδούσα πολὺ 5
καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν. κεῖνται δὲ αἱ νῆσοι αὗται κατὰ
τὴν Σικελῶν καὶ Μεσσηνίων γῆν, ξύμμαχοι δ' ἦσαν Συ-
ρακοσίαν. τεμώντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γῆν, ὡς οὐ προσε-
χώρουν, ἀπέπλευσαν ἐς τὸ Ῥήγιον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύ-
τα, καὶ πέμπτον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θου- 10
κυδίδης ξυνέγραψεν.

89.

Variis ter-
ra motibus
et inunda-
tionibus,
quæ accide-
rant in Eu-
bœa, Ata-
lanta et Pe-
paretho in-
sulis, Lace-
dæmonii, in
Atticam

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμ-
μαχοι μέχρι μὲν τοῦ ἰσθμοῦ ἦλθον ὡς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσ-
βαλοῦντες, Ἀγιδὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ἡγουμένου, Λακεδαι-
μονίων βασιλέως, σεισμῶν δὲ γενομένων πολλῶν ἀπετρά- 15
ποντο πάλιν, καὶ οὐκ ἐγένετο ἐσβολή. καὶ περὶ τούτους
τοὺς χρόνους τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας ἐν
Ὀροβίαις ἡ θάλασσα ἐπελθούσα ἀπὸ τῆς τότε οὕσης γῆς
στρατεῖν] ταῖς νήσοις. 2. Λιπάρα] αὕτη τὸ παλαιὸν ἢ Λιπάρα με-
λιγρῆς ἐκαλεῖτο, ὡς φησὶν ὁ Καλλιμάχος (Hymn. in Dian. 48.) 8.
Τεμώντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι] ἡ αἰτία τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν
Λιπαραίων. Τὴν γῆν] ἐκείνων τῶν νησιωτῶν δηλονότι. 9. Ἀπέπλευ-
σαν] ἀπεπλεύσαντες ἐπανῆλθον. 16. Ἐσβολή] ἐφόδος. 18. Ἡ θάλασσα

Pausanias, atque alii. Adeun-
dus est de his Cluverius Sicil.
Antiq. II. 14. pag. 395. Duk.

1. ὄντες om. L.O.P.i.

3. Διδύμην] Vid. Steph. qui
Strabonem exscribit, a quo recep-
tæ lectioni accedit auxilium.
Wass. Quod de officina Vul-
cani in Hiera scribit Thucydides,
id ab aliis de Lipara, ab aliis de
alia ex his insulis proditum ad-
notat Olear. ad Philostrat. V.
de vita Apollon. 16. Duk.

4. οἱ ἐν ἐκείνῃ K. οἱ ἐκεῖνοι d.i.

ἐν] οἱ ἐν e.

τῇ et mox ὁ om. L.O.P.

5. πολὺ om. L.O.P.

8. τεμώντες d.e.i.

9. ὁ μὲν χειμῶν e.

10. τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα A.B.E.
F.H.L.O.P.c.d.e.f.g.h.

11. συνέγραψε P.

12. πελοποννήσιοι μὲν καὶ K.

13. μὲν et τὴν om. c.

ἐμβαλοῦντες O.

14. λακεδαιμονίου L.O.P.

17. τῶν om. L.O.P.

καὶ ^{κενὴν ἐπιπέδον} κυματωθεῖσα ἐπήλθε τῆς πόλεως μέρος τι, καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενόστησε, καὶ θάλασσα νῦν ἐστὶ πρότερον οὔσα γῆ· καὶ ἀνθρώπους διέφθειρεν, ὅσοι μὴ ἐδύναντο φθῆναι πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες. καὶ περὶ 5 Ἀταλάντην τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις νῆσον παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις, καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρέϊλε, καὶ δύο νεῶν ἀνεϊλκυσμένων τὴν ἐτέραν κατέαξεν. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπανα-

duce Agide irrupturi, deterrentur a consilio.

καὶ ἐπὶ

οὐκ ἐστὶν ἐπιπέδον

τοῦ ἐπιπέδου

ἐπιπέδου] ἐπανελθούσα ἢ θάλασσα μέρος ἀπὸ τῆς ποτὲ οὔσης γῆς ἐπήλθε καὶ κατέλαβε. καλῶς δὲ εἶπε, τῆς ποτὲ οὔσης γῆς, ὡς νῦν θαλάσσης οὔσης, δηλονότι διὰ τὸν σεισμόν. Ἄλλοι δὲ οὔτως ἢ θάλασσα εἰς ἐαυτὴν ἐπαναχωρήσασα, καὶ ὑποστρέψασα ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ τῆς γῆς ἐπὶ τὰ κυματώδη, (τότε γὰρ μάλιστα κυματοῦται, ὅταν εἰς ἐαυτὴν ἀναχωρήσῃ) αἰθίς δ' ἐλθούσα ἐπὶ τὴν γῆν, κατέλαβε μέρος τι ἕτερον τῆς γῆς, ὅπερ πρότερον οὐ κατέειχε. 1. Καὶ τὸ μὲν] καὶ τὸ μὲν κύμα (φησὶ) κατέκλυσε τὴν γῆν, τὸ δὲ μέρος τῆς γῆς ἐκείνο ὑπενόστησε καὶ ὑποκαθέσθη καὶ ταπεινότερον ἐγένετο. 4. Φθῆναι] προλαβεῖν. 5. Ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις] τρεῖς Λοκρίδες εἰσὶν, αὐτὴ τε ἡ τῶν Ὀπουντίων, καὶ ἡ τῶν Ἐπιζεφυρίων, καὶ ἡ τῶν Ὀξελῶν. 7. Παρέϊλε] μέρος παρέκοψεν. Ἀνεϊλκυσμένων] ἐπὶ τῆς ξηραῖς οὔσων. 8. Ἐν Πεπαρήθῳ] ἢ Πεπαρήθος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων. Κύματος ἐπανα-

1. ἐπεξεληθούσα ε.

2. κατέκλυσε I.

4. Καὶ περὶ Ἀταλάντην &c.]

Quum antea Chersonesus esset, isthmo vi maris rupto, ex peninsula factam insulam scribit Diodorus Sic. l. 12. p. 316. Verum Thucydidem, unde hæc collegerit, male assecutus esse videtur: quum ante inundationem Atalantam fuisse insulam satis nobis exploratum sit ex lib. II. cap. 32. HUDS. Ἀταλάντην] Vid. Eusebium MDXCI. Steph. Cedrenum, Strabonem IX. 425. et Catal. Urbium Vat. Pausan. X. 20. Livium XXXV. 37, 38. Plin. II. 90. ubi Diodori errorem castigat Harduinus. WASS. Quod dudum etiam fecerat Scaliger ad Eusebium. Catalogum Urbium Vat. laudat Holstenius

ad Stephan. De Atalanta et castello Atheniensium in ea, est etiam supr. II. 32. De ellipsi τοῦ μέρους, quam in his τὸ τε φρουρίου statuit Schol. plura habet Stephanus Animadv. in lib. de Dialect. p. 45.

8. Ἐγένετο—τις] Thom. Magister pro δὲ καὶ habet μέντοι, et Πεπαρίστῳ mendose. ἢ Πεπαρήθος urbs et insula Cycladum ante Magnetas. Πεπαρήθον scribit Ptolem. mendose. MS. Coislin. Πεπαρήθον. Inter Sporadas posuit Steph. contra Schol. et Geogr. vid. Sophoclis Enarratorem. Evenum dictum ait Plinius. recte, Sophocles Philoct. 549. ἐς τὴν Εἴγβοτρυτν Πεπαρήθον. De pugna navali, ibi inter Alexandrum et nescio quos commissa, subobscura Polyænus VI.

χάρησίν τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ γε· καὶ σεισμὸς τοῦ τεί-
χους τὶ κατέβαλε καὶ τὸ πρυτανεῖον καὶ ἄλλας οἰκίας
ὀλίγας. αἴτιον δ' ἐγώ γε νομίζω τοῦ τοιοῦτου, ἢ ἰσχυρό-
τατος ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τε τὴν
θάλασσαν, καὶ ἔξαπίνης πάλιν ἐπισπωμένην βιαιοτέρον 5
τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν· ἀνευ δὲ σεισμοῦ οὐκ ἂν μοι δοκεῖ
τὸ τοιοῦτο ζυμβῆναι γενέσθαι.

90.
Athenien-
ses cum so-
ciis in Sici-
lia Mylas
Messeniō-
rum capi-
unt, ipsos-
que Messe-
nios ad suas
partes tran-
sire cogunt.

Τῷ δ' αὐτοῦ θέρουσ ἐπολέμου μὲν καὶ ἄλλοι, ὡς ἐκά-
στοις ζυνέβαινεν, ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ αὐτοὶ οἱ Σικελιώται
ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ζῦν τοῖς σφε- 10
τέροις ζυμμάχοις· ἀ δὲ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν
Ἀθηναίων οἱ ζύμμαχοι ἐπραξαν ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ
ἀντιπολέμιοι, τούτων μνησθήσομαι. Χαροιάδου γὰρ ἤδη
τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ τεθηγκότος ὑπὸ Συρακοσίων πο-
λέμῳ, Λάχης ἀπάσαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν ἐστρά- 15

χάρησίν τις] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο κίματος ἐξήρησίν τις ἐπὶ τὴν γῆν. 3. Αἴ-
τιον δ' ἐγώ γε τοῦ τοιοῦτου νομίζω] τὸ νόημα τοιοῦτόν ἐστι· νομίζω τὴν γῆν
σεισμένην τῇ κινήσει τὴν θάλασσαν ἀνατρέπειν· τὴν δὲ θάλασσαν ἀνατρα-
πεῖσαν, καὶ μεταταῦτα κυματαθεῖσαν καὶ μετὰ μείζονος ἐπελθοῦσαν ὀρμῆς,
πλεον τι μέρος ἐπικλύσαι τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἐκείνο μόνον, ὅπερ εἶχε τὸ πρότερον.
5. Καὶ ἔξαπίνης πάλιν] καὶ τὸν σεισμὸν νομίζω (φησὶ) τὴν θάλασσαν αἰ-
φνίδιον ἐπισπώμενον, τῇ ἐπὶ θάτερα κινήσει βιαιοτέραν τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν.
8. Ὡς ἐκάστοις ζυνεβαίνεν] ὡς ἐκάστοις τισὶν αἰτία τοῦ στασιάζειν καὶ

2. Intellige Pheræorum Ty-
rannum, circa Olymp. CIV. 4.
Rem plenius enarrat Diodorus
XV. Gentile ex numo Goltzii,
Steph. Athenæo Πεπαρήθιος. Hi-
storiam tangunt Polybius X.
39. Livius XXVIII. 5. WASS.

1. γε ἐπέκλυσέ γε g. ἀπέκλυσέ
γε Q. ἐπέκλυσε, omissa particula,
L.O.P.

3. οὐκ ὀλίγας K.

ἐγὼ B.K.

νομίζω τοῦ τοιοῦτου A.B.E.F.H.
K.L.O.Q.c.e.f.g. νομίζω τοιοῦται

i. vulgo τοῦ τοιοῦτου νομίζω.

4. ἐγένετο] γέγονε c.

6. δοκῆ E.H.N.g.

τὸ τοιοῦτον N. τοῦτο L. τοῦτο
τοιοῦτο Q.

8. μὲν om. K.

ἐκαστος d.

10. σὺν B.E.h.

13. χαροιάδου L.

γὰρ] δὲ g.

14. τοῦ] τῶν B.

15. λάχης ὁ πάσαν E.

ἐστράτευσεν c.

τευσε μετὰ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ Μυλὰς τὰς τῶν Μεσση-
 νίων. ἔτυχον δὲ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς Μυλαῖς τῶν Μεσση-
 νίων φρουροῦσαι, καὶ τῖνα καὶ ἐνέδραν πεποιημένοι τοῖς
 ἀπὸ τῶν νεῶν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τοὺς τε
 5 ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσι, καὶ διαφθείρουσι πολλοὺς, καὶ
 τῷ ἐρύματι προσβαλόντες ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τὴν τε
 ἀκρόπολιν παραδοῦναι καὶ ἐπὶ Μεσσήνῃν ξυστρατεῦσαι.
 καὶ μετὰ ταῦτο ἐπελθόντων οἱ Μεσσήνιοι τῶν τε Ἀθηναίων
 καὶ τῶν ξυμμάχων προσεχώρησαν καὶ αὐτοὶ, ὁμήρους τε
 10 δόντες καὶ τᾶλλα πιστὰ παρασχόμενοι.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα μὲν ναῦς 91.
 ἔστειλαν περὶ Πελοπόννησον, ὧν ἐστρατήγει Δημοσθένης Triginta A-
 τε ὁ Ἀλκισθένης καὶ Προκλῆς ὁ Θεοδώρου, ἐξήκοντα δὲ ducibus De-
 ἐς Μῆλον καὶ δισχιλίους ὀπλίτας· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Procle, cir-
 15 Νικίας ὁ Νικηράτου. τοὺς γὰρ Μηλίους ὄντας νησιώ- ca Pelopon-
 τας, καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυ- mittuntur;
 αἰιαe sexa-

πολεμῆν ἐγίγνωτο. 3. Τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν] τῶν Ἀθηναίων. 6. Τῷ ἐρύματι] τῷ φρουρίῳ. Προσβαλόντες] σφοδρῶς ἐπελθόντες. 16. Ὑπακούειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἵεναι] ἤγων ξυμ-

1. ἐπὶ μυλὰς τὰς μεσσηνίων O. P.Q.c.d.e.i. ἐπὶ μύλας τὰς μεσση-
 νίων K. qui et mox μύλαις. ἐπὶ τὰς
 μυλὰς τῶν μεσσηνίων L.

2. ἐν ταῖς μυλαῖς δύο φυλαὶ L. O.P.d.

Μυλαῖς] Ita Hecatæus, Theophrastus Hist. Plant. VIII. 3. et Latini Scriptores. Myle dant Sillii exemplaria. Ejus tempore merum litus. Mendose item apud Plutarchum Francof. Ed. in Timol. 254. ἐν Μυλλαῖς. Gentilia Μυλαίτης apud Steph. et Polybium. apud Diodor. Μυλαῖος. Historiam urbis tradunt Polybius I. p. 12. et Dio Cassius XLVIII. pag. 367. XLIX.

395. WASS. Add. huc Notas Heinsii et Drakenborch. ad Silium XIV. 202. ubi Myle fortassis est e more recentiorum temporum, quibus pro diphthongo æ vocalis e scribebatur. DUK.

3. πεποιηκέναι L.O.P. unde πεποιηκύναι efficit Coraes Plutarch. I. p. 375.

6. προβαλόντες Q.

10. τᾶλλα e. vulgo τὰ ἄλλα.

παρεχόμενοι g.

11. οἱ om. d.

μὲν om. K.

13. πατροκλῆς L.O.P.d.e.i.

15. νικηρείτου i.

16. αὐτὸ d.g.

ginta, duce Nicia, Melum, ut eam insulam Atheniensibus subigerent: Frustratus Nicias Oropum tendit, unde, classe appulsa, adversus Tanagram proficiscitur, adjutus simul ab Atheniensibus ex urbe succurrentibus. Tanagraei, eruptione facta, profligantur. Athenienses domum redeunt.

μαχικὸν ἰέναι, ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς
 δηουμένης τῆς γῆς οὐ προσεχώρου, ἄραντες ἐκ τῆς Μήλου
 αὐτοὶ μὲν ἐπλευσαν ἐς Ὠρωπὸν τῆς πέραν γῆς, ὑπὸ νύκτα
 δὲ σχόντες εὐθὺς ἐπορεύοντο οἱ ὀπλίται ἀπὸ τῶν νεῶν πε-
 ζῆ ἐς Τανάγραν τῆς Βοιωτίας. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως παν- 5
 δημεῖ Ἀθηναῖοι, Ἰππονίκου τε τοῦ Καλλίου στρατηγού-
 τος καὶ Εὐρυμέδοντος τοῦ Θουκλέους, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ
 αὐτὸ κατὰ γῆν ἀπήντων. καὶ στρατοπεδευσάμενοι ταύτην
 τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρα ἐδήουν καὶ ἐνηλύσαντο. καὶ τῇ
 ὕστεραία, μάχῃ κρατήσαντες τοὺς ἐπέξελθόντας τῶν Τα- 10
 ναγραίων καὶ Θηβαίων τινὰς προσβεβηθηκότας, καὶ
 ὄπλα λαβόντες καὶ τροπαῖον στήσαντες ἀνεχώρησαν, οἱ
 μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ παραπλεύσας
 ὁ Νικίας ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ τῆς Λοκρίδος τὰ ἐπιθαλάσ- β
 σια ἔτεμε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκου. 15

92—93.
Lacedaemonii coloni-

ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Λακεδαιμόνιοι Ἡράκλειαν
 τὴν ἐν Τραχηνίαις ἀποικίαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιαύσδε

μάχεϊν. 1. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. 4. Σχόντες] ἐλλιμενίσαντες. 5. Ἐκ
 τῆς πόλεως] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. 7. Ἀπὸ σημείου] ἀπὸ συνθήματος,
 σημεῖα ἀνατείναντες ἀλλήλοις. 13. Οἱ δὲ] ἤρουν οἱ ὀπλίται.

1. προσάγεσθαι I.

2. προσεχώρησαν L.O.P.

Μήλου] Est et urbs ejusdem nominis, a conditoribus Phoeniciis Byblus appellata, postea, Zephyria, Μεμβλῖς, Μίμωλις. vid. Bochartum et Tournefort. I. p. 114. WASS.

6. τε om. f.

στρατηγῶ P.

9. ἐν om. d.i.

10. ἐπελθόντας L.O.P.

Τανάγραϊον] Vid. Steph. Liban. Orat. p. 253. Demosth. contra Aristog. p. 496. Civitas antea Graea, et Poemandria. vid. Etymol. in Γέφυρα, et Salmasium ad Solinum. Wheelurum in Itin. p. 456. WASS.

11. βεβηθηκότας g.

12. λάβοντας E.

καὶ τροπαῖον] καὶ τρόπαια d. τροπαῖον, omisso καὶ, K.

13. ἐπὶ] ἐς B.L.O.

14. Τὰ ἐπιθαλάσσια] Conf. Sch. ad III. 7. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. Pollux. I. 99. χωρία ἐπιθαλαττίδια dicit, et IX. 17. πόλις ἐπιθαλαττίδιας. DUK.

16. ταῦτον τὸν χρόνον B.h. τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον g.

Λακεδ. Ἡρακλ.] Vide Diodorum Sic. l. 12. et Meursii Miscell. Lacon. l. 1. c. 7. p. 31. HUDS.

17. τραχηνίαις d.i. τραχηναῖα I. K.c.e.f. τραχῖνι Q.

Τραχηνίαις] Diodor. 316. d.

γνώμης. Μηλίης οἱ ζύμπαντες εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Πα- am mittunt
 ράλιοι, Ἰερῆς, Τραχίνιοι· τούτων δὲ οἱ Τραχίνιοι πολέμω in Trachi-
 ἐφθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ὄντων, τὸ πρῶτον μελλή- niam Thes-
 σαντες Ἀθηναίους προσθεῖναι σφᾶς αὐτοὺς, δείσαντες δὲ salia, ibique
 5 μὴ οὐ σφίσι πιστοὶ ᾧσι, πέμπουσιν εἰς Λακεδαίμονα, Heracleum
 ἐλόμενοι πρεσβευτὴν Τισαμενόν. ζυνεπρεσβεύοντο δὲ αὐ- prope Ther-
 τοῖς καὶ Δωριῆς, ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων, τῶν mopylas
 αὐτῶν δέομενοι· ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ ἐφθεί- condunt,
 ροντο. ἀκούσαντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι γνώμην εἶχον τὴν partim, ut
 10 ἀποικίαν ἐκπέμπειν, τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ Trachiniis
 τοῖς Δωριεῦσι τιμωρεῖν. καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθηναίους morem ger-
 πολέμου καλῶς αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις καθίστασθαι· ἐπί tantum, partim
 τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ ναυτικὸν παρασκευασθῆναι ἂν, ὥστ' propter loci
 ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίνεσθαι, τῆς τε ἐπὶ Θράκης opportuni-
 15 παρόδου χρησίμως ἔξειν. τό τε ζύμπαν ἄρμητο τὸ χω- tatem in hoc
 4. Προσθεῖναι] κατὰ προσθήκην δοῦναι, παραδοῦναι, ὥστε συμμάχους εἶ- bello. Sed
 ναι. 5. Πιστοὶ ᾧσι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. 11. Καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθη- priusquam
 ναίους πολέμου] καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον. 12. Ἐπὶ τε γὰρ Athenienses
 τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 13. Ὅστ' ἐκ βραχέος] τοῦτέστι βραδίαν quam faci-
 4. Προσθεῖναι] κατὰ προσθήκην δοῦναι, παραδοῦναι, ὥστε συμμάχους εἶ- tant ad rem
 ναι. 5. Πιστοὶ ᾧσι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. 11. Καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθη- impediend-
 ναίους πολέμου] καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον. 12. Ἐπὶ τε γὰρ dam, Thes-
 τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 13. Ὅστ' ἐκ βραχέος] τοῦτέστι βραδίαν salorum in-
 4. Προσθεῖναι] κατὰ προσθήκην δοῦναι, παραδοῦναι, ὥστε συμμάχους εἶ- vidia et ob-
 ναι. 5. Πιστοὶ ᾧσι] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. 11. Καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Ἀθη- trectatione
 ναίους πολέμου] καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον. 12. Ἐπὶ τε γὰρ non minus,
 τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 13. Ὅστ' ἐκ βραχέος] τοῦτέστι βραδίαν quam recto-
 4. Προσθεῖναι] κατὰ προσθήκην δοῦναι, παραδοῦναι, ὥστε συμμάχους εἶ- rum socor-

Λακεδαιμονίων τετρακισχιλίους οἰκή-
 τορας ἐκπεμφάντων] ex sua gente
 nimirum, ex reliqua Græcia duo
 millia. WASS. Add. Scaliger. ad
 Euseb. num. MDXCVI. DUK.

1. γνώμης τοιαῦδε ε.

2. Ἰερεῖς καὶ τραχίνιοι Q.

Ἰερῆς] Difficile dictu est, qui-
 nam fuerint Ἰερῆς, nemo enim
 præter Thucydidem de iis, (quod
 legerim) loquutus est. Scintil-
 lam tamen lucis facit Callima-
 chus in Delum, ubi ait: Δεύτερον
 ἱερὸν ἄστου καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
 ἔρχονται etc. Hic enim cum
 Thucydide videtur quandam ur-
 bem vel regionem Meliensium
 sacram vocare, eo quod primi-
 tias Apollini quotannis missas a
 Dodonæis, qui etiam sacri erant.

recipiebant. Vide Palmer. ad
 Gr. Auct. p. 277. HUDS.

οἱ μὲν τραχίνιοι H. Q. g.

7. καὶ] οἱ B.

δώριον Priscianus pag. 1099.
 Putsch.

Δωριεῖς] Vid. Strabon. et Steph.
 voc. Δώριον. Plin. IV. 5. et V. 22.
 WASS. De Dorio metropoli La-
 cedæmoniorum supr. I. 107.
 Quæ paullo post hic leguntur,
 γνώμην εἶχον—τιμωρεῖν, sunt in
 Stephano de Urbib. voc. Δώριον,
 sine nomine auctoris. DUK.

8. αὐτοὶ ἐφθείροντο A. B. E. F. H.
 N. g. h. vulgo αὐτὸ πολέμω ἐφθεί-
 ροντο.

14. διάβασιν ἂν γίνεσθαι L.
 O. P.

dia res di-
lapsae.

ρίον κτιζέειν. πρῶτον μὲν οὖν ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο, κελεύοντος δὲ ἐξέπεμψαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν τε καὶ τῶν περιούκων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἔπεσθαι, πλὴν γ' Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ἄλλων ἐθνῶν. οἰκισταὶ δὲ τρεῖς Λακεδαιμονίων ἡγήσαντο, Λέων καὶ Ἀλκίδαο καὶ Δαμάγων. καταστάντες δὲ ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, ἣ νῦν Ἡράκλεια καλεῖται, ἀπέχουσα Θερμοπυλῶν σταδίουο μάλιστα τεσσαράκοντα, τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι. νεώριά τε παρεσκευάζοντο, καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας, κατ' αὐτὸ τὸ στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη. * οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῆς πόλεως ταύτης ζυνοικιζομένης τὸ πρῶτον ἔδεισαν τε, καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ μάλιστα καθίστασθαι, ὅτι βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας. ἔπειτα μέντοι παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη· οὐ γὰρ ἐγένετο

τὴν διάβασιν εἶναι, στενῆς αὐτῆς τῆς ἐν μέσῳ θαλάσσης. 7. Ἐκ καινῆς] δηλονότι κρηπίδος. 8. Μάλιστα] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίθειαν. 10. Καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας] ἤρξαντο (φησι) κατ' αὐτὸ τὸ στενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς γένηται. τὸ γὰρ ἐν στενῷ ὄν τόπω ἀσφαλές ἐστι. 13. Ἐπὶ

1. Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο] Ex more Græcorum coloniam deducturorum, de quo Spanhem. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 57. Mox οἰκισταὶ τρεῖς, Duces coloniae, ut apud Romanos Triumviri deducendæ coloniae. Idem ibid. Duk.

ἐπηρώτων Q.

2. τε om. c. d.

3. τῶν ἄλλων περιούκων L. O. P. d.

4. γ' ἰώνων A. ἰῶν O. vulgo ἰώνων.

5. ὄν καὶ ἄλλων Q.

6. ἀλκείδας K.

δημάγων H. δαμάτων f.

8. ἀπέχουσα γὰρ θερμοπυλῶν d.

9. Τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι] Perhibet tamen Strabo (l. 9.) hanc

urbem a portu XL. non vero XX. stadiis abesse. Vide Berkeleyum ad Stephanum περὶ πόλεων. HUDS.

δὲ om. A. B. E. F. H. Q. g. h.

θαλάττης f.

10. ἤρξαντο] εἶρξαν τὸ E.

14. Κήναιον K.

Κήναιον] Vid. Strabon. IX. p. 651. Plin. IV. 512. Ibi Κηναίου Jovis fanum, inquit Scylax. Sophocles Trachin. 765. Ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κηναίων ἐστιν, ἔνθα Πατρώφ Διὶ Βωμοὺς ὀρίζει. et 1010. WASS. In Scylace est Κηρήναιον, quod ibi emendat Vossius p. 51. Edit. Gronov. Duk.

15. παρὰ] περὶ g.

ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδέν. αἴτιον δὲ ἦν· οἱ τε Θεσσαλοὶ ἐν
 δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων, καὶ ὧν ἐπὶ τῇ γῆ ἐκτί-
 ζετο, φοβούμενοι μὴ σφίσι μεγάλη ἰσχύϊ παροικῶσιν,
 ἔφθειρον καὶ διὰ παντὸς ἐπολέμου ἀνθρώποις νεοκατα-
 5 στάτοις, ἕως ἐξετρύχωσαν γενομένους τὸ πρῶτον καὶ πάνυ
 πολλούς· πᾶς γάρ τις Λακεδαιμονίων οἰκίζοντων θαρ-
 σαλέως ἦει, βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν. οὐ μέντοι ἥκιστα
 οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ ἀφικνούμενοι τὰ
 πράγματά τε ἔφθειρον καὶ ἐς ὀλιγανθρωπίαν κατέστη-
 10 σαν, ἐκφοβήσαντες τοὺς πολλούς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν
 ἂν οὐ καλῶς ἐξηγούμενοι, ὥστε ῥᾶον ἢ δὴ αὐτῶν οἱ πρόσοι-
 κοὶ ἐπεκράτουν.

to dismember
 whose territory
 dwell near
 wore out the
 first they were
 numerous

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν ἐν
 τῇ Μήλῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατείχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τριά-
 15 κοντα νεῶν Ἀθηναῖοι περὶ Πελοπόννησον ὄντες πρῶτον ἐν
 Ἑλλομένῳ τῆς Λευκαδίας φρουρούς τινας λοχίσαντες
 διέφθειραν, ἔπειτα ὕστερον ἐπὶ Λευκάδα μείζονι στόλῳ
 ἦλθον, Ἀκαρνασί τε πᾶσιν, οἱ πανδημῆι πλὴν Οἰνιαδῶν

94.
 Athenien-
 sium XXX.
 naves, duce
 Demos-
 thene circa
 Peloponne-
 sum missæ,
 una cum A-
 carnibus
 Leucadem

τῇ Εὐβοίᾳ] κατὰ τῆς Εὐβοίας. 2. Ὃν ἐπὶ τῇ γῆ ἐκτίζετο] κώλυμα
 ἐκεῖνοι ἦσαν τοῦ ἀλεξθῆναι τὴν πόλιν, ὃν ἐπὶ κακῇ τῆς γῆς ἐκτίζετο ἡ πόλις.
 3. Παροικῶσιν] ἐν γειτόνων ὄσι. 4. Νεοκαταστάταις] νεωστὶ οἰκήσα-
 σιν. 5. Ἐξετρύχωσαν] ἐδάμασαν. Τὸ πρῶτον] ἦγον κατὰ τὴν πρώτην
 οἰκῆσιν. 7. Οὐ μέντοι ἥκιστα] οὐχ ἦσσαν δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ πεμπόμενοι
 ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐξετρύχωσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένετο τοῦ
 ἀλεξθῆναι αὐτὴν, εἰς ἕνια πράγματα οὐ καλῶς διοικούντες. II. Οἱ πρόσοι-
 κοὶ] οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Οἰταῖοι. 13. Ὃν ἐν τῇ Μήλῳ] ὃν κατείχοντο καὶ

2. ὄντες om. g.	9. τε om. di.
4. ἔφθειρον δὲ Q. ἀνθρώπους νεοκαταστάτους e.	12. ἐπεκράτησαν c.f.
Νεοκαταστάτοις] Pro νεωστὶ κα- τρικισμένοις Suidas hac voc. Pol- lux IX. 18. νεοκατάστατος πόλις. WASS.	13. ὃν om. E.
6. τις om. d. θαρσαλέος L.O.P.i.	16. Ellomeni neminem, præ- ter Thucydidem, mentionem fe- cisse, scribit Palmer. III. Græc. Antiq. 10. Duk. λευκαδίας soli habere videntur E.G. ceteri ἀρκαδίας.
7. καὶ βέβαιον L.	18. οἰνιαδῶν A.B.F.H.K.L.N.
8. ἀφικόμενοι L.O.P.	O.P.
VOL. I.	I. I

urbem oppugnant, intra isthmum cognominis insulae sitam. Et cum Acarnanes Demosthenem hortarentur, ut urbem expugnaret, quod fieri posse tum videbatur: is a Messeniis inductus est, ut exercitum omnem contra Aetolos ducere decerneret.

ξυνέσποντο, καὶ Ζακυνθίοις καὶ Κεφαλλῆσι καὶ Κερκυραίων πεντεκαίδεκα ναυσί. καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἕξω γῆς θηομένης καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ, ἐν ἧ καὶ ἡ Λευκάς ἐστι καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, πλήθει βιαζόμενοι ἠσύχαζον· οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες ἤξιον Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων ἀποτευχίζεῖν αὐτοὺς, νομίζοντες ῥαδίως τ' ἂν ἐκπολιορκῆσαι πόλεώς τε ἀεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. Δημοσθένης δ' ἀναπείθεται κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς καλὸν αὐτῷ στρατιᾶς τοσαύτης ξυνειλεγμένης Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, Ναυπάκτῳ τε πολέμοις οὔσι, καὶ ἦν κρατήσῃ αὐτῶν, ῥαδίως καὶ τὸ ἄλλο Ἠπειρωτικὸν τὸ ταύτῃ Ἀθηναίοις προσποιήσῃν. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰτωλῶν καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κόμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ, καὶ σκευῇ ψιλῇ χρώμενον, οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον, πρὶν ξυμβοηθῆσαι, καταστραφῆναι. ἐπιχειρεῖν δ'

διέτριβον χρόνον ἐν τῇ Μήλῳ. 7. Σφίσι] ταῖς Ἀκαρνᾶσι δηλονότι. 14. Διὰ πολλοῦ] διαστήματος δηλονότι. 15. Ψιλῇ] κούφη, ἀπηλλαγμένη σιδήρου. Οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον] ἀπέφαινον (φησὶ) ῥαδίως δυνάμενον καταστραφῆναι, πρὶν ἀλλήλοις ἐπιβοηθῆσαι καὶ συνελθεῖν πάσας τὰς πόλεις.

1. ξυνέποντο I.e.f.g. ξυνείποντο d.i.

κεφαλλῆσι K.L.O.P. qui sic et infra c. 95.

3. Ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ] Postea insula, ac deinde rursus peninsula facta est: qua in re aliquantum inter se dissentire videntur Vossius ad Scylacem p. 29. Palmer. Græc. Antiq. III. 10. et Dodwell. §. 8. Dissertat. de Periplus Scylacis ætate.

DUK.

καὶ ἧ] om. d.i.

6. τῶν om. d.

Ἀποτευχίζεῖν] Explicat Harpo-

crat. τὸ ἀπολαβεῖν τείχει, καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου. ἀποτετευχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημένος τῷ τείχει. et περιφράττων Hesych. De historia, quam hic exponit Thucydides, vid. etiam Diodor. p. 317. b. WASS.

7. τ' A.B.E.F.H.g.h. ceteri γ'. πόλεώς τε] καὶ πόλεως K.L.O. P.c.d.e.f.i.

12. τὸ ταύτῃ] τοσαύτῃ P.

14. κατὰ om. b.

ταύτας om. c.f.

15. ψιλῇ] πολλῇ e.g.

16. καὶ καταστραφῆναι K.

ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδάτοις, ἔπειτα δὲ Ὀφιονεῦσι, καὶ μετὰ τούτους Εὐρυτάσιν, ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν, ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ ἠμοφάγοι εἰσὶν, ὡς λέγονται· τούτων γὰρ ληφθέντων ῥαδίως καὶ 5 τᾶλλα προσχωρήσειν. * ὁ δὲ τῶν Μεσσηνίων χάριτι πει- 95. Nam bellicosis his gentibus devictis, non solum omnem ejus regionis continentem

2. Ὅπερ μέγιστον μέρος] οἱ Εὐρυτᾶνες. 3. Ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν] οὐκ ἔχοντες τὴν διάλεκτον εὐκόλον γνωσθῆναι. 5. Προσχωρήσειν] ταῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ὁ δὲ] τὸ ἐξῆς αὐτως· ὁ δὲ, πεισθεὶς, ἄρας ἀπὸ τῆς Λευκάδος, παρέπλευσε. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. 7. Ταῖς Ἡπειρώταις]

1. ἀποδοτοῖς E.I.L.O.P. ut infra c. 100. ἀπόδοτον L.O.Q.d.e.

Ἀποδάτοις] Livius XXXII. Agræos, Apodotosque et Amphilochos conjungit. Vid. Polybium p. 1039. Wass. Polybio XVII. 5, sunt Ἀποδοτοί, et sic in Stephano emendat Palmer. V. Gr. Ant. 7. Ἀποδοτοί, ὡς Βοιωτοί. at Berkelius Ἀποδατοί cum ω. MSS. hic utrumque habent. Sed ex eo, quod Stephanus dicit, ὡς Βοιωτοί, non potest confici, eum etiam voluisse scribi Ἀποδατοί. Nam fere, quum ita loquitur, respicit ad flexionem et terminationem, ac tonum. Ita v. Ἀκαρνανία, Ἀκαρναν, ὡς Αἰνιάν, Ἀινιτᾶν, Ἀθαμάν: in Ἀκέλη, Ἀκελήσιος, ὡς Μειδήσιος, ὥστε Ἀκέλης εἶναι, ὡς Μένδης: et compluribus aliis locis. Qui a Thucydide Ὀφιονεῖς, eos, a Strabone Ὀφιοεῖς dici adnotat Casaub. ad Strabon. X. p. 451. et Palmer V. Græc. Ant. 5. de Eurytanibus Palmer. ibid. c. 6. et Interpretes Stephani. Duk.

δὲ καὶ Ὀφιονεῦσι O. δὲ Ὀφιοεῦσι c.

2. τούτους] τοὺς E. ταῦτα c. εὐρυτάσιν H.K.P.

3. ἀγνωστότατοι K.

4. λέγεται L.Q.

5. προσχωρήσειν E.N.f.

8. δύνασθαι—λακρῶν] om. K.

ἐπὶ τοὺς βοιωτοὺς N.

9. κυντίνιον K.L.O. κυντῶνιον P. κύτιον c.

ἔχων A.B. vulgo ἔχον.

Κυτίνιον] Κύτινον Tzetzes ad Lycoph. Plinius *Cutinum*. At Philochorus, Strabo aliique receptam lectionem tuentur. Insignis est locus Enarratoris Pindari a Geographis non adductus. Dores, οἰκόντες πρότερον τὴν Πίνδον μίαν οὔσαν τῆς τετραπίλεως τῆς ἐν Περιβοίᾳ [ἐπ' Εὐβοίᾳ male Sch. Aristoph.] ἀφικνούνται ἐς τὴν μεταξὺ Οὔτης καὶ Παρνασοῦ Δάριδα ἐξάπολον οὔσαν· ἔστι δὲ Ἐρινεὸν, Κύτινον, Βοῖον, Λίλιαον, Κάρφαια, Δρυόπη. Wass. Locus Scholiastæ Pindari est in I. Pyth. 121. et fere ad verbum legitur in Scholiis Aristoph. Plut. 385. De eo Palmerius in Exercitat. p. 789. pronunciat, οὐδὲν ἔργις, ejus sen-

Atheniensibus addictam, sed e-tiam viam sibi apertam esse videbat in Bœotiam terrestri itinere descendendi. Itaque, in vitis Acarnanibus relicta Leucade, Solium appellit, et cum omnibus suis sociis, præter Acarnanes et Coreyra-

Παρνασσὸν, ἕως καταβαίη ἐς Φωκίας, οἱ προθύμως ἐδό-
κουν κατὰ τὴν Ἀθηναίων ἀεὶ ποτε φιλίαν ζυστρατεύειν ἢ
κἂν βία προσαχθῆναι· καὶ Φωκεῦσιν ἤδη ὄμορος ἢ Βοιω-
τία ἐστίν· ἄρας οὖν ζύμπαντι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς
Λευκάδος ἀκόντων Ἀκαρνάνων, παρέπλευσεν ἐς Σόλλιον. 5
κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιον τοῖς Ἀκαρνᾶσιν, ὡς οὐ προσε-
δεξάντο διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν, αὐτὸς τῇ
λοιπῇ στρατιᾷ, Κεφαλῆσι καὶ Μεσσηνίοις καὶ Ζακυν-
θίοις καὶ Ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφε-
τέρων νεῶν (αἱ γὰρ πεντεκαίδεκα τῶν Κερκυραίων ἀπῆλ- 10
θον νῆες), ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς. ὤρματο δὲ ἐξ

στὴν μόνους δηλονότι τοῖς Ἡπειρώταις συμμάχοις καὶ Λιτωλοῖς. 3. Καὶ Φω-
κεῦσιν ἤδη ὄμορος ἢ Βοιωτία ἐστίν] ἀντὶ τοῦ ἀπὸ δὲ τούτου Φωκεῦσιν ὄμορος
ἢ Βοιωτία ἐστίν. 4. Ἄρας οὖν] ὁ οὖν σύνδεσμος περιττός ἐστι· πρὸς γὰρ τὸ
ἄνω ἐστίν, ὁ δὲ τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, ἄρας. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ μακροῦ
ἀνταπέδωκε, διὰ τοῦτο τὸν σύνδεσμον παρέλαβεν. Ἄλλως. ὁ οὖν σύνδεσμος,
εἰ καὶ περιττός τῷ Ἀντύλλῳ δοκεῖ, ἐγὼ πάνυ ἀναγκαίως λέγω προσκεῖσθαι
αὐτόν. τὴν βουλὴν γὰρ εἰπὼν ἐπήγαγε τὴν πράξιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, οὐκοῦν
ἐνθυμηθεὶς ἔπραττεν ὅπερ ἐνεθυμήθη. 6. Κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιον] εἰς κοι-
νὴν γνώμην προσθεὶς τὴν ἐνθύμησιν. 7. Διὰ—τὴν οὐ περιτείχ.] διότι (φησὶ)
βουλομένων Ἀκαρνάνων οὐ περιτειχίσθη. 9. Τοῖς ἐπιβάταις] τοῖς ἐρέταις.

tentiam probant ad Aristopha-
nem Interpretes. Conon in Bib-
lioth. Photii Narrat. XXVII.
Δῶρος δ' ὁ δευτέρος (nempe filiorum
Hellenis) μοῖραν τοῦ λαοῦ λαθὼν
παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀποικίζεται, καὶ
ἐπὶ τὸν Παρνασσὸν τὸ ὄρος κτίζει πό-
λεις, Βοῖον, Κτίνιον (recte in marg.
Κυτίνιον) Ἐρινέον, (rectius alii Ἐ-
ρινεδόν) ἐξ οὗ Δωριεῖς. Add. Thuecyd.
I. 107. Duk.

1. καταλάβη ὡς φωκίας i.

3. κἂν] καὶ d.

ἢδη] ἢ δὴ A. ἢ δὴ K.

4. Ἄρας οὖν] Recte hic Scho-
liastes de particula οὖν: nam in-
servit epanalepsi post interjec-
tam parenthesin. Exempla e
Xenophonte conlegit doctiss.
Raphelius ad Marc. III. 31. Lu-

cianus sæpe ita adhibet. Vid.
Zeux. p. 577. de Conscrib. His-
tor. 639. Pseudom. 759. Et sic
alii. Latinis eundem usum præ-
stant ergo, igitur, et itaque.
Duk.

ἐξιν παντὶ B.E.

5. ἀκόντων ἀκαρνάνων A.B.E.F.
H.K.g. vulgo ἀκόντων τῶν ἀκαρ-
νάνων.

παρέπλευσαν d.i.

7. Τὴν οὐ περιτείχισιν]. De hoc,
et aliis hujus generis actum est
ad I. 137. Duk.

οὐ om. e.

ἐπιτείχισιν Q.

10. ἀπῆλθον αἱ νῆες c. νῆες ἀπῆλ-
θον f.

11. ὤρματο δὲ] om. L.O.P.

Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζόλαι οὔτοι Λοκροὶ ξύμ-
 μαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοὺς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς
 Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν ὄντες γὰρ ὄμοροι τοῖς Αἰτα-
 λῶις καὶ ὀμόσκειοι, μεγάλη ἀφελία ἐδόκουν εἶναι ξυσ-
orum naves,
 domum re-
 versas, per
 Locros Ozo-
 las contra
 .Etolos pro-
 ficiscitur.

5 στρατεύοντες μάχης τε ἐμπειρία τῆς ἐκείνων καὶ χωρίων.

* αὐλιστάμενος δὲ τῷ στρατῷ ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Νεμείου τῷ
 ἱερῷ, ἐν ᾧ Ἡσιόδος ὁ ποιητὴς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτη
 ἀποθανεῖν, χρησθέν αὐτῷ ἐν Νεμέᾳ τούτο παθεῖν, ἅμα τῇ
 ἑῷ ἄρας ἐπορεύετο ἐς τὴν Αἰτωλίαν. καὶ αἰρεῖ τῇ πρώτῃ
96.
 Primo satis
 feliciter
 progressus,
 plures pa-
 gos occupat.
 Sed .Etolis,
 non igno-
 rantes hos-

10 ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν καὶ τῇ δευτέρᾳ Κροκύλειον καὶ τῇ τρίτῃ

4. Ὀμόσκειοι] τῇ αὐτῇ σκευῇ χρώμενοι, ἤγουν ψιλῆ. 7. Ὑπὸ τῶν ταύ-
 τη] ἤγουν ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ἐν ταύτῃ τῇ γῆ.

1. οἰνεῶν Q.g.

Οἰνεῶνος] Vid. Holsten. et Berkel. ad Stephanum, et Palmer. V. Græc. Ant. 2. Infra cap. 98. et 102. τὸν Οἰνεῶνα. Μεσόγειος et μεσόγεια, uti hic paullo post, ita etiam I. 120. permutantur. II. 102. ἐς τὴν μεσόγειαν. Duk.

3. μεσόγειαν A.B.E.F.H.Q.e. g. μεσόγειαν I. vulgo μεσόγειον.

4. Ὀμόσκειοι] Pollux VI. 156. et X. 14. Dionys. Halic. in Arte cap. XI. ὀμοσκεῖους ποιῆσαι τοῖς ὀμοσίμοις. Explicat. Hesych. in ὀμοσίπιοι. Wass. Vid. ad II. 96. et Græv. ad Lucian. Toxar. p. 67. Duk.

εἶναι om. c.

6. ἐν τοῦ] ἐντὸς K.

νεμίου P.

7. Ἐν ᾧ Ἡσιόδος &c.] De morte Hesiodi vide Plutarchum in libello de Convivio septem Sapientum, et Holstenii notas ad Stephanum Byzant. in voce Νεμέα. Huds. Vid. Pausan. Bæot. p. 772. Plutarch. in Dioclis Conviv. p. 162. Epitaphia col-

legit Gyraldus in Vita ejus. His adjice ex schedis Barberinis: Χαῖρε δις ἠβήσας καὶ δις τάφον ἀντιβολήσας Ἡσιόδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σαφής. Wass. Hujus Pindarum auctorem facit Suidas in τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. Duk.

10. De Potidania Palmer, IV. Græc. Ant. 22. Idem.

κροκύλειον A. B. F. H. K. c. d. e. f. g. h. i. Κροκύλιον MSS. Apud Homerum et Strabonem Κροκύλεια. Plinius etiam Crocylea. Eustath. καὶ ἐνικῶς εὔρηται τὸ Κροκύλειον, Stephanum opinor intelligit, vel Thucydidem; forte rescribendum Κροκύλιον. Κροκύλεια πόλιν vocat Suidas. Ethnicographus, Κροκύλειον νῆσος Ἰθάκης Thucyd. III. ita et Plinius. Verum insulam esse ex nostro male colligit. Sed fortasse legendum Δῆμος Ἰθάκης, ad quam ille emendationem, in voce Δῆμος quasi manu ducit. Καὶ τόπον inquit ἐν Ἰθάκῃ, ἐν καὶ Κροκύλειον. Eadem habet Auctor Schol. in Homerum. Verumtamen Δῆμος Ἰθάκης non tam loci posituram denotant,

tium con-
silia et ad-

Τείχιον, ἔμενέ τε αὐτοῦ, καὶ τὴν λείαν ἐς Εὐπάλιον τῆς

quam ditionem. Palmerius ex Heracleone Ithacæ tres partes invenisse se putat. Huic oppono Strabonem ad hæc verba poetarum principis, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας—Οἳ ῥ' Ἰθάκην—Νήριτον—Κροκύλει'—Αἰγίλιπα—Ζάκυνθον—Σάμον—Οἳ τ' ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραί ἐνέμοντο, τῶν μὲν ἦρχε. Nempe quia distinguit τοὺς in Epiro ab Ithacensibus, ergo necesse est ut Κροκύλεια pro parte τῆς Ἰθάκης insulæ, non vero Epiri accipiatur. Immo, inquit Strabo, et sane rectius, ταῖς νήσοις συμφράζει, ut Epitome, vel ut habet ipse, τὰ ἐν ἡπείρῳ ταῖς νήσοις συμφράζει. Eadem alibi iterat, ὥσπερ τὰ Κροκύλεια ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας συναριθμεῖ Ὀμηρὸς ταῖς νήσοις. Οὕτω δὲ καὶ νῦν τῇ Αἰγίλῃ τὸν Μάσητά συνῆψεν ὄντα τῆς Ἀργολικῆς ἡπείρου. At vereor ut ille rem satis expederit. Noster enim Ætolia oppidum facit; sed Ætolos ab Acarnanibus Strabonis tempore disterminabat Achelous. Ptolemæus quidem et ex recentioribus nonnulli Epiro adjudicant. Strabo XI. 693. Ἡ Λευκάς ἦν τὸ παλαιὸν μὲν Χερρόνησος τῆς Ἀκαρνανίων γῆς· καλεῖ δ' αὐτὴν ὁ ποιητὴς ἀκτὴν ἡπείρου, τὴν περαιοῦν τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἡπείρου καλῶν. Et Corinthii Isthmo peninsula perfosso Leucadem insulam fecerunt, καὶ μετενέγκαντες τὴν Νήρικον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃς ἦν ποτὲ μὲν Ἰσθμὸς, νῦν δὲ πορθμὸς γεφύρα ζευκτὸς, μετωνόμασαν Λευκάδα. Ita quidem Strabo, sed Crocylum Thucydidis, ut ex serie narrationis patet, circa Nau-pactum et Eupolion situm fuit; et proinde longe remotum a Leucade. Hinc etiam vicina oppida Potidania, Teichium, Æ-

gytium omnia incertæ positionis, nec tamen a mari multum remota. Aliud itaque Crocylum, de quo loquimur et Homeri τὰ Κροκύλεια. De posteriore, Strabonis sententiam, ut in re tenebricosa lubens amplector. Dionysium profecto haud satis capio. Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα φίλον πέδον Ἀλκινόοιο. Τῇ δ' ἐπὶ, ΝΗΡΙΚΗΣ Ἰθάκης ἔδος ἐστήρικται. Nericum fuisse in Epiro diserte adfirmat Homerus Odys. ὦ. 376. Censen' ergo Dionysium ex Ætolia usque Epitheton Ithacæ petisse? Credibile est scripsisse Geographum Νηριτίας. Virg. Dulichium, Sameque, et Neritos ardua saxis. Hinc Ulysses ipse sæpius apud Ovidium Neritius. Neritiasque domus, regnum fallacis Ulyssis. Pro duce Neritio docti mala nostra poëtae scribite. Inter gentis conditores ab Acusilao apud Schol. Homeri Odys. P'. 207. adnumerantur Ithacus, Neritos, Polycctor, filii Pterelai. Priscianus hic parum juvat, Regna Cephallenæ prope sunt sapientis Ulyxi. Ita enim cum MSS. scribendum. Sed neque recte Κρωκυλία apud Hesychium. WASS.

1. τείχιον H. I. L. P. g. τειχίον A. B. F. d. f. h. τιχίον E. vulgo τίχιον.

Τείχιον] Livius (l. 36. c. 16. 19.) ait, Tichiunta esse montis cacumen; ut Callidromus et Rhoduntia, cui assentitur Appianus, qui Τειχιούντα scribit. HUD.

εὐπάλιον A. B. F. H. N. g. h. εὐπόλιον K. vulgo εὐπόλιον. Sic et infra c. 102.

Εὐπόλιον] Stephanus Εὐπαλίαν vocat. Strabo Εὐπάλιον. HUDS. Palmer. V. Gr. Ant. 2. ΔΥΚ.

Λοκρίδος ἀπέπεμψε· τὴν γὰρ γνώμην εἶχε τᾶλλα κα-
 ταστρεφόμενος, οὕτως ἐπὶ Ὀφιονέας, εἰ μὴ βούλοιντο
 ξυγχαρεῖν, εἰς Ναύπακτον ἐπαναχωρήσας, στρατεύσαι
 ὕστερον. τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη ἡ παρα-
 5 σκευὴ, οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλευέτο· ἐπειδὴ τε ὁ
 στρατὸς ἐσεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες,
 ὥστε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων οἱ πρὸς τὸν Μηλιακὸν
 κόλπον καθήκοντες, Βαμιῆς καὶ Καλλιῆς, ἐβοήθησαν.

ventum, un-
 dique vel ex
 remotissi-
 mis locis
 succurrunt
 laboranti-
 bus gentili-
 bus.

* τῷ δὲ Δημοσθένει τοιοῦνδε τι οἱ Μεσσηνιοὶ παρήνουν, ὅπερ 97.
 10 καὶ τὸ πρῶτον· ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν ὡς
 εἴη ῥαδία ἢ αἵρεσις, ἰέναι ἐκέλευον ὅτι τάχιστα ἐπὶ τὰς
 κώμας, καὶ μὴ μένειν ἕως ἂν ξύμπαντες ἀθροισθέντες
 ἀντιτάξωνται, τὴν δ' ἐν ποσὶν αἰεὶ πειραῖσθαι αἰρεῖν. ὁ δὲ
 τούτοις τε πεισθεὶς καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ
 15 ἠναντιοῦτο, τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας οὓς αὐτῷ ἔδει
 προσβοηθῆσαι (ψιλῶν γὰρ ἀκοντιστῶν ἐνδεῆς ἦν μάλιστα)

Demosthe-
 nes autem,
 eventu pa-
 riter atque
 Messenio-
 rum adhor-
 tationibus
 deceptus,
 non mora-
 tur, dum
 Locri, illius
 regionis
 gnari, ad-
 veniant, sed

1. Τὴν γὰρ γνώμην εἶχε] γνώμην (φησὶν) εἶχεν, ἐπαναχωρήσας εἰς Ναύπα-
 κτον, οὕτω λοιπὸν ἐπὶ τοῖς Ὀφιονέας στρατεῦεν, εἰ μὴ βούλοιντο σπένδασθαι
 ταῖς Ἀθηναίσις. 5. Ἐπεβουλευέτο] ἀπὸ τοῦ, κατ' αὐτῶν ἐβουλευέτο αὕτη ἡ
 γνώμη καὶ συνετάττετο. 7. Οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων] οἱ ἐν ἔσχατι τῶν ὄντων τῶν
 τάπων τῶν Ὀφιονέων. 9. Τῷ δὲ Δημοσθένει] τῷ δὲ Δημοσθένει τοιοῦνδε τι
 παρήνουν οἱ Μεσσηνιοὶ, ἰέναι αὐτὸν ἐπὶ κώμην ἐκάστην, διδάσκοντες αὐτὸν ὅτι
 ῥαδία ἐστὶν ἢ αἵρεσις αὐτῶν, πρὶν συστραφῆναι πάντας καὶ ἅμα γενέσθαι.
 11. Ἡ αἵρεσις] ἢ κατάσχεσις. 13. Ἀντιτάξωνται] οἱ Αἰτωλοὶ δηλονότι.
 14. Τῇ τύχῃ] τῇ ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐπεὶ οὐδέποτε ἠναντιώθη αὐτῷ. Ἐλπίσας]
 θαρρήσας ταῖς ἐλπίσι τῆς τύχης. 15. Οὓς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι] ἐξ ἄν

1. τᾶλλα Q. vulgo τὰ ἄλλα.
 hæc ad βούλοιντο om. K.
 3. συγχαρεῖν B.E.F.H.d.e.g.
 h.i.
 ἀναχωρήσας K.
 ἐστράτευσεν e.
 6. ἐσεβεβλήκει K. ἐβεβλήκει d.
 8. Βαμιῆς] Steph. Βαμοὶ λόφοι
 Αἰτωλίας. Strabo X. p. 451. Εὐ-
 ἡνός ποταμὸς ἀρχεται ἐκ Βαυαίων τῶν
 ἐν Ὀφειῦσιν Αἰτωλικῷ ἔθνους, καθά-

περ καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ Ἀγραῖσι.
 Gemisth. Pletho Βαμιέων. WASS.
 Add. Holsten. ad Steph. et de
 Calliensibus Palmer. V. Gr. Ant.
 22. DUK.
 ἐπεβοήθησαν Stephanus Byz.
 12. ἂν οἱ ξύμπαντες K.
 ξυναθροισθέντες d.i.
 15. ἠναντιοῦντο g.
 16. γὰρ om. e.

aggressus
Ægittium,
illud qui-
dem occu-
pat, sed cum
Ætolis
grave præ-
lium com-
mittere co-
gitur.

ἐχώρει ἐπὶ Αἰγίτιου, καὶ κατὰ κράτος αἰρεῖ ἐπιάν. ὑπέ-
φευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῶν λόφων τῶν
ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων, ἀπέχουσα
τῆς θαλάσσης ὀγδοήκοντα σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ Αἰτω-
λοὶ (Βεβοηθηκότες γὰρ ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον) προσέ- 5
βαλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ζυμμάχοις καταθέοντες
ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐσηκόντιζον, καὶ ὅτε μὲν
ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι
δὲ ἐπέκειντο· καὶ ἦν ἐπὶ πολὺ τοιαύτη ἡ μάχη, διώξεις τε
καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἦσους ἦσαν οἱ Ἀθη- 10
ναῖοι. * μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐ-
τοῖς καὶ οἷοι τε ἦσαν χρῆσθαι, οἱ δὲ ἀντεῖχον· τοξεύομενοι
γὰρ οἱ Αἰτωλοὶ, ἄνθρωποι ψилоὶ, ἀνεστέλλοντο· ἐπειδὴ

98.

Cujus even-
tus misera-
bilis fuga et
cruentissi-

ἔδει βοήθειαν λαβεῖν κατὰ προσθήκην. 1. Κατὰ κράτος] ἦγον μετὰ ἰσ-
χύος καὶ δυνάμεως. Ἐπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι] νοητέον τὸ λανθάνοντες.
3. Τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῶν ὑπεράνω τῆς πόλεως. 8. Ἐπεχώρουν] ἐπὶ
πόδα ἤρχοντο. 9. Ἐπὶ πολὺ] διάστημα καιροῦ δηλονότι. 10. Ἐπαγωγαί]
ἀναχωρήσεις. Ἐν οἷς ἀμφοτέροις] ἦγον τῇ τε διώξει καὶ ἀναχωρήσει. 11.
Μέχρι μὲν οὖν οἱ τοξόται] μέχρι μὲν οὖν αὐτοῖς εἶχον οἱ τοξόται βέλη, ἀντὶ
τοῦ οἱ τοξόται αὐτῶν. Ἰδιωμα δὲ Ἀττικῶν ἡ τοιαύτη σύνταξις. 12. Οἱ δὲ]
οὔτοι, οἱ Ἀθηναῖοι. 13. Ἀνεστέλλοντο] ἀνεκρούοντο, ἀνεχώρουν.

1. Αἰγίτιου] Hujus oppidi nul-
la apud Veteres memoria. WASS.
De ejus situ Palmer. III. Græc.
Ant. 14. DUK.

ἐπέφευγον d.

2. ἐπὶ τῶν λόφων τῶν] om. P.
ὑπὲρ τῶν λ. τῶν e.

4. μάλιστα σταδίους Q.

5. ἤδη om. N.c.d.

προσέβαλον H.I.K.L.e.

6. τοῖς ante ἀθηναίους om. Q.g.

9. Διώξεις—ὑπαγ.] Suidas in
ὑπαγωγῆς. WASS. Et Auctor E-
tymol. M. in ὑπάγει. DUK.

11. Αὐτοῖς] Idem, quod hic de
dativo αὐτοῖς, etiam ad IV. 25. et
VIII. 24. e Stephano adnotat
Hudsonus. Tale quoque est cap.
26. hujus lib. ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος,

et paullo post hic, ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς
τῶν ὀδῶν ἐτίγχανε τεθηκάς. Sed
tamen hujusmodi enallage ca-
sum non semper procedit, et
multa sunt hujus generis, in qui-
bus dativus eodem modo poni-
tur, quo in lingua Latina is,
quem dativum acquisitionis vo-
cant Grammatici, quo commo-
dum vel incommodum signifi-
catur; vel potest dici abundare,
ut dativi aliorum quorundam
pronominum. Vid. Stephan. d.
lib. p. 83. et 172. et Perizon. ad
Ælian. II. Var. Hist. 20. et VII.
7. DUK.

12. οἱ δὲ A.E.F.H.g. vulgo
οἴδε.

δε τῷ τε τοξάρχου' ἀπεθανόντος οὔτοι διεσκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν [καὶ] ἐπὶ πολὺ τῷ αὐτῷ πόνῳ
 ξυνεχόμενοι, οἳ τε Αἰτωλοὶ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον, οὕτω
 δὴ τραπόμενοι ἔφευγον, καὶ ἐσπίπτοντες ἐς τε χαράδρας
 5 ἀνεκβάτους καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι διεφθείροντο·
 καὶ γὰρ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν, Χρόμων ὁ Μεσσηνίος,
 ἐτύχχανε τεθνηκώς. οἳ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες, πολ-
 λούς μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἰρούντες ἀν-
 θρωποι ποδώκεις καὶ ψιλοὶ διέφθειρον, τοὺς δὲ πλείους
 10 τῶν ὁδῶν ἀμαρτάνοντας καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους,
 ἔθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν·
 πᾶσά τε ἰδέα κατέστη τῆς φυγῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου τῷ
 στρατοπέδῳ τῶν Ἀθηναίων, μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκίδος, ἔθεν περ καὶ ὠρμήθησαν,
 15 οἳ περιγεγόμενοι κατέφυγον. ἀπέθανον δὲ τῶν τε ζυμμά-
 χων πολλοὶ καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὀπλίται περὶ εἴκοσι
 μάλιστα καὶ ἑκατὸν, τοσοῦτοι μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἡλι-
 κία ἢ αὐτῇ· οὔτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ
 τῷδε ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ
 20 καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς. τοὺς δὲ νεκροὺς ὑπο-
 σπόνδους ἀνελόμενοι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἀναχωρή-
 σαντες ἐς Ναύπακτον, ὕστερον ἐς τὰς Ἀθήνας ταῖς ναυ-

ma clades
 Athenien-
 sium eo-
 rumque so-
 ciorum fuit.
 Reliquiae
 Naupac-
 tum, inde
 Athenas na-
 vibus rever-
 tuntur, præ-
 ter Demos-
 thenem, qui
 propter me-
 tum Nau-
 pacti rema-
 net.

2. Αὐτοῖ] οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὀπλίται. Τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι] ἀντὶ τοῦ διώκοντες ἢ ὑποχωροῦντες. 8. Κατὰ πόδας] ἀντὶ τοῦ συντόμως. 10. Ἐσφερομένους] εἰσδύομένους, κρυπτομένους. 17. Τοσοῦτοι μὲν] ὁ μὲν

1. ἐσκεδάσθησαν N.
 7. ἔτυχε L.O.P.
 καὶ πολλοὺς L.O.
 8. τῆ om. L.O.
 10. ἐσφερομένους] Fortasse leg.
 ἐκφερομένους.
 11. περιεπίπρασαν B.h. περιεμ-
 πίπρασαν i.
 12. τε] δὲ L.O.
 τῷ στρατοπέδῳ Benedictus : li-

bri τῶν στρατοπέδων.
 15. κατέφυγον om. g.
 τε om. L.g.
 17. μὲν δὴ τὸ Q.
 18. οὔτοι δὴ βέλτιστοι L.O.P.
 e. οὔτω δὴ βέλτιστοι d.i.
 20. ὁ ἕτερος] ἄτερος g.
 πατροκλήης L.O.P.d.e.
 21. παρὰ] ὑπὸ L.

σὶν ἐκομίσθησαν. Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον καὶ τὰ χωρία ταῦτα ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φεβούμενος τοὺς Ἀθηναίους.

99. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ οἱ περὶ Σικελίαν Ἀθηναῖοι, πλεύσαντες εἰς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέστινι τοὺς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ περίπολιον αἰραῦσιν ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀληκι ποταμῷ.

100. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Αἰτωλοὶ, προπέμφαντες πρότερον εἰς τε Κόρινθον καὶ εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις, Τόλοφόν τε τὸν Ὀφιονέα καὶ Βοριάδην τὸν Εὐρυτάνα καὶ Τίσανδρον τὸν Ἀπόδατον, πείθουσιν ὥστε σφίσι πέμψαι στρατιὰν ἐπὶ Ναύπακτον διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴν. καὶ ἐξέπεμψαν Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ φθινόπωρον τρισχιλίους ὀπλίτας τῶν ζυμμάχων. τούτων ἦσαν πεντακό-

Atheniens circa Siciliam contra Locros Epizephorios dimicantes Peripolium capiunt.

ἀντὶ τοῦ δή. 2. Τοῖς πεπραγμένοις] λείπει ἢ ἐπὶ. 5. Ἐν ἀποβάσει τέστιν] ἡγοῦν, ἐν τόπῳ τινὶ ἀποβάντες. 6. Περίπολιον] οὐ χωρίου ὄνομα τὸ περίπολιον, ἀλλὰ φρουρίου τινὸς ἐν ᾧ περίπολοι φρουροῦσιν. 7. Ὁ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀληκι ποταμῷ] ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. 12. Διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴν]

2. τὰ om. d.

6. προσβοηθήσαντας I.

7. Ἐπὶ τῷ Ἀληκι] De ἐπὶ pro παρά vid. not. ad cap. 91. in fin. Wass. De hoc fluvio agit Cluver. IV. Ital. Antiq. 15. In Strabonis Edd. scribitur Ἀληξ lib. VI. p. 260. τοῦ δὲ Ἀληκος ποταμοῦ, τοῦ διορίζοντος τὴν Ῥηγίην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος. Et in Dionys. Perieg. p. 59. Ed. Rob. Steph. v. 367. ἐπὶ προχοῆσιν Ἀληκος. Item in Conon. Narrat. V. apud Photium in Biblioth. Priscian. quoque in metaphrasi v. 361. qua currit flumen Alecis. Sed in Edd. Antigonī Caryst. Mirabil. cap. 1. Ἀληξ. J. Fr. Gronovius e vestigiis scripturae libri Put. nomen illius restituit Livio XXIX. 7. ubi vulgo legitur a Butroto ami-

ni. Ortelius putat, eum a Cicerone VII. Epist. Famil. 20. et XVI. ad Attic. 7. Haletem, et a Theocrito V. Idyll. 123. et VII. 1. Ἄλεντα vocari. Sed in Cicerone legendum esse Heletem, qui Lucaniae fluvius est, ostenderunt Interpretes. Nec Ἄλεντα Theocriti esse Ἀληκα, de quo hic Thucydides, probabile videbitur iis, qui legerunt, quae disputat Heinsius cap. 12. Lektion. Theoc. Duk.

Ἄληκι A.K. ἔληκι P.

9. εἰς ante λακεδαίμονα om. K.

τήλεφόν L.O.P.Q. τὸν λόφον d.

11. στρατιάν καὶ ἐπὶ d.

12. ἐπὶ] εἰς τὴν O.

13. οἱ λακεδαιμόνιοι K.

14. ἑξακόσιοι i.

σιοι ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν Τραχῖνι πόλεως, τότε νεοκτί-
 στου οὔσης· Σπαρτιάτης δ' ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς στρα-
 τιάς, καὶ Ξυνηκολούθουν αὐτῷ Μακάριος καὶ Μενεδαῖος
 οἱ Σπαρτιάται. * Ξυλληγέντος δὲ τοῦ στρατεύματος ἐς 101.
 5 Δελφούς ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζό-
 λαις· διὰ τούτων γὰρ ἡ ὁδὸς ἦν ἐς Ναύπακτον, καὶ ἅμα
 τῶν Ἀθηναίων ἐβούλετο ἀποστῆναι αὐτούς. Ξυνέπρασσον
 δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς, διὰ τὸ τῶν
 Φακέων ἔχθος δεδιότες· καὶ αὐτοὶ πρῶτον δόντες ὁμήρους
 10 καὶ τοὺς ἄλλους ἔπειταν δοῦναι, φοβουμένους τὸν ἐπίον-
 τα στρατὸν, πρῶτον μὲν οὖν τοὺς ὁμόρους αὐτοῖς Μιονέας
 (ταύτη γὰρ δυσεσβολώτατος ἢ Λοκρίς), ἔπειτα Ἴπνέας *last name*

Hi circa
 Delphos
 congregati
 per Locros
 conten-
 dunt, mul-
 tis Locro-
 rum civita-
 tibus in fi-
 dem recep-
 tis.

διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς πρῶν τοὺς Ἀθηναίους. 5. Ἐπεκηρυκεύετο] δι-
 ἐπικηρυκείας ἐμήνευε. 10. Τὸν ἐπίοντα στρατὸν] τῶν Λακεδαιμονίων.

1. τριχῖνι.

3. Μακάριος καὶ Μενεδαῖος] Ita
 edi voluit Wasse pro eo, quod
 ante legebatur, Μασσάριος καὶ Με-
 νεδατος, recte, sine dubio. Quod
 autem dicit Thucydides Ξυνηκο-
 λούθουν αὐτῷ, indicare videtur, hos
 συμβούλους εἰ additos fuisse a La-
 cedæmoniis, ut II. 85. et III.
 69. Duk.

μενέδατος A.E.F.I.G.Q.b.c.d.e.
 f.g.h.i.

6. τοῦτο P.

ἦν ἢ ἐς C.

7. ἀποστῆναι g.

8. ἀμφισσῆς F.H.L.P. ἀμφισσῆς
 d.e.g.i. ἀμφιπησσεῖς O.

Ἀμφισσῆς] Ar. Ἀμφισσῆς, sed
 cum σσ plerique omnes utrius-
 que linguæ auctores. WASS.

9. πρῶτον om. N.

11. οὖν] γὰρ d.i. om. L.O.P.
 Q.c.

τοὺς om. d.

Μιονέας] Ita Codices: quibus-
 cum consentiunt Pausanias, et

Stephanus: alii Μῖονες, vel Μῖω-
 νες. Vid. Pausan. VI. 19. locum
 hunc citantem. WASS. Add. Syl-
 burg. ad Pausan. Interpretes
 Stephani in Μιονία et Μίων, et,
 qui de omnibus his locis agit,
 Palmer. V. Græc. Ant. 2. Duk.

12. δυσεμβολ.] O.c.e. δυσεκβολ.
 d.

Δυσεσβολώτατος] Joseph. XIV.
 Antiq. 5. δυσεμβολώτατος. Δυσεκ-
 βολώτατος legit Thom. Magister
 in δυσεπρόσδοος. WASS. Thomam
 emendandum esse Thucydidem
 inspicienti liquet. Δυσέμβολος ea-
 dem significatione dicunt Plu-
 tarch. et Aristoteles apud Bu-
 dæum in Commentar. pag. 436.
 et contra εἰέμβολος Aristotel. ibid.
 Δυσέμβολος quoque rursus Jo-
 seph. XVII. Ant. 2. Ceterum
 Budæus l. d. p. 1068. hunc lo-
 cum mendæ suspectum habet.
 Nam de adjectivis in ος commu-
 nis generis agens, quum multa
 memorasset, addit, hoc Thucy-

καὶ Μεσσαπίους καὶ Τριταιέας καὶ Χαλαίους καὶ Τολοφανίους καὶ Ἡστίους καὶ Οἰανθέας. οὗτοι καὶ ξυνεστράτευον πάντες. Ὀλπαῖοι δὲ ὁμήρους μὲν ἔδωσαν, ἠκολούθηον δὲ αὐτῶν εἶλον κώμην, Πόλιν ὄνομα ἔχουσαν. * ἐπειδὴ δὲ παρρησκευάστο πάντα καὶ τοὺς ὁμήρους κατέθετο ἐς Κυτίνιον

102.
Peloponne-
sii, duce Eu-

didis magis mirum, quam alia, videri posse: nec se meminisse alterum huiusmodi exemplum, si emendate legatur. DUK.

1. μεσαπίους K.L. Sic VII. 33. μεσαπίου L.O.K.h.k.

Μεσσαπίους] Μεταπίους hic emendant Henr. Stephanus ad Dionys. Perieg. p. 153. Holsten. ad Stephan. v. Μέταπα, et Palmer. in Exercitation. p. 49. Hic tamen sententiam videtur mutasse. V. Græc. Ant. 2. Et in Animadversionibus MSS. ad Dionys. Perieg. et Annotaciones H. Stephani: nam ibi ad verba Stephani, hic Μεταπίους legendum esse, si Polybium nobis sequendum putemus, adscripsit: *at non est sequendus: is enim locus est ἔλκεσι βρύων.* DUK.

τριταιέας I.L.O.P.d.i.

Τριταιέας] Vid. Herodot. VIII. 33. Pausan. Polyb. p. 179. 383. 450. Hesychium in V. et Strabonem VIII. 525. apud Plinium Tritæa. WASS. Holsten. ad Stephan. in Τρίτεια, et Palmer. VI. Gr. Ant. 15. qui de aliis quoque, quos hic nominat Thucydides, consulendi sunt. Τολοφανίους in Stephano scribendum esse ex ipso Steph. in voc. Τολοφάν ostenderunt Palmer. p. 543. et Holsten. ad Stephan. DUK.

χαλαίους A.B.E.F.H. K. L. N. O.P.d.e.f.g.i. vulgo χαλλαίους.

κολοφανίους L.O. τολοφονίους d.e.

2. ἠσσαιούς I.L.O.P.Q.d.e.

Καὶ Οἰανθέας] Ex hoc loco Thucydidis constat, apud Polybium, l. V. pro Ὑανθέν reponi debere Οἰανθέαν, et Οἰανθεῖς apud Scylacem pro Εἰανθέν. Vide Pausaniam in Phocicis, Plinium, lib. IV. cap. 5. Melam, lib. II. cap. 3. Polyænum, l. VIII. Palmerius. HUDS. Οἰανθέας] Locri Ozol. gens. oppidum Οἰάνθεια Pausan. Steph. Οἰάνθη. Ptolem. Εἰανθία corrupte. Corrige etiam Polybium, cujus exemplaria Οἰανθίαν servant. Martianus VI. 8. *Æanthe*, in quo portus Apollinis; ita ille ex Plinio. duo MSS. mendose *Teanthe*. Melæ *Æanthia*. Hodie *Pentagii*. WASS. Locus Polybii, quem Palmerius emendat Exercitat. pag. 50. est lib. V. cap. 17. Οἰάνθεια, quod Idem habet IV. 57. corriget etiam Berkelius ad Stephan. Οἰάνθη. De locis Scylacis et Ptolemæi, quorum in illo est Εἰανθίς, in hoc Εἰανθία, Palmer. l. d. et ad Scylac. p. 32. et Harduin. ad Plin. IV. H. N. 3. DUK.

καὶ ξυνεστρ.] ξυνεστρ. δὲ L.O. P. ξυνεστρ. d.e.g.

3. δλπαῖοι K.Q.f.

4. υἱαῖοι K. οἰαῖοι i.

5. εἶλον] εἶλκον A.B.E.

6. κατέθετο om. E.

κυντίνιον K.L.O. κιντίνιον e.

τὸ Δωρικόν, ἐχώρει τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ναύπακτον διὰ
 τῶν Λοκρῶν, καὶ πορευόμενος Οἰνεῶνα αἰρεῖ αὐτῶν καὶ
 Εὐπάλιον· οὐ γὰρ προσεχώρησαν. γενόμενοι δ' ἐν τῇ
 Ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἅμα ἤδη προσβεβοηθηκότες,
 5 ἐδήουν τὴν γῆν, καὶ τὸ πρῶσθειον ἀτείχιστον ὃν εἶλον
 ἐπὶ τε Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίαν μὲν ἀποικίαν
 Ἀθηναίων δὲ ὑπήκουον, αἰραῦσι. Δημοσθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος
 (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ἂν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰταλίας περὶ
 Ναύπακτον) προαισθόμενος τοῦ στρατοῦ καὶ δέισας περὶ
 10 αὐτῆς, ἐλθὼν πείθει Ἀκαρνᾶνας, χαλεπῶς διὰ τὴν ἐκ
 τῆς Λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπάκτω. καὶ
 πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὀπλίτας, οἱ
 ἐσελθόντες περιεποίησαν τὸ χωρίον. δεινὸν γὰρ ἦν μὴ με-
 γάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, οὐκ
 15 ἀντίσχωσιν. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὡς ἤσθοντο
 τὴν στρατιὰν ἐσεληλυθῦιαν καὶ ἀδύνατον ὃν τὴν πόλιν βιά-
 ελεῖν, ἀνεχώρησαν, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν
 Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα

rylocho, Lo-
 eridem in-
 gressi, vas-
 tant Nau-
 pactorum
 agros, una
 cum Aeto-
 lis, qui et
 ipsi adve-
 rant. De-
 mosthenes
 autem, ad-
 huc Naupa-
 cti moratus,
 metuens de
 urbe jam
 tum, cum
 Peloponne-
 sii approp-
 inquant,
 contendit
 ad Acarna-
 nes, ab iis-
 que petit,
 ut auxilio
 succurrant.
 Illi gravate
 quidem, tam-
 en mille
 gravis arma-
 turæ milites
 navibus
 cum illo
 mittunt.
 Cum hi
 Naupactum

5. Τὴν γῆν] τὴν Ναυπακτίαν δηλονότι. 9. Προαισθόμενος] αἰσθησιν λαβὼν τοῦ
 στρατοῦ ἐρχομένου. 10. Πείθει Ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς] ἔπεισεν αὐτοὺς δυσχερῶς,
 δυσχερῶς δὲ, διότι οὐκ ἐπέισθη αὐτοῖς περιτειχίσαι τὴν Λευκάδα. 12. Μετ'
 αὐτοῦ] τοῦ Δημοσθένους. 13. Δεινὸν γὰρ ἦν] ἄσος γὰρ ἦν, μήποτε, τοῦ τεί-

- 1. τὸν ναύπακτον d. τὸ ναύπα-
κτον i.
- 2. οἰνεῶνα F. οἰῶνα I. οἰγεων d.
αὐτὸν Q.g.
- 4. προσβεβοηθηκότες O. βεβοηθη-
κότες L. προσβεβοηθηκότες h.
- 5. πρῶσθειον F.K.
- 6. μολύκρειον A.B.E.F.H.K.c.f.
g. μολίκρειον d.i.
- 7. δὲ] γὰρ i.
- 10. αὐτῆς] Malim αὐτῆ.
- 12. αὐτοὺς ἐκ d.
ἐπὶ] ἐκ B. ε̄ E.
- 13. περιεποίησαν B.E.F.H.I.f.
g.h. vulgo περιπεποίησαντο.
- μὴ om. K.
μεγάλου μὲν ὄντος N.
15. ἀντισχωῶσιν K.
δὲ om. K.
18. Αἰολίδα] Regionem, non
oppidum, recte intelligit Palme-
rius IV. Græc. Antiq. 8. De al-
tera hujusce nominis regione vid.
Scylacem, p. 36. Scymnum V.
696. Liv. XXXIII. 38. Polyb.
586. Thessali etiam Aæoles: au-
ctor Diodorus. Confer Hesych.
in αἰολικόν. et pro αἰολικόν lege αἰ-
πολικόν, vel Αἰτωλικόν. Pindar. p.
195. 197. Xenoph. Hist. Gr.

venissent, Eurylochus desistit consilio urbis oppugnandæ, et in Ætoliam meridionalem (Æolia) profectus, Ambraciotis, expeditionem adversus Argos Amphiloichicum molientibus, opem promittit.

103. Atheniensium in Sicilia adversus Nessam et in Locorum fines expeditiones parum memorabiles.

καὶ ἐς τὰ ταύτη χωρία καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας. οἱ γὰρ Ἀμπρακιάται, ἐλθόντες πρὸς αὐτοὺς, πείθουσιν ὥστε μετὰ σφῶν Ἄργει τε τῷ Ἀμφιλοχικῷ καὶ Ἀμφιλοχία τῇ ἄλλῃ ἐπιχειρῆσαι καὶ Ἀκαρνανία, ἅμα λέγοντες ὅτι, ἢν τούτων κρατήσωσι, πᾶν τὸ Ἠπειρωτικὸν Λα-5 κεδαιμονίοις ζύμμαχον καθεστήξει. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος πεισθεὶς καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀφείς ἠσύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τοὺς χώρους τούτους, ἕως τοῖς Ἀμπρακιάταις ἐκστρατευσαμένοις περὶ τὸ Ἄργος δέοι βοηθεῖν. καὶ τὸ θε-10 ρος ἐτελεύτα.

Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελία Ἀθηναῖοι τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἐπελθόντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων ζυμμάχων, καὶ ὅσοι Σικελῶν κατὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακοσίων, καὶ ζύμμαχοι ὄντες, ἀποστάντες αὐτοῖς ἀπὸ Συρακοσίων ζυνεπολέμου, ἐπ' Ἰνῆσαν, τὸ Σικελικὸν πόλισμα, 15 οὔ τὴν ἀκρόπολιν Συρακοσίοι εἶχον, προσέβαλον· καὶ ὡς οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν, ἀπήσαν. ἐν δὲ τῇ ἀναχωρήσει ὑπέροισ Ἀθηναίων τοῖς ζυμμάχοις ἀναχωροῦσιν ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τοῦ τειχίσματος Συρακοσίοι, καὶ προσπεσόντες τρέ-

χοὺς μεγάλου ὄντος, καὶ ἐξῆς. 2. Πρὸς αὐτοὺς] πρὸς τοὺς μετ' Εὐρύλοχου. 3. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀμπρακιάτων. 15. Ζυνεπολέμου] αὐτοῖς δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. 17. Ὑπέροισ Ἀθηναίων] ἤγουν μετὰ τοὺς Ἀθηναίους.

III. p. 530. hodie *Ayton*. *Æolis* illa altera antea *Mysia*. Αἰαλικὸν θέαμα pro Καλυδανικὸν Phavorinus. WASS. Confer Casaubon. cap. 1. Lection. Theocrit. et de Proschio Palmer. IV. Græc. Antiq. 10. DUK.

1. καὶ ἐς τὰ] ἐς δ.
- πρόσχον K.
3. μετ' αὐτῶν c.
- τε om. d.
5. ὅτι om. d.i.
6. εὐρύμαχος d.i.

8. ἕως—βοηθεῖν] om. Q.
12. ἐλλήνων] ἄλλων L.
15. ἐπολέμου K.
- ἐπ' Ἰνῆσαν F.H.g. ut legendum conjecerant Cluverius et Bochartus. ἐπὶ νίσαν L.O.P.Q.d. e.i. vulgo ἐπὶ νῆσαν. Conf. VI. 94.
16. προσέβαλον K.Q.d.e.i. ceteri προσέβαλλον.
18. ἀθηναίους K.
19. τρέπουσί τε om. g.

πουσί τε μέρος τι τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπέκτεινᾶν οὐκ ὀλίγους. καὶ μετὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάσεις τινὰς ποιησάμενοι κατὰ τὸν Καικῖνον ποταμὸν, τοὺς προσβοηθῶντας Λοκρῶν μετὰ Προξένου τοῦ Καπάτωνος ὡς τριακοσίους μάχῃ ἐκράτησαν, καὶ ὄπλα λαβόντες ἀπεχώρησαν.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Δῆλον ἐκάθηραν Ἀθηναῖοι κατὰ χρησμὸν δὴ τινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν, οὐχ ἅπασαν, ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου· τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιαῦδε τρόπῳ. θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον, καὶ τὸ λοιπὸν προεῖπον μῆτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ μῆτε ἐντίκτειν, ἀλλ' ἐς τὴν Ῥήνειαν

104.

Delus lustratur, omnibus ex insula cadaveribus et urnis remotis, cum eo, ut ne quisquam in Delo neque nasceretur,

2. Μετὰ τοῦτο] μετὰ τὸ τραπήναι. 8. Κατὰ χρησμὸν δὴ τινα] κατὰ ὄρισμὸν χρησμοῦ. 11. Θῆκαι] τάφοι.

1. τὸ μέρος d.i. μέρος, omisso τι, L.O.P.e.

καὶ ante ἀπέκτειναν om. g.

4. καικῖνον A.B.E.F.H.g. καικηνόν P.d. καικον e. καικωνον i. vulgo καικινόν.

τοὺς om. e.

5. μετὰ τοῦ προξένου N.

καταπάτωνος c.f.

7. Δῆλον ἐκάθηραν] In insula Delo Apollini sacra nec parere fas fuit, nec mortuum sepelire. Hinc (quod mortui in ipsa sepulturæ essent mandati) illa Delī κάθαρσις, quam non semel Athenienses procurarunt. Vide Diodor. Sic. l. XII. et Strab. l. X. De ritu vero Atheniensium in urbe lustranda vide Meursii Attic. Lect. l. IV. c. 23. HUDS. Add. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Del. v. 1. et 277. DUK.

οἱ ἀθηναῖοι K.Q.

10. ἐφεωρᾶτο c.f. ἀφεωρᾶτο L.

O.P.

δὴ c.

12. προεῖπον om. d.i.

13. ἐναποτίκτειν e.

Ῥήνειαν] Ita scribunt D. Hallic. Steph. Scylax, Pausanias, Strabo, Antigonus Hist. Mir. II. Ælian. de Anim. Ῥηναίη Herodotus et Hyperides. Ῥήναια Schol. Theocriti 15. 71. Plutarch. et Numi Severi et Maximi Ῥηναία. Athenæus XI. 488. Τράπεζα Ῥηνιοεργής, Plinius Rhene. Olim Artemitis, et Celadussa, ut apud eundem Anticlidēs et Helianicus. Apud Suidam Ῥήνεια et Ῥηναία. In Hesychio Ῥήνη. Vid. Tournefort. I. 243. et Homeri Schol. II. β. 728. Nunc Ferrene Sophian. WASS. Add. I, 13. et quæ de confusis Deliorum et Rhenæorum appellationibus scribit Casaub. ad Athen. IV. 22. DUK.

nec more-
tur, sed om-
nes in vici-
nam Rhe-
neam insu-
lam depor-
tarentur.
De ludis et
certamini-
bus Deli
cum antea,
tum eo tem-
pore insti-
tutis.

διακομίζεσθαι. ἀπέχει δὲ ἡ Ῥήνεια τῆς Δήλου οὕτως
ὀλίγον, ὥστε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, ἰσχύσας
τινὰ χρόνον ναυτικῶν, καὶ τῶν τε ἄλλων νήσων ἀρξίας καὶ
τὴν Ῥήνειαν ἐλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ ἀλύ-
σει δῆσας πρὸς τὴν Δῆλον. καὶ τὴν πεντητηρίδα τότε πρῶ- 5
τον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ Δήλια.
ἦν δέ ποτε καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον
τῶν Ἰώνων τε καὶ περικτιόνων νησιωτῶν· ξύν τε γὰρ γυ-
ναῖξι καὶ παισὶν ἐθεώρουν, ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἰω- 10
νες, καὶ ἀγῶν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικός καὶ μουσι-
κός, χορούς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. δηλοῖ δὲ μάλιστα
Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἃ ἔστιν ἐκ
προοιμίου Ἀπόλλωνος·

4. Ἀλύσει δῆσας] ἐξάψας τῇ ἀλύσει τῆς Δήλου. 8. Καὶ περικτιόνων] περικ-
τίονες εἰσὶ καὶ ἀμφικτίονες οἱ περιοικῶντες. Ὅμηρος· Ἄλλους τ' αἰδέσθητε
περικτίονας ἀνθρώπους, οἳ περιναϊετάουσιν (Od. II. 65). εὐκτίμενον δὲ τὸ
καλῶς οἰκούμενον. 9. Ἐθεώρουν] τῆς θεωρίας καὶ πανηγυρέως μετεῖχον.
Ἐς τὰ Ἐφέσια] εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἐφεσσίας Ἀρτέμιδος. 11. Χορούς τε
ἀνῆγον] τῷ Ἀπόλλωνι. 12. Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] ἐξ ἕμνου· τοὺς γὰρ

1. τῆς δήλου om. f.

3. χρόνον B.

5. πενταετηρίδα L.O.P. πεντα-
ετηρίαν d.e.i.

6. Τὰ Δήλια] Vide Meursii
Græciam Feriatam p. 83. HUDS.
Et Spanhem. ad Inscript. Hymn.
Callimach. in Delum. Περικτίο-
νες νησιῶται, quorum conventum
in Delum mox memorat Thu-
cydides, sunt incolæ Cycladum,
Idem ibid. ad v. 3. Θεωρεῖν hac sig-
nificatione cum præpositione εἰς
dicit etiam Lucian. Timon. pag.
152. ἀλλ' οὐδὲ θεώρησα οὐδὲ ἐγὼ
πάποτε εἰς Ὀλυμπίαν; quod est ex
Aristoph. Vesp. 1183. Ἐγὼ δὲ
τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμῶ, Πλὴν ἐς
Πάρον. Ludos spectatum venire
interpretatur H. Stephanus: ad
sacra proficisci, interesse sacris,

Reines. VI. Var. Lect. 6. p.
463. Sed quod est in Thucyd.
VIII. 10. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐθεώρουν
ἐς αὐτὰ, nempe τὰ Ἴσθμια, de iis
dicitur, qui publice θεωροὶ mitte-
bantur, de quibus Spanhem. l.
d. v. 314. quemadmodum apud
Thucyd. V. 18. θεωρεῖν κατὰ τὰ
πάτρια, est, ut ibi Schol. θεωροὺς
πέμπειν. Quæ de Ephesiis hic
tradit Thucydides, ea pluribus
exsequitur Dion. Halic. IV. 25.
Add. Spanhem. ll. dd. et ad v.
279. ubi Ποῖτα, πάσαι δὲ χοροὺς
ἀνάγουσι πόλεις. Duk.

7. ἐς τὴν δῆλον om. d.i.

8. περικτιόνων I.d.i.

9. ἐφέσια] Vid. Locell. ad Xe-
nophont. Ephes. p. 3. 7.

13. τοῦ ἀπόλλωνος K.

Ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος] Προ-

γυμνασίου
scite
hymn

ἀλλ' ὅτε Δήλω, Φοῖβε, μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης,
 ἔνθα τοι ἔλκεχιτώνες Ἴάονες ἠγερέθονται,
 σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι γυναιξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν·
 ἔνθα σὲ πυγμαχίη καὶ ὄρχηστῦ καὶ ἀοιδῆ

5 μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν καθέσωσιν ἀγῶνα.

ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς ἀγῶν ἦν καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφόιτων,
 ἐν τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἃ ἔστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου· τὸν
 γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας, ἐτελεύτα τοῦ
 ἔπαινου ἐς τὰδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη·

10 ἀλλ' ἄγεθ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ἔξυ, *pro Apollo be propitiou.*
 χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμῆιο δὲ καὶ μετόπισθε

ἕμνος προίμια ἐκάλουν. 2. ἠγερέθονται] συναθροίζονται. 7. Ἐν τοῖσδε]
 τοῖς ῥηθησομένοις. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ προοιμίου] τοῦ εἰρημένου.

οἶμον pro Hymno, etiam alii dicunt. Vid. Menag. ad Laërt. VIII. 57. Sed de etymo aliter, ac plerique alii, qui ab οἶμη, id est φῶδῃ, derivant. sentit Schol. β. Æschyl. ad v. 7. Sept. cont. Theb. Τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα, inquit, οὐκ ἄλλο, ἢ τὸν ἔπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἶμων καὶ τῶν ὄδων οἱ παλαιοὶ τοὺς ἔπαινους ᾄδον. ὥσπερ ἔστι καὶ τὸ ἐγκώμιον, τὸ ἐν κόμαις καὶ στενωποῖς λεγόμενον. κόμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς στενωπούς. Etsi autem ex hoc loco constat, Thucydidem Hymnum Apollinis, qui nunc quoque exstat, pro genuino factu Homeri habuisse: tamen ex eo non confici potest, eum idem de omnibus aliis, qui sub Homeri nomine circumferuntur, sensisse. Itaque paullo libera-liorem, quam par erat, puto fu-isse Menagium l. d. ita scriben-tem, quasi existimet, hinc ostendi, Thucydidem omnes, ut Homericos, agnovisse. Sed legi debent, quæ de hoc argumento scripserunt Fabricius II. Biblioth. Gr. 2. 4. et Barnesius ad Homer. Hymn. in Apoll. v. I. et 169. Duk.

1. ἀλλ' ὅτε A.B.E.F.H.K.L. N.O.P.Q.c.d.e.f.g.h.i. vulgo ἀλ-
 λά σύ.

φοῖβε om. A.B.

μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης libri omnes: vulgo μάλιστ' ἐπιτέρπει ἤτορ.

2. ἴαονες E.K.

ἠγερέθοντο Q.

3. αὐτοῖς σὺν τεκέεσσι γυναιξί τε αἰδοίησιν N. ceteri, ut edidi, nisi quod nonnulli σφίσιν vel σφῖσι et τὴν et ἀγυιαν: vulgo αὐτοῖς σὺν παιδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.

4. σὲ] τε Q.

καὶ] τε καὶ I. κ' c.f.

ὄρχηστῦ N. totum versum vulgo ita edunt. ἔνθα σε πυγμαχίη τε καὶ ὄρχηστῦ καὶ ἀοιδῆ.

5. τέρπουσιν d.

καθέσωσιν B.E.F.H.P.d.e.f.g. h.i. et, incertis litteris κα, A. καὶ θέσωσιν I. καθιστῶνται Q. vulgo στήσονται.

6. μουσικὸς e.

7. αὖ] οἷν c.

ἔ] ὃ E.

10. ἄγεθ' ἠλήκοι K.Q. ἄγε δὴ λή-
 κοι c. ἄγε δὴ λητῶ b.

11. ἐμῆιο I.P.Q.c.d.e.

μνήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἐνθάδ' ἀνείρηται ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν
 " ὦ κοῦραι, τίς δ' ὑμῖν ἀνὴρ ἤδιστος αἰδῶν
 " ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέω τέρπεσθε μάλιστα ;"
 ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφύμως
 " τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίω ἐν παιπαλοέσση." *επαγγ.*

5

τοσαῦτα μὲν Ὀμηρος ἐτεκμηρίωσεν, ὅτι ἦν καὶ τὸ πάλαι
 μεγάλη ξύνοδος καὶ ἑορτὴ ἐν τῇ Δήλῳ· ὕστερον δὲ τοὺς
 μὲν χοροὺς οἱ νησιῶται καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἱερῶν ἔπεμ-
 πον, τὰ δὲ περὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα κατελύθη ¹⁰
 ὑπὸ ξυμφορῶν, ὡς εἰκὸς, πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι τότε τὸν
 ἀγῶνα ἐποίησαν καὶ ἵπποδρομίας, ὃ πρότερον οὐκ ἦν.

105.
Ambracio-

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Ἀμπρακιάται, ὥσπερ ὑποσ-

5. Ἀφήμως] σιγῆ, ἡσύχα, ἀθρόως. 6. Παιπαλοέσση] καταξήρω. 7.
 Ἐτεκμηρίωσεν] διὰ τεκμηρίου ἐδήλωσεν. 11. Ὑπὸ ξυμφορῶν] δεινῶν συμ-
 βεβηκόταν. Πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι] πρὶν ποιῆσαι τοὺς Ἀθηναίους τὸν ἀγῶνα.
 13. Ὡσπερ ὑποσχόμενοι] ἀντὶ τοῦ, ὥσπερ ὑπέσχεοντο. περιφρασις ὁ τρόπος.

1. ὅπποτε B.H.K.g.

2. ἀν ἤρηται K. ἀνήρηται B.h.
 ἀν ἤρηται I.

ἀταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν I.
 ταλαπείριος ἄλλος ἐπελθὼν ceteri
 præter c. omittentem partici-
 pium: vulgo ξεῖνος ταλαπείριος ἐλ-
 θὼν.

3. ὑμῖν B.E.F.H.I.K. P. c. f. g.
 h.i. ὑμῖν Q.

ἀηδων g.

5. ὑποκρίνασθαι B.E. ἀποκρίνα-
 σθαι h. vulgo ὑποκρίνασθε.

εὐφύμως I.P.Q.c.d.e.f.i. vulgo
 ἀφήμως.

6. ἐνι] ἐν K.

παπαλοέσση b. πεπαλοέσση g.

9. καὶ ἀθηναῖοι Q. om. L.

10. κατελύθη] κατελείφθη K.

11. συμφορῶν Q.

τότε om. Q. post ἀγῶνα ponit

L.

12. ὃ] ὑπερ i.

οὐκ ἦν om. c.

13. τοῦ—ὑποσχόμενοι] καὶ σχό-
 μενοι c.

Ἀμπρακιάται] Ita MSS. v.
 Nostrum II. 80. Ambracia o-
 lim Ἐπονῖα et Παραλία, Thespro-
 tiæ urbs ad Arachthi ostium sita
 est, Lat. secundum Ptolemæum
 XXXVIII. 20. vid. Livium
 XXXVIII. 4. Ἀμπρακία Hero-
 dotus, et Noster ubique, Diodo-
 rus, Ælianus Hist. Animal. XII.
 40. Dio Cassius. Altera Scrip-
 tura per b (sæpe enim alternant
 hæ literæ. vid. Plutarch. Quæst.
 Hellen.) et quam reliqui se-
 quuntur, Latini inprimis, et
 numi veteres, quos inspeximus.
 Olymp. CIV. aliquanto est ve-
 terior, ut ex Philisto patet. Hoc
 modo etiam scribit Archestratus,
 quem vertit Ennius, ἐν Γαστρο-
 νομίᾳ, ejusque interpres: Cha-
 radrumque apud Ambraciā. Ne-
 que aliter Callimachus, Polybius,

χόμενοι Εὐρυλόχῳ τὴν στρατιὰν κατέσχον, ἐκστρατεύον-
 ται ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν τρισχιλίους ὀπίταις,
 καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργεΐαν καταλαμβάνουσιν Ὀλ-
 πας, τείχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσῃ, ὃ ποτε
 5 Ἀκαρναῆνες τειχισάμενοι κοινῶ δικαστηρίῳ ἐχρῶντο· ἀπέ-
 χει δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργεΐαν πόλεως, ἐπιθαλασσίας οὕσης,
 πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ Ἀκαρναῆνες οἱ
 μὲν ἐς Ἄργος ζυνεβοήθουν, οἱ δὲ τῆς Ἀμφιλοχίας ἐν
 τούτῳ τῷ χωρίῳ ὃ Κρήναι καλεῖται, φυλάσσοντες τοὺς
 10 μετὰ Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, μὴ λάθωσι πρὸς τοὺς
 Ἀμπρακιῶτας διελθόντες, ἐστρατοπεδεύσαντο· πέμπουσι
 δὲ καὶ ἐπὶ Δημοσθένην τὸν ἐς τὴν Αἰτωλίαν Ἀθηναίων
 στρατηγῆσαντα, ὅπως σφίσιν ἡγεμῶν γίγνηται, καὶ ἐπὶ
 τὰς εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον
 15 οὖσαι, ἧν ἤρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτους καὶ Ἰε-
 ροφῶν ὁ Ἀντιμνήστου. ἀπέστειλαν δὲ καὶ ἄγγελον οἱ
 περὶ τὰς Ὀλπας Ἀμπρακιῶται ἐς τὴν πόλιν, κελεύοντες
 σφίσι βοηθεῖν πανδημεῖ, δεδιότες μὴ οἱ μετ' Εὐρυλόχου
 οὐ δύνωνται διελθεῖν τοὺς Ἀκαρναῆνας, καὶ σφίσιν ἢ μον-

tarum una
 cum Pello-
 ponnensis
 circa Aetoli-
 am versan-
 tibus expe-
 ditio adver-
 sus Argos
 Amphilochi-
 cum et
 Acarnani-
 am. Acarn-
 anes Pello-
 ponnensis
 viam parant
 claudere, et
 Demosthe-
 nem sibi du-
 cem expe-
 tunt.

17. Ἐς τὴν πόλιν] τὴν ἑαυτῶν δηλονότι. 18. Μὴ οἱ.—] μήποτε ἄρα
 οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ Ἀμπρακιῶται οὐ δυνήσασιν διελθεῖν τοὺς ἐν ταῖς
 Κρήναις Ἀκαρναῆνας φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννησίους.

Damagetus Anthol. III. Scym-
 nus, Steph. Harpocraton, Afri-
 canus Κεστ. 325. et Dionysii
 Codices vulgati: verum ibi ex
 Bodleianis MSS. omnino repo-
 nendum Ἀμπρακίῳν. Plinium
 sequitur Martianus pag. 209.
 ubi pro *Lycaonia*, Cadex C.C.C.
 vetustissimus *Laconia* recte, et
 pro *Butrorum Butrotum* lege *But-
 throtum*. WASS.

2. ἐπὶ τὸ ἄργος τὸ Α.Β.Λ.
 3. ἐκβαλόντες P. ἐσβάλλοντες C.
 ὀλπας K. et infra Q. ὀλπας E.

5. Κοινῶ δικαστηρίῳ] Describit ex
 hoc loco Stephan. v. Ὀλπαι.
 Duk.

ἐπέχει E.
 11. ἐστρατοπεδεύοντο d.

12. ἐπὶ om. d.
 ἀθηναῖοι P. om. d.g.

14. ναῦς τῶν ἀθηναίων L.O.P.
 Q.d.

17. ἀμπρ. καὶ ἐς d.
 18. μὴ οἱ om. P.
 19. οὐ] μὴ L.O.P.i.
 δυνῶνται B.

106.
Peloponne-
sii incolu-
mes ad Am-
braciotas
circa Olpas
perveniunt.

αθεΐσιν ἢ μάχη γένηται ἢ ἀναχωρεῖν βουλομένοις οὐκ ἦ
ἀσφαλές. * οἱ μὲν οὖν μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννήσιαι, ὡς
ἦσθοντο τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἤκοντας, ἄραν-
τες ἐκ τοῦ Προσχίου ἐβοήθουν κατὰ τάχος, καὶ δια-
βάντες τὸν Ἀχελῶον ἐχώρουν δι' Ἀκαρνανίας, οὕσης ἐρή- 5
μου διὰ τὴν ἐς Ἄργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν
Στρατιῶν πόλιν καὶ τὴν φρουρὰν αὐτῶν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ
τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν. καὶ διελθόντες τὴν Στρατιῶν γῆν
ἐχώρουν διὰ τῆς Φυτίας καὶ αὐθις Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα,
ἔπειτα διὰ Λιμναίας· καὶ ἐπέβησαν τῆς Ἀγραίων, οὐκέτι 10
Ἀκαρνανίας, φιλίας δὲ σφίσι. λαβόμενοι δὲ τοῦ Θυά-
μου ὄρους, ὃ ἐστὶν ἀγροῖκον, ἐχώρουν δι' αὐτοῦ, καὶ κα-

1. ἦ] ἦν Q.

ἦ] ἦν I.

3. Τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἤ-
κοντας] Interpres, *Ambraciotas*,
qui apud Olpas erant, venire.
Sed non adparet, eos ab Olpis
discessisse: nam et mox dicit,
καὶ προσέμιξαν (οἱ Πελοποννήσιαι)
τοῖς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις. Fr.
Portus παραφράζει, *Ambraciotas*
in armis esse, et *Olpas occu-*
passe. Ita ἐν Ὀλπαις pro εἰς Ὀλ-
πας dictum erit, quod non inso-
lens est. Theocrit. III. 53. κατ'
ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω. Lucian. O-
cyp. 830. ἦλθεν μὲν οὖν τοπρῶτον
ἐγγὺς ἐν δόμοις. Vid. quæ adno-
tantur ad Ælian. V. H. 4, 18.
Et sic fortassis defendi potest
hoc Luciani de Sacrific. princ.
τῶν ἄλλων θεῶν ἐν Οἰνέως πεπορευ-
μένων, ut suppleatur dativus sub-
stantivi ἄκρῳ, vel alius. Sed po-
tius puto legendum ἐς Οἰνέως, ut
eis παιδοτριβῶν, εἰς διδασκάλων, et
alia cum verbis significantibus
motum ad locum. Apud Thu-
cyd. tamen pesitura vocum non
videtur permittere hanc inter-

pretationem, et vix dubito, quin
τοὺς ἐν Ὀλπαις sit, τοὺς ἐν Ὀλπαις
όντας, ut paullo post προσέμιξαν
τοῖς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις. Ἡ-
κοντας quid sit, mihi non satis
liquet; nisi forte de legatis, aut
nunciis quibusdam ab Ambraci-
otis, qui Olpis erant, missis
accipiendum est, ut cap. 110. ἦ
ἐκ τῶν Ὀλπαν ἀγγελία Ambraciam
missa. Duk.

ἐν ταῖς Ὀλπαις c.

6. ἀργείους O.

9. Φυτίας] Polybio Φοιτεῖαι, in-
quit Palmerius. Corrige obiter
Suidam, qui Φύττειον scribit.
Vid. Steph. Wass.

Μεδεῶνος] *Medionem* scribit
Livius. Vid. Polybium. Wass.
De Medeone agit Palmer. III.
Græc. Ant. 5. De Agræis IV.
3. Livii locus est XXXVI. 11.
Polybii e L. XVIII. ap. Steph.
Duk.

παρεσχατα B.

10. οὐδέτι E.

12. ἀγροῖκον B.E.F.H.Q.g. ce-
teri ἀγροικον.

τέβησαν ἐς τὴν Ἀργεῖαν νυκτὸς ἤδη, καὶ διεξελθόντες
 μεταξὺ τῆς τε Ἀργεῖαν πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις
 Ἀκαρνάνων φυλακῆς ἔλαθον, καὶ προσέμιξαν τοῖς ἐν
 Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις. *γεγόμενοι δὲ ἄβροοι ἅμα τῇ
 5 ἡμέρᾳ καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν καλουμένην, καὶ
 στρατόπεδον ἐποίησαντο. Ἀθηναῖοι δὲ ταῖς εἴκοσι ναυσὶν
 οὐ πολλῶ ὕστερον παραγίγονται ἐς τὸν Ἀμπρακιῶν
 κόλπον, βοηθοῦντες τοῖς Ἀργείοις, καὶ Δημοσθένης Μεσ-
 σηνίων μὲν ἔχων διακοσίους ὀπλίτας, ἐξήκοντα δὲ τοξότας
 10 Ἀθηναίων. καὶ αἱ μὲν νῆες περὶ τὰς Ὀλπας τὸν λόφον
 ἐκ θαλάσσης ἐφάρμουν· οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφιλό-
 χων ὀλίγοι (οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν βία κα-
 τεύχοντο) ἐς τὸ Ἄργος ἤδη ξυνεληλυθότες παρεσκευάζοντο
 ὡς μαχοῦμενοι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντός
 15 ἑξυμμαχικοῦ αἰροῦνται Δημοσθένη μετὰ τῶν σφετέρων
 στρατηγῶν. ὁ δὲ προσαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ὀλπης ἐστρα-
 τοπεδεύσατο· χαράδρα δ' αὐτοὺς μεγάλη διεῖργε. καὶ
 ἡμέρας μὲν πέντε ἠσύχαζον, τῇ δ' ἑκτῇ ἐτάσσοντο ἀμφό-
 τεροι ὡς ἐς μάχην. καὶ μείζον γὰρ ἐγένετο καὶ περίσχε

107.
 Etiam Acar-
 nanes et A-
 thenienses
 congregan-
 tur. Post-
 quam quin-
 que dies sibi
 exadverso
 stetissent
 quieti, sexto
 aciem in-
 struunt,
 quae descri-
 bitur.

peribit

1. Καὶ διεξελθόντες μεταξὺ] οἱ μετὰ Εὐρυλόχου, φοβούμενοι παρὰ τε θάλατ-
 ταν ὀδοπορεῖν, διὰ τοὺς Ἀργεῖους, οἰκοῦντας ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ διὰ μεσογείου,
 διὰ τὴν ἐν Κρήναις καλύουσαν φυλακὴν, μέσον τῆς τε τῶν Ἀργείων πόλεως
 καὶ τῆς φυλακῆς ἔχάρουν. 5. Καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν] ἰδρύνονται ἐν
 τῇ Μητροπόλει. 10. Καὶ αἱ μὲν νῆες] ὑπερβατόν. ἢ γὰρ σύνταξις αὐτῶν,
 καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφάρμουν παρὰ τὸν λόφον τὰς Ὀλπας. ὁ γὰρ
 λόφος Ὀλπαι ἐκαλεῖτο. 12. Βία κατεύχοντο] ἀντὶ τοῦ ἐκαλύοντο. 17.
 Αὐτοὺς] τοὺς ἀντιταξαμένους. 18. ἠσύχαζον] ἀπρακτοὶ ἦσαν. 19. Καὶ
 μείζον γὰρ ἐγένετο] καὶ φραζεθεὶς ὁ Δημοσθένης, μήποτε κυκλαθῆ τὸ δεξιόν

2. Κρήναις] Locus incertae positionis. vid. cap. 105. Est et Boeotiae locus ἢ Κρήνη Schol. Aeschylī Pers. 483. Wass.
 8. κόλπον om. B. E. F. H. N. g. h.
 9. μὲν ἔχων μεσηνίων e. ὀπλίτας διακοσίους L. O. P.

10. παρὰ L. τῶν λόφων I. O. d. e. i.
 12. ἀπὸ Q.
 14. μαχοῦμενοι P.
 15. δημοσθένη A. B. F. H. f. h. i. vulgo δημοσθένην.
 16. τῆς ὀλπης ἐγγὺς h.

τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον, ὃ Δημοσθένης, δέϊσας
 μὴ κυκλωθῆ, λοχίζει ἐς ὄδον τινα κοίλην καὶ λοχμῶδη
 ὀπλίτας καὶ ψιλούς, ξυναμφοτέρους ἐς τετρακοσίους,
 ὅπως κατὰ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ
 ἐξαναστάντες οὔτοι κατὰ νότου γίνωνται. ἐπεὶ δὲ πα- 5
 ρεσκευάστο ἀμφοτέροις, ἦσαν ἐς χεῖρας, Δημοσθένης
 μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ Μεσσηνίων καὶ Ἀθηναίων
 ὀλίγων· τὸ δὲ ἄλλο Ἀκαρναῆνες ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι
 ἐπέϊχον, καὶ Ἀμφιλόχων οἱ παρόντες ἀκοντισταί. Πε-
 λοποννήσιοι δὲ καὶ Ἀμπρακιῶται ἀναμιξ τεταγμένοι, 10
 πλὴν Μαντινέων· οὔτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον, καὶ οὐ
 τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες, ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσ-
 χατον εἶχε τὸ εὐάνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κατὰ Μεσση-
 νίους καὶ Δημοσθένην. * ὡς δ' ἐν χερσὶν ἦδη ὄντες περιέσχον
 τῷ κέρασιν οἱ Πελοποννήσιοι καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν 15
 ἐναντίων, οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας Ἀκαρναῆνες ἐπιγεγόμενοι αὐτοῖς

108.

Pugna co-
 orta, Pello-
 ponnesii
 cum sociis

μέρος τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ εὐωνύμου τῶν Πελοποννησίων (καὶ γὰρ μεῖζον
 ἐγένετο τῶν Πελοποννησίων τὸ εὐάνυμον, καὶ ὑπερέτεινε) λοχίζει ἐνέδραν.
 Περιέσχε] περισσὸν ἦν. 2. Λοχίζει] ἐνέδραν καθίζει. Λοχμῶδη] δασύν.
 3. Ψιλούς] τοξοφόρους. 5. Ἐπεὶ δὲ παρεσκευάστο] ἔτοιμα ἦν τὰ τοῦ πολέ-
 μου. 6. Ἦσαν ἐς χεῖρας] συνεπλάκησαν. 9. Ἐπέϊχον] ἐκράτουν 11. Οὔτοι
 δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον] οἱ Μαντινεῖς, κατὰ Μεσσηνίους, ἤγον κατὰ τὸ
 πρόσωπον τῶν Μεσσηνίων. 14. Ἐν χερσὶν ἦδη ὄντες] συνεπλάκησαν πολε-
 μούντες. Περιέσχον τῷ κέρασιν] ὑπερέσχον τῷ εὐωνύμῳ κέρατι, περιεγέγοντο.

1. ὃ δὲ δημοσθένης b.

2. κυκλωθῆ] κωλυθῆ L.O.Q.

3. ἐς] ὡς e. om. d.

5. ἀναστάντες c.f.

Κατὰ νότου] Sic quoque cap.
 seq. et IV, 33. Duk.

νότου A.B.E.F.h, νότων H.P.g.
 ἐπειδὴ Q.

7. ἔχων om. e.

μετὰ τῶν μεσσηνίων Q.

11. μαντιναίων e.

15. Τῷ κέρασιν] Thom. Mag. in
 κεραιαί, περιέσχον τὸ κέρας. Et in

κυκλέω, ubi male editur ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ: περιέσχον τὸ κέρας—ἐναν-
 τίων. Si non vitiosa est scrip-
 tura, videtur περιέσχον et ἐκυκ-
 λοῦντο quasi ἐκ παραλλήλου posita
 accepisse. Περιέχειν, pro circum-
 dare, cingere, est supra cap. 22.
 τὴν τάφρον διέβησαν, ἣ περιείχεν αὐ-
 τοῦς. sed recte Scholiastes; ut
 cap. 107. et alibi. Vid. Indicem.
 Duk.

16. ἐπιγεγόμενοι L.O.P.

κατὰ νότου προσπίπτουσί τε καὶ τρέπουσιν, ὥστε μήτε ^{caduntur,}
 ἐς ἀλλήν ὑπομεῖναι, φοβηθέντας τε ἐς φυγὴν καὶ τὸ ^{Demosthe-}
 πλέον τοῦ στρατεύματος καταστήσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ εἶδον ^{nis consilio.}
 τὸ κατ' Εὐρύλοχον, καὶ ὃ κράτιστον ἦν, διαφθειρόμενον,
 5 πολλῶ μᾶλλον ἐφοβοῦντο. καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες ταύτη
 μετὰ τοῦ Δημοσθένους τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐξῆλθον. οἱ δὲ
 Ἀμπρακιάται καὶ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρασ ἐνίκων τὸ
 καθ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς τὸ Ἄργος ἀπεδιώξαν· καὶ γὰρ
 μαχιμώτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄν-
 10 τες. ἐπαναχωροῦντες δὲ ὡς εἴρων τὸ πλέον νενικημένον
 καὶ οἱ ἄλλοι Ἀκαρῶνες σφίσι προσέκειντο, χαλεπῶς
 διεσῶζοντο ἐς τὰς Ὀλπας, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον αὐτῶν,
 ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες, πλὴν Μαντι-
 νέων· οὗτοι δὲ μάλιστα ζυυτεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ
 15 ἀνεχώρησαν. καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα ἕως ὀψέ.

1. Προσπίπτουσι] τοῖς Πελοποννησίοις. 4. Τὸ κατ' Εὐρύλοχον] οὗ ἦρχεν
 ὁ Εὐρύλοχος. 5. Ἐφοβοῦντο] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Καὶ οἱ Μεσσήνιοι
 ἄντες] καὶ οἱ Μεσσήνιοι ὄντες κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, τὸ πολὺ τοῦ ἔργου διε-
 πρᾶξαντο, ἢ ἐπιπολὺ τοῖς ἐναντίοις ἠκολούθησαν. 6. Ἐπεξῆλθον] ἐπέξελ-
 θόντες ἔπραξαν. 7. Τὸ καθ' ἑαυτοὺς] ἤγουν τὸ πρὸς αὐτοὺς ὄρων στρατεύμα.
 10. Ἐπαναχωροῦντες] οἱ Ἀμπρακιάται. Τὸ πλέον] τοῦ στρατεύματος αὐ-
 τῶν. 11. Προσέκειντο] ἀντὶ τοῦ ἐπέκειντο. 12. Αὐτῶν] τῶν Ἀμπρακιω-
 τῶν. 13. Προσπίπτοντες] τοῖς ἐναντίοις δηλονότι. 15. Ἐς ὀψέ] ἤγουν

1. τέρπουσι c.
 μὴ L.O.P.
 2. ἐς om. P.
 φοβηθέντες A.B.E.F.H.b.d.g.
 h.i.

3. στρατοῦ A.h.
 6. τοῦ ante δημοσθένους om. K.
 ἐξῆλθον A.B.F.H.N.g.h. vulgo
 ἐπεξῆλθον.

8. αὐτοὺς L.O.P.
 13. ἀφυλάκτως A.B.h.
 Ἀτάκτως et οὐδενὶ κόσμῳ recte
 conjunguntur, ut contra κόσμῳ
 καὶ τάξει IV. 126. κόσμῳ καὶ τάξει
 αὐθις ὑπαγαγόντες, et τὸ κόσμιον καὶ
 εὐτακτον apud Herodian. II. 4.
 Mox etiam Thom. Mag. in ὀψέ

legit ἕως ὀψέ, et ὀψέ pro ἐσπέρας
 positum dicit: quod potius sup-
 plendum putat Scholiastes, nec
 improbare videtur in Thesouro
 Stephanus. Ἐς ὀψέ rursus dicit
 Thucydides VIII, 23. Ἀναγα-
 γόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύνοχος τῇ αὐτῇ
 ἡμέρᾳ ἐς ὀψέ: idque hic non re-
 jiciendum puto, propter verbum
 ἐτελεύτα, quod sæpissime cum
 præpositione εἰς jungitur. Thu-
 cyd. I. 51. Καὶ ἡ ναυμαχία ἐτε-
 λεύτα ἐς νύκτα. et III. 78. Ἡ μὲν
 οὖν ναυμαχία, τοιαύτη γενομένη, ἐτε-
 λεύτα ἐς ἡλίου δύσιν. Duk.

15. ἕως] ἐς H.K.L.O.P.c.d.f.i.
 ἕως ἐς F.Q.g. Conf. Lobeck. ad

109.
Is petenti-
bus pacem
aperte non
concedit,
sed tantum
cum Manti-
nensibus et
ducibus om-
nibus clam
sponsonem
facit, ut sine
mora iis a-
hire liceat;
sperans, hoc
modo Pello-
ponnesios
populis il-
lius tractus,
tamquam
proditores,
invisos fore.

Μενεδαῖος δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, Εὐρυλόχου τεθνεῶτος καὶ
Μακαρίου αὐτὸς παρειληφῶς τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀπορῶν με-
γάλης ἥσσης γεγενημένης ὅτῳ τρόπῳ ἢ μέγων πολιορκή-
σεται, ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς Ἀττικάῃς ναυ-
σιν ἀποκεκλημένοις, ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασαθῆσεται, προσ- 5
φέρει λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχωρήσεως Δημοσθένης
καὶ τοῖς Ἀκαρνάνων στρατηγοῖς, καὶ περὶ νεκρῶν ἅμα
ἀναίρέσεως. οἱ δὲ νεκροὺς μὲν ἀπέδωσαν, καὶ τροπαῖον αὐ-
τοῖ ἔστησαν, καὶ τοὺς ἑαυτῶν τριακοσίους μάλιστα ἀπο-
θανόντας ἀνείλοντο· ἀναχώρησιν δὲ ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς 10
οὐκ ἐσπέισαντο ἅπασι, κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν
ἑυστρατηγῶν Ἀκαρνάνων σπένδονται Μαντινεῦσι καὶ Με-
νεδαίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρχουσι τῶν Πελοποννησίων καὶ
ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι, ἀποχωρεῖν κατὰ τάχος,
βουλόμενος ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιάτας τε καὶ τὸν μι- 15
σθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικόν, μάλιστα δὲ Λακεδαιμονίους

ἐσπέρας. σημείωσαι ἐπὶ τῆς ἐσπέρας νῦν μόνον τὸ ἀφέ. 2. Παρειληφῶς] δεξάμενος. 5. *Ἡ καὶ ἀναχωρῶν διασαθῆσεται] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπορῶν. 6. Λόγον] ἤγγον ἱκετικόν. 11. Οὐκ ἐσπέισαντο] οὐκ ἔδωσαν ἄδειαν μετὰ σπονδῶν. 15. Ψιλῶσαι] μινῶσαι, ψιλῶς τῶν συμμάχων ποιῆσαι.

Phrynich. p. 47.

1. μενεδατος N. qui et infra μενεδατω.

2. μακαρίνου I.

4. καὶ θαλάσσης P.d.f.g.i.

καὶ ταῖς L.O.P.

5. ἀποκεκλημένος B.E.F.H.K. L.O.b.c.g.h. A. quid habeat, non liquet: vulgo ἀποκεκλεισμένος.

6. λόγους N.

Hoc numero librorum dari potest, ut hic præferatur λόγον· alioqui non minus recte dicitur λόγους προσφέρειν τινί, quam λόγον. Thucyd. II. 70. Οὕτω δὲ λόγους προσφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων. Sic εἰς λόγου

ἐλθεῖν, Aristoph. Equit. 803. et εἰς λόγους, Vesp. 470. vid. Kuster. ad Equit. Διδόναι λόγον, Lucian. Abdicat. 714. et λόγους Idem Revivisc. 394. Duk.

8. ἀναίρέσεως Q.

αὐτοῖ] μὲν K.

10. ἀναχωρήσειν E.

12. ἑυστρατηγῶν H.K. ἑυστρατήγαν F.

σπένδεται c.

14. ἦσαν οἱ ἀξιολογώτατοι d.

ἀναχωρεῖν L.Q.

15. βουλόμενος δὲ ψιλῶσαι d.

μισθοφόρον A.B.E.F.H.K.L.O. f.g.h. vulgo μισθοφόρων.

καὶ Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς ἐκείνην χρόνων Ἑλ-
 ληνας, ὡς καταπροδόντες τὸ ἑαυτῶν προὔργιαίτερον ἐποι- *formos in p.*
 ἦσαντο. καὶ οἱ μὲν τοὺς τε νεκροὺς ἀνείλοντο καὶ διὰ τὰ *tanca*
 χους ἔθαπτον, ὥσπερ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα,
 5 οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον· * τῷ δὲ Δημοσθένει καὶ τοῖς *I 10.*
 Ἀκαρναῖσι ἀγγέλλεται τοὺς Ἀμπρακιάτας τοὺς ἐκ τῆς *Interim De-*
 πόλεως πανδημῆι κατὰ τὴν πρώτην ἐκ τῶν Ὀλπῶν ἀγ- *mosthenes*
 γελίαν ἐπιβοηθεῖν διὰ τῶν Ἀμφιλόχων, βουλομένους τοῖς *comperit,*
 ἐν Ὀλπαις *Ambracio-*
 10 καὶ πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλο- *tas ex urbe*
 χιοῦντας καὶ τὰ καρτερὰ προκαταληψομένους, καὶ τῇ *in auxilium*
 ἄλλῃ στρατιᾷ ἅμα παρεσκευάζετο βοηθεῖν ἐπ' αὐτούς. *accessitos*
 ἐν τούτῳ δ' οἱ Μαντινῆς καὶ οἷς ἐσπειστο, πρόφασιν ἐπὶ *(cf. cap.*
 15 *105.) ap-*
 λαχανισμὸν καὶ φρυγῶν ἑξελθόντες, ὑπαπή- *propinque-*
 15 *re, omnium*
 εσαν κατ' ὀλίγους, ἅμα ἑξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆ- *ignaros,*
 θεν προκεχωρηκότες δὲ ἤδη ἄποθεν τῆς Ὀλπης θᾶσσον *qua; adhuc*
 ἀπεχώρουν. οἱ δ' Ἀμπρακιοῦται καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι μὲν *gesta es-*
 ἐτύγχανον οὕτως ἀθροῖοι ἑξυλλέγοντες, ὡς ἐγνωσαν ἀπίόν- *sent. Stat-*
 1. Καὶ Πελοποννησίους] ἐβούλετο διαβαλεῖν τοῖς Λακεδαιμονίους καὶ Πελο- *tim idonea*
 2. Ὡς καταπροδόντες] *loca per*
 3. Ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατὸν ἦν. Καὶ τὴν ἀποχώρησιν *præmissos*
 4. Ὡς ἦν αὐτοῖς δυνατὸν. ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατὸν ἦν. Καὶ τὴν ἀποχώρησιν *militēs oc-*
 5. οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον] καὶ οἷς σπεισάμενος Δημοσθένης Μαντινεῦσι *cupat; ipse*
 6. ἀγαλλεται Β. *cum ceteris*
 7. πανδημῆι om. d. *sequitur.*
 8. ἐπιβ. καὶ διὰ N.g. *I 11.*
 9. συμμίξαι c.d.i. *Peloponne-*
 10. Προλοχιοῦντας] πρὸ τοῦ καταλαβεῖν ἐκεί- *sii abeunt*
 11. Δῆθεν] ἰστέον ὅτι *111.*
 12. ἐπέπειστο e. *Peloponne-*
 13. ἐπέπειστο e. *sii abeunt*
 14. ἐπέπειστο e. *sii abeunt*
 15. ἐπέπειστο e. *sii abeunt*
 16. Προκεχωρηκότες] πρῶτον γεγονότες. Θᾶσσον *sii abeunt*

geltung neg.
etables

I 10.
Interim De-
mosthenes
comperit,
Ambracio-
tas ex urbe
in auxilium
accessitos
(cf. cap.
105.) ap-
propinque-
re, omnium
ignaros,
qua; adhuc
gesta es-
sent. Stat-
tim idonea
loca per
præmissos
militēs oc-
cupat; ipse
cum ceteris
sequitur.
I 11.
Peloponne-
sii abeunt

1. διαλαβεῖν b.	11. προληψομένους d. καταληψο- μένων e.
3. τάχος i.	12. παρεσκευάζοντο I.P.d. πα- ρεσκευαστο N.
5. ὑπεβούλευον d.	13. ἐπέπειστο e.
6. ἀγάλλεται B.	14. ἐπέπειστο e.
7. πανδημῆι om. d.	15. ἐπέπειστο e.
8. ἐπιβ. καὶ διὰ N.g.	16. ἐπέπειστο e.
9. συμμίξαι c.d.i.	17. ἐπέπειστο e.

intacti Ambraciota, eos sequentes, caduntur. Nonnulli eorum ad Salynthium, Agræorum regem, evadunt.

τας, ὄρμησαν καὶ αὐτοὶ καὶ ἔθεον δρόμῳ, ἐπικαταλαβεῖν
 Βουλόμενοι. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες τὸ μὲν πρῶτον καὶ πάντας
 ἐνόμισαν ἀπιέναι ἀσπόνδους ὁμοίως, καὶ τοὺς Πελοποννη-
 σίους ἐπεδίακον· καὶ τινὰς αὐτῶν τῶν στρατηγῶν, καλύ-
 οντας καὶ φάσκοντας ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, νο-5
 μίσας καταπροδίδοσθαι σφᾶς· ἔπειτα μέντοι τοὺς μὲν
 Μαντινέας καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἀφίεσαν, τοὺς δὲ
 Ἀμπρακιώτας ἔκτεινον. καὶ ἦν πολλὴ ἔρις καὶ ἀγνοια
 εἴτε Ἀμπρακιώτης τίς ἐστίν εἴτε Πελοποννήσιος. καὶ ἐς
 διακοσίους μὲν τινὰς αὐτῶν ἀπέκτειναν· οἱ δ' ἄλλοι δι-10
 ἔφυγον ἐς τὴν Ἀγραῖδα, ὄμορον οὔσαν, καὶ Σαλύνθιος αὐ-
 τοὺς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγραίων, φίλος ἂν ὑπεδέξατο.

ἀπεχάρου] ταχύτερῳ δρόμῳ ἐχρῶντο. 1. Ὀρμησαν καὶ αὐτοὶ] ἀναχωρεῖν δηλῶντι. Καταλαβεῖν] φθάσαι. 4. Καὶ τινὰς αὐτῶν] ζητεῖται, πῶς εἰς πολλοὺς στρατηγούς ἠκόντισε. τινὲς μὲν οὖν μετέστρεψαν αὐτῶν, καὶ τινος αὐτῶν τῶν στρατηγῶν καλύοντος, καὶ φάσκοντος ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, τῇ γενικῇ πτώσει τοῦ ἠκόντισε συνταπτομένου οικείως, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ· Τοῦ μὲν ἔπειτ' ἀπιόντος ἀκόντισεν (Il. 13, 516). ἴσως δὲ οὐκ ἀδύνατόν ἐστιν, ἓνα, πλείω ἀκόντια ἔχοντα, πλείους ἀκόντισαι τῶν στρατηγῶν. δυνατὸν δὲ τὸ ἠκόντισέ τις καὶ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεσθαι, οἶον, καὶ ἄλλος καὶ ἄλλος ἠκόντισεν. 5. Αὐτοῖς] τοῖς Πελοποννησίοις. 8. Ἐρις] ἀμφισβήτησις καὶ ἀγνοια. καὶ τινὰς τῶν ἰδίων στρατηγῶν κατηκόντισαν οἱ Ἀκαρνᾶνες, καλύοντας καὶ φάσκοντας γεγενῆσθαι αὐτοῖς σπουδὰς, καὶ ἀδειαν δοθῆναι τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῖς ὑπὸ Δημοσθένους. οἶκ' εἶπε δὲ τινὲς, ἀλλὰ τίς, μιμούμενος τὸν Ὀμηρον· κἀκεῖνος γὰρ πολλὰς ἀκόντισαντας σημαίνει, πρὸς ἐνικὴν πτῶσιν

4. ἀπεδίακον P.c.d.f.i. καὶ ἐπε-
 διάκον K.

τῶν αὐτῶν K.

5. ἠκόντισέ τις] Idem, quod hic Scholiastes, de usu τοῦ τις, aliquot locis ad Homerum adnotat Eustathius. Vid. ad Iliad. μ'. pag. 912. ad Il. ρ'. 1100. et Od. ε'. pag. 1624. Duk.

6. μὲν om. L.O.P.

9. εἴτε Il.] εἰγε K. ἢ τε Q. ἢ c.f.

10. τινὰς om. e.

ἀπέκτειναν αὐτῶν Q.

11. ἔφυγον O.d.g.

γραῖδα L.O.P.d.

ὄμορον αὐτῶν οὔσαν e.

αὐτοὺς om. i.

12. Ἀγραίων] Supra pro Ἀγραῖδα Ar. C. pessime Γραῖδα. Vide lib. II. 102. III. 106. Achelous, inquit Strabo, medius distinguit Ætolos et Acarnanes, διὰ τε Ἀγραίων Αἰτωλικῶ ἔθνος, καὶ Ἀμφιλόχων. alibi recenset Ὀφρεῖς καὶ Ἀγραίους, καὶ Εἰρυτᾶνας. Ἀγρέες scribit Dionysius Perieg. v. 956. sed gentem in Arabia intelligit, quæ etiam apud Steph. et Ptolemæum Ἀγραῖοι, Plinio VI. 28. Agrei. Apud Dionysium autem

Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται ἀφικνούνται ἐπ' Ἰδομένην. ἐστὶν δὲ δύο λόφω ἡ Ἰδομένη ὑψηλῷ· τούτοις τὸν μὲν μείζω νυκτὸς ἐπιγενομένης οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔλαθόν τε καὶ ἐφθασαν προκαταλαμβάνοντες, τὸν δ' ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες, καὶ ἠύλισαντο. ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἐσπέρας εὐθὺς, αὐτὸς μὲν τὸ ἡμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὄρων. καὶ ἅμα ὄρθρω ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς καὶ οὐ προσησθημένοις τὰ γεγεννημένα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νομίσασιν τοὺς ἑαυτῶν εἶναι· καὶ γὰρ τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προὔταξε, καὶ προσαγορεύειν ἐκέλευε, Δωρίδα τε γλῶσσαν ἰέντας καὶ τοῖς προφύλαξι, πίστιν παρεχομένους, ἅμα δὲ καὶ οὐ καθοραμένους τῇ ὄψει νυκτὸς ἔτι οὐσης. ὡς οὖν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέπουσι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτοῦ διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη εἰς φυγὴν ἄρμησαν. προκατειλημμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφιλόχων

συνέταξεν. 8. Ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς] ἐπὶ τῆς ἐφίδου τῆς κατὰ τῶν ἐναντιῶν. 13. Ἐπίτηδες] ἐσκεμμένως. Προὔταξε] προπορεύσθαι δηλονότι.

v. 937. lege ex tribus MSS. εὐ-
ώδεος ἢ καλάμοιο. v. Polyb. XVII.
p. 1039. Liv. XXXII. 34. et
Stephanum. WASS.

1. ἀφικνούνται om. b.

7. στρατόπεδον d.

8. ἐπὶ om. K.

10. ἐπίπτει E.Q. ἐμπίπτει d.
ἐκπίπτει L.O.P.

11. προσησθημένοις d.i.

προγεγεννημένα c.

13. προσαγορεύειν L.

14. ἐκέλευσε B.d.i.

Δωρίδα i.

15. καὶ οὐ] οὐδὲ L.O. οὐ K.

16. Νυκτὸς ἔτι οὐσης] Paullo

ante, ἅμα ὄρθρω ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμ-
πρακιώταις. Est ergo ὄρθρος, quum
nondum cerni potest, et adhuc
nox est, id est; tempus, quod
præcedit auroram, quo quis adhuc
lucerna uti potest. Ita veteres;
recentiores, ut auctor est Phrynichus,
ὄρθρον dixerunt, quæ antiquis erat
ἕως, aurora. Et hanc significationem
τοῦ ὄρθρος Thomas Magist. in ὄρθρεύω etiam
e Thucyd. II. 3. ostendit; φυλάξαντες
ἔτι νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περι-
ὄρθρον. Add. Salmas. de Hellenist.
pag. 101. Duk.

18. καὶ προκατειλημμένων. L.P.

112.

Alteri illi
Ambracio-
te ex urbe
submissi a
Demosthe-
ne ad inter-
necionem
occisi.

ἐμπείρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς καὶ ψιλῶν πρὸς ὀπί-
 τας, τῶν δὲ ἀπείρων καὶ ἀνεπισημόνων ὅπη τράπανται,
 ἐσπίπτοντες ἐς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας
 ἐνέδρας διεφθείροντο. καὶ ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς
 φυγῆς, ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πολὺ 5
 ἀπέχουσαν, καὶ ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλευού-
 σας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ζυτυχίᾳ, προσένευσαν, ἠγησάμενοι
 ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ κρείσσον εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς
 ναυσίν, εἰ δεῖ, διαφθαρῆναι ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχ-
 θίστων Ἀμφιλόχαν. οἱ μὲν οὖν Ἀμπρακιῶται τοιοῦτά 10
 τρόπῳ κακαθέντες ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν
 πόλιν· Ἀκαρνανες δὲ σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς καὶ τρο-
 πᾶια στήσαντες ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος. * καὶ αὐτοῖς τῇ
 ὕστεραία ἦλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀγραίους καταφυγόν-
 των ἐκ τῆς Ὀλπης Ἀμπρακιωτῶν, ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν 15
 νεκρῶν οὓς ἀπέκτειναν ὕστερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτε
 μετὰ τῶν Μαντινέων καὶ τῶν ὑποσπόνδων ζυνεξήσαν ἀσ-
 πονδοί. ἰδὼν δ' ὁ κήρυξ τὰ ὅπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως
 Ἀμπρακιωτῶν ἐθαύμαζε τὸ πλῆθος· οὐ γὰρ ἤδει τὸ πά-

113.
 Praecons
 cum Acar-
 nane quo-
 dam de
 multitudine
 clypeorum
 colloquium.
 Ambraciae
 infortuni-
 um.

5. Ἐτράποντό τινες] φεύγειν δηλονότι. 7. Ἄμα τοῦ ἔργου τῇ ζυτυχίᾳ] τῷ συμ-
 βεβηκότι τῆς δυσχερείας κατὰ τύχην, τμηκαῦτα ἠνίκα ἠττῶντο. Προσένευσαν] προσέπλευσαν (προσέπλευσαν Hemsterhus ad Luc. 1. p. 306).
 13. Ἐς Ἄργος] τὸ Ἀμφιλοχικόν. Καὶ αὐτοῖς τῇ ὕστεραία ἦλθε κήρυξ] ἐσ-
 χηματίσει τὸ αἰτήσαντες πρὸς τὸ ἦλθε κήρυξ. Δυνάμει δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ εἰς
 Ἀγραίους καταφυγόντες κήρυκα ἐπεμψαν, αἰτήσαντες ἀναίρεσιν νεκρῶν, οὓς
 ἀπέκτειναν Ἀκαρνανες ὕστερον τῆς πρώτης μάχης. πρώτη μὲν γὰρ μάχη ἐγένε-
 το πρὸς τὸν Εὐρύλοχον καὶ τοὺς Πελοποννησίους, δευτέρα δὲ ἢ ἐν τῇ φυγῇ
 πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας, τρίτη δὲ ἢ πρὸς τοὺς ἐν Ἰδαμῆν. ὁ οὖν κήρυξ τὴν
 ἀναίρεσιν ἠτείτο τῶν δευτέρα μάχῃ τεθνηκότων, οὐκ εἰδὼς ὅτι τρίτη γέγονε

2. ἀπείρων τε καὶ Q.
 ὅπη A. B. E. F. H. I. K. N. Q.
 c. d. e. f. g. h. i. vulgo ὅποι.

3. τε] τὰς N. om. K.

7. συντυχίᾳ d.

9. εἰ δεῖ A. B. E. F. H. I. K. L.
 N. O. P. Q. c. d. e. g. εἰ δὲ f. vulgo

ἤδη.

διαφθεῖραι g.

10. ἀμφιλοχιδῶν Q.

12. ἐχθροὺς L. O. P.

τὰ τρόπαια Q. c. τρόπαιον d.

13. ἀνεχώρησαν Q.

14. καταφυγόντων L. P.

15. ἐκ A. B. E. F. H. L. O. P. c. d.

f. g. h. i. vulgo ἀπὸ.

ὀλπης F.

17. ζυνήμισαν Λ.

θος, ἀλλ' ἤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι. καὶ τις αὐτὸν ἤετο
 ὅτι θαυμάζοι καὶ ὀπόσοι αὐτῶν τεθνήσκουσιν, οἴομενος αὖ ὁ
 ἔρωτῶν εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν Ἰδομέναις. ὁ δ' ἔφη
 διακοσίους μάλιστα. ὑπολαβὼν δ' ὁ ἔρωτῶν εἶπεν “ οὐκ-
 5 “ οὐν τὰ ὄπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλεον ἢ χιλίων.”
 αὐθις δὲ εἶπεν ἐκεῖνος “ οὐκ ἄρα τῶν μετ' ἡμῶν μαχο-
 “ μένων ἐστίν.” ὁ δ' ἀπεκρίνατο “ εἶπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδο-
 “ μένῃ χθὲς ἐμάχεσθε.” “ ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχό-
 “ μεθα χθὲς, ἀλλὰ πρόην ἐν τῇ ἀποχωρήσει.” “ καὶ μὲν
 10 “ δὴ τούτοις γε ἡμεῖς χθὲς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσασι
 “ τῆς Ἀμπρακιωτῶν ἐμαχόμεθα.” ὁ δὲ κήρυξ ὡς ἤκουσε
 καὶ ἔγνω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται,
 ἀνοιμώζας καὶ ἐκπλαγεῖς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων κα-
 κῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς ἀπρακτος, καὶ οὐκέτι ἀπῆτει τοὺς νε-
 15 κρούς. πάθος γὰρ τοῦτο μιᾷ πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἴσαις
 ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο.
 καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἀπιστον
 τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς
 πόλεως. Ἀμπρακίαν μέντοι οἶδα ὅτι εἰ ἐβουλήθησαν

μάχη, ἐν ἣ πολλοὶ ἀπόλοντο. 1. Ἄλλ' ἤετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι] ἀλλ' ἤετο τῶν μετὰ σφῶν ἐν τῇ δευτέρῃ μάχῃ πεπτακότων εἶναι τὰ ὄπλα. Καὶ τις αὐτὸν ἤετο] δύο ἔρωτα, ἐν μὲν, τοῦ χάριν θαυμάζει, ἕτερον δὲ, πόσους αἰεταὶ τῶν ἰδίων τεθνηκέναι. ὡς περὶ δὲ ὁ κήρυξ οὐκ ἤθεε περὶ τῆς τρίτης μάχης, αὐτὰς ὁ ἔρωτῶν οὐκ ἠπίστατο περὶ τῶν ἐν ποίᾳ μάχῃ πεπτακότων ὁ κήρυξ ἤκει, ἀλλ' ἐνόμιζε περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ μάχῃ τεθνηκότων ἐληλυθέναι. 4. Οὐκ οὐν τὰ ὄπλα ταυτὶ φαίνεται] λείπει τὸ τριακοσίων μόνων. 7. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο] τὰ ὄπλα εἰσὶν ὑμέτερα δηλονότι. 8. Ἄλλ' ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθὲς] ὁ κήρυξ εἶπε, ἀπὸ κοινοῦ. 9. Καὶ μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς] ἀπὸ κοινοῦ, ὁ ἔρωτῶν εἶπε.

1. αὐτὸν] αὐτῶν I.b.e.
 εἶετο Q.
 2. θαυμάζει d.g.i.
 αὐ] ἂν L.O.P.d.i. οὐν K.c.h.
 3. τὸ κήρυγμα P.
 ἰδομένη L.
 7. τε] γε B.
 Ἰδομένη] Vid. II, 100. et Vossium ad Catullum p. 210. Wass.

11. τῆς] τοῖς K.
 13. κακῶν om. L.P.
 15. πόλει om. L.O.P.
 16. δὴ om. d.
 19. ἐβουλ. οἱ ἀκαρῶνες B.K.
 Ἀμπρακίαν] Thucydides semper cum π Ἀμπρακία, et Ἀμπρακίῳται. WASS. Diversitatem scripturæ etiam Stephanus adnotavit

114.
Pax inter
Amphilochos et Ambraciotas in centum annos facta.

Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, Ἀθηναίους καὶ Δημοσθένει πειθόμενοι, ἐξελθὲν, αὐτοβοεῖ ἂν εἶλον· νῦν δ' ἔδεισαν μὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες αὐτὴν χαλεπώτεροι σφίσι πάροικοι ᾧσι. * μετὰ δὲ ταῦτα τρίτον μέρος νείμαντες τῶν σκύλων τοῖς Ἀθηναίοις, τὰ ἄλλα κατὰ τὰς πόλεις διείλοντο. καὶ 5 τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων πλέοντα ἔαλα, τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἱεροῖς Δημοσθένει ἐξηρέθησαν τριακόσται πανοπλῖαι, καὶ ἄγων αὐτὰς κατέπλευσε· καὶ ἐγένετο ἅμα αὐτῷ μετὰ τὴν τῆς Αἰτωλίας ζυμφορὰν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεστέρα ἢ κάθοδος. ἀπῆλθον δὲ 10 καὶ οἱ ἐν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν Ἀθηναῖοι εἰς Ναύπακτον. Ἀκαρνᾶνες δὲ καὶ Ἀμφίλοχοι, ἀπελθόντων Ἀθηναίων καὶ Δημοσθένους, τοῖς ὡς Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους καταφυγούσιν Ἀμπρακιώταις καὶ Πελοποννησίοις ἀναχώρησιν ἐσπέισαντο ἐξ Οἰνιαδῶν, οἵπερ καὶ μετανέστησαν 15 παρὰ Σαλύνθιον. καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον σπονδὰς καὶ ζυμμαχίαν ἐποίησαντο ἑκατὸν ἔτη Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι πρὸς Ἀμπρακιώτας ἐπὶ τοῖσδε, ὥστε μῆτε Ἀμπρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννη-

in Ἀμβρακία. Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 493. ἀρχαϊκώτερον per π, usitatus per β scribi dicit. Palmer. II. Græc. Ant. 7. scribens, Thucydidem nomen Urbis non exprimere, sed tantum gentile nomen Ἀμπρακιώτης habere, non meminerat hujus loci. Sed et rursus Ἀμπρακίαν cap. seq. in fine exprimit Thucydides. Duk.

2. ἐξελθὲν h. ἐπελθὲν E.

4. τρίτον μέρος νείμαντες] om. K.

5. κατὰ] καὶ P.

6. πλέονα Valla.

7. Ἐξηρέθησαν] Thomas Mag. in ἐξεῖλε: ἐξεῖλε τῷ θεῷ γέρας, καὶ ἐξῆρε. Θουκυδίδης· Δημοσθένει—πανοπλῖαι. Obvius est hic usus verbi

ἐξαιρεῖν, pro δοῦναι τι ὡς ἐξαιρετον. Scholiastes parvus Homeri in Iliad. α. 369. Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα· ὡς ἐξαιρετον, inquit, ἔλαβον, καὶ ἔδωκαν. Add. ibi Eustath. pag. 119. et in Iliad. μ'. p. 907. Τὰ δὲ ἰῶν—ἱεροῖς citat Thomas in ἀνακείμενος. Duk.

8. αὐτὸς K.

9. ἅμα om. K.

τὴν τῆς αἰτωλίας A.B.F.H.I.N. g.h. τὴν ἐκ τῆς αἰτωλίας E.K.c.f. vulgo τὴν ἐν αἰτωλίᾳ.

13. ἀλύνθιον A.B.E.F.H.g.

καὶ ἀγραίους om. I.O.

15. οἰνίδαν d.i. οἰνιάδων plerique.

16. σαλύνθιον καὶ ἐς A.B.E.F. H.K.N.P.d.f.g.h.i. vulgo σαλύνθιον καὶ ἀγραίους καὶ ἐς.

σίους μήτε Ἀκαρναῖνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ' Ἀθηναίους, βοηθεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, καὶ ἀποδοῦναι Ἀμπρακιάτας ὅποσα ἢ χωρία ἢ ὀμήρους Ἀμφιλόχων ἔχουσι, καὶ ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν, πολέμιον ὄν Ἀκαρναῖσι. ταῦτα 5 ξυνθέμενοι διέλυσαν τὸν πόλεμον. μετὰ δὲ ταῦτα Κορίνθιοι φυλακὴν ἑαυτῶν ἐς τὴν Ἀμπρακίαν ἀπέστειλαν, ἐς τριακοσίους ὀπλίτας, καὶ Ξενοκλείδαν τὸν Εἰθυκλέους ἄρχοντα· οἱ κομιζόμενοι χαλεπῶς διὰ τῆς Ἡπέιρου ἀφίκοντο. τὰ μὲν κατ' Ἀμπρακίαν οὕτως ἐγένετο.

10 Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἐς 115. Atticae na-
 τε τὴν Ἱμεραίαν ἀπόβασιν ἐποίησαντο ἐκ τῶν νεῶν μετὰ
 τῶν Σικελιωτῶν ἀναθεν ἐσβεβληκότων ἐς τὰ ἔσχατα τῆς
 Ἱμεραίας, καὶ ἐπὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἐπλευσαν. ἀνα-
 χωρήσαντες δὲ ἐς Ῥήγιον, Πυθόδωρον τὸν Ἰσολόχου Ἀθη-
 ναίων στρατηγὸν καταλαμβάνουσιν ἐπὶ τὰς ναῦς διάδο-
 χον ὧν ὁ Λάχης ἦρχεν. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ξύμμαχοι πλειύ-
 σαντες ἐπεισαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθεῖν σφίσι πλείοσι ναυσί·
 τῆς μὲν γὰρ γῆς αὐτῶν οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν, τῆς δὲ θα-
 λάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι παρεσκευάζοντο ναυτικὸν
 18. Τῆς δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰργόμενοι] οἱ Συρακοῖσιοι τῆς θαλάσσης
 ἐπὶ ὀλίγων νεῶν εἰργόμενοι, δηλαδὴ τῶν Ἀττικῶν.

2. δὲ] δέ τε K.

ἀμπρακιάταις g.

3. ἀμφιλόχοι b. om. c.f.

4. Ἀνακτόριον] Civitas ab Apollinis Actio 40. stad. Strabo: οὐδετέρως Steph. Gentile Ἀνακτόριος, et Ἀνακτορία γῆ. Noster Lib. IV. Κορινθίαν πόλιν vocat: ab Acharnensibus et Corinthiis conditam Scymnus et Scylax tradunt; eam transtulit Augustus Nicopolin, Pausan. V. 23. Nunc opinor Vonizza dicitur. v. Herodot. IX. 28. Harmenopolium 81. Civitas Anactorica Plin. Ora Anactoria Silius: Unde Anactorie nom. prop. apud M.

Tyrium et Ovid. Denique Anactoria olim dicta Miletus in Caria. Confer Apollonii Schol. α. 185. Wass.

ὄν om. O.P.

ταῦτα δὲ ξυνθέμενοι N.

7. Ξενοκλείδην g.

τῶν] τοῦ Q.

10. τῆ om. g.

13. ἡμεραίας Q.

αἰόλους E.

16. ἐν τῇ σικελίᾳ L.O.

σύμμαχοι d.

17. σφίσι om. h

18. γὰρ om. Q.

19. παρεσκευάζον τὸ ναυτικὸν E.

H.c.e.f.g. παρεσκευάζοντο ναυτικὸν

115. Atticae na-
 ves in Himeraem Siciliae, et in Aëoli insulas navigant. Pythodorus in Lachetis locum Athenis missus, quem major classis sectura erat.

ξυναγείροντες ὡς οὐ περιοψόμενοι. καὶ ἐπλήρουν ναῦς τεσ-
 σάρακοντα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἀποστελοῦντες αὐτοῖς, ἅμα μὲν
 ἠγούμενοι θάσσον τὸν ἐκεῖ πόλεμον καταλυθήσεσθαι, ἅμα
 δὲ βουλόμενοι μελέτην τοῦ ναυτικοῦ ποιῆσθαι. τὸν μὲν οὖν
 ἓνα τῶν στρατηγῶν ἀπέστειλαν Πυθόδωρον ὀλίγαις ναυσὶ, 5
 Σοφοκλέα δὲ τὸν Σωστρατίδου καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θου-
 κλέους ἐπὶ τῶν πλείονων νεῶν ἀποπέμψειν ἔμελλον. ὁ δὲ
 Πυθόδωρος, ἥδη ἔχων τὴν τοῦ Λάχης τῶν νεῶν ἀρχὴν,
 ἐπλευσε τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἐπὶ τὸ Λοκρῶν φρού-
 ριον, ὃ πρότερον Λάχης εἶλε· καὶ νικηθεὶς μάχῃ ὑπὸ τῶν 10
 Λοκρῶν ἀνεχώρησεν.

116.

Ætnæ erup-
 tio ejus an-
 ni, tertia ab
 eo tempore,
 quo Sicilia
 primum a
 Gracisculta
 est. Finis
 anni sexti
 belli Pello-
 ponnensiaci.

Ἐρρύκη δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ
 τῆς Αἴτνης, ὥσπερ καὶ τὸ πρότερον. καὶ γῆν τινὰ ἐφθειρε
 τῶν Καταναίων, οἱ ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῶ ὄρει οἰκοῦσιν, ὅπερ
 μέγιστόν ἐστιν ὄρος ἐν τῇ Σικελίᾳ. λέγεται δὲ πεντηκοσ- 15
 τῶ ἔτει ῥύηται τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ρεῦμα, τὸ δὲ ζύμ-
 παν τρίς γεγενῆσθαι τὸ ρεῦμα ἀφ' οὗ Σικελία ὑπὸ Ἑλ-
 λήνων οἰκεῖται. ταῦτα μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐγένε-
 νετο. καὶ ἕκτον ἔτος τῶ πολέμου ἐτελεύτα τῶδε, ὃν Θου-
 κυδίδης ξυνέγραψεν. *Moniv 19 | 52.*

20

4. Μελέτην] ἐν τῇ μελετῇ καὶ ἀσκεῖσθαι τὸ ναυτικὸν διατρίβειν.

A.B.F.P. vulgo παρεσκευάζοντο τὸ
 ναυτικόν.

1. ξυναγείροντες I.P.d.

4. τοῦ ναυτικοῦ ποιῆσθαι μελέ-
 την K. μελέτην ναυτικοῦ ποιῆσθαι d.
 οὖν om. K.

7. πέμψειν e.

9. ἐπέμψεν Q.

10. εἶχε b.f.

τῶν om. L.P.

11. ἀπεχώρησεν F.L.N.O.P.c.
 e.f.g.

12. Ἐρρύκη] De incendiis Ætnæ
 vid. Acta Philosoph. Londin.
 Wass. De eo, quod mox dicit

Ætnam ter arsisse, e quo Sicilia
 a Gracis habitari cœpit, Scalig.
 ad Euseb. Chron. Num. MDXC.
 DUK.

13. τὸ om. K.L.O.P.c.d.e.f.

14. ἐπὶ A.B.E.F.H.Q.g. vulgo
 ὑπὸ.

15. ὄρος ἐστὶν K.

ἐν τῇ σικελίᾳ] τῆς σικελίας e.
 ἐν σικελίᾳ om. L.O.Q.

17. γενῆσθαι d.i.

τὸ ρεῦμα om. d.

18. μὲν οὖν κατὰ K.

19. ἔτος ἕκτον L.

part of my ...
shades ...

see ... of ...
near ... - Book II. 13

1840
1841
1842
1843

10294

IGr Thucydides
T532Be De Bello Peloponnesiaco...; Bekker, I.
Vol. I.

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 10 23 25 03 006 1